

ပေတဝတ္ထု-အဋ္ဌကထာနိဿယ

နမောတဿဘဂဝတော၊ အရဟတေ၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။

ပဏာမပုပ္ဖကဝန္တိသရန္တကထာ။

■ အဟံတပည့်တော်သည်၊ မဟာကာရဏိကံ၊ ကြီးမြတ်သောသနားခြင်းရှိတော်မူလှသော၊ ဥပဗ္ဗုဒ္ဓသဘဂဝါရဟံ၊ ဆီအပ်သောတရားတည်းဟူသောသမုဒ္ဓရာ၏ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်တော်မူပြီးတသော၊ နိဗ္ဗာန်ရဟိတဗြဟ္မာနယဇေသနံ၊ သိမ်မွေ့နက်နဲ ဆန်းကြယ်သော နည်းတို့ကို ဟောတတ်သော ဉာဏ်ရှိတော် မူလှသော၊ နာလံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ဝန္ဓေဝန္ဓာမိရှိခိုးပါ၏။ ။

ဇယနုခမ္ပန၊ အကြင်လေးပါးသော တရားဖြင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာစရသမ္ပန္နာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏကဆွဲငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ လောကတော၊ ခန္ဓာအစရှိသောလောကမှ နိဗ္ဗာန်၊ ထွက်မြောက်ကုန်၏၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာလှသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မူလိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ပူဇော်အပ်တော်မူလှသော၊ တံဇဇ္ဇံ၊ လျှိုဆယ်ပါးသော တရားတော်ကို၊ အဟံတပည့်တော်သည်၊ ဝန္ဓေဝန္ဓာမိရှိခိုးပါ၏။ ။

ယောအရိယသံဃော၊ အကြင်ရှစ်ယောက်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အပေါင်းသည်၊ သီလခဒ္ဒိဂုဏသမ္ပန္နော၊ သီလအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ မဂ္ဂဖလေသု၊ လေးပါးသောမဂ် လေးပါးသောဖိုလ်တို့၌၊ ဦးတော၊ တည်တော်မူ၏၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိလွန်ကဲသော၊ ပုညက္ခတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတီ၏ပိုက်ပျိုးရာ လယ်တာမြေကောင်းသဘွယ်လည်းဖြစ်တော်မူ၏၊ တံအရိယသံဃံ၊ ထိုရှစ်ယောက်သောအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အပေါင်းကို၊ အဟံတပည့်တော်သည်၊ ဝန္ဓေဝန္ဓာမိရှိခိုးပါ၏။ ။

ဣတိဝေယထာဝရတ္ထ နယေန၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်း
 ဖြင့်၊ ရကနတ္ထယော၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်း၌၊ ဝဇ္ဇနာဇနိတံ၊ အာရုံပြုသော
 အားဖြင့်ရှိခိုးခြင်း ကိရိယာပဏာမ စေတနာသည် ဖြစ်စေအပ်သော၊ ယံ
 ပုညံ၊ အကြင် ကောင်းမှုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ကဿ ပုညဿ၊ ထိုရတနာ
 သုံးပါးတို့၏အပေါင်း၌ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ရှိခိုးခြင်း ကိရိယာပဏာမ
 စေတနာသည်ဖြစ်စေအပ်သော ကောင်းမှု၏၊ တေဇသာတေဇေန၊ အစွမ်း
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်တွင်းကိုယ်ပသန္တာနံ၊ ဟုတန္တရာယော
 ဖျောက်ပယ် အပ်ပြီသော အန္တယ်ရှိသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ တေဟိ
 တေဟိသတ္တေဟိ၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ပုရိမဇာတိသု၊ ရှေးရှေးသော
 ကိုယ်၏အဖြစ်တို့၌၊ ပေတသာဝါဝတံ၊ ပြိတ္တာ၏အဖြစ်ကို ဆောင်တတ်
 သော၊ ယံယံကမ္မံ၊ အကြင်အကြင်မကောင်းမှုကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တံတံ
 ကမ္မံ၊ ထိုထို မကောင်းမှုကံကို၊ ဗလတေဒတော၊ အကျိုးပေးသောအပြား
 အားဖြင့်၊ ပကာသယန္တိ၊ ပြတတ်သော၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအား
 ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သံဝေဂဇနနိ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို ဖြစ်စေ
 တတ်သော၊ ကမ္မဗလ ပစ္စက္ခကာရိနိ၊ မကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးကို မျက်
 ရောက်ထင်ထင် အမြင်အထိကို ပြုတတ်သော၊ ယာဒေသနာ အကြင်ဒေ
 သနာတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ပေတဝတ္ထု
 တိ၊ ပေတဝတ္ထုဟူ၍၊ သုပရိညာတဝတ္ထုကာ၊ ကောင်းစွာ ပိုင်းခြားအပ်
 သောဝတ္ထုရှိ၏၊ ယံ၊ အကြင်ပေတ ဝတ္ထုကို၊ ခုဒ္ဒကနိကာယသိပ္ပံ၊ ခုဒ္ဒက
 နိကာယ်၌၊ မဟေသယော၊ အရှင်မဟာကဿပအစရှိသော ရဟန္တာတို့
 သည်၊ သံဂါယိသု၊ သင်္ဂါယနာတင်ကြကုန်ပြီ၊ တဿ၊ ထိုဒေသနာ
 ၏ ပေါရာဏဋ္ဌကထာနယံ၊ အဋ္ဌကထာဟောင်း၌လာသောနည်း ကိုးသဗ္ဗာ၊
 ကောင်းစွာ၊ အဝလမ္ဘိဘွာ၊ အငြိမ့်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုဝတ္ထုတို့၌၊ နဒါ
 နာနိ၊ နိဒါနိတို့ကို၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ ယင်စွာပြသျက်၊ ဝိသေသတော၊ အထူး
 အားဖြင့်၊ သုဝိသုဋ္ဌံ၊ အလွန်အကျူး အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်ထသော၊
 အသံကိဏ္ဍံ၊ ရောနှောခြင်းလည်းမရှိသသော၊ နိဂုဏည္ဇဝိနိစ္ဆယံ၊ သိပ်မွေ့
 နူးညံ့သောအနက် အဆုံးအဖြတ်လည်းရှိထသော၊ မဟာဝိဟာရဝါသိနံ၊
 မဟာဝိဟာရကျောင်း၌နေကုန်သောမထေရ်မြတ်တို့၏၊ သမယံ၊ အယူကို၊
 အဝိလောမယံ၊ မဆန့်ကျင်ထသော၊ သုတံ၊ အနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံခြင်း
 ကြောင့်တင့်တယ်သော၊ အတ္ထသံဝဏ္ဏနံ၊ အနက်အဋ္ဌကထာကို၊ ယထာ
 မယံ၊ အစွမ်းသတ္တိ ရှိသည်အားလျော်စွာ၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုပေအံ့၊ သက္ကဋ္ဌံ၊

ရိသေစွာ၊ ဘာသတော၊ ဆိုသက္ကံသော၊ မေ၊ ငါ၏၊ တံ၊ ထိုအနက်အဋ္ဌ
ကထာ၊ ရှိ၊ သာဓပေါ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်
နိဿာမယထ၊ နာကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ရတနတ္ထယပဏာမ
စသည်ကိုဆိုရာစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။ ။

ကိန္ဒာရမ္မကထာ၊

တတ္ထတာသုဂါထာသု၊ ထိဂါထာတို့၌၊ ပေတဝတ္ထုတိ၊ ပေတဝတ္ထု
ဟူသည်ကား၊ သေဗ္ဗိပုတ္တ၊ ဒိကလေ၊ သုဋ္ဌေးသား အစရှိသော၊ တဿ
တဿသတ္တဿ၊ ထိုထိုသတ္တဝါ၏၊ ပေတဘဝဟေတုဘူတံ ဗြိတ္တံဖြစ်
ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကမ္မံကံသည်၊ အတ္တိရှိ၏၊ တဿပန၊
ထိုကံကိုကား၊ ပကာသနဝသန၊ ပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထော၊
ဖြစ်သော၊ ခေတ္တပမာ အရဟန္တာတိအာဒိကော၊ ခေတ္တပမာအဟေန္တာ
ဤသို့အစရှိသော၊ ပရိယတ္တိ၊ ခေတ္တ၊ ပရိယတ်တရားကို၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊
ပေတဝတ္ထု၊ ပေတဝတ္ထုဟူ၍၊ အဓိပ္ပတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တဿ၊ ထို
ပရိယတ္တိခေတ္တ၏၊ ဣဒံပေတဝတ္ထု၊ ဤပေတဝတ္ထုဒေသကို၊ ကေန၊ အဘယ်
သို့သည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊ ကတ္ထ၊ အဘယ် အရပ်၌၊ ဘာသိ
တံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊ ကဒံ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊
ကသ္မာစ၊ အဘယ်ကြောင့်လည်း၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊ ဣတိအ
ယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အခေးတည်း။ ။

ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ယံ၊ အကုပင်
ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဣဒံပေတဝတ္ထု၊ ဤပေတဝတ္ထုသည်၊ အဇ္ဈပ္ပတ္တိ ဝသေနစ၊
အကြောင်းဖြစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုစ္ဆာ ဝသေနစ၊
မေးသောအစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒုဝိဇ္ဇေန၊ နှစ်ပါးသောအခြားဖြင့်၊
ပဝတ္ထံ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုသည်၊ အဇ္ဈပ္ပတ္တိ
ဝသေန၊ အကြောင်းဖြစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထံ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထို
ဝတ္ထုကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်
၏၊ ဣတရံ၊ ဤမှတစ်ပါးသော ဝတ္ထုကို၊ နာရဒတ္ထေရာဒိတိ၊ နာရဒမထေရ်
အစရှိသည်တို့သည်၊ ပုစ္ဆိ ဘံ၊ မေးအပ်သည်ကို၊ တေဟံတေဟံပေတေ
ဟိ၊ ထိုထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ သတ္တာပန၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နာရဒတ္ထေရာဒိတိ၊ နာရဒမထေရ်

အစရှိကုန်သော မထေရ်တို့သည်။ တထွိုတထွိုပုစ္ဆာဝိသုဒ္ဓိနေ၊ ထိုထို
အမေးအဖြေကို၊ အာရောဓိတေ၊ ကြားလျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ တံတံ
အဋ္ဌပုတ္တံ၊ ထိုထိုမကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမ္ပတ္တပရိသာ
ယ၊ ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ ခန္တံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ပတ္တိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဧတံပေတဝတ္ထု၊
ဤပေတဝတ္ထုကို၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတာမေဝနာမ၊
ဟောတော်မူအပ်သည် မည်သည်သာလျှင်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊
ပဝတ္ထဝရေဓမ္မစက္ကေ၊ လည်စေတော် မူအပ်သော မြတ်သော ဓမ္မစကြာရှိ
တော်မူသော၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထတတ္ထရာဇဝဟာဒီသု၊
ထိုထိုရာဇဂြိုဟ်အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည် ရှိသော်၊
ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ တာယတာယအဋ္ဌပုတ္တိယာ၊ ထိုထိုသို့
သောအကြောင်းဖြစ်ခြင်း၌၊ ပုစ္ဆာဝိသုဒ္ဓိနဝသေန၊ အမေးအဖြေ၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ကမ္မဗလံ၊ ကံ၏အကျိုးကို၊ ပစ္စက္ခကဏော
ယ၊ မှက်ခွောက်ပြုခြင်းငှါ၊ တံတံ၊ ထိုထိုဝတ္ထုကို၊ ပေတဝတ္ထုဒေသနာ
ယ၊ ပေတဝတ္ထုဒေသနာ၌၊ အာရဉ္ဇံ၊ တင်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦး
စွာ၊ ဧတ္ထ ဤပေတဝတ္ထု၌၊ ကေနဘာသိတန္တိ အာဒိနံ၊ ကေနဘာသိတံဤသို့
အစရှိကုန်သော၊ ပဒါနံ၊ ပုဒ်တို့၏၊ သာဓာရဏတော၊ ဆက်ဆံသောအား
ဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိနာ၊ အဖြေတည်း၊ အသာဝံရဏတောပန၊ မဆက်ဆံသော
အားဖြင့်ကား၊ တဿတဿဝတ္ထုဿ၊ ထိုထိုဝတ္ထု၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာယံ
ဧဝ၊ အနက်အဖွင့်၌သာ လျှင်၊ အာဂမိယတိ၊ လာလတ္တံ့၊ ။

ဟံပနေတံတံပနဧတံပေတဝတ္ထု၊ ထိုပေတဝတ္ထု သည်ကား၊ ဝိနယ
ဝိဇ္ဇကံ၊ ဝိနည်းဝိဇ္ဇကတ်လည်းကောင်း၊ သုတ္တန္တဝိဇ္ဇကံ၊ သုတ္တန္တဝိဇ္ဇကတ်
လည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မာဝိဇ္ဇကံ၊ အဘိဓမ္မာဝိဇ္ဇကတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဘိသုဝိဇ္ဇကေသု၊ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇကတ်တို့တွင်၊ သုတ္တန္တဝိဇ္ဇက၊ မိ
ယာပန္နံ၊ သုတ္တန္တဝိဇ္ဇကတ်၌ အကျုံးဝင်၏၊ ဒိဃနိကာယော၊ ဒိဃနိကာယ်
လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမနိကာယော၊ မဇ္ဈိမနိကာယ် လည်းကောင်း၊ သံယုတ္တ
နိကာယော၊ သံယုတ္တနိကာယ်လည်းကောင်း၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယော၊ အင်္ဂုတ္တ
ရနိကာယ်လည်းကောင်း၊ ခုဒ္ဒကနိကာယော၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စသုနိကာယေသု၊ ငါးပါးသောနိကာယ်တို့တွင်၊ ခုဒ္ဒကနိကာ
ယာပရိယာပန္နံ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်၌အကျုံးဝင်၏၊ သုတ္တံ၊ သုတ်လည်းကောင်း၊
ဂေယျံ၊ ဂေယျ လည်းကောင်း၊ ဝေယျာကရဏံ၊ ဝေယျာကရဏ လည်း

ကောင်း၊ ဂါထာ၊ ဂါထာလည်းကောင်း၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိလည်းကောင်း၊ ဣတိ
 ဝုတ္တကံ၊ ဣတိဝုတ်လည်းကောင်း၊ ဇာတကံ၊ ဇာတ်လည်းကောင်း၊ အတ္တ၊
 တဓမ္မံ၊ အတ္တ၊ တဓမ္မလည်းကောင်း၊ ဝေဒလ္လံ၊ ဝေဒလ္လလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နဝသု၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေသု၊ အင်္ဂါတို့တွင်၊ ဂါထာသင်္ဂဟံ၊
 ဂါထာဖြင့်ရေတွက်အပ်၏။

☞ ပြာဟုဏ၊ ဂေါပက အမည်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နှိသိတိ
 သဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းနှစ်ထောင်သာ ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတော၊ မြတ်
 စွာဘုရားအထံတော်မှ၊ ဂဏှိ၊ ဥဂ္ဂဏှိ၊ သင်ကြားပြီး၊ နှိသဟဿာနိ၊ နှစ်
 ထောင်သောဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ဘိက္ခုတော အရှင်သ၊ မိပုဏ္ဏရာအရှင်သော
 ရဟန်းတို့ထံမှ၊ ဂဏှိ၊ ဥဂ္ဂဏှိ၊ သင်ကြားပြီး ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယေဣမေဓမ္မော၊
 အကြင်တရားတို့သည်၊ စတုရာသီဝိနိဓမ္မက္ခန္ဓာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်
 သောဓမ္မက္ခန္ဓာ တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဣမေဓမ္မော၊ ထိုတရား
 တို့သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဇိဗ္ဗေ၊ ယျာဗျား၌၊ ပဝတ္တိနော၊ ခြစ်ခြင်း ရှိကုန်၏၊ ဣတိ
 ဝေ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မာဏ္ဏာဂါရိကေန၊ တရားတို့၌ စိုးရိမ်သော အရှင်အာနန္ဒာ
 မထေရ်သည်၊ ပရိညာတေသု၊ ဝန်ခံအပ် ကုန်သော၊ စတုရာသီဝိနိဓမ္မ
 ဓမ္မက္ခန္ဓာသဟဿသု၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သာ ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့တွင်၊
 ကတိပယဓမ္မက္ခန္ဓသင်္ဂဟံ၊ စိုးစဉ်မျှသာဓမ္မက္ခန္ဓာဖြင့် တွေ့ကပ်အပ်၏၊
 ဘာဏဝါရထော၊ ဘာဏဝါရအားဖြင့်၊ စတုဘာဏဝါရေတ္ထံ၊ လေးဘာဏ
 ဝါရမျှရှိ၏၊ ဝဂ္ဂတော၊ ဝဂ်အားဖြင့်၊ ဥရဝဂ္ဂေါ၊ ဥရဝဂ် လည်းကောင်း၊
 ဥပရိဝဂ္ဂေါ၊ ဥပရိဝဂ် လည်းကောင်း၊ ဝုဇ္ဈဝဂ္ဂေါ၊ ဝုဇ္ဈဝဂ် လည်းကောင်း၊
 မဟာဝဂ္ဂေါ၊ မဟာဝဂ် လည်းကောင်း ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဝဂ္ဂသင်္ဂဟံ၊ လေး
 ပါးသောဝဂ်တို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်၏၊ ဧက၊ ယေ၊ ယေ၊ ပါးသောဝဂ်တို့တွင်၊
 ပဌမဝဂ္ဂေ၊ ပဌမဝဂ်၌၊ နှိဒသဝတ္ထုနိ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသော ဝတ္ထုတို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒုတိယဝဂ္ဂေ၊ ဒုတိယဝဂ်၌၊ တေသဝတ္ထုနိ၊ တဆဲ့သုံး
 ပါးသောဝတ္ထုတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတိယဝဂ္ဂေ၊ တတိယဝဂ်၌၊
 ဒသဝတ္ထုနိ၊ ဆယ်ပါးသော ဝတ္ထုတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စတုတ္ထ
 ဝဂ္ဂေ၊ စတုတ္ထဝဂ်၌၊ သောဠသဝတ္ထုနိ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသော ဝတ္ထုတို့
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုတော၊ ဝတ္ထုအားဖြင့်၊ ဧက
 ပညာသဝတ္ထုပရိမဏှိတံ၊ ငါးဆဲ့တပါးသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်
 အပ်၏၊ တဿ၊ ထိုပေတဝတ္ထုဒေသနာ၏၊ ဝဂ္ဂေသု၊ ဝဂ်တို့တွင်၊ ဥရဝ
 ဝဂ္ဂေါ၊ ဥရဝဂ်သည်၊ အာနိ၊ အစတည်း၊ ဝတ္ထုသု၊ ဝတ္ထုတို့တွင်၊ ဓမ္မေ။

၆

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယံ

ပေတဝတ္ထု၊ ခေတ္တပမပေတဝတ္ထုသည်။ အာဒိ၊ အစတည်း၊ တဿာ
ဝိ၊ ထိုခေတ္တပမ ပေတဝတ္ထု၏သည်။ ခေတ္တပမာအရဟန္တာတိ၊ ခေတ္တ
ပမာအရဟန္တာအစရှိသော၊ အယံဂါထာ၊ ဤဂါထာသည်။ အာဒိ၊ အစ
တည်း။ ၊

၁-ဥရဂဝဂ်-၁-ခေတ္တပမပေတဝတ္ထု၊

တံပနေကံ၊ ထိုခေတ္တပမပေတဝတ္ထုကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ရာဇဂဟ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှင်နက်တို့ကို အစာကျွေး
၍မွေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ထောင်၌၊ ဝိဘရန္တော၊ နေ
တောင်မူသည် ရှိသော်၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊ သေဗ္ဗိဝုတ္တပေတံ၊
သုခဋ္ဌးသားပြိတ္တာကို၊ အာရန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ ကိရု၊ ကြိုးဘူးသည်ကား၊ ရာဇဂဟ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အညတရော
တယောက်သော၊ အဇ္ဈ၊ ကြွယ်ဝသော၊ မဟာန္ဒနာ၊ များသောဥစ္စာရှိသော
မဟာသောဂေါ၊ များသောစည်းစိမ်ရှိသော၊ ပဟုတဝိ၊ ပုဂ္ဂလရဏော၊ များ
သောအသုံးအဆောင်ရှိသော၊ အနေကကေ ခိုနေသနွီးသော၊ များသော
ကုသုတ္တံ၊ သိဒ္ဓိခြင်းရှိသော၊ သေဗ္ဗိ၊ သုခဋ္ဌးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
ကဿ၊ ထိုသုခဋ္ဌးအား၊ မဟာနေသမ္ပန္နတဿ၊ များသောဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာနေသေဗ္ဗိတွဝ သမညာ၊ မဟာနေသေဗ္ဗိဟူသော
အနည်သည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထို
သုခဋ္ဌးသားအား၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သော၊ မနာပေါ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်
သော၊ ကေဝုတ္တော၊ တယောက်သောသားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
တသ္မိံ၊ ထိုသားသည်။ ဝိညာတံ၊ သိကြား လိမ္မာခြင်းသို့၊ ပက္ကေ၊ ရောက်
သည်ရှိသော်၊ မာတုပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ ဧဝံ ဤသို့ ဝိန္တေသုံ၊
ကြံကြံကုန်၏၊ ကိံဝိန္တေသုံ၊ အဘယ်သို့ကြံကြံကုန်သနည်း။ အမှာကံ ငါ
တို့၏ပုတ္တဿ၊ သားသည်။ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ သဟသံ
သဟသံ၊ တထောင်တထောင်သော ဥစ္စာကို၊ ပရိဗ္ဗယံ၊ သုံးဖြုန်းသဖြင့်
ဗျက်သိ၊ ကုန်ခင်းစေခြင်းကို၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသည်ရှိသော၊ ဝဿသတေ
နပိ၊ အနှစ်တရာဖြင့်လည်း။ အယံနေသန္နိစယော၊ ဤဥစ္စာ ရသည်၊ ပရိက္ခ
ယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ နဂမံသတိ၊ မရောက်လျှော့၊ ဣမဿ၊ ဤငါတို့သားအား၊
သိပ္ပုပ္ပဟကပရိဿမေန၊ အတတ်သင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောပင်ပန်းခြင်း

ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ အကိလန္တကာယ စိတ္တော မပင်ပန်း
 သောကိုယ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယထာသုခေန၊ အလိုရှိတိုင်းဖြင့်၊ တောဇေ၊
 စည်၊ မိတ်တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇတု၊ သုံးဆောင်ခံစားစေသတည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့ကြံ၍
 သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ နသိက္ခာပေသံ၊ သင်၊ စကြကုန်၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့
 ဝယပ္ပတ္တေ၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကုသရူပယောဗ္ဗန္တ ဝိလာသ
 သမ္ပန္နံ၊ အမျိုးအဆင်းအရွယ် တင့်တယ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကာမာဘိ
 မုခံ၊ ကာမသို့ရှေ့ ရှုသော၊ ဓမ္မသညာဝိမုခံ၊ ဓမ္မသညာကိုအပ်ပြုသော၊ ကညံ
 သတို့သွီးကို၊ အနေသုံးဆောင်ကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုသူဌေး သားသည်၊
 တာယ၊ သိုသတို့သွီးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အဘိရမန္တော၊ ဓမ္မ၊ လျော်လျက်၊
 ဓမ္မေ၊ တရား၌၊ စိတ္တမတ္တစိုစိတ်မျှ ခိုလည်း၊ အနုပ္ပါဒေတွာ၊ မဖြစ်စေမူ၍၊
 သမဏဗြာဟ္မဏ ဂုရုဓ နသုရဟန်းပုဏ္ဏား ဆရာဖြစ်သောသူတို့၌၊ အဂါ
 ရခေါ၊ ရိုသေခြင်းခံရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂုတ္တဓနပရိဂုတော၊ သေသေခံ
 ကြူးတို့သည် ခြံရံ အပ်သည်၊ ရန္တမာနော၊ တပ်မက်မောသည်၊ ဗုဉ္ဇကာမ
 ဂုဏ၊ ငါးပါးသော၊ ကာမဂုဏ်၌၊ ဂုတော၊ ဓမ္မ၊ လျော်သည်၊ ဂိဇ္ဈေ၊ တင်
 မက်မောသည်၊ မေဟေ၊ န၊ မေဟာဖြင့်၊ အန္ဓေ၊ ကန်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ကာလံ၊ အခါကို၊ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ မာဟာဝီတုသု၊ အမိအဘတို့
 သည်၊ ကာလကံတသု၊ သေကုန်သည်ရှိသော်၊ နန္ဒကဂါယနာဒိန်းကချေ
 သည် သီချင်းသည် အစရှိသည် တို့အား၊ ယထိန္ဒိတံ၊ အထိုရှိတိုင်း၊
 ဧန္တော၊ ပေးသည်ဖြစ်၍၊ ခနံ၊ ဥဗ္ဗာကို၊ ဝိနာသေတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍ နှစ်ယော
 ဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ပရိဇ္ဈာပတ္တော၊ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတံ၊ ခြံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ပူ၍၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကဉ္ဇေ
 န္တော၊ ပွေးပြုလျက်၊ ဝုန၊ တပန်း၊ ဣတာဓိ ဖြီ ခုလည်း၊ အလဘိတွာ၊ ရေမူ၍၊
 ဣဏသမိကေဟိ၊ ဖြီရှင်တို့သည်၊ စောဒယမာနော၊ တောင်းအပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ တေသံ၊ ထိုမြီရှင်တို့အား၊ ခေတ္တဝတ္ထု၊ စာရ-ဒိနိ၊ လယ်ယာအိုင်အစ
 ရှိသည်တို့ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ကပါလဟတ္ထော၊ ခွက်လက်စွဲသည်ဖြစ်၍၊
 တိက္ခံ၊ ထမင်းကို၊ စရိတွာ၊ လှည့်သည်ကောင်ခံသည်ဖြစ်၍၊ တုဉ္ဇန္တော၊
 စားလျက်၊ တသ္မိံ၊ ယေဝ နဂဇေ၊ ထိုမြို့၌သာလျှင်၊ အနာယသာလာယံ၊ ကိုး
 ကွယ်ရာမှသောသူတို့၏ နရာဖြစ်သောစရပ်၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုသူဌေးသားကို၊ ဇောဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ စောရ၊
 မိုးသူတို့သည်၊ သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇေ
 ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဖန္နောဝုရိသ၊ အိုအချင်းယောကျ်ား တုယံ

သင်အား၊ ဣဒိနာဒုန္တိတေန၊ ဤမကောင်းသောအသက်မွေးခြင်းဖြင့်၊ ကိံ၊
 အဘယ်အကျိုး၊ ဣဒိနည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ တရားကား၊ ပျို့နည်း၊ အသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ထာမဓဝဗလသမ္ပန္နာ၊ အစွမ်းလျှင်ခြင်းအားနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ ဟန္တု၊ ပဒေသိကလောဝိယ၊ လက်ခြေချိုထဲသကဲ့သို့၊ အန္တ
 သိ၊ နေဘိသနည်း၊ ဖေဟိ၊ လေ့ထွဋ်၊ အမွှေး၊ ငါတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ စောရိ
 ကာယ၊ ခိုးသူသည်၊ ဟုဟွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာ
 ကို၊ ဂဟေဟွာ၊ ယူ၍၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေဟိ
 မွေးမြူလေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုသူဌေးသား
 သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စောရိကံ၊ ခိုးမှုကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နဇာနာမိ၊ မသိ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ မသိ၊ ငါတို့သည်၊ တံ၊
 သင့်ကို၊ သိက္ခာပေမ၊ သင်ပေးကုန်အံ့၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ အဋ္ဌကံ၊ ငါတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ကရောဟိ၊ လိုက်နာ၍ပြုလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်၊ သာဓုတိ
 ကောင်းပြီဟူ၍၊ သမ္ပန္နိန္ဒြိယာ၊ ဝန်ခံ၍၊ တေဟိ၊ ထိုခိုးသူတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ အတူ
 ဟကွ၊ အဂမာသိ၊ သွား၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တေစောရာ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်၊
 ဟံ၊ သာ၊ ထိုသူဌေးသား၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ မုဂ္ဂရံ၊
 သောက်ပုတ်သက်ရိုက်ကို၊ ဒတ္တာ၊ ပေး၍၊ သန္တိ၊ ခြံစပ်ကို၊ ဆန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊
 စာရံ၊ အိပ်သို့၊ ပဝိသန္တာ၊ ဝင်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုသူဌေးသားကဲ့၊
 သန္တိမုခေ၊ ခြံစပ်၏အဝ၌၊ ဌာပတွာ၊ ထား၍၊ သဝေ၊ အကယ်၍၊ ဣမ၊ ဤအ
 နှစ်သို့၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကောမိ၊ တရံတယောက်သော သူသည်၊
 အာဂန္တတိ၊ လာသည်ဖြစ်အံ့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣဒိနာမုဂ္ဂရေန၊ ဤဆောက်
 ပုတ်သက်ရိုက်ဖြင့်၊ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍၊ ဧကပ္ပဘာရေနေဝ၊ တချက်
 လည်းဖြင့်သာလျှင်၊ မာရေဟိ၊ သတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြ
 ကုန်၏၊ သော၊ အန္တဗာလော၊ ထိုသူဌေးသားလူမိုက်သည်၊ ဟိတာဟိတံ၊
 အစီးအပွားရှိသည်မရှိသည်ကို၊ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ ပရေသံ၊
 သူတပါးတို့၏၊ အာဂမနမ္ဂံ၊ လျှောက်ရံ၊ ကံ၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်
 တတ္ထ၊ ထိုအိပ်ခြံစပ်၏အဝ၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည့်၏၊ စောရာပန၊ ခိုးသူတို့သည်
 ကား၊ စာရံ၊ အိပ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သဏ္ဌံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 စာရမနုဿေဟိ၊ အိပ်ရှင်လူတို့သည်၊ ဥာတမတ္တာ၊ သိခါမျှ၌သာလျှင်၊
 ဣတောမိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ပလ္လာယံသု၊ ပြေးကြလေကုန်၏၊ စာရ
 မနုဿာ၊ အိပ်ရှင်လူတို့သည်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထကြကုန်၍၊ သိဗံသိဗံ၊ လျှင်

စွာသျှင်စွာ၊ ခေတန္တာ၊ ပြေးကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတောဝိတော၊ ထိုမှဤမှ
လည်း၊ ဩ-လောကေန္တာ၊ ကြည့်ကြကုန်သည် ရှိသော်၊ သန္တိန္ဒါရေ၊ ခြံစပ်
တံခါး၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ တံပုရိသံ၊ ထိုသူဌေးသားယောကျ်ားကို၊ ဒိသွာ၊
မြင်၍၊ ဟနေဒုဋ္ဌစောရေ၊ ဟယ်ဆိုသူပျက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း
၍၊ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို၊ မဂ္ဂရာဒိတိ၊ ဆောက်ပုတ်အစရှိသည်တို့
ဖြင့်၊ ပေ၊ ထေတွံ၊ ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်၍၊ ရေညှားမင်းအား၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်း
မြတ်၊ အယံစောရော၊ ဤသို့သူကို၊ သန္တိမုခေ၊ အိပ်ငြိစင်အဝ၌၊ ဂဟိတော၊
ဖမ်းယူ နတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသသျှ၊ ပြုကြကုန်၏၊ ရာဇေ၊ မင်းသည်၊ ဣမ
လ၊ ဤသို့သူ၏၊ ဝိသံ၊ ပြီးခေါင်းသို့၊ ဆိန္ဒာပေတံ၊ ဖြတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
နဂရဂုတ္တက၊ မြို့ဝန်ကို၊ အာကာပေတိ၊ စေ၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ သာရေ၊
ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ဘင်၍၊ နဂရဂုတ္တကော၊ မြို့ဝန်သည်၊
တံ၊ ထိုသူဌေးသားကို၊ ဂဟေပေတွာ၊ ဖမ်းယူစေ၍၊ ပစ္ဆိမပါဟံ၊ လက
ပြန်ကြိုး၊ အဂါဠဗန္ဓနံ၊ မြွေခွာဖွဲ့ခြင်းကို၊ ပန္နာပေတွာ၊ ဖွဲ့စေ၍၊ ခေတ္တဝတ္ထုစိန္တေ
မာလာ၊ ခန္ဓကန္တု၊ နိသေ၊ အဆင်းရှိသော ကြွေသောပန်၊ နံသာဆင်သေ၊
ရှိသည် ကု၊ ဣမ္မကရတ္ထံ၊ ကွဲတဝီသံ၊ အုတ်မှုန့်တို့ဖြင့်လိမ်းကုန်အပ်သော
ဦးခေါင်းရှိသည်ကို ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝတ္ထုပဟေ၊ ဘေရိဒေသိတံ၊ သတ်အပ်၏၊ ဟေ
တိ၊ ခတ်သော၊ စည်သည်ညွှန်ပြ အပ်သော၊ မဂ္ဂ၊ ခရီးသို့၊ ရေထိကလေ၊ ခရီး
ဖြင့်၊ ရေထိကံ၊ ခရီးမသို့၊ ယဗ်ဝေ၊ ခဏန၊ လင်းဆုံဖြင့်၊ သိပ်စေ့ကံ၊ လင်းဆုံ
သို့၊ ဝိပရိတွာ၊ ထသို့လည်၍၊ ကသာဟိ၊ ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်၊ တာဓမ္မေန္တော၊ ရေထိ
နှက်ပုတ်ခတ်လျက်၊ အာသာဝုနာဟိမုခေါ၊ သတ်ရာ သင်းမျှင်း သို့၊ ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ နတိ၊ ကောင်း၏၊ ဣမသ္မိ၊ နဂရေ၊ ဤမြို့၌၊ အယံ ဝိလုဠဒေ၊ န
စောရော ဤပျက်ဆီးလုယက်တတ်သောသားသူကို၊ ဂဟိတော၊ ဖမ်းအပ်ပြီး
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကောလာဂလံ၊ အုတ်၊ အုတ်ကျက်ကျက်သည်၊ အဟေသိ၊
ဖြစ်၏။

တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ တေသ္မိ၊ နဂရေ ထိုမြို့၌၊ သုလသမာနဝေ၊
သုလသာအမည်ရှိသော၊ နဂရေသောဘိနိ၊ ပြည်တန်ဆာမသည် ပါသာဒေ၊
ပြာသာဒ်၌၊ ဌိတာ၊ တည်လျက်၊ ဝါတပါနန္တရေန၊ လေသွန်တံခါး အကြား
ဖြင့်၊ ဩသေ၊ ကန္တိ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ တယော၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာ
အားဖြင့် နိသမာနံ၊ ကောင်းအပ်သော၊ တံ၊ ထိုသူဌေးသားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကတန၊ ထိုသူဌေးသားသည်၊ ကတပရိယော၊ ပြုအပ်သော
ကျေဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ အယံပုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ ဣမသ္မိ၊ ယေပ

နဂရေ၊ ဤမြို့၌သာလျှင်၊ မဟာတိ၊ ကြီးစွာသော၊ သမ္ပတ္တိ၊ စည်၊ မိင်ချင်းသာ
ကို၊ အနုဘဝိတွာ၊ စံစားပြီး၍၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိ
သော၊ အနတ္တံ၊ အနုယဗျသနံ၊ အကျိုးမရှိသော ပျက်ဆီး ခြင်းသို့၊ ပစ္စေဒ၊
ချောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့၍၊ တဿ၊ ထိုသူဌေးသားအား၊ ကာရုဏ္ဍံ၊
သနားခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ စတ္တာရော၊ လေးခုကုန်သော၊ မောဒ
ကေစ၊ ကနွတ်ရုံ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပါနိယဉ္စ၊ သောက်ရေကို လည်း
ကောင်း၊ ပေသေသိ၊ ပို၊ စေ၏၊ နဂရေ၊ နဂရုတ္တိ၊ ကဿစ၊ မြို့ဝန်အားလည်း၊ အယျော
အရှင်သည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အယံ၊ ဝုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်
ဣမေ၊ မောဒကေ၊ ဤကနွတ်ရုံ တို့ကို၊ ခါဒိတွာ၊ စား၍၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို
ပိဝိဿတိ၊ သောက်လတ္တံ့၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ အာဂမေတု၊ င်၊ လင့်ပါဦး
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစာပေသိ၊ ကြားစေ၏။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧတသ္မိံ၊ အန္တရေ၊ ထိုအတွင်း၌၊ အာယသ္မာမဟာ
မောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံသည်၊ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်၊
ဩလောကေန္တာ၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုသူဌေးသား၏၊
တံပဂတ္တိံ၊ ထိုသို့သောဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကရုဏာယ၊ သနားခြင်း
သည်၊ သဗ္ဗောဒိတ မာနသော၊ ကောင်းစွာတိုက်တွန်း အပ်သော စိတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ အယံ၊ ဝုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်၊ အကတဝုညော၊ မပြု
အပ်သေးသောကောင်းမှုရှိ ၏၊ ကာသပါပေါ၊ ပြုအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိ၏
တေန၊ ထိုမကောင်းမှုကြောင့်၊ အယံ၊ ဤယောက်ျားသည်၊ နိရယေ၊ ရေ၌၊
နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပန၊ အကျိုးရှိလတ္တံ့သည်ကား၊ မယိ၊ ငါသည်၊
ဂတေ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ မောဒကေစ၊ ကနွတ်ရုံ တို့ကို လည်းကောင်း၊
ပါနိယဉ္စ၊ သောက်ရေကိုလည်းကောင်း၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဘုမ္မဒေဝေသု၊
ဘုမ္မစိုး နတ်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမဿ၊ ဤ
ယောက်ျား၏၊ အဝဿယော၊ ကိုးကွယ်ရာသည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရမူကား၊
ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇေတွာ၊ ကြံ၍၊ ပါနိယမောဒကေသု၊
သောက်ရေ ကနွတ်ရုံတို့ကို၊ ဥပနိယမာနေသု၊ ဆောင်အပ် ကုန်သည်ရှိ
သော်၊ တဿ၊ ဝုရိသဿ၊ ထိုယောက်ျား၏၊ ပုရတော၊ ရှေ့၌၊ ပါတုရဟော
သိ၊ ထင်ရှားဖြစ် ၏၊ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်၊ ထေရံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂ
လာနံမထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဿန္တု မာနသော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒါနော၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်၊ မာရိယမာနဿ၊ သတ်လတ္တံ့၊
သော၊ မေ၊ ငါအား၊ ခါဒိတတိ၊ စားအပ်ကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ မောဒကေဟိ၊

ဤကန္တကံ၊ တို့ဖြင့်၊ ကိ၊ အာယံ အကျိုးရှိတော့အံ့နည်း၊ ဣဝံပန၊ ဤကန္တ
 နံ၊ သည်ကား၊ ပရေယောကံ၊ တမလွန်လောကသို့၊ ဝန္တန္တဿ၊ သွားရသော
 ငါအား၊ ပါဝေယျံ၊ ရိက္ခာသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 စိန္တတွာ၊ ကြံ၍၊ မောဒကစ၊ ကန္တကံ၊ တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပါနိယဉ္စ၊
 သောက်ရေကို လည်းကောင်း၊ ယေရဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်
 အား၊ ဒါပေသိလ္လံ၊ စန္ဒိ၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊
 တဿ၊ ထိုသူ၊ ဌေးသား၏၊ ပဿာဒသံဓဇနတ္ထံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုပွားများ
 ပေခြင်းအကျိုးငှါ၊ တဿ၊ ထိုသူ၊ ဌေးသား၏၊ ပဿန္တဿဝ၊ ကြည်ရှုစဉ်
 ပင်လျှင်၊ တထာဂ္ဂပေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ နိဝိဒိတွာ၊
 ထိုင်တော်မူ၍၊ မောဒက၊ ကန္တကံ၊ တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္စိတွာ၊ ကျဉ်းပေး၍၊ ပါနိ
 ယဉ္စ၊ သောက်ရေကိုလည်း၊ ဝိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ အသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာ
 ယ၊ ထ၍၊ ပတ္တမိ၊ ဖဲကြွေတော်မူ၏၊ သောပနုပရိ၊ သားထိုယောက်ျားသည်
 ကား၊ စောရဿာတကေတိ၊ ခိုးသတ်သမားတို့သည်၊ အာစာ၊ ခုနံ၊ သတ်ရာ
 သင်းချိုင်းသို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ သိသန္တေဒံ၊ ဦးခေါင်းပြတ်ခြင်းသို့၊ ပတ္တော
 ရောက်၏၊ အနုတ္တရေ၊ အထူးမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တေ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူ
 သောမျိုးစေတို့၏စိုက်ပျိုးရာလယ်တာမြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်သော၊ မဟာ
 မောဂ္ဂလာန်ညွှေရေ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်၌၊ ကတေန၊ ပြုအပ်သော၊
 ပုညန၊ ကောင်းမှုကြောင့်၊ ဥဋ္ဌာရေ၊ မြတ်သော၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်
 ၌၊ နိဗ္ဗတ္တ နာရဟေဝိ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ သုလသံ၊ သုလသာသနံ၊ အာဂပ္ပစွဲ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အယံဒေသု
 ဓမ္မော၊ ဤဗျာဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ လာန္ခါ၊ အော်ငြို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုလသာဂတေ
 န၊ သုလသာ၌ဖြစ်သော၊ သိနေဟေန၊ ချစ်ခြင်းဖြင့်၊ မဇ္ဇေကာလေ၊ သေ
 သောအခါ၌၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ဥပက္ကိလံ၊ ညစ်နွမ်းသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟိနံ၊ ယုတ်သော၊ ကာယံ၊ ကံယံသို့၊ ဥပပန္နန္တော၊
 ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗတဂဟနသန္တု၊ တ၊ တောင်တောချုံဖြစ်၍
 ဖြစ်သော၊ သန္တုန္တဿ၊ အေးသောအရိပ်ရှိသော၊ မဟတိ၊ ကြီးသော၊
 နိဂြောဓ ရုက္ခေ၊ ပညောင် ပင်၌၊ ဒေတော၊ နတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ သော၊ ထိုသူ၊ ဌေးသားသည်၊ သစေ၊ အကယ်
 ၍၊ ပဉ္စမာယေ၊ ပဉ္စမအရှယ်၌၊ ကုလဝံသဌပနေ၊ အမျိုးအနွယ်ကို တည်စေ
 ခြင်း၌၊ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လကို၊ အကရိဿ၊ ပြုအံ့၊ တသ္မိံ၊ ယေဝနဂရေ၊ ထိုမြို့၌

သာယျင်၊ သေဗြိန်၊ သုဋ္ဌေးတို့တွင်၊ အဂ္ဂေါ မြတ်သည်၊ အဘိဿ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ မဏ္ဍိမဝယော၊ မဏ္ဍိမအရွယ်၌၊ မဏ္ဍိမော၊ အလတ် ဖြစ်သော သုဋ္ဌေးသည်၊
 အဘိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပဗ္ဗိမဝယော၊ ပဗ္ဗိမအရွယ်၌၊ ပဗ္ဗိမော၊ နောက်ဆုံး
 သုဋ္ဌေးသည်၊ အဘိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သဝေပန၊ အကယ်၍ကား၊ ပဋ္ဌမဝယော
 ပဋ္ဌမအရွယ်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ လောန်းပြုသည်၊ အဘိဿ၊ ဖြစ်အံ့၊ အဟော၊
 ဟောနုာသည်၊ အဘိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ မဏ္ဍိမဝယော၊ မဏ္ဍိမအရွယ်၌၊ သကဒါ
 ဂါဒိဝါ၊ သကဒါဂါဝိသည် လည်းကောင်း၊ အနာဂါဒိဝါ အနာဂါဝိသည်
 လည်းကောင်း၊ အဘိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပဗ္ဗိမဝယော၊ ပဗ္ဗိမအရွယ်၌၊ သော
 တာပန္နော၊ သောတာပန်သည်၊ အဘိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဝိပဇ္ဇိတ္တသံသဂ္ဂေန
 ပန၊ ယုတ်မာသော အဆွေ ခင်ပွန်းတို့နှင့် ပေါင်းတော်ခြင်းကြောင့်ကား၊
 ဣတ္ထိရက္ခော၊ မိန်းမချူသည်၊ သုရာရက္ခော၊ သေသောက် ကျူးသည်၊
 ဒုန္နမိတနိရက္ခော၊ ရုစိုက်၌ မွေ့လျော်သည်၊ အနာဒရိကော၊ ရိုသေခြင်းမရှိ
 သည်၊ ဟု တွားဖြစ်၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော၊
 သမုတ္တိတော၊ စည်စိမ်မှ၊ ပရိဘာယိတွာ၊ ဆုတ်ယုတ်၍၊ မဟာဗျသနံ၊
 ကြီးသောသော ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒန္တိ၊ ဆို
 ကြကုန်၏။ ။

အဘ၊ ထိုအခါ၌၊ သော၊ ထိုရုက္ခစိုးနတ်သည်၊ အပရေန၊ တပါးသော၊
 သမယန၊ အခါ၌၊ ဥယျာနဂတံ၊ ဥယျာဉ်သို့သွားသော၊ သုလသံ၊ သုလသာ
 ကို ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သဗ္ဗာတကာမရာဂေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ကာမရာဂ
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အန္ဓကာရံ၊ အရိက်မှောင်ကို၊ မာပေတော ဖန်ဆင်း၍၊ တံ၊
 ထိုသုလသာကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘဝနံ၊ ဗိမာန်သို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊
 သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ တာယ၊ ထိုသုလသာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သံ
 ဝါသံ၊ ပေါင်းတော်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေယိ၊ ပြု၏၊ အဿာ၊ ထိုသုလသာအာ၊
 အတ္တာနန္ဓ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း၊ အာရာဇေယိ၊ ပြာကြား၏၊ တဿာ၊ ထို
 သုလသာ၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ တံ၊ ထိုသုလသာကို၊ အပဿန္တိ၊ မမြင်
 သည်ဖြစ်၍၊ ရောဒမာနာ၊ ငိုကြွေးလျက်၊ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊
 ပရိတ္တမာတိ၊ လည်၏၊ တံ၊ ထိုသုလသာ၏အမိကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မဟာဇနော၊
 လူများအပေါင်းသည်၊ အယျောမဟာ မောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂ
 လာန်မထေရ်သည်၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏၊ မဟာနုဘာဂေါ၊
 ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ၏၊ တဿာ၊ ထိုသုလသာ၏၊ ဂတိံ၊ သွားရာကို၊
 ဇာနေယျ၊ သိရာ၏၊ တံ၊ ထိုအရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သို့၊ ဥပသက်

မိတ္တာ၊ ကပ်၍၊ ပုစ္ဆေယျာသိ၊ မေးလေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။
 သာ၊ ထိုသုလသာ အမိသည်။ အရေ၊ အချင်းငါး၊ သာရ၊ ကောင်းပါပြီ။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဝေရံ၊ အရှင်မဟာသောဂ္ဂလာန်မပေါ်သို့၊ ဥပသကံ၊ တွာ
 ကပ်၍၊ တမတ္ထံ၊ ထိုသုလသာ၏အကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှော့၏၊ ဝေ
 ရော၊ အရှင်မဟာသောဂ္ဂလာန်မပေါ်သည်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ သတ္တမ
 ဒီဝသေ၊ ခုနစ်ရက်၊ ဖြောက်သောနေ့၌၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်အမည်ရှိသော၊
 မဟာဝိဘာရေး၊ ကျောင်းတော်ကြီး၌၊ ဘဂဝတိ၊ ဖြတ်စွာတရားသည်။
 ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသန္တေ၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပရိသ၊ ပရိယန္တေ၊
 ပရိသတ်၏အစွန့်၌၊ ပဿိ၊ သမိ၊ မြင်ရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ အထ၊ ဤအခါ၌၊ သုလသာ၊ သုလသာသည်။ တံဒေဝပုဏ္ဏံ၊ ထိုနတ်
 သားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တပေသင်၏။
 ဘဝနေ၊ မိမိနှင့်၊ ဝသန္တိယာ၊ နေသော၊ မဟိ၊ ငါအား၊ အယုတ္တံ၊ သေဌ်၊
 အဇ္ဈယန္တေ၊ သတ္တဒီဝသေ၊ ခုနစ်ရက်ရှိပြီးမှ ငါ၏မာတာ၊ အမိသည်။ ဗံ၊
 ငါ့ကို၊ အပဿန္တိ၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ပဒိဒေဝသောကသမာပန္နာ၊ ပိ
 ကြေ၊ ခြင်းမိုးရိမ်ခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဘဝိယသိ၊ ရ်လတ္တံ့။ ဒေဝ၊ အရှင်
 နတ်မင်း၊ သာရ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဗံ၊ ငါ့ကို၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရှင်သို့သော်လည်း
 နေဟိ၊ ပို့ဆောင်ပါသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ သေ၊ ထိုရုက္ခကို
 နတ်သည်။ တံ၊ ထိုသုလသာကို၊ နေတွင်းဆက်၌၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်
 ဥယျာဉ်၌၊ ဘဂဝတိ၊ ဖြတ်စွာတရားသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသန္တေ၊
 ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်၏အစွန့်၌၊ ဥပေ
 တွာ၊ ထား၍၊ အဒိဿမာနရူပေါ၊ မပင်ရှာသော အသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ။

တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ သုလသံ၊
 သုလသာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အဘယ်အဘယ်သို့
 ဆိုသနည်း။ အဗ္ဗသုလသေ၊ ချစ်သွေးသုလသာ၊ ဟုံ၊ ခင်သည်။ ဧတ္တကံ၊ ဤသို့
 သော၊ ဒီဝသံ၊ နေ့ပတ်လုံး၊ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရှင်သို့၊ ဂတော၊ သွားသနည်း။
 တဝ၊ သင်၏၊ မာတာ၊ အမိသည်။ ဟုံ၊ သင့်ကို၊ အပဿန္တိ၊ မမြင်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ပရိဒေဝသောကသမာပန္နာ၊ ပိကြွေးခြင်းမိုးရိမ်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဥဗ္ဗာဒပတ္တာဝိယ၊ ရူးခြင်းသို့ရောက်သကဲ့သို့၊ ဇာတာ၊ မြင်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထိုသုလသာသည်။ တံပဝတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ မဟာ
 ဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား၊ အပိက္ခံ၊ ပြောပြော၏။ မဟာဇနေနစ၊ လူများ

အပေါင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကထာဝိသုဒ္ဓိလျှင်၊ ကထာပါပပသုတော၊ ပြုအပ်
သောမကောင်းမှုနှင့် လေ့ကျက်သော၊ အကတကုသလော၊ မပြုအပ်သော
ကောင်းမှုရှိသော၊ သောသုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဒေဝုပပတ္တိ၊ နတ်
၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိလဘာတိ၊ ရသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ
သော်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒါဝိတေးပေးစေအပ်သော၊ မောဒကေစ၊ ကနွက်မှု
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပါနိယဉ္စ၊ သောက်ရေကိုလည်းကောင်း၊ အယုဿ
မဟာမောဂ္ဂလာနုတ္တရဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ ဒတွာ၊
ပေးလှူ၍၊ တနုပုညကမ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝုပပတ္တိ၊ နတ်၏
အဖြစ်ကို၊ ပဋိလဘာတိ၊ ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တံ၊ ထိုကားကို၊
သုတွာ၊ ကြား၍၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ အတ္ထရိယဗ္ဗ၊ တမိတ္တ
ဇာတော၊ မဖြစ်ဘူးဖြစ်မှတ်ဖြစ်သောစိတ်ဖြစ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
အရတန္တောနာမ၊ ရဟန္တာတို့မည်သည်၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊
အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေ့တို့
၏ပိုက်ပျိုးရာလယ်ဘာမြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်၏၊ ယေသု၊ အကြင်ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ အပ္ပကောပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ကတော၊ ပြုအပ်
သောကံ၊ ချော၊ ပူဇော်သကာသည်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဒေဝုပပတ္တိ၊
နတ်၏အဖြစ်ကို၊ အာဟတိ၊ ရွက်ဆောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ မြတ်သော၊
ဒိဋ္ဌိသံ၊ သာမနသံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဋိသံဝေဒေသိ၊ ခံစား၏၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကြကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
တဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမိဿ၊ အဋ္ဌ၊ ပတ္တိယာ၊ ဤအကြောင်း၏ဖြစ်
ခြင်း၌၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ ခေတ္တံ၊
ပမာ၊ ကောင်းသောလယ်မြေနှင့်တူကုန်၏၊ ဒါယကာ၊ ဆွမ်းအစရှိသောလှူ
ဘွယ်ဝတ္ထုတို့ကိုပေးလှူတတ်ကုန်သောဒါယကာတို့သည်၊ ကဿကူပမာ၊
လယ်လုပ်သောယောကျ်ားနှင့်တူကုန်၏၊ ဒေယျဓမ္မံ၊ ဆွမ်းအစရှိသောလှူ
ဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ ဗိဇူပမံ မျိုးစေ့နှင့်တူ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒါယ
ကော၊ ဆွမ်းအစရှိသော လှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့ကို ပေးလှူတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ပေတေ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊
ရည်မှန်း၍၊ တေသံ၊ ထိုကောင်းသော လယ်မြေစေတီနှင့် တူကုန်သော
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒါနံ၊ ဆွမ်းအစရှိသောလှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ယဒိဇေ
တိ၊ အကယ်၍ပေးသွားမှ၊ ဧတ္တာတေသ္မာ၊ ထိုသို့ပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ တေ

ဗီဇံ၊ ထိုမျိုးစေ့နှင့်တူသောလှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း၊ သာကသိ၊
ထိုလယ်လုပ်ခြင်းနှင့်တူသော အလှူပေးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ တေံ
ခေတ္တံ၊ ဤကောင်းသော လယ်မြေခေတ်နှင့်တူသောပေ နှာပုဂ္ဂိုလ်သည်
လည်းကောင်း၊ ပေတာနဉ္စ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့
အားလည်းကောင်း၊ ဒါယကော၊ ဆွမ်းအစရှိသောလှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့ကို
ပေးလှူတတ်သောသူအားလည်းကောင်း၊ ဗလံ၊ လူနတ်တို့၌ဖြစ်သောစည်း
စိပ်ချင်းသာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းအစရှိသောကောင်းကျိုးတို့၊ နိဗ္ဗတ္တတေးဖြစ်စေ
၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒါယကေန၊ ဆွမ်းအစရှိသောလှူဘွယ်ဝတ္ထု
တို့ကိုပေးလှူတတ်သောသူသည်၊ ပေတေ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွား
ကုန်သောသူတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိယ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနေ၊ အလှူကို၊ ဒိန္နေ၊ ပေးလှူအပ်
သည်ရှိသော် ယထာဝုတ္တခေတ္တကသိဗီဇသမ္ပတ္တိယာ၊ အကြင်အကြင်ဆို
အပ်ခဲ့ပြီးသောအလှူခံ အလှူပေးခြင်းလှူဘွယ်ဝတ္ထု၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်
လည်းကောင်း၊ အနုမောဒနာယစ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားကုန်သော
သူတို့၏အနုမောဒနာပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယံဒါနဗလံ၊ အကြင်ဒါန
၏အကျိုးသည်၊ ပေတာနံ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့
အားဥပကပ္ပဘိဖြစ်၏။ တံဒါနဗလံ၊ ထိုဒါန၏အကျိုးကို၊ ပေတာ၊ တမလွန်
ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့သည်၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ခံစား
ကုန်၏။ ဒါတာ၊ ပေးလှူတတ်သောသူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ ခင်၏။ ဒါနမယ
ပုညနိမိတ္တံ၊ ဒါနဖြင့်ပြီးသောကောင်းမှုတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊
ပုညေန၊ ကောင် မှု၏အကျိုးဖြင့်၊ နေုတံ၊ ပွားများ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သောသူသည်၊ ပေတေ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်း
သွားသောသူတို့ကို၊ ပဇ္ဇုပုဗ္ဗိယ၊ ရည်မှတ်၍ပေးလှူသောအားဖြင့်ခံစားအပ်
သောဆင်ရဲမှလွတ်စေ၍၊ ကုသလံ၊ ဒါနကုသိုလ်ကံကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုခြင်း
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းမြတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊
ကတ္တာ၊ ပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣဓေ၊ ဤမျက်မှောက်သောကုသိုလ်
၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ ဝိယာဒိကေ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းအစ
ရှိကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကေ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒါနာနိသံသေစ၊ ဒါန
၏အကျိုးတို့ကိုလည်း၊ လတ္တကိ၊ ရ၏။ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်
ပြည်၌ဖြစ်သောအသက်ရှည်ခြင်းအစရှိသော ဆယ်ပါးသောအကြောင်း
တို့ဖြင့်မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သပ္ပဟုဆိုအပ်သော၊ ဌာနဉ္စ၊ နတ်ပြည်အ
ရှုပ်သို့လည်း၊ ဂမတိ၊ လားရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဂါယာ၊ ဤဂါယာတို့ကို၊

အကသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာကို၌၊ ခေတ္တပမာတိ၊ ခေတ္တပမာဟူသည်ကို၊ ဗီဇံ၊ မျိုးစုံကို၊ ခေတ္တံ၊ ခေတ္တဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆုံအပ်၏။ မဟပ္ပလဘာဝကရဏေန၊ များသောအကျိုး၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်သည့်အဖြစ်ဖြင့်၊ တာယာဘိရက္ခဘိ၊ ပေါင်ရှောက်တတ်၍၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခေတ္တံ၊ ခေတ္တမည်၍၊ သာလိဗီဇံ၊ ဒိန္နံ၊ သလေးမျိုးစေ့အစရှိသည်တို့၏၊ ဝိဇ္ဇဟနဋ္ဌာနံ၊ ပေါက်ရာအနက်ကို၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏။ ဧတသံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ တံ၊ ထိုမျိုးစေ့တို့၏၊ ဝိက်ပျံ၊ ၂ လယ်တာမြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်သော ဥပမာဥပမာသည်၊ အတ္တိ၊ ၄၀၀၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခေတ္တပမာ၊ ခေတ္တပမာမည်၏။ ခေတ္တသဒ္ဓသာ၊ မျိုးစေ့တို့၏၊ ဝိက်ပျံ၊ ရာလယ်တာမြေနှင့်တူ၍၊ ဣတိ အသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ အရဟန္တာဟိ၊ အရဟန္တာဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာသဝါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဧတ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကိလေသာရိနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောရန်သူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သံသာရေက္ခဿ၊ သံသယစက်၍ အရဟန္တာအကန့်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဟတတ္တော၊ ပျက်ဆီးတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေတေ၊ ဝေ၊ ထိုကိလေသာတည်းဟူသောရန်သူတို့မှသာရှောင်၊ အာရကတ္တံ၊ ဝေးသည်၍အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပစ္စယာဒိန္နံ၊ ပစ္စယလေးပါးတို့ကို၊ အရဟတ္တာစ၊ တံ၊ တံမူထိုက်လည်၍အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပါပကရဏ၊ ကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၌၊ ရောဘာဝါ၊ စိတ်ကွယ်ရာမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အရဟန္တာဟိ ရဟန္တာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆုံအပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုခေတ္တပမာအရဟန္တာဟူသောပါဌ၌၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြုပြီးအံ့။ တိဏာဒိဒေါသဝိရဟိတံ၊ မြက်အစရှိသောအဖြစ်မှကင်းသော၊ ခေတ္တံ လယ်သည်၊ သွာဘိသင်္ခတဒိဇဒ္ဓိ၊ ကောင်းစွာပြုပြင်အပ်သောမျိုးစေ့ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဝိက်ပျံ၊ အပ်သည်ရှိသော်၊ ဥတုသလိလာဒိ၊ စွယ်နှစ်ပေတံ၊ ဥတုရေအစရှိသောအကြောင်းအထူးစုံပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ကဿကဿ၊ လယ်လုပ်သွားအား၊ မဟပ္ပလံ၊ များသောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ပြသကဲ့သို့၊ ဧတထာ၊ ထိုနည်းတူစွာ၊ သောတာဒိဒေါသရဟိတော၊ သောတာအစရှိသောအဖြစ်ကင်းသော၊ ဝိဇ္ဇာသဝါသန္တာနေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သန္တာနံ၊ သွာဘိသင်္ခတော၊ ကောင်းစွာပြုပြင်စီရင်အပ်သော၊ ဒေယျဓမ္မဒိဇ၊ လှူဆွယ်ဝတ္ထုတည်းဟူသောမျိုးစေ့ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဝိက်ပျံ၊ အပ်သည်ရှိသော်၊ ကာလ၊ ဒိပစ္စယန္တရသဟိတော၊ ကာလအစရှိသောအကြောင်းအထူးနှင့်

တကွ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဒါယကဿ၊ ပေးလှူတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
မဟပ္ပလော၊ ယူသော အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
ဘဂဝါ မြတ်ဥာဏုရားသည်၊ ခေတ္တပမပေတဝတ္ထု၊ ခေတ္တပမာအရ
ဟန္တာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ အသံ၊ ဤသို့ညွှန်းပြခြင်းသည်၊
ဥတ္တမ္ပနဒ္ဒေသော၊ အမြတ်အားဖြင့်ညွှန်းပြခြင်းတည်း။ ကသ္မ၊ အဘယ်
ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ တဿတဿ၊ ထိုထိုအလှူ၏၊ သေက္ခာဒိနန္တိ၊
သေက္ခာပုဂ္ဂိုလ် အပရှိသည် ဤအားလည်း၊ ခေတ္တဘဂဝါ ပဋိက္ခပတော၊
ခေတ္တ၏အဖြစ် ကဲ့ ပတ်သောကြောင့်တည်း။ ဒါယကတိ၊ ဒါယကာဟူ
သည်ကား၊ ဗီယရာဒိနံ၊ သက်နဲ့အစရှိကုန်သော၊ ပစ္စယာဒိနံ၊ ပစ္စည်းအစရှိ
သည်တို့ နှိုးဒါတာရော၊ ပေးလှူတတ်ကုန်သော၊ ပရိစ္စဇနကာ၊ စွန့်ကြဲတတ်
ကုန်သောသူဆိုသည်၊ တေ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်၊ တံ၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါး
ကို ပရိစ္စာဂေန၊ စွန့်ကြဲသဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တာနော၊ သန္တာန်နှိုး
လောဘာဒိနံ၊ လောဘအစရှိသည်တို့ကို၊ ပရိစ္စဇနကာ၊ စွန့်တတ်ကုန်၏။
ဆေဒနကာ၊ ဖြတ်တတ်ကုန်၏။ တတောဝါ၊ ထိုလောဘအစရှိသည်တို့
လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တာနဿ၊ သန္တာန်အား၊ သောကေဝေ၊ သုတ်
လည်း၊ သုတ်သင်တတ်ကုန်၏။ ကေက္ခကာစ၊ စောင့်လည်၊ စောင့်ရှောက်တတ်
ကုန်၏။ ကဿကူပမာတိ၊ ကဿကူပမာဟူသည်ကား၊ ကဿကသဒိသော၊
လယ်လုပ်သမားနှင့်တူကုန်၏။ ကဿကော၊ လယ်လုပ်သမားသည်၊ သာလိ
ခေတ္တာဒိနံ၊ သလေးခင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကဝိတ္ထော၊ ထွန်၍၊ ယယောကော
လစ္စ၊ ကာလအားလျော်စွာလည်း၊ ဝုတ္တုဒကဒါနာနိ ဘရဟ္မဇနိဓေကောတာဒိ
တိ၊ စိုက်ပျိုးခြင်းရေပေးခြင်းရေထုတ်ခြင်းရေလှောင်ခြင်းစောင့်ခြင်းအစ
ရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အပ္ပမန္တန္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ရှိသော်၊ ဥဇ္ဇာရေစ္စ၊ မြတ်
သည်လည် ဖြစ်သော၊ ဝိပုလေစ္စ၊ ပြန့်ပြောသည်လည်းဖြစ်သော၊ သဿဇေ၊
ကောက်၏အကျိုးကို၊ ပဋိလဘာတယထာ၊ ရေထဲသို့၊ ဧဝံတယ၊ ထိုနည်း
တူစွာ၊ ဒါယကောတိ၊ ပေးလှူသေသောသည်လည်း၊ အရောန္တဿ၊ ရေပန္တော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဒေယုဓမ္မပရိစ္စာဂေနစ၊ လှူငွယ်ဝတ္ထုကိုစွန့်ကြဲသဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ပရိစရိယာယစ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပ္ပမန္တန္တော၊
မမေ့မလျော့သည်ရှိသော်၊ ဥဇ္ဇာရေစ္စ၊ မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိပုလေစ္စ၊
ပြန့်ပြောသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒါနဗသံ၊ ဒါန၏အကျိုးကို၊ ပဋိလဘာတံ၊ ရေထဲ၊
တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဒါယကာကဿကူပမာတိ၊ ဒါယကာကဿကူပမာ
ဟူ၍၊ ဝုတ္တုဒိနံအပ်၏။ ။

ဗီဇုပဓံဒေယျဓမ္မန္တိ၊ ဗီဇုပဓံဒေယျဓမ္မံဟူသည်ကား၊ လိင်ဝိပလ္လာသော
 န၊ လိင်ဘောက်ပြန် သဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗီဇသဒိသော၊ မျိုးစေ့နှင့်တူ
 သော၊ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူဘွယ် ဝတ္ထုသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟံ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤဒေယျဓမ္မဟူသောအမည်
 သည်၊ အန္တပါနာဒိကဿ၊ ထမင်းအပျော်အစရှိသော၊ ဒသဝိသေ၊ ဆယ်
 ပါးအပြားရှိသော၊ ဒါတဗ္ဗဝတ္ထုနော၊ လှူအပ်သောဝတ္ထု၏၊ နာမံ၊ အမည်
 တည်း၊ ဧတ္ထောနိဗ္ဗတ္တ တေပသန္တိ၊ ဧတ္ထောနိဗ္ဗတ္တတေပလံ ဟူသည်ကား၊
 တေသ္မာဒါယကပနိစ္စါ ဘက ဒေယျဓမ္မပရိစ္စာဂတော၊ ထိုသို့ပေးလှူတတ်
 သောသူသည်အလှူခံဂုရုလ်အား အလှူဝတ္ထုကို စွန့်ကြဲခြင်းကြောင့်၊ ဒါန
 ပလံ၊ ဒါန၏အကျိုးသည်၊ နိဗ္ဗတ္တတိစေဝ ဥပ္ပဇ္ဇတိစ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏၊ ဗီဇ
 တရုပဗန္ဓဝသေန၊ ကြာမြင့်စွာအစဉ်လိုက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထ
 တိစ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဧတ္ထစ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြောင့်၊ ပရိစ္စာဂ စေတနာတိ
 သင်္ခာဿ၊ စွန့်ကြဲသောစေတနာသည်ပြုပြင်အပ်သော၊ အန္တပါနာဒိဝတ္ထု
 နော၊ ထမင်းအပျော်အစရှိသော ဝတ္ထု၏၊ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း၊ ဣတ
 ရဿ၊ ဤစွာဘုပေးသော ဝတ္ထု၏၊ နာမပဝေါ၊ အဖြစ်မဟုတ်၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဒေယျဓမ္မံဗီဇုပဓန္တိ၊ ဒေယျဓမ္မံဗီဇုပဓံဟူ၍၊ ဒေယျဓမ္မဂဟဏံ၊ ဒေ
 ဓယျဓမ္မာကိုယူခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တေနဒေယျဓမ္မပဒေသေန၊ ထိုဒေယျ
 ဓမ္မသဒ္ဓါကိုညွှန်းသဖြင့်၊ ဒေယျဓမ္မဝတ္ထုဝိသယာယ၊ ဒေယျဓမ္မဝတ္ထု၏အာရုံ
 ဖြစ်သော၊ ပရိစ္စာဂစေတနာယလေဝ၊ စွန့်ကြဲသောစေတနာ၏သာလျှင်၊
 ဗီဇဘာဝေါ၊ မျိုးစေ့အဖြစ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဟံသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သာ၊
 ထိုစေတနာသည်၊ ပနိသန္တိအာဒိဗ္ဗ တေဒသေစ၊ ပနိသန္တေ အစရှိသော
 အပြား၏လည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုပနိသန္တေ၏၊ နိသယာရမ္မဏပ္ပတေ
 ဒသေစ မှီရာ အာရုံအပြား၏ လည်းကောင်း၊ ပလဿ၊ အကျိုးကို၊ နိပ္ပါဒိ
 ကာ၊ ပြီးစေတတ်၏၊ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဧတံဗီဇကသိဓမ္မန္တိ၊ ဧတံဗီဇကသိဓမ္မံ ဟူသည်ကား၊ ယထာ
 ဂုတ္တံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ဗီဇံ၊ မျိုးစေ့သည်၊ ယထာဂုတ္တဉ္စ၊
 အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ လယ်သည်၊
 တဿဗီဇဿ၊ ထိုမျိုးစေ့၏၊ တသ္မိံ၊ ဧတ္ထေးထိုလယ်၌၊ ဝပနပယောဂကာ
 ယာဝိပယောဂသင်္ခါတာ၊ စိုက်ပျိုးသောလုံ့လ ကိုယ်နှုတ်လုံ့လဟုဆို

၁-ဥရုဂဝဂ်-၁-စေတ္တုပမပေတာဝတ္ထု၊

၁၉

အပ်သော၊ ကသိစ၊လယ်ထွန်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊စေတ္တု
သဒိသာနိ၊လယ်နှင့်ဘူကုန်၏၊ ဣတိ၊အယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်
တည်း၊တေတယံ၊ဤသုံးပါးဘုံ၊ကေသံ၊အတတ်တို့အား၊ ဣတ္ထိ၊တဖွဲ့၊အလို
ရှိအပ်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့ဆိုခြင်းအံ့၊ပေတာဝံ၊ဒါဟကသသတိ၊ပေတာဝံ
ဒါယကသသဟူ၍၊ အပဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဒါယကော၊ပေးလှူတတ်သော
သူသည်၊ပေတော၊တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့ကို၊ဥဒ္ဓိဿ၊
ရည်၍၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဟဒိ၊ဒေတိ၊အကပ်၍ ပေးလှူသည်ဖြစ်အံ့၊ ပေတာ
နုဉ္စ၊တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွား ကုန်သော သူတို့အား လည်းကောင်း၊
ဒါယကသသ၊ ပေးလှူသော သူအားလည်းကောင်း၊ ဗလံ အကျိုးသည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပေတော၊တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့ကို၊
ဥဒ္ဓိဿ၊ရည်၍၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဟဒိ၊ဒေတိ၊အကပ်၍မပေးလှူသည်ဖြစ်အံ့၊
ဒါယကသေဝ၊ပေးလှူသော သူအားသာလျှင်၊ တေမိဇံ၊ဤမျိုးစေ့သည်၊
သောကသိ၊ဤလယ်ထွန်ခြင်းသည်၊ တေစေတ္တံ၊ဤလယ်တာ မြေကောင်း
သဗ္ဗဟံဖြစ်သောခေတ်သည်၊ဥပကာရာယ၊ကျေ ဇူးများခြင်းငှါ၊ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပ၊ယော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း၊ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ တံဥပကာရံ၊ ထိုကျေးဇူးများခြင်းကို၊ ဒသေထံ၊ပြုခြင်းငှါ၊
တံပေတာပရိဘုရန္တိ၊ဒါတာပုညနဝဇုတိတိ၊ တံပေတာပရိဘုရန္တိ၊ဒါတာ
ပုညနဝဇုတိဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ တံပေ
တာပရိဘုရန္တိတိ၊တံပေတာပရိဘုရန္တိ ဟူသည်ကား၊ဒါယကေန၊ပေးလှူ
သောသူသည်၊ ပေတော၊တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားသော သူတို့ကို၊
ဥဒ္ဓိဿ၊ရည်၍၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဒိန္နံ၊ပေးလှူ အပ်သည်ရှိသော်၊ ယထာ
ဂုတ္တာယ၊အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော်၊ စေတ္တကသိမိဇသဗ္ဗတ္တိယာ
စ၊လယ်တာ မြေကောင်းသဗ္ဗဟံဖြစ်သောခေတ် လယ်ထွန်ခြင်း မျိုးစေ့၏
ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနုမောဒနာယစ၊သာရ အနုမောဒနာပြု
ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယံ၊အကြင်အလှူ၏အကျိုးသည်၊ ပေတာဝံ၊တမ
လွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့အား၊ ဥပကာပတိ၊ကပ်ရောက်၏၊
တံဒါနုဗလံ၊ ထိုအလှူ၏ အကျိုးကို၊ပေတာ၊တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွား
ကုန်သောသူတို့သည်၊ ပရိဘုရန္တိ၊သုံးဆောင်ကုန်၏၊ဒါတာပုညနဝဇုတိ
တိ၊ဒါတာပုညနဝဇုတိ ဟူသည်ကား၊ ဒါတာပန၊ပေးလှူသောသူသည်
ကား၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဒါနုမယပုညနိမိတ္တံ၊ဒါနုဖြင့်ပြီးသော ကောင်းမှု၏
အကြောင်းကို၊ ဒေဝမနုဿ၊သုနုဿံပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သောဝသ၊ဗုဒ္ဓိ

အားဒိနာ၊ စည်းစိမ်၏ ပြည့်စုံခြင်း အစရှိသော၊ ပုညပလ္လေန၊ ကောင်းမှု၏ အကျိုး ဖြင့်၊ အတိဝ နုတိ၊ တိုးပွား၍ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပုညပလ္လေခိ၊ ကောင်းမှု၏ အကျိုး ကိုလည်း ကုသလာနံ၊ ဘိက္ခဝေဓ္မာနံ၊ သမာဒါနဟေတု ဝေမိဒံ၊ ပုညံ၊ ပဝနုတိတိ အာဒိသု၊ ကုသလာနံ၊ ဘိက္ခဝေဓ္မာနံ၊ သမာဒါနဟေတု ဝေမိဒံ၊ ပုညံ၊ ပဝနုတိတိ၊ သို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ပုညန္တိ၊ ပုညဟူ၍၊ ပုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရား တို့ကို၊ သမာဒါန ဟေတု၊ ဆောက်တည်ခြင်း ဟည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဝေ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ပုညံ၊ ဤကောင်းမှု၏ အကျိုးသည်၊ ပဝနုတိ၊ တိုးပွား၏။ ။

ဣဒေဝကုသလံကတွာတိ၊ ဣဒေဝကုသလံကတွာဟူသည်ကား၊ အနုဝဇ္ဇသုခဝိပါကဋ္ဌေန၊ အပြစ်မရှိ ကောင်းသောအကျိုးကို ပေးတတ်သော အနက်ကြောင့်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်မည်သော၊ ပေတာနံ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့အား၊ ဥဒ္ဓိသနဝသေန၊ ရည်ညွှန်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒါနမယံ၊ ဒါနဖြင့်ပြီးသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ဥပစိနံတွာ၊ ဆည်းပူး၍၊ ဣဒေဝဣမသ္မိယေဝ အတ္တဘာဝေ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာသျှင်၊ ပေတေ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သော သူတို့ကိုလည်း၊ ငနိပူဇိယ၊ ရည်မှတ်၍ပေးလှူသောအားဖြင့် ခံစားအပ်သောဆင်းရဲမှလွတ်စေ၍၊ ပေတေ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားကုန်သော သူတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိသ၊ ရည်၍၊ ဒါနနုပေးလှူသဖြင့်၊ သဗ္ဗာနေတွာ၊ ကောင်းစွာဆောင်၍၊ အနုဘုယျမာန နုက္ခတာ၊ ခံစားအပ်သောဆင်းရဲမှ ပေတေ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့ကို၊ မောစေတွာ၊ လွတ်စေ၍၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ထိုတမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားကုန်သော သူတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိသ၊ ရည်၍၊ ဒိယျမာနံ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ တေသံ၊ ထိုတမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့အား၊ ပူဇာနာမ၊ ပူဇော်သည်မည်သည်၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အမှာကဉ္စကတာပူဇာတိ၊ အမှာကဉ္စကတာပူဇာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပေတာနံပူဇာစကတာ ဥဇ္ဇာရာတိ၊ ပေတာနံပူဇာစကတာ ဥဇ္ဇာရာဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီ၊ အမှာကဉ္စ၊ ငါတို့အားလည်း၊ ကတာ၊ ပြုအပ်သော ပူဇာ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်၊ ပေတာနံ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့အား၊ ကတာ၊ ပြုအပ်သော၊ ဥဇ္ဇာရာ၊ မြတ်သော ပူဇာ၊ ပူဇော်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ပေတေ၊ စာတိဋ္ဌေ၊ ပေတေ၊ ဟူသောဤပါဠိ၌၊ စသဇ္ဈေ၊ စသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်း၊ ဟော

တိ၊ ဖြစ်၏။ မနာပေါစ၊ နှလုံးကို ပွားစေသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သန္တိ၊
သုတော်ကောင်းတို့သည်။ သန္တာဝနိယောစ၊ ငြိမ်းစွမ်း အပ်သည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသယသနိယောစ၊ အကြွင်းဝင်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ ဘာဝနိယောစ၊ ပွားအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂရုကာတဇ္ဇော
စ၊ အလေး ပြုအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။
ပါသံသောစ၊ ငြိမ်းစွမ်းအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိတ္တနိယောစ၊
ကြားအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝေမာဒိကော၊ ဤသို့ အစရှိကုန်
သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကော၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ် အကျိုးပေ၊ ကုန်သော၊
ဒါနာနိသံသော၊ အလှူ၏ အကျိုးတို့ကို၊ သင်္ဂဗျာတံ၊ သိမ်းယူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ သဂ္ဂဗ္ဗဂမတိ၊ ဌာနံ၊ ကမ္မံ၊ ကတောနာဒကန္တိ၊ သဂ္ဂဗ္ဗဂမတိ၊
ဌာနံ၊ ကမ္မံ၊ ကတောနာဒကန္တံဟူသည်ကား။ ကရုဿတံ၊ ကောင်းသော၊ ကုသလ
ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကတော၊ ပြု၍၊ ဒိဋ္ဌဗ္ဗဟိ၊ နတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ အာယုဒော
ဒိဟိ၊ အသက်ရှည်ခြင်း အစရှိကုန်သော၊ ဒဿဟိ၊ ဆယ်ပါ၊ ကုန်သော၊
ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ အဂ္ဂတ္တံ၊ မြတ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ သဂ္ဂန္တိ၊ သဂ္ဂဟူ၍၊ လန္တနာမံ၊ ရှေ့အပ်သော အမည်ရှိသော၊
ကတပုညာနံ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုစရှိကုန်သော သူတို့၏၊ နိဗ္ဗတ္တနုဋ္ဌာနံ၊
ဖြစ်ရာအရပ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇနသေ
န၊ ပဋိသန္ဓေ၏ အစွပ်အားဖြင့်၊ ဂတိဥပဂစ္ဆတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ ဇေဋ္ဌေ၊
ဤပါဠိရပ်၌သည်။ ကုသလံ၊ ကတောတိ၊ ကုသလံ၊ ကတောဟူ၍၊ ကတော ဆို
ပြီး၍၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ကမ္မံ၊ ကတောနာဒကန္တိ၊ ကမ္မံ၊ ကတောနာဒကန္တံဟူ၍၊ စေ
နံ၊ ဆိုခြင်းသည်။ ဒေသုဓမ္မပရိစ္စာဂေါဝိယံ၊ ယူတွယ် ဝတ္ထုကို စွန့်ကြဲခြင်း
ကဲ့သို့၊ ပတ္တိဒါနဝသေန၊ အလှူ၏အတို့ကို ပေးစေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
ဒါနဓမ္မ ပရိစ္စာဂေါဝိ၊ ဒါနတရားကို စွန့်ကြဲခြင်း သည်လည်း။ ဒါနမယ
ကုသလကမ္မမေဝ၊ ဒါနဖြင့်ပြီးသော ကုသိုလ်ကံသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ကေဝိပန၊ အချို့သောသူတို့သည်ကား၊ ဧတ္ထံ၊ ဤအ
ရာ၌၊ အရဟန္တော၊ ဟောကြားတို့ကို၊ ပေတာတိ၊ ပေတောဟူ၍၊ အဝိ၊ ပွတသ၊
အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဝံ၊ ထိုအယူသည်၊ တေ
သံ၊ ထိုကေဝိသရာတို့၏ မတ်မတ္တံ၊ အလိုမျှတည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်၊ ကြံ
နည်းဟူမူကား၊ ပေတာတိ၊ ပေတဟူသည်ကား၊ ဝိကာသဝါနံ၊ ဟောကြား
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အာဂတဋ္ဌာနသော၊ လားရာအရပ်၏သာလျှင်၊ အဘာဝတော

စ၊မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗိဇာဒိဘာဝဿ၊မျိုးစေ့အစရှိ
 သောအဖြစ်၏ အဘာဝတောစ၊မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 ဒါယကဿ၊အလှရှင်အား၊ဟောတိဝိယ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊အယုတ္တမာနတ္တာစ၊
 မသင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပေတ္တိယောနိကာနံ၊ပြိတ္တာသံ
 ဌဖြစ်ကုန်သောသူတို့အား၊ ယုတ္တမာနတ္တာစ၊ သင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ဒေသနာ ပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌၊
 ဒေဝုတ္တဋ္ဌ၊နတ်သားကို၊လံည်းကောင်း၊ သုလသဉ္စ၊ သုလသာကိုလည်း
 ကောင်း၊ အာဒိကတ္တ၊အစပြု၍၊ စတုရာသိတိယာပါကသဟဿာနံ၊ရှစ်
 သောင်းလေးထောင်ကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊ဓမ္မာဘိသမယော၊သစ္စာ
 လေးပါးတရားတို့ကိုသိခြင်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသည်ကား
 အခြားတည်း၊ ခေတ္တုပမပေတဝတ္ထုဝတ္ထုနာ၊ ခေတ္တုပမပေတဝတ္ထု အ
 သွင်သည် နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဥရုဂဝဂ်-၂-သူကရပေတဝတ္ထု။

ကံယောဂေသဗ္ဗသော ဝဏ္ဏောကိဇ္ဈဒံ၊ ကာယောဂေ သဗ္ဗသော
 ဝဏ္ဏံ၊အမရှိသောဤဝတ္ထုကို၊ သတ္တဝါ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟံ၊
 ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ ကိ၊ဥပနိဿယ၊ဖြစ်၍၊ကလန္တကနိပါပေ၊ရှင်နက်တို့ကိုအစ
 ပေး၍၊ဗ္ဗုရုဖြစ်သော၊ဝေဇ္ဇ၊ဝနေ၊ဝေဇ္ဇ၊ ဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊
 နေတော်မူသည်ရှိသော်၊အညတရံ၊တသောက်သော၊သူကရပေတံ၊ဝက်
 ပြိတ္တာ ကို၊အာရတ္တ၊ကံကြောင်းပြု၍၊ဝတ္ထံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိရ၊ကြား
 ဘူး၊သည်ကား၊အတိ၊တ၊လွန်လေငြိးသောအခါ၌၊ ကဿပဿ၊ကဿပ
 အမတ်တော်ရှိသော၊တဂပတော၊မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနော၊သာသနာ
 တော်၌ ဧကော၊တယောက်သော၊ထိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ကာယေန၊ကိုယ်
 ဖြင့်၊သညကော၊စောင့်စည် သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဝါစာယ၊နှုတ်ဖြင့်၊
 အသညကော၊မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခု၊ရဟန်းတို့ကို၊ အက္ကော
 သတိ၊ဆဲရေး၏၊ ပရိဘာသတိ၊ရေးရှုတ်၏၊ သော၊ထိုရဟန်းသည်၊ ကာ
 လင်္ကီတွာ၊သေခြင်းကိုပြု၍၊နိရယေ၊ရေ၌၊နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ကေ
 ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ရှစ်ဆူ သောဘုရားရှင်တို့၏တရသော၊အကြားပတ်လုံး၊ တတ္ထ၊ထို
 ရေ၌၊ပရိဘွာ၊ကျက်၍၊တတော၊ထိုရေမှ၊စရိတွာ၊ရတေ၍၊ဣ၊ထို့ ဗုဒ္ဓ၊ပြီ
 ဒေ၊ဤဝါ၊တို့ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟံ၊ဇဂ၊ရာဇဂြိုဟ်

ပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊ ဂိဇ္ဈကုဋပဗ္ဗတပါဒေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ခြေရင်း၌၊
တသေဝကမ္မဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏သာလျှင်၊ ဝိပါ၊ ၁၀၀သေသေန၊
အကျို၊ ကြွင်းဖုဋ်၊ ခုပ္ပိပါသာဘိဘူတော၊ တော်မွတ်ခြင်းသည်နှင်စက်အပ်
သော၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထို
ပြိတ္တာ၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော
အဆင်းရှိသည်၊ ဝောဟိ၊ ဖြစ်၍၊ မုခံ၊ ခံယူင်းသည်၊ သူက၊ မုခသဒ္ဓံ၊
ဝက်နှုတ်သီးနှင့်တူသည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်၍၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အယသ္မာ
နာရဒေ၊ အရှင်နာရဒမထေရ်သည်၊ ဂိဇ္ဈကုဋပဗ္ဗတေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌၊
ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော၊ ပါတောဝ၊ စောစောက သာလျှင်၊ သိရိရ
ပဋိဇ္ဈနံ၊ ကိုယ်ကို သုတ်သင်ခြင်းကို၊ ဟတွားပြု၍၊ ရာဇမဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်
ပြည်သို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၌၊ အာဂန္တန္တော၊ ကြွေတော်မူလာသည်
ရှိသော်၊ အန္တရမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ တံပတံ၊ ထိုဝက် ဖြိတ္တကံ၊ နိဗ္ဗာန်၊
မြင်၍၊ တေန၊ ထိုဝက်ပြိတ္တာသည်၊ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော ကံကို၊
ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

အတ္ထောပုရိသ၊ ဒိုယောကျာ်း၊ တေ၊ သင်၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊
သဗ္ဗသောဝဏ္ဏော၊ အလုံးစုံရွှေအဆင်းကဲ့သို့သောအဆင်းရှိ၍၊ တဿ၊ ထို
ကိုယ်၏၊ ပဘာယ၊ အရောင်ဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာ
သည်၊ ဩဘာသတေ၊ ထွန်းပ၏၊ တေ၊ သင်၏၊ မုခံ၊ နှုတ်သီးသည်ကား၊
သုကရဿ၊ ဝက်၏၊ မုခန္ဓာ၊ နှုတ်သီးနှင့်တူ၏၊ အတ္ထောပုရိသ၊ ဒိုယောကျာ်း
ကျား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကိံကမ္မံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိ
သောကံကို၊ အကရာ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကာယော၊ တေသဗ္ဗသောဝဏ္ဏောတံ၊ ကာယော၊ တေ
သဗ္ဗသောဝဏ္ဏောဟူသည်ကား၊ တေ၊ သင်၏၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊
ကာယော၊ ဒေဟော၊ ကိုယ်သည်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ဥတ္တုတ္တကနက၊ သန္နိတော၊
ထွေပြီးပြီးပြီးသော ရွှေအဆင်းနှင့်တူ၏၊ သဗ္ဗာ၊ ဩဘာသတေဒိသာတိ၊
သဗ္ဗာ၊ ဩဘာသတေဒိသာဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုရွှေအဆင်းရှိသော
ကိုယ်၏၊ ပဘာယ၊ အရောင်ဖြင့်၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဒိသာ၊
အရပ်မျက်နှာသည်၊ သမန္တတော၊ သက်ဝန်းကျင်၌ ဩဘာသတိဝိဇ္ဇော
တတိ၊ ထွန်းတောက်ပ၏၊ ဝါ၊ ဝနည်းကား၊ ဩဘာသတေတိန္ဒုဒပဒံ၊
ဩဘာသတေ ဟူသော ဤပုဒ်သည်၊ အန္တောဂဂ ဟောတုအတ္ထံ၊ ဟိတ်

အနက်အတွင်းဝင်သောပုဒ်တည်း။ ဣတိ၊ ယိတြောဋ်၊ တေ၊ သင်၏။ သဗ္ဗ
 သောဝဇ္ဇော၊ အလုံးစုံရွှေအဆင်းရှိသော၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ သဗ္ဗာ၊
 အလုံးစုံသော၊ ဒိသာ၊ အမင်မျက်နှာဘုံကို၊ ဩဘာသေတိဝိဇ္ဇောတေတိ၊
 တွန်းတောက်ပစ်၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်
 အပ်၏၊ မုခံတေသုကရသေဝါတိ၊ မုခံတေသုကရသေဝဟူသည်ကား၊
 တေ၊ သင်၏၊ မုခံပန၊ နှုတ်သီးသည်ကား၊ သုကရသေ၊ ဝက်၏၊ မုခံဝိယ၊
 နှုတ်သီးကဲ့သို့၊ တဝ၊ သင်၏၊ မုခံ၊ နှုတ်သီးသည်။ သုကရေ၊ မရသဒိသံ၊ ဝက်
 နှုတ်သီး နှင့်တူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ကိံ
 ကမ္မမ၊ ကမ္မာပုရေတိ၊ ကိံ ကမ္မကေ၊ ပုရေဟူသည်ကား၊ တံ၊ သင်သည်၊
 ပုရေ၊ ရှေး၌၊ အတိတဇာတိယံ၊ လွန်လေပြီးသောဘဝ၌၊ ကိဒိသံ၊ အဘယ်
 သို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယေရေန၊ အရှင်နာရဒမထေရ်သည်၊ သောပေ
 တော၊ ထိုဝက်ဗြတ္တာကို၊ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောကံကို၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်
 သည်ရှိသော်၊ ဂါယာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တန္တော၊ ဖြေလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ။

န ဒေ၊ အရှင်နာရဒ၊ အဟံ၊ ဘပညံတော်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာ
 ယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သညတော၊ မကောင်းမှုကိုစောင့်စည်းသည်၊ အာသိ၊
 ဖြစ်၍၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ အသညတော၊ မကောင်းမှုကိုမစောင့်စည်းသည်
 အာသိ၊ ဖြစ်ပြီးနာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ တေနဥဘယေန၊ ထိုကိုယ်ဖြင့်မကောင်း
 မှုကိုစောင့်စည်းခြင်း၊ နှုတ်ဖြင့်မကောင်းမှုကိုမစောင့်စည်းခြင်းဟုဆိုအပ်
 သောနှစ်ပါးသောကံကြောင့်၊ ယထာယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊
 ပဏ္ဍိတ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်ကို၊ တံ၊ အရှင်နာရဒသည်၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောင်
 အားဖြင့်၊ ပဿာသိ၊ မြင်၍၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသောရွှေအဆင်း
 ကဲ့သို့သော အရေအဆင်း ဝက်နှုတ်သီးနှင့် တူသော နှုတ်သီးရှိသော၊
 ဝတ္ထော၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်သည်၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယ၊ လျှောက်၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကာယေနသညတောအာသိန္နိ၊ ကာယေနသည
 တောအာသိ ဟူသည်ကား၊ ကာယိကေန၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊ သံယမေန၊
 စောင့်စည်းခြင်းဖြင့်၊ သံယတော၊ စောင့်စည်းသည်၊ ကာယန္တိရိကေန၊ ကာ
 ယန္တိရိန္ဒဖြစ်သော၊ သံဝရေန၊ စောင့်စည်းခြင်းဖြင့်၊ သံဝတော၊ စောင့်စည်း
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဝါစာယာသိ၊ အသညတောတိ၊ ဝါစာယာသိ

အသညတောဟူသည်ကား၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ အသညတော၊ မစောင့်
 စည်းသည်၊ ဝါစာသိကေန၊ နှုတ်၌ဖြစ်သော၊ အသံဝရေန၊ မစောင့်စည်းခြင်း
 နှင့်၊ သန္တောဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးတော့နာတိ၊ တောနဟူ
 သည်ကား၊ သံယမေနစ၊ စောင့်စည်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အသံယမေ
 နစ၊ မစောင့်စည်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တောနဥတယေန၊ ထိုနှစ်ပါး
 စုံကြောင့်မေတ္တိ၊ မေဟူသည်ကား၊ မယှံ၊ ကပညံတော်အား၊ တာဒိသော
 ဝဏ္ဏောတိ၊ တာဒိသောဝဏ္ဏောဟူသည်ကား၊ နာရဒ၊ အရှင်ဘုရားနာရဒ၊
 တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ပဿသိ၊ မြင်၏၊ ဧဒိသော၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသောအဆင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝရူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ မနုဿသဏ္ဌာနော၊ လူသဏ္ဌာန်ရှိသည်၊ သုဝဏ္ဏ
 ဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသည်၊ မုခေန၊ နှုတ်သီးဖြင့်၊ သူက
 ရသဒိသော၊ ဝက်နှင့်တူသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီးတော်အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ ဝဏ္ဏ
 သဒ္ဓေါ၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓါကို၊ ဆဝိယဉ္စ၊ အရှေ့ လည်းကောင်း၊ သဏ္ဌာနေစ၊
 သဏ္ဌာန်၌လည်းကောင်း၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပေတော၊
 ဝက်ပြိတ္တာသည်၊ ထေရေန၊ အရှင်နာရဒမထေရ်သည်၊ ပုစ္ဆိတမတ္ထံ၊ မေး
 အပ်သောအနက်ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ ဖြေကြား၍၊ တမေဝ၊ ထိုသို့ပြိတ္တာဖြစ်
 ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ကာရဏံကတွာ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ထေရုဿ၊ အရှင်နာရဒ
 မထေရ်အား၊ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍၊ . .

နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ မမ၊ တပည့်တော်၏၊ ဣဒံသရိရံ၊ ဤလည်မှအောက်
 ၌လူသဏ္ဌာန်အထက်၌ဝက်သဏ္ဌာန်ရှိသောကိုယ်ကိုးတယာ၊ အရှင်ဘုရား
 သည်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်ပြီး၊ တံ
 တသ္မာ၊ ထိုသို့မြင်ရသောကြောင့်၊ တော၊ အရှင်ဘုရားအား၊ ဩဝါဒဝသေန၊
 ဆုံးမသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ဗြူဗိ၊ ဆို၏၊ ဝဇ္ဇံ၊
 အရှင်ဘုရားသည်၊ မုဿ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ဗောဓကာသိ၊
 မပြုလင့်၊ အဟံဝိဿ၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့၊ သူကရမုခေါ၊ ဝက်နှုတ်သီးနှင့်တူသော
 နှုတ်သီးရှိသည်၊ မာခေါအဟု၊ မဖြစ်လေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊
 အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ . .

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာ
 ဟန္တိ၊ ပဒာသ၊ တာဟံဟူသောပုဒ်ကို၊ တေအဟန္တိ၊ ပဒန္တေဒေါ၊ တေအဟံ

ဟုဝုဒ္ဓိဖြစ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ နာရဒါတိ၊ နာရဒဟူသည်ကား၊
 ထေရ်၊ မထေရ်ကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏။ ဗြူမိဘိ၊ ဗြူမိဟူသည်ကား၊ ကထေ
 မိ၊ ဆို၏။ သာမန္တိ၊ သာမံဟူသည်ကား၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊
 ဣဒန္တိ၊ ဣဒံဟူ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သရိရံ၊ ကံ့ယံကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒ
 တိ၊ ဆို၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘန္တေနာရဒ၊ အရှင်ဘုရားနာရဒ၊ မမ၊ တပည့်တော်
 ၏၊ ဣဒံသရိရံ၊ ဤကံ့ယံသည်၊ ဝလတော၊ လည်ပင်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဟေဋ္ဌာ၊
 အောက်၌၊ မနုဿသဏ္ဌာနံ၊ လူသဏ္ဌာနံ၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သူကရမရ
 သဏ္ဌာနံ၊ ဝက်နှုတ်သီးသဏ္ဌာနံကို၊ တယံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပစ္စက္ခ
 တောဝ၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဗိဇ္ဇံ၊ မြင်အပ်၏။ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ဩဝါဒဝသေန၊ ဆုံးမ
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ကိန္တိ၊ အတယ်သို့လျှင်၊ ဝဒတိ၊ ဆို
 သနည်း၊ ဣဘိစေ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့၊ မာကာသိ၊ မရသာပါပဲ၊ မာခေါသုကရ
 မခေါအဟူတိ၊ မာကာသိမရသာပါပဲ မာခေါသုကရ မခေါအဟု ဟူ၍၊
 အဘာ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုကားနတ်၌၊ မတိ၊ မဟူသည်ကား၊ ပဋိသေခေ၊
 တာ၊ ခြံခြင်းအနက်၌၊ နိပါတေ၊ နိပါတ်ဝုဒ္ဓိတည်း၊ မရသာတိ၊ မရသာ
 ဟူသည်ကား၊ မရေန၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ခေါတိ၊ ခေါဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ အဝဓာရ
 ဇော၊ ပိုင်းခြားခြင်း၌၊ နိပါတေ၊ နိပါတ်ဝုဒ္ဓိတည်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပါပ
 ကမ္ဘာမကောင်းမှုကံကို၊ မာကာသိမာကရောတိ၊ ပြေလင့်၊ မာခေါသုကရ
 မခေါအဟူတိ၊ မာခေါသုကရမရခေါအဟုဟူသည်ကား၊ အဟံဝိယ၊ တပည့်
 တော်ကဲ့သို့၊ သူကရမရခေါ၊ ဝက်နှုတ်သီးရှိသည်၊ မာအဟောသိယေဝ၊
 မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဟံပန၊ သင်သည်ကား၊ မရရော၊ နှုတ်ကြမ်း
 သည်၊ ဟုတ္တံ၊ ဖြစ်၍၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့် ပါပမကောင်းမှုကို၊ သာမကရေ
 ညာသိ၊ အကလံနိ၊ ပြုသည်၊ ခြံအံ့၊ ဇေကသေန၊ မင်စစ်အားဖြင့်၊ သူကရမရခေါ၊
 ဝက်နှုတ်သီးသည်၊ ဘဝေယျာသိ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မာကာ
 သိမရသာပါပန္တိ၊ မာကာသိမရသာပါပံဟူ၍၊ ဗလပဋိသေခေနမရေနဝိ၊
 အကျိုးကုတားဖြစ်ခြင်းကို အပြီးပြုသဖြင့်၊ ဖဟတုမေဝ၊ အကြောင်းကို
 သာလျှင်၊ ပဋိသေခေတိ၊ တားမြစ်၏။

အသးထိုအခါ၌ အာယသ္မာနာရဒေါ၊ အရှင်နာရဒသည်၊ ရာဇဂဟေ၊
 ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအထို့၌၊ ဇရိတွားထွဉ်သည်၍၊ ပစ္စာ
 ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌၊ ဝိဇ္ဇာပါတပ္ပမိုက္ကဋ္ဌော၊ ဆွမ်း

၁-ဥရဂဝဂ်-၂-သုကရပေတဝတ္ထု၊

၂၇

ခံရာမှပဲပြီးသည်ရှိသော်၊ စတုပရိသာမဇ္ဈေးလေးပါးသောပရိသတ်၏အ
 လယ်၌၊ နိသိန္နိယာ၊ ထိုင်နေသောမူသော၊ သတ္တုနေ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
 တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ သတ္တု၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ နာရဒ၊ နာရဒ၊ ဝုဗ္ဗ၊ ဝုဗ္ဗ၊ ဝုဗ္ဗ၊ ကပဇ်လျှင်၊ မယာ၊ င
 ဘုရား
 သည်၊ သောသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါကို၊ ဗိဇ္ဇော၊ မြင်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တော၊ မိန့်တော်မူ၍ အနေကောကာရ၊ ဝါကာရံ၊ များစွာသောအခြင်းအရာ
 တို့ဖြင့်ဖြမ်းသော၊ ဝစီဒုရိယ၊ သန္တိသိတံ၊ ဝစီဒုရိယကို၌၌သော၊ အာဒိနဝ္ဓ
 အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝစီသုရိယ၊ ပဋိဝံယုတ္တံ၊ ဝစီသုရိယနှင့်စပ်သည့်
 သော၊ အာနိသံသယ၊ အာရုံကိုလည်းကောင်း၊ ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြ
 တော်မူလျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧဒေသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာဒေသနာ၊
 ထိုဒေသနာတော်သည်၊ သမ္မတ္တပရိသာယာ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်
 အား၊ သတ္တိကားအကျိုးရှိသည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤကားအပြီးတည်း၊ သုကရပေတဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုနာ၊ သုကရပေ
 တဝတ္ထု အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတားပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-ဥရဂဝဂ်-၃-ပုတိမုခပေတဝတ္ထု၊

ဒိဗ္ဗသုတံသာရေထိဝတ္ထုသာတုန္တိ၊ ဒိဗ္ဗသုတံသာရေထိဝတ္ထုသာတုအ
 စရှိသောဤဝတ္ထုကို၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကလန္တကနိဝါပေ၊ ရှည်
 နက်တို့ကို အစာကျွေး၍မွေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း
 တော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊
 ပုတိမုခပေတံ၊ ပုတိမုခပြိတ္တာကို၊ အာရန္တေ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ကိရု၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊
 ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဝဂ္ဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဧဒေသတိ၊ ဟောတော်မူသော၊ ကုလဝုတ္တံ၊ အမျိုး
 ကောင်းသားတို့သည်၊ တဿ၊ ထိုကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊
 သာသနာတော်၌၊ ဝေဠုဝိတု၊ ရဟန်းပြု၍၊ သိယာစာရသမ္ပန္နံ၊ သိလအကုသို
 န်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သလ္လေခဝုတ္တိနော၊ ခေါင်းပါးသောအသက်မွေး
 ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အညတရံ၊ အမှတ်ရှိသော၊ ဝါမေ၊ ရွာ၌၊ သမဂ္ဂ
 ဝါသံ၊ ညီညွတ်သောနေခြင်းကို၊ ဝေဠု၊ နေကြကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 အညတရော၊ တယောက်သော၊ ပါပဇ္ဈာသယော၊ ပျက်မာသောအလိုရှိ

သော၊ ပေသုညာဘိရတော၊ ချောပစ်ဂုံးတိုက်ခြင်း၌ မူလျော်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုနှစ်ပါးသောရဟန်းတို့၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်
 သို့၊ ဥပဂစ္ဆိ၊ ကပ်၏၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ တေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မာသောအလို
 ရှိသောရဟန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ အတူတကွ၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ စကားအစုံအစပ်ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ဒုတိယဒိဝလော၊ နှစ်
 ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ တံ၊ ထိုအာဂန္တုရဟန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍၊ ဂါမံ၊
 ရွာသို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ ပဓိသိသု၊ ဝင်ကြကုန်၏၊ နေသညးလူတို့
 သည်၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ တေသုထေနေသု၊ ထို
 မထေရ်တို့၌၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ပရမနိပစ္စကာရံ၊ မြတ်သောရိသေခြင်း
 ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ယာဂုဘာဏာဒိဟိ၊ ယာဂုဆွမ်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပုဗ္ဗိမာ
 နေသု၊ မြတ်နိုးစေကြကုန်၏။ ။

သော၊ ထိုယုတ်မာသောအလိုရှိသောရဟန်းသည်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း
 သို့၊ ပဓိသိဘူ၊ ဝင်၍၊ ပိန္နေသိ၊ ကြို၏၊ ကိံ၊ ပိန္နေသိ၊ အတယ်သို့ကြံ၊ နည်း၊
 အယံ၊ ဝေါစရေါမော၊ ဤဆွမ်းခံရွာသည်၊ သုန္နရာဝတ၊ ကောင်းလေစွတ
 ကား၊ နန္ဒဿာစ၊ လူတို့သည်လည်း၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိကန်သည်ဖြစ်၍၊
 ပသန္နာ၊ ဝိသိညိကုန်ကပ်ဖြစ်၍၊ ပဏီတပဏီတံ၊ ပွန်စိတ်သည်ထက်ပွန်
 မြတ်သော၊ ဝိဇ္ဇာပါကံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒေန္တိ၊ ပေးလှူကြကုန်၏၊ ဝိဟာရေ၊ စာ
 ကျောင်းသည်လည်း၊ ဆဿုဒကသမ္ပင်္နော၊ အရိပ်ရေနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဝေါ
 သသံ၊ ဣမေ၊ ဤကျောင်း၌၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊
 သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ ဣမေသုပနဘိက္ခုသု၊ ဤရဟန်းတို့သည်ကား၊
 ဣမေ၊ ဤကျောင်း၌၊ ဝသန္တေ၊ သုနေကုန်သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ ငါအား၊ အန္တေ
 ဝါသိကသဒိယ၊ အန္တဝါသိကဟောင်းကဲ့သို့၊ ဝါသုဝိဟာရေ၊ ချမ်းသာ
 စွာနေခြင်းသဖြင့်၊ နဘာဝိ၊ တိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ဟန္တု၊ ယခု၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့ကို၊ အညမေတ္တံ၊ အချင်းချင်း၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊
 ဂုံးတိုက်ဖျက်ဆီး၍၊ ယထာပန၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ပြု
 သည်ရှိသော်ကား၊ ဣမေ၊ ဤကျောင်း၌၊ နဝသိသန္တိ၊ မနေကုန်လတ္တံ့၊
 တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကရိယယာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပိန္နေသိ၊ ကြို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ မဟာထေရေ၊
 မထေရ်ကြီးသည်၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗိ၊ နှစ်ပါးကုန်သောရဟန်းတို့အားလည်း၊ ဩဝါဒံ၊ အ
 ဆုံးအမကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊
 ပဓိဇ္ဈေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ ပေသုဏိကော၊ ချောပစ်ဂုံးတိုက်တတ်သော၊

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ထောက်၊ အနည်းငယ်သော၊ ကလံ၊ ကာလကို၊ ဝိတိ
 နာမေတွာ လွန်စေ၍၊ မဟာထေရ်၊ မထေရ်ကြီးသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊
 ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်သည်၊
 ဝိကာလ၊ အခါမဟုတ်သည်နှင့်၊ အာဂတော လာသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝုတ္တေ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 အာမ၊ အခါမဟုတ်သည်နှင့်လာသည်မှာ၊ ဂါဏိ၊ ကိစ္စ၊ စိုးစဉ်းသော၊ ဝုတ္တံ၊
 လျှောက်ထား၊ ဘွယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုခဲ့၊ အာရု
 သော၊ ငါ့ရှင်၊ ကထေဟိ၊ ဆိုလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မထေရ်သည်၊
 အနုညာတော၊ ခွင့်ပြု အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝုတ္တံ၊
 အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သဟာယတ္ထေ ရာ၊ အဆွေခင်ပွန်း၊ မထေရ်ဖြစ်သော၊
 ဧသော၊ ဤရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗေ၊ မျက်မှောက်၌၊ မိတ္တေ၊ ဝိပဿ၊ အဆွေ
 ခင်ပွန်းကဲ့သို့၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုး၊ အသေတွာ၊ ပြု၍၊ ပဗ္ဗေ၊ မျက်မှောက်
 မှ၊ သပတ္တေ၊ ဝိပဿ၊ ရန်သူကဲ့သို့၊ ဥပဝဒတံ၊ စွဲစွဲ၊ ရှိသောသို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ကထေသိ၊ ဆို၏။ ။

ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကထေဟိ၊ ဆို
 သို့ဖြစ်မှုကား၊ သုကာထာနာတေသ်မုကုန် လာ၊ ဧသောမဟာ၊ ထေရော၊ ဤ
 မဟာထေရ်သည်၊ သဗ္ဗေ၊ စဉ်းလဲ၏၊ မာယာ၊ ဝိ လှည့်ပတ်တတ်၏၊ ကုဟ
 ကော၊ ဝါကြားတတ်၏၊ မိစ္ဆာဇီဝံ၊ အသက်၊ သာအသက်မွေးခြင်းဖြင့်၊
 ဇီဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊ ကပ္ပေ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ အရှင်
 ဘုရားတို့၏၊ အရဏံ၊ ကျေဇူးမဲ့ကို၊ ကထေသိ၊ ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊
 လျှောက်၏၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင် ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မဆိုလင့်၊ သောသိက္ခ၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နဥပဝဒိဿတိ၊ မစွဲစွဲသတ္တံ၊ ဝိတိကာလ
 တော၊ လူဖြစ်သောကာလမှ၊ ပဉ္စာယ၊ စဉ်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သဘာဝံ၊ သဘောကို၊
 ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ပေသလော၊ သိလကိုချက်၏၊ က လျ ဏသိလော၊ ကောင်း
 သောသိလရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ ဝုတ္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ အတ္တနံ၊ မိမိ၏၊
 ဝိသုဒ္ဓမိတ္တတာယ၊ စင်ကြယ်သော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝိန္တေ၊ ကြံအောက်မှတော်မူကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ တံ၊ ထိုသို့ကြံအောက်မှ
 ဖြင်းသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထေရော၊ အရှင်ဘုရားတို့အားသာလျှင်၊ အနုစ္စဝိကံ၊
 လျှောက်ပတ်၏၊ မဟံ၊ ဟု၊ တပည့်တော်အား ကလံ၊ ကလံ၊ ထိုရဟန်းနှင့်၊
 သဒ္ဓံ၊ တကွ၊ ဝေရံ၊ ရန်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကပ္ပာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဟံ၊

တပည့်တော်သည်၊ တေန၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အဝတ္ထံ၊ မဆိုအပ်သည်ကို၊
 ဝတ္ထုန္တိ၊ ဆိုအပ်၏ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဆိုရအံ့နည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ကာလန္တ
 ရေန၊ ကာလ ကြာသဖြင့်၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ဇာနိသယ၊
 သိကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊
 ပုထုဇ္ဇနဘာဝဒေါသေန၊ ပုထုဇဉ်နှင့်ဖြစ်သော အပြစ်ဖြင့်၊ နန္ဒကပိတ္တော၊
 နှစ်လုံးနှစ်ခွဲဖြစ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဓိ၊ ဤသို့ဆိုတိုင်းလည်း၊ သိယာ၊
 ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ သာသကံဟဒယော၊ ယုံမှားသောနှလုံး ရှိသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ထောကံ၊ အတန်ငယ်၊ သိထိလပိဿာသော၊ လျော့သောအ
 ကြွင်းဝင်ခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ။

သောဗာသော၊ ထိုမိန့်သောရဟန်းသည်၊ ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာ၊ မဟာထေ
 ရံ၊ မထေရ်ကြီးကို၊ ပရိသိန္ဒိတွာ၊ ၎င်းတိုက်၍၊ ဣတရစ္ဆိထေရံ၊ တပါးသော
 မထေရ်ငယ်ကိုလည်း၊ ဝတ္ထုနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သောနည်းဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ပရိသိန္ဒိ၊ ၎င်းတိုက်၍၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ တေထေရာ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်
 သောနေ၌၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အနာလပိတွာ၊ စကားမဆိုမူ၍၊ ပတ္တပိ
 ဝရံ၊ သံဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအ
 လှိုဠ်၊ ပရိတွာ၊ လှည့်လည်၍၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အတ္တ
 နော၊ ခပ်၏၊ ဝသနဗ္ဗာနေယဝ၊ နေရာအရပ်၌သာလျှင်၊ ပရိဘုပ္ပိတွာ၊ စား၍၊
 သာမိပိမက္ကဓိ၊ အရိအသမျှကိုလည်း၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ တံဒိဝသံ၊ ထို
 နေ၌၊ တဗ္ဗေဝ၊ ထိုကျောင်း၌သာလျှင်၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ ခုတ္တိယာ၊ ညဉ့်သည်
 ပိဘာတယစ၊ မိုးသောက်သည် ရှိသော်လည်း၊ အညးညံ၊ အချင်းချင်း၊
 အနာရောစေတွာဝ၊ မကြားမူ၍သာလျှင်၊ ယထာဖါဟက ဌာနံ၊ အလိုအ
 သျှော်ချင်းသာရာအရပ်သို့၊ အဝမံသု၊ သွားကြကုန်၏၊ ပရိပုဏ္ဏမနောရထံ၊
 ပြည့်သောနှလုံးအလိုရှိသော၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပိဏ္ဍာယ ဆွမ်းအလှိုဠ်၊ ပရိဋ္ဌံ၊
 ဝင်လာသော၊ ပေသုဏိက ဘိက္ခု၊ ချောပစ်၎င်းတိုက်သော ရဟန်းကို၊ မ
 နူဿာ၊ လူသို့သည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ထေရာ၊ မထေရ်
 တို့သည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂတာ၊ ကြွတော်မူကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟံသု၊ လျှောက်ဆိုကုန်၏၊ သော၊ ထို၎င်းတိုက်သော၊ ရဟန်းသည်၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာပ်
 ပတ်လုံး၊ ကလဟံ၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 ကလဟံ၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းကို၊ မာကရောထ၊ မပြုပါကုန်လင့်၊ သမဂ္ဂါ၊

ညိညွတ် ကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော၊ ကလဟောနာမ။ ခိုက်နေ
 ငြင်းချန်ခြင်းလည်း၊ အနတ္တဝေဟာ၊ အကျိုးမဲ့ကံဆောင်တတ်၏။ အာ
 ယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ဒုက္ခုပ္ပါဒကော၊ ဆင်းရဲကုန်ဖြစ်စေတတ်၏။ အကုသ
 လသံဝတ္တနကော၊ အကုသိုလ်ကံဖြစ်စေတတ်၏။ ကလဟောန၊ ခိုက်ရန် ငြင်း
 ချန်ခြင်းကြောင့်၊ ပုရိမိကာဗံ ရှေးဦးလည်း ဖြစ်သော၊ ဟေတာ၊ ကြီးစွာသော
 ဟံသာ၊ အစီး၊ ပုပ္ဖိ၊ မှ၊ ပရိဟဋ္ဌ၊ လျော့ကျ၏။ ဣတိအာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိ
 သည်တို့ကို၊ ဝုဇ္ဇ၊ နာဗံ၊ ပြောဆိုအပ်ပါသည်လည်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကား
 ကို၊ အနာဒိယိဘ္ဗာ၊ မနာယူမူ၍၊ ပက္ကန္တာ ဖဲသွားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟ၊ ဆို၏။ ဟဟော၊ ထိုနောင်မှ၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဝေရာ၊ မဝေရ်
 တို့သည်၊ တာ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝန္တိန္တ၊ ကြံတောင့်မှု၊ စကုန်သတည်း၊ ထုမှ
 ပန၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်ကား၊ အမှကံ၊ တပည့်ဘော်တို့အား၊ အနုကမ္မာ
 ယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့် ဣဝ၊ ဤကျောင်း၌၊ အနုဗ္ဗ၊ ဤတွင်၊ မပျင်၊ မိုမို
 သာလျှင်၊ ဝသထ၊ နေ၊ တတ်မှုကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယပိ၊ သူတောင်း
 ပန်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သ၊ ဝုဇ္ဇ၊ ကောင်းပြီမူ၍၊ ဝုဇ္ဇသ၊ ဤ
 တွင်၊ ဝန်ခံ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌၊ ပသ၊ နှစ်၊ နေသည်ရှိသော်၊ ကတံ၊ ပါ
 ဟောန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်၊ ဗိန္ဒန္တိ၊ ကြံ၏၊ ကိန္ဒန္တိ၊ အသက်သို့ကြံ
 သနည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝိလဝန္တော၊ လိလရှိကုန်၊ သ၊ ကလုဝေသဗ္ဗေ၊
 ကောင်းသောအကျင့် ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝေဝါ၊ ဝါသ၊ သာ
 ဘောန၊ နေယာဉ်တစ်သောလောဘဖြင့်၊ ပရုသိန္နာ၊ ဖျက်ဆီးရုံးတိုက်ခြင်း၏
 ဝတ စင်စစ်၊ မယာ၊ ငါသည် ဗဟု၊ များစွာသော၊ ပ၊ ပကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံ
 ကို၊ ပသုတံ၊ ဆည်းပူးအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗသဝပိပ္ပမ္မိသာရာဘိတူတော၊
 အားကြီးသော နှလုံးမသာယာခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ သော
 ကဝေဝေန၊ ပို၍ ချမ်းမြင်းအဟုန်ကြောင့်၊ ဝိလဝန္တော၊ နာသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊
 နဝိနေနေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကတွေပြု၍၊ အ၊
 မိမိ၊ အဝိမိရေ၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဣတရေ၊ ဤမှတစ်ပါးကုန်သော၊ နွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သဟာယဗ္ဗေရာ၊
 အဆွေခင်ပွန်း၊ မလေရ်တို့သည်၊ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုဒ်၊ ဒေသစာရိကံ၊
 စရန္တာ၊ ထည့်လည်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အညတရေတ္ထိ၊ အမှတ်မရှိတရသော၊
 အာဝါသေ၊ ကျောင်း၌၊ သမာဂန္တော၊ ပေါင်းဆုံမိ၍၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊
 သဗ္ဗောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကောင်းပြောဟော၍၊ တေနဘိက္ခုနာ၊
 ထိုရုံးတိုက်သောရဟန်းသည်၊ ဝုဇ္ဇံ၊ ဆိုအပ်သော၊ ဘေဒဝစနံ၊ ခွဲသော

စကားကို၊ အညမညဿ၊ တယောက်သည်တယောက်အား၊ အာရော
 စောက္ခာ၊ ခြေကြား၍၊ တဿ၊ ထိုစကား၏၊ အဘူတဘာဝံ၊ မဟုတ်မမှန်
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥက္ခာ၊ သိ၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ တမေဝအာ
 ဝါသံ၊ ထိုကျောင်းသို့သာလျှင်၊ ပစ္စာဂဗ္ဗံ၊ သု ပြန်လာကုန်၏၊ ခနုဿာ၊ လူတို့
 သည်၊ ခန္ဓထေ၊ ရှစ်ပါးသော၊ မဇေ၊ ရိတ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ သမဂ္ဂါ၊ ညီ
 ညွတ်ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ၊ ရွှင်လမ်းနှစ်သက်ကုန်
 သည်၊ သဇ္ဇတသေသမုဿာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ
 ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ စတုတ္ထပစ္စယေဟိ၊ လေးပါးသောပစ္စည်းတို့
 ဖြင့်၊ ဥပဿတိ၊ သု၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏၊ ထေရာစ၊ မဇေရိတို့သည်လည်း၊
 တဗ္ဘေဝ၊ ထိုကျောင်း၌သာလျှင်၊ သန္တာ၊ နေကုန်လျက်၊ သပ္ပါယလာဘော
 န၊ လျောက်ပတ်သည်၊ ဘုရားသဖြင့်၊ သမ၊ ဟိ၊ ဗိက္ခာ၊ တည်ကြည်သောစိတ်
 ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိယာနံ၊ ဝိပဿန ကိုး ဝဇေတွင်၊ ပွားစေကုန်၍၊ နဗိရေ
 နော၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိံ၊ သု၊
 ရောက်ကြံ့ကုန်၏။

ပေသုဏိံ၊ ကော၊ ချောပစ်ရုံးတိုက်သေ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဧကံ၊ ဗုဒ္ဓန္တ
 ရံ၊ နှစ်၊ သူသောဘုရားရှင်ဘုံ၏၊ တရသော၊ အကြားပတ်လုံး၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊
 ဝေိသ္မာ၊ ကျက်၍၊ ဣ၊ သို့၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပ၊ ဒု၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူ
 သော၊ အခါ၌၊ ဘုရားဟောသော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏၊ အဝိဇ္ဇာရေ၊ မနိုးမဝေးသောအ
 ရပ်၌၊ ပူဇိမုခပေဘော၊ မှတ်သေ၊ ခံတွင်းရှိသောပြိတ္တာသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုပြိတ္တာ၏၊ ကာယေ၊ ကိုယ်သည်၊ သုဝဏ္ဏ
 ဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၊ အဆင်းနှင့်တူသောအဆင် ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ မုခ
 ထော၊ ခံတွင်းမှ၊ ဗုရုဝကားပို တို့သည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ကုန်၍၊ ဣတော
 စိဘော၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ မုခံ၊ ခံတွင်းကို၊ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏၊ တထာဂ္ဂပဗ္ဗိ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဩကာသံ၊ အရပ်ကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့၍၊
 နုဂ္ဂန္တံ၊ မကောင်းသောအနံ့ကို၊ ဝါယဟံ၊ လျှိုင်းစေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အာ
 ယသ္မာနာ၊ ခုဒေါ၊ အရှင်နာမုခမထေရ်သည်၊ ဂိဇ္ဈကုဗုပဗ္ဗတာ၊ ဂိဇ္ဈကုဗု
 တောင်မှ၊ ဩ ရာဟန္တာ၊ သက်တော်မူသည်ရှိသော၊ တံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။

ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဒိဗ္ဗံ၊ သုဘံ၊ နတ်ကဲ့သို့တင့်
 တယ်လျောက်ပတ်သော၊ ဝဏ္ဏဓာတု၊ အရေအဆင်းကို၊ ဓာရေထိ၊ ဆောင်
 ၍၊ ဝေဟာယသံ၊ ဟင်းလင်းအပြင်ရှိ၍ဟုမှတ်အပ်သော၊ အန္တလိက္ခေ၊

ကောင်းကင်၌၊ တိဋ္ဌသိ၊ တည်၏။ ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပုပ်သောအနံ့ဖြင့်လျှင်သော၊
 တေ၊ သင်၏။ မုခဏ္ဍ၊ ခံတွင်းကိုလည်း၊ ကိမိယော၊ ပိုးလောက်တို့သည်၊
 ခါဒန္တ၊ ခဲကုန်၏။ သောပုဂ္ဂိုလ်၊ အိုယောကုန်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့ဘဝ
 ၌၊ ကိ၊ ို ဖွံ့ အကယ်သို့သဘောရှိသောကံ ။ အကယ်၊ ပြုဘူးသနည်း၊
 ဣတိ ဤသို့၊ ဣသေ ဝိယာသ ဤဝိယာဖြင့်၊ ကတကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သောကံ
 ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ ဘ၊ မေးတတ်မူ၏။ ။

တဏှံ၊ ထို ဝိယာ၌၊ ဗိဗ္ဗန္တိ၊ ဗိဗ္ဗဟူသည်ကား၊ ဗိဝိဘဝံ၊ နတ်ဘဝကို၊
 ဒေဝတ္တဘဝပရိယာသ၌၊ နတ်အတ္တဘော၌အကြွပ် ဝင်ခြင်းကို၊ ဣဝေနေ၊
 ဤဗိဗ္ဗဟူသောပုဂ္ဂိုလ်ကား၊ ဗိဗ္ဗိဝိယ၊ နတ်နှင့်တူ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗိဗ္ဗိ ဗိဗ္ဗ
 မည်၏။ သုတန္တံ၊ သုတံဟူသည်ကား၊ သောဘနံ၊ တင့်တယ်သော၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ သုန္ဓရဘာဝံ၊ ကောင်းသောအဖြစ်ကို၊ ဝဏ္ဏဓာတုန္တိ၊ ဝဏ္ဏ
 ဓာတုဟူသည်ကား၊ ဟဝိဝဏ္ဏံ၊ အရေအဆင်းကို၊ ဓာရေသီတိ၊ ဓာရေသီဟူ
 သင် ကား၊ ဝဟသိ၊ ဆောင်၏။ ဝေဟာယသံဘိဋ္ဌသိ၊ အန္တလိက္ခေတိ၊ ဝေဟာ
 ယသံ ဘိဋ္ဌသိ အန္တလိက္ခေဟူသည်ကား၊ ဝေဟာယသသည်တော၊ ဟင်း
 လင်းအပြင်ဟုမှတ်ထင်အပ်သော၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ကိဋ္ဌသိ၊
 တည်၏။ ကေဝိလေန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ ဝိဟာယသံဘိဋ္ဌသိ
 အန္တလိ ကွတိ ဝိဟာယသံဘိဋ္ဌသိအန္တလိက္ခေဟူ၍၊ ပါဠိ၊ ပါဠိကို၊ ဝေတွာ၊
 ရွတ်ဆို၍၊ ဝိဟာယသံဩတာသေန္တော၊ ထွန်းတောက်လျက်၊ အန္တ
 လိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ တိဋ္ဌသိ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေနေသေသေန
 စကာ၊ အကြွင်းဖြင့်၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝေန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပုပ်
 ဝဏ္ဏံဟူသည်ကား၊ ကုဏပဝဏ္ဏံ၊ အကောင်ပုပ်အနံ့ကို၊ ဒုဂ္ဂန္တံ၊ မကောင်း
 သောအနံ့ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကိံကမ္မ
 မကာသိပုဗ္ဗတိ၊ ကိံကမ္မမကာသိပုဗ္ဗဟူသည်ကား၊ ပရမဒုဂ္ဂန္တံ၊ အလွန်
 မကောင်းသောအနံ့ရှိသော၊ မုခံ၊ ခံတွင်းကို၊ ကိမိယော၊ ပိုးလောက်တို့
 သည်၊ ခါဒန္တ၊ ခဲကုန်၏။ ကာယောစ၊ ကံသ်သည်လည်း၊ သုဝဏ္ဏံ၊ ဝဏ္ဏော၊
 ရွှေအဆင်နှင့်တူသောအဆင်းရှိ၏။ ကိမိသံနာမ၊ အကယ်သို့သဘောရှိ
 သည်မည်သော၊ ဧဝံ၊ ိုပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အတ္တ ဘာဝသေ၊
 အတ္တဘော၏။ ကာယေတူတံ၊ အကြွင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကမ္ပံ၊ ကံကို၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့၌၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အကယ်၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊
 မေးတတ်မူ၏။ ။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေနေ၊ အရှင်နာရဒမထေရ်သည်၊ သော
 ပေတော၊ ဆုပြီဟော့ကို၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သောကံကို၊

ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝိဿန္တန္တော၊
ဖြေလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မုခ
သာ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ အသညတော၊ မကောင်းမှုကိုမစောင့်စည်းသော၊ ဒုဋ္ဌဝါ
စေ။ သူတပါး နှုတ်လွှမ်းမိုး၍ ဖြစ်တတ်သောစကားရှိသော၊ တပသိဉ္စ
ပေါ၊ ရဟန်းတို့သည်ဖြစ်သော၊ ပ'ပေါ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော၊ သမ
ဏော၊ ရဟန်းသည်၊ အာယိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ မေးတ
ပည့်တော်အား၊ သဗ္ဗေ၊ ယုတ်သောတံတွေ ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
မေမယာ၊ တပည့်တော်သည်၊ တပသာ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း
ကြောင့်၊ ဝဏ္ဏဓာတုစ၊ နတ်ကဲ့သို့ဘဝတပ်ကောင်းမြတ်သော အရေအ
ဆင်းကိုလည်းလေ့၊ ရအပ်၏။ ပေသုဏိယေန၊ သူနှစ်ဦးတို့၏အချစ်ကိုပျက်
စေတတ်သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော ဂုံးတိုက်သောစကားကို ဆိုခြင်း
ကြောင့်၊ မေမေ၊ တပည့်တော်၏ မုခဗ္ဗိ ခံတွင်းသည်လည်း၊ ပူတိ၊ ယုတ်သော
အနံ့ရှိသည်၊ အဟောယိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊
လျှောက်ဆို၏။ ။

တမတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သမဏော၊ အဟံပါပေါတိ၊ သမဏော၊ အဟံပါပေါ
ဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ သမဏော၊ ယုတ်မာသော၊
သမဏော၊ ရဟန်းသည်၊ ပါပတိက္ခ၊ ယုတ်မာသောရဟန်းသည်၊ အဟော
ယိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အတိဒုဋ္ဌဝါစေတိ၊ အတိဒုဋ္ဌဝါစောဟူသည်ကား၊ အတိဒုဋ္ဌဝစ
နော၊ အလွန်ပျက်သောစကားရှိသည်၊ ပရေ၊ တပါးသောသူတို့ကို၊ အတိက္က
မိတ္တာ၊ လွန်၍လေ့မိတ္တာ၊ ခံကျော်၍၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုတတ်၏။ ပရေသံ၊ သူတပါး
တို့၏၊ ဂုဏ်ပရိသံသကော၊ ဂုဏ်ကိုပျက်ဆီးတတ်၏။ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အဗ္ဗော၊ အနံ့တည်း။ ပါ၊ တနည်းကား၊ အတိဒုက္ခဝါစေတိ၊ အတိ
ဒုက္ခဝါစောဟူ၍၊ ပ'ဗ္ဗော၊ ပ'ဋ္ဌိရှိ၏။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ပရသဝစနော၊
ကြမ်းသောစကားရှိသော၊ မုသာဝါဒ၊ ပေသညာဒိဝစိ ဒုဗ္ဗရိတနိရုတော၊
မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆိုခြင်း ချောငယ်ဂုံးတိုက်ခြင်း အစရှိသောဝစိ
ဒုဗ္ဗရိတနိ နှုတ်လျှင်သော၊ တပသိဉ္စ၊ ပါတိ၊ တပသိဉ္စပေါဟူသည်ကား၊
သမဏဉ္စ၊ ကော၊ ရဟန်းတို့သည်၊ မုခသာတိ၊ မုခသာဟူသည်ကား၊ မုခ
နံခံတွင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတိ၊ လေ့ဟူသည်ကား၊ ပူတိလေ့၊ ယုတ်သောတံတွေ
ရှိသည်၊ စကော၊ စကောဟူသည်၊ သမ္ဘိန္ဒနတ္ထော၊ ပေါင်းခြင်း အနက်
ရှိ၏၊ မေတိ၊ မေဟူသည်ကား၊ မယာ၊ တပည့်တော်သည်၊ တပသာတိ၊ တ

ပသာဟူသည်ကား၊ ဗြဟ္မစရိယေန၊ ဖြတ်သောအကျင့်-ကြောင့်၊ ပေသုဏိယေနာတိ၊ ပေသုဏိယေနဟူသည်ကား၊ ဝိသုဏဝါစာယ၊ သုန္ဒရိယောကံတို့၏အချစ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်သောရဲ့ ချိတ်သောစကားဖြင့်၊ ပုတိတိ၊ ပုတိဟူသည်ကား၊ ပုတိဂန္ထံ၊ ပုတ်သောအနံ့ကုန်၊ ဝေဝံ၊ ဤသို့၊ ကသာပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ အတ္တနာပင်သည်၊ တ၊ ဝတ္ထံ၊ ဂြုအင်သောက်ကို၊ အာစိက္ခတွာ၊ ပြောကြား၍၊ အုဒ္ဓါနိယသုအခါ၌၊ ထေရေယ၊ အရှင်နာရေမထေရ်အား၊ ဩဝဇန္တော၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။

နာရေ၊ အရှင်နာရေ၊ ဟယိဒံတံဇ္ဇဒံမမရူပံ၊ ဤနတ်ကဲ့သို့ တင့်တယ်ကောင်းမြတ်သော အရေအဆင်းပုတ်သောအနံ့ဖြင့် ချိုင့်သေ ခံတွင်းရှိသောတပည့်တော်၏ကိုယ်ကို၊ တယာ၊ အရှင်နာရေသည်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်းမိမ့် မြင်အပ်ပြီ၊ နာရေ၊ အရှင်နာရေ၊ အနုကမ္မကာ၊ အစဉ်သနားတတ်သောအလှူကိုကုန်သော၊ ကုသယာ၊ သူတပါး ကို၏အစီးအပွါ ဖြစ်ကြောင်းကောင် သောအကျင့်၌လိမ္မာကုန်သော၊ ယေဗုဒ္ဓါဒယော၊ အကြင်ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝဇေယျံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏၊ တေသံ၊ ထိုဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ဗဒါမိ၊ ဆို၍၊ တွံ၊ အရှင်နာရေသည်၊ ပေသုဏံ၊ သုန္ဒရိယောကံတို့၏အချစ်ကို ဖျက်ဆီး တတ်သောရဲ့ ချိတ်သောစကားကို၊ မာအဘာဏိ၊ မဆိုလင့် မုသာဓ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုလည်း၊ မာအဘာဏိ၊ မဆိုလင့်၊ နာရေ၊ အရှင်နာရေ၊ မုသာဓါဒံ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ဆိုခင်း၊ ဃ၊ လည်းကောင်း၊ ဝိသုဏဝါစံ သုန္ဒရိယောကံတို့၏ အချစ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်သောရဲ့ ချိတ်သောစကားကို ဆိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာယံ၊ စွန့်၍၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ သညတော၊ စောင့်စည်းသော၊ တုဝံ၊ အရှင်နာရေသည်၊ ကာမကာမိ၊ ပြုနိုင်ပြောကောင်းမြတ်သောနတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို အလိုအတိုင်း ခံစားလေ့ရှိသော၊ ယက္ခော၊ နတ်သည်၊ ဟာယိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဝါဒဂါထံ၊ ဆုံးမသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ လျှောက်ကြား၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ တယိဒန္တိ၊ ဟယိဒံဟူသည်ကား၊ တံဇ္ဇဒံမမရူပံ၊ ဤတပည့်တော်၏အဆင်းကို၊ အနုကမ္မကာယေကုသယာဝဇေယျံ၊ အနုကမ္မကာယေ ကုသယာဝဇေယျံ ဟူသည်ကား၊ အနုကမ္မကာယေရဏိကာ၊ သနားတတ်ကုန်သော၊ ပရဟိတပနိပတ္တိယံ၊ သူတပါးတို့၏အကျိုးစီးပွားကိုကျင့်ခြင်း၌၊ ကုသယာ၊ လိမ္မာကုန်သော၊ နိပုဏာ သင်္ခယေကုန်

သော၊ ယေဓုဒ္ဓါဒယော၊ အကြင်ဘုရားအစရှိသည်တို့သည်၊ ယံအကြင်
 စကားကို၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုကုန်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ ဝဒါမိ ဆိုအံ့ ဣတိအ
 ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်ဟည်း၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ တံ
 ဩဝါဒံ၊ ထိုအဆုံးအမကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြဆိုသည်ဖြစ်၍၊ မာပေသုဏံမာစ
 မုဿာအဘာ၊ ဤယက္ခောတုဝံဟောဟိသိကာမကာမိတိ၊ မာပေသုဏံမာစ
 မုဿာအဘာ၊ ဤယက္ခောတုဝံဟောဟိသိကာမကာမိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 တဿ၊ ထိုပါဠိ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ပေသုဏံပိသုဏဝစနံ၊ သူနှစ်ယောက်
 တို့၏ အချစ်ကို ပျက်ဆီးတတ်သော ဂုံးတိုက်သော စကားကို လည်း
 ကောင်း၊ မုဿာစ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုလည်းကောင်း၊ မာအဘာဏိ
 မာကထေသိ၊ မဆိုလင့်၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ တံ၊ သင်သည်၊
 မုဿာဝါဒံ၊ မဟုတ်မှန်သောစကားကိုဆိုခြင်းကို၊ ပိသုဏဝါစံ၊ သူနှစ်ယောက်
 တို့၏အချစ်ကို ပျက်ဆီးတတ်သော ဂုံးတိုက်သောစကားကို ဆိုခြင်းကို၊
 ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ သညတော၊ စောင့်စည်းသည်၊
 ဘဝယျာသိ၊ ဖြစ်လေလော၊ ယက္ခောဝါဒေဝေါဝါ၊ ထင်ရှားသောနတ်
 သည်သည်းကောင်း၊ ဒေဝညတရောဝါ၊ မထင်ရှားသောနတ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ တဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ကာမံကာမိတဗ္ဗံ၊ အလိုရှိ
 အပ်သော၊ ဥဇ္ဈာရံ၊ မြတ်သော၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်း
 သာကို၊ ပဋိလဘိတွာ၊ ရှေ့ ကာမနသိင်္ဃေသာ၊ အလိုရှိတိုင်းခံစားသောအ
 လေ့ရှိသည်၊ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိ၍၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြိယကို၊ ပရိစုဇ္ဈေတေန၊
 မွေ့ယ်သဖြင့်၊ အဘိဓမ္မဏသိလော၊ အလွန်မွေ့လျော်သောအလေ့ရှိသည်၊
 ဧကောဟိ၊ ဖြစ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

တံ၊ ထိုပြိတ္တာဆိုသောစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ထေရော၊ အရှင်နာရေ
 မထေရ်သည်၊ တတော၊ ထိုဝိဇ္ဇာကုန်တောင်မှ၊ ရာဇပဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့
 ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအသိုင်း၊ စရိတွာ၊ ထည့်လည်၍၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီး
 သည်မှနောက်၌၊ ဝိဇ္ဇာပါတပ္ပဒိက္ခန္တံ၊ ဆွမ်းခံရာမှပဲသည်ဖြစ်၍၊ သက္ကာ
 ရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တမတ္တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များပြိတ္တာ၏အကြောင်းကို၊ အာရော
 စေသိ၊ ကြားလျှောက်၍၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များပြိတ္တာ
 ကို၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း၌ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာသည်၊ သမ္ပတ္တပရိ
 သာယ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အား၊ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား အပြီးတည်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်များပေတ

၁-ဥရဂဝဂ်-၃-ပုထိမုခပေတဝတ္ထု၊

၃၇

ဝတ္ထုဝတ္ထုနာ၊ ပုထိမုခပေတ ဝတ္ထု၏အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ၊

၁-ဥရဂဝဂ်-၄-ပိဋ္ဌဗိတလိကပေတဝတ္ထု၊

ယံကိဉ္ဇာရမ္ပဏံကတွာတိဣဒံ၊ ယံကိဉ္ဇာရမ္ပဏံကတွာ အစရှိသောဤ
ဝတ္ထုကို၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာနန္တော၊ နေတော်မူ
သည်ရှိသော်၊ အနာထဝိဏ္ဏိကဿ၊ အနာထဝိဏ္ဏိအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ
နော၊ သူငွေ၏၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အာဟုတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍ ကထေသိ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ ကိရုနန္တုဦးအံ၊ အနာထဝိဏ္ဏိကဿ၊ အနာထဝိဏ္ဏိ အမည်ရှိ
သော၊ ဂဟပတိနော၊ သူငွေ၏၊ ဝိတု၊ သမီး၏၊ ဝိတဝယ သမီးဖြစ်သော၊
ဒါရိကာယ၊ သူငယ်မအား၊ ဓာတိ၊ အထိန်းသည်၊ ဣဝံ ဤညီမင်းငယ်ရှင်
ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကိဉ္ဇသု၊ ကစားသော၊ ဣတိ ဤသို့ဆို၍၊ ပိဋ္ဌဗိတလိ
ကံ၊ မုံညက်ညီမင်းငယ်ရှင်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ သံ၊ ထိုသတို့သမီးသည်၊
တတ္ထ၊ ထိုမုံညက် ညီမင်းငယ်ရှင်၌၊ ဝိတုသညံ၊ သမီးဟူသော အမှတ်
ကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌ အသမ၊ ထိုသတို့သမီးအား၊
ကေမိဝသံ၊ တနေသ၌၊ တံ၊ ထိုမုံညက် ညီမင်းငယ်ရှင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ ကိဉ္ဇန္တိယာ၊ ကစားသည်ရှိသော်၊ ပမာဒေန၊ မေ့လျော့သဖြင့်၊ ပတိ
တွာ၊ ကျ၍၊ ဘိဇ္ဇိ၊ ကွဲ၏၊ တထော၊ ထိုသို့ ကွဲခြင်းကြောင့်၊ ဒါရိကာ၊ သူငယ်မ
သည်၊ မမာဂါ၏၊ ဝိဘာ၊ သမီးသည်၊ မတာ၊ သေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ပရော
မိ၊ ဝိကြွေး၏၊ တံ၊ ထိုသူငယ်မကို၊ အမရန္တိ၊ မသေဟူ၍၊ ကေသိ၊ တစုံ
တယောက်သော၊ ဂဟေနောပိ၊ အိမ်၌ နေသောလူအပေါင်းသည်လည်း၊
သညာပေတံ၊ သိစေခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ မတတ်နိုင်၊ တသ္မိံ၊ သမယေ၊
ထိုအခါ၌လည်း၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အနာထ ဝိဏ္ဏိကဿ၊
အနာထဝိဏ္ဏိ အမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိနော၊ သူငွေ၏၊ ဂဟေ၊ အိမ်၌၊
ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနေ၊ နေရာ၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်
မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာသေဗ္ဗိစ၊ သူငွေကြီးသည်လည်း၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓာတိ၊ နို့ထိန်းသည်၊ တံဒါရိကံ၊ ထိုသူငယ်မကို၊ ဂဟေတွာ၊
ခေါ်ယူ၍၊ သေဗ္ဗိသန္တိကံ၊ သူငွေနှင့်အထံသို့၊ အဂမာသိ၊ သွား၏၊ သေဗ္ဗိ၊ သူ
ငွေကြီးသည်၊ တံ၊ ထိုသူငယ်မကို၊ မိသွာ၊ မြင်၍၊ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊

အယံဒါရိကာဗျာဓိသုဿေသမာညာရောဂတိ၊ ဝိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊
ဆို၏၊ ခေတိ၊ နို့ထိန်းသည်၊ တံပဝတ္ထိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သေဗ္ဗိဿ၊ သုဗ္ဗုဒ္ဓံ၊
ကြိ အား၊ အာရောဂေထိ၊ ကြား၏၊ သေဗ္ဗိ၊ သုဗ္ဗုဒ္ဓံကြီးသည်၊ တံဒါရိကံ၊ ထို
သုဿေသ ကို၊ အဂ္ဂေ၊ ရင်ခွင်၌၊ နိဝိဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍၊ တဝ၊ သင်၏၊
မိတု၊ သွီးအား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဿာမိ၊ ပေးလှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာဝေတွာ၊
ကြား၍၊ သဗ္ဗုဒ္ဓော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မမ၊ တပည့်
ဘော်၏၊ နတ္ထု၊ မြေး၏၊ မိတာရံ၊ သွီးဖြစ်သော၊ ဝိဗ္ဗိဿလိကံ၊ မုံညက်ညီ
မင်းငယ်ရုပ် ကို၊ ဥဗ္ဗိဿ၊ ရသံ၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတုကာမော၊ ပေးလှူခြင်းငှါ
အသိရှိပါ၏၊ မေ၊ တပည့်တော်၏၊ တံ၊ ထိုအလှူကို၊ ပဉ္စဟိဘိက္ခုသတေဟိ၊
ငါးရာသောရဟန်းတို့နှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ အတူတကွ၊ သွာတနာယ၊ နက်ပန်အထို့
ငှါ၊ အမိခါသေထ၊ သည်းခံတော်မူပါကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောဂေ
ထိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တုဏှိဘာဝေန၊ ဆိတ်
ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍၊ အမိခါသေဘံ၊ သည်းခံတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊
ပဉ္စဟိဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့နှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ သေဗ္ဗိဿ၊
သုဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဗုဒ္ဓ၏အိမ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊ ဘန္တေ၊ ကိစ္စ ဆွင်းစား
ခြင်းကိုကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနံကို၊ ကရောန္တော၊ ပြု
တော်မူလိုသံသဖြစ်၍၊

ဂဟပတိ၊ သုဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ အမတ္တရိ၊ မိမိစည်စိမ်ကို လျှို့ဝှက်ခြင်း မရှိသော၊
ဒါယကော၊ ဒါယကာသည်၊ ယံကိစ္စံ၊ မင်္ဂလာအစရှိသည်တို့တွင် အမှတ်
မရှိတပါးပဲကို၊ အာရမ္မဏံ၊ ကတွာ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဗန္တော၊ ပေးရာ
၏၊ ဝုဗ္ဗပေတေစ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော တမလွန်ကဝသို့ သွားလေကုန်သော
မိဘစသောသူတို့ကိုလည်း၊ အာရမ္မ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဗန္တော၊ ပေး
ရာ၏၊ ဝတ္ထု၊ ခေတာစ၊ အိမ်ရာအစရှိသည်တို့၌စောင့်ကုန်သောနတ်တို့ကို
လည်း၊ အာရမ္မ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဗန္တော၊ ပေးရာ၏၊ အထဝါ၊ ထိုမှ
တပါးသောနတ်လူအစရှိသော အမှတ်မရှိသောသူတို့ကိုလည်း၊ အာရမ္မ၊
ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဗန္တော၊ ပေးရာ၏၊ ဂဟပတိ၊ သုဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ ကုဝေရေဉ္စ၊
ကုဝေရနတ်ကို၎င်း၊ မတရေဉ္စ၊ မတရေဉ္စနတ်ကို၎င်း၊ ဝိဗ္ဗုပက္ခဉ္စ၊ ဝိဗ္ဗုပက္ခနတ်
ကို၎င်း၊ ဝိဗ္ဗုဉ္စကဉ္စ၊ ဝိဗ္ဗုဉ္စက နတ်ကို၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေး
ယောက်ကုန်သော၊ သောကပါလေ၊ သောကကိုစောင့်ကုန်သော၊ ယသသိ
နေ၊ အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ မဟာရာဇေစ၊ နတ်မင်းကြီးတို့ကိုလည်း၊

အာရက္ခ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဇ္ဇာ၊ ပေးရာ၏။ ၊ ဂဟပတိ၊ သူငွေ၊ ဒါ
ယကေန၊ အမိအဘ အစရှိသော အမှတ်မရှိသော သူတို့ကို ရည်မှတ်၍ အလှူ
ပေးတတ်သောသူသည်၊ ဥဒ္ဓိဿနကိရိယာယ၊ ရည်မှတ်၍ ပြုခြင်းကြောင့်၊
တေဝေဝ၊ ထိုအမိအဘ အစရှိသော အမှတ်မရှိသော သူတို့ကိုလည်း၊ ပုဇိ
တာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒါယက-စ၊ ရည်မှတ်၍
ပေးလှူတတ်ကုန်သော သူတို့သည်လည်း၊ ဥဒ္ဓိဿနမက္ခေန၊ ရည်မှတ်ကာ
မျှဖြင့်၊ အနိပ္ပလော၊ အကျိုးမရှိသည်မဟုတ်ကုန်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒါနုပသ
ဿ၊ ဒါန၏အကျိုး၏၊ ဘာဂိနာဝေ၊ အတို့ကို ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်သာလျှင်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ၊ ဂဟပတိ၊ သူငွေ၊ ရုက္ခဝါ၊ မျက်ရည်ကို ဖြစ်ခြင်း
ကိုလည်း၊ နဟိကာတဗ္ဗ မပြုအပ်သောကော-ဝ၊ စိတ်၏ပူပန်းခြင်းကိုလည်း
နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်၊ အညာ၊ မျက်ရည်ကို ဖြစ်ပေခြင်း စသ့်ပူပန်းခြင်းမှ
တပါးသော၊ ဟော-ရိဗေဝနာ၊ အပြင်အသံကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ မြည်
တမ်းခြင်းသည်လည်း အတ္ထိ-ရှိ၏။ သာပိ၊ ထိုငိုမြည်တမ်းခြင်းကိုလည်း၊
နကာတဗ္ဗ မပြုအပ် တံသဗ္ဗန္တံ၊ ထိုအလိုရုံသော မျက်ရည်ကို ဖြစ်စေခြင်း
စိတ်၏ပူပန်းခြင်းငိုမြည်တမ်းခြင်းသည်လည်း၊ ပေတဿ၊ ဟ-မလွန်ဘဝ
သို့ ပြောင်းသွားသောသူ၏၊ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဂဟ
ပတိ၊ သူငွေ၊ အဝိဒ္ဓသု-နာ၊ ပညာမဲ့ကုန်သော၊ ဥပတကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့
သည် ဝေ၊ ဤသို့မျက်ရည်ကို ဖြစ်စေခြင်း စိတ်၏ပူပန်းခြင်းငိုမြည်တမ်းခြင်း
ဖြင့်၊ တဗ္ဗန္တိ၊ ဟည်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုအဆွေအမျိုးတို့အား၊ အတ္တပရိတာ
ပနမေဝ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းကလျာသည်သာလျှင်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ ၊ ဂဟပတိ
သူငွေ၊ ဒါယကေန၊ ဒါယကာသည် ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒဇ္ဇာ၊ ပေးလှူအပ်
သော၊ သံဃာဌိ၊ သံဃာထောင်၌၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာ တည်ပေအပ်
သော၊ အယဉ္ဇခေ၊ ဒက္ခိတာ၊ ဤအလှူသည်သာလျှင်၊ အဿပေတဿ၊ ထို
တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားသောသူအား၊ ဒီဃမက္ခန္တံ၊ နည်ကြာစွာသော
ကာလပတ်လုံး၊ ဟိဟာယ၊ အစီးအပွားအကျိုးငှါ၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဌာနသော
တင်ကောယေဝ၊ ထိုရည်မှတ်၍ ပေးလှူသော စကားပင်လျှင်၊ ဥပကပ္ပတံ၊ ဗုဒ္ဓ
တိ၊ အကျိုးဖြစ်၏။ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဣမဂါယေ၊ ဤဂါယာတို့ကို၊ အဘာသံ၊
ဟောတောမူ၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ ယံကိဉ္စာ၊ ခုမ္မကံကတွာတိ၊ ယံကိဉ္စာ၊ ခုမ္မကံကတွာ
ဟူသည်ကား၊ မင်္ဂလ ဒီသု၊ မင်္ဂလာအစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါး
ပါးသော၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိတရံတရံကို၊ အာရက္ခ၊ အ-ရုံပြု၍၊ ဥဒ္ဓိဿ၊

၄၀ ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ရည်၍၊ ခန္ဓာတိ၊ ခန္ဓာဟူ သည်ကား၊ ဒေသယ၊ ပေးရာ၏၊ အမန္တရိတိ၊ အမန္တရိဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သမ္ပတ္တိယော၊ စည်းစိမ်၌၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့နှင့်၊ သာဓာရဏဘာဝါသဟနလက္ခဏဿ၊ ဆက်ဆံသောအဖြစ်ကိုသည်းမခံနိုင်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ မန္တရဿ၊ မန္တရ၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အမန္တရိပရိစ္ဆာဂသီလော၊ စွန့်ကြီးလှရှိသောသူသည်၊ မန္တရိယလောဘာဒိ ဝိတ္တမလံ၊ မန္တရိယလောဘ အစရှိသောစိတ်၏ အညစ်အကြေးကို၊ ခုရတော၊ အဝေးမှ၊ ကတွသုဂြိုဟ်၊ ခါး၊ အပ္ပာကို ဒေသယ၊ ပေးသူရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ပုဗ္ဗပေတဝေအာရမ္ဘာတိ၊ ပုဗ္ဗပေတဝေအာရမ္ဘဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗကေဝိ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ပေတဝေတလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားသောသူတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဝတ္ထုဒေဝတာတိ၊ ဝတ္ထုဒေဝတာဟူသည်ကား၊ စာဝေတ္ထု အာဒိသု၊ အိမ်ရာအစရှိသည်တို့၌၊ အဓိဝတ္ထာ၊ စောင့်ထုန်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့ကို၊ အာရမ္ဘ၊ အာရုံပြု၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ အထဝါတိဣမိနာ၊ အထဝါဟူသော ဤပါဌဖြင့်၊ အညဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာဒိကေ၊ နတ်၊ အစရှိကုန်သော၊ ယေကေဝိ၊ အမှတ်မရှိ တရံတယောက်သောသူတို့ကို၊ အာရမ္ဘ၊ အာရုံပြု၍၊ ဒေသယ၊ ပေးသူရာ၏၊ ဣတိဤသို့၊ ဒေသတံ၊ ပြု၏။ ။

တတ္ထဒေဝသု၊ ထိုနတ်တို့တွင်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကေဠေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပါကဠေး၊ ထင်ရှား ကုန်သော၊ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ စတ္တာရောစမဟါရာဇတိ၊ စတ္တာရောစမဟါရာဇဟူ၍၊ ဝတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ တေ၊ ထိုနတ်တို့ကို၊ နာမတော၊ အမည်အားဖြင့်၊ ကဏ္ဍန္တော၊ ယူတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကုဝေရန္တိ အာဒိ၊ ကုဝေရံ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ၌၊ ကုဝေရန္တိ၊ ကုဝေရံဟူသည်ကား၊ ဝေဿဝဏံ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကို၊ တေရဋ္ဌန္တိ အာဒိနံ၊ တေရဋ္ဌံ အစရှိသော ပါဌတို့သည်၊ သေသာနံ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ တိတ္ထံ၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ လောကပါလာနံ၊ လောကပါလနတ်မင်းကြီးတို့၏၊ နာမာနိ၊ အမည်တို့ဟည်း၊ တေဝေပုဇိတာဟောန္တိတိ၊ တေဝေပုဇိတာဟောန္တိ ဟူသည်ကား၊ တေစမဟာရာဇာနော၊ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗပေတဝတ္ထုဒေဝတာယောစ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော ပေတဝတ္ထု၌လာသောနတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓိဿနက်ရိယာယ၊ ရည်

ညွှန်းခြင်းကိုပြုခြင်းဖြင့်၊ ပဋိမာနိတော၊ မြတ်နိုးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ဒါယကာစအနိပ္ပလာတိ၊ ဒါယကာစအနိပ္ပလာဟူသည်ကား၊ ယေ၊
 အကြင်ဒါယကာဘို့သည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ နေန္တိ၊ လှူကုန်၏၊ တေဒါယကာစ၊
 ထိုဒါယကာဘို့သည်လည်း၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဥဒ္ဓိသံနမေတ္တန၊ ရည်
 ညွှန်း ကာမျှဖြင့်၊ နနိပ္ပလာ၊ အကျိုးမရှိသည် မဟုတ်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒါန
 ဖလံ၊ ဒါနအကျိုး၏၊ ဘဂ္ဂိနောဇေ၊ အဘို့တို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။

ဤဒါနိယရအခါ၌၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မရေလော
 န၊ သေခြင်းကြောင့်၊ ရုဒန္တိ၊ ပိုကြွေးကြကုန်၏၊ ဗရိဒေဝန္တိ၊ မြည်တမ်းကြ
 ကုန်၏၊ သောစန္တိ၊ ပိုးရိမ်ကြကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ တံထိုသို့ပို
 ခြင်းမြည်တမ်းခြင်း ပိုးရိမ်ခြင်းသည်၊ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိ၊ အတ္တပရိတာ
 ပနမတ္တဓေ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူပန်စေခြင်းမျှ သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဧသေတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နဟိရုဏ္ဏံဝါတိအာဒိ၊ နဟိရုဏ္ဏံဝါဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ရုဏ္ဏန္တိ၊ ရုဏ္ဏံဟူသည်
 ကား၊ ရုဒိတံ၊ ပိုခြင်းကို၊ အသုမောစနံ၊ မျက်ရေထွက်ခြင်းကို၊ နဟိကာ
 တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ဝစနသေယော၊
 စကားကြွင်းတည်း၊ သောကောတိ၊ သောကောဟူသည်ကား၊ သောစနံ၊
 ပိုးရိမ်ခြင်းကို၊ ဗိတ္တသန္တာပေါ၊ စိတ်၏ပူပန်ခြင်းကို၊ အန္တောနိဇ္ဈာနံ၊ ကိုယ်
 တွင်း၌ပူပန်လောင်ခြင်းကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ယာစညာပရိဒေဝနာတိ၊ ယာစညာပရိဒေဝနာဟူသည်ကား၊ ရုဏ္ဏသော
 ကတော၊ ပိုကြွေးပိုးရိမ်ခြင်း မှ၊ အညာ၊ တပါးသော၊ ယာစပရိဒေဝနာ၊ အ
 ကြင်ပိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဧကသုတ္တက၊ တယောက်
 ထမ်းသောသားကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်
 ဖြင့်၊ ဝါဝါဝိပ္ပသာပေါ၊ စကားမြည်တမ်းခြင်းတည်း၊ သေဝါဝိ၊ ထိုသို့မြည်တမ်း
 ခြင်းကိုလည်း၊ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဝါသဒ္ဓေါ၊ ဝါသဒ္ဓါသည်၊ ဝိကာပ
 နတ္ထော၊ အထူးကြံခြင်းအနက်ရှိ၏၊ နတ်ပေတသ၊ အတ္ထာယတိ၊ နတ်ပေတ
 သ၊ အတ္ထာယဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ရုဏ္ဏံဝါ၊ မျက်ရည်
 ကိုဖြစ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သောကောဝါ၊ စိတ်၏ပူပန်ခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ပရိဒေဝနာဝါ၊ အသံကိုဖြစ်စေတတ်သော မြည်တမ်းခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗန္တိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ တံ၊ ထို

၄၂ ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ

မျက်မှောင်ယိုခြင်းအစရှိသည်သည် ကာလံ၊ သခြင်း၊ ခို၊ ကတဿ၊ ပြုသော
တဿပေတဿ၊ ထိုတမလွန်တဝသို့ ပြောင်းသွားသောသူ၏၊ အတ္ထာယ၊
အကျိုး၌၊ ဥပကာရာယ၊ ကျေးဇူးများခြင်း၌၊ နဟာတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုမျက်မှောင်ယိုခြင်း အစရှိသည်ကို၊ နဟိကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်
သည်သာလျှင်တည်း၊ တထာဝရံ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာ အားဖြင့်လည်း၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဝိဒ္ဓသုနော၊ ပညာမရှိကုန်သော၊ ဥတယော၊ အစေ့အမျိုးတို့
သည်၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဝိပ္ပယော၊ အ
ဝိပ္ပါယ်တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရုက္ခောဒိနံ၊ မျက်မှောင်ယိုခြင်းအစရှိသည်တို့၏၊ နိရတ္ထကဘာဝံ၊
အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတော၊ ငြိမ်း၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုဗ္ဗ
ပေတာဒိကေ၊ ရှေးကတမလွန်တဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့ကို၊ အာ
ရတ္တံ၊ အာရုံပြု၍၊ ဒါယကေန၊ ဒါယကာသည်၊ သံဃဿ၊ သံဃာအား၊ ယော
ဒက္ခိကာ၊ အကြင်မြတ်သောအလှူကို၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ တဿာ၊ ထိုအလှူ
၏၊ သာတ္ထကဘာဝံ၊ အကျိုးရှိသည်အဖြစ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလို
သည်ဖြစ်၍၊ အယဉ္ဇခေါဒက္ခိကာတိဂါထံ၊ အယဉ္ဇခေါဒက္ခိကာအစရှိသော
ဂါထာတို့ကို၊ အာဟာဒိနံ၊ တပ်မူ၏၊ ဟတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အယန္တိ၊ အယံဟူသည်
ကား၊ ဒါယကေန၊ ဒါယကာသည်၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူ
ကို၊ ပုဗ္ဗတ္ထတော၊ မျက်မှောင်အားဖြင့်၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
ဝဒတံ၊ ဆို၍၊ စသန္ဓေ၊ စသဒ္ဓံသည်၊ ဗျာဓိရောဂက္ခော၊ ဗျာဓိရောဂအနက်ရှိ
၏၊ တေနထိဝသဒ္ဓါဖြင့်၊ ရုက္ခောဒိနံ၊ မျက်မှောင်ယိုခြင်းအစရှိသည်သည်၊
ပေတဿ၊ တမလွန်တဝသို့ပြောင်းသွားသောသူအား၊ ကိဉ္စိ တရံတရ
သော၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ နဟာတိယထာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
အယံ ဤအလှူသည်၊ နဟာတိ၊ မဖြစ်၊ အယံပနဒက္ခိကာ၊ ဤမြတ်သော
အလှူသည်ကား၊ ဒိဃာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်သုံး၊ ဟိတာယ၊ စီး
ပွားခြင်း၌၊ အဿ၊ ထိုဒါယကာအား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခ
မာနမော၊ ဆိုသက္ကံ၊ သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝိသေသံ၊ အထူးကို၊ ဇောတေ
ကိ၊ ထွေးပြီ၏၊ ခေါတိ၊ ခေါဟူသော၊ သဒ္ဓါသည်၊ အဝောရဏေ၊ ပိုင်းခြား
ခြင်းအနက်၌ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒက္ခိကာတိ၊ ဒက္ခိကာဟူသည်ကား၊ ဒါနံ၊
အလှူသည်၊ သံဃာမိသုပ္ပကိမ္မိတာတိ၊ သံဃာမိသုပ္ပကိမ္မိတာဟူသည်ကား၊
အနုတ္တရေ၊ အထူး၌၊ သာ၊ ပညာက္ခက္ခေ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေ့
တို့၏စိုက်ပျိုးရာလယ်တာမြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်သော၊ သံဇော၊ သံဇောနံ၊

သုဒ္ဓတိဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်၏။ ဝိဇ္ဇာရက္ခိယံဟိတာယသ္မာကံ၊ ဝိဇ္ဇာရက္ခိယံ
 တာယသ္မဟူသည်ကား။ အသမ္ပ၊ တသမ္ပ၊ ထိုတမလွန်ဘဝသို့ပြောင်း
 သွားသောသူအား၊ ဝိရုကာလံ၊ ကြောမြင့်စွာသောက-လပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊
 စီးပွားခြင်းငှါ။ အတ္တပာ၊ အကျိုးငှါ။ ဌာနသောဥပက ပုတိဟိ၊ ဌာနသော
 ဥပကပ္ပကိဟူသည်ကား၊ တံဇောဉ္ဇေဝ၊ ထိုဇောဉ်သလျှင်၊ နိဗ္ဗန္တိ၊ ငြိမ်း၏။
 ကာလန္တရေန၊ ကာလမြားသဖြင့်၊ နိဗ္ဗန္တိ၊ ခြီး၊ ဣတိအယံ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏။ အယံဤသို့အကျိုးပေးခြင်းသည်၊
 တတ္ထ၊ ထိုအမျှပေး၍၊ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း၊ ယံအဂ္ဂိ၊ အလျှောက်၊
 ပေတ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွား သာသျှင်၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ညည်း၊ ဒါနော၊
 အလှူကို၊ ဒိန္နောပေသ္မာ၊ အပ်သည်ရှိသော်၊ ပေဟာ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်း
 သွားကုန်သောသူတို့သည်၊ စေအနုမေဒန္တိ၊ အကပ်၍ ခံ၊ မြောက်ကုန်
 သည်ဖြစ်အံ့၊ တာဝဒေ၊ ထိုဝမ်း၊ မြောက်သောဇောဉ်သလျှင်၊ အသမ္ပ၊ ထို
 ကုသိုလ်၏၊ ပလေန၊ အကျိုးကြောင့်၊ ပေဟာ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွား
 ကုန်သောသူတို့သည်၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သို့သောဝံစားကုန်၏၊ ဣတိဇေ၊
 ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မတရားတော်ကို၊ ဒေသတော၊
 ဟောတော်မူ၍၊ မဟာဇနံ၊ လူများအပေါင်းကို၊ ပေတ၊ တမလွန်ဘဝသို့
 ပြောင်းသွားသောသူတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ညည်း၊ ဒါနာဘိရတမာနသံ၊ ဝိနိဋ္ဌိအ
 လွန်မွေ့လျော်သောစိတ်ရှိသည်ကို၊ ကတော၊ ဖြစ်၍၊ အသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာ
 ယ၊ ထ၍၊ ပတ္တမိ၊ ဗြဟ္မတော်မူ၏။ ပုနဒိ၊ သော၊ နက်ဖန်နန္တိ၊ သေမြဲတစ်ယော၊
 သုဋ္ဌေးမယားသည်၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ အသေသညာတကော၊ ကြွင်းသော
 အသေအမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သေဋ္ဌိ၊ သုဋ္ဌေးသို့၊ အနုဇ္ဈန္တိ၊ အ
 စဉ်လိုက်ကုန်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ တေ၊ သမ္ပတ္တံ၊ သံသယပတ်လုံး၊ ပဟာ၊ ဒါနံ
 အလှူကြီးကို၊ ပဝတ္ထေသံ၊ ဖြစ်စေကြကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခု၊ အပသေ၊ န
 ဒိကောသလော၊ ပသေနဒိကောသလမင်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကင်၍၊ ကသ္မာ၊ အတတ်ကြောင့်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ မသမတ္တံ၊ တလမျှပတ်လုံး၊ မမတကော
 တော်၏၊ စာရံ၊ နန်းတော်သို့၊ နာဂမိ၊ သု၊ ကြွတော်မမူလ၊ ကြကုန်သနည်း၊
 ဣတိ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေးလျှောက်၏၊ သတ္တဝရ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တသ္မိံ
 ကာရဏေ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ကထိ၊ တပေတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊
 ရာဇာပိ၊ ပသေနဒိကောသလမင်းသည်လည်း၊ အနုဇ္ဈန္တော၊ အတုလိုက်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ဘုရားအရှေ့ရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံ

ဃာအာ။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တံ၊ ထို
 သို့မင်းကြီးအလှူပေးသည်ကိုးဒိသွာ၊ မြင်၍၊ နာဂရာ၊ မြို့သူတို့သည်၊ ရာဇါနံ၊
 မင်းကြီးကို၊ အနုဝတ္ထုန္တာ၊ အတုလိုက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မာသမတ္တံ၊
 တလမျှ၊ ပတ်လုံး၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော အလှူကို၊ ပဝတ္တေသံ၊ ဖြစ်စေ
 ကြကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာသဒ္ဓသံ၊ နှစ်လပတ်လုံး၊ ပိဋ္ဌမိတလိက၊ မူလကံ၊
 မုံညက် ညီမင်းငယ် ရှက်လျှင် အင်းခံရှိသော၊ မဟာဒါနံ ကြီးစွာသော
 အလှူသည်၊ ပဝတ္ထု ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အပြီးတည်း။ ပိဋ္ဌမိ
 တလိကပေတဝတ္ထု၊ ပိဋ္ဌမိတလိကပေတဝတ္ထုသည်၊ ဒုဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဥရုဝဂ်-၅-တိရောကုနပေတဝတ္ထု။

တိရောကုနသုတိဋ္ဌန္တိတိအုဒံ၊ တိရောကုနသုတိဋ္ဌန္တိ အစရှိသောဤ
 ဝတ္ထုကို၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဟ
 ရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သမ္ဘဟုလေ၊ များစွာကုန်သော၊ ပေတော၊
 ပြိအာဘိုးကို၊ အာရေဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တကြ၊
 ထိုဝတ္ထု၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလျှင်၊ သည်ကား၊ ဝိတ္ထာရကယော၊ အကုယ်ဖြစ်
 သောစကားတည်း။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ခွါနုဂုတိ၊ ကပ္ပေ ကိုးဆဲ့နှစ်ကမ္ဘာ
 သက်၌၊ ကာသိနာမ၊ ကာသိအမည်ရှိသော၊ နာဂရံ၊ မြို့သည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။ တက္က၊ ထိုမြို့၌၊ ဇယသေနာနာမ၊ ဇယသေနအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊
 မင်းသည်။ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရေသိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထိုဇယသေနမင်း
 ၏၊ ဒေဝီ၊ မိဘုရားသည်။ သိရိမာနာမ၊ သိရိမာမည်၏။ တဿ၊ ထိုမိဘုရား၏၊
 ကုန္တိယံ၊ ခင်း၌၊ ဗုဿောနာမ၊ ဗုဿအမည်ရှိသော၊ ဗေ၊ မိသက္ကော၊ ဘုရား
 လောင်းသည်။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်တော်မူ၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သမ္ဘာ
 သမ္ဗောဓိံ၊ သမ္ဘည၊ တဉာဏ်ကို၊ အဘိသမ္ဗုန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏။
 ဇယသေနာ၊ ဇယသေနမည်သော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မမ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တော၊
 သားသည်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လူတို့၏ဘောင်မှ၊ အဘိနိက္ခ
 မိတွာ၊ တောထွက်တော်မူ၍၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်တော်မူ
 ၏။ မယှမော၊ ငါ၏သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတည်း။ မယှံ၊ ငါ၏၊ ဓမ္မော၊ တရား
 တည်း။ မယှံ၊ ငါ၏၊ သံဃော၊ သံဃာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မမတ္တံ၊ ငါဟူသော
 ခွဲသင်းခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သမ္ဘကာလံ၊ အခါခပ်သိပ်။ သဿ

မေဝ၊မိမိသညံသာယျင်၊ ဥပဋ္ဌဟတိ၊လုင်ကျွေး၏၊ အညေသံ၊တပါးကုန်
သောသူတို့၏၊ဩကာသံ၊လုင်၊ကျွေးခွင့်ကို၊နဒေတိ၊မပေး၊ အထ၊ထိုအခါ
၌၊ဘဂဝတော၊ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကနိဋ္ဌဘဝတရော၊ ညီအစ်ကိုဖြစ်
ကုန်သော၊ ဝေမာတိကာ၊ အဘတူအမိကွဲဖြစ်ကုန်သော၊ တယော၊ သုံး
ယောက်ကုန်သော၊ဘာတရော၊အစ်ကိုတို့သည်၊ စိန္တေသံ၊ကြံကြံကုန်၏၊
ကိ၊စိန္တေသံ၊အဘယ်သို့ကြံကြံကုန်သနည်း၊ဗုဒ္ဓိနာမ၊ဘုရားတို့မည်သည်၊
သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသောသောက၏ အစီးအပွါးအကျိုး၌၊
ဥပဇ္ဇန္တိ၊ပွင့်တော်မူကုန်၏၊ ဧကသေဝ၊တယောက်သောသူ၏သံသျှင်၊
အတ္ထာယ၊အကျိုး၌၊နဥပဇ္ဇန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊အမှာကဉ္စ၊ငါတို့၏လည်း၊ပိတော၊
အဘသည်၊အညေသံ၊တပါးကုန်သောသူတို့၏၊ဩကာသံ၊လုင်ကျွေးခွင့်
ကို၊နဒေတိ၊မပေး၊ ကထံနုခေါ၊အဘယ်သို့လျှင်၊ ယံ၊ငါတို့သည်၊ ဘဂ
ဝန္တဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃာဉ္စ၊ ဝန်းသံဃာကို
လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ လုင်ကျွေးခြင်း၌၊ လဘေယျာမ၊ ပေါကုန်အံ့
နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေသံ၊ကြံကြံကုန်၏၊ တေသံ၊ထိုမင်းသားတို့အား၊
တေ၊ဤသို့သောအကြံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ကိ၊အဟောသိ အဘယ်
သို့ဖြစ်သနည်း၊ဟန္တု၊ယခုမယံ၊ငါတို့သည်၊ကိဉ္စ၊တစ်စုံတစ်ခုသော ဥပါယံ၊
အကြောင်းဥပါယ်ကို၊ ကရောမ၊ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့ သောအကြံသည်၊
အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တေ၊ထိုမင်းသားတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓန္တံ၊ဗုဒ္ဓရ၏ကို၊ကုရိ
တံဝိယ၊ ပုန်ကန်သောင်းကျန်းသကဲ့သို့၊ ကာရောပေသံ၊ ပြုစေကြကုန်၏၊
တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်၊ ဗုဒ္ဓန္တော၊ဗုဒ္ဓရ၏သည်၊
ကုရိတော၊ပုန်ကန်သောင်းကျန်း၏၊ဣတိ၊ဤသို့ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ တယော
ပိ၊သုံးယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုတ္တေ၊သားတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓန္တံ၊ဗုဒ္ဓရ၏
ကို၊ဂူပသမေတုံ၊ငြိမ်းစေခြင်း၌၊ ပေသေသိ၊စေ၏၊ တေ၊ထိုမင်းသားတို့
သည်၊ဂတိံ၊သွား၍၊ဂူပသမေတွာ၊ငြိမ်းစေ၍၊အဂတော၊ပြန်လေကြကုန်
၏၊ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်၊တုဋ္ဌော၊နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ယံ၊အကြင်ဆရာကို၊
ဣန္ဒြိယ၊အလိုရှိကြကုန်၏၊တံ၊ထိုဆရာကို၊ဂဏ္ဌထ၊ယူကြကုန်လော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝရံ၊ဆုကို၊ အဒါသိ၊ပေးတော်မူ၏၊ တေ၊ထိုမင်းသားတို့သည်၊
မယံ ကျွန်တော်တို့သည်၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဥပဋ္ဌာတုံ၊လုင်ကျွေး
ခြင်း၌၊ဣန္ဒြိယမ၊အလိုရှိပါကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ယျောက်တင်ကြ
ကုန်၏၊ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်၊ တေ၊ဤဆရာကို၊ဋ္ဌပေတု၊ထား၍၊ အညံ၊တ
ပါးသောဆုကို၊ ဂဏ္ဌထ၊ယူကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိနတော်

မူၤနီၤတေမယံၤထီၤကျွန်တော်တို့သည်၊ အညောနုတပါးသောဆုဖြင့်၊ အနတ္တိ
ကော၊ အလိုမရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ လျှောက်တင်ကြကုန်၏၊ တေန
ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ ပရိစ္ဆေဒံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂဗ္ဘထ၊ ယူ
ကြကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့
သည်၊ သတ္တဝသ္မာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ကို၊ ယာမိံသု၊ တောင်းကြကုန်၏၊ ရာဇာ၊
မင်းကြီးသည်၊ နအဒါသိ၊ မပေး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဆ၊ ခြောက်
နှစ်တို့ကို၊ ပဉ္စ၊ ငါးနှစ်တို့ကို၊ ဝတ္တာရိ၊ လေးနှစ်တို့ကို၊ တိဏိ၊ သုံးနှစ်တို့ကို၊
ဧဒ္ဒ၊ နှစ်နှစ်တို့ကို၊ ဧကံ၊ တနှစ်ကို၊ သတ္တမာသေ၊ ခုနစ်လတို့ကို၊ ဆ၊ ခြောက်
လတို့ကို၊ ပဉ္စ၊ ငါးလတို့ကို၊ ဝတ္တာရော၊ လေးလတို့ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
ဆို၍၊ ယာသ၊ အကြင်မျှလောက်၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလကို၊ ယာမိံသု၊
တောင်းကြကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ ဂဗ္ဘထ၊ ယူကြ
ကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊
ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပဋ္ဌာသက်မိက္ခာ၊ ကပ်၍၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
မယံ၊ တကာတော်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တေမာသံ ဝါ
တွင်းသုံးလပတ်သုံး၊ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆာမ၊ အလိုရှိပါကုန်
၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ နော၊ တကာတော်တို့၏၊ ဣမံတေမာသံ၊ ဤဝါ
တွင် သုံးလပတ်သုံး၊ ဝဿာဝါသံ၊ ဝါဆိုခြင်းကို၊ အဓိဝါသေတု၊ သည်းခံ
တော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ လျှောက်ကြကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဝုဏ္ဏိတာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်၊ အဓိဝါသေတိ၊
သည်းခံတော်မူ၏၊ တေ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ တတော ထိုနောင်မှ၊ ဇန
ပဇေ၊ ဇနပုန်၌၊ နယုတ္တကုရိသဿ၊ ယှဉ်သောမင်းချင်းယောကျ်ားအား၊
လေခံ၊ စာကို၊ ပေသေသုံ၊ စေကြကုန်၏၊ ကိံပေသေသုံ၊ အတယ်သို့စေကြ
ကုန်သနည်း၊ ဣမံတေမာသံ၊ ဤဝါတွင်းသုံးလပတ်သုံး၊ အမှေဟိ၊ ငါတို့
သည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ လုပ်ကျွေးအပ်၏၊ ဝိဟာရံ၊
ကျောင်းကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ သာ၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပဋ္ဌာနသမ္ဘာရံ၊ လုပ်ကျွေးအပ်သောအဆောက်အဦး
ကို၊ သမ္ဘာဒေဟိ၊ ပြည့်စုံစေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ပေသေသုံ၊ စေကြကုန်၏၊
သော၊ ထိုမင်းချင်းယောကျ်ားသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ သမ္ဘာဒေတွာ၊ ပြည့်
စုံစေ၍၊ ပဋိပေသေသိ၊ တဖန်စေ၏၊ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ ကာသာယ
ဝတ္ထုနဝတ္ထာ၊ ဖန်ရည်စွန်းသောအဝတ်ကိုဝတ်ဆင်ကြကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝေယျာဝဗ္ဗကဇေဟိ၊ အမှုကြီးငယ်ကိုပြုလုပ်ကုန်သော၊ အဓုထေ

ယေဟိ နုရိသသဟသေဟိ၊ နှစ်ထောင်ငါးရာကုန်သောယောကျ်ားတို့ဖြင့်၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ နုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ သက္ကန္တံ ရှိသေစွာ၊ ဥပဋ္ဌဟမာနာ၊ လုပ်ကျွေးကုန်လျက်၊
 ဇနပဒေ၊ ဇနပုန်သို့ နေတွင်၊ ဆောင်၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျင်ကုန်၊ နိယျာဓတတွင်၊
 အပ်နှံစား၍၊ ဝသံ၊ ဝါကုန်၊ ဝသာပေသံ၊ ဆိုစေကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့
 တွင်၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ ဘဏ္ဍာစိုးဖြစ်သော၊ ဂဟပတိပုတ္တော၊ သူဌေးသား
 သည်၊ သပဇာပတိကော၊ မယားနှင့်တကွ၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသည်၊
 ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်၊
 ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ဘုရားအရှူးရှိသော၊ သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား၊ ဒါနဝတ္ထံ၊
 အလှူဝတ်ကို၊ သက္ကန္တံ ရှိသေစွာ၊ အဒါယိ၊ ပေးလှူ၏။ ဇနပဒေ၊ ဇနပုန်၌၊
 နိယျတ္တကပုရိသော၊ ယဉ်သောမင်းချင်းယောက်ျားသည်၊ တံ၊ ထိုသူဌေး
 သားကို၊ ဂဟေတွင်၊ ခေါ်၍၊ ဇနပဒေဟိ၊ ဇနပုန်၌နေကုန်သော၊ ဧကဒသ
 မတ္တေဟိပုရိသသဟသေဟိ၊ တသောင်းတထောင်သောယောက်ျားတို့
 နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သက္ကန္တမေ၊ ရှိသေစွာသာလျှင်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ပဝတ္တံ၊ ပ
 သိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုလုပ်ကျွေးသောယောက်ျားတို့တွင်၊ ဧကမိ အချို့
 ကုန်သော၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ ပမူဟတမိတ္တာ၊ ခိုက်တိုက်သောမိတ်၊ နှိကုန်
 သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ဒါနဿ၊ အလှူ၏၊
 အန္တရာယ်၊ အန္တရာယ်ကို၊ ကတွင်၊ ပြုကုန်၍၊ ဒေယုဓမ္မံ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊
 အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ခါဒိံ၊ သုစားကြကုန်၏။ ဘတ္တဿ၊ လဉ္စ၊ ဆွမ်းစားစေင်
 ကိုလည်း၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်၊ ဒဟိံ၊ သုလောင်စေကြကုန်၏။ ပဝါရိတာ၊ ပင့်
 ဖိတ်ကုန်သော၊ ဥပုတ္တော၊ မင်းသားတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 အား၊ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို၊ ကတွင်၊ ပြု၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ပုရုက္ခေတွင်၊ ရှေ့သွားပြု၍၊ ဝိတု၊ အဘ၏၊ သန္တကမေ၊ အထံသို့သာ
 လျှင်၊ အဂမံ၊ သုပြန်လာကြကုန်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုအဘမြို့တော်သို့၊ ဂတ္တံ၊ ရောက်
 ၍၊ ဘဂဝါ၊ ယသ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏၊
 ရာဇာစ၊ မင်းကြီးသည် လည်းကောင်း၊ ရာဇပုတ္တောစ၊ မင်းသားတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဇနပဒေ၊ ဇနပုန်၌၊ နိယျတ္တကပုရိသောစ၊ ယဉ်သောမင်း
 ချင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကောစ၊ ဘဏ္ဍာစိုး သည်လည်း
 ကောင်း၊ အနုပုဗ္ဗန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ လာလက်တာ၊ သေခြင်းကိုပြုကြကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သက္ခေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပဇ္ဇိံ
 သု၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ပမူဟတမိတ္တာ၊ ခိုက်တိုက်သော မိတ်ရှိကြကုန်သော၊

၄၀ ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဇနာ၊ လူ ဘို့သည်၊ နိရယောသု၊ ငရဲဘို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိံသု၊ ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
သစ္စတော၊ နတ်ပြည်မှ၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ နရယတော၊ ငရဲမှ၊ နရယံ၊ ငရဲသို့
ဥပပဇ္ဇန္တနံ၊ ဖြစ်ကြ ကုန်သော၊ ဥဘယေသံ၊ နှစ်ဦးကုန်သော၊ တေသံဇနာ
နံ၊ ထိုလူတို့အား၊ ဇွဲနုဂုတိကပ္ပ၊ ကိုးဆွဲနှစ်ကမ္ဘာတို့သည်၊ ဝိတိဝတ္ထာ၊ လွန်
ကုန်၏၊ အထ၊ ထို နောင်မှ၊ ဣမသိဉ္စဘဒ္ဒကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌လည်း၊ ကဿ
ပဿ၊ ကဿပ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာ
သေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ပဗ္ဗိဟတမိတ္တာ၊ ခိုက်တိုက်သောမိတ်ရှိကုန်သော
ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ ပေတေသု၊ ပြိတ္တာဘုံတို့၌၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏၊ တဒါ၊
ထိုအခါ၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အတ္တနောအတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊ ပေတာနံ၊
ထမလွန်ဘာသို့ ပြောင်းသွားကုန်သော၊ ဥတကာနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့၏၊
အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဣဒံ၊ ဤအလှူသည်၊
နော၊ ငါတို့ ၏၊ ဥဘာဓိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသည်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ ထိုတမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သောအဆွေအ
မျိုးဘို့အား၊ ပတ္တိံ၊ အတို့ကို၊ ဇေန္တိ၊ ပေးကြကုန်၏၊ တေ၊ ထိုတမလွန်ဘဝသို့
ပြောင် သွားကုန်သောသူတို့သည်၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ လဘန္တိ
ကြေ ကုန်၏၊ အသ၊ ထို အခါ၌၊ ဣမပိပေတာ၊ ဤပြိတ္တာဘို့သည်လည်း၊ တံ၊
ထိုသို့ အခြားသောပြိတ္တာဘို့စည်းစိမ်ချမ်းသာခံစားရသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်
၍၊ ကဿပ၊ ကဿပ အမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊
ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊
မယန္တိ၊ တပည့်တော်ဘို့ သည်လည်း၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သမ္ပတ္တိံ
စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ လဘေယျာမ၊ ရပါကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိံသု၊
မေးသျှောက် ဤကုန် ၏၊ ဘဂဝါ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၍၊ ကိ အာဟ၊ အဘယ် သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
နလဘာယ၊ မရကုန်၊ ပန၊ ရသည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ အနာဂတော၊ နောင်အခါ၌၊ ဂေါ
တမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
ဘဝိဿဘိ၊ ပွင့်လတ္တံ့၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ကာသေ၊ လက်ထက်၌၊ ဗိမ္ဗိသာရေနာမ၊ ဗိမ္ဗိသာရမည်သော၊ ရာဇာ၊
မင်းသည်၊ ဘဝိဿဘိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ တုမှာကံ၊
သင်တို့ ၏ ဣတော၊ ဤ ဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဇွဲနုဂုတိကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲနှစ်ကမ္ဘာထက်
၌၊ ဥဘာဓိ၊ အဆွေအမျိုးသည်၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏၊ သေ၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်း
သည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ တုမှာ

ကံးသင်ဘို့အား၊ ဥဒ္ဓိသိသတိ၊ အမျှပေးဝေလတ္တံ့၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ လ
 သိသာထ၊ရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ကိရ၊ကြား
 ဘူးသည်ကား၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တ၊မိန့်တော်မူအပ်သည်၊ ရှိသော်၊တေသံ
 ပေတာနံ၊ထိုပြုဒ္ဓါဘို့အား၊ တံဝစနံ၊ ထိုဘကားသည်၊ သွေ၊ နက်ဖန်၊လ
 သိသာထ၊ရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ပိယ၊ဆီအပ်သကဲ့သို့၊ အဟော
 မိ၊ဖြစ်၏၊ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ ကေတ္ထိ၊ဗုဒ္ဓန္တရေ၊နှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်
 တို့၏တရသော အခြားသည်၊ ဝိတိဝတ္တ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ အမှာကံ၊
 ငါဘို့၏၊ သဂဝါ၊ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပွင့်တော်မူ၏၊
 တယော၊သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဟေဝိ၊ဧဝုတ္တ၊ထိုမင်းသားတို့သည်
 လည်း၊ ပုရိသသဟာသေန၊ယောကျ်ားတထောင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊တကွ၊ ဒေဝ
 လောကတော၊နတ်ပြည်မှ၊စဝိတွာ၊ရတေ၊ကြကုန်၍၊ မဂ၊ရေဋ္ဌေ၊မဂ၊ရေဇာ
 တိုင်း၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊သု၊ ပုဏ္ဏား၊မျိုးတို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၍၊
 အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ တာပသပဗ္ဗန္တ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိ
 တွာ၊ကပ်ကုန်၍၊ ဂယာသီ၊သေ၊ဂယာသီ၊သ၌၊ တယောဇဗ္ဗိလားသုံးယောက်
 ကုန်သော ရသေ့တို့သည်၊ အဟောသံ၊ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ဇနပဒေ၊ ဇနပုန်၌၊
 နိယုတ္တကပုရိသော၊ အမှန်ဟူ၍သော မင်းချင်းယောကျ်ားသည်၊ဗိမ္ဗိသာ
 ရော၊ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊အဟောသံ၊ဖြစ်၏၊ဘဏ္ဍာ
 ဂါရိကော၊ ဘဏ္ဍာရိုး ဖြစ်သော၊ ဂဟပတိပုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်၊ဝိ
 သာခေါနာမ၊ ဝိသာခါမည်သော၊ သေဗ္ဗိ၊သူဌေးသည်၊အဟောသံ၊ဖြစ်၏၊
 တဿ၊ထိုဘဏ္ဍာရိုးသူဌေးသား၏၊ ပဓာပတိ၊မဟာသည်၊ဓမ္မဒိန္န၊နာမ၊
 ဓမ္မဒိန္နာမည်သော၊ သေဗ္ဗိမိတာ၊ သူဌေးသမီးသည်၊ အဟောသံ၊ဖြစ်၏၊
 အဝသေသာ၊ကြွင်းကုန်သော၊ပရိသာပန၊ပရိသတ်တို့သည်ကား၊ရုညေဝ
 ဇေ၊မင်း၏သာသျှင်၊ပရိဝါရာ၊အခြံအရံတို့သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊နိဗ္ဗုတ္တံ
 သု၊ဖြစ်ကြကုန်၏၊အမှာကံ၊ဗြ ငါဘို့၏လည်း၊ သဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 လောကေ၊လောက၌၊ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ပွင့်တော်မူ၍၊သတ္တသတ္တဝဟံ၊ရုနစ်ရက်
 ရုနစ်လီ၊ကို၊အတိတ္တမိတွာ၊လွန်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊အစဉ်သဖြင့်၊ ဗာရာဏသီ၊
 ဗာရာဏသီပြည်သို့၊အဝဇ္ဇ ကြွေတော်မူလာ၍၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ဓမ္မစကြာတရား
 တော်ကို၊ပဝတ္တေတွာ၊လည်စေ၍၊ပဗ္ဗဝဂ္ဂိယေ၊ပဗ္ဗဝဂ္ဂိတို့ကို၊အဝဇ္ဇံ၊ကတွာ
 အစပြု၍၊ယာဝ၊အခြင်မျှလောက်၊ အနုတယုသဟဿ ပရိဝါရေ၊နှစ်
 ထောင်ငါးရာ အခြံအရံရှိကုန်သော၊တယောဇဗ္ဗိလေဝိ၊သုံးယောက်သော
 ရသေ့တို့ကိုလည်း၊ဝိဇနတွာ၊ဆုံးမတော်မူ၍၊ရာဇဂဟံ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊

၅၀ ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

အဝဿိ၊ ကြွလွှားတော်မူ၏။ ကတ္ထဝ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ လည်း၊ တဒ
ဟုပသကံ၊ နန္ဒယော၊ ထိုရောက်သောနေ့၌ ကပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊
ရာဇာနိမိတ္တိသာရံ၊ မိမိသာရမင်းကြီးကို၊ ဧကဒသနဟုတေဟိ၊ တသိန်းတ
သောင်းကုန်သော၊ အင်္ဂ၊ ခပ်ငါးပိယိ၊ အင်္ဂတိုင်း၊ ခပ်ငါးတိုင်း၌နေကုန်သော၊
ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေဟိ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ သောတာ
ပတ္တိယံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေတော်မူ၏။ အထ၊ ထို
အခါ၌ ရှည်၊ မိမိသာရမင်းသည်၊ သွာတနာယ၊ နက်ဖန်အလှိုင်း၊ ကာဠာန၊
ဆွမ်းဖြင့်၊ နမန္တိတော၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ အဓိဝါသေတွာ၊ သည်း
ခံတော်မူ၍၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဒေဝါနမိဇ္ဇေန၊
နတ်ဘုံ၌အစိုးရသော၊ သက္ကန၊ သိကြားမင်းသည်၊ မာဏဝကဝဇ္ဇေန၊
လုသင်အသွင်ဖြင့်၊ ဒန္တောယဉ်ကျေးတော်မူပြီးသောမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ကိလေသာမှ လွတ်တော်မူပြီးသော၊ သိင်္ဂီနက္ခသဝဇ္ဇော
သိင်္ဂီနက်ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဒန္တောယဉ်ကျေးကုန်ပြီးသော၊ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ကိလေသာမှ
လွတ်တော်မူကုန်ပြီးသော၊ ပုရာဏဇဇိလဟိ၊ ရှေးကနေသဖြစ်ဘူးကုန်
သော၊ နန္ဒာတို့နှင့်၊ သာ၊ တကွ၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ပါဝိသိ၊
ဝင်တော်မူ၏။ ဣတိဝေဓာဒိဟိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါ
ထာတို့ဖြင့်၊ အတိတ္ထဝိယမသေနော၊ မြီးမွင်းလျက်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
သို့၊ ပါဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ရှည်၊ မိမိသာရမင်း၏၊ နိဝေသနေနန်းတော်၌။
မာသာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ သမ္ပုဋိန္တံ၊ ခံတော်မူ၏။ တေပနပေတာ၊
ထိုပြိတ္တာတို့သည်ကား၊ ဣဒါနိယရအခါ၌၊ ရာဇာမင်းကြီးသည်၊ ဒါနံ၊ အ
လှူကို၊ အဓ္မာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဥဗ္ဗိသိဿတိ၊ ရည်ညွှန်းလတ္တံ့၊ ဣဒါနိယရ
အခါ၌၊ ဥဗ္ဗိသိဿတိ၊ ရည်ညွှန်းလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာသာယ၊ အာသာ
ဖြင့်၊ သမ္ပုဋိဝါ၊ ရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကြကုန်၏။ ရာဇာ၊ မိမိသာရ
မင်းကြီးသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေဝွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊
ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟာရေယျနုခေါ၊ နေတော်မူပါ အံ့နည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိဟာရေယျနံယေဝ၊ ကျောင်း
တော်ဟည်ရာ အရပ်ကို သာလျှင်၊ ဗန္ဓေသိ၊ ကြံ၏။ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူကို၊
ကဿမိ၊ တစ်တယေ၊ ကံသေ၊ သူအား၊ နဥဗ္ဗိသတိ၊ မရည်ညွှန်း၊ ယထာ၊
အကြင်သို့သော အချင်းအရာအားဖြင့်၊ တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဇာ
နန္ဒာ၊ မသိကြကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ သိဒ္ဓသာ၊ ပြတ်သော

အာသာရှိကြကုန်သည်။ ဟုတွေးဖြစ်ကုန်၍၊ ရုက္ခိယံညဉ့်၌၊ ရှေးညော၊ မင်း
 ၏၊ နိဝေသနေ၊ နန်းတော်၌၊ အတိဗိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သိသနက်၊ ကြောက်
 မတ်ဖွယ်ရှိသော၊ ဝိဿရီ၊ ဖောက်ပြန်သော အသံကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏။
 ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဓာယံ၊ ကြောက်ခြင်းသို့၊ သန္တာသံသံဝေဝံ၊ ဝင်တိ
 လန့်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတွေးရောက်၍၊ ရုက္ခိယံညဉ့်သည်၊ ဝိတာတာယ၊
 မိမိပေးသောကံ သည်ရှိသော၊ ဘဂဝေတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝေရူပံ၊
 ဤသို့သဘောရှိသော၊ သန္တံ၊ အသံကို၊ အသေသိ၊ ကြား၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၊ မေတကာတော်အား၊ သိနုခေါ၊ အတတ်သို့လျှင်၊ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်သတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရာစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ မာတာယိ၊ မကြောက်
 လင့်၊ တဝ၊ သင်မင်းကြီး၏၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ငါပကံ၊ မကောင်းကျိုး
 သည်၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်သတ္တံ၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပေတေသု၊
 ပြိတ္တာတုံ၊ ဘုရားဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝုရာဏဉာတကာ၊ ရှေးကဆွေမျိုး
 တော်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပြိတ္တာတုံ၌
 ဖြစ်ကုန်သောဆွေမျိုးတို့သည်။ ကေယုန္တန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏
 တခုသောအကြားပတ်လုံး၊ တမေဝ၊ သင်မင်းကြီးကိုသာလျှင်။ ဗစ္စာသီ
 သန္တာ၊ တောင့်တကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒတွော၊
 ပေးလှူ၍။ အမှာကံ၊ ဘိက္ခုအား၊ ဥန္တိဿိဿာဟိ၊ ရည်ညွှန်းလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိစရန္တိ၊ လှည့်လည်ကြကုန်၏၊ တယာ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဟိပေသျှာ၊ ရှေး
 နေ့က၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွော၊ ပေးလှူ၍။ နန္ဒိဿိ၊ မရည်ညွှန်း၊ တေ၊ ထိုပြိတ္တာ
 တို့သည်။ သိန္နဿ၊ မြတ်သောအာသာရှိကြကုန်သည်။ ဟုတွေးဖြစ်ကြကုန်
 ၍၊ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝိဿရီ၊ ဖောက်ပြန်သော အသံကို၊
 အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိန္ဒေ၊ ပေးလှူသည်ရှိသော်၊ လတေယျ၊ ရေကုန်အံ
 သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အာမေ၊ ရေ
 ကုန်အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့
 ဖြစ်မှုကား၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဇ္ဈတနာ
 ယ၊ ယနေ့အလှူငှါ၊ မေတကာတော်၏၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အမိဝါသေတု၊ သည်း
 ခံတော်မူပါလော၊ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့အား၊ ဥန္တိဿိဿာဟိ၊ ရည်ညွှန်းပါအံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ကုဏ္ဍိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်၊ အမိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်

မူ၏ ရာဇာဗိဇ္ဇိသမ္ပာဒ်မင်းကြီးသည် နိဝေသနံ နန်းတော်သို့ ဂတိံ သွား၍
မဟာဒါနံ ကြီးစွာသော အလှူကို ပဋိပသဒေဝဉာဏ် ရှိစေ၍ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရားအား ကာလံ အခါကို အာရောဓာပေသိ ကြားစေ၏။ ဘဂဝ၊
မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဇန္တပုရံ နန်းတော်တွင်းသို့ ဂတိံ ကြွတော်မူ၍
ပညတ္တေ မင်းထားအပ်သော အာသနေး နေရာ၌ ဘိက္ခုသံဃေနာယောနံ
အပေါင်းနှင့် သဒ္ဓိံ တကွ နိဝိဒိယျိ နေတော်မူ၍ တေပေတံ ထိုပြဋ္ဌာ
တို့သည် အဇ္ဈယနေး လဘောယျာမရကုန်အံ့၊ ဣတိ ဤသို့ကြံကြံကုန်၍
အာဂတိံ လာကြကုန်၍ တိရောကုန္ဒာဒိသု နံရံ တဖက်ဒ် စရှိသည်တို့၌
အဋ္ဌံသု ရပ်ကြကုန်၏။ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ယထာဇာ ကြင်သို့
သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုသည်ရှိသော် သဗ္ဗေဝံ အလုံးစုံသမျှ ဖြစ်
ကုန်သော တေ ထိုပြဋ္ဌာတို့သည်၊ ရညော မင်းကြီးအား အာပါထံ၊ ထင်
ခြင်းသို့ ဂတံ၊ ရောက်ကုန်သည် အဟောသံ ဖြစ်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော
အခြင်းအရာအားဖြင့် အကာသိ ပြုတော်မူ၍ ရာဇာမင်းသည် ဒက္ခိဏော
ဒကံ မြတ်သော အလှူရေစက်ကို ဒေန္တော ပေးလှူသည်ရှိသော် ဣဒံ ဤအ
လှူသည်၊ ခေါငါ၏၊ ဥာတီနံ အဆွေအမျိုးတို့အား၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသ
တည်း၊ ဣတိ ဤသို့ ဥဒ္ဓိသိ၊ အမျှပေးစေ၏၊ တာပဒေဝံ၊ ထိုသို့ရေစက်သွန်းချ
အံ့သော သေသော ခဏန္တံသာလျှင်၊ ပေဘာနံ ပြဋ္ဌာတို့အား၊ ကမလကုဝလ
ယသန္တံ ဩ၊ ကြာမြူကြာညှိတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော ပေါက္ခေ၊ ဇာယော၊
ရောက်တို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တံ သု၊ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။ တေ၊ ထိုပြဋ္ဌာတို့သည်၊
တတ္ထံ ထိုရေကန်တို့၌ နှုတ်စားရေမျိုးကြကုန်၍ လည်းကောင်း၊ ပိဝိတွာစ၊
သောက်ကြကုန်၍ လည်းကောင်း၊ ပဋိပသဒ္ဓံ ဒေဝကိလမထ ပိပါသော၊
ငြိမ်းသော ပူပန်ခြင်း ပင်ပန်ခြင်း ပွတ်သိင်ခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ သုဝဏ္ဏ
ဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ရာဇာမင်း ကြီးသည်၊ ယာဂုဇ္ဇကဘောဇနာနိ၊ ယာဂုဇာတွယ်ဘောဇဉ်တို့
ကို ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဥဒ္ဓိသိ၊ အမျှပေးစေ၏၊ တေသံ၊ ထိုပြဋ္ဌာတို့အား၊ တံ
ခဏညေဝံ၊ ထိုခဏန္တံ ပင်လျှင်၊ ဗိဗ္ဗယာဂုဇ္ဇကဘောဇနာနိ၊ နတ်၌ ဖြစ်သော
ယာဂုဇာတွယ်ဘောဇဉ်တို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တံ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုပြဋ္ဌာတို့
သည်၊ တာနိ၊ ထိုနတ်၌ ဖြစ်သော ယာဂုဇာတွယ်ဘောဇဉ်တို့ကို၊ ဘုဒ္ဓိတ္ထာ၊
စားကြကုန်၍၊ ပိဏိန္ဒြိယော၊ ဝမ်းသော ဣန္ဒြိယရှိကြကုန်သည်၊ အဟောသံ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ရာဇာမင်းကြီးသည်၊ ဝတ္ထသေနာသနာနိ၊ အဝတ်ကျောင်းအပ်
ရာနေရာတို့ကို ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဥဒ္ဓိသိ၊ အမျှပေးစေ၏၊ တေသံ၊ ထိုပြဋ္ဌာတို့

အား၊ နိဗ္ဗပါသာဒသေယျာပစ္စတ္တေကာလကံ၊ ရဝိဓယော၊ နတ်၌ဖြစ်သော
 ပြာသာဒ်အိပ်ရာအခင်းတန်ဆာအစီအစဉ်တို့သည် နိဗ္ဗတ္တိသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့၏၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်း၊ ဖြစ်သော၊ သာစနိဗ္ဗတ္တိ၊
 ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ ယသော၊ အကြင်သို့ သာအခြင်းအရာအားဖြင့်
 ပြုသည်ရှိသော်၊ ရညေ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား၊ ပါ၊ ဟူ၍၊ လင်ရှားသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘဂဝ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အဓိဗ္ဗာသိ၊ မိဗ္ဗာန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်
 သည်ကို၊ ဒိဿ၊ မြင်၍၊ အတိဝိယ၊ အလွန်သျှင်၊ အတ္တမဒနာ၊ မင်းသာသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘုတ္တ၊ ငါ့ဆွမ်းတင်ပြီးသော၊
 ပဝါရိတော၊ မြစ်တော်မူပြီးသော၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရညေ၊
 ဗိမ္ဗိသာရသမ္မာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား၊ အနုမောဒနတ္ထံ၊ အနုမောဒနပြုခြင်းအ
 ကျိုး၌၊ တိရောကုနပေတဝတ္ထု၊ တိရောကုနပေတဝတ္ထု၌၊ အဘာသိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေ၊ သင်ဒါယကာ မင်းမြတ်၏၊ ဥာတကာ၊
 အဆွေအမျိုးဖြစ်ကုန်သော ပြိတ္တာတို့သည်၊ သကံဗ္ဗရံ၊ မိမိတို့အိပ်ယာ
 သော အမှတ်ဖြင့်ဒါယကာ မင်းမြတ်၏အိမ်သို့၊ အာ၊ နိဗ္ဗာန၊ လေကုန်၍၊
 တိရောကုနသုစ၊ နံရံ၏တဖက်တို့၌လည်း၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကြကုန်၏၊ သန္တိ
 သိဗံ၊ ဘုရားကုသုစ၊ အိမ်ခြံစပ်နံရံစပ် လေသွန်တံခါ စင်ခရီးသို့တို့၌လည်း၊
 တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ခွါရမာဘာသုစ၊ တံခါးပေါင်တို့၌လည်း၊ တိဋ္ဌန္တိ၊
 ရပ်ကုန်၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကေဟိ၊ မိမိနုပဿဟိ၊ အမိအဘအစ
 ရှိကုန်သော အမှတ်ရှိသောလူတို့သည်၊ ဗဟုတေ၊ များစွာသော အလို
 အတိုင်းသုံးဆောင်အပ်သော၊ အနုပါနန္တိ၊ သမင်းအမျှသလည်းကောင်း၊
 ခန္တဘောဇ္ဇေ၊ ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို လည်းကောင်း၊ ဥပဗ္ဗိတေ၊ နတ်၌စီရင်
 အပ်သော်လည်း၊ တေသံသတ္တာနံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့၌ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါ
 တို့၏၊ ကမ္မပစ္စယော၊ မိမိသည်ပြုအပ်သောအလှူမလေးခြင်း သူတပါးပေးလှူ
 သည်ကို ဖြစ်တားခြင်း စသော အပြားရှိသော အကုသိုလ် ကံကြောင့်၊
 တေသတ္တေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့လုံး၊ ကေဝလိ၊ အမိ
 အဘအစရှိသော တစ်စုံတယောက်သော သူသည်။ နသတိ၊ မအောက်
 မေ့နိုင်။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေသံ သတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါ တို့၏၊
 ကမ္မပစ္စယော၊ မိမိလည်းမပေးလှူခြင်း သူတပါး ပေးလှူသည်ကိုလည်း ဖြစ်
 တားခြင်းစသော အပြားရှိသော အကုသိုလ် ကံကြောင့်၊ တေသုစိ၊ အမိ

အဘ အစရှိကုန်သော တစုံတယောက်သော သူရှိသည်။ အသရဏေ သုဝိ။ မအောက်ခံနိုင် ကုန်သော်လည်း။ ယောဘကော။ အကြင်လူ့တံ၌ ဖြစ်ကုန်သော အဓိအဘ အစရှိကုန်သောအဆွေအမျိုးတို့သည်။ ဧဝံ။ ဤ ဒါယကာမင်းမြတ်ကဲ့သို့၊ ဥပတိနံ၊ ပြိတ္တာတံ၌ဖြစ်ကုန်သော အဆွေအမျိုး တို့အား။ အနုကမ္မကော၊ သနားတတ်ကုန်သည်။ ဟောနိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ ဥပတိနံ၊ ထိုလူ့တံ၌ဖြစ်ကုန်သောအဓိအဘအစရှိကုန်သော အဆွေအ မျိုးတို့သည်၊ ဣဒံဒေယျခမ္ဘံ၊ ဤဆွမ်းအပျော်အစရှိသော လှူဆွယ်ဝတ္ထု သည်။ ဥပတိနံ၊ ပြိတ္တာတံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်အဆွေအမျိုးတို့အား။ ဧကောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဥပတိနံ၊ ပြိတ္တာတံ၌ဖြစ်ကုန်သောအဆွေ အမျိုးတို့သည်၊ ဣဒံဒေယျခမ္ဘံ၊ ဤဒါန၏အကျိုးကို၊ ပစ္စနုဘောန္တံ၊ ခံစားကုန် လျက်၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန် သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ချည်မှတ်ကုန်၍၊ ဧဝံ၊ ဤဒါယကာမင်းမြတ် ပေးလှူသကဲ့သို့။ ကာလေန၊ လျောက်ပတ်သော အခါ၌ သုစိ၊ စင်ကြယ်သန့် ရှင်းအဖြစ်ကင်းသော၊ ပဏိတံ၊ မွန်မြတ်ပြန့်ပြောသော၊ ကပ္ပိယံ၊ သူတော် ကောင်းတို့အားထိုက်လျောက်ပတ်သော၊ ပါနဘောဇနံ၊ အပျော်တောဇဉ် စသောလှူဆွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒဒန္တိ၊ ပေးလှူကုန်၏။ သမာဂတာ၊ ကောင်း စွာလာကြကုန်သော၊ တေစဉ္စာတိပေတာ၊ ထိုဆွေမျိုး ပြိတ္တာတို့သည်လည်း ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဗိယုတိ၊ ပေးအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအလှူ ပေးရာအရပ်သို့၊ သမာဂတိံ၊ ကောင်းစွာလာကြကုန်၍၊ ပဟုတေ၊ များစွာ သော၊ အနုပါနမ္ဘိ၊ ထမင်းအဖျော်၌၊ သက္ကန္တံ၊ ကောင်းမွန်စွာ၊ အနုမောဒရေ၊ အနုမောဒနာပြုကြကုန်၏။ ယေသံဥပတိနံ၊ အကြင်လူ့တံ၌ဖြစ်ကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့၏၊ ဟောတု၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဤဒိသံသမ္ပတ္တိံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ လတာမသေ၊ ရကုန်၏၊ ဥဒ္ဓိသန္တေဟိ၊ ချည်မှတ်၍ပေးလှူတတ်ကုန်သော၊ ဒါယကေဟိ၊ ဒါ ယကာရှိသည်၊ အဗ္ဘာကဉ္စ၊ ငါတို့အားလည်း၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတာ၊ ပြု အပ်၏၊ ဒါယကာစ၊ ပေးလှူတတ်ကုန်သောမိမိတို့သည်လည်း၊ အနိပ္ပလော၊ အကျိုးရှိကုန်သည်၊ ဟောနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နော၊ ငါတို့၏၊ တေဥပတိ၊ ထိုလူ့တံ ၌ဖြစ်ကုန်သောအဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဝိရိစိကောလံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာ လပတ်သုံး၊ ဖိဝန္တု၊ အသက်ရှည်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထောမေန္တိ၊ မြီးမွမ်းကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတံ၌ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ ယံကထိ၊ အကြင်လယ်လုပ်ခြင်းကို၊ နိဿာယ၊ မှီကုန်၍၊

သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဖိဝေယျံ၊ အသက်မွေးကုန်ရာ၏၊ သာကထိ၊ ထို
လယ်သုပ်ခြင်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာတုံဒွံ၊ နတ်အတ္ထိ၊ မရှိသောကြောင့်၊
ထိန္ဒာ၊ ကျောင်းခြင်းသည်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤပြိတ္တာတုံဒွံ၊ နိဇ္ဈိတံ၊ ရှိယသဝါ
ဏိန္ဒာ၊ အခြင်ကုန်သွယ်ခြင်းသည်၊ ပေတသံ၊ ထိုပြိတ္တာတုံဒွံဖြစ်ကုန်သော
သတ္တဝါတို့၏၊ သဗ္ဗတ္တိပဋိသဘာဝောတု၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကုန်ခြင်း၏အ
ကြောင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တာဒိသိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝါ
ဏိန္ဒာ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာတုံဒွံ၊ နတ္ထိ၊ မရှိဟိ၊ ခုညေန၊
ရွှေငွေဖြင့်၊ ယံကယာကယံ၊ အကြင်ရောင်းဝယ်ခြင်းသည်၊ နေသံ၊ ထို
ပြိတ္တာတုံဒွံအား၊ သဗ္ဗတ္တိပဋိသဘာဝောတု၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကုန်ခြင်း၏
အကြောင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တာဒိသိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊
ဟိ၊ ခုညေန၊ ရွှေငွေဖြင့်၊ ကယာကယံ၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထို
ပြိတ္တာတုံဒွံ၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတော၊ ဤလူပြည်မှ၊ ဥပတိဟိ၊ ဝါ၊ အဆွေအမျိုးတို့
သည်လည်းကောင်း၊ မိတ္တာ၊ စွေဟိ၊ အဆွေခင်ပွန်းအကျွမ်းဝင်သော
သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဖိန္ဒေန၊ ချည်မှတ်ခဲ့ပေးလှူအပ်သောဒါန၏အ
ကျိုးဖြင့်၊ ကာလကံတော၊ သေဖြင့်၊ သို့ရောက်ကုန်သော၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာတုံဒွံ
ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ တဟိ၊ ထိုပြိတ္တာတုံဒွံ၊ ယဝပေန္တိ၊ ဗွေကုန်
၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဥန္တမေ၊ ကုန်းမြင့်ရာအရပ်၌၊ ဂုဠိ၊ ကောင်
ကင်မှယိုစီးသော၊ ဥဒကံ၊ မိဗင်၊ ချေသည်၊ နန္ဒံ၊ နတ်ရှင်ချိုင်းချေအရပ်သို့၊
ပဝတ္တတံယထာ၊ စီးသွားလေသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊
ဣတော၊ ဤလူပြည်မှ၊ ဖိန္ဒံ၊ အဆွေအမျိုးအဆွေခင်ပွန်းအကျွမ်းဝင်ကုန်
သောသူတို့သည်၊ ချည်မှတ်ခဲ့ပေးလှူအပ်သောအလှူ၏အကျိုးသည်၊ ပေတော
နံ၊ ပြိတ္တာတုံဒွံဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊ ဥပကပ္ပတံ၊ ဖြစ်၏၊
ပါရိဝဟာ၊ ချောင်းငယ်ဖြစ်ငယ်တို့သည်၊ ပူရာ၊ ခြေငုံ့ပြည့်ကုန်သည်ဖြစ်
၍၊ သာဂရံ၊ သမုဒ္ဒရာကို၊ ပူရေန္တိ၊ ယထာ၊ ပြည့်စေကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ
ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣတော၊ ဤလူပြည်မှ၊ ဖိန္ဒံ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူ
သည်၊ ပေတောနံ၊ ပြိတ္တာတုံဒွံဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊ ဥပကပ္ပတံ၊
ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဣဒံ၊ မ
နံ၊ ဤမည်သောဥစ္စာများအပါယံ၊ ပေးလှူပြီ၊ ဣတံ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊
အယံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဣဒံ၊ မကံ၊ ဤမည်သောကိစ္စကို၊ အကယံ၊
ပြုဘူး၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဥပတိ၊
အမိအဘမှဝပ်သော အဆွေအမျိုးတည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။

အယံ၊ ဤသူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ မိတ္တံ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သောအဆွေခင်ပွန်း
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ အယံ၊ ဤသူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ သခါ၊
 ငယ်ကျွန်း ဖြစ်သောခင်ပွန်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဝုဗ္ဗ၊ ရှေး၌၊
 ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ဖေတသဗ္ဗံ၊ ထိုအလို၊ စုံဘုံ။ အနုဿရံ၊ အနုဿ၊ နွေ၊
 အောင်မိုးသား၊ ကုသဝုတ္တံ၊ အမျိုးသားသည်။ ပေတ၊ နံ၊ ပြိတ္တာထံ၌ဖြစ်ကုန်
 သောသတ္တဝါတို့အား၊ ဥဒ္ဓိ၊ သ။ ရည်မှတ်၍၊ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူကို။ ဒန္တံ၊ ပေးရာ
 ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ရုက္ခံ၊ မျက်ရည်ကိုဖြစ်စေခြင်းကိုလည်း။
 နကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ သောကောဝ၊ စိတ်၏ပူပန်ခြင်းကိုလည်း။ နကာ
 တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ အညာ၊ မျက်ရည်ကိုဖြစ်စေခြင်းစိတ်၏ပူပန်ခြင်းမှတစ်ပါး
 သော၊ ယာစာရိဒေဝနာ၊ အကြင်အသံ နှစ်ဖြစ်စေ၍ ငိုမြည်တမ်းခြင်းသည်
 လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သမိ၊ ထိုငိုမြည်တမ်းခြင်းကိုလည်း။ နကာတဗ္ဗံ၊ မပြု
 အပ်။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုမျက်ရည်ပိုခြင်းစိတ်၏ပူပန်ခြင်းငိုမြည်တမ်းခြင်းဟုဆို
 အပ်သောအလို ရှိသည်။ ပေတဿ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားသော
 သတ္တဝါ၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ နဝိဒ္ဓသုနော၊ ပညာအောင်အမြင် မရှိကုန်သော၊ ဉာတယော၊ အဆွေ
 အမျိုးတို့သည်။ ဝေ၊ ဤသို့မျက်ရည်ကိုဖြစ်စေခြင်းစိတ်၏ပူပန်ခြင်းငိုမြည်
 တမ်းခြင်းဖြင့်၊ တိန္ဒြိ၊ တည်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုအဆွေအမျိုးတို့အား။
 အတ္တပရိတာပန၊ မဝ၊ ကိုယ်စိတ်၏ ပူပန်ကာမျှသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တယော၊ သင်ဒါယကမင်းမြတ်သည်။
 ပေတော၊ ပြိတ္တာထံ၌ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိ၊ သ။ ရည်မှတ်၍၊ ဒန္တံ၊
 ပေးလှူအပ်သော၊ သံဃာဌ်၊ သံဃာတော်၌၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာတည်
 စေအပ်သော၊ အာရစ္ဆ၊ ခါဒက္ခိဏာ၊ ဤအလှူသည်သာလျှင်၊ အဿပေ
 တဿ၊ ထိုပြိတ္တာထံ၌ဖြစ်သောသတ္တဝါအား၊ ဒိဃာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော
 ကာလဝတ်လုံ။ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဌာနသောတင်္ဂီ၊ တေ
 ယေဝ၊ ထိုရည်မှတ်၍ပေးလှူသောခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဥပကပ္ပတိနိပ္ပဇ္ဇတိ၊ အ
 ကျိုးပြီး၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူကို၊ ဒန္တံ၊ ရည်မှတ်၍
 ပေးလှူအပ်သော၊ တယော၊ သင်ဒါယကမင်းမြတ်သည်။ ဉာတိနံ၊ အဆွေ
 အမျိုးတို့အား။ ဉာတိဟိ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်။ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စကရဏေန၊
 ပြုအပ်သောကိစ္စကိုပြုခြင်းကြောင့်၊ သောအယံဉာတိဓမ္မော၊ ထိုအဆွေအ
 မျိုးတို့အားပြုအပ်သော တရားသည်လည်း။ နိဒဿိတောဝ၊ လူများအ
 ပေါင်းအားညွှန်းပြုအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေပေတေ၊ ထိုပြိတ္တာ

တို့ကို၊ နိဗ္ဗသမ္ပတ္တိအဓိဝါဒနန၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကိုရစေ
ခြင်းကြောင့်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ ဥဋ္ဌာရာ၊ များစွာသော၊ ပူဇော၊ ပူဇော်
ခြင်းကို၊ ကတဝစ၊ ပြုအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓရံ၊ ဘုရားအ
ရှေ့၊ ရှိသော၊ တိက္ခသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ အနုပါနာဒီတိ၊ ဆွမ်းအဖျော်
အစရှိသည်ကို၊ ဖြင့်၊ သန္တုပ္ပနန၊ ကောင်းစွာ ရောင့်ရဲ စေခြင်းကြောင့်၊
တိက္ခနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဗလံ၊ အားကို၊ အနုပ္ပမိန္ဒိတ၊ ပေးအပ်သည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနုကဋ္ဌာဒိဂုဏပရိဝါရိတံ၊ သနားခြင်းအစရှိသောဂုဏ်
သည်၊ ချီရံ၊ အပ်သော၊ စာဂစေတနံ၊ စွန့်ကြဲခြင်းစေတနာကို၊ နိဗ္ဗတ္တေန္တေန၊
ဖြစ်စေခြင်းကြောင့်၊ တုဗ္ဗေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ အနုပ္ပကံ၊ များစွာသော၊ ပုညံ၊
ကောင်းမှုကို၊ ပဿတဉ္စ၊ ဆည်းပူးအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထို၊ ဂါထာတို့၌၊ တိရောကုဋ္ဌေသုတိ၊ တိရောကုဋ္ဌေသုဟူသည်
ကား၊ ကုဋ္ဌာနံ၊ နံ၊ တို့၏၊ ပရောဓဂေသု၊ နောက်အတို့တို့၌၊ တိဋ္ဌန္တိတိဇေတံ၊
တိဋ္ဌန္တိဟူသောဤစကားသည်၊ နိသဇ္ဇာဒိပဓိက္ခေပတော၊ ထိုင်ခြင်းအစရှိ
သည်ကို၊ ပယံသောအားဖြင့်၊ ဌာနကပ္ပနာစနံ၊ ရပ်ခြင်းကို ပြုခြင်းကို ဆို
သောစကားတည်း၊ ဂေဟ ပါကာရကုဋ္ဌာနံ၊ အိမ်တံတိုင်းနံရံတို့၏၊ ပရ
တောဗဟိဇေ၊ ပြင်ပ၌သာလျှင်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်ကြကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သန္တိသိဗ်သုကေသုစာတိ၊ သန္တိသိဗ်သု
ကေသုစဟူသည်ကား၊ သန္တိသုစ၊ အစပ်တို့၌လည်းကောင်း၊ သိဗ်သုကေ
သုစ၊ သင်းဆုံတို့၌ လည်းကောင်း၊ သန္တိတိ၊ သန္တိ ဟူသည်ကား၊ စတုက္ကော
ဏနုတ္ထာ၊ လေးထောင့် ရှိသောခရီးတည်း၊ ဗာရသန္တိ အာလောက သန္တိ
ယောဝံ၊ အိပ်စက်လေသွန် တံခါးစပ်တို့ကိုလည်း၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ချီအပ်ကုန်၏၊
သိဗ်သုကေတိ၊ သိဗ်သုကေ ဟူသည်ကား၊ တိကောဏနုတ္ထာ၊ သုံး
ထောင့်ရှိသောခရီးတည်း၊ ဣရဗာဟာသုတိဋ္ဌန္တိတိ၊ ဣရဗာဟာသုတိဋ္ဌန္တိ
ဟူသည်ကား၊ နဂန္တေရဗာဂန္တေရာနံ၊ မြို့တံခါးအိမ်တံခါးတို့၏၊ ဗာဟာသု၊
အပေါင်းတို့၌၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်ကုန်၏၊ အာဂတိနာသကံ၊ ဗာ
ရန္တိ၊ အာဂတိနာသကံဗာရံ ဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗဉာတိဗာရန္တိ၊ ရှေးကဆွေ
မျိုးတော်သောသူ တို့၏အိမ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထနု၊ မိမိသည်၊ သာ
မိဘာဝေန၊ အရှင်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အဇ္ဈာဝုဠဗာရန္တိ၊ နေသောအိမ်သည် လည်း
ကောင်း၊ သကံဗာရံ၊ မိမိအိမ်မည်၏၊ တဒုကယမ္ပိ၊ ထိုနှစ်အိမ်တို့သို့လည်း
တေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သကသညာယ၊ မိမိ

အိမ်ဟူသောအမှတ်ဖြင့်၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လောကြကုန်၏။ တသ္မ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ နသကံစာရန္တိ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ နသကံစာရီဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဝေ၊ ဤသို့ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အနုဏ္ဏာပုဗ္ဗပုဗ္ဗိ၊ မနေဘူးသော်လည်း၊ ပုဗ္ဗဉာဏ်စာရန္တော၊ ရှေးကတွေ့မျိုး တော်ဘူးသူ၏ အိမ် နှစ်သောကြောင့်။ ဗိမ္ဗိသာရေနိဿယနံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ နန်းတော်ကို၊ သကဏ္ဍသညာယ၊ ဗိမ္ဗိအိမ်ဟူသောအမှတ်ဖြင့်၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လောကြကုန်၍၊ တိရောကုဋေ ဒီဃ၊ နံရံတဖက်အစရှိသည်တို့၌၊ ဌိတေ၊ ရပ်ကုန်သော၊ ဣဿဒစ္ဆရိယဖလံ၊ ဣဿာ၊ ဣရိယ၏ အကျိုးကို။ အနုဘဝန္တေ၊ ခံစားကုန်သော၊ အဘိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ခုခွသိကဝိဇ္ဇာပတယ၊ နဒဿနေ၊ အမြင်မကောင်းသောအဆင်း၊ မတ္တ၊ သာကြောက်မက်ဖွယ်သောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော။ ပေတေ၊ ပြိတ္တာတို့ကို။ ခုညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော့မူလိုသည်ဖြစ်၍။ တိရောကုဋေသုတိဋ္ဌန္တိ၊ တိ၊ ဝါထံ၊ တိရောကုဋေသုတိဋ္ဌန္တိဟူသောဝါထာကို၊ တော၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ပုန၊ ဟောတော်မူ၏။ တေ၊ ဟံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်။ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏၊ ဒါရုဏဘာဝ၊ ကြမ်းတမ်းသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿန္တော၊ ပြတော့မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဗဟုတေ၊ အနုပါနမ္ဘိတိ၊ ဗဟုတေ၊ အနုပါနမ္ဘိအစရှိသော။ ခုနိယဝါထံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ဝါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဘတ္ထု၊ ထိုဝါထာ၌၊ ဗဟုတေတိ၊ ဗဟုတေ ဟူသည်ကား၊ အနုပ္ပကေ၊ မနည်းဘေ။ ဗဟုမ္ဘိ၊ များစွာသော။ သာဝဒေက္ခေ၊ အလိုရှိဘိုင်းသော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟံသဗ္ဗံ၊ မှန်၏။ ဗဟုသန္တောနဘရတိ၊ အာဒိသုတိယ၊ ဗဟုသန္တောနဘရတိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌ကဲ့သို့။ ဘကဿ၊ ဗအက္ခရာ၏။ ပကာရော၊ ပအက္ခရာကို။ သပ္ပတိ၊ ရအပ်၏။ ကေမိပန၊ အမျိုးသောသူတို့သည်ကား။ ဗဟုကေတိ၊ ဗဟုကေဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုပါဠိတို့သည်။ ပမာပေါဋ္ဌာ၊ မေ့လျော့၍ ရွတ်ဆိုသောပါဠိတို့တည်း။ အနုပါနမ္ဘိတိ၊ အနုပါနမ္ဘိ ဟူသည်ကား၊ အနုစ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနေစ၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဘောဇ္ဇေတိ၊ ဓမ္မဘောဇ္ဇေဟူသည်ကား၊ ဓမ္မစ၊ ခဲဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တောဇ္ဇေစ၊ စာသွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇေတန၊ ထိုဓမ္မဘောဇ္ဇေဟူသော ပါဠိဖြင့်၊ အသိတဝိတ ခါသိတသာယိတဝသေန၊ စားအပ်သောကံအပ် ခဲအပ်

လျက်အပ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတုဗ္ဗိခမ္ဘိ၊ လေးပါး အပြားရှိသည်
လည်းဖြစ်သော၊ အာဟာရ၊ အာဟာရကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ဥပဗ္ဗိတေတိ၊
ဥပဗ္ဗိတေဟူသည်ကား။ ဥပဂစ္ဆ၊ ကင်၍၊ ဥတေ၊ တည်သည်ရှိသော်၊ သမ္ဘိ
တေပရိယတ္တေ၊ စီရင်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော
အနက်တည်း။ နုတေသံကောပိ သမုတိသတ္တာနုန္တိ၊ နုတေသံကောပိသရ
တိသတ္တာနံဟူသည်ကား။ ပိတ္တိပိသယ၊ ပြိတ္တာတံ၌၊ ဥပပန္နသနံ၊ ဖြစ်ကုန်
သော၊ တေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တာဝါတို့အား၊ ကောပိ၊ တစ်ခုတည်းလောက်
သော၊ မာတာဝါ၊ အမိသည် လည်းကောင်း၊ ပိတာဝါ၊ အဘသည်လည်း
ကောင်း၊ ဗုတ္တောဝါ၊ သားသည်လည်းကောင်း၊ နတ္တာဝါ၊ မြေးသည်လည်း
ကောင်း၊ နုဿရတိ၊ မအောက်မေ့၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကား၊ ကိ၊
အဘယ်နည်း၊ ကမ္မပစ္စယာ၊ ကံဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နုဿရတိ၊ မ
အောက်မေ့၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတကမ္မဿ၊ ပြုအပ်သောကံ၏၊ အဒါန
ဒါနပဋိသေခနာပိ တေဒဿ၊ မပေးလှူခြင်း ပေးလှူခြင်းကို ဘေးမြင်ခြင်း
စသည်အပြားရှိသော၊ ကဒရိယဿ၊ ဝန်ကိုခြင်း၏၊ ကာရဏတဝတော
အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံကန္တံ၊ ထိုကံသည်၊
တေသံဉာတိနံ၊ ထိုအခွေ အမျိုးတို့အား၊ သရိတုံ၊ အောက်မေ့ခြင်းငှါ၊
နုဒေတိ မပေး။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်။ အနုပ္ပကေပိ၊ များစွာလည်းဖြစ်
သော၊ အန္တပါနာဒိမ္ဘိ၊ ထမင်းအပျော် အငြိသည်သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှား
ရှိသည်ဖြစ်လျက်၊ ဉာတိနံ၊ အခွေအမျိုးဖြစ်ကုန်သော၊ ပဗ္ဗ၊ ဘိသန္တသနံ၊
တောင့်တကုန်သော၊ ပေတသနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ ကမ္မပဿနာ၊ ကံ၏ အကျိုး
ကြောင့်၊ ဉာတိနံ၊ အခွေအမျိုးတို့၏၊ အနုဿရဏမတ္တဿာပိ၊ အောက်
မေ့ကာမျှ၏လည်း။ အဘာဝံ၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒေသတော၊ ပြုပြီး၍၊
ဣဒါနိ၊ သရအခါ၌၊ ပိတ္တိပိသယုပဂန္တေ၊ ပြိတ္တာတံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥ၊ တက
အခွေအမျိုးတို့ကို၊ ဥဗ္ဗိဿ၊ ချည်ညွှန်၍၊ ရညာ၊ မိမိသာရ မင်းကြီး သည်၊
ဒိန္နဒါနံ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူကို၊ ပသီသန္တော၊ ခြံ့မွမ်းတော်မူလိုသည်
ဖြစ်၍၊ ဝေံဒေန္တိဉာတိနန္တိ၊ ထတိယဂါထံ၊ ဝေံဒေန္တိဉာတိနံ အငြိသော
တတိယဂါထာကို၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝေန္တိ၊ ဝေံဟူသောသဒ္ဒါသည် ဥပမာစစ်၊ ဥပမာ
သဒ္ဒါတည်း။ တဿ၊ ထိုဝေံသဒ္ဒါအား၊ ဗ္ဗိဿ၊ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်၊ သမ္ပန္နာ
စပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တာဝါတို့အား။

ကမ္မပစ္စယာ။ ကံဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အသရဇန္တသု။ မအောက်စေ
 ကုန်သော။ ကေသုမိမိ။ အချို့သော သူတို့၌လည်း။ ကေမိ။ အချို့သော သူတို့
 သည်။ ဥာတိနံယေဝ။ အဆွေအမျိုးတို့အားသာလျှင်။ ဒေန္တိ။ ပေးလှူကုန်၏။
 ဇေံ။ ဤသို့။ အနုကမ္မကာ။ အစဉ်သနားကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ
 စ။ ဤသို့လည်း။ ကောင်း။ မဟာရာဇ။ မင်းမြတ်။ တယသ။ သင်မင်းကြီးသည်။
 ဒိန္နိယထာ။ ပေးလှူအပ်သကဲ့သို့။ ဇေံ။ ဤအတူ။ သုမိ။ စင်ကြယ်သော။ ပဏိ
 တံ။ မှန်မြတ်သော။ ကာလေန။ လျှောက်ပတ်သော အခါ၌။ ကပ္ပိယံ။ အပ်သော
 ပါနဘောဇနံ။ အပျော်ဘောဇဉ်ကို။ ဒေန္တိ။ ပေးလှူကုန်၏။ ဥာတိနံယေဝ။
 အဆွေအမျိုးတို့အားသာလျှင်။ အနုကမ္မကာ။ အစဉ်သနား ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိစ။ ဤသို့လည်း။ ကောင်း။ တတ္ထ။ ထိုစကား၌။ ဒေန္တိ
 တိ။ ဒေန္တိ ဟူသည်ကား။ ဒေန္တိ။ ပေးလှူကုန်၏။ ဥဒ္ဓိသန္တိ။ ဧည့်ညွှန်းကုန်၏။
 နိယျာတေန္တိ။ ဆောင်နှင်းကုန်၏။ ဥာတိနန္တိ။ ဥာတိနံဟူသည်ကား။ မာတိ
 တောစ။ အမိမူလည်း။ ကောင်း။ ပိတိတောစ။ အမိမူလည်း။ ကောင်း။ သမ္ပန္နာ
 နံ။ စပ်ကုန်သော သူတို့အား။ ယေတိ။ ယေဟူသည်ကား။ ယေကေမိ။ အလုံးစုံ
 ကုန်သော။ ပုတ္တဒယေ။ သားအစရှိသည်တို့သည်။ ဟောန္တိတိ။ ဟောန္တိ
 ဟူသည်ကား။ ဘဝန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ အနုကမ္မကာတိ။ အနုကမ္မကာဟူသည်
 ကား။ အတ္ထကာမာ။ အကျိုးကိုအလိုရှိကုန်သော။ ဟိတေသိနော။ အစီးအ
 ပွားကိုရှာဖွေကုန်သော။ သုမိန္တိ။ သုမိနံဟူသည်ကား။ သုန္တံ။ စင်ကြယ်သော
 မနောဟရ်နုသုံးကို ဆောင်တတ်သော။ ဓမ္မိကဉ္စ။ တရားနှင့် လျော်သည်
 လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတန္တိ။ ပဏိတံဟူသည်ကား။ ဥဇ္ဇာရံ။ မြတ်သော။ ကာ
 လေနာတိ။ ကာလေနဟူသည်ကား။ ဒက္ခိတေယျာနံ။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။
 ပရိဘောဂယောဂျကာလေန။ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ လျှောက်ပတ်သော အခါ
 ၌။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဥာတိပေတာနံ။ အဆွေအမျိုးပြိတ္တာတို့၏။ တိရောကုဋာ
 ဒိသုနံရံတဖက် အစရှိသည်တို့၌။ အာဂတိံ။ လာ၍။ ဌိတကာလေန။ ရပ်သော
 ကာလ၌။ ကပ္ပိယန္တိ။ ကပ္ပိယံဟူသည်ကား။ အနုတ္တဝိကံ။ လျော်ပတ်သော။ ပတိ
 ရှုပံ။ သင့်တင့်သော။ အရိယာနံ။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ပရိဘောဂါရဟံ။
 သုံးဆောင်ခြင်းငှါထိုက်သော။ ပါနဘောဇနန္တိ။ ပါနဘောဇနံဟူသည်ကား
 ပါနဉ္စ။ အပျော်ကိုလည်း။ ကောင်း။ ဘောဇနဉ္စ။ ဘောဇဉ်ကိုလည်း။ ကောင်း။
 ဧက္ကန္တိ။ ဤပါနဘောဇနံဟူသောပါ၌၌။ တရုပပဒေသနစ။ ထိုအပျော်ဘော
 ဇဉ်ကိုညွှန်းသဖြင့်လည်း။ သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံသော။ ဒေယျာဓမ္မံ။ လှူငွယ်ဝတ္ထု
 ကို။ ဝဒတိ။ ဆို၏။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ယေနပကာရေန။ အကြင်အပြားဖြင့်။

တေသံ ပေဟာနံ၊ ထိပြိတ္တာဘိအာမ၊ ဒိန္နံနာမ၊ ပေးလ္လသညံ မည်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအလှူကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြကောသ်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ဣဒံဝေါညာတိနံဟောတု သုခိတာဟောန္တုညာတယောတိ၊ ဣဒံဝေါညာတိနံ
 ဟောတုသုခိတာဟောန္တုညာတယောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တံ၊ ထို
 ပါဠိကို၊ တတိယ ဂါထာယ၊ တတိယဂါထာ၏၊ ပုရိမေဒေန၊ ရှေးပုဒ်နှင့်၊
 သမ္ပန္နိတဗ္ဗံ၊ စပ်အပ်၏။ ။

ယေညာတကာ၊ အကြင်လူ့ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော အမိအဘ အစရှိကုန်
 သောအဆွေ အမျိုးတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤဒါယကာမင်းမြတ်ကဲ့သို့၊ ဉာတိနံ၊
 ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သောအဆွေအမျိုးတို့အား၊ အနုကမ္မကာ၊ သနားတတ်
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေညာတကာ၊ ထိုလူ့ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော
 အမိအဘအစရှိကုန်သောအဆွေမျိုးတို့သည်၊ ဣဒံဒေယျဓမ္မံ၊ ဤဓွမ်းအစရှိ
 သောလ္လဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ ဉာတိနံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော အဆွေအမျိုး
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေ၊ သင်တို့အား၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ သုခိတာ၊
 ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗံ၊ စပ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုပါဠိဖြင့်၊ ဒါတဗ္ဗာကာဒေသနံ၊ လှူ
 အပ်သောအခြင်းအရာကိုပြခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဣဒန္တိ၊ ဣဒံဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ဒေယျဓမ္မနိဒသနံ၊
 လ္လဘွယ်ဝတ္ထုကိုပြသောသဒ္ဒါတည်း။ ဝေါတိ၊ ဝေါဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါ
 တမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ယေဟိဝေါအရိယာတိအာဒိသုဝိယ၊ ယေဟိ
 ဝေါအရိယာအစရှိသောပါဠိတို့၌ကဲ့သို့တည်း၊ ဉာတိနံဟောတုတိ၊ ဉာတိ
 နံဟောတုဟူသည်ကား၊ ပိတ္တိဝိသသံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌၊ ဥပပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဉာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ နောညာတိနန္တိစ၊
 နောညာတိနံဟူ၍လည်း၊ ပဋန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏၊ အဋ္ဌကံ၊ ငါတို့၏၊ ဉာတိနံ။
 အဆွေအမျိုးတို့အား၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 သုခိတာဟောန္တုညာတယောတိ၊ သုခိတာဟောန္တုညာတယောဟူသည်
 ကား၊ ပေတ္တိဝိသယူပပန္နာ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တေညာတယော၊ ထို
 အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဣဒံဗသံ၊ ဤအလှူ၏အကျိုးကို၊ ဝေန္တုတောန္တော၊ ခံ
 စားကုန်လျက်၊ သုခိတာသုပုတ္တော၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ။

ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣဒံဝေါညာတိနံဟောန္တု၊ ဣဒံဝေါညာတိနံ
 ဟောန္တုဟူ၍၊ အညေန၊ တပါးသောသူသည်၊ ကာတကန္တံ၊ ပြုအပ်သောကံ

၆၂

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

သင်္သ၊ အညဿ၊ တပါးသောသုအား၊ ဗိန္ဒ၊ ပေးအပ်သော၊ ဖလံ၊ အကျိုး
 သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကောလံပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တထာ၊ ထိုသို့သော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဗိယျမာနံ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ တံဝတ္ထု၊
 ထိုပေးလှူအပ်သော လှူဘုရားဝတ္ထုသည်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ ကုသ
 လကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်
 ပေးလှူသည်ရှိသော်၊ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့အား၊ တသ္မိံဝတ္ထုသ္မိံ၊ ထိုဝတ္ထု
 နှ့်၊ တသ္မိံယေဝစေတေ၊ ထိုစေတီသာလျှင်၊ ဖလနိဗ္ဗတ္တကံ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေ
 တတ်သော၊ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထို
 ကုသိုလ်၏ အကျိုးကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တေစတတ္ထာ
 တိအာဒိ၊ တေစတတ္ထဤသို့ အစရှိသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာနှင့်တော်၊ တေဟုသည်ကား၊ ဥာတိပေတာ၊ ဆွေမျိုး
 ဖြစ်သောပြိတ္တာတို့သည်၊ တတ္ထာတိ၊ တတ္ထဟုသည်ကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဗိယျတိ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ သမာ
 ဝတောတိ၊ သမာဝတောဟုသည်ကား၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဣမေဥာတယော၊ ဤ
 အလှူအမျိုးတို့သည်၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ ဒါနံ၊ အလှူ
 ကို၊ ဥဒ္ဓိဿန္တိ၊ ရည်ညွှန်းကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုမောဒနတ္ထံ၊ အနုမောဒနာပြု
 ခြင်းအကျိုး၌၊ တတ္ထ၊ ထိုအလှူပေးရာအရပ်၌၊ သမာဝတာ၊ အညီအညွတ်
 လာကြကုန်သည်ဟုတွေး၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပဟုတေအနုပါနုဒ္ဓိတိ၊ ပဟုတေအနု
 ပါနုဒ္ဓိဟုသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဗိန္ဒမာနေ၊ ပေးလှူ
 အပ်သော၊ တသ္မိံတသ္မိံဝတ္ထုသ္မိံ၊ ထိုထိုဝတ္ထုနှ့်၊ ပဟုတေ၊ များစွာသော၊
 အနုပါနုဒ္ဓိ၊ ထမ်းအပျော်နှင့်၊ သက္ကစ္စံအနုမောဒနရတိ၊ သက္ကစ္စံအနုမောဒနရေ
 ဟုသည်ကား၊ ကမ္မဖလံ၊ ကံ၏အကျိုးကို၊ အဘိသဒ္ဓဟန္တာ၊ ယုံကြည်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဗိတ္တိကာရံ၊ အရိအသေ ပြုခြင်းကို၊ အဝိဇဟန္တာ၊ မစွန့်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ အဝိက္ခိတ္တဗိတ္တာဝ၊ မပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိကုန်သည်သာလျှင်၊
 ဟုတွေး၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဣဒံဒါနံ၊ ဤအလှူသည်၊ ဟိတာယ၊
 စီးပွားခြင်း၌၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်း၌၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ မောဒန္တိ၊ အနုမောဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏၊ ပီတိသောမနဿ
 ဇာတာ၊ နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ၊

မိရိဇိဝန္တု၊ မိရိဇိဝန္တုဟူသည်ကား၊ မိရိ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဇိဝန္တာ အသက်ရှင်ကြကုန်သည်၊ မိဃာယုကာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိကြကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြပေ၊ ကုန်သတည်း။ နောဥာတိတိ၊ နောဥာတိဟူသည်ကား၊ အမှားကံ၊ ငါ့၏၊ ဥာတကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ယေသံဟေတုတိ၊ ယေသံဟေတုဟူသည်ကား၊ ယေသံ၊ အကြင်ဆွေမျိုးတို့၏ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ယေ၊ အကြင်ဆွေမျိုးတို့ကို၊ နိဿယ ဖြစ်၊ လတာမသေတိ၊ လတာမသေဟူသည်ကား၊ ဤဒီသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သမ္ပတ္တိစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ပဋိလတာမ၊ ရေကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤလတာမသေ ဟူသော စကားသည်၊ ဥန္တိယ ဝေနေန၊ ရည်ညွှန်း သဖြင့်၊ လန္တသမ္ပတ္တိ၊ အရံသောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တုနံ၊ ခံစာ ကုန်သောပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား ထောမန၊ ကာရေဿနံ၊ ဗြု၊ မှတ်သောအခြင်းအရာကိုပြသောစကားတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အနုမာဓနေနံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒါယကာနံ၊ အလှူငှ်တို့၏၊ ဥန္တိယ နေနဝ၊ ရည်ညွှန် ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏယုသမ္ပတ္တယံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ တိဟသုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဒဗ္ဗဏေ၊ အလှူသည်၊ တင်္ဂါဏညဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဖလနိဗ္ဗတ္တကာ၊ အကျိုးတို့ဖြစ်ပေတတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအကြောင်းတို့တွင်၊ ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သောဒါယကသည်၊ ဝိသေသဟေတု၊ ထူးသောအကြောင်းတည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယေသံဟေတု၊ လတာမသေတိ၊ ယေသံဟေတု၊ လတာမသေဟူ၍၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အမှားကဉ္စကတာမူစာတိ၊ အမှားကဉ္စကတာမူစာဟူသည်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤအလှူဝတ္ထုသည်၊ ဥာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဥန္တိယန္တေဟံ၊ ရည်ညွှန်းကုန်သော၊ ဒါယကေဟိ၊ ဒါယကာတို့သည်၊ အမှားကဉ္စငါတို့အားလည်း၊ ပူဇာ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတာ ပြုအပ်၏၊ တေဒါယကောစ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်လည်း၊ အနိဗ္ဗဿ၊ အကျိုးရှိကုန်၏၊ ယသ္မိံသန္တာနေ၊ အကြင်သန္တာန်၌၊ ဗရိစ္စာဂမယံ စွန့်ကြဲခြင်းဖြင့်ပြီးသော၊ ကမ္ပံ၊ ကံသည်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုကံအား၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုပေးလှူသောခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဖလဒါနတော၊ အကျိုးပေးသောကြောင့်တည်း။ ။

ဧတ္ထံ ဤစကားရပ်၌၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။
 ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ကိံ ပန၊ အသို့နည်း။ ဝိတ္တိဝိသယုပပန္နာ
 ဝေ၊ ပြိက္ခာတုံ၌ ဖြစ်သောလူတို့သည်သာလျှင်၊ ဥတိဟေတု၊ ဆွေမျိုးဟူ
 သောအကြောင်းကြောင့်၊ သမ္ပတ္တိယော၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို၊ လာဘန္တိ၊
 ရကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ အညေဝိ၊ တပါးသောသူတို့သည်
 လည်း၊ လာဘန္တိ၊ ရကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့စောဒနာပြားအံ၊ ဧတ္ထံ ဤအရာ
 ၌၊ အဓမ္မကိံ ငါတို့သည်၊ ဝတ္တဗ္ဗံ ဆိုသွယ်သည်၊ နအတ္ထိမရှိ၊ ကသွားအ
 ဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဘဂဝတာဝေ၊ မြတ်စွာတရားသည်သာ
 လျှင်၊ ဗျာကတတ္တာ၊ ဖြေကြားတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊
 ဟိသစ္စံ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ဘောဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပြာဟ္မဏာ
 နာမ၊ ပုဏ္ဏားတို့မည်ကုန်သည်၊ အသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤအလှူသည်။
 ပေတာနံ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သော၊ ဥတိသာလောဟိတာ
 နံ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတော်ကုန်သောသူတို့အား၊ ဥပကပ္ပတု၊ ပြီးပါစေသ
 တည်း။ ဣဒံ၊ ဤအလှူကို၊ ပေတာ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်
 သော၊ ဥတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတော်ကုန်သောသူတို့
 သည်း၊ ပရိဘုဇ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒါနာနိ၊ အလှူ
 တို့ကို၊ ဒေမ၊ ပေးလှူကုန်၏။ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောမ၊ ပြုကုန်၏။
 ဘောဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ၊ ကမ္မိ အသို့နည်း၊ တံ၊ ထိုအလှူသည်၊ ပေတာ
 နံ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သော၊ ဥတိသာလောဟိတာနံ၊ ဆွေ
 မျိုးသားချင်းတော်ကုန်သောသူတို့အား၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ကမ္မိ၊
 အသို့နည်း။ ဥတိသာ လာဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်း တော်ကုန်သော၊
 တေပေတာ၊ ထိုတမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့သည်၊ တံ
 ဒါနံ၊ ထိုအလှူကို၊ ပရိဘုဇ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊
 လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဌာနေ၊ အရာ
 ဟုတ်သည်၌၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ဖြစ်၏။ အဋ္ဌာန၊ အရာမဟုတ်သည်၌၊ နဥပ
 ကပ္ပတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည် ရှိသော်၊ ဘော
 ဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ၊ ကတမံပန၊ အဘယ်သည်ကား၊ ဌာနံ၊ အရာဟုတ်
 သနည်း၊ ကတမံ၊ အဘယ်သည်၊ အဋ္ဌာနံ၊ အရာမဟုတ်သနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်အပ်သည် ရှိသော်၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣတိ၊ ဤ
 လောက၌၊ ဧကေသော၊ အချို့သောသူသည်၊ ပါဏာတိပါတိ၊ သူ၏အသက်
 ကိုသတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ မှားသောအယူကိုယူ

သည့်ဟောတိဖြစ်၏။ သော၊ထိုသူသည်၊ကာယဿ၊ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊
 ပျက်သည်မှ၊ပရမ္ပရုဏာ၊သေသည်မှနောက်ကာလ၌၊နိရယံ၊ငရဲ၌၊ဥပပဇ္ဇ
 တိ၊ဖြစ်၏။ နေရယိကာနံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏။
 ယောအာဟာရော၊အကြင်အာဟာရသည်၊အတ္တိ၊ရှိ၏။ တေန၊ထိုအာဟာ
 ရဖြင့်၊သော၊ထိုရေသူသတ္တဝါသည်၊ တတ္ထ၊ထိုငရဲ၌၊ ယာပေတိ၊မျှတ၏။
 တေန၊ထိုအာဟာရဖြင့်၊ သော၊ထိုရေသူသတ္တဝါသည်၊ တတ္ထ၊ထိုငရဲ၌၊
 တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊ ဣဒမ္ဗိခေါ၊ဤအရပ်သည်ပင်လျှင်၊ဒေဋ္ဌာ
 နံ၊အရာမဟုတ်၊ ယတ္ထ၊အကြင်ငရဲပြည်၌၊ ဋီတဿ၊တည်သောသတ္တဝါ
 အား၊တံဒါနံ၊ထိုအလှူသည်၊ နဥပကပ္ပတိ၊မငြီး၊ ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊ ဣ
 ဤလောက၌၊ဧကစ္စော အချို့သောသူသည်၊ ပါဏာတိပါတီ၊သူ၏အသက်
 ကိုသတ်သတ်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊မှားသောအယူရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သော၊ထိုသူသည်၊ကာယဿ၊ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ပျက်သည်
 မှ၊ပရမ္ပရုဏာ၊ သေသည်မှနောက်ကာလ၌၊ တိရစ္ဆာန်ယောနံ၊တိရစ္ဆာန်
 အမျိုး၌၊ဥပပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏။ တိရစ္ဆာန်ယောနိကာနံ၊တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌ဖြစ်
 ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏။ ယောအာဟာရော၊အကြင်အာဟာ
 သည်၊ အတ္တိ၊ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအာဟာရဖြင့်၊ သော၊ထိုတိရစ္ဆာန်သည်၊
 တတ္ထ၊ထိုတိရစ္ဆာန်၌၊ယာပေတိ၊မျှတ၏။တေန၊ထိုအာဟာရဖြင့်၊သော၊
 ထိုတိရစ္ဆာန်သည်၊တတ္ထ၊ထိုတိရစ္ဆာန်၌၊တိဋ္ဌတိ၊တည်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ ဣဒမ္ဗိခေါ၊ဤတိရစ္ဆာန်၌ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ အဋ္ဌာနံ၊ အရ
 မဟုတ်၊ယတ္ထ၊အကြင်တိရစ္ဆာန်၌၊ဋီတဿ၊တည်သောသူအား၊ တံဒါ
 နံ၊ထိုအလှူသည်၊နဥပကပ္ပတိ၊မငြီး၊ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊ ဣ၊ဤလောက၌၊
 ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်
 ခြင်းမှ၊ပရိဝရတော၊ရှောင်ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပ၊သမ္မာဒိဋ္ဌိကော၊
 ကောင်းသောအယူရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကာ
 ယဿ၊ကိုယ်၏။ဘေဒါ၊ပျက်သည်မှ၊ပရမ္ပရုဏာ၊သေသည်မှနောက်ကာ
 လ၌၊မနုဿာနံ၊သူတို့၏၊ သဟဗျတံ၊အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇ
 တိ၊ကပ်ရောက်၏။ပ၊ ဒေဝါနံ၊နတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊အပေါင်းအဖော်၏အ
 ဖြစ်သို့၊ဥပပဇ္ဇတိ၊ကပ်ရောက်၏။ဒေဝါနံ၊နတ်တို့၏။ ယောအာဟာရော၊အ
 ကြင်အာဟာရသည်၊အတ္တိ၊ရှိ၏။ တေန၊ထိုအာဟာရဖြင့်၊ သော၊ထိုနတ်
 သည်၊ တတ္ထ၊ထိုနတ်ပြည်၌၊ ယာပေတိ၊မျှတ၏။ တေန၊ထိုအာဟာရဖြင့်၊
 သော၊ထိုနတ်သည်၊ တတ္ထ၊ထိုနတ်ပြည်၌၊ တိဋ္ဌတိ၊တည်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊

ဝုဏ္ဏာ၊ ဣဒဗ္ဗိခေါ၊ ဤနတ်ပြည်၌ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ အဋ္ဌာနံ၊ အရာမဟုတ်၊
 ယတ္ထ၊ အကြင်နတ်ပြည်၌၊ ဌိတဿ၊ တည်သောသူအား၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူ
 သည်၊ ဥပကပ္ပတိ၊ မဖြစ် ဗြာဟ္မဏ၊ ဝုဏ္ဏာ၊ ဣဒဗ္ဗိခေါ၊ ဤလောက၌၊ ကေဠော၊
 အချိုသောသူသည်၊ ပါဏာတိပါတီ သူ၏အသက်ကိုသတ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ပ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ မှားသောအယူကိုယူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သော၊ ထိုသူသည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏ဘေဒါ၊ ယျက်သည်မှ၊ ပဗ္ဗေရဏာ၊
 သေသည်မှနောက်ကာလ၌၊ ဝိက္ခံိသယံ၊ ပြိတ္တာတုံသို့၊ ဥပမုဇ္ဇတိ၊ ကပ်
 ရောက်ချ၏၊ ဝိက္ခံိသယိကာနံ၊ ပြိတ္တာတုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ
 တို့၏၊ ယောအာဟာရော၊ အကြင်အာဟာရသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထို
 အာဟာရဖြင့်၊ သော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာတုံ၌၊ ယာပေတိ၊ မျှတ
 ၏၊ တေန၊ ထိုအာဟာရဖြင့်၊ သော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာတုံ၌၊
 တိဉ္ဇတိ၊ တည်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ အဿ၊ ထိုပြိတ္တာအား၊ ဣတော၊ ဤလူ
 ပြည်မှ၊ မိတ္တာပစ္စာဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥာတိသာ
 လောဟိတာဝါ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတော်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ယံဝါ၊ အကြင်အလှူကိုလည်း၊ အနုပပန္နောန္တိ၊ အမျှပေးဝေကုန်၏၊ တေန၊
 ထိုအလှူဖြင့်၊ သော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာတုံ၌၊ ယာပေတိ၊ မျှတ
 ၏၊ တေန၊ ထိုအလှူဖြင့်၊ သော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာတုံ၌၊ တိဉ္ဇ
 တိ၊ တည်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဝုဏ္ဏာ၊ ဣဒဗ္ဗိခေါ၊ ဤပြိတ္တာတုံ၌ဖြစ်ခြင်းသည်လျှင်၊
 ဌာနံ၊ အရာတည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ပြိတ္တာတုံ၌၊ ဌိတဿ၊ တည်သောသူအား၊
 တံဒါနံ၊ ထိုအလှူသည်၊ ဥပကပ္ပတိ၊ မဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်၊ တပ်မူ
 ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အိုအရှင်ဂေါတမ၊ ဥာတိသာလောဟိတော၊ ဆွေမျိုး
 သားချင်းတော်သော၊ သောပေတော၊ ထိုတလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွား
 သောသူသည်၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ အနုပပန္နော၊ မကပ်ရောက်သည်၊ သစေ
 ပနဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ကော၊ အကယ်သူသည်၊ တံဒါနံ၊
 ထိုအလှူကို၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်
 အပ်သည်ရှိသော်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဝုဏ္ဏာ၊ အဿ၊ ထိုအလှူပေးသောသူ၏၊
 ပေတာ၊ တလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားသော၊ ဥာတိသာလောဟိတော၊ ဆွေ
 မျိုးသားချင်းတော်သောသူမှ၊ အညေဝိ၊ တပါးသောသူတို့သည်လည်း၊
 တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပပန္နာ၊ ကပ်ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 တော၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အိုအရှင်ဂေါတမ၊ ဥာတိ

၁-ဥရဂဝဂ်-၅-တိရောကုနပေတဝတ္ထု၊

၆၇

သာလောဟိတော၊ ခေတ္တမျိုးသားချင်းတော်သော၊ သောစေတပေတော၊ ထို
 ပြိတ္တာသည်လည်း၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ အနုပပန္နော၊ မကပ်ရောက်သည်၊
 သစေပနဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ အဿ၊ ထိုအလှူပေးသောသူ၏၊ ပေ
 ကာ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားသော၊ ဥာဟိသာလောဟိတော၊ ခေတ္တမျိုး
 သားချင်းတော်သောသူမှ၊ အညဉ်းတပါးသောသူတို့သည်လည်း၊ တံဋ္ဌာ
 နံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ အနုပပန္နော၊ မကပ်ရောက်ကုန်သည်၊ သစေပနဟောတိ၊
 အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ကော၊ အတယ်သူသည်၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူကို၊ ပရိ
 ဘုဒ္ဓဘိသုံးဆောင် သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ရွှေ့သွား အပ်သည်ရှိသော်၊
 ပြာဟုဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ခေါ်စင်စစ်၊ ဒိဃောန၊ ရှည်စွာသော၊ ဣဝိနဝအဋ္ဌနာ၊ ဤ
 ကာလဖြင့်၊ ယဒိဗံယံ၊ ဣဒံဋ္ဌာနံ၊ အကြင်အရပ်သည်၊ ပေတေဟိ၊ တမလွန်
 ဘဝသို့ ပြောင်းသွားကုန်သော၊ ဥာဟိသာလောဟိတေဟိ၊ ခေတ္တမျိုးသား
 ချင်းတော်စပ်သောသူတို့မှ၊ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆတ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တေဋ္ဌာနံ၊
 ဤအကြောင်းသည်၊ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းဟုတ်၊ အနဝကသော၊ အရာ
 မဟုတ်၊ ပြာဟုဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဒါယကောဝိ၊ ပေးလှူ
 သောဒါယကာသည်လည်း၊ အနိဗ္ဗသော၊ အကျိုးရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိတ္တဝိသယုပပန္နာနံ၊ ပြိတ္တာတံ၌ဖြစ်ကုန်၊ သာသတ္တ
 ဝါတို့အား၊ အညဉ်းတပါးသော၊ ကာဝိဂေါက္ခောဒိနော၊ လယ်ထွန်ခြင်း
 နွားကျောင်းခြင်းအစရှိသော၊ သမ္ပတ္တိပဋိလောဘကရဏဿ၊ စည်းစိမ်ချင်း
 သာကိုမူခြင်းကိုပြုခြင်း၏၊ အဘာဝဉ္စ မှီသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ဣတော၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ ဒိဋ္ဌနာ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူဖြင့်၊ ယပနဗ္ဗ၊ ရွတ်
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသတုံ၊ ပြီးတော်မူအပ်သောငှါ၊ နဟိသံ၊ အာဒိ၊
 နဟိအစရှိသောဂါထာကို၊ ပုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နဟိတတ္ထကသိ၊ အတ္တိတိ၊ နဟိတတ္ထကသိ၊ အတ္တိဟူသည်
 ကား၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ သုခေန၊
 ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဇိဝေယျံ၊ အသက်မွေးကုန်ရာ၏၊ တသ္မိံ၊ ဝိတ္တဝိသယေ၊
 ထိုပြိတ္တာတို့ကသိ၊ လယ်ထွန်ခြင်းသည်၊ နဟိ၊ အတ္တိ၊ မရှိသည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဂေါရက္ခေတ္တနဝိဇ္ဇတိတိ၊ ဂေါရက္ခေတ္တနဝိဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ ဧညှိ
 ဝိတ္တဝိသယေ၊ ဤပြိတ္တာတို့ကလဲ၊ သဟံသက်၊ ကသိယေဝ၊ လယ်
 ထွန်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသည်ကား၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အတခေါ၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ ဂေါရက္ခောဝိ၊ နွားကျောင်းခြင်း သည်လည်း၊ နဝိဇ္ဇတိ၊

(၆)

ပေတေဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ၊

မရှိ၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၊ တေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ သုခေန၊
ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဇီဝေယျ၊ အသက်မွေးကုန်ရာ၏၊ တမ္ပိ၊ ထိုအမှုသည်
လည်း၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဝါဏိဇ္ဇာတာဒိသိနတ္ထိတိ၊ ဝါဏိဇ္ဇာတာဒိသိနတ္ထိဟု
သည်ကား၊ ယာ၊ အကြင်ကုန်သွယ်ခြင်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့၏၊
သမ္ပတ္တိပနိလာဘဟေတု၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုရခြင်း၏အကြောင်းသည်၊
ဘေဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တာဒိသိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝါဏိဇ္ဇာဝိ၊ ကုန်သွယ်
ခြင်းသည်လည်း၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဟိရုညေနကယာကယန္တိ၊ ဟိရုညေနက
ယာကယံ ဟူသည်ကား၊ ယံ၊ အကြင်ရွှေငွေရောင်းခြင်းဝယ်ခြင်းသည်၊ နေ
သံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့အား၊ သမ္ပတ္တိပနိလာဘဟေတု၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုရခြင်း
၏အကြောင်းသည်၊ ဘေဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တာဒိသိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊
ဟိရုညေန၊ ရွှေငွေဖြင့်၊ ကယဝိက္ကယမ္ပိ၊ ရောင်းခြင်း ဝယ်ခြင်းသည်လည်း၊
တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာတို့နှင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတောဒိန္နနယာပေန္တိပေတာ ကာလကံ
တာတဟိန္တိ၊ ဣတောဒိန္နန ယာပေန္တိပေတာ ကာလကံတာ တဟိဟု
သည်ကား၊ ကေဝလံပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပေတာပေတ္တိဝိသယူပပန္နာ၊
ပြိတ္တာတို့နှင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မရဏကာလေန၊ သေသောကာလသည်၊ ကတာပြုအပ်
ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဣတော၊ ဤလူ၊ ပြည်မှ၊ ဥာတိဟိဝါ၊
မိဘစသောဆွေမျိုးတို့ သည်လည်းကောင်း၊ မိတ္တာမစ္စေဟိဝါ၊ အဆွေခင်
ပွန်းချစ်ကြွင်းဝင်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒိန္နေန၊ ပေးလှူအပ်သော
အလှူဖြင့်၊ ယာပေန္တိ၊ ယူတကုန်၏၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ ပဝတ္တေန္တိ၊
ဖြစ်စေကုန်၏၊ ကာလကတာတိဝိ၊ ကာလကတာဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိ
ရှိ၏၊ ကတာကာလာကတမရဏာ၊ ပြုအပ်သောသေခြင်းရှိကုန်သော၊ မရဏံ၊
သေခြင်းသို့၊ သမ္ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သော၊ တဟိန္တိ၊ တဟိဟုသည်ကား၊
တတ္ထိပေတ္တိဝိသယေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့နှင့်၊ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ အတ္ထံ
အနက်ကို၊ ဥပမာဟိ၊ ဥပမာတို့ဖြင့်၊ ပကာသေဝနံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဥန္နမေဥဇကံ
ဝုဋ္ဌန္တိ၊ ဝါထာနွယံ၊ ဥန္နမေဥဇကံ ဝုဋ္ဌအစရှိသော ဝါထာနှစ်ခုကို၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဝါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဥန္နမေ၊ မြင့်
သော၊ သလေ၊ ကုန်း၌၊ ဥန္နတပ္ပဒေသေ၊ မြင့်သောအရပ်၌၊ မေဇေဟိ၊ မီးတို့
သည်၊ အဘိဝုဋ္ဌံ၊ ရွာအပ်သည်ရှိသော်၊ နိန္နံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ပဝတ္တတိယထာ
ဝိ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ယောဘူမိတာဂေါ၊ အကြင်မြေအတို့သည်၊ နိန္နော၊ နိဗ္ဗာန်၊

ဩဏတော၊ ညွှတ်၏။ တံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပဂစ္ဆတိယထာ၊ ကပ်ရောက်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဣတော၊ ဤလူ၊ ပြည်မှ။ ဗိန္ဒု၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူသည်။ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား။ ဥပကပ္ပတိ၊ ပြီး၏။ ဗလုပ္ပတ္တိယာ၊ အကျိုးဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဝိနိယုဇ္ဇဘယျဉ်၏။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ ဥဒကပ္ပဝတ္တိယာ၊ ရေစီးရာအရပ်သည်။ ဗိန္ဒုဣဝ၊ နိဋ္ဌသကဲ့သို့။ ပေတလောကော၊ ပြိတ္တာဘုံသည်။ ဒါနုပကပ္ပနယာ၊ ဒါနုပြီးခြင်း၏။ ဌာနံ၊ တည်ရာတည်း။ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့။ ဟောတော်မူသနည်းဟုမူကား။ ပြာဟေတ၊ ပုဏ္ဏား။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ပြိတ္တာဘုံ၌။ ဌိတဿ၊ တည်သောသတ္တဝါအား။ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူသည်။ ဥပကပ္ပတိ၊ ပြီး၏။ ဣဒံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ အတ္ထိရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ကန္တရေပဒရသာစပသာစကုသုပ္ပမဟာကုသုပ္ပဟိ၊ တောင်ကြားချောက် အခက်အလက်မြောင်းငယ် မြောင် ကြီးတို့မှ၊ ဩဝုဠိတေန၊ ရွာသေး။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ ဝါရိဝဟာ၊ မြစ်ငယ်မှ၊ မဟာနန္ဒော၊ မြစ်ကြီးတို့သည်။ ပုရ၊ ပြည်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ သာဂရံ၊ သမုဒ္ဒရာကုန်။ ပုရေန္တိယထာ၊ ပြည်စေ့ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဣတော၊ ဤလူ၊ ပြည်မှ။ ဗိန္ဒုဒါနု၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား။ ဥပကပ္ပတိ၊ ပြီး၏။ ဣဝံ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထောအနက်တည်း။ ။

ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပေတာ၊ ပြိတ္တာဘုံသည်။ ဣတော၊ ဤအိမ်မှ၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုကို။ ယထာသတိ၊ ရကုန်အံ့ဟု။ အာသာဘိတူတာ၊ အာသာသည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥာတိဗာရံ၊ ဆုမျိုးအိမ်သို့။ အာဂစ္ဆာပိလာ၍လည်း။ ဣဒံနာမေ၊ ဤမည်သောဝတ္ထုကို။ နော၊ ငါတို့အား။ ဧဝေ၊ ပေးပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာပိတံ၊ တောင်းခြင်းငှါ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဟသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧဝံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့အား။ ဣမာနိအနုဿရဏဝတ္ထုနိ၊ ဤအောက်မေ့နိုင်သောဝတ္ထုတို့ကို။ အနုဿရန္တော၊ အောက်မေ့သော၊ ကုလပုက္ကော၊ အမျိုးသားသည်။ ဧက္ခိတံ၊ မြတ်သောအလှူကို။ ဧစ္စာပေးရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဿန္တော၊ ပြတော်မူသိုသည်ဖြစ်၍။ အဒါသိမေတိဂါထံ၊ အဒါသိမေအစရှိသောဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ မေ၊ ငါအား။ ဣဒံနာမေ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ခနံဝါ၊ ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဧညံဝါ၊ စပါးကိုလည်းကောင်း။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံနာမေ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ကိဉ္စိ၊ ကိဉ္စကို။ အတ္ထ

နယောဝေ၊ ကိယံတိုင်သာလျှင်၊ ယောဝံ၊ အားထုတ်ခြင်းသို့၊ အာဇန္တန္တော၊
 ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ အသုကော၊ ဤအမည်ရှိသောသူသည်
 မေ၊ ငါ၏၊ မာတိတောဝါ၊ အမိမှလည်းကောင်း၊ ပိတိတောဝါ၊ အဘမှလည်း
 ကောင်း၊ သမ္ပန္နာ၊ စင်သော၊ ဥာတိ၊ ဆွေမျိုးတည်း၊ သိနေဟဝသေန၊ ချစ်
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တာဏသမဗ္ဗတာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါစွမ်း
 နိုင်သော်၍ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိက္ခော၊ အဆွေခင်ပွန်းတည်း၊ အသုကော၊ ဤ
 အမည်ရှိသောသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သဟပံသုကိဋ္ဌိကသဟာယော၊ မြေမှုန့်
 ကစားသက် အဆွေဖြစ်သော၊ သခါ၊ ခင်ပွန်းတည်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း
 ကောင်း၊ ဇေတံသမ္ပံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ အနုဿရံ၊ အောက်မေ့သည် ဖြစ်၍၊
 ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူကို၊ ဒန္တော၊ ပေးရာ၏၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊
 နိယျာတေယျ၊ ဆောင်ရှင်းရာ၏၊ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူကို၊ ဒန္တော၊ ပေးလှူရာ၏၊
 ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ ဒက္ခိဏာ၊
 အလှူကို၊ ဒါတဗ္ဗာ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ တေန၊ ထိုသူသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ အဒါသိ၊
 ပေး၏၊ ဣဘိအာဒိနာ၊ ဤသို့အမိရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး
 ကတံ၊ ပြုအပ်သည့်ကို၊ အနုဿရံ၊ အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ အနုဿရတာ၊
 အောက်မေ့သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဟိသမ္ပံ၊ မှန်၍၊ ဣဒံ၊ ဤအနုဿရံဟူသောပါဠိသည်၊ ကဏ္ဍေတ္ထံ၊
 ကရိုဏ်းဟူသော အနက်၌၊ ပစ္စတ္တဝစနံ၊ ပဌမေဝိဘတ် သက်သောပါဠိ
 တည်း။ ။

ယောပနသတ္တာ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်ကား၊ ဥာတိမရဏေန၊ ဆွေ
 မျိုးသေခြင်းကြောင့်၊ ရုဇ္ဈသောကာဒိဝေ၊ မျက်ရေပိုခြင်း စိုးရိမ်ခြင်း
 အစရှိသည်တို့သာလျှင်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဇေတသဉ္စ၊
 ထိုတမလွန် ဘဝသို့ ပြောင် သွားကုန်သော သူတို့၏လည်း၊ အတ္ထာယ၊
 အကျိုးငှါ၊ ကိဉ္စိ တစုံတခုကို၊ နဒေန္တိ၊ မပေးလှူကုန်၊ တေသံ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့
 ၏၊ တံရုဇ္ဈသောကာဒိ၊ ထိုမျက်ရေပိုခြင်း စိုးရိမ်ခြင်းအစရှိသည်သည်၊
 ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ အတ္တပရိတာ ပနမေဝ၊ ကိယံပူပန်ခြင်း သည်သာ
 လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုမျက်ရေပိုခြင်းအစရှိသည်သည်၊ ပေတာနံ၊
 တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းကုန်သောသူတို့အား၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ အတ္ထံ၊
 အကျိုးကို၊ နဿာဓေတိ၊ မပြီးစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလို
 သည်ဖြစ်၍၊ နဟိရုဇ္ဈံ၊ ဘိဝါထံ၊ နဟိရုဇ္ဈံဝါ အစရှိသော ဂါထာကို၊
 ဝတ္တာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဝုန၊ တာတနံ၊ မဂဓရာဇေန၊ မဂဓရာဇ်မင်းသည်၊

မိန္ဒဒက္ခိကာယ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူ၏၊ သာတ္ထကဘာဝံ၊ အကျိုးရှိသည်
၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ အယဉ္ဇခေါတိဂါထံ၊ အယဉ္ဇခေါ
အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တေသံ၊ ထိုဂါထာတို့၏၊
အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တာယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်
သာလျှင်တည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်းကြောင့်၊ ဣမံဒက္ခိဏံ၊ ဤအလှူကို၊
ဒေန္တနံ၊ ပေးလှူသဖြင့်၊ ဥပတိဟိ၊ အဆွေ အမျိုးတို့သည်၊ ကတ္တဗ္ဗကရဏံ၊
ကရဏေန၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စကို ပြုသဖြင့်၊ ဥပတိဓမ္မော၊ ဆွေမျိုးတို့၏
ဝတ္ထုများကို၊ နိဒသယိတော၊ ညွှန်ပြအပ်၏၊ ဗဟုဇနသာ၊ လူမျိုးအပေါင်း
အား၊ ပါကဇ္ဇာယင်ရှ၊ သည်ကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ နိဒသ နံ၊ ညွှန်ပြ
ခြင်းကို၊ ပါကဇ္ဇံ၊ ယင်ရှားသည်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တုဋ္ဌေတိဗ္ဗံ၊ သင်
တို့သည်လည်း၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဥပတိယု၊ အဆွေ အမျိုးတို့
၌၊ ဥပတိဓမ္မော၊ ဆွေမျိုးတို့၏ ဝတ်တရားကို၊ ပရိပူရေတဗ္ဗော၊ ဖြည့်အပ်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ တေစပေတေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့ကိုလည်း၊
မိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ် ချမ်းသာကို၊ အဓဂါ၊ ယန္တရ၊
ရစေသဖြင့်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ ဥဇ္ဈာရာ၊ မြတ်သော၊ ပူဇော်မှု၊ ဇ-
ခြင်းကို၊ ဂဟာ၊ ပြုအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓပရမံ၊ တရား အရှုံးရှိသော၊ တက္ခသံဃံ၊
ဟောင်း သံဃာကို၊ အန္တပါန၊ ဒီဟိ၊ ထမင်းအပျော် အစရှိသည် တို့ဖြင့်၊
သန္တပ္ပန္နန္တနံ၊ ကောင်းစွာ ရောင့်ရဲစေသဖြင့်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ခုဟု နှိုးတို့အား၊
ဗလံ၊ ခွန်အားကို၊ အနုပ္ပဒန္တံ၊ ပေးလှူသည်မည်၏၊ အနုကမ္ပမိ၊ ဂုဏ်ပရိဝါ
ရံ၊ အစဉ်သနားခြင်း အစရှိသောကျေးဇူး အခြံအရံရှိသော၊ စာပေစာ
နဉ္စ၊ စွန့်ကြဲခြင်း စေတနာကိုလည်း၊ နိဗ္ဗတ္တန္တနံ၊ ဖြစ်စေသဖြင့်၊ အနုပ္ပ
ကံ၊ များစွာသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသုတံ၊ ပွားများအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမေဟိယထာသုဗ္ဗဂုဏေဟ၊ ဤ
ဟုတ်မှန်တိုင်းသောဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ရာဇေနံ၊ ခင်ကြို ကု၊ သမ္ပဟံသေန္တော၊
ရွှင်စေတော်မူလျက်၊ သောဥာတံ၊ ဓမ္မာတံ၊ သောဥာတံ၊ ဓမ္မောအစရှိသော၊
ဩသာနဂါထံ၊ အဆုံးဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဥပတိဓမ္မောတိ၊ ဥပတိဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ဥပတိ
ဟိ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဥပတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား၊ ကတ္တဗ္ဗကရဏံ၊
ပြုအပ်သည်ကို ပြုခြင်းတည်း၊ ဥဇ္ဈာရာတိ၊ ဥဇ္ဈာရာ ဟူသည်ကား၊ ဇီတာ၊
ဝပြောသော၊ သမိဒ္ဓါ၊ ပြည့်စုံသော၊ ပသန္တံ၊ ပသံဟူသည်ကား၊ ကာယ

ဗလံ၊ ကိယံ အာသနံ၊ ပသုတံ ဥပစိတံ၊ ဆည်းပူးအပ်၏။ ဧတ္ထစ၊ ဤဂါထာ၌
 လည်း။ သောဥာတိ ဓမ္မောစအယံ နိဒ္ဒသိတောတိ ဧတေန။ သောဥာတိ
 ဓမ္မောစအယံ နိဒ္ဒသိတောဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ရာဇာနံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကို၊ ဓမ္မိယာကသယ၊ တရားစကားဖြင့်၊
 သန္ဓသေသတိ၊ ကောင်းစွာပြောတတ်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဥာတိ
 ဓမ္မေ သနံ၊ ဆွေမျိုးတရားကိုပြခြင်းသည်။ သန္ဓသသနံ၊ သန္ဓသသနမည်၏။
 ပေတာနံပူဇာစကတာဥဋ္ဌာရာတိ ဣမိနာ၊ ပေတာနံပူဇာစကတာဥဋ္ဌာရာဟု
 သောဤပါဌ်ဖြင့်၊ သမာဒပေတိ၊ ကောင်းစွာယူစေ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊
 ဤစကားရပ်၌ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ပူဇာကရဏော၊ ပူဇော်ခြင်းကိုပြုရာ၌၊
 ဥဋ္ဌာရာဘိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ ပသံသနံ၊ ခြံ မွင်းခြင်းသည်။ သမာဒပနံ၊ သမာဒ
 ပနမည်၏။ ဗသဉ္ဇတိက္ခန္ဓနမနုပ္ပဒိန္နံ နှိ ဣမိနာ၊ ဗသဉ္ဇတိက္ခန္ဓနမနုပ္ပဒိန္နံဟူသော
 ပါဌ်ဖြင့်၊ သမုတ္တေဇေထိ၊ ကောင်းစွာထက်သန်စေ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊
 ဤစကားရပ်၌၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဗလသုပ္ပါဒနံ၊ အားကိုပေးတတ်
 သော ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝိဓာနံ ဝိရင်သော၊ ထွံ့သင်င်းကြီးသည်။ ဗလသုပ္ပါ
 ဒေါ၊ အားကိုပေးသည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊
 ဝဏ္ဏနန၊ ပွားစေသဖြင့်၊ သမုတ္တေဇနံ၊ ကောင်းစွာထက်သန်စေခြင်းတည်း။
 တုမေဟိပုညံပသုတံအနုပ္ပကန္တိ ဣမိနာ၊ တုမေဟိပုညံ ပသုတံအနုပ္ပကံဟု
 သောဤပါဌ်ဖြင့်၊ သမ္ပဟံသေသိ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် ရှင်စေ၏။
 ဟိသစ္စံ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤစကားရပ်၌၊ ပုညပသဝနကိတ္တနံ၊ ကောင်းမှု၏ပွား
 ခြင်းကိုကြားခြင်းကို၊ တဿ၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား၊ ယယာထုဂ္ဂဂုဏ
 သံဝဏ္ဏနံ တာယ၊ ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ကို ခြံ မွင်းသဖြင့်၊ သမ္ပဟံသနံ၊
 ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ရှင်စေသည်မည်၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
 ဂါထာ၌၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ။

ဒေသနာပရိယာသောနေစ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌လည်း။ ဝိတ္တိသ
 ယူပပတ္တိအာဒိနဝ သံဝဏ္ဏနန၊ ပြက္ခာတံ၌ဖြစ်ကုန်သော သူတို့၏အပြစ်
 ကိုဖွင့်ပြသဖြင့်၊ သံဝိဂ္ဂ ဘဒယာနံ၊ ထိတ်လန့်သော စိတ်ရှိကုန်သော၊ ယော
 နိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပဒဟတံ၊ အားထုတ်ကုန်သော၊ စတုရာသီတိ
 ပါဏသ ဘဿာနံ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား၊
 ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိယဒိဝသေဝိ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌လည်း။

၁-ဥရဂဝဂ်-၅-တိရောကုဋ္ဌပေတဝတ္ထု။

၇၃

ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား။ ဣဒမေဝတိရောကုဋ္ဌ ဒေသနံ၊ ဤတိရောကုဋ္ဌဒေသနာကိုသာလျှင်၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ယာဝသတ္တမိဝဿ၊ ရနစ်နေ့တိုင်အောင်။ ဓမ္မာဘိသမယေ၊ သစ္စာလေးပါးဟုတ်တို့ကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။ - တိရောကုဋ္ဌပေတ ဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ၊ တိရောကုဋ္ဌပေတဝတ္ထုအဖွင့်သည်။ နုဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-ဥရဂဝဂ်-၆-ပဉ္စပုတ္တခါဒပေတိဝတ္ထု။

နဂ္ဂါဒုဗ္ဗဏ္ဏရူပါသီတိဇ္ဈန္ဒ၊ နဂ္ဂါဒုဗ္ဗဏ္ဏ ရူပါသီ အစရှိသော ဤဝတ္ထုကို သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရန္တေနတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပဉ္စပုတ္တခါဒိနိ၊ သားငါးယောက် မွေးဖွား၍စားသောပေတိ၊ ပြိတ္တာမကို၊ အာရဟန္တအကြောင်းပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိရိန္ဒေ၊ ချစ်မြတ်စွာ၊ သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနိုးဖြစ်သော၊ ဝါမကေ၊ ရွာငယ်၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ ကုဋုဗ္ဗိကဿ၊ သူကြွယ်၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်၊ ဝဉ္စျာ၊ မြို့သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ဥာတကာ၊ အဆွေအမျိုး တို့သည်၊ တဝ၊ သင်၏၊ ပဇာပတိ၊ မယားသည်၊ ဝဉ္စျာ၊ မြို့၏၊ တေ၊ သင့်အား၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကညံ၊ သင်္ကံသွီးကို၊ အာနေဿာမ၊ ဆောင်ကုန်အုံး၊ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စကားကို၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကြကုန်၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊ တဿ၊ ဘရိယာယ၊ ထိုမယား၌၊ သိနေဟေန၊ ချစ်သဖြင့်၊ နုဗ္ဗဏ္ဏိ၊ အလိုမရှိ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်၊ တံပဝတ္ထိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သာမိကံ၊ လင်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အတယ်သို့ဆိုသနည်း၊ သာမိ၊ အရှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်၊ ဝဉ္စျာ၊ မြို့၏။ အညာ၊ တပါးသော၊ ကညာ၊ သင်္ကံသွီးကို၊ အာနေတဗ္ဗာ၊ ဆောင်အပ်၏။ တေ၊ သင်၏။ ကုလင်္ဂသော၊ အမျိုးအနွယ်သည်၊ မာဥပဗ္ဗိဇ္ဇိ၊ မပြတ်ပါစေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊ တာယ၊ ထိုမယားသည်၊ နိဗ္ဗိဗ္ဗိယမာနေ၊ နှိပ်စက်ပူစာသည်ဖြစ်၍၊ အညံ၊ တပါးသော သင်္ကံသွီးကို၊ အာနေသိ၊ ဆောင်၏။ သာ၊ ထိုမယားငယ်သည်၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါ၌ ဝုတ္တိနိ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဉ္စျာ၊ ဣ၊ မိန်းမမြို့သည်၊ အလံ၊

ဤမိန်းမငယ်သည်၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ လာဘိတွာ၊ ရှေ့။ သဗ္ဗဂေဟသားအလုံး
 စုံသောဒိဋ္ဌိကို၊ ဣဿာန၊ အစိုးရသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဣဿာပကဘာ၊ ပြုစုခြင်းသည် နှို စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ တဿာ၊
 ထိုမယာ၊ ငယ်၏၊ ဂစ္ဆပါယနူပါယံ၊ ကိုယ်ဝန်ကျခြင်း၏ အကြောင်းကို၊
 ပရိယသန္တိ၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇ
 ကံ၊ ပရိဒိဋ္ဌိကို၊ အနုပါနာဒိဟိ၊ ထမင်းအဖျော် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဏီ
 တွာ၊ ခြီးမြှင့်၍ တေန၊ ထိုပရိဒိဋ္ဌိသည်၊ တဿာ၊ ထိုမယာ၊ ငယ်အား၊ ဂစ္ဆပါ
 တနံ၊ ကိုယ်ဝန်ကျသေးကို၊ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏၊ သာ၊ ထိုအိငယ်မိန်းမ
 သည်၊ ဂစ္ဆ၊ ကိုယ်ဝန်သည်၊ ပတိတေ၊ ကျသည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏၊ မတုယာ၊ အမိအား၊ အာရော စေသိ၊ ပြောကြား၏၊ မာတာ၊ အမိ
 သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဉာတကေ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ သမောဓာနတွာ
 ပေါင်း၍၊ တမတ္တံ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ကျသောအကြောင်းကို၊ နိဝေဒေသိ၊ ပြော
 ကြား၏၊ တေ၊ ထိုအဆွေ အမျိုးတို့သည်၊ ဝဉ္စ္ဍိတ္ထိ၊ မြို့သော မိန်းမကို၊
 တယာ၊ သင်သည်၊ ဣမိဿာ၊ ဤသူငယ် မ၏၊ ဂစ္ဆော၊ ကိုယ်ဝန်ကို၊
 ပါတိတော၊ ချအပ်သလော၊ ဣတိတေ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါရံ၊
 ဆိုကြကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နပါတေမိ၊ မချ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂစ္ဆ၊ ဆိုအပ်
 သည်ရှိသော်၊ သစေ အကယ်၍၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဂစ္ဆော၊ ကိုယ်ဝန်
 ကို၊ နပါတိတော၊ မချအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ သပထံ၊ ကျိန်ခြင်းကို၊ ကရောဟိ၊
 ပြုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ ဂစ္ဆော၊ ကိုယ်ဝန်ကို၊ ပါတိတော၊ ချအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ နုဂ္ဂတိပရာ
 ယဏာ၊ အပါယ်လျှင် လည်းလျောင်းရာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခုပ္ပပါသာဘိတူ
 တာ၊ ငတ်ပွတ်ခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သာယံပါတံ၊ ညနံနက်၊
 ပဉ္စဂုဏ္ဍေ၊ ငါးယောက် ကုန်သောသားတို့ကို၊ ဝိဇာယိတွာ၊ မွေ့ဖွား၍၊ ခါဒိ
 တွာ၊ စား၍၊ ဘိတ္တံ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆေယျံ၊ မရောက်ရပါလျှ်၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ
 နုဂ္ဂန္ဓာ၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိကုန်သော၊ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်၊ ပရိ
 ကိဉ္ဇ္ဈာစ၊ ငြင်းကုန်သည်လည်း၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပေလိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မသာ
 ချာတ်ပွင်းသောစကားကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သပထံ၊ ကျိန်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊
 ပြု၏၊ သာ၊ ထိုမြို့သောမိန်းမသည်၊ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊
 ကာလကံတွာ၊ သေခြင်းကဲ့ပြု၍၊ တသေဝဂါမဿ၊ ထိုရွာ၏သာလျှင်၊
 အဝိဒူရေ၊ အနီး၌၊ ဂုတ္တုပ၊ ကျိန်ဆိုခဲ့သောသဘောရှိသော၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာ
 မသည်၊ ဟူတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်၌၊

ပုတ္တဝသ္မာ၊ ဝါကျက်ကုန်ပြီးသော၊ အဋ္ဌထေရာ၊ ရှစ်ပါးကုန်သောမထေရ်
 တို့သည်၊ သတ္တု၊ မြက်စွာဘုရားအသုံး၊ အသနတ္တံ၊ ဖူးမျှင်ခြင်း အကျိုးငှါ၊
 သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့ အာဂတိံ၊ သာကုန်၍ တဿဂါမသ၊ ထိုရွာ၏
 အဝိဒူရေ၊ အနီး၌၊ သာယူဒကသမ္ပန္နေ၊ မရိပ်ရေနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အရေဥဌာ
 နေးတောအရပ်၌၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းသို့၊ ဥပဂစ္ဆိံ၊ သုံး ကပ်ကြ ကုန်၏အထ၊ ထို
 အခါ၌၊ သာပေတိ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ ထေရာနံ၊ မထေရ်တို့အသုံး၊ အတ္တဝ
 နံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ငြိ၏၊ တေသု၊ ထိုမထေရ်တို့တွင်၊ သံဃတ္ထေ
 ရော၊ သံဃာမထေရ်သည်၊ တံပေတိ၊ ထိုပြိတ္တာမကို၊

တောဘိက္ခုနီ၊ အိုမိန်းမတို့၊ သင်သည်၊ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မရှိသည်အသီး
 ဖြစ်၏၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏရူပါ၊ ဖောက်ပြန်သောအဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသည်၊ အသိ ဖြစ်၏၊
 ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟံ၊ သင်၏ သမိ
 ရတော၊ ကိုယ်မှ၊ ပုတိ၊ ပုင်သောအနံ့သည်၊ ဝါယတိ၊ ပိုင်၏၊ မက္ခိကံ၊ ဝတ်၊
 ယင်မမဲရိုင်းတို့ဖြင့်၊ ပရိကိဏ္ဍာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှရှင်းသည်လည်း၊ အသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ကာနု၊ အတတ်မည်သော၊ တံ၊ သင်သည်၊ န ဝေ၊ ဤအင်ဋ္ဌံ၊ တိဋ္ဌံ၊ တိ၊
 တည်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ ပဉ္စပုတ္တံ၊ မေး၏၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နဂ္ဂါတိ၊ နဂ္ဂီဟူသည်ကား၊ နိစ္စောဋ္ဌာ၊ ထမီ အဝတ်မ
 ရှိသည်၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏရူပါတိတိ၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏရူပါသီဟူသည်ကား၊ ငါရူပါ၊ အဆင်းထွေ
 သည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝိဘတ္တိနရူပန၊ ဖောက်ပြန်သောအဆင်းနှင့်
 သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုဂ္ဂန္ဓာတိ၊ ဒုဂ္ဂန္ဓာဟူသည်ကား၊
 အနိဋ္ဌဂန္ဓာ၊ အလိုမရှိအပ်သောအနံ့ရှိသည်၊ ပုတိဝါယတိတိ၊ ပုတိဝါယတိ
 ဟူသည်ကား၊ သမိရတော၊ ကိုယ်မှ၊ ကုဏပဂန္ဓံ၊ ပုင်သောအနံ့သည်၊
 ဝါယတိ၊ ပိုင်၏၊ မက္ခိကံ၊ ဝတ်၊ ပရိကိဏ္ဍာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှရှင်းသည်လည်း၊
 နိယမက္ခိကာ၊ ယင်မမဲရိုင်းတို့သည်၊ သန္တေတ၊ ထက်ဝန်းကျင်
 မှ၊ အာကိဏ္ဏာ၊ ရှင်းကုန်သည်၊ ကာနုတံ၊ နဂ္ဂိတံ၊ နဂ္ဂိတံ၊ ကာနုတံ၊ နဂ္ဂိတံ၊ နဂ္ဂိတံ
 ဟူသည်ကား၊ ကာနုမ၊ အတတ်မည်သော၊ ဇေရူပါ၊ ဤသို့သောအရိ သာ
 သင်သည်၊ ဣမသ္မိံဌာန၊ ဤအရပ်၌၊ ဝိဋ္ဌာသိ၊ တည်သနည်း၊ ဣတေဝိ
 တောဝ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ဝိရေသိ၊ တည်သည်သနည်း၊ ဣတိအသိ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သာပေတိ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ မဟာထေရေန၊ မထေရ်
 ကြီးသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တဝနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊

၇၆

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပကာသေန္တိ၊ ပြုလျက်။ သတ္တာနံ သတ္တဝါတို့အား။ သံဝေဂံ၊ ဝိတိလန့်ခြင်း
 ကိုး၊ ဇနေန္တိ၊ ဖြစ်စေလိုသည်ဖြစ်၍။ ဘန္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ တပည့်
 တော်မသည်။ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဒုဂ္ဂတိတုံသို့ရောက်သော၊ ယမလောကီကာ၊ ယမ
 လောက၌ အကျုံးဝင်သဖြင့်သိအပ်သောပြိတ္တာတုံ၌ အကျုံးဝင်သော၊ ပေ
 တိပြိတ္တာမသည်၊ အမှီးဖြစ်၏။ ဘန္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ တပည့်တော်
 မသည်။ ပါပကမ္မံ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောမကောင်းမှုကံကို။
 ကရိတွာန၊ ပြုမိ၍၊ ဣတော၊ ဤလူ၊ ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာတုံ၌၊ ဂတာ
 ဖြစ်၏။ ကာလေန၊ နံနက်အခါ၌၊ ပဉ္စပုတ္တာနိပဉ္စပုတ္တေ၊ ငါးယောက်သော
 သားတို့ကို၊ ဝိဇာယိတွာန၊ ဖွားပြီး၍၊ ခါဒါမိ၊ စားရ၏၊ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ
 ၌၊ ပုန၊ တစ်နေ့၊ အသရေ၊ တပါးကုန်သော၊ ပဉ္စပုတ္တေ၊ ငါးယောက်သောသား
 တို့ကို၊ ဝိဇာယိတွာန၊ ဖွားပြီး၍၊ ခါဒါမိ၊ စားရ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကေမိ
 သံ၊ တနေ့တနေ့၌၊ တေဝိဒသပုတ္တာ၊ ထိုတကျိပ်သောသားတို့သည်လည်း၊
 မေ၊ တပည့်တော်မ၏၊ ခုဒ္ဒါ၊ ငတ်မွတ် ဆာလောင်ခြင်းကို၊ ပရိဃာတာယ၊
 ပျောက်ခြင်းငှါ၊ အလံပရိယတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊
 ခုဒ္ဒါယ၊ ငတ်မွတ် ဆာလောင်ခြင်းသည်၊ ဗာမိယမာနာယ၊ နှိပ်စက်အပ်
 သော၊ မမ၊ တပည့်တော်မ၏၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်၊ ပရိဗုဒ္ဓတိ၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်မှပူလောင်၏၊ ဓမ္မာယတိ၊ အစိုးထွက်သကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ ဝိပါသာဘိတူ
 တာ၊ ရေမွတ်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့
 သောအရပ်၌၊ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာသော၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ပါနိယံ၊
 သောက်ရေကို၊ ပါတုံ၊ သောက်ခြင်းငှါ၊ နလဘေ၊ မရ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဗျသနံ၊ ဖျက်စီးခြင်းသို့၊ ငတံ၊ ရောက်
 သော၊ ဇံ၊ တပည့်တော်မကို၊ ပယံ၊ ရှုတော်မူလော၊ ဣမာတိသောဂါထာ၊
 ဤသုံးဂါထာတို့ကို၊ အတာသိ၊ ဆို၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဘန္တေတိ၊ ဘန္တေဟူသည်ကား၊ ထေရံ၊ မ
 ထေရ်ကို၊ ဂါရေဝန၊ ရှိသေသဖြင့်၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ ဒုဂ္ဂတာတိ၊ ဒုဂ္ဂတာ
 ဟူသည်ကား၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်သော၊ ယမလောကီ
 ကာတိ၊ ယမလောကီကာဟူသည်ကား၊ ယမလောကောတိ၊ ယမလောက
 ဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမေ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ ပေတလောကေ၊ ပြိတ္တာတုံ၌၊
 တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာတုံ၌၊ ပရိယာပန္နဘာဝေန၊ အကျုံးဝင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
 ဝိဒိတာ၊ သိအပ်သော၊ ဣတောဂတာတိ၊ ဣတောဂတာဟူသည်ကား၊
 ဣတောမနုဿလောကတော၊ ဤလူ၊ ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာတုံ၌၊

ဥပပဇ္ဇနဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂတဝါရောက်သော၊ ဥပပဇ္ဇာ
 ဖြစ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ကာလေနာတိ
 ကာလေနဟူသည်ကား၊ ဂုတ္တိယော၊ ညဉ့်၊ ဝိဘာတကာလေ၊ မိမိလင်း
 သောအခါ၌၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤကာလေန ဟူသော သဒ္ဓါသည်၊
 ဘုဒ္ဓတ္ထံ၊ သတ္တမိအနက်၌၊ ကရုဏာစေနံ၊ ကုမ္ပိဏ်းဝိဘတ်သက်သောသဒ္ဓါ
 တည်း။ ပဉ္စပုတ္တာနိတိ၊ ပဉ္စပုတ္တာနိဟူသည်ကား၊ ပဉ္စပုတ္တော ငါးယောက်
 သောသားတို့ကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤပဉ္စပုတ္တာနိဟူသောသဒ္ဓါကို၊ လိင်္ဂ
 ဝိပလ္လာသေန၊ လိင်္ဂဘောက်ပြန်သဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအင်၏၊ သယံပဉ္စပုနာပ
 ရေတိ၊ သယံပဉ္စပုနာပရေဟူသည်ကား၊ သယံ နှုကပလေ၊ ညရမ်းအခါ၌၊
 ပုန၊ တဘန်၊ အပရေ၊ တပါးကုန်သော၊ ပဉ္စပုတ္တော ငါးယောက်သောသားတို့
 ကို၊ ခါဒါမ်၊ စားရ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်း
 တည်း၊ ဝိဇာယိတွာနာတိ၊ ဝိဇာယိတွာနဟူသည်ကား၊ ဒိဝသေဝံသော၊
 နေ့တိုင်းနေ့တိုင်းဒေသပုတ္တံ၊ တကျပ်သောသားတို့ကို၊ ဝိဇာယိတွာ၊ မွေး
 ဖွား၍၊ တေဝိနဟောန္တိ၊ မေအလန္တိ၊ တေဝိနဟောန္တိ၊ မေအလံဟူသည်ကား၊
 ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့တနေ့၌၊ တေဝိဒေသပုတ္တာ၊ ထိုတကျပ်သောသားတို့သည်
 လည်း၊ မယံ၊ တပည့်တော်မ၏၊ ခုနုယံ၊ ဓွတ်သိပ်ခြင်းကို၊ ပဋိဗ္ဗာတတေယံ၊
 ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ အလံပရိယတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်၊ နာသာန္တိ၊ မြှောက်
 ကုန်၊ ဂါထာသုတ္တံ၊ ဂါထာရွတ်လွယ်စိတ်သော၊ တေဝိနာဇ္ဇတိ၊ တေဝိနာ
 ဟူ၍၊ ဒိဗ္ဗံ၊ ဒိဗ္ဗကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအင်၏၊ ပရိသုတ္တံ၊ ဝိသုတ္တံ၊
 ယာဒယံ၊ မခတ်၊ ပရိသုတ္တံ၊ ဝိသုတ္တံ၊ ယာဒယံ၊ မခတ်ဟူသည်ကား၊
 ခုနုယံ၊ ဖိဗ္ဗန္တံ၊ ယာဒယံ၊ လောင်ခြင်းသည်၊ ဗာဓိယောနာယ၊ နှိပ်စက်အင်
 သော၊ မမ၊ တပည့်တော်မ၏၊ ဟဒယပဒေသော၊ နှလုံးအရပ်သည်၊ ဥဒေဂ္ဂ
 နာ၊ ဝမ်းဒီးဖြင့်၊ ပရိသမန္တတော၊ ထက်ပန်းကုင်မှ ဈာယကို၊ လောင်ကြွင်း
 ၏၊ ဝုမာယတိ၊ အခိုးထွက်၍၊ သန္တပ္ပတိ၊ ပြင် စွာပူသောင်၏၊ ပနိယံနလဘော
 ပါတုန္တိ၊ ပါနိယံနလဘောပါတုဟူသည်ကား၊ ပါပါသတိဘူတာ၊ မွတ်သိပ်
 ဖြင် နှိပ်စက်အင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထံ၊ ထိုထိုအရပ်သို့၊ ဝိစရန္တိ၊
 လှည့်လည်သော တပည့်တော်မသည်၊ ပါနိယံ၊ ခုနုလည်း၊ ပါတု၊
 သောက်ခြင်းငှါ၊ နလဘာမိ၊ မချပသမံဗုသနံ၊ တန္တိ၊ ပသမံဗုသနံ၊ တံ
 ဟူသည်ကား၊ ပေတုပပတ္တိယော၊ ပြိတ္တာသန္တုဖြစ်ခြင်းနှင့်၊ သာဓာရဏဉ္စ၊
 ဆက်ဆံသည်လည်းဖြစ်သော၊ အသာဓာရဏဉ္စ၊ မဆက်ဆံသည်လည်း
 ဖြစ်သော၊ ဣမံ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဗုသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ဥပ

၇၀

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

ဂဟံ၊ ကပ်ရောက်သော၊ ဝံ၊ တပည့်တော်မကို၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပဿ
 ရှုတော်မူပါလော၊ ဣ၊ ဤသို့၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အနုဘာဗိယမာနံ၊ ခံစား
 ရသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်ရဲကို၊ ထေရဿ၊ မထေရ်အား၊ ပဝေဒေသိ၊ သျှောက်
 ကြား၏၊ ဟံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတူ၊ ကြား၍၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊
 တာယ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ ကတကမ္ပံ၊ ပြုခဲ့သော၊ ကောင်းမှုကံကို၊ ပုစ္ဆန္တော
 မေးသိုသည်ဖြစ်၍၊ ။

ဘောတိအတ္တိ အိုမိန်းမ၊ ကိန္နု၊ အသို့နည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး
 ဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ်၊ မကောင်းသော အမှုအကျင့်ကို၊ ကတံ၊
 ပြုအပ်လော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ်၊ မကောင်းသော အမှုအကျင့်ကို၊
 ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ မနုဿ၊ ဖိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ်၊ မကောင်းသော အမှုအကျင့်
 ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ ဘောတိအတ္တိ အိုမိန်းမ၊ ကိဿကမ္ပဝိပါကေန၊ အ
 ဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးအားဖြင့်၊ ဟံ၊ သင်သည်၊
 ပုတ္တမံသာနိ၊ သား၏အသားတို့ကို၊ ခါဒသိ၊ စားရသနည်း၊ ဣ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ
 ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဒုက္ကဋ်၊ ဒုက္ကဋ်ဟူသည်ကား၊ ဒု၊ ရိုတ်၊ ရ၊ ရိုက်
 ကို၊ ကိဿကမ္ပဝိပါကေန၊ ကိဿကမ္ပဝိပါကေနဟူသည်ကား၊ ကိဒိသ
 သ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကေန၊
 အကျိုးအားဖြင့်၊ ပါတာတိပါတဿ၊ သူအသက်ကိုသတ်ခြင်း၏၊ ဝိပါကေန၊
 အကျိုးအားဖြင့်၊ ဟောတိကိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ အနိန္ဒာ
 ဒါနာဒိသု၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်း၊ အစရှိကုန်သော ကံတို့တွင်၊ အည
 တရဿ၊ တပါးပါးသောမကောင်းမှုကံ၏၊ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ ဟော
 တိကိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ကေ
 နကမ္ပဝိပါကေန၊ ကေနကမ္ပဝိပါကေနဟူ၍၊ ကေမိ၊ အချို့သောဆရာတို့
 သည်၊ ပဋိန္တိ၊ ရွတ်ကြကုန်၏၊ ။ အထ၊ သို့သို့ မထေရ်မေးသော အခါ၌၊
 အဿထေရဿ ထိုမထေရ်အား၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊
 ကတကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုကံကို၊ ကထေန္တိ၊ သျှောက်ထားလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မေမယာ၊ တပည့်တော်နှင့်၊
 သာတိ၊ လင်တူဖြစ်သော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ ဂတ္တိနိ၊ ကိုယ်ဝန် ရှိသည်၊
 အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ သာဟံ၊ ထိုတပည့်တော်မသည်၊ တဿ၊ ထိုမိန်းမလယ်
 အား၊ ပါပံ၊ မကောင်းသောအကြံကို၊ အစေတယိ၊ ကြံမိ၏၊ ပုရုဋ္ဌမနုဿ၊

ပြစ်မှားလိုသော စိတ်ဖြင့်၊ ဂတ္တပါတနံ၊ ကိုယ်ဝန်ချခြင်းကို၊ အကရိ၊ ပြုခဲ့
မိ၏။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမငယ်၏၊ ဧမာသိကော၊ နှစ်လရှိသော၊ ဂတ္တာ၊ ကိုယ်
ဝန်သည်။ လောဟိတဇ္ဈော၊ သွေးသာလျှင်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စရိ၊ ယို၏၊
ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿာ၊ ထိုမိန်းမငယ်၏ မ. တ.၊
အမိသည်။ မဟံ၊ တပည့်တော်မအား၊ ကုရိတာ၊ အမူကံထွက်သည်ဖြစ်၍၊
ဥတိ၊ အဆွအမျိုးတို့ကို၊ သမာနယိ၊ ပေါင်းစု၏၊ မံ၊ တပည့်တော်မကို၊
သပထမ္ဘ၊ ကျိန်ခြင်းကိုလည်း၊ အကာရေသိ၊ ပြုစေ၏၊ မံ၊ တပည့်တော်မကို၊
ပရိဘာသပယိစ၊ ဘေးဖြင့်လည်းကြောက်စေ၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊
သာဟံ၊ ထိုတပည့်တော်မသည်၊ ဧတံဂတ္တပါတနံ၊ ထို ကိုယ်ဝန်ချခြင်း
ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သပေကတံ၊ အကယ်၍ ပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ပုတ္တ
မံသာနံ၊ သား၏ အသားတို့ကို၊ ခါဒိမိ၊ စားရသည်ဖြစ်သို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဇောရံ၊ ကြောက်လန့်တွယ်သော၊ သပထမ္ဘ၊ ကျိန်ခြင်းကိုလည်း၊ အက
ရိ၊ ပြုမိ၏၊ မုသာဝါဒဇ္ဈ၊ မဟုတ်မှန်သောစကားကိုလည်း၊ အဘာဗိသိ၊
ဆိုခဲ့၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ တဿကမ္မဿစ၊ ထို ကိုယ်ဝန်ချခြင်း၏
အတွင်းအားဖြင့် ဖြစ်သောပါဏာတိပါတကံ၏ လည်းကောင်း၊ မုသာဝါ
ဒဿစ၊ မုသာဝါဒကံ၏လည်းကောင်း၊ ဥဘယဿကမ္မဿ၊ နှစ်ပါးသော
အကုသိုလ်ကံ၏၊ ဥဘယံဥဘယနံ၊ နှစ်ပါးသော၊ ဝိပကံဝိပါကေန၊ အစွဲ
အားဖြင့်၊ ပုဗ္ဗလောဟိတမက္ခိတာ၊ ပြည်သွေး အလိမ်းလိမ်း ကပ်သည်၊
ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ပုတ္တမံသာနံ၊ သား၏အသားတို့ကို၊ ခါဒိမိ၊ စား၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။

တတ္ထံထိုဂါယာတို့၌၊ သပတိတိ၊ သပတ်ဟူသည်ကား၊ သမာနပဏ
ကာ၊ တူသောလင်ရှိသော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို၊ ဝုစ္စတံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿာပံ၊
အစေတယိန္တိ၊ တဿာပါပံအစေတယိ' ဟူသည်ကား၊ သပတ်ယာလင်
တူဖြစ်သော၊ တဿာ၊ ထိုမိန်းမအား၊ ပါပံ၊ မကောင်းသော၊ လုပ္ပကံ၊ ကြမ်း
ကြုတ်သော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ အစေတယိ'၊ ကြိမ်ပြီ၊ ပရဠာမနုသာတံ၊ ပရဠာမနု
သာဟူသည်ကား၊ ပရဠာမိတ္တာ၊ ပြစ်မှားလိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ တ
နည်းကား၊ ပရဠာမနု၊ ပြစ်မှားလိုသော၊ နုသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဧမာသိကောတံ
ဧမာသိကော ဟူသည်ကား၊ ဧမာသဇာတော၊ နှစ်လဖြစ်သော၊ ပတ်မြို့
တော၊ တည်သည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ဧမာသိကော၊ နှစ်လရှိသော၊ လောဟိ
တဥေဝပဉ္စရိတံ၊ လောဟိတဥေဝပဉ္စရိ ဟူသည်ကား၊ ဝိဘဇ္ဇမာနော၊
ကျေပျက်သည်ဖြစ်၍၊ ရုဟိရုဥေဝ၊ သွေးသည်သာလျှင်၊ ဟုတွင် ဖြစ်၍။

ဝိဿန္တိ ယိုစီး၏။ တဒဿာ မာတာကုပ္ပိတာ မဟံဉာတိ သမာနယိတိ။ တဒဿာ မာတာကုပ္ပိတာ မဟံဉာတိသမာနယိ ဟူသည်ကား။ သပတိ ယာ၊ လင်တူဖြစ်သော။ အဿာ၊ ထိုမိန်းမငယ်၏။ မာတာ၊ အမိသည်မဟံ။ တပည့်တော်မအား။ ကုပ္ပိတာ၊ အမျက် ထွက်သည် ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဉာတကေ၊ အဆွေအမျိုး ဖြစ်ကုန်သော။ ပရေ၊ တပါးကုန်သော သူကို။ သမာဓာနေသိ၊ ပေါင်းစု၏။ တတဿာတိ၊ တတဿာ ဟူ၍လည်း။ ပါဠော၊ ပါဠိအမျိုးရှိ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ အဿာ၊ ထိုမိန်းမ ငယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဒဝိဘာဂေါ၊ မုန်ကို ဝေဘန်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ။

သပထန္တိ၊ သပထံဟူသည်ကား။ သပနံ၊ ကျိန်ဆိုခြင်းကို။ ပရိဘာသော ပယိဘိ၊ ပရိဘာသောပယိ ဟူသည်ကား။ ဘယေန၊ တေးဖြင့်။ တဇ္ဇာပေသိ။ ငြိမ်းချောက်၏။ သပထံမုသ၊ ဝါဒ အဘာသိသန္တိ။ သပထံမုသ၊ ဝါဒအ ဘာသိသံဟူသည်ကား။ မယာ၊ ငါသည်။ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို။ သစေက တံ၊ အကယ်၍ပြု သည်ဖြစ်အံ့။ ဤဒိသိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကတမေဝ၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ပါ၊ မကောင်းမှုကို။ အကတံ၊ မပြုအပ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒသေန္တိ၊ ပြုသည်ဖြစ်၍။ မုသ၊ ဝါဒအဘူတံ၊ ဟုတ်မမှန်သော။ သပထံ၊ ကျိန်ဆို ခြင်းကို။ အဘာသိ၊ ဆိုခဲ့၏။ ဗုတ္တံသေန၊ ခါဒါသစေတံပကတံမယာတိ ဣဒံ၊ ဗုတ္တံသေန၊ ခါဒါသစေတံပကတံမယာ ဟူသောဤစကားသည်။ သပထဿ၊ ကျိန်ဆိုခြင်းကို။ ကတာကာရဒဿနံ၊ ပြုအပ်သော အခြင်း အရာကို ပြသော စကားတည်း။ တေဂန္တပါတန ပါပံ၊ ဤကိုယ်ဝန်ကျ သောမကောင်းမှုကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ယဒိကတံ၊ အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ် အံ့။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ ဗုနန္တု၊ ခါဘိ နိဗ္ဗတ္တိယံ၊ တဘန်ဘဝသစ်ကို ဖြစ်ခြင်း၌။ မဟံ၊ ငါအား။ ဗုတ္တံသေနယေဝ၊ သား၏အသားတို့ကိုသာ လျှင်။ ခါဒေယျံ၊ စားရပါလို၏။ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက် တည်း။ တဿကမ္မဿာတိ၊ တဿကမ္မဿ ဟူသည်ကား။ ဂန္တပါတန ဝသေန၊ ကိုယ်ဝန်ချခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပကတဿ၊ ပြုအပ်သော။ တဿပါတာတိပါတဿ၊ ထိုပါတာတိပါတကံ၏။ မုသ၊ ဝါဒဿစာတိ၊ မုသ၊ ဝါဒဿစဟူသည်ကား။ မုသ၊ ဝါဒဿစ၊ မုသ၊ ဝါဒကံ၏လည်း။ ဥဘယန္တိ၊ ဥဘယံဟူသည်ကား။ ဥဘယဿာပိ၊ နှစ်ပါးစုံလည်းဖြစ်သော။ ကမ္မဿ၊ ကံ၏။ ဥဘယေန၊ နှစ်ပါးစုံသော။ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်။

ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ ဣဒံ၊ ဤဥရဂဝံ ဟူသောပုဒ်သည်။ ကရုဏာတ္ထေ။ ကရုဏာ၊ အနက်၌၊ ပဉ္စပုတ္တဝေဒနံ၊ ပဉ္စမာဝိဘတ်သက်သောပုဒ်တည်း။ ပုဗ္ဗသောဟိတ၊ မက္ခိတာတိ၊ ပုဗ္ဗသောဟိတမက္ခိတာ ဟူသည့်ကား။ သပထဝသေန၊ ကျိန်ဆိုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပရိဘိဇ္ဇနဝသေန၊ စ၊ ကေယျုက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗေန၊ စ၊ ပြည်ဖြင့်လည်းကောင်း။ သောဟိတေန၊ စ၊ သွေးဖြင့်လည်းကောင်း။ မက္ခိတာ၊ လိမ်းကျံအပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပုတ္တမံသာနိ၊ သား၏ အသားတို့ကို၊ ခါဒါမိ၊ စားရ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ သာပေတိ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မဝိပါကံ၊ ကံ၏အကျိုးကို။ ပဝေဒေတွာ၊ ပြောဆိုလျှောက်ကြားပြီး၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ကိ၊ အာဟ၊ အတတ်သို့လျှောက်သနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ဣမတ္ထိ၊ ယေဝ ဂါမေ၊ ဤရှာ၌သာလျှင်၊ အသုကဿ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ကုဋုမ္ပိကဿ၊ သူကြွယ်၏။ ဣဿ၊ ပကတော၊ ပြုစုခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပေတယောနိယံ၊ ပြိတ္တာတုံမှ၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ရ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ တဿကုဋုမ္ပိကဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဂစ္ဆေ၊ ကြွတော်မူပါကုန်လော့၊ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ တုဗ္ဗာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဿတိ၊ ပေးလှူလတ္တံ့။ တံ၊ ကိစ္ဆိကံ၊ ထိုအလှူကို၊ မသံ၊ တပည့်တော်မအား။ အာဒိသေယျာထ၊ ရှည်ညွှန်းပ၊ ကုန်လေ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ရည်ညွှန်း၍အမျှပေးဝေသည်ရှိသော်၊ မေ၊ တပည့်တော်မအား။ ဣတောပေတသောကတော၊ ဤပြိတ္တာတုံမှ၊ မုတ္တိ၊ လွတ်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ထေရေ၊ မထေရ်တို့သည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တံ၊ ထိုပြိတ္တာမကို၊ အနုကမ္မမာနာ၊ သနားကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဥဗ္ဗုပ္ပနသတာဝ၊ သဏ္ဌိတား၊ ပြိတ္တာတုံမှ လွတ်စေခြင်းသဘော၌ကောင်းစွာတည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တဿကုဋုမ္ပိကဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလှူငှါ။ ပဝိသိ၊ သ၊ ဝင်ကုန်၏။ ကုဋုမ္ပိကော၊ သူကြွယ်သည်။ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သဉ္ဇာတဗ္ဗဿဒေ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်သော ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ပစ္စုပ္ပန္တံ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိဝီဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍။

ပဏိတတနုမ္မန်မြတ်သော၊ အာဟာရေန၊ အာဟာရဖြင့်၊ ဘောဓေတုံ၊ ကွေး
မွေးခြင်းငှါ။ အာရဟိ၊ အားထုတ်၏။ ထေရာ၊ ထေရ်တို့သည်။ တံပဝတ္ထံ၊
ထိုပြိတ္တာမ၏ အကြောင်းကို၊ ကုသုမ္မိကဿ၊ သုကြွယ်အား၊ အာရေ စေ
တွာ၊ ပြောကြား၍၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူကို၊ ဒေန္တေ၊ လေးလှူသည် ရှိသော်၊
တဿာ ပေတိယာ၊ ထိုပြိတ္တာမအား၊ ဥဒ္ဓိသာပေသံ၊ ရည်ညွှန်း စေကုန်၏။
တံစကေယေဝ၊ ထိုရည်ညွှန်းသောစကေဋ္ဌပင်လျှင်၊ သာစပေတိ၊ ထိုပြိတ္တာမ
သည်လည်း၊ တတောဒုက္ခတော၊ ထိုဆင်၊ ရဲမှ၊ အပဒနတွာ၊ လယ်၍၊ ဥဒ္ဓေ၊
သမ္ပတ္တံ၊ မြတ်သောစည်းစိမ်ကို၊ ပဋိသဘိတွာ၊ ရှေ့ ရတ္တိယံ၊ ညီညီ၌၊ ကုသုမ္မိ
ကဿ၊ သုကြွယ်အား၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထို
နောက်မှ၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သာဝတ္ထိံ၊
သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂန္တေ၊ သွား၍၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား အား၊ တမတ္ထံ
ထိုပြိတ္တာမ အကြောင်းကို၊ အာရောစသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ တဂဝါ
စ၊ မြတ်စွာ ဘုရား သည်လည်း၊ တမတ္ထံ၊ ထိုပြိတ္တာမ၏ အကြောင်းကို၊
အဗ္ဗုပ္ပတ္တံ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြီးတော်မူ၍၊ သမ္ပတ္တပရိသာ
ယ၊ ရောက်သောသော ပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊
ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌၊ မဟာဇ
နဿ၊ လူသားအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား အပြီးတည်း။ ပဉ္စပုတ္တခါဒပေတ ဝတ္ထုဝတ္ထု
နာ၊ ပဉ္စပုတ္တခါဒပေတဝတ္ထုအဖွင့်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဥရေဝဂ်-၇-သတ္တပုတ္တခါဒပေတဝတ္ထု။

နဂ္ဂါဒုပ္ပတ္တရူပံ၊ သိတိဇ္ဇဒံ၊ နဂ္ဂါဒုပ္ပတ္တ ရူပါသိ အရှိသော ဤဝတ္ထုကို၊
သတ္တရီးမြကစွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊
နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သတ္တပုတ္တခါဒပေတံ၊ ခုနစ်ယောက်သောသား
တို့ကို မွေးဖွား၍စားသောပြိတ္တာမကို၊ အာရေ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ပုတ္တံ၊
ဟောတော် မူအပ်၏။ ကံ၊ ချွေ၍ပြုဦးအံ့၊ သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏။
အဝိဒ္ဓု၊ အနိ၊ ဖြစ်သော၊ အညတရေသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဂါမကေ၊ ရွာ
ငယ်၌ အညတရေသ္မိံ၊ တယောက်သော၊ ဥပါသကဿ၊ ဥပါသကာအား၊
စေတုတ္တာ၊ နှစ်ယောက်သော သားတို့သည်၊ အဟောသံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။
ပဌမဝယေ၊ ပဌမအရွယ်၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ ရူပသမ္ပန္နာ၊ အဆင်း၌

၁-ဥရဂဝဂ်-၇-သတ္တပုတ္တခါပေတဝတ္ထု။

၈၃

ပြည့်စုံကုန်၏။ သီလသစ္စာရေ။ သီလအကျင့်နှင့်။ သမန္တာဂတာ။ ပြည့်စုံကုန်
 ၏။ တေဝံ။ ထိုနှစ်ယောက်သော သားတို့၏။ မာတာ။ အမိသည်။ အဟံ။
 ငါသည်။ ပုတ္တဝတိ။ သားရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုတ္တဗလေန။ သားတို့၏ အစွမ်း
 ဖြင့်။ ဘတ္တာရံ။ လင်ကို။ အတ်မညတိ။ မထိမဲ့မြင်ပြု၏။ သော။ ထိုဥပါသကာ
 သည်။ ဘရိယာယ။ မယားသည်။ အာမာနိတော။ မထိမဲ့မြင်ပြုအပ်သည်
 ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗိန္ဒမာနသော။ ပြီးငွေသောစိတ်နှလုံး ရှိသည်ဖြစ်၍။ အညံ။ တပါး
 သော။ ကညံ။ သာ။ ဤသို့ ကို။ အာ။ နယိ။ ဆောင်၏။ သာ။ ထိုမယားငယ်
 သည်။ နစိရသေဝ။ မကြာမြင့်မီ သာလျှင်။ ဂပ္ပိနိ။ ကိုယ်ဝန် ရှိသည်။
 အဟောယိ။ ဖြစ်၏။ ဇေဋ္ဌတရိယာ။ မယားကြီး သည်။ ဣဿာပကတာ။
 ပြုစုခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အညတရံ။ တယောက်သော။
 ဝိဇ္ဇာဝါဒိနံ။ မန္တာန်ကို ရွတ်တတ်သောသူကို။ အာမိသေန။ အမိသဖြင့်။
 ဥပသာပေတွာ။ ဖြားယောင်း၍။ တဿာ။ ထိုမယားငယ်၏။ တေမာသိကံ။
 သုံးလရှိသော။ ဂပ္ပိ။ ကိုယ်ဝန်ကို။ ပါတေသိ ကျစေ၏။ အထာ။ ထိုအခါ၌။
 အဿာ။ ထိုမယားငယ်၏။ ဥာတိဟိတ။ အဆွေ အမျိုးတို့သည် လည်း
 ကောင်း။ ဘတ္တရ။ တ။ လင်သည်လည်းကောင်း။ တယာ။ သင်သည်။ ဣမိသေဝ
 ဤသူငယ်မ၏။ ဂစ္ဆော။ ကိုယ်ဝန်ကို။ ပါတိတော။ ကျစေအပ် သလော။
 ဣတိ။ ဤသို့။ ပုဋ္ဌာ။ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ အဟံ။ ငါသည်။ နပါ။ တမိ။ မချေ။
 ဣတိ။ ဤသို့။ မုဿာ။ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို။ ဝတွ။ ဆို၍။ အသဒ္ဓဟဇန္တ
 ဟိ။ မယုံကြည်ကုန်သော။ တေဟိ။ ထိုဆွေမျိုးအစရှိသောသူတို့သည်။
 သပထံ။ ကျိန်ဆိုခြင်းကို။ ကရောဟိ။ ပြုလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုတ္တော။ ဆိုအပ်
 သည်ရှိသော်။ သာယံပါတံ။ ညနံနက်။ သတ္တပုတ္တ။ ခုနစ်ယောက်သော
 သားတို့ကို။ ဝိဇာယိတွာ။ မွေ ဖွား၍။ ပုတ္တမံသာနိ။ သားတို့၏ အသားတို့ကို။
 ခါဒိနိ။ စားရသောပြိတ္တာမသည်။ တေဝယံ။ ဖြစ်ရပါလိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ သပ
 ထံ။ ကျိန်ဆိုခြင်းကို။ အကာယိ။ ပြု၏။ သာ။ ထိုမယားကြီးသည်။ အပရေန။
 တပါးသော။ သမယေန။ အခါ၌။ ကာလကံတွာ။ သေခြင်းကဲ့ပြု၍။ တဿ
 ဂတ္တပါတနဿစ။ ထိုကိုယ်ဝန်ချခြင်း၏လည်းကောင်း။ မုဿာဝါဒဿစ။
 မဘုတ်မမှန်သောစကားကိုဆိုခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဗလေနော။ အကျိုး
 ဖြင့်သာလျှင်။ ပေတယောနိယံ။ ပြိတ္တာဝံ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ။ ဖြစ်၍။ ပုတ္တနယေန။
 ဆိုအပ်ပြီ သောနည်းဖြင့်။ ပုတ္တမံသာနိ။ သားတို့၏ အသားတို့ကို။ ခါဒန္တိ။
 စားလျက်။ တဿေဝဝါမဿ။ ထိုရွာ၏သာလျှင်။ အဝိဒူရေနနိန္ဒ။ ဝိစရ
 သိ။ တွည့်လည်၏။ တေနစသမယေန။ ထိုအခါ၌လည်း။ ဝါမကာဝါသေ။

၈၄

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ရွာလယ်ကျောင်း၌၊ ဂုတ္တဝသယ၊ ဝါကျွတ်ကုန်သော၊ သမ္ပဟုလော၊ များစွာ
ကုန်သော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဘို့သည်၊ ဟဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဿနာ
ယ၊ ဖူးမြင်ခြင်း၌၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အာဂန္တိန္ဒာ၊ လာကြကုန်
သည်ရှိသော်၊ တဿဂါမဿ၊ ထိုရွာ၏၊ အဝိဒ္ဓဓရ၊ အနီး၌၊ ဧကတ္ထံ၊ တခု
သော၊ ပဓေသေ၊ အရပ်၌၊ ဧတ္ထိယံ၊ ညဉ့်၌၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ကပ္ပေသုံ၊ ပြုကြ
ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သာပေတိ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ တေသံသေရာနံ၊
ထိုမထေရ်တို့အား၊ အတ္တာနံ၊ မိမိတို့ပင်၊ န၊ ဒဿတိ၊ ပြန်၊ တံ၊ ထိုပြိတ္တာမ
တို့၊ မဟာထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊
ကိံ၊ ပုစ္ဆိ၊ အဘယ်သို့မေးသနည်း။ ။

တောဇ္ဈတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ တံ၊ သင်သည်၊ နဂ္ဂ၊ အဝတ်မရှိသည်၊ အသိ၊
ဖြစ်၏၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဍုဂါ၊ အဆင်းမှတစ်ဆင့်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊ မကောင်းသော
အနံ့ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ သရိရေတော၊ ကိုယ်မှ၊ ပူတိ၊
ပုပ်သောအနံ့သည်၊ ဝါယတိ၊ လှိုင်၏၊ မက္ခိကာဟိ၊ ယင်မမဲရိုင်းတို့သည်၊
ပရိ၊ ကိဏ္ဍော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှဖြိုခင်းသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာနု၊ အဘယ်မည်
သော၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ တိဋ္ဌသိ၊ တည်သနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ သာ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ ပုဋ္ဌာ၊
မ၊ အပ်သည်ဖြစ်၍၊ တိဟိဂါထာဟိ၊ သုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပရိဝစနံ၊ စကား
တုံကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ကိံ၊ အဒါသိ၊ အဘယ်သို့ ပေးသနည်း။ ။
ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဒုဂ္ဂတိတုံ၌
အကျုံးဝင်သော၊ ယမ၊ လာကိကာ၊ ယမမင်း၏နိုင်ငံ၌ အကျုံးဝင်သဖြင့်
မှတ်အပ်သော ပြိတ္တာတုံ၌ အကျုံးဝင်သော၊ ပေတိ ပြိတ္တာသေသည်၊ အဋ္ဌိ၊
ဖြစ်၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊ ပါပကမ္မံ၊
မကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာန၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤလူတုံမှ၊
ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာတုံ၌၊ ဂတာ၊ ဖြစ်၏၊ ကာလေန၊ နံနက်အခါ၌၊
သက္ကပုတ္တာနိသတ္တပုတ္တေ၊ သားရန်လောက်တို့ကို၊ ဝိဇာယိတွာန၊ ပွားပြီး
၍၊ ခါဒါမိ၊ စားရ၏၊ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ ပုန၊ တဖန်၊ အပရေ၊ တပါးကုန်
သော၊ သတ္တပုတ္တေ၊ ရန်လောက်သောသားတို့ကို၊ ဝိဇာယိတွာန၊ ပွားပြီး၍၊
ခါဒါမိ၊ စားရ၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့တနေ့၌၊ တေပိ
ရဒ္ဒသပုတ္တာ၊ ထိုတကျိပ်လေးယောက်ကုန်သောသားတို့သည်လည်း၊ မေ၊
တပည့်တော်မ၏၊ ခုဒ္ဒါယ၊ ငတ်မွတ်ဆာလောင်ခြင်းကို၊ ပရိဃာတာယ၊
ပယ်ဖျောက်ခြင်း၌၊ အလံ၊ မရှိသတ္တံ၊ စွပ်နှိုက်ကုန်သည်၊ နာဟောန္တိ၊

မဖြစ်ကုန်၊ ။သုဒ္ဓါယံ၊ ငတ်မွတ်ဆာလောင်ခြင်းသည်၊ ဗာမိယမာနာယ၊
 နှိပ်စက်အပ်သော၊မမ၊တပည့်တော်မ၏၊ဟုအယံ၊နှလုံးသည်၊ ပရိသုပ္ပတိ၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှပူလောင်၏၊ရူမာယတံ၊အစိုးထွက်သဖြင့်ဖြစ်၏ အာတာ
 ပေ၊ပြင်းစွာသောနေပုဉ်း၊အဂ္ဂိဒဇော၊မီးသည်လောင်အပ်သောဝတ္ထုသည်၊
 နိဗ္ဗုတိ၊ပြင်းခြင်းကို၊ နာမိဂစ္ဆာမိ၊အရသကဲ့သို့၊ အဟံ၊တပည့်တော်
 မသည်၊ နိဗ္ဗုတိ၊ ငတ်မွတ်ဆာလောင် ဟင်းရဲခြင်း၏ပြင်းခြင်းကို၊ နာမိ
 ဂစ္ဆာမိ၊မရပါ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဒါသိ၊လေးဖုံ၊ ။တဏှ၊ထိုဂါထာတို့၌၊နိဗ္ဗု
 တိန္ဒြ၊ နိဗ္ဗုတိဟူသည်ကား၊ ခုပ္ပပါသဒုက္ခဿ၊ငတ်မွတ်ခြင်းဆင်းရဲ၏၊
 ဝူပသမံ၊ပြင်းခြင်းကို၊နာမိဂစ္ဆာမိတိ၊နာမိဂစ္ဆာမိဟူသည်ကား၊နုလဘာ
 မိ၊မရ၊ အဂ္ဂိဒဇောဝအာတပေတိ၊ အဂ္ဂိဒဇောဝအာတပေဟူသည်ကား၊
 အတိဥဗ္ဗာအာတပေ၊အလွန်ပူသောနေပုဉ်း၊အဂ္ဂိနာမိ သည်၊ ခတ္တမာနော
 ဝိယ၊လောင်သကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗုတိ၊ပြင်းခြင်းကို၊နာမိဂစ္ဆာမိ၊မရ၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ။

တံ၊ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြာ၍၊ မဟာထေရော၊မထေရ်ကြီးသည်၊
 တာယ၊ထိုပြဋ္ဌာမသည်၊ ကတကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကို၊ ပုတ္တန္တော၊
 မေးတော် မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘောဘဗ္ဗတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ ကိနု၊အသိန်သည်၊
 ကယာ၊သင်သည်၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဘဝ၌၊ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်၊ဒုက္ခန္တံ၊မကောင်း
 သောအမှုအကျင့်ကို၊ ကတံ၊ပြုအပ်သလော၊ ဝါမာယ၊နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခန္တံ၊
 မကောင်းသောအမှုအကျင့်ကို၊ ကတံ ပြုအပ်သလော၊ မနုဿ၊စိတ်ဖြင့်၊
 ဒုက္ခန္တံ၊ မကောင်းသောအမှုအကျင့်ကို၊ ကတံ၊ပြုအပ်သလော၊ ဘောဘိ
 ဗ္ဗတ္ထိ၊အိုမိန်းမ၊ ကိဿကပ္ပဝိပါကေန၊ အလယ်သို့သဟော၍သောအကု
 သိုလ်ကံ၏ အကျိုးအားဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပုတ္တမံသနံ၊ သားတို့၏
 အသားတို့ကို၊ ခါဒသိ၊စားရသနည်း၊ ဣတံ၊ဤသို့၊ ဂါထံ၊ဂါထာကို၊အာ
 ဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုသို့မထေရ်မေးသောအခါ၌၊ သာပေတိ၊ထို
 ပြဋ္ဌာမသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပေတုပုတ္တိယာစ၊ ပြဋ္ဌာသင့်၌ ဖြစ်ရ
 ခြင်း၏ လည်းကောင်း၊ ပုတ္တာနုဗ္ဗ၊ သားတို့ကိုလည်း၊ ခါဒန ကာကောဗ္ဗ၊
 စားရခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း ကောင်း၊ ကယေန္တိ၊ လျှောက်ကြာသို
 သည်ဖြစ်၍၊ ။

ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဘဝ၌၊ မဟာတပည့်တော်အား၊
 ဒုဝေ၊နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ပုတ္တာ၊သားတို့သည်၊ အဟု၊ရှိသည်ဖြစ်ကုန်
 ၍၊ဥဘော၊နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ တေပုတ္တာ၊ထိုသားတို့သည်၊ သမ္ပတ္တ

ယောဗ္ဗနာ၊ ရောက်သောအယွယ်ရှိကုန်သည်။ အဟောသုံးခြစ်ကုန်၏။ သာ
ဟံ၊ ထိုတပည့်တော်မသည်။ ပုတ္တမလူပေတာ၊ သားတည်းဟူသောအား
နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သာမိကံ၊ လင်ကို၊ အတိမညီသံ၊ မထိမဲ့မြင်ပြုခဲ့မိ၏။
ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ တတော၊ ထိုမထိမဲ့မြင်ပြုခြင်းကြောင့်၊ မေ၊ တပည့်
တော်မ၏၊ သာမိကော၊ လင်သည်၊ ကုဒ္ဒေါ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ မယှံ၊
တပည့်တော်မနှင့်၊ သပတိ၊ လင်တူသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို၊
အာနယံ၊ ဆောင်၏၊ သာစ၊ ထိုမယားငယ်ဖြစ်သောမိန်းမသည်လည်း၊
ဂတ္တံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို၊ အလဘိတ္တ၊ ရ၏၊ သာဟံ၊ ထိုတပည့်တော်မသည်။
တဿာ၊ ထိုမယားငယ်ဖြစ်သောမိန်းမအား၊ ပါဝံ၊ မကောင်းသောအကြံ
ကို၊ အစေတယိ၊ ကြံမိ၏။ ပဒုဋ္ဌမနသာ၊ ပျက်စီးလိုသော စိတ်ဖြင့်၊ ဂတ္တပါ
တနံ၊ ကိုယ်ဝန်ကိုချခြင်းကို၊ အကရိ၊ ပြုမိ၏။ တဿာ၊ ထိုမယားငယ်ဖြစ်
သောမိန်းမ၏၊ တေမာသိကော၊ သုံးလရှိသော၊ ဂန္တော၊ ကိုယ်ဝန်သည်၊
ပုဗ္ဗလောဟိတကော၊ ပြည်သွေးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပတိ၊ ကု၏။
ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿာ၊ ထိုမယားငယ်မိန်းမ၏၊
မာတာ၊ အမိသည်၊ မယှံ၊ တပည့်တော်မအား၊ ကုပိတာ၊ အမျက်ထွက်
သည်ဖြစ်၍၊ ဥာတိ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ သမာနယိ၊ ပေါင်းရ၏၊ မံ၊ တပည့်
တော်မကို၊ သပထဉ္စ၊ ကျိပ်ခြင်းကိုလည်း၊ အကာရေသိ၊ ပြုစေ၏၊ မံ၊ တပည့်
တော်မကို၊ ပရိဘာသပယိစ၊ ဘေးဖြင့်လည်း ခြိမ်းခြောက်၏။ သာ
အဟံ၊ ထိုတပည့်တော်မသည်၊ ဇေတံဂတ္တပါတနံ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ချခြင်းကို၊
မယားကျွန်ုပ်သည်၊ စေပကတံ၊ အကယ်၍ပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ပုတ္တမံသာ
နိ၊ သားတို့၏ အသားတို့ကို၊ ခါဒါမိ၊ စားရလို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗောရံ၊
ကြောက်လန့်တွယ်သော၊ သပထဉ္စ၊ ကျိပ်ခြင်းကိုလည်း၊ အကရိ၊ ပြုမိ၏၊
မုသာဝါဒဉ္စ၊ မဟုတ်မှန်သောစကားကိုလည်း၊ အဘာသိသံ၊ ဆိုမိ၏။
ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ တဿကမ္မဿစ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ချခြင်းဟုဆိုအပ်
သောပဏာတိပါဘကံ၏လည်းကောင်း၊ မုသာဝါဒဿစ၊ မုသာဝါဒကံ၏
လည်းကောင်း၊ ဥဘယဿ၊ နှစ်ပါးစုံသော၊ ကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏၊
ဥဘယံဥဘယေန၊ နှစ်ပါးသော၊ ဝိပါကံဝိပါကေန အကျိုးအားဖြင့်၊ အဟံ၊
တပည့်တော်မသည်၊ ပုဗ္ဗလောဟိတမက္ခိတာ၊ ပြည်သွေးအလိပ်အလိပ်
ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပုတ္တမံသာနိ၊ သားတို့၏အသားတို့ကို၊ ခါဒါမိ၊ စားရ၏၊
ဣတိ၊ ဤသော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ပြောဆိုလျှောက်ထား၏။

၁-ဥရဂဝဂ်-၇-သတ္တပုတ္တခါဒပေတဝတ္ထု။

၈၇

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ ပုတ္တဗလူပေတာတိ၊ ပုတ္တဗလူပေတာဟူသည်
 ကား၊ ပုတ္တဗ လန၊ သာ၊ တည်းဟူသောအားနှင့်၊ ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံသည်။
 ပုတ္တာနံ၊ သားတို့၌၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ လန္ဈဗလော၊ ရေအပ်သောအား
 ရှိသည်၊ အတိမညိသန္တိ၊ အဘိမည်သံဟူသည်ကား၊ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်
 ခဲ့၊ မညိ၊ အောက်မေ့ပြီ၊ အဝမညိ၊ မထိမဲ့မြင်ပြီပြီ၊ ပုဗ္ဗလောဟိတကော
 ပတိဘိ၊ ပုဗ္ဗလောဟိတကောပတိ ဟူသည်ကား၊ ကုဏပလောဟိတံ၊ ပုပ်
 သောသွေးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆော၊ ကုန်သွယ်သည်၊ ပတိ၊ ကျွန်၊
 သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော၊ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံသောကားသည်၊ အနန္တ၊ သမ
 သမဝ၊ အခြားမဲ့သောပဉ္စပုတ္တခါဒပေတိဝတ္ထုနှင့်တူသည်သဖြင့်တည်း
 တတ္ထ၊ ထိုပဉ္စပုတ္တခါဒပေတိဝတ္ထု၌၊ အဋ္ဌထရာ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော မထေရ်
 တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣမ၊ ဤဝတ္ထု၌၊ သဗ္ဗဟုလော၊ သောစွာကုန်
 သောမထေရ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဉ္စပုတ္တခါဒပေတိ
 ဝတ္ထု၌၊ ပဉ္စပုတ္တာ၊ ငါးယောက် ကုန်သောသားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ဣမ၊ ဤဝတ္ထု၌၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ယောက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အယမော၊ ဤသည်သာလျှင်၊ ဝိသေသော၊ ထူး၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 လျှင်အပြီးတည်း။ သတ္တပုတ္တခါဒ ပေတိဝတ္ထုဝတ္ထုနာ၊ သတ္တပုတ္တခါဒ
 ပေတိဝတ္ထုအတွင်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဥရဂဝဂ်-၈-ဂေါဏပေတဝတ္ထု။

ကိ' ဥဗ္ဗတ္တရူပေါဝါတိဣ၊ ကိ' ဥဗ္ဗတ္တရူပေါဝအစရှိသောဤဝတ္ထုက
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟ
 ရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊ တေဇတံ
 ကံ၊ သေသောအတရှိသော၊ ကုရုမ္ပိကံ၊ သူကြွယ်ကို၊ အဝရန္တ၊ အကြောင်း
 ပြု၍၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတ
 ရဿ၊ တယောက်သော၊ ကုရုမ္ပိကဿ၊ သူကြွယ်၏၊ ဝိတာ၊ အဘသည်၊
 ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊ ဝိတု၊ အဘ
 ၏၊ မရဏေန၊ သေခြင်းကြောင့်၊ သောကသန္တတ္တဟဒယော၊ မိုးရိပ်ခြင်း
 ဖြင့်ပူလောင်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခောဒမာနေ၊ သိုးကြွေးလျက်၊ ဥဗ္ဗတ္တ
 ကောဝိယ၊ အရူးကဲ့သို့ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်လည်ဖြစ်၍၊ ယံယံ၊ အကြွင်း
 အကြွင်းသုကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တံတံ၊ ထိုထိုသူ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတရံ၊ အဘ

ကို၊ ပဿိတ္ထအပိ၊ မြင်ကြပါကုန် ချီလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ကောဝိ
 တရုံတယော၊ ကံသောသူသည်၊ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏၊ သောကံ၊ ရိုးရိပ်
 ခြင်းကို၊ ဝိနေတုံ၊ ပယ်ဖျောက်စေခြင်းငှါ၊ နအသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ ပန၊ အထူး
 ကိုဆိုပြီးအံ့၊ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏၊ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌ စာရေးအိုး၌၊ ပဒီပေါ
 ဝိယ၊ ဆီမီးကဲ့သို့၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏၊ ဥပနိဿ
 ယော၊ အကြောင်းဥပနိဿယသည်၊ ပစ္စလတိ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်၏၊
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပစ္စုသသမယေ၊ မိနင်းသောက်သအခါ၌၊
 လောကံ၊ လောကုဋ္ဌံ၊ ဩလောကန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊
 တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏၊ သောတာပတ္တိဖလဿ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၏၊
 ဥပနိဿယံ၊ အကြောင်းဥပနိဿယကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဣမဿ၊
 ဤသူကြွယ်အား၊ အဘိတကာရေတံ၊ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို၊ အာ
 ဟရိတွာ၊ ရောင်၍၊ သောကံ၊ ရိုးရိပ်ခြင်းကို၊ ဂူပသမေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍၊
 သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို၊ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊
 သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိနန္တတွာ၊ ကြီးတော်မူ၍၊ ပုနိဝသေ၊ နက်ဖန်
 နေ၌၊ ပစ္စာဘတ္တံ ဆွမ်းဘုန်းပေးပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌၊ ဝိဇ္ဇာပါ
 တုပုဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှတစ်ဆင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စာသမေတံ၊ နောက်
 လိုက်ဘုန်းကို၊ အနာဒါယ၊ မခေါ်မူ၍၊ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏၊ စာရေခါရံ၊
 အိပ်ဘဲခါးသို့၊ အဂမာယိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂတေတိ၊ ကြွလာတော်မူ၏ဟု၊ သုတွာ၊
 ကြား၍၊ ပစ္စုပ္ပန္တံ၊ ခရီးပြီးပြီဆို၍၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂေဟံ၊
 အိပ်သို့၊ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍၊ သတ္တရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပညတ္တေ၊
 ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနောနေရာ၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူသည်ရှိ
 သော် သီစံ၊ လျှင်စွာ၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ကေ
 မန္တံ၊ တင့်အပ်သောနေရာ၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်ဖြစ်၍၊ သန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ မသွံ၊ တပည့်တော်၏၊ ဝိဘု၊ အဘ၏၊ ဂတဌာနံ၊ သွားသောအရပ်ကို၊
 ဇာနာထကိံ၊ သိတော်မူကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ အထ
 ထိုသို့မေးလျှောက်သောအခါ၌၊ နံ၊ ထိုသူကြွယ်ကို၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဥပါသက၊ ဥပါသကာ၊ ဣမသ္မိံ၊ အတ္တဘာဝေ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ဝိတ
 ရံ၊ အဘကို၊ ပုစ္ဆသိကိံ၊ မေးသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ အဘိတေ၊ လွန်
 လေပြီးသောအခါ၌၊ ဝိတရံ၊ အဘကို၊ ပုစ္ဆသိကိံ၊ မေးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

အာဟာ။ ဖိန့်တော်မူ၏။ သော။ ထိုသူကြွယ်သည်။ တံဝစနံ။ ထိုစကားကို။
 သုတွာ။ ကြား၍။ မယံ။ ငါ၏။ ပိတရော။ အဘတို့သည်။ ဗဟုကိရ။ များကုန်
 သတတ်။ ဣတိ။ ဤသို့။ တနူဘူတသောကော။ ပါးသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော
 စိုးရိမ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ထောကံ။ အနည်းငယ်။ မဇ္ဈတ္တတံ။ လစ်
 လျူရှုသည်၏အဖြစ်ကို။ ပဋိသဘာတ်။ ရှေ့။ အထ။ ထိုအခါ၌။ အသ။ ထိုသူ
 ကြွယ်အား။ သတ္တာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သောကပိနောဒနံ။ စိုးရိမ်ခြင်းကို
 ပယ်ဖျောက်တတ်သော။ ဓမ္မကထံ။ တရားစကားကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ အပဂ
 တသော။ ကသလ္လပိတ္တံ။ စိုးရိမ်ခြင်းတည်းသော ခြေငုံကင်းသော စိတ်ရှိ
 သည်ကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်၍။ သမုက္ခံသိကာယ။ ကိုယ်တော်မှအသီးထုတ်အပ်
 သော။ ဓမ္မဒေသနာယ။ တရားဒေသနာတော်ဖြင့်။ သောတာပတ္တိဖလေ။
 သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ။ တည်စေ၍။ ပိဟာရီ။ ကျောင်းတော်
 သို့။ အဂမသိ။ ပြန်ကြွတော်မူ၏။ အထ။ ထိုနောင်မှ။ သိက္ခ။ ရဟန်းတို့
 သည်။ ဓမ္မသဘာသံ။ တရားသဘင်၌။ ကထံ။ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသံ။ ဖြစ်
 စေကြကုန်၏။ ကံ။ သမုဋ္ဌာပေသံ။ အဘယ်သို့ဖြစ်စေကြကုန်သနည်း။ အာဝု
 သော။ ငါ့ရှင်တို့။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ။ ဘုရား၏အာနုဘောကို။ ပဿထ။ ရှုကြကုန်
 လော။ တထာ။ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ သောကပရိဒေဝသမာ
 ပနန္ဒာ။ စိုးရိမ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်းသို့ရောက်သော။ ဥပါသကော။ ဥပါသကာကို
 ခဏေ။ ခဏခြင်းဖြင့်။ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သောတာပတ္တိ
 ဖလေ။ သောပတ္တိဖိုလ်၌။ ပိနိတော။ ဆုံးမ၍တည်စေအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ က
 ထံ။ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသံ။ ဖြစ်စေကုန်၏။ သတ္တာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 တတ္ထ။ ထိုဘုရားသဘင်သို့။ ဂစ္ဆံ။ ကြွသွားတော်မူ၍။ ပညတ္တဝရေဗုဒ္ဓါသနေ
 ခင်းထား။ အပ်သောဘုရားနေရာတော်၌။ နိသိန္ဒော။ ထိုင်နေတော်မူသည်ဖြစ်
 ၍။ သိက္ခဝ။ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ။ ယခုအခါ၌။ ကာဟကထာယ။ အဘယ်
 စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္ဒာ။ အညီအညွတ်ထိုင်နေကုန်သည်။ ဒုတ္တနု။ ဖြစ်ကုန်
 သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တိ။ မေးတော်မူ၏။ သိက္ခ။ ရဟန်းတို့သည်။ တမတ္ထံ။
 ထိုအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသံ။ ကြား
 လျှောက်ကြကုန်၏။ သတ္တာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သိက္ခဝ။ ရဟန်းတို့။ ဣဒါ
 နေဝ။ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ ပေယာ။ ငါဘုရားသည်။ ဣမေသံ။ ဤဥပါသကာ၏
 သောကော။ စိုးရိမ်ခြင်းကို။ အပနိတော။ ပယ်တော်မူအပ်သည်။ န။ မဟုတ်
 သေး။ ပုဗ္ဗေပိ။ ရှေး၌လည်း။ အပနိတောပေဝ။ ပယ်တော်မူအပ်သည်သာ
 လျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ငတွာ။ ဖိန့်တော်မူ၍။ တေဟိ။ ထိုရဟန်းတို့သည်။

၆၀ ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ယာဝိဘော၊ တောင်းပန် အပ်သည်ဖြစ်၍။ အတိတ်ံ၊ လွန်လေပြီးသောအ
ကြောင်းကို အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။ ။

အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ဗာရာဏသီယံ ဗာရာဏသီပြည်၌
အညတရဿ၊ တသောက်သော၊ ဂဟပတိဿ၊ သူကြွယ်၏၊ ပိတာ၊ အဘ
သည်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ ပိတု၊
အဘ၏။ ခရုဏေန၊ သေခြင်းကြောင့်၊ သောကပရိဒေဝ သမာပဇ္ဇော၊ ရိုးရိပ်
ခြင်၊ ပိုကြွေးခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အဿုမုခေါ၊ မျက်လှေသို့သောမျက်
နှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓုတ္တက္ခော၊ နိသောမျက်စေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကန္တိန္ဒာ၊ မြည်
တမ်းချက်၊ စိတကံ၊ ထင်းပုံကို၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ် ထည့်သည်ကို၊
ကရာထိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏၊ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ သုဇာ
တောနာမ၊ သုဇာတအမည်ရှိသော၊ ကုမာရော၊ သတို့သားသည်။ ပဏ္ဍိ
တော၊ ပညာရှိ၏၊ ဗျတ္တော၊ လိမ္မာ၏၊ ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နော ။ အသိဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။
ပိတု၊ အဘ၏၊ သောကဝိနယနုပါယံ၊ ရိုးရိပ်ခြင်းကိုပယ်ဖျောက်ခြင်း၏အ
ကြောင်းကို၊ စိန္တန္တော၊ ကြံ့လျက်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဗဟိနဂဇေ၊
မြို့၌၊ ဧကံ၊ တကောင်သော၊ မတဂေါဏံ၊ နွားသေကိုးဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တိဏဉ္စ၊
မြက်ပိုင်သည်ကောင်း၊ ပါနိယဉ္စ၊ သောက်ရေကိုလည်းကောင်း ။ အာဟ
ရိတွ၊ ဆောင်၍၊ တဿ၊ ထိုနွားသေ၏၊ ပုရုတော၊ ရှေ့၌၊ ပွပေတွာ၊ ထား၍၊
ခါဒ ဓားလေ့၊ ခါခါလေးလေ့၊ ပိဝ၊ လောင်လော၊ ပိဝ၊ သောက်လေ။ ။ ဣတိ။
ဤသို့၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ အာဂတာဂတာ၊ လာ
တိုင်၊ လာတိုင်းကုန်သောသူတို့သည်။ တံ၊ ထိုသုဇာတကို ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သမ္ပ
ယုဇာတ၊ အချင်းသုဇာတကို၊ အသို့နည်း၊ ဥပ္ပတ္တကော၊ ရူးသည်၊ အထိ၊
ဖြစ်သလော၊ ပောတုံ၊ အကြင်သင်သည်၊ မတဿ၊ သေသော၊ ဂေါဏဿ၊
နွားအား၊ တိဏောဒကံ၊ မြက်ရေကို၊ ဥပနေသိ၊ ဆောင်တိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ သော၊ ထိုသုဇာတသည်၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်တစ်ခုသောစကား
ကို၊ န၊ မှီဝဲတိ၊ မဆို၊ မနုဿ၊ လူတို့သည်၊ တဿ၊ ထိုသုဇာတ၏၊ ပိတု၊
အဘ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဝန္တော၊ သွား၍၊ တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်၊
ဥပ္ပတ္တကော၊ ရူးသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ မတဂေါဏဿ၊ နွားသေကောင်
အား၊ တိဏောဒကံ၊ မြက်ရေကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြ
ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာစ၊ ကြား၍လည်း၊ ကုရုမ္ပိကဿ၊ သူကြွယ်
၏၊ ပိတရံ၊ အဘကို၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ သောကော၊ ရိုးရိပ်ခြင်း
သည်၊ အပဂတော၊ ကင်းပျောက်၏၊ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊ မဟံ၊ ငါ၏။

ပုတ္တောသားသည်၊ ဥဗ္ဗတ္တကောရူးသည်၊ ဇာတောကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဝေဂပ္ပတ္တော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဂေ
 န၊ သျှင်သောအဟုန်ဖြင့်၊ ဂဟိန္ဒာ၊ သွား၍၊ ဟာတသုဇာတ၊ ချစ်သားသုဇာ
 တ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပဏ္ဍိတောနန္ဒ၊ ပညာရှိသည်မဟုတ်လော၊ ဗျတ္တနန္ဒ၊
 လိမ္မာသည် မဟုတ်လော၊ ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နောနန္ဒ၊ အသိဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်
 မဟုတ်လော၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ မတဂေါဏသန္တာသော၊ ကင်
 အား၊ တိတောဒကံ၊ မြက်ရေကို၊ ဒေသိ၊ ပေးဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝ
 ဒေန္တော၊ စောဒနာလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။

တတသုဇာတ၊ ချစ်သားသုဇာတ၊ ကိန္နု၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ ဥဗ္ဗတ္တရူပေါ၊ ရူးသောသဘောရှိသကဲ့သို့၊ ဟရိတံ၊ စိမ်းသော၊
 တိဏံ၊ မြက်ကို၊ သာယိတွာ၊ ရိတ်၍၊ ဂတသတ္တံ၊ ကင်းသောဇိဝိတိ၊ နွေရှိ
 သော။ ဇရုပ္ပဝံ၊ နွားအိုကို၊ ခါဒ၊ ခဲသော၊ ဝိဝသောကံလော၊ ဣတိ ဤသို့၊
 လပသိ၊ မြည်တမ်းဘိသနည်း၊ တတသုဇာတ၊ ချစ်သားသုဇာတ၊
 တသ၊ သင်သည်၊ ဒိန္နန၊ ပေးအပ်သော၊ အန္ဓေနဝ၊ မြက်ဖြင့်လည်း
 ကောင်းပါနေနဝ၊ သောက်ရေဖြင့်လည်းကောင်း၊ မတောသေဦး၊ သား
 ဂေါဏောနွားသည်၊ လဗ္ဗဇိဝိတော၊ ရအပ်သောဇိဝိတိ၊ နွေရှိသည်ဖြစ်၍၊
 နဟိသမုဋ္ဌဟ၊ မထရာ၊ တတသုဇာတ၊ ချစ်သားသုဇာတ၊ အညသင်
 ဟပါးသော၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ ပညာမရှိသောသူသည်၊ ဝိလပပယူယတာ၊ မြည်တမ်း
 ရာသကဲ့သို့ ဧတထာ၊ ထိုအတူတို့၊ သင်သည်၊ နိရုတ္တကံ၊ အကျိုးမရှိသော
 မည်တမ်းခြင်းကို၊ ဝိလပတိ၊ မြည်တမ်းတိ၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဗာလောစ၊
 မိုက်သည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓစောစ၊ ပညာမရှိသည်လည်း၊ အသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာနွယ်၊ ဂါထာနှစ်ခုကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ကိန္နုတိ၊ ကိန္နုဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ပုန္နောဝေန၊
 မေးသောသဒ္ဒါတည်း၊ ဥဗ္ဗတ္တရူပေါ၊ ဂါတိ၊ ဥဗ္ဗတ္တရူပေါ၊ ဟူသည်ကား၊
 ဥဗ္ဗတ္တကောဘဂေါဝိယ၊ ရူးသောအဖြစ်ကဲ့သို့၊ ဝိတ္တက္ခေပကေ၊ ဝိယ၊ ဝိတ်၊ ပျံ
 လွင့်သကဲ့သို့၊ လာယိတွာတိ၊ လာယိတွာဟူသည်ကား၊ လဝိတွာ ရိတ်၍၊
 ဟရိတံတိဟန္တိ၊ ဟရိတံတိဏံဟူသည်ကား၊ အလ္လတိဏံ၊ ပိုသောမြက်
 ကို၊ လပသိတိ၊ လပသိဟူသည်ကား၊ ဝိလပသိ၊ မြည်တမ်း၏၊ ဂတသတ္တံ၊
 ဂတသတ္တံဟူသည်ကား၊ ဝိဂတဇိဝိတံ၊ ကင်းသောအသက်ရှိသော၊ ဇရုပ္ပ
 ဝန္တိ၊ ဇရုပ္ပဝံဟူသည်ကား၊ ဗလိဗန္တံ၊ နွားလားကို၊ ဇိန္တု၊ ဂေါဏံ၊ နွားအိုကို၊
 အန္ဓေနပါနေနတိ၊ အန္ဓေနပါနေနဟူသည်ကား၊ တသ၊ သင်သည်၊ ဒိန္နန၊

၆၀

၆၂

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပေးအပ်သော၊ ဟရိတဏိဏေနာ၊ မိန်းသောမြက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါနိ
ယေနဝါ၊ သောက်ရေဖြင့်လည်းကောင်း၊ မတောဂေါဏောသမုဋ္ဌဟေတိ၊
မတောဂေါဏောသမုဋ္ဌဟေဟူသည်ကား၊ ကာလင်္ကတော၊ သေသော၊
ဂေါဏော၊ နွားကို၊ လဒ္ဓဇီဝိကော၊ ရအပ်သောအသက်ရှင်ခြင်းရှိသည်၊
ဟုတွားဖြစ်၍၊ နဟိသမုဋ္ဌဟေယျ၊ မထရေ၊ တုံသိဗာလောဝဒုမ္မေဓောတိ၊ တုံ
သိဗာလောဝဒုမ္မေဓောဟူသည်ကား၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ဗာလျေယောဂတော၊
မိုက်သည်၏အဖြစ်နှင့် ဟုဉ်သောကြောင့်၊ ဗာလော၊ မိုက်သည်၊ မေဓာ
သင်္ခါတာယ၊ မေဓဟုဆိုအပ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုမ္မေဓော၊ ပညာမရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာ
အညောဝ ဒုမ္မာတိ၊ ယထာအညောဝဒုမ္မတိ ဟူသည်ကား၊ အညောဝိ၊
တပါးလည်းဖြစ်သော၊ နိပ္ပညော၊ ပညာမရှိသောသူသည်၊ ဝိလပေယျ
ယထာ၊ မြည်တမ်းရာသကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ဤအတူ၊ တုံ၊ သင်၊ နိရုတ္တကံ၊ အကျိုး
မရှိသည်ကို၊ ဝိပ္ပသပတိ၊ မြည်တမ်း၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အညော၊
အနက်တည်း၊ ယထာဘိ၊ ယထာဟူသောဝုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှ
သာကည်း။

ဝံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွားကြား၍၊ သုဇာတော၊ သုဇာတသည်၊ ဝိတရံ၊
အဘကို၊ သညာပေတု၊ သိစေခြင်းငှါအတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အမိပ္ပါယံ၊ အလိုကို၊
ပကာသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ တာတ၊ ဘခင်၊ ဣမဿဂေါဏဿ၊
ဤနွား၏၊ ဣပေပါဒါ၊ ဤခြေလေးချောင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံသိသံ၊
ဤဦးခေါင်းသည်လည်းကောင်း၊ သဝါလမိ၊ အမြီးနှင့်တကွသော၊ အယံ
ကာသေ၊ ဤကိုယ်သည်လည်းကောင်း၊ ဣမေနေတ္တာ၊ ဤမျက်စိတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဂုဗ္ဗေ၊ မသေမီးရှေးအတို့ဖြစ်သောကလေး၊ တိဋ္ဌန္တိယထာ၊
တည်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊
ဣမသ္မာကာရော၊ ဤတည်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အယံဂေါ
ဏော၊ ဤနွားသည်၊ သမုဋ္ဌဟေသမုဋ္ဌဟေယျ၊ ထရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊
ကျွန်တော်၏၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တာတ၊ ဘခင်၊
မသ္မံ၊ ကျွန်တော်၏၊ အယျကဿ၊ အဘိုး၏၊ ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်ခြေတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝီသံ၊ ဦးခေါင်း
သည်လည်းကောင်း၊ နဒိဿတိ၊ မသင်၊ အထ၊ သိုသို့မထင်ဘဲလျက်၊ မတ္တိ
ကထူပသ္မိံ၊ အရိုးရတည်ရာ ပြာပုံ၌၊ ရုဒ်ရဒန္တော၊ ပိုမြည်တမ်းသော၊
တွညောဝ၊ သင်ဘခင်သည်သာလျှင်၊ သတဂုဏေန၊ အသေအရာဖြင့်လည်း

ကောင်း၊ သဟဿဂုဏေန၊ အမေတဿောင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒုမ္ပတိနန္ဒ၊
ပညာမရှိသည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထန္တသံ၊ ဂါထာနှစ်ခုနှင့်၊ အဘာ
ထိ၊ ဆို၏။

တသယ။ သိုဂါယန္တိ။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ နှစ်သေဝေါကာယ။ ဤနွား
၏၊ ဝတ္ထဝရော၊ လေးချောင်းကုန်သော။ ဣမောတ္ထပါဒါ၊ ဤလက်ခြေတို့
သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံသိသံ၊ ဤဦးခေါင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝါလမိ
နာ၊ အခြားနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဝတ္ထဝံ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
သဝါလမိ၊ သဝါလမိနှင့်၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်လည်းကောင်း၊
ဣသနိစနေတ္ထာနိနယနာနိ၊ ဤမျက်စိတို့သည်လည်းကောင်း၊ မေဏတော၊
သေသည်မှ၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ တိဋ္ဌန္တိယထ၊ တည်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊
ထိုအတူသာလျှင်၊ အဘိန္နသတ္ထာနာနိ၊ မပျက်သောသတ္တာနိရှိကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ အယံဂေါဏောသမုဋ္ဌဟေဝံ၊ အယံဂေါဏော
သမုဋ္ဌဟေဟူသည်ကား၊ ဣသ္မာကာဏေ ။ ဤအကြောင်းကြောင့်၊ အယံ
ဂေါဏော၊ ဤနွားသည်။ သမုဋ္ဌဟေယျ၊ ထရေဇံ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
သည်။ ဘဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဂေါဏော၊ နွားသည်။ သမုဋ္ဌဟေမညေ၊ ထရာ
၏ဟုအောက်မေ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေမိ၊ အချို့သော၊ ရတို့သည်။ ဝဋ္ဌန္တိ၊
ရှက်ကြဲကုန်၏။ တေနကရေဏန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ အယံဂေါဏော၊
ဤနွားသည်။ သဟသဟိ၊ အဆောတလျှင်လည်းကောင်း၊ ယံ၊ ယံ၊ သမုဋ္ဌ
ဟေယျ၊ ထရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယံ ငါသည်၊ မညေယျ။ အောက်မေ့ရာ၏။
ဝေ၊ ဤသို့၊ မေ ငါ၏၊ မညနာ၊ အောက်မေ့ခြင်းသည်။ သမ္ဘဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။
ဣတိအယံ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ယေ၊ ကျွန်တော်
၏။ အယျကသဝိတာမဟာသယန၊ အဘိုး၏ကား၊ ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်ခြေတို့
သည်လည်းကောင်း၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်လည်းကောင်း၊ သိသံ ဦးခေါင်း
သည်လည်းကောင်း၊ နဒိဿတိ၊ မထင်၊ ကေဝလံလန၊ စင်စစ်သစ်ကား၊
တသ၊ ထိုအဘိုး၏၊ အဗ္ဗိကာနိ၊ အမှူးတို့ကို၊ ပက္ခိဝတ္ထာ လည်၍၊ ကတေ
ပြုအပ်သော၊ မတ္တိကာမယေ၊ မြေဖြင့်ပြီးသော၊ သူလား၊ ရအပ်၍၊ ရှေ့နှော၊
ငိုသောတစ်သည်၊ သတဂုဏေန၊ အဆ၊ အရာဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဟသ
ဂုဏေန၊ အဆတစ်ထောင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တာတ၊ တင်၊ ကွညော၊ သင်
သည်သာလျှင်၊ ဗုဗ္ဗတိနိပ္ပညော၊ ပညာမရှိသည်၊ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိန္နနုဗ္ဗော၊
ပျက်စီးတတ်သော သဘောရှိကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရ တို့သည်၊
ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပျက်စီးတတ်သောသဘောတရား၌၊

၉၄

ပေတဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဝိစာနတံဝိစာနန္တရံ၊ သိက္ခာသောသုတိအာ၊ ပရိဒေဝနာ၊ ဝိကြွေခြင်း
သည်၊ ကာ၊ အဘယံအဘျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိတု၊ အဘအာ၊ ဓမ္မံ၊
တရားကို၊ ကထေသိ ဟော၏။ ။

တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ ဗောဓိသတ္တသာ၊ သုရားလောင်း၏၊
ပိတာ၊ အဘသည်၊ မမ ငါ၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏၊
မံ၊ ငါ့ကို၊ သညာပေတု၊ သိစေခြင်းငှါ၊ ဣမံကမ္မံ၊ ဤအမှုကို၊ အကသိ၊ ပြု၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဟာဘသုဇာတ၊ ချစ်သားသုဇာတ၊ သဗ္ဗေပိ၊
အလုံးစုံလည်း ဖြစ်တုန်သော၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မရဏဓမ္မာ၊ သေ
ခြင်းသဘောတရားရှိတုန်၏၊ ဣတိတေ၊ ဤအကြောင်းကို အညာတံ၊ သိအပ်
ပြီး၊ ဣတေ၊ ဤနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ နသောပိဿာမိ၊ မစိုးရိမ်တော့အံ့၊ သော
ကာရဏသမန္တေနနာမ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကိုလပ်ဖျောက်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်
မည်သော၊ မေခာပိနာ၊ ပညာရှိသည်၊ တာဒိသေနာ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
သည်သာလျှင်၊ ဘဝိဘဗ္ဗံ၊ ဖြစ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပသံသန္တော၊ ခြီးမွမ်းလို
သည်ဖြစ်၍။ ။

တာတသုဇာတ၊ ချစ်သားသုဇာတ၊ ယောကောပိ၊ အမှတ်မရှိသော
သူသည်၊ ဃာတသိတ္တံ၊ လောပတ်ဖြင့်သွန်းအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊
ပါဘကံ၊ မီးကို၊ ဝါရိနာ၊ ချေဖြင့်၊ ဩသိဗ္ဗံ၊ ဩသိဗ္ဗန္တော၊ ဆွတ်ဖြန်းလျက်၊
နိဗ္ဗာပယာဘိဝိယ၊ ငြိမ်းစေသကဲ့သို့၊ တံ၊ သင်သုဇာတသည်၊ အာဒိတ္တံ၊
စိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသောမီးဖြင့်ပူလောင်သည်၊ သန္တံသမာနံ၊ ဖြစ်သော၊
မံ၊ ငါဘခင်ကို၊ သန္တံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒရုမိတ္တဒရုထံ၊ စိတ်၏ပူလန်ခြင်းကို၊
နိဗ္ဗာပယောတ၊ ငြိမ်းစေပြီတကား၊ တာတသုဇာတ၊ ချစ်သား သုဇာ
တာ၊ ယောတံ၊ အကြင်သင်သုဇာတသည်၊ သောကပရေတဿ၊ စိုးရိမ်
ခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ မေ၊ ငါဘခင်၏၊ ပိတုသောကံ၊ အဘကိုအ
ကြောင်ပြု၍ဖြစ်သောစိုးရိမ်ခြင်းကို၊ အပါနုဒိအပနေသိ၊ ပယ်၏၊ သောတံ၊
ထိုသင်သုဇာတသည်၊ မေ၊ ငါဘခင်၏၊ ဟဒယနိသိတံ၊ စိတ်၌မှီ၍ဖြစ်
သော၊ သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသော၊ သန္တံ၊ ပြောင့်တံသင်းကို၊
အဗ္ဗုဋ္ဌံတံ၊ နှုတ်အပ်ပြီတကား၊ မာဏဝ၊ ပျိုလပ်သောအရွယ်ရှိ
သော၊ တာတသုဇာတ၊ ချစ်သားသုဇာတ၊ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုငါဘခင်
သည်၊ တာ၊ သင်သုဇာတ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ အဗ္ဗုဋ္ဌ
သလ္လော၊ နှုတ်အပ်ပြီ သောစိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသောပြောင့်ရှိသည်၊ အတ္ထိ
ဖြစ်၏၊ သိဘိတူတော၊ ချမ်းအေးသောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊

ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာန်တော၊ စိတ်၏ပူပန်ခြင်းငြိမ်းငြိမ်းသော၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နသောစာမိ၊ မရီ ရိပ်၊ နရောဒါမိ၊ မရီမြည်တင်း၊
 တောန္တော၊ အချင်းတို့၊ သုဘတော၊ ငါသားသုဘတသည်၊ အတ္တနောဝတ
 ရံ မိမိ၏အဘဖြစ်သော၊ မမံ ငါ့ကို၊ သောကတော၊ ရိုးရိပ်ခြင်းမှ၊ နိဝဇ္ဇော
 သိယထာ၊ နှစ်စေသကဲ့သို့၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေ
 သပ္ပညာ၊ အကြပ်ပုံညာရှိတို့သည်၊ အနုကမ္မကော၊ သနားတတ်သောအလေ့
 ရှိကုန်သည်၊ ဘောန္တံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသပ္ပညာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤ
 ငါသားသုဘတပြုသကဲ့သို့၊ ကဿရာန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ သောက၊ မှ၊ ရိုးရိပ်ခြင်း
 မှ၊ နိဝဇ္ဇယန္တိ၊ နှစ်စေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတသေသ၊ လေရကုန်သေး၊
 ဂါယာ၊ ဂါယာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ အာဒိတ္တန္တိ၊ အာဒိတ္တံဟူသည်ကား၊ သောက၊ ဝိ
 နာ၊ ရိုးရိပ်ခြင်း တည်းဟူသောမီးဖြင့်၊ အာဒိတ္တံဇလိတံ၊ ပြောင်ပြောင်
 တောက်သည်၊ သန္တန္တိ၊ သန္တံဟူသည်ကား၊ သမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ ပါဝ
 ကန္တိ၊ ပါဝကံဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ ဝါရိနာဝိယဩသိဉ္စန္တိ၊ ငါရိနာ
 ဝိယဩသိဉ္စံဟူသည်ကား၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ ဩသိဉ္စန္တောဇယ၊ သွန်း
 လောင်သကဲ့သို့၊ သဗ္ဗိနိဗ္ဗာပယေဒန္တိ၊ သဗ္ဗိနိဗ္ဗာပယေဒရံဟူသည်ကား၊
 မေ၊ ငါ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ စိတ္တဒေဝံ၊ စိတ်၏ပူလောင်ခြင်းကို၊ နိဗ္ဗာ
 ပယသိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ အဗ္ဗုဋ္ဌံဝတာတိ၊ အဗ္ဗုဋ္ဌံဝတ ဟူသည်ကား၊ နိဟရိ
 ဝတ နှုတ်အပ်ငြိတကား၊ သဇ္ဈန္တိ၊ သဇ္ဈံဟူသည်ကား၊ သောက၊ သဇ္ဈံ၊
 ရိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသောငြောင့်ကို၊ ဟဒယနိသယတန္တိ၊ ဟဒယနိသယတံ
 ဟူသည်ကား၊ စိတ္တသန္တိသိတသဇ္ဈဘူတံ၊ စိတ်၌ရှိသောငြောင့်တံသင်း
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သောကပရေတဿာတိ။ သောကပရေတဿ ဟူသည်
 ကား၊ သေကေန၊ ရိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ အသိဘူတဿ၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊
 ပိတုသောကန္တိ၊ ပိတုသေကံဟူသည်ကား၊ ပိတရံ၊ အဘကို၊ အာရတ္တ၊
 အကြောင်းပြု၍၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ သောကံ၊ ရိုးရိပ်ခြင်းကို၊ အပါနုဒိတိ၊ အပါ
 နုဒိဟူသည်ကား၊ အပနေသိ၊ လယ်၏၊ တဝသုတ္တာနမာဏဝါတိ၊ တဝသုတ္တာ
 နမာဏာဟူသည်ကား၊ ဟုမာရ၊ သတို့သားသုဘတ၊ တဝ၊ သင်၏၊ ငစနံ၊
 စကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ နသောစာမိ၊
 မရီရိပ်၊ သုဘတောဝိတရံယထာတိ၊ သုဘတောဝိတရံယထာဟူသည်
 ကား၊ အယံသုဘတော၊ ဤသုဘတသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိဟရံ၊ အဘ
 ကို၊ သောကတော၊ ရိုးရိပ်ခြင်းမှ၊ နိဝဇ္ဇယိယထာ၊ နှစ်စေသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊

၉၆

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဤအတူ၊ အညေဝံ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အနုကမ္မကာ၊ သနားတတ်
 ကုန်သော၊ အနုဂ္ဂဏ္ဌနသိလော၊ မြီးမြှောက်တတ်သော အလေ့ရှိကုန်သော၊
 ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ သပ္ပညာ၊ ပညာရှိ
 ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝံ၊ ငါတို့၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်
 ၏၊ ပိတုနုဗ္ဗ၊ အဘတို့အားလည်း၊ ဥပကာရာ၊ ကျေးဇူး များကုန်သည်၊
 ဧကောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဣမံ ဓမ္မဓေသနံ၊ ဤတရားတော်တို့၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာ
 တို့ကို၊ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၏၊ သစ္စပရိယောသသားန၊ သံစ္စာတို့ကိုပြ
 တော်မူသည်၏အဆုံး၌၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်၊ သောတာ
 ပတ္တိဖဿာဒိသု၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်အစရှိသည်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိသု၊ တည်ကြ
 ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုဘေတာ၊ သုဘတသည်၊ လောကနာယော၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အပြီးတည်း။
 ဂေါဏပေတဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုနာ၊ ဂေါဏပေတဝတ္ထု အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဥပဂဂဝဂ်-၉-မဟာပေသကာရပေတိဝတ္ထု။

ပုသဗ္ဗမုတ္တံရုဟိ၊ ခေဝုဗ္ဗန္တိ၊ ဣသဗ္ဗမုတ္တံရုဟိ၊ ရဗ္ဗပုဗ္ဗံ အစရှိသောဤ
 ဝတ္ထုကို၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟ
 ရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊ ပေသကာရ
 ကပေတိ၊ ရက်ကန်သည်မပြုဘွားကို၊ အာရန္တ၊ အကြောင်ပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊
 ဘောတော်မူအပ်၏၊ ကိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့။ နှိဒေသမတ္တာ၊ တကျိပ်နှစ်ပါးအတွင်း
 အရှည်ရှိကုန်သော၊ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ
 ကေ၊ အထံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝသနယော
 ဂျဋ္ဌာနံ၊ နေခြင်းငှါ၊ သျှောက်ပတ်သောအရပ်ကို၊ ဝိမံသန္တာ၊ ခုံစင်းကြကုန်
 သည်ရှိသော်၊ ဝသုပနာယိကာယ၊ ဝါဆိုအံ့သောအချိန်သည်၊ ဥပကဋ္ဌာယ
 နိလတ်သည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊ တရသော၊ ဆာယုဒကသမ္ပန္တံ၊ အရိပ်ရေ
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ရေဗ္ဗဏီယံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်စွယ်ရှိသော၊ အရညာယတနုဗ္ဗ၊
 တောအုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုတောအုပ်၏၊ နာတိဓူရေ၊ မဝေးလွန်း
 သော၊ နစ္စာသန္ဓေ၊ မနီးလွန်းသောအရပ်၌၊ ဂေါစရဂါမဗ္ဗ၊ ဆွမ်းခံရွာကိုလည်း
 နိသွာ၊ မြင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတောအုပ်၌၊ ဧကရတ္တိ၊ တညဉ့်မျှ၊ ဝသိတွာ၊ နေကုန်

၍၊ နုတိယဒိဝသော၊ နှစ်ရက်သောမြော်နေ၌၊ ဂါမိ၊ ရွာသို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်း
အသို့၌၊ ပဗိသိံသု၊ ဝင်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရွာ၌၊ ဧကဒသ၊ တကျိပ်တယောင်
ကုန်သော၊ ပေသကာရာ၊ ရက်ကန်းသည်တို့သည်၊ ပဋိဝသန္တိ၊ နေကြကုန်
၏။ ၁၀။ သိရက်ကန်းသည်တို့သည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်ကုန်
၍၊ သဗ္ဗတသောမနသော၊ ကောင်စွ၊ ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကုန်
သည် ဟုဘွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်
ကုန်၍၊ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော၊ အာဟာရေန၊ အာဟာရဖြင့်၊ ပရိဝသိတွာ
လုပ်ကြွေး ကုန်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂန္ထ
ထ၊ ကြွတော်မူကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏၊ ယတ္ထ၊
အကြင်အရပ်၌၊ အမှောက်၊ ငါတို့အား၊ ပါသုကံ၊ ချမ်းသာ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအ
ရပ်သို့၊ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ဧဝံယဒိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဣဝေဝ၊ ဤနည်း
သာလျှင်၊ ဝသိတဗ္ဗံ၊ နေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝသသု၊ ပဝမနံ၊ ဝါကင်ခြင်းကံ၊
ယာမိံသု၊ တောင်းပန်ကုန်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သမ္ပုဋိန္တိံသု၊ ဝန်ခံ
ကုန်၏၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့သည်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်း တို့အသား
တတ္ထ၊ ထိုတောအရပ်၌၊ အညေကုဋိ ကာယော၊ တောကျောင်းကုန်တို့၊
ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေကုန်၍၊ အဒံသု၊ ယူကြကုန်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
တို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌၊ ဝသံ၊ ဝါသို့၊ ဥပဂန္တိံသု၊ ကပ်ကုန်၏၊
တတ္ထ၊ ထိုရက်ကန်းသည် တို့တွင်၊ ဇေဗ္ဗကပေသကာရော၊ အကြီးဖြစ်
သောရက်ကန်းသည်သည်၊ ဧဘိက္ခု၊ နှစ်ပါးသောရဟန်းတို့ကို၊ တေဟိ
ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းသေးပါးတို့ဖြင့်၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကြီး
၏၊ ဣတရေသု၊ ဤမှတပါးကုန်သော ရက်ကန်းသည်တို့တွင်၊ ဧကေကော၊
ထယောက် တယောက်သော ရက်ကန်း သည်သည်၊ ဧကကံ၊ တပါး
တပါးလော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ လုပ်ကြွေး၏၊ ဇေဗ္ဗကပေသ
ကာရဿ၊ အကြီးဖြစ်သော ရက်ကန်းသည်၏၊ ဘရိယာ၊ မယားသည်၊
အသဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရား မရှိသည်၊ အပ္ပသန္နာ၊ မကြည်ညိုသည်၊ မိစ္ဆာဗိမ္ဗိ၊
မှားသောအယူရှိသည်၊ မန္တရိနိ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းတို့ကို၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ၊ နဥပဋ္ဌာတိ၊ မလုပ်ကြွေးသော၊ ထိုအကြီး
ဖြစ်သော ရက်ကန်းသည်သည်၊ တံ၊ ထိုအခြင်း အရာကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊
ထဿာယေဝ၊ ထိုမယားကြီး၏ သာလျှင်၊ ကနိဋ္ဌာဂိနိံ၊ ညီမငယ်ကို၊
အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်၌၊ ဣသရိယံ၊ အရိုး

ရသည့်ကို။ နိဿယဒေသိအပ်နှင်း၏။ သာထိုမိန်းမငယ်သည်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါ
 တရားရှိသည်။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုသည်။ ဟုတွေးဖြစ်၍။ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေ
 တွားဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့ကို။ ပဋိဇဉ်၊ လုပ်ကျွေး၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
 တေပသကာရော၊ ထိုရက်ကန်းသည်တို့သည်။ သေဝုတ္တနံ၊ ဝါကျွတ်ကုန်
 သော၊ ဘိက္ခုနံ။ ရဟန်းတို့အား။ ဧကေကဿ၊ တပါးတပါးသော ရဟန်း
 အား။ ဧကေကဿာဓကံ၊ တထည်တထည်သောပုဆိုးကို။ အဒံသု၊ ပေးလှူ
 ကြကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရက်ကန်းသည်တို့တွင်။ မစ္ဆရိနိ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိသော၊
 ဓဗ္ဗေပသကာရဿ၊ အကြီးဖြစ်သောရက်ကန်းသည်၏။ တရိယော၊ မယား
 သည်။ ပရုတ္တမိတ္တာ၊ ပြစ်မှားလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 သမိကံ၊ လင်ကို။ တယော၊ သင်သည်။ သက္ခယုတ္တိယာနံ၊ သာကီဝင်မင်း
 သားဘုရားသာ ကော်ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ယံဒါနံ၊
 အကြင်အလှူကို ဖိန့်၊ ပေးလှူအပ်၏။ ယံအနုပါနံ၊ အကြင်ထမင်းအပျော်ကို။
 ဖိန့်၊ ပေးလှူအပ်၏။ တံ၊ ထိုအလှူသည်။ ဟေ၊ သင်အား။ ပရလောကေ၊ တမ
 သန်ကဝဋ္ဌံ၊ ဂူထမုတ္တဉ္စ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်သည်လည်းကောင်း။ ဂုဗ္ဗလော
 ကံ၊ တဉ္စ၊ ပြည်လွေးသည်လည်းကောင်း။ ဟုတွေးဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တတု၊ ဖြစ်စေ
 သကည်း။ သာဓုကာစ၊ ပုဆိုးတို့သည် လည်း။ ဇလိတာ၊ ပြောင်ပြောင်
 သော၊ ကံကုန်သော။ အယောမယပဋ္ဌာ၊ သံပြားတို့သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ပါ
 ကေကုန်သတည်း။ အာ၊ ဤသို့။ ပရိဘာသိ၊ ရေရှတ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရက်ကန်း
 သည်တို့တွင်။ ဓဗ္ဗေပသကာရော၊ အကြီးဖြစ်သောရက်ကန်းသည်သည်။
 အပနော၊ တပါးသော။ သမယော၊ အခါ၌။ ကာကံတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။
 ဝိဇ္ဇာဒုဝိယံ၊ ဝိဇ္ဇာဒုဝိဘောအုပ်၌။ အာနုဘာဝသမ္ပန္နံ၊ အာနုဘော်နှင့်ပြည့်
 စုံသော၊ ရုက္ခဒေဝတာ၊ ရုက္ခစိုးနတ်သည်။ ဟုတွေးဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်လေ၏။
 တဿပန၊ ထိုအကြီးဖြစ်သောရက်ကန်းသည်၏ကား။ ကဒရိယာ၊ ဝန်တို
 ဘတ်သော။ တရိယာ၊ မယားသည်။ ကာလကံတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ တဿ
 ထိုအကြီးဖြစ်သောရက်ကန်းသည်နတ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနဿ၊ နေရာအရပ်၏။
 အဝိဒ္ဓု၊ အနီး၌။ ပေဝိ၊ ပြိတ္တာမသည်။ ဟုတွေးဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်လေ၏။
 နုဂ္ဂါ၊ အဝတ်မရှိသော။ ဗုဗ္ဗဏ္ဏရူပါ၊ အဆင်းမထွေသော။ ဇိဗ္ဗန္တု၊ ဝိပါသာ
 ဘိဘူတာ၊ ဆာလောင်ခြင်း မွတ်သိပ်ခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သော။ သာ၊
 ထိုပြိတ္တာမသည်။ တဿဘူ၊ ဒေဝဿ၊ ထိုဘုမ္မစိုးနတ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံ
 သို့။ ဂန္တိ၊ သွား၍။ သမိ၊ အရှင်။ နိစ္စောဋ္ဌာ၊ အဝတ်မရှိသည်ဖြစ်၍။ အတိ
 ဝိယ၊ အလွန်သျှင်။ ဇိဗ္ဗန္တု၊ ဝိပါသာဘိ ဘူတာ၊ ဇော်မွတ်ခြင်းသည် နှိပ်

စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရာမိ၊ လှည့်လည်ရ၏။ မေးငါအား၊ ဝတ္ထုဉ္စ၊ အဝတ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ အန္တပါနဉ္စ၊ ထမင်းအပျော်ကို လည်းကောင်း၊ ဒေဟိ၊
 ပေးပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာဆို၏၊ သော၊ ထိုဘုမ္မဗိုး နတ်သည်၊
 တဿာ၊ ထိုပြိတ္တာမအား၊ ဗိဇ္ဇံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ မြင်သော၊ အန္တ
 ပါနံ၊ ထမင်းအပျော်ကို၊ ဥပနေတိ၊ ဆောင်၏၊ တံ၊ ထိုထမင်း အပျော်ကို၊
 တာယ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ ဂဟိတ မတ္တမေဝ၊ ယူခါမျှ၌သာလျှင်၊ ဂူထ
 ရတ္တဉ္စ၊ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ဝယ်သည် လည်းကောင်း၊ ဗုဗ္ဗလောဟိတဉ္စ၊ ဂြိုဌာ
 သွေးသည်လည်းကောင်း၊ သမ္ပန္နတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဗိန္နံ၊ ပေးအပ်သော၊ သာဓု
 ကဉ္စ၊ ပုဆိုးကိုလည်း၊ တာယ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ ပရိဒဟိတံ၊ ဝတ်အပ်သည်
 ရှိသော်၊ ပစ္ဆလိတံ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ အယောပဋ္ဌံ၊ သံပြာ သည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဆင်းရဲ
 ကို၊ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားလျက်၊ တံ၊ ထိုသံပြားပုဆိုးကို၊ ဆန္ဒေတွာ၊ စွန့်၍၊
 ကန္တန္တိ၊ မြည်တမ်းလျက်၊ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်၏၊ တေနစသမယေန ထို
 အခါ၌လည်း၊ အညတရော၊ တပါးသော၊ ဂုတ္တဝသော၊ ဝါကျွတ်သော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိဝံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊
 ဂန္ထန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊ သက္ကေန၊ လှည်း
 ကုန်သည်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝိဇ္ဇာသုဝိ၊ ဝိဇ္ဇာသုဝိတောအုပ်သို့၊ ပဋိပဇ္ဇိ၊
 သွား၏၊ သတ္တကာ၊ လှည်းကုန်သည်တို့သည်၊ ရတ္တိံ၊ ည၌အခါ၌၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီး
 ကို၊ ဝန္တော၊ သွားကြကုန်၍၊ ဗိဝါ၊ နေအခါ၌၊ ဥဒကဠာနံ၊ ရေရှိရာအရပ်ကို၊
 ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ယာနာနံ၊ ယာဉ်တို့ကို၊ မုဉ္ဇိတွာ၊ ချွတ်၍၊ မဟုတ္တံ၊ တခဏမျှ၊
 ဝိဿမိံ သု၊ အပင်အပန်း ဖြေကုန်၏၊ ဘိက္ခုပန၊ ရဟန်းသည်ကား၊ ဝိဝေက
 ကာမတာယ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထောကံ၊ အတန်ငယ်၊
 အပတ္တမိတွာ၊ ဖဲ၍၊ အညတရဿ၊ တခုသော၊ သန္တန္တဿ၊ အေးသော
 အရိပ် ရှိသော၊ ဝနဂဟာန ပဋိစ္ဆန္တဿ၊ တောမြို့ တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော၊
 ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏၊ မူလေ၊ အရင်း၌၊ သံဃာနိ၊ ဒုက္ခကို၊ ပညပေတွာ၊
 ခင်း၍၊ နိပ္ပန္နော၊ လျောင်းသည်ရှိသော်၊ ဧတ္တိယံ၊ ည၌၌၊ မဂ္ဂမနပရိဿမေန၊
 ခရီးသွားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောပင်ပန်းခြင်းဖြင့်၊ ကိလန္တကာယော၊ ပင်ပန်း
 သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊ ဥပဂမ္ဘိ၊ ရောက်၏၊ သတ္တ
 ကာ၊ လှည်းကုန်သည်တို့သည်၊ ဝိဿမိတွာ၊ အပင်အပန်းဖြေပြီ၍၊ အည
 တရံ၊ တပါးသော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ပဋိပဇ္ဇိံ သု၊ သွားကုန်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထို
 ရဟန်းသည်၊ နပဋိဗုန္တိ၊ မနိုး၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ သာယန္တေ၊ ညချမ်းအခါ

၀၀၀ ပေတဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

၌ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍၊ တေ၊ ထိုလည်းကုန်သည်တို့ကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်
သသ်ဖြစ်၍၊ အညတရံ၊ တခုသော၊ ဥဋ္ဌဂ္ဂံ၊ မှားသောခရီးကို။ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ တဿာ
ဒေဝတာယ၊ ထိုဘုမ္မရီးနတ်၏၊ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ သမ္ဘာပုဏ်၊
ရောက်၏။ အထ၊ ထိုသို့ရောက်သောအခါ၌၊ နံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ သောဒေဝ
ပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မနုဿရူပေန၊ လူ၏အသွင်ဖြင့်၊
ဥပဂတိံ၊ ကပ်၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်သို့၊ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း
၍၊ ပါဒန္တုဉ္ဇနာဒိ၊ ရွှေနယ်သီ အစရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပယိဇ္ဈပါ
ဿန္တော၊ ဆီးကပ်လျက်၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ တတ္ထိံ၊ သမယေး၊ ထိုအခါ၌၊
သာပေတိ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ သာမိ၊ အရှင်၊ မေးကျွန်
တော်မအား၊ အန္တပါနဉ္စ၊ ထမင်း၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ သာဓုကဉ္စ၊
အဝတ်၊ ထမိကိုလည်း၊ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာသာ၊ ဆို၏၊
သောစ၊ ထိုဘုမ္မရီး၊ နတ်သည်လည်း၊ တဿာ၊ ထိုပြိတ္တာမအား၊ တာနိ၊
ထိုထမင်းအပျော်အဝတ်တို့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ တာယ၊ ထိုပြိတ္တာမ
သည်၊ ဂဟိတမတ္တု၊ နိယူကာမ္ဘာသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တာနိစ၊ ထိုထမင်း
အပျော်အဝတ်တို့သည်လည်း၊ ဂုဏမုတ္တု၊ ပုဗ္ဗလောဟိတာ၊ ကျင်ကြီး
ကျင်ပေပ် ပြည်သွေးတို့သည်၊ ဇလိတာ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်ကုန်သော၊
အပေသပဒ္ဓာယေဝ၊ သံပြားတို့သည်သာလျှင်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သော
ဟိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံ၊ ထိုပြိတ္တာမကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သဉ္ဇာတသံ၊
ဝေဝေ၊ ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံဒေဝပုတ္တံ၊ ထိုနတ်သား
ကို။ ။

ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ အယံနာရိ၊ ဤမိန်းမသည်၊ ဂုဏဉ္စ၊ ကျင်ကြီးကို
လည်းကောင်း၊ မုတ္တုဉ္စ၊ ကျင်ပေပ်ကို လည်းကောင်း၊ ရဟိရဉ္စ၊ သွေးကို
လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗဉ္စ၊ ပြည်ကို လည်းကောင်း၊ ပရိဘုဉ္စ၊ စားသောက်
ရ၏၊ အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိဿကမ္ဘဿ၊ အဘယ်သို့သဘော
ရှိသောကံ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း၊ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ ယာနာရိ၊ အကြင်
မိန်းမသည်၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ လောဟိတ၊ ပုဗ္ဗတက္ခာ၊ သွေးပြည်
သာလျှင်အစရှိ၏၊ အယံနာရိ၊ ဤမိန်းမသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကိံကမ္မံ၊
အဘယ်သို့သဘောရှိသောအကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိနု၊ ပြုခဲ့သနည်း။ ။
ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ နာနိ၊ အသစ်ဖြစ်ကုန်ထသော၊ သုဘာနိဓေဝ၊ တင့်
လယ် ရှုကွယ်သော အဆင်းလည်း ရှိကုန်လေသော၊ မုနုနိစ၊ နူးညံ့သော

အစတ္တလည်း ရှိကုန်သသော၊ သုဒ္ဓါနိစ၊ စင်ကြယ်သော အဆင်းလည်း
 ရှိကုန်သသော၊ လောမသာနိစ၊ အမွေးလည်းရှိကုန်သသော၊ ယာနိဝတ္ထာ
 နိ၊ အကြင်အဝတ်တို့ကို၊ အသာယိမိနိ၊ မအေး၊ တပသာ၊ သင်္ဃာတည်း၊ ဗိန္ဒာ
 နိ၊ ပေးအပ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုအဝတ်တို့သည်၊ တာသော၊ ထိုမိနိ၊ မအေး၊
 ကိဋ္ဌကာ၊ သံပြားတို့သည်၊ တဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊
 အယံနာရီ၊ ဤမိနိ၊ မသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကိံ ကမ္မံ၊ အတယ်သို့သဘောရှိ
 သော၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိနု၊ ပြုတ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတိ
 ဂါထာဟိ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပုတ္တိ၊ မေး၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ကိံသာအယံပိပါကောတိ၊ ကိံသာအယံပိပါကော
 ဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သော၊ ဤပြိတ္တာသည်၊ ယံ၊ အကြင်
 အကျိုးကို၊ ပစ္စန္ဓဘဝတိ၊ ခံစားခဲ့၊ အယံပိပါကော၊ ဤကံ၏အကျိုးသည်၊
 ကိံဒိသာသာ၊ အတယ်သို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ ပိပါကော၊ အကျိုး
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေး၏။ အယံနုကိံ ကမ္မမကာသိနာရီကိ၊ အယံနု
 ကိံ ကမ္မမကာသိနာရီဟူသည်ကား၊ အယံဣတ္ထိ၊ ဤမိနိ၊ မသည်၊ ကိံနုခေါ
 ကမ္မံ၊ အတယ်သို့သောကံကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့သနည်း၊
 ယာသဗ္ဗဒါလောဟိတပုဗ္ဗဘက္ခာသိ၊ ယာသဗ္ဗဒါလောဟိတပုဗ္ဗဘက္ခာပဉ္စ
 သည်ကား၊ ယာ၊ အကြင်မိနိ၊ မသည်၊ သဗ္ဗဇာတံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ရှေ့၊ ရှေ့
 မေဝ၊ သွေးပြည်ကိုသာလျှင်၊ ဘက္ခတိပရိဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏၊ နဝ၊ နိတိ၊ နဝါနိဟု
 သည်ကား၊ ပစ္စန္ဓာနိ၊ အသစ်စက်စက်ကုန်သော၊ ဘဝဝေဝေ၊ ထိုခဏ၌ပင်
 လျှင်၊ ပါတုတုတာနိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်သော၊ သုတာနိတိ၊ သုတာနိဟူသည်
 ကား၊ သုန္ဓရာနိ၊ ကောင်းကုန်သော၊ အသန္နိဟု၊ သန္နိ၊ ရှုချင်စွယ်ရှိကုန်သော၊
 မုဒ္ဓနိတိ၊ မုဒ္ဓနိဟူသည်ကား၊ သုခသမ္ပဿာနိ၊ ကောင်းသောအစေ့ရှိကုန်
 သော၊ သုဒ္ဓါနိတိ၊ သုဒ္ဓါနိဟူသည်ကား၊ ပရိသုဒ္ဓဝတ္ထာနိ၊ လက်ဝန်းကျင်၌
 စင်ကြယ်သောအဆင်းရှိကုန်သော၊ လောမသာနိတိ၊ လောမသာနိဟူ
 သည်ကား၊ သလောမသာနိ၊ အမွေးနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ သုခသမ္ပဿာ
 နိ၊ ကောင်းသောအစေ့ရှိကုန်သော၊ သုတ္တာနိ၊ ဖြူကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဗိန္ဒာနိ၊ သဘက်စွာကုန်သော၊
 ဗိန္ဒာနိသိသာကိဋ္ဌကာ၊ တဝန္တိဟူသည်ကား၊ ကိဋ္ဌကာသိသာနိ၊ သဘာ
 ပစ္စသိသာနိ၊ သံပြားနှင့်တူကုန်သည်၊ တဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိဋ္ဌပါတဝန္တိ
 တိတိ၊ ကိဋ္ဌပါတဝန္တိဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိအမျိုးရှိ၏၊ ခါဇကပါဏက

ဝတ္ထုနိ၊ ခဲတတ်သောဝိုးအဆင်းရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထု၊ အနက်တည်း။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သောဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တေနဘိက္ခုနာ၊ ထို ရဟန်းသည်၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ တာယ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ပုရိမ ဇာတိယ၊ ။ ရှေးဘဝ၌၊ ကတကမ္ပံ ပြုအပ်သောကံကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြုလို သည်ဖြစ်၍၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ သောနာရိ၊ ဤမိန်းမသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မမ၊ သပဉ္စတော်၏၊ ဘရိယာ၊ မယားသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ သော နာရိ၊ ဤမိန်းမသည်၊ အဒါယိကာ၊ တရံတယောက်သောသူအားတရံတခု သောဝတ္ထုကိုမျှပေးကမ်းလှူဒါန်းလေ့ရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ မစ္ဆရိနိစ၊ မိမိဥစ္စာကိုမပေးလှူလျှင်၎င်း၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောညံ့သောမစ္ဆေရိ သည်လည်း၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ကဒရိယာစ၊ သူဘဝါးပေးလှူသည်ကိုဖြစ်တား သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောကြမ်းသောမစ္ဆေရိသည်လည်း၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ သောနာရိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ သောနာရိ၊ ပုတ္တော၊ တို့အား၊ ဒေန္တံ၊ ပေးလှူသော၊ ဝံ၊ တပည့်တော်ကို၊ တံ၊ သင် သည်၊ ဂုဏ္ဍု၊ ကျွင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ မုတ္တု၊ ကျင်ပေကိုလည်း ကောင်း၊ ရေဝိ၊ ရှေ့သွေးကိုလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗု၊ ပြည်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိသု၊ စားသောက်ရသည်ဖြစ်စေသတည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ သမ ဏာသံ၊ ရဟန်းဘူအား၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်ထမင်းအဖျော် အဝတ်သင်္ကန်း ကောင်းဟူသောဗျာဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဖိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ ဧတံ၊ ထိုသင်ပေးလှူ အပ်သောထမင်းအဖျော်သည်၊ ပရုဇ္ဈောကသ္မိံ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ တေ၊ သင်အား၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်သောဝတ္ထုသည်၊ ဟောသု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဝတ္ထုစ၊ အဝတ်ရှိသည်လည်း၊ တေ၊ သင် အား၊ ကိဋ္ဌကာသမာ၊ သံပြားနှင့်တူကုန်သည်၊ ဘဝန္တ၊ ဖြစ်စေကုန်သ တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အက္ခောသတိစ၊ ဆဲသည်ဆဲရေး၏၊ ပရိဘာသတိစ၊ အားကဲ့ပြု၍လည်းငြိမ်းခြောက်၏၊ ဧတာဒိသံ၊ ဤသို့ထိုထိုပြခိုခဲ့ပြီးသော၊ ဒုပ္ပရိတံ၊ ဝစီဒုစရိုက်အစရှိသောအကုသိုလ်ကံကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်သော ကြောင့်၊ သောနာရိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ဣဝံပေတ လောကံ၊ ဤပြိတ္တာတံ၌၊ အာဂတာ၊ လာရောက် သည်ဖြစ်၍၊ စိရုရတ္တာယစိရံကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာ သောကာလပတ်သုံး၊ ဂုဏ္ဍာဒိမေဝ၊ ကျွင်ကြီး အစရှိသည်ကိုသာလျှင်၊ ခါ ဒတိ၊ စားသောက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝါယာ၊ ရှစ်ဂါယာတို့ကို၊ အတာသံ၊ ထို၏ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အဒါယိကာတိ၊ အဒါယိကာ ဟူသည်ကား၊
 ကဿပိ၊ တရံတယောက်သောသူအား၊ ကိပ္ပိပိ၊ တရံတခုသောဝတ္ထုကို
 လည်း၊ နအဒါယိ၊ မပေးလှူ၊ အဒါနသိလားပေးလှူလေ့မရှိ၊ မစ္ဆ ဂိနိကဒရိယာ
 တိ၊ မစ္ဆ ဂိနိကဒရိယာဟူသည်ကား၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ မစ္ဆ ဂိမတ္တသားဝန်
 တို့ကမူ၏၊ သတ္တာဝေန၊ သဘောအားဖြင့်၊ မစ္ဆ ဂိ၊ ဝန်တို့ခြင်းရှိ၏၊ တံယေဝ၊
 ထိုဝန်တို့ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ အာသေဝနာယ၊ ဖြစ်ခြင်း
 ဖြင့်၊ ထဒ္ဒမစ္ဆ ဂိတာယ၊ ကြမ်းသောဝန်တို့ခြင်းဖြင့်၊ ကဒရိယာ၊ ဝန်တို့သည်၊
 အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဿာ၊ ထိုမိန်းမအား၊ တမေဝကဒရိယတံ၊ ထိုကြမ်း
 သောဝန်တို့ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒလေယန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သာမံ
 ဒဒန္တန္တိ အာဒိ၊ သာမံဒဒန္တ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ တတ္ထ၊
 ထိုစကားရပ်၌၊ တောဒိသန္တိ၊ တောဒိသံ ဟူသည်ကား၊ ဝေရူပါနိ၊ ဤသို့
 သဘောရှိကုန်သော၊ ယထာဝုတ္တဝစိဒုတ္တရိတာနိ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်
 ကုန်ပြီးသောဝစိဒုစရိုက်တို့ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊ ဣဓာဂတာတိ၊ ဣခါဂတာ
 ဟူသည်ကား၊ ဣမံပေတတ္တတာဝံ၊ ဤပြိတ္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတာ၊ ကပ်
 ရောက်ရ၏၊ စိရေတ္တာယခါဒတိတိ၊ စိရေတ္တာယခါဒတိဟူသည်ကား၊ စိရ
 ကာလေ၊ ကြာမြင့်သောအခါ၌၊ ဂူသာဒိမေဝ၊ ကျင်ကြီး အစရှိသည်ကို
 သာလျှင်၊ ခါဒတိ၊ စားရ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တဿာ၊ ထိုပြိတ္တာမအား၊ ယေနာ
 ကာရေန၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အတ္တုဋ္ဌံ၊ ဆဲရေး၏၊ တေနဝါကာရေန၊
 ထိုအခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ ပဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ပါပတရံ၊ အထူး
 သဖြင့်ယုတ်မာ၏၊ ယံ၊ အကြင်သူကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ အတ္တုဋ္ဌံ၊ ဆဲရေး၏၊
 တတော၊ ထိုကြောင့်၊ အညတ္ထ၊ တပါးသောဘဝ၌၊ ပထဝိယံ၊ မြေ၌၊ ကမန္တက
 သင်္ခါတော၊ ကမန္တကဟုဆိုအပ်သော၊ မတ္တကေ၊ ထိပ်ထက်၌၊ အသနိပါ
 ထောပိယ၊ မိုးကြိုးစက်ကျက်သကဲ့သို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊
 ပတတိ၊ ကျ၏။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ သောဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တဿ၊ ထိုမိန်းမသည်၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကထကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုကကို၊ ကထေတွာ၊ လျှောက်
 ကြား၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရန်းကို၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣမံပေ
 တံ၊ ဤပြိတ္တာမကို၊ ပေတလောကတော၊ ပြိတ္တာထုံမှ၊ မောရေထုံ၊ လွတ်
 ခြင်းငှါ၊ ကောပိ၊ တရံတခုသော၊ ဥပါယော၊ အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိပန၊
 ရှိပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ အတ္ထိရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့

လည်း၊ ဝုတ္တုဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကထေယ၊ ဆို
 တော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ အရိယသံဃသေ၊ အရိယသံဃာအား
 လည်းကောင်း၊ ကေသေဝ၊ တပါးသာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊
 ရဟန်းအား လည်းကောင်း၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတ္တာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဣမံ၊ သာ၊ ဤ
 ပြိတ္တာမအား၊ ယဒိဉ္ဇ္ဈိသတိ၊ အကယ်၍ ရည်ညွှန်းသည်ဖြစ်အံ့၊ အယဉ္ဇ၊ ဤ
 ပြိတ္တာမသည်သည်၊ တံ၊ ထိုအလှူကို၊ အနုမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်သည်
 ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ ဧတိ၊ သာ၊ ထိုပြိတ္တာမအား၊ ဣတော၊ ဒုက္ခ
 တော၊ ဤဆင်းရဲမှ၊ မုတ္တိ၊ လွတ်မြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်
 သားသည်၊ တဿ၊ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော၊
 အနုပါနံ၊ ဆွမ်းအဖျော်ကို၊ ဒတ္တာ၊ ပေးလှူ၍၊ တံဒက္ခိဏံ၊ ထိုအလှူကို၊
 တဿ၊ ပေတိယာ၊ ထိုပြိတ္တာမအား၊ အာဒိသိ၊ ရည်ညွှန်း၏၊ တာဝဒေဝ၊ ထို
 ဓကန္တပင်လျှင်၊ သာပေတိ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ သုဟိတိကာ၊ ဝပြာသည်၊
 ဝိကိန္တိယာ၊ ပြည့်ပြီးသော ဣန္ဒြေရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗာဟာရဿ၊
 နတ်၌ ဖြစ်သော အာဟာရဖြင့်၊ တိတ္တာ၊ ရောင့်ရဲသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဝုနံ၊ အာဟာရံ၊ တဿေဝ၊ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏သာလျှင်၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊
 ဒိဗ္ဗဿ၊ သူကပုဂ္ဂံ နတ်ပုဆိုးတစ်ပါး၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဉန္တိဿ၊
 ရည်ညွှန်းဘွားပေးလှူ၍၊ တဉ္စဒက္ခိဏံ၊ ထိုအလှူကိုလည်း၊ ပေတိယာ၊ ပြိတ္တာ
 မအား၊ အာဒိသိ၊ ရည်ညွှန်း၏၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုဓကန္တလည်း၊ သာ၊ ထိုပြိတ္တာ
 မသာသံ၊ ဒိဗ္ဗဉ္ဇန္တုနာ၊ သူကပုဂ္ဂံ နတ်၌ ဖြစ်သော အဝတ်ကိုဝတ်သည်၊ ဒိဗ္ဗာလင်္ကာ
 ခုတ်ဘူသိဟာ၊ နတ်တန်ဆာတို့ဖြင့် ထန်ဆာဆင်သည်၊ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓါ၊
 အလိုစုံ အသိရှိအပ်သည်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဒေဝန္တရာပရိတာဂါ၊ နတ်သွီး
 နှင့်တူသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သောစဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း၊
 တဿဒေဝပုတ္တဿ၊ ထိုနတ်သား၏၊ ဣန္ဒိယာ၊ တန်ခိုးအားဖြင့်၊ တဒဟေဝ၊
 ထိုဓကန္တပင်လျှင်၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဝန္တော၊ သွား၍၊ ဇေတဝနံ၊
 ဇေတဝနကျောင်းတော်သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဥပဂန္တော၊ ကပ်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ တံသာဓုက
 ယဂံ၊ ထိုပုဆိုးအစုံကို၊ ဒတ္တာ၊ လှူ၍၊ တံပဝတ္ထိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရော
 မေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ဘဂပါဝိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တမတ္ထံ၊
 ထိုအကြောင်းကို၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကထော၊ ပြု၍၊

၁-ဥရဂဝဂ်-၉-မဟာပေသကာရပေတဝတ္ထု။ ၁၀၅

သမ္ပတ္တ ပရိသာယ။ ရောက်လာသော ပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်
ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာ၊ တရားဒေသနာသည်။ မဟာ
ဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတံ၊ ဤသည်ကား၊ အပြီးတည်း။ မဟာပေသကာရပေတဝတ္ထု၊
ဝဏ္ဏနာ၊ မဟာပေသကာရ ပေတဝတ္ထုအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဥရဂဝဂ်-၁၀-လ္လောတိယပေတဝတ္ထု။

ကာနုအန္တော ပိမာနသ္မိန္တိ ဣဒံ၊ ကာနုအန္တောပိမာနသ္မိန္တိ အစရှိသော
ဤဝတ္ထုကို၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။
ဝိ၊ ဘရဟ္မန္တ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ အညတရံ၊ တယောက်သေ ၊ လ္လော
တိယပေတံ၊ လ္လောတိယပြိတ္တာမဂ္ဂို၊ အာရတ္တအကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏။ ကံရ၊ ချစ်မြဲပြဦးအံ့၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီသောအခါ၌၊ ဗာရ
ဏသိယံ ဗာရာဏသီ ပြည်၌။ အညတရားတယောက်သော၊ နုပုဗ္ဗဇိဝိနိ၊
အဆင်းကိုမြဲ၍အသက်မွေးသော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ အတိဇ္ဈပါ၊ အလွန်
အဆင်းလှသည်၊ ဒဿနိယာ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိသည်။ ပါသာဒိကာ၊ ကြည်ညို
ဘွယ်ရှိသည်။ ပရမာယ၊ လွန်မြတ်သော၊ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ အဆင်း၏
ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသည်။ အတိမနောဟာရေက သက
လသပိ၊ အလွန်နှလုံးကိုဆောင်တတ်သောဆံထုံးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏၊ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်၊ နိလော၊ ညိုကုန်၏။
ဒိဗာ၊ ရှည်ကုန်၏။ တနူ၊ သေးသွယ်ကုန်၏။ မုဗ္ဗ၊ နူးညံ့ကုန်၏။ သိနိဇ္ဈ၊ ပြေပြစ်
ကုန်၏။ ဝေလ္လိတဂ္ဂ၊ အဖြားကေသုကုန်၏။ ဗိဟတ္ထဝယျာ၊ နှစ်တောင်ရှိကုန်၏။
ဝိဿဋ္ဌာ၊ ဖြန့်၍ ချအပ်သည်ရှိသော်။ ယာဝမေဓလာ၊ ခါးတိုင်အောင်၊
ကလာပါ၊ ဆံအပေါင်းတို့သည်။ ဩလမ္ပန္တိ၊ တွဲ၍တွဲကုန်၏။ တဿာ၊
ထိုမိန်းမ၏၊ တံ၊ ကသသောတံ၊ ထိုဆံ၏တင့်တယ်ခြင်းကို၊ ဗိသ္ဿ၊ မြင်၍၊
တရုဏဇနော၊ ပျိုသောလှသည်။ ယောဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ တဗ္ဗ၊
ထိုမိန်းမ၌၊ ပဗ္ဗိဗန္ဓဝိ၊ ဣဒံ၊ တပ်နှစ်သက်သောစံတိရှိသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏၊ တံ၊ ကသသောတံ၊ ထိုဆံ၏
တင့်တယ်ခြင်းကို၊ အသဟာမာနာ၊ သည်းမခံနိုင်ကုန်သော။ ဣလောပက
တာ၊ ပြုစုခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ ကာနုဗဟာ၊ နှစ်ယောက်ဆုံး

ယောက္ခီကုန်သော၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ မန္တော၊ တိုင်ပင်၍။
 တယော၊ ထိုဆံပင်ကောင်းသောမိန်းမ၏သာလျှင်။ ပရိဝေရိကဒါယံ၊
 အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ကျွန်မကဲ့။ အာမိသေန၊ အာမိသဖြင့်၊ ဥပယော
 ဝေတွာ၊ ဖြားယောင်း၍။ တာယ၊ ထိုငြူစူသောမိန်းမသည်။ တယော၊ ထို
 ကျွန်မအား၊ ကောသဗာဓနကောသန္တံ၊ ဆံပင်ကျွတ်သောဆင် ကို ဒါပေသုံ၊
 ပေးစေကုန်၏။ ကိရု၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ သာဒါယိ၊ ထိုကျွန်မသည်။ တံ
 ကောသန္တံ၊ သူဆံပင်ကျွတ်ခေးကို၊ နှာနိ၊ နှာစုဏ္ဏေန၊ ရေချိုးကသယံမှန်နှင့်၊
 သဒ္ဓိံ၊ ဟကွ၊ ပယောဇေတွာ ယှဉ်၍။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါအမည်ရှိသောနဒီယာ၊
 မြစ်၌ နှံ နှံကာလ၊ မေချိုသောအခါ၌။ တယော၊ ထိုဆံပင်ကောင်းသော
 မိန်းမအား၊ အဒါယိ၊ ပေး၏။ သာ၊ ထိုဆံပင်ကောင်းသော မိန်းမသည်။
 တေန၊ ထိုရေချိုးကသယံမှန်ဖြင့်၊ ကောသမူလေသု၊ ဆံရင်းတို့၌၊ တေမေတွာ
 ဆွတ်၍၊ ဥဒကော၊ ရေ၌နမုတ္တိ၊ ဂုတ်၏။ နိမုတ္တနမတ္တေယေဝ၊ ဂုတ်ခါမျှ၌သာ
 လျှင်၊ ကောသ၊ ဆံပင်တို့သည်။ သမူလ၊ အမြန်နှင့်တကွ၊ ပရိပတိ၊ သူ
 ကျွတ်သူကုန်၏။ အယော၊ ထိုဆံပင်ကောင်းသောပြည်တန်ဆာမ၏။ သိ
 သမ္ဘာဦးခေါင်းသည်လည်း။ တိတ္တကလာယသဒိသံ၊ ဗူးခါးသီးနှင့်တူသည်။
 အဘာ၊ သိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အယော၊ ထိုပြည်တန်ဆာမအား၊ သဗ္ဗ
 သော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဝိရူဟနကောသ၊ ပေါက်သောဆံတို့သည်။ လုတ္တိတ
 မတ္တကပေါတိဝိယ၊ အမွေးနှုတ်အပ်ခါမျှသောခိုမကဲ့သို့၊ ဝိရူပ၊ အခင်း
 မထူသည့်၊ ဟကွာ၊ ဖြစ်၍၊ လန္ဠာယ၊ ရှက်သဖြင့်၊ အန္တောနဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့၊
 ပဗိသသုံ၊ ဝင်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေတ္တေန၊
 အဝတ်ဖြင့်။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဝေဠုတွာ၊ ရစ်ဝတ်၍၊ ဗဟိနဂရေ၊ မြို့ပ၌။
 အညာယသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော၊ ပဒေသေ၊ အရပ်၌၊ ဝါသံ၊ န
 ခြင်းကို၊ ကပ္ပန္တိ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ကတိပါ၊ ဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်
 သဖြင့်၊ အပဂတသန္ဓာ၊ ကင်းသောအရှက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တေတာ၊ ထိုအ
 ရပ်မှ၊ နဝေတ္တတွာ၊ ပြန်လာခဲ့၍၊ တိလာနန္တမ်းတို့ကဲ့၊ ဝိဇ္ဇေတွာ၊ ကြိတ်၍၊ တေ
 လာ၊ ကိစ္စ၌၊ သိကုန်သွယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သုရာဝ၊ နိစ္စ၌၊ သေအ
 ရက်ကုန်သွယ်ခြင်း ကိုလည်းကောင်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုလျက်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်
 ဝိပွ၊ ခြင်းကို၊ ကပ္ပေယိ၊ ပြု၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊
 ခွီသုတိသု၊ နှစ်ယောက်သုံးယောက်ကုန်သော၊ သုရာမတ္တသု၊ သေရိယစ်
 ကုန်သော၊ ခနုသေသု၊ လူတို့သည် မဟာနိဗ္ဗု၊ ပြင်းစွာသောအိပ်ပျော်ခြင်း
 သို့၊ ဩက္ကမန္တေသု၊ သက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သိထိလတူတာနိ၊ လျော့သည်

ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုသောသောကကျူးတို့၏။ ဒိဝတ္ထဝတ္ထဝနိ၊
 ဝတ်၍ထားသောအဝတ်တို့ကို၊ အာဟရိနိယု၏၊ အာ၊ ထိုနောင်မှ ဧာ
 ဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရန္တံ၊ ထုည့်လည်တော်မူ
 သော၊ ဧကံ။ ဘရူသော၊ ခီဇာသဝတ္ထရံ၊ ရဟန္တာမထေရ်ကို၊ ဒိဝ္ဗာ၊ မြင်
 ၍၊ ပသန္တမိန္ဒာ၊ ကြည်ညိုသော၊ စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော မိမိနံ၊ ထရံ၊
 အိမ်သို့၊ နေတွာ ပဋိဆောင်၍၊ ပညတ္တ ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနော
 နေရာ၌။ ဒိဝီဒါ၊ ပတွာ၊ ထိုင်နေတော်မူစေ၍၊ တေလသံသဠိ၊ ဆီနှိုင်းရော
 သော၊ ဒေါဏိနိဗ္ဗန္တနိ၊ ပိုစီးသောဆီရှိသော၊ ပိညာကံ၊ နှစ်၊ ဖြစ်ရှုံ့ကံ၊ ဒေဒါ
 သိ၊ ပေးလှူ၏၊ သော၊ ထိုရဟန္တာမထေရ်သည်၊ တဿာ၊ ထိုမိန်းမအား၊
 အနုကမ္မယ၊ သနားသင့်တံ၊ ထိုနှစ်နှစ်ညက်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ အလှူ
 ခံတော်မူ၍၊ ပရိသုဉ္ဇိ၊ သည်းပေးတော်မူ၏၊ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ပသန္တမာန
 သာ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဆတ္တံ၊ ပရိ၊ ကို၊
 ဓာရယမာနာ၊ ဆောင်းရိုးကျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ သောစ၊ သေချော၊
 ထိုရဟန္တာ မထေရ်သည်လည်း။ ဘဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ခိုက်ကံ၊ ပဝံ၊
 သေနေ့၊ ရွှင်စေလျက်၊ အနုမောဒနံ။ အနုမောဒနာကို၊ ဘတွာ၊ ပြုတော်
 မူ၍၊ ပတ္တမိ၊ ဖဲကြွတော်မူ၏၊ သာစက္ကတ္တိ၊ ထိုမိန်းမသည်လည်း။ အနုမော
 ဒနကာလေယေဝ၊ အနုမောဒနာ ပြုသော အခါ၌သလျှင်။ ယံ၊ ထိုလူညံ
 တော်မူ၏၊ ကေသာ၊ ဆံပင် တို့သည် ဒိဃာစ၊ ရှည်ကုန်သည် လင်း
 ကောင်း၊ တနူစ၊ သေးသွယ်ကုန်သည် လည် ကောင်း၊ သိနိဗ္ဗါစ၊ ငြေငြိမ်
 ကုန်သည် လည်းကောင်း၊ မုဒ္ဒုစ၊ နူးညံ့ကုန်သည် လည်းကောင်း၊ ဝေ၊ လွှဲ
 တဝှါစ၊ အပျား ကော့ကုန်သည် လည်းကောင်း၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ပါစေ
 ကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၍။
 သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အာရေန၊ တပါးသော၊ သမာယနံ၊ အခါ၌၊ ဘဝ
 လက်တွဲ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ မိဿကာကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ရော
 သောကံ၏၊ ဗလေန၊ အကျိုးကြောင့်၊ သမုဗ္ဗမဇ္ဈေဋ္ဌာနေ၊ သမုဗ္ဗ၊ အလတ်
 အရပ်၌၊ ကနကဝိမာနေ၊ ရွှေမိမာန်၌၊ ဧကိကဿ၊ တယောက်အတည်းလည်း၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏၊ ကေသာ၊ ဆံပင် သည်း
 ပတ္တိတာကာရာယေဝ၊ ဆုတောင်းအပ်သော အခြင်းအရာ အခါ၌သော
 လျှင်၊ သမုဗ္ဗိ၊ သု၊ ပြည့်စုံကုန် ၏၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ သာဓူကာ၊ ဟာမ၊ အနု၊
 ပုဆိုးကိုခိုးယူခြင်းကြောင့်၊ နဂ္ဂါ၊ အဝတ် ခံရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊
 ထိုပြိတ္တာမသည်၊ တဗ္ဗိ၊ ကနကဝိမာနေ၊ သိုရွှေမိမာန်၌၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဝတ်ခံခံ

အထက်ထက်၊ ဥပဇ္ဈိတောဖြစ်၍၊ ကေမုဒ္ဒန္တရုံ၊ နှစ်ဆူသာကုရာရှင်တို့၏
 တရားသာအကြွေးပတ်လုံး၊ နဂါး၊ အဝတ်မရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတွေးဖြစ်
 ၍ ဝိ ဂိနာမေတိ၊ လူနံ စ၏။ အထူးထိုအခါ၌၊ အမှ ကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဝဝတိ၊
 မြက်စွဲဘုရားသော်။ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပဇ္ဈိတော၊ ပွင့်တော်မူ၍၊ ပဝတ္ထိ
 တာ၊ ရေမွေစက္ကေ၊ လက် စေအပ်သောမြတ် သာမွေစက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနု
 ဟုမုဒ္ဒန္တ၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝသန္တေ၊ နေတော်မူ
 သည်ရှိသော်၊ သာဝတ္ထိ ဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေကုန်သော၊ သတ္တ
 သကား၊ ခနစ်ရာကုန် သာ၊ ဝါ ဂိနာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ သုဝဏ္ဏ ဘူမိ၊
 သင်္ကဋ္ဌိယံ၊ ဝိသုဒ္ဓိယ၊ ရသေ့ရုံ၊ နာဝါယ၊ လှေဖြင့်၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒ
 ရာသို့၊ သိုက်ရုံ သုကူ၊ ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ အာရဇ္ဈာ၊
 တက်စီးအပ်သော၊ နာဝါ၊ လှေသည်၊ ဝါတဝဂေန၊ လေ၏အဟုန်သည်။
 ဝိသော၊ ဖြိုလွင့်အပ် သည်ဖြစ်၍၊ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှတစ်မှလည်း၊ ဗရိတ္တ
 နန္ဒိ၊ လယ်သူ၊ တံပဒသံ၊ ထိုပြိတ္တာမနေသောအရပ်သို့၊ အဂမာသိ၊
 မတက်၏အား။ သိအခါ၌၊ သာဝိမာနပေတိ၊ ထိုဝိမာန၌နေသော ပြိတ္တာမ
 သည်၊ သာဝိမာနော၊ ဝိမာနနှင့်တကွ၊ တေသံ၊ ထိုကုန်သည်တို့အား၊
 အေသံ၊ ဝိသိက်ကံ၊ ခုသေသိ ပြု၏။ တံ၊ ထိုဝိမာနနှင့်တကွသော ပြိတ္တာ
 မည်၊ ဝိသော၊ ဖြစ်၍၊ ဇေဋ္ဌဝါဏိဇော၊ အကြီးဖြစ်သောကုန်သည်သည်၊
 ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍။

ဘဒ္ဒေ၊ နှစ်မ၊ အန္တောဝိမာနသို့၊ ဝိမာနံ၊ အတွင်း၌၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ တည်သော၊
 တံ၊ သင်သည်၊ ကာနု၊ အဘယ်မည်သောမိန်းမနည်း၊ ဝိမာနတော၊ ဝိမာန်မှ၊
 တံ၊ ပင်သည်၊ နုပနိက္ခမိ၊ မထွက်၊ ဘဒ္ဒေ၊ နှစ်မ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝိမာနတော။
 ဝိမာန်မှ၊ နုပနိက္ခမသု၊ ထွက်ပါလော၊ ဗဟိဋ္ဌိတံ၊ အပဋ္ဌတည်သော၊ တံ၊ သင့်
 ကို မယ်။ ငါတို့သည် ပဿာမ ရှုပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာ ကဲ့၊
 အဘာ၊ ဆို၏။

☞ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကာနုအန္တောဝိမာနသို့၊ ဝိဇ္ဇန္တိတိ၊ ကာနုအန္တော
 ဝိမာနသို့၊ ဝိဇ္ဇန္တိဟုသင်္ကန်း၊ ဝိမာနဿ၊ ဝိမာန်၏။ အန္တောအတ္တန္တရေ၊
 အတွင်း၌၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ တည်သော၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကာနု၊ အဘယ်မည်သော
 မိန်းမနည်း၊ မနုဿိတ္ထိကိ၊ လူမိန်းမလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ အမနု
 သိတ္ထိကိ၊ နတ်မိန်းမလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ နုပနိက္ခမိတိ၊ နုပ
 နိက္ခမိဟူသည့်ကား၊ ဝိမာနတော၊ ဝိမာန်မှ၊ နုနိက္ခမိ၊ မထွက်၊ ဥပနိက္ခမသု
 ဘဒ္ဒေပဿာမတံဗဟိဋ္ဌိဘန္တိ။ ဥပနိက္ခမသုဘဒ္ဒေပဿာမတံဗဟိဋ္ဌိတံ ဟု

သည်ကား၊ဘဒ္ဒေ နှစ်မ၊ ဗဟိ၊ငါတို့သည်၊ဗဟိ၊အပဋ္ဌ။ ဥတံ၊တည်သော၊
 တံ၊သင်ကို၊ပဿာမ၊မြင်လိုကုန်၏၊ဒဠ္ဍက၊မာ၊မြင်လိုကုန်သည်။ အမှာ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဝိမာနတော၊ဗိမာန်မှ၊ နိက္ခမသျှ၊ထွက်ပါ
 လော၊ ဥပနိက္ခမသျှ ဘဒ္ဒန္တတိ၊ ဥပနိက္ခမသျှဘဒ္ဒန္တ ဟူ၍လည်း၊
 ပဋ္ဌော ပါဌ်ရှိ၏၊စော၊သင်အား၊ဘဒ္ဒန္တကောင်းခြင်းသည်။ အတ္ထု။ဥစစ
 လော၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ။

အထ၊ထိုအခါ၌၊ သာ၊ထိုပြိတ္တာမသည်၊အတ္တနော မိမိ၏၊ ဗဟိ၊အပ
 သို့ နိက္ခမိတုံ၊ထွက်ခြင်းငှါ၊ အသန္တု၊ကေသုတံ၊စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်
 ကို၊ပကာသေန္တိ၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ။မာရိသ၊အချင်းကုန်သည်၊ အဟံ၊
 ကျွန်မသည်၊နဂ္ဂါ၊အဝတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဝိမာနတော၊ဗိမာန်မှ၊ ဗဟိ၊အပ
 သို့၊နိက္ခမိတုံ၊ထွက်ခြင်းငှါ၊အဋ္ဌိယာမိ၊ဆင်းရဲပါ၏၊ဟရာပ ဝေ နှက်ပါ၏၊
 အဟံ၊ကျွန်မသည်၊ ကေသေဟိ၊ဆံတို့ဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္နာ၊ ဗုံလွှမ်းအပ်သော
 ကိုယ်ရှိသည်၊ အဋ္ဌိ၊ဖြစ်၏၊ မာရိသ၊အချင်းကုန်သည်၊ မေယော၊ကျွန်မ
 သည်၊အပ္ပကံ၊အနည်းငယ်သော၊ ပုညံ၊ကောင် မှုကံကို၊ကတံ၊ငြိအပ်၏၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ဂါထံ၊ဂါထာကို၊ အာဟ၊ဆို၏။ ။တတ္ထ၊ထိုဂါထ၌၊ အဋ္ဌ
 ယာမိတိ၊ အဋ္ဌိယာမိဟူသည်ကား၊ နဂ္ဂါ၊အဝတ် ရှိသည်၊ ဟတွ၊ဖြစ်၍
 ဗဟိ၊အပဋ္ဌ။ နိက္ခမိတုံ ထွက်ခြင်းငှါ၊ အဋ္ဌိတဒုက္ခတာ၊ ဆင်းရဲသည်၊
 အဋ္ဌိ၊ဖြစ်၏၊ ဘရာယာမိတိ၊ဟရာယာမိဟူသည်ကား၊ လောမိ နှက်ပါ၏၊
 ကေသေဟာမိ ပဋိစ္ဆန္နာတိ၊ ကေသေဟာမိပဋိစ္ဆန္နာဟူသည်ကား၊ အဟံ
 ကျွန်မသည်၊ ကေသေဟိ၊ ဆံတို့ဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္နာဒိတာ၊ ဗုံလွှမ်းအပ်သော၊
 ပါရုတသရိရာ၊ ခြံအပ်သောကိုယ်ရှိသည်၊ အဋ္ဌိ၊ဖြစ်၏၊ ပုညံမေအပ္ပကံ
 ကတန္တိ၊ပုညံမေအပ္ပကံကတံဟူသည်ကား၊ မေယော၊ကျွန်မသည်၊ အပ္ပကံ
 ပရိတ္တံ၊နည်းသော၊ကုသလကမ္မံ ကုသိုလ်ကံကို၊ကတံ၊ငြိအပ်၏၊ဝိညာက
 ဒါနမတ္တံ၊နှင်းမှုန့်ညက်အသ္မမျှတုံ၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အမိပ္ပါယော၊
 အမိပ္ပါယ်တည်း။ ။

အထ၊ထိုအခါ၌၊အသ္မာ၊ထိုပြိတ္တာမအား၊ဝါဏိဇော၊ကုန်သည်သည်၊
 အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဥတ္တရိယာစုကံ၊အပေါ်ရုံပုဆိုးကို၊ဒါတုကဝေမာ၊ပေလို
 သည်ဖြစ်၍။ ။သောတကေ၊ တင့်တယ်သောအဆင်းရှိသော ဘဒ္ဒေ၊
 နှစ်မ၊မမ၊ငါ၏၊ဥတ္တရိယံ၊အပေါ်ရုံပုဆိုးကို၊တုံ၊သင်သည်။ ဘဒ္ဒန္တ၊ဟူလော၊
 တေ၊သင်အား၊ အဟံ ငါသည်။ ဒဒါမိ၊ပေး၏။ ဣဒံသုသံ၊ဤငါ၏အပေါ်ရုံ
 ပုဆိုးကို၊တုံ၊သင်သည်၊နိဝါသယ၊ဝေတပါလေ။ ဣဒံသုသံ၊ဤငါ၏အပေါ်

ရုံပုဆိုးကို၊ နိဝါသေတွင်းဝတ်၍၊ ဝိမာနတော၊ ဗိမာန်မှ၊ နိက္ခမ္ပထွက်၍၊ တွံ၊
သင်သည်၊ အမှာကံ ငါတို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဇေတိ၊ လာလော၊ သော
ဘဏေ၊ တင့်တယ်ခြင်းရှိသော၊ ဘဒ္ဒေ၊ နှစ်မ၊ ဝိမာနတော၊ ဗိမာန်မှ၊ တွံ၊ သင်
သည်၊ ဥပနိက္ခမသည့် ထွက်လော၊ ဗဟိဋ္ဌိတံ၊ အပဋ္ဌိတည်သော၊ တံ၊ သင့်ကို၊
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပဿာမ၊ ရှုလိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊
အာဟာ၊ ဆို၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဟန္တာတိ၊ ဟန္တာဟူသည်ကား၊ ဂဏှ၊ ယူလော၊ ဥဏှ၊ ရိ
ယန္တိ၊ ဥတ္တရိယံဟူသည်ကား၊ ဥပသဗျာသနံသရိရံ။ ဘုံယံ န၊ အထက်၊ ဝိုင်း
၌ဝတ်သော အဝတ်ကို၊ ဥဏှ၊ ရိသာဓုကံ။ အပေါ်ရုံပုဆိုးကို၊ ဣတိ၊ အယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ ။ နနက်တည်း၊ ဣဒံသုသံနိဝါသယတိ၊ ဣဒံသုသံ
နိဝါသယဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဣဒံဥတ္တရိသာဓုကံ၊ ဤအပေါ်ရုံပုဆိုး
ကို တွံ၊ သင်သည်၊ နိဝါသေဟိ၊ ဝတ်လော၊ သောဘဏေတိ၊ သော၊ ဘဏေ
ဟူသည်ကား၊ သုန္ဓရဗ္ဗပေ၊ ကောင်းမြတ်သောအဆင်းရှိသော၊ ဇေဋ္ဌပန၊
ဤသို့လည်း၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥတ္တရိသာဓုကံ၊ အပေါ်ရုံပုဆိုး
ကို၊ တဿာ၊ ထိုပြိတ္တာမအား၊ ဥပနေသိ၊ ဆောင်၏၊ သာ၊ ထိုပြိတ္တ မသည်၊
ဒိယျမာနဿ၊ ပေ၊ သော၊ တဿ၊ ထိုကုန်သည်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ အနု
ကန္တံ၊ သနားသည်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ယထာစ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာ
အာ၊ ဖြင့်သည်၊ ဒိယျမာနံ၊ ပေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ရောက်၏။
တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို၊ ဒေသေန္တိ၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ၊

မာရိယ၊ အချင်းကုန်သည်၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ မဟံ၊
ကျွန်မအား၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ဒိန္နံ၊ ပေ၊ သောအဝတ်သည်၊ မမ၊ ကျွန်
မ၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ နဥပကပ္ပတိ၊ မရောက်၊ မာရိယ အချင်းကုန်သယံ၊
ညွှေ။ ဤလူ၏ဘောင်၌၊ သဒ္ဓေါ၊ ကံကံ၏အကျိုးကုန်ယုံကြည်ခြင်း နှင့်ပြည့်စုံ
သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်ဖြစ်သော၊ ဒေသေ
ဥပါသကော၊ ဤဥပါသကာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံဥပါသကံ၊ ဤဥပါသကာ
ကို၊ မမ၊ ကျွန်မအား၊ ဒိယျမာနံ၊ ပေးအပ်သော၊ သာဓုကံ ပုဆိုးကို၊ အန္တော
ဗဟိတွာန၊ ဝတ်စေ၍၊ ဒက္ခိဏံ၊ တံဒက္ခိဏံ၊ ထိုအလှူကို၊ မမ၊ ကျွန်မအား၊
အာဒိသ၊ အမျှပေးဝေပါလော၊ တဿ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တယာ၊
သင်သည်၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ကျွန်မသည်၊ သမ္ဗကာမ
သဒ္ဓိန္နိ၊ ခပ်သိမ်းသောစည်၊ မိမိချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သုခိတာ၊
ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟေသံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာစွယ်။

၁၀၀၀ ဂါထာနှစ်ချက်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဟတ္ထေနဟတ္ထေတေ
 ဒိန္နံနမယံဥာကပ္ပတိတိ။ ဟတ္ထေနဟတ္ထေတေဒိန္နံနမယံဥာကပ္ပတိဟူသည်
 ကား၊ မာရ်သ။ အချင်းကုန်သည်။ တဝ၊ သင်၏။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ မမ၊
 ကျွန်မ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ တယာ၊ သင်ကုန်သည်သည်၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော
 အဝတ်သည်။ မယံ၊ ငါအား၊ နဥပကပ္ပတိ။ မရောက်၊ နှိပ်ယူရဦးမည်။
 ဥပဟာဂယောဂ္ဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်း၌၊ သည်၊ နဟောတံ၊ မဖြစ် ဣတိအယံ
 ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သေတ္ထုပါသကောသန္ဓေတိ၊
 သေတ္ထုပါသကောသန္ဓါဟူသည်ကား၊ သေ၊ ဤဥပါသကသည်။
 ရေတနတ္ထံ၊ ရေတနာသုံးပါးအပေါင်းကို ဥဗ္ဗိဿ၊ ချည်၍၊ သရဏဂမနန၊
 သရဏဂုံသုံးပါးဖြင့်၊ ဥပါသကော၊ ကပ်တတ်သော၊ ကမ္မဇလ သန္ဓေယ၊
 ကံကံ၏ အကျိုးကိုယုံကြည်သောသန္ဓါနှင့်လည်း၊ သန္ဓောဂတတ္ထော၊ ပြည့်သူ
 သည် ဤအဖြစ်ကြောင့်၊ သန္ဓေါ၊ သန္ဓါတရားရှိသောသူသည်၊ ဧဇ္ဇတေထွေ
 ဇနသမူဟေ၊ ဤလူအပေါင်း၌၊ အတ္ထိရှိ၏။ ဧတံအန္တောယေတိတွ၊ နမ-ဧက္ခိ
 ကမေဒိသာတိ၊ ဧတံအန္တောယေတိတွာနမမေက္ခိကမေဒိသ ဟူသည်ကား၊
 ဧတံဥပါသကံ၊ ဤဥပါသကာကို၊ မမ၊ ကျွန်မအား၊ ဒိယျမာနံ၊ ပေးအပ်သော၊
 သာသနံ၊ ပုဆိုးကို၊ ပရိဒဟာပေတွာ၊ ဝတ်စေ၍၊ တံဒက္ခိကံ၊ ထိုအလှူကို၊
 မယံ၊ ကျွန်မအား၊ အာဒိသ၊ အလှူပေးဝေလော၊ ပတ္တံခါနံ၊ အလှူ၏အဖို့ကို၊
 ဒေဟံ၊ ပေးလော၊ တထာဟံ သုခိတာ ဟေသန္တိ။ တထာဟံသုခိတာ
 ပောသံဟူသည်ကား၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကံတ
 ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်
 သည် ဒိဗ္ဗဝတ္ထုနိဝတ္ထော၊ နတ်၌ဖြစ်သောအဝတ်ကိုဝတ်သည်။ သုဗ္ဗတ္ထော၊
 ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်။ တဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဣတံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ တံဥပါ
 သကံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ နှာပေတွာ၊ ရှေးချိုးစေ၍၊ ဝိလိမ္ပတွာ၊ နှံ့သာလင်း
 စေ၍၊ ဝတ္ထယူဂေန၊ အဝတ်တစ်ခုဖြင့်၊ အန္တောဒေသံ၊ ဖုံးလွှမ်းစေကုန်၏။
 တမတ္ထံ ထိုအကြောင်းကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 သင်္ဂီဟကာရာ၊ သင်္ဂီယနာတင်ဆရာတို့သည်။ ။

တေဝါဏိဇာ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ တဉ္စဥပါသကံ။ ထိုရေတနာသုံး
 ပါးအား ဆည်းကပ်တတ်သောသူကို၊ နှ-ယံတွာန၊ ရှေးချိုးစေကုန်၍၊
 ဝိလိမ္ပတွာန၊ ကောင်းမြတ်သောနှံ့သာဖြင့်လိမ်းစေကုန်၍၊ ဝတ္ထဝဉ္စရေသ

၁၁၂ ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

သမ္ပန္နံ၊ အဆင်းအနံ၊ အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗုဒ္ဓန္တံ၊ ဟင်းလျှာနှင့်တကွ
 သော။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဘောဇာပေတွာ၊ စားစေကုန်၍၊ ငက္ကေဟိ၊
 ခါးအဝတ် အပေါ်ရုံဟုဆိုအပ်သောပုဆိုးနှစ်ထည်တို့ဖြင့်၊ အန္တောဒယိတွာန
 ဗုံးလွင်းကုန်၍ ဟလသ။ သိုဝိမာနပြိတ္တာမအာ။ ခက္ခိတံတံဒက္ခိတံ၊ ထိုအ
 လှူကို၊ အာဒိသုံ၊ အမျှပေးဝေကုန်၏။ တဿာဒက္ခိတာယ၊ ထိုအလှူကို၊ သမ
 နန္တရာအနုဗ္ဗိ၊ နန္ဒ၊ အမျှပေးဝေသည်၏အခြားမဲ့၌၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊
 ဥဒပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်၏၊ ဘောဇနံ၊ အထူးအထူးအပြားပြားများသောနတ်၏ဘော
 ဇဉ်နှင့်တူသောဘောဇဉ်သည်လည်းကောင်း။ အန္တောဒနံ၊ အထူးထူးသော
 အဆင်းဖြင့် ထွန်းပသောအလှူအရောင်ရှိသောနတ်၏အဝတ်နှင့်တူသော
 အဝတ်သည် လည်းကောင်း၊ ပါနီယံ၊ များသောအပြားရှိသော အဖျော်
 သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒက္ခိတာယ၊ အလှူ
 ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဥဒပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုသို့ဆိုအပ်ပြီးသော
 အပြားရှိသောဘောဇဉ်အစရှိသည်ကို၊ ပြီးသောနောက်မှ၊ သုဒ္ဓါ၊ ရှေးမျိုး
 သဖြင့်စင်ကြယ်သောကိုယ်ရှိသော၊ သုဝိဝသနာ၊ သန့်ရှင်းသောအဝတ်
 ကိုဝတ်ပြီ သော၊ ကာသိကုတ္တမခေါရိနိ၊ ကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သောအဝတ်
 တို့ထက်မြတ်သောအဝတ်ကိုဆောင်ခြင်းရှိသော၊ သာပေတိ၊ ထိုပြိတ္တာမ
 သည်၊ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးကား၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဒက္ခိတာယ၊ အလှူ
 ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပကာသနဝသေန၊ ပြသည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဟသန္တိ၊ ရယ်ရွှင်လျက်၊ ဝိမာနာ၊ မိမာနံမှ၊ နက္ခမိ၊ ထွက်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသေသာဂါယာယော၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ အဝေါရုံ၊ ဆိုတော်
 မူကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား၊ တံဥပါသကံ၊ ထိုဥပါ
 သကာကို။ စသန္ဓေ၊ စသန္ဒါသည်၊ နိပတမတ္တံ၊ နံပါစုံမျှတည်း၊ တေဝါ
 ဣဇာ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ ဝိလိမ္ပေတွာနာတံ၊ ဝိလိမ္ပေတွာနဟူသည်
 ကား၊ ဥတ္တမေန၊ မြတ်သော၊ ဂန္ဓေန၊ နံသာဖြင့်၊ ဝိလိမ္ပေတွာ၊ လိပ်စေ၍၊
 ဝတ္ထေ၊ ဟန္တောဒယိတွာနာတံ၊ ဝတ္ထေ၊ ဟန္တောဒယိတွာန ဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထ
 ဂန္ဓရသသမ္ပန္နံ၊ အဆင်းအနံ၊ အရသာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သဗုဒ္ဓန္တံ၊ ဟင်းလျှာ
 နှင့်တကွသော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဘောဇေတွာ၊ ကျွေးမွေး၍၊ နိဝါသ
 နံ၊ ကိုယ်ဝတ်ကို၎င်း၊ ဥတ္တရိယံ၊ အပေါ်ရုံ ပုဆိုးကို၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဟိ
 ဝတ္ထေဟိ၊ နှစ်ထည်သော အဝတ်တို့ဖြင့်၊ အန္တောဒေသုံ၊ ဝတ်စေကုန်၏၊ ဧ
 ဝတ္ထာနိ၊ နှစ်ထည်သောအဝတ်တို့ကို၊ အဒံ၊ ပေးလှူကုန်၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤ

သညကား၊ အတ္တဝါအနက်တည်း၊ တဿာဒက္ခိဏာမာဒိသန္တိ၊ တဿာ
ဒက္ခိဏာမာဒိသုံဟူသညကား၊ တဿာပေတိယာ၊ ထိုဝိမ၊ နပြိတ္တာမအော၊
တံဒက္ခိဏံ၊ ထိုအတ္တဝါအာဒိသံ၊ သု၊ အတ္တဝါပေတိယာ၊ သမနန္တရာအနန္တိ
ဇ္ဇေတိတ္ထေ၊ သမနန္တရာအနန္တိ၊ ဗြဟ္မသောဗ္ဗံ၊ ပါဠိန္ဒ၊ အ၊ တိ၊ အနုဟူသောပုဒ်
သည၊ နပါကတ္တံ၊ နိပါတ်မျှတည်း၊ တဿာဒက္ခိဏာယ၊ ထိုအတ္တဝါ၊ ဥဒ္ဓိဗ္ဗ
သမနန္တရမော၊ အမျှဝသည၏အချားမဲ့သောသွင်၊ ဝိပါကောဥဒပန္နယဝ
တိ၊ ဝိပါကောဥဒပန္နယဟူသညကား၊ တဿာပေတိယာ၊ ထိုဝိမ၊ နပြိတ္တာ
မအော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဒက္ခိဏာယ၊ အတ္တ၏ ဗေလံ၊ အကျိုးသည်၊
ဥဒ္ဓိဗ္ဗံ၊ ဖြစ်၏၊ ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုး
သည် ဥဒ္ဓိဗ္ဗံ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းအံ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘော
ဇနန္တ၊ ဇနပါနိယန္တိ၊ ဘောဇနန္တ၊ ဇနပါနိယံ ဟူသညကား၊ နာနုပ္ပကဝေ၊
အထူးထူး အပြာ၊ ပြုံးများသော၊ ဒိဗ္ဗဘောဇနသဒိသံ၊ နတ်ဘောဇဉ်နှင့်
တူသော၊ ဘောဇနန္တ၊ ဘောဇဉ်သည် လည် ကောင်း၊ နာနာဝိရ၊ ဝတ္ထု
သမုတ္တလံ၊ အထူးထူးသော အဆင်းဖြင့် ထွန်းတောက်ပသော၊ ဒိဗ္ဗ - ဣ
သဒိသံ၊ နတ်၏အဝတ်နှင့်တူသော။ ဝတ္ထုန္တံ၊ အဝတ်သည် လည်းကောင်း၊
အနကဝိပေါနကဉ္စ များသောအပြားရှိသောအဖျော်သည်လည်းကောင်း၊
ဒက္ခိဏာယ၊ အတ္တ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဗေလံ၊ အကျိုးသည်၊
ဥဒပန္နယ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာသော၊
တည်း၊ တတောတိ၊ တတောဟူသညကား၊ ယဿဝုတ္တဘောဇနသဒိသံ၊
လာဘတော၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ဘောဇဉ် အစရှိသည်က
ရသည်မှ၊ ပစ္ဆိမ၊ နောက်၌၊ သုဒ္ဓါတိ၊ သုဒ္ဓါဟူသညကား၊ နာနုပ္ပကသော၊
ချေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုဒ္ဓသရိရာ၊ စင်ကြယ်သော ခုယ်ရှိသော၊
သုဝိဝသနာတိ၊ သုဝိဝသနာဟူသညကား၊ သုဝိသုဒ္ဓဝတ္ထနိဝတ္ထာ သနိရင်း
သောအဝတ်ကို ဝတ်ပြီးသော၊ ကာသိကုတ္တမောရိနိတိ၊ ကာသိကုတ္တ
မောရိနိဟူသညကား၊ ကာသိကဝတ္ထတောဝိ၊ ကာသိကတိုင်၌ ဖြစ်သော
အဝတ်တို့ထက်လည်း၊ ဥတ္တမဝတ္ထမောရိနိ၊ ဖြတ် သာအဝတ်ကို သေင်
ခြင်းရှိသော၊ ဟသန္တိတိ၊ ဟသန္တိဟူသညကား၊ တာဝ၊ ရှေ့၌ စွာ၊ တုလ
ကံ သင်တို့၏ဒက္ခိဏာယ၊ အတ္တ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သော၊ ဤအကျိုး၏အပျား
ကို၊ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟသနဝသေန ပြသည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ဟသမာနာ၊ ယေ ချင်လျက်၊ ဝိမာနတော၊ ဝိမာနမှ၊ နိက္ခဝိ၊ လွက်
၏ ၊

အထာထိအခါ၌။ တေဝါဏိဇာ၊ ထိုကုန်သည် တို့သည်။ ဇံ၊ ဤသို့။
 ၁၅။ ကွသော မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ပညပလံ၊ ကောင် မှုခါအကျိုးကို၊ ဒိသ္မာ
 မြီးကုန်၍၊ အတ္တရိယတ္တုတ ဗိတ္တဇာတာ၊ မဖြစ်ဘူးဖြ့် အံ့သွယ်သရဲဖြစ်
 သောမိ ခံဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ တသ္မိဉ္စပါသကေ၊ ထိုဉ္စပါသကော၌၊ သဗ္ဗာ
 တာ၊ ရလေ နှမာနာ ကောင် စွာဖြစ်သော ရှိသေခြင်း မြတ်နိုးခြင်းရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ကတဇ္ဇဇီ၊ ချီသော လက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုဉ္စပါသ
 ကာသို့၊ ပယိရူပါသိ သု၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ သောစ ထိုဉ္စပါသကာသည်
 လည်း၊ တေသံ၊ ထိုကုန်သည်တို့အား၊ ဓမ္မကထာယ၊ တရားဟောသဖြင့်၊
 ဘိယျာသောမတ္တာယ၊ အတိုင်ထက်အလွန်၊ ပဿာဒေတွာ ကြည်ညို
 စေ၍၊ သရဏေသုစ၊ သရဏာဂုံဘို့၌ လည်းကောင်း၊ သီလေသုစ၊ သီလတို့၌
 လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာပေသံ တည်စေ၏၊ တေ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊
 တာယ ဝိမာနပေတိယ၊ ထိုဝိမာနပြိတ္တာမ၏၊ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော
 ကံကို။ ။

ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ သုဗိတ္တရူပံ၊ ဆင်ရုပ် မြင်းရုပ် မိန်းမရုပ်ယောကျ်ား
 ရုပ်အစရှိသော အရုပ်ချူးပန်းချူး နွယ် အစရှိသောပန် တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ
 စီစဉ်အပ်သော ဆန်းကြယ်သော အရုပ်ရှိသော၊ ရုပ်ရံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်
 ဘွယ်ရှုချင်ဘွယ်သော အရောင်လည်းရှိသော၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိမာနံ၊
 ဝိမာန်သည်၊ ပတာသတိ၊ အပြားအားဖြင့် ထွန်းပ၏၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊
 အမှတ် ဝါဆိုသည်၊ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးအပ်သော၊ ဟံ၊ သင်သည်၊ အာရိက္ခ၊
 ကြားလော၊ ဣဒံပလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိဿကမ္မဿ၊ အဘယ်သို့သဘော
 ရှိသောကုသိုလ်ကံနဲ့၊ ဖလံ၊ အကျိုးနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာယဂါထာယ၊
 ဤဂါထာဖြင့်၊ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာဘို့၌၊ သုဗိတ္တရူပန္တိ၊ သုဗိတ္တရူပံဟူသည်ကား၊ ပာတ္ထိ
 အဿဇ္ဈတ္တိပုရိသ၊ ဒိဝသေနေဝပ၊ ဆင်ရုပ် မြင်းရုပ်မိန်းမရုပ်ယောကျ်ား
 ရုပ်အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ မာလာကမ္မလတာ
 ကမ္မ၊ ဒိဝသနစ၊ ချူးပန်းချူးနွယ်အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း
 ကောင်းသုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိဟိတဗိတ္တရူပံ၊ စီရင်အပ်သော ဆန်းကြယ်
 သော အရုပ်ရှိသော၊ ရုပ်ဓန္တိ၊ ရုပ်ရံ ဟူသည်ကား၊ ရမဏီယံ၊ နှလုံးမွေ့
 လျော်ဘွယ်ရှိသော အဿနီယံ ရှုချင်ဘွယ်သော၊ ကိဿကမ္မဿိဒံပလန္တိ
 ကိဿကမ္မဿိဒံပလံဟူသည် ကား၊ ကိဒိဿဿ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိ
 သော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ ဣဒံပလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ခါနုမယဿ၊ ခါနုဖြင့်ပြီး

သော၊ ကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊
သိသမယဿ၊ သိသဖြင့်ပြီးသော၊ ကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ အကျိုး
လော၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည့်ကား၊ အညော၊ အနက်တည်း။ ။

သော၊ ထိုဝိမာနပြိတ္တာမသည့်၊ တေဟိ၊ ထိုကုန်သည် ဘို့သည်၊ ဧဝံ ဤသို့
ပုဠာ၊ မေးအပ်သည့်ရှိသော်၊ တာဝ၊ ရေးဦးစွာ။ ဣဒံ ဖလံ ဤအကျိုးသည်၊
မယာ၊ ကျွန်မသည်၊ ကတဿ၊ ပြုအပ် သာ၊ ပရိတ္တကဿ၊ အနား၊ ငယ်
သော၊ ကုသလကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်ကံ၏ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး
အကုသလကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သကံ၏၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊
နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ဒေသံ၊ ဤသို့သတောရှိသော အကျိုးသည်၊ ဘဝိ ... တိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဒဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကို၊ အာဇီကန္တန္တိ၊ ကြားလိုသည်
ဖြစ်၍။ ။

မာရိယာ။ အချင်းကုန်သည်ဘို့၊ အဟံ၊ ကျွန်မသည်၊ ပုဠေ၊ ၁၅ ဘဝ၌၊
စရမာနဿ၊ ဆွမ်းခံခြင်းငှါသွားသော၊ ဥဇ္ဇဘူတဿ၊ စိတ်၏ ကောက်
ကျစ်ခြင်းကိုပြုတတ်သောကိလေသာတို့၏ခြင်း၊ ကြောင့်၊ ဖြောင့်သည်၏
အဖြစ် သို့ရောက်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ဗျက်ဆီးအပ်ပြီးသော ကိလေသာ ရှိ
သောရဟန်းအား၊ ဝိပဿန္နန၊ အထူးသဖြင့်ကြည်ညိုစွာသော စေတသော၊
စိတ်ဖြင့်၊ ဒေါဏီ၊ ဗြဟ္မစိုက်၊ ယိုစိ သော ဆီရှီးသာနှစ် ပြန်ပျက်၊ အဒိသိ၊
ပေးလှူဘူး၏၊ ကုသလဿ။ ကောင် သောအကျိုးသို့ ပေ ခြင်းက ကွဏ၊ ရှိ
သော၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဒီဃမန္တရံ၊ ဒီဃကလံ၊
ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်သုံး ဝိမာနသို့ ဗိမာန၌၊ အဟံ၊ ကျွန်မသည်၊ အ
နုဘာမိ။ ခံစားပြီ အဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ တဇ္ဇဝိပါကံ ထိုအကျိုးသည်လည်း

ပရိတ္တကံ၊ အနည် ငယ်ချကြွင်း၏။ မာရိယာ။ အချင်း ကုန်သည်တို့ တွေ
မာသေကိလေးလတ်မှ ဥဇ္ဇ-အထက်၌၊ မဟာကျွန်မ၏က လံကရိယ သေ
ခြင်းကိုပြုခြင်းသည်၊ ဘဝိသာတိ၊ ဖြစ်လသ့် ၊ အဟံ ကျွန်မသည် ဧကန္တက
ဇျကံ၊ စင်၊ စိဆင်းရဲ သာ၊ စောရံ၊ ကြပ် ကြုတ်ပြင်းငန့်စွာသော နယံ၊
အဝိစိငရဲသို့ ပပတ်သုံး ကျူးလသ့်။ တံနိရယံ၊ ထို ငရဲငရဲကြီးသည်
စတုမ္မာ၊ လေးထောင့်ရှိ၏၊ စတုန္ဒါရံ၊ လေးချက် နှာတို့၌ခံစား လေ ခုတ်နှင့်
ယှဉ်၏။ တံ။ ထိုအဝိစိငရဲ ကြီးကို၊ ဝိဘန္ဓာ၊ ကောင်းစွာတော်အပ်၏ တာဝ
သော။ အတို့အားဖြင့် မိတ်၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏၊ အယောဂါကာရေ၊ ငရိယန္တံ၊
သံနှင့်ပြီးသောတံတိုင်းဖြင့်ထက် နန်းကျင်မှရ ခံ၏ အယသ အယန္တံ၊
သံပြားဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိကုဗ္ဗိတံ၊ ဝိတ်ဖုံ၊ အပ်၏၊ တဿ ထိုအငရဲကြီး၏

အယောယော၊ သံဖြင့်ပြီးသေး။ ဘုမိ၊ မြေသည်။ ဇလိဟာ၊ အလျှံ၊ ပြောင်
 ပြောင်တောင့်၏။ တေဇသေယုဟာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ထွက်သော အလျှံရှိ
 သေးမျှ၊ သော မီးနှင့် ဖြတ်ယှဉ်၏။ တဿ၊ ထိုအစီစီရဲ၏။ သမန္တာ၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဗဟိ၊ အပသို့ သမုဋ္ဌိတာ၊ တက်သော၊ ဇာလ၊ မီးအလျှံ
 သည်၊ သဗ္ဗဒိသာသု၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့၌၊ ယောဇန သတံ၊
 ယူဇန၊ တရာထိုင်တိုင်၊ ပရိတွာ၊ နံ့၍၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ တိဋ္ဌတိ၊
 တည်၏။ မာရိသာ၊ အချင်းကုန်သသ်ဘို့၊ မယာ၊ ကျွန်မသည်၊ ကတဿ၊
 ပြုအပ်သော၊ ပါပကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏။ ဖလံ၊ အကျိုး ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊
 ဆင်ရဲစွာသော၊ ဝေဒနဉ္စ၊ ဝေဒနာကိုလည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအစီစီ ရဲတုံး၌၊
 အဟံ၊ ကျွန်မသည်၊ ဒိဃမဒ္ဓါနံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ ဝေဒိဿံ၊ ခံစားရလတ္တံ့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘုဝံ၊
 ပြင်းစွာ၊ သောစာမိ၊ စို၊ ရိပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို၊
 အဘာသိ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဘိက္ခုနောစရမာနဿာတိ။ ဘိက္ခုနောစရမာ
 နသာ ဟူသည်ကား။ အညတရဿ၊ တပါးသော။ ဘိန္နကိလေသဿ၊ ခွဲဖျက်
 အပ်ပြီးသော ကိလေသာ ရှိတတ်မူသော၊ ဘိက္ခုယ၊ ဆွမ်း အသွံငှါ၊
 ဇနောယ၊ လှသ့်လည်တတ်မူသော၊ ဘိက္ခုနောရဟန်းအား၊ ဒေါဏိ
 နိဗ္ဗန္တနိန္ဒိ၊ ဒေါဏိနိဗ္ဗန္တနိ ဟူသည်ကား၊ ဝိပန္နမာတေလဝိညာကံ၊ ယိုစီး
 သောဆီရှိသောနှင် ပြစ်ချ်ကို၊ ဥဇုဘူတဿာတိ၊ ဥဇုဘူတဿာ ဟူသည်
 ကား၊ ဝိညာဇိမ္မဝဂ်ကုမ္ပိ လဘာဝကရာနံ၊ စိတ်၏ဘောက်ကျက်သည်၏အ
 ဖြစ်ဘုံကို ဘတ်ကုန်သော၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိ
 ခြင် ကြောင့်၊ ဥဇုဘာဝဗ္ဗတ္တဿ၊ ခြောင့်မတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော
 ဝိပဿန္တန စေတသတိ၊ ဝိပဿန္တန စေတသ ဟူသည်ကား၊ ကမ္မဗလ
 သဒ္ဓါယ၊ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်သဖြင့်၊ သဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဿန္တန၊
 ကြည်လင်သော၊ ဝိစက္ကန စိတ်ဖြင့်၊ ဒိဃမန္တရန္တိ၊ ဒိဃမန္တရံ ဟူသည်ကား၊
 မကာရော၊ မအက္ခရာသည်၊ ပဒသန္တိကရော၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း၊
 ဒိဃမန္တရံဒိဃကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သသ်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ ကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်ကံ၏၊ တဗ္ဗဒါနိပ
 ရိန္တကန္တိ၊ တဗ္ဗဒါနိပရိက္ခကံ ဟူသည်ကား၊ တဗ္ဗပုညဖလံ၊ ထိုကုသိုလ်၏
 အကျိုးသည်သည်၊ ကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပက္ကဝိပါကတ္တာ၊ ရင့်သော
 အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပရိတ္တကံ၊ နည်း၏။

အပ္ပါဝသေသံ၊ အနည်းငယ်သာကြွင်း၏၊ နိဗ္ဗေနေဝ၊ မကြာမြင့်သောလျှင်
 ဣတော၊ ဤစီမံနုဗြိတ္တဘဝမှ၊ စရိယသမိ၊ ရွှေ့၊ ရှေးတော့အံ၊ ဣတိအ
 ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဒ္ဓံစတုဟိ
 မာသေဟိကာလံ ကိရိယာဘဝိဿတိတိ၊ ဥဒ္ဓံစတုဟိမာသေဟိ ကာလံ
 ကိရိယာဘဝိဿတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ စတုဟိမာ သဟိ၊ လေးလတို့၏၊
 ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ စတုနံမာသာနံ၊ လေးလတို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ပဉ္စမေမာ
 သေ၊ ငါးလမြောက်၌၊ မမ၊ ကျွန်ုပ်၏၊ ကာလံ ကိရိယာ၊ သေခြင်းသည်၊
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်သကဲ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသေတိ၊ ပြု၏၊ ဧကန္တကမ္မုကန္တိ၊
 ဧကန္တကမ္မုကံဟူသည်ကား၊ ဧကန္တေနော၊ စင်စစ်အားဖြင့် သာလျှင်၊
 အနိဋ္ဌသမယော ယတနက ဘာဝတော၊ အလိုမရှိအပ်သောခြောက်ပါး
 သော ဗသောယတနံ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကန္တဒုက္ခံ၊ စင်စစ်ဆင်းရဲ
 သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ စောသန္တေ၊
 စောရံဟူသည်ကား၊ ခါရုကံ၊ ကြွင်းသော၊ နိရယန္တိ၊ နိရယံ ဟူသည်
 ကား၊ သွေးဤစေ၌၊ အယောသုခံ၊ ချမ်းသာသည်၊ နတ္ထိ မရှိ၊ ဣတိက တွေ၊
 ဤသို့ပြု၍၊ နိရယန္တိ၊ နိရယဟူ၍၊ လက္ခဏံ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော၊
 နရကံ၊ ငရဲသို့၊ ပပတိဿာဟန္တိ၊ ပပတိဿာဟံ ဟူသည်ကား၊ အင်၊
 ကျွန်ုပ်သည်၊ ပပတိဿာမိ၊ ကျရလတ္တံ့၊ ။

စ၊ အထူးကိုဆို၍ အံ နိရယန္တိတ္ထေ နရသံဟူသော ဤပါဌ၌ အဝိဝိမဟာ
 နိရယဿ၊ အဝိဝိငရဲကြီးကို၊ အဓိဗ္ဗေတတ္တာ၊ အလိုရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုအဝိဝိငရဲကို၊ သရူပတော၊ သရုပ်အားဖြင့်၊ ဒသေတံ၊
 ပြုခြင်းငှါ၊ စတုက္ကဏ္ဍန္တိ အာဒံ၊ စတုက္ကဏ္ဍံ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာက၊
 အာဟ၊ ဆို၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ စတုက္ကဏ္ဍန္တိ စတုက္ကဏ္ဍံ ဟူသည်ကား၊
 စတုတ္ထောကံ၊ လေးထောင့်ရှိ၏၊ စတုခွါရန္တိ၊ စတုခွါရံဟူသည်ကား၊ စတု
 သု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဒိသာသု၊ အရပ်တို့၌၊ စတုဟိန္ဒါရေတံ၊ လေးခုကုန်
 သောတံခါးတို့၌၊ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်၏၊ ဝိဘတ္တန္တိ ဝိဘတ္တံဟူသည်ကား၊ သဠ၊
 ကောင်စွာ၊ ဝိဘတ္တံ၊ ဝေဘန်အပ်၏၊ ဘာဂသေသံ၊ ဘာဂသောဟူသည်
 ကား၊ ဘာဂတော၊ အတို့အာ ဖြင့်၊ ပိတန္တိ၊ မိတ်ဟူသည်ကား၊ တုလိတံ၊
 နှိုင်းယှဉ်အပ်၏၊ အယောပါကာရပရိယန္တန္တိ၊ အယောပါကာရပရိယန္တိ
 ဟူသည်ကား၊ အယောမယေန၊ သံဖြင့်ပြီးသော၊ ပါကာရနေတံ၊ တိုင်းဖြင့်၊
 ပရိက္ခိတ္တံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှဝန်းရံအပ်၏၊ အယသပဋိကုဋ္ဌိတန္တိ၊ အယသ
 ပဋိကုဋ္ဌိတံ ဟူသည်ကား၊ အယောပတလနေ၊ သံပြားဖြင့်သာလျှင်၊

ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ပိဟိတံ၊ ပိတ်အပ်၏၊ တေဇသာယုတာတိ၊ တေဇသာ
ယုတာဟူသည်ကား၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှာ၊ သမုဋ္ဌိတဇာလေ
န၊ ကောင်းစွာတက်သော မီးအလျှံဖြင့်၊ မဟတာ၊ ကြီးစွာသော၊ ဒ ပြိနာ၊
မီးနှင့်၊ နိရုန္တရံ၊ မပြတ်၊ သမာယုတဇာလာ၊ ယှဉ်သောမီးအလျှံရှိ၏၊ သမန္တာ
ယောဇနသတ နှို့၊ သမန္တာ ယောဇနသတံ ဟူသည်ကား၊ ဇံပန၊ ဤ
သည် ကား၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှာ၊ ဗဟိ၊ အပ၌၊ သဗ္ဗဒိသာယု ခပ်သိမ်း
ကုန်သောအရပ်တို့၌၊ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရာတိုင်တိုင်၊ ယောဇနာ
နံ၊ ယူဇနာတို့၏၊ သတံ၊ တရာတိုင်တိုင်၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဗရိ
တွာဗျာပေတွာ၊ နှို့၏၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တတ္ထာတိ၊ တတ္ထဟူသည်ကား၊
တတ္ထိ၊ မဟာနိရယေ၊ ထိုအစီမိငရဲ၌၊ ဝေဒိဿန္တိ၊ ဝေဒိဿံဟူသည်ကား၊
ဝေဒိဿာမိအနုသဝိဿာမိ၊ ခံစားခံစား၊ ဖလဉ္စပါပကမ္မဿာတိ၊ ဖလဉ္စပါ
ပကမ္မဿဟူသည်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒုက္ခာနုဘဝနံ၊
ဆင်းရဲကိုခံစားခြင်းသည်၊ မယာဇေ၊ ကျွန်မသည်သာလျှင်၊ ကတဿ၊
ပြုအပ်သော၊ ပါပဿကမ္မဿ၊ မကောင်းမှုကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးတည်၊ ဣတံ
အသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း။ ။

ဇံ၊ ဤသို့၊ တာယ၊ ထိုဝိမာနပြိတ္တာမသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မဗလေ
စ၊ ကံ၏အကျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ နေယိက
ဘလေစ၊ ငရဲတားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပကာသိတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊
သောဥပါသကော၊ ထိုဥပါသကောသည်၊ ကရုဏာသဉ္ဇောဒိတမာနသော၊
ကရုဏာသည်၊ ကောင်းစွာတိုက်တွန်းအပ်သော စိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုဝိမာနပြိတ္တာမ၏၊ ပကိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်၊
ဘဝယျံ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊
အာဟယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဒေဝတေ၊ နတ်တို့၊ တွံ၊ သင်သည်၊ မယံ၊ ကေဿ၊
ငါတလောကီလည်းအား၊ ဒါနေန၊ ပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ
၌သာလျှင်၊ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓါ၊ အလုံးစုံအလိုရှိအပ်သည်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊
ဥဇ္ဇာရသမ္ပတ္တိယုတ္တာ၊ မြတ်သောစည်းစိမ်နှင့်ယှဉ်သည်၊ ဇာတာ၊ ဇစ်မြစ်၊
ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား၊ ဣမေသံဥပါသကာနံ၊ ဤဥပါသကာတို့အား၊
ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ သတ္တုတ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်း၊ ဂုဏေ။
ဂုဏ်တော်တို့ကို၊ အနုဿာရိတွာ၊ အောက်မေ့၍၊ နိရယူပပတ္တိတော၊ ငရဲတံ၌
ဖြစ်လတ္တံ့သည်မှာ၊ မုတ္တိဿာသိ၊ လွတ်ရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
သာပေတိ၊ ထိုဝိမာနပြိတ္တာမသည်၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ၊ ရွှင်လန်းနှစ်သက်သည်

ဖြစ်၍။သာဓုတိ။ကောင်းပြီးဟူ၍။ ဝတ္ထု။ဆို၍။ တေသံ။ထိုကုန်သည်ဥပါ
 သကသို့အား။ ဗိဗ္ဗအန္တ ဝါနေန။ နတ်၌ဖြစ်သော ထင်းအပျော်ဖြင့်၊
 သန္တပေတွာ၊ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေ၍၊ ဗိဗ္ဗာနိ၊နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ဝတ္ထု
 နိစ၊အဝတ်တို့ကိုလည်း၊ကောင်း၊ ဝိဝိဓာနံ။အထူးထူးအပြားပြားများကုန်
 သော၊ရတနာနိစ ရတနာတို့ ကိုလည်း၊ အဒါသိ၊ပေး၏။ ဘဂဝန္တဗ္ဗ၊မြတ်
 စွာဘုရားကိုလည်း။ ဥဒ္ဓိဿ၊ရည်၍၊ဗိဗ္ဗံ၊နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဒုဿယုဂံ၊ပုဆိုး
 အစုံကို၊တေသံ၊ထိုကုန်သည်တို့၏၊ဟဝတ္ထု၊လက်၌၊ဧတွာ၊ပေး၍၊ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊အညတရာ၊ဘယောက်သော၊ ဝိဓာနပေတိ၊ဝိဓာနပြိတ္တာမ
 သည်၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ခြေတော်တို့ကို၊ သိသော၊
 ဦးဖြင့်၊ဝန္တတိ၊ရှိရဲ့၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ သာဝတ္ထိ၊သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ဂစ္ဆာ၊သွား
 ၍၊သတ္ထာရိ မြတ်စွာဘုရားကို၊မမ၊အကျွန်ုပ်၏၊ဝစနေန၊စကားဖြင့်၊ဇန္ဓဿ၊
 ရှိရဲ့ကြပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝန္တနဗ္ဗ၊ရှိရဲ့၊ခြင်းကိုလည်း၊ ပေသေသိ၊
 စေ၏၊တဗ္ဗနာဝံ၊ထိုသဘောကိုလည်း၊ အတ္တနေ၊မိမိ၏၊ ဣဒ္ဓါနုဘာဝေန၊
 တန်ခိုးအနုဘာဝဖြင့်၊တေဟိ၊ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ ဣတ္ထိ၊ထိုနေ့အခါ
 ရှိအပ်သောသဘော၊ ဗိဝံသိ၊ တံဒိဝသမေဝ၊ထိုနေ့၌သလျှင်၊ ဥပနေသိ၊
 သေဝင်၏၊အထ၊ထိုနောင်မှ တေဝါဏိဓာ၊ထိုကုန်သည်တို့သည်၊တ၊တ
 ပန္နနတော၊ထိုသဘော၊သိပ်မှ၊အနုတ္တမေန၊အစဉ်အားဖြင့်၊သာဝတ္ထိ၊သာ
 ဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊သွား၍၊ဧတနေ၊ဧတနေ၊ကျောင်းတော်သို့၊ ဝေ
 ထိတွာ ဝ၊၍၊သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ တံဒုဿယုဂံ၊ထိုပြိတ္တာမပေးလှူ
 လိုကသော ပုဆိုးအစုံကို၊ ဧတွာ၊လှူ၍၊ ဝန္တနဗ္ဗ၊ရှိရဲ့၊ခြင်းကိုလည်း၊ နိဝေ
 ဒေတွာ၊လျှောက်ကြာ၍၊ အာဒိတော၊အမှ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ တံပဝတ္ထိ၊ထို
 ဝိဓာနပြိတ္တာမ၏အကြောင်းကို၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားအား၊အရေ
 စေသံ၊ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထေ၊ထိုအ
 ကြောင်းကို၊အဋ္ဌပ္ပတ္တိ၊အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊သဗ္ဗတ္တပရိ
 သာယ၊ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ဝိတ္ထာရေန၊အကုလ်အားဖြင့်၊ဓမ္မ၊
 တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ သာဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာသည်၊
 မဟာဇနဿ၊လူများအပေါင်းအား၊သာတ္ထိကာ၊အကျိုးရှိသည်၊ ဇာတာ၊
 ဖြစ်၏၊ဥပါသကာ၊ဥပါသကာတို့သည်၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊နှစ်ရက်မြောက်
 သောနေ့၌၊ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ၊ ထုရားအမှုရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ဝဟန်း
 သံဃာအား၊ မဟာဒါနံ၊ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ဧတွာ၊ပေးလှူ၍၊တဿ၊
 ထိုဝိဓာနပြိတ္တာမအား၊ဒက္ခိဏံ၊အလှူကို၊ အာဒိသံ၊သု၊အလှူပေးဝေကုန်၏။

သာစ၊ ထိုဝိမာန ပြိတ္တာမသညသညး၊ တတောပေတ လောကတော၊ ထို
 ပြိတ္တာတုံမှ စဒိတွာ၊ ရတေန္တ၊ ဝိဝိဓရတနဝိ ဇ္ဇာတိတေ၊ အထူးထူးအပြား
 ပြားသော ရတနာရောင်တို့ နှင့် တောက်ပသော၊ တာဝသီသ တာဝနေ၊
 တာဝဘိသနတ်ပြည်၌၊ ကနကဝိမာနေ၊ ရွှေဗိမာန်၌၊ အန္တရာသဟဿ
 ပရိဝါရာ၊ တထောင်သောနတ်သွီး အခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍၊ နဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ရ၏
 မူတိ၊ ဤသည်ကား အပြီးတည်း၊ ခလ္လ၊ ကိယ ပေတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ၊
 ခလ္လကိယပြိတ္တာမန္တဝတ္ထု၏ အတွင်းသည့် နဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဥရဂဂင်-၁၁-နာဂပေတဝတ္ထု။

☞ ဗုဒ္ဓတောဝသေတေနပလေတိဟတ္ထိနာတိဏ္ဍိ၊ ဗုဒ္ဓတောဝသေတေန
 ပသေတိဟတ္ထိနာဤသို့အစရှိသောဝတ္ထုကံ၊ သန္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိ
 သော်၊ ခွေနှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏဝုဒ္ဓတ္တ၊ ဗုဒ္ဓဏ္ဍားသားဖြစ်ကုန်
 သော၊ ပေတ၊ ပြိတ္တာတို့ကိုးအာရက္ခ၊ အကြောင်ပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၍၊ ကိရု၊ ချေ၍ပြုဦးအံ့။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
 သံကိစ္ဆာ၊ သံကိစ္စသည်၊ သတ္တဝသိ၊ ကာ၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသည်သာလျှင်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခုရက္ခပေတ၊ သင်ရန်းရိပ်သည်၍ အဆုံး၌သာလျှင်၊ အရ
 ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ပတ်သွားရောက်၍၊ သာမဏေရတုမိယံ၊ သာမဏေ
 အဂ္ဂဋ္ဌိဋ္ဌိတောဝိတည်၍သည်၊ ထိသတ္တေဟိ၊ သုံးကျိပ်အတိုင်းအရှည်
 ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ။ အရညာယတနေ၊ တော
 အုပ်၌၊ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊
 ပဉ္စန္ဒစောရသတနံ ငါးရာကုန်သောခိုးသူတို့၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ အာ
 ဂတံ၊ လာသော၊ မေ၊ ကမ္မိ၊ သေခြင်းကိုလည်း၊ ဗာဟိတွာ၊ တားမြစ်၍၊ တေစ
 စောရေ၊ ထိုခိုးသူတို့ ကိုသည်း၊ ဒမေတွာ၊ ဆုံးမ၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊
 သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အပမာသိ၊ ကြွသွား၏၊ သတ္ထာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
 ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ဒေသနာ၊ သာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပ၊ ဗုဏိံ၊ သု၊ ရောက်ကြကုန်၏။ အထ၊ ထို
 နောင်မှ၊ အာယသ္မာသံကိစ္ဆာ၊ အရှင်သံကိစ္စသည်၊ ပရိပုဏ္ဏာသော၊
 အနှစ်နှစ်သယ်ပြည့်သည်ဖြစ်၍၊ လန္ဈုပသမ္ပဒေါ၊ ရအပ်သောပဉ္စင်းအဖြစ်ရှိ

သည်။ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ တေဟိပဉ္စဟိတိက္ခ၊ သတေဟိ၊ ထိုငါးရာကုန်သော
 ဟောနိးတို့နှင့် သမ္ဘိ၊ တက္က ဗ၊ ရဏသိ၊ ဗ၊ ဗ၊ ဏသိ ပြည်သို့၊ ဝတ္ထဝသွာ ခွဲ၊
 ဣသိပတန၊ ဟောန္တ၊ တို့၏ကျရာဖြစ်သော ဣသိပတန ကျောင်း၌ ပိဟာ
 သိ၊ နန္တိ၊ မနုဿ၊ လူ နှ့်သည်။ ထေရေသာ၊ သံကိစ္စဒေဝ၊ နိဇ္ဈိ၊ သန္တကံ၊
 အထံသို့၊ ဝတ္ထဝသွာ၊ နှ့်၍၊ ဓမ္မံ တရားကို၊ သုတွာ ကြွေးသကုန်၍၊ ပသန္တ
 မေနုဿ၊ ကြည်ညိုသောစာ၊ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ဝိပဗ္ဗုတံ ယော၊ ချီးအပ်
 ဖြင့်၊ ဝတ္ထဝသွာ၊ ဒေဝ၊ နှ့်၊ ဟုတွေးဖြစ်ကုန်၍၊ အာဝတ္ထု၊ ဒေဝ နှ့် ညွှော်သည်
 ရာနိ၊ သို့အားလျှာအပ်သောအလျှာ နှ့်၊ အာရော၊ လျှာကုန်၍၊ တဗ္ဗေ ထိုလူတို့
 တွင်း၊ အညဟရော တ၊ ယသကံ၊ သော၊ ဥပ၊ သ၊ ဝ၊ ဥပါသက၊ သည်၊
 မနုဿ လူ နှ့်ကို၊ နိဇ္ဈကတ္တေ၊ နိဇ္ဈဘဝသွား၊ မာအပေသံ၊ အောက်တည်စေ
 ၏၊ တေ၊ ထိုလူ နှ့်သည်။ ယော၊ ဗသံ၊ ဝှမ်းအားအထွေ ကံ၊ နိဇ္ဈဘတ္တံ၊ နိဇ္ဈ
 ဘဝကို၊ ပဋ္ဌ၊ ပသျှ၊ ဖြစ်စေကုန်၍၊ တေ၊ စသမယေန ထိုအခါ၌လည်း၊
 ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌ အညဟသော၊ တယောကံ၊ ကော၊ မိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိကံ၊ သ၊ ဝှာ၊ သောအသုရှိသော၊ ဖြ၊ ဗုပ၊ သော၊ ပုတ္တဝါအား ဝှေ့နှစ်၊ ယဝံ
 ကုသော၊ ပုတ္တဘဝသားသို့သည်သည်း ကာင်၊ ဒေဝ၊ တယော၊ ကံ၊ သော၊
 ဗိဟာစ သို့သောလည်းကောင်း၊ အပေ၊ သျှ ဖြစ်ကုန်၊ တေသု၊ ထိုသုံး
 ယောက်သောသားသို့ နှ့်တွင်း၊ ဓမ္မဓု နှ့်သော အကြီးသည်၊ တာ၊
 ဥပ၊ သကဿ ထိုဥပါသက၊ ၏၊ ဝှေ့သော အ ဆွခပ်ဥပ၊ သည် အ၊ ဘာ၊ သံ၊
 ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဥပါသက၊ သ၊ ထံ ထိုပုဏ္ဏား သားအကြီးကို၊
 ဝဟောတွာ၊ ခံ၍၊ အာသသ္မတေသံကိစ္စသားအရှင်သံကိစ္စ၊ သန္တကံ၊
 အထံသို့ အဝမာသိ ပဋ္ဌာ၊ ၏၊ အာသသ္မ သံကိစ္စ၊ အရှင်သံကိစ္စ၊ မ ထင်
 သည်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားသားအကြီးအား၊ ဓမ္မံ တရားကို၊ အသေသံ၊
 ဟော၏။ သော ထိုပုဏ္ဏားသားအကြီး သည် မရုစိတ္တော နှ့် ညံ့သော စိတ်ရှိ
 သည်။ အဘောသံ၊ ဖြစ်၏။ အသ၊ ထိုအခါ၌၊ န ထိုပုဏ္ဏားသား အကြီးကို၊
 သောဥပါသကော၊ ထိုဥပါသက၊ သည်၊ တံ၊ သင်သည်။ ကေသာ၊ တပါး
 သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ဟောနိးအား၊ နန္တကတ္တံ၊ နိဇ္ဈဘဝကို၊ ဒေဟိ လှူလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ပြာဟူသာနံ၊ ပုဏ္ဏားဖြစ်ကုန်သော၊ ဒ၊ ဝှာ၊ က၊
 အကျွန်ုပ်တို့အာ ။ သခဏာနံ၊ ဟောနိးဖြစ်ကုန်သော၊ သက္က၊ ပုတ္တိ၊ ဘာနံ၊
 သ၊ ကိ၊ ဝင် မင်းသားတရားသားတော်တို့အား၊ နိဇ္ဈဘတ္တံ နှ့် နိဇ္ဈဘဝကို
 လှူခြင်းသည်။ အနု၊ မိဇ္ဈိ၊ အလေ့အကျက်ဟုတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နဒဿ၊ မိ၊ ပေ၊ လှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တော၊ ဆိုအပ်

၁၂၂

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ

သည့်ရှိသော်၊ မယုဒ္ဓိ၊ ငါအားလည်း၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ နဒဿသိကိ၊ မလေး
လတ္တံ၊ လော၊ န္ဇုတံ၊ ဤသို့ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကထံ အဘယ်ကြောင့်၊ နဒဿသိကိ၊
မလေး၊ တဲနေနေနည်း နှုတ်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ငေယ န ဤသို့ ဖြစ်သ ည့်ရှိ
သော်၊ သံ၊ အဋ္ဌာဝထမင်းကို၊ မယု ငါအား၊ ဒေသံ၊ ပေး၏၊ တံ ထိုထမင်းကို
ကေဿ၊ တပါးသော၊ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းအား၊ ဒေဟိ၊ ပေးလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသားအကြီးသည်၊ သာဓုတိ ကောင်း
ပြီဟူ၍၊ ပဋိသုဏ္ဍိတွာ၊ နေခံ၍၊ ဒု နယဒိဝသေ၊ နှစ်ကော်မြောက်သော၊ နန္ဒ၊
ပါဘောပ၊ စောစောကပင်လျှင်၊ ဝိဘာရိ ကျောင်းသို့၊ တွာ သွား၍၊ ကေ၊
တပါးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကံ၊ အာနေတွာ၊ ပင့်ဆောင်၍၊ ဘောဇေသိ၊
လွှမ်းမိုး၍ ငေ၊ ဤသို့၊ ကလေ အခါသည်၊ ဂစ္ဆန္တိ သွားသည်ရှိ သံ၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဓမ္မေ တရားကို
လသးသုဏ္ဍိတွာ၊ နာ၍၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားသားအကြီး၏၊ ကနဋ္ဌဘာတာ
ညီသော် သည်လည်းကောင်း ။ ဘဂိနိဝ၊ နှစ်မသည်လည်းကောင်း၊ သာသ
နေ သာသနာ တင်၌၊ အဘိပ္ပသန္တ၊ အလွန်ကြည်ညိုကုန်သ ည့်ဖြစ်၍၊ ပုည
မ္ဘာတ၊ စကောင် မှုကိုပြုခြင်း၌၊ မ္ဘ၊ လျော်ကန်သည်၊ သည် ။ အယောသု၊
ဗြာဟ္မာနုစား၊ ဧ ဤသို့လည်း၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန် သာ၊ တေဇန၊
ထံ မှုကံသည်၊ ယထာဝိဘဝံ စည်းဝပ်အားလျှင်တွာ၊ ဒ နာဒိနိ၊ အလျှားပေး
ခြင်း စရှိ သည်တို့ ကံ၊ ဒေန္တော၊ ပေးလှူကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမဏဗြ ဟ္မ
ကေရ၊ နှစ် ပုဏ္ဏားတို့ ကံ၊ သက္ကရိ သု၊ အရိအသေပြုကုန်၏၊ ဂရုက၊ ရိသု၊
သားပေးပြုကုန်၏၊ မာနေသု၊ မြှော နှိုးကုန်၏၊ ပူ ဇသု၊ ပူ ဇကုန်၏၊ နေသံ၊
သို့ မောင်နှံ သုံးယောက်တို့၏၊ မာတုဝိဘာရေ၊ န၊ အမ်အဘတို့သည်
ကား၊ အသဒ္ဓ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိကုန်သည်၊ သမဏဗြာဟ္မကေသု၊ ရဟန်း
ပုဏ္ဏားတို့၌ အပသန္တ၊ မကြည်ညိုကုန်သည်၊ အဂါရဝါ၊ မရှိသေကုန်သည်၊
ပုညကိရိ ဘဿ၊ ပုညကိရိ သန္တံ၊ အန၊ ဒရာ၊ မရှိသေကုန်သည် အန္တန္တိကာ၊
အလိုသန္တမရှိကုန်သည်၊ အယောသု ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏၊
ဓါရိကံ၊ သူငယ်မကို၊ မာတုလေပုတ္တဿ၊ ဦးရိ သား၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊
ဥာတကာ၊ အဆွေအမျိုး နှံ့သည်၊ ပါရေသု၊ ခြိမ်းချက်ကုန်၏၊ သောစ၊ ထို
ဦးရီးသားသည်လည်း၊ အာယသ္မတောသံ နန္ဒဿ၊ အရှင်သံကိစ္စ၏၊ သန္တိ
ကေ၊ အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ နာရ၍၊ သံဝေဂေဇာတော၊ ထိတ်လန့်
ခြင်းဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန် ပြု၍၊ နိဗ္ဗံ၊ အမြဲ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
မာတုဂေဟံ၊ အမ်၏အိမ်သို့၊ သုပ္ပိတု၊ ဆွမ်းစားခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊

၁-ဥရဂဝဂ်-၁၁-နာဂပေတဝတ္ထု၊

၁၂၃

တံ၊ ထိုကိုရင်ကို၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ အတ္တနားမိမိ၏၊ မာတုလမိတာယ၊
 ဦးရီးသမီးဖြစ်သော၊ ဒါရိကာယ၊ သတ္တိသမီးဖြင့်၊ ပလောဘေသိ၊ ခြား
 ယောင်း၏၊ တေန၊ ထိုဖြားယောင်းခြင်းကြောင့် သော၊ ထိုသာမဏေသည်၊
 ဥကန္တိတော၊ ပျင်းရိသည်၊ ဟုက္ခ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသို့၊
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊
 ဥပ္ပဗ္ဗပဇိဿာမိ၊ လူထွက်ပါတော့အံ့၊ မံ၊ တပည့်တော်ကို၊ အနုဘာနာထ၊
 ခွင့်ပြုတော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ဥပဇ္ဈာယော၊
 ဥပဇ္ဈာယ်သည်၊ တဿ၊ ထိုသာမဏေ၏၊ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း
 ဥပနိဿယ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဖိယှာ၊ မြင်၍၊ သာမဏေရ၊ သာမဏေ မာသ
 မတ္တံ၊ တလမျှ အာဂမေဟိ၊ ဆိုင်းငံ့၊ ပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ သော၊ ထိုသာမဏေသည်၊ သာမူတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍၊ ပဋိဿဏိတွာ၊
 ဝန်ခံ၍၊ မာသေ၊ တလသည်၊ အတိက္ကန္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ တထေဝ၊ ထို
 ရှေးနည်းအတူသာလျှင်၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ဥပဇ္ဈာယော၊
 ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်၊ ပုန၊ တဘန်၊ အနုမာသံ၊ လခွဲကို၊ အာဂမေဟိ၊ ဆိုင်းငံ့
 ပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အနုမာသေ၊ လခွဲသည်၊
 အတိက္ကန္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးနည်းအတူသာလျှင်၊
 ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ပုန၊ တဘန်၊ သက္ကာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ကို၊ အာဂ
 မေဟိ၊ ဆိုင်းငံ့ဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုသာ
 မဏေသည်၊ သာမူတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍၊ ပဋိဿဏိ၊ ဝန်ခံ၏၊ အထေ၊ ထိုအခါ
 ဌံ၊ တထွ်၊ အန္တောသတ္တာဟေ၊ ထိုခုနစ်ရက်အတွင်း၌၊ သာမဏေရဿ၊
 သာမဏေ၏၊ မာတုလဝနိယာ၊ ဦးရီး၏၊ ဝိနဋ္ဌန္တု၊ ပျက်သောအမိုးရှိသော၊
 ဇိဏ္ဏံ၊ ဆွေးသော၊ ဗုပ္ပလကုဋံ၊ အားနည်းသောနံရံရှိသော၊ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို၊
 ဝါတဝဿာတိဟတံ၊ မိသားလေသည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိပတိ၊
 လဲကျ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်လဲကျရာ၌၊ ဗြာဟ္မဏောစ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏိစ၊ ပုဏ္ဏေ မသည်လည်းကောင်း၊ ဧပုတ္တောစ၊ နှစ်ယောက်
 ကုန်သောသားတို့သည်လည်းကောင်း၊ မိတာစ၊ သွီးသည်လည်းကောင်း၊
 ဂေဟေန၊ အိမ်သည်၊ အန္တောတ္ထဇာ၊ ဖိအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာသမကံသု၊
 သေကြကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုငါးယောက်တို့တွင် ဗြာဟ္မဏောစ၊ ပုဏ္ဏားသည်
 လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏိစ၊ ပုဏ္ဏေ မသည်လည်းကောင်း၊ ဂေဟယောနိယံ
 ဗြိက္ခာတံ၊ နိဗ္ဗတ္တိံ သု ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧပုတ္တောစ၊ နှစ်ယောက်သောသားတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ မိတာစ၊ သွီးသည် လည်းကောင်း၊ ဘုမဒေဝေသု။

ဘုမ္မာရိ နတ်တို့၌ နိဗ္ဗတ္တိသု ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု ထိုသုံးယောက်သော မောင်
 နှစ်မတို့တွင်။ ဇေဋ္ဌပုတ္တဿ။ သားအကြီးအား။ ဟတ္ထိယာနံ။ ဆင်ယာဉ်
 သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်၏။ က နိဋ္ဌဿ။ ညီငယ်အား။ အဿတရီရထော။ အဿ
 တရီရကသောရထားသည်။ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်၏။ ဓိတာယ။ သွီးအား။ သုဝဏ္ဏသိဝိ
 တာ။ ရွှေထမ်းဝင်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်၏။ ပြာဟ္မဏေဝ။ ပုဏ္ဏားသည်လည်း
 ကောင်း။ ပြာဟ္မဏီပုဏ္ဏေ မသည် လည်းကောင်း။ မဟန္တေမဟန္တေ။
 ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော။ အယောမဂ္ဂမေ။ သံဆောက်ပုတ် တို့ကို။ ဂဟေ
 တွာ။ ကိုင်ကုန်၍။ အညမညံ။ အချင်းချင်း။ အာကောဇေန္တိ။ ရိုက်နှက်ကုန်
 ၏။ အတိဟတဋ္ဌာနေသု။ ရိုက်နှက်ရာအရပ်တို့၌။ မဟန္တံ။ ကြီးကုန်သော။
 ဗာဠပမာဏာ။ အိုးဝရည်း။ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဂဏ္ဍာ။ အဖုတို့
 သည်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ။ ပေါက်ကုန်၍။ မဟုတ္တေနော။ တဏှာခြင်းဖြင့်သာလျှင်။
 ပစိတွာ။ ကျက်ကုန်၍။ ပရိဘေဒပတ္တာ။ ကွဲအက်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ။ ထိုပြဋ္ဌာတို့သည်။ အညမညဿ။ တယောက်
 သည်တယောက်၏။ ဂဏ္ဍံ။ အမာဖုကို။ ဗာဠေတွာ။ ခွဲကုန်၍။ ကောဓာတိ
 ဘုတာ။ အမျက်သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိတ္တရဏာဝစနေဟိ။
 သနားခြင်းကင်းကုန်သောစကားတို့ဖြင့်။ တဇ္ဇန္တာ။ ခြိမ်းချောက်ကုန်လျက်
 ပုဗ္ဗလောဟိတံ။ ပြည်သွေးကို။ ပိဝန္တိ။ သောက်ကုန်၏။ တိတ္တိံ။ ရောင့်ရဲခြင်း
 ကို။ နစပဋိလဘန္တိ။ ရလည်းမရကုန်။ အထ။ ထိုအခါ၌။ သာမဏေရော။
 သာမဏေသည် ဥက္ကဏ္ဍာတိဘုတော။ ပျင်းရိခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သည်
 ဖြစ်၍။ ဥပဇ္ဈာယံ။ ဥပဇ္ဈာယံသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ။ ကပ်၍။ ဘန္တေ။ အရှင်
 ဘုရား။ မယာ။ တပည့်တော်သည်။ ပဋိညာတဒိဝသော။ ဝန်ခံသောနေ့ရက်
 တို့သည်။ ဝိတိဝတ္တာ။ လွန်ကုန်ပြီ။ ဂေဟံ။ အိပ်သို့။ ဂမိဿာမိ။ သွားပါတော့
 အံ့။ ဖံ။ တပည့်တော်ကို။ အနုဇာနာထ။ ခွင့်ပြုတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ။
 ဤသို့။ အာဟ။ လျှောက်၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။ နံ။ ထိုသာမဏေကို။ ဥပဇ္ဈာ
 ယေ။ ဥပဇ္ဈာယံသည်။ သူရိယေ။ နေသည်။ အတ္ထင်္ဂတေ။ ဝင်သည်ရှိသော်။
 ကာဠပက္ခစတုဒ္ဒသိယာ။ လဆုတ်ပက္ခ တဆဲ့သေးရက်သည်။ ပဝတ္တမာနာ
 ယ။ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဧဟိ။ လာလှည့်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတွာ။ မိန့်တော်မူ၍။
 ဣသိပတန ဝိဟာရဿ။ ဣသိပတနကျောင်း၏။ ပိဋ္ဌိပဿန။ နောက်ပေး
 ဖြင့်။ ထောက်။ အတန်ငယ်။ ဂန္တိာ။ သွား၍။ အဋ္ဌာသိ။ တည်၍။ တေနဓဿမ
 ယေန ထိုအခါ၌လည်း။ ဇွေးဒဝပတ္တာ။ နှစ်ယောက်သောနတ် သားတို့သည်
 တဂိနယာ။ နှစ်မနှင်း။ သဒ္ဓိံ။ တကွ။ တေနောမဂ္ဂေန။ ထိုခရီးဖြင့်သာလျှင်။

ယက္ခသမာဂမံ နတ်သဘင်အစည်းအဝေးသို့သမ္ဘာဝေတုံ ခြိမိဝံသောဌ၊
 ဂစ္ဆန္တိ သွားကုန်၏။ တေသံပန ထိုနတ်သားနတ်သမီးတို့၏ကား၊ မာတာပိ
 တဒရာ၊ အမိအဘ ကိုသော်၊ မုဂ္ဂရဟတ္ထဝ၊ ဆောက်ပုတ်လက်စွဲကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဗရသပါဝ၊ ကြမ်းသောစကားရှိကုန်သည်၊ ကာဠုပ၊ မြည်းနက်
 သော အဆင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာကုလ၊ ကုလလူပေတိ တကေသဘာ
 ရာ၊ ဗရိဗရိကြသောကြွင်းသောကုသောဆံပင်ဝန်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဂ္ဂိ
 ခဗ္ဗကဝလက္ခန္ဓသဒိသာ၊ မိလောင်၍ထားအပ်သောထန်ပင်ငှက်နှင့် တူ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဂဟိတ၊ ပုဗ္ဗသေဟိတာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သော ပြည်သွေ ရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝလိတ္တဂတ္ထာ၊ တွန့်သောကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတိဝိယ၊
 အလွန်လျှင်၊ ဇေရုန္တဝိဂစ္ဆိဒဿနာ၊ စက်ဆုင်၍ရှာဘွယ်သောအဆင်ရှိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကထိသားသမီးဖြစ်သောနတ်သားနတ်သမီးတို့သို့၊ အနု
 ဗန္ဓန္တိ လိုက်ကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဝယသ္မာသံကိစ္စာ၊ အရှင်သံ
 ကိစ္စသည်၊ ယဟာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ပြုသည်ရှိသော်၊
 သောသမဏေဒရာ၊ ထိုသမဏေသည်၊ ဂစ္ဆန္တိန္တေ၊ သွားကုန်သော၊ တေ
 သဗ္ဗ၊ ထိုအလိုစုံသောသူတို့ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏။ တထ၊ ရှုပ်၊ ထိုသို့
 သဘာဝရှိသော၊ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ တန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းကို၊ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊
 တန်ဆင်၍၊ သာမဏေရံ၊ သာမဏေဘိ၊ သာမဏေရ၊ သာမဏေ၊ တို့။ သင်
 သည်၊ ဂစ္ဆန္တိန္တေ၊ သွားကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤပြိတ္တာနတ်တို့ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့အဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာပေဿာ
 ဝိတိ၊ ဩဉ်မြင်ပေ၏ဟု၊ ဝုတ္တေး၊ သွေ့ဝက်အပ်သည်ရှိသော်၊ တေဟိ၊ ထိုသို့
 မြင်မှုကား၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကို၊ ကတကမ္မံ ပြုနပ်သောကံကို၊ ဗုဒ္ဓိပုစ္ဆာတိ။
 မေးလေလောဟု၊ အဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သေ၊ ထိုသမဏေသည်၊ ဟတ္ထိ
 ယာနာဒိတိ၊ ဆင်ယာဉ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တိန္တေ၊ သွားကုန်သောသူတို့
 ကို၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ပဋိပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တေ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊
 ဘေပေတာ၊ အကြင်ပြိတ္တာတို့သည် ပစ္ဆိတော၊ နောက်မှ၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာ
 ကုန်၏။ တေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓိပုစ္ဆာတိ၊ မေးရန်ပါလောဟု၊ အာဟံသု၊
 ဆိုကုန်၏။ သာမဏေရာ၊ သာမဏေသည်၊ တေပေတေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့ကို၊
 ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈာဘာသိ၊ မေး၏။ ကံ၊ အဇ္ဈာဘာသိ၊ အဘယ်သို့
 မေးသနည်း ။

ဘောန္တော၊ အိုအချင်းတို့။ ပုတောဝသဗ္ဗပဋ္ဌမံ။ ခဗ္ဗသိမ်းသောသူတို့
 ၏ရှေးဦးစွာ၊ ဂစ္ဆန္တိန္တေ၊ သွားသောသူသည်၊ သေတေန၊ ဖြူသော၊ ဟတ္ထိနာ၊

ဆင်ဖြင့်၊ ပလေတိဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဂစ္ဆန္တောပန၊ သွား
သောသူသည်ကား၊ အဿတရိရထေန၊ အဿတိုရ်မြင်းကသောရထား
ဖြင့်၊ ပလေတိ၊ သွား၏၊ ပစ္ဆာ၊ ထိုသူတို့၏နောက်မှ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော၊
ကညာ၊ မိန်းမငယ်သည်၊ သဗ္ဗတောသမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဒသ
ဒိသာ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသယန္တိ၊ ကိုယ်၏အရောင်အ
ဝတ်တန်ဆာ အစရှိသစ်တို့၏ အရောင်တို့ဖြင့် ထွန်းပ ရေလျက်၊ သိဝိ
ကာယ၊ ထမ်းစင်ယာဉ်ဖြင့်၊ နိယျာတိ၊ သွား၏၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တံ့မူကား၊
မုပ္ပရဟတ္တပါဏိဒေန၊ ဆောက်ပုတ်တို့ကိုကိုင်စွဲ သာလက်ဟုဆိုအပ်ကုန်
သောလက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရုဒမုခ၊ ပိုမြည်တမ်းသောမျက်နှာ ရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ဘိန္ဒုပဘိန္ဒုဂတ္တာ၊ ဆောက်ပုတ်မြင်ပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့်ထို
ထိုသို့သော အရပ်၌ ပေါက်ပြတ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အည
မညဿ၊ တယောက်သည်တယောက်၏၊ လောဟိတံ၊ ပြည်သွေးကို၊ ယေန
ကာရဏေန၊ အကြင်သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ ပိဝေ၊ သောက်ကုန်၏
တံကာဏေံ ထို အကြောင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏၊ မနုဿ
ဘူကော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တံ့သည်၊ ဘိ၊ ပါပံ အ
ဘယ်သို့သောမကောင်းမှုကံကို၊ အကတ္တ၊ ပြုဘူးကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဇ္ဈာဘာသိ၊ မေး၏။

တညှ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပုရတောတိ၊ ပုရတောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗပဋ္ဌမံ၊
အလုံးစုံတို့၏ရှေ့ ဦးစွာ၊ သေတေနာတိ၊ သေတေနဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဏာမေန၊
ဗွေးဗွေးဖြူသော၊ ပလေတိတိ၊ ပလေတိဟူသည်ကား၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊
မဇ္ဈေပနာတိ၊ မဇ္ဈေပနဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို၊ အာရုဋ္ဌဿ၊ စီးသော
သူသည် ကောင်း၊ သိဝိကံ၊ ထမ်းစင်ယာဉ်ကို၊ အာရုဋ္ဌဿ၊ စီးသော
နတ်သွီး၏လည်းကောင်း၊ အန္တရေ၊ အလယ်၌၊ အဿတရိရထေနာတိ၊
အဿတရိရထေနဟူသည်ကား၊ အဿတရိယုတ္တေန၊ အဿတိုရ်မြင်း
ကသော၊ ရထေန ရထားဖြင့်၊ ပလေတိ၊ သွား၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ နိယတိတိ၊ နိယတိဟူသည်ကား၊ ဝဟိယူ
တိ၊ ရွက်ဆောင်၏၊ ဩဘာသယန္တိဒသသဗ္ဗတောဒိသာတိ၊ ဩဘာသ
ယန္တိဒသသဗ္ဗတောဒိသာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗတောသမန္တတော၊ ထက်
ဝန်းကျင်မှ၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဒသဒိသာ၊ ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊
အတ္တနော မိမိ၏၊ သရိယုဘာဟိဝ၊ ကိုယ်၏အရောင်တို့ဖြင့်လည်း၊ ဂတ္တာ
ဘရုကာဒိပ္ပဘာဟိဝ၊ အဝတ်တန်ဆာ အစရှိသည်တို့၏ အရောင်တို့ဖြင့်

လည်းကောင်း၊ မိစ္ဆာတမာနာ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်လျက် ယေသံ၊ ဧ၊ ကြွပ်
 ပြိတ္တာဘိအား၊ ဟတ္ထသင်္ခါတေသု၊ လက်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပါဏီသု၊
 လက်ဘုံ၌၊ မုဂ္ဂရာ၊ ဆောက်ပုတ်တို့သညာ၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
 မုဂ္ဂရ၊ ဟတ္ထပါဏီနေ ။ မုဂ္ဂရ၊ ဟတ္ထပါဏီနေ၊ မည်ကုန်၏၊ ဘူမိသဏ္ဌကရ၊
 နီသဒိသု၊ မြေသိပ်မွေ့ခြင်းပြုခြင်း၊ အစရှိသည်တို့၌၊ ပါဏီဝေါဟာ
 ရသော၊ ပါဏီဟူ သာခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို၊ လတ္တ၊ နတ္တ၊ ခုအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဟတ္ထ၊ သန္တိ၊ ဟတ္ထသန္တိဖြင့်၊ ပါဏီဝေါ၊ ပါဏီသန္တိကိုသးလျှင်၊
 မိစ္ဆာသိတော၊ အထူးပြုအပ်၏၊ ဆန္ဒပတိန္ဒဂတ္တာတံ၊ ဆန္ဒပတိန္ဒဂတ္တာဟု
 သည်ကား၊ မုဂ္ဂရေဟာနေ၊ ဆောက်ပုတ်ရိုက်သဖြင့်၊ တတ္ထ၊ တတ္ထ၊ ထိုထို
 အရပ်၌၊ ဆန္ဒပတိန္ဒသရိ၊ ပြတ်သောကွေသောကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ ဝိဝါယာ
 တိ၊ ဝိဝါယဟူသည်ကား၊ ဝိဝါယသော၊ ကပ်ရကုန်၏ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သာမဏေရေန၊ သာမဏေသည်၊ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်
 ရှိသော်၊ တေပေတာ၊ ထိုပြုတ္တာဘုံသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလိုစုံသော၊ တံလဝတ္ထံ၊
 ထိုအကြောင်းကို၊ စတုဟံ၊ ဂါယာဟံ၊ လေးဂါယာတို့ဖြင့်၊ ပစ္စာတာသုံ၊
 တဘနုပြန်ချောက်ကုန်၏၊ ကိံပစ္စာတာသုံ၊ အဘယ်သို့ပြန်လျှောက်ကုန်
 သနည်း၊ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဂစ္ဆန္တနံ၊ သွားကုန်သော၊ ဣသေ၊
 ဤသို့၊ နုတ္တင်၊ ယောနုရော၊ အကြွပ်ယောက်ျားသည်၊ ပုရတောဝ၊ ရှေးဦး
 သာလျှင်၊ သေတန၊ ပြုသော၊ စတုက္ကနေ၊ အခြေလေးချောင်ရှိသော၊
 ကုဇ္ဇနေ၊ မြေပုံဖျက်သဖြင့်သွားတတ်သော၊ နာဂေန၊ ဆင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊
 သွား၏၊ သေစနရော၊ ထိုယောက်ျားသည်လည်း၊ အမှတ်၊ ဘလညံ၊ တင်
 တို့၏၊ ဇေဋ္ဌော၊ အကြီးဖြစ်သော၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဧ၊ ဟု ဖြစ်၏၊ သေဝ
 ဇေဋ္ဌော၊ ထိုတပည့်တော်တို့၏သားကြီးသည်သာလျှင်၊ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့
 ကို၊ ဒတွာ၊ ပေလျှင်၊ ကြောင့်၊ သုခိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်
 ၍၊ ပမောဒတိ၊ မွေ့လျော်စံပျော်ရ၏ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ။ မေတ္တု၊ အ
 လယ်၌၊ ယောနုရော၊ အကြွပ်ယောက်ျားသည်၊ စတုက္ကံ၊ လေးစီးသောမြင်း
 တို့နှင့်၊ ယုတ္တနံ၊ ယှဉ်သော၊ သုငဂ္ဂိတေန၊ ကောင်းသောသွားခြင်းရှိသော၊
 အဿတရီရယေန၊ အဿဘိုရ်မြင်းကသောရထားဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊
 သေစရော၊ ထိုသူသည်၊ အမှတ်၊ တပည့်တော်တို့၏၊ မဇ္ဈိမော၊ အလတ်
 ဖြစ်သော၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ သေမဇ္ဈိမော၊ ထိုတပည့်တော်
 တို့၏သားလတ်သည်၊ အမတ္တရိ၊ မိမိ၏ဥစ္စာစည်စိမ်ဘုံနှင့်မျှစုံမင်လျှို့ဝှက်
 ခြင်းမရှိသော၊ ဒါနလတိ၊ အလှူရှင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိ၊ ရာဇတံ၊ တင့်

၁၂၀ ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

တယ်၏။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သပညာ၊ အကျိုးအကြောင်းကိုသိတတ်သောပညာလည်းရှိတယ်။ မိဂမန္တလောစနိ၊ သမင်မဇ္ဈိမုက်စံကဲ့သို့၍ မွင်းအပ်သောမုက်စံလည်းရှိတယ်။ သာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ပစ္ဆိမ၊ ဆင်သင်္ဃရထားယာဉ်ဖြင့်သွားသောသူတို့။ နောက်မှ၊ သိဝိကာယ၊ ဇင်းစင်ယာဉ်ဖြင့်။ နံသျှာဘ၊ သွား၏။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အမှားကဲ့။ ဘပညံတော်တို့၏၊ ကာကိဋ္ဌိကာ၊ အငယ်ဖြစ်သော၊ မိဘာ၊ သွေးသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏။ သာမိကာ၊ ထိုတပညံတော်တို့၏သို့ ငယ်သည်၊ ကာပဗုဘဝေန၊ မိမိသည်ရအပ်သောအတို့မှထက်ဝက်သောအဿူ၊ ပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ သုခိသုခနိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပမောဒ ဘ မွေ့လျော်ရ၏။ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တေတေ၊ ထိုတပညံတော်တို့၏သားသွေးတို့သည်လည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ပသန္တမိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစံတို့ကိုကုန်သည်ဖြစ်၍သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ခုဟနံ၊ ပုစ္ဆားတို့အား၊ ဗါနာနိ၊ အလှူတို့ကို၊ အဒံသု၊ ပေးလှူကုန်၏။ ယံပန၊ တပညံတော်တို့မူကား၊ မစ္ဆရိနော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို မပေးလှူသက်နှိုင်းမျှ စုံမက်လျှို့ဝှက်တတ်သောနှလုံးရှိသူနည်း။ အဟုမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ခုဟနံ၊ ပုစ္ဆားတို့ကို၊ ပရိဘသကာအက္ကသကာ၊ ချေရွက်ဆဲရေးတတ်ကုန်သည်၊ အဟုမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တေတေ၊ ထိုတပညံတော်တို့၏ သားသွေးတို့သည်လည်း ။ ဒက္ခာ၊ ပေးလှူကုန်သောကြောင့်၊ ငရိသာယန္တေ၊ စွယ်ရေကုန်၏။ မသန္တယံပန၊ တပညံတော်တို့မူကား၊ ဆိန္နော၊ ဖြတ်သော၊ နဇ္ဇော၊ ကျယ်သည်၊ သုယသိက္ခဝ၊ ခြောက်ဘက်သကဲ့သို့ ခြံပါသောဟိ၊ ဝေဗ္ဗုတ်ခြင်းတို့နှင့်၊ သုဿာမ၊ ခြေကံတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စာဘာသု၊ လျှောက်ကြားကုန်၏။ ။

တက္က၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပုရတောဝယောဂစ္ဆတိ၊ ပုရတောဝယောဂစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ ဣမသံဂစ္ဆန္တာနံ၊ ဤသွားကုန်သောသူတို့တွင်။ ယော၊ အခြင်သူသည်၊ ပုရတော၊ ရှေ့မှ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ယောသောပုရတောဂစ္ဆတိ ဟော၊ ယောသောပုရတောဂစ္ဆတိ ဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပဋ္ဌိရှိ၏။ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ယောသော အခြင်သူသည် ပုရတော၊ ရှေ့မှ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ကုဉ္ဇရေနာတိ၊ ကုဉ္ဇရေနာသည်ကား၊ ကံပသဝိ၊ ခြေကို၊ ဖိနယ်တီးဆွေးမြေ့ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကုဉ္ဇရသုတောင်အကွေ့တို့၌၊ ရမတံ၊ မွေ့လျော်တတ်၏။ စရတံ၊ လှည့်လည်တတ်၏။ ဣတိ၊

ထိုကြောင့်၊ ကုဉ္ဇရောတိ။ ကုဉ္ဇရဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမေန၊ ရအပ်သောအမည်ရှိ
 သော၊ ဟတ္ထိန၊ ဆင်ဖြင့်၊ နာဂေနာဘိဇ္ဈေ၊ နာဂနေဟူသောပါဌ်၌၊ ဝိပ္ပဟော၊
 ဝိပြုတ် ၂။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဿ၊
 ထိုဆင်အား၊ အဂမနယံအနုဘိဘဝနယံ၊ ဗျွတ် မိုးနိုင်သေးအဖြစ်သည်။
 နအတ္ထိ။ ရှိ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာဂေါ၊ နာဂမည်၏၊ တေနနာဂေန၊
 ထိုဆင်ဖြင့်၊ စတုက္ကမေနာတိ၊ စတုက္ကမေနဟူသည်ကား၊ စတုပ္ပါဒေန၊ ခြေ
 လေ၊ ချောင်းဖြင့်၊ ဇေဋ္ဌောတိ၊ ဇေဋ္ဌောဟူသည်ကား၊ ဂုဗ္ဗဇော၊ သားကြီး
 သည်၊ စကုတ္တိ ၂၊ စတုတ္ထိဟူသည်ကား၊ စတုဟိအဿတရိဟိ၊ လေး
 ကောင်ကုန်သောအဿတရိမြင်းတို့ဖြင့်၊ သုဝဂ္ဂိတေနာတိ၊ သုဝဂ္ဂိတေန
 ဟူသည်ကား၊ သုန္ဓရဂမနေန၊ ကောင်းသောလွှားခြင်းဖြင့်၊ မိဂမန္ဓလောစနာ
 တိ၊ မိဂမန္ဓလောစနာဟူသည်ကား၊ မိဂိဝိယ၊ သမင်မကဲ့သို့၊ မန္တက္ခိကာ၊
 ကြည်လင်သော မျက်စိရှိသော၊ ဘာဂဗျာဘာဂေနာတိ၊ ဘာဂဗျာဘာဂေန
 ဟူသည်ကား၊ ဘာဂဿ၊ အဘို့၏၊ အနုဘာဂေန၊ ထက်ဝက်သောအဘို့
 ဖြင့်၊ အနုနာ၊ မိမိသည်၊ လဒ္ဓကောဋ္ဌာသတော၊ ရအပ်သောအဘို့မှ၊ အနု
 ဘာဂဒါဒေန၊ ထက်ဝက်သောအဘို့ ဘိုပေးခြင်းကြောင့်၊ ဟောတုတုတေန၊
 အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သဖြင့်၊ သုဒိ ၂။ သုဒိဟူသည်ကား၊ သုဒ္ဓိနိ ချမ်းသာခြင်း
 ရှိသည်ဟုသန့်။ မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤသုဒ္ဓိဟူသောဝုတ်ကို၊ လိဂ်ဝိပ္ပလ္လ၊ သေန၊
 လိင်ဘောက်ပြန်သဖြင့် ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပရိဘာသကာတိ၊ ပရိဘာသကာ
 ဟူသည်ကား၊ အက္ကောသကာ၊ ဆဲဒေးတတ်ကုန်၏။ ပရိစာယေန္တိတံ၊ ပရိ
 စာယေန္တိဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗေသု၊ နတ်၌၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမဂုဏေသု၊
 ကာမဂုဏ်ဘုံ၌၊ အတ္တနေဝ၊ မိမိ၏၊ နန္ဒိယာနိ၊ ဣန္ဒြေ တို့ကို၊ ဣတောဝိ
 တေ၊ စ၊ ထိုမှဤမှသည်၊ ယထာသုခံ အသိုရှိတိုင် စာရေန္တိ၊ ဓမ္မပင်ကုန်
 ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပရိဇနေဟိ၊ အလုပ်အကျွေးတို့သည်၊ အတ္တနေဝ၊ မိမိ
 ၏ ဂုဏာနုဘာဝသိဒ္ဓေန၊ ကောင်းမှု၏အာနုဘော်ကြောင့် ငြိ သဖြင့်၊ ပရိဇနေ
 ယံ။ အလုပ်အကျွေးကို၊ ကာရေန္တိ၊ ပြုစေကုန်၏၊ မယဉ္ဇသုဿာမနဉ္ဇောဝ
 ဆိန္ဒာဘိ၊ မယဉ္ဇသုဿာမနဉ္ဇောဝဆိန္ဒာဟူသည်ကား၊ မယံပန၊ ငါတို့
 သည်ကား၊ ဆိန္ဒာ၊ ပြတ်သော၊ အာတပေနေပူ။ ဒိဗ္ဗော၊ ပစ်အပ်သော၊
 နဉ္ဇောဝိယ၊ ဂျူပင်ကဲ့သို့၊ သုဿာမ၊ ခြောက်တတ်ကုန်၏၊ ခုပ္ပါယာဟံ၊
 ငတ်မွတ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဒဏ္ဍာဘိဗာတေဟိ၊ ခုတ်
 ဖြင့် ဖုန်းနှက်ခြင်း တို့ကြောင့်လည်း၊ သုက္ခာ၊ ခြောက်တတ်ကုန်သည်၊

၁၃၀

ပေတဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိသု။

ဝိသုက္ခာ၊ အထူးသဖြင့်ခြောက်တတ်ကုန်သည်၊ တဝါးဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ အသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထု၊ အနက်တည်း။ ။

ဝေဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထုနာ၊ မိမိ၏။ ပါဝံ၊ ကောင်းမှုကို၊ သမ္ပဒေဒေတွာ၊ ပြောကြားပြီး၍၊ ယံ၊ ငါတို့သည် တုယံ သင်သာမဏေဇ္ဇံ၊ မာတုလမာတုလသနိယော၊ ဦးရီးအစိုးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝိက္ခိံ၊ သု၊ သျှောက်ကြားကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သာမဏေရော၊ သာမဏေသမ္ပ၊ သဗ္ဗာတသံဝေဂေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ထိတ်သန့်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧ ခုပါနံ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော ကိဗ္ဗိသကာရိနံ၊ ကြွပ်၊ ကြွပ်သောအမှု ရှိကုန်သောသူ ဣဒ္ဓါ၊ ကထိနု ခေါ၊ အဘယ်သို့သု၊ ငါတော့နေမိ၊ တော့ဇဉ် အစရှိသည်သည်၊ သိဇ္ဈာ၊ ပြီ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

ဘောဇန္တော၊ အိုအချင်းတို့၊ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်သည်၊ ဣဒ္ဓါ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း၊ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏၊ သယနံ၊ အိပ်ရာနေရာသည်၊ ဣဒ္ဓါ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း၊ တုမ္မာ၊ သင်တို့သည်၊ အနုပ္ပကေ သု၊ များစွာကုန်သော၊ ပဟုတဘောဂေသု၊ အတိုင်းအရှည် မရှိ၍၊ ပြာကောင်းမြတ်ကုန်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သည်၊ သန္တေသု၊ ဝိ၊ ကုန်သော်လည်း၊ သုခဟေတုနော၊ ချစ် သာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ပုညဿ၊ ကုသိုလ်ကံ ဣဒ္ဓါ၊ အဓာရဏေန၊ မပြုခြင်းကြောင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဝိရာဂါယ ချွတ်ယွင်းစေကုန်၍၊ အဇ္ဈယေသု၊ ဒုက္ခပတ္တာ၊ ပြိတ္တာသန္တ အကျုံးဝင်သော ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ သုပပကမ္မိနော၊ အလွန်မကောင်းမှုရှိကုန်သော၊ တုမ္မာ၊ သင်တို့သည်၊ ကထိကေနပကာရေန အဘယ် သို့သော အပြားအားဖြင့်၊ ယာပေယ၊ မျှကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမံ ဂါသံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဣဒ္ဓါ၊ တုမ္မာကံဘောဇနန္တိ၊ ဣဒ္ဓါ၊ တုမ္မာကံဘောဇနံ ဟူသည်ကား၊ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဘောဇနံ၊ အစာသည် ဣဒ္ဓါ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း၊ ဣဒ္ဓါ၊ သယနန္တိ၊ ဣဒ္ဓါ၊ သယနံဟူသည်ကား၊ သယနံ၊ အိပ်ရာနေရာသည်၊ ဣဒ္ဓါ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း၊ ဣဒ္ဓါ၊ သယနာတိ ဣဒ္ဓါ၊ သယနာဟူ၍လည်း၊ ကေမိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရှုတ်ကုန်၏၊ သယနာ၊ အိပ်ရာတို့သည်၊ ဣဒ္ဓါ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သနည်း၊ ဣဒ္ဓါ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ သယနေ၊ အိပ်ရာ၌၊ သယထ အိပ်ကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကထဉ္စ

ယာပေသာတိ၊ ကထမ္ဘယာပေသာယူ သည်ကား၊ ကေနပကာနေ၊ အကယ်
 သို့သောအပြာ ဖြင့်၊ ယာပေသာ၊ ချာတကြကုန်သနည်း၊ ကထံဂေါယာပေသာ
 တိပိ၊ ကထံခေါယာပေသာ ဟူ၍ သည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိရှိ၏။ ကထံ၊ အကယ်သို့
 လည်း၊ တုမှ သင်္ဘောသည်၊ ယာပေသာ၊ ချာတကြကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သုပါပဓိန္ဒနော၊ သုပ ဝဇ္ဇိနော
 ဟူသည်ကား။ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ အဝိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်
 မာသောသဘောရှိကုန်၏။ ပဟူတကောဂေသုတိ၊ ပဟူတကောဂေသုဟူ
 သည်ကား၊ အပရိယန္တေသု၊ အဆုံးမရှိကုန်သော၊ ဥဇ္ဈာရေသု၊ ဖြတ်ကုန်
 သော၊ ဘောဂေသု၊ ဧည့်စံဉာဏ်သည်၊ သန္တေသု၊ ရှိကုန်သော၊ အနုပ္ပ
 ကေသုတိ၊ အနုပ္ပကေသုဟူသည်ကား။ နုအပ္ပကေသု၊ မနည်းကုန်သော၊
 ဗဟူသု၊ များစွာကုန်သော၊ သုခိရဂေါယာတိ၊ သုခိရဂေါယာဟူသည်
 ကား၊ သုခောတုနော၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင့် ဖြစ်သော၊ ဝုညသော၊
 ကောင်းမှုကို၊ အကရေဏော၊ မပြုချင်းကြောင့်၊ သုခိရဂေါယာတု၊ ဝိဇ္ဇိတွာ၊
 ချွန်လွှဲ၊ ဝိဇ္ဇာကော၊ ချွန်လွှင်စေ၏၊ သုခသု၊ ဝိရာဂနော၊ သုခသု
 ဝိရာဂနဟူ၍၊ ဂေါပိ၊ အချို့သောသရတို့သည်၊ ပဋိန္ဒ၊ ရတ်ကုန်၏၊
 ဒုခဇ္ဈပ္ပတ္တတိ၊ ဒုခဇ္ဈပ္ပတ္တ ဟူသည်ကား၊ အန္တယချပေတယောနိပရိယ ပဋိ၊
 ပြိတ္တာအမျိုး၌ အကု၊ ဝင်သော၊ ဣဒိကွံ ဤခင်၊ ရဲသို့။ အနုပ္ပတ္တာ၊ အဧည့်
 ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဝေ၊ ဤသို့၊ သာမဏေနေ၊ သာမဏေသည်၊ ဝရိဘာသံတံ၊ ပြောဆိုသော
 စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍ပေတ။ ပြိတ္တာ ဟူသည်၊ တေန ထိုသာမဏေ
 သည်၊ ပုဏ္ဏိတဗ္ဗေ၊ မေးအပ်သောအနက်ကို၊ ဝိသန္တန္တာ၊ ပြောကြားလို
 ကုန်သဖြင့်၍။

ဘန္တ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သား၊ အညမညံ အချင်း
 ချင်း၊ ဝေတွာန ဗျတ်ပုတ်ကုန်၍၊ ပုဗ္ဗသောသံတံ၊ ပြည်သွေးကို၊ ဝိဝါမေ
 သောကံကုန်၏၊ ဗဟို၊ သုတ္တံသေ၊ ပြည်သွေးကို၊ ဝေတွာ၊ သောကံကုန်
 ၍၊ ဝေတာ၊ ရောင့်ရဲကုန်သည်၊ နေယာမေ၊ ဖြစ်ကုန်၊ မယံ၊ တပည့်တော်တို့
 သည်၊ တံ၊ ထိုမျှားစွာသေ၊ ပြည်သွေးကို၊ နုဇ္ဈာဒိဌသေ၊ နှစ်သက်၍သေ
 သောသံ၊ မဟုတ်ကုန်၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣတ္ထော ဝေဝေဝ၊ ဤတပည့်တော်
 တို့အတူသလျှင်၊ အဒယကားပေ၊ ဣ လှမရှိကုန်သော၊ ပေဗ္ဗ၊ တလွန်
 ဘဝ၌၊ ယမဿဉ္ဇယိနော၊ ယမဿာက အမည်ရှိသောသူ၌တည်လေ့ရှိ
 ကုန်သော၊ အညေဝိ၊ တပည့်တော်တို့မှ ဘဝါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မဗ္ဗေ။

ပြုအပ်သောအကောင်းမှုရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ မယံဝိယ၊ တပည့်
တော်တို့ကဲ့သို့၊ ပရိဒေဝယန္တိ၊ ငိုမြည်တမ်းကုန်ရာ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား၊ ယေတေမစ္ဆာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိဝိဓေ၊ အထူးထူးအပြား
ပြားမျှားကုန်သော၊ ဘောပေ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို၊ အဓိဂမ္မ၊ ရကုန်၍၊
အမှေဝိယ၊ တပည့်တော်တို့ကဲ့သို့၊ သယမ္ပိ၊ မိမိတို့သည်လည်း၊ နဘုဗ္ဗဇေ၊
မသုံးဆောင်ကုန်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဒေန္တာ၊ ပေးလှူကုန်လျက်၊
ပုညမ္ပိ ဒါနကုသိုလ်ကံကိုလည်း၊ နကော၊ မပြုကုန်၊ တေမစ္ဆာ၊ ထိုသတ္တ
ဝါတို့သည်၊ ပရတ္ထ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ ခုတ္တိပါသု၊ ဂတာ၊ ဆာလောင်ငတ်မွတ်
ခြင်းသည်ရှိ၍၊ စက်အပ်ကုန်သည့်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခဂ္ဂိနာမ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းစသော
အကြောင်းရှိသော ဆင်းရဲခြင်းတည်းဟူသော ဖိသည်လည်းကောင်း၊
ဝိဒ္ဓိသော၊ ရွှိနာမ၊ ငါတို့ကုသိုလ်ကံကိုမပြုအပ်အကုသိုလ်ကံကိုပြုအပ်၏
အစရှိသောနည်းဖြင့်ဖြစ်သောနှလုံးမသယာခြင်းတည်းဟူသောအပ်သော
ဖိသည်လည်းကောင်း၊ ခုပ္ပမ၊ နာ၊ လေငင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗိရံ၊ ကြာ
မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ အမှေဝိယ၊ တပည့်တော်တို့ကဲ့သို့၊ ဈာယဇေ၊
ပူသေင်ကုန်ရာ၏။ တေမစ္ဆာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကဋု၊ ကပ္ပလာနိ၊ အလို
မရှိအပ်သောအကျိုးဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ခုရဒြာယာနိ၊ ဆင်းရဲခြင်းဘဝ၊
တပေ၊ ကုန်သော၊ အကုသလကမ္မာနိ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ကို၊ ကတွာနု၊ ပြုကုန်
၍၊ ဗိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဒုက္ခံ၊ အပါယ်တုံ့ဖြစ်သောဆင်း
ရဲ၏။ အနုဘောန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဓနုညံ၊ ရွှေ
ငွေတန်၊ အစရှိသောသက်ရှိသက်မဲ့ဥစ္စာသလေး၊ အစရှိသောပေးဥစ္စာ
သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣတ္တရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး
မတည်၊ ဝိပရိတာ၊ မမ္ပံ၊ ဘောက်ပြန်တတ်သော သဘောရှိ၏။ ဣမေ၊ ဤလူ
ပြည်၌၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ ဣတ္တရံ၊ တို့၏၊ စဝနဓမ္မံ၊ ရွှေလျှောခြင်းသဘောရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ဣတ္တရံ၊ တို့သည်ကို၊ ဣတ္တရ
တော၊ တို့သောအားဖြင့်၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဒိပံ၊ မိမိမြို့ရပ်ကျားကြီးသဘွယ်ဖြစ်
သောတမလွန်ဘဝ၌ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းကောင်မှကို၊ ကရိယာယ၊
ပြုရာ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အရဟတံ၊ အရဟန္တာနံ၊ ဘုရားအစရှိ
ကုန်သောအရိယာသုတော်ကောင်းတို့၏၊ ဝစော၊ စကာ၊ ကို၊ သုတွာ၊ ကြား
၍၊ ဓမ္မဿ၊ ကုသိုလ်တရား၌၊ ကောဝိဒါ၊ လိမ္မာကုန်သော၊ ယေတေနရာ၊
အကြင်သူတို့သည်၊ ဘောဂါနဉ္စ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့၏လည်းကောင်း၊

ဇိဒိတဿစ၊ ဇိဒိတိန္ဒြေန္တိလည်းကောင်း၊ ဣတ္တရတာဝံ၊ တိုသောကာလရှိ
သည့်အဖြစ်ကို။ ဇံယာယာဝတော၊ ဤသို့ဟုတ်မှန်သောသဘောအား
ဖြင့်၊ ပဇာနန္တိ၊ အပြားအားဖြင့်သိကုန်၏။ တေနရ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဒါနေး၊
အလှူပေးခြင်း၌၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခါသိမ်း၊ နပမန္တန္တိ၊ မမေ့မလျော့ကုန်၊
ဣတိ၊ ဤသို့ ပဉ္စဂါထာ၊ ငါးဂါထာတို့ကို အဘာသံ၊ သု၊ ရုတ်ဆိုကုန်၏ ။

တတ္ထ၊ ထို ဂါထာတို့၌။ နခာတာဟောမာတိ၊ နခာတာဟောမဟူသည်
ကား၊ ခာတာသုဟိတာ၊ ဝကုန်သည်၊ တိတ္ထာ။ ရာဇုံရကုန်သည် နဟောမ၊
မဖြစ်ကုန်၊ နရုစ္စ၊ ဒိမ္မသေတိ၊ နရုစ္စ၊ ဒိမ္မသေဟူသည်ကား၊ နရုစ္စမေ၊ မနှစ်သက်
ကုန်၊ ရုစိ၊ အလိုကို၊ နဥပ္ပါဒေမ၊ မဖြစ်စေကုန်၊ တံ၊ ထိုပြည်သွေးကို၊ မယံ၊
တပည့်တော်တို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏ ရုစိယာ၊ အလိုအာ၊ ဖြင့်၊ နပိဝိဿာ
မ၊ မသေဝံကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း၊ ဣစ္စေဝါ
တိ၊ ဣစ္စေဝဟူသသံကား ဇေမေဝ၊ ဤ အတူသေလျှင်၊ မစ္စေဝရိဒေဝယန္တိ၊ တိ
မစ္စာပရိဒေဝယန္တိ ဟူသည်ကား၊ မယံဝိယ၊ တပည့်တော်တို့ကဲ့သို့၊ အညေ၊
တပါးကုန်သော၊ ကတကိဗ္ဗိယာ၊ ပြုအပ်သောကြမ်းကြုတ်ခြင်းရှိကြကုန်
သော၊ မနုဿာ လူတို့သည်၊ ပရိဒေဝန္တိ၊ သိကြွေးကြကုန်၏၊ ကန္တန္တိ၊ မြည်
တမ်းကုန်၏၊ အဒါယကာတိ၊ အဒါယကာဟူသည်ကား၊ အဒါနသီလံ၊
ပေးသွင်းလှ မရှိကုန်သော၊ မစ္ဆရိနောယမဿ ဌာယိနောတိ၊ မစ္ဆရိ၊ နယ
မဿ ဌာယိနောဟူသည်ကား၊ ယမလောကသညိတေ၊ ယမလောကဟု
မှတ်အပ်သော၊ ယမဿ၊ ယမ၏၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ဝိတ္တဝိသယေ၊ ပြိတ္တာတို့၌၊
ဌာနသီလံ၊ တည်လေ့ရှိ ကုန်သော၊ သေတေဝိဒိစ္စ၊ အဝိဂ္ဂမ္ဘဘောဂေတိ၊ ယေ
တေဝိဒိစ္စ အဝိဂ္ဂမ္ဘဘောဂေဟူသည်ကား၊ ယေတေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊
သမ္ဘာစ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်၌လည်းကောင်း၊ အာယတိဉ္စ၊ နောင်အခါ၌လည်း
ကောင်း၊ သုခဝိ၊ သသဝိဓာယကေ၊ ချမ်းသာအထူးကုန်စီရင်တတ်ကုန်သော
ဘောဂေ၊ စည်စိမ်တို့ကို၊ ဝိဒ္ဓိတွာပမိုလတိတွာ၊ ရကုန်၍၊ နဘုဉ္ဇေနေဝိ
ကရောန္တိ၊ ပုညန္တိ၊ နဘုဉ္ဇေနေဝိ၊ ကရောန္တိ၊ ပုညဟူသည်ကား၊ အငြေဝိယ၊
တပည့်တော်တို့ကဲ့သို့။ သယမ္ပိ မိမိတို့လည်း၊ နဘုဉ္ဇန္တိ၊ မသုံးသေဝင်ကုန်၊
ပသေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဒေန္တော ပေးလှူကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒါနမယံ၊ ဒါနဖြင့်
ပြီးသော ။ ပုညမ္ပိ၊ ကောင်းမှုကိုလည်း။ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ တေချပိပါသုပ
ဂတာပစ္ဆေတိ။ တေချပိပါသုပဂတာပစ္ဆေ ဟူသည်ကား၊ တေသတ္တာ၊
ထိုသတ္တာတို့သည်၊ ပရစ္ဆပရလောကေ၊ တလွန်လောက၌၊ ဝိတ္တဝိသ
ယေ၊ ပြိတ္တာတို့၌၊ ဇိဗ္ဗန္တောပိပါသတိဟူတာ၊ သာလောဝိပွတ်သတ်ခြင်း

သည်နှိုင်းစက်အပ်ကုန်သည်။ ဟုတွင်၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ စိရုံဈာယဓရေယုမာနာ
 တိ၊ စိရုံဈာယဓရေယုမာနာဟူသည်ကား၊ ခုန့်ဒိဟေတုကေန၊ ငတ်မွတ်
 ခြင်းအစရှိသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခဂ္ဂိနာ၊ ဆင်းရဲခြင်းဟူသောဒီး
 သည်၊ အမွေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ အကတံဝတ၊ ပြုမိလေ
 စွတကား၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကတံဝတ၊ ပြုမိပြုတကား၊ ဣတိအာဒိနာ၊
 ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပာတ္တမာနေန၊ ဖြစ်သော၊ ဝိပ္ပဒိသာခဏ်နာ၊ နှလုံးမသာ
 ယာခြင်းတည်းဟူသော မီးသည်၊ ခုယုမာနာ၊ လောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဈာယန္တိ၊ ပူလောင်ကုန်၏၊ အနုဠုနန္တိ၊ ညီးတွာ ကုန်၏ ဣတိအ.ယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော အနက်တည်း၊ ဒုရဒြာယာနိတံ၊ ဒုရဒြာယာ၊ ဟူသည်ကား၊
 ဒုက္ခဝိပါကာနိ ဆင်းရဲတည်းဟူသောအ.ကျိုးတို့သည်၊ အနုဘောန္တိ၊ ဒုက္ခ
 ကဋကပ္ပထ နိဘိ၊ အနုဘောန္တိ၊ ဒုက္ခကဋကပ္ပထာနိဟူသည်ကား၊ အ.နိဋ္ဌ
 ဝသာနိ၊ အလိုမရှိအပ်သော အကျိုးဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပါ-ကပ္ပာနိ၊
 မကောင်းမှုကံတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍ စိရကာလံ၊ ကြ မြင့်စွာသောကာလပတ်
 လုံ ။ ဒုက္ခံ၊ အပါယိကဒုက္ခံ၊ အပါယိန္တဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ အ.နုဘဝန္တိ၊ ခံစား
 ရကုန်၏၊ ဣတ္တန္တိ၊ ဣတ္တရံဟူသည်ကား၊ နမိရကာလဋ္ဌာယိ၊ ဤမြင့်စွာ
 တည်လေ့မရှိ၊ အနတ္တံ၊ အမြဲမရှိ၊ ဝိပရိကာမဓမ္မံ၊ တောက်ပြန်တတ်သော
 သဘောရှိ၏၊ ဣတ္တရံ၊ ဣဇိဝိတန္တိ၊ ဣတ္တရံ၊ ဣဇိဝိတံဟူသည်ကား၊ ဣဇ
 မနုဿလောကေ၊ ဤလူ့ပြည်၌၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဇိဝိတမ္ပိ အသက်
 သည်လည်း၊ ဣတ္တရံ၊ တိ၏၊ ပရိတ္တံ၊ အပ္ပကံ၊ နည်း၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသော
 ကာလပတ်လုံး၊ ဇိဝတိ၊ အသက်ရှင်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဝဿသတံ၊
 အနှစ်တရာအောက်၊ အပ္ပဝါ၊ နည်းသည်လည်းကောင်း၊ ဘိယျာဝါ၊ အနှစ်
 တရာထက် အလွန်သည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဘာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတ္တရံ၊ ဣတ္တရတော ဥဟွာတိ၊ ဣတ္တရံ၊ ဣတ္တရ
 တောဥတွာ ဟူသည်ကား၊ နေဥညာဒိ ဥကရဏဗ္ဗ၊ ဥဇ္ဈာဝပ၊ အ. ရှိ
 သောအဆောက်အဦသည် လည်းကောင်း၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဇိဝိတမ္ပိ၊
 အသက်သည် လည်းကောင်း၊ ဣတ္တရံ၊ တိ၏၊ ပရိတ္တံ၊ နည်း၏၊ ခဏိကံ၊
 တခဏမျှတည်၏၊ ဝိနဿနံ၊ ပျက်စီး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊
 ဥပပရိက္ခိတွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍၊ ဒိပံကရိယာထ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ဒိပံကရိ
 ယာထပဏ္ဍိတော ဟူသည်ကား၊ သပ္ပညော၊ ပညာရှိသော၊ ဝရိသော၊
 ယောက်ျားသည်၊ ဒိပံ၊ ကိုင်းကျွန်း သဖွယ်ဖြစ်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊

ပဏိဋ္ဌိတဉာဏ်၊ ကို၊ ပရမေသကော၊ တလွေန်လောကန္တိ၊ ဟိတသုခဝိဇ္ဇာနံ၊
 စီးဥ၊ ချမ်းသာ၏၊ ကည်သူတို့၊ ကယေသု၊ ပြီး၏၊ ယေဟေဇံ၊ ပဇာနန္တိတံ၊
 ယေဟေဇံ၊ ဇာနန္တိဟူသည့်ကား၊ ယေဟေမနုဿာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊
 မနုဿာနုတ္တ၊ သူတို့၏သည်းကောင်း၊ ဘောဂါနုဉ္စ၊ စည်စိမ်ချမ်းသာတို့၏
 လယ်ကောင်း၊ ဇိဝိတဿစ အသက်၏ လည်းကောင်း၊ ဣတ္တယောဝံ၊ တို့
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဟာယာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊ ဇာနန္တိ၊ သိ
 ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုလူ ဟူသည်၊ ဒါနေး၊ အပ္ပန္နံ၊ သဗ္ဗကလံ၊ အခါခင်သိမ်း၊
 နဗ္ဗမန္တန္တိ၊ မေမုခေယုတုနံ၊ သုတွာအယောတံ၊ စောတိ၊ သုတွာအယောတံ
 စောဟူသည် ကား၊ အယောတံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံထိုက်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ
 ဒိနံ၊ သုရားအစရှိ ကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့၏၊ ဝစနံ၊ တရားစကား
 ကို၊ သုတွာ၊ နာမန္တံ၊ သုတတ္ထာ၊ ကြားနာရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိအယ
 ဤသည် ကား၊ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း၊ သေဝံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊
 ပါကမ္မမေဝ၊ သင်္ဂဓာသညသံသျှင်တည်း။ ။

ဝေ။ ဤသို့သာမဏေနေ၊ သာမဏေသည်းပုဋ္ဌာ၊ မေးအင်ကုန်သော၊
 တေပတော၊ ထိုဗြဟ္မာတို့သည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို အာစက္ခိတွာ၊
 ပြောကြားကုန်၍၊ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်၊ တုယံ၊ သင်သာမဏေ၊
 မာတုသမာတုလာနိယော၊ ဗြံ၊ မိုးအရိုးတို့တည်း၊ ဣတိ ဤသို့၊ ပဇေဒေသု၊
 ဧဝံ၊ ကုန်၏၊ ဘံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သာမဏေရော၊ သာ
 မဏေသမံ၊ သန္တာတသံ၊ ဝဂေါ၊ ပြင်းစွာဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်း ဟူသည်
 ဖြစ်၍၊ ဥက္ကဋ္ဌာ၊ ချစ်ရခြင်းကို၊ ပဋိဝိနောဒေတွာ၊ ပလံ၊ ပျောက်၍၊ ဥဇ္ဈာ
 ယဿ၊ ဥပဏ္ဍာယ်၍၊ မိဒေသု၊ ခြေတို့၌၊ သံ၊ သော ဦးဖြင့်၊ နပတံ၊ တွာ၊ ဝငံ၊
 ဝေ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်သနည်း၊
 တန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ အနုကမ္မကေန၊ သနားခြင်းရှိသောအရှင်တုရားသည်
 အနုကမ္မ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ ဇွဲ၍၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကရ
 ဏိယံ၊ ပြုအပ်၏၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ တုမ္ပဟိ၊ အရှင်တုရားတို့သည်၊
 တံ၊ ထိုအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ မဟတာ၊ ရှေးစွာသော၊ အနုတ္တပါတေတော၊
 အကျိုးမဲ့သို့ကျခြင်းမှ၊ ကေဝိတော၊ စောင့်ရှောက်သည်၊ အဋ္ဌတေ၊ ဖြစ်ပေ
 ပြီတကား၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ ဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ စာရာဝါသန အိပ်
 ရာတည် ထပ်လျှံတောင်၌ နေခြင်းဖြင့်၊ နအဇ္ဈော၊ အလိုမရှိ ဗြဟ္မစရိယ
 ဝါသေ ဖြတ်သော အကျင့်ကိုသုံးခြင်း၌၊ အဟိမေဿာမိ၊ မွေ့လျော်ပါ
 တော့အံ့ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ အထ၊ ထိုသို့လျှောက်သောအခါ၌

၁၃၆

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

အာယသ္မာ သံကိစ္စော၊ အရှင်သံကိစ္စသည်၊ တဿ၊ ထိုသာမဏေအား၊
 အဇ္ဈာသယာနုဇ္ဈာံ၊ အလိုအာသယအား လျှောက်ပတ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အာရိက္ခိ၊ ပြောကြား၏၊ သော၊ ထိုသာမဏေသည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုတ္တန္တော၊ အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ နိဝိသေယဝ၊ မကြာ
 မြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုဘ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ အာ
 ယသ္မာပနသံကိစ္စော၊ အရှင်သံကိစ္စ သည်ကား၊ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်း
 ကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊
 သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဇ္ဈပ္ပတ္တိံ၊
 အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမ္ပတ္တ ပရိသာယ၊ ရောက်သ
 သော ပရိသတ်အား၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့် ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေ
 သေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာသည်၊ မဟာဇနဿ၊
 လူများအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ၊ အဘျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣဘံ၊ ဤသည်ကား အပြီးတည်း၊ နာဂပေတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ၊ နာဂပေတ
 ဝတ္ထုအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဥရဂဝဂ်-၁၂-ဥရဂပေတဝတ္ထု။

ဥရဂေါဝတဗ်ဇန္တုန္တိဣဒံ၊ ဥရဂေါဝတဗ်ဇန္တု အစရှိသော ဤဝတ္ထု
 ကို၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်
 ၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေတော် မူသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊ တပယောက်သေ ၊
 ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာဘုံ၊ အာရတ္တံ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ကိရု၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတ
 ရဿ၊ တပယောက်သော၊ ဥပါသကဿ၊ ဥပါသကာ၏၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်၊
 ကာလမကာသိ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ ဝုတ္တမရဏ
 ဟေတု၊ သားသေခြင်းသည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပရိဒေဝသော
 ကာသမာပန္နော၊ ပို ကြွေးခြင်းရိုးရိပ်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟိ၊ အပသို့၊
 နိက္ခိတော၊ ထွက်၍၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတရသော၊ ကမ္မံ၊ အမှု ။ ကာထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊
 အသက္ကာန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဂေဟယေဝ၊ အိမ်၌သာလျှင်၊
 အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ အထ ထိုသို့နေသောအခါ၌၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 ပစ္စု၊ သဝေယာသိ၊ ရိပ်းသောက်ထအခါ၌၊ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိံ၊ တာ
 မဟာကရုဏာသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ သတော်မူ၍၊ ဗုဒ္ဓဝက္ခုနာ၊ ဗုဒ္ဓဝက္ခု

ဖြင့်၊ လောကံ၊ လောကုပ္ပံ၊ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊
 တံဥပါသကံ၊ ထိုဥပါသကံကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဗုဒ္ဓန္တသမယံ၊ နံနက်
 အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းဗိုင်းကုပြင်ဝတ်တံမူ၍၊ ပတ္တဝီ၊ ရုံးသပိတ်
 သင်္ကန်းကို၊ အာဒယ၊ ယူ၍၊ တဿ၊ ထိုဥပါသကံ၏၊ ဂေဟ၊ ရွာမေ၊ အိမ်
 တံခါး၌၊ အဋ္ဌာယိ၊ တည်တော်မူ၏၊ ဥပါသကေ၊ ဥပါသကသသည်လည်း၊
 သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာဂတဟာဝံ၊ ကြွတော်မူသောသည်၏အဖြစ်ကို
 သုက္ခာ၊ ဤသို့၊ ဤသို့၊ သိစပ်လျှင်စွာ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဂစ္ဆိသ္မာ၊ သွား၍၊ ပဗ္ဗုပ္ပမနံ၊
 ခရီးဦး၊ ကြိုဆိုခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘတ္တံ၊ တားလက်မှ၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍၊ အာသနံ၊ နေရာကို
 ပညပေတွာ၊ ခင်း၍၊ အဒါယိ၊ ပေး၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပညတ္တေ
 ခင်ထားအပ်သော၊ အာသနေ၊ နေရာ၌၊ နံသိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ ဥပါသ
 ကောဝိ၊ ဥပါသကသသည်လည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇန္တိတွာ၊
 ရှိခိုးပြီး၍၊ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နံသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊
 တံ၊ ထိုဥပါသကံကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သောကဝိနောဒနံ၊
 စိုးရိမ်ခြင်းကိုပယ်ဖျောက်ခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ဥပါသက၊ ဥပါသက၊ ကိ၊ အသို့နည်း၊ သေကူပဗ္ဗုတေ၊ ဝိယ၊ စိုးရိမ်ခြင်း
 သည်နှိပ်စက်အပ်သကဲ့သို့၊ ဒိသ္မာ၊ ထင်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အာမ၊ ဩဌာဟုတ်ပါ၏၊ ဟိ၊ ဟေ့၊ ဟမနံ၊ နေက
 မေ၊ တပည့်တော်၏၊ ဗုဒ္ဓတ္ထာ၊ သားသည်၊ ကာလကံ၊ တောသေခြင်းကို၊ ပြု၏
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ သောစာမိ၊ စိုးရိမ်ပါ၏၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓတ္ထေ၊ လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ အတံ၊ ထိုအခါ၌၊ တဿ၊ ထိုဥပါ
 သကံအာ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သောကဝိနောဒနံ၊ စိုးရိမ်ခြင်း
 ကိုပယ်ဖျောက်ခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥရုဂဇာ
 တကံ၊ ဥရုဂဇာတ်တော်ကို၊ ကထေယိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရု၊ ကြားရဘူးသည်ကား၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီ သော အခါ၌၊ ကာ
 ထိက၊ နေ့ကထိကတိုင်း၌၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရဏသိပြည်၌၊ ဓမ္မပါလံ
 နာမ၊ ဓမ္မပါလအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏကုလံ၊ ဗုဒ္ဓန္တ၊ မျိုးသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဗုဒ္ဓန္တ၊ မျိုး၌၊ ဗြာဟ္မဇော၊ ဗုဒ္ဓန္တလည်း၊ ကေဝင်း၊
 ဗြာဟ္မဏိ၊ ဗုဒ္ဓန္တလည်း၊ ကေဝင်း၊ ဗုဒ္ဓန္တလည်း၊ ကေဝင်း၊ စိတ၊
 ထို့လည်း၊ ကေဝင်း၊ သုဏ္ဍိယ၊ ချွေမလည်း၊ ကေဝင်း၊ ဒါယိ၊ ကွန်လည်း၊
 ကေဝင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံစုံလည်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤသူ

တို့သည်၊ မဇ္ဈိမသုတိကာဝနာဘိရုတာ၊ မဇ္ဈိမသုတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပွား
 မြင်း၌မွေ့လျော်ကုန်သည်၊ အဟောသု၊ ဖြစ်ကုန်၏ တေသု၊ ထိုမြင်းကံယော
 သောသု ဟူ၍တွင်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဂေဟဇတော၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခမတိ၊
 ထွက်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ သေသဇန ဩင်းသောသုဟူ၍ ဟု၊ ဩဝေ
 တွာဆုံးမ၍၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ နိရပေက္ခောဝ၊ ဝိပဿနာဖြင့်ဖြစ်၍
 သာသျှင်၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဧကမိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊
 ပြာဟူ ကာ၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ပုဏ္ဏားသားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ စာရတော၊
 အိမ်မှ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ခတ္တံ လယ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ကံသတိ၊ လယ်
 ထွန်၍ ပုဏ္ဏားသားသည်၊ သုက္ခတိဏာပုဏ္ဏကဋ္ဌာနံ၊ မြောက်သောမြက်
 သစ်ရွာသစ်ခက်တို့၌၊ အလံ၊ မွေ့ဘဲ၊ မီးဘုတ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအကြိုက်ပုံ
 ၌ ဧကော၊ တကောင်သော၊ သပ္ပေ၊ ဖြွေဟောက်သည်၊ ဒါဟတယေန၊
 ပူလောင်သော၊ ဧတေ၊ ဩဝေ၊ ရုက္ခသုသိရတော၊ သစ်ခေါင်းမှ နိက္ခမိတွာ၊
 ထွက်၍ ပြာဟူကာ သုဏ္ဏား၊ နှစ်ပုတ္တံ ဤသားကို၊ ခုံသို့၊ ကုန်၏၊
 သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသားသည်၊ ဝိသပေဂေန၊ အဆိပ်၏အဟုန်ဖြင့်၊ မုန္တိ
 တော၊ တွေ့သော်ဖြစ်၍၊ တက္ကေဝ၊ ထိုမြေကိုက်ရာ အရင်၌သာလျှင်၊
 ပေတတွာ လည်း၍ ကာလကံတော၊ သေခြင်းကိုပြုသည်ရှိသော်၊ သက္ကော
 ဧဝာ၊ အသံသြ နတ်မင်းသည်၊ ဟူတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်၏၊ ပြာဟူ
 ကာ၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ မတံ၊ သေသော၊ ပုတ္တံ၊ သားကိုးသွားမြင်၍၊ ကမ္မန္တ
 သမိပေန၊ အမှုသုင်သော လယ်၏အနီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော၊ ဧကံ၊
 တယောကံသော၊ ပုရိသံ၊ ယောဂျားကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ ကိံ
 အာဟ၊ အာဟံသို့ ဆိုသနည်း၊ သပ္ပေ၊ အတွေ၊ မေ၊ ငါ့ဖွဲ့၊ စာရံ၊ အိမ်သို့၊
 ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပြာဟူကာ၊ ပုဏ္ဏားမကံ၊ နှစ်ပုတ္တံ နှစ်သားကို၊ သုက္ခဝတ္ထ
 နိဗ္ဗတ္တံ၊ မင်္ဂလာသောအခါကို ဝေတုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကသ၊
 တသော ကသောသု၍၊ တက္ကေဝ၊ ထင်းကို လည်းကောင်း၊ မာလာဂန္ဓာ
 ဗိနိဝ ပနိန္ဒသ၊ အစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဂေဟတွာ၊ ယူ၍၊ တုရိ
 တံ၊ သောသော သျှင်သျှင်၊ အာဂစ္ဆတု၊ လာစေသတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒထ၊ ပြောဆို ပါလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မှာလိုက်၏၊ သော၊ ထို
 ယေ ကျားသည်၊ တတ္ထ ထိုပုဏ္ဏားမ အိမ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ တထာ၊ ထို
 ပုဏ္ဏားကြီး မှာလိုက်တိုင်း၊ အာရောစေသိ၊ ပြောကြား၏၊ ဂေဟဇနောပိ၊
 အိမ်၌နေသော လူအပေါင်း သည်သည်၊ တထာ၊ ထိုပုဏ္ဏား မှာလိုက်
 တိုင်း၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ပြာဟူကာ၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ နှစ်တွာ၊ ရေချိုး၍၊ ဘုဗ္ဗိ

တော၊ သား၍၊ ပိလိပ္ပိတော၊ နံသာလိပ်းကျံ၍၊ ဗရိဒနဗရိဒတော၊ အိမ်သား
အပေါင်းခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ သရိရံ၊ ကိပ်အလောင်း
ကို၊ စိတကံ။ ထင်းပုံထက်သို့။ အာရောပေတော၊ တင်၍။ အဂ္ဂိ၊ မိကို။
ဒတော၊ ပေ၍၊ ဒါရုက္ခန္တံ။ သစ်သားတုံးကို။ ဗုပ္ပန္တောပိယ၊ မီးတုံကံသကဲ့
သို့။ နိဿေသကော၊ မီးရိပ်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဿန္တပေါ၊ ပူပန်ခြင်း
ကင်းသည်ဖြစ်၍။ အနိစ္စသည်၊ မပြုသောအမှတ်ကို။ မနသိကရေ၊ ရန္တာ၊
နှလုံးသွင်းလျက်၊ အဇ္ဈာသိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထို ၃ ခါ၌ ပြောဟူသော၊
ပုတ္တသား၏။ ပုတ္တသားသားသည်၊ သန္တု။ သိကြားသည်၊ ဟုတော၊ ဖြစ်၍
နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသိကြားဖြစ်သော ပုတ္တသားသားသည်လည်း၊
အမှကံ၊ ငါး၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ တရား လောင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိ၊ ဇာတိယံ၊ ရှေ့တဝှမ်း၊
ကထပုပ္ဖု၊ ပြုခဲ့သောကောင်းမှုကိုလည်း။ ပု၊ ဝေက္ခိတော၊ ဆင်ခြင်၍ စိတ
ရဉ္စ၊ အဘကို လည်းကောင်း၊ ဥ၊ တကေတ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို လည်း
ကောင်း၊ အနုကမ္မမာနော၊ အစဉ်သနားသည်ဖြစ်၍ ပြောဟူသောသေသနာ၊
ပုတ္တသားအသွင်ဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုမိ သပြိုဟ်ရာ အပျော်သို့။ ရန္တာ၊ သား၍၊ အ
ရောဇဒန္တ၊ မပိုကုန်သော၊ ဥာတကေ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို။ နိဗ္ဗာ၊ မြင်၍၊
အတ္တော၊ အိုအချင်းတို့ မိဂံ၊ သာ သမင်ကို၊ ဈာပေထ၊ ဒီ၊ ဖုတ်ကုန်သလော၊
အမှကံ၊ င တို့အား မိသားစုအသားကိုးဒေသ၊ ပေးကြကုန်သော ဆာတော၊
ဆာလောင်သည် အမှ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ပြ ဟူသော ပုတ္တသား
မိဂေါ၊ သား သမင်သည်၊ န၊ မဟုတ်။ မနုဿော၊ လူတည်း။ ဣ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဆို၏။ ကိ၊ အသို့နည်း။ ဒေသော၊ ဤသေသောသူသည်။ တုမှကံ၊
သင်ကို၏။ ပစ္စတ္တိကော၊ ရန်သူလား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုတ္တ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ
သော် နပစ္စတ္တိကော၊ ရန်သူမဟုတ်၊ ဥရေ ငင်၌ ဇေတော၊ ဖြစ်သော၊ ဩရ
သော၊ ရင်၌ဖြစ်သော၊ မဟာဂုဏဝန္တော၊ များသောဂုဏ်၊ ဇု၊ ရှိသော ဗာရု
ဏပုတ္တော၊ ပျိုသောသားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိ၊ မတ္ထံ၊ အတလံ
အကျိုးငှါ၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ တထာရူပေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဂုဏ
ဝတိ၊ ကျေ ဇူးရှိသော။ တရုဏပုတ္တော၊ ပျိုသောသားသည်၊ မကော၊ သေရာ
၌၊ နသောစထ၊ မပို ရိပ်ကုန်သနည်း။ ဣ၊ ဤသို့။ ပုတ္တ၊ သိကြားငင် ဆို
အပ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ဆိုစကား ကံ၊ သုတော၊ ကြား၍ ပြောဟူသော ပုတ္တသား
သည်၊ အသောစနကာရဏံ၊ မပိုးရိပ်သော အကြွပ်ကို၊ ကထန္တော၊
ပြောဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

၁၄၁ ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဗြိဟ္မဏ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဥရုဂေါ၊ ဖြေသည်။ ဇိဗ္ဗံ၊ ဟောင်းလေ ဗြိသော၊
 တစ်အရေကို၊ ဟိတံ၊ စွန့်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဣတိ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထို
 အတူ၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ ပရိတ္တမန္တော၊ လည်သော်။ သက္ကော၊ သက္က
 ဝံသသ်၊ ပေါရာဏသ၊ အဟောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မဿ၊ ဗိုသန္ဓေဟ် ဖြစ်
 စေတတ်သောကံ၍၊ ဝရိက္ခိ၊ ကဿ၊ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇိဗ္ဗံ၊
 ကောင်းလေပြီသော၊ သံတနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဟိတော၊ စွန့်၍၊ ဣတိ၊ သွား
 ၍၊ ဗြိဟ္မဏ၊ ဗုဒ္ဓ၊ သရိ၊ ရှေးဟ်သသ်၊ နိဗ္ဗာန၊ ခမ်းသာဆင်းရဲ
 ကိစ္စများခြင်းမရှိသသ်၊ ဇာတိ၊ ဖြစ်သသ်ရှိသော်၊ ပေတ၊ ဝိညာဉ်မှကင်း
 သသ်ဖြစ်၍၊ ကာသကံ၊ ဘေး၊ သေခြင်းကို ပြုသသ်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓမာနော၊
 မိသသ်လောင် အင်္ဂုသေ၊ ကာယော၊ နိဗ္ဗာသသ်၊ အပေတဝိညာဏတ္တာ၊
 ကင်းသော ဝိညာဉ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧ၊ ဟနုက္ခံ၊ သီးလောင်ခြင်း
 ကြောင့် ခြစ်သောဆင်းရဲ၊ နဇာနာတိ၊ မသိသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထို
 အတူ၊ တဿ၊ ကာသကံ၊ တဿ၊ ထိုသေသောငါတို့၏သားသည်၊ ကတော
 ကာသဿ၊ ပြုအပ်သော အခွင့်ရှိသော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၍၊ ဝသေ၊ အစွမ်း
 ဖြင့်၊ သော၊ ကိ၊ အကြင်ဖြစ်ရာတဝသ်ကို၊ ပါနုကံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တံဂ
 တိ၊ ခြံဖြစ်ရာတဝ သစ်သို့၊ ရုက္ခ၊ အနန္တရမေဝ ရုက္ခံ၊ အခြားမဲ့၌ သာ
 ယျှံ၊ တော၊ သွာလေသော၊ သောကာလကံ၊ တာ၊ ထိုသေချင်းကိုပြု
 သောငါတို့၏သားသည်၊ ဉာဘိနံ၊ အဆွေဟောင်းတို့၏၊ ပရိ၊ ဒေဝိတံ၊ ပိုမိုည်
 ကင်းခြင်းကို၊ နဇာနာတိ၊ သိ၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့မသိသောကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါ
 သသ်၊ တေ၊ မပုတ္တံ၊ ငါငါ၏သားကို နိမိတ္တကတွာ၊ အကြောင်းပြု၍၊ နရော
 ဒေမိ၊ မပိုကြွေးပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဂါယာ၊ နှစ်ဂါယာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်
 ဆို၏။

တက္က၊ သိဂါယာတို့၌၊ ဥရုဂေါ၊ ဟိတပဒေသ၊ ဥရုဂေါဟူသောပုဒ်၏၊ ဝိဂ္ဂ
 ကော၊ ဝိဂ္ဂိုဟ် နှင့် နံ၊ နိသို့ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဥရေန၊ ရှင်ဖွင့်၊ ဂစ္ဆ
 တိ၊ သွားဟတ်၏။ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥရုဂေါ၊ ဥရုမည်၏၊ တေ၊ ဤ
 ဥရုကုသော အမတ်သည် သပ္ပဿ၊ ဖြေ၏၊ အဝိဝေနံ၊ အမည်တည်း၊
 တံ၊ ဇိဗ္ဗန္တိ၊ တံ၊ ဇိဗ္ဗန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဇိဗ္ဗန္တိ၊ သွေးမြေသည်၏
 အဖြစ်နှင့် ဇိဗ္ဗန္တိ၊ သွေးမြေသော၊ ပုဏ္ဏ၊ တံ၊ ဟောင်းသော၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၍၊ တံ၊ နိဗ္ဗာနံ၊ အရေကို၊ ဟိတံ၊ စွန့်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ သန္တနုန္တိ၊
 သန္တနုဟူသည်ကား၊ ဥရုဂေါ၊ ဖြေသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇိဗ္ဗန္တိ၊ တံ၊
 ဟောင်းသော အရေကို၊ ရုက္ခန္တရေဂေါ၊ သစ်ပင်ကြား၌ သည်းကောင်း။

ကမ္မန္တရေဝါ၊ သစ်သားအကြား၌ လည်းကောင်း၊ မူလန္တရေဝါ၊ အမြစ်
 အကြား၌ လည်းကောင်း၊ ကမ္မုကံ သင်တိုင်းကို၊ ဩမုန္တန္တေဝါ၊ ချွန်
 သကဲ့သို့၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဩမုန္တိတ္တာ၊ ချွတ်၌၊ မောစေတွေး၊ လွတ်စေ၍၊
 ပဟာယ ဆနေတွေး၊ စွန့်၍၊ ယထာကာမံ၊ အလိုရှိရာသို့၊ ဂစ္ဆတိယထာ၊
 သွားသကဲ့သို့၊ ဇေမေဝံ၊ ဤအတူ၊ သံသာဇေ၊ သံသရာ၌၊ ပရိတ္တမန္တော၊
 လည်သော၊ သက္ကော၊ သက္ကဝါသညံ၊ ပေါရာဏဿ၊ အဟောင်းဖြစ်သော၊
 ကမ္မဿ ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပရိက္ခိဏတ္တာ၊ ကုန်သသ်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေရိ
 တူဘံ၊ ဆွေးမြေ့သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သန္တန္တံ၊ မိမိဘယ်ကို၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဟိတ္တာ စွန့်၍၊ ယထာကာမံ၊ အလိုရှိရာအရပ်သို့၊
 ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ပုနတ္ထဝေသေန၊ တဘန်ဘဝသစ်၌ ဖြစ်သည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဥပပန္နတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဣကိအသံ ဤသံသကား၊ အက္ကော၊ အနက်
 တည်း၊ ဇေ နိ၊ ဇေဟူသည်ကား၊ ခုပ္ပမာနံ၊ မီးလောင်သော၊ ပုတ္တဿ၊
 သား၏၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊
 သရိရနိန္တော၊ ကတိ၊ သရိရနိန္တော၊ ဟူသည်ကား၊ အယ်ဝိယ၊ ဤသူ
 ကဲ့သို့၊ အညေသတ္တိတပါးသောသူ၏လည်းကောင်း၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ ဇေ၊ ဤတို့၊
 ဘောဂဝိရဟိတေ၊ စည်းစိမ် ကင်းသည်ရှိသော်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နိစ္ဆ
 ကေ၊ အခြည်ရှိသည်၊ ဇာတေ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ ပေတေတိ၊ ပေတေဟူ
 သည်ကား၊ အာယုဥသ္မာဝိည၊ ကာတာ၊ အသက်အရွယ်ညီညွတ်မှ၊ အပ
 ဂတေ၊ ကင်သည်ရှိသော်၊ ကာလကံတေ၊ သေခြင်းကံပြုသည်၊ သတိ၊
 ဖြစ်လတ်သော၊ မတေ၊ သေသည်၊ ဇာတေ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ တသ္မာတိ၊
 တသ္မာ ဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ခုပ္ပမာနော၊ မီးလောင်
 သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ အပေတဝိညာဏတ္တာ၊ ကင်းသောဝိညာဉ်
 ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ခုပ္ပမာနော၊ ပူလောင်ခြင်းဆင်းရဲကို၊ နဇာနာတိ
 ဝိယ၊ မသိသကဲ့သို့ ဥါတိနံ၊ ဆွေမျိုးဘောင်းတို့၏ ရုဒ်တတ္ထိ၊ မျက်လှေပိုင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိ၊ ဒဝိဘဏ္ဍိ မြည်တမ်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မမေ၊ ငါ၏၊ ဇေတံပုတ္တံ၊
 ဤသားကို၊ နိမိတ္တကတ္တာ၊ အကြောင်းနိမိတ်ပြု၍၊ နရောဒါမိ၊ မငိုကြွေး၊
 ဂတောသောတဿယာဂတိတိ၊ ဂတောသောတဿယာဂတိ ဟူသည်
 ကား၊ မတသတ္တာ၊ သေသောသတ္တဝါတို့သည် ယဒိနုဉ္စန္ဒန္တံ၊ အကယ်၍
 မပြတ်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ မတဿပနံ၊ သေသောသူသည်ကား၊ ဂတော
 ကာသဿ၊ ပြုအပ်သော အခွင့်ရှိသော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ ဝေသေန၊ အစွမ်း

၁၄၂

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

အားဖြင့်၊ ယာဂတိ၊ အကြင်ဂတိကို၊ ပါဠိကပ်၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ၉ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တဒနန္တရမေဝ၊ ထိုဝုတ္တတိ၏အခြားမဲ့၌ သာလျှင်၊ ဂတော၊
 သွားလေသော၊ သော၊ ထိုငါတို့၏ သားသည်၊ ပုရိမဉ္ဇာတိနံ၊ ဆွေမျိုး
 ဟောင်းတို့ ၏ ရုဒိတံ၊ မျက်ရေပေါ်ခြင်းကို၊ ပရိဒေဝိတံ၊ ငိုမြည်တင်းခြင်းကို
 နပစ္စာသိသတိ၊ မတောင့်တ၊ ယောဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ ပုရိမဉ္ဇာတိနံ
 ဆွေမျိုးဟောင်းတို့၏၊ ရုဒိတေန၊ မျက်ရေပေါ်သဖြင့်၊ ကာမိ၊ တစုံတခုသော
 အတ္တသိဒ္ဓိ၊ အကျိုး၏ပြီးခြင်းသည်၊ နာဗိဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။

ဇေ၊ ဤသို့၊ ဗြာဟ္မဏေန၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အသောစနကာ
 ရဏော၊ မဝိုးရိမ်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ကထိတေ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်
 ပရိယာယ၊ ပရိယာယ်ဖြင့်၊ မနသိကာရကောသလော၊ နှစ်လုံးသွင်းခြင်း၌
 လိမ္မာသည်ကို၊ ပကာသိတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗြာဟ္မဏရှုပါ၊ ပုဏ္ဏား
 ယောင်ဆောင်သော၊ သက္ကေ ။ သိကြားမင်းသည်၊ ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏားမ
 ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း၊ အဗ္ဗ၊ မိခင်၊ သောမ
 တော၊ ထိုသေသောသူသည်၊ တုယံ၊ သင်နှင့်၊ ကိံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့
 တော့ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်၊ ဒသမာသေ၊
 ဆယ်လတို့ပတ်လုံး၊ ကုန္တိနာ၊ ဝမ်းဖြင့်၊ ပရိဟရိတွာ၊ လွယ်ဆောင်၍၊ သညံ
 နိ၊ ရည်ကို၊ ပါယေတွာ၊ တိုက်၍၊ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို၊ သက္ကပေ
 တွာ၊ တည်စေ၍၊ သံ၊ ခိုတော၊ ကြီးပွားစေအပ်သော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တော၊
 သားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ ဇေ၊
 ဤသို့၊ ဝိဟာ၊ အဘသည်၊ တာဝ၊ ရှေ့ဦးစွာ၊ ပုရိသဘာဝေန၊ ယောက်ျား၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ မာရောဒတု မဝိ၊ ကြွေးသည်ဖြစ်စေဦး၊ မာတု၊ အမိ၏၊ ဟဒ
 ယံနာမ၊ ဝိတ်နှလုံးမည်သည်ကား၊ မုဒုကံ၊ နူးညံ့၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
 နရောဒယိ၊ မဝိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊
 ကြား၍၊ အရောဒန ကာရဏံ၊ မဝိကြွေ ခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ကထေန္တိ
 ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

သာမိ၊ အရှင်ပုဏ္ဏား၊ သောပုတ္တော၊ ထိုငါတို့၏သားသည်၊ အနုဗ္ဗိတော
 ငါ့သား၏အဖြစ်သို့လာလှည့်ဟု ငါမခေါ်အပ်ဘဲလျက်၊ တတော၊ ထိုရှေး၌
 တည်သော ကိုယ်၏အဖြစ်မှ၊ အာဂါ၊ ငါတို့၏ အထံသို့ လာပါ၏။ အနု
 ဉာတော၊ ချစ်သားတမလွန်ဘဝသို့ သွားလေတော့ဟု ငါတို့သည်ခွင့်မ
 လွှတ်အပ်ဘဲလျက်၊ ဣတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောသောကမှ၊ ဂတော၊ တမ

လွန်လောကသို့သွား၏။ သာမိ၊ အရှင်ပုဏ္ဏား။ ယထာယေန အာကာရေန၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာဂတော၊ လာ၏။ တထာတေန ဧဝံ အာကာရေန။ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် သာလျှင်၊ ဂတော၊ သွားလေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဝသဝတ္တိကေ၊ အလိုသို့လိုက်ခြင်းမရှိသော၊ တတ္ထ ထိုသံသရာဝဋ်၏ ဖြစ်ခြင်း၌၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ ပနိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ပရိဒေဝနာ၊ ငိုမြည်တမ်းခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ သာမိ၊ အရှင်ပုဏ္ဏား။ ဓုပ္ပမာနော၊ ဘေးသည် လောင်အပ်သော၊ ကာယော၊ နှလုံးသည်၊ အပေတဝိညာဏက္ခာ၊ ကင်းသော ဝိညာဉ်ရှိသည်။ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒါဟနက္ခံ၊ မီးလောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို၊ နဇာနာတိဇ္ဈာ၊ မသိသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ တဿပုတ္တဿ၊ ထိုတမလွန်လောကသို့သွားတတ်သော ငါတို့၏ သားသည်၊ ကတော ကာသဿ၊ ပြုအပ်သော အခွင့် ရှိသော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ယာဂတိ၊ အကြင်ဖြစ်ရာဘဝသစ်ကို၊ ပါနိကန္တိ၊ အသိုက်အပ်၏။ တံဂတိ၊ ထိုဖြစ်ရာဘဝသစ်သို့၊ ဓုတိအနန္တရမေဝ၊ သေသည်အခြားမဲ့၌ သာလျှင်၊ ဂတော၊ သွားလေသော၊ သေပေတော၊ ထိုငါတို့၏ သားသည်၊ ဉာတိနံ၊ ဆွေမျိုးဟောင်းတို့၏၊ ပရိဒေဝိတံ၊ ငိုမြည်တမ်းခြင်းကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧတံ၊ ထိုတမလွန် လောကသို့ သွားသော ငါတို့၏ သားကို၊ နိမိတ္တကဝ္ဋော၊ အကြောင်းပြု၍၊ နရောဒါမိ၊ မငို ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါယာနယံ၊ ဂါယာနစ်ချက်၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ အနန္တိတောတိ၊ အနန္တိတောဟူသည်ကား၊ အနတ္တိတော၊ မခေါ်ဘဲလျက်၊ ဧဟံ၊ လာစွည့်၊ ဟေ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တဘာဝံ၊ သား၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဂစ္ဆ၊ ကပ်စွည့်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပက္ခောသိတော၊ မခေါ်ဘဲလျက်၊ တတောတိ၊ တတောဟူသည်ကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အပတ်၌၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဌိတော၊ တည်၏။ တတောပရလေဝကတော၊ ထိုတမလွန်လောကမှ၊ အာဂါတိ၊ အာဂါဟူသည်ကား၊ အာဂဉ္ဇိ၊ လာ၏။ နာနုညာတောတိ၊ နာနုညာတောဟူသည်ကား၊ အနုမတော၊ ခွင့်မလွှတ်ဘဲ၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ ပရလောကံ၊ တမလွန်လောကသို့၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလော၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ အဝိဿဋ္ဌော၊ မစွန့်လွှတ်ဘဲလျက်၊ ဣတောတိ၊ ဣတောဟူသည်ကား၊ ဣဝေလောကတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကမှ၊ ဂတောတိ၊ ဂတောဟူသည်ကား၊ အပဂတော၊ ဗဲသွားလေလော၊ ယထာဂတောတိ၊ ယထာဂတောဟူသည်ကား၊ ယေနာကာရေန၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအား

ဖြင့်၊ အာဂတော၊ လာန္တိ၊ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်၊ အနု ဗြိတောဝေ၊ မခေါ်ဘဲ
 ဝျက်သာလျှင်၊ အာဂတော၊ လာန္တိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ ဘတောဂတောဘိ၊ တတောဂတော ဟူသည်ကား၊ တေ
 နေဝ၊ ကာနေ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဂတော၊ သွား၏၊
 သကေန၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊ ကမ္မုနာဝါ၊ ကံဖြင့်လည်း၊ အာဂတောယထာ၊
 လာသကဲ့သို့၊ တတာ၊ ထိုအတူ သကေန၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊ ကမ္မုနာဝါ၊ ကံ
 ဖြင့်သည်း၊ ဂတော၊ သွား၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ဇေတေန၊ ထိုတဘောဂတော ဟူသောပင်ဖြင့်၊ ကမ္မဿကတံ၊ ကံ
 သာလျှင်မိမိဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသေဇံ၊ ပြစ်၊ တတ္ထကာပရိဒေဝနာ
 တိ၊ တတ္ထကာပရိဒေဝနာဟူသည်ကား၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ အဝသဝတ္တိကေ၊
 အလိုသို့မလိုက်သော၊ သံသာရပဝတ္တေ၊ သံသာရဖြစ်ခြင်း၌၊ မရဏံ၊ သေ
 ခြင်းကို၊ ပနုစ္စ၊ စွဲ၍၊ ပရိဒေဝနာ၊ ပိုကြွေးခြင်းသည်၊ ကာနာမ၊ အဘယ်မည်
 သောအကျိုးရှိအံ့နည်း၊ သာ၊ ထို၊ ကြွေးခြင်းသည်၊ အယုတ္တာ၊ မသင့်၊ ပည
 ဝတာ၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ အကမ္မဏိယာ၊ မပြုကျင့်အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒေသေဘိ၊ ပြစ်။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ ပြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
 တဿ၊ ထိုသေသောသူ၏၊ ဘဂိနံ၊ နှစ်မကို၊ အဗ္ဗ၊ ချစ်သွီး၊ သော၊ ထိုသေ
 သောယောကျ်ားသည်၊ တုပ္ပံ၊ သင်နှင့်၊ ဘိဟောတိ၊ အဘယ်သို့တော်စပ်
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ သာမိ၊ အရှင်၊ မေက္ခန္တိမ၏၊ ဘာတာ၊
 မောင်ပါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဗ္ဗ၊ ချစ်သွီး၊
 ဘဂိနိနာမ၊ နှစ်မတို့မည်သည်၊ ဘာတုသု၊ မောင်တို့၌၊ သိနေဟာ၊ ချစ်ကုန်၏၊
 တံ၊ သင်သည်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နရောဒသိ၊ မငိုသနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သာမိ၊ ထိုနှစ်မသည်လည်း၊ အရောဒနကာရဏံ၊ မငို
 ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ကထေန္တိ၊ ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

သမိ၊ အရှင်ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ကျွန်မသည်၊ သစေရေဒေ၊ အကယ်၍
 ပိုကြွေးငြားအံ့၊ ကိသာ၊ ကြိုလှီးခြောက်တတ်သည်၊ အယံ ဖြစ်ရာ၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုကျွန်မ၏မောင်သေခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ပိုခြင်း၌၊ မေ၊ ကျွန်မအား၊
 ကံပသံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့နည်း၊ နော၊ ကျွန်မ၏၊
 ဥာတိမိတ္တသုဟန္တာနံ၊ အဆွေအမျိုးအဆွေခင်ပွန်း ချစ်ကျပ်၊ ဝင်ကုန်သော
 သူတို့အား၊ မေ၊ ကျွန်မ၏၊ သောစနေန၊ ဝိုးရိပ်ခြင်းဖြင့်၊ ဘိယျော၊ မောင်သေ
 ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲလက်လွန်စွာ၊ အရတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။

သာမိ။ အရှင်ပုဏ္ဏား၊ ခုပ္ပာမာနေ၊ မီးသည်လောင်အပ်သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ အပေတ ဝိညာဏတ္တာ၊ ကင်းသော ဝိညာဉ် ရှိသည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်၊ ဒါဟဒုက္ခံ၊ မီးလောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နဇာနာ တိဇ္ဈဝ၊ မသိသကဲ့သို့၊ တဿတာတုနေ၊ ထိုတလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွား သောကျွန်မ၏ မောင်သည်။ ကတော ကာသဿ၊ ပြုအပ်သော အခွင့်ရှိ သော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ ဝသေန၊ အတွင်းအားဖြင့်၊ ယဂတိ၊ အကြင်ဖြစ်ရာ ဘဝသစ်ကို၊ ပါဒိကဿိ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တံဂတိ၊ ထိုဖြစ်ရာဘဝသစ်သို့၊ စုတိအနန္တရခေဝ၊ သေသည်၏အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ ဂတော၊ သွားလေသော သောဘာတာ၊ ထိုကျွန်မ၏ မောင်သည်၊ ဉာတိနံ၊ ဆွေမျိုးဟောင်းတို့၏၊ ပရိဒေဝိတံ၊ ငိုမြည်တမ်းခြင်းကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတံ၊ ထိုတလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားသော မောင်ကို၊ နိမိတ္တကတွာ၊ အကြောင်း ပြု၍၊ အဟံ၊ ကျွန်မသည်၊ နရောဒါမိ၊ မငို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာနွယံ၊ ဂါထာနှစ် ခုကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သစေရာဒေကီသာအဿန္တိ၊ သစေရာဒေ ကီသာအဿဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ကျွန်မသည်၊ ယဒိရာဒေယျံ၊ အကယ် ဤငိုအံ့၊ ကီသာပရိသုက္ခသရိရာ၊ ထက်ဝန်းလျှင်မှမြောက်သော သေကိုယ် ရှိသည်၊ ဘဝယျံ၊ ဖြစ်အံ့၊ တတ္ထမေကိံ ဗလံသိယာတိ၊ တတ္ထမေကိံ ဗလံသိ ယာဟူသည်ကား၊ မသွံ၊ ကျွန်မ၏၊ ဘာတု၊ မောင်၏၊ တသ္မိံ မရဏနမိတ္တေ၊ ထိုသေခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍၊ ရောဒနေ၊ ငိုခြင်း၌၊ ကိံ နာမ၊ အဘယ်အမည် ရှိသော၊ ဗလံ၊ အကျိုးသည်၊ ကောအာနိသံသော၊ အတယ်သို့သောအကျိုး သည်၊ ဘဝယျံ၊ ဖြစ်ရာသနည်း၊ တေန၊ ထိုသို့ငိုခြင်းကြောင့်၊ မသွံ၊ ကျွန် မ၏၊ ဘာတိကော၊ မောင်သည်၊ နအာဂစ္ဆေယျ၊ မသေရာ၊ တေန၊ ထိုသို့ငို ခြင်းကြောင့်၊ သော၊ ထိုသေသော မောင်သည်၊ သုဂတိ၊ သုဂတိဘဝသို့၊ နာဂိဂစ္ဆေယျ၊ သွားလည်းမသွားရာ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါ ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဉာတိမိတ္တာသုဟဇ္ဇာနံ ဘိယျောနေ၊ အရေတိသိယာ တိ၊ ဉာတိမိတ္တာ သုဟဇ္ဇာနံ ဘိယျော နေ၊ အရေတိသိယာ ဟူသည်ကား၊ အမှကံ၊ ကျွန်မတို့၏၊ ဉာတိနဉ္စ၊ အဆွေအမျိုးတို့အားလည်းကောင်း၊ မိတ္တာ နဉ္စ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့အား လည်းကောင်း၊ သုဟဒယာနဉ္စ၊ ချစ်ဂျှမ်းဝင် သောသူတို့အားလည်းကောင်း၊ မမ၊ ကျွန်မ၏၊ သေစနေန၊ မို၊ ရိပ်ခြင်းဖြင့်၊ ဘာတု၊ မောင်၏၊ မရဏဒုက္ခတော၊ သေခြင်းဆင်းရဲထက်၊ ဘိယျောပိ၊

လွန်စွာလည်း။ အရုဏ်ဒုက္ခမေဝ၊ မဇ္ဈေလျော်ခြင်းဆင်းရဲသည်သာသွင်း၊
သိသာ၊ ဖွဲ့ရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အဝတ္ထော၊ အနုတ်တည်း။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဝိနယော၊ နှစ်ခဏ်း၊ ဝေဒနာ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တဿ၊
ထို သံသယ သူ၏ ဘရိသံ၊ မယားကို၊ သော၊ ထိုသေသောသူသည် တုယံ၊
သင်္ခန္ဓာကို၊ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့တော့သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေ၊ ဇာ၊
သမိ၊ အရှင်ပုဏ္ဏား၊ မေ၊ ကျွန်မ၏၊ ဘဒ္ဒာ၊ ချစ်လင်ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တု ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဒ္ဒေ နှစ်မ၊ ဣတ္ထိယောနမ၊ မိန်းမကဲ့မည်သည်
ဘဒ္ဒရိ၊ လင်၌ သိ နဟာ၊ ချစ်ကုသသည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စာထုတပါး
လည်း။ ဘဒ္ဒိ၊ ထိုလင်သည်၊ မတေ၊ သေသည်ရှိသော်၊ ဝိဝေဝါ၊ မဆိုးမမြင်
ကုန်သည်၊ အနာထော၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကသ္မာ
အဘယ်ကြောင့် နုရောဒသိ၊ မေ့သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုစွဲ၊ သမိ၊
ထိုမိန်းမသည်သည် ။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ အရောဒနကာရဏံ၊ မပိုင်းခြင်း၏အ
ကြောင်းကို ကထေန္တိ၊ ပြောလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

သ မိ အရှင်ပုဏ္ဏား၊ ဒါ၊ ကော၊ သူငယ်သည်၊ နဘော၊ ကောင်းကင်၌၊
ဝုန္တိန္တံ၊ သွားသောစန္ဒ၊ လဝန်းကို၊ ယေ၊ ငါ၏၊ ရထစက္ကံ၊ ရထား ထည်းဘီး
စက်ကို၊ ဝဟေတွာ၊ သူ၏ဒေဟိ၊ ပေးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အနု
ရော၊ ထိယသမိ၊ အဘန်တလဲလဲပိုမြည်တမ်း သကဲ့သို့လည်း၊ ယော၊ အ
ကြွေသူသည်၊ ပေတံ၊ သေသောသူကို၊ အနုသောစတိ၊ အဘန်တလဲလဲပိုး
ရိပ်၏ တမ၊ ထိုသူ၏၊ ဧဝံအနုသောစန္ဒံ၊ ထိုအဘန် တလဲလဲပိုး ရိပ်ခြင်း
သည် ဧဝံသမ္ပဒမေဝ၊ ဤကောင်းကင်၌ သွားသောလဝန်းကို ယူလိုသော
သူငယ်၏ အဖွင့်နှုတ်တူသည် သာသွင်းတည်း။ ။ သမိ၊ အရှင်ပုဏ္ဏား၊
ခုတ္တုဒနော မိ သည်လောပင်အပ်သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ အပေတ
ဝိည ကတ္တာ၊ ကင်၊ သောဝိညာဉ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဒါဟ ဒုက္ခံ၊ မီး
သောင်ခြင်း ကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို၊ နဇာနာတိ၊ အရှင်၊ မသိသကဲ့သို့၊
တဿဘတ္ထုနော၊ ထိုသေသောကျွန်မ၏လင်သည်၊ ကတောကသဿ၊
ပြုအပ်သောအခွင့်ရှိသော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယာဂ
တိ၊ အကြင်ဖြစ်ရာဘဝသစ် ကို၊ ပါနိကင်္ဂ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တံဂတိ၊ ထိုဖြစ်
ရာဘဝသစ်ကို၊ ဂုတိ အနန္တရမေဝ၊ သေသည်၏အခြားမဲ့၌ သာလျှင်၊ ဂ
တော၊ သွားသော၊ သောဘတ္ထော၊ ထိုကျွန်မ၏လင်သည်၊ ဥာတိနံ၊ ဆွေမျိုး
ဟောင်းတို့၏ ပရိ၊ ဒေဝိတံ၊ ပိုမြည်တပ်ခြင်းကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဧတံ၊ ထိုသေသောကျွန်မ၏ လင်ကို၊ နိမိတ္တကတ္ထော၊ အကြောင်း

ပြု၍၊ အဟံ၊ ကျွန်မသည်၊ နရောဒါမိ၊ မငို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာန္တိယံ၊ ဂါထာနှစ်
ချက်၊ အာဟု၊ ဆို၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာကို၌၊ ဒါရကောတိ၊ ဒါရကောဟူသည်ကား၊ ဗာလ
ဒါရကော၊ မလိမ္မာသော သူငယ်သည်၊ စန္ဒန္တိ၊ စန္ဒပူသည်ကား၊ စန္ဒမဏ္ဍ
လံ၊ လဝန်းကို၊ ဂန္ထိန္ဒန္တိ၊ ဂန္ထိန္ဒ ဟူသည်ကား၊ နတ်၊ ကောင်းကင်သို့၊
အတ္တုဂ္ဂမမာနံ၊ တက်သွားသော၊ အနုရောဒတိ ဒိ၊ အနုရောဒတိဟူသည်
ကား၊ မယ့် ငါအား၊ ရသစက္ကံ၊ သွားသည်တို့ စက်ကံ။ ဂ၊ ဟောသော၊ ယူ၍၊
ဒေဟိ၊ ပေးလေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုရောဒတိ၊ အနုရောဒတိလဲလဲငိုသည်၊ ဝိ၊ ဇာ၊
ဝေသမ္ပဒမေဝေတန္တိ၊ ဝေသမ္ပဒမေဝေတံ ဟူသည်ကား၊ ဟော၊ အကြင်
သူသည်၊ ပေတံမတံ၊ သေသော သူကို၊ အနုသောဒတိ၊ အဖန်တလဲလဲဝိုး
ရိ၍၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဘေဝံ၊ အနုသောဒတိ၊ ထိုအဖန်တလဲလဲ ဝိုးရိ၍ခြင်း
သည် ဝေသမ္ပဒံ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အာကာသေန၊ ကောင်း
ကင်ဖြင့်၊ ဂန္ထိန္ဒန္တိ၊ သွားသော၊ စန္ဒဿ၊ သာ၊ ဂဟေတုကာ၊ တာသဒိ
သံ၊ ယူခြင်းငှါ အလိုရှိသော သူနှင့်တူသည်။ အဿတ္တနေယ၊ ဝတ္ထု၊ ထို့၊
တောင့်တ၍၊ ရေကောင်းသောဝတ္ထု၌၊ ဣတ္ထာဘာဝတော၊ အလိုရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဣဘိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အဓိပ္ပါယ်
တည်း။

ဝေ၊ ဤသို့၊ တဿာဝိဘရိယာယ၊ ထိုမယား၏လည်း၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊
သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဒါသိ၊ ကျွန်မကို၊ အဗ္ဗုချစ်သမီး၊ ဝံ၊ သင်သည်။ တဿ၊
ထိုသေသောသူနှင့်၊ ကိ၊ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့၊ တေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုန္တိ၊ မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်ပုဏ္ဏား၊ ခေ၊ ကျွန်မ၏၊ အလေ့အကျင့်အရှင်ပါတည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ တေ
န၊ ထိုအရှင်သည်၊ တံ၊ သင့်ကို။ ပေါ၊ ထေသွား၊ မှီကပ်သတ်၍၊ ဝေ၊ ယျာဝဇ္ဇံ၊ အမှု
ကြီးလေကို၊ ကာရိတာ၊ ပြုစေအပ်သည်၊ ဘဝိဿသံ၊ ဖြစ်သလော၊ တသ္မာ
ထိုကြောင့်၊ အဟံ ငါသည်၊ တေန၊ ထိုအရှင်သည်။ ခတေန၊ သေသဖြင့်၊
သုမုတ္တာမညေ၊ ကောင်းစွာ လွတ်ပြီတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လုံးဝိုက်၍၊ နရော
ဒတိ၊ မငိုသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်ပုဏ္ဏား၊ ဝေ၊ ဤသို့၊
မာအဝစ၊ မဆိုပါလင့်၊ ဝေ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းသည်၊ အနုန္တိ၊ ကံဝ၊ လျောက်
ပတ်သည်သာလျှင်၊ နစအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ မယ့်၊ ကျွန်မ၏၊ အယုပုဏ္ဏာ၊
အရှင်သားသည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ခန္တိမေတ္တာ၊ နုနုယသမ္ပန္နာ၊
သည်းခံခြင်းချစ်ခြင်း သနားခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ယုတ္တဝါဒိ၊ သင့်သောစကား

ဝိသိသသိုလေ့ရှိ၏။ ဥရောရင်၌၊ သံဝေပုတ္တောဝိယ၊ ကြီးပွားသောသားကဲ့
သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊
ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ နရောဒသိ၊ မသိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တ၊ ဆို
အပ်သည်ရှိသော်၊ သာဝိ၊ ထိုကျွန်မသည်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အရော
ဒနကာရဏံ၊ မသိကြွေးခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ကထေန္တိ၊ ပြောလိုသည်
ဖြစ်၍၊ ။

ဗြာဟ္မေ၊ မြတ်သောအရှင်ပုဏ္ဏား၊ ဘိန္နော၊ ကဲ့ပြီးသော၊ ဥဒကုမ္ဘော၊ ရေ
အိုးသည်၊ အပ္ပဒိုသန္တိယော၊ တဖန်စေ့စပ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိယထာဝိ၊
ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအထူး၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပေတံ၊ သေသော
ပုကို၊ အနုသောစတိ၊ အဖန်တလဲလဲစိုးရိမ်၏။ တထာ၊ ထိုသူ၏၊ ဧတံအနု
သောစနံ၊ ထိုအဖန်တလဲလဲ စိုးရိမ်ခြင်းသည်၊ ဧဝံသမ္ပဒမေဝ၊ ဤကဲ့ပြီး
သောအိုးတဖန်စေ့စပ်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်သည်နှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း
ဗြာဟ္မေ၊ မြတ်သောအရှင်ပုဏ္ဏား၊ ခုပ္ပမာနော၊ မီးသည်လောင်အပ်သော၊
ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ အပေတဝိညာဏတ္တာ၊ ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ခုပ္ပာဒကွံ၊ မီးလောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲကို နဇာ
နုဘိ၊ ဣဝ၊ မသိသကဲ့သို့၊ တထာအယုပုတ္တဿ၊ ထိုကျွန်မ၏အရှင်သားသည်
ကမောကာသဿ၊ ပြုအပ်သော အခွင့်ရှိသော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ ဝသေန၊
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယာဂတိ၊ အကြင်ဖြစ်ရာဘဝသစ်ကို၊ ဂုတိအနန္တရမေဝ၊
သေသည်၏အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ ဂတော၊ သွားသော၊ သောအယုပုတ္တော၊ ထို
အရှင်သားသည်၊ ဉာတိနံ၊ ဆွေမျိုးဟောင်းငှါ၏၊ ပရိဒေဝိတံ၊ ငိုကြွေးမြည်
တမ်းခြင်းကို၊ နဇာနုဘိ၊ မသိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတံ၊ ထိုသို့သေသော
အရှင်သားကို၊ နိမိတ္တံကတွာ၊ အကြောင်းပြု၍၊ အဟံ၊ ကျွန်မသည်၊ နရောဒါ
မိ၊ မသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါယာနုယံ၊ ဂါယာနှစ်ခုကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါ
ယာကို၌၊ ယထာဝိဗြာဟ္မေ ဥဒကုမ္ဘောဘိန္နောအပ္ပဒိုသန္တိယောတိ၊ ယထာ
ဝိဗြာဟ္မေဥဒကုမ္ဘောဘိန္နောအပ္ပဒိုသန္တိယောဟူသည်ကား၊ ဗြာဟ္မဏသေဋ္ဌ
ပုဏ္ဏားမြတ်၊ ဥဒကဗာဇော၊ ရေအိုးသည်၊ မုပ္ပဗ္ဗဟာရာဒိနာ၊ ဆောက်ပုတ်
ရိုက်ခွဲခြင်းအစရှိသည်ကြောင့်၊ ဘိန္နော၊ ကဲ့သည်ရှိသော်၊ အပ္ပဒိုသန္တိယော၊
တဖန်စေ့စပ်ခြင်း မရှိသည်၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ပါကတိကော၊ ပြုကတေ့သည်၊
သောဝတိယထာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊
ဧတ္ထ၊ ဤဂါယာ၌၊ ဝုတ္တနယတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

သက္ကာ၊ သိကြားမင်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုလေးယောက်သောမိဘဆွေ
 မျိုးတို့၏၊ ကထံ၊ ကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပသန္တမာနသော၊ ကြည်ညိုသော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဂုဗ္ဗေဟိ၊ သင်တို့သည်၊
 မရဏဿတိ၊ မရဏဿတိကို၊ ဘာဝိတာ၊ ဦးအပ်၏၊ ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊
 ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဂုဗ္ဗေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ ကသိအာမိ၊ ကရဏကိစ္စ၊ လယ်ထွန်
 ခြင်း၊ အစရှိသောပြုလုပ်ကိစ္စသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ တေ
 သံ၊ ထိုအခါအာတို့၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို၊ သတ္တရတနဘရိတံ၊ တေနာရနစ်ပါး
 တို့ဖြင့်ပြည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အပ္ပမတ္တေ၊ မမေ့မလျော့၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊
 ဒေထ၊ ပေးလှူကြကုန်လော့၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ကွေထ၊ စောင့်ရှောက်ကြကုန်
 လော့၊ ဥပါသထကမ္မံ၊ ဥပုသ်အမှုကို၊ ကရေထ၊ ပြုကြကုန်လော့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဩဝေတွာ၊ ဆိုမ၍၊ အတ္တာနုဉ္စ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း၊ တေသံ၊ ထိုသူ
 တို့အား၊ နဝေဒေတွာ၊ ပြောကြား၍၊ သကဋ္ဌာနမေဝ၊ မိမိနေရာတဝတိံ
 သာနတ်ပြည်သို့သာလျှင်၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ တေင်၊ ဖြူးဟူ၍၊ ဘာဝေယာ၊
 ထိုပုဏ္ဏားအစရှိသောသူတို့သည်လည်း၊ ဒါနဒီနိ၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိကုန်
 သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရာန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်၊ ယာတောယကံ၊
 အသက်ထက်ဆုံး၊ ဌတွာ၊ တည်ကြကုန်၍၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊
 ဥပ္ပဇ္ဇိသု၊ ဖြစ်ကြကုန်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမံ၊ ဇာတကံ၊ ဤ
 ဇာတ်ကို၊ အာဘရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ တဿဥပါသကဿ၊ ထိုသားသေ
 သောဥပါသကာ၏၊ သောကသလ္လံ၊ စို၊ ရိပ်ခြင်းဟူသော၊ ခြောင်၊ သမုဒ္ဓ
 ရိတွာ၊ ကောင်းစွာနှုတ်၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ပကာသေ
 သိ၊ ပြတော်မူ၏၊ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူသည်၏
 အဆုံး၌၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာ
 ပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိ၊ ဖြစ်၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကားအပြီးတည်း၊ ဥရဂ
 ပေတဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုနာ၊ ဥရဂပေတဝတ္ထု အစွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။

ဒါဒသဝတ္ထုပဋိဗ္ဗေတဿ၊ တဆေနစ်ပါးသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့်တန်ဆာ
 ဆင်အပ်သော ဥရဂဝဂ္ဂဿ၊ ဥရဂဝဂ်၏၊ အတ္ထသံဝတ္ထုနာ၊ အနက်အစွင့်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂-ဥပရိဝဂ်-၁-သံသာရမောစကပေတဝတ္ထု

နဂါးဗုဒ္ဓန္တရူပါသီတိအုဒ္ဓံ၊ နဂါးဗုဒ္ဓန္တရူပါသီ အစရှိသော ဦးဝတ္ထုကို၊ သတ္တဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဇ္ဇဝနေ၊ ဝေဇ္ဇဝနံကျောင်းတော်၌၊ ဗိဟရန္တ၊ နေတော်မူသည် ရှိသော်၊ မဂဂရေဋ္ဌ၊ မဂဂရာဇ်တိုင်း၌၊ ဣဋ္ဌကဝတိ နာမကော၊ ဣဋ္ဌကဝတိအမည်ရှိသော၊ ဂါမောရွာ၌၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊ ဝပတိ၊ ပြိတ္တာမကို၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိချ၊ ချွေ၍ပြုပြီးအံ့၊ မဂဂရေဋ္ဌ၊ မဂဂရာဇ်တိုင်း၌၊ ဣဋ္ဌကဝတိစ၊ ဣဋ္ဌကဝတိရှာလည်းကောင်း၊ ဒိဃရာဇိစ၊ ဒိဃရာဇိရှာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဒ္ဓါမကော၊ နှစ်ခုကုန်သော ရွာလော်ဘုံသည်၊ အဟောသံ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရွာဘုံ၌၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ သံသာရမောစက ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ဗိဇ္ဇိကာ၊ သံသရာမှလွတ်၏ဟုမှားသော အယူရှိကုန်သောသူရှိသည်၊ ပဋိဝသန္တိ၊ နေကြကုန်၏၊ အဘိတေစကာလေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌လည်း၊ ပဉ္စန္ဒဝဿ သတာနံ၊ အနှစ် ငါးရာတို့၏၊ မတ္တကော၊ အထက်၌၊ အညတရ၊ တယောက်သော၊ ဣတ္ထိ မိန်းမသမီး၊ တတ္ထေဝဣဋ္ဌကဝတိကာယံ၊ ထိုဣဋ္ဌကဝတိရှာ၌သာလျှင်၊ အညတရသို့၊ တရသော၊ သံသာရမောစက ကုလေသံသရာမှလွတ်၏အယူရှိသောအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဘွာ၊ ဖြစ်၍ မိစ္ဆာဗိဇ္ဇိဝသေန၊ မှားသော အယူကိုယူသည်၏အစွပ် အားဖြင့်၊ ကိဓုပဓုဂေါ၊ ပိုးပရံတို့ကို၊ ဇိဒိတာ၊ ဇိဒိဘိန္ဒေမှ၊ ဝေါရာပေတွာ၊ ချွေ၍၊ ပေတေသု၊ ပြဿာတုံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်ရ၏၊ သာ၊ သိပြိတ္တာမသည်၊ ပဉ္စဝဿသတာနိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့တိုင်တိုင်၊ ခုပ္ပပါသာဒိဒုက္ခံ၊ ငတ်မွတ်ခြင်း အစရှိသောဆင်းရဲကို၊ အနုဘိတော၊ ခံစား၍၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ကကတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကော၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ပွင့်တော်မူ၍၊ ပဝတ္တိတဝရဓမ္မဝေက္ခ၊ ဖြစ်စေအပ်သောမြတ်သော တရားစက် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုတ္တံ၊ မန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အပ်ပြု၍၊ ဝေဇ္ဇဝနေ၊ ဝေဇ္ဇဝနံကျောင်းတော်၌၊ ဗိဟရန္တ၊ နေတော်မူသည် ရှိသော်၊ ဝုနပိ၊ တဘန်လည်း၊ ဣဋ္ဌကဝတိယံယေဝ၊ ဣဋ္ဌကဝတိရွာ၌ သာလျှင်၊ အညတရသို့၊ တရသော၊ သံသာရမောစက ကုလေယေဝ၊ သံသရာမှ လွတ်၏ဟုမှားသောအယူရှိသောအမျိုး၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တိဘွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သတ္တဋ္ဌဝသုဒ္ဓေသိကာဟိ၊ ခုနစ်နှစ်ရှစ်နှစ် အရွယ်ရှိကုန်သော၊ အညာဂိ၊ တပါးကုန်သော၊ ဒါရိကာဟိ၊ သတို့သမီးတို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ ရထိကာ

ယ၊ခရီးမ၌၊ ကိန္တုနသံသဋ္ဌဒါကစားခြင်းဖြင့် ရောနှောသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။ ဘဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တုတ္တရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တု
 ရာမထေရ်သည်၊ တံယောဂါမံ၊ ထိုဣဒ္ဓကဝတိရွာကိုသာလျှင်၊ ဥပနိဿာ
 ယ၊ အဖို့ပြု၍၊ အရုဏဝဘိဝံသာရော၊ အရုဏဝတိကျောင်း၌၊ ဝိဟာရန္တေ၊ န
 တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဧကမိဝသံ၊ တနေသ၌၊ ခွါဒသတိက္ခူဟံ၊ တကျိုက်
 နှစ်ပါးကုန်သောရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တဿဂါမဿ၊ ထိုရွာ၏၊ နှစ်
 သဒိပန၊ တံခါးအနီး၊ ဖြစ်သော၊ မပွေ့နုခရီးဖြင့်၊ အတိတ္တမတိ၊ ဩသွား
 တော်မူ၏၊ တသ္မိံခဏော၊ ထိုခဏ၌၊ ဂါမတော၊ န္ဓာမှ၊ နိက္ခမိတော၊ ယွက်ကြ
 ကုန်၍၊ ခွါဒသဒိပတံခါး၏အနီး၌၊ ကိဉ္ဇန္တိယော၊ ကစားကုန်သော၊ ဗဟူ၊
 များစွာကုန်သော၊ ဂါမဒေ၊ မိကာ၊ ရွာ၌နေသော သူငယ်မတို့သည်၊ ပသန္တ
 မာနဿ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မာတာဝင်တုနံ၊ အမိအဘ
 တို့၏ ပရိပတ္တဒဿနန၊ အကျင့်ကိုမြင်သဖြင့်၊ ဝေဝေန သျှင်သောအဟုန်
 ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားကုန်၍၊ တေဇ္ဈေ၊ ရှင်သာရိပုတ္တုရာမထေရ်ကိုလည်းကောင်း၊
 အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခုဝ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗုဗ္ဗပတံ၊ ဗု
 တေန ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝန္တိံ၊ သု၊ ရှိရုံ၊ ကုန်၏၊ အသဒ္ဓကုလဿ၊
 မသဒ္ဓါသော အမျိုး၏၊ မိတာ၊ သွီးဖြစ်သော၊ သာပနေဿ၊ ထိုသူငယ်မ
 သည်ကား၊ ဝိနာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလ ပတ်လုံး၊ အပရိ၊ စိတ
 ကုသလဘာယ၊ မဆည်းပူး အပ်သော ကုသိုလ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 သ-ရအနုပစာရုပိ၊ ဟိတာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏အကျင့်မှကင်းသည်ဖြစ်
 ၍၊ အနာဒရာ၊ ရှိသေခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အလက္ခိကာပတံ၊ အသေမရှိ
 သကဲ့သို့၊ အဋ္ဌာယံ၊ ရပ်၏၊ ထေရေ။ အရှင်သာရိပုတ္တုရာမထေရ်သည်၊
 တဿ၊ ထိုသူငယ်၏၊ ပုဗ္ဗစရိတဉ္စ၊ ရှေးအကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ နုဒါ
 နိ၊ ယခုအခါ၌၊ သံသာရမောဓကကုလေ၊ သံသာရမောဓကအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တ
 နဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ နိရယော၊ ငရဲ၌၊
 နိဗ္ဗတ္တနာရဟတဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်း၌၊ ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊
 မိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ အယံ၊ ဤသူငယ်မသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝန္တိံ၊ သ
 ဟိ၊ ရှိရိုးသည်ဖြစ်အံ့၊ နိရယော၊ ငရဲ၌၊ နုဥပဗ္ဗဇ္ဇဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ပေတသု၊
 ပြတ္တာကံတို့၌၊ နုဗ္ဗတ္တိသမတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မမေဃေ၊ ငါ့ကိုသားလျှင်၊ နိဿာယ၊
 မှီ၍၊ သဗ္ဗတ္တံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ပဋိလဘိဿတိ၊ ခုလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဥတု၊ ယခု၊ ကရုဏာသဉ္ဇောဒိတမာနသော၊ ကရုဏာသည်တိုက်တွန်း
 အပ်သောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တာဒေ၊ မိကာယော၊ ထိုသူငယ်မတို့ကို၊

အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကံ' အာဟာ၊ အာဟာယံသို့မိန့်တော်မူသနည်း။ တုဋ္ဌေ၊
 သင်တို့သည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝန္တထ၊ ရှိခိုး၊ ကုန်၏။ အယံပနဒါရိကာ၊
 ဤသူငယ်မ သည်ကား။ အလက္ခိကာဝိယ၊ အသရေမရှိသကဲ့သို့၊ ဗ္ဗိတာ၊
 ရပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုသို့မိန့်တော်မူသော
 အခါ၌ နံ၊ ထိုသူငယ်မကို၊ တာဒ၊ ရိကာ၊ ထိုအပေါ်သူငယ်မတို့သည်၊ ဟတ္ထေ
 သု၊ လက်၌။ ပရိတ္တောဝ္ဇ္ဇေ၊ ကိုင်၍။ အာကဗ္ဗိတွာ၊ ငင်၍။ ဗလက္ကာနေ၊
 နိုင်ထက်မူသဖြင့်၊ ထေရေ၊ သာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့
 ကို၊ ဝန္တပေသံ၊ ရှိခိုးစေကုန်၏။ သာ၊ ထိုသူငယ် မသည်။ အပဋိနေ၊ တပါး
 သော၊ သမယန၊ အခါ၌၊ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊
 ဒိဿရာဇိယံ ဒိဿရာဇိရွာ၌။ သံသာရမောစကကုလေ၊ သံသာရမောစက
 အမျိုး၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ ကုမာရေ၊ သတို့သားအား။
 ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိပုဏ္ဏဂတ္တာ၊ ပြည့်သောကိုယ်ဝန်ရှိသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကာလင်္ကတာ၊ သေခြင်းကိုပြုသည်ရှိသော်၊ ပေတေသု၊
 ပြိတ္တာကို ဘုံ၌၊ ဥပပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နဂ္ဂ၊ အဝတ်မရှိသည်၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏရူပါ၊ အဆင်း
 မလှသောကိုယ်ရှိသည်၊ ခုပ္ပိပါသာဘိတူတာ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းသည် နှိပ်စက်
 အပ်သည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်း၊ ဇိဂုစ္ဆဒဿနာ၊ စက်ဆုပ်အပ်သောအ
 မြင်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိစရန္တံ၊ ဟုညီလည်သည်ရှိသော်၊ ရတ္တိယံ၊ ည၌
 ။ အာယသ္မတောသာရိပုတ္တရာမထေရ်၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား။
 အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြု၍၊ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်
 သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ တံ၊ ထိုပြိတ္တာမကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ထေရော၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ။

ဥပ္ပါသုဋ္ဌိကေ၊ ထွက်သောနံပါးရှိသော၊ ကိသိကေ၊ အရိုးအရေအကြော
 မျှသာကြွင်းသော အလွန်ကြုံလှီသော ကိုယ်ရှိသော၊ ဘောတိဇ္ဈတ္တိ၊ အို
 မိန်းမတို့၊ သင်သည်။ နဂ္ဂ၊ အဝတ်မရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏရူပါ၊ အ
 ဆင်းမလှသောကိုယ်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိသာ၊ ကြုံလှီသည်။ အသိ၊
 ဖြစ်၏။ မေနိသန္တတာ၊ အကြောပြိုင်းပြိုင်းလှသော ကိုယ်ရှိသည်လည်း။
 အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘောတိဇ္ဈတ္တိ၊ အိုမိန်းမ၊ ကာနု၊ အဘယ်မည်သော၊ တွံ၊ သင်
 သည်၊ ဣ၊ ဤအရပ်၌။ တိဋ္ဌသိ၊ တည်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာယ၊ ဂါ
 ထာဖြင့်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မေနိသန္တတာတိ၊ မေနိသန္တတာဟူသည်ကား။
 နိဗ္ဗံသလောဟိတတာယ၊ အသားအသွေးမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သိရာ

ဇာလေဟိ၊ အကြောတည်းဟူသောကွန်ယက်ဘို့ဖြင့်၊ ပတ္တတဝတ္ထာ၊ ဖြန့်
 ကြက်အပ်သောကိုယ်ရှိသည်၊ ဥပ္ပါသုဋ္ဌိကေတိ၊ ဥပ္ပါသုဋ္ဌိကဟူသည်ကား။
 ဥဂ္ဂတပါသုဋ္ဌိကေ၊ ထွက်သောနံပါးရှိသော။ ကံသိကေတိ၊ ကံသိကေဟူ
 သည်ကား။ ကိသသရိရေ၊ ကြိုလှိုသောဘိုလ်ရှိသော။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။
 ကိသာကိ၊ ကိသာဟူ၍၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ပုန၊ တတန်၊ ကံသိကေတိဝစနံ၊
 ကံသိကေဟူသောသဒ္ဓါကို၊ အဋ္ဌိတ္တစနာရမတ္တာနံ။ အရိုးအရေအကြောမှ
 တို့၏။ သေသတာယ၊ ဖြွင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇပသဘာဝဒသာ
 နတ္ထံ၊ အဆင်းမဟုသော သဘောကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
 တံ၊ ထိုကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမသည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်
 ကို၊ ပဝေဒေန္တိ၊ ပြောကြားလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့
 လားသော၊ ယမလောကိကာ၊ ယမလောကဟုဆိုအပ်သောပြိတ္တာသံဃံအ
 ကျုံးဝင်သဖြင့်သိအပ်သော၊ ပေတိ ပြိတ္တာမသည်။ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊
 အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ပါပကမ္မံ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏အ
 ကြောင်းဖြစ်သောမကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာန၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣတော၊
 ဤလူ့ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာသံဃံ၊ ဂတာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ပုန၊ တတန်၊ ထေရေန၊ အရှင်
 သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ဘောတိပေတိ၊ ဒရိပြိတ္တာမ၊ ကိန္နု၊ အသို့
 နည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကံယံဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူ
 ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း အစရှိသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူး
 သလော။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်း အစရှိသောဝစီ
 ဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူ့စည်းစိမ်
 ကိုမိမိသို့ရှေးရှုဆောင်ခြင်း အစရှိသောမနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူး
 သလော။ ဘောတိပေတိ၊ ဒရိပြိတ္တာမ၊ ကိသာကမ္မဝိပါကေန၊ အဘယ်သို့
 သဘောရှိသော အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးကြောင့်။ ဣတော၊ ဤလူ့ပြည်မှ။
 ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာသံဃံ၊ ဂတာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုကံကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ မေးအပ်သည်ရှိ
 သော၊ အဒါနသီလာ၊ သူတပါးတို့အားပေးလှူလေ့မရှိသည်၊ မဇ္ဈိရိနိဝန်တို့
 သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပေတယောနိယံ၊ ပြိတ္တာသံဃံ၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ အနုတာဝါဒိ၊ ခံစားရ

၁၅၄ ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိသျှ။

၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေသန္တိ၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ တိသေသာဂါယသ၊ သုံးဂါထာတို့ကို အဘာသိ ရွက်ဆို၏။ ။

ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပုဗ္ဗ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မေ၊ တပည့်တော်မ၏၊ ဝိတာဝ၊ အဘသည်လည်းကောင်း၊ မာတာဝ၊ အမိသည်လည်းကောင်း၊ အထဝါ၊ ထိုမှတစ်ပါးလည်း ဥာတကာဝ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေ၊ အခြင်သူတို့သည်၊ ဟံ၊ သင်ကား၊ ပဿန္တိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမဏဗြဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးလှူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိယျာဇေယျ၊ တိုက်တွန်းစေကုန်ရာ၏။ ။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ဘုရား၊ တာဒိယ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ အနုကမ္မက၊ သံသရာကောင်းကျိုးဖြင့် ခြီးမြှောက်တတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ မဉ္ဇ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ နအဟသု၊ မရှိကုန်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်သို့အလှူပေးခြင်းအစရှိသောကုသိုလ်ကံကိုမပြုခြင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊ ဝေရု၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မရှိသော၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ ရ၍၊ ပဉ္စဝသသတာနိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ ခုဒ္ဒါယစ၊ ဆာလောင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ တဏှာယစ၊ ငါးပွတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ခစ္ဆမာနာ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိစာမိ၊ ကျင်သည်သွားလာလေတ္ကံ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ မေ၊ တပည့်တော်မသည်၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော၊ ပါပဿ၊ ယုဘမာသော၊ ကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း၊ အယု၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊ ပဿန္တိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ တံ အရှင်ဘုရားကို၊ ဝဇ္ဇ-၆ ရှိခိုးပါဇွဲ၊ ဝိဇု၊ ကြီးသောသို့ လှီးတော်မူသော၊ မဟာနုဘာဝ၊ ကြံ ဖြတ်သေတန်ခိုးအာနုတော်ရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ မံ၊ တပည့်တော်မကို၊ အနုကမ္မသနာ၊ ခြီးမြှောက်တော်မူပါလော၊ ဟံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သမဏဗြဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ ဒေယျဓမ္မံ၊ လှူငွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒတုာဝ၊ ပေးလှူ၍လည်း၊ တံဒက္ခိကံ၊ ထိုအလှူကို၊ မေ၊ တပည့်တော်မအား၊ အာဒိယယာဟံ၊ အလှူပေးစေတော်မူပါလော၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ မံ၊ တပည့်တော်မကို၊ ဒုဂ္ဂဘိယသ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော ဤပြိတ္တာသုံမှ၊ မောစေတိ၊ လွတ်စေတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ သျှောက်ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဝါထာဘို့၌၊ အနုကမ္မကာတိ၊ အနုကမ္မကာဟူသည်ကား၊
သမ္ပရာယိကန၊ တမလွန်၌ဖြစ်သော၊ အတ္တန၊ အကျိုးဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဏှကာ၊
ပြီး ဖြောက်ကုန်သော သူဘို့သည်၊ တဒ္ဓန္တေတိ၊ တဒ္ဓန္တေ ဟူသည်ကား၊
ယေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမယေရံကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ ယေမံနယောဇေ
ယျန္တိ၊ ယေမံနယောဇေယျဟူသည်ကား၊ မာတာဝါ၊ အမိသည်လည်း
ကောင်း၊ ဝိတာဝါ၊ အဘသည်လည်းကောင်း၊ အထ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဥာတကာ
ဝ။ အသေအမျိုး ဘို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒေသ၊ ဤသို့သော ဝှိကုန်
သော၊ ပဿန္တိက္ခာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်ကုန်၍၊
သမာဓာဗြာဟ္မ ဘာနံ၊ ရဟနံ ပုဏ္ဏားဘို့အား၊ ဒိနံ၊ အလှူကို၊ ဒဒါဟိ၊ ပေးလှူ
လော၊ ယေ၊ အကြင်သူဘို့သည်၊ ဝံ၊ တပည့်တော်မအား၊ နံယောဇေယျံ၊
ထို ကံတွန် ကုန်၏၊ တာဒိယ၊ ထိုသို့သော ရှိကုန်သော၊ အနုကမ္မကာ၊
စောင့်ရှောက်တတ်ကုန်သောသူဘို့သည်၊ ယေ၊ တပည့်တော်မအား၊ နာ
ဟေသုံ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇန ခြင်း
တည်း။ ဣတောအဟံဝဿသတာနိ ပဉ္စ-ယံဝေရူပါဝိစရာမိ နဂ္ဂါတိ၊
ဣတောအဟံဝဿသတာနိ ပဉ္စ-ယံဝေရူပါဝိစရာမိနဂ္ဂါ ဟူသည်ကား၊
သာပေတိ ဟိပြိတ္တာမသည်၊ ဣတော ဤကဲ့သို့အဖြစ်မှ၊ တတယသယ၊
သုံရ-မြောက်သော တတယသဘဝ၌၊ အတ္တနော မိမိ၏၊ နှစ်ပေတတ္တဘာဝံ၊
ဤပြိတ္တာ၏အဖြစ်ကို၊ အနုသမရိက္ခာ၊ အောက်မေ့၍၊ ဣဒါနိပိယရအခါ၌
လည်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဉ္စဝဿသတာနိ အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ ဝိစရာ
မိ၊ တည်လည်ရ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ အာဟာ ဆို၏၊
တတ္ထ၊ ထိုဝါထာဘို့ ယန္တိ၊ ယံဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒါနာ
ဒိနံ၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုဘို့ကို၊ အကတတ္တော၊
မပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေရူပ၊ ဤသို့သောဘောရှိသော၊ နဂ္ဂါ၊ အ
ဝတ်မရှိသော၊ ပေတိ ပြိတ္တာမသည် ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤကဲ့သို့အ
ဖြစ်မှ၊ ပဉ္စာယ၊ စ၍၊ ပဉ္စဝဿသတာနိ အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ ဝိစရာမိ၊
တည်လည်ရ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်း
တည်း၊ တဏှာယာဘိ၊ တဏှာယဟူသည်ကား၊ ဝိပါသာယ၊ မွတ်ဆင်ခြင်း
ဖြင့်၊ ခန္ဓမာနာတိ၊ ခန္ဓမာနာဟူသည်ကား၊ ခါဒမာနာ၊ ခဲသည်ဖြစ်၍၊ ခါဒိယ
မာနံ၊ ခဲအပ်သည့်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တ။ အနက်တည်း၊
ဝဉ္စာမိတံအယူပဿန္တိက္ခာတိ၊ ဝဉ္စာမိတံအယူပဿန္တိက္ခာ ဟူသည်ကား၊
အယူ၊ အရှင်ဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊

ပသန္တမိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်။ ဟုဘွား၊ ဖြစ်၍၊ ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။
 ဧတ္တကမေဝ၊ ဤမျှသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ဣဒေ'နိ၊ ယခုအခါ
 ဌ၊ မယာ၊ တပည့်တော်မသည်၊ ကာဝံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေဟိ၊ ပြု၏။ အနုကမ္မမန္တိ၊ အနုကမ္မမဟုသည်ကား၊
 အနုဂ္ဂဗျ၊ ခြုံ့မြှောက်တော်မူပါလော၊ မမံ၊ တပည့်တော်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်
 ၍၊ အနုဒ္ဓဿံ၊ သနားခြင်းကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါလော၊ ဒတွာစမေအာဒိ
 သယာဟိကိဉ္စိ၊ ဒတွာစမေအာဒိသယာဟိကိဉ္စိဟုသည်ကား၊ ကိဉ္စိဒေဝ၊
 တရံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒေယျဓမ္မံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ သမေ၊ ပြောဟွ
 ဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားဘို့အား၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ တံဒက္ခိဏံ၊ ထိုအလှူကို၊
 မဟံ၊ တပည့်တော်မအား၊ အာဒိသ၊ အမျှပေးဝေတော်မူပါလော၊ တေန၊
 ထိုသို့အနုမေဒနာပြုရသောကောင်းမှုကြောင့်၊ မေ၊ တပည့်တော်မအား၊
 ဣတောပေတယောနိတော၊ ဤပြိတ္တာသံဃာ၊ မောက္ခော၊ လွတ်ခြင်းသည်၊
 ဘဝိဿ၊ ဘိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိအဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ ဝဒတိ၊ ဆို
 ၍၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ မောစေဟိမံဒုဂ္ဂတိယာ ဘဒန္တေတိ၊
 မောစေဟိမံဒုဂ္ဂတိယာ ဘဒန္တေဟူ၍၊ အာဟ၊ လျှောက်ငြိ၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ပေတိယာ၊ ပြိတ္တာမ
 သည်၊ ဝတ္ထု၊ လျှောက်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအ
 ခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သောထေရော၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊
 ပဋိပန္နိ၊ ကျင့်၏။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို၊ ဒသေတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သင်္ဂီတိကာရေဟိ၊
 သင်္ဂီယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ တိဿောဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ ဝတ္ထော၊
 မိန့်အပ်ကုန်၏။

အနုကမ္မကော၊ သနားခြီးမြှောက်တတ်သော အလေ့ရှိသော၊ သော
 သာရိပုတ္တော၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ သာဓူတိ၊ ကောင်း၏ဟူ၍၊
 တဿာ၊ ထိုပြိတ္တာမ၏၊ ဝစနံ၊ စတားကို၊ ပဋိသုဏိတွာ ပနခံ၍၊ တိက္ခုနံ
 တိက္ခုနော၊ ရဟန်းတယောက်အား၊ အာလောပဉ္စ၊ တလုပ်မျှသောဆွမ်းကို
 လည်းကောင်း၊ ပါဏိမတ္တံ၊ တတောင်မှုလောက်သော၊ စောဇ္ဇကဉ္စ၊ ပုဆိုး
 ကိုလည်းကောင်း၊ ထာလကဿ၊ တခုသောခွက်၏၊ ပူရဏမတ္တံ၊ ပြည့်ကာမျှ
 သော၊ ပါနီယဉ္စ၊ သောက်ရေကိုလည်းကောင်း၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ တဿာ၊
 ထိုပြိတ္တာမအား၊ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူကို၊ အာဒိသိ၊ အမျှပေးဝေ၏၊ သမနန္တရာ
 အနုဒ္ဓိဿ၊ အမျှပေးဝေသည်၏အခြားမဲ့၌၊ ဝိပါကော၊ အလှူ၏အကျိုးသည်၊
 ဥပပဉ္စထ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တောဇနံ၊ အထူးထူး အပြားပြားသောနတ်၏တော

ဇဉ်နှင့်ဘူသောဘောဇဉ်သည်လည်းကောင်း၊ အန္တရာဒနံ၊ အထူးထူးသော
 အဆင်းဖြင့်ထွက်သောအရောင်အလွှ်ရှိသောနတ်၏အဝတ်နှင့်ဘူသောအ
 ဝတ်အရုံသည်လည်းကောင်း၊ ပါနီယံ၊ မှားသောအပြားရှိသောသောက်ရေ
 သည်၎င်း၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒက္ခိဏာယ၊ အလှူ၏ ဗလံ၊ အကျိုး
 သည်၊ ဥပ၊ နှစ်ဆ၊ ဖြစ်လေ၏။ တတော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဘောဇဉ်အစ
 ရှိသည်တို့ကိုပြောသောနောက်မှ။ သာပေတိ၊ ထိုပြုတ္တမသမံ၊ သုဒ္ဓါ၊ ခေ
 ချို သဖြင့်စင်ကြယ်သောကိုယ်ရှိသည်၊ သမိဝသနာ၊ သန်ရှင်းသော အ
 ဝတ်ကိုဝတ်ရုံပြီးသည်။ ကာသိကုတ္တမခေရိနိ၊ ကာသိတိုင်း၌ဖြစ်သောအ
 ဝတ်တို့သက်မြတ်ကော အဝတ်အရုံကိုဆောင်ခြင်းရှိသည်၊ ဝိဝိတ္တဝတ္ထာ
 ဘရဏာ၊ အထူးသဖြင့်ဆန်းကြယ်သောအဝတ်တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာ
 ဆင်အပ်ပြီးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသို့၊ ဥပ
 သင်္ကမိ၊ ကပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဘိက္ခုနန္တိ၊ ဘိက္ခုနံဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုနော၊
 ဟောင်းအား၊ ဇေတံ၊ ဤဘိက္ခုနံဟူသောသဒ္ဓါကို၊ ဝစနိပ္ပလ္လာသေန၊ ဝတ်
 ဘောက်ပြန်သဖြင့်၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ အာလောပံ၊ ဆွမ်းဆိုင်ကို၊ ဘိက္ခုနော၊
 ဟောင်းအား၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေ၊ ငါ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊
 ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏၊ အာလောပန္တိ၊ အာလောပံဟူသည်ကား၊ ကေ၊ ဆွမ်း
 ဆိုင်ကို၊ ကောလောပမတ္တံ၊ တလှိုင်စာသော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပါဏိမတ္တဉ္စစောဋ္ဌကန္တိ၊
 ပါဏိမတ္တဉ္စစောဋ္ဌကံဟူသည်ကား၊ ဧကဟတ္တဗ္ဗမာဏံ၊ တတောင်အတိုင်း
 အရှည်ရှိသော၊ စောဋ္ဌဇဏ္ဍံ၊ ဝုဆိုပိုင်းကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ထာလကဿပေါနီယန္တိ၊ ထာလကဿပေါနီယံ
 ဟူသည်ကား၊ ဧကထာလကပူရဏမတ္တံ၊ တခွက်ပြည့်ရုံမျှသော၊ ဥဒကံ၊
 ရေကို၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကား၎င်းသည်၊ ခလ္လာတိယပေတ
 ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ခလ္လာတိယပေတဝတ္ထု၌၊ ဝတ္တနယမေဝ၊ ဆုအပ်ပြီးသောနည်း
 ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

အထူးထိုနောင်မှ၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊
 ဝိဏိဇ္ဇိယံ၊ ပြည့်ပြီးသောဣန္ဒြေရှိသော၊ ပရိသုဒ္ဓဆဝိဝဗ္ဗံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ
 စင်ကြယ်သော အရေအဆင်းရှိသော၊ ဝိဗ္ဗဝတ္ထာဘရဏာလင်္ကာရံ၊ နတ်၌
 ဖြစ်သောအဝတ်တန်ဆာကိုဆင်သော၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဘာယ၊ အရောင်ဖြင့်၊ ဩဘာသန္တိ၊ ထွန်းလင်းတော့

ပသော၊ အတ္တနော၊ မိမိန္တိ၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဥပဂဏ္ဍာ၊ ကင်၍၊ ဗြိတံ၊ တည်
သော၊ တံပေတိ၊ ထိုပြိတ္တာမာ၊ ဘိုး၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဗုဒ္ဓကွတော၊ မျက်မှောက်
အားဖြင့်၊ ကမ္မဗလံ၊ ကံ၏အကျိုးကို၊ တာယ၊ ထိုပြိတ္တာမအား၊ ဝိဘာဝေတု
ကာမော၊ ထင်ရှားပြတော်မူလိုသည်။ ဟုဟော၊ ဖြစ်၍၊ တိသောဂါယာသုံး
ဂါယာတို့ ဘိုးအဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ။

မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်
သမီး၊ ဩသမိတာရကာ၊ သောက်ရှူကြွယ်သည်။ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်း
သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌတိ
ဝိယ၊ တသံသကဲ့သို့ ယာတွံ၊ အကြင်သင်သည်၊ အဘိက္ကန္တေန၊ အလွန်နှစ်
လိုက္ခယ်ရှိသော၊ ဝဇ္ဈောန၊ အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်းပေးလျက်၊ ဘိဋ္ဌသိ၊ တည်
၏။

မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတေ၊
နတ်သမီး၊ တဿာတေ၊ ထိုသင်အား၊ ဧကေန၊ အဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံ
ကြောင့်၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဈော၊ အရောင်အဆင်း
သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဧကေန၊ အဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊
တေ၊ သင်အား၊ ဣမေ၊ ဤအရပ်၌၊ တယာ၊ သင်သည်၊ လက္ခမာနံ၊ ရအပ်သော၊
သုစရိတဗလံ၊ သုစရိတ်၏အကျိုးသည်။ ဣန္ဒြိယံ၊ ပြည့်စုံသနည်း၊ ဧကေန၊
အဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မနုဿာ၊ စိတ်သည်၊ ဝိယာ၊ ချစ်နှစ်
သက်အပ်ကုန်သော၊ ယေကေ၊ စိ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါ၊ အဝတ်တန်
ခာအသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ ဥဗ္ဗန္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
သနည်။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတေ၊
နတ်သမီး၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏။ မနုဿာဘူတာ၊ လူ
တို့၌ဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ ပုညံ၊ အဘယ်သို့သော
ကုသိုလ်ကံ ဘိုး၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ဧကေန၊ အဘယ်သို့သောကုသိုလ်
ကံကြောင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဧဝံ၊ ဇလိတာနုဘာဝါ၊ ဤသို့ထွန်းပသောအ
ရောင်အဝါတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဧကေန၊ အဘယ်
သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဟေ၊ သင်၏၊ ဝဇ္ဈော၊ အရောင်အဆင်း
သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊
ထွန်းပနိုင်စေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ငါနဲ့ တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ အဘိက္ကန္တေနာတိ၊ အဘိက္ကန္တေနဟူသည်ကား။
အဘိမနာပေန၊ အလွန်နှစ်သက်က္ခယ်ရှိသော၊ အဘိဓူပေန၊ အလွန်စွာသော

အဆင်းရှိသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝဇ္ဇန္တ
နာတိ၊ ဝဇ္ဇန္တနဟူသည်ကား၊ ဆာဝိဝဇ္ဇန္တန၊ အရေအဆင်းဖြင့်၊ ဩဘာ
သေန္တိဒိသာသဗ္ဗာတိ၊ ဩဘာသေန္တိဒိသာသဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာဝိ၊
အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒသဒိသာ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဇော
တေန္တိ၊ ထွန်လင်းစေလျက် ကောလောကံ၊ တပြိုင်နက်သောအလင်းကို၊
ကဗျေန္တိ၊ ပြုလျက်၊ ယထာကံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့၊ ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်းလင်း
စေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ဩသမိဝိယတာရကောတံ၊ ဩသ
မိဝိယဟာရကောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်၏၊ ဧတေယ၊ ထိုကြယ်၌၊ ဥဿန္တပဘာ၊
ပြန့်ပြောသောအရာဝ်သည်၊ မိယတိ၊ တည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဩသခေ
မံ၊ ဆေးတို့အား၊ အနုဗ္ဗလပ္ပဒ၊ နားအားအဆင့်ကိုပေးသည်၊ ဟုတ္တံ၊ ဖြစ်၍၊
ဩသမိကံ၊ ဩသမိဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမာ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော တာရကော
ယထာ၊ ကြယ်ကဲ့သို့၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်၌၊ အာလောကံ၊ အလင်း
ကို၊ ကုရမာနာ၊ ပြုလျက်၊ တဋ္ဌတိယထာ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူ
သာလျှင်၊ တံ၊ သင်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခင်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့
ကို၊ ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်။ ဣတိအယံ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ကေနာတိတ္ထေ၊ ကေနဟူသောပုဒ်၌၊ ကိံသဒ္ဓေါ၊ ကိံသဒ္ဓါ
သည်၊ ပုစ္ဆာယံ၊ မေးသောအနက်၌၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤကေနဟူ
သောသဒ္ဓါသည် ဟောတွတ္ထေဝ ဟိတ်အနက်၌လည်း၊ ကရေဏဝေဇံ၊ ကရိုဏ်း
ဝိဘက်သက်သော သဒ္ဓါတည်း၊ ကေနဟောတုနာ၊ အဘယ်အကြောင်း
ကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တဝ၊ သင်အား၊
ဧတဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော အရောင်အဆင်းသည်၊ ဧတေယံ၊
ယခုအခါ၌၊ ယထာဒိသမာနော၊ ထင်မြင်သောတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ ကေနတေဣဓေဣတိတိ၊ ကေနတေ
ဣဓေဣတိဟူသည်ကား၊ ကေနပုညဝိသသန၊ အဘယ်သို့သောကုသိုလ်
တူကြောင့်၊ ဣဓေဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤအရပ်၌၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ တယာ၊ သင်
သည်၊ လတ္တမာနံ၊ ရအပ်သော၊ သုစရိဟပလံ၊ သုစရိကံ ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုး
သည်၊ ဣဣတိနိဗ္ဗုတိ၊ ပြီးပြည့်စုံသနည်း၊ ဥဇ္ဇန္တိတံ၊ ဥဇ္ဇန္တိဟူသည်
ကား၊ နိဗ္ဗုတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘောဂါတံ၊ ဘောဂ၊ ဟူသည်ကား၊ ဝရိဟန္တိ
တဗ္ဗတ္ထေန၊ သုံးဆောင်အပ်သောအနက်ကြောင့်၊ ဘောဂါတိ၊ ဘောဂ၊ ဟူ၍၊
လဒ္ဓနာမာ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော ဝတ္ထုဘာရကောဒိဝိတ္တံ၊ ပကတေ
မိသေသာ၊ အဝတ်တန်ဆာအစရှိသောစည်းစိမ် အသောက်အဥ္စိအထူး

တို့သည်။ ယေကေစိတိ၊ ယေကေစိဟူသည်ကား။ တောဝေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့် ဗျာပေတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ သင်္ဂဏ္ဌာတိ၊ သိမ်းကျုံး၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ယထာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ယေကေစိ သင်္ဂါရာတိ၊ ယေကေစိ သင်္ဂါရာဟူ၍၊ အယံနန္ဒေသော၊ ဤသို့ညွှန်းပြခြင်းသည်၊ အနဝသေသဗျာပကော၊ အကြွင်းမရှိနှံ့စေတတ်သည်ကိုညွှန်ပြခြင်းတည်း။ ယေကေစိ၊ အလုံးစုံကုန်သောအဝတ်တန်ဆာအသုံးအဆောင်တို့ကိုလည်း၊ မနုဿာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိယာယိတဗ္ဗာ၊ ချစ်အပ်နှစ်သက်အပ်ကုန်၏။ မနုဿံ၊ စိတ်၌၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပုစ္ဆာမိတိ၊ ပုစ္ဆာမိဟူသည်ကား။ ပုစ္ဆံ၊ မေးခြင်းကို၊ ကရောမိ၊ ပြု၏။ ဥာတံ၊ သိခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား။ တံ၊ သင့်ကို၊ ဒေဝီတိ၊ ဒေဝီဟူသည်ကား။ ဗိဗ္ဗာနူဘာဝသင်္ဂေတာယ၊ နတ်၏အာနုဘောသ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေဝီ၊ ဒေဝီမည်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာနူဘာဝေတိ၊ မဟာနူဘာဝေဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီမနုဿ ဘူဘာတိ။ မနုဿဘူတာ ဟူသည်ကား။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်သည်။ မနုဿဘာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်သည်။ ဣဒံ၊ ဤမနုဿဘူတာ ဟူသောစကားကို၊ ယေတုယေန၊ များသောအားဖြင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ မနုဿတ္တဘာဝေ၊ လူ၏အဖြစ်၌၊ ဝိတာ၊ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုကိုကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိကတွာ၊ ဤသို့ပြု၍၊ ပုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ တောယံဝ၊ ထာနံ၊ ထိုဂါထာကို၏။ သင်္ဂပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝိတ္ထာရတောပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား။ ပရမတ္ထဒီပနီယံ၊ ပရမတ္ထဒီပနီအမည်ရှိသော။ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာယံ၊ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ၌၊ ပုတ္တနုယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ၊

ဝေ၊ ဤသို့၊ ပုန၊ တာဝန်၊ ထေရေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်သော၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမသည်။ တဿာ သမ္ပတ္တိယာ၊ ထိုစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ လဒ္ဓကာရဏံ၊ ချမ်း၏အကြောင်းကို၊ ပကာသေန္တိ၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ သေသဂါထာ၊ ကြွင်းသောဂါထာတို့ကို။ အဘာယိ၊ ဆို၏။ ကိ၊ အဘာယိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ၊

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသ္မိလားသော၊ ဥပ္ပဏ္ဍုကံ၊ ဖြော့
တော့ခြောက်တတ်သော အဆင်းရှိသော၊ ကိသံ၊ အလွန်ကြိုသော ကိုယ်
လည်းရှိသော၊ သမ္ပတိတန္တုပိ၊ ပြတ်ကွဲသော အမေ့လည်းရှိသော၊
နဂ္ဂံ၊ အဝတ်လည်းမရှိသော၊ ဆာတိ၊ ဆာလောင်ငတ်မွတ်မြင်းသည်ပြင်း
စွာနှိပ်စက်အပ်သော၊ တံမံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော တပည့်တော်မကို၊
လောကေ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ ကာရုဏိကော၊ သနားတတ်သောသဘော
ရှိသော၊ မုနံ၊ ရဟန်းသည်၊ အဒက္ခိ၊ မြင်၏၊ သေမုနိ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အဝ
လောပဉ္စ၊ တလုပ်မျှသောက်သောဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါဏိမတ္တံ၊ တာ
တောင်မျှလောင်သော၊ စောဇ္ဇကန္တု၊ ဗုဒ္ဓါပုရိသလည်းကောင်း၊ ယာယကသံ၊
တခုသေ့ခွက်၏၊ ပူဇေဏမတ္တံ၊ ပြည့်စုံမျှသော၊ ပါနိယဉ္စ၊ သောက်ရေကို
လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနံ၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းတလောက်အား၊ ဒုက္ခာ၊ ပေးလှူ
၍၊ ဒက္ခိဏံ၊ တံဒက္ခိဏံ၊ ထိုအလှူကို၊ မမေ၊ တပည့်တော်မအား၊ အာဒိသိ၊ ၃၊ မှ
ပေးဝေ၏။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာလောပဿ၊ တလုပ်မျှသော ဆွမ်း
၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးကို၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပဿ၊ ရှုတော်မူပါလော၊ အဟံ၊
တပည့်တော်မသည်၊ ဒသဝဿသတံ၊ အနှစ်တထောင်တို့ပတ်လုံး၊ ကာမ
ကာမိနိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သောစပ်သိမ်သောလည်းစိပ်ချပ်သောတို့နှင့်ပြည့်
စုံလျက်၊ အနောကရသဗျဉ္ဇနံ၊ မျှာ စွာသောဟင်းလျာနှင့်တကွသော၊ ဘတ္တံ၊
နတ်၌ဖြစ်သောထမင်းကို၊ ဘုဒ္ဓာမံ၊ သုံဆောင်ရ၏။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
ပါဏိမတ္တသံ၊ တတောင်မျှသောက်သော၊ စောဇ္ဇသံ၊ ဗုဒ္ဓါ၏၊ ယာဒိသံ၊
ယာဒိသော၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ပါကံပိပါကော၊ အကျိုးသည်၊
အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ တံ၊ အရှင်
ဘုရားသည်၊ ပဿ၊ ရှုတော်မူပါလော၊ နန္ဒရာဇသံ၊ နန္ဒမင်း၏၊ ဝိဇိတသ္မိံ၊
တိုင်းနိုင်ငံ၌၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှသောက်ကုန်သော၊ ပရိစ္ဆဒါ၊ အဝတ်အ
ရုံတို့သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တာတာ၊ ထိုနန္ဒမင်း
၏ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော အဝတ်အရုံတို့လက်လည်း၊ မေ၊ တပည့်တော်မ၏၊
ဝတ္ထာနစ၊ အဝတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အန္တောနနာနိစ၊ အရုံတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဗဟုတရာဗဟုတရာနိ၊ အထူးသဖြင့်များကုန်၏၊ ကော
သေယျာနစ၊ ပိုးချည်ဖြင့် ပြီးကုန်သော အဝတ်အထည်တို့သည် လည်း
ကောင်း၊ ကမ္မလိယာနစ၊ ကမ္မလာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ခေါမကပ္ပါသိ
ကာနိစ၊ ခေါမချည် ဝါချည်ဖြင့် ပြီးကုန်သော အဝတ်အထည် တို့သည်
လည်းကောင်း၊ မေ၊ တပည့်တော်မအား၊ ဗဟုတရာဗဟုတရာနိ၊ အထူး

သဒ္ဓိဋ္ဌိများကုန်၏။ ဝိသုလသစ၊ အလျားရှည်ခြင်းအနံပြန့်ခြင်းရှိကုန်ထသော၊
 မဟာဋ္ဌာစ၊ အထိုလည် များစွာထိုက်ကုန်ထသော၊ တေစ ထိုအဝတ်အ
 ထည်အံ့သည်လည်း၊ အာကာသေဝအာကာသေဝေ၊ ကောင်းကင်၌သာ
 ရှိ။ သမ္ပန္န။ သို့သျှက်သည်ကုန်၏။ သာအဟံ ထိုတပည့်တော်မသည်။
 ယံယံ အကြင်အကြင်သို့သောအဝတ်အရံကို၊ မဟံ၊ တပည့်တော်မ၏။
 မနသေ ဝိသိမိတ်သည်မြဲ၊ နို့ အပ်၏ တံတံဟိတံကံ၊ ထိုထိုသို့သော
 အဝတ်အရံကိုသာသျှင်၊ ပရိဒဟာမိစ၊ ဝတ်လည်းဝတ်၏၊ ပါရုပါမိစ၊ ရုံ
 လည်းရုံ၏။ ဘန္တေအရှင်ဘုရား၊ ထာလက၊ သာ၊ တခုသေခွက်၏။
 ပူရဏမဏ္ဍိ ပြည့်ကာမျှသော၊ ပနိယဉ္ဇ၊ ရောက်လည်း၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရား
 သည်၊ ဒိန္နံ၊ လေးလူ အပ်၏၊ တယာ၊ ထိုတခွက်မျှလောက်သော၏၊ ဝိပါကံ
 ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဟံဒိသံယ၊ ဒိသော၊ အကြင်သို့သဘောရှိ၏၊ တာ
 ဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောအကျိုးကို၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပယာ၊
 ရှေးတစ်မျှပါလော၊ သေတော၊ အကာစ၊ ဖြူသောရေလည် ရှိကုန်ထသော၊
 သုပကဏ္ဍာစ၊ ကောင်းသောဆိပ်လည်းရှိကုန်ထသော၊ သိတာစ၊ ချမ်းအေး
 သော ရေလည်းရှိကုန်ထသော၊ အပ္ပမိဂန္ဓိကာစ၊ မကောင်းသောအနံ့မှ
 လည်ကင်းကုန်သော၊ ပရမုပ္ဖလ၊ ဥဋ္ဌာစ၊ ကြာပရမကြာညီသော
 ကြံ့မျှ တို့ဖြင့်ဖို အုပ်သောရေလည်းရှိကုန်ထသော၊ ဂန္တိရ၊ စ၊ နက်လည်း
 နက်ကုန် ထသော၊ စတုရသ္မာစ၊ လေးထောင့် လည် ရှိကုန် ထသော၊
 ပေါက္ခရဉ္စညာ၊ ရေကန်တို့ကို၊ မယာ၊ တပည့်တော်မသည်၊ ကမ္မဉ္စဘာ
 ဝေန၊ ကုသိုလ်ကံ၏ အနုတော်အားဖြင့်၊ သုနုဗ္ဗိဘာ၊ ကောင်းစွာဖန်ဆင်း
 အပ်ကုန်ပြီ၊ သာဟံ၊ ထိုတပည့် တော်မသည်၊ တာသု၊ ထိုရေကန်တို့၌၊
 အကုတတာတယာ၊ ဟေ၊ မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ရမာမိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ ကိဇ္ဇာမိ၊
 ကောင်းရ၏၊ မောဒ၊ မိဝမ်း ဖြောက်မူ၏၊ ဘန္တေအရှင်ဘုရား၊ လောကေ၊
 သတ္တဝါ၊ ပေါင်း၌၊ ကာရုဏိကံ၊ သနားခြင်းရှိတော်မူသော၊ မုနိံ မိမိ၏
 ကောင်းကျိုး သူတပါး၏ကောင်းကျိုးကိုထိတတ်သော၊ တံ၊ အရှင်ဘုရား
 ကို နေ့ဘုံရှိစိုးခြင်းငှါ အဟံ တပည့်တော်မသည်၊ အာဂတာ၊ လာပါ၏၊
 ဣဝိ ဤသို့၊ အဘာသ၊ သွေ့သက်ဆို၏။ ။

တဗ္ဗာထိဂါသာတုံဋ္ဌဥပ္ပဏ္ဍုကိန္တိ၊ ဥပ္ပဏ္ဍုကိဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပဏ္ဍု
 ကဇာတံ၊ ဖက်ချက်လျော့ကဲ့သို့ ဖြောင့်တောင့်သောအဆင်းရှိသော၊ ကိသံ
 ဘာတန္တိ၊ ကိသံဆာတံဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓကိစ္ဆာတုံ၊ စားခြင်းငှါအလိုရှိသော၊
 ရုနုယ၊ ဇော်မွန်ခြင်းသည်၊ အသိဘုတံ၊ နှိပ်စက်အပ်သော သမ္ပဗုဒ္ဓ၊ တဗ္ဗာ

၂-ဥပရိဝဂ်-၁-သံသာရမောဝကပေတဝတ္ထု၊ ၁၆၃

ဝိန္တိသမ္ပာဒိတန္တရိံ ဟူသည်ကား၊ ဆိန္ဒုဘိန္ဒုသရိရန္တရိံ၊ ပြတ်သောကွဲ
သောကံယံ အရေရှိသော၊ လောကတိစ္ဆာ၊ လောကဟူသော၌ ပုဒ်သည်
ကာရုဏိကောတိန္ဒေ၊ ကာရုဏိကောဟူသော၌ ပုဒ်၌၊ ဝုတ္တကုဋ္ဌဏာယ။
ဆိုအပ်သောကရုဏာနံ၊ ဝိယယဒဿနံ အရာကိုပြသောပုဒ်တည်း။ တံ
မန္တိ။ တံမံဟူသည်ကား။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ မမံတပည့်
တော်မကို၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်။ ဧကန္တတေ၊ စင်စစ်အား
ဖြင့်၊ ကရုဏာဗ္ဗာနံယံ၊ သနားခြင်းက ရုဏာ၏တည်ရာဖြစ်သော၊ မံတပည့်
တော်မကို၊ ဝုတ္တဘိန္တိ၊ ဝုတ္တဘံဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တဘံ။ မကောင်းသောငှါ
သို့၊ ဂတံ လားခြင်းကို၊ ဘိက္ခုနံအာလေပံဒဟ္မာတိအာဒိ၊ ဘိက္ခုနံအာ
လေပံဒဟ္မာ အစရှိသော ဂါထာသည်၊ ယေန၊ အရှင်သာရပုတ္တရာ
မသေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ကရုဏာယိကာကာဒဿနံ၊ သနား
ခြင်းရှိ သာအခြင်းအရာကိုပြသော ဂါထာတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။
ဘတ္တန္တိ ဘတ္တံဟူသည်ကား၊ ဩဒနံ၊ ထမင်းကို၊ ဒိန္နတောဇနံ၊ နတ်ဘော
ဇဉ်ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝဿသတံ
ဒဿာဘိ၊ ဝဿသတံဒသဟူသည်ကား။ ဒသဝဿသတသနိ၊ အနှစ်တ
ထောင်ဘို့ပတ်လုံး၊ ဝဿသဘဿံ၊ အနှစ်တထောင်တို့ ပတ်လုံး၊ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝုတ္တံဆိုအပ်သည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤဒသဝဿ သတသနိ
ဟူသောပုဒ်သည်၊ အတ္တန္တသံယောဂေ၊ အတ္တန္တသံယောဂအနက်၌၊ ဥပ
ယောဂဝစနံ၊ ဒုယယာဝိဘာဏံသက်သော ပုဒ်တည်း။ ဘုဉ္ဇာမိကာမ ကာ
မိနိ အနောက ဝေသဗျုဉ္ဇနန္တိ၊ ဘုဉ္ဇာမိ ကာမကာမိနိ အနောကဝေသဗျုဉ္ဇနံဟူ
သည်ကား၊ အညေဟိဝိ၊ တပါးလည် ဖြစ်ကုန်သော ကမ္မေတဗ္ဗကာမေ
ဟိ အလိုရှိအပ်သော ကာမတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်ခဲ့သော၊ အနောက
ဝေသဗျုဉ္ဇနံ၊ ချားစွာသော အမေသာရှိသော ဟင်းလျာရှိသော၊ ဘတ္တံ၊ နတ်၌
ဖြစ်သောထမင်းကို၊ ဘုဉ္ဇာမိ စားရ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယော
ဇနာ၊ ယောဇနာ ခြင်းတည်း။ စောဠသဘာဝိ၊ စောဠသဟူသည်ကား၊
ဒေယျဓမ္မ သီးသနံ၊ လှူတွယ်ဝတ္ထု ကု အဦးပြုသဖြင့်၊ တမ္ဗိဿံ၊ ထိုလှူ
တွယ်ဝတ္ထု၏ အရာဖြစ်သော၊ ဒါနုပညမေဝ၊ အလှူကောင်းမှုကိုသာလျှင်၊
ဒဿတိ၊ ပြု၏။ ဝိပါကံပဿယာဒိသန္တိ၊ ဝိပါကံပဿယာဒိသံဟူသည်
ကား၊ တဿစောဠဒါနဿ၊ ထိုအဝတ်အလှူ၏၊ ဝိပါကသင်္ခါတံ၊ အကျိုး
ဟုဆိုအပ်သော၊ ပသံ၊ အကျိုးကို၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပဿ၊ ရှုတော်မူပါ
လော၊ ယာဒိသံယထာရူပံ၊ အကြွင်သို့သဘောရှိသော၊ တံပန၊ ထိုအဝတ်

သည်ကား။ ကိံ၊ အဘယံသိနည်း။ ဣတိစေ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းအံ့။ ယာဝတာနန္ဒ
ရာဇဿာတိအာဒိ၊ ယာဝတာနန္ဒရာဇဿအစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊
ဆို၏။ ။

တထာ၊ ထိုစကား၎င်း၌၊ အယံနန္ဒရာဇာနာမ၊ ဤနန္ဒမင်းမည်သည်။ ကာ၊
အဘယံနည်း။ ကိံ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းတူသည်ကား။ အတိတေ၊ လွန်လေငြိးသော
အခါ၌။ ဒဿာဿသဟဿာယုကေသု၊ အနှစ်တသောင်းအသက်ရှည်
ကျသော၊ မနုဿသု၊ လူတို့တွင်။ ဗာရာဏသီဝါသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌
နေသော၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ကုဋုမ္ပိကော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ အ
ရာညာ၊ ကောင်း။ ဇဗ္ဗိဟာရံ၊ ဇဗ္ဗိဟာရကို။ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်သည်
ရှိသော်၊ အရာညာန္တော၊ တောအဝတ်၌။ အညတရံ၊ တဆူသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ အဒ္ဓဿ၊ မိုးမြင်ရ၏။ သောပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
သည်။ တတ္ထ၊ ထိုတာအဝတ်၌။ ဝိဝရေန္တံ၊ သက်နိုးချုပ်ခြင်းအမှုကို။
ကရာဇန္တော၊ ပြုသင့်ရှိသော်၊ အနုဝါတေ၊ အနားပတ်သည်။ အပ္ပဟော၊ နှော၊
မသောက်သော်ရှိသော်။ သံဟရိတွာဝ၊ ရုံးရရှိသောသျှင်၊ ဌာပတံ၊ ထားခြင်း
ငါး၊ အာရေန္တံ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ သောကုဋုမ္ပိကော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။
တံ၊ ထိုသက်နိုးကို။ ဒိဿ၊ မြင်၍။ ဘန္တေ၊ အင်္ဂေသုရား။ ကိံ၊ အဘယံကို။
ကရာဇထ၊ ပြုတော်မူကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ လျှောက်၍။ ဧတနံ၊
ထိုအရာ၌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ အပ္ပိစ္ဆတာယ၊ အလိုနည်းသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ကိံ၊ တရံ၊ ကုသောစကားကို။ အဝုတ္တေဝိ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော်
လည်း။ ဝိဝရေသံ၊ သက်နိုး သျှာပဆို သည် နပ္ပဟောတိ၊ မသောက်။ ဣတိ၊
ဤသို့ ဥတွာ၊ သိ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥတ္တနာသင်္ဂံ၊ အပေါ်ရုံပုဆို ကို၊ ပစ္စေ
ကဗုဒ္ဓဿ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ပါဒမူလ၊ ခြေရင်း၌။ ဌာပတွာ၊ ထား၍။ အ
ဂမာသိ၊ သွား၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ တံ၊ ထိုအပေါ်ရုံပုဆို
ကို။ ဝေကဘော၊ ယူ၏။ အနုဝါတံ၊ အနားပတ်ကို။ အာရာပေန္တော၊ တင်
ချက်။ ဝိဝရံ၊ သက်နိုးကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပါရုဝိ၊ ရုံတော်မူ၏။ သောကုဋုမ္ပိ
ကော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ ဇိနိတပရိယောဿာနေ၊ အသက်၏ အဆုံး၌။
ကလံ၊ သေခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်
ပြည်၌။ နိဗ္ဗုတ္တိဘူ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ ယာဝတာယု
ကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို။
အနုဘဝိတွာ၊ ခံစား၍။ တေတာ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ။ စပိတွာ၊
ရုတေ၍။ ဗာရာဏသီတော၊ ဗာရာဏသီပြည်မှ။ ယောဇနမတ္တေ၊ ထယူနေ

မျှလင်္ခံသော၊ ဌာန၊ အရပ်၌၊ အညတရသို့၊ တရသော၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ အမဂ္ဂ
ကုသလ၊ အမက်အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုလူလင်၏၊ ဝယုတ္တကာ
သေ၊ အရယ်၊ ရောက်သောအခါ၌၊ တသို့၊ ဂါမေ၊ ထိုရွာ၌၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ကို၊
သံဃုဋ္ဌံ၊ ကြွေးကြော်အပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သေ၊ ထိုလူလင်သည်၊
မာတရံ၊ အမိကို၊ အဗ္ဗ၊ မိခင်၊ သာဓုကံ၊ ပုဆိုးကို၊ ဝေ၊ ကျွန်တော်အား၊ ဝေဟိ
ပေးလော၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ကို၊ ကိဋ္ဌိဿာမိ၊ ကစားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ သာ၊ ထိုမိခင်သည်၊ သုခေတဝတ္ထံ၊ ကောင်းစွာဗွတ်လျော်ပြီးသော
အဝတ်ကို၊ နိ၊ နဂါဘွားထုတ်၍၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ အဗ္ဗ၊ မိခင်၊ ဣတိ၊ ဤအဝတ်
သည်၊ ထူသံ၊ ကြမ်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တု၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အညံ၊
တပါးသောအဝတ်ကို၊ နိ၊ နဂါဘွားထုတ်၍၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ တမ္ဘိ၊ ထိုအ
ဝတ်ကိုလည်း၊ ပဋိက္ခိပိ၊ ငယ်၏၊ အာ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုလူလင်ကံ၊ မာတာ၊
မိခင်သည်၊ တာတာ၊ ချစ်သား၊ သာဒိသေ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ဂေ
ဟေ၊ အိမ်၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတော၊ ဤအဝတ်ထက်
သုခုမတရသော၊ အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့သော၊ ဝတ္ထုသားအဝတ်ကို၊ ပဋိလော
တာယ၊ ရှင်းငြါ၊ မေ၊ ငါအား၊ ပုညံ၊ ကောင်မှသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ အဗ္ဗ၊ မိခင်၊ သာနုဗ္ဗာနံ၊ ရောအပ်ကို၊ ဂစ္ဆ၊ ငါသွားပါအံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တု၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ပုတ္တု၊ ချစ်သား၊ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ
သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဇ္ဇေဝယနန္တုပင်လျှင်၊ တုယံ၊ သင်ချစ်သားအား၊
ဗာရာဏသိနဂါရေ၊ ဗာရာဏသိမြို့၌၊ ဇေဇ္ဇပဋိလောတံ၊ မင်းအဖြစ်ကိုရောင်းအံ့၊
ဣန္ဒာမိ၊ အလိုရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သေ၊ ထိုလူလင်သည်၊ အဗ္ဗ
မိခင်၊ သာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ မာတရံ၊ အမိကံ၊ ဝန္တုတု၊
ရှိသို၍၊ ပဒက္ခိကံ၊ လက်ျာရစ်ထည့်သည်ကို၊ ကတု၊ ပြု၍၊ အဗ္ဗ၊ မိခင်၊ အဟံ၊
ကျွန်တော်သည်၊ ဂစ္ဆ၊ မိသွားပါစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တု၊ ဆိုအပ်သည်
ရှိသော်၊ တာတာ၊ ချစ်သား၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
အဿာ၊ ထိုမိခင်အား၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရင်သို့၊ ဂမိဿ၊ သိသွားလတ္တံ့၊ နည်း
ဣဝေါဂေဟ၊ ဤအိမ်၌လည်းကောင်း၊ ဇေဝေါဂေဟ၊ ထိုအိမ်၌လည်း
ကောင်း၊ နိသိဒိဿာတိ၊ ထိုင်နေလတ္တံ့၊ ဣဝံ၊ ဤသို့သောစိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊
အဟောသိကိယ၊ ဖြစ်သတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ ထိုလူလင်သည်၊ ကာ၊ ပုညနုယာမေ
န၊ ကောင်းမှုအမှတ်သည်၊ စေ၊ ဒိယမာနော၊ တုံ့က်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂါမ
တောရွ၊ မှ၊ ကွပ်တွာထွက်၍၊ ဗာ၊ ကသိ၊ ဗာရာဏသိမြို့သို့၊ ဂန္တု၊
သွား၍၊ မင်္ဂလသိလာပရေ၊ မင်္ဂလာကျော်ပျာအပြင်၌၊ သသိသံ၊ ပြီခေါင်နှင့်

တကွ၊ ပါရမိတွာ၊ ခြုံ၍၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓိ အိင်၏။ သောစ၊ ထိုနေသည်လည်း၊ ဗာရာဏသီရဉ္ဇော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏၊ ကာလကိဘဿ၊ နတ်ရွာစံသော နေ၏၊ သတ္တမော၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော။ ဒီဝသော၊ နေသည် ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အမတ္တာစ၊ အမတ်ဘို့သည် လည်းကောင်း၊ ပုရောဟိတောစ၊ ပုရောဟိတ်သတ်သတ်ကောင်း၊ ရဉ္ဇော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏၊ သရိရေကိဇ္ဇံ၊ အလောင်းကဲ့သို့ ဟိတ်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရာဇကီဇော၊ မင်းပိုင်ပြင်၌၊ သန္နိပတိတွာ စသ်းကုန်၍၊ မန္တယိံ သု တိုင်ပင်ကုန်၏၊ ကိံ မန္တယိံ သု၊ အဘယ်သို့ တိုင်ပင်ကုန်သနည်း၊ ရဉ္ဇော၊ မင်းကြီးအား၊ ကော၊ တပါးသော၊ ဝိတာ၊ သို့ တော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပုရတ္တာ၊ သားတော်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အရာဇကံ၊ မင်းရှိသော၊ ရန္တံ၊ တိုင်းပြည်သည်၊ နတိဋ္ဌကိ၊ မတည်၊ ဗုဿ၊ ထံ၊ ဗုဿရထာ၊ ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေမ၊ လွှတ်ကုန်အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မန္တယိံ သု တိုင်ပင်ကုန်၏၊ တေ၊ ထို အမတ်ပရောဟိတ်ဘို့သည်၊ ကုမုဒဝဇ္ဇော၊ ကုမုဒုရ၊ ကြာအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဝတ္တာရောသိန္ဓဝေ၊ လေးကောင်သောသိန္ဓဝမြင်းတို့ကို၊ ယောဇေတွာ၊ က၍၊ သေတန္တုတ္တပုမုခံ၊ ထီ၊ ဗြူ၊ အမှူးရှိသော၊ ပဉ္စဝိခံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ခု ဇကကုဓာတုဏှံ၊ မင်းမြောက်တန်ဆာတဏှာကို၊ တသ္မိံ၊ ယဝ၊ ထိုဗုဿရထာ ၌သာသျှင်၊ ဗုပေတွာ၊ တင်ထား၍၊ ဗုဿထေ၊ ဗုဿရထာကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ လွှတ်၍၊ ပစ္ဆတော၊ နောက်၌၊ တုရိယာနိ၊ တုရိယာတို့ကို၊ ပဝ္ဂဗ္ဗာ ပေသံ၊ ထီ မှုတ်ကုန်၏၊ ရေထော၊ ရေထားသည်၊ ပဝိနန္ဒါ၊ ရေန၊ အရှုတံခါ ဖြင့်၊ နိက္ခမိ ထွက်၏၊ ဥယျာနာတိမုခေါ၊ ဥယျာဉ်သို့ ရှေ့ရှုအဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိဝပေန၊ အလေ့အကုက်ဖြင့်၊ ဥယျာနာတိမုခေါ၊ ဥယျာဉ်သို့ ရှေ့ရှု ဂန္ထတိ၊ သွား၏၊ နိဝဇ္ဇေမ၊ ပြန် နှစ်စေကုန်အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကော၊ အချို့သောသူဘို့သည်၊ အာဟံ သု၊ ဆိုကုန်၏၊ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်သည်၊ မာနိဝတ္တယိတ္ထ၊ မပြန်နှစ်စေကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ရေထော၊ ဗုဿရထာသည်၊ ကုမာရံ၊ သတို့သားကို၊ ပဒက္ခိကံ၊ လက်ျာရစ်လည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာရောဟနသဇ္ဇော၊ တက်စီးစေသော အစိ အရင်သတ် ဟုတွာ၊ ဖြစ်၏၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်သည်၊ ပါရပနကဏ္ဍံ၊ ခြုံ၍ထားသောပုဆိုးအစွန်းကို၊ အပနေတွာ၊ ပတ်၍၊ ပါဒတလ္လာနိ၊ ခြေဖဝါးအပြင်တို့ကို၊ ဩလေ၊ ကေနေ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ အယံ ဒိ၊ ပါ ဤဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းကို၊ တိဋ္ဌတု၊ ထားတိဦး၊ ဒွိသဟဿဒိပ၊ ရိဝါရေသု ကျွန် လယ်နှစ်ထောင်အခြံအရံရှိကုန်သော၊ ဇတုသု မဟာဒိ၊ ပေသု၊ ကျွန်းကြီးလေ၊ ကျွန်းတို့၌၊ ကေန္တေ၊ ကေရာဇ်မင်းအဖြစ်ကို၊

၂-ဥပရိဝဂ်-၁-သံသာရမောစကပေတဝတ္ထု၊ ၁၆၇

ကရေတုံ ပြုစေခြင်းငှါ ယုတ္တော သင်္ဃန္တိ၊ ဣတိ ဤသို့ ဝတ္ထော ဆင့်၍၊ ဘူရိယာ
နံ၊ ဘူရိယာတုံ ကု၊ ပပ္ပဏှထ၊ တိ၊ မူတ်ကုန်လော၊ ဣတိ ဤသို့ ဝတ္ထော ဆင့်၍၊
ပုနိဝံ တာဘနံ သည်း၊ ပပ္ပဏှထ၊ တိ၊ မူတ်ကုန်လော၊ ဣတိ ဤသို့ တိက္ခဏံ၊
သို့၊ ဤသို့ တူရိယာနံ၊ ဘူရိယာတုံ ကု၊ ပပ္ပဏှထ၊ တိ၊ မူတ်ကုန်လော၊ အယ၊
ထံ၊ အခန္ဓံ၊ ကုမာရော၊ သတို့သားသည်၊ မုခံ၊ မျှ၊ ၂၊ နှာကု၊ ပိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊
ဩလောကေတွာ ကြည့်၍၊ တာတာ၊ အမောင်တုံ၊ ကေနကဗ္ဗေန၊ အဝ၊ ယံ
သို့သော အမှုကြောင့်၊ အာဂတာ၊ လာကြကုန်သည် အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သည်၊
ဣတိ ဤသို့၊ အာဂတာ၊ ဆင်၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ တုမှကံ၊ အရှင်မင်းမြတ်
တုံ အာ၊ ရန္တံ မင်းအဖြစ်သည်၊ ပါပုဏ္ဏာတံ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊
ဈောကံ တဝအပ်သည်ရှိသော်၊ တုမှကံ၊ သင်တုံ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊
ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မေး၏၊ သာမ၊ အရှင်၊ ဒိဝံ နတ်
ရွာသို့၊ ဂတော၊ လားပြီ၊ ဣတိ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဈောကံ တင်ကုန်၏၊ ကတိ
ဗဝသော၊ အဘယ်မျှလောက်ကုန်သောရက်တုံသည်၊ အတိ၊ ဣန္ဒြာ၊ လွန်
ကုန်ပြီနည်း၊ ဣတိ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ အန္တ၊ ယနေ့၊ သတ္တ
မော ခုနစ်ချက်မြောက်သော၊ ဗဝသော၊ နေ့တည်း၊ ဣတိ ဤသို့၊ အဝေ၊ ခု၊
ဈောကံ ကုန်၏၊ ဝုတ္တောဝ၊ သားတောသည်လည်းကောင်း၊ မိဘာဝ၊
သဒံ တောသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ မရှိသလော၊ ဣတိ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မေး
၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ် မိဘာ၊ သမီးတောသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ဝုတ္တော၊ သား
တောသည် နတ္ထိ မရှိ ဣတိ ဤသို့ အဝေါရံ၊ ဈောကံ တင်ကုန်၏၊ တေနဟံ၊
ထံသို့ ဖြစ်မှု ကား၊ ရန္တံ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကရိယာမ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ ဤသို့၊ အဝဟ၊
မိနံ တောမူ၏၊ တောထံ အမတ်ပုရောဟိတ်မင်းချင်းတုံသည်၊ တာဝဒေဝ၊
ထံကော ပင်သျှင်၊ အဘိသေကမဏ္ဍပ် အဘိသိကမဏ္ဍပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ရာဇာတရံ၊ မင်းသမီး ကု၊ သဗ္ဗာလင်္ကာရေတိ၊ အဆုံးရုံသောတန်းသံ၊ တုံ
တုံ ဖွင့်၊ အလင်္ကာရိတွာ၊ တန်ဆံဆင်၍၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ အာနေတွာ၊
ဆောင်၍၊ ကုမာရေယ၊ သတို့သားအား၊ အဘိသေကံ၊ အဘိသိကံကို၊ အကံ
သု ပြုကုန်၏၊ အယ၊ ထံနောင်မှ၊ ကတာဘိသေကယ၊ ပြုအပ်ပြီးသော အ
ဘိသိကံရှိသော၊ အယ၊ ထံမင်းအား၊ သတ၊ သဟဿ ညွှန်ကံ၊ အတို့ တ
သိန်းထိုက်သော၊ ဝတ္ထံ၊ ဝုတ္တံ၊ ၁၃၊ ဥပနသံ၊ ၂၀ ကံသကုန်၏၊ သော၊ ထံနန္ဒ
မင်းသည်၊ တာတာ၊ အမောင်တုံ၊ နန္ဒ၊ ဤသည် ကားကံ၊ အသို့နည်း၊ ဣတိ
ဤသို့၊ အာဂတာ၊ ဆို၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ နဝါသနဝတ္ထံ၊ ဝတ အံ့သော
ဝုတ္တံ၊ တံတည်း၊ ဣတိ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဈောကံ တင်အပ်သည်ရှိသော်၊

တာတာ၊ အမောင်တို့၊ ထူလံနနု၊ ကြမ်းသည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ မိန့်ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ပရိဘောဂ
 ဝတ္ထေသု၊ အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော အဝတ်တို့တွင်၊ ဣတော၊ ဤအဝတ်
 ထက်၊ သုရ၊ တစ်ခုနဲ့ ညှိသော အဝတ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိတော့ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝတ္ထေ၊ ဈေးကွက်တင် အပ်သည်ရှိသော်၊ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်တို့၏၊ ရာဇာ၊ မင်း
 သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အဝတ်ကို၊ နိဝါသေသိ၊ ဝတ်သလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ အာမ၊ ဩဌာန်ဟုတ်ပါ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ ဈေးကွက်တင် အပ်သည်ရှိသော်၊ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်တို့၏၊
 ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ နုပုညဝါမညေ၊ ကောင်းမှုမရှိယောင်တကား၊ ဣတိ၊
 ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ သုဝဏ္ဏဘိက္ခဝံ၊ ရွှေကရားကို၊ အာဟ၊ ရထ၊ ဆောင်ခဲ့
 ကုန်လော၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို၊ လဘိဿာမိ၊ ရအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ မိန့်တော်
 မူအပ်သည်ရှိသော်၊ သုဝဏ္ဏဘိက္ခဝံ၊ ရွှေကရားကို၊ အာဟ၊ ရ၊ သု၊ ဆောင်
 ကုန်၏။ သော၊ ထိုနန္ဒမင်းသည်၊ ဥဗ္ဗာယ၊ ထ၍၊ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို၊ ဧဝံ
 ဝိတွာ၊ သေ၍ မချံ၊ ခံတွင်းကို၊ ဝိတွာ၊ လေတွာ၊ လုပ်ဆေး၍၊ ဟတ္ထေန၊ လက်
 ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပုရတ္ထိမဒိဿာယံ၊ အရှေ့အရပ်၌၊
 အတ္တုတ္တိရိ၊ လောင်း၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ စာနုပထဝီ၊ တစ်ခုနက်သော၊ မြေကို၊
 တိန့်တွာ၊ ဖောက်ခွဲ၍၊ အဋ္ဌကပ္ပရက္ခာ၊ ရှစ်ခုသော ပဒေသာပင်တို့သည်၊
 ဥဗ္ဗဟိ၊ သု၊ ပေါက်လာကုန်၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဝပေတွာ၊ ယူ၍၊
 ဒက္ခိကာယ၊ တောင်အရပ်၌၊ ပစ္ဆိမာယ၊ အနောက်အရပ်၌၊ ဥတ္တရာယ၊
 မြောက်အရပ်၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုသုဒ္ဓိဿာသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌၊
 အတ္တုတ္တိရိ၊ လောင်း၏၊ သဗ္ဗဒိဿာသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်တို့၌၊ အဋ္ဌ
 အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပင်ရှစ်ပင်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ငြိ၍၊ နတ္ထိ၊ သကပ္ပရက္ခာ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပင်ကုန်
 သောပဒေသာပင်တို့သည်၊ ဥဗ္ဗဟိ၊ သု၊ ပေါက်လာကုန်၏၊ ဧကေကာယ၊
 တခုတခုသော၊ ဒိဿာယ၊ အရပ်၌၊ သောဠသ၊ တဆဲ့၊ ခြောက်ပင်တို့ကို၊
 ကတွာ၊ ငြိ၍၊ စတုသုဒ္ဓိကပ္ပရက္ခာ၊ မြောက်ဆဲ့လေးပင်ကုန်သော ပဒေသာ
 ပင်တို့သည်၊ ဥဗ္ဗဟိ၊ သု၊ ပေါက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ အချို့သော ဆရာ
 တို့သည်၊ ဝဒန္တံ၊ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုနန္ဒမင်းသည်၊ ဧကံ၊ တထည်သော၊
 ဗိဗ္ဗဒုဿံ၊ နတ်ပုဆိုးကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊ ဧကံ၊ တထည်သော၊ ဗိဗ္ဗ
 ဒုဿံ၊ နတ်ပုဆိုးကို၊ ပါရုပိတွာ၊ ငုံ၍၊ နန္ဒရဉ္ဇေယ၊ နန္ဒမင်း၏၊ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌၊
 သုတ္တကန္တိကာ၊ ချည်ငင်ကုန်သော၊ ဣတ္ထိယေ၊ မိန်းမတို့သည်၊ သုတ္တံ၊
 ချည်ကို၊ မာကန္တိ၊ သု၊ မင်္ဂလေကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဝတ်ကို၊ ဝရာ

ပေထ၊လည်စေကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထာ၊ဆို၍၊ ဆတ္တံ၊တိ၊ကို၊ဥဿာ
ပေတ္တာ၊ရိုက်ထောင်၍၊ အလင်္ကတပ္ပမိုယတ္တော၊ တန်ဆာဆင်ခြင် နှင့်စပ်
သော၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓဝရဂတော၊ မြတ်သောဆင်ကျောက်ကုန်းသို့ တက်ပီး
သည်ဖြစ်၍၊နဂရံ၊မြို့သို့၊ပရိသိတွာ၊ဝင်၍၊ပါသာဒံ၊ပြာသာဒ်ထက်သို့၊အာ
ရယျ၊တက်၍၊မဟာသမ္ပတ္တိံ၊မြတ်သောစည်းစိမ်ကို၊အနုဘဝိ၊ခံစား၏။

ဝေံ၊ဤသို့၊ကာလေ၊အခါသည်၊ ဂစ္ဆန္တေ၊ရှည်လျားသည်ရှိသော်၊ဧက
ဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ဒေဝိ၊မိဘုရားသည်၊ ရဉ္ဍေ၊နန္ဒမင်း၏၊ သမ္ပတ္တိံ၊စည်း
စိမ်ကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊သီရိ၊အသရေသည်၊ အဟောတေ၊ဩဇာတွင်ရှိစွ
တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာရုညာကာရံ၊ သနားသော အခြင်းအရာကို၊
သေသသိ၊ပြု၏၊ ဒေဝိ၊ မိဘုရား။ ဣဒံ၊ဤသည်ကာ၊ ကိံ၊အတတ်နည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ပုဗ္ဗာ၊မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊
သမ္ပတ္တိံ၊စည်းစိမ်ချင်းသာသည်၊အတိမဟာဝိ၊အလွန်ကြီးသည်၊ဟောတိ
ဖြစ်၏၊အတိတေ၊လွန်လေပြီးသော၊ အန္ဓနံ၊ကာလ၌၊ကလျာဏံ၊ကောင်းမှု
ကို၊အကတ္ထု၊ပြုခဲ့ကုန်ပြီး၊ဣဒါနံ၊ယခုအခါ၌၊အနာဂတဿ၊လာသတ္တံ၊သော
အနာဂတ်ကာလ၏၊အတ္ထာယ၊အကျိုး၌၊ ဂုဿလံ၊ကုသိုလ်ကို၊နကရော
ထ၊မပြုကုန်၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်၏၊ကာဿ၊အတတ်သူအား၊ဧမေး
လ္လရကုန်အံ့နည်း၊ သီလဝန္တော၊သီလရှိသောသူတို့သည်၊ နတ္ထိနသန္တိ၊မရှိ
ကုန်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုတ္တေ၊မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်း
မြတ်၊ ဓမ္မဒီပေါ၊ ဓမ္မဒီပကျွန်းသည်။ အရဟန္တေ၊ ရဟန္တာတို့၌၊အ
သုညော၊မဆိတ်၊ တုဌေ၊အရှင်မင်းကြီးတို့သည်၊ ဒါနမေဝ၊အလှူကိုသာ
လျှင်၊သန္ဓေထ၊စီရင်တော်မူပါကုန်လော၊ အရဟန္တေ၊မြတ်သောအလှူကို
ခံယူက်သောရဟန္တာတို့ကို၊လစ္ဆမိ၊ရအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်
တင်၏၊ပုနိဝသေ၊နတ်ဖန်နန္ဒ၊ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်။ မဟာဒါနံ၊ကြီးစွာ
သောအလှူကို၊သန္ဓာပေသိ၊စီရင်စေ၏၊ဒေဝိ၊မိဘုရားသည်၊ ဣမိသာယဒိ
သာယ၊ ဤအရပ်၌၊ အရဟန္တော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံယူက်ကုန်သော
ရဟန္တာတို့သည်၊ သစေအတ္ထိ၊ အကပ်၍ရှိကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဣဓ၊ဤနန်း
တော်သို့၊အာဂတိာ၊ကြွတော်မူလာကုန်၍၊အဋ္ဌာကံ၊တပည့်တော်မတို့၏၊
ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဂဗ္ဘန္တု၊ အလှူခံတော်မူကြပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊အဓိဋ္ဌာန်၍၊ ဥတ္တရဒိသာဘိမုခိ၊မြောက်အရပ်သို့ရှေးရှုလျက်
နှာမူလျက်၊ဥရေန၊ရင်ဖြင့်၊နပ္ပဇ္ဇိ၊ဝင်၏၊ဒေဝိယာ၊မိဘုရားသည်၊နပ္ပန္နမတ္ထာ
ဝေ၊ဝပ်ခါမျှ၌သာလျှင်၊ဟိမဝန္တော၊ဟိမဝန္တာ၌၊ဝသန္တာနံ၊သီတင်းသုံးနေ

တော်မူကုန်သော၊ ပဒုမဝတိယာ၊ ပဒုမဝတိမိဘုရား၏၊ ပုတ္တနံ သားတော်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသတာနံ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ အရှင်ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါတို့တွင်း၊ ဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးဖြစ်သော၊ မဟာပဒုမပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ မဟာ
 ပဒုမပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဘာတိကော၊ ညီတော်တို့ကို၊ မာရိသေ၊ ညီငယ်တို့၊
 နန္ဒ ၂၀ နန္ဒမင်းသည်၊ တုဋ္ဌေသင်တို့ကို၊ နိမန္တေကိ၊ ပင့်ဘိတ်၏၊ တဿ၊
 ထိုနန္ဒမင်း၏ ပင့်ဘိတ်ခြင်းကို၊ အဓိဝါသေထေ၊ သည် ခံတော်မူကြကုန်
 သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တေ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့
 သည်၊ အဓိဝါသေတွာ၊ သည်၊ ခံတော်မူကုန်၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုဇာတိပင်
 လျှင်၊ အာကာသေန၊ ကောင်ကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူကုန်၍၊ ဥတ္တရေခါ
 ရေး၊ မြောက်တံခါး၌၊ ဩဘရိသု၊ သက်တော်မူကြကုန်၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့
 သည်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ အာဂတာ၊ ကြွတော်မူလာကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရော
 စေသုံ၊ လျှောက်တင်ကုန်၏၊ ရာဇာ၊ နန္ဒမင်းသည်၊ ဒေဝိယာ၊ မိဘုရားနှင့်၊
 သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ အာဂစ္ဆာ၊ လာ၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပတ္တံ၊ သင်္ဃတ်ကို၊ ဂဟေ
 တွာ၊ ယူ၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ ပ၊ သာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့၊
 အာဂ္ဂပေတွာ၊ တင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုပြာသာဒ်ထက်၌၊ နေသံ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေ
 ကဗုဒ္ဓါတို့အား၊ ခေါ်၊ အလ္လကု၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ တတ္ထကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်း
 တုဉ်းပေး ပြီးသည်၏ အဆုံး၌၊ ရာဇာ၊ နန္ဒမင်းသည်၊ သံဃာဇ္ဈေ၊ ရဿ၊
 သံဃာမဏေရ်၏၊ ဒေဝိ၊ မိဘုရားသည်၊ သံဃာနဝကဿ၊ သံဃာနဝက၏၊
 ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဝတ်၍၊ အယျာ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ပစ္စ
 သေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ နကလမိဿန္တိ၊ မပင်ပန်းကုန်လတ္တံ့၊ မယံ၊ တကာ
 တော် တကာတော်မတို့သည်၊ ဗုညေန၊ ကောင်းမှုမှ၊ နဟာယိဿာမ၊
 မယုတ်ကုန်အံ့၊ အမှာကံ၊ တကာတောတကာတော်မတို့၏၊ ဣမ၊ ဤမြို့၌၊
 နိဝါသာယ၊ နေတော်မူခြင်းငှါ၊ ပရိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါ
 ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေကုန်၍၊ ဥယျာ
 နေ၊ ဥယျာဉ်၌၊ နဝ၊ သနဋ္ဌာနာန၊ နေတော်မူရာ ကျောင်းတို့ကို၊ ကာရေ
 တွာ၊ ဆောက်လုပ်စေကုန်၍၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်သက်ဆုံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊
 အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ ဥပဋ္ဌဟိတွာ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၍၊ တေသု၊ ထိုအရှင်
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တို့သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာတေသု၊ ပရိနိဗ္ဗာန ခံတော်မူပြီးကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ သမုကိဋ္ဌိတံ၊ သမုကိဋ္ဌနသဘင်ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေကုန်၍၊
 ဂန္ဓဒရူအာဒိဟံ၊ နံသာထင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သရိရကိစ္စံ၊ သြိုဟ်ခြင်း

၂-ဥပရိဝဂ်-၁-သံသာရမောစကပေတဝတ္ထု၊ ၁၂၁

ကိစ္စာရိ၊ ကာဓေတွာ၊ ပြုစေကုန်၍၊ ဓေတုယော၊ ဓာတ်တော်တို့ကို၊ ဂဟေ
တွာ၊ ယူကုန်၍၊ စေတိယံ၊ စေတီတော်ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ ဇေ
ရူပါနံဝိနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည် မည်ကုန်သော၊ မဟာနုဘာဝါနံ၊ ကြီး
သောအာနုဘော် ရှိကုန်သော၊ မဟေသီနံ၊ အရှင်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့အား၊ မဇ
ဏံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တော်မူသေး၏၊ မာဒိ
ဿာနဗ္ဗန၊ ငါတို့ကဲ့ သို့သဘောရှိကုန်သောသူတို့အားကား၊ ကိင်္ဂေ၊ အဘယ်
ဆိုဘွယ် ၊ ရှိအံ့နည်း၊ ဇေတံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သံဝေဂဇာတော၊ ထိတ်လန့်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇေဋ္ဌပုတ္တံ၊
သားအကြီး ကို၊ ရာဇ္ဇေ တိုင်းပြည်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ သယံ၊ မိမိ
သည်၊ တာပဿပဗ္ဗန္တံ၊ တာပဿပဗ္ဗန္တဘာဝေန၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊
ပဗ္ဗဇိ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၏၊ ဒေဝီပိ၊ မိဘုရားသည်လည်း၊ ညော၊ မင်းသည်၊
ပဗ္ဗဇိတော၊ ဟောင်းပြုသည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကိင်္ဂေ၊ အဘယ်
သို့ပြုတော့ အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ဟောင်းပြု၏၊ ဒေဝီပိ၊ မိဘုရား
နှစ်ပါးတို့သည်လည်း၊ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌၊ ဝဿန္တာ၊ နေကုန်သည်ဖြစ်၍၊
ဈာနာနိ၊ ဈာန်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေကုန်၍၊ ဈာနသုခေန၊ ဈာန်သုခ သာ
ဖြင့်၊ ဝိတိန္နာမေတွာ၊ လွန်စေကုန်၍၊ အာယူဟပရိယောဂဿာနေ၊ အသက်၏
အဆုံး၌၊ ဗြဟ္မဇောကော၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ကိရ၊
ကြားရဘူးသည်ကား၊ သောနန္ဒရာဇာ၊ ထိုနန္ဒမင်း သည်၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊
သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မဟာသာဝကော၊ မဟာသာဝကဖြစ်သော၊ မဟာ
ကဿပတ္ထေရာ၊ မဟာကဿပမထေရ်သည် အဟောသိ ဖြစ်၍၊ တဿ၊
ထိုနန္ဒမင်း၏၊ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မြတ်သော မိဘုရားသည်၊ ဘဒ္ဒကာဝိလောနိ
နာမ၊ ဘဒ္ဒကာဝိလောနိမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သောနန္ဒရာဇာ၊ ထို
နန္ဒမင်းသည်၊ ဒသဝဿ သဟဿာနိ၊ အနှစ် တသောင်း၌ ပတ်လုံး၊
သယံ၊ မိမိသည်၊ ဗိဗ္ဗဝတ္ထာနိ၊ နတ်၌ဖြစ်သော အဝတ်တို့ကို၊ ပရိဟန္တေ၊
ဆောင်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗမော၊ အဆုံး၌သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ အတ္တနေ၊
မိမိ၏၊ ဝိဇိတံ၊ တိုင် နိုင်ကို၊ ဥတ္တရေကုရုသဒိသံ၊ မြောက်ကျွန်း၌တူသည်ကို
ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ အာတဘာတာနံ၊ လာတိုင်းလာတိုင် ကုန်သော
သူတို့အား၊ ဗိဗ္ဗဒုဿာနိ၊ နတ်သုဆိုးတို့ကို အဒေါသိ၊ ပေး၏၊ တယိ၊ တံဏှဒံ
ဗိဗ္ဗဝတ္ထသမိဇ္ဇိံ၊ ထိုအဝတ် သုဆိုး၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၊
သာပေတိ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ ယာဝတာနန္ဒရာဇဿ ဝိဇိတသ္မိံ၊ ပရိစ္ဆဒါ
တိ၊ ယာဝတာနန္ဒရာဇဿ ဝိဇိတသ္မိံ၊ ပရိစ္ဆဒါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊

ထိုပါဠိ၌၊ ဝိဇိတတ္ထိန္ဒ၊ ဝိဇိတတ္ထိ ဟူသည်ကား၊ ငွေ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌၊ ပရိစ္ဆဒါတိ၊ ပရိစ္ဆဒါ ဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့သည်၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ တာနိ၊ ထိုအဝတ်တို့ကို၊ ဧတေဟိ၊ ထိုအဝတ်တို့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆာဒေန္တိ၊ ဖုံးလွှမ်းကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိစ္ဆဒါတိ၊ ပရိစ္ဆဒါဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သာပေတိ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ နန္ဒရာဇသမိဗ္ဗိတောဝိ၊ နန္ဒမင်း၏ ပြည်စံခြင်းထက်လည်း၊ ဧတရဟိ ယခုအခါ၌၊ မဟိ၊ တပည့်တော်မ၏၊ သမိဗ္ဗိ၊ ပြည်စံခြင်းသည်၊ ဝိပုလတရာ၊ အထူးသဖြင့်ပြန်ပြောကြိုးကုသ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသေန္တိ၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ တတောဗဟုတရာ ဘန္တေဝတ္ထာနန္တောဒနာနိ မေတိအာဒိ၊ တတောဗဟုတရာ ဘန္တေဝတ္ထာနန္တောဒနာနိမေတိသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

တသ္မ၊ ထိုပါဠိ၌၊ တတောတိ၊ တတောဟူသည်ကား၊ နန္ဒရာဇသ၊ နန္ဒမင်း၏၊ ပရိဝုဟာဘူတဝတ္ထတောဝိ၊ သိန်းဆည်းသည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော အဝတ်ထက်လည်း၊ ဗဟုတရာနိ၊ များကုန်သော၊ မဟိ၊ တပည့်တော်မ၏၊ ဝတ္ထာနန္တောဒနာနိ၊ အဝတ်အရုံတို့သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝတ္ထာနန္တောဒနာနိတိ၊ ဝတ္ထာနန္တောဒနာနိ ဟူသည်ကား၊ နိဝါသနဝတ္ထာနိစေတိ၊ ဝတ်သောအခတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပါရုပနဝတ္ထာနိစ၊ ရုံသောအခတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကောသေယျာတိ၊ ကောသေယျာဟူသည်ကား၊ ကောသေယျဝတ္ထာနိ၊ ပိုးချည်အဝတ် တို့သည်၊ ကမ္မလိယာနိတိ၊ ကမ္မလိယာနိဟူသည်ကား၊ ကမ္မလာနိ၊ ကမ္မလာတို့သည်၊ ခေါမကပ္ပါသိယာနိတိ၊ ခေါမကပ္ပါသိယာနိ ဟူသည်ကား၊ ခေါမဝတ္ထာနိစေတိ ခေါမတိုင်း၌ ဖြစ်သောအဝတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကပ္ပိယမယဝတ္ထာနိစ၊ ဝါချည်ဖြင့်ပြီးသောအဝတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝိပုလာတိ၊ ဝိပုလာဟူသည့်ကား၊ အာယာမတောစ၊ အလျားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာရတောစ၊ အနံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိပုလာ၊ ပြန့်ပြူး၏၊ ပဟတ္တဝသေန၊ အဝိုးများ ထိုက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မဟန္တာ၊ မြတ်ကုန်၏၊ မဟာရဟာ၊ မြတ်သောသူတို့သာထိုက်ကုန်၏၊ အာကာသေဝလမ္ပရေတိ၊ အာကာသေဝလမ္ပရေဟူသည်ကား၊ အာကာသေယေဝ၊ ကောင်းကင်၌သာလျှင်၊ ဩလမ္ပမာနာ၊ တွေ့လျားဆွဲကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ယံယံဟိမနသောဝိယန္တိ၊ ယံယံဟိမနသောဝိယံဟူသည်ကား၊ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်အဝတ်ကို၊ မဟိ၊ တပည့်တော်မ၏၊ မနသော၊ ပိတ်သည်၊ ပီယံ၊

နှစ်သက်အပ်၏။ တံတံ၊ ထိုထိုအဝတ်ကို၊ ပရိဒဟာမိစ၊ ဝတ်လည်းဝတ်၏။
ပါရုပါမိစ၊ ရုံလည်းရုံ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာ
ခြင်းတည်း။ ။

ထာလကဿဂပါနိယံဝိပါကံပဿယာဒိသန္တိ။ ထာလကဿဂပါနိယံ
ဝိပါကံပဿယာဒိသံဟူသည်ကား၊ ထာလကမူလေမတ္တံ၊ ခွက်ပြည့်ရုံမျှ
သော၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရောင်းခိုနံ။ ပဿယာဒိသံသည်ကို။ အနုဓမ္မာဒိတံ၊ ဝမ်း
မြောက်အပ်၏။ တဿပန၊ ထိုသို့သော၊ ဝိလေဗ္ဗသည်ကို ဝမ်းမြောက်ရ
ခြင်း၏ကား၊ ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ မဟန္တံ၊ မြတ်သော၊ ဝိပါ
ကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဿ၊ ရှုတတ်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသန္တိ၊ ပြုလိသည်
ဖြစ်၍၊ ဂန္တိ၊ ရှု စတုရဿာစသတိအာဒိ၊ ဂန္တိ၊ ရှု စတုရဿာစ ဤသို့အစရှိ
သော၊ ပါဌ်ကို၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ်၌၊ ဂန္တိ၊ ရှုတိ၊ ဂန္တိ၊ ရှုဟူသည်ကား၊
အဂါခ၊ ထောက်တည်ရာမရှိကုန်၊ စတုရဿ၊ ထို၊ စတုရဿဟူသည်
ကား၊ စတုရဿသဗ္ဗာနာ၊ လေးထောင့်သဗ္ဗာန်ရှိကုန်သော၊ ပေါက္ခဏေညာ
တိ၊ ပေါက္ခဏေညာဟူသည်ကား၊ ပေါက္ခဏေ၊ လိယော၊ ရေကန်တို့ကို၊ သုနိဗ္ဗိ
တာတိ၊ သုနိဗ္ဗိတာဟူသည်ကား၊ ကပ္ပာနုဘာဝေနေဝ၊ ကံ၏အခန့်ဘောင်အား
ဖြင့်သာလျှင်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ဘန်ဆင်းအပ်ကုန်၏။ သေတော
ဒကာတိ၊ သေတောဒကာဟူသည်ကား၊ သေတဉ္စကော၊ ငြိ၊ သေနေရရှိကုန်
သော၊ သေတဝါလုကသမ္ပရိကိဏ္ဏာ၊ ဖြူစွေးသေသေတို့ဖြင့်ခြင်းကုန်သော
သုပတိဏ္ဏာတိ၊ သုပတိဏ္ဏာဟူသည်ကား၊ သုန္ဓတိဏ္ဏာ၊ ကောင်းသေခတ်ခို
ကုန်သော၊ သီတာတိ၊ သီတာဟူသည်ကား၊ သီတာလောကော၊ အေးသော
နေရရှိကုန်သော၊ အပ္ပဋိဂန္တိကာတိ၊ အပ္ပဋိဂန္တိကဟူသည်ကား၊ ပဋိကူလဂန္တ
ရဟိတာ၊ စပ်ဆုပ်အပ်သောအနံ့မှကင်းကုန်သော၊ သုရေတိဂန္တာ၊ ကောင်း
သောအနံ့ရှိကုန်သော၊ ဝါရိကိဉ္ဇက္ခပူရိတာတိ၊ ဝါရိကိဉ္ဇက္ခပူရိတာဟူသည်
ကား၊ ကမလကုဝလာယာဒိနံ၊ ကြာဖြူကြာညိုအစရှိသည်တို့၏၊ ကေသရ
သဉ္စန္ဒေန၊ ဝတ်ဆံတို့ဖြင့် ဖိုလွယ်သော၊ ပါရိနာ၊ ချေဖြင့်၊ ပရိပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်
ကုန်သော၊ သာဟန္တိ၊ သာဟံဟူသည်ကား၊ သာအဟံ၊ ထိုတပည့်တော်မ
သည်၊ ရမာဒိတိ၊ ရမာမိဟူသည်ကား၊ ရတိ၊ ရမ္မလျော်ခြင်းကို၊ ဝိန္ဓာမိ၊ ရေ၏၊
ကိဉ္ဇာမိတိ၊ ကိဉ္ဇာမိ ဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယတို့ကို၊ ပရိစာရေမိ၊
စမွယ်စေ၏၊ မောဒါမိတိ၊ မောဒါမိဟူသည်ကား၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိယာ၊ စည်း
စိပ်ဥစ္စာ၌ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ပရမိတာ၊ ပပ်၊ မြောက်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရ
၏၊ အကုတောဘယာတိ၊ အကုတောဘယာဟူသည်ကား၊ ကုတော၊ စိန်၊

တစုံတခုလည်းဖြစ်သော၊ အသဉ္ဇာတဘယာ၊ ကေးဖြစ်ခြင်းမရှိ၊ သေရိ
 သုခဝိဟာရိနိ၊ အယိုအရောက်ချမ်းသာစွာနေခြင်းရှိသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်
 ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘန္တေဝန္တိတုမာဂ
 တာတိဣမိဿ၊ ဘန္တေဝန္တိတု မာဂတာဟူသောဤပါဌဖြင့်၊ ဗိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ
 ယ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို၊ ပဋိလာဘဿ၊ ရခြင်း၏၊ ကာဏေဘူတံ၊ အကြောင်း
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ဝန္တိတုံ၊ ရှိခိုး
 ခြင်းငှါ၊ အာဂတာဥပဂတာ၊ ကပ်ရောက်လာပါ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယံပန၊ အကြင်ပါဌကိုကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝတ္ထု
 ဌ၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဒေဝိဘက္ကံ၊ မဝေဘန်အပ်၊ တံ၊ ထိုပါဌကို၊
 တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုဝတ္ထုဌ၊ ဝတ္ထမေဝ၊ ဆိုအင်ပြီးသဖြင့်ကတည်း။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ တာယပေတိယာ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထား
 အပ်သည်ရှိသော်၊ အာယသ္မာသာရိဝုတ္တော၊ အရှင်သ - ရိဝုတ္တရာမထေရ်
 သည်၊ ဣဋ္ဌကဝတိယံ၊ ဣဋ္ဌကဝတိရွာလည်းကောင်း၊ ဒီဃရ ဇိယံ၊ ဒီဃရ ဇိ
 ရွာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒွေဝါမတော၊ နှစ်ခုသောရွာမှ၊ အတ္ထနော၊
 မိမိ၏၊ သန္တိကံ၊ အထုံသို့၊ ဥပဂတေသု၊ ကပ်လာကုန်သော၊ မနုဿေသု၊ လူ
 တို့ကို၊ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဝိတ္ထသရေတော၊ အကုယ်အားဖြင့်၊ ကထေန္တော
 ဟောတော်မူသည် ရှိသော်၊ သံဝေဇေတွာ၊ ထိတ်လန့်၍၊ သံသာရမော
 စကပါပကမ္မတော၊ သံသာရမောစက မကောင်းမှုမှ၊ မောဇေတွာ၊ လွတ်
 စေ၍၊ ဥပါသကဘာဝေ၊ ဥပါသကာ၏အဖြစ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ
 ၍၊ သာပဝတ္ထိ၊ ထိုအဖြစ်သည်၊ ဘိက္ခုသု၊ ရဟန်းတို့၌၊ ပါာစု၊ ထင်ရှား
 သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂ
 ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံအတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဠုပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း
 ၍ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသောပရိသတ်
 အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာ
 သည်။ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အပြီးတည်း၊ သံသာရမော
 စကပေတဝတ္ထု၊ ဝတ္ထနာ၊ သံသာရမောစက ပေတဝတ္ထု အတွင်းသည်၊
 နိဗ္ဗာန၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဥပရိဝဂ်-၂-သာရိပုတ္တတ္ထေရဿမာတုလပေတိဝတ္ထု၊ ၁၇၅

၂-ဥပရိဝဂ်-၂-သာရိပုတ္တတ္ထေရဿမာတုလပေတိဝတ္ထု၊

နဂါဒုပ္ပန္တ ဂူပါသီတိဇ္ဇဒံ၊ နဂါဒုပ္ပန္တ ဂူပါသီ အစရှိသော ဤဝတ္ထုကို၊
 သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟ
 ရန္တိ၊ နေတော်မူသည် ရှိသော်၊ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ဣတော၊ ဤဘဝမှ၊ ပဉ္စမာယ၊ ငါးခုမြောက်
 သော၊ ဇာတိယာ၊ ဘဝ၌၊ မာတုဘူတံ၊ အမိဖြစ်ဘူးသော၊ ပေတိ၊ ဗြဟ္မာမ
 ကို၊ အာရန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧကဒိဝသံ၊
 တနေ့သ၌၊ အာယသ္မာစသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း
 ကောင်း၊ အာယသ္မာစမဟာမောဂ္ဂလဝနေ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလဝန်သည်
 လည်းကောင်း၊ အာယသ္မာစအနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း၊
 အာယသ္မာစ ကပ္ပိနော၊ အရှင်ကပ္ပိနမထေရ်သည် လည်းကောင်း၊ ရာဇ
 ဂဟဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏၊ အဝိနုရေ၊ အနီးဖြစ်သော၊ အညတရေတ္ထိ၊ တခု
 သော၊ အရညာယတနေ၊ တောအရပ်၌၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေတော်မူကုန်၏၊ တေန
 စသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ အဇော၊
 ကြွယ်ဝသော၊ မဟဒ္ဒနေ၊ များသောဥစ္စာရှိသော၊ မဟာတောဂေါ၊ များ
 သောအသုံးအဆောင်ရှိသော၊ ပြာဟူဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ သမယ၊ ပြာဟူ
 တကပဏဒ္ဓိက ဝနိဗ္ဗကာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏား အထီးကျန်သောသူ ခရီးသွား
 သောသူ ပုံးတောင်း ယာစကာတုံ၏၊ ဩပါနဘူတော၊ ရေတွင်းသဖွယ်
 ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ အန္ဓပါနဝတ္ထယာနာဒိန၊ ထမင်းအဖျော် အဝတ် ယဉ်
 အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏၊ ဒေန္တောစ၊ ပေးလှူသော်လည်း၊ အာ
 ဂတာဂတာနံ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သောသူတို့အား၊ ယထာဗလံ၊ အစွမ်း
 အားလျောက်၊ ပါဒေါဒကပါဒန္တုနာဒိဒါနနုပုဗ္ဗကံ၊ ခြေဆေးရေခြေနယ်
 ဆီအစရှိသောအလှူလျှင် ရှေ့သွားရှိသော၊ သဗ္ဗပါထေယျံ၊ အလုံးစုံ၊ သာ
 ရိက္ခာကို၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ ပုရေဘတ္တံ၊ နံနက်အခါ၌၊
 ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ အန္ဓပါနာဒိနာ၊ ထမင်းအဖျော် အစရှိသည်ဖြင့်၊
 သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေ့စွာ၊ ပရိဝိသတိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ဒေ
 သန္တရံ၊ အရပ်တပါးသို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဘရိယံ၊ မယား
 ကို၊ ဘောတိ၊ အိုအရှင်မ၊ ယထာပညတ္တံ၊ တည်မြဲတိုင်းသော၊ ဣမံဗ၊ နိဗ္ဗိ၊
 ဤအလှူအစီအရင်ကို၊ အပရိဘာပေန္တိ၊ မယုတ်စေမူ၍၊ သက္ကစ္စံ ရှိသေ့စွာ၊
 အနုပတိဋ္ဌာဟိ၊ အစဉ်တည်စေလော၊ ဣတ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မှာဆင့်ခဲ့၏၊

၁၇၆

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

သာယံပုဏ္ဏားမသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍၊ ပမိဿုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊
 တသ္မိ။ သိပုဏ္ဏားသည်၊ ပဏ္ဏန္တေ ဗေသွာ၊ သည်ရှိသော်၊ ပဋ္ဌမံတံ၊ ရှေ့ဦး
 စွာ၊ သိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ပညတ္တံ၊ တည်ထားအပ်သော၊ ဒါနဝိမ္ဗိ၊
 အယူအစီအရင်ကို၊ ပတ္တိန္တိ၊ ဖြတ်၍၊ နိဝါသနတ္ထာယ၊ နေခြင်းအကျိုးငှါ၊
 ဥပဂတာနံ၊ ကပ်လာကုန်သော၊ အဋ္ဌိကာနံပန၊ ခရီးသည်ဘုံအားကား၊ ဂေ
 ဟင်မြို့တော၊ အိမ်နောက်ဖေးမှ၊ သဒ္ဓိတံ၊ စွန့်၍ထားအပ်သော၊ ဇေယျာသံ၊
 စရပ်အို ၇။ ဧတ္ထ၊ ဤစရပ်၌၊ ဝဿထ၊ နေကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊
 ပြ၏။ အနုပါနာဒိအတ္ထံ၊ ထမင်းအဖျော် အစရှိသောအလို့ငှါ၊ တတ္ထ၊ ထို
 ပုဏ္ဏားအိမ်သို့၊ အဋ္ဌကထာ၊ ခရီးသည်တို့သည်၊ အာဂတေသု၊ လာကုန်
 သည်ရှိသော်၊ ဂူထံ၊ ကျင်ကြီးကို၊ ခါဒထ၊ စားကုန်လော၊ မုတ္တံ၊ ကျင်လယ်
 ကို၊ ဝိဝဿ၊ သောက်ကုန်လော၊ လောဟိတံ၊ သွေးကို၊ ဝိဝဿ၊ သောက်ကုန်
 လော၊ တုယံ၊ သင်္ချာမာဘု၊ အမိ၏၊ မတ္ထလုဂံ၊ ဦးနှောက်ကို၊ ခါဒထ၊ စား
 ကုန်လော၊ ဣတိ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်ဝတ္ထုသည်၊
 အသုစ၊ မစင်ကြယ်၊ ဇေယျန္တိတံ၊ စက်ဆုပ်အပ်၏၊ တဿတဿ၊ ထိုထို
 ဝတ္ထု၏၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နိဗ္ဗုရံ၊ တံထွေးကို။ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ သာယံပုဏ္ဏားမသည်၊ အပဓေန၊ တပါးသော၊ သမ
 ယေန၊ အခါ၌၊ ကာလက်တွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ သကမ္မာနုဘာဝကိတ္တိတ္တာ၊
 မိမိကံ၏အာနုဘော်သည်ပစ်လွှင့်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပေတယောနိယံ၊ ပြတ္တာ
 တံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္တ၊ နာမိမိ၏၊ ဝစီဒန္တရိတာနုရူပံ၊ ဝစီဒစရိက်
 အားလျော့သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားသည်ဖြစ်၍၊ ပုရိမ
 ဇာတိသမ္ပန္နံ၊ ရှေးဘဝ၌ မပ်သည်ကို၊ အနုဿရိတွာ၊ အောက်မေ့၍၊ အာ
 ယသ္မာတာ သာရိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊
 ဥပသကံမိတုကာမာ၊ ချဉ်းကာခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထို
 အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ ဝိဟာရန္တိရံ၊ ကျောင်းတံခါးသို့၊ သမ္ဗာပုဏိ၊ ရောက်
 ၍၊ တဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ ဝိဟာရန္တိရဒေဝတာယေ၊ ပိ၊ ကျောင်း
 တံခါးစောင့်နတ်တို့သည်သည်၊ ဝိဟာရပ္ပဒေသနံ၊ ကျောင်းသို့ဝင်ခြင်းကို၊
 နိဝါရေသု၊ တားမြစ်ကုန်၏ သာ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ ဣတော၊ ဤဘဝမှ၊ ပဉ္စ
 မာယ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ဇာတိယာ၊ ဘဝ၌၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တ
 ရာမထေရ်၏၊ မာတုတူတ ပုဗ္ဗာကီရ၊ အမိဖြစ်ဘူးသတတ်၊ ထသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ အယုဿ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။

၂-ဥပရိဝဂ်- -သာရိပုတ္တဗ္ဗေရာယမာဝုလပေတိဝတ္ထု။ ၁၂၂

မာတာ၊ အမိတာညး၊ မေ၊ ငါအသး၊ ခွါရပ္ပဝေသနံ၊ တံခါးသို့ဝင်ခြင်းကို၊ ခေထ၊
ပေးကုန်လော၊ ခေထရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ ဒဠု၊ ဖူးမြင်ခြင်းကို၊
ခေထ၊ ပေးကုန်လော၊ ဣသိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တံ၊ ထိုကားကို၊ သုတွာ၊
ကြားကုန်၍၊ ခေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ တဿာ၊ ထိုပြိတ္တာမအား၊ ပဝေသနံ၊
ဝင်ခြင်းကို၊ အနုဇာနိ၊ သုခွင့်ပြုကုန်၏၊ သာ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ ပဝိသိတွာ၊
ဝင်၍၊ စက်မနကောဋိယံ၊ စင်္ကြံအတွန်း၌၊ ဌတွာ၊ ရင်၍၊ စေရသေ၊ အရှင်သာ
ရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒေသသိ၊ ပြု၏၊ ထေရေ၊
အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်၊ တံ၊ ထိုပြိတ္တာမကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ က၊ ရှု
ကာလ၊ သနားခြင်းသည်၊ သဇ္ဈာဒိတမာနသော၊ ကောင်းစွာတုံ့က်တွန်း
အပ်သောမိတ်နှလုံးရှိသည်ဟုတွားဖြစ်၍။ ။

ဥပ္ပါသုဋ္ဌိက၊ ထွက်သောနံပါးရှိသော၊ ကံသိကော၊ အရိုးအရေအကြော
မျှသာကြွင်းသော အလွန်ကြိုလှိသော ကိုယ်ရှိသော၊ ဘောတိ၊ ဣတ္ထိ၊ ဒရို
မိန်းမ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏရူပ၊ အ
ဆင်းမလွှဲသောကိုယ်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိသာ၊ ကြိုလှိသည်သည်၊
အသိ၊ ဖြစ်၏၊ မေနိသန္တတဝတ္ထာ၊ အကြောပြိုင်းပြိုင်းထဲသောကိုယ်ရှိသည်
အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာနု၊ အဘယ်အရည်ရှိသော၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဣ၊ ဤအရင်
၌၊ ဟိဌသိ၊ တည်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါယာယ၊ ဂါယာဖြင့်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး
တော်မူ၏၊ ထေရေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်၊ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်
သော၊ သာ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ ပရိဝေသနံ၊ စကားတို့ကို၊ ဒေန္တိ၊ ပေးလိုသည်
ဖြစ်၍။ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးတဝ၌၊
အညာသု၊ ဤဘဝမှ တပါးကုန်သော၊ ဇာတိသု၊ ငါးဘဝ ဖြောက်သော
ကိုယ်၏အဖြစ်တို့၌၊ သကိယာ၊ ဖြစ်စေတတ်သော၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊
မာတာ၊ အမိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ဣဒါနိ၊ လခုအခါ၌၊ အဟံ၊
တပည့်တော်မသည်၊ ပေတ္တိဝိဘယံ၊ ပြိတ္တာထံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ပဋိသန္ဓေအား
ဖြင့်ဖြစ်၏၊ ခုပ္ပပါသသမပ္ပိတာ၊ ဆာလောင်ငတ်မွတ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊
ပေတိ၊ ပြိတ္တာမသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၍။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သဒ္ဓိတံ၊ စွန့်
အပ်သောအနိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း၊ ဗိပိတံ၊ ချိသည်နှင့်တကွခံသွင်းမှ
ထွက်သောအညစ်အကြေးသည် လည်းကောင်း၊ ခေဋ္ဌဉ္စ၊ တံထွေးသည်
လည်းကောင်း၊ သိဃံ၊ ဟိကစ္ဆ၊ နှပ်သည်လည်းကောင်း၊ သိလေသုမဇ္ဈ၊
သာလိပ်ရွှဲသည်လည်းကောင်း၊ ဓုပ္ပမာနာနံ၊ ခီးလောင်ကုန်လောအကောင်

၁၇၀

ပေတဝဋ္ဋ၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ၊

ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝသဗ္ဗ၊ မိတြသံသညံ လည်းကောင်း၊ ဝိဇာတာနံ၊ သားဖွားကုန်
 သောမိနိမဟိန္တိ၊ လောဟိတဗ္ဗ၊ သွေးကုန်ဝန်၏ အညစ်အကြေးသည်
 လည်းကောင်း၊ ဝဏိကနံ၊ အမာတို့၏၊ ယံလောဟိတဗ္ဗ၊ အကြင်သွေး
 သည်လည်းကောင်း၊ ဃာနသိသန္တိန္ဒာနံ၊ ရှာခေါင်းဦးခေါင်းလက်ခြေအစ
 ရှိသောအင်္ဂါကြီးဝတ်ပြတ်ကုန်သောသူတို့၏၊ ယံလောဟိတဗ္ဗ၊ အကြင်သွေး
 သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိရှိ၏၊ အတ္ထိပုရိသနိသိတံ၊ မိန်းမယောက်ျား
 တို့၏ကိုယ်၌ ဖြစ်ဖြစ်သော၊ တံသဗ္ဗဗ္ဗိ၊ ထိုအလုံးစုံသော အညစ်အကြေး
 ကိုလည်း၊ ခုဒ္ဒါပရေတာ၊ ဆာလောင်ခြင်းသည်ပြင်းစွာနှိပ်စက်အပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဘုဇ္ဈာန၊ စားသောက်ရ၏၊ ပဿနဗ္ဗ၊ ဆိတ်နွားကျွဲ အစရှိသောတိ
 ရစ္ဆာန်တို့၏လည်းကောင်း၊ မနုဿာနဗ္ဗ၊ လူတို့၏လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗလော
 ဟိတဗ္ဗ၊ ပြည်သွေးကိုလည်း၊ ခုဒ္ဒါပရေတာ၊ ဆာလောင်ခြင်းသည်ပြင်းစွာ
 နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘက္ခာမိ၊ စားသောက်ရ၏၊ ပုတ္တက၊ သားဖြစ်ခဲ့
 ဘူးသော အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ တပည့်တော် မသည်၊ အလေဏာ၊ ဘိုး
 ကွယ်ရာ မရှိသည်လည်း၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏၊ အနဂါရာစ နေရာအိပ်ရာ မရှိသည်
 လည်း၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏၊ နုလောဗ္ဗလရာယနာ၊ သုသာန်၌စွန့်ပစ်အပ်သောညောင်
 စောင်းသာသျှင် အိပ်ရာရှိသည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏၊ မေ၊ တပည့်တော်မအား၊
 ဥဒ္ဓိဿ ချည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော၊ ဒေတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊
 မေ၊ တပည့်တော်မအား၊ အန္ဓာဒိသာဟိ၊ အမျှပေးဝေပါလော၊ တပ၊ အရှင်
 ဘုရား၏၊ ဥဒ္ဓိဿနန၊ ချည်မှတ်၍ ပေးလှူသဖြင့်၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မ
 သည် ပုဗ္ဗလောဟိတ ဘောဇနာ၊ ပြည်သွေးတည်းဟူသောအစားမှ၊ အပ္ပေ
 ဝနာမရ၊ ခွေယူ၊ စင်စစ်လွတ်သည်ဖြစ်ရာ၏၊ ဣဟံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဂါယာ၊ ငါးဂါ
 ထာတို့ ကု၊ အကာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ။

၉ တက္က၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အဟံတေသ ကိယာမာတာတိ၊ အဟံတေသ
 ကိယာမာတာဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊ တုယံ၊ အရှင်
 ဘုရား၏ ဇနိဘာဝကော၊ ဖြစ်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သကိယာ
 ဖြစ်စေတတ်သော၊ မေတာ၊ အမိတည်း၊ ပုဗ္ဗေအညာသုဇာတိသုတိ၊ ပုဗ္ဗ
 အညာသုဇာတိသု ဟူသည်ကား၊ မေတာ၊ အမိသည်၊ ဟောန္တာပိ၊ ဖြစ်သော်
 လည်း၊ ဣမိသံဇာတိသံ ဤဘဝ၌၊ န၊ မဟုတ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အညာသု၊ တပါးကုန်သော၊ ဇာတိသု၊ ဘဝတို့၌၊ ဣတေ၊ ဤ
 ဘဝမှ၊ ပဉ္စမိသံ ငါးခုမြောက်သောဘဝ၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ မှတ်အပ်၏။
 ဥပ္ပန္နာပိတ္တိဝိသယန္တိ၊ ဥပ္ပန္နာပိတ္တိဝိသယံဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗိသန္ဓိဝသေန၊

၂-ဥပရိဝဂ်-၂-သာရိပုတ္တတ္ထရာသမာတုလပဏိဝတ္ထု၊ ၁၇၈

ပရိသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပေတလောကံ-ဗြဟ္မာယုသို့ ဥပဂတာ ကပ်
 ရောက်ရုံနှင့်၊ ခုပ္ပိပါယာသမပ္ပိဟာတိ၊ ခုပ္ပိပါယာသမပ္ပိဟာ ဟူသည်ကား၊
 ခုဒ္ဒါယစ။ အာလောဝါခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝိပါယာယစ ဖွတ်သိပ်
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဘိတုတာ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နိဇ္ဈန္တ
 ရံ မပြတ်၊ ဖိဗန္ဓာဝိပါယာဟိ၊ အာလောဝိဖွတ်သိပ်ခြင်း ဟူသည်၊ အဘိ
 တုယျမာနာ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော။
 အနက်တည်း၊ ဆန္ဒိတန္တိ၊ ဆန္ဒိတံဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌကံ၊ စွန့်အပ်သော၊
 ဝန္တံ ပြု၊ အနိသော၊ မနိဗတ်ကံ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဝိဝိဟန္တိ၊ ဝိဝိတံဟူသည်ကား၊ ဝိဝိတေန၊ ချိုခြင်းနှင့်၊ သမ္ပိ၊ တက္က၊
 မုခေတာ၊ ခံတွင်းမှ၊ နိက္ခန္တမလံ၊ ထွက်သော အညစ်အကြေးကို၊ ခေဇ္ဇန္တံ၊
 ခေဇ္ဇယူသည်ကား၊ နိဇ္ဈရံ၊ တံထွေးကံ၊ ထံဗင်၊ ဇာကန္တံ၊ ထံဗင်၊ ဇာကန္တံ
 သည်ကား၊ မန္တလုဂ်တော၊ ဦး နှောက်မှ၊ ဝိဿန္တိတွာ၊ ယဉ်စီ၊ နှာသိကာ
 ယန္တာခေါင်းမှ၊ နိက္ခန္တမလံ၊ ထွက်သော အညစ်အကြေးကံ၊ ထံဗလသု
 မန္တိ၊ ကိလေသုမိဟူသည်ကား၊ သေဓမ္မံ၊ သလိပ်ကုန်းသေဓမ္မရုဗ္ဗမာနာနန္တိ
 ဝသဉ္စရုဗ္ဗမာနာနံ ဟူသည်ကား၊ ဗိတက၊ သိဉ္စ၊ ထင်းပုံတက်ခွံ၊ ရုဗ္ဗမာနာ
 နံ၊ မီးလောင်ကုန်သော၊ ကဇ္ဇောရုဗ္ဗာနံ၊ အကောင်ပျက်၍၊ ဝသော၊ တလဉ္စ၊
 ဆီဩဉ်ကိုသည်း၊ ဝိဇာတာနုဉ္စ၊ လာဟိတန္တိ၊ ဝိဇာတာနုဉ္စ၊ လာဟိတံ
 ဟူသည်ကား၊ ပသုတာနံ၊ သားဖွားကုန်သော၊ နန္တိ၊ ဝိနိမိတ္တံ၊ လာဟိ
 တဉ္စ၊ သွေးကို လည်းကောင်း၊ ဝန္တမလဉ္စ၊ ကိုယ် နှိ အညစ်အကြေးကို
 လည်းကောင်း၊ သင်္ဂဏ္ဌာတိ၊ ယူအပ်၏၊ ဝဏိကာနန္တိ၊ ဝဏိကာနံဟူသည်
 ကား၊ သဉ္စာတာဝနာနံ၊ ပေါက်သောအရင်းအမာတို့၏၊ ယန္တိ၊ ယံဟူသည်
 ကား၊ ယံလောဟိတံ၊ အကြင်သွေးကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ သမ္ပန္နာ၊
 စင်ခြင်းတည်း၊ ဗာနသိသန္တိန္ဒာနန္တိ၊ ဗာနသိသန္တိန္ဒာနံ ဟူသည်ကား၊
 ဗာနသန္တိန္ဒာ သိသန္တိန္ဒာနဉ္စ၊ နှာခေါင်း ပြတ်သောသူ ဦးခေါင်း ပြတ် သာ
 သူတို့၏လည် ယံလောဟိတံ၊ အကြင်သွေးသည် အညွှန်းရှိ၊ ထံ ထံ သွေး
 ကို၊ တုဉ္စာမိ၊ စား၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောစနာ၊ ယောစနာ၊ ခြင်း
 တည်း၊ ဗာနသိသန္တိန္ဒာနန္တိ၊ ဇေတံ၊ ဗာနသိသန္တိန္ဒာနံ ဟူသည် ဤတို့
 သည်၊ ဒေသနာသိသံ၊ ဒေသနာသိသတည်း၊ ယဉ္စာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဟတ္ထပါဒန္တိန္ဒာနဉ္စ၊ လက် ခြေပြတ်သောသူတို့၏လည်း၊ သေဟိတံ၊ သွေး
 ကို၊ တုဉ္စာမိ၊ စား၏၊ ဗာနသိသန္တိန္ဒာနံ၊ တသံ၊ ထံအတူ၊ ဝနိကာ
 နန္တိ၊ ဣမိနာ၊ ဝဏိကာနံဟူသော ဤပါဖြင့်၊ ဝတသန္တိ၊ ထံလက်ပြတ်ခြေပြတ်

တို့၏လည်း။ လောဟိတံ၊ သွေးကို၊ သင်္ဂဟိတံ၊ ရေတွက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဓမ္မန္တံ၊ မှတ်အပ်၏။ ခုဒ္ဒါပရေတာတိ၊ ခုဒ္ဒါပရေတဟူသည်ကား။ ဖိဗ္ဗန္တော
 တိဘူတာ၊ သာလောင်ခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဣတ္ထိ
 ပုရိသနိဿိတန္တိ၊ ဣတ္ထိပုရိသနိဿိတံဟူသည်ကား။ ဣတ္ထိပုရိသသန္နိဿိ
 တံ၊ မိန်းမယောကျ်ားတို့၌ ကောင်းစွာရှိသော၊ ယထာဝရတ္ထံ၊ အကြင်ဆိုအပ်
 ပြီးသည်မှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ စဗ္ဗမံသန္နာရုပဗ္ဗာဒိကံ၊ အရေအသား
 အကြောပြည်အစရှိသည်ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇာမိ၊ စားရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေသတိ၊
 ပြု၍၊ ပသုနန္တိ၊ ပသုနံဟူသည်ကား။ အဇ္ဈေဝါမဟိံသာဒိနံ၊ ဆိတ်နွားကွဲအစ
 ရှိသည်တို့၏။ အလေဏာတိ၊ အလေဏာဟူသည်ကား။ အသရဏာ၊ ကိုး
 ကွပ်ရာမရှိသည်။ အနဂါရာတိ၊ အနဂါရာဟူသည်ကား။ အနာဝါသာ၊ နေ
 စရာအိပ်မရှိသည်။ နိလာမဉ္ဇပရာယနာတိ၊ နိလာမဉ္ဇပရာယနာဟူသည်ကား
 သုသာနေ၊ သုသာနံ၌။ ဆန္ဒိတလေမဉ္ဇသယနာ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော ညစ်နွင်း
 သော ညောင်စောင်းလျှင် အိပ်ရာရှိ၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ နိလာတိ၊
 နိလာဟူသည်ကား။ ဈာယိတင်္ဂါ၊ ဗေဟုလော၊ လောင်အပ်သော မီးသွေး
 များသော၊ သုသာနဘူမိ၊ သုသာနမြေကို။ အဓိပ္ပတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တံ
 ယေဝ၊ ထိုမီးသွေး များသော သုသာနမြေကိုသာလျှင်။ မဉ္ဇဝိယ၊ ညောင်
 စောင်းကဲ့သို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍။ အဓိသယနာ၊ ရှိ၍အိပ်ရ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အန္ဓာဒိသာ ဟိမေတိ၊ အန္ဓာဒိသာဟိမေ
 ဟူသည်ကား။ ယသား၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူ
 အပ်သော၊ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူကို၊ မဿံ၊ တပည့်တော်မအား၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊
 ပတ္တိဒါနံ၊ လှူအပ်သော ကုသိုလ်၏အဖို့ကို၊ ဧတိ၊ ပေးလော၊ အပ္ပေဝနာ
 မမုဉ္ဇေယျံ၊ ပုဗ္ဗလောဟိတ ဘောဇနာတိ၊ အပ္ပေဝနာမမုဉ္ဇေယျံ၊ ပုဗ္ဗလော
 ဟိတဘောဇနာ ဟူသည်ကား။ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဒါ
 နေန၊ ပေးလှူသဖြင့်၊ ပုဗ္ဗလောဟိတဘောဇနာ ပြည်သွေး သာလျှင်အစရှိ
 သော၊ တေသ္မာပေတဇိဝိကာ၊ ဤပြိတ္တာဘဝမှ၊ အဝိနာမမုဉ္ဇေယျံ၊ လွတ်
 ရပါအံ့။

..တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အာယသ္မာ၊ သာရိပုတ္တတ္ထရော၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ဇုတိယဒိဝေသ၊ နှစ်ကျော်မြောက်သော
 နေ့၌၊ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထရာဒိကေ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနံမထေရ် အစရှိကုန်
 သော၊ တယောထေရေ၊ သုံးပါးကုန်သော မထေရ်တို့ကို၊ အာမန္တေတွာ၊
 ခေါ်၍၊ တေဟိ၊ ထိုမဟာမောဂ္ဂလာနံ အစရှိကုန်သော သုံးပါးကုန်သော

၂-ဥပသီဝဂ်-၂-သာရိပုတ္တတ္ထေရေသမာဓကလပေတိဝတ္ထု၊ ၁၈၁

မထေရ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ ရာဇဝဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပိဿာယ၊ ဆွမ်း
 အလို့ငှါ၊ စ၊ နေ၊ လှည့်လည်သည်ဖြစ်၊ ပညာဗိမ္ဗိသေရေသမာဓိဗ္ဗိသာ
 မင်း၏၊ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်သို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတ်တတ်မှု၏၊ ရာဇာမင်း
 သည်၊ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို၊ ဗိသု၊ မြင်၍၊ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ကိ၊
 အဝတ်အကျိုးငှါ၊ အဝတာ၊ ကြွတ်တတ်မှုလေ၊ ဟုနိသည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝနေကာ၊ တံ၊ ကြွတ်တတ်မှုလေ၊ မြင်း၏အကြောင်း
 ဟု၊ ဟုတ္တိ၊ မေး၏။ အာယသ္မာ၊ မဟာမာဂ္ဂဒေဝ၊ အရှင်မဟာ မေတ္တလ္လာန်
 ပထမသည်၊ တံပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းက၊ ပညာဗိမ္ဗိသေရေမင်းကြီး
 အာ၊ အာရာစေသိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ ရာဇာဗိမ္ဗိသေရေမင်းကြီးသည်၊
 သန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ အညာတံ၊ သိအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊ သျှောက်
 ကြား၍၊ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို၊ ဝိသန္ဓေက္ခာ၊ လွှတ်၍၊ သဗ္ဗကမ္ဘိက၊ အမေဓ၊
 အလုံးစုံသော အမှုကို၊ ဟု၊ ရုက်သောင်သော အပတ်တို့ကို၊ ပဏ္ဍေသယာပေ
 တွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်း၏၊ ကိ၊ အာဏာပေသိ၊ အဘယ်သို့
 စေခိုင်းသနည်း၊ နဂရေသမာဓိ၊ အဓိဗုဒ္ဓေ၊ မနီးမဝေးသော ဝိဝိတ္တ၊ ခိတ်
 ငြိမ်းသော၊ ဆာယူဒကသမ္ပန္န၊ အရိပ်နေ့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဌာနေ၊ အင်ဇုံ၊
 စတသော၊ ကုဋိသော၊ လေးခုသောကုဋ်တို့ကို၊ စ၊ စေဟိ၊ ဆောက်လုပ်
 စေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်း၏၊ အန္တေ၊ ဘုရား၊ နန်းတော်
 တွင်း၌လည်း၊ ပဟာနကဝိသေသဝေသန၊ စွမ်းနိုင်သော အလုံး၏အတွင်း
 အားဖြင့်၊ တိဓာသုံးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဝိဘဇိက္ခာ၊ ခေတနံ၍၊ စတသော၊
 လေးခုကုန်သော၊ ကုဋိသော၊ ကုဋိတို့ကို၊ ပဗ္ဗန္တ၊ ပယ်၊ အင်ရှင်း၏၊ သ
 လဉ္စ၊ မိမိသည်လည်း၊ တက္က၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဝတ္ထာ၊ သွား၍၊ ကာတဗ္ဗပုဂ္ဂကံ
 ပြုအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သော အမှုကို၊ အကသိ၊ ပြု၏၊ ကုဋ်ကသု၊ ကုဋ်တို့
 သည်၊ နိဗ္ဗိတာသု၊ ငြီးကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗသက၊ တံ၊ ပုဇေင်္ဂလပိဝတ္ထု၊
 ဘုရားသဏ္ဌာ ပေတွာ၊ စီရင်စေ၍၊ အာပိနဝတ္ထာဒိန္နံ၊ ထင် အပျဉ်အတတ်
 အစရှိသည်တို့ကို၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓမာဿ၊ ဘုရားအမှု ရှိသော၊ စာသုန္နိသဿ၊ အပေ
 သေးမျက်နှာ၌ရှိသော၊ သံဃာဿ၊ သံဃာအား၊ အနုန္တဝိက၊ လျောက်
 ပတ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗပရိက္ခာ၊ စ၊ အလုံးစုံသော ပရိက္ခရာတို့ကိုလည်း၊
 ဥပဇ္ဇာပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ အာယသ္မာ၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရေသမာဓိ၊ အရှင်
 သာရိပုတ္တရ၊ မထေရ်အား၊ တံသဗ္ဗ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ နိယျာဒေသိ၊ လှူ၏၊
 အထ၊ သံသို့လှူသောအခါ၌၊ ထေရေ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရ၊ မထေရ်သည်၊
 တံပေတိ၊ ထိုပြဋ္ဌာမကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ မည်မှတ်၍၊ လ၊ သဗ္ဗ၊ ထိုအလုံးစုံသော

လ္လဘွယ်ဘတ္ထုကို၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓဿ၊ တုရားအမှူးရှိသော၊ စတုန္ဒိယဿ၊ အရပ်
လေးမျက်နှာ၌ ရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ပေးသံဃာအား၊ အဒါယိ၊
လှူ၏။ သာပေတိ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ တံ၊ ထိုအလှူကို၊ အနုမောဒိတွာ၊ အနု
မောဒနာပြု၍၊ ဒေဝလောကေနတ်ပြသ၍၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗကာမ
သမိဒ္ဓါစ၊ အလုံးစုံအလိုရှိအပ်သည်နှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
အပရိဒိဝသေ၊ တပါးသောနေ၌၊ အာယသ္မတော မဟာ မောဂ္ဂလာနတ္ထေ
ရဿ၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာနမထေရ်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဥပဂတံ၊
ကပ်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ တံ၊ ထိုနတ်သွီးကို၊ ထေရော၊ အရှင်
မဟာမောဂ္ဂလာန မထေရ်သည်၊ ပဋိပုတ္တိ၊ တဖန်မေး၏၊ သာ၊ ထိုနတ်သွီး
သည်၊ အဘ္ဘုနော၊ မိမိ၏၊ ပေတုပပတ္တိဉ္စ၊ ပြိတ္တာတို့၌ ဖြစ်ရခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဒေဝပပတ္တိဉ္စ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်ရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
ဝိပ္ပာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ကထေသိ၊ သွေ့သက်ကြား၏၊ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ ။

မာတုယာဝစနံသုတွာ(ပ)ကောလိတံ ဥပသကံသိတိ၊ မာတုယာဝစနံ
သုတွာ(ပ)ကောလိတံဥပသကံသိဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ လျှောက်ဆိုအပ်၏၊ ။ အနု
ကမ္မကော၊ သနားတက်သော အလေ့ရှိသော၊ ဥပတိသော၊ ဥပတိသ
အမည်ရှိသော မထေရ်ဖြစ်သည်၊ မာတုယာ၊ အမိဖြစ်ခဲ့ဘူးသောပြိတ္တာ
မ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ မောဂ္ဂလာနဉ္စ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂ
လာန ကိုလည်းကောင်း၊ အနုရုဒ္ဓဉ္စ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို လည်းကောင်း၊ ကပ္ပိ
နဉ္စ၊ အရှင်ကပ္ပိန ကို လည်းကောင်း၊ အာမန္တယိ၊ ခေါ်၏၊ အာမန္တယိတွာ၊
ပင့်ခေါ်ပြီး၍၊ တေဟိ၊ ထိုမထေရ်သုံးပါးတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဗိမ္ဗိသာရဿ၊
ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော၊ ရေညော၊ မင်း၏၊ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်သို့၊ ကတွာ၊
ဝင်သည်ကိုပြု၍၊ စတသော၊ လေးဆောင်ကုန်သော၊ ကုဋိယောစ၊ ကုဋိ
တို့ကို လည်းကောင်း၊ အန္တပါနဉ္စ၊ ဆွမ်းအဖျော် အစရှိသောလ္လဘွယ်ကို
လည်းကောင်း၊ စတုန္ဒိယစတုန္ဒိယဿ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌ရှိသော၊
သံဃဿ၊ သံဃာအား၊ အဒါယိ၊ ပေးလှူ၏၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊
မာတုယာ၊ အမိဖြစ်ခဲ့သူ သောပြိတ္တာမအား၊ ဒက္ခိတံတံဒက္ခိတံ၊ ထိုအလှူ
ကို၊ အာဒိသိ၊ အမျှပေး၏၊ သမနန္တရာအနုဒ္ဓိဋ္ဌေ၊ အမျှ ပေးသည်၏
အခြားမဲ့၌၊ ဝိပါကော၊ အလှူ၏ အကျိုးသည်၊ ဥပပဇ္ဇယ၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဘော
ဇနံ၊ အထူးထူးအပြာပြာ၊ များသောနတ်၏ ဘောဇဉ်နှင့် တူသောဘော
ဇဉ်သည် လည်းကောင်း၊ ပါနိယံ၊ အထူးထူးအားဖြင့် ပြားသောနတ်၏

၂-ဥပဒီး-၆-၂-သစ်ပုတ္တ-တ္ထေယမာတုလေ-တိဝတ္ထု၊ ၁၈၃

အေးဖျော်စိုက်သူသော အေးဖျော်သည် လည်ကောင်း၊ ဝတ္ထုအထူးထူးသော
အရောင်ဖြင့် ပွင့်ပသော အရောင်ရှိသော နတ်၏အဝတ်သည် လည်း
ကောင်း၊ ရှေးဦးသော ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒက္ခိကာသ၊ အလှူ၏ဖလံ၊
အကျိုးသည် ဥဒယသဖြစ်လေ၏၊ တတော၊ ထိုဘောဇဉ် အစရှိသော
အကျိုးကုသိုလ်သည်မှ သာဓက၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ သုခ္ခါးရေမျိုးသဖြင့်
စင်ကြည်သော ကုသိုလ်ရှိသည်၊ သုစိဝသနာ၊ သန့်ရှင်းသော အဝတ် ကုသိုလ်
အပ်ပြီးသော၊ ကာသိကုတ္တမခေါ်နိ၊ ကာသိဝိုင်း၌ဖြစ်ကုန်သော အဝတ်
တို့ထက်မြတ်သော အဝတ် ကုသိုလ်သည်၊ ဝိစိတ္တဝတ္ထဘာဏော၊ အထူး
သဖြင့် နှစ်ကြိမ်သော အဝတ်တန်ဆာကို ဆင်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွေး
ဖြစ်၍၊ ကောလိတံ၊ ကောလိတအမည်ရှိသော ဝေလင်မြတ်သို့ ဥပသကံဇ၊
ကပ်လေ၏။ ။

တတ္ထံထိုဂါယာဉ္ဇိ၊ သံဃော စာတုန္ဒိယေအဒါတိ၊ သံဃောစာတုန္ဒိ၊ သ
အဒါဟူသည်ကား၊ စာတုန္ဒိသဿ။ အရှင် လေးမျက်နှာနှင့် ရှိသော၊ သံ
ဃဿ၊ သံဃာတော်အား။ အဒါထိ၊ လှူ၏။ နုယျာဒေသံ၊ အရှင်နှင်းဇေ
ဇ္ဇတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော။ အနက်တည်း။ သေသံ၊ ဖြွင်းကုန်
သောစကားပျက်သည်။ ဂုတ္တုတ္တမေ၊ ဆိုအင်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာ
လျှင်တည်း။ အထ။ ထိုနောင်မှ အာယသ္မာမောဂ္ဂလာနေ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာနေ
သည်၊ တံပတိ၊ ထိုပြက္ခာမကို။ ။

ဒေဝတော၊ နတ်သမီး၊ ဩသမိတာကော၊ သောက်စူးကြယ်သည်
သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရင်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်းလင်း
စေချက်၊ တိဋ္ဌာယ်၊ တည်သကဲ့သို့၊ ယသတ္တံ၊ အကြင် သင်သည်၊
အဘိက္ကန္တနံ၊ အလွန်နှစ်လိုကွယ်ရှိသော၊ ဝဇ္ဇေန္တနံ၊ အရောင်အဆင်းဖြင့်၊
သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရင်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်း
လင်းစေချက်၊ တိဋ္ဌာယ်၊ တည်၏။ ဒေဝတော၊ နတ်သမီး၊ ကေန၊ အဝယ်
သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တဿာတေ၊ ထိုသင်အား၊ ဧတာဒိသေ၊
ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇေန္တော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သ
နည်း၊ ကေန၊ အဝယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဣမေ၊ ဤ
အုပ်၌၊ တယော၊ သင်သည်၊ လတ္တမာနံ၊ ရေအပ်သော၊ သုစရိတလံ၊ သုစ
ရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်။ ဣန္ဒြိယံ၊ ပြည့်စုံသနည်း၊ မနသောဝဿော၊
စိတ်သည်ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘော၊
ဂါ၊ စည်းစိမ် ချမ်းသာဘုံသည်လည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်

သနည်း။ မဟာနုဘာဝေ။ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်
 သို့၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏။ ကိံ၊ ပုစ္ဆာမိ၊ အဘယ်သို့
 မေးသနည်း။ မနုဿတူတာ၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ သင်သည်၊
 ကိံ၊ ပုညံ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသံ၊ ပြုခဲ့ဘူး
 သနည်း။ ဧကေန၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊ ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ ဧဝံ၊ ဇလိတာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့ထွန်းပသော အရောင်အဝါတန်ခိုးအာနု
 ဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝဇ္ဇေဇာဝ၊ အရောင်အဆင်း
 သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊
 ထွန်းလင်း စေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ။

အထ၊ ထိုသို့မေးသောအခါ၌၊ သာ၊ ထိုနတ်သို့သည်၊ သာရိပုတ္တဿာ
 ဟံ၊ မာတာတိအာဒိနာ၊ သာရိပုတ္တဿာဟံ၊ မာတာဤသို့အစရှိသော ဂါထာ
 ဖြင့်၊ ဝိဿန္တေသိ၊ ဖြေကြား၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော ကောင်းရပ်သည်၊
 ဝုတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုအင်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ အတ၊ ထိုနေဝံ
 မှ၊ သေသံ၊ မဟာမောဂ္ဂဿာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂဿာန်မထေရ်သည်၊
 တံ၊ ပဝတ္တိံ။ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရာ
 စေသိ၊ ဈောက်ကြား၏၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုဝတ္ထုကို၊
 အဗ္ဗုပ္ပတ္တိံ။ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ သမ္ပတ္တပရိ
 သာယ ရောက်သောသော ပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဇေသေသိ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ သာဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာသည်၊ မဟာစနဿ၊ လူများအပေါင်း
 အား၊ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုး ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား
 အပြီးတည်း။ သာရိပုတ္တဗ္ဗေမုဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ မာတု
 ပေတိဝတ္ထုဝတ္ထုနာ၊ အမိဖြစ်ဘူးသော ပြိတ္တာမဝတ္ထုအဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဥပရိဝင်-၃-မတ္တာပေတဝတ္ထု။

ဒုဗ္ဗန္တရူပါသီဘိဇ္ဇဒံ၊ ဒုဗ္ဗန္တရူပါသီဟူသော ဤဝတ္ထုကို၊ သတ္တရိ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေ
 တော်မူသည်ရှိသော်၊ မတ္တနာမ၊ မတ္တအမည်ရှိသော၊ ပေတိံ၊ ပြိတ္တာမကို၊
 အာရန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိရ၊ ချဲ့၍ပြပြီးအံ၊
 သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညကရော၊ တယောက်သော၊ ကုဋုမ္ပိ

ကော။ သူကြွယ်သည်။ သန္ဓေ၊ သန္ဓေတရားရှိသည်။ ပဿန္နောကြည်ညိုသည်။ အဟောသိဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ဘရိယော၊ မယားသည်။ အသန္ဓေ၊ သန္ဓေတရားမရှိသည်။ အပ္ပသန္ဓောမကြည်ညိုသည်။ ကောနော၊ အမျက်ထွက်တတ်သည်။ ဝဇ္ဇ၂၁၈ မြို့သည်လည်း။ အဟောသိဖြစ်၏။ နာမနာ၊ အမည်အာ။ ဖြင့် မတ္တာနာမ၊ မတ္တာအမည်ရှိ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သောတုဗ္ဗ၊ မြို့ကော။ ထိုသူကြွယ်သည်။ ကုလင်္ဂသူပဇ္ဇန္တ၊ ဒနဘယေန၊ အမျိုးအနွယ်ပြတ်မည်ကိုကြောံသောကြောင့်။ သမိသကုလတော၊ တူသောအမျိုးမှ။ ဘိသင်္ဂါမ၊ တိဿာအမည်ရှိသောကလျံ။ သတို့သမီးကို၊ အာနာသိ၊ ဆောင်၏။ သ၊ ထိုတိဿာအမည်ရှိသောမယားငယ်သည်။ သန္ဓေ၊ သန္ဓေတရားရှိသည်။ ပဿန္နောကြည်ညိုသည်။ သာမိနောစ၊ လင်၏လည်း။ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သော။ မနာပ၊ နှလုံး၊ နှလုံးစေအပ်သောမယားသည်။ အဟောသိဖြစ်၏။ သ၊ ထိုမယားအငယ်သည်။ နမိရသော၊ မကြာမြင့်မီသာသျှင်၊ ဂမ္ဘိနိ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသည်။ ဟုတွ၊ ဖြစ်၍။ ဒသမသစ္စယေန၊ ဆယ်လလွန်သဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ သားကို၊ ဝိဇာယိ၊ မွေးဖွား၏။ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ ဟုတောတိနာမံ၊ ဟုတဟူသော အမည်သည်။ အဟောသိဖြစ်၏။ သ၊ ထိုမယားအငယ်သည်။ ဂဟသ၊ မိနိ၊ အိမ်၏အရှင်သည်။ ဟုတွ၊ ဖြစ်၍။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သောဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ သက္ကန္တံ၊ ရှိသောစွာ။ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ သ၊ ဝဇ္ဇ၂၁၊ ထိုမြို့သော မယားကြီးသည်။ တံ၊ ထိုမယားအငယ်ကို၊ ဥသုယုတံ၊ ငြိစု၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ ကေသ္မိ၊ မိဝသေ၊ တပါးသောနေ၌။ သီသံ၊ နှုတ်၊ ဦးခေါင်၊ နှင့်တကွနေချိုး၍၊ အသင်္ကတ၊ တန်ဆာ ဆင်လွန်သည်ဖြစ်၍။ အဋ္ဌိသု၊ တည်ကုန်၏။ ကုဗ္ဗ၊ မြို့ကော။ သူကြွယ်သည်။ ဂုဏဝသေန၊ ဂုဏ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘိသယ၊ တိဿာအမည်ရှိသောမယားငယ်၌၊ အာဗန္ဓဝိနေဟတရိတေန၊ ဖွဲ့အပ်သောချစ်ခြင်းဖြင့်ပြည့်သော။ ဟဒယေန၊ နှလုံးဖြင့်၊ တာယ၊ ထိုတဿမယားငယ်နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ သလ္လပဇ္ဇန္တ၊ စကားပြောလျက်၊ အဗ္ဗာသိ၊ တည်၏။ တံ၊ ထိုသို့စကားပြောသည်ကို၊ အသဟာမာနာ၊ သည်၊ မခံနိုင်သော၊ မတ္တာ၊ မတ္တာသည်။ ဣဿာပကတာ၊ ငြိစုသေ၊ သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ သမ္ဘိတွာ၊ တံမြက်လှည်း၍၊ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော။ သင်္ကံ၊ တံမြက်ခြင်း။ ဘိသယ၊ တိဿာ၏၊ မတ္တကေ၊ ထိပ်ထက်၌၊ ဩကိရိ၊ ကြံ၏။ သ၊ ထိုမတ္တာသည်။ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ ကာလကံတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ ပေတုယောနိယံ၊ ပြိတ္တာ

သံဃိ၊ နိဗ္ဗတ္တိတွားဖြစ်၍ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မဗလန၊ ကံ၏အစွမ်းကြောင့်၊
 ပဉ္စဝိမံ ၀၊ ပ၊ အပြားရှိသော၊ ဒုက္ခံ ဖင် ရဲကို၊ အနုဘဝတိ၊ ခံစားရ၏၊
 တံပဒုက္ခံ၊ ထို ဖင်းရဲကိုကား ပါဠိတောဝေ၊ ပါဠိတော်အားဖြင့်သေလျှင်၊
 ဝိညာယတိ၊ သိအပ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကမိဝသံ၊ ဘနေသ၌၊ သာပေ
 တီ ထံပြိတ္တာမသည်၊ သဗ္ဗာယ၊ ဆီ သာရောင်သည် ဝိတိဝတ္ထာယ၊ လွန်
 သည်ရှိသော်၊ ဂေဟယ အိပ်၏၊ ဝိဗ္ဗိပသေ၊ နောက်ဖေးနံပါး၌၊ နာယန္တ
 ယာ၊ ခေါ်သော၊ တိဿာယ၊ တိဿာအား၊ အတ္တာနံ၊ မိမိ ဘယ်ကို၊ ဒေသ
 သိ၊ ပြစ်၏ တံ ထံပြိတ္တာမကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တိဿာ တိဿာသည်။ ။

ဥပ္ပါသဋ္ဌိကေ၊ ထွက်သောနံပါးရှိသော၊ ကိသိကေ၊ အရိုးအရေအကြော
 မျှသာကြွင်းသော အလွန်ကြုံလှိသောကိုယ်ရှိသော၊ ဘောတိဇ္ဇတ္ထိ၊ ဒိုမိန်း
 မ၊ တွံသင်သည် နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုန္တရူပ၊ အဆင်း
 မထွေသောကိုယ်ရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိဿာ၊ ကြုံလှိသည်လည်း၊
 အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓေနိသန္တကာ၊ အကြောပြိုင်းပြိုင်းသော ကိုယ်ရှိသည်
 ထည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာနု၊ အဘယ်အမည်ရှိသော၊ တွံသင်သည်၊ ဣဓ၊
 ဤအရပ်၌၊ တိဋ္ဌသိ၊ တည်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ ပရိ
 ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဣတရာ၊ ပြိတ္တာမသည်။ ။ တိဿော၊ ညီတိဿာ၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မတ္တာ၊ မတ္တာအမည်ရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ တုဝံ၊
 သင်သည်၊ တိဿာ၊ တိဿာအမည်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တေ၊ သင်အား၊ သပတ္တိ၊ လင်တူသောမိန်းမ
 သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ သ၊ အဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏
 အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာနု၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤ
 လူပြည်မှ၊ ပေတဝေ၊ ကံ၊ ပြိတ္တာသံ၌၊ ဂတာ၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ရ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ ပရိဝစနံ၊ စကာတုံကို၊ အဒါသိ၊ ပေး
 ၏။ ။

ဘတ္တ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အဟံမတ္တာ တုဝံတိဿာတိ၊ အဟံမတ္တာ တုဝံ
 ကိဿာဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မတ္တာနာမ၊ မတ္တာမည်၏၊ တုဝံ၊ သင်
 သည် တိဿာနာမ၊ တိဿာမည်၏၊ ပုရေပုရိမတ္တာဘဝေ၊ ရှေးသောကိုယ်
 ၏အဖြစ်၌ တုယံ၊ သင်အား၊ သပတ္တိ၊ လင်တူမိန်းမသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်၊ ပုနု၊
 တကန်၊ တိဿာ၊ တိဿာသည်၊ မတ္တေ၊ မတ္တာ၊ ကိနု၊ အသို့နည်း၊ တယာ၊
 သင်သည်ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ဘယ်ဖြင့် ဒုက္ခနု၊ သုအသက်ကိုသတ်

၂-ဥပရိဝဂ်-၃-မတ္တာပေတိဝတ္ထု။

၁၈၇

ခြင်းအစရှိသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဝါလာယ၊ နှုတ်
ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မဟုတ် မှန်ဆိုခြင်းအစရှိသော၊ စီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
သလော၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ သူ့စည်းစိမ်ကုရေးရှင်၊ အစရှိသော
မနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ ကံဿကမ္ပဝိပါကန၊ အဘယ်
သို့သဘောရှိ သာ အကုသိုလ်ကံစွဲ အကျိုးအားဖြင့်၊ ဣတော၊ ဤငါ
တို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ ပေတလောကံ ပြုအောင်၊ ဂတာ၊ ငမိုသန္ဓေအားဖြင့်
ဖြစ်သောသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
သောမကောင်းမှုကံကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဣတရာ မတ္တာပြတ္တာမ
သည်။ ။

တိဿ၊ ညီမတိဿ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေ့ဘဝ၌ စဉ်းစ၊ အမုက်
ထွက်တတ်သည်လည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဖရဿ၊ စ၊ ကြပ် ကြုတ်သော
စကားရှိသည်လည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣဿုကိယ ဂြူရုတတ် သည်လည်း၊
အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ခန္တရိ ။ ဝနံတိတတ်သည်လည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သဠာဓ၊
စဉ်းလဲ က၊ ကံကုတ်တတ်သည်လည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
တံဒုရုတ္တံ၊ ထိုမကောင်းသော စကားကို၊ ဝတွာန၊ ဆိုမိသောကြောင့်၊ ဣ
တော၊ ဤသင်တို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ ပေတလောကံ၊ ပြုအောင်၊ ဂတာ၊ ငမို
သန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဤတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
သောမကောင်းမှုကံကို၊ အာပိက္ခိ၊ ပြေ ကြား၏။ ။

တတ္ထ၊ ထို ဂါထာ၌၊ စဉ်းစ၊ စဉ်းဟူသည်ကား၊ ကော၊ နော၊ အမုက်
ထွက်တတ်သည်၊ ဖရဿ၊ စ၊ ဖရဿဟူသည်ကား၊ ဖရသဝစနာ ကြမ်း
ကြုတ်သောစကားရှိသည်၊ အာသိန္နိ၊ အာသိဟူသည်ကား၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်ပြီ၊ တာ၊ ဟန္တိ၊ ဝဒဿ၊ တာဟံဟူသောပုဒ်အား တံအဟန္တိ ဝဒေစ္ဆေဒေါ၊
ကံအဟံဟူသောပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗေ၊ ပြုအပ်၏၊ ဒုရုတ္တံ၊ ဒုရုတ္တံ
ဟူသည်ကား၊ ဒုတ္တံသိတံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆို ခပ်သော၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ နဝ
နံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော စကားကို၊ ဣတော၊ ဤဂါထာမှ၊ ပရိဝိ၊ နောက်၌
သည်။ တာသိ၊ ထိုတိဿ မတ္တာတို့၏၊ ပစနပရိပစနဝသေစော၊ စကား
ဆိုခြင်း စကားတုံ့ပြန်ခြင်းတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂါထာ၊ ဂါထာသည်၊
ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်၏။ ။

မတ္တာ၊ မတ္တာ၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ယထာသံစေနံ၊ အကြင်စကားကို၊
ပုတ္တံ၊ ဆို ခပ်ပြီ၊ တံစေနံ၊ ထိုသင်ဆိုသောစကားသည်၊ သန္တံ၊ မှန်၏၊ အဟံ၊ မွှီ
ငါကလည်း၊ ဇာနုမိ၊ သိပရံ၊ တွံ သင်သည်၊ စဉ်းကာ၊ အမုက်ထွက်

၁၈၇ ပေတဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

တတ်သည်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ဗရသားစ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို ဆိုတတ်သည်လည်း။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣဿကိစ၊ ငြိမ့်တတ်သည်လည်း။ မန္တရိစ၊ ဝန်တိုတတ်သည်လည်း။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ သဋ္ဌာစ၊ စဉ်းလဲကောက် ကျပ်တတ်သည်လည်း။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣဒါန၊ ယခုအခါ၌တံ၊ သင့်ကို၊ အညဉ္စ ခေါ်တပါးသော အကြောင်းကိုလည်း။ ပုစ္ဆာမိ၊ ငါးမေး၏။ ကေန၊ အဘယ် သို့သောအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ နှစ်သက်သည့် ပံသုကုဏ္ဍိတာ၊ အမှိုက်မြေ တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခဲ့လွှမ်းသောကုသိုလ်ရှိသည်။ အသိ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တိဿေ၊ ညီမတိဿာ၊ တုဝံ၊ သင်သည်။ သိသံ၊ ဦးခါင်းနှင့် တကွ၊ နှစ်သက်သော၊ ချီးသည်။ သုဝိဝတ္ထာ၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသောအဝတ်ကို ဝတ်သည့် အသက်တာ။ ကနိဝေသဝင်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ အဟဉ္စခေါ၊ ငါ သည်ကား၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အမိဇ္ဇော၊ အထူးသဖြင့်လွန်၍၊ သမလက်တတရာ၊ ကောင်းမြတ်သောတန်ဆာအထူးသဖြင့် ဆင်ယင်အပ်သည်။ အာသိ ဖြစ် ၏။ တယံ၊ သင်နှင့်၊ တဿာမေ၊ ထိုငါ၏၊ ပက္ခမာနယံ၊ ရှုကြည့်စဉ်တွင် သင်သည်၊ သာမိကေန၊ လင်သူကြွယ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ အာမန္တယိ၊ ပြော ဆို၏။ ဣတော၊ ဤသို့၊ ပြောဆိုခြင်းကြောင့်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဣဿာ၊ ငြိမ့်ခြင်း သည်၊ ဝိပုသားများသည်။ ဟေတု၊ ဖြစ်၏။ ကောပေ၊ အမျက်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ သမုပစ္စယ၊ အလွန်အားဖြင့်ဖြစ်၏။ တတေ၊ ထိုသို့အမျက်၏ အလွန်အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ပံသံ၊ မြေမှုန့်ကို၊ ဂဟေတွာန၊ ယူ၍၊ အ ကံ၊ ငါသည်၊ ပံသုနာ၊ မြေမှုန့်ဖြင့် တံ၊ သင့်ကို၊ ဝိကိရိ၊ ကြံဖြန့်ဘူး၏။ တဿ ကဗ္ဗဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ တေနဝိပါကေန၊ ထိုအကျိုးအားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပံသုကုဏ္ဍိတာ၊ အမှိုက်၊ မြေမှုန့်တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခဲ့ လွှမ်းသောကုသိုလ် ရှိသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ချီ၏။ မတ္တ၊ မတ္တာ၊ တယာ၊ သင် သည်။ ယံဝစနံ၊ အကြင် စကားကို၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ တံဝစနံ၊ ထိုစကား သည်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အဟမ္မိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ပံသုနာ၊ မြေမှုန့် ဖြင့်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဩကိရိ၊ ကြံဖြန့်၏။ တံ၊ သင့်ကို၊ အညဉ္စခေါ၊ တပါးသောအကြောင်းကိုလည်း။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏။ ကေန၊ အဘယ်သို့သော အကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ကန္တုယာယာ၊ သံသောအနု၊ သည်၊ တုဝံ၊ သင့်ကို၊ ခန္တုယိ၊ နှိပ်စက်အပ်သနည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တိဿေ၊ ညီမ တိဿာ၊ ကောသန္ဓကာရီ၊ ဆေးမြစ်ကို ဆောင်ယူလိုကုန်သော၊ ဥဘယော၊ နှစ်သောကံကုန်သောငါတို့သည်၊ ဝနန္တံ၊ တောသို့၊ အဂမိမှသေ၊ သွားကုန် ၏။ တုဉ္စခေါ၊ သင်သည်သာလျှင်၊ ဝေဇ္ဇေဟိ၊ ဆေးသမားတို့သည်၊ ဝတ္ထံ၊ မှာ

၂-ဥပနိဝဂ်-၃-မတ္တာမေထိဝတ္ထု၊

၁၈၉

လိုက်အပ်သော၊ အတ္တနောမိမိအား၊ ဥပကာရာဝဟံ၊ ကျေးဇူးကိုရှုက်
 ဆောင်တတ်သော၊ ဘေသန္တံဆေးမြစ်ကို၊ အာဟရိ၊ ဆောင်ခဲ့၏၊ အဟဉ္စ၊
 ငါမူကား၊ ကပိကန္တု၊ နော၊ ကြမ်းသောအတွေ့ရှိသော သစ်သီးတို့ကို၊ အာ
 ဟရိတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍၊ တဿာတေ၊ ထိုသင်၏၊ အဇာနာမာနယ၊ မသိစဉ်၊
 တေ၊ သင်၏၊ သေယျံ၊ အိပ်ရာကို၊ ကပိကန္တု၊ ဗလပတ္တယံ၊ ကြမ်းသောအ
 တွေ့ရှိကုန်သော သစ်သီးသစ်ရွက်တို့ဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမောကိရိ၊
 ကြံ့ခိုင်ခံ့သော၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ တေနပိပကေန၊ ထို
 အကျိုးဖြင့်၊ ကန္တု၊ ယာ၊ ယားယပ်သောအနာသည်၊ အဟံ၊ ငါကို၊ ခန္ဓမိ၊
 နှိပ်စက်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မတ္တေ၊ မတ္တာ၊ တယာ၊ သင်သည်၊
 ယံဝစနံ၊ အကြင်စကား၊ နု၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ သစ္စံ၊
 မှန်၏၊ အဟမ္မိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဇာနာမိ၊ သိပါ၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊
 သေယျံ၊ အိပ်ရာကို၊ ကန္တု၊ ဟံ၊ ကြမ်းသောအတွေ့ရှိကုန်သောသစ်ရွက်သစ်
 သီးတို့ဖြင့်၊ သမောကိရိ၊ ကြံ့ခိုင်သော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အညဉ္စခေါ၊ တပါးသော
 အကြောင်းကိုလည်း၊ ဝုန္တမိ၊ ငါမေး၏၊ ဧကေန၊ အတယ်သို့သတော့ရှိသော
 အကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ နဂ္ဂိယာ၊ အဝတ်မရှိသည်၊ အသိ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏၊ ဝေ၊ သေ၊ ညီမတိ၊ သာ၊ ယဒါ၊ အ
 ကြင်အခါ၌၊ သဟာယာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၏၊ သမယော၊ အစည်းအဝေး
 သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့၏၊ သမိတိ၊ အစည်းအဝေး
 သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သဿ၊ မိနိ၊ လင်သူကြွယ်နှင့်တကွ
 သော၊ တူညီသင့်ကိုလည်း၊ အာမန္တိတာ၊ မင်္ဂလာအမှု၏၊ အစွမ်းအား
 ဖြင့်ပင့်ဖိတ်အပ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါကို၊ အာမန္တိတာ၊ ပင့်ဖိတ်
 အပ်သည်၊ နောစခေါအာသိ၊ မဖြစ်၊ တဿာတေ၊ ထိုသင်၏၊ အဇာနာမာ
 နာယ၊ မသိစဉ်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဒုဿံ၊ အဝတ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စောရိ
 ကာယ၊ ခိုးလိုသော စေတနာဖြင့်၊ အပါနုဗ္ဗိ၊ ယူဘူး၏၊ တဿ၊ ကမ္မတဿ
 ကမ္မဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ တေနပိပကေန၊ ထိုမကောင်းမှုအကျိုးအား
 ဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဂ္ဂိယာ၊ အဝတ်မရှိသည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ မတ္တေ၊ မတ္တာ၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကား
 ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဟမ္မိ၊ ငါသည်
 လည်း၊ ဇာနာမိ၊ သိပါ၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဒုဿံ၊ အဝတ်ကို၊ စောရိ
 ကာယ၊ ခိုးလိုသောစေတနာဖြင့်၊ အပါနုဗ္ဗိ၊ ယူ၏၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အညဉ္စခေါ၊
 တပါးသော အကြောင်းကိုလည်း၊ ဝုန္တမိ၊ မေး၏၊ ဧကေန၊ အတယ်သို့သ

ဘောရှိသောအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တုဝံ၊ သင်သည် ဂုဏ်ဂန္ထီနီ၊ ကျင်ကြီး
 အနံ့ကဲ့သို့သောအနံ့ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး။ ။
 တိဿေ၊ ညီမတိဿာ၊ အဟံ၊ ငါသည် တဝ၊ သင့်၏ ပစ္စန္ဒံ၊ အသစ်ဖြစ်
 သော၊ ဂန္ထုနံ သာ၊ ရှိသည်းကောင်း၊ မာလဉ္စ၊ ပန်းကံလည်းကောင်း၊ ဝိဇေ
 ပနဉ္စ၊ သံပျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဂုဏ်ကုပေ၊ ကျင်ကြီးတွင်း၌ အခေ
 ရေထိ၊ ဝိဝိ၊ ငါ့ချဘူး၏၊ ခယော၊ ငါသည်၊ တံပါပံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို၊ ပက
 တံ၊ ပြုအပ်၏၊ တဿကမ္မတဿကမ္မဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ တေနုပိပါ
 ကေန၊ ထိုအကျိုးအားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂုဏ်ဂန္ထီနီ၊ ကျင်ကြီးအနံ့ကဲ့သို့
 သောအနံ့ ရှိသည်၊ အမှိ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ။ မတ္တေ၊
 မတ္တာ၊ တယားသင်သည်၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ တံ
 ဇေဝနံ၊ ထိုစကားသည်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဟ၊ ခို၊ ငါသည်လည်း၊ ဇေနာမိ၊ သိပါ၏
 တယာ၊ သင်သည်၊ တံပါပံ၊ ထိုငါ၏နံ့သာပန်း အစရှိသည် ကိုကျင်ကြီး
 တွင်း၌ပစ်ချခြင်းဟုဆိုအပ်သောမကောင်းမှုကံကို၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်၏ တံ၊
 သင့်ကို၊ အညဉ္စေ၊ တပါးသော အကြောင်းကိုလည်း၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏၊
 ကေန၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တုဝံ၊ သင်သည်
 ဒုဂ္ဂတာ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့လားသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊
 တိဿေ၊ ညီမတိဿာ၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်၊ ဝိဇ္ဇတေ၊
 ရှိ၏၊ တံဝနံ၊ ထိုဥစ္စာကို၊ ဥဘိန္တံ၊ သင်နှင့်ငါနှစ်ယောက်တို့အား၊ သကေ၊ အမှု
 သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒေယျဓမ္မေသု၊ လှူငွယ်ဝတ္ထု တို့သည်၊
 သန္တေသု၊ ရှိကုန်လျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိပံ၊ တမလွန်တမန္တိကျန်းကြီး
 သဗ္ဗလံ၊ ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံကို၊ နအကသမိ၊ မပြုမိ၊ တဿကမ္မတဿ
 ကမ္မဿ၊ ထို ကုသိုလ်ကိုမပြုခြင်းဝန်တို့ခြင်း တည်း ဟူသောအကုသိုလ်ကံ
 ၏၊ တေနုပိပါကေန၊ ထိုအကျိုးဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့လား
 သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ။ တိဿေ၊ ညီမတိဿာ၊ တဒေဝ၊ ထိုငါ၏အဖြစ်မှ
 တည်သောအခါ၌သာလျှင်၊ တံ၊ သင်သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အဝစ၊ ဆိုပေ၏၊ ကိံ
 အဝစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ မတ္တေ၊ အရှင်မမတ္တာ၊ တံ သင်သည်၊ ပါပ
 ကမ္မာနိ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ကို၊ သေဝသိ၊ ငြိဝံ၏၊ ပါပေဟိ၊ ဒေ၊ ပါယ်သို့ရောက်
 စေတတ်ကုန်သော၊ ကမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ဖြင့်၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိကို၊
 သုလဘာ၊ ခြင်းငှါလွယ်သည်၊ နဟိဟေ၊ တိ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝစ၊ ဆို၊ ပ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ။ မတ္တေ၊ မတ္တာ၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တံ သင်သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝါမတော၊ ဆန့်ကျင်သောအား

၂-ဥပရိဝဂ်-၃-မတ္တာပေတိဝတ္ထု။

၁၆၁

ဖြင့်၊ ပစ္စေသိ၊ ယုတ္တဘိဇ္ဇာ၊ အထောဝိ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ မိ၊ ငါ့ကို၊ ဥသု
ယုသိ၊ ငြိ၊ ရှု၊ ခါး၊ ပ၊ ပါနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္ဘာနံ၊ အကုသိုလ်ကံတို့၏၊
ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ယ၊ ခိသော၊ အကြင်သို့သဘောရှိသည်၊ ဟောတိ
ဖြစ်၏၊ ကံ၊ ပါကံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော အကျိုးကို၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ပစ္စက္ခ
တော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ မတ္တေ၊ မတ္တာ၊ တေးသင်
၏၊ ယ၊ ရေ၊ အိမ၌၊ ဒါဝိယောစေတ ကျွန်ုပ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တာနေ
ဝါဘရုဏာနိစ၊ ထိုအဝတ်တန်ဆာတို့သည်လည်းကောင်း၊ အသံ၊ ရှိသည်
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣမေတဏှမာနတာနိ၊ ဤအလုံးစုံသော အခြွေအရံအဝတ်
တန်ဆာတို့ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပရိဂ္ဂဟိတာနိ၊ ပိမ်း
စည် အပ်ကုန်၏၊ ဣဒါနံ၊ ယခုမူကား၊ အညော၊ တပါးကုန်သောသူတို့သည်၊
ပရိစာရေန္တိ၊ သို့ဆောင်စွယ်ကုန်၏၊ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ် ဥစ္စာတို့သည်၊
တေးသင်အား၊ သာယတာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တသ္မာ၊
ထို့ကြောင့်၊ တမတ္တံ၊ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာဟူသောအကျိုး၌၊ ဣသောမန္တရိယံ၊
ငြိ၊ ရှုစောင်းမြောင်းခြင်း ဝန်တိုခြင်းကို၊ နကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၊ မတ္တေ၊ မတ္တာ၊
ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘူတသာ၊ ဘူတမည်သောငါသား၏၊ ဝိတာ၊ အဘဖြစ်
သောသူကြွယ်သည်၊ အာပတာ၊ အိမ်၊ ဈေးမှ၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့ ဖော်ထိုးလာ
လတ္တံ၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ အာဂတော၊ လာသောသူကြွယ်သည်၊ တေးသင်
အား၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော ပေးကမ်းဘွယ်ကို၊ အပ္ပေဝဓာ၊ ပေးငြားအံ့
လည်းမသိ၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ သော၊ ထိုငါသားအဘဖြစ်သော
သူကြွယ်သည်၊ နအာဂန္တတိ၊ မလာရောက်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။
တုံ၊ သင်သည်၊ ဣတော၊ ဤအိမ်ရာ၏နောက်ဖေးမှ၊ မာသုအဂါ၊ အရပ်တပါး
သို့မသွားပါလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာဝိ၊ တောင်းပန်၏၊ တိသေ၊ ညီမ
တိသေ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်ရှိသည်၊ အမှီ ဖြစ်၏၊ ဒုဗ္ဗန္တရူပါ၊
အဆင်းမလှသော ကုလ်ရှိသည်၊ အမှီဖြစ်၏၊ ကိသာ ကြုံလို့သည်လည်း၊
အမှီ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မနိသန္တတာ၊ အကြွေးပြင်းပြင်းထလောကုလ်ရှိသည်လည်း၊
အမှီဖြစ်၏၊ တိသေ၊ ညီမတိသေ၊ ဧတံ၊ ဤအဝတ်မဝတ်ခြင်း အဆင်း
မလှသောကုလ်ရှိခြင်းအစရှိသောအဖြစ်သည်၊ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတကာတို့၏
ကောဝိနံ၊ ရှက်ကြောက်သဖြင့် ဖိုလ္လမ၊ လျှို့ဝှက်အပ်သော အဖြစ်တည်း၊
တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဘူတဝိတာ၊ ဘူတ၏အဘဖြစ်သော သူကြွယ်သည်၊
မိ၊ ငါ့ကို၊ မ၊ အန္ဓဿ၊ မမြင်ပါစေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
မတ္တေ၊ မတ္တာ၊ ဟန္တံ၊ ငါတို့ကံတွန်း၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေးသင်အား၊ ကိ၊

၁၉၂ ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

အဘယ်သို့သော ပေးကမ်းဘွယ်ကို။ ဧဇ္ဈိ။ ပေးရအံ့နည်း။ အထ ဝါ၊ ထိုမှ
 တပါးလည်း၊ တေ သင်အား။ ကံ၊ အဘယ်သို့သောကျေးဇူး ဥပကာရကို။
 အဟံ၊ ငါသည်။ အရေမိ၊ ပြုရအံ့နည်း။ မဇ္ဈ၊ မတ္တာ၊ ယေန၊ အကြင်ပေး
 ကမ်းခြင်းကျေ ဇူး ဥပကာရကိုပြုခြင်းဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ သုခိတာ၊ ချမ်း
 သာခြင်းသို့ ရောက်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သဗ္ဗကာမသမိဋ္ဌနိ၊ ခပ်သိမ်း
 သောစည်၊ စိမ်း ချမ်းသ နှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊
 ထိုပေးကမ်းခြင်းကျေးဇူးဥပကာရကိုပြုခြင်း၏အကြောင်းကို၊ မေ၊ ငါအား
 အက္ခာဟိ၊ ကြားလေတော့၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဟိ၊ သော၊ ညီမ
 တိဿ၊ သံဃာတော၊ သံဃာဌ၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ စ၊
 ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပန၊ ထိုမှ တပါး၊ စက္ကာရော၊ လေးယောက်
 ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေစ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌဘိက္ခု၊
 ရှစ်ယောက်ကုန်သော ဝေ၊ နန်းတို့ကို၊ ဘောဇယိတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍၊ မမ၊
 ငါအား၊ ဒက္ခိဏံ အပ္ပ၊ ဘုံ၊ အာဒိသ၊ အမျှပေးဝေလော၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ
 ၌ တံ၊ သင်သည်၊ ဒက္ခိဏံ၊ အပ္ပကို၊ မမ၊ ငါအား၊ အာဒိသိဿသိ၊ အမျှပေး
 ဝေလတ္တံ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့
 ရောက်သည်၊ ဟိဿံ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊ သဗ္ဗကာမသမိဋ္ဌနိ ခပ်သိမ်းသောစည်း
 စိမ်းချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟိဿံ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထိုဘိဿာသည်၊ အာရုတိ၊ ကောင်း၊ ငြိဟူ၍၊ တဿ၊ ထို
 မတ္တာမညသော၊ ဗြဟ္မာမ၏၊ စနံ၊ စကားကို၊ ပဋိသုတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ အဋ္ဌဘိက္ခု
 ဝေါ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော ဝေ၊ နန်းတို့ကို၊ ဘောဇယိတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍၊ ဝေတ္ထ
 ဟိ၊ အဝတ်သင်္ကန်းတို့ကို၊ အတ္ထာဇယိတွာ၊ နှုတ်ခွံနှင့်လွှမ်း၍၊ တဿ၊
 ထိုဗြဟ္မာမတ္တာအား၊ ဒက္ခိဏံတံဒက္ခိဏံ၊ ထိုအပ္ပကို။ အာဒိသိ အမျှပေး
 ဝေ၏။ သနန္တရာအနန္တိဗ္ဗ၊ အမျှ လောသည့်၏ အခြားမဲ့၌၊ ဝိပါကော၊
 အပ္ပ၏အကျိုးသည်၊ ဥပပန္နသ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တေ၊ ဇနံ၊ နတ်၏၊ ဘောဇဉ်နှင့်
 တူသောဘောဇဉ်သည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထာဇနံ၊ နတ်၏အဝတ်အရံနှင့်
 တူသော အဝတ်အရံသည် လည်းကောင်း၊ ပါနိယံ၊ နတ်၏အပျော်နှင့်တူ
 သောအပျော်နေသည်လည်းကောင်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 ဒက္ခိဏာယ၊ အပ္ပ၏ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဥပပန္နသ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တတော၊
 ထိုသို့ကောင်းကျိုးကို ပြုပြီးသောနောက်မှ၊ သုဒ္ဓါ၊ ရေချိုးသဖြင့် စင်ကြယ်
 သောကိုယ်ရှိသော၊ သုစိတသနာ၊ သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကိုဝတ်ပြီးသော၊
 ကာသိကုတ္တမခရိနိ ကာသိတိုင်း၌ဖြစ်သော အဝတ်တို့ထက်မြတ်သော

အဝတ်အရုံကို ဝတ်ပြီးသော၊ ဝိမိတ္တ ဝတ္ထာဘရဏာ၊ ဆန်းကြယ်သော
 အဝတ်ဘန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင် နှုတ်ပြီးသော၊ သာပေတိ၊ ထို မတ္တာ
 အမည်ရှိသော ပြိတ္တာမသည်၊ သပတိ၊ လင်တူသော၊ စံသော၊ ကိသော
 အမည်ရှိသော သူကြွယ်မသို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဒေဝတေ၊ နတ်
 သမီး၊ သြဿမိဘာရကော၊ သောက်ရှားကြွယ်သည်။ သဗ္ဗဒိသာ ခပ်သိမ်း
 သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ သြဘာသေန္တိ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌတံ၊
 ယ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ယ၊ ထုံ၊ အကြင်သလသည်၊ အဘိက္ကန္တေန၊ အလွှန်းနှစ်
 လိုက်ဖွယ်ရှိသော၊ ဝဇ္ဇေနေ၊ အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ သြဘာသေန္တိ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌတံ၊
 တည်၏။ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ ကေန၊ အဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံ
 ကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇေနေ၊
 အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေန၊ အဘယ်သို့သော
 ကုသိုလ် ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ တေ၊ သင်သည်၊
 လတ္တ၊ ခန်း၊ ရအပ်သော၊ သုစရိတဖလံ၊ သုစရိတ်ကုသိုလ်ကံ၏အကျားသည်
 ဣန္ဒြိယံ၊ ပြည့်စုံသနည်း၊ မနသေ၊ ဝိယာ၊ စိတ်သည် ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်
 သော၊ ယေကေ၊ စိ၊ အလုံ့၊ ရံကုန်သော၊ တောဂ၊ စ၊ စည်းစိမ် ချမ်းသာတို့
 သည်လည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ မဟ၊ နုဘာ
 ဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုး၊ အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏။ မနုဿာတူတာ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော် ထုံ၊
 သင်သည်၊ ကံ ပုညံ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံ ကု၊ အကာ
 ထိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ကေန၊ အဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်
 ၏ ဇေ ဤသို့၊ ဇလိတာ၊ နုဘာဝါ၊ ထွန်းလင်းစောက်ပသော အာနုဘော်ရှိ
 သနည်း၊ ကေန၊ အဘယ်သို့ သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်၏ ဝဇ္ဇေနေ
 စ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာ
 တို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းပစေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။
 တံသေ၊ ညီမတိဿာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မတ္တာ၊ မတ္တာအမည်ရှိ၏၊ တုင်၊ သင်
 သည်၊ တိဿာ၊ တိဿာအမည်ရှိ၏၊ ပုရေ၊ ရှေးတဝ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊
 သင်နှင့်၊ သပတိ၊ လင်တူသော၊ ဖန်းမသည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ပ၊ ပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊ က၊ ရိတ္တာနေ၊ ပြုမိ
 သောကြောင့်၊ ဣတေ၊ ဤလူ၊ ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာတို့၌၊ ဂတာ၊
 ပရိသန္ဓေ၊ နားဖြင့်ဖြစ်နေ၏၊ ဣမ၊ န၊ ယ၊ မူကား၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဒိန္နေန၊ လေးလူ

အပ်သော၊ ဒါနေန၊ အလှူကြောင့်၊ အကုတောဘယော၊ ဘေးမှကင်းသည် ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မောဒါမိ၊ မွေ့လျော်စံသွပ်ရ၏။ တာဂနိညီမ တိဿာ၊ သမ္ဘတိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဥာတိတိ၊ အဆွေ ၊ မျှီ တွဲနှင့်၊ သဘာတက္ခ၊ တွံသင်သည် မိရုံ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဇီဝါတိ၊ အသက်ရှည်ပေသတည်း။ အသောကံ၊ ရိုးရိပ်ခြင်းမရှိသော၊ ဝိ၊ ဇံ၊ အညစ်အကြေး၊ ချွေးပြု။ ကင်းသောသော၊ ဝသ၊ ဣန္ဒြိယံ၊ မိမိအလိုသို့လိုက်၍ဖြစ်စေ တတ်သော၊ အဝါသံ၊ နတ်ဘို့၏၊ နရ၊ ဖြစ်ထသော၊ ဌာနံ၊ ဝသဝတ္ထုနတ် ပြည်သို့ ဥပေဟိ။ ရောက် စသတည်း။ သောဘကော၊ တင့်တယ်သော အဆင်ရှိသော၊ တာဂနိညီမတိဿာ၊ တွံသင်သည် ဣမေဗျလူပြည်၌ မွေ့ ကုသိုလ်တရား ၊ နှစ် ငါးရာ နှစ်ကျင့်၍၊ သမူလံ၊ လောဘဒေါသဟည် ဟူ သောအကြောင် နှင့်တကွသော၊ မစ္ဆေ၊ မလံ၊ မိမိဥစ္စာ၊ နှစ်ပေးလှူပေး က် နှစ်မြှောက်လှူ၍ ဥာတိခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ မစ္ဆေ၊ တည်းဟူသောအညစ် အကြေးကို၊ ဝိ၊ န၊ သျှ၊ ပျောက်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတုဓနံ၊ ပေးလှူ၍၊ အနုန္ဒိတော၊ မကဲ့ရဲ့၊ အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တံ၊ နတ်ပြုခြင်းဖြစ်သောအသက်ရှည်ခြင်း၊ အစရှိ သော ဆယ်ပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့် ကောင်းမြတ်ခြင်းရှိသောကြောင့် သနုဟုဆို အပ်သော၊ ဌာနံ၊ နတ် ပြုသောအပိုင်သို့၊ ဥပေဟိ၊ ကပ်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။

တက္ခ၊ ထိုဝါထာတို့၌။ သတ္တံ၊ အဟုမ္မိဇာနာမိ၊ ယထာတွံစဏ္ဍိကာအဟု တိစ။ သတ္တံ၊ အဟုမ္မိဇာနာမိ၊ ယထာတွံစဏ္ဍိကာအဟုဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဖရုသာစာသန္တိစ၊ ဖရုသာစာသံဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယဝစနံ၊ အကြွင်း စကားကို၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဝတ္ထု၊ ဆို အပ်၏။ သတ္တံ၊ မှန်သော၊ တံ၊ ဇနံ၊ ထို စကားကို။ အဟုမ္မိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဇာန၊ မိ၊ သိပါဇေ။ ယထာ၊ အကြွင်းသို့ သောအခြင်းအရ၊ အားဖြင့် တွံသင်သည်၊ စဏ္ဍိကာကောဓန၊ စ အမျက် ထွက်သည်လည်း၊ ဖရု သဝစနာစ၊ ကြမ်းပြန်းသောစကားရှိသည်လည်း၊ ဣသုကိပ၊ ဂြူစူတတ်သည်လည်း၊ မစ္ဆေ၊ ဝန်တိုတတ်သည်လည်း၊ သဌာစ၊ ဧဉ္ဇလဲတတ်သည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အညဉ္ဇေ၊ တံ ပုစ္ဆာမိတိ၊ အညဉ္ဇေ၊ တံပုစ္ဆာမိ ဟူသည်ကား။ အညံ၊ တပါးသော အကြွင်းကို၊ ပုန၊ တတန်၊ တသင့်ကို၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး ပါ၏။ ကေနာသိပံသုကုဗ္ဗိတာတိ၊ ကေနာသိပံသုကုဗ္ဗိတာဟူသည်ကား၊ ကေနကမ္ပေန၊ အဘယ်မကောင်၊ မှုန်းကြောင့်၊ သက်ရပ်သူဟိ၊ အမှိုက် မြေမှုန့်ဘို့ဖြင့်၊ ဩဂုဏ္ဍိတာ၊ ပုံ ဣပ်ကုန်သည်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်

ထိမ်း၊ ဩ ဘိဗ္ဗသရိရာ၊ ဖြိမ်းသော ကိုက်ရှိသည်။ အဟု၊ ဖြစ်သနည်း၊
 ဣတိအယံ ဤသည်ကား။ အက္ခော၊ အနက်တည်း။ သီသံနာတာတိ၊ သီသံ
 နာဘဟူသက်ကား။ သသိသံ ဦးခေါင် နှင့်တကွ၊ နာတာ၊ ခေါ်၊ အင်၊ ငြိမ်း
 သက်၊ အမိမတ္တနိ၊ အမိမည့်ဟူသည်ကား။ အမိကဘရံ၊ အထူးသဖြင့်
 လွန်၍၊ သမလင်္ကတ တရာတိ၊ သမလင်္ကတတရဟူသည်ကား။ သဗ္ဗာ၊
 ကောင်းစွာ၊ အကိဿယေနစ၊ အလွန် အထူးဖြင့်လည်း။ အလင်္ကတ၊
 တန်ဆာဆင်ယင် အပ်သည်၊ အမိမတ္တာကိဝါ၊ အမိမတ္တာ ဟူ၍လည်း။
 ပါဠော ပါဠိရှိ၏။ အဘိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ မတ္တာမနိ ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊
 မာနဒိသိတာ၊ မာနဒိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အက္ခော၊ အ
 နက်တည်း။ ကဿာဘိ၊ ကဿာဟူသည်ကား။ ဘောတိယာ၊ ရှင်မဏိ၊
 သာမိကနအာန္တယိ ဘိ၊ သာမိကနအာန္တယိဟူသည်ကား။ သာမိ
 ကေန၊ သနိ၊ သန္တိ၊ တကွ၊ အလ္လောပသလ္လောပဝသေန စကားပြောသည်
 ၏အစွမ်းအာ ဖြင့်၊ ကလေသိ စကားပြောဆို၏။ ။

ခန္ဓသိကန္တုယာ ဘိ၊ ခန္ဓသိကန္တုယာဟူသည်ကား။ ကန္တု၊ ကရ၊ ကေန၊
 ယာ နာသည်။ ခါဒိသသိ၊ နှိပ်စက်အပ်သနည်း။ ဗါဒိယသိ နှိပ်စက်... ဝ်
 သနည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အက္ခော၊ အနက်တည်း။ ဘောသန္တဟရိတိ
 ဘောသန္တ ဟရိ ဟူသည့်ကား။ ဘောသန္တ ဟရိယော၊ ဘော မြစ်ကို ဆင်ယူလို
 ကုန် သာ၊ ဩသခ ဟရိ ကာယော ဆေးမြစ်ကိုဆောင်ယူကုန်သော။ ဘော
 ယောဘိ၊ ဥကယောဟူသည့်ကား။ ဒု၊ ဝေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောငှာ တို့သည်။
 တုစ္စ သင်ညီ၊ ဟိသသသ သည်းကောင်း အဟပ္ပ ဝေမတ္တာသသသည်း
 ကောင်း ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အက္ခော၊ အနက်တည်း။ ဝနန္တန္တိ၊ ဝနန္တံ
 ဟူသည်ကား။ ဝနံ၊ တောသျှိ၊ တုပ္ပဘောသန္တမဟရိဘိ၊ တုပ္ပဘောသန္တမဟရိ
 ဟူသည်ကား။ တံ၊ ဝင်သသ်၊ ဝေဇ္ဇေဟိ၊ ဆေးသမားတို့သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ဥပကာရာဝဟံ၊ ကျေးဇူးကိုဆောင်တတ်
 သော။ ဘောသန္တံ၊ ဆေးမြစ် ဘုံ၊ အဟရိ ဆောင်၏။ အဟပ္ပကပိကန္တု၊ နာ
 တိ၊ အဟပ္ပကပိကန္တု၊ နာဟူသည်ကား။ အဟံပန၊ ငါသည်ကား။ ကပိ
 ကန္တု၊ ဗသနိဒ္ဓပ္ပဿပလာနိ၊ ဩမ်းသောအထွေရှိကုန် သာ သစ်သီးကို
 ကို၊ အဟရိ၊ ဆောင်၏။ ဝ၊ တနည်းကား။ ကပိကန္တု၊ နာတိ၊ ကပိကန္တု၊
 နာဟူသည်ကား။ သယံဘူတာ၊ အလိုလိုဖြစ်သည်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သယံဘူတာယ၊ အလိုလိုဖြစ်သဖြင့်၊ ပတ္တပလာနိ၊ အ
 ရက်အသီးတို့ ဘုံ၊ အဟရိ၊ ဆောင်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အက္ခော၊

၈၆၆

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ

အေးကံတသ်း၊ သေယျံတျာဟံသမောကိရိ၊ နိ။ သေယျံတျာဟံသမောကိရိ၊ ဟုသသ်ကား၊ တဝ၊ သင်္ဂဏီမတိသာဓဇ္ဈိ၊ သေယျံ၊ အိဝ်ရာကံ၊ အဟံ၊ ငါသသ်၊ ကဝိကန္တု၊ ဗလ၊ အထွကိ၊ ကြမ်း၊ သာအ၊ ထွကိကုန်၊ သာအထီးအရွက်ဘို့ဖြင့်၊ သမန္တ၊ တာ၊ ထက်ခန်းကျင်မှ၊ အဝင်ရိ၊ ကြိန်ဖြင့်၊ ။

သဟာယာနန္တိ၊ သကယသနံဟုသညကား၊ ပိတ္တသနံ အသွခင်ပွန်းတို့၏၊ သမယာဟိ၊ သမယာဟုသညကား၊ သမာဂမော၊ အစည်းအဝေးသသ်၊ ကာကိနန္တိ၊ ညာတိနံဟုသသ်ကား၊ ဗန္ဓု၊ အသွအမျိုးတို့၏၊ သမိတိ၊ သမိ၊ သမိ၊ ဟုသသ်ကား၊ သန္တိ၊ ဝါ၊ တာ၊ အစည်းအဝေးသည်၊ အာမန္တိတာ၊ အာမန္တိတာဟုသသ်ကား၊ မင်္ဂလကိရိ၊ သဝ၊ သန၊ မင်္ဂလာကံ၊ ပြုသသ်၊ အစုစည်းအဝေးဖြင့်၊ နိမန္တိ၊ တာ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သည်၊ သသင်္ဂဏီ၊ သသင်္ဂဏီဟုသသ်ကား၊ သာကတ္တိက၊ လင်နှင်တကူ၊ ဘဏ္ဍု၊ နာ၊ လင်နှင်၊ သက၊ တကူ၊ ဣကိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အထွ၊ အနက်တည်း၊ နောစခေါဟန္တိ၊ နောစခေါဟံဟုသသ်ကား၊ အဟံ၊ ငါဘို့၊ အာမန္တိတာ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သသ်၊ နောစခေါ အသိ၊ မဖြစ်၊ အတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောစနာ၊ ယောစနာ၊ ခင်းတက်၊ ဒုယံတျာဟန္တိ၊ ဒုယံတျာဟံဟုသညကား၊ တေ သင်၏၊ ဒုယံ အတံ၊ အနု၊ ဝိ၊ အပါနိ၊ ဟုသညကား၊ စေ၊ ရိကာယ၊ ခိုးသဖြင့်၊ အာကရိ၊ အောင်ပြီး၊ အဂ္ဂ၊ ကသိ၊ ယု၊ ပြီး၊ ပုဏ္ဏန္တိ၊ ပုဏ္ဏံဟုသညကား၊ အကိနဝံ အသင်္ဂဏီသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မဟန္တိ၊ အတို့များထိက်ကား၊ အဝေ၊ သိန္တိ၊ အဝေ၊ သိဟံ ဟုသညကား၊ နိပိ၊ ပရိ၊ ခုတူး၏၊ ဂုဏ၊ ခုနိ၊ ဂုဏ၊ ခုနိ ဟုသသ်ကား၊ ဂုဏ၊ ခုနိ ကျင်ကြီးအနံကဲ့သို့သောအနံရိသသ်၊ ကရိသဝံ၊ ယိနိ၊ ကျင်ကြီးအနံလျှင်သည်၊ ယံဂေ၊ ပိစ္ဆေတ၊ ခေန္တိ၊ ယံ ဂေ၊ ပိစ္ဆေတခေန်ဟုသသ်ကား၊ ဂေဟ၊ အိပ်၌၊ ယံခေန်၊ အကြင်ဥစ္စာကို၊ ဥပလတ္တကိ၊ ရအပ်၏၊ တံ၊ ထိဥစ္စာကို၊ တုယုဉ္ဇ၊ သင်းအားလည်းကောင်း၊ မယုဉ္ဇ၊ ငါအားလည်းကောင်း၊ ဣတိ ဤသို့၊ ဥဘိန္တံ နှစ်ယောက်ကုန်ကော၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ သမကံတုဇျာ၊ ဝ၊ အညီအမျှအတူသားလျှင်၊ အကာယိ၊ ဝိ၊ သန္တေသုကိ၊ သန္တေသုဟုသညကား၊ ပိစ္ဆမာနေသု၊ ရှိကုန်လျက်၊ ဒိပန္တိ၊ ဒိပံဟုသညကား၊ ပဘိဋ္ဌံ ထည်ရာဖြစ်သော၊ ပုညကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို၊ သန္ဓာဟံ၊ သည်၍ ဝဒတိ ဆို၏၊ ။

ဇေ ဤသို့၊ တာပေတိ၊ ထုံပြိတ္တာမသည်၊ တိဿာယ၊ တိဿာသည်၊ ပုစ္ဆိကမတ္ထံ၊ မေးအပ်သောအနက်ကို၊ ကထေတွာ၊ ပြောကြား၍၊ ပုန၊ တတံ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ တဿာ၊ ထိုတိဿာ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ အကတွာ၊

မသိ နိဗ္ဗာန်မူ၍၊ အတ္တနာ မိမိ သည်၊ ကတကမ္ပံ ပြုအပ်သောကံကို၊ အပရာမံ၊
 အပြစ် ကိ၊ ပကာသေန္တိ၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ တဒေဝမံတွ နိ၊ အာဒိ၊ တဒေဝမံ
 တံ ဤသို့အစရှိ သာဂါယာကို၊ အာဟာ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိဂါယသံ၊ တဒေဝါ
 တိ တဒေဝဟူသည့်ကား၊ တဒေဝေ၊ ထိုအခါ၌သာလျှင်၊ မယိ၊ ငါသည်၊
 မနုဿ ဣတာဝေ၊ လူ၏အဖြစ်၌၊ ငြိတကာလေယေဝ၊ တသံသောအခါ၌
 သာလျှင်၊ ကာထဝါတိဝါ၊ တလေဝဟူ၍ ဗညားပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏။ ယထာ၊
 အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဇေတယေ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧ တံ ဖြစ်၏။
 တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ တထာဇော၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်
 သည့်သ လျှင်တည်း၊ ဣဝိအသံ ဤသည့်ကား အတ္ထော အနက်တည်း၊
 မန္တိ၊ မံ ဟူသည့်ကား၊ အတ္တာနံ၊ မိမိ၏ ထို နိဗ္ဗာသတိ၊ ဗြဟ္မန်း၏၊ တန္တိ၊ တံ
 ဟူသည်ကား၊ ဘိဿာ၊ ဘိဿာကို၊ နိဗ္ဗာသတိ၊ ဗြဟ္မိဂုဏ်၊ အဝဇာတိ၊ အဝစ
 ဟူသည့်ကား၊ အဘဏိ ဆို၍၊ ယထာပဒ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာ
 အားဖြင့်ကား၊ အာစ၊ ဆို၏၊ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို၊ ဒေသတုံ ပြခြင်းငါ၊
 ပါပကမ္ပန္တိ အာဒိ၊ ပါပကမ္ပံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
 ပါပကမ္ပန္တိ ဘိ၊ ပါပကမ္ပာနိဟုသော၊ ပါနိ၊ ပါဠိရှိ၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပါပကမ္ပာ
 နိဗ္ဗာသတိ၊ မကောင်းမှုကံဘို့ နိဗ္ဗာသလျှင်၊ ကချေသိ ဖြစ်၏၊ ပါပကမ္ပာ၊ မကောင်း
 မှု ဖြစ်ကုန်သော၊ ကမ္မေဟိ၊ နကံဘို့ဖြင့်ကား၊ သဂတိ၊ သဂတိတရား၊ သုသ
 တာ၊ ရေလွတ်သည်၊ နာဟာတိ၊ မဖြစ်၊ အလေခါ၊ စင်စစ်သင်ကား၊ ဒုတိ
 ဇော ဒုတိတ ကိုသာလျှင်၊ သုလဘာ၊ ရေလွတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာ၊ အ
 ကြင်သို့ သောစကားဖြင့် မံ ငါ့ကို၊ တံ သင်သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဖြစ်၍၊ အဝစ ဆို
 ၍ ဩ ဝဒိ ဆိုဆုံးမ၏ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ တထာဇော၊ ထိုဆုံတိုင်း၌ သည်
 သာတည်း၊ ဣဝိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။

တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ ကြော ၍၊ ဘိဿာ၊ ဘိဿာသည်၊ ဝါမတောမံ
 တံ ပဒုစ္ဆသိဘိအာဒိနာ၊ ဝါမတော မံတံ ပဒေသိ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊
 တိဿာဂါယာ၊ သံဂါယာတို့ကို၊ အာဟာ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိဂါယာတို့၌၊
 ဝါမတောမံကံပဒုစ္ဆသိဘိ၊ ဝါမတောမံဟုပဒုစ္ဆသိဟု သည်ကား၊ ဝိ၊ လာ
 မတော၊ ဆန့်ကျင်သောအားဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ အဓိဂုဏ္ဍသိ၊ ယုတ္တံ၊
 ကုသို သင်၏ ဟိတေသိတ္တိ ၊ စီးအပ္ပါး သံအလိုရှိသော်လည်း၊ ဝိပု နိက ကါ
 ရိနံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကံပြုတတ်သည်ကံ၊ ကတ္ထာ ဖြစ်၍၊ မံ ငါ့ကို၊ ဝုတ္တံ၊ သိ၊
 ဟူ၏၊ မံဥသုယုသိဘိ၊ မံဥသုယုသိဟု သည်ကား၊ ယေ၊ ငါအား၊ ဥသုယု
 သိ၊ ငြိစူ၏၊ မယိ၊ ငါ၌၊ နုဿ၊ ငြိစူခြင်းကို၊ ကရောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဿပပနံ

ကမ္မာနံဝိပါကောဟောတိယာဒိ သာတိ၊ ပဿပါပါနံကမ္မာနံဝိပါကောဟော
 တိယာဒိသောဟူသည်ကား။ ဝိပါကောနံ၊ ယုတ်မာကုန်သေး။ ကမ္မ နံပဒ ကံ
 တို့၏ကား၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့သဘောရှိသည်၊
 ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ စောရတရော၊ အလွန်
 ကြမ်းကြောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ် ။ တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိ သာအကျိုးကို၊
 ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊
 ဆို၏။ ။

တေအညေပရိစာနေန္တိ၊ တေအညေပရိစာနေန္တိ ဟူသည်ကား၊ တေ၊
 သင်၏၊ စာနေ၊ အိပ်၌၊ ဒါသိယောစ၊ ကျွန်မတို့သည် လည်းကောင်း၊ အာ
 ခာသနိစ၊ တန်ဆာတို့သည် လည်းကောင်း၊ အာသုံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဣမာနိ၊ ဤကျွန်မတန်ဆာတို့ကို၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုဗ္ဗ၊ ရှေ့၌၊ ပရိဂ္ဂဟိ
 တာနိ၊ ထိပ်စပ်အပ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အညေ၊ တပီးကုန်သော
 သူရှိသည်။ ပရိစာနေန္တိ၊ စမွယ်ကုန်၏။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏၊
 ဣမေတိ၊ ဣမေဟူ၍၊ လိင်္ဂိပလ္လာသေန၊ လိင်တောက်ပြန်သဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 အင်၏၊ နဘောဂါဟောန္တိ သဿတော၊ နဘောဂါဟောန္တိ သဿတာ
 ဟူသည်ကား၊ ဧတေဘောဂါ နာမ၊ ဤစည်းစိမ် ဥစ္စာတို့ မည်သည် န
 သဿတာ၊ မမြဲကုန်၊ အနာမြီကာ၊ ကြာရှည်မတည်ကုန်၊ တာဝကဝလိ
 ကာ၊ အလိုက်ကတန်တခဏမျှသာတည်း၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဂဇနိယာ၊
 သွားကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိကြောင့်၊ တဒတ္ထံ၊ ထိစပ်စိမ် ဥစ္စာဟူသော
 အကျိုးငှါ၊ ဣဿာ မန္တရိသံ၊ ငြိစုစ စင်းမြောင် ခြင်း ဝန်တိုခြင်းကို၊
 နကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်
 တည်း။ ။

ဣဒါနိတူတဿဝိတာတိ၊ ဣဒါနိတူတဿဝိတာဟူသည်ကား၊ ဣဒါ
 နေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဝုတ္တဿ၊ သားဖြစ်သော သူတဿ၊
 သူတ၏၊ ဝိတာ၊ အာဖြစ်သော၊ ကုရု၊ မြီကော၊ သူကြွယ်သည်။ အပဏာ
 အပဏတော၊ အိပ်ချမှ၊ ဣမံဂဟံ၊ ဤအိပ်သို့၊ ဧဟိတိ၊ အာဂမိဿတိ၊
 ပြန်လာလတ္တံ့၊ အပ္ပဝတေဒေဒကိစ္စိတိ၊ အပ္ပဝတေဒေဒကိစ္စိဟူသည်
 ကား၊ ဂဟံ၊ အိပ်သို့၊ အာဂတော၊ ပြန်လာသော၊ ကုရု၊ မြီကော၊ သူကြွယ်
 သည်၊ တုယံ၊ သင့်အား၊ ဒါတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပေးအပ်သည်နှင့် ယဉ်သော၊
 ကိစ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ ဒေယျဗ္ဗေံ ပေးကမ်းဘွယ်ကို၊ အပိနာမဒေဒယျ၊
 ပေးငြားအံ့လည်းမသိ၊ မာသုတာဝဇ္ဇတော၊ တာတိ၊ မာသုတာဝဇ္ဇတော

၂-ဥပရိဝဂ်-၃-မတ္တာပေတံဝတ္ထု။

၁၆၆

ဝတာယူသည်ကား၊ ဂေဟဿ၊အိမ်၌၊ ဣတောပစ္ဆိမ ဝတ္ထုတံ၊ ဤ
နောက်ဖေး တည်ရာမှ၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ မအာဂမာသိ၊ မသွားပါလင့်၊
ဣဒံ၊ဤသို့၊ တံ၊ထိုစကားကို၊ အနုဘဗ္ဗမနာ၊ သနာသည်ဖြစ်၍၊အဟ၊
ဆို၏။ ။

တံ၊ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ကြား၍၊ ပေတံ၊ပြိတ္တာမသည်၊ အတ္တနော၊
ငါ၏၊အတ္တသယံ၊အလို၊ ဂ၊ပကာသေန္တိ၊ ပြဆိုသည်ဖြစ်၍၊ နဂ္ဂ၊ဒုဗ္ဗဏ္ဏရူ
ပဋိဘိဝါထံ၊ နဂ္ဂ၊ဒုဗ္ဗဏ္ဏရူပဋိ ဟူသောဝါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊
ထိုဝါထာ၌၊ကောဝိနမေတံဣတ္ထိနန္တိ၊ ကောဝိနမေတံဣတ္ထိနံဟူသည်ကား၊
သေဝိနုဗ္ဗဒုဗ္ဗဏ္ဏတာဒိကံ၊ ဤအတတ် မရှိခြင်းအဆင်း မထွခြင်းအမရှိသည်
သည်၊ပဋိစ္ဆ၊ ဒတဗ္ဗဘာယ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဣတ္ထိနံ၊
ဒိန်းမတကာတို့၏၊ကောဝိနံရန္တံ၊ရှက်၊ ကြောက်သဖြင့်ဖုံးလွှမ်း ဤဒုတိအပ်
သောအဖြစ်တည်း၊ မာမံဘူတ ဝိတ၊ဒ္ဓသ၊တိ။ မာမံဘူတ ဝိတ၊ဒ္ဓသဟူ
သည်ကား၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဘူတသ၊ဘူဟ၏၊ဝိတာ၊အတဖြစ်သော၊
ကုရုမ္မိ၊ကား၊သူကြွယ်သည်၊ မံ၊ငါ့ကို၊မအဒက္ခိ၊ မမြင်ပါစေလင့်၊ဣတံ၊
ဤသို့၊သန္ဓ၊မနာ၊ရှာသည်ဖြစ်၍၊ဝဒတိ၊ဆို၏။ ။

၉ တံ၊ထိုစကားကို၊သုတွာ၊ကြား၏၊ တံ၊သော၊တံ၊ဝ၊သည် သန္ဓာတံ၊
သန္ဓယော၊ကောင်းစွာဖြစ်သောသနားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟန္တကံ၊ဝတာဟံ၊
ဒန္တဘိဝါထံ၊ ဟန္တကံ၊ဝတာဟံ၊မိဟူသောဝါထာကို၊အာဟ၊ဆို၏၊တတ္ထ၊
ထိုဝါထာ၌၊ဟန္တာတိ၊ဟန္တဟူသည်ကား၊ စောဒနတ္ထေ တိုက်တွန် ခြင်းအ
နက်၌၊နိပါတော၊ နိပါတ်သွန်တည်း၊ ကိ ဝတာဟံဒန္တတ၊ကိ ဝတာဟံဒန္တ
ဟူသည်ကား၊ ကိ၊အဘယ်သို့လျှင်၊အဟံ၊ ငါသည် တေးသင်အား၊ဇန္ဓ၊
ပေ၊နေအံနည်း၊ကိ၊ အသို့နည်း၊ဝတ္ထံ၊အတတ်ကို၊ ဒဿာမိ၊ပေးနေလော၊
ဥဒ၊ဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ တတ္ထံ၊လမင်းကို၊ ဒဿာမိ၊ ပေးနေလော၊ဣတံ၊
ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊ ကိ ဝိတေကရောမဟန္တိ၊ ကိ ဝိတေကရောမဟံ
ဟူသည်ကား၊ကိ ဝါ၊ အဘယ်သို့လည်း၊ အညံ၊တပါးသော၊ တေးသင်
အား၊ဣဒဣမသ္မိ၊ကာလေ။ ဤအခါ၌၊ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးဥပကာရကို၊က
ရိဿာမံ၊ပြုရာအံနည်း။ ။

တံ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ပေတံ၊ ပြိတ္တာမသည်၊ မတ္တာရော
ဘိက္ခုသံဃတောတံ၊ မတ္တာရော ဘိက္ခုသံဃတော အမရှိသောဂါ
ထာကို၊ အာဟ၊ဆို၏၊ တတ္ထ ထိုဝါထာ၌၊ မတ္တာရော ဘိက္ခုသံဃတော
မတ္တာရောပနပုပ္ဖလေတိ၊ မတ္တာရောဘိက္ခုသံဃတော၊ မတ္တာရောပနပုပ္ဖ

သေဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုသံဃာတော၊ ရဟန်းသံဃာတော၊ သံဃဝသေ၊ သံဃာ၏အစွမ်းအားဖြင့် စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သောဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလဝသေ။ ပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့် စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သောဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌဘိက္ခု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ ယထာရစ်၊ အလိုရှိ၍၎င်း၊ တောဇေတွာ၊ ဧကူးမွေ့၍၊ တံဒက္ခိဏံ၊ ထိုအလှူကိုမမ၊ ငါအား၊ အာဒိယ၊ အမှုပေးဝေပါးလော၊ မဟံ၊ ငါအား ပတ္တိဒါနံ၊ အသ္မုဇ္ဈိအတို့ကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော၊ တဒါဟံ သုခိဘာဟိဿန္တိ၊ တဒါဟံ သုခိဘာဟိဿံဟူသည်ကား၊ ယဒါ၊ အကြွင်းအခါ၌၊ တံသင်သည် ဒက္ခိဏံ၊ အလှူကိုမမ၊ ငါအား၊ ဥန္တိဿထိ၊ အမျှပေးဝေ၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုခိဘာ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည် သုခဗ္ဗတ္တာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်၊ သဗ္ဗကာ၊ သေမိန္ဒနိ၊ အလုံ စုံသစည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ တဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့ ဣတိ အသိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဟိဿာ၊ ဟိဿာသည်၊ တတ္ထေ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အတ္တနာ၊ မိမိ၏၊ သာမိကဿ၊ လင်အား၊ အာရော၊ စေတွာ၊ ပြောကြား၍၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ချက်မြောက်သောနေ့၌၊ အဋ္ဌဘိက္ခု၊ ရှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့ကို၊ တောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍၊ တဿာ၊ ထိုပြိတ္တာမအာ၊ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူကို၊ အာဒိယိ၊ အမျှပေးဝေ၏၊ သာ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ တာဝဒဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်သျှင်၊ ပဋိလက္ခဗ္ဗသမ္ပတ္တိကေ၊ ရအပ်သောနတ်၌ ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုန၊ ဟာနံ၊ ဟိဿာယ၊ ဟိဿာ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဥပသက်မိ၊ ကပ်၏၊ တတ္ထေ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒေသေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သင်္ခိဘိကာရေဟိ၊ သင်္ခိယနာတင် ဆရာတို့သည်၊ သာရု ဟိဿာပဋိသုတွာတိ အာဒိနာ၊ သာရုဟိဿာပဋိသုတွာ၍သို့ စေရှိသည်ဖြင့်၊ တံသော ဂါထာ၊ သုံးဂါထာ တို့ကို၊ ဌပိဘာ၊ ထားအပ်ကုန်၏။ ။

ပန၊ ဝါကျအထူးတက်ဆိုင်းအံ့၊ ဥပသက်မိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဌိတံ၊ တည်သောနံ၊ ထိုမတ္တာကို၊ ဟိဿာ၊ ဟိဿာသည်၊ အဘိက္ကန္တေန၊ ဝတ္ထေနာတိ အာဒိနာ၊ အဘိက္ကန္တေန ဝတ္ထေန၍သို့ အရှေ့သည်ဖြင့်၊ တံဟိ၊ ဂါထာဟိ၊ သုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပဋိပန္နိ၊ မေး၏၊ ဣတရာ၊ မတ္တာသည်၊ အဟံမတ္တာတိဂါထာယ၊ အဟံမတ္တာဟူသောဂါထာဖြင့်၊ အတ္တနာ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အာရက္ခိတွာ ကြား၍၊ မိရုဇိ၊ ဝါဟိဂါထာယ၊ မိရုဇိဝါဟိဟူသော ဂါထာဖြင့်၊ တဿာ၊

ထိုတိဿာအား၊ အနုမောဒနံ၊ ဝမ်းမြော်သောစကားကို၊ ဒေတွာ၊ ပေး၍၊ ဣစ
 ဓမ္မံစရိတွာနာတိဂါထာယ၊ ဣစဓမ္မံစရိတွာနဟူသောဂါထာဖြင့် ဩဝါဒံ၊
 အဆုံးအမကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ တဝဒိန္နေနာတိ၊ တဝဒိန္န
 နဟူသည်ကား၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဒိန္နေန၊ ပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ အသောကံ
 ဝိရဇံဌာနန္တိ၊ အသောကံဝိရဇံဌာနံ ဟူသည်ကား၊ သောကာဘာဝေန၊
 စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော၊ သေဒဇ္ဇိကာနဗ္ဗ
 န၊ ချွေးအညစ်အကြေးဖြူတို့၏ကား၊ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်၊ ဝိရဇံ၊ အညစ်
 အကြေးချွေးဖြူကင်းထသော၊ ဒိဗ္ဗဌာနံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံ
 သောစကားကို၊ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ခို၏၊
 အာဝါသန္တိ၊ အာဝါသံ ဟူသည်ကား၊ ဌာနံ၊ နေရာဖြစ်သော၊ ဝသဝတ္ထိ
 နန္တိ၊ ဝသဝတ္ထိနံဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ အဓိပတယေျန၊
 အစိုးရခြင်းဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏ဝသံ၊ အယှိုသို့၊ ဝတ္ထေန္တာနံ၊ လိုက်၍၊ ဖြစ်
 စေတတ်ကုန်သော၊ သမူလန္တိ၊ သမူလံဟူသည်ကား၊ သလောဘဒေါသံ၊
 လောဘဒေ၊ သန္တုတက္ခသော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ထိုလောဘဒေါသတို့
 သည်၊ မစ္ဆရိယဿ၊ မစ္ဆရိယ၏၊ မူလံနာမ၊ အရင်းမည်၏၊ အနိန္ဒိတာတံ၊
 အနိန္ဒိတာဟူသည်ကား၊ အဂရဟိတာ၊ မကွဲရဲအပ်၊ ပါသံသာ၊ ခြီးမွမ်းအပ်
 ၏၊ သဂ္ဂမပေဟိဌာနန္တိ၊ သဂ္ဂမပေဟိဌာနံ ဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိဟံ၊ ရူပါရုံ
 အစရှိကုန်သော၊ ဝိသယေဟိ၊ အာရုံတို့ဖြင့်၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ အဂ္ဂတ္တာ၊
 မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဂ္ဂန္တိ၊ သဂ္ဂံဟူ၍၊ လန္ဓနာမံ၊ ရအပ်သောအ
 မည်ရှိသော၊ ဒိဗ္ဗဌာနံ၊ နတ်ပြည်အရပ်သို့၊ ဥပေဟိ၊ ကပ်ရောက်စေသတည်း၊
 သုတိပရာယဏာ၊ ကောင်းသောဂတိသို့လားသည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်
 သောစကားရပ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်
 တည်း။

၃ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ တိဿာ၊ တိဿာသည်၊ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်း
 ကို၊ ကုဋုမ္ပိကဿ၊ သူကြွယ်အား၊ အာရောစေသိ၊ ပြေကြား၏၊ ကုဋုမ္ပိ
 ကော၊ သူကြွယ်သည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ အာရောစေသိ၊ သျှောက်
 ကြား၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ သူရားအား၊
 အာရောစေသံ၊ သျှောက်ကြားကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာသူရားသည်၊ တ
 မတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကလ္လော၊
 ပြု၍၊ သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသော ပရိသုတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို

ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏။ တံ၊ထိုတရားစကားကို၊သုတ္တံ၊ကြားနာ၍၊
မဟာဇနာ၊လူများအပေါင်းသည်၊ ပဋိလဒ္ဓသံဝဂ္ဂေါ၊ရအပ်သောထိတ်
လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊မန္တရာဒိမလံ၊မန္တရာဒိယောအညစ်အကြေး
ကို၊ဝိနယျ၊ပယ်ဖျက်၍၊ဒါနသိသာဒိ၊တော၊အလှူပေးခြင်းသိသော
တည်ခြင်း အစရှိသည်၌ မွေ့လျော်သည် ဖြစ်၍၊ သုဂတိ ပရာယဏော၊
ကောင်းသောဂတိသို့သားသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသည်ကား
အပြီးတည်း။ မတ္တာပေတံဝတ္ထု၊မတ္တာပေတံဝတ္ထုအတွင်းသည်
နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်း သို့ရောက်ပြီ။

၂-ဥပရိဝဂ်-၄-နန္ဒာပေတံဝတ္ထု။

ကာဠိဗုဒ္ဓဏ္ဍရူပါသီဘိဇ္ဈဒံ၊ကာဠိဗုဒ္ဓဏ္ဍရူပါသီအစရှိသောဤဝတ္ထုကို၊
သတ္တရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနော၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊
ဝိဟရန္တေ၊ နေထိုင်မူသည်ရှိသော်၊နန္ဒနာမ၊ နန္ဒာအမည်ရှိသော၊ပေတံ၊
ပြိတ္တာမင်္ဂ၊အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ကိရ၊
ချဲ့၍ပြဦးအံ့သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏၊ အ၊ဝိနုရေ၊ အနီး၌၊အညတရ
ထို့၊တရသော၊ ဝါ၊ကော၊ရွာလှောင်၌၊ နန္ဒိသေနာနာမ၊ နန္ဒိ သနအမည်ရှိ
သော၊ဥပါသကော၊ ဥပါသကသည်၊သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသည်၊ပသန္ဓေ၊
ကြည်ညိုသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ အဿ၊ထိုဒါယက၏၊ ဘရိယာပန၊
မယားသည်ကား၊အသဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိသည်၊ အပ္ပသန္တ မကြည်ညို
သည်၊မန္တရိနိ၊ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊စက္ကိ၊ အမျက်ထွက်တတ်သည်၊ဖရသ
ဝစနာ၊ကြမ်းသောစကားရှိသည်၊ သာမိကေ၊လင်၌၊ အဂါရဝါ၊မရှိသ
သည်၊အပ္ပတိဿာ၊စကားကိုနားမထောင်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊သဿု၊
ယောက္ခမ ဟု၊စောရိဝါဒေန၊သူရိုးဟူသောဆဲရေးခြင်းဖြင့်၊အက္ကေသတိ၊
ဆဲရေး၏၊ပရိဘာသတိ၊ ခေးရှုတ်၏၊သာ၊ထိုမိန်းမသည်၊ အပနေ၊တပါး
သော၊သမယေန၊အခါ၌၊ ကာလံ၊သေခြင်း ဟု၊ ကာတွာ၊ပြု၍၊ပေတယောနိ
ယံ၊ပြိတ္တာတုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ တဿဝဂ္ဂ၊မဿ၊ထိုရွာ၏သာ
လျှင်၊အဝိနုရေ၊အနီး၌၊ဝိစရန္တိ၊ တည်သည်သည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊တ
နေ့သ၌၊ဝါ၊မတော၊ရွာ၌၊ နိက္ခမန္တဿ၊ထွက်သော၊နန္ဒိသေနဿ၊နန္ဒိသေန
အမည်ရှိသော၊ ဥပါသကဿ၊ ဥပါသကာ၏၊အဝိနုရေ၊ အနီး၌၊အတ္ထနံ၊

မိမိ နိဗ္ဗာန်ကို ခုခံသောသို့ ဖြစ်သော၊ ထိုဥပါသကသည်။ တံ၊ ထိုပြိတ္တာမ
ကို ခုခံသော၊ ဖြစ်၍။ ။

ဘောတိစ္ဆတ္ထိ၊ အိုခန်းမ၊ တံ။ သင်သည်။ ကာဗ္ဗိ မြည်းသော အဆင်းရှိ
သတ်၊ အသိ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓန္တရူပါ၊ မလှသော အဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသည်၊ အသိ၊
ဖြစ်၏ ဗရုဿ၊ ကြမ်းတနားသောကိုယ်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိရုဒဿ
နာ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပိင်္ဂ
လ၊ ကြောင်သောမျက်စိရှိသည်၊ အသိ ဖြစ်၍ ကဇ္ဇာရာ ကြီးသောသွားရှိ
သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၍ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မ၊ နုသိတံ၊ လူမိန်းမဟူ၍၊
နမညာမိ၊ မမှတ်ထင်၊ ပေတညေဝ၊ ပြိတ္တာမဟူ၍သာလျှင်၊ မညာမိ၊ မှတ်
ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈာဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကာဗ္ဗိကိ၊ ကာဗ္ဗိ ဟူသည်ကား၊ ကဇ္ဇာဇ္ဈော မြည်း
နက်သောအဆင် ရှိသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၍၊ အဿာ၊ ထိုပြိတ္တာမ၏၊ ဝဇ္ဈော၊
အဆင်းသည်၊ ဈ၊ မင်္ဂါရသဒိသော၊ မီးလောင်၍သားအပ်သော၊ မီးသွေးနှင့်
တူသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗရုဿတိ၊ ဗရုဿာဟူသည်ကား၊ ဗရုဿ
ဂတ္တာ၊ ကြမ်းသော နိဗ္ဗာန်ရှိသည်၊ ဘိရုဒဿနာတိ၊ ဘိရုဒဿနာဟူသည်
ကား၊ ဘယာနကဒဿနာ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိ
သည်၊ သပ္ပုဋိဘယာကာရာ၊ ဘေ၊ ပြီးနှင့်တကွဖြစ်သော အခြင်းအရာရှိ
သည်၊ ဘ ရုဒဿနာတိ၊ ဘာရုဒဿနာဟူ၍သည်၊ ပါဠိ၊ ပါဠိအချို့
ရှိ၏၊ တာရိယဒဿနာ၊ ဝန်လေးသောအဆင်း သဏ္ဌာန်ရှိသည်၊ ဗုဒ္ဓန္တ
တာဒိနာ၊ အဆင်မလှသော အဖြစ်အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓသိကာ၊ အမြင်မ
ကောင်းသည်၊ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း၊ ပိင်္ဂလာ
တိ ပိင်္ဂလာဟူသည်ကား၊ ပိင်္ဂလလောစန၊ ကြောင်သော မျက်စိရှိသည်
ကဇ္ဇာရာတိ၊ ကဇ္ဇာရာ ဟူသည်ကား၊ ကဇ္ဇာရေန္တ၊ ကြီးသောသွားရှိသည်၊
နတံမညာမိမာနုသိန္တိ၊ နတံမညာမိမာနုသိ ဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
တံ၊ သင့် ကို၊ မ၊ နုသိန္တိ၊ လူဟူ၍၊ နမညာမိ၊ မမှတ်ထင်၊ ပန၊ မှတ် ထင်သည်
ကား၊ ပေတိဇ္ဈော၊ ပြိတ္တာမဟူ၍ သာလျှင်၊ မညာမိ မှတ်ထင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သတ္တာ၊ ကြား
၍၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပ ကာသေန္တိ ပြလိုသည်
ဖြစ်၍။ ။

နန္ဒိ သန၊ အရှင်နန္ဒိသေန၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နန္ဒာ၊ နန္ဒာအမည်ရှိသောမိန်း
မသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တေ၊ သင်၏၊ ဘရိယာ၊ မယား

သင်္ဃာ၊ အဟံ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာမ ဖြစ်ခြင်း၏။ အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို။ ကရိတွနံ၊ ပြုမိသောကြောင့်။ ဣတော၊ ဤသင်တို့၏ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ။ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာတုံ၌၊ ဂတာ၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အဟံနန္ဒာနန္ဒိသေနာတိ၊ အဟံနန္ဒာ နန္ဒိ သနဟု သင်္ဃာကား၊ သာမိနန္ဒိ သန၊ အရှင်နန္ဒိသေန၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နန္ဒာနာမ၊ နန္ဒာမည်၏။ ဘရိယာတေပုဓေ အဟုန္တိ၊ ဘရိယာတေပုဓေ အဟံဟု အည်ကား၊ ပုရိမဒာတိယံ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တုဟံ၊ သင်၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတော၊ ဤဂါထာမှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ။

နန္ဒေ၊ နန္ဒာ၊ ကိန္နု၊ အသိနည်းတယာ၊ သင်သည်၊ ပုဓေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဉ္စ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသောကာယဒုက္ခရိုက် ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဝါဓာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဉ္စ၊ မဟုတ်မှန်ဆိုခြင်းအစရှိသော ဝစီဒုက္ခရိုက်ကို၊ ကတံ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ မနသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဉ္စ၊ သူ့စည်းစိမ်ကိုမိမိသို့ ရှေးရှု ကြံခြင်းအစရှိသောမနေဒုက္ခရိုက်ကို ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ နန္ဒေ၊ နန္ဒာ၊ ကိဿကမ္မကိဿကမ္မဿ၊ အဘယ်သို့သောမကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံ၏ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအာ၊ ဖြင့်၊ ဣတော ဤငါတို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာတုံ၌၊ ဂတာ၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ရလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤဂါထာသည်ကား၊ တဿဥပါသကဿ၊ ထိုနန္ဒိသေန ဥပါသကာ၏၊ ပုစ္ဆာ၊ မေးသော ဂါထာတည်း၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ အဿ၊ ထိုဥပါသကာအား၊ သာ၊ ထိုနန္ဒာပြိတ္တာမသည်၊ ။

နန္ဒိ သန၊ အရှင်နန္ဒိသေန၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုဓေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ စဏ္ဍိစ၊ အမျက်ထွက်တတ်သော သဘောရှိသည်လည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဗရုဿာစ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားကိုဆိုတတ်သည်လည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ တယိ၊ သင်၌၊ အဂါရဝါစ၊ ရိုသေခြင်းမရှိသော်လည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ သာဟံ၊ ထိုငါသည် ဒုရုတ္တံ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သောစကားကို၊ ဝတ္တာနု ဆိုမိသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤသင်တို့ ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာတုံ၌၊ ဂတာ၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေဆို၏၊ ပုန၊ တစ်ဖန်သော၊ ထိုဒါယကာသည်၊ ။

နန္ဒေ၊ နန္ဒာ၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဥတ္တရိယံ၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးကို၊ ဟန္တု၊ ယူလော၊ တေ၊ သင်အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒဒေမိ၊ ပေးပါ၏၊ ဣမံဒုဿံ၊ ဤငါ၏အပေါ်ရုံပုဆိုးကို၊ နိဝါသယ၊ ဝတ်လော၊ ဣမံဒုဿံ၊ ဤငါ၏အပေါ်ရုံပုဆိုးကို၊ နိဝါသေ

တွာ၊ ဝေဟိ၊ ဇေတိ၊ လာလှည့်လော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ သင်္ဃိကို၊ ဗာရံ၊ အိမ်
 သို့၊ နေသာမိ၊ ဆောင်အံ့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဗာရံ၊ အိမ်သို့၊ ငတာ၊ ရောက်
 သည်ရှိသော်၊ ဝတ္ထုဉ္စ။ အဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနွှပ်နွှပ် ထမင်းအဖျော်
 ကိုလည်းကောင်း၊ လန္တု သိ၊ ရလတ္တံ့၊ ပုတ္တေဝ၊ သားသွီးတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 သင်သည်၊ ပသိ၊ သတိ၊ မြင်ရသတ္တံ့၊ သုဏိသာယောစ၊ ချေးမသမက်တို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဒက္ခသိ၊ ရှုကြည့်ရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ချီ၏၊ အထ၊ ထို
 နောက်မှ၊ အသ၊ ထိုဥပါသကာအား။ သာ၊ ထိုနန္ဒာမည်သော ပြိတ္တဝေ
 သည်။ ။

နန္ဒိသေန၊ အရှင်နန္ဒိသေန၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ မမ၊ ငါ၏၊
 ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ တေ၊ သင်သည်၊ ဗိန္နံ၊ ပေးအပ်သော အဝတ်သည်၊ မဟံ၊
 ငါအား၊ ဥပကပ္ပတိ၊ မရောက်သီလသမ္ပန္နံ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊
 ဝိတရာဂေ၊ ကင်းသောရာဂရှိကုန်သော၊ ဗဟုသုတေ၊ များသောအကြား
 အမြင်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အနွှပ်နွှပ်၊ ဆွမ်းအဖျော်
 ဖြင့်၊ တပေတိ၊ ရောင့်ရဲစေလော၊ မမ၊ ငါအား၊ ဒက္ခိဏဉ္စ၊ အလှူကိုလည်းကောင်း၊
 အာဒိသ၊ အမျှပေးဝေလော၊ တဒါ၊ ထိုအမျှပေးဝေသော အခါ၌၊ အဟံ၊
 ငါသည်။ သဗ္ဗကာမသမိဗ္ဗိနိ၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်ဖြစ်၍၊ သုခိတံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟေ၊ သံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝါယံ၊ နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ချီ၏၊ တေတေ၊ ထို
 နောင်မှ။ ။

သော၊ ထိုနန္ဒိသေနအမည်ရှိသောဥပါသကာသည်၊ သေရူတိ၊ ကောင်း
 ပြီဟူ၍၊ တဿာ၊ ထိုပြိတ္တဝေနှင့်အနန္ဒာ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ငဗ္ဗိသဒ္ဓတော၊ ဝန်ခံ၍၊ ဝိပု
 လံ၊ များစွာသော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒက္ခိဏဉ္စ၊ အလှူခံတည်းဟူသော
 ခေတု၌၊ အာကိရိ၊ ကြံဖြန့်၍၊ အနွှပ်နွှပ်၊ ဆွမ်းကိုရင်း၊ ပါနဉ္စ၊ အဖျော်ကိုရင်း၊
 ခါဒနိယဉ္စ၊ ခဲတွက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုသေနာသနာနိစ၊ အဝတ်သက်နီး
 ကျောင်းအိပ်ရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ လတ္တဉ္စ၊ ဟိန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝန္တဉ္စ၊
 နံ့သာကိုလည်းကောင်း၊ မာလဉ္စ၊ ပန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဝိဓေ၊ အထူးထူး
 အပြားပြားများကုန်သော၊ ဥပဟနာစ၊ ဘိနင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဒ၊ သိ။
 ပေးဥူ၏၊ သီလသမ္ပန္နံ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိတရာဂေ၊ ကင်းသော
 ရာဂရှိသည်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟုသုတေ၊ များသောအကြား၊ အမြင်ရှိကုန်
 သော၊ ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အနွှပ်နွှပ်၊ ဆွမ်း၊ ဟင်းအဖျော်ဖြင့်၊
 တပေတော၊ ရောင့်ရဲစေ၍၊ တဿာ၊ ထိုပြိတ္တဝေနှင့်အနန္ဒာအား၊ ဒက္ခိဏံ၊ တံ၊ ဒက္ခိဏံ။

ထိုအလှူကို၊ အာဒိသိ၊ အမျှပေးဝေ၏။ သမနန္တရာအနုစိုဋ္ဌ၊ အလှူ၏အတိုကို အမျှပေးဝေသည်၏အခြားမဲ့၌၊ ဝိပါကော၊ အလှူ၏အကျိုးသည်၊ ဥဒပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်၏။ တောဇနဉ္စ၊ နတ်၏ တောဇဉ်နှင့်တူသော တောဇဉ်သည်လည်းကောင်း၊ အန္တဝဒနဉ္စ၊ နတ်၏ အဝတ်နှင့်တူသော အဝတ်သည်လည်းကောင်း၊ ပါနဉ္စ၊ နတ်၏အပျော်နှင့်တူသော အပျော်သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံဤဒိသံ။ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒက္ခိဏာယ၊ အလှူ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဥဒပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်လေ၏။ တတော၊ ထိုသို့အကျိုးကိုငြီးသောနောက်မှ၊ သာပေတီ ထိုနုနုအမည်ရှိသောပြိတ္တာမသည်၊ သဒ္ဓါ၊ ရေချိုးသဖြင့်စင်ကြယ်သောကိုယ်ရှိသည်၊ သုဝိဝသနာ၊ သန့်ရှင်းသောအဝတ်ကိုဝတ်ငြီးသည်၊ ကာယိကုတ္တမခေရိနိ၊ ကာထိတိုင်း၌ဖြစ်သောအဝတ်တို့ထက်မြတ်သောအဝတ်ကိုခေါ်သည်၊ ဝိစိတ္တာဝတ္ထာဘရဏာ၊ အလှူသဖြင့်ဆန်းကြယ်သော အဝတ် တန်ဆာတို့ဖြင့် ဝတ်ဆင် အပ်ငြီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သာမိကံ၊ လင်ဖြစ်သောနန္ဒိသေန ဥပါသကာသို့၊ ဥပသ ကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတသောဂါယာ၊ လေးဂါယာတို့ကို၊ သင်္ဂီဇ်ကာရေဟိ၊ သင်္ဂီဇ်ယနာဘင်ဆရာတို့သည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုမှ၊ ပရိ၊ နောက်၌။

ဒေဝတေ နတ်သို့၊ ဩသမိတာနုကာ၊ သောက်ရှုံးကြွယ်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ။ ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌာဘိဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ယာတွံ၊ အကြင်သင်သည်၊ အဘိက္ကန္တေန၊ အလွန်နှစ်သက်ခွင့်ရှိသော၊ ဝဇ္ဇေန္တေန၊ အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌာဘိ၊ တည်၏။ ဒေဝတေ နတ်သို့၊ ဧကေန၊ အဘယ်သို့၊ သကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တဿာတေ၊ ထိုသင်အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇေန္တာ၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း။ ဧကေန၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဣဓေ၊ ဤအရပ်၌၊ တယာ၊ သင်သည်၊ သန္တမာနံ၊ ရအပ်သော၊ သုစရိတပလံ သုစရိကကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဣဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံသနည်း။ ဧကေန၊ အဘယ်ကြောင့်၊ မနုဿာပိယာ၊ စိတ်သည်ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂ စ၊ စည်စိပ်ဥစ္စာတို့သည်လည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သို့၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္ထာမိ၊ မေးပါ၏။ ကိံ၊ ဝုတ္ထာမိ၊ အဘယ်သို့မေးသနည်း။

မနုဿာသုတာ၊ လူ့ဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ထွေးသင်သည်၊ ဘိဝုဉ်၊ အ
 တယ်သို့သော၊ ကုသိုလ်ကံ၊ အကာသိန ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ကေန၊ အတယ်
 သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ထွေးသင်သည်၊ ဧဝံစေတိတာနုဘာဝါ၊ ဤသို့
 ထွန်းပသောအရောင်အဝါတန်ခုံ အာနုဘေသ်ရှိသည်၊ အသိဖြစ်သနည်း၊
 ကေန၊ အတယ်ကြောင့်၊ ဟေးသင်၏၊ ဝဇ္ဇေဝေ၊ အရောင်အဝါသည်
 လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ငါးသိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဏာသတ်၊ ထွန်းပ
 သနိုင်သနည်း၊ ဣကိ ဤသို့၊ ဝုတ္တု၊ မီးမေး၏၊ နန္ဒိသေန၊ အရှင်နန္ဒိသေန၊
 အဟိ၊ ငါသည်၊ နန္ဒာ၊ နန္ဒာအမည်ရှိသောမိန်းမသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၍၊ ဝုဇ္ဇေ
 ရှေးကဉ္စ၊ တေးသင်၏၊ ဘရိယာ၊ မယားသည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း၊ မကောဝုဏ်ကံ၊
 ကရိတွာန၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤသင်တို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှပေတ
 လောကံ၊ ပြိတ္တာသန့်၌၊ ဂတာ၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ရ၏၊ ဒါနိ၊ ယခုမူကား၊
 တဝ၊ သင်သည်၊ ဒိန္နန၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ဒါနေန၊ အလှူဖြင့်၊ အကုတော
 ဘယာ၊ ဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍၊ မောဒါမိ၊ ရွှေလျှော်စံပျော်ရ၏၊ ဂဟပတိ၊ သူ
 ကြွယ်၊ သဗ္ဗေ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဥပတိတိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်၊ သဟ၊
 တကွတို့ သင်သည်၊ စိရံ၊ ကြွမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဇီဝ၊ အသက်
 ရှည်စေသတည်း၊ အသောကံ၊ ထို ရိပ်ခြင်းရှိသော၊ ဝိရေံ၊ အညစ်အကြေး
 ချွေးမြှူကင်းသော၊ ခေမံ၊ ဘေးမရှိရာ ငြိမ်းချမ်းသာယာစွာသော၊ ဝသ၊ ဝတ္တ
 နံ၊ မိမိ၏အလိုသို့သိုက်၍ဖြစ်တတ်သော၊ အာဝါသံ၊ နတ်တို့၏နေရာသို့၊
 ဥပပတိ၊ ကပ်ရောက်စေသတည်း၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ဟံ၊ သင်သည်၊
 ဣမ၊ ဤလူ့ပြည်၌ ခွဲကုသိုလ်တရားကို၊ စရိတွာန၊ ကျင့်၍၊ သမူလံ၊ လော
 တဒေါသတည်းဟူသောအကြောင်းနှင့်တကွသော၊ မဇ္ဈေရေလံ၊ မပေးလှူ
 ယက် မိမိဥစ္စာကုန်ချောစုံမက်လျှိုငှက်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော မဇ္ဈေရေဟူ
 သောအညစ်အကြေးကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်ခွဲ၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာန၊ ပေးလှူ
 ၍၊ အနိန္ဒိတော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ နတ်ပြည်အရပ်သို့၊ ဥပပ
 တိ၊ ကပ်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောဂါထာတို့သည်၊ ဥပါသကသမ္ပ၊ ဥပါ
 သကာ၏လည်းကောင်း၊ ပေတိယာစ၊ ပြိတ္တာမ၏လည်းကောင်း၊ ဝစနပရိ
 ဝစနဂါထာ၊ စကားဆို၍၊ စကားတုံ့ပေးခြင်းဂါထာတို့တည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဒါနံဝိပုလမာဏ်ရီတိ၊ ဒါနံဝိပုလမာဏ်ရီဟူသည်
 ကား၊ ဒက္ခဏေယျဓမ္မတ္ထ၊ အလှူခံတည်းဟူသောလယ်၌၊ ဒေယျဓမ္မဗိဇံ၊
 လှူငွယ်ဝတ္ထုတည်းဟူသောမျိုးစေ့ကို၊ ဝိပုလရက္ခာဝိယ၊ ကြံ့ပြန်သကဲ့

သို့။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအဿုကို၊ ပဝတ္ထေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားမျက်သည်။ အနန္တ၊ ဝတ္ထုသဒ္ဓိသမေဝ။ အခြားမဲ့သော ဝတ္ထုနှင့်တူသည်သာတည်း။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော မိမိ၏။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာ နှစ်လည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒာပြိတ္တာမေဇီ။ ကာမဏဉ္စ၊ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ နန္ဒိသေနဿ၊ နန္ဒိသေနအား၊ ဝိဘာဝတော၊ ထင်စွာပြု၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တု၊ နမေဝ၊ နေရာအရပ်သို့သာလျှင်၊ ဂတ၊ သွား၏။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ တံပဝတ္ထိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ တဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုနန္ဒာပေတဝတ္ထုကို၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြု၍၊ သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဗေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာသည်၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိ၊ ကာ၊ အကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဤသည်ကားအပြီးတည်း။ နန္ဒာပေတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ၊ နန္ဒာပြိတ္တာမေဇီ ဝတ္ထုအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဥပရိဝဂ်-၁၇-မဋ္ဌကုဏ္ဍလိပေတဝတ္ထု။

အလင်္ကတောမဋ္ဌကုဏ္ဍလိဘိဇ္ဈဒံ၊ အလင်္ကတောမဋ္ဌကုဏ္ဍလိဟူသော ဤဝတ္ထုကို၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဝိဘာဝန္တိ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိအမည်ရှိသောသင်္ဘောသားကို၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝတ္ထု၌၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုစကားကိုလည်း၊ ပရမတ္ထဒီပနိယံ၊ ပရမတ္ထဒီပနိမည်သော၊ ဝိမာနဝတ္ထုဝဏ္ဏနာယံ၊ ဝိမာနဝတ္ထုအတွင်း၌၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ ဝိမာနဝတ္ထု ဝဏ္ဏနာယံ။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝိမာနဝတ္ထုအတွင်း၌၊ ဝတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိ ဝိမာနဝတ္ထုအတွင်း၌၊ ဝတ္ထနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ ဤမဋ္ဌကုဏ္ဍလိပေတဝတ္ထု၌လည်း၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍ

လိဒေဝုတ္တဿ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိနတ်သား၏။ ဝိမာနဒေဝတာ ဘာဝတေ။
 ဘုံဗိမာနံနိဒေသနတ်၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိ၏။ ဝတ္ထု၊
 ဝတ္ထုကို၊ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါဠိယံ၊ ဝိမာနဝတ္ထုပုံ ဖြစ်တော်၌၊ သင်္ဂဟံ သင်္ဂါယနာ
 သို့၊ ယဒိဝိအာရောဂိတံ၊ အကယ်၍တင်အပ်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်တင်အပ်
 သော်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သောဒေဝုတ္တော၊ ထိုနတ်သား
 သည်။ အနိန္ဒုပုဗ္ဗကပြာဟ္မဏဿ၊ အနိန္ဒုပုဗ္ဗကပုဏ္ဏား၏၊ ဝုတ္တဒဿာကေန၊
 သားသေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောစိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်၊ သုဿနံ၊ သင်းချိုင်းသို့၊
 ဂစ္စာ၊ သွား၍၊ အာဠာဟနံ၊ သင်းချိုင်းကို၊ အနုပရိယာယိတွာ၊ တွည့်လည်
 ၍၊ ရောဒန္တဿ ငိုသောပုဏ္ဏား၏၊ သောကဟရဟတ္ထံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကုပယ်
 ပျောက်အံ့သောငှါ၊ အဟ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဒေဝဂ္ဂဟံ၊ နတ်သားအသွင်ကို၊ ပဋိသံ
 ဟရိတွာ၊ ပျောက်၍၊ ကောစန္ဒသုရိယ၊ အိုလနေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဗာဟာ
 မောင်းတို့ကို၊ ပဂ္ဂယ၊ မြှောက်ချီ၍၊ ကန္ဒန္တော၊ မြည်တပ်၊ ငိုကြွေးလျက်၊
 ဒုက္ခာဘိဘူတာကာရေန၊ ဆင်းရဲနှိပ်စက်သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပေတော
 ဝိယ၊ ဘဝတပါးသို့ပြောင်းသွားသောသူကဲ့သို့၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 ဒေသသိ၊ ပြု၏။ မနုဿတ္တဘာဝတော၊ လူ၏ကိုယ်အဖြစ်မှ၊ အပေတတ္တော၊
 ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပေတပရိယာယောပိ၊ ပေတဝတ္ထုဟူသော
 ဒေသနာကဲ့သို့လည်း၊ လတ္တတိဇေ၊ ရေအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ တဿ၊ ထို
 ကုဏ္ဍလိ၏၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို၊ ပေတဝတ္ထု၊ ပါဠိယမ္ပိ ပေတဝတ္ထု၊ ပါဠိတော်၌
 လည်း၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂါယနာသို့၊ အာရောဂိတံ၊ တင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဓမ္မဗ္ဗံ မှတ်အပ်၏။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိပေတဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုနာ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိပေတ
 ဝတ္ထုအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဥပရိဝဂ်-၆-ကဏ္ဍပေတဝတ္ထု၊

ဥဋ္ဌဟိကဏ္ဍကိ'သေသီတိဣဒံ၊ ဥဋ္ဌဟိကဏ္ဍကိ' သေသီဟူသော
 ဤဝတ္ထုကို၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
 တော်၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေထိုင်မှုသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊ တယောက်
 သော၊ မတပုတ္တံ၊ သားသေသော၊ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာကို၊ အသန္တေ၊ အ
 ကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကိရ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ သာဝတ္ထိယံ၊
 သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ ဥပါသကဿ၊ ဥပါ
 သကာအား၊ သုတ္တော၊ သားသည်၊ ကာလမကာသိ၊ သေခြင်းကိုပြု၏။ သော၊

ထိုဥပါသကာသည်၊ တေန၊ ထိုသားသေသောကြောင့်၊ သောကသန္ဓ
သမ္ပိတော၊ သောကတည်းဟူသောသန္ဓသည်စူးဝင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နန္ဒာ
ယတိ မေမချိုး၊ နာဂုစ္ဆတိ၊ မစား၊ ကမ္မန္တေ၊ အမှုတို့ကို၊ နဝိဓာရေတိ၊ မေ့ဝင်၊
ဗုဒ္ဓပဋ္ဌာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားအားဆည်းကပ်စားခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား။
တေလံ၊ သက်သက်၊ တာတဝိယပုတ္တက၊ ချစ်အပ်သောသား၊ ဝံ၊ ငါတို့၊
ဩဘာယ၊ စွန့်၍၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ပဋ္ဌတရံ၊ ရှေ့ဦးစွာ၊ ဂတော၊
သွားသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ အဘိဓိ၊ ဤသို့၊ အေရှိ၊ သ၊ စကားတို့ကို၊
ဝဒန္တော၊ ဆိုလျက်၊ ဝိပ္ပလပတိ၊ မြည်တမ်း၏၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ပဗ္ဗသသမယေ၊ မိမိသားသောက်ထအခါ၌၊ လောကံ၊ လောကကို၊ ဩလော
ကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုဥပါသကာ၏၊ သော
တ၊ ပတ္တိဗလူပနိဿယံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌တည်အံ့သောအကြောင်းကို၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ပုနဒိဝသေ၊ နက်ဖန် နှင့်၊ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊
ရဟန်းအပေါင်းသည်ခြံရံတော်မူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သာဓက္ခိလံ၊ သာ၊ ထွန်
ပြည်၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရိတွာ၊ ထည့်လည်တော်မူ၍၊ ကတဘတ္တ
ကိန္ဒော၊ ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စပြီးပြီးသည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊
ဥယျာဓေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍၊ ပစ္ဆိမသမဏေန၊ နောက်လိုက်ရဟန်းဖြစ်
သော၊ အာနန္ဒတ္ထဇေန၊ အာနန္ဒာမထေရ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ တဿ၊ ထိုဥပါ
သကာ၏၊ ဗုဒ္ဓေါရံ၊ အိပ်တံခါးသို့၊ အဂမာယိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏၊ သတ္တု၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဂတဘာဝံ၊ ကြွတော်မူလာသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥပါ
သကဿ၊ ဥပါသကာအား၊ အာရာစေသံ၊ ပြောကြားကုန်၏၊ အထ၊ ထို
အခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဥပါသကာ၏၊ ဂေဟဇနော၊ အိမ်၌နေသောသူသည်၊
အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပတော၊ ခင်း၍၊ သတ္တံရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိဿိ
ဒါ၊ ပတော၊ ထိုင်စေ၍၊ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ပွေ့ချီ၍၊
သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့ ဥပနေသိ၊ ဆောင်၏၊ ကေန္တော၊
တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဿိန္တံ၊ ထိုင်နေသော၊ တံ၊ ထိုဥပါ
သကာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဥပါသက၊ ဥပါသကာ၊ ကိ၊ အဘယ်
ကြောင့်၊ သောစသိ၊ မိမိရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဘန္တေ
မြတ်စွာဘုရား၊ အာမ၊ မိုးရိပ်သည်မှန်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ လျှောက်အပ်
သည်ရှိသော်၊ ဥပါသက၊ ဥပါသကာ၊ ပေါရာဏကပဏ္ဍိတာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်
သော၊ ပညာရှိ ဤသည်၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သတွာ၊
ကြားနာကုန်၍၊ မတပုတ္တံ၊ သေသောသားကို၊ နာနုသေဝိသု၊ မပိုးရိပ်

ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူ၍၊ တေန၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ ယဒိ
ဘော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသောအကြောင်း
ကို၊ အာဟာရိ၊ ဆောင်တော်မူ၍၊ ။

အတိဘော၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ဣရဝတိနဂရေ၊ ဣရဝတိမြို့၌၊ ဝါသု
ဒေဝေါ၊ ဝါသုဒေဝလည်းကောင်း၊ ဗသဒေဝေါ၊ ဗသဒေဝလည်းကောင်း၊
စန္ဒဒေဝေါ၊ စန္ဒဒေဝလည်းကောင်း၊ သူရိယဒေဝေါ၊ သူရိယဒေဝလည်း
ကောင်း၊ အဂ္ဂိဒေဝေါ၊ အဂ္ဂိဒေဝလည်းကောင်း၊ ဝရုဏဒေဝေါ၊ ဝရုဏ
ဒေဝလည်းကောင်း ။ အဇ္ဈုနော၊ အဇ္ဈုနလည်းကောင်း၊ ပဇ္ဇုနော၊ ပဇ္ဇုန
လည်းကောင်း၊ စာဓုပဏ္ဍိတော၊ စာဓုပဏ္ဍိတလည်းကောင်း၊ အင်္ဂုရော၊
အင်္ဂုရလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသဘာတိက၊ ဒသနော၊ တကျိဝံသော
ညီနောင်မင်းတို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုတကျိဝံသော
မင်းသားတို့တွင်၊ ဝါသုဒေဝမဟာရာဇဿ၊ ဝါသုဒေဝမင်းကြီး၏၊ ဝိယ
ပုတ္တော၊ ချစ်လှစွာသောသားသည်၊ ကာလမကာသိ၊ သေ၏၊ တေန၊ ထို
သားသေသောကြောင့်၊ ရာဇာမင်းသည်၊ သောကပရေတော၊ မိုးရိပ်ခြင်း
သည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗကိစ္ဆာနိ၊ အလုံးစုံသောကိစ္စတို့ကို၊
ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ မဉ္ဇဿ၊ ဧပြင်စောင်း၏၊ အဋ္ဌနိ၊ အပေါင်ကို ပရိဂ္ဂဟေတွာ
ပိုက်ဖက်၍၊ ဝိပ္ပလပန္နော၊ မြည်တမ်းလျက်၊ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏၊ တထိံ၊ ကာလေ၊
ထိုအခါ၌၊ စာဓုပဏ္ဍိတော၊ စာဓုပဏ္ဍိတသည်၊ စိန္တယိ၊ ကြံ၏၊ ကိ၊ စိန္တ
ယိ၊ အဘယ်သို့ ကြံသနည်း၊ ဟံ၊ ငါတို့၊ ဌပတွာ၊ ထား၍၊ အညော၊ တပါး
သော၊ ကောစိ၊ တရုတယောက်သောသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဘာတု၊ အစကဲ့၏
သောကံ၊ ပို ရိပ်ခြင်းကို ပရိဘရိတံ၊ ပယ်ပျေ က်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထောနာမ၊
စွမ်းနိုင်သောသူသည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဥပါယေန၊ ဥပါယ်တမည်ဖြင့်၊ အဿ၊
ထိုအခါကို၏၊ သောကံ၊ မိုးရိပ်ခြင်းကို၊ နိဟရိဿာမိ၊ ပယ်ပျောက်အံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တယိ၊ ကြံ၏၊ သော၊ ထိုစာဓု ပဏ္ဍိတသည်၊ ဥမ္မတ္တကဝေ
သံ၊ ရူးသောအသွင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ သူ၍၊ သမ္ပဒေဝ၊ အချင်းမီး၊ မေ၊ ငါ့အား
သသံ၊ ယူန့်ကို၊ ဒေယ၊ ပေးကုန်၊ လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာက၊ သံ၊ ကောင် ကင်
သို့၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်၊ သကလနဂရံ၊ အလုံးစုံသော မြို့ကို၊ ဝိ
စရိ၊ ထူညံ့လည်၍၊ စာဓုပဏ္ဍိတော၊ စာဓုပဏ္ဍိတသည်၊ ဥမ္မတ္တကော၊ ရူး
သည်၊ အတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သကလနဂရံ၊ အလုံးစုံသောမြို့သည်၊
သံရတ္တံ၊ ချောက်ချား၏၊ ။

တတ္ထိကာလေထိအခါ၌၊ ရောဟိတောယောနာမ၊ ရောဟိတောယုအ
 မည်ရှိသော၊ အမရော၊ အမတ်သည်၊ ဝါသုဒ္ဓေဝံ၊ ဝါသုဒ္ဓေဝမင်း၏၊
 သန္နိကံ၊ အထံသို့ ဝတ်္တံ၊ လွှား၍၊ တေန၊ ထိုဝါသုဒ္ဓေဝမင်း နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊
 ကထံ၊ စကားကို၊ သမဇ္ဇာပေန္တိ၊ ဖြစ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။ ကဏ္ဍ၊ ကဏ္ဍ
 အနွယ်ဖြစ်သော၊ ကေသဝ၊ ကေသဝအမည်ရှိသောမင်းမြတ်၊ ဥဇ္ဈဟိ၊
 ထလော၊ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သေသိ၊ အိပ်၊ နည်း၊ သုပနေန၊ အိပ်ခြင်း
 ဖြင့်၊ တေ၊ သင်မင်းမြတ်အား၊ ကောအက္ခော၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း၊
 ကဏ္ဍ၊ ကဏ္ဍအနွယ်ဖြစ်သော၊ ကေသဝ၊ ကေသဝအမည်ရှိသောမင်း မြတ်၊
 တုယံ၊ သင်မင်းမြတ်၏၊ သကောဘာတာ၊ တင်းတည်းကျိန်းသောညီ
 တော်ဖြစ်သော၊ ဟဒယံဟဒယသဒိသော၊ နှလုံးနှင့်တူသော၊ စက္ခုဒက္ခိဏံ
 ဒက္ခိဏစက္ခု၊ သဒိသော၊ လကျောမျက်စိနှင့်တူသော၊ ယောစာဓော၊ အကြင်
 စာစုပဏ္ဍိတသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုစာစုပဏ္ဍိတအား၊ ဝါတာ၊ ရူးခြင်း
 ကိဖြစ်စေတတ်ကုန်သောလေတို့သည်၊ ဗလီယန္တိ၊ အားကြီးကုန်၏၊ သော
 စာဓော၊ ထိုစာစုပဏ္ဍိတသည်၊ ဧပ္ပတိ၊ ယုန်ပေးကုန်ယုန်ပေးကုန်ဟုဆိုမြည်
 တမ်း၏၊ ဣတိဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ။

ဘဏ္ဍ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကဏ္ဍာတိ၊ ကဏ္ဍဟူသည်ကား၊ ဝါသုဒ္ဓေဝံ၊ ဝါသု
 ဒ္ဓေဝမင်းကို၊ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်အားဖြင့်၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ ကောအက္ခော
 သုပနေနတကိ၊ ကောအက္ခောသုပနေနတောဟူသော်ကား၊ သုပနေန၊ အိပ်
 သဖြင့်၊ တုယံ၊ သင်မင်းမြတ်အား၊ ကာနာမ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဝဗ္ဗိ ပွ၊ စီး
 ခြင်းသော်၊ ကောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သကောဘာတာသောဒရိယော၊ တမိ
 ဝင်းတည်းကျိန်းသော၊ ဘာတာ၊ ညီတော်ဖြစ်သော၊ ဟဒယံစက္ခုဒက္ခိဏံ
 တန္တိ၊ ကဒယံစက္ခုဒက္ခိဏံ ဟူသည်ကား၊ ဟဒယေနစေဝ၊ နှလုံးနှင့်
 လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏစက္ခု နာစ၊ လကျောမျက်စိနှင့်လည်းကောင်း၊ သဒိ
 သော၊ တူသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ တဿ
 ဝါတာဗလီယန္တိတိ၊ တဿဝါတာဗလီယန္တိဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထို
 စာစုပဏ္ဍိတ၏၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ ဥပုဇ္ဈမာနာ၊ ဖြစ်သော၊ ဥမ္မာဒဝါတာ၊
 ရူးသောလေတို့သည် ဗလဝန္တော၊ အားကြီးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၍၊ ဝဗ္ဗန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏၊ အတိဝဗ္ဗန္တိ၊ အလွန်တိုးပွားကုန်၏၊ ဧပ္ပတိတိ၊ ဧပ္ပ
 တိဟူသော်ကား၊ သသံ၊ ယုန်ကို၊ မေ၊ ငါအား၊ ဒေထ၊ ပေးကြကုန်သော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဗိပ္ပလပကိ၊ မြည်တမ်း၏၊ ကေသဝါ ဟိ၊ ကေသဝ ဟူသည်ကား၊
 ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ သော၊ ထိုမင်းကို၊ သောဘနာနံ၊ တင့်တယ်ကုန်

၂၀၂

သော၊ကေသာနံ၊ဆံပင်တို့၏၊အတ္ထိတာယ၊ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေ
သဝေါတိ၊ ကေသဝဟူ၍။ ဝေါဟရိယတိ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်၏။ တေန၊ ထို
ကြောင့်နံ၊ထိုမင်းကို၊နာမေန၊အမည်အားဖြင့်၊အာလပတိ၊ခေါ်၏။ ။

တဿ၊ထိုအခတ်၏၊ ဝစနံ၊စကားကို၊သုတွာ၊ကြား၍၊ ဘယန၊တသ၊
အိပ်ရာမှ၊ဥဗ္ဗိတတာဝံ၊ထသည်၏အဖြစ်ကို၊ဒိပေ၊ဇ္ဇော၊ပြောင်တင်မူလိုသော။
သန္တာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိသမ္ပုဇ္ဈေး၊ သစ္စာလေ ပါ တရားကိုထိ
သည်၊ဟုတွာ ဖြစ်၍။ ။ဥပါသ၊ဥပါသကော၊ရေဟိဏေယျဿ၊ရေ
ဟိဏေယျအမည်ရှိသော၊ တဿ၊ထိုအခတ်၏၊ တံပစနံ၊ ထိုစကားကို၊
သုတွာ၊ကြား၍၊ ကေသဝေါ၊ကေသဝအမည်ရှိသောမင်းသည်၊ ဘဝတု
သောကေန၊ညီကြောင့်ဖြစ်သောမိုးခိုင်းခြင်းသည်၊အဗ္ဗိ-တာ၊နှိပ်စက်အပ်
သည်ဖြစ်၍၊ဝဠာသိ၊သ၏၊ ဣတိဣမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ဟော
တော်မူ၏။ ။

ရာဇာ၊ကေသဝမင်းသည်၊သီစံ၊သျှင်စွာ၊ဥဠာယ၊ငါ့ ပါသဝဒါ၊ပြာ
သာဒိဋ္ဌ၊ဩတရိတွာ၊သက်၍၊စာရပဏ္ဍိတဿ၊စာရပဏ္ဍိတ၏၊ သန္တိကံ
အထံသို့၊ ဂန္တော၊သွား၍၊ ဥတောသုဟုဇ္ဈေသ၊လက်နှစ်ဖက်တို့၌၊ နံ၊ထို
စာရပဏ္ဍိတကို၊ဒဠ္ဋိ၊မြဲစွာ၊ဂပေတတွာ၊ကိုင်၍၊ တေန၊ ထိုစာရပဏ္ဍိတနှင့်၊
သဗ္ဗိ၊တကွ၊သဗ္ဗပန္နော၊စကားဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

ဘဒ္ဒမုခ၊ကောင်းသောမျက်နှာရှိသောစာရပဏ္ဍိတ၊ ကိံနု၊အသို့နည်း။
တုံ၊သင်သည်၊ဥဗ္ဗုဇ္ဈရူပေါ၊ရူးသွတ်သကဲ့သို့၊ကေလံ၊အလုံးဝသော၊ဣ
မံခါရကံ၊ဤခါရဝတိမြို့ကို၊ဝိစုဇ္ဈော၊စုန့်လည်လျက်၊သေသဝသေသ
တိ ယုနံယုနံဟူ၍၊ လပသိ၊ဆိုမည်တမ်းတိသနည်း။ ။ဘဒ္ဒမုခ၊ကောင်း
သောမျက်နှာရှိသောစာရပဏ္ဍိတ၊ တုံ၊သင်သည်၊ ကိမိသံ၊ အတယ်သို့
သဘောရှိသော၊သသံ ယုနံကို၊ဣန္ဒြိယံ၊အလိုရှိသနည်း။ သေဝဇ္ဈာပေတံ၊
ရွှေဖြင့်ပြီးသောယုနံရုပ်ကိုလည်း၊ဣန္ဒြိယံ၊အလိုရှိသလော၊မဏိမသံ၊ငွေ
ဖြားဖြင့်ပြီးသောယုနံရုပ်ကိုလည်း၊ဣန္ဒြိယံ၊အလိုရှိသလော၊လောဟမသံ၊
ကြေးနီဖြင့်ပြီးသောယုနံရုပ်ကိုလည်း၊ဣန္ဒြိယံ၊အလိုရှိသလော၊ အထ၊ထို
သို့မဟုတ်မူ၊ဗုဒ္ဓိယမသံ၊ငွေဖြင့်ပြီးသောယုနံရုပ်ကိုလည်း၊ ဣန္ဒြိယံ၊အလို
ရှိသလော၊သင်္ခသိလာပဝါဠမသံ၊ခရသင်းကျောက်သလင်းသန္တာဖြင့်ပြီး
သောယုနံရုပ်ကိုလည်း၊ ဣန္ဒြိယံ၊အလိုရှိသလော၊တေ၊သင်အား၊ သသံ၊
ယုနံရုပ်ကို၊ကာရယိသသမိ၊ပြုလုပ်စေအံ့၊ဘဒ္ဒမုခ ကောင်းသောမျက်နှာရှိ
သော စာရပဏ္ဍိတ၊အညော၊ယုနံရုပ်မှတပါးကုန်သော၊အညောဝနဂေါ၊ရာ

၂၁၄ ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

တော၌ဖွား၍တော၌ကျက်စားကုန်သော၊ သသကာဝိ၊ ယုန်တို့သည်လည်း၊
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဝိ၊ ထိုယုန်တို့ကိုလည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ အာနယိဿာ
မိ၊ ဆောင်ပါအံ့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိဒိသံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ သသံ၊
ယုန်ကို၊ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသောဂါထာယော၊ သံး
ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဆို၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဥမ္မတ္တရူပေါဝါ
တိ၊ ဥမ္မတ္တရူပေါဝဟူသည်ကား၊ ဥမ္မတ္တကောဝိယ၊ ရူးသောသူကဲ့သို့၊ ကေဝ
လန္တိ၊ ကေဝလံဟူသည်ကား၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ ခွါကေန္တိ၊ ခွါကံဟု
သည်ကား၊ သသောသသောတိ၊ ယုန်ယုန်ဟူ၍၊ ခွါခုဝတီနဂရံ၊ ခွါခုဝတီ
မြို့ကို၊ ဝိစရန္တော၊ တွည့်လည်လျက်၊ သသော သသောတိလပသိတိ၊ သ
သော သသောတိလပသိ ဟူသည်ကား၊ သသောသသောတိ၊ ယုန်ယုန်
ဟူ၍၊ ဝိလပသိ၊ မြည်တမ်းဘိသနည်း။ သေဝဇ္ဈမယန္တိ၊ သေဝဇ္ဈမယံ
ဟူသည်ကား၊ သုဝဇ္ဈမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ လောဟမယန္တိ၊ လောဟ
မယံ ဟူသည်ကား၊ တမ္ပလောဟမယံ၊ ကြေးနီဖြင့်ပြီးသော၊ ရူပိယမယန္တိ၊
ရူပိယမယံဟူသည်ကား၊ ဇေတမယံ၊ ခွေဖြင့်ပြီးသော၊ ယံ၊ အကြင်အရပ်
တို့၊ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၍၊ တံ ထိုအရပ်ကို၊ ဝဒေတိ၊ ဆိုလော၊ အထ၊ ထိုသို့
မဆိုဘဲသျှက်၊ ကေန၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ရောဒသိ၊ ပိုမြည်တမ်းဘိသနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အညေ၊
တော၌၊ ဝနဂါစရား၊ တော၌ကျက်စားကုန်သော၊ သသကာ၊ ယုန်ငယ်တို့
သည်၊ အတ္ထိ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုယုန်တို့ကို၊ အာနယိဿာမိ၊ ဆောင်အံ့၊ ဘဒ္ဒိ
မုခ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော စာစုပဏှိတ၊ ဝဒေဆိုလော၊ ကိဒိသံ
သသမိစ္ဆာတိဘိ၊ ကိဒိသံသသမိစ္ဆာတိ ဟူသည်ကား၊ စာစုပဏှိတ၊ စာစု
ပဏှိတ၊ ကိဒိသေန၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ သသေန၊ ယုန်ဖြင့်၊ အတ္ထိ
ကော၊ အလိုရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ အဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ သသေန၊
ယုန်ဖြင့်၊ နိမန္တေသိ၊ ဖိတ်၏၊ တံ၊ ထိုကေသဝမင်းဆိုသောစကားကို၊ သုတွာ၊
ကြား၍၊ စာစုပဏှိတော၊ စာစုပဏှိတသည်။ ၊

☞ ကေသဝ၊ ကေသဝအမည်ရှိသောမင်းမြတ်၊ သေသသာ၊ အကြင်ယုန်
တို့သည်။ ပထဝိသိတာ၊ မြေ၌ရှိကုန်၏။ ဇေတသသေ၊ ထိုယုန်တို့ကို၊
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နဣစ္ဆေ၊ အလိုမရှိပါ၊ ကေသဝ၊ ကေသဝအမည်ရှိ
သောမင်းမြတ်၊ စန္ဒတော၊ လမ္၊ သသံ၊ ယုန်ကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိပါ၏။ တံ၊ ထိုလ၌ယုန်ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊
ဩဂရ၊ ချီဆောင်၍ပေးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။

တတ္ထံ၊ ထိုဝါသန္တံ၊ ဩဘရုတိ၊ ဩဘရုဟူသည်ကား၊ ဟာရေဟံ၊ ဆောင်
လော၊ တံ၊ ထိုစကားကိုးသုတ္တံ၊ ဩဝန္တံ၊ ခု၊ ဇာတေသဝဓင်းသည်၊ နိဿံ
သယံ၊ မချွတ်၊ ဇောဝါန္တံ၊ တာတာ၊ ညီသည် ဥဗ္ဗက္ခကော၊ ရူးသည်၊ ဇာတော၊
ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိ၊ ဤသို့၊ ဧ၊ မနုဿဗ္ဗတ္တော၊ နှလုံး၊ မသယာ၊ ခြင်းသို့၊ ခု၊ နံ၊ သည်
ဖြစ်၍၊ ။

ဥဘတိ၊ ဆွေရင်းညီစစ် ဖြစ်သောစာသုပဏ္ဍိတံ၊ ယောတံ၊ အကြင်သင်
သည် စန္ဒတော၊ လငှာ၊ သသံ၊ ယုနံ၊ ဣစ္ဆာ၊ အလိုရှိ၏၊ အပ္ပတ္တယံ၊ တောင့်
တအပ်သောဝတ္ထုကို၊ ပတ္တယသိ၊ တောင့်တ၏။ ဥဘတိ၊ ဆွေရင်းညီစစ်ဖြစ်
သောစာသုပဏ္ဍိတံ၊ ယောတံ၊ ထိုသင်သည်၊ မရရံ၊ အလွန်ကောင်းသော၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ဇဟံသသိနု၊ ဇဟံသသိမညော၊ စွန့်
ရသတ္တံ၊ သည်ဟုငါမှတ်ယင်၏၊ ဣတ္ထိ၊ ဤသို့၊ ဝါထံ၊ ဝါထာကံ၊ အဘယ့်
၏။ ။ တတ္ထံ၊ ထိုဝါသန္တံ၊ ဥဘတိ၊ ဥဘဟူသည်ကား၊ ကနိဋ္ဌံ၊ ညီကံ၊
အာလပဟိ၊ ခေါ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ၊ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝါသန္တံ၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။ မဟံ၊ ငါ၏၊ ပိယဥဘတိ၊ ချစ်စရာသောဆွေမျိုး ဖြစ်သောညီ
ငယ်၊ အဟံ၊ မရရံ၊ အလွန်ကောင်းမြတ်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇဟံ၊ ဇိဝိတံ
အကြင်အသက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအသက်ကို၊ ဇဟံသသိမညော၊
စွန့်ရသတ္တံ၊ သည်ဟုငါမှတ်ယင်၏၊ ယောတံ၊ အကြင်သင်သည်၊ အပ္ပတ္တယံ၊
တောင့်၊ မတောင့်တအပ်သည်ကို၊ ပတ္တယံ၊ တောင့်တ၏။ ဣတ္ထိ၊ အယံ၊ ညီ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

စာသုပဏ္ဍိတံ၊ စာသုပဏ္ဍိတံသည်၊ ဧညော၊ မင်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကိုး
သုတ္တံ၊ ဩဝန္တံ၊ နိဗ္ဗလောဝ၊ မတုန်လှုပ်သောလျှင်၊ ဗ္ဗတ္တော၊ ရပ်၍၊ တာဝိက၊
နောင်တော်မင်းမြတ်၊ တံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ စန္ဒတော၊ လငှာ၊ သသံ၊ ယုနံ
ကို၊ ပတ္တန္တဿ၊ တောင့်တသောအကျွန်ုပ်အား၊ တံ၊ ထိုယုနံကို၊ အလ
ဘိတွာ၊ မေ့မူ၍၊ ဇိဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်လတ္တံ၊
ဣတ္ထိ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တော၊ သိပါလျက်ကသွား၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တဝ၊ သင်
မင်းမြတ်၏၊ မတံ၊ သေလေပြီးသော၊ ဝုတ္တံ၊ သားကိုး၊ အလဘိတွာ၊ မေ့သော
ကြောင့်၊ အနုဿ၊ စသိ၊ အဘန်တလဲလဲရှိ၊ ရိပ်ဘိသနည်း၊ ဣတ္ထိ၊ ဣမံ၊ အတ္ထံ၊
ဤအနက်ကို၊ ဒိပေန္တော၊ ငြိမိသည်ဖြစ်၍။ ။ ကဏ္ဍ၊ ကဏ္ဍအမည်ရှိသော
မင်းမြတ်၊ အလတ္တနော၊ သုဝတ္ထု။ ။ တောင့်တ၍မရအပ်သောဝတ္ထုကို၊ နပတ္တော
တဗ္ဗံ၊ မတောင့်တအပ်၊ ဣတ္ထိ၊ ဤသို့၊ ဧဇာနာတိ၊ အကယ်၍ သိသည်ဖြစ်
အံ့၊ ယထာဇာနန္တော၊ ကိုယ်သိသည် အလျောက်လည်း၊ အညံ၊ ကိုယ်မှ

တပါးသော သူကို၊ စေအနုသာသထိ၊ အကယ်၍ဆုံးမအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မိမိ
 သိ၍သိသည်အရောက်သူတပါးကိုဆုံးမလျက်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
 ပုရေ၊ ဤနေ့မှ ရှေးလေးလတို့၌ အထက်၌၊ မတံ၊ သေလွန်သော၊ ပုတ္တံ၊
 သားကို၊ အာရဟန္တ၊ အကြောင်၊ ပြု၍၊ အဇ္ဈိ၊ ယခုအခါ၌လည်း၊ အနုသောစ
 သိ၊ အဘန်တလဲလဲစိုးရိမ်ဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာ
 ဟ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဇေဉ္ဇကဏ္ဍဇာနာသိတိ၊ ဇေဉ္ဇကဏ္ဍဇာနာသိဟူ
 သည်ကား၊ ဘာတိက၊ နောင်တော်ဖြစ်သော၊ ကဏ္ဍနာမက၊ ကဏ္ဍအမည်
 ရှိသော၊ မာဘာရာဇမင်းမြတ်၊ အလဟ္တနေယျဝတ္ထုနာမ၊ တောင့်တ၍မရ
 ကောင်းသောဝတ္ထုမည်သည် ဘုံ၊ နပစ္ဆေတဗ္ဗံ၊ မတောင့်တအပ်၊ ဣတိဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ယဒိဇာနာသိ၊ အကယ်၍သိသည်ဖြစ်အံ့၊ ယထာညန္တိ၊ ယထာညံ
 ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တောဝ၊ သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အညံ၊ တ
 ပါးသောသူဘုံ၊ အနုသာသထိယထာ၊ ဆုံးမသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
 အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍၊ ကသ္မာပုရေမတံပုတ္တန္တိ၊ ကသ္မာပုရေမတံပုတ္တံဟူသည်
 ကား၊ အထေးထဲသို့သိသည်ဖြစ်လျက်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ စတုမာ
 သမတ္ထက၊ လေးလတို့၌အထက်၌၊ မတံ၊ သေလေသော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊
 အဇ္ဈိ၊ ယခုလည်း၊ အနုသောစသိ၊ အဘန်တလဲလဲစိုးရိမ်ဘိသနည်း၊ ဣတိ
 အသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သော၊ ထိုဗာစုပဏ္ဍိတသည်၊ အန္တရေဝိထိယံ၊ ခရီးလမ်းမ
 အကြား၌၊ ဥတကောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပညာယမာနံ၊ ထင်ရှားသောယုန်ကို၊ ပစ္ဆေမိ၊
 တောင့်တ၍၊ တွံပန၊ သင်နောင်တော် ကေသဝမင်းသည်ကား၊ အပညာယ
 မာနဿ၊ မထင်သောသား၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ သောစသိ၊ စိုးရိမ်ဘိ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ တဿ၊ ထိုကေသဝမင်းအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

ကဏ္ဍ၊ ကဏ္ဍအမည်ရှိသောနောင်တော်မင်းမြတ်၊ ယံအလဟ္တနိယံ၊ အ
 ကြင်တောင့်တ၍မရအပ်သောမအိုခြင်းမသေခြင်း အစရှိသောအရာကို၊
 မနုဿနဝါ၊ လူသည်လည်းကောင်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ အမနုဿနဝါ၊ နတ်
 သည် လည်းကောင်း၊ နလဟ္တံ၊ တောင့်တ၍မရအပ်၊ တံအလဟ္တိယံ၊ ထို
 တောင့်တ၍မရအပ်သောအရာကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပစ္ဆေသိ၊ တောင့်တ၍၊
 ကဏ္ဍ၊ ကဏ္ဍအမည်ရှိသော နောင်တော်မင်းမြတ်၊ ဇာတော၊ ဗွားသော၊

မေ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ မ၊ မရှိ၊ မသေစေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တယိ
 တွာ၊ တောင့်တ၍၊ ကုတော၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ လဇ္ဈ၊ မြင်းငှါတတ်
 နိုင်အံ့နည်း၊ ဇေတံ၊ ဤအရာသည်၊ အလ၊ ဗြိဟံ၊ တောင့်တ၍မရအပ်သောအ
 ရာမည်၏၊ ကဏ္ဍ၊ ကဏ္ဍအမည်ရှိသောနေောင်တော်မင်းမြတ်။ ဟံ၊ သင်သည်
 ယံ၊ ပေတံ၊ အကြင်သေသောသူကို အာရေဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍ အနုသေ၊ စ
 သိ။ အဘန်ဘလဲလဲစိုးရိပ်၏၊ တံပေတံ၊ ထိုသေသောသူကို၊ မန္တ၊ မန္တန၊
 မန္တနံ၊ ကိုမန်းမှုတ်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ ကောင်း၊ မူလဘေသန္တာ၊ မူလဘေသန္တာ၊
 အမြစ်ပေါင်းဖြစ်သောဆေးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဩသဓေဟိဝါ၊ ထိုထူး
 အပြားပြားရှိကုန်သောဆေးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နေေနဝါ၊ များစွာသော
 ဥပ္ပာဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုယိတုံ၊ ဆောင်ယူခြင်းငှါ၊ သန္တာ၊ တေတံ
 နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါယာန္တယံ၊ ဂါယာန္တရ်ခုအပေင်ကို၊ အာဟ၊ ဆု၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာန္တရ်ယန္တိယံဟူသည်ကား၊ ဘာတိက၊ နောင်တော်
 ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ဇေတော၊ မွေးဖွားသော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်။ မ၊ မရှိ၊
 မသေစေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံအလ၊ ဗြိဟံ၊ အကြင်တောင့်တ၍မရအပ်
 သောမအိုခြင်း၊ မသေခြင်းအစရှိသော အရာကို၊ မနုသေနဝါ၊ လူသည်
 လည်းကောင်း၊ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ အမနုသေနဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊
 နသန္တာ၊ တောင့်တ၍မရအပ်၊ လဇ္ဈ၊ တောင့်တ၍ မြင်းငှါ၊ သန္တာ၊ မ
 တတ်ကောင်း၊ ဟံ၊ သင်သည်၊ တံ၊ ထိုတောင့်တ၍မရအပ်သောအရာကို၊
 ပတ္တယိ၊ တောင့်တ၍၊ တံပနေတံ၊ တံပနေတံ၊ ထိုတောင့်တ၍ မရအပ်
 သောအရာကို၊ ကုတောလ၊ ဗြဟံ၊ အဘယ်မှာ တောင့်တ၍ မရအံ့နည်း၊ ကေ
 ကာရေ၊ ကေ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ လဇ္ဈ၊ မြင်းငှါ၊ သန္တာ၊
 တတ်ကောင်း အံ့နည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဇေတံအလ၊ ဗြိဟံ၊ ထို
 တောင့်တ၍မရအပ်သောအရာသည်၊ အလ၊ ဗြဟံ၊ ယူဝတ္ထု၊ နာမ၊ တောင့်
 တ၍မရအပ်သောဝတ္ထုမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်
 တည်း။

မန္တာတိ၊ မန္တာဟူသည်ကား၊ မန္တပ္ပယောဂေန၊ မန္တန်ကိုမန်းမှုတ်ခြင်း
 ဖြင့်၊ မူလဘေသန္တာတိ၊ မူလဘေသန္တာ ဟူသည်ကား၊ မူလဘေသန္တာ
 အမြစ်ပေါင်း ဖြစ်သောဆေးဖြင့်၊ ဩသဓေဟိတိ၊ ဩသဓေဟိဟူသည်
 ကား၊ နာနာဝိဓဓေဟိ။ အထူးထူးအပြားပြားများကုန်သော၊ ဩသဓေဟိ၊
 ဆေးတို့ဖြင့်၊ နေေနဝါတိ၊ နေေနဝါ ဟူသည်ကား၊ ကောရိသတသင်္ခေ၊
 ကု၊ စူတရာ၊ အရေအတွက်ရှိသော၊ နေေနဝါဝိ၊ ဥပ္ပာဖြင့်လည်း ဣတိ၊ ဤ

အနက်သဘောကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆို အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံပေတမနုသော စသီ ဘိယံ၊ တမနု သော၊ သီဟူသည်ကား။ ဇေတတိ မန္တပယောဂါဒိ တိပိ၊ ထိုမန္တနမန်းမှ ဘဲခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်း။ အာနတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ ။

ဂုန၊ တဘန်၊ စာရူ၊ ဣတော၊ စာရူပဏ္ဍိတသည်၊ တတိကာ၊ နောင်တော်မင်းမြတ်၊ ဣဒမရဏံနာမ၊ ဤသေခြင်းမည်သည်ကို၊ ဓနနဝါ၊ ဥစ္စာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇာတိယာဝါ၊ အမျိုးဇာတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗိဇ္ဇာယဝါ၊ အတတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သီလေနဝါ၊ သီလဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနာယဝါ၊ ဘာဝနာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိဗာဟိဝံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

ဘာတိကာ၊ နောင်တော်မင်းမြတ်၊ မဟဒ္ဒနာ၊ မြင့်မြတ်ထားအပ်သောများသောဥစ္စာရှိကုန်ထားသော၊ မဟာဘောဂါ၊ နတ်၏လည်းစိပ်ချင်းသခွင့်တူသောများသော စည်စိပ်ချင်းသခွင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်ထားသော၊ ပဟုတဓနဓညာသေ၊ သိုနှစ်တို့၏ အလှိုငှါသိုမိုး၍ထားအပ်သော နေတိုင်းမပြတ်သုံးအောင်အပ်သောရွှေငွေအသပြ ဥစ္စာစပါးလည်းရှိကုန်ထားသော၊ ရေဥဝန္တော၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော တိုင်၊ နိုင်ငံလည်းရှိကုန်ထားသော၊ ယေခတ္တိယာဝိ အကြင်မင်းတို့သည်လည်း၊ သန္တံ၊ ရှိကုန်၏၊ တေခတ္တိယာဝိ၊ ထိုမင်းမြတ်တို့သည်သည်။ အဇရာမရာ၊ မအိုမသေကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန် ဘာတိကာ၊ နောင်တော်မင်းမြတ်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ယေခတ္တိယာ၊ အကြင်မင်းမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေပြာဟူတာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်များမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဝေသော၊ အကြင်ကုန်သည်သူကြွယ်မျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေသဒ္ဓါ၊ အကြင်သူဆင်းရဲမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဂဏ္ဍာလော၊ အကြင်စက္ကာလမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေပုတ္တုသော၊ အကြင်ပန် ဖြိုက်စွန့်မျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဇေတစ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအမျိုးမျိုး အကြောင်းရှိကုန်သောမင်းအစရှိကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အညေ၊ ထိုမှတပါးကုန်သော၊ ဇာတိယာဝိ၊ အမျိုးအနွယ်လျှင် အကြောင်းရှိကုန်သော အဗ္ဗဋ္ဌအစရှိကုန်သော သူတို့သည်လည်း၊ သန္တံ၊ ရှိကုန်၏၊ တေပိ၊ ထိုခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊ အဇရာမရာ၊ မအိုမသေကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဘာတိကာ၊ နောင်တော်မင်းမြတ်၊ ယေပြာဟူတာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဗြဟ္မစိန္တိတံ၊

ဗြဟ္မာသည်ဟောအပ်သော၊ ဘဇ္ဇင်္ဂ၊ အင်္ဂါခြေဝါးနှစ်ယှဉ်သော၊ မန္တ၊
 ဗေဒင်ကိုပရိဝတ္ထန္တိ မိမိတို့လည်းသန္တော၊ ကုန်သူတပါးတို့ကလည်း
 သင်္ခမကုန်၏၊ ဇေတဝ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ အတတ်
 နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အညေစ၊ တပါးကုန်သေးသူတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဝိ၊ ထိုအတတ်နှင့်ပြည့်စုံကုန် သာသူ
 တို့သည်လည်း၊ အဇရာမရာ၊ မအိုသောကုန်သည်၊ နေဝဟောန္တိ၊ မဖြစ်
 ကုန်၊ ဘာတိက၊ နောင်တော်မင်းမြတ်၊ သန္တာ၊ ကံယံနုတ် ငိုငြိပ်
 သက်သောသဘောရှိကုန်ထားသော၊ သညတဗ္ဗာ၊ ရာဂအ၊ ရှိသည်တို့မှ
 စေ ငွေခွာက်တတ်သောစိတ်ရှိကုန်ထသော၊ တပသယိနာ၊ ယံနုပုဏ္ဏ
 ခြင်းဟုဆို ခပ်သောအကျင့်လည်းရှိကုန်ထားသော၊ ယေဝိ၊ တန္တသ၊ ယော၊
 အကြင်ရသေ့ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဝိဇ္ဇာသယော၊
 ထိုရသေ့ရဟန်း တို့သည်လည်း၊ ကာလေန၊ သေချိန်ချောက်သောအခါ၌၊
 သရိရိ၊ ကံယံသို၊ ဝိဇဟန္တိ၊ စွန့်ပစ်ကုန်၏၊ ဘာတိက၊ နောင်တော်မင်း
 မြတ်၊ ဘာဝိဘတ္တာ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသောစိတ်ရှိကုန်ထသော၊ ကတကိစ္စာ၊
 သေးပါးသောမက်တို့ဖြင့်ပြုအပ်ပြီးသော ကိစ္စလည်း ရှိကုန်ထသော၊ အနာ
 သဝါ၊ ကင်းပြီးသော အာသဝါလည်း ရှိကုန်ထသော အရဟန္တာပေါ၊
 ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ရဟန္တာတို့သတ်လည်း၊ ဥညပါပရိက္ခယော၊ ဇနက
 ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ၏ ကုန်ခြင် ကြွင်း၊ နှမံ၊ ဒဏ်၊ ဤ၊ ဟံက၊
 နိက္ခိန္တိ၊ စွန့်ပစ်ပစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိဂါယတိ၊ ငါးဂါထ တို့ဖြင့်၊
 ရညော၊ နောင်တော်ကေသာမင်းအား၊ ဒေသယိ၊ ဟော၏၊

တတ္ထ ထိုဂါထာတို့၌၊ မဟဒ္ဓနာတိ၊ မဟဒ္ဓနာ ဟူသည်ကား၊ နိဓာနဂ
 တသယော၊ မြင့်မြတ်ထားအပ်သော၊ မဟတော၊ များသော၊ နေသ၊ ဥဇ္ဈာ
 ၏ အတ္ထိ ဘာယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုနော၊ များသော၊ ဥဇ္ဈာန်ကုန်
 သော၊ မဟာဘောဂါတိ၊ မဟာဘောဂါဟူသည်ကား၊ ဧဝတော၊ သဒ္ဓိ
 သာယ၊ နက်၏စသ်၊ စိင်နှင့်တူသော၊ မဟာတိယော၊ များစွာသော၊ ဘောဂ
 သမ္ပတ္တိယော၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်၊ သန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဧဠ
 ဝန္တောတိ၊ ဧဠာဧဠာဟူသည်ကား၊ သကလဧဠဝန္တော၊ အလုံးစုံသော
 မိမိတိုင် နှိုင်းရှိ သော၊ ပဟူတဇနညော၊ သတ်ပဟူတ နညော သေဟူ
 သည်ကား၊ တိဏ္ဍိတိ၊ သုံးခုလည်းဖြစ်ကုန် သော၊ စတုန္တိတိ၊ လေးခုလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ သံဝစ္ဆရနံ၊ နှစ်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျုံး၌၊ နိဒဟေ၊
 သိမိုး၍၊ ဥပေတဗ္ဗဿ၊ ထားအပ်သော၊ နိဗ္ဗုဗရိဗ္ဗယတူတဿ၊ ဖြသော

ရိက္ခာ၊ ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ခန့်ခဏသော၊ ဥစ္စာ၊ စပါး၏၊ ဝသေ၊ အစွမ်းအာ၊ ငြင်း၊
 အဝရိယန္တခန့်ခဏသော၊ အပိုင်းအခြား မရှိသောဥစ္စာစပါးရှိကုန်သော၊ တေဝိ
 နောအဇရာမရာတိ၊ တေဝိနော အဇရာမရာ ဟူသည်ကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မဟာဝိကဝါ၊ များသော၊ စည်၊ စင်ရှိကုန်သော၊ မန္တာတုမဟာသုဒဿနာဒ
 ယော၊ မန္တာတုမင်းမဟာသုဒဿန မင်းအစရှိကုန်သော၊ တေဝိခတ္တိယာ၊
 ထိုမင်တို့သည်လည်း၊ အဇရာမရာ၊ မအိုမသေကုန်သည်၊ နာဟေသံ၊ မဖြစ်
 ကုန်၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်သော် ကား၊ မဏေရုခမေဝ၊ သေမင်းအသို့
 သာလျှင် အနု၊ ဝိဇ္ဇာ၊ စင်ရကုန် နှစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း။

တေတိ၊ တေတဟူသည်ကား၊ ယထာဝတ္ထာ၊ အကြွင်းအကြွင်းဆိုအပ်
 ကုန်ပြီး သာ၊ ခတ္တိယာဒယော၊ မင်းအစရှိသည်တို့သည်၊ အညတိ၊ အည
 ဟူသည်ကား၊ အညတရာ၊ တပါးကုန်သော၊ ဇေတူတာ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်
 သော အမ္မဋ္ဌာဒ ယာ၊ အမ္မဋ္ဌအစရှိကုန် သာ၊ ဇာကိယာတိ၊ ဇာတိယာဟူ
 သည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇာတိနိမိတ္တံ၊ အမျိုးဇာတ် ဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်၊ အဇရာမရာ၊ မအိုမသေကုန်သည်၊ နာဟေသံ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိအ
 ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ မန္တနိ။ မန္တဟူသည်ကား
 ဒေဝံ၊ ဗဒင်ကို၊ ပရိဝတ္ထေန္တိတိ၊ ပရိဝတ္ထေန္တိဟူသည်ကား၊ သန္တာယန္တိစ၊
 မိမိသည်းသန္တာယံကုန်၏၊ ဝါစေန္တိ စ၊ သူတပါးကဲ့သို့သည်းသင်စေကုန်၏
 အထဝါ တနည်းကား၊ ပရိဝတ္ထေန္တိတိ၊ ပရိဝတ္ထေန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဒေဝံ၊
 ဗဒင်ကို၊ အနုပရိဝတ္ထေန္တိ၊ အဘန်ဘန်သရဏ္ဍေယံကုန်သောသူတို့သည်၊
 ဟောမံ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရေန္တော၊ ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇေန္တိ၊ ရတ်
 ကြကုန်၏၊ ဆဇ္ဇင်္ဂန္တိ၊ ဆဇ္ဇင်္ဂဟူသည်ကား၊ သိက္ခာကပ္ပနိရုတ္တိဗျာကရဏ
 ဇေ၊ ဘိသတ္တသန္ဓော၊ ဝိဝိတိသင်္ခါတေဟိ၊ သိက္ခာကျမ်း ကပ္ပကျမ်းနိရုတ္တိ
 ကျမ်း၊ ဗျာကရိဏ်ကျမ်း၊ ဇာတိသတ္တကျမ်း၊ သန္ဓောဝိဝိတိကျမ်းဟုဆိုအပ်
 ကုန်သော၊ ဆအင်္ဂေဟိ။ ခြောက်ပါးသောအင်္ဂါတို့နှင့်၊ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော၊
 ဗြဟ္မစိန္တိတန္တိ၊ ဗြဟ္မစိန္တိတံဟူသည်ကား၊ ဗြဟ္မဏာနံ၊ ဝုတ္တားတို့၏၊
 အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဗြဟ္မာနာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ စိန္တိတံ ကြံအပ်သော၊ ကထိ
 တံ၊ ဆို ခပ်သော၊ ဗိန္နု၊ ပေးအပ်သော၊ ဝိဇ္ဇာယာတိ။ ဝိဇ္ဇာယဟူသည်ကား၊
 ဗြဟ္မသဒိသဝိဇ္ဇာယ။ ဗြဟ္မာမင်၏ အတတ်နှင့်တူသော အတတ်နှင့်၊ သ
 မန္တာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ တေဝိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ အဇရာမရာ၊

မအို၊သေကုန်သည်၊နောဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း။ ၊

ဣသယောတိ၊ ဣသယောဟူသည်ကား၊ ယမနိယမဒိနဉ္စ၊ ယမနိယမ အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိကူလသင်္ခါနဉ္စ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်အား ဖြင့်ဆင်ခြင်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဇေသနဉ္စေန၊ ရှေးဦးတတ် သောအနက်ကြောင့် ဣသယော၊ ဣသိလည်ကုန်၏၊ သန္တတံ၊ သန္တဟူ သည်ကား၊ ကယဝါစာဟိ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်၊ သန္တသတာဝါ၊ ငြိမ်သက် သောသဘောရှိကုန်သော။ သညတတ္တာတိ၊ သညတတ္တာ ဟူသည်ကား၊ ရာဂ၊ ဒိန္နံ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့ကို၊ သံယမေန၊ စောင့်စည်းသဖြင့်၊ သံယတ မိတ္တာ၊ စောင့်စည်းသော စိတ်ရှိကုန်သော၊ ဇေတသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ကာယတပနသင်္ခါတော၊ ကိုယ်ကိုပုန်စေခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ တပေါ၊ ပုန်စေခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တပသိနေ၊ တ ပသိလည်ကုန်၏။ တေနေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ကာယေနဇေ၊ ကိုယ် ဖြင့်သာလျှင်၊ တပနိသိတကာ၊ ချို၊ ခြံသောအကုန်၌ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွေး ဖြစ်ကုန်၍ သရိရေနစ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း၊ ဝိမေက္ခံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပဌ၊ ကာမဝိ ရေက်ခြင်း၌၊ အလိုရှိကုန်သော်လည်း၊ သံဝရာကာဓိသရိရံ၊ စောင့်စည်း ခြင်းအစရှိသောတို့ကို၊ ဝိစဟန္တိဇေ၊ စွန့်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဣသယောလိ၊ ဣသ ယောဟူသည်ကား၊ အမိသိလသိက္ခာဒိန္နံ၊ အမိသိလသိက္ခာအစရှိသည် တို့ကို၊ နာဇေသနဉ္စေန၊ ရှေးဦးတတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ဣသယော ဣသိလည် ကုန်၏၊ တဒတ္ထံ၊ ထိုအမိသိလသိက္ခာအကျိုး၌၊ တပ္ပနုပက္ခာနံ၊ ထိုအမိသိ လသိက္ခာတို့၏သန္နံ၊ ကျင့်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါပါနံ၊ ယုတ်မကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့ကို၊ ဝုပသမေန္နေ၊ ငြိမ်းစေချက်၊ ကောဓ္မေဏ၊ တရ တည်းသောအရံ၊ မိတ္တဿ၊ စိတ်ကိုသံယမေန စောင့်စည်းခြင်းဖြင့်၊ သံယတ န္တာ၊ စောင့်စည်းအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ သဗ္ဗဗေဒနယောဝ တော၊ သဗ္ဗဗေဒနနှင့် ယှဉ် နင်းကြောင့်၊ ဝီရိယတာပေန၊ ဝီရိယတည်းဟု သောပူပားခြင်းဖြင့်၊ တပသိနေ၊ ပုန်စေတတ်သောသုခရှိကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ ယှဉ်အပ်၏၊ ဘဝိတတ္တာတိ၊ ဘဝိတတ္တာဟူ သည်ကား၊ စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနဘာဝနာယံ၊ သစ္စာဝေးပါးနှင့်စပ်သောကမ္မ ဋ္ဌာနဘာဝနာဖြင့်၊ ဝိဘာဝိတမိတ္တာ၊ ပွါ၊ အပ်သော စိတ်ရှိကုန်သော။ ၊

၂၂၂

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

ဇေ၊ ဤသို့၊ စာစုပဏ္ဍိတေန၊ စာစုပဏ္ဍိတသည်၊ ဓမ္မေ၊ တရားကို၊ ကထိ
 တေ၊ ဟောအပ်သည် ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုတရားစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
 ရာဇာ၊ ကေသဝမင် သယ်၊ အပဂတသောကသလ္လော၊ ကင်းသောရိုးရိပ်
 ခြင်းတည်းဟူသော၊ ငြောင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပသန္တ မာနသော၊ ကြည်လင်
 သေးစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စာစုပဏ္ဍိတံ၊ စာစုပဏ္ဍိတကို၊ ငသံသကန္တာ၊ ခြီး
 မွင်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။ ဘာတိက၊ ညီတော်စာစုပဏ္ဍိတ၊ တံ၊ သင်သည်၊
 စာစုသိ၊ ဣဝ၊ ထောပတ်ဖြင့်သွန်းလောင်းအပ်သည် သာလျှင်ဖြစ်သော ပါ
 ဝကံ၊ မီးကို၊ ဝါရိနာ၊ မေ့ဖြင့်၊ ဩဘိဗ္ဗိရိယ၊ သွန်းလောင်း ဘိသက္ခသို့၊ အာ
 ဝိတ္တံ၊ စို ရိပ်ခြင်းတည်းဟူသောမိ သည်လောင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သန္တသ
 မာနံ၊ ဖြစ်သောမိ ငါကို၊ သန္တံ၊ အသုံးရုံသော၊ ခရံ၊ စိတ်၏ ပုဒ်ခြင်းကို၊ နိဗ္ဗာ
 ပယော၊ ငြိမ်းစေ၏၊ ။ ဘာတိက၊ ညီတော်စာစုပဏ္ဍိတ၊ ယော၊ တံ၊ အ ကြင်
 သင်သည်၊ သောကပရေတဿ၊ ရိုးရိပ်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သော၊
 မေ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တသောကံ၊ သားကိုအကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောရိုးရိပ်ခြင်းကို၊
 အပါနုဒိ ဂယ်ပျောက်၏၊ သောတံ၊ သိုသင်သည်၊ မေ ငါ၏၊ ဘဒယနိဿိ
 တံ၊ ခါးကွဲ၍ သော၊ သောကံ၊ စို ရိပ်ခြင်းတည်းဟူသော၊ သလ္လံ၊ ငြောင့်တံ
 သင်၊ သို၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ အဗ္ဗုဋ္ဌံ၊ နှုတ်အပ်ပြီ၊ ။ ဘာတိက၊ ညီတော်စာစု
 ပဏ္ဍိတ၊ သောအဘံ၊ ထိုငါသည်၊ အဗ္ဗုဋ္ဌသလ္လော၊ နှုတ်အပ်ပြီးသောရိုး
 ရိပ်ခြင်း တည်းဟူသော၊ ငြောင့်တံသင်း ရှိသည် အတ္ထိ ဖြစ်၏၊ သိတံ၊ သူ
 ကော၊ ဖြစ်သော စိတ်ငြိမ်ခြင်းရှိသည် အတ္ထိ ဖြစ်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊
 စကားကို၊ သတွာ၊ ကြား၍၊ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ် ငြိမ်းသော စိတ်ရှိသော၊ သောအ
 တံ၊ ထိုငါသည်၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ နသောစာမိ၊ မရိုးရိပ်၊ န ရာဇာမိ၊ မငို၊ ။
 ကော၊ အိုအချင်းကို၊ စာစုသော၊ င ဣညီတော်စာစုပဏ္ဍိတသည်၊ ဇေဋ္ဌံ၊ ရှေး
 ဦးစွ ဖွားသော၊ ဘာတနံ၊ မိမိ၏နောင်တော်ဖြစ်သော ငါကို၊ ကရေတိ
 ဣ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေသပ္ပညာ၊ အ
 ကြင်ပညာရှိသည့် အနု၊ ဗုဒ္ဓကော၊ သနာ ခြီးမြှောက်စေ၊ ငှေ့ရှောက်ဆတ်
 ကုန်သည့်၊ ဧဘာန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသပ္ပညာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်၊ ဇေ၊
 ဤသို့ညီတော်စာစုပဏ္ဍိတအဘူ၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ သောက မှာ၊ ရိုးရိပ်
 ခြင်း မှ နိဝတ္တယန္တိ၊ နှိပ်စေကုန်၏၊ ဥပါသက၊ ဥပါသကာ၊ စာစုသော၊ စာစု
 ပဏ္ဍိတသည်၊ ပုတ္တ သောကပရေတံ၊ သားကိုအကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သော
 စို ရိပ်ခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဇေဋ္ဌဘာတနံ၊ နောင်တော်အကြံ ဖြစ်
 သော၊ ဝါသုဒ္ဓေဝံ၊ ဝါသုဒ္ဓေဝအမည်ရှိသောမင်းကို၊ သောကဟရဏတ္ထာ

ယ၊ဗိုးရိပ်ခြင်းကိုပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ သုဘာသိတေန၊ကောင်းစွာ
ဆိုအပ်သောစကားဖြင့်၊အနွေဘိဇ္ဇဝ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့။အညဿပံ၊
ဝါသုဒ္ဓေမင်းမှတစ်ပါး၊ လည်းဖြစ်သော၊ ယဿ၊အကြင်မင်းအစရှိသော
သူအား၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်သော။ အမတ္တာ၊ အမတ်တို့သည် လည်း
ကောင်း၊ ပရိစာရိကာ၊ အခြွေအရံတို့သည်လည်းကောင်း၊ တောဒိသာ၊
ဤသို့သဘောရှိကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ပဏ္ဍိတာ၊ပညာရှိကုန်သော
အမတ္တာ၊အမတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရိစာရိကာ၊အခြွေအရံတို့သည်
လည်းကောင်း၊ သုဘာသိတေန၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားဖြင့်၊အ
နွေဘိ၊ အစဉ်လိုက်ရကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုမင်း၊အစရှိသောသူအား၊ သော
ကော၊ဗိုးရိပ်ခြင်းသည်။ ကု တာ၊ အဘယ်မှတစ်ဆင့်နည်း၊ဣတ္ထံ၊ဤသို့၊သေ
သဂါယာ၊ကြွင်းကျန်သောဂါယာတို့ကို၊အဘာသိ၊ရှုတ်ဆို၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါယာတို့၌၊ စာရောဇေဋ္ဌံဝတာတန္တိ၊စာရောဇေဋ္ဌံဝတာ
တရံဟူသည်ကား၊စာရပဏ္ဍိတာ၊ စာရပဏ္ဍိတာသည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊
မာဓုတ္တေ၊သေသောသားကြောင့်။သောကာဘိဘူတံ၊ ဗိုးရိပ်ခြင်းသည်
နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဇေဋ္ဌဘာတရံ၊ အကြီးဖြစ်သောနောင်တစ်ကို၊အတ္တ
နော၊မိမိ၏၊ ဥပါယကောသလ္လေနစ၊ ဥပါယ်ဟု မြည်၌လိမ္မာသဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ဓမ္မကထာယစ၊ တရားစကားဖြင့် လည်းကောင်း၊တတောဓုတ္တေ
သောကတော၊ဆိုသားကြောင့်ဖြစ်သောဗို ရိပ်ခြင် မှ၊ဝိနိဝတ္တယိယထေ၊
ဆုတ်နစ်စေဘိသကဲ့သို့၊ဇေဝံ၊ဤအတူ၊အညေဝံ၊တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော
ယေသဉ္ဇညာ၊ အကြင် ပညာတို့သည်။ အနုဘုဒ္ဓကာ၊ သနားမြီးမြှောက်
စောင့်ရှောက်ဘတ်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဘေသပ္ပညာ၊ထိုပညာ
ရှိတို့သည်၊ဉာတိနံ၊အဆွေအမျိုးတို့၏၊ ဥပကာရံ၊ကျေးဇူးကို၊ကရေန္တိ၊
ပြုကုန်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။

ယဿတောဒိသာ ဟောန္တိတိ၊ ယဿတောဒိသာဟောန္တိဟူသော
အယံ၊ဤဂါယာသည်၊အဘိသမ္ပန္နဂါယာ မြတ်စွာဘုရားသည်သာတော်
မူအပ်သော ဂါယာတည်း။ တဿ၊ထိုဂါယာ၏၊ အတ္ထော၊အနက်ကား၊
ယေနကာရဏေန၊ အကြင်သို့ သာအကြောင်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓတ္ထ၊သားကြောင့်၊
သောကပရေတံ၊ ဗိုးရိပ်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သော၊ဝါသုဒ္ဓေဝံ၊ ဝါသု
ဒ္ဓေမည်သော၊ ရာဇာနံ၊မင်းကို၊ စာရ ပဏ္ဍိတာ၊ စာရပဏ္ဍိတာသည်၊
သောကဘရဏတ္ထာယ ဗို ရိပ်ခြင်းကိုပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊သုဘာ
သိတေန၊ကောင်းစွာ ဟောအပ်သော တရားစကားဖြင့်၊အနွေဘိဇ္ဇဝေသိ

ယထာ၊ အစဉ် ခိုက်သကဲ့သို့၊ အညာသမိ၊ ဝါသုဒ္ဓေဝမင်၊ မှတပီးလည်း
ဖြစ်သော၊ ယဿ၊ အကြင်မင်းအစရှိသော သူအာ၊ တောဒိသော၊ ဤသို့
သဘောရှိကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ အဇ္ဈော၊ အမတ်တို့
သည်၊ သန္တိ ရှိကုန်၏၊ သံဝိဇ္ဇာသနာသ၊ ထင်ရှားရှိသော၊ တဿ၊ ထိုမင်း
အစရှိသောသူအား၊ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်၊ ကုတော၊ အတယ်
မှ ရှိခုံနည်း၊ သေသဝါထာ၊ ကြွင်းကျန်သော ဝါသောတို့သည်၊ ဟောဋ္ဌာ၊
အောက်၌၊ ဂုတ္တတ္ထာဝေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက် ရှိကုန်သည် သာလျှင်
တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

သန္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နှစ်ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာတော်
ကို၊ ကာဟရိက္ခာ၊ ဆောင်တော်မူ၍ ဝေ၊ ဤသို့ ဥပါသက၊ ဥပါသကာ၊ ပေါ
ရာဏကပဏ္ဍိတာ၊ ရှေ့၌ဖြစ်ကုန်သောပညာရှိတို့သည်၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာ
ရှိတို့၏၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဂုတ္တသေသကံ၊ သားကြောင့်ဖြစ်
သောစိုးရိမ်ခြင်းကို၊ ဟရိသု၊ ပယ်ပျောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်
တော်မူ၍၊ သမ္ပာနိ၊ သမ္ပာတို့ကို၊ ပကာသေတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ဇာတကံ၊
ဇာတ်ကို၊ သမောဓာနေယိ၊ ပေါင်းတော်မူ၏၊ သမ္ပပရိယောသာနေ၊ သမ္ပာ
တို့ နှိပ်ပြတော်မူသည်၏အဆုံး၌၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ သောပတ္တိ
ဖလေ၊ သောတပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အပြီး
တည်း။ ကဿပေတဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုနာ၊ ကဿပေတဝတ္ထု၏အတွင်းသည်၊
နိဗ္ဗာနာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂-ဥပရိဝဂ်-၇-နေပါလသေဋ္ဌိပေတဝတ္ထု။

နဂ္ဂေါဒုဗ္ဗဏ္ဏရူပေါသီတိဣဒံ၊ နဂ္ဂေါဒုဗ္ဗဏ္ဏရူပေါသီ အစရှိသောဤဝတ္ထု
ကို၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊
ဝိဘရန္တေ၊ နေတော် မူသည်ရှိသော်၊ နေပါလပေတံ၊ ဥစ္စာစောင့်သော
ပြိတ္တာ ကို၊ အာရန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏ကို၊ ချေ၍ပြု
ဦးအံ၊ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပ္ပန္နံ၊ ပွင့်တော်မမူမီ၊ ပဏ္ဏုဇ္ဈေ၊ ပဏ္ဏ
တိုင်း၌၊ ဇေကန္တနဂ္ဂေ၊ ဇေကန္တမြို့၌၊ နေပါလကောနာမ၊ နေပါလကအ
မည်ရှိသော၊ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အသဇ္ဈေ၊ သဇ္ဈ
တရားမရှိသည်၊ အပသန္တာ၊ မကြည်ညို။ ကဒရိယော၊ ဝန်တိုစဉ်းလဲ၏၊
နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ၊ နတ္ထိ ကအယူရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုနေပါလသူဌေး၏၊ ကိရိယာ၊ အမှု

အ.၇.၇. ပါဠိဘာဝေ၊ ပါဠိတင်အားဖြင့်သာလျှင်။ ဝိညာယကံ၊ သိအပ်
 ၏သော၊ ထိုနေပါလသုဋ္ဌေ သည်။ ကာလကံတွာ၊ သေခြင်းကိုဖြင့်။ မရ
 ကန္တာရေ၊ သဲကန္တာရသို့ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊
 ဖြစ်လေ၏။ တသ၊ ထိုပြိတ္တာ၏ကောယော၊ ကံယံသည်။ တသကွဉ္စပမာ
 နော၊ ထန်သို အတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သမုဋ္ဌိတန္တရံ၊
 ကောင်စွာထသောအရရှိသည်။ ဗရ သာ၊ ကြမ်းတန်းသည်။ ဘယာန
 ကော၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသည်။ ဗုဗ္ဗန္တော၊ အဆင်းမထွသည်။ အဓိဝေ၊
 အလွန်သွင်းမိရူပေါ၊ တောက်ပြုံးသောအဆင်းရှိသည်။ ဝိဂစ္ဆန္တသန္တေန၊
 စက်ဆုဖွယ်သော အမြင်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပြိတ္တာ
 သည်။ ပဉ္စပန္နာသဝဿာနံ၊ ငါးဆွေခွက်တို့ပတ်လုံး။ တတ္ထသိတ္ထံဝ၊ ဝ
 မင်းတလုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒကမိန္ဒုဝ၊ ရေတပေါက်ကိုလည်းကောင်း၊
 အထာဘန္တာ၊ မရသည်ဖြစ်၍။ ဝိသုက္ခ ကဏ္ဍောဋ္ဌဇိဌေါ၊ အထူးသဖြင့်
 ခြောက်သော လည်ချောင်း နှုတ်ခပ်လျှာရှိသည်။ ဇိဗန္တဝိပါသဘိတု
 တော၊ သာလောင်ခြင်း ဖွတ်သိပ်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဣ
 တောမိဘာဝ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ပရိတ္တံ၊ လည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌ အ
 ကံ ငါဘို့၏။ ဘဂဝတံ၊ မြက်စွာတရားသည်။ လောကေ၊ လောက၌ ဥပဇ္ဇိတွ
 ပွင့်သော်မူ၍၊ ပာတ္တိဘဝဓမ္မပက္ခေ၊ လည်စေအပ်သောမြတ်သောဓမ္မေကို
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုက္ခမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊
 ဝိဘရုဇ္ဈေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေ
 ကုန်သော၊ ဝါဏီဇော၊ ကုန်သည်တို့သည်။ ပဉ္စမတ္တာနိသကဿတာနံ၊ ငါး
 ရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောလည်းတို့ကို၊ တဏှာသ၊ တဏှာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေတွင်
 ပြည့်စေ၍၊ ဥတ္တရာပထံ၊ ဥတ္တရာပထတိုင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ လွှား၍၊ တဏှာကံ၊
 ဥစ္စာကို၊ ဝိတ္တိဏိတွာ၊ ရောင်၍၊ ပဋိလဒ္ဓဘဏှံ၊ တဘန်ရအပ်သောဥဒ္ဓဘာရံ၊
 သကဓမ္မသု၊ လည်တို့၌၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ပဋိနိဝတ္တမာနံ၊ ပြန်လေ
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ သာန္တသမယေ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ အညတရံ၊ တရားသော၊
 ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ချင်းသို့၊ ပါဝုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုသစ်ပင်ချင်း
 ၌၊ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို၊ မုဋ္ဌိတွာ၊ ချွတ်၍၊ ရတ္တိယံ၊ ည၌၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊
 ကပ္ပေသံ၊ ပြုကုန်၍၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သောပေတော၊ ထိုနေပါလပြိတ္တာ
 သည်၊ ဝိပါသဘိတုတော၊ ဖွတ်သိပ်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ပာနိသဿ၊ ရေ၏ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ အာဂစ္ဆာ၊ လာ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ ဝိန္ဒု၊ မတ္တိပနိယံ ရေတပေါက်မှကုန်လည်း၊ အလကိတွာ၊ မရ၍၊ ဝိဘ

တံသော၊ ကင်းသောအသံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဆံ့မူလော၊ ပြတ်သောအ
 မြစ်ရှိသော၊ တံသောပိသ၊ ထန်းပင်ကဲ့သို့၊ ဆံ့မူပဒါ၊ ပြတ်သောမြစ်
 သည်ဖြစ်၍ ပေတဝိ၊ လည်းကျ၏။ ဘံ၊ ထိုပြိတ္တာကိုးဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ငါဏိဇာ
 ကုန်သည်တို့သည်။ ။

မာရိသ၊ အချင်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ နဂ္ဂေ၊ အဘတ်မရှိသည်လည်း၊ အသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဒုပ္ပန္နရူပေါ၊ အသင်းလှေသော ကိုယ်ရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကိသော၊ ကြံ့တို့သည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ မေနိသန္တတော၊ အကြော
 တည်းဟူသောကွန်ယက်ဖြင့် ခင်းအပ်သောကိုယ်ရှိသည်လည်း၊ အသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဥပ္ပါသုဋ္ဌိကော၊ ထွက်သောနံ၊ ရှိသည်လည်း၊ အသိ ဖြစ်၏၊ ကိသိ
 ကော၊ အရိုးအရေအကြောမျှသာ ကြွင်းသောအလွန်ကြံ့တို့သော ကိုယ်ရှိ
 သည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ မာရိသ၊ အချင်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကော၊ အဘယ်
 အမည်ရှိသောသူသည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာယဂါယာ
 ယ၊ ဤဂါယာဖြင့်၊ ပုန္နိသု၊ မေးကုန်၏၊ တထော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပေတော၊
 ပြိတ္တာသည်။ ။

ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းမှုရှိ
 သောသူတို့၏ဖြစ်ရာအပါယ်သို့လားသော၊ ယမလောကိကော၊ ပြိတ္တာတံ၌
 အကျုံးဝင်သဖြင့် သိအပ်သော၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ အဟံ၊ အညွန့်သည်၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း
 ၏ အကြောင်း မကောင်းမှုကံကို၊ ဂရိက္ခာ၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣတော၊
 ဤသင်တို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာတံ၌၊ ဂဟော၊ ပဋိသန္ဓေ
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အာပိကတ္တာ၊
 ထင်စွာပြု၍၊ ပုန၊ တတန်၊ တေဟံ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ မာရိသ၊ အချင်း၊
 ကိနု၊ အသို့နည်။ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးတပဉ္စ၊ ကာယန၊ ကိုယ်
 ဖြင့် ဒုက္ကဋ်၊ သူ၏အသက်ကုသတ်ခြင်း အစရှိသော ကာယဒုစရိုက်ကို၊
 ကထံ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့် ဒုက္ကဋ်၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်း
 အစရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္က
 ဋ်၊ သူတပါး၏စည်းစိမ်ကိုမိမိသို့ ရှေ့ရှုကြံခြင်းအစရှိသောမနောဒုစရိုက်
 ကိုကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ သမ္မာ၊ အချင်း၊ ကိသကမ္မကိသကမ္မပိပါကေန၊
 အဘယ်ဒုစရိုက်အကုသိုလ်ကံနှင့်အကျိုးအားဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣတော၊
 ဤငါတို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာတံ၌၊ ဂဟော၊ ပဋိသန္ဓေ၏
 အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောကံကို၊

ပုစ္ဆိတော၊မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊ နိဗ္ဗတ္တဇ္ဇာနိတာ၊စိတ်သာ
 အချိန်၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အတိတဉ္စ၊ လွန်လေပြီးသည်လည်း ဖြစ်သော၊
 ပစ္စုပ္ပန္နိ၊ဖြစ်သည့်လည်းဖြစ်သော၊အနာဂတဉ္စ၊ဖြစ်လတ္တံ့လည်းဖြစ်သော၊
 အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပဝတ္ထိ၊အကြောင်းကို၊ ဒေဝေ၊ဒေဝန္တော၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊
 တေသဉ္စ၊ထိုကုန်သည်တို့အားလည်း၊ သြဝါဒံ၊အဆုံးအမကို၊ ဒေန္တော၊
 ပေးလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဘဝ၌၊ ပဏ္ဍဝနံ၊ပဏ္ဍတိုင်း၌နေ
 ကုန်သော၊င်းတကျိပ်တို့၏၊ ဇေကန္တန္တိ၊ ဇေကန္တဟူ၍၊ငါ့သုတံ၊အပေါ်
 ထက်ဝန်းကျင်မှကျော်လောထင်ရှားသော၊ နဂရံ၊ပြာ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊
 ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးလွန်လေပြီးသော အတ္တဘော၌၊
 အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊တတ္ထနဂဓေ၊ထိုမြို့၌သေ၌ သူငယ်သည် အာသိ၊
 ဖြစ်၏မ၊အကျွန်ုပ်၏၊နေပါလောတိ၊နေပါလသူငယ်ဟူ၍၊ နုဿသ၊လူတို့
 သည် ဝိန၊သိကုန်၏၊မ၊အကျွန်ုပ်၏၊ဟံ၊ညဿ၊ငွေအသပြ ဇာ၊ပမေကံ၊
 အဘိုင်းအရှည်သည်၊သကုဝါဟာနံ၊လှည့်ဝန်တို့၏၊အသိ၊ရှစ်သံယံ
 ရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဇေ၊တရူပံ၊ရွှေသည်လည်း၊ မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊
 ပဏ္ဍတံ၊များသောအတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊အဟောသိ၊ရှိ၏၊ မုတ္တံ၊ပုလဲ
 တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝေဠုရိယာ၊ ကျောက်မုက်ရွှံ့သည် လည်း
 ကောင်း၊ဗဟု၊များကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊အရှင်
 ကောင်းတို့၊တာဝ၊ထိုမျှလောက်၊ မဟာနေဿာဝိ၊များသောဥပုသ်သုတ်
 လည်း၊ မ၊အကျွန်ုပ်အား၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒါဝုတ္တိ၊ပေးလှူခြင်းငှါလည်း စိဉ္စ၊
 စိတ်သည်၊ယံ၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ နအာဟု၊မြတ်တသ္မာထံ၊ကြွင်း
 ယာဝနကာ၊ဖုန်တောင်းစာ တို့သည်၊ မံ၊ငါကို၊ အာဒန္တ၊မြေဝေလင့်
 ကုန်၏၊ဤသို့၊မနသိကရိတ္တံ၊နှသံ ပြု၍၊စွဲရံ၊တံခါးသံ၊ ဝိယေတ၊ငါတိတ်
 ၍၊ ဘုရားတော်၏၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ အသန္ဓေ၊ကံကံ၏အကျိုးကို၊ပသံ၊
 ကြည်ခြင်းမရှိသည်၊ အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ မစ္ဆမိ၊ဝန်ကံ ခြင်းရှိသည်လည်း၊
 အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ကဒရိ၊ယာဝ၊ကြမ်းသောဝန်တို့ခြင်းရှိသည်လည်း၊ အာ
 သိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့ကို၊ ဒေန္တဝနံ၊ဒေန္တော၊ ပေးလှူသောသူတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရေန္တဝနံ၊ ကရေန္တော၊ပြုကုန်
 သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ဒိဿ၊ မြင်၍၊ ပရိတာသကော၊ တေ၊ဖြင့်နှင်း
 ခြောက်တတ်သည်၊အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ဗဟု၊နေ၊ပေးလှူကုန် သောသူတို့၏အ
 ပေါင်းဖြစ်သော များသောသူတို့ကို၊ ပုညကမ္မတော၊ ကုသိုလ်ကံမှ၊ ဝိရ

ယိသံ၊ မြစ်တတ်၏၊ ဒါနံ၊ ဒါနကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သံယမဿ၊ သီလတည်းဟူသောစောင့်စည်းခြင်း၏၊ ပလံ၊ အကျိုးသည်။ ကုတောနတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိစ္ဆာဒိဗ္ဗိကော၊ ပေါက်ပြွန်သောအမြင်ရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ပေါက္ခယေသေပါနာနိဝ၊ ရေတိုင်းရေကန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရေပိတရေပိတာနိ၊ စိုက်ပျိုးအပ်ကုန်သော၊ အာရာမာနိဝ၊ သစ်သီးအရံပန်းအရံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပပါယောစ၊ ရေအိုးစင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂေ၊ မြေညွန့်အဖွင့်သည်တို့ကြောင့် အသွားခက်သော အပင်၌၊ သင်္ကမနာနိဝ၊ ထံတားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနာသေသိ၊ ဖျက်ဆီးပြီး၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ အကကလျာဏော၊ မပြုအပ်သောကုသိုလ်ကံရှိသော၊ ကတပါပေါ၊ ပြုအပ်သော အကုသိုလ်ကံရှိသော၊ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ တတော၊ ထိုအနပါသသုဋ္ဌေး၏အဖြစ်မှာ၊ စတော၊ ရွှေလျှောသည်ရှိသော်၊ ပေတ္တိဝိသယံ၊ ပြိတ္တာတုံ၌၊ ခုပ္ပိ၊ ဝါသသမ္ပိတော၊ ဆာလောင်မွက်သိပ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယေတော၊ အကြင်အခါမှာ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ကာလကံတော၊ သေလွန်၏၊ တတော၊ ထိုအခါမှ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဋ္ဌပဏ္ဏာသဝဿာနိ၊ ငါဆွဲငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဘုတ္တံ၊ စားအင်းသော၊ တောဇနံဝါ၊ တောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗီတံ၊ သောကံ အပ်သော၊ ပါနိယံဝါပန၊ ရေကိုလည်းကောင်း၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ ယောသံယမော၊ အကြင်လောဘအစရှိသည်တို့၏၊ ကစွမ်းအားဖြင့် တစုံတယောက်သောသူအားလည်း မပေးလှူခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောသံယမော၊ ထိုသို့မပေးမလှူခြင်းသည်၊ ပေတယောနိယံ၊ ပြိတ္တာမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တပေတနံ၊ ဖြစ်ကုန်သောပြိတ္တာတုံ၏၊ မဟာဗျသနဿ၊ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်း၏၊ ဘေတုဘာဝတော၊ အကြောင်းမရှိသောကြောင့်၊ ဝိနာသော၊ မပေးလှူယက်သော သတ္တဝါတို့၏ ပျက်စီးကြောင်းမည်၏၊ ယောဝိနာသော၊ အကြင်ပျက်စီးကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောဝိနာသော၊ ထိုပျက်စီးကြောင်းသည်၊ သံယမော၊ မပေးမလှူယက်ခြင်းပင်တည်း။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ ယောသံယမော၊ အကြင်မပေးမလှူယက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောသံယမော၊ ထိုမပေးမလှူယက်ခြင်းသည်၊ ဝိနာသော၊ ပျက်စီးကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေတောဟိပေတောဝေ၊ ပြိတ္တာတို့သည်သာလျှင်၊ ဇာနန္တိကံ၊ သိကုန်သတတ်။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝုဓေ၊ ရှေ့ဘာ၌၊ ပဟုကေ၊ များစွာသော၊ ဝေန၊ ဥစ္စာ

သည်၊ ဝိဇ္ဇာမာနေ၊ ရှိလျက်၊ သံယမိသံ၊ အလှူပေးခြင်းစသောကောင်းမှုမှ
 တွန့်တိုခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဧယျဓေဗ္ဗသုလ္လတုယံဝတ္ထုတို့သည်။
 သန္နသု၊ ရှိကုန်လျက်လည်း၊ အတ္တနောမိမိန္တိ၊ ဒိဝံ ဗြိရိရာက္ခန္ဓာကြီးသ
 တုယံ ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံ ကို၊ နာကသိ၊ မပြုမီ၊ သာဟံသော၊ အဟံ။
 ထို အကျွန်ုပ်သည်၊ အတ္တကမ္မ ဗလူပဝေါ၊ ကိုယ်သည်ပြုအပ်သော အ
 ကုသိုလ်ကံအကျိုး သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပစ္ဆိမနုတပ္ပါမိ၊ နောက်၌အစန်တလဲ
 လဲပူပန်၏။ ။ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်းတို့။ ဧတူဟိမာသေဟိ စတုန္တံမာ
 သာနံ၊ သေးသောတို့၏ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ကာလံကိရိယာ၊ သေ
 ခြင်းသည်၊ ဘဝိယာတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧကန္တကဋကံ၊
 စင်စစ်ဆင်းရဲသော၊ ယောနံ၊ ပြင်၊ ထန်စွာသော၊ နိဇ္ဈယံ၊ အငြိမ်ငရဲသို့၊ ပပ
 တိသံ၊ ကျလတ္တံ့၊ ။တံနိဇ္ဈယံ၊ ထိုအငြိမ်ငရဲသည်၊ စတုကဏ္ဍံ၊ လေး
 ထောင့်ရှိ၏၊ စတုန္ဒါရံ၊ တံခါးလေးခုနှင့်ယှဉ်၏၊ တံ၊ ထိုအငြိမ်ငရဲကို၊ ဝိဘဠာ၊
 ကောင်းစွာဝေဘန်အပ်၏၊ ဘာဂသော၊ အဘို့အားဖြင့် မိတ်၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်
 ၏၊ အယောပါကာပေရိယန္တံ၊ သံတံတိုင်းဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်ခြံရံအပ်၏။
 အယသော၊ သံပြားဖြင့် ပဋိကုဏ္ဍိတံ၊ ပိတ်ဖုံးအပ်၏၊ တသေ၊ ထိုအငြိမ်ငရဲ၏၊
 အယောမယာ၊ သံဖြင့်ပြီးသော၊ တုဒိ၊ ခြေသည်၊ ဇလိတာ၊ အလျှံတပြောင်
 ပြောင်တောက်၏၊ တေဇသယုတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှထွက်သောအလျှံ
 ရှိသောများသောမိ၊ နှင့်မပြတ်ယှဉ်၏။ တသေ၊ ထိုအငြိမ်ငရဲ၏၊ သမန္တော၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဗဟိ၊ အပယျို၊ သမုဗ္ဗိတာ၊ ထွက်သော၊ ဇာယောမီးအလျှံ
 သည်၊ သဗ္ဗဒိသာသု၊ ခပ်သိပ်၊ ကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့၌၊ ယောဇနသ
 တံ၊ ယူဇနာတရာတိုင်တိုင်၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့၍၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခပ်သိပ်၊ တိဇ္ဇတံ၊
 တည်၏။ ။ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ သော၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကတသေ၊
 ပြုအပ်သော၊ ပါပသေ ယုတ်သော၊ ကမ္မသေ၊ အကုသိုလ်ကံ ။ ဗလံ၊ အ
 ကျိုးဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဝေဒနံ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကို၊ တဠု၊ ထိုအငြိမ်ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗံ၊
 ကြွ၊ မြင့်စွာသော၊ အဋ္ဌါနံ၊ ကာသပတ်လုံး၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝေဒိသံ၊
 ခံစားရလတ္တံ့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘုသံ၊ ပြင် စွာ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 သောစာမိ၊ ရို ရိမ်း၏။ ။ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ တံတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဝေါ၊ သင်တို့ကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဩဝါဒဝသေန၊ ဆုံးမသည်၏အ
 စွမ်းအားဖြင့် ဝေဒိမိ၊ ဆို၏၊ ဝေါဓမ္မာကံ၊ သင်တို့အား၊ ဘဒ္ဒ ကောင်းခြင်း
 သည်၊ ဘောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ယာဝန္တော၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊
 တုမှ၊ သင်တို့သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤ အရပ်သို့၊ သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်ရောက်

လာကုန်၏။ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံကုန်သောသင်တို့သည်။ မမ၊ အကွန်ဝရ
 ၏။ ဝစနံ စကားကို၊ သုကာထ၊ နာကြကုန်လော၊ ကုမ္ဘာသင်တို့သည်။ အဝိ
 ဝါ၊ ထင်ရှာလည်း။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော။ ကမ္ဘံ၊ အကုသိုလ်ကံကို။ မာအ
 ကတ္ထ၊ မပြုကုန်လင့်၊ ယဒိ ထိုမှတစ်ပါး။ ရပေသဝါ၊ ပုန်းကွယ်သည်ဖြစ်၍
 လည်း။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော။ ကမ္ဘံ မကောင်း မှုကံကို။ မာအကတ္ထ၊ မပြု
 ကုန်လေလင့်၊ ကုမ္ဘာသင်တို့သည်။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော။ တံကမ္ဘံ ထံအ
 ကုသိုလ်ကံကို။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ သဗ္ဗေကရိယသထ၊ အကယ်၍ပြု
 ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ တေရဟိဝါ၊ ယခုအခါ၌မူလည်း။ ကရောထ၊ ပြုကုန်အံ့။
 တဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏။ ဗလဘုတာ၊ အကျိုးဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဒုက္ခာ၊
 ဆင်ရဲမှ။ ဥပေက္ခဥပတိတွာ၊ ပြန်၍။ လောယတံပလာယန္တာဒိ၊ ပြေးကုန်
 သော်လည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ မုတ္တိ၊ လွတ်ခြင်းသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။
 ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ မေတ္တေယျာ၊ အမိတ်လုပ်
 ကျွေးကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော။ ပေတ္တေယျာ၊ အဘာန်လုပ်ကျွေး
 ကုန်သည်လည်း။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌပဝ၊ ယိ
 ကာ၊ အသက်ဂုဏ်ဖြင့်ကြီးကုန်သောသူတို့အား။ အရိအသေပြုကုန်သည်။
 ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော။ သာမညာ၊ ရဟန်းတို့ကိုလုပ်ကျွေးကုန်သည်။ ဟော
 ထ၊ ဖြစ်ကုန်လော။ ဗြဟ္မညာ၊ သုတေသနကောင်းတို့ကို လုပ်ကျွေးကုန်သည်
 လည်း။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော။ ဇေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်
 ကောင်းမှုတို့ကိုပြုကုန်သည်ရှိသော်၊ ကုမ္ဘာသင်တို့သည်။ သင်္ဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်
 သို့၊ ဂမိယသထ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာဂါယာ ဤဂါယာတို့
 ကို။ အဘာသိ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌။ ပဏ္ဍဝနန္တိ၊ ပဏ္ဍဝနံဟု သည်ကား။ ပဏ္ဍဝနာမ၊
 ပဏ္ဍဝအမည်ရှိသော၊ ဓမ္မဿ၊ တိုင်း၏။ ဇေနာမကောနံ၊ ဤသို့ပဏ္ဍဝဟူသော
 အမည်ရှိကုန်သော၊ ရာဇုနံ၊ မင်းသို့၏။ ဇေကန္တန္တိ၊ ဇေကန္တံဟုသည်ကား
 တဿနဂဓဿ၊ ထိုမြို့၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ တတ္ထာတံ၊ တတ္ထဟူသည်
 ကား။ တသ္မိံ၊ နဂဓာ၊ ထိုမြို့၌၊ ပုရေတိ၊ ပုရေဟူသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့၌၊ အတိ
 တတ္ထဘာဝေ၊ လွန်လေပြီးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ နေပလောတိမံ၊ ဝိနိ၊ နေ
 ပါလောတိမံ၊ ဝိနိဟူသည်ကား။ နေပါလသေဗ္ဗိတိ၊ နေပါလသူ ဗျဟူ၍၊ ဝံ၊
 ငါတို့။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တယိဒံတံအံနာမံ၊ ထိုနေပါလဟူသောအမည်
 သည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟံ၊ ငါအား။ အတ္ထဝနုဂတမေဝ၊ အနက်သို့အစဉ်
 လိုက်သောအမည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေသန္တော၊ ပြလိုသည်

ဖြစ်၍၊ အသိဘိဝါထံ၊ အသိအစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာ ဆို၍၊ တတ္ထံ၊ ထို
 ဂါထာ၌၊ သကဋ ဝါဟာနန္တိ၊ သကဋ ဝါဟာနံဟူသည်ကား၊ ဝိသတိခါရိ
 ကော၊ တင်းရှစ်ဆယ်သည်၊ ဝါဟော၊ တံ ဝါဟမည်၍၊ ယော၊ အကြင်တဝါ
 ဟကို၊ သကဋန္တိ တထွည်းဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၍၊ တေသံသကဋ ဝါဟာနံ၊
 ထိုထွည်းဝါဟတို့၏၊ ဟိရည သကတပဏသားငွေအသပြာ၍၊ အသိ
 တိ၊ ရှစ်ဆယ်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ပဟူတံမေဇောတရူပန္တိ၊ ပဟူတံ
 မေဇောတရူပံဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏဝီသေန၊ ရွှေကိုအဦ ပြုသဖြင့်၊ ပဟူတံ၊
 များသည်၊ အနေကာကာရပရိမာဏံ၊ များသောအချင်းအရာ အတိုင်းအ
 ရှည်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်
 ခြင်းတည်း။ ၊

နမေဒေါတုံဝိယံ အဟူတိ၊ နမေဒေါတုံဝိယံ အဟူဟူသည်ကား၊ ဒါနံ၊ အလှူ
 ကို၊ ဒါတု၊ ပေးခြင်း၌၊ မယံ ငါအား၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်သည်၊ နာဟောသိ၊ မဖြစ်၊
 မာမံယာစနကာဒ္ဓသန္တိ၊ မာမံယာစနကာဒ္ဓသံ ဟူသည်ကား၊ ယာစကာ၊
 တောင်းကုန်သောသူတို့သည်၊ မံ ငါကို၊ မာပသမိ၊ သု၊ မမြင်စေကုန်သ
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ဂေဟန္တရံ၊ အိမ်တံခါးကို၊ ဝိဒဟိ၊ တွေ့၊ ဝိတံ၊
 တုဇ္ဇာမိ၊ စား၏၊ ကဒရိယောသိ၊ ကဒရိယောဟူသည်ကား၊ ဝေဒမန္တရိ၊
 ကြမ်းသောဝန်တို့ခြင်းရှိသည်၊ ပရိဘာသကောတိ၊ ပရိဘာသကောဟူ
 သည်ကား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေန္တေ၊ ပေးလှူကုန်သောသူတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 တသေန၊ တေးဖြင့်၊ သန္တဇ္ဇကော၊ ခြင်းခြောက်တတ်သည်၊ ဒေန္တာနံက
 ရောန္တာနန္တိ၊ ဒေန္တာနံကရောန္တာနံဟူသောပုဒ်သည်၊ ဥပယောဂဝတ္ထေ ဒုတိ
 ယာအနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ ဆဗ္ဗဘတ်သက်သောပုဒ်တည်း၊ ဒါနာနံ၊ အလှူ
 တို့ကို၊ ဒေန္တေ၊ ပေးလှူကုန်သောသူတို့ကို၊ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊
 ကရောန္တေ၊ ပြုကုန်သောသူတို့ကို၊ ဗဟုဇနေတိ၊ ဗဟုဇနေဟူသည်ကား၊
 ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒေန္တာနံဝါ၊ ပေးလှူကုန်
 သောသူတို့၏သည်းကောင်း၊ ကရောန္တာနံဝါ၊ ပြုကုန်သောသူတို့၏သည်း
 ကောင်း၊ သမုဒယဘူတံ၊ အပေါင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ဇနံ၊
 လူအပေါင်းကို၊ ပုညကမ္မတော၊ ကောင်းမှုကံမှ၊ ဝါရိသံနီ ဝါရေမိ၊ တာ ဖြစ်
 ၍၊ ဝိပါကောနတ္ထိဒါနဿာတိအသဒိ၊ ဝိပါကော၊ ဣဒါနဿဤသို့အစရှိသော
 စကားသည်၊ ဒါနာဒိနံ၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ နိဝါရဏေ တား
 မြှစ်ခြင်း၌၊ ကာရုဏာနဒဿနံ၊ အကြောင်းကိုညွှန်းပြသောစကားတည်း။

တတ္ထာဏိယကားရပ်၌ ဝိပါကောနုတ္တိဒါနသင်္ဂဟိ၊ ဝိပါကောနုတ္တိဒါနသင်္ဂဟိ
သည့်ကား။ ဒါန ၁၂ ဖြစ်သည်။ ကောင်းမှု နှစ်ပြုခြင်း၏။ ဖလံနာမ၊ အကျိုးမည်
သည့် နုတ္တိမရှိ၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ ပျဉ်းပျဉ်း၊ ကောင်းမှုကောင်း မှုဟူ
သည့်ကား။ နေဝိနာသောဝေ၊ ဥပ္ပာဇ္ဈိပျက်စီးခြင်းသည် သာယျင်တည်း။
ဣတိ။ ဤသို့၊ ဒိပေတိ၊ ပြန့်၊ သံယမသောတိ၊ သံယမသဟူသည့်ကား။ သီလ
သံယမသ၊ သီလ နှစ်စောင့်စည်းခြင်း၏။ ကုတောဖလန္တိ၊ ကုတောဖလံ
ဟူသည့်ကား။ ကုတောနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသော၊ ဖလံ၊ အကျိုးကို၊
လက္ခာတိ၊ ခုအပ်သနည်း။ သီလကုတော၊ သီလ နှစ်စောင့်ခြင်းသည်၊ နိရုတ္တက
မေ၊ ကျယ်၍ သာယျင်တည်း။ ဣတိအယံ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယ်သော၊
အဓိပ္ပါယ်တည်း။ အာရာမာနိတိ၊ အာရာမာနံဟူသည့်ကား။ အာရာမေသစ်
သီးအရံ နှစ်အရံတို့ကို၊ ဥပဝနာနိ၊ ဥပျာဉ်တို့ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။
အနတ္တ၊ အနက်တည်း။ ပပါယောတိ၊ ပပါယောဟူသည့်ကား။ ပနိယသ
လံ၊ သောက်နေအိုးစင်ကို၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂဟူသည့်ကား။ ဥကမိက္ခလ္လသနံ၊
ရှေ့ပြည့်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒုဂ္ဂမနဋ္ဌာနေ၊ အသွားခက်သော
နေရာ၌ သက်မနာနိတိ၊ သက်မနာနိဟူသည့်ကား။ သေတုယော တံတား
တို့ကို၊ တတောရတောတိ တတောရတောဟူသည့်ကား။ တတောမနုဿ
လောကတော၊ ထိုလူ့ပြည်မှ ရတော၊ ရတေသည်ရှိသော၊ ပဉ္စပဏ္ဏာသ
တိ၊ ပဉ္စပဏ္ဏာသဟူသည့်ကား။ ပဉ္စပညာသ၊ ငါးဆင့်ငါးနှစ်တို့ ပတ်လုံး၊
ယတောကာလကံတောအာန္တိ၊ ယတောကာလကံတောအဟံဟူသည့်
ကား။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာလကံတော၊ သေ၏။
တတော၊ ထိုသေသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ စ၍၊ နာဘိဇာနာမိတိ၊ နာဘိဇာနာမိဟူ
သည့်ကား။ ဧတ္တကံကာလံ၊ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ ဘုတ္တံဝါ၊
စားရသည် နှစ်လည်းကောင်း၊ ဝိတံဝါ၊ သောက်ရသည် နှစ်လည်းကောင်း၊
ကိဉ္စိ၊ ဘဝံဘဝံ နှစ်၊ နာနာမိမေ၊ ယောသံယမေ သောဝိနာ သောတိ၊
ယောသံယမေသောဝိနာသောဟူသည့်ကား။ လောဘာဒိဝသေန၊ လောဘ
အရရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယံသံယမနံ၊ အကြင်မပေးလှူခြင်းသည်၊
ကဿပိ၊ တရံဘယောက်သောသူအား၊ အဒါနံ၊ မပေးခြင်းသည်၊ အတ္တိ၊
ရှိ၏။ သော၊ ထိုမပေးလှူခြင်းသည်၊ ဣမေသံသတ္တနံ ဤသတ္တဝါတို့၏၊ ဝိနာ
သောနာမ၊ ပျက်စီးခြင်းမည်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
ပေတယောနိယံ၊ ပြဋ္ဌာသုံး၌၊ နိဗ္ဗတ္တပေတာနံ၊ ဖြစ်သောပြိန္ဒာတို့၏၊ မဟာ
ဗျသနဿ၊ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်း၏။ ဟေတုတာဝေတော၊ အကြောင်း

ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ယောဝိနာသောသောသံယမောတိ ဣမိ
 နာ။ ယောဝိနာသောသောသံယမောဟူသောဤပါဠိဖြင့်၊ ယထာဝုတ္တံသ။ ။
 အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီ။ သော၊ အတ္ထုဿ၊ အနက်၏ ဧကန္တိကတာဝံ စင်
 စပ်ဟုတ်မှန်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ပေတာဟိကိရဇာနန္တိတိ ဧတ္ထံ၊
 ပေတာဟိကိရဇာနန္တိဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဟိသဒ္ဓေါ၊ ဟိသဒ္ဓါသည်၊ အဝဓာရ
 ဟော၊ အဝဓာရဏအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်သုံးတည်း၊ ကိရသဒ္ဓေါ၊ ကိရ
 သဒ္ဓါသည်၊ အရုမိသုစနေ၊ အလိုမရှိသည်ကိုပြခြင်း၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်
 တည်း။ သံယမော၊ မပေးလှူငှင်းသည်၊ ဒေယျဓမ္မဿ၊ လှူကွပ်ဝတ္ထုကို၊
 အပရိစ္ဆာဂေ၊ မစွန့်ကြဲခြင်းသည်၊ ဝိနာသဟေတု၊ ပျက်စီးခြင်း၏ အ
 ကြောင်းတည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ပေတ၊ ဧဝ၊ ပြိတ္တာတို့
 သည်သာလျှင်၊ ဇာနန္တိကံရ သိကုနံသတတ်၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်
 အားဖြင့်၊ အနုဘုယုမာနတ္တာ၊ ခံစားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇာနန္တိ၊
 သိကုနံ၏ မနုဿာ၊ လူဘုံသည်၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုနံ၊ ဣတံ၊ ဤသည်ကားအ
 ဖြေတည်း။ ဣဒံစစနံ၊ ဤကောင်းသည်၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ကဿ၊ အတတ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ မနုဿာနဗ္ဗိ၊ လူဘုံအားလည်း၊ ပေတ နဝိယ၊ ပြိတ္တာ
 တို့ကဲ့သို့၊ ခုပ္ပိပါသဒိဟိ၊ ငတ်မွတ်ခြင်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အတိဘုယုမာ
 နာနံ၊ နှိပ်စက်သည်၏ အဖြစ်တို့၏၊ ဗိဿမာနတ္တာ၊ ထင်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ပေတာပန၊ ပြိတ္တာတို့သည်ကား၊ ပုရိမတ္တတာဂေ၊
 ရှေးကုန်၏အဖြစ်၌၊ ကတကမ္မဿ၊ ပြုအပ်သောမကောဝင်၊ မှုန်၏ပါကဋ
 ဘာဝတော၊ ထင်ရှားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို သုဠ၊
 တရံ၊ ကောင်းစွာ၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုနံ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ဝုရေသံ
 ယမိဿန္တိ အာဒိ၊ အဟံဝုရေသံယမိဿံ ဤသို့အစရှိသော ဝါထာကို၊
 အာဟ၊ ဆု၏။ ။ တတ္ထံ၊ ထိုဝါထာ၌၊ သံယမိဿန္တိ၊ သံယမိဿံဟူသည်
 ကား၊ သယမ္ဘိ၊ ခံမိသည်လည်း၊ ဒါနာဒိပုညကိရိယတော၊ ဒါနအစရှိသော
 ပုညကိရိယမှ၊ သံယမနံသင်္ကေတံ၊ တွန့်တိုခြင်းကို၊ အကာထိ၊ ပြုပြီ၊ ဗဟု
 ကောဓနေတိ၊ ဗဟုကောဓနေဟူသည်ကား၊ မဟန္တိ၊ များစွာသော၊ ဓနု၊
 ဥစ္စာသည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက်၊ ။

၁။ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေါတိ၊ ဝေါဟူသည်ကား၊
 တု၊ မှ၊ သင်တို့သည်၊ သဒ္ဓိဝေါတိ၊ သဒ္ဓိဝေါဟူသည်ကား၊ တန္တိ၊ ဝျာဏံ
 သုန္ဓရံ၊ ကောင်းခြင်သည်၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ ဟောသျှံ၊ ဖြစ်ပါစေသ
 ထည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဝစနသေသော၊ စကော ကြွင်းကို၊ ကာတမ္ဗော၊ ပြုအပ်

၏။ ယာဝန္တတ္ထသမာဂတာဘိ၊ ယာဝန္တတ္ထသမာဂတာဟူသည်ကား။
ယာဝန္တယာဝတ္ထကာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန် သာ၊ တုဌေ၊ သင်တို့
သည်၊ ဧတ္ထဤအချစ်၌၊ သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်ချေ က်လာကုန်၏။
သဗ္ဗေ၊ အလုံးသုံးကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊
သုကာယ၊ နာ၊ ထောင်ကုန်လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊
အဓိပ္ပာယ်တည်း၊ ဘာဝိန္တ၊ အာဝိဟူသည်ကား၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊
ပါကဋ္ဌဝသေန၊ ထင်ရှားသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပကာသနံ၊ ထင်ရှားပြီ
ခြင်း ဟု၊ ရဟောတိ၊ ရဟောဟူသည်ကား၊ အပါကဋ္ဌဝသေန၊ မထင်ရှား
သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ဖုံးကွယ်သော၊ အာဝိဝါ ထင်စွာလည်း၊
ပါကာ ဘပါတာဒိမုသာဝါဒ ဒိကယေဝေပယောဂဝသေန၊ သူ၏အသက်
ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသော မဟုတ်မမှတ်စကားကိုပြောဆိုခြင်းအစရှိ သာ
ကာယကံ၊ စိတ်ကိုသုံး လပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယဒိ၊ ထို၊ ရဟော
ဝါ၊ ဖုန်းကွယ်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ အဘိဇ္ဈာဒိဝသေန၊ သူတပါးစည်စိတ်ကို
ရှေးရှုကြံခြင်း အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပါပကံလာကေ၊ ယုတ်
သော၊ အကုသသမာဓိ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ မာကတ္ထမာကရိတ္ထ၊ မပြုကုန်
လင့်၊ ။

သစေတံပါပကံကမ္မန္တိ၊ သစေတံပါပကံကမ္မဟူသည်ကား၊ အထပန၊
အကယ်၍မူကား၊ တံပါပကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို၊ အာယတံ၊ နောင်အ
ခါ၌၊ ကရိဿသ၊ ပြုကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ တေရေတိဝါ၊ ယခုအခါ၌လည်း၊
ကရောယ ပြုကုန်အံ့၊ နိယာဒိသု၊ ငရဲအစရှိကုန်သော၊ စတုသု၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ အပါယသုစ၊ အပယ်တို့၌လည်းကောင်း၊ မနုဿေသုစ၊ လူ
ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ အပ္ပါယုကာဒိဝသေန၊ အသက်တို့ဖြင့် အစရှိ
သည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်တည်း၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလဘူတာ၊ အ
ကျိုးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခတော၊ ဆင်ရဲမှ၊ ပမုတ္တိပမောက္ခေ နာမ၊ လွတ်
မြောက်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ မရှိ၊ ဥပစ္စာဝိပလ္လာယတန္တိ၊ ဥပစ္စာဝိပလ္လာယ
တံဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပာဘိတွာ၊ ချုံ၍၊ အကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ
နတ္ထိ၊ သွားကုန်သော သူတို့အားလည်း၊ မောက္ခော၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ
ယော၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
နက်တည်း၊ ဥပစ္စာဝိ၊ ဥပစ္စဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိရှိ၏၊ ဣတောဝါ၊
ဤအချစ်မှ လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထောဝါ၊ ထိုအချစ်မှလည်းကောင်း၊ ပလ္လာ
ယန္တေ၊ ပြေးကုန်သော၊ တုဌေ၊ သင်တို့ကို၊ အနုပဋိဿတိ၊ အပြည့်လိုက်

လက္ခံ၊ ဣတိအဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သောအသိဖြင့်၊ ဥပစွသဗ္ဗိပတဝေဝံ
 သည်ဖြစ်၍၊ ပလယန္တနံ၊ ပြေးသည်သည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တုမှ ကံ၊
 သင်္ဘော၊ တတော၊ ထိုကံ၏အကျိုးမှ၊ မောက္ခော၊ လွတ်ခြင်းသည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဂတိကာသဒိဇ္ဈန္တရသမဝါယေ၊ ဂတိကာလအစရှိသော
 အကြောင်းအထူး၏ ညီညွတ်ခြင်းသည်၊ သဘိပနုရိသော်ကာ၊ ဝိပဇ္ဇတိ
 ယေဝ၊ အကျိုးပေသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နယဝ္ဗအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ။

အန္တလိက္ခကောင်းကင်၌၊ ဦးတားတည်သောသူသည်၊ နမုစ္စယျ၊
 မလွတ်ရာ သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ၊ သမုဒ္ဒရာအလယ်၌ ဦးတားတည်သောသူသည်၊
 နမုနုယျ၊ မလွတ်ရာ၊ ပဗ္ဗတာနံ၊ တောင်တို့၏၊ ဝိဝရံ၊ အခေါင်းသို့၊ ပရိသ၊
 ဝင်၍၊ ဦးတားတည်သောသူသည်၊ နမုစ္စယျ၊ မလွတ်ရာ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်
 အရပ်၌၊ ဦးတားတည်သော သူသည်၊ ပါပကမ္မာ၊ မကောင်းမှုကံမှ မုစ္စ
 ယျ လွတ်ရာ၏။ သောဇဂတိပုဗ္ဗေသော၊ ထိုမြေအရပ်သည်၊ နဝိဇ္ဇတေ၊
 မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပေတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ။

မေတ္တယျာဘိ၊ မေတ္တယျာဟူသည်ကား၊ မာတု၊ အမိ၏၊ ဟိတံ၊ အစီး
 အပွားကိုးသော်သည်၊ ဟောထာဘိ၊ ဟောထဟူသည်ကား၊ ဟေသံ၊ ထို
 အပိတို့ ကား၊ ဥပဋ္ဌာနာဒိနိ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကရေထ၊ ဦး
 ကုန်လော၊ ပေတ္တေယျ၊ အဘာဘိအားလုပ်ကျွေးခြင်းတို့သည်၊ တထာ၊ ထို
 အတူတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကုလေ၊ ဇေဋ္ဌာပစာပဏိကာ
 တိ၊ ကုလေဇေဋ္ဌာပစာပဏိကာ ဟူသည်ကား၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌကာနံ၊
 အသက်ခုနစ် ခုနှင့် ကြို ကုန်သောသူကို အား၊ အပစယနကရာ ရှိသောခြင်းကို
 ပြုကုန်သည်၊ သမညာတိ၊ သမညာဟူသည်ကား၊ သမာပုဇကော၊ ရဟန်း
 တို့ အားပူဇော်ကုန်သည် တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗြဟ္မညာတိ၊ ဗြဟ္မညာဟူသည်
 ကား၊ ဗာဟိတပါ ပူဇကော၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော သူတို့အားပူ
 ဇော်ကုန်သည်၊ ဣ ဟိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝေသန္တံ
 ဂမိယထာဘိ၊ ဝေသန္တံ ဟူသည်ကား၊ မယော၊ ငါသည်၊ ဣမိနာ
 ပုတ္တနယေန၊ ဤသို့အပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့ကို ကတွာ
 ပြု၍၊ ဒဝေလကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇိယထာ၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်
 လက္ခံ၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယံပန၊ အကြင်
 ပုန်ကိုကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤနပါလသေဗ္ဗိပတဝတ္ထု၌၊ နဝိတတ္ထံ၊ မသောနအပ်၊
 တံ၊ ထိုပုန်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ခလ္လ္လာတိယပေတဝတ္ထု၊ အာဒိသု၊ ခလ္လ္လာတိ

ယပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ၊ ဝတ္ထုနယောနော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်း ဖြင့်သာသျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံသိအပ်၏။ ။

၁။ တေဝါဏိဇာ၊ ထံကုန်သည် တို့သည်၊ တဿ၊ ထိုပြိတ္တာ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သံဝေဂဇာတာ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ အနုဘမ္ပဇနာ၊ အဉာဏသနာ ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဘာဇနဟိ၊ အိုးတို့ဖြင့်၊ ပါနိယံ၊ ရေကို၊ ဝေဟတွာ၊ ယူ၍၊ တံ၊ ထို ပြိတ္တာကို၊ သယာပေဘူ၊ အိပ်စေ၍၊ မုခေခံတွင်း၌၊ အာသိဗ္ဗိသုသွန်း လောင်းကုန်၏၊ တဘော၊ ထိုနောင်မှ၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ဗာသုဝေလံ၊ ကြာရှည်လေးမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ အာသိဗ္ဗိသုသွန်း လောင်းအပ်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ တဿပေတဿ၊ ထိုပြိတ္တာ၏ ပါပ ဗာလန၊ ကောင်းမှု၏အတွင်းအားဖြင့်။ အဝေဂဗ္ဗံ၊ လည်မြို့၏အောက်သို့၊ နုတ္တရိန္ဒြိယသင်္ကပ္ပံ၊ မသက်ဝင်ပါသံ၊ မွတ်သိပ်ခြင်းကို၊ ကုတောပဗ္ဗိဝိနေသ၊ တိ၊ အ တာသံမှာပယ်ပျောက်နိုင်လတ္တံ့နည်း၊ တေ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ တံ၊ ထို ပြိတ္တာကို၊ တေ၊ သင်အားကောင်း၊ တရံဘရသော၊ အသာသမတ္တာ၊ သက် သာသုမ္ပာဒိ၊ လတ္တီအပ်၊ ရအပ်ပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန် ၏သော၊ ဤပြိတ္တာသည်၊ အာဟံ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟံ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း ဧဝကဟိ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော၊ ဇနော၊ လူတို့သည်၊ ဧတ္တကံဝေလံ၊ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ အာသိဗ္ဗိသုသွန်းလောင်းအပ်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ဧကမိန္ဒြိယမတ္တမ္ပိ၊ တပေါက်မူလည်း၊ ဝေ၊ ငါ၏၊ ဝေဂဗ္ဗံ၊ လည်မြို့ဘက်သို့၊ ယဒိပဝိဗ္ဗံ၊ အကယ်၍ဝင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဣတောပေတ ယောနိတော၊ ဤပြိတ္တာဘာဝမှ၊ မောက္ခော၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ မဟောတု၊ မခွင့်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုသို့ပြောသောအ ခါ၌။ တေဝါဏိဇာ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍ အဘိဝိသ၊ အလွန်သျှင်။ သံဝေဂဇာတာ၊ ထိတ်လန့်သော ဖြစ်ခြင်းရှိကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပါသာဂူပသမာယ၊ မွတ်သိပ်ခြင်းငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ ကေ၊ စိ၊ တရံဘရသော၊ ဥပါယော၊ အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ နှိပ်ပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏သော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ အာဟံ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟံ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဣမသ္မိံ၊ ပါပကမ္မေ၊ ဤမကောင်းမှုကံသည်၊ ဝိသော၊ ကုန်သည်ရှိသော်၊ တထာဂတဿဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း ကောင်း၊ တထာဂတဿဝက နံဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သာ၊ တေတိ၊ အားသည်းကောင်း၊ အနုပါနေ၊ ထမင်းအပျော်ကို၊ ဝိန္နော၊ ပေးလှူအပ်သည်ရှိ

၂-ဥပရိဝဂ်-၇-နေပါလသေဋ္ဌိပေတဝတ္ထု၊

၂၃၇

သော်၊ ဣတောပေတက္ခတော၊ ဤပြိတ္တာကိုယ်မှာ မရှိသောမီးလွှတ်အံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့ အဘာ၊ ဆို ခဲ့၊ တံ၊ ထိုစကား နှင့်၊ သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ ဝါဏိဓာ၊ ကုန်သည်
 တို့သည်၊ သာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဘဂဝန္တံ မြတ်စွာ
 ဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိက္ခာ၊ ကပ်၍၊ တံပဝတ္ထံ။ ထိုအကြောင်းကို အ ရေး
 စေတွားသော နှစ်ကြား၍၊ သဗ္ဗေတာနံစ၊ သဗ္ဗေတိုကိုလည်းကောင်း၊ သိ
 လာနံစ သိသတို့ နှလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓဓာသ၊ ဘုရား
 အမျှရှိသော၊ သံဃာသ၊ သံဃာတော် အား၊ သတ္တဝဟံ၊ ခုနစ် နှစ်လုံး၊
 ခုနံ၊ အဗ္ဘုကို၊ ဒေတွာ၊ လေးလှူ၍၊ တဿပေတဿ၊ ထိုပြိတ္တာအား၊ ဒက္ခိတံ၊
 အဗ္ဘုကို၊ အာဒိသိ သ၊ အမျှလေးစေကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 တဿတ္ထံ၊ ဤပြိတ္တာ၏အကြောင်းကို၊ အဇ္ဈုပ္ပန္တံ၊ အကြောင်းမှ ဖြစ်ခြင်းကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ စတုန္ဒပရိသာနံ၊ လေးပါးကုန်သော ပရိသတ်တို့အား မြွေ၊
 တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ မဟာဇနာစ၊ လူများအပေါင်း
 သည်လည်း၊ လောဘာဒိမန္တရမလံ၊ လောဘအစရှိသောမန္တအညစ်အ
 ကျေးကို၊ ပဟာ၊ ပယ်၍၊ ဒါနာဒုညဘာဝိတေတာ၊ နှစ်အစရှိသောကောင်းမှု
 နှစ်မျှလျော်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အခြင်းတည်း။
 နေပါလသေဋ္ဌိပေတဝတ္ထု၊ ဝဏ္ဏနာ၊ နေပါလသေဋ္ဌိပေတဝတ္ထု၊ အကုဋ်သည်
 နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂-ဥပရိဝဂ်-၈-ရုဇ္ဈသေဋ္ဌိပေတဝတ္ထု၊

နတ္ထေါကိသောပဗ္ဗဇိတောသိ ဘန္တေတိ၊ နတ္ထေါကိသောပဗ္ဗဇိတော
 သိဘန္တေ အစရှိသော ဤဝတ္ထုကို၊ သတ္ထရိ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေဇ္ဈ
 ဝနေ၊ ဇေဇ္ဈဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဘဇေန္တံ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ရုဇ္ဈ
 သေဋ္ဌိပေတံ၊ ရုဇ္ဈသေဋ္ဌိပြဿာန်၊ အာဝတ္တ အကြောင်းပြု၍၊ ရုဇ္ဈသေဋ္ဌ
 တော်မူအပ်၏ ကိရု၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ ဗာဇေဏသိယံ၊ ဗာဇေဏသိပြည်၌၊ ဇေတဝ၊
 တယောက်သော၊ ဂဟပတိ၊ သူဇဉ်သံသီးအသေ့၊ ကံကံ၏အကျိုးကို
 ပေသံ၊ ကြည်သော်၊ အပသန္ဓော၊ မကြည်ညိုသည်၊ မန္တရိ နေတံတတ်သည်၊
 ကဒရိယော၊ ကြမ်းသောဝန်တို့ခြင်းရှိသည်၊ ပုညကံ၊ ဂိယအနာဒရေ၊ ပုည
 ကံရှိသင့်မရှိသေသည်၊ ဟုတွား၊ ဖြစ်၍၊ ရုဇ္ဈသေဋ္ဌိနာမ ရုဇ္ဈသေဋ္ဌ အမည်ရှိ
 သည်၊ အဟောကိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကလံကတွာ၊ သေခြင်းကို
 ပြု၍၊ ပေတေသု၊ ပြိတ္တာတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အသ၊ ထို

ပြိတ္တာ၏၊ ကာယော ကိပ်သည့်၊ အပဂတံသယောဟိတော၊ ကင်းသော
 အသာ၊ အသေးရှိသည်။ အဗ္ဗိန္နာရ ဝဗ္ဗမတ္တော၊ အရိုးအကြောအရွှေ့ရှိသည်၊
 မုဏ္ဍောဦးပြည်းသည်။ အပေတဝတ္ထော၊ ကင်းသောအဝတ်ရှိသည်၊ အ
 ဘောသိ ဖြစ်၏၊ အသာ၊ ထိုပြိတ္တာ၏ မိဘာ၊ သွီးဖြစ်သော၊ အနုလာပန၊ အနု
 လာသည်ကား၊ အန္တကရိန္ဒ၊ အန္တက ရိန္ဒမြို့၌၊ သာမိကဿ၊ လင်၏၊ ဂေဟော၊
 အိမ်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေလျက်၊ ဝိတရံ၊ အဘကို၊ ဥဗ္ဗိဿ၊ ရည်၍ ပြာဟ္မတော၊ ပုဏ္ဏား
 တို့ကို၊ ဘောဇေသကဿ၊ ကျွေးမွေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ တဏှာ၊ လာဒီနီ၊ ဆန်အ
 စရှိကုန်သော၊ ဒါနုပကရဏာနိ၊ အလှူ၏အဆောက်အဦတို့ကို၊ သဇ္ဇေသိ၊
 စီရင်၏၊ တံ၊ ထိုစီရင်သည်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ပေတော ပြိတ္တာသည်၊ အာသာ
 ယ၊ အလိုအာသာဖြင့်၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုအန္တကရိန္ဒ
 မြို့သို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ သမ္မာ
 ပုဏိ၊ ရောက်၏။ တေနဝသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ရာဇာအဇာတသတ္တ၊
 အဇာတသတ်မင်းသည်၊ ဒေဝဒတ္တေန၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ဥယျေဇိတော၊
 ဘိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတရံ၊ အဘဗိမ္ဗိဿ၊ မင်းဗြင်းကို၊ ဇိဝိတာ၊
 ဇိဝိ ဝိန္ဒေ၊ ဝေါရောပေတွာ၊ ချ၍၊ တေနဝိဉ္ဇနိဿ၊ ရေးစ၊ ထိုအဘသက်
 ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောနှလုံးမသာခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ဒုဿုပိ၊ နနစ၊ မကောင်း
 သော အိမ်မက်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗံ၊ အိပ်ယျော် ခြင်းသို့၊ အနုပ
 ဂစ္ဆန္တော၊ မရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပရိပါသာဒ ဝရဂတော၊ ဖြတ်သော
 ပြာသာဒ်ထက်သို့တက်သည်ဖြစ်၍၊ စက်မန္တော၊ စကြိုသွားသည်ရှိသော်၊
 အာကာသေ၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော တံပေတံ၊ ထိုပြိတ္တာ
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဣမာယဂါယာယ၊ ဤဂါယာဖြင့်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ကိံ၊ ပုစ္ဆိ၊
 အဘယ်သို့မေးသနည်း။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ သင်သည်၊ နဂေါ၊ အဝတ်မရှိ၊ ကိသော၊ ကြို
 လည်းကြို၏၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သလော၊ တံ၊ သင်သည်၊
 နတ္ထိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ကုဏိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အ
 ကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆသိ၊ သွားဘိသနည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ထုဝံ
 သင်သည်၊ ယတာ။ အကြင်သို့ သာအခြင်းအရာဖြင့်၊ အာသယာနုဗ္ဗံ၊ အ
 လိုအားလျော်စွာ၊ ဝိတ္တံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ သဗ္ဗန၊ ခင်သိမ်းသောအဖို့
 အားဖြင့်၊ ပရိပါဒယ၊ ပြည့်စုံစေရာ၏။ ဘထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 မသံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ကာထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အဝိသတ္တ၊ ကေမ၊ တတ်နိုင်

ငြားအံ့လည်းမသိကုန်၊ တံ၊ ထိုလာခြင်း၏အကြောင်းကို၊ မေးအက္ခန္တိဝံအား၊ အာစိက္ခ၊ ပြောကြားလတ်လော၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာသံ၊ ပဗ္ဗဇိတောတိ၊ ပဗ္ဗဇိတောဟူသည်ကား၊ သမဏော ရဟန်းသည်၊ ရာဇာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်၊ တံ၊ သိပြီဌာကို၊ နဂ္ဂဌာစ၊ အဘိဓမ္မိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သည်းကောင်း၊ မုဏ္ဍတ္တ၊ စ၊ ဦးပြည်းသည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း ။ အယံ၊ ဤသူသည်ကား၊ နဂ္ဂေ၊ အဝတ်ရှိ သော၊ သမဏောကိရ၊ ရဟန်းဖြစ်သတတ်၊ ဣတိသညာယ၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်၊ နဂ္ဂေါကိသောပဗ္ဗဇိတောဘိအာဒိ၊ နဂ္ဂေါကိသောပဗ္ဗဇိတော ဤသို့ အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ကိဿ ဟေတုဘိ၊ ကိဿဟေတု ဟူသည်ကား၊ ကိံနိမိတ္တံ၊ အတယ်သို့သော အကြောင်းကို၊ သဗ္ဗေနိတ္တံပဗ္ဗိပါဒယေတုဝန္တိ၊ သဗ္ဗေနိတ္တံ ပဗ္ဗိပါဒယေ တုဝံ ဟူသည်ကား၊ ဝိတ္တိသာ၊ စည်းစိမ် ချမ်းသာ၏၊ ဥပကာရေတုတံ၊ အဆောက်အဦ ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သဗ္ဗေန၊ အလုံးစုံသော၊ ဘောဂေန၊ စည်းစိမ်ဖြင့်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ အတ္ထာသယာနုရူပံ၊ အလိုအား လျော်စွာ၊ ဝါ၊ တနည် ကား၊ သဗ္ဗေန၊ အလုံးစုံသော၊ ဥဿဝဟေန၊ အား ထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ ပဗ္ဗိပါဒယေသမ္ပာဒေယျ၊ ပြည့်စုံစေရာ၏၊ တထာ၊ ထိုသို့ သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ မပင်၊ ငါတို့သည်၊ အပ္ပ ဝသတ္ထု၊ ဧတယျာမ၊ တတ်နိုင်ငြားအံ့လည်းမသိကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ အာစိက္ခ၊ ပြောကြားလော၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဧတံ အာဂမနကာရုဏံ၊ ဤလာခြင်း၏အကြောင်းကို၊ မယံ ငါအား၊ ကထေဟိ၊ ပြောကြားလော၊ ဣ ဘိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရညာ၊ မင်းသည်၊ ဝုဒ္ဓဉာ၊ မေးအပ်သော၊ ပေတော ပြိဌာ သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဝတ္ထိံ၊ အကြောင်းကို၊ ကထေန္တော၊ ပြောလို သည်ဖြစ်၍၊ တိဿောဂါယာ၊ သုံးဂါယာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဆို၏၊ ကိံ အဘာ သိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခုရယုဇ္ဈိ၊ ဝေးသောအရပ်မှဂုဏ်ကိုကြားသည်၏ အစွမ်းအာ၊ ဖြင့်ကျော်ကြားသော၊ ဗါရာဏသိနဂရံ၊ ဗါရာဏသိပြည်သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဗာရာဏသိပြည်၌၊ အဟံ၊ အက္ခန္တိသည်၊ အနုဂေ၊ များသောစည်းစိမ်ချမ်းသာရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ခဲ့ တူး၏၊ ဒိနော၊ မပေးလှူလိုခြင်းဟုဆိုအပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဒါတာ၊ ပေးလှူလေ့မရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ အာမိသသ္မိံ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော

အာမိသန္တံ၊ ဂေမိတမနော၊ မက်ဆောကင်ဗြိသောမိတ်ရှိသည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ အဟံ ငါသန္တံ၊ တေနဒုဿိလေန၊ ထိုမပေးမည့်လိုရင်းဟုဆိုအပ်သော ယုတ်သောမိတ်ရှိခြင်းအစရှိသော ဒုဿိလအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ယမေ သဿံ၊ ပြိတ္တာတုံသို့။ ပစ္စောရောက်သည်။ အမိ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ တေဟံ၊ ထိုမပေးမည့်ရင်းဟု သောယုတ်သောမိတ်ရှိခြင်းအစရှိသော အကုသိုလ်တို့ကြောင့်၊ သူမိကော ဟ၊ ငတ်မွတ်ဆာလောင်ခြင်းဖြင့်၊ ကိလမိတော၊ ပင်းနီး၏။ တေနော၊ ထို ငတ်မွတ်ဆာလောင်ခြင်းဆင်၊ ရဲကြောင့်ပင်လျှင်။ အာမိသကိဗ္ဗိက္ခဟေတု၊ အာမိသ ခို တောင်ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥာတိသုညာ တိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့၏ သမိပံ၊ အနိသျှိ၊ ယာမံ သွားပါအံ့။ မဟာရာဇ မင်း မြတ်၊ အညေဝိ၊ အကျွန်ုပ်တောင်းသည် ဖြစ်ကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့ သည်း၊ အဒါနဿိသော၊ မပေးမည့်တတ်သောအလေ့ရှိကုန်၏။ ဒါနုဖလံ အလှူ ၏အကျိုးသည်၊ ပရေဋ္ဌိ လောကေ၊ တလွန်လောက၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့၊ နဝသဒ္ဓိ ဘန္တိ၊ ယုံသည်းမယုံကြည်ကုန်၊ ဘေဝိမနုဿာ ထိုလူ တို့သည်သည်းအဟံဝိယ၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့၊ ပေတာ ပြိတ္တာတုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင် ရဲကုန်၊ ပစ္စနုဘောန္တိ၊ ခံစားရကုန် ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝိတ၊ စာသို့၊ သည် ပင်လျှင်၊ ဝိတုနံ၊ အမိအဘတို့အားလည်းကောင်း၊ ဝိတုမဟာနံ၊ အတိုးအဘေးတို့ အားလည်းကောင်း၊ ဥဗ္ဗဿ၊ ချည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကုန်၊ ဒဿာမိဟိ၊ ပေး လှူအံ့ဟု၊ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်၊ လပေတ၊ ဆို၏။ ဥပက္ခဋံ၊ အကျွန်ုပ်သို့သည် စီရင်အပ်သော၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူကို၊ ပြာဟေတာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပရိ ဝိသယန္တိ၊ စားကုန်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘောတ္တံ၊ စားခြင်းငှါ၊ အဗ္ဗက ဝိန္နံ၊ အဗ္ဗကဝိန္န အမည်ရှိသောမြို့သို့၊ ယာမိ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘာ သိ ဆို၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယတီတို့၌၊ ဒုရုဗ္ဗန္တိ၊ ဒုရုဗ္ဗန္တိဟူသည်ကား၊ ဒုရုတောဝေ၊ ဘေးသောအရပ်မှသွားလျှင်၊ ဂုဏကိတ္တနဝသေန၊ ဂုဏကံကြားသည်၏အ မွမ်းအားဖြင့်၊ စောသိတံ၊ ကြွေးကြည်အပ်သော၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ သာ အရပ်တို့၌၊ ဝိသုတံ၊ ကျော်ကြားသော၊ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အမုကေတိ၊ အမုကောဟူသည် ကား၊ အမု၊ ကြွယ်ဝသော၊ မဟာဝိဘဝေါ၊ များသောစည်၊ မိပ်ဥပ္ပာရှိ သော၊ မီးနာထိ၊ နေရာဟူသည်ကား၊ နိယိနမိတ္တော၊ ယုတ်မာသေးမိတ်ရှိ

သော၊ အဒါနုဇ္ဈာသယော၊ ပေးလှူလိုခြင်းမရှိသော၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဒါ
 တာတိ၊ အဒါတာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ ဂေမိတမနောအာမိသတ္ထိန္တိ၊ ဂေမိ
 တမနောအာမိသတ္ထိ* ဟူသည်ကား၊ ကာမာမိသေ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူ
 သောအာမိသန္တိ၊ လက္ခဏာကပ်ပြီးသောစိတ်ရှိသည်၊ ဂေမိမက်မေ၊ ခြင်း
 သို့၊ အာပန္နော၊ ရောက်သည်၊ ဒုဿိလေနယမဝိသယဗြဟ္မောတိ၊ ဒုဿိ
 လေနယမဝိသယဗြဟ္မောဟူသည်ကား၊ အတ္တနားမိမိသည်၊ ကတေန၊ ပြု
 အပ်သော၊ ဒုဿိဓုကမ္မနာ၊ ဘိလမရှိခြင်းတည်းဟူသော ဒုဿိလအ
 ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ယမဝိသယံ၊ ယမမင်း၏နိုင်ငံဖြစ်သော၊ ပေတလောကံ၊
 ပြိတ္တာဘုံသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အမှီးဖြစ်၍၊

သောသုစိကာယကိလမိတောတိ၊ သောသုစိကာယကိလမိတောဟူ
 သည်ကား၊ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိဇ္ဈနဋ္ဌေန၊ ထိုးကျင်တတ်သော
 အနက်သဘောဖြင့်၊ သုစိသဒိသတာယ၊ အပ်နှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 သုစိကာတိ၊ သုစိကာဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမာယ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော၊
 ဇိသန္တာယ၊ ဆာလောင်ငတ်မွတ်ခြင်းဖြင့်၊ ကိလမိတော၊ ပင်ပန်း၏၊ နန္ဒေန္တ
 ရံ၊ မပြတ်၊ ဝိဇ္ဈနာနော၊ ထိုးကျင်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကိလမေတာ၊ ပင်ပန်း
 ၏၊ ဣတိဣစ္စေဝ၊ ဤသို့လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ တေဟိတိ၊ တေဟိဟူသည်
 ကား၊ ဒီနောတိအေဒိနာ၊ ဒီနောအစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝုတ္တေဟိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော၊
 ကာရဏာ တုတေဟိ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါပဓမ္မေဟိ၊ အ
 ကုသိုလ်တရားတို့ကြောင့်၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ တာနိပါပကမ္မာနိ ထိုမကောင်းမှု
 ကံတို့ကို၊ အနုဿရန္တဿ၊ အောက်မေ့သော၊ တဿပေတဿ၊ ထိုပြိတ္တာ
 အား၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်း၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဒီနော
 ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ တေနဝါတိ၊ တေနောဟူသည်ကား၊ တေနောဇိ
 စန္ဒာဒုက္ခေန၊ ထိုငတ်မွတ်ဆာလောင်ခြင်းဆင်၊ ရဲကြောင့်၊ ဥတိသုယာ
 မိတံ၊ ဥတိသုယာမိဟူသည်ကား၊ ဥတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့၏၊ သမိဝံ၊
 အနီးသို့၊ ယာမိဂစ္ဆာမိ၊ သွားအံ့၊ အာမိသကိပ္ပိက္ခဟေတုတိ၊ အာမိသ
 ကိပ္ပိက္ခဟေတုဟူသည်ကား၊ အာမိသဿ၊ အာမိသကို၊ ကိပ္ပိက္ခနိမိတ္တံ၊
 တောင့်တ ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အာမိသံ၊ အာမိသကံ၊
 ပတ္တန္တော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊
 အနက်တည်း၊ အဒါနုသီလာနဝသဒ္ဓဟန္တိ ဒါနဗ္ဗလံဟောတိပဋိလောကေ
 တိ၊ အဒါနုသီလာနဝသဒ္ဓဟန္တိ ဒါနဗ္ဗလံဟောတိပဋိလောကေ ဟူသည်

ကား။ အဟံယထာဝေါက္ခေသ္မိ၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အညေဝိ၊ တပါးလည် ဖြစ်ကုန်သော၊ အဒါနသီလော၊ ပေးလျှိုး လှမရှိကုန်သော၊ မနုဿော၊ လူတို့သည်၊ ဒါနဿ၊ အလှူ၏ ဗလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ပရေလောကေ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ ဟောတိ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဝသဒ္ဓဟန္တိ၊ ယုံလည်းမယူကြည်ကုန်၊ ယတော၊ အကြွင့်ကြောင့်၊ အဟံဝိယံ၊ ဧဝံ၊ ထိုကံ၏အကျိုးကိုမယူကြည်ကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ ပစ္စနာဘဝန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ၊

လပတေတိ လပတေဟူသည်ကား၊ ကထေတိ၊ ဆို၏၊ အဘိက္ခဏန္တိ၊ အဘိက္ခဏံဟူသည်ကား၊ အဘိဇ္ဈံ၊ မပြတ်။ ဗဟုသော၊ များသောအားဖြင့်၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ လပတိ၊ ဆိုသနည်း၊ ဣတိစေ ဤသို့ဆိုခြင်းနှင့်၊ ဒဿာမိဒါနံဝိတုနံဝိတာမဟာနန္တိ၊ ဒဿာမိဒါနံဝိတုနံဝိတာမဟာနံဟူ၍၊ အဘာ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ ထိုစကား၌၊ ဝိတုနန္တိ၊ ဝိတုနံဟူသည်ကား၊ မာတာဝိဟုနံ၊ အမိအဘတို့အား၊ ဂုဏ္ဍဝိတုမဟာဝိဟုနံဝါ၊ တထွေးဘကြီးတို့အားလည်းကောင်း၊ ဝိတာမဟာနန္တိ၊ ဝိတာမဟာနံဟူသည်ကား၊ အယျကာနံ၊ အဘိုးအဘေးတို့အား၊ ဥပက္ခဋ္ဌန္တိ၊ ဥပက္ခဋ္ဌံဟူသည်ကား၊ သဇ္ဇိတံ၊ စီမံအပ်သော၊ ပရိဝိသယန္တိတိ၊ ပရိဝိသယန္တိဟူသည်ကား၊ ဘောဇယန္တိ၊ စားကုန်၏။ အန္ဓကဝိန္ဒန္တိ၊ အန္ဓကဝိန္ဒံဟူသည်ကား၊ ဧဝံနာမကံ၊ ဤသို့အန္ဓကဝိန္ဒံဟူအမည်ရှိသော၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ဘုတ္တန္တိ၊ ဘုတ္တံဟူသည်ကား၊ ဘုတ္တိတုံ၊ စားခြင်း၌။ တတော၊ ထိုဝါထဲ၌၊ ပရော၊ နောက်ဝါထာတို့ကို၊ သင်္ဂီတကရကေဟိ၊ သင်္ဂီယနာဟင်ဆရာတို့သည်၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ကိဂုတ္တော၊ အဘယ်သို့ဆိုအပ်ကုန်သနည်း။ ၊

ရာဇော၊ အဇာတသတ်မင်းသည်၊ တံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ တမ္ဗိ၊ ထိုသင့်ဆွီးသည်စီရင်အပ်သောအလှူကိုလည်း၊ အနုဘဝိယာန၊ ခံစားဦး၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ခိဗ္ဗံ၊ လျှင်စွာ၊ ဇေယျာသိ၊ သာတည်လှသော၊ အဟတ္ထိ၊ ငါသည်လည်း၊ တော၊ သင်အား၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကဿံ၊ ပြုအံ့၊ ဟေတု၊ တရံတရသောအကြောင်းသည်၊ ယဒိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ မေ၊ ငါအား၊ အာစိက္ခ၊ ကြားလတ်လော၊ သဒ္ဓါယိတံ၊ ယုံကြည်အပ်သောဟေတုဝစော၊ အကြောင်းနှင့် တကွသောစကားကို၊ ဝဒ၊ ဆိုသော၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သုကောမ၊ နာကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါဝ၊ ဆိုလေ၏၊ သော

ပေတော၊ ထိပြိတ္တာသသ္မိ၊ ကထာ၊ ဟိ၊ ကောင်း၊ ပြီးဟူ၍၊ ဂတွာ ဆို၍၊ အန္တက
 ဝိန္ဒ၊ အန္တကဝိန္ဒအမည်ရှိသောမြို့သို့၊ အဂမာသိ သွားလေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအန္တ
 ကဝိန္ဒ၊ မြို့ပုဏ္ဏားတို့ကိုကျွေးမွေးရာအရပ်၌။ ဒုသိလော၊ သိလမရှိကုန်သော၊
 ဖြ၊ ဟူကာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဘတ္တံ၊ ဘမင်းကို၊ ဟုဋ္ဌိ၊ သုစားကုန်၍၊ ဒက္ခိ
 ကာပဟာ၊ အလှူကိုခံထိုက်ကုန်သော၊ သိလဝန္တော၊ သိလမရှိကုန်သောသူ
 တို့သည်၊ နဟုဋ္ဌိ၊ သုမစားသောက်ကုန်သောပေတော၊ ထိပြိတ္တာသသ္မိ၊
 ပုန၊ တဘန်၊ အပရံ၊ တပါးတံ၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့၊ ပစ္စာဂမိ၊ ပြန်လာ
 ၍ ဇနာဓိပ၊ သ၊ လူတို့ကိုအစိုးရသော၊ ဧညော၊ အဇာတသတ်မင်း၏၊ ပုရ
 တော၊ ရှေ့၌၊ ပါတုရေဟောသိ၊ ထင်ရှား၏။ ရာဇာ၊ အဇာတသတ်မင်း
 သည်၊ ပုနဇော၊ တဘန်သာလျှင်၊ အာဂတံ၊ လာရက်သော၊ ပေတံတံပေ
 တံ ထိပြိတ္တာကိုးဒိသွာန၊ မြင်၍၊ အ၊ ဟိ၊ ငါသိသလည်း၊ တ၊ သင်အားကို
 အာဟံသိသောဝတ္ထု၊ ဟိ၊ ဒဒေမိ၊ ပေးရအံ့နည်း၊ ယေန၊ အကြင်အကြောင်း
 ကြောင့်၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ စိတရံ၊ အထူးသဖြင့် ကြံမြင်စွာသောကာလ
 လပတ်လုံး၊ ဝိဏိတော၊ ရောင့်ရဲသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သောဟေတု၊ ထိုအ
 ကြောင်းသော်၊ ယဒိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့၊ တံ ထိအကြောင်းကို။ ခေါ၊ ငါ
 အား၊ အာပိက္ခ၊ ကြားသတ်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ရာဇမင်း
 မြှို။ အန္တနစ၊ ဆွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါနနစ၊ အဖျော်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ စိဝရေနစ၊ သင်္ကန်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ဟုရားကိုလည်း
 ကောင်း၊ သံဃာဉ္စ၊ တပည့်သားသံဃာတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနိသယာ
 န၊ လုပ်ကျွေးပြီး၍၊ ကံဒက္ခိဏံ၊ ထိုအလှူကို၊ ဧ၊ အက္ခန္တိအာ၊ ဟိတဝယ၊
 အစီးအပွားအလိုငှါ၊ အာဒိဿံ၊ အမျှပေးဝေလော၊ ဇေတံဇေတသွားထိုသို့အမျှ
 ပေးဝေခြင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ အက္ခန္တိသည်၊ စိတရံ၊ ကြံမြင်စွာသောကာ
 လပတ်လုံး၊ ဝိဏိတော၊ ရောင့်ရဲသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊
 ဆို၍၊ ရာဇာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်၊ တတော၊ ထိပြိတ္တာ၏စကားဖြင့်
 လျှင်၊ နိပတိတွာနိက္ခိတွာ၊ ထွက်၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထိဆွမ်းမစားမိန့်နက်အ
 ခါ၌ပင်လျှင်၊ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်၊ သံဃာ၊ သံဃာအား၊ အတုလံ၊ မှား
 မြတ်သော၊ ဒါနဉ္စ၊ အလှူကိုလည်း၊ ဒတု၊ ပေးလှူ၍၊ ပကတံ၊ ပြိတ္တာကိုရည်၍
 ပြုအပ်သောအဖြစ်ကိုလည်း၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာ
 ရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၍၊ ပေတဿစ၊ ပြိတ္တာအားလည်း၊ ဒက္ခိဏံတံ
 ဒက္ခိဏံ၊ ထိုအလှူကို၊ အာဒိသိဉ္စ၊ အမျှပေးဝေ၍၊ ဧညော၊ အဇာတသတ်မင်း
 သည်၊ ပုဇိတော၊ အလှူကိုအမျှပေးဝေသောအားဖြင့် ပူဇော်အပ်သော၊

သော၊ ထိပြိတ္တာသည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သောဘမာနော၊ တင့်တယ်
 သည်ဖြစ်၍ ဇနာမိပဿ၊ လူတို့ကိအစိ၊ ရှေးသော၊ ရှေးညာ၊ အဇာတသတ်မင်း
 ၏၊ ဝုရတော၊ ရှေ့၌၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှား၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သော်၊ ပရမိဒိပက္ခော၊ မြတ်သောတန်ခိုးသို့ရောက်သော၊
 ယက္ခော၊ နတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သမာသဒိသာ၊ တန်ခိုး
 အာနုဘော်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းနှင့်တူကုန်သော၊ မာနုဿ၊ လူတို့သည်၊ နအတ္ထိ၊
 မရှိကုန်၊ အပရိသိတံ၊ အတိုင် အရှင်မရှိသော၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံ၊ အခု
 ဘာဝံ၊ ဤအာနုဘော်ကိ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေ၊
 ဆို၏၊ မနုဿဒေဝ၊ လူတို့၏အရှင်မင်းမြတ်၊ အနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတိုင်း၊ သံဃော၊
 အရိယာသံဃာတော်အား၊ အတုလံ၊ မျှ၊ မြတ်သော၊ ဓါနံ၊ အလှူကိုလည်း၊
 ဒက္ခော၊ ပေးလှူ၍၊ ဗဟုဟိ၊ ဆွမ်းအပျော်အဝတ်သင်္ကန်း၊ အစရှိကုန်သော
 များသော၊ ဣတ္ထံ၊ ဤတို့ဖြင့်၊ သန္တုပ္ပေန္တနံ၊ ကောင်းစွာ ရောင့်ရဲစေ
 သော၊ တယာ၊ သင်သည်၊ သဒါ၊ အသက်ထက်ဆုံးကာလပတ်လုံး၊ သတ
 တံ၊ မပြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ သန္တုပ္ပေတော၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေအပ်ပြီ၊
 ဣဒါ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာခြင်းသို့
 ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတ္ထိတံဌာနံ၊ လိုရာအရင်သို့၊ ယာမိ၊ သွားပါအံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ တမဝေါစရာဇာတိ၊ တမဝေါစရာဇာယုသည်
 ကား၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝတု၊ ဆို၍၊ ဌိတံ၊ တည်
 သော၊ တံပေတံ၊ ထိပြိတ္တာကို၊ ရာဇာဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ်မင်း
 သည်၊ အဝေါက၊ ဆို၏၊ အနုဘဝိယာနတံပီတိ၊ အနုဘဝိယာနတံပီဟူသည်
 ကား၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဗိတုယာ၊ သမိ သည်၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊ လုပ်ကျွေးအပ်သော၊
 ဓါနံ၊ အလှူကိုလည်း၊ အနုဘဝိတွာ၊ ခံစား၍၊ ယောသိတိ၊ ယောသိဟူ
 သည်ကား၊ အာဂစ္ဆေယျာသိ၊ ပြန်လာလှည့်လော၊ ကဿန္တိ၊ ကဿဟူ
 သည်ကား၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ အာမိက္ခမေတံယဒိအတ္ထိဟေတုတိ၊ အာမိက္ခ
 မေတံယဒိအတ္ထိဟေတုဟူသည်ကား၊ သာစ၊ အကယ်၍၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတခု
 သော၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ တံကာရဏံ၊ ထို
 အကြောင်းကို၊ မယံ၊ ငါအား၊ အာမိက္ခကထေဟိ၊ ပြောကြားလော၊ သဒ္ဓါယိ
 တန္တိ၊ သဒ္ဓါယိတံဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါယိတဗ္ဗံ၊ ယုံကြည်အပ်သော၊ ဟေတု
 ဝစောတိ၊ ဟေတုဝစောဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်၊
 အတိတကာရဏဟေတုယုတ္တံ၊ အတိတံ၌ပြုအပ်သောအကြောင်းနှင့်ယှဉ်

သော၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ အသုကတ္ထိံ ဌာနေ၊ ဤအမည်ရှိသော အရပ်၌။ အသု
 ကေန၊ ဤအမည်ရှိသော။ ပကဇ္ဇေန၊ အပြားအားဖြင့်၊ ဒါနေ၊ အလှူဖြင့်၊ တေ၊
 သင်သည်။ မသ္မံ၊ ငါအား၊ ဥပကထေဟိ၊ ပြောဆိုလော၊ သကောဇေ၊ အ
 ကြောင်းနှင့်တကွ၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဝဒ၊ ဆိုလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တထာဟိဝတူတိ၊ တထာဟိဝတွာဟူသည့်
 ကား၊ သာရူတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ တဿ၊ ဘုရား၊ သူတို့၊ တတ္ထဘုရား
 သုဟုသည်ကား၊ တထိံ၊ အန္ဓကဝိဇ္ဇန္တိ၊ ထိုအန္ဓကဝိဇ္ဇာဖြင့်၊ ပရိဝေသနဋ္ဌာနေ၊
 လုပ်ကျွေးရာအရပ်၌၊ ဘုရား၊ စားကြကုန်၏၊ တတ္တံနဝဒက္ခိဏာရဟောတိ
 တတ္တံနဝဒက္ခိဏာရဟောဟူသည်ကား၊ နုသဝိသပြာဟူကာ၊ သီလမရှိကုန်
 သောပုဏ္ဏားတို့သည်၊ တတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ ဘုရား၊ စားကုန်၏၊ ဒက္ခိဏာ
 ရဟော၊ အလှူ၊ ခံယူကုန်လော၊ သီလဝန္တော၊ သီလရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ နဝပနဘုရား၊ စားကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း။ ပုနာပရန္တိ၊ ပုနာပရံဟူသည်ကား၊ ပုန၊ တဖန်၊ အပရံ၊ တပါး
 တုံ၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ပစ္စာဂမိ၊ ပြန်လာ၏။ ။

ကိံဒဒါပိတိ၊ ကိံဒဒါမိဟူသည်ကား၊ တေ၊ သင်အား၊ ကိံဒိသံ၊ အတယ်
 သို့သဘောရှိသော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဿာမိ၊ ပေးရအံ့နည်း၊ ဣတိ ဤသို့၊
 ရာဇာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်။ ယေတံ၊ ပြိတ္တာကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ယေနတု
 ဝန္တိ၊ ယေနတုဟူသည်ကား၊ ယေနကဇ္ဇေတေန၊ အကြင်သို့သော အ
 ကြောင်းဖြင့်၊ တွတ္တိ၊ သင်သည်လည်း၊ ဗိရတန္တိ၊ ဗိရတရံဟူသည်ကား၊ ဗိရ
 ကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ဝိဇ္ဇိတောတိ၊ ဝိဇ္ဇိတောဟူ
 သည်ကား၊ တိတ္ထော၊ ရောင့်ရဲသည်၊ သိယော၊ ဖြစ်ရာသနည်း၊ တံ၊ ထိုအ
 ကြောင်းကို၊ ကထေဟိ၊ ဆိုလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း။ ။

ပရိဝိသိယာနာတိ၊ ပရိဝိသိယာနဟူသည်ကား၊ ဘောဇေတွားကျွေး၍၊
 ရာဇာတိ၊ ရာဇဟူသည်ကား၊ အဇာတသတ္တံ၊ အဇာတသတ်မင်းဘုရား၊ အာ
 လပတိ၊ ခေါ်၏၊ မေဟိဘာယာတိ၊ မေဟိဘာယဟူသည်ကား၊ မသ္မံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်၏၊ ဟိတတ္ထာယ၊ အကျိုးစီးပွားအသို့၌၊ ပေတတ္တဘာဝတော၊ ပြိတ္တာ
 အဖြစ်မှ ပရိမုဒ္ဓိယာ၊ လွတ်ခြင်း၌။ ။

တတောတိ၊ တတောဟူသည်ကား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေနဇ္ဇေန
 န၊ ထိုပြိတ္တာ၏စကားဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တတောပါသာဒတော၊ ထိုပြာ
 သာန်မှ၊ နိပတိတွာတိ၊ နိပတိတွာဟူသည်ကား၊ နိတွမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဝဒ၊

ဝါတိ၊ တဒေဝဟူသည်ကား၊ တဒါဝေ၊ ထိုအခါ၌သာလျှင်၊ အရုဏုဂ္ဂမန
 ဝေလောယ၊ အရုဏ်တက်သောအခါ၌၊ ယမိ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဟေတော၊
 ပြိတ္တာသည်၊ ပစ္စာဂဇ္ဇာ၊ တဘန်ပြန်လာ၍၊ ရညော၊ အဇာတသတ်မင်း
 အား၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒဿေယိ၊ ပြု၏၊ တသ္မိ၊ ပုရောဓတ္တေဝေ၊ ထိနံ
 နက်အခါ၌သာလျှင်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အဒါယိ၊ ပေးလှူ၏၊ သဟန္တာတိ၊
 သဟန္တာဟူသည်ကား၊ သဟန္တာနံ၊ မိမိလက်ဖြင့်၊ အတုလန္တိ၊ အတုလံ
 ဟူသည်ကား၊ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှိခရှိသော၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ ပဏီတံ၊ မြတ်သော၊
 ဒတွာသံ၊ စောတိ၊ ဒတွာသံ၊ စာဟူသည်ကား၊ သံစော၊ သံဃာအား၊ ဒတွာ၊
 ပေးလှူရုံ၊ အာရောစေယိ၊ ပကတံ၊ တထာဂတဿာတိ၊ အာရောစေယိ၊ ပကတံ
 တထာဂတဿဟူသည်ကား၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣဒံ၊ ဒါနံ၊ ဤအလှူ
 ကို၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊ ပေတံ၊ ပြိတ္တာကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ပက
 တံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံပဝတ္ထိ၊ ထိုပြိတ္တာ၏အကြောင်းကို၊ ဘဝဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေယိ၊ လျှောက်ကြား၏၊ အာရော
 စေတွာစ၊ လျှောက်ကြားပြီး၍လည်း၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ ပြန်ပြောသော၊ ပဏီတံ၊ မြတ်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေး
 လှူ၍၊ ပေတဿ၊ ပြိတ္တာအား၊ ဥပကပ္ပတိ၊ အကျိုးပြီး၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပေတဿ၊
 ပြိတ္တာအား၊ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူကို၊ အာဒိဿိတ္ထ၊ အမျှပေးဝေ၏။

သောတိ၊ သောဟူသည်ကား၊ သောပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ ပုဇိ
 တောတိ၊ ပုဇိတောဟူသည်ကား၊ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူကို၊ အာဒိဿမာနေန၊
 ရည်မှတ်သဖြင့်၊ ပုဇိတော၊ ပုဇေဇ်အပ်သော၊ အဘိဝိယသောဘမာနောတိ၊
 အဘိဝိယသောဘမာနောဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗာနုဘာဝေန၊ နတ်၏အာနုဘော်
 ဖြင့်၊ အဘိဝိယ၊ အလွန်သျှင်၊ ဝိရောစမာနော၊ တင့်တယ်သည်ဖြစ်၍၊ ပါတု
 ရဟောသိတိ၊ ပါတုရဟောသိဟူသည်ကား၊ ပါတုတဝိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊
 ရညော၊ အဇာတသတ်မင်း၏၊ ပုရတော၊ ရှေ့၌၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 ဒဿေယိ၊ ပြု၏၊ ယက္ခောဘမသ္မိတိ၊ ယက္ခောဘမသ္မိဟူသည်ကား၊ ပေ
 တက္ကဘာဝတော၊ ပြိတ္တာ၏ကိုယ်အဖြစ်မှ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မုတ္တော၊
 လွှတ်သော၊ ယက္ခော၊ နတ်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဒေဝဘာဝံ၊ နတ်၏အဖြစ်
 သို့၊ ပစ္ဆော၊ ရောက်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ နမယျမတ္ထိသမာသဒိသာမာနုသာ
 တိ၊ နမယျမတ္ထိသမာသဒိသာမာနုသာဟူသည်ကား၊ မယျံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အာ
 နုဘာဝသမ္ပတ္တိယာ၊ တန်ခိုးအာနုဘောနှင့်ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ သမာဝါ၊ တူသည်
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဘာဝသမ္ပတ္တိယာ၊ စည်းစိမ်၏ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ သဒိ

သဝါ၊တူသညလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ နသန္တိ၊မရှိ
 ကုန်၊ပဿာနုဘာဝံအပရိမိတံမမာယိဒန္တိ၊ ပဿာနုဘာဝံအပရိမိတံမမာ
 ယိဒဟူသည်ကား။ မမ၊အက္ခန္တိ၏၊အပရိမာတံ၊အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊
 ဣဒံဗိဗ္ဗာနုဘာဝံ၊ ဤနတ်၏တန်ခိုးအာနုဘော်ကို၊ ပဿ၊ရှုပါလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊အတ္တနာ၊မိမိ၏၊ သဗ္ဗတ္တံ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာကုန်၊ ပစ္စက္ခတော၊မျက်
 မှောက်အားဖြင့်၊ရေညားမင်းအား၊ဒေသေန္တော၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝဒတိ၊
 ဆို၏၊တယာနုသိဋ္ဌံ၊အတုလံဒတွာသံစေတံ၊တယာနုသိဋ္ဌံအတုလံဒတွာ
 သံစေဟူသည်ကား၊ အရိယသံဃဿ၊အရိယာသံဃာအား၊ အတုလံ
 ဥဇ္ဇာရံ၊ချားမြတ်သော၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒတွာ၊ပေးလှူ၍၊ မယံ၊အက္ခန္တိအား၊
 အနုကမ္မာယ၊အစဉ်သနားသဖြင့်၊တယာ၊သင်မင်းကြီးသည်၊ အနုသိဋ္ဌံ၊
 ဆုံးမတိုင်း၊သန္တုပ္ပိတောသတတံသဒါဗဟူဟိတိ၊သန္တုပ္ပိတောသတတံ
 သဒါဗဟူဟိဟူသည်ကား၊ အနုပါနဝတ္ထာဒိတိ၊ထမင်းအပျော်အငတ်အ
 စရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဗဟူဟိ၊များစွာကုန်သော၊ ဒေယုဓမ္မဟံ၊လှူကွယ်ဝတ္ထု
 တို့ဖြင့်၊အရိယသံဃေ၊အရိယာသံဃာတော်အား၊ သန္တုပ္ပေန၊ကောင်းစွာ
 ရောရဲစေသဖြင့်၊သဒ၊သဗ္ဗကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း၊ယာဇဇိဋ္ဌံ၊အသက်ထက်
 ဆုံး၊ တထာပိ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာ ဖြစ်သည်၊ သတတံနိန္ဒေရံ၊
 မပြတ်၊အဟံ၊အက္ခန္တိသည်၊သန္တုပ္ပိတောပိဏိတော၊ ကောင်းစွာရောင့်
 ရဲစေအပ်ပြီ၊ ယာမံအဟံသုခံတော၊နုဿဒေဝါတိ၊ယာမံအဟံသုခံတော
 မနုဿဒေဝဟူသည်ကား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊အက္ခန္တိသည်၊
 ဣဒါနံ၊ယခုအခါ၌၊ သုခံတော၊ ချမ်းသာသည်ဖြစ်၍၊ မနုဿဒေဝဟော
 ရာဇ၊လူတို့၏အရှင်မင်းမြတ်၊ ယဒိန္ဒိတဌာနံ၊ အကြင်အလိုရှိရာအရပ်သို့၊
 ယာမိ၊သွားပါတော့အံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ရာဇာနံ၊ အဇာတသတ်မင်းကို၊ အာ
 ပုန္တိ၊ပန်ကြား၏။ ။

ဇော၊ဤသို့၊ပေတော၊ပြိတ္တာသည်၊ အာပုန္တိတွာ၊ပန်ကြား၍၊ဂတော၊သွား
 သည်ရှိသော၊ ရာဇာအဇာတသတ္တု၊အဇာတသတ်မင်းသည်၊ တမတ္ထံ၊
 ထိုပြိတ္တာ၏အကြောင်းကို၊ဘိက္ခုနံ၊ရဟန်းတို့အား၊ အာရောစေသိ၊ကြား
 သျှောက်၏၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ
 ကံ၊အသံသို့၊ဥပသင်္ကမိတွာ၊ကပ်၍ အာရောစေသံ၊ကြားသျှောက်ကုန်၏၊
 တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုပြိတ္တာ၏ အကြောင်းကို၊
 အဋ္ဌ၊ပုတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ကတွာ၊ပြုတော်မူ၍၊ သဗ္ဗတ္တပရိဿ
 ယ၊ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ခမ္ဘံ၊တရားကို၊ဒေသေသိ၊ဟောတော်

မူ၏။ သံ၊ ထိုတရားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားနာရ၍၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ မစ္ဆေရမလံ၊ ဝန်ဆိုခြင်းတည်းဟူသော အညစ်အကြေးကို၊ ပဟာယံ၊ ပယ်၍၊ ဒါနာဒိဂုညာဘိရတော၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိသောကောင်းမှု၌ အလွန်မွေ့လျော်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အပြီးတည်း၊ ဂုဠသေဋ္ဌိပေတဝတ္ထု ဝဏ္ဏနာ၊ ဂုဠသေဋ္ဌိပေတဝတ္ထု အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဥပရိဝဂ်-၉-အင်္ဂုရပေတဝတ္ထု။

ယတ္ထအတ္ထာယဂစ္ဆာမာတိအူဒံ၊ ယတ္ထအတ္ထာယဂစ္ဆာမ ဤသို့အစရှိသောဝတ္ထုကို၊ သတ္ထာ မြတ်စွာထုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အင်္ဂုရပေတံ၊ အင်္ဂုရပြိတ္တာကို၊ အာရတ္တံ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝတ္ထု၌၊ အင်္ဂုရော၊ အင်္ဂုရသည်၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ ကာမဉ္စနဟောတိ၊ အကယ်၍ ကားမဖြစ်၊ ပန၊ ယင်းသို့ပင်မဖြစ်သော်လည်း၊ တဿ၊ ထိုအင်္ဂုရ၏၊ ဝရိတံ၊ အကျင့်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပေတသမ္ပန္နံ၊ ပြိတ္တာနှင့်စပ်၏၊ ဘသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုဝတ္ထုကို၊ အင်္ဂုရပေတဝတ္ထုတံ၊ အင်္ဂုရပေတဝတ္ထု ဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတြ၊ ထိုအင်္ဂုရ ပေတဝတ္ထု၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ သင်္ခေပကထာ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်ဆိုသောစကားတည်း၊ ဥတ္တရမေရော ဝိပတိနော၊ ဥတ္တရမေရတိုင်းတို့ကို အစိုးရသော၊ မဟာသာဂရဿ၊ မဟာသာဂရအမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဂုတ္တံ၊ သားဖြစ်သော၊ ဥပသာဂရံ၊ ဥပသာဂရကို၊ ပနိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဥတ္တရာပထေ၊ ဥတ္တရာပထ တိုင်း၌လည်း၊ ကံသ ဘောဂေ၊ ကံသဘောဂ အမည်ရှိသော၊ အသိဟန္တန နဂရေ၊ အသိဟန္တနမြို့၌၊ မဟာသာဂရေ၊ မဟာသာဂရ၏သို့ဖြစ်သော၊ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရား၏၊ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်း၌၊ အဉ္စနဒေဝိ၊ အဉ္စနဒေဝိ လည်းကောင်း၊ ဝါသုဒ္ဓေဝေါ၊ ဝါသုဒ္ဓေဝ လည်းကောင်း၊ ဗလဒေဝေါ၊ ဗလဒေဝ လည်းကောင်း၊ စန္ဒဒေဝေါ၊ စန္ဒဒေဝ လည်းကောင်း၊ သူရိယဒေဝေါ၊ သူရိယဒေဝလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိဒေဝေါ၊ အဂ္ဂိဒေဝလည်းကောင်း၊ ဝရုဏဒေဝေါ၊ ဝရုဏဒေဝ လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈနော၊ အဇ္ဈနလည်းကောင်း၊ သဇ္ဈနော၊ သဇ္ဈနလည်းကောင်း၊ စာဓူပဏ္ဍိတော၊ စာဓူပဏ္ဍိတလည်းကောင်း၊ အင်္ဂုရော၊ အင်္ဂုရလည်းကောင်း။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝါသုဒ္ဓေဝါဒယော၊ ဝါသုဒ္ဓေဝအစရှိကုန်သော၊ ဒသဘာတိ
 ကာ၊ တကျိပ်သော၊ ညိနောင်တို့ လည်းကောင်း၊ ကောဒယော၊ တကျိပ်
 တယောက်ကုန်သော၊ ယေတေစတ္တိယာ၊ အကြင် မင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုမင်းတို့တွင်၊ ဝါသုဒ္ဓေဝါဒယော၊ ဝါသုဒ္ဓေဝအစရှိကုန်
 သော၊ ဘာတေရာ၊ ညိနောင်တို့သည်၊ အသိတဉ္စနနဂရံ၊ အသိတဉ္စနမြို့ကို၊
 အာဒိကတွာ၊ အံ့စပြု၍၊ ဣရဝတိ ပရိယာသာနေသု၊ ဣရဝတိအဆုံးရှိ
 ကုန်သော၊ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပေ၊ အလုံးစုံသောဇမ္ဗုဒ္ဓိကွန်း၌၊ တေသမ္ဗိယာ
 နာရသဟဿေသု၊ ခြောက်သောင်း သုံးထောင်ကုန်၊ သမ္ဗိတံ၌၊ သဗ္ဗေ၊
 အလုံးစုံကုန်သော၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့ကို၊ စက္ကေန၊ စက်ယန္တရားဖြင့်၊ ဇိဝိ
 တက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့၊ ဝါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ဣရဝတိယံ၊ ဣရ
 ဝတိမြို့၌၊ ဝသမာနာ၊ နေကုန်လျက်၊ ဇန္တုမင်းအဖြစ်ကို၊ ဒသကောဋ္ဌာယော၊
 ဆယ်ခုသောအတို့တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဘဇိသု၊ ဝေဘန်ကုန်၏၊ ဟဂိနံ၊
 နှစ်မဖြစ်သော၊ ဒေဝီပန၊ မင်းသမီးကိုကား၊ နသရိသု၊ မအောက်နေကုန်၊
 ဝုန၊ တဖန်၊ သရိက္ခာ၊ အောက်မေ့၍၊ ကောဒသကောဋ္ဌာယော၊ တဆဲ့ထ
 သောအတို့တို့ကို၊ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်
 ရှိသော်၊ တေသံ၊ ထိုမင်းသားတို့၏၊ သဗ္ဗကနိဋ္ဌော၊ အလုံးစုံတို့ အောက်
 ယော်သော၊ အင်္ဂုရော၊ အင်္ဂုရမင်းသားသည်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ကောဋ္ဌာ
 သံ၊ အတို့ကို၊ တဿာ၊ ထို အစ်မမင်းသမီးအား၊ ဒေယ၊ ပေးကုန်လော၊ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝေါဟာရံ၊ ရောင်းငယ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဇိဝိသေဝံ၊
 အသက်မွေးပါအံ့၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်နောင်တော်တို့သည်၊ အတ္တနော၊ ငါ၏၊ အ
 ပဒေ၊ ဇနုပုန်၌၊ သုကံ၊ အကောဟ်ခွန်ကို၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဝိဿဇဇ္ဇေယ၊
 လွှတ်ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊
 သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍၊ သဗ္ဗဒိန္နိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ တဿ၊ ထိုအင်္ဂုရမင်း
 သား၏၊ ကောဋ္ဌာသံ၊ အတို့ကို၊ ဟဂိနယော၊ နှစ်မအား၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ နဂရ၊
 ဇာနော၊ ကိုးယောက်သော မင်းတို့သည်၊ ဣရဝတိယံ၊ ဣရဝတိမြို့၌၊ ဝေ
 သု၊ နေကုန်၏။

အင်္ဂုရောပန၊ အင်္ဂုရ မင်းသားသည်ကား၊ ဝါဏိန္တံ၊ ကုန်သွယ်ခြင်း
 ကို၊ ကရောဓန္တာ၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ နန္ဒကာလံ၊ အမြဲကာလပတ်လုံး၊ ခဿဒါ
 နံ၊ ဤစွာသောအလှူကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏၊ တဿပန၊ ထိုအင်္ဂုရမင်းသား
 ၏ကား၊ ကော၊ တယောက်သော၊ ဒါသော၊ ကျွန်ုပ်ဖြစ်သော၊ တဏှာဝါရိ
 ကော၊ တဏှာဝါရိသည်၊ အဏ္ဏကာမော၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသည်၊
 (၃၂)

အဟောသိးဖြ်ခါ၊ အင်္ဂုရောပန၊ အင်္ဂုရေမင်းသား သည်ကား၊ ပသန္တမာန
 သော ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ တဿ၊ ထိုဘဏ္ဍာရီးအာ၊ ကေ၊
 တသောက်သော။ ကုသမိတနံ၊ အမျိုးသမီး နှ့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အခါ
 သိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုဘဏ္ဍာရီးသည်။ ပုဏ္ဏ၊ သားသည်။ ဂဟ္တ ဂတေယေ
 ဝ၊ ဝင်း၌တည်စဉ်ပင်လျှင်၊ ကာလမကာသိ၊ သေခြင်းကံပြု၏။ အင်္ဂုရော၊
 အင်္ဂုရေမင်းသားသည်။ တသ္မိံ၊ ထိုဘဏ္ဍာရီး၏ သားသည်။ ဇာတေ၊ ဖွား
 သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုသူငယ်၏၊ ဝိတုနော၊ အဘအား၊ စိန္တံ၊ ပေးအပ်
 သော၊ ဘတ္တဝေတ္တနံ၊ လမ်းမရှိကွာကို၊ တဿ၊ ထိုသူငယ်အား၊ အခါသိ၊
 ပေး၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ တသ္မိံ၊ ဒါရကေ၊ ထိုသူငယ်သည်။ ဝယပ္ပဗ္ဗေ၊
 အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဒါသော၊ ကျွန်တည်း၊ နဒါသော၊ ကျွန်မ
 ဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရာဇကုလေ၊ မင်းအိမ်၌၊ ဝိနန္တယော၊ အဆုံးအဖြတ်
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အဉ္စနဒေဝီ၊ အဉ္စနမင်း
 သွီးသည်။ ခေဓူပမံ၊ နို့ညစ်နွားမဥပမာကဲ့။ ဝတွာ၊ ပြောဆို၍၊ မာတု၊ အမိ
 အား၊ ဘုမိဿာယ၊ တော်လှံသည်ရှိသော်၊ ပုတ္တောဝီ၊ သားသည်လည်း၊
 ဘုမိဿာယော၊ တော်လှံသည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒါသဗျတော၊ ကျွန်
 ၏အဖြ်မှ၊ မောစသိ၊ လွတ်စေ၏။ ။

ဒါရကောပန၊ သူငယ်သည်ကား၊ လစ္ဆာယ၊ ရှက်သဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုခါရ
 ဝတိမြို့၌၊ ဝသိတံ၊ နေခြင်းငှါ၊ အဝိသ ဟန္တော၊ မဝံ၊ သည်ဖြစ်၍၊ ရောရုဝန
 ဂရံ၊ ရောရုဝမြို့သို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ တတ္ထ၊ ထိုရောရုဝမြို့၌၊ အညတမသ၊
 တယောဝံသော၊ တုန္နဝါယဿ၊ အင်လျှို သမား၏၊ ဓိတနံ၊ သွီးကို၊ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍၊ တုန္နဝါယသိပ္ပေန၊ အင်ချုပ်သော အတတ်ဖြင့်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊
 ကပ္ပေတိ၊ ဖွေ ဖြူ၏။ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ရောရုဝနဂရေ၊ ရောရုဝမြို့
 ၌၊ အသယှသဗ္ဗိနာမ၊ အသယှသူဌေးမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊
 ထိုအသယှသူဌေးသည်၊ သမဏဗြာဟ္မဏကလဏဒ္ဓိကဝနိဗ္ဗကယာစကာနံ
 ရဟန်းပုဏ္ဏားအထီးကျန်သောသူခရီးသွားသောသူပုန်းတောင်းယာစကာ
 တို့အာ၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော အလှူကို၊ ဒေတိ ပေးလှူ၏။ သောတုန္နဝါ
 ယော၊ ထိုအင်ချုပ်သမားသည်၊ စာရံ၊ အသယှသူဌေး၏အိမ်ကို။ အဇာ
 နန္တနံ၊ မသိကုန်သော အလှူခံတို့အား၊ ပီတိသော၊ မနဿဇာတော၊ ဖြစ်သော
 နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အသယှသေဗ္ဗိနော၊ အ
 သယှသူဌေးနှံ၊ နေသနံ၊ အိမ်ကို၊ ကပ္ပိဏဗဟံ၊ လက်ျာလက်မောင်းကို၊
 မဿာရေတွာ၊ ဆန်တန်း၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်သို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ လဒ္ဓဗ္ဗံ၊ ရအပ်

သောဝတ္ထုကို၊ လောကန္တ၊ ခုပါစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသသိ၊
ပြု၏၊ တဿ၊ ထိုအပ်ချုပ်သမား၊ နံ၊ ကံကမ္ဘံ၊ ထိုကံသည်၊ ပါဠိယံယေ၊ ပါဠိ
တော်၌သာလျှင်၊ အာဂတံ၊ လာ၏။ ။

သော၊ ထိုအပ်ချုပ်သမားသည်၊ အပဇ္ဇေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊
အခါ၌။ ကလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ငြိမ်းမရတူမိယံ၊ သဲဖြေအင်၌၊ အည
တရတ္ထိ၊ တရသော၊ နိဂြောဓရက္ခေ၊ ပြည်ညောင်ပင်၌၊ ဘူမဒေဝကာ၊ ဘူမ
စိုးနတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုဘူမစိုးနတ်၏၊
ဒက္ခိ၊ အဟ၊ ဝတ္ထော၊ လက်ျာလက်သည်၊ သဗ္ဗကာမဒဒေါ၊ အလုံးစုံအလိုရှိ
အပ်သောဝတ္ထုကိုပေးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိ၊ ယေ၊ စရေ၊ ရဝေ၊
ထိုရာ၌ ရှိ၍သာလျှင်၊ အသယုသေဗ္ဗိနော၊ အသယုသူဌေး၏၊ ဒါနေ၊ အ
လွှဲ၌၊ ဗျာဝဇ္ဇော၊ အာ၊ ထုတ်သော၊ အသဇ္ဈေ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုမယုံကြည်
သော၊ အပ္ပသန္ဓော၊ မကြည်ညိုသော၊ မိစ္ဆာမိဋ္ဌိကော၊ မှားသောအယူရှိ
သော၊ ပုညကိရိယာယ၊ ကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၌၊ အနာဓရာ၊ မရှိသောသော၊
အညတရော၊ တယောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ကလံ၊
ကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ တဿဒေဝပုန္တဿ၊ ထိုဘူမစိုးနတ်၏၊ သေနဇ္ဇော
နဿ၊ နေရာအရပ်၏၊ အဝိဒ္ဓရေ၊ အနိစ္စ၊ ပေတော၊ ငြိတ္တသည်၊ ဟ၊ တွာ၊ ဖြစ်
၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုငြိတ္တသည်လည်း၊ ကတကမ္ဘံ၊ ပြုအပ်သောကံ
သည်၊ ပါဠိယံယေ၊ ပါဠိတော်၌သာလျှင်၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ အသယုပေတော
သေဗ္ဗိနော၊ အသယုသူဌေးကြီးသည်ကား၊ ကလံကတွာ၊ ရတခြင်း၊ ပြု
၍၊ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ သက္ကဿဒေဝဇ္ဇေညော၊
သိကြားနတ်ခင်း၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအတော်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတော၊
ပရိသန္ဓအားဖြင့်ကပ်ရောက်၏။ ။

၉ အထာ၊ ထိုနောင်မှ၊ အပဇ္ဇေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ အင်္ဂီရော၊
အင်္ဂါပေါင်းသားသည်၊ ပဉ္စဟိသက၊ ဓူသတေဟိ၊ လှည်းအစီ ငါ ရာတို့ဖြင့်
ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ပြာဟ
ဏောစ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း၊ ပဉ္စသကဓူသတေဟိ၊ လှည်းအစီ ငါ ရာတို့
ဖြင့်၊ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇွေပိဇနော၊ နှစ်ယောက်
သောသူတို့သည်လည်း၊ သကဓူသဟဿေဟိ၊ လှည်းအစီ တထောင်တို့
ဖြင့်၊ မရုကန္တာရေမဂ္ဂံ၊ လောကန္တာရမုခ်သို့၊ ပရိပန္နာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊
မဂ္ဂမုဋ္ဌာ၊ ခရီးမှားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗဟုဗိသယေ၊ သွားစွာသောနေတို့ပတ်
လုံး၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုသဲကန္တာရ၌သာလျှင်၊ ဝိစန္ဒေန္တာ၊ လှည့်လည်ကုန်သည်

ဖြစ်၍၊ ပရိက္ခိဏတိဏောဒကာဟာရာ၊ ကုန်သောမြက်ရေအာဟာရရှိကုန်သည်။ အဟောသုံးဖြစ်ကုန်၏။ အင်္ဂုရော၊ အင်္ဂုရမင် သားသည်။ အသမုတေဟိ၊ မြင်းတမန်တို့ဖြင့် စာတုန္နိသာသ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌၊ ပါနိယံ၊ ရေကို၊ မဂ္ဂါပေသိ၊ ရှာဦးစေ၏။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကာမဒဒဟတ္ထော။ အလိုရှိတိုင်းကို ပေးနိုင်သော လက်ရှိသော၊ သောဟက္ခော၊ ထိုဘုမဗိုးနတ်သည်၊ တေသံ၊ ထိုကုန်သည်တို့၏၊ ဗျသနပတ္တိံ၊ မျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သည်ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ အင်္ဂုရော၊ အင်္ဂုရမင်သားသည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဗိန္နေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဟန္တဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယော ငါသသံ၊ နှမသ၊ ဤအင်္ဂုရမင်းသား၏၊ အဝဿယေန၊ ကင်းကွယ်ရာသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသနဝုရုက္ခံ၊ နေရာ ပြည်ညောင်ပင်ကို၊ ဒဿသိ၊ ပြ၏၊ ကိမ္မ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ သောဝတရက္ခော၊ ထိုပြည်ညောင်ပင်သည်၊ သာခါဝိဓုပသမ္ပန္နော၊ အခက်အလက်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ စာနပလာသော၊ ထခဲနက်ထူသောအရွက်ရှိသည်၊ သန္တန္တောယော၊ အေးသောအရိပ်ရှိသည်၊ အနကသဟဿပါရောဟော၊ အထေပင်မကသောပါးပြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝယာမေနစ၊ အလျားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာရေနစ၊ အနံ့အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဗ္ဗေဓေနစ၊ အစောက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ စတုယောဇနပရိမာဏော၊ လေးယူဇနအတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုပြည်ညောင်ပင်ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ အင်္ဂုရော၊ အင်္ဂုရမင်းသားသည်၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော၊ ရွှင်လင်းနှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုပြည်ညောင်ပင်၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ခန္ဓာဝါရံ၊ သစ်တပ်ကို၊ ဗန္ဓာပေသိ၊ ဖွဲ့စေ၏၊ ယက္ခော၊ ဘုမဗိုးနတ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒက္ခိဏဟတ္ထံ၊ လက်ျာလက်ကို၊ ပဿာရေတွာ၊ ဆန့်တန်း၍၊ ပဌမံဘာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပါနိယေန၊ သောက်ရေဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၊ သန္တပ္ပေသိ၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ယောယော၊ အကြင်အကြင်သူသည်၊ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်ဝတ္ထုကို၊ ဣတ္ထကိ၊ အလိုရှိ၏၊ တဿတဿ၊ ထိုထိုသူအား၊ တံတံ၊ ထိုထိုဝတ္ထုကို၊ အမ္ဘိသိ၊ ပေး၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တတ္ထိံမဟာဇနော၊ ထိုလူများအပေါင်းသည်၊ နာနာဝိဓေန၊ အထူးထူးအပြားပြားသော၊ အန္တပါနေန၊ ထမင်းအပျော်ဖြင့်၊ ယထာကာမံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ သန္တပ္ပိတော၊ ကောင်းစွာ ရောင့်ရဲစေသည်ရှိသော်၊ ပစ္ဆော၊ နောက်၌၊ မဂ္ဂပရိဿမေ၊ ခရီးပင်ပန်းခြင်းသည်၊ ဝုပသန္တော၊

ငြိမ်းသည်ရှိသော်၊ သောဗြာဟ္မဏဂါဏိဇော၊ ထိုပုဏ္ဏားကုန်သည်သည်၊
 အယောနိသော၊ မသင့်ကင့်သောအားဖြင့်၊ ဥဗ္ဗုန္ဒန္တ၊ နှလုံးသွင်းသည်
 ဖြစ်၍၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒန္တိ၊ ကံ၊ ဝိန္ဒန္တိ၊ အတယ်သို့ကြံသနည်း၊ နေ
 ဟာရကာ၊ ဘဏ္ဍာသို့ရောင် သဖြင့်၊ အင်္ဂုလေသဥစ္စာကို ဆောင်လိုကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤအရင်မှ၊ ကမ္မောဇ၊ ကမ္မောဇတိုင်းသို့၊ ဂန္ထာ၊ သွား
 ၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကံ၊ ကရိယာမ၊ အသို့ပြုကုန်အံ့နည်း၊ ပန၊ အကြံအထူး
 ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣမမေယက္ခံ၊ ဤတူမဂိုးနတ်တို့သာသျှင်၊ ယေနကေန၊ နှစ်၊ အ
 မှက်မရှိသော၊ ဥပါယန၊ အကြောင်းဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ဖင်း၍၊ ယနံ၊ ယဉ်
 သို့၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ အမှကံ၊ ငါတို့၏၊ နဂေမေ၊ မြို့သို့သွင်း
 ဂမိယာမ၊ သွားကုန်အံ့၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒန္တော၊ ကြံ၍၊ တမတ္ထံ၊ ထိုမိမိ
 ကြံသောအကြောင်း၊ ချိ၊ အင်္ဂုလေသ၊ အင်္ဂုလေမင်းသားအား၊ ကမ္မောဇန္တော
 ပြောဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။

ဘော၊ အရှင်အင်္ဂုလေမင်းသား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ယမ၊ ပ၊ အကြင်
 ဥစ္စာ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ နေဟာရကာ၊ ဘဏ္ဍာကိုရောင်း
 သဖြင့်ရအင်္ဂုလေသဥစ္စာကိုဆောင်လိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မောဇ၊ ကမ္မောဇ
 တိုင်းသို့၊ ဂန္ထာမ၊ သွားကုန်၍၊ အယံယက္ခော၊ ဤနတ်သားကံ၊ နိယာမေသ၊
 ဆောင်ကုန်အံ့၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဣမယက္ခံ၊ ဤနတ်သားကံ၊ သေရ
 ကေန၊ ကောင်းပန်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပသယုဂါ၊ အနိုင်အထက်နှိုင်း
 စက်၍လည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာန ဖင်းယူကုန်၍ ယနံ၊ ယဉ်သို့၊ အာရော
 ပယိတွာန၊ တင်ကုန်၍၊ န္ဒါရေကံ၊ န္ဒါရေတိမြို့သို့၊ ခိဉ်းချင်စွာ၊ ဂန္ထာမ၊ သွား
 ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါယာဒွယံ၊ နှစ်ဂါယာတို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ ယယ၊ အတ္ထာယဘိ၊ ယယ၊ အတ္ထာယဟူသည်
 ကား၊ ယယ၊ အကြင်ဥစ္စာ၏၊ ကာရကာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ကမ္မောဇန္တိ၊
 ကမ္မောဇ်ဟူသည်ကား၊ ကမ္မောဇဌေ၊ ကမ္မောဇတိုင်းသို့၊ နေဟာရကောတိ၊
 နေဟာရကာဟူသည်ကား၊ ဘဏ္ဍာဝိက္ကယေန၊ ဘဏ္ဍာသို့ရောင်းသဖြင့်၊ လဒ္ဓ
 နေဟာရိနော၊ ရအင်္ဂုလေသဥစ္စာကိုဆောင်လိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာမဒဒေါ
 တိ၊ ကာမဒဒေါဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယတဒါယကော၊ အလိုရှိအင်္ဂုလေရှိ
 အပ်သည်ကို ပေးတတ်သော၊ ယက္ခောတိ၊ ယက္ခော ဟူသည်ကား၊ ဒေဝ
 ပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ နိယာမသေတိ၊ နိယာမသေဟူသည်ကား၊ နယိယာ
 မ၊ ဆောင်ကုန်အံ့၊ သာရကေနာတိ၊ သေရကေနဟူသည်ကား၊ ယာစနေန၊

တောင်းပန်သဖြင့်၊ ပဿယာတိ၊ ပဿယဟူသည်ကား၊ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်
စက်၍ ဗလက္ခာရေးန၊ အနိုင်အထက်မူသဖြင့်၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ယာနန္တိ၊
ယာနံဟူသည်ကား၊ သုခယာနံ၊ ချမ်းသာသောယာဉ်သို့၊ ခွါရကန္တိ၊ ခွါရကံ
ဟူသည်ကား၊ ခွါရဝတိနဂရံ၊ ခွါရဝတိမြို့သို့၊ ဟံ၊ ထင်စွာငြဉ်းအံ့၊ အယံ၊ ဤ
ဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာတို့၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊
ယဒတ္ထံ၊ အကြင်ပစ္စည်းအလိုငှါ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဣတော၊ ဤအရင်မှ၊
ကမ္မော၊ ကမ္မောဇတိုင်းသို့၊ ဂန္တုကာမာ၊ သွားလိုကုန်၏၊ တေနုဓနန၊ ထို
ဥစ္စာဖြင့်၊ ဟာရေတဗ္ဗော၊ ဆောင်အပ်သော၊ အညော၊ အကျိုးသည်၊ ဣမ၊
ဤအရပ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အလိုရှိတိုင်း၊ ဣတ္ထတိ၊ ငြိည့်စုံ၏၊ ဟံ၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံ
ယာကော၊ ဤနတ်သည်၊ ကာမဒဒေါ၊ အလိုရှိတိုင်းကိုပေးတတ်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဣမံယက္ခံ၊ ဤနတ်ကို၊ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ တဿ၊ ထိုနတ်
၏၊ အနုမတိယာဝါ၊ အလိုအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဝေ၊ အကယ်၍၊
သညတ္တိ၊ အလိုအတိုင်း၊ နဂစ္ဆတိ၊ မလိုက်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဗလက္ခာရေးနဝါ၊
အနိုင်အထက်မူသဖြင့်သည်၊ ယာနံ၊ ယာဉ်သို့၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊
ယာနေ၊ ယာဉ်၌၊ ပစ္ဆာဗာဟံ၊ လက်ပြန်ကြိုးကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ တံ၊ ထိုနတ်ကို၊
ဂပေတွာ၊ ဖမ်းယူ၍၊ ဣတောယေဝ၊ ဤအရင်မှသ၊ လျှင်၊ ခိပ္ပံ လျှင်စွာ၊
ခွါရဝတိနဂရံ၊ ခွါရဝတိမြို့သို့၊ ဂန္တုမ၊ သွားကုန်အံ့။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပြာဟုဏေန၊ ပုဏ္ဏော၊ သည်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သေး၊ အင်္ဂုရော
ပန၊ အင်္ဂုရမင်းသားသည်ကား၊ သဠုရိသဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏
တရား၌၊ ဣတွာ၊ တည်၍၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ဝစနံ၊ ကောင်းကို၊ ပရိက္ခိပန္တော
ပယ်လိုသည်ဖြစ်၍။ ။

သမ္ပ၊ အချင်းပုဏ္ဏား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ယဿရက္ခဿ၊ အကြင်
သစ်ပင်၏၊ သာယာယ၊ အရိပ်၌၊ နိသီဒေယျဝါ၊ ထိုင်နေမှုလည်းထိုင်နေဘူး
အံ့၊ သယေယျဝါ၊ အိပ်မှုလည်းအိပ်ဘူးအံ့၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တဿ၊ ထို
သစ်ပင်၏၊ သာခံ၊ အခက်ကို၊ နဘဇ္ဇေယျ၊ မချိုးရာ၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ မိတ္တဒုဏ္ဍော၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၌ပျက်ဆီးတတ်သောသူသည်၊ ပါပ
ကော၊ ယုတ်မာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဘဇ္ဇေယျ၊ မချိုးရာ၊ ဣတ၊ ဤသို့၊
ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နဘဇ္ဇေယျာတိ၊ နဘဇ္ဇေယျဟူသည်ကား၊ နဘိန္ဒေ
ယျ၊ မပျက်ဆီးရာ၊ မိတ္တဒုဏ္ဍောတိ၊ မိတ္တဒုဏ္ဍာဟူသည်ကား၊ မိတ္တေသု၊ အ
ဆွေခင်ပွန်းတို့၌၊ ဒုဏ္ဍနံ၊ ပျက်ဆီးတတ်သောသူသည်၊ တေသံ၊ ထိုအဆွေ

ခင်ပွန်းတို့၏ အနတ္တုပ္ပါဒ်၊ အကျိုးမဲ့ကိုဖြစ်စေခြင်းသည်။ ပါပကောသတိ၊
 ပါပကောသသည်ကား၊ အာတုကော၊ ကောသံ၊ သော၊ မိတ္တံ၊ ဒုက္ခော၊ အစွေ
 ခင်ပွန်း ကိုယ့်ကိုယ်တော်က သေသည်။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ သိတုန္တံ၊ သော၊
 အေးသော၊ အရိပ်ရှိသော၊ ယောချကော၊ အကြင်သစ်ပင်သည်။ စာမ္မာတိ
 တတ္ထာသ၊ အပူသည် နှိုင်းစက်အပ်သောသူအား၊ ပရိသမ္ပေဒီနောဒကော၊
 ပင်ပန်းခြင်း ဘို့ပယ်ပျောက်တတ်၏၊ တဿာပိနာ၊ ထိုသစ်ပင်မည်သည်
 အားလည်း၊ ပါပကောသကောင်းမှုကံ နှစ်ဆတို့၊ မြေအပ်၊ သဗ္ဗသုက္ခေ
 သုဘူ၊ သသုပန၊ အသုံး၊ ရံသတ္တဝါဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သောသူတို့၌ကား၊ ကိရော်၊
 အဘယ်ဆိုသွယ်ရှိစုံနည်း၊ သဗ္ဗရိသော၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သော၊ ပုဗ္ဗ
 ကာရိ၊ ရှေး၌ပြုဘူးသောကျေးဇူးရှိသော၊ အယံဒေဝပုတ္တော၊ ဤနတ်သား
 သည်။ အဋ္ဌာကံ ငေးတို့၏၊ ဒုက္ခပနောဒနာ၊ သင်းရဲကိုပယ်ပျောက်၏၊ ဗဟု
 ပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုနတ်သား၏၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစ်ခု
 သော၊ အနတ္တံ၊ အကျိုး မဲ့ကို၊ နှစ်ဆတို့၊ မြေအပ်၊ အညဒတ္တံ၊ စင်စစ်သစ်
 ကား၊ သော၊ ထိုနတ်သားကို။ ပူဇေတဗ္ဗောဇေ၊ ပူဇော်အပ်သည်သို့
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏။ ။

တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ ပြီးဟွေ၊ ကား၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အတ္ထသ၊
မူလံ၊ နကတိဝိနယောတိ၊ အတ္ထသ၊ မူလံ၊ နကတိဝိနယောဟူသော၊ နိဂမ၊
နိဘိကျင်း၊ အကြောင်းကို၊ နယောယ၊ ဖြစ်၍၊ အင်္ဂု၊ ရှေ့သ၊ အင်္ဂု၊ မင်းသား၊
ပဋိ၊ လာမပစ္စေ၊ နိကျင်တက်သောအတို့၌၊ ပုတ္တံ၊ ကည်၍၊

ဘော။ အရှင်အင်္ဂါရမင်းသား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ယသေ့ကွသေ့
အကြင်သစ်ပင်၏။ ဆယသယ၊ အရိပ်၌၊ နိသီဒေယျဝါ၊ ထိုင်နေမှုလည်း၊ ထိုင်
နေရာ၏။ သယေယျဝါ၊ အိပ်မှုလည်း၊ အိပ်ရာ၏။ သေ၊ ထုံသူသည်။ တ၊ ခံ
သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသောအဆောက်အဦဖြင့်၊ အဋ္ဌေ၊ အတ္ထိကော၊
အလိုရှိသည်။ စေသိယော၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
တသ၊ ထိုသစ်ပင်၏၊ ခန္ဓမ္မိ၊ ပင်စဉ်ကုလည်း၊ ဆိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ရ၏။ ။

ကတ္ထ၊ထိုဂါယသန္တ၊ အတ္ထောစေတနာဒိသေသိယာဝံ၊ အတ္ထောစေတနာ
ဒိသေသိယာ ဟူသည်ကား၊ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သောစာစဉ်သော နေဉ္စ
သမ္ဘာနေန၊ အဆောက်အဦဖြင့်၊ အတ္ထော၊အရည်သည်၊ သာစာစေယျ၊
အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တဿရက္ခဿ။ ထိုသစ်ပင်၌၊ ခန္တိစိုက်စဉ်လည်း၊
သိန္ဓယျ၊ဖြတ်ရင်း၌၊ သာခါဒယော၊ အခက်အစဉ်သည်တို့ကုန်ကား၊ကံ
မဂီ ပန။ အကယ်ဆိုငွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါ

၂၂၆

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

☞ ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဇေ၊ ဤသို့၊ ပြာဟ္မဏေန၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အင်္ကျေ၊ အင်္ကျေမင်းသားသည်။ သပ္ပုရိသဓမ္မံ ယေဝ၊ သူတော်ကောင်း တရားကိုသာလျှင်၊ ပဂ္ဂဏှန္တော၊ ခြီး၊ မြှောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ ။

သမ္ပ၊ အချင်းပုဏ္ဏား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ယဿရက္ခဿ၊ အကြင်သစ်ပင်၏၊ ဆာယာယ၊ အရိပ်၌၊ နိသီဒေယျဝါ၊ ထိုင်နေမှုလည်းထိုင်နေဘူးအံ့၊ သယေယျဝါ၊ အိပ်မှုလည်းအိပ်ဘူးအံ့၊ သော၊ ထိုသူသည်။ တဿ၊ ထိုသစ်ပင်၏၊ ပတ္တံ၊ အရှက်ကိုမျှ၊ နဟိသေယျ၊ မညှဉ်းဆဲရာ၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မိတ္တဒုတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၏ အကျိုးမဲ့ကိုဖြစ်စေတတ်သောသူသည်။ ပါပကော၊ ယုတ်မာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဟိသေယျ၊ မညှဉ်းဆဲရာ၊ ဣတိဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နတဿပတ္တံ ဟိသေယျာတိ၊ နတဿပတ္တံဟိသေယျ ဟူသည်ကား၊ တဿရက္ခဿ၊ ထိုသစ်ပင်၏၊ ဧကပဏ္ဏမတ္တမ္ဘိ၊ တရှက်မျှရှိလည်း၊ နဗာဓေယျ၊ မညှဉ်းဆဲရာ၊ သာခါဒိကေ၊ အခက်အခဲရှိသည်တို့ကို၊ ပဇေဝ၊ အဘယ် ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ပုနရိ၊ တတန်လည်း၊ ပြာဟ္မဏေန၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ ၊ ဝါဒံ၊ အသူကို၊ ပဂ္ဂဏှန္တော၊ ခြီး၊ မြှောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ ။

ဘော၊ အရှင်အင်္ကျေမင်းသား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ယဿရက္ခဿ၊ အကြင်သစ်ပင်၏၊ ဆာယာယ၊ အရိပ်၌၊ နိသီဒေယျဝါ၊ ထိုင်နေမှုလည်းထိုင်နေရာ၏၊ သယေယျဝါ၊ အိပ်မှုလည်းအိပ်ရာ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်။ တာဒိသော၊ ထိုသို့သောသဘောရှိသောအဖြစ်အစရှိသောအဆောက်အဦဖြင့်၊ အတ္တော၊ အလိုရှိသည်၊ စေသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ပါအံ့၊ ဇေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုသစ်ပင်ကို၊ သမူလမ္ဘိ၊ အမြစ်နှင့်တကွလည်း၊ အဗ္ဗုဟေ၊ နှုတ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သမူလမ္ဘိတံအဗ္ဗုဟေတိ၊ သမူလမ္ဘိတံအဗ္ဗုဟေ ဟူသည်ကား၊ တံ၊ ထိုသစ်ပင်ကို၊ တတ္ထ၊ ထိုသစ်ပင်၌၊ မူလေန၊ အမြစ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ သမူလမ္ဘိ၊ အမြစ်နှင့်တကွလည်း၊ အဗ္ဗုဟေယျဥဒ္ဓါဓေယျ၊ နှုတ်ရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ပြာဟ္မဏေန၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ပုန၊ တတန်၊ အင်္ကျေ၊ အင်္ကျေမင်းသားသည်၊ တံနိတိ၊ ထိုနိတိကျမ်းကို၊ နိဒုတ္တကံ၊ အကျိုးမရှိသည်ကို၊ ကာတုကာမော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

သဗ္ဗအချင်းပုဏ္ဏား၊ ယဿ၊ အကြင်သူ၏၊ စာရေ၊ အိမ်၌၊ ကေရုတ္တိမ္ပိ၊
 တညဉ့်မျှသည်၊ ဝသေယျ၊ နေပြာအုံ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၏အထံ၌၊ ပုရိသော၊
 သောက်ျားသည်၊ အနန္တပါနံ၊ ထမင်းအပျော်ဘုံ၊ လဘေထ ရဲငြားအုံ၊ တဿ၊
 ထိုသူအား၊ ပါဝံ၊ မကောင်းသောအမှုကို၊ မနဿာဝိ စိတ်ဖြင့်လည်း၊ နမိန္ဒ
 ယေ၊ မကြံရာ၊ ဟိကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်း၊ ကတညတော၊ သူတပါး
 သည်ပြုအပ်သော ကျေးဇူးကိုသိတတ်သောသူ၏အဖြစ် ဘုံ၊ သပ္ပုရိသ
 ဟိ၊ သူများအစရှိကုန်သောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝတ္ထိတော၊ ငြီးမွင်း
 အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နမိန္ဒယေ၊ မကြံရာ၊ သဗ္ဗအချင်းပုဏ္ဏား၊
 ယဿ၊ အကြင်သူ၏၊ စာရေ၊ အိမ်၌၊ ကေရုတ္တိမ္ပိ တညဉ့်မျှလည်း၊ ဝသေယျ၊
 နေဘူးအုံ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အနန္တပါနံ၊ ထမင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါနေ
 န၊ အပျော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပဗ္ဗိတော၊ လုပ်ကျွေးသူ သည်၊ သိယော၊ ဖြစ်
 ငြားအုံ၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ပါဝံ မကောင်းသောအမှုကို၊ မနဿာဝိ စိတ်ဖြင့်
 လည်း၊ နမိန္ဒယေ၊ မကြံရာ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အနုတ္တပါဏီ၊ မညှဉ်း
 ဆဲတတ်သောလက်ရှိ သာသူသည်၊ မိတ္တဒု ဗ္ဗံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကပြု
 မှားတတ်သောသူကို၊ ဧဟာဝိဗိနာသေတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ နမိန္ဒယေ၊ မကြံရာ၊ သဗ္ဗအချင်းပုဏ္ဏား၊ ယော၊ အကြင်
 သူသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကတကလျာဏော၊ ပြုအပ်သောကျေးဇူးရှိသည်၊
 သိယော၊ ဖြစ်ငြားအုံ၊ တံပုဗ္ဗကဝရိံ၊ ထိုရှေး၌ပြုသူ သောကျေးဇူးရှိသောသူ
 ကို၊ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်ကာသ၌၊ ပါပေန၊ မကောင်းသောအမှုဖြင့်၊ နဟိံသတိ၊
 မညှဉ်းဆဲရာ၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်း၊ အနုတ္တပါဏီ၊ တတော၊ ကျေး
 ဇူးပြုခြင်းတည်းဟူသော ချေဖြင့်စွတ် သာ လက်ရှိသောသူကို နှိပ်စက်
 တတ်သော၊ သော၊ ပါသော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ တဒြာနိ၊ ကောင်းသောအ
 ကျိုးတို့ကို၊ နပဿတိ၊ နှိပ်နှိပ်၊ မရေတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဟိံသတိ၊ မညှဉ်း
 ဆဲရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာတိသောဂါယာ၊ ဤသုံးဂါယာတို့ကို၊ အဘာသံ၊
 ရွတ်ဆို၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ ယဿာတိ၊ ယဿဟူသည်ကား၊ ယဿပုဂ္ဂ
 လဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကေရုတ္တိမ္ပိတိ၊ ကေရုတ္တိမ္ပိဟူသည်ကား၊ ကေ
 ရုတ္တိမတ္တမ္ပိ၊ တညဉ့်မျှလည်း၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ဝသေ
 ယျ၊ နေငြားအုံ၊ ယတ္ထနန္တပါနံ၊ ပုရိသောလဘေထာတိ၊ ယတ္ထနန္တပါနံ၊ ပုရိသော
 လဘေထဟူသည်ကား၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သန္တိကေ၊ အသံ၌၊
 ကောမိ၊ တစ်စုံတယောက်သော၊ ပုရိသော၊ သောက်ျားသည်၊ အနန္တပါနံ၊ ထမင်း

ကိုလည်းကောင်း၊ ပါနံဝါ။ အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိဗ္ဗိ။ ပို စဉ်းသော၊
 ပါနဘောဇနံဝါ၊ အပျော်ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ လဘေယျ၊ ငြားအံ့၊
 နတဿပဝံခနဿာဝိမိန္တယေဟိ၊ နတဿပဝံခနဿာဝိမိန္တယေဟူသည်
 ကား၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းသော၊ အနတ္တံ၊
 အကျိုးမဲ့ကို။ ခနဿာဝိမိတ်ဖြင့်လည်း၊ နဝိန္တေယျ၊ ကြံရာ၊ နပသဟေယျ၊
 မညှဉ်းဆဲရာ၊ ကာသဝါစာဟိ၊ ကိုယ်နှုတ်တုံဖြင့်၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုသွယ်
 ရာရှိအံ့နည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဣဝံ၊ ဤသို့ဆို
 ငြားအံ့ ကတညုတာသပ္ပုရိသေဟိ၊ ဣတိ၊ ကတညုတာ သပ္ပုရိ
 သေဟိ၊ ဣတိဟူသည် ကား၊ ကတညုတာနာမ၊ သုပ္ပိဘူးသောကျေးဇူး
 တို့ကိုသိဘတ် သာ သူမည်သည်ကို၊ ဗုဒ္ဓါဒိဟိ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော၊
 ဥတ္တမပုရိသေဟိ၊ မြတ်သော ယောကျ်ားတို့သည်၊ ပသံသိတာ၊ မြီးမွမ်း
 အပ်ကုန်၏။ ။

ဥပဗ္ဗိတောဟိ၊ ဥပဗ္ဗိတောဟူသည်ကား၊ ပယိရူပါသိတော၊ ဆည်းကပ်
 ဘူသည်၊ ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုကို၊ ဂဗ္ဘ၊ ယူလော၊ ဣဒံ၊ ဤထမင်းအပျော်အစရှိ
 သည် ဘုရား စားသော၊ ဣဒံ၊ ဤသို့။ အန္တပါန၊ ဒိနာ၊ ထမင်းအပျော်အစရှိ
 သည်ဖြင့်၊ ဥပဗ္ဗိတော ။ လုဝက္ခေ၊ ဘူသည်၊ အနုတ္တိပါဏိတိ၊ အနုတ္တိပါဏိ
 ဟူသည်ကား၊ အဝိဟိ သကမာ၊ ဣဒံ၊ မညှဉ် ဆဲတတ်သောလက်ရှိသော
 သူသည်၊ ပဉ္စသံသတော၊ လက်ကိုင်စောင့်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒဟ
 တေမိတ္တဒုတ္တိန္တိ၊ ဒကတမိတ္တဒုတ္တိဟူသည်ကား၊ မိတ္တဒုတ္တိ၊ အဆွေခင်
 ပွန်းကိုပြစ်မှားတတ်သော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဟတိဒိနာသေဟိ၊
 ပျက်ဆီးတက၏၊ ဟိသပ္ပံ၊ မှန်၏၊ အပ္ပဒုဋ္ဌ၊ မပြစ်မှားသော၊ အဇ္ဈာသယ
 သမ္ပန္န၊ အဇ္ဈာသယနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပရေန၊ သူတပါး
 သည်၊ ကတော ပြုအပ်သော၊ အပရာဇော အပြစ်သည်၊ အဝိသေသေန၊
 သာမည အားဖြင့်၊ တသေဝ၊ ထိုသူအားသာလျှင်၊ အနတ္တဝဟော၊ အကျိုး
 မဲ့ ကိုယ်ခင်ဘတ်၏၊ အပ္ပဒုဋ္ဌ၊ မပြစ်မှားသော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 အတ္ထတေ၊ အနက်အားဖြင့်၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဟာနိနာမ၊ ပျက်ဆီး
 သည်မည်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တဂေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောအပ္ပ
 ဒုဋ္ဌဿ၊ ပ၊ ပရိဝါတံဝိက္ခောတိ၊ ယောအပ္ပဒုဋ္ဌဿ၊ ပ၊ ပရိဝါတံဝိက္ခောဟူ၍၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယော၊ အကြင်လူမိုက်သည်၊ အပ္ပဒုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်
 မှားအပ်သော၊ သုဒ္ဓဿ၊ ကိလေသ မှောင်သော၊ ပေ၊ သဿ၊ ယောကျ်ား
 မြတ်ဖြစ်သော၊ အနက်ဿ၊ ကိလေသ မြှုပ်ကင်းဝေးတော်မူသော နရဿ၊

၂-ဥပရိဝဂ်-၉-အင်္ဂုရပေတဝတ္ထု။

၂၅၉

လူကား၊ နုဿာ၊ ပြစ်မှား၏။ ပါပံ မကောင်းမှုသည်၊ တမေဗေဗေလံ။ သိမိက်
သေ သူသို့သာလျှင်၊ ပစ္စေဘိ၊ ပြန်၍ရောက်၏။ ကိမိသ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း
ဟူမူကား၊ ပရိဝါတံ၊ လေညာသို့။ ဝိဒတ္တာ၊ ပစ်အပ်သော၊ သုရမော၊ သိပ်မွေ
သော၊ ရတော၊ ရွှေကဲ့သို့တည်း။

ယောပုဗ္ဗေကတလျာဏာတိ၊ ယောပုဗ္ဗကတကလျာဏာဟူသည့်
ကား၊ ယောပုဂ္ဂလော အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နေဒိ၊ တစံတယသက်သော၊
သာရနာ၊ သူတော်ကောင်းသည်၊ ကတဘဒ္ဒကေသကတုပကာရာ ပြုစု
သောကျေးဇူးရှိသော၊ ပစ္စာပါပေတိ သတိတိ၊ ပစ္စာပါပေတိ သတိ
ဟူသည့်ကား၊ တံပုဗ္ဗပကာရိ၊ ထိုရှေး၌ပြုတူးသောကျေးဇူး ရှိသောသူကို၊
အပရဘာဂေ၊ နောက်အပို၌ ပါပေနအဘဒ္ဒကေန၊ မကောင် မှုဖြင့်၊ အနတ္တ
ကေန၊ အကျိုး မဲ့ဖြင့်၊ ဗာဓေ၊ ညည်းဆဲ၏။ အရဟ္တ ပါဏိဟတောပေါသော
တိ၊ အရဟ္တပါဏိဟတောပေါသောဟူသည်ကား၊ အရဟ္တပါဏိနာ၊ ပြစ်
မှားသောလက်ရှိသော၊ ဥပကာရကိရိယာယ၊ ကျေးဇူးကဲ့ပြုခြင်းဖြင့်၊ အလ္လ
ပါဏိနာ၊ ခိုဝှတ်သောလက်ရှိသော၊ ဓေါတဟတ္ထနဘေး၊ ငြီးသောလက်
ရှိသော၊ ပုဗ္ဗကာရိနာ၊ ရှေး၌ပြုတူးသောကျေးဇူး ရှိသော၊ ဗောဇ္ဇာ၊ အသက်၌၊
ဝုတ္တနယန၊ ဆိုအပ်ပြီ သောနည်းဖြင့်၊ ဟတောဗေဒိတော၊ ညည်းဆဲအပ်
၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုဗ္ဗကာရိနာ၊ ရှေး၌ကျေးဇူးပြုတူးသောကျေးဇူးရှိသော၊
တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဗာဓေန၊ ညည်းဆဲခြင် ဖြင့်၊ ဟတော၊ ညည်းဆဲသော၊ အ
ရဟ္တပါဏိ၊ မပြစ်မှားသောလက်ရှိသော၊ ကတည၊ ပုဂ္ဂလော၊ သူတပါး၏
ကျေးဇူးကိုသိတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နသောဘဒ္ဒါနိပသာတိတိ၊ နသော
ဘဒ္ဒါနိပသာတိဟူသည်ကား၊ ယသပုတ္တပုဂ္ဂလော၊ အကြင်အကြင်ဆို
အပ်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သောသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဣလောကေ
စ၊ ဤလောက၌လည်း၊ အဋ္ဌကောင်းကျိုးကို၊ နပသာတိ၊ မမြင်၊ နဝိန္နတိ၊ မရ၊
နသဘတိ၊ မရ၊ ဣ ဝိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဘေ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗုရိသဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားသုံး၊ ပုဂ္ဂဏှန္တေန ခြီး
မြှောက်သဖြင့်၊ အင်္ဂုရေန၊ အင်္ဂုရမင်းသားသည်၊ အဘိဘဝိတွာ လွင်းမိုး
၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သေ၊ ပြာဟူသော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
နိရုတ္တရော၊ ထုတ်၍ဆိုရာမှရှိသည်ဖြစ်၍၊ တုဏှိ၊ သိတ်၊ ခိတ်၊ အပေါ်သို့၊
ဖြတ်၏။ ယက္ခောပန၊ နတ်သည်ကား၊ ခွိန္တံ၊ နတ် ယောက်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထို
အင်္ဂုရမင်းမင်းသားပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝစနပရိဝေဒနာနိ၊ စကားဆိုခြင်းစကား
တုံ၊ ပြောဆိုခြင်းတို့ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြာ၊ ဤ၊ ပြာဟူသော၊ ပုဏ္ဏားအါ၊ ကုဏ္ဍိတွာ

၂၆၈

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝိ၊ အမုက်ထွက်၍လည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေဦး၊ ဣမဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဤ
ပုဏ္ဏားအား၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်ကို ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ ဇာနိဿာမိ၊ လိစေ
အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ကေနိ၊ တစုံတယောက်သောသူ
သည်။ အနဘိဘဝနိယတမေဝ၊ မနှိပ်စက်နိုင်သည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊
ဧဿန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။

မာရိ သာ၊ အချင်းတို့၊ အဟံ၊ ငါးကို၊ ဒေဝေနဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊
မနုဿေနဝါ၊ လူသည်လည်းကောင်း၊ ဣဿ ရိယေနဝါ၊ တန်ခိုးရှိသောနတ်
လူသည်လည်းကောင်း၊ နပဿယော၊ ညည်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းငှါ၊ တံ၊ တန်ခိုး
ရာ မာရိသာ၊ အချင်းတို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဓိပ္ပိယတ္ထော၊ မြတ်သောနတ်၏
တန်ခိုး နှင့်ပြည့်စုံသော၊ နုရ်မော၊ တဏှာခြင်းဖြင့်လျှင်ဝေးသောအဝင်သို့
လည်းသွားခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ ဝဏ္ဏဗလုပပန္နော၊ အဆင်းလှခြင်း ခွန်အား
ကြီး ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယက္ခော၊ နတ်သည်၊ အတ္ထိ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဒေဝေနဝါတိ၊ ဒေဝေနဝါဟူသည်ကား၊ ယေနကေ
နိ၊ အမှတ်မရှိဘဲတယောက်သော၊ ဒေဝေနဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊
မနုဿေနဝါတိ၊ ဣဒံ၊ မနုဿေနဝါဟူသော ဤပါဌ၌လည်း၊ ဒေဝေန
ယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဣဿရိယေနဝါတိ၊ ဣဿရိယေနဝါဟူသည်
ကား၊ ဒေဝိဿရေနဝါ၊ နတ်၏တန်ခိုးသည်လည်းကောင်း၊ မနုဿိဿရေန
ဝါ၊ လူ၏တန်ခိုးသည်လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောတန်ခိုးတို့တွင်၊
ဒေဝိဿရိယံနာမ၊ နတ်၏တန်ခိုးမည်သည်ကား၊ စတုမဟာရာဇ သက္က
သုဿာမာဒိနံ၊ စတုမဟာရာဇ နတ်မင်းကြီး လေးယောက် သိကြား
သုဿာမအစရှိကုန်သောနတ်တို့၏လည်း၊ ဒေဝိဗ္ဗိ၊ နတ်တို့၏တန်ခိုးတည်း၊
မာနုဿိဿရိယံနာမ၊ လူတို့၏တန်ခိုး မည်သည်၊ စက္ကဝတ္ထိအာဒိနံ၊ စကြာ
မင်းအစရှိသည်တို့၏၊ ပုညိဗ္ဗိ၊ ကောင်းမှု၏ တန်ခိုး တည်း၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဣဿရိယဂ္ဂဟဏေန၊ ဣဿရိယသဒ္ဓါငြင့်၊ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီး
သောအာနုဘော်ရှိကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿေ၊ နတ်လူတို့ကို၊ သင်္ဂဗ္ဗာတိ၊
သိမ်းကြိုး၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မဟာနုဘာဝါပိ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသည်
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပုညဗလု
ပဿန္တိ၊ တကောင်းမှု၏အကျိုးသည်ထောက်ပံ့အပ်ကုန်သော၊ မနုဿေ
ပိ လူတို့ ကိုလည်း၊ ပယောဂဝိပတ္တိယံ၊ လုံ့လပယောဂ၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊
အသဘိ၊ မရှိသော်၊ အဘိဘဝိသုံ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ခောန္တိ၊

တေတိနိုင်ကုန်၊ ဣဟဒေ၊ ဤမှတပါးသောသုတ္တံကို၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆို
 သွယ်၊ ဂရိအံနည်း၊ ဟန္တိ၊ ဟံဟူသောဝုဒ်သည်၊ အသဟေ၊ သည်းမခံခြင်း
 အနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ဝုဒ်တည်း၊ အပ္ပသယောတိ၊ အပ္ပသယောဟူ
 သည်ကား၊ အပ္ပဓိသိယော၊ မပျက်ဆီးနိုင်၊ ယက္ခဟမတ္ထိပမိဒ္ဓိပတ္တော
 တိ၊ ယက္ခဟမတ္ထိပမိဒ္ဓိပတ္တောဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝုည
 ပလေန၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယက္ခတ္တံ၊ နတ်၏အဖြစ်
 သို့၊ ဥပဂတော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ကပ်ရောက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ယက္ခော
 ဝ၊ နတ်သည်သာလျှင်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သောဝါသောဝါ၊
 ဟုတ်ဟုတ် ပြားပြားသော နတ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အသခေါ၊ ငင်စစ်သင်
 ကား၊ ပမိဒ္ဓိပတ္တော၊ ဖြစ်သောတန်ခိုးသို့ချောက်သေးပေမယဥတ္တမေယ၊
 မြတ်သော၊ ယက္ခိန္ဒယော၊ နတ်တို့၏တန်ခိုးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
 ခုရင်မောဘိ၊ ခုရင်မောဟူသည်ကား၊ ခဏနေဝ၊ တဏှာခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊
 ခုခဏိဉာဏံ၊ ဝေးသောအရပ်သို့လည်း၊ ဝန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွင်း
 နိုင်သော၊ ဝဏ္ဏဗလူပပန္နောတိ၊ ဝဏ္ဏဗလူပပန္နောဟူသည်ကား၊ ရူပသမ္ပန္န
 ယာစ၊ အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ သရိပေလေနေ၊ ကံ့ဖ်အား
 နှင့်လည်းကောင်း၊ ဥပပန္နာသမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိ၊ ဝိ
 ပဒေဟိ၊ သို့၊ ဝုဒ်တို့ဖြင့်လည်း၊ မန္တပယောဂါဒိဟိ၊ မန္တနံလုံ့လ အစရှိသည်
 တို့ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ အနဘိဘဝနီယတံယေဝ၊ မလ္လင်၊ မိုးနှင့် စက်
 နိုင်သည်၏အဖြစ် ဟူသာလျှင်၊ ဒေသတိ၊ ပြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှား၏၊ ရူပသမ္ပန္နော
 အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသောသုတ္တံ၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ဗဟုမာနတော၊
 များစွာမြတ် နိုးအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရူပသမ္ပန္နံ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံ
 ခြင်းကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိသဘာဝဝတ္ထုနဝရိ၊ သဘောမတူသောဝတ္ထု
 ဖြင့်လည်း၊ အနာကဗုဒ္ဓယောဝ၊ မဆွဲငင်အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဝဏ္ဏသမ္ပဒါ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကံ၊ အနဘိဘဝနီယကာ
 ပေဟန္တိ၊ မလ္လင်၊ မိုးနှင့်စက်နိုင်ခြင်း၏အကြောင်း ပူ၍၊ ဝုည၊ ဆီအပ်၏၊
 ဣတော၊ ဤဂါယာမှာပရံ နောက်၌၊ အင်္ဂုရေသေစ၊ အင်္ဂုရေမင်းသား၏လည်း
 ကောင်း၊ ဒေဝဝုတ္တသေစ နတ်သား၏လည်းကောင်း၊ ဝစေနဝုဒ်ဝစနကလ၊
 စကားဆိုခြင်းစကားတို့ ပြောဆိုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်နတ်မင်း၊ တေ၊ သင်၏၊ သဗ္ဗသောဝဏ္ဏော၊ အလုံးစုံ၍ အ
 ဆင်းကဲ့သို့အဆင်းရှိသော၊ ပါဏိ၊ လက်သက်သည်၊ ပဉ္စဝေရ၊ ငါးခု
 သောလက်ချောင်းတို့ဖြင့် သူတပါးတို့သည် အလိုရှိအပ်သော ဝတ္ထုတို့

ဆောင်ခြင်းရှိ၏။ မရသာဝေါ့ချိုမြိန်ကောင်းမြတ်သောအရသာကို ယိုစီး
စေတတ်၏။ တော၊ သင်၏။ ပါဏိမှားလက်ျာလက်မှား နာနာသော။ အချို့အ
ဖန်အခါးစသော အထူးထူးအပြားပြား ရှိကုန်သောအရသာတို့သည်။ ပဉ္စ
ရနံ၊ ယိုစီးကုန်၏။ တန္တေ၊ အရှင်နတ်မင်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံ၊ သင့်
ကို။ ပုရိန္ဒဒံ၊ ရှေးဘဝ၌အလ္လှူကိုပေးတတ်သော။ သက္ကံ၊ ဒုတိယိကြားဟူ၍။
မညောမညာမိ၊ မှတ်ထင်၏။ အကံ၊ အကံ၊ ရမင်းသား။ အဟံ၊ ငါသည်
ဒေဝေါ၊ ဝေဿဝဏ်အစရှိသောထင်ရှားသောနတ်သည်။ နအမ္ဘိ၊ မဖြစ်၊
ဝန္တဗ္ဗော၊ ဝန္တဗ္ဗုမျိုးဖြစ်သောနတ်သည်လည်း။ နအမ္ဘိ၊ မဖြစ်၊ ပုရိန္ဒဒေါ၊ ရှေး
ဘဝ၌အလ္လှူကိုပေးတတ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ နအမ္ဘိ၊ မဖြစ်၊
အကံ၊ ရ။ အကံ၊ မမင် သား။ မံ၊ ငါကို။ ရောရုဓမ္မာ၊ ရောရုဓမ္မိ၊ ဣဓာဏီ
ပြည်ညောင်ပင်သို့။ အာဂတံ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်လာရောက်သော။ ပေတံ၊
ဗြဟ္မာဟူ၍။ တံ၊ သင်သည်။ ဇာနုဗဟိ၊ သိလော။ တန္တေ၊ အရှင်နတ်မင်း။
ပုရော၊ ရှေးဘဝ၌။ ရောရုဓမ္မိ၊ ရောရုဓမ္မိ၊ ဝသန္တော၊ နေသော။ တုဝံ၊ သင်
သည်။ ကိံ၊ သိလော။ အဘယံသို့သောသိလရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်သ
နည်း။ ကိံ၊ သမာစာရော၊ အဘယံသို့သောကောင်းမြတ်သော အကျင့်ရှိ
သင့်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကေ၊ ဖြစ်ဟူစရိယေန၊ အဘယံသို့သောမြတ်
သောအကျင့်ဖြင့်။ တော၊ သင်၏။ ပု၊ ပါဏိမှ လက်ျာလက်မှား၊ ပုညံ၊ ပုညဗလံ၊
ကောင် မှု၏အကျိုးသည်။ ဣတ္ထကံ၊ ပြည့်စုံသနည်း။ အကံ၊ ရ။ အကံ၊ ရ
မင်းသား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပု၊ ရှေးဘဝ၌။ ရောရုဓမ္မိ၊ ရောရုဓမ္မိ၊ တုန္တ
ဝါယော၊ အပ်လျှံသမားသည်။ အာသိံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ တဒါ၊ ထံအပ်လျှံ
သမားဖြစ်သောအခါ၌။ သုကိန္တု၊ ပုတ္တံ၊ အလွန်ပြုပြင်ဆင်ရသဖြင့် အ
သက်မွေးသော၊ ကပဏော၊ အထီးကျန်သောသူသည်။ အာသိံ၊ ဖြစ်ခဲ့
ဘူး၏။ ဒါတဝေ၊ ရဟနံ၊ ပုညာတို့အားပေးလှူခြင်းငှါ။ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုမျှ
သောလ္လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်။ မေးငါအား။ နိဗ္ဗုတိ၊ မရှိ၊ မေးငါ၏။ နိဝေဿနဉ္စ၊
အိမ်သည်လည်း။ သဒ္ဓဿ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်သော၊ ဒါနပတိနော၊
အလ္လှူကြောင့်လူအပေါင်း၏အရှင်သဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကတပုညဿ၊
ပြုအပ်သော ကောင်းမှုရှိသော၊ လဇ္ဇိနော၊ မကောင်းမှုမှ စက်ဆုတ်ခြင်း
သဘောရှိသော။ အသယုဿ၊ အသယုအမည်ရှိသောသူငွေ၏။ ဥပန္တိ
ကော၊ အနီး၌။ အာသိံ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုငါ၏နေရာအိမ်၌။ နာနာဂေါက္ကာ၊ အ
ထူးထူးသော အနွယ်ရှိကုန်သော။ ယာစကာ၊ သူတောင်းစား တို့သည်
လည်းကောင်း။ ဝဏိဗ္ဗကာ၊ ပေးလှူသည်၏ ကျေးဇူးကောင်းမှု၏အကျိုး

မသည့်ကို ခြီးမွမ်း၍တောင်းတတ်ကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ယန္တီးသားချောက်ကုန်၏၊ တေစားထံသို့သွားတောင်းစားအပ်၍ကုန်သောသူတို့
 သည်လည်း၊ တန္တိ ကောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ မယ်၊
 ငါတို့သည်၊ ကတ္ထ၊ အဘ သ်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာမေးသွား၊ ကုန်၊ နည်း၊ ကတ္ထ၊
 အဘ သ်အရပ်၌၊ အသယုသေဗြနာ၊ အသယုသုဗ္ဗေသည၊ ဒါနံ၊ အလ္လကု၊
 ပဒိသုဟိ၊ ပေးအပ်သနည်း၊ ဣတ၊ ဤသို့၊ မိ၊ ငါကု၊ အသယုသ၊ အသယု
 သုဗ္ဗေ၊ နိဝေသနံ၊ အိမ်ကို၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏၊ အင်္ဂုလေ၊ အင်္ဂုလေ၊
 သား၊ တေဟိ၊ ထိုသူတောင်းစားစသောသူတို့သည်၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်
 သည်ရှိသော်၊ တု၊ ငှ သင်တို့သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာယ၊ သွားလေ
 ကုန်၊ အသယုသေဗြနာ၊ အသယုသုဗ္ဗေ သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ ဒါနံ၊ အလ္လ
 ကု၊ ပဒိသုဟိ၊ ပေးအပ်၏၊ ဣတ၊ ဤသို့၊ အသယုသ၊ အသယုသု ဗ္ဗေ၊
 နိဝေသနံ၊ အိမ်သို့၊ အကွာမိ၊ ကြား၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပါဏံ၊
 လက်ျာလက်သည်၊ ကာမဒဒေ၊ အလိုရှိအပ်သမျှသောဝတ္ထု၊ ကုလေတတ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့် မေ၊ ငါ၏၊ ပါဏံ၊ လက်ျာလက်
 သည်၊ ဝေဿဝေ၊ ကောင်းမြတ်သော အရသာကုန် ယိုစေတတ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ဖြဟ္မစရိယေန၊ ထိုသို့သော မြတ်သော အကုဋ်
 ကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပါဏံ၊ လက်ျာလက်၌၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးသည်၊
 ဣတ္ထိတံ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်နတ်မင်း၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သက၊ ပါဏံ
 တံ၊ ခင်သက်တို့ဖြင့်၊ ဂေဿမိ၊ တရံတလေသက်သောသူအား၊ ဒါနံ၊ အလ္လ
 ကု၊ နအဒါ၊ မပေးလှ၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ဒါနံ၊ အလ္လကု၊ အနုပေဒေဒေန၊
 ဝမ်းမြောက်ချက်၊ ပါဏံ၊ လက်ျာလက်သို့ ပဋ္ဌာသုန္တိ၊ မြောက်၍၊ ပါဝဇ၊
 သူတောင်းစားအပ်၍သည်တို့အား၊ ပြောဆို၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ သင်
 ၏၊ ပါဏံ၊ လက်ျာလက်သည်၊ ကာမဒဒေ၊ အလိုရှိအပ်သမျှသောဝတ္ထု၊ ကု
 လေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ ပါဏံ၊
 လက်ျာလက်သည်၊ ဝေဿဝေ၊ ကောင်းမြတ်သော အရသာကုန် ယိုစေ
 တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ဖြဟ္မစရိယေန၊ ထိုသို့သော မြတ်သော
 အကုဋ်ကြောင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ ပါဏံ၊ လက်ျာလက်၌၊ ဝုညံ၊ ဝုညဖလံ၊
 ကောင်းမှု၏အကျိုးသည်၊ ဣတ္ထိတံ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတ၊ ဤသို့၊ ကိ၊ ငါကြော၊ မည်၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်နတ်မင်း၊ ယေသော၊ အကြင်အသယုသုဗ္ဗေသည၊ ပသန္တေ၊
 ကံကံ၏အကျိုး နုယုကြည်ချက်၊ သက၊ ပါဏံ၊ တံ၊ မိသက်တို့ဖြင့်၊ ဒါနံ၊
 အလ္လကု၊ အဒေ၊ ပေးလှ၏၊ သော၊ ထိုအသယုသုဗ္ဗေသည၊ မာရသိ၊ လှူ၍

ဖြစ်သော။ ဒေဟံ။ အတ္တဘောကို၊ ဟံတော့စွန့်၍၊ ကိံနုဒိသတံ၊ အဘယ်အ
 ရပ်သို့၊ ဂတော၊ လားလေသနည်း။ အင်္ဂါ၊ အင်္ဂါ၊ မင်းသား၊ ဒေ၊ ကိံ၊ သာ
 ကိုယ်မှထွက်သောအရောင်ရှိသော၊ အသယုသဟံနော၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲ
 ခွဲခြင်း၊ တည်းဟူသော သူတော်ကောင်းတို့၏ဝန်ကို ရွက်ဆောင်နိုင်
 သော အသယုသူဌေး၏၊ ဂတိဉ္စ၊ ဤလူ့ပြည်မှသွားရာတဝသစ် နုလည်း
 ကောင်း၊ အာဂတိဉ္စ၊ ဤလူ့ပြည်သို့ လာသတ္တံ့သောတဝသစ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဇာနာမိ၊ မသိ၊ အသယော၊ အသယုသူဌေးသည်၊
 သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအတော်၏ အဖြစ်သို့၊
 ဂတော၊ နောက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဿဝဏ္ဏဿ၊
 ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌မေ၊ ငါသည်၊ သုတဉ္စသုတံဝေ၊
 ကြားဘူးသည်သာလျှင်တည်း။ ဟော၊ အိုအခြင်းတို့၊ ဣမဿ၊ ဤနတ်
 သား၏၊ ကာမဒဒံ၊ အလိုရှိအပ်သမျှသောဝတ္ထုကိုပေးတတ်သော၊ ပါဏိံ၊
 လက်ျာလက်ကိုးဒိသ္ဗာ၊ မြင်၍၊ ကလျာဏံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊
 အလမေဝ၊ သင့်ထုသည်သာလျှင်တည်း။ ယထာရဟံ၊ မိမိဥစ္စာရှိသည်အ
 သျှောက်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတု၊ ပေးခြင်းငှါ၊ အလမေဝ၊ လျောက်ပတ်စွာသည်
 သာလျှင်တည်း။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့သော၊ ကော၊ အ
 တယ်အမည်ရှိသောသူသည်၊ ပုညံ သံသရာ၌မိမိ၏ တည်ရာဖြစ်သော
 ကောင်းမှုကို၊ နကရိဿတိ၊ မပြုဘဲရှိလှည့်ငြားအံ့နည်း၊ သောဟံသောအဟံ
 ဝေ၊ ထိုငါသည်သာလျှင် ဣတော၊ ဤထဲကန္တာရမှ၊ ဝတံ၊ သွား၍၊ န္ဒါရကံ၊
 န္ဒါရတိရှိသို့၊ အနုပ္ပတွာန၊ ရောက်၍၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်အလှူသည်၊ မမေ၊ င၏၊
 သုခ၊ ဝဟံ၊ ချမ်းသာ နုရွက်ဆောင်သည်၊ အဿနုနု၊ ဖြစ်လေရာ၏၊ တံဒါနံ၊
 ထိုအလှူကို၊ ပဋ္ဌပယိဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့၊ အနုပါနုဉ္စ၊ ထမင်းအပျော်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝတ္ထုသေနာသနာနိဝ၊ အဝတ်ပုဆိုးအိပ်ရာနေရာတို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ ပပဉ္စ၊ ရေအိုးစင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒပါနုဉ္စ၊ ရေတွင်းရေကန်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဒုဋ္ဌေ၊ ရေညွှန်ရှိသဖြင့်ကူးခက်သောအရပ်၌၊ သင်္ကမနာနိဝ၊
 တံတားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုဿာမိ၊ လှူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပန္နသဝစန
 ပရိဝစနဂါထာ၊ တဆွဲငါးခုကုန်သောကေားဆိုခြင်းစကားတို့ ဆိုခြင်းဂါ
 ထာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပါဏိတေကိ၊ ပါဏိတေဟူသည်ကား၊ တဝ၊
 သင်၏၊ ဒက္ခိဏဟဝတ္ထော လက်ျာလက်သည်၊ သဗ္ဗသောဝဇ္ဇောတိ၊ သဗ္ဗ
 သောဝဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ သုဝဏ္ဏဝဇ္ဇော၊

ရွှေအဆင်းကဲ့သို့အဆင်းရှိသော၊ ပဉ္စခရောတိ၊ ပဉ္စခရောဟူသည်ကား၊
 ပဉ္စဟိ၊ ငါးချောင်းကုန်သော၊ အင်္ဂုသ်ဟိ၊ လက်ချောင်းတို့ဖြင့်၊ ပရေဟိ၊ သူ
 တပါးတို့သည်။ ကာမိတဗ္ဗဝတ္ထုနံ၊ အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထုတို့၏၊ ခာရာ။
 အယဉ်ဘို့သည်။ ဧတဿ၊ ထိုနတ်အား၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတံတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ပဉ္စခရော၊ ပဉ္စခရမည်၏၊ မရဿဝေါဟိ၊ မရဿဝေါဟူသည်
 ကား၊ မရချရသမိဿန္တကော။ ချိုမြိန်ကောင်းမြတ်သေ၊ အရဿာကုယိုဝိး
 စေတဘ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နာနာရဿပဉ္စရန္တိတိ၊ နာနာရဿပဉ္စရန္တိ
 ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ ရေချရသကဋု၊ ကကဿာဝ၊ ဒိဘဒါ၊ ချိုသေ၊ အသေ
 စပ်သောအရဿ၊ ဖန်သောအရဿာစသည်အပြားရှိကုန်သော၊ နာနာဝိခါ၊
 အထူးထူးအပြားပြားများကုန်သော၊ ရဿ၊ အရဿာဘို့သည်၊ ဝိဿန္တန္တိ၊
 ပံယိုဝိးကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိသန္တံ၊
 မှန်၏၊ ယက္ခဿ၊ နတ်၏၊ ကာမဒဒေ၊ အလိုရှိတိုင်းသောဝတ္ထုကိုပေ တတ်
 သော၊ မရရာဒိရဿဗ္ဗန္တာနိ၊ ချိုသောအရဿ၊ အစရှိသောအရဿာတို့နှင့်
 ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိဝိဓာနိ၊ အထူးထူးအပြားပြားများကုန်သော၊ ခ၊ ဒနိယ
 ဘောဇနိယာနိ ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်တို့သည်၊ ဟတ္ထေ၊ လက်ကို။ ဝိဿန္တန္တိ၊
 ဆန့်သည်ရှိသော်၊ မရရာဒိရဿ၊ ချိုသောအရဿ၊ အစရှိကုန်သေ၊ အရ
 ဿာဘို့သည်ပဉ္စရန္တိ၊ ယိုဝိးကုန်၏။ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟေ၊
 တိ၊ ဖြစ်၍၊ မညေဟန္တံ၊ ပုရိန္ဒဒန္တိ၊ မညေဟန္တံပုရိန္ဒဒံဟူသည်ကား၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပုရိန္ဒဒံ၊ ရှေးကအလ္လကိုပေးတတ်သော၊ သက္ကံ၊ သိ
 ကြားဟူ၍၊ မညေမညာမိ၊ ဖွတ်ထင်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီး
 သောအာနုဘောရှိသော၊ သက္ကံ၊ ဒေဝရာဇာတိ၊ သိကြားနတ်မင်းဟူ၍၊
 တံ၊ သင်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မညာမိ ဖွတ်ထင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

နမ္မိဒေဝေါတိ၊ နမ္မိဒေဝေါဟူသည်ကား၊ ဝေဿဝဏာဒိကော၊ ဝေဿ
 ဝဏ်နတ်အစရှိသော၊ ပါကဋ္ဌဒေဝေါ၊ ထင်ရှားသောနတ်သည်၊ နဟောဓိ၊
 မဖြစ်၊ နဂန္ဓဗ္ဗောတိ၊ နဂန္ဓဗ္ဗောဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓဗ္ဗကာယိကဒေဝေါဟိ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ
 မျိုးဖြစ်သောနတ်အပေါင်းသည်လည်း၊ နဟောမိ၊ မဖြစ်၊ နမ္မိသက္ကောပုရိန္ဒ
 ဒေါတိ၊ နမ္မိသက္ကောပုရိန္ဒဒေါဟူသည်ကား၊ ပုရိမတ္တဘာဝေ၊ ရှေးသောကဋိယံ
 ၏အဖြစ်၌၊ ပုရေ၊ ရှေ့၌၊ ဒနံ၊ အလ္လကို၊ ပဉ္စဝိတတ္ထံ၊ ဖြစ်စေတတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုရိန္ဒဒေါတိ၊ ပုရိန္ဒဒဟူ၍၊ လန္ဓနာမော၊ ရေအပ်သောအမည်ရှိ
 သော၊ သက္ကောဒေဝရာဇာတိ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်လည်း၊ နဟောဓိ၊ မဖြစ်၊

ကတရောပန၊ အဘယံသု သည်ကား၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ ဤသို့
 ခေ ငြားအံ့၊ ပေတံမံ အင်္ဂုရေဇာနာဟိတိအာဒိ၊ ပေတံမံအင်္ဂုရေဇာနာဟိ
 ဤသို့အစရှိသောပါဌ် ၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အင်္ဂုရေ၊ အင်္ဂုရေ၊ သားမံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်ကို၊ ပေတူပပဉ္စိကံ၊ ဗြဟ္မာတံသို့ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်သောသူဟူ၍၊
 ဇာနာဟိ၊ သိလော၊ အဉ္စကရော၊ တသောက်သော၊ ပေတမဟိန္ဒကောတိ၊
 တန်ခိုးကြီးသောပြိတ္တာဟူ၍၊ မံ၊ ငါ့ကို ဥပဓာရေဟိ၊ မှတ်လော၊ ရောရု၊ ရှာ
 ဣဓာကန္တိ၊ ရောရု၊ ရှာ၊ ဣဓာကတံ ဟူသည်ကား၊ ရောရု၊ နဝရေ၊ တာ၊
 ရောရု၊ မြို့မှ၊ ဝဓိဘူ၊ ရတေ၍၊ မရကန္တာရေ၊ သဲကန္တာရ၌၊ ဣဓဣ၊ ထို့နိ
 ငြောရေကွေ၊ ဤပြည်ညောင်ပင်၌၊ ဥပပဇ္ဇနဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ အာဂတံ၊ လာရောက်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပြည်၊ ညောင်ပင်၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ကိံသိလော ကိံသမာစာရောရောရု၊ သို့ပုရေတုဝန္တိ၊ ကိံသိလော
 ကိံသမာစာရောရောရု၊ သို့ပုရေတုဝံ ဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗပုရိမတ္တဘာ
 သေ၊ ရှေး၊ ဘုံယံ၊ အဖြစ်၌၊ ရောရု၊ နဝရေ၊ ရောရု၊ မြို့၌၊ ဝသန္တော၊ နေသော၊
 တံ၊ သင်သည်၊ ကိံသိလော အဘယံသိသရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်သ
 နည်း၊ ပါပတော၊ မကောင်းမှုမှ၊ နဝတ္တနလက္ခဏံ ဆုတ်နစ်ခြင်းလက္ခဏာ
 ရှိသော၊ ကိံသိ၊ အဘယံသိသဘောရှိ သော၊ သိလံ သိလင်္ဂ၊ သမာဓိယ၊
 သောက်သည်၍၊ သံဝဉ္စိတပုညကိရုယာလက္ခဏေန၊ ကောင်းစွာဖြစ်စေ
 အပ်သောကောင်းမှုကိုပြုခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ သမာစာရေန၊ အကျင့်
 ဖြင့်၊ ကိံသမာစာရော၊ အဘယံအကျင့်ရှိသနည်း၊ ခါနာဒိသု၊ အလျှပေးခြင်း
 အစရှိကုန်သော၊ ကုသလသမာစာရေသု၊ ကုသိုလ်အကျင့်တို့တွင်၊ ကိံသိ
 သော၊ အဘယံသိသဘောရှိသော၊ သမာစာရော၊ အကျင့်သည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကေန
 တေ၊ ဗြဟ္မစရိယေန ပုညံ၊ ပါဏိမိစ္ဆန္တတိ၊ ကေနတေ၊ ဗြဟ္မစရိယေန ပုညံ
 ပါဏိမိစ္ဆန္တ ဟူသည်ကား၊ ကိံသိလေန၊ အဘယံသိသဘော ရှိသော၊ သေဗ္ဗ
 စရိယေန၊ မြတ်သောအကျင့်ဖြင့်၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဟတ္ထေသု၊ လက်တို့၌၊ ဝေ
 ရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဣဒံပုညဗလံ၊ ဤကောင်းမှု၏အကျိုးသည်၊
 ဣဒါနိယရအခါ၌၊ သိန္နတိနိပုဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊
 ကထေဟိ၊ ဆိုလော၊ ဣဒံအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ပုညဗလမ္ပိ၊ ကောင်းမှု၏ အကျိုးသည်လည်း၊ ဣဒံဤပုညဗလံဟူသော
 ပုဒ်၌၊ ဥတ္တရပုညဗလေလောပေန၊ နောက်ပုဒ်ကျသဖြင့်၊ ပုညဗလံ၊ ပုညဟူ၍၊

အမိဗ္ဗေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တသတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။
တံ၊ ထိုစကားကို၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊
ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ သမာဒါနောတု၊ ဆောက်တည်ခြင်း၊ တည်းဟူ
သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဣဒံပညတ္တိ၊ ဤကောင်းမှုသည်လည်း၊
ဝစာ၊ ဤပွားများ၏၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ပညန္တိ၊ ပညံ
ဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

တုန္နဝါယောတိ။ တုန္နဝါယောဟူသည်ကား၊ တုန္နကောရော၊ အင်္ဂုရု
သမားသည်၊ သုကိစ္ဆ ဝတ္တိတိ၊ သုကိစ္ဆ ဝတ္တိဟူသည်ကား၊ သုဠ၊ ကောင်း
စွာ၊ ကိစ္ဆ ဝတ္တိကော၊ ငြိငြိင်သောအသက်မွေ ခြင်းရှိသည်၊ အတိဝိယ၊ အ
လွန်၍၊ ဒုက္ခဒိဝိကော၊ ဆင်းရဲသောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်၊ ကပဏော
တိ၊ ကပဏောဟူသည်ကား၊ ဝရာကောဒိနေ၊ အတီးကျန်သောသူသည်၊
ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ နမေဝိန္ဒတိ၊ တဝေတိ၊
နမေဝိန္ဒတိ၊ တဝေဟူသည်ကား၊ အတ္တိကာနံ၊ အလိုရှိကုန်သော၊ သဏေ
ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒါတုပေးခြင်းငှါ၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသော၊
ဒါတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပေးလှူအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သောဝတ္ထုသည်၊ မဟံ ငါအား၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံပန ဖိတ်သည်ကား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဗိန္နံ ပေးအပ်၏၊
ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အမိပ္ပါယော၊ အမိပ္ပါယ်တည်း၊ နိဝေသနန္တိ၊ နိဝေ
သနံဟူသည်ကား၊ စာရံ၊ အိမ်သည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကမ္မကရုဏသာယာ၊
အမှုလုပ်သောစရပ်သည်၊ အသယုဿဥပန္တိ၊ ကေတိ၊ အသယုဿဥပန္တိ
ကေဟူသည်ကား၊ အသယုဿမဟာသေဇ္ဇိနော၊ အသယုသုဋ္ဌး၊ ကြီး၏၊
ဝေဟဿ၊ အိပ်၏၊ သမိပေ၊ အနိစ္စ၊ သဒ္ဓဿတိ၊ သဒ္ဓဿဟူသည်ကား၊
ကမ္မဗသသဒ္ဓါယ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဝတဿ၊
ပြည့်စုံသော၊ ဒါနပတိနောတိ၊ ဒါနပတိနေဟူသည်ကား၊ ဒါနေ၊ ပေးလှူခြင်း
၌၊ နိရုန္တရပဝတ္ထာယ၊ မပြတ်ဖြစ်သော၊ ပရိစ္စာဝသမ္ပတ္တိယာ၊ စွန့်ကြဲခြင်းနှင့်
ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ သောဘဿစ၊ သောဘကိုလည်း၊ အတိဝာဝေန၊ နှိပ်
စက်သဖြင့်၊ ပတိဘူတဿ၊ အရှင်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကတပုညဿတိ၊
ကတပုညဿဟူသည့်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကတသုစရိတကမ္မဿ၊ ပြုအပ်
သောသုစရိတ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ယဇ္ဇိနောတိ၊ ယဇ္ဇိနေဟူသည်ကား၊ ပါဠိ
ဂုဏ်နာသာဝဿ၊ မကောင်းမှုမှစက် ဆုတ်သောသဘောရှိသော၊ ။

တတ္ထာတိ၊ တတ္ထဟူသည်ကား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ တသ္မိံ၊ အာသနေ၊ ထို
နေရာ၌၊ ယာစနကာယန္တိတိ၊ ယာစနကာယန္တိဟူသည်ကား၊ ယာစနကာ၊

၂၆၈

ပေတဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

တောင်းတတ်ကုန်သော၊ ဇနားလူတို့သည်၊ အသယုသေဋ္ဌိ၊ အသယုသုဋ္ဌေး
 ကို၊ ကိစ္ဆိ၊ တစုံတခုသောဝတ္ထုကို၊ ယာဝိတကမာ၊ တောင်းလိုကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝတ္ထုန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ နာနာဂေါတ္တတိ၊ နာနာဂေါတ္တာဟူသည်ကား၊
 နာနာဝိသေ။ အထူးထူးအပြားပြားများကုန်သော၊ ဂေါတ္တာပဒေသ၊ ဧန္တယ်
 ဘိုဠုန်းကုန်သော ဝဏိဗ္ဗကာတိ၊ ဝဏိဗ္ဗကာဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုဒီပက။
 ကျေးဇူးပြုဘတ်ကုန်သော၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဒါယကသေ၊ လေး
 လှူဘက်သောသူ၏၊ ပုညာဗလာဒိဗ္ဗ၊ ကောင်းမှု၏ အကျိုးအစရှိသည်ကို
 လည်း၊ ဂုဏကိတ္တနာဒိမုခေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကံကြားခြင်းအစရှိသည်ကို
 အပ္ပိပြုသဖြင့်၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ အတ္တိကဘာဝံ၊ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊
 ပဒေသန္တော၊ ပြောကြားကုန်သူကို၊ ဝိစန္တိ၊ တွန့်လုပ်ကုန်၏၊ တေမမံ
 တက္ကပုစ္ဆန္တိဘိက္ခေ။ တေမမံတက္ကပုစ္ဆန္တိ ဟူသောပုဒ်၌၊ တက္ကာတိ၊
 တက္ကဟူသည်ကား၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်ပုဒ်မျှသာတည်း၊ တေယာစကော
 ဒေသော၊ ထိုတောင်းစားသောသူအစရှိသည်တို့သည်၊ မံ ငါ့ကို၊ အသယု
 သေဋ္ဌိနော၊ အသယုသုဋ္ဌေး၏၊ နိဝေသမံ၊ အိပ်ကို၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏၊ ဟိ
 သန္တံ၊ မှန်၏၊ အက္ခဗေန္တကော၊ အက္ခရာကံကြံကုန်သောသူတို့သည်၊ ဤဒေသ
 သု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ ကမ္မန္တယံ၊ ကံ့စပ်ရန်၊
 ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။

ကတ္တဝတ္ထာမဘန္တံဝေါ ကတ္တဒါနံပဒိယုတိတိ၊ ကတ္တဝတ္ထာမဘန္တံဝေါ
 ကတ္တဒါနံပဒိယုတိဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုတောင်းစားသောသူအစရှိ
 သည်တို့၏၊ ပုစ္ဆနာကောရေသသန္တံ၊ မေးသောအခြင်းအရာကံပြုခြင်းတည်း၊
 ဟိ၊ ထင်စွဲပြဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤဆိုလေ့ရှိသည်ကား၊ ဧတ္ထေ၊ ဤပါရှိ၌၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ ဘန္တံ၊ ကောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတု၊
 ဖြစ်စေသတည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အသယုမဟာသေဋ္ဌိနော၊ အသယု
 သုဋ္ဌေးကြီးသည် ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ပဒိယတိ၊ လေးလှူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတွာ၊
 ကြား၍၊ အာဂတာ၊ လာပါကုန်၏၊ ကတ္တံ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊
 ပဒိယတိ၊ လေးလှူသနည်း၊ ဝါ၊ တနည်း၊ ကတ္တံ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ မယံ၊ ငါတို့
 သည် ဝတ္ထာမ၊ သွားရကုန်အံ့နည်း၊ ကတ္တံ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂတေန သွား
 သဖြင့်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ လဒ္ဓံ၊ ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသနည်း၊ ဣတိ
 အသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း၊ တေသာဟံပုဋ္ဌောအက္ခာပိ
 တိ၊ တေသာဟံပုဋ္ဌောအက္ခာပိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေဟိ၊ အတ္တိက
 ဇနဟိ၊ ထိုအလိုရှိသောသူတို့သည်၊ လာနုဌာနံ၊ ရှေးအရပ်ကို၊ ပုဋ္ဌော၊

မေးအပ်သော အဟံဝါသည်၊ ပုဗ္ဗုရှေးအခါ၌၊ အကတပုညဟာယ၊ မပြုအပ်သော ကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒါနိယ ခုအခါ၌ ဤဒိသာနံ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော သူတောင်းစားတို့အား၊ ကံ၌ တစုံတခုသောဝတ္ထုကိုးဒါတုံ၊ ပေးလှူခြင်းငှါ၊ အသမာတ္တံ၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ ၁။ တောဖြစ်၍ ဒါနဂ္ဂံပန၊ အလှူတောင်းကုန် ကိုကား၊ ၂။ ဣမေသံ၊ ဤသူတောင်းစားအလှူခံဘို့အား၊ ဒဿန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ သာဘဿ၊ ခြင်း၏၊ ဥပါယာစိက္ခဏေန၊ အကြောင်းကိုကြားသဖြင့်၊ ဝီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ဥပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်၊ ဧဒုကေနပိ၊ ဤမျှဖြင့်လည်း၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ပုညံ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝါမိ၊ ပွားစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါရဝံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ ဥပါဒေတွားဖြစ်စေ၍၊ ဧက္ခိဏံဗာဟု၊ လက်ျာလက်မောင်းကို၊ ပသာရေတွားဆန့်ဘန်း၍၊ တေသံ၊ ထိုအလှူကိုခံဘို့အောင်၊ အသပ္ပသေဗ္ဗိဿ၊ အသပ္ပသုခဌ၏၊ နိဝေဇနံ၊ အိမ်ကို၊ အက္ခာမိ၊ ပြောကြား၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်ပဂ္ဂယဒက္ခိဏံဗာဟုန္တိအာဒိ၊ ပဂ္ဂယဒက္ခိဏံဗာဟု၌သို့အစရှိသောစကားကို အာဘာဆို၏။

တေနပါဏိကာမဒေဒါတိ၊ တေနပါဏိကာမဒေဒါဟူသည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဓရေန၊ သူတပါးသည်၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်သောအလှူကို၊ သက္ကန္တံ၊ ရိုသေစွာ၊ အနုမောဒနမတ္တေန၊ ဝမ်းမြောက်စွာဖြစ်သော၊ တေနဟေတုနာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဣဒါနိယ ခုအခါ၌၊ မတ္တံ၊ ငါ၏၊ ဟတ္ထော၊ လက်သည်၊ ကပ္ပရက္ခာရိယစ၊ ပဒေသာပင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သန္တာနကလတာရိယစ၊ သန္တာနကမည်သောနွယ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကာမဒေဒါ၊ အလိုရှိသည်ကိုပေးတတ်သည်၊ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယတဒါယိကာမဒေဒါ၊ အလိုရှိတိုင်းကိုပေးတတ်သည်၊ ဟောတိ ဖြစ်၏၊ ကာမဒေဒါ၊ အလိုရှိတိုင်းကိုပေးတတ်သည်၊ ဟောန္တောစ ဖြစ်သော်လည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပါဏိ၊ လက်သည်၊ မရဿဝေါ၊ ချိုသောအရသာကိုယိုစီးစေတတ်သည်၊ ဣဗ္ဗဝတ္ထုရိယန္တနကော၊ အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထုကို လွှတ်တတ်သည်၊ ဧတော၊ ဖြစ်၏။

နကိရေတုံအဒါဒါနန္တိ ဧတ္ထ၊ နကိရေဟုံအဒါဒါနံဟူသောပါဠိ၌၊ ကိရေတိ၊ ကိရဟူသောဝုဒ်သည်၊ အနုဿဝနတ္ထ၊ အဆင့်ကြားခြင်းဟူသောအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ဝုဒ်တည်း၊ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ တုံ သင်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို၊ နုပရိန္ဒ၊ မစွန့်၊ သကပါဏံဟိသဟတ္ထေဟိ၊ မမိလက်တို့ဖြင့်၊ ယဿကဿပိ၊ အမှတ်မရှိတစုံတယောက်သော၊

သမဏသဝါ၊ ရှေးကားလည်းကောင်း၊ ပြာဟ္မကသဝါ၊ ပုတ္တဘားအား
လည်းကောင်း၊ ကိစ္ဆိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ နအဒါသိ၊ မပေး၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော အနက်တည်း၊ ပရဿဒါနံ၊ အနုမောဒမာနော
တိ၊ ပရဿဒါနံ အနုမောဒမာနောဟူသည်ကား၊ ကေဝလံပန၊ စင်စစ်ကား၊
ပရေန၊ သူတပါးသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ဒါနံ၊ အလှူ
ကို၊ အဟော၊ ဩဌာန်၊ ဩဌာန်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုမောဒမာနောယော၊ ခမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍သာသျှင်၊
ဝိဘာသိ၊ နေ၏၊ တေနပါဏိကာမဒဒေတိ၊ တေနပါဏိကာမဒဒေ၊ ဟု
သည်ကား၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘုယံ၊ သင်၏၊ ဝါဏိ၊ သက်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ကာမဒဒေ၊ ၁။ လိုရှိဘိုင်းကိုပေး၏။ ပုညာနံ ကောင်းမှုတို့၏၊ ဂတိ၊ လားရာ
သည်၊ အဟော အတ္ထရိယဝတ၊ ဩဌာန်အံ့ဘွယ်ရှိပစ္စုတကား၊ ဣတိ အယံ၊
ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပယ်သည်။ ယောသောဒါနမဒါဘန္တေ
ပသန္နာသကပါဏိဘိတိ၊ ယောသောဒါနမဒါဘန္တေပသန္နာသကပါဏိ
ဘိဟူသည်ကား၊ ဒေဝုတ္တံ၊ နတ်သားကို၊ အလပတိ၊ ခေါ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
နတ်မင်း၊ ပရေန၊ သူတပါးသောသူသည်၊ ကတသ၊ ပြုအပ်သော၊ ဒါနံ၊ အနုမော
ဒမာနော၊ ဒါနကိုဝင်၊ မြောက်ခြင်းရှိသော၊ တဝတုယံ၊ သင်၏၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့
သဘော ရှိသော၊ ဗလံ၊ အကျိုး၏၊ ဝေရုပေါ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော၊
အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘော်၏၊ ယောပနသော အသယု မဟာသေဋ္ဌိ၊
အကြင်အသယုသူဌေးသည်ကား၊ မဟာဒါနံ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ အဒါ
သိ၊ ပေးလှူ၏၊ ပသန္နဗိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊
သဘာတ္ထဟိ၊ မိမိသက်တို့ဖြင့်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟာဒါနံ ကြီးစွာသော
အလှူကို၊ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ သောဟိ တွာမာနုသံ၊ ဧဟန္တိ၊ သောဟိ တွာ
မာနုသံ၊ ဒေဝံဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုအသယုသူဌေးသည်၊ ဣဓေ၊ ဤလူ၊
ပြသန္တိ၊ မနုဿတ္တဘာဝံ၊ လူ၌ဖြစ်သောအတ္တဘောကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊
ဘိန္တိ၊ ကိဟူသည်ကား၊ ကတရံ၊ အဘယ်မည်သော၊ နူသေတိ၊ ဧတ္ထ၊ နူ
သောဟူသောဤပုဒ်၌၊ နူဘိ၊ နူဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာ
တည်း၊ ဒိသတံဂတောတိ ဒိသတံဂတောဟူသည်ကား၊ ဒိသံဌာနံ၊ အရပ်
သို့၊ ဂတော၊ လားလေသနည်း၊ တသ၊ ထိုအသယုသူဌေး၏၊ ဂတိနိပ္ပတ္တိ၊
ဂတိ ချီပြီ၊ ခြင်းသည်၊ ကိဒိသိ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အသယု သေဋ္ဌိနော၊ အသယု သူဌေး၏ အဘိသမ္ဘရာယံ၊ တမလွန်ဘဝ၌
လားရာကို၊ ပုတ္တိ၊ မေး၏။ ။

အသယုသဟိနာဘိ၊ အသယုသဟနော ဟူသည်ကား၊ အညေ
 ဟံ၊ တပါးကုန်သော၊ မစ္ဆန္တိဟံ၊ မနိဘူကုန်သော၊ လောကဝတ်တူတဟံ၊
 လောကသည် နှိပ်စက် သင်ကုန်သောသူဘို့သည်၊ သဟတုံ၊ ဟံတုံ ရှက်
 ဆောင်ခြင်းငှါ၊ အသတ္တုတေယျသ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ မရိစ္ဆာ၊ မိဝိတာ
 ဝသော၊ စွန့်ကြဲခဲ့သဖြင့်၊ တည်တူသော၊ သဗ္ဗရိသ ရေးသော၊ ယူတံ
 ကောင်း ဘုံ ချီဝန် နှု၊ သဟနတော၊ ချက်အောင်တတ်သောကြောင့်၊ အသ
 ယုသဟိနော၊ ပေးကပ် စွန့်ကြဲခဲ့သဖြင့် တည်တူသောသူ၊ တံကောင်း
 တုံ ချီဝန် နှု ချက်အောင်သော အသယုသူဌေး၏၊ အဂ္ဂိ၊ သဿတိ အဂ္ဂိ၊
 သဿသူသည်ကား၊ အဝိတော၊ ကိုယ်အင်္ဂါ မှ၊ နိက္ခန္တေနက နှုတ်သော၊ ထွက်
 သော အရာဝရှိသော၊ ဟံ သတ္တိ၊ ဖွန်၏၊ ရသောတံတေ၊ ရသောဟူသောညီ
 အမည်သည်၊ ဖုတ်ယော၊ အဆောင်၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်းကိရု ကြား
 တူးသည်ကိုဆိုဦးအံ၊ တဿ၊ ထို အသယုသူဌေးအား၊ အဝဂ္ဂန္တိန္တိ၊ လာ
 ကုန်သော၊ ယောစကေ၊ သူတောင်းဝေးတို့မှာ၊ မိသွာ၊ မြင်၍၊ ဥပ္ပ၊ ရ၊ မြတ်
 သော၊ ဝီရိယသောနသံ၊ နှစ်သက်ခြင်း ခင်း၊ မြှောက်ဖြတ်သည် ဥပ္ပန္နတံ၊
 ဖြစ်၏၊ မုခဝဏ္ဏေ၊ နှုတ်နှာအမင်းသည်၊ ဝိပ္ပသိဒ္ဓတံ၊ ကြည်လင်၏၊ တံ၊
 ထိုသူတောင်းဝေးမှာ၊ မိသွာ၊ မြင်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဖေက္ခံ၊ မှတ်၊ မှတ်
 ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဟာ၊ ဆို၏၊ ဂတိဗ္ဗအဝဂ္ဂတဗ္ဗတံ၊ ဂတိဗ္ဗ
 အဝဂ္ဂတိဗ္ဗဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထို အသယုသူဌေး၏၊ အသုကံနု၊ ခဉ်
 အမည်ရှိသော၊ ဝတံ၊ ဝတ်သို့၊ ဣတော၊ ဤသူပြည်မှ၊ ဝတတေဝါ၊ သွားသ
 ဟူ၍သည်၊ ကောင်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ တတေဝါ၊ ထိုပြင်ရာဝဝမှသည်၊
 အသုကထိ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ကလေ၊ အခါ၌၊ ဣတိ၊ ဤသူပြည်သို့၊ အာ
 ဂမိယတံ၊ လာသက္ကံ၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အဝတံ၊ ဝါ၊ လာရကုလည်းကောင်း
 အတံ၊ ငါသည်၊ နဇာနာမိ၊ မေ၊ သေသော၊ ဤအရာသည်၊ မဟ္တဝါ၏၊
 အဝိသယော၊ အရာမဟုတ်၊ သုတဗ္ဗ၊ ခေဝသဝဏ္ဏဿ၊ သန္တိကေတံ၊
 သုတဗ္ဗ၊ ခေဝသဝဏ္ဏဿ၊ သန္တိကေ ဟူသည်ကား၊ အဝိစခေါ၊ ဝိစခိ
 သော် ကား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စော၊ မြင်းသို့၊ ဂတေန၊ သွားသော၊ ခေဝသဝဏ္ဏဿ
 မဟာရာဇဿ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ယော၊
 ငါသည်၊ တေ၊ ဤစကားကို၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊ သက္ကလေ၊ သဟဗျတ်
 ဂတော၊ အသယုတိ၊ သက္ကသသဟဗျတ်ဂတော၊ အသယုဟူသည်
 ကား၊ အသယုသမ္ပိ၊ အသယုသူဌေးသည်၊ ဒေဝါနိဗ္ဗိသ နတ်တို့ကဲ့
 အဖိုးရသော၊ သက္ကဿ၊ သိဉာဏ်၏၊ သဟဗျတ်၊ အပေါင်းအဘော်၏

၁၇၂ ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

အဋ္ဌိန္ဒြိယံ ဝေတော၊ ချောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝကံ သာဝနော၊ တာဝတံ သာ နတ်ပြုသည်။ နိဗ္ဗာနတ္ထော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

အသမောကာတုံကလျာဏန္တိ၊ အသမောကာတုံကလျာဏံဟူသည် ကား၊ ယံကိစ္ဆိ၊ အမှတ်မရှိဘဝသုခသော ကလျာဏံကုသလံပုညံ၊ ကောင်းမှုကိုး ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ယုတ္တမေဝပတိဉ္စပမေဝ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်လှသည်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထပန၊ ထိုသို့ကောင်းမှုကို ပြုရာ၌ကား၊ ယံ၊ အကြင်အလှူသည်၊ သဗ္ဗသာပေရဏံ၊ အလုံးစုံတို့နှင့်ဆက်ဆံ၏၊ သုကတဟရံ၊ ပြုလွယ်၏၊ တံ၊ ထိုအလှူကို၊ ဒေသတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဒါနံဒါတုံယထာပေတိ၊ ဒါနံဒါတုံယထာပေတိဟူ၍၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝဗသနုရူပံ၊ စည်စိမ်အေးရှိပါသည် အလျောက်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတုံ၊ ပေးလှူခြင်းငှါ၊ အသမေဝသင့်သည်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ပေးလှူရာ၌၊ ပါဏိကမဒေဝံ ဒိသ္မာတိ၊ ပါဏိကမဒေဝံ ဒိသ္မာဟူ၍၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ယတြဟိနာမ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပရကတပုညာနုခမာဒန ပုဗ္ဗကေန သူဘဝးသည် ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကိုဝမ်းမြောက်စွာ လျှင် ရှိသွားရှိသော။ ဒါနပတ်နဝေသနမဂ္ဂါ စိက္ခဏမတ္တေန၊ အလှူရှင်၏ အိမ်သို့သွားရာလမ်းကို ပြောကြားကားမျှဖြင့်၊ ကာမဒေဝံ၊ အလိုရှိတိုင်းကို ပေးတတ်သော၊ အသံဟတ္ထော၊ ဤလက်ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ပြီ ချမ်း၊ ဤလက်ကို၊ ဒိသ္မာ မြင်၍၊ ကောပုညံ နကရိဿတိတိ၊ ကောပုညံနကရိဿတိ ဟူသည်ကား။ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့ သဘောရှိသော၊ ကောနာမ၊ အဘယ်နည်းသော သူသည် အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပတိဋ္ဌာနဘူတံ၊ တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပုညံ ကောင်းမှုကို၊ နကရိဿတိ၊ ပြုတတ်လှသည် ငြားအံ့နည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဝေ ဤသို့၊ အနိယမဝသေန၊ အမှတ်မရှိသည်၏ အစွပ်အားဖြင့်၊ ပုညကြိယာယ၊ ကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၌၊ အာဒရံရိသေ၊ ခြင်းကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္တနံ၊ မိမိ၌၊ တံ၊ ထိုအလှူကို၊ နိယာမေတွာ၊ ဖွတ်၍၊ ဒေသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သောဟိနုနာတိအာဒိနာ၊ သောဟိနုနာဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဂါထာနွ သံ၊ ဂါထာနှစ်ခုကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သောဟိ၊ သောဟူသည်ကား။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဟိတိ၊ ဟိဟူသောပုဒ်သည်။ အဝေဝေရဏေ၊ အဝေဝေရဏအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ နုနာတိ၊ နုနဟူသောပုဒ်သည်။ ဂေါတမိတဏှိတေ၊ ကြံစားခြင်း

အနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ဣတော၊ ဣတောတိ၊ ဣတောတိတော
ဟူသည်ကား။ ဣတောမရတုဒိတော၊ ဤသံသရာ၌၊ အပဂတိတော၊ ဖဲသွား
၍၊ အနုပုတ္တာနုခါရကန္တိ၊ အနုပုတ္တာနုခါရကံဟူသည်ကား၊ ခါရပုတ္တိနံ၊ ရံ၊
ခါရပုတ္တိသို့၊ အနုပါပုဏ္ဏိတော၊ အစဉ်ရောက်၍၊ ပဋ္ဌပယိဿာမိတိ၊ ပဋ္ဌပ
ယိဿာမိဟူသည်ကား၊ ပဝတ္တယိ သံသမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။ ။

ဝေ။ ဤသို့၊ အင်္ဂုရေန၊ အင်္ဂုရေမင်းသားသည်။ ဒါနံ၊ အလှူကိုးသော
မိဘ၊ သူအံ့ဟူ၍၊ ပုညာယ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ကတာယ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊
ယက္ခေ၊ နတ်သည်၊ တုဗ္ဗမာနသော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
မရိယာ၊ မင်းသား တွံ၊ သင်သည်၊ ဝိဿဇ္ဈော၊ လွတ်လွတ်၊ ဒေ၊ နံ၊ အလှူကိုး
ဒေဟိ၊ သူလော၊ အဟံပန၊ ငါသည်ကား၊ တေ၊ သင်မင်းသား၏၊ သဟ၊ သယ
ကိစ္စံ၊ အပေါင်း၊ အဘော်၏ကိုစွာကို၊ ကရိယာမိ၊ ပြုအံ့၊ ယေနပကာရေန၊
အကြွင်းအပြားဖြင့်၊ တေ၊ သင်မင်းသား၏၊ ဒေယျမေဇ္ဈော၊ လွှာတွယ်ဝတ္ထု
သည်။ ပရိဟွယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ နဂမိဿတံ၊ မရောက်သတ္တံ၊ တေနဂဂ၊ ဝ
ရေန၊ ထိုအပြားဖြင့်၊ ကရိယာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ တံ၊ ထိုအင်္ဂုရေ
မင်းသားကို၊ ဒေ၊ နက်ရိယာယ၊ အလှူကိုပြုခြင်း၌၊ သမုတ္တေဇေတွာ၊ ကောင်း
စွာထက်သန်စေ၍၊ ပြာဟ္မဏဝါဏိဇ၊ ပုဏ္ဏော၊ ကုန်သည်၊ တွံ၊ သင်သည်၊
မာဒိသ၊ ငါကဲ့သို့ သဘောရှိသော ကျေ ဇူးရှင်၌၊ ဗလက္ခာရေန၊ န နိုင်
အသက်မူသဖြင့်၊ နေတု ကာမော၊ ဆောင်လို၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပမာဏံ၊
ပမာဏကို၊ နဇာနာသိကိရေ၊ မသိသတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ တဿ၊ ထို
ပုဏ္ဏား၏၊ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို၊ အန္တရော၊ ပတွာ၊ ကွယ်၊ စ၍၊ ဝံ၊ ထိုပုဏ္ဏား
ကို၊ ယက္ခာတိ၊ သံ ကာယ၊ နတ်တို့၊ ကြောက်ဖွယ်ဖြင့်၊ တိ၊ သာ၊ ပေန္တေ၊
ကြောက်စသည်ဖြစ်၍၊ သန္တေဇ္ဇေသိ၊ မြင်းခြောက်၏၊ အထ ထံအခန္ဓံ၊
နံ၊ ထိုနတ်ကို၊ အင်္ဂုရော၊ အင်္ဂုရေမင်းသားသည်၊ နာ၊ ပုကာရံ၊ အထူးထူး
အပြားပြား၊ ဗျာ၊ စွာ၊ ယာမိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ ပြးဟ္မဏေန၊ ပုဏ္ဏော၊ သည်၊
ခမာပေန္တော၊ သည်းခံစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်ညို၍၊
သဗ္ဗဘဏ္ဍံ၊ အလုံးစုံသောဘဏ္ဍာကို၊ ပါကတိကံ၊ ပြုကတော့ကို၊ က၊ ရာ
ပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ရတ္တယာ၊ ညဉ့်သည်၊ ဥပဂတာယ၊ ကင်ရောက်သည်ရှိ
သော်၊ သက္ကဝိဿန္တန္တော၊ နတ်သည်လွှတ်လိုက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝန္တန္တော
လွှားသည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုနတ်၏၊ အဝိဇ္ဇာရေ၊ မနီ၊ မဝေးသောအရပ်၌၊
အညတရံ၊ တဟောက်သော၊ အထိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝိဂစ္ဆိဒဿနံ၊ စက်
ဆုတ်ဖွယ်သော အဆင်ရှိသော၊ ပေတံ၊ ပြိတ္တာကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တေန၊

ထိုပြီအာသည်။ ကဘကမ္ဘံ၊ ပြုအပ်သောကံကို။ ပုစ္ဆန္တော မေးလိုသည် ဖြစ်၍။

ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ ကေန၊ အဘယ်ကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ အဂ္ဂိလီ၊ လက်ချောင်း ခြေချောင်းတို့သည်။ ကုဏိကာ ကောက်ကုန်သနည်း၊ မုခဗ္ဗ၊ မျက်နှာသည်လည်း။ ကုဏ္ဍလိကတံ၊ တွန့်ကောက်သနည်း။ အက္ခိနစ မျက်စိတို့သည်လည်း။ ပဗ္ဗမုန္တိ၊ မျက်ချေး မျက်ညှပ်ယိုစိကုန်သနည်း။ ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ တယော၊ သင်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ကိံ ပဝံ၊ အဘယ်ကောင်မျှကို။ ပကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါထံ ဂါထာကို။ အဘာ၊ ဆို၏။

တတ္ထ ထို ဂါထာ၌၊ ကုဏ္ဍလိကတံ၊ ကုဏ္ဍဟူသည်ကား၊ ကုဏိကာပနိကုဏိကာ၊ ကောက်ကုန်သနည်း၊ အနုဇုဘူတာ၊ မဖြောင့်ကုန်သနည်း၊ ကုဏ္ဍလိကတန္တိ၊ ကုဏ္ဍလိကတံ ဟူသည်ကား၊ မုခဝိကခေ၊ မျက်နှာ၏၊ ကောက်ပြန်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိကုဏိတံသံကုဏိတံ၊ တွန့်ကောက်သနည်း။ ပဗ္ဗမုန္တိ၊ ပဗ္ဗမုန္တိဟူသည်ကား၊ အသုစိ၊ မစင်ကို။ ဝိဿန္တန္တိ၊ ယိုစိကုန်သနည်း၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ အဿ၊ ထိုအက့်ရမင်းသားအား၊ ပေတော၊ ပြောသည်။

ခ. ရိသ၊ အချင်းအက့်ရမင်းသား၊ အဟံ ငါသည်၊ စာရံ၊ စာရမဇ္ဈေ၊ အိဝ်ရာထောင်သော လူရှိ၏၊ ကောင်၌၊ ဘေ၊ နာအာဝသန္တဿ၊ နေသော၊ သန္တဿ၊ ကံကံန္တိအကျိုးကိုယုံကြည်သော၊ အဝီ၊ ခုသဿ၊ ကံယံဌထွက်သောအရောင်ရှိသော၊ တသကတပတိနော၊ ထိုအသယုသူငွေ၏၊ ဗါနဝိဿဇ္ဈေ၊ စွန့်ကြဲ၍ အရပ်၌၊ ဒါန၊ ပေးလှူစွန့်ကြဲသော သူ၏အရာ၌၊ အဂ္ဂိတေ၊ ခွပ်တေ၊ ထားအပ်သောသူသည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်၏၊ မာဝိသ၊ အချင်းအက့်ရမင်းသား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပေးလှူစွန့်ကြဲရာအရပ်သို့၊ အာဂတာဂတေ၊ လာရောက်လာရောက်ကုန်သော၊ ဘေ၊ ဇနတ္ထိကေ၊ အသံ၊ အဆောင်ဖြင့်အလိုရှိကုန်သော၊ ယာစနကေ၊ သူတောင်းစားစသည်တို့ကို၊ ဗိသ္ဗာ၊ မြင်၍၊ ကေန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်သို့၊ အပက္ကမ္မ၊ ဖဲ၍၊ ကုဏ္ဍလိမုခံ၊ တွန့်ရှုပ်သောမျက်နှာကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ မာရိသ၊ အချင်းအက့်ရမင်းသား၊ တေန၊ ထိုမဇ္ဈေရ၏အစွမ်းဖြင့် ပေးလှူစွန့်ကြဲရာ ဖဲခြင်းမိမိလက်ဖြင့် မပေးလှူ မစွန့်ကြဲခြင်း မျက်နှာတွန့်ရှုပ်ခြင်း မျက်စိ၏နှုတ်ရှက်ခြင်းကိုပြုခြင်းကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အဂ္ဂိလီ၊ လက်ချောင်း၊ ခြေချောင်းတို့သည်၊ ကုဏ္ဍလိကတံ၊ ကုဏ္ဍဟူသည်ကား၊ ကုဏိကာပနိကုဏိကာ၊ ကောက်ကုန်သနည်း၊ မုခဗ္ဗ၊ မျက်နှာသည်လည်း၊ ကုဏ္ဍလိကတံ၊

ကောကံကွနိန္ဒ၊ အက္ခိဒိတမ္ပုဏ်ဝိတိသညသသံ၊ ပဋ္ဌဓန္တိမ္ပုဏ်ချေမ္ပုဏ်
ရည်ပိတိ ကုနိန္ဒ၊ မေရိယ၊ အချင်းအင်္ဂုမင်းသား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တံ
ပါပံ၊ ထိုခကောင်းမှုကံကို၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဿောဂါ
ထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဆို၏။

တတ္ထ ထိုဂါထာတို့၌၊ အဝိသဿာတိအာဓိနာ အဝိသဿာဤသို့အစ
ရှိသောပါဠိဖြင့်၊ အသယှ သမ္ဘိ၊ အသယှသူဌးကို၊ ကိစ္ဆတိ၊ ကြား၏၊
ဗာရမေသိနောဟိ ဗာရမေသိနောဟုသည်ကား၊ ဗာရံဗာရေ အိပ်၌၊ အာဝ
သန္တဿ၊ နေသော၊ ဂဟဋ္ဌဿ၊ လူအံ့၊ ဒါနိဿဂ္ဂေတိ၊ ဒါနိဿဂ္ဂေဟု
သည်ကား၊ ဒါနဂ္ဂပရိပ္ပာဂဋ္ဌာန၊ စွန့်ကြဲရာအရပ်၌၊ ဒါနေအမိဂတော
အဟုန္တိ၊ ဒါနေအမိဂတောအဘို့ ဟုသည်ကား၊ နေယျဓမ္မဿ၊ လှူငွယ်
ဝတ္ထုကို၊ ပရိစ္စုဇနေးစွန့်ကြဲရာ၌၊ ဒါနာမိကာရေ၊ အလှူပေးရာ အကြီးအကဲ
အရာ၌၊ အမိဂတောဋ္ဌပိဿော၊ ထားအပ်သည်၊ အဘာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ကောမန္တံ အပက္ကပ္ပာတိ၊ ကောမန္တံ အပက္ကပ္ပဟုသည်ကား၊ တောနေတ္ထိ
ကော၊ အသုံးအဆောင်ကို အသိုက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာဂတံ၊ လာကုန်
သောယာစနကော၊ သူတောင်းစားတို့ကို၊ ဗိသ္ဗာ၊ မြင်၍၊ ဒါနဗျာဝဇ္ဇေန၊ ဒါန၌
ကြောင့်ကြမှုသောသူသည်၊ ဒါနဂ္ဂတော၊ အလှူတင် ကုန်မှ အပက္ကပ္ပ ဖြစ်မှု
၌ ယထာဋ္ဌာနေယော၊ တည်မြဲတိုင်းသောအရပ်၌သာလျှင်၊ ဗုတ္တံ၊ တည်
၍၊ သဗ္ဗာတဝိဘိသောစနသေန၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင် ဝမ်းမြောက်ခြင်း
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပသန္တမုခာဓန္တေန၊ ကြည်လင်သော မျက်နှာအစောင်းဖြင့်၊
သကဓန္တေန၊ မိမိလက်ဖြင့်၊ ဒါနံ အလှူကို၊ ဒါတဗ္ဗံ ပေလှူအပ်၏၊ ပတိဇ္ဈာပဟိ
သင့်ဘင့် လျှောက်ပတ်ကုန်သောပရေဟိတိ၊ တပါးသောသူတို့သက်လည်း
ဒါပေတဗ္ဗံ၊ လှူစေအပ်၏၊ အဟံပန၊ ငါသည်ကား၊ တထာ၊ ထိုသို့သော
အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ အာဂစ္ဆန္တေန၊ လာကုန်သော၊
ယာစနကော သူတောင်းစားတို့ကို၊ နုရတောတေ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ ဗိသ္ဗာ၊
မြင်၍၊ အနာသနံ၊ မိမိဘယ်လို၊ အသေသန္တေန၊ မပြုမူ၍၊ ကောမန္တံ သင့်တင့်
လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အပက္ကမ္မအပက္ကမိတွာ ဖြစ်၍၊ အဘာသိ၊ ကုဏ
ထိမုခန္တိ၊ ကောသိ၊ ကုဏထိမုခံဟုသည်ကား၊ မုခံ မျက်နှာကို ဝိကုဏိတံ
သံကုဏိတံ၊ တွန့်လိပ်သည်ကို၊ အဘာသိ၊ ပြုပြီ၊ တေနာတိ၊ တေနဟုသည်
ကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌ အဟံ ငါသည်၊ သ မိနာ၊ အရှင်သည်၊ ဒါနာမိကာ
ရေ၊ ဒါန၏အကြီးအမှူး၌၊ နိယုဓနာယျဉ္ဇစေသည်၊ သမာဓနာ၊ ဖြစ်လျက်၊
ဒါနကာလေ၊ ပေလှူသောအချိန်သည်၊ ဥပဗ္ဗိတေ၊ တည်လတ်သော်၊ မန္တရိ

ယာပကတော၊ ဝနိဘိခြင်းသည် နှိဝေက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒါနဝူတော၊ အလှူတင်းကုပ်မှ၊ အပတ္တမန္တော၊ ဖဲလျက်၊ သင်္ကေတံ၊ တွန့်လိပ်ကောက် ကွေးခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်ငြိ၊ သဘတ္တေဟိ၊ မိမိလက်တုံ၊ ငွေ၊ ဒိတဗ္ဗေ၊ ပေလှူအပ်သည်၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအာ ဖြင့်၊ အကတွာ၊ မပြီမူ၍၊ ဟတ္ထသင်္ကေတံ၊ လက်ကောက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်ငြိ၊ ပသန္တ မုခန၊ ကြည်လင်သောမျက်နှာရှိသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗေဟိ၊ ခြစ်အပ်သည်၌ လည်း၊ မုခသင်္ကေတံ၊ မျက်နှာကောက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်ငြိ၊ ဝိယ ဝက္ခဟိ၊ ချစ်အပ်သောမျက်စိရှိခြင်း၊ ဩသကေတဗ္ဗေ၊ ကြည့်ရှုအပ် သည်၌၊ ဝက္ခ၊ ကာလုသိယံ၊ မျက်စိနှောင့်ရှက်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ ခြို၊ တသ္မာ၊ ထိကြောင့်၊ ဟတ္ထဂုံသိယောစ၊ လက်ချောင်းတို့သည်လည်း ကောင်း၊ ပါဒဂုံသိယောစ၊ ခြေချောင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုဏိကော၊ ကောက်ကုန်သယ်၊ ဇာတာ၊ ခြစ်ကုန်၏၊ မုခဉ္စ၊ မျက်နှာသည်လည်း။ ကုဏ္ဍ ထိကတံ၊ ကောက်ကွေ့တွန့်လိပ်သည်၊ ဝိရူပဉ္စ၊ ပန်း၊ ဘက်ပြင်းသောအ ခင်းခြင်းသက်၊ စိတံ၊ ကောက်ကွေ့တွန့်လိပ်သည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ အက္ခိနံ၊ မျက်စိရှိသည်၊ အသုစိဒဂ္ဂန္ဓဇိန္ဒာနိ၊ မစင်ကြယ်သောမကောင်သော အမှုရှိ၊ သာမကဆုင်ဖွယ်ကုန်သော၊ အသုနိ၊ မျက်ညှပ်တို့သည်၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရှိ၊ ယိဝိ၊ ကုန်၏၊ ဣဘိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေန၊ ထိကြောင့်၊ တေနမေအဂုံထိကုဏာ၊ ပတံပါပံပကတံမယာတိ၊ တေနမေအ ဂုံထိကုဏ (ပ)တံပါပံပကတံမယာဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအင်၏၊ မာရိယ၊ အချင်း အင်္ကျီ၊ ရမင်းသား၊ တေန၊ ထိကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အဂုံထိ၊ လက်ချောင်းခြေ ချောင်းတို့သည်၊ ကုဏာ၊ ကောက်ကုန်၏၊ မုခဉ္စ၊ မျက်နှာသည်လည်း၊ ကုဏ ထိကတံ၊ ကောက်ကုန်၏၊ အက္ခိနံ၊ မျက်စိရှိသည်လည်း၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ မျက်ချွေးမျက်ရေ ယိုထွက်ကုန်၏၊ မာရိယ၊ အချင်းအင်္ကျီ၊ ရမင်းသား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တံပပံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သတွာ၊ ကြား၍၊ အင်္ကျီရော၊ အင်္ကျီရမင်းသားသည်၊ ပေတံ၊ ပြိတ္တာကို၊ ခပေန္တော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍။

ကမုရိယ၊ ယုတ်မာသောဟောကျွန်း၊ ယံယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ဒါနသ၊ ဒါနသို့၊ အလှူ၌ ကုဏလီမုခံ၊ တွန့် ရှုံ့သောမျက်နှာကို၊ အကသိ၊ ပြု၏၊ ဝက္ခ၊ ကာလုသိယံ၊ မျက်စိ၏နှောင့် ရှက်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်၊ တံတသ္မာ၊ ထိကြောင့်၊ ဓမ္မနယုတ္တေနဝ ကာရေ၊ တေနသင့်သောအကြောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ တေ၊ သင်၏၊ မုခဉ္စ၊ မျက်

နာသည်လည်း ကုဏ္ဍလိကတံ၊ကောက်တွန့်၏။ အင်္ဂုရိဝ၊မျက်စိတို့သည်လည်း၊ ပတ္တရန္တိ မျက်ချေး မျက်ရေယို သွက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊အဘဟ၊ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ဓမ္မနာတိ၊ဓမ္မနဟူသည်ကား၊ ယုတ္တနောဝ၊သင့်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကာရုဏောန၊ အကြောင်းဖြင့်၊ တေတိ၊တေဟူသော်ကား၊ တဝ၊သင်၏၊ ကာပုရိသာတိ၊ကာပုရိသဟူသည်ကား၊ လာမကပုရိသ၊ယုတ်သောလောက၌၊ လန္တိ၊ယံဟူသည်ကား၊လေသွာ၊အကြင်ကြောင့်၊ပရဿဒါနသာဘိ၊ပရဿဒါနသာဟူသည်ကား၊ပရေဿ၊သုတပါး၏၊ဒေနိတ္ထိ အလှူပေးခြင်း၌၊ဝါ၊တနည်းကား၊ အဟမေဝ၊ဤသည်ပင်လျှင်၊ပါဠော၊ပါဌ ဘည်း၊ပုန၊တတန်၊အင်္ဂုရော၊အင်္ဂုရ်မင်းသားသည်၊ ဒေနပတိ၊အလှူရှင်ဖြစ်သော၊ တံသေဗ္ဗံ၊ထိုသူဌေးကို၊ ဂေဟန္တေ၊ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍။ ။

ဘော၊အိုအချင်းတို့၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒေမာနော၊ပေးလှူသော၊အသယော၊အသယုသူ၌ သည်၊ ကထိယိကေနကော၊ကောန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်း ကြောင့်၊ ပရပတ္တိယံ၊သုတပါးသည်ပြီးစေအပ်သည်၏အရပ်ကို၊ ကဓေယျ ပြုဘိသနည်း၊ အန္တစ္စ၊ လောင်က်လည်းကောင်း၊ ပါနန္တ၊အလျှင်ကိုလည်းကောင်း၊ ခါဒနိ ဝဉ္စ၊ခဲဘုယ် ကိုလည်းကောင်း၊ဝတ္ထသေနာသနာနိဝ၊အဝတ်ပုဆိုး အိပ်ရာနေရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဟတ္ထနော၊ငါ့လက်ဖြင့်သာလျှင်၊ဒေဒယျ၊ပေးရာ၏။ သယံဝါဗျာဝဇ္ဇေ၊လုံလုံလပြုအပ်သည်မူလည်း၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂါထံ၊ဂါထာကို၊အဘဟ၊ဆို၏။ ။

တဿာ၊ထိုဂါထာ၌၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ပေံ၊ဤဆိုသတ္တံသောနည်းဖြင့်၊ပေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏ ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒေန္တော၊ပေးလှူသော၊ပုရိသော၊လောက၌သည်၊ကထိယိကော၊အဘယ်ကြောင့်၊တံ၊ထိုအလှူကို၊ပေတ္တိယံပရန၊ သုတပါးသည်၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ပေးအပ်သည်ကို၊ ကဓေယျ ပြုသနည်း၊အတ္တပစ္စက္ခမေဝ၊မိမိမျက်မှောက်၌သာလျှင်၊ကတွာ၊ပြု၍၊သဟတ္ထနော၊ငါ့လက်ဖြင့်သာလျှင်၊ဒေဒယျ၊ပေးရာ၏။ သယံဝါ၊မိမိကိုယ်တိုင်လည်း၊တတ္ထ၊ထိုပေးလှူ၍ ဗျာဝဇ္ဇော လုံလုံလပြုသည်၊ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏။ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဒေယျဗ္ဗော၊လှူငွယ်ဝတ္ထုသည်၊ အဋ္ဌာနေ၊အရံမဟုတ်သည်၌၊ ဝိနာသေယျ၊ပျက်စီးရာ၏။ ဒက္ခိဏေယျာဝ၊ မြတ်သော အလှူခံသန့်လ်တို့သည်လည်း၊

ဒါနေနအလ္လပ္ပပရိဘာသယယျ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်ရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည် ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုအသယာသုဋ္ဌာကို၊ ဂရဟိတွာ၊ ကဲ့ရဲ့၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခု အခါ၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပနိ၊ ဗ္ဗိဘဗ္ဗဝိဓိ၊ ကျင့်အပ်သောအစီအစဉ်ကို၊ ဒေသောန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကော၊ အိုအချင်းတို့၊ သောဟိသော ဝေအဟံ၊ ထိုငါသည်သာလျှင်၊ နန္ဒ၊ အကြံရှိ၏၊ ဣကော၊ ဤသဲကန္တရမှ၊ ဂန္တော သွား၍၊ ဣကံ၊ ဣရဝတိန္ဒြိ သို့၊ အနုပ္ပတွာန၊ ရောက်၍၊ ယံဒါနံ၊ အကြင် အလ္လသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကိုရက်ဆောင်တတ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလ္လကို၊ ပဋ္ဌပယိဿာမံ၊ ဖြစ်စေအံ့၊ အနုဉ္စ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဉ္စ၊ အဖျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထံ၊ သနာ သနာနံ၊ အဝတ်ပုဆိုးအိပ်ရာနေရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပပဉ္စ၊ နေအိုးစင် ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒပါနဉ္စ၊ တောင်းရေကန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုရေ ညွှန် ရှိ၍ကူ ခက်သောရိုး၌၊ သက်မနာနိစ၊ တံတားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသောမိ၊ ပေး လှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါယာစွယံ ဂါယာနှစ်ခုကို၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ တံ၊ ထို ဂါယာနှစ်ခုသည်၊ ဝတ္ထတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအနက်ရှိသည်သို့လျှင် တည်း၊ သောအကံ၊ ရော၊ ထိုအကံ၊ မင်းသားသည်၊ တတောဟိ၊ တတော ဝေ၊ ထိုသဲကန္တာရမှသာလျှင်၊ နိဝဇ္ဇိတွာ၊ ပြန်နစ်၍၊ ဣကံ၊ ဣရဝတိန္ဒြိသို့၊ အနုပ္ပတွာန၊ ရောက်၍၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်အလ္လသည်၊ အတ္တနော မိမိ၏၊ သုခါ ဝဟံ၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံဒါနံ၊ ထိုသို့သော အလ္လကို၊ ပဋ္ဌပယိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဝိဗ္ဗသန္ဓေန၊ အထူးသဖြင့်ကြည်ညို သာ၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုဉ္စ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဉ္စ၊ အဖျော်ကို လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထံ၊ သနာသနာနိစ၊ အဝတ်ပုဆိုး အိပ်ရာနေရာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပပဉ္စ၊ နေအိုးစင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒပါနဉ္စ၊ တောင်းရေ ကန်ကိုလည်းကောင်း၊ အဒါ၊ ပေးခဲ့ဘူး၏၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဆာတော၊ ထမင်းအာဟာရငတ်သနည်း၊ သေ၊ ထိုထမင်းအာဟာရဖြင့် ငတ်သောသူသည်၊ အာဂန္တော၊ အထံသို့လား၍ ယထာရူပိ၊ အလိုအတိုင်း၊ တုဗ္ဗတု စားစေသတည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ တသိတော၊ နေအဖျော် မွက်သနည်း၊ သော ထိုနေအဖျော်ဖြင့်မွတ်သောသူသည်၊ အာဂန္တော၊ လာ ၍၊ ယထာရူပိ၊ အလိုအတိုင်း၊ ပိဝတု၊ သောက်စေသတည်း၊ ကော၊ အဘယ် သူသည်၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်အရုံကို၊ ပရိဒဟိဿတိ၊ ဝတ်ရုံသတ္တံ့နည်း၊ သော၊ ထိုအဝတ်အရုံကိုလိုသောသူသည်၊ အာဂန္တော၊ လာ၍၊ ပရိဒဟတု၊ ဝတ်ရုံ

စေသတည်း။ ကဿ၊ အဘယံသုန္နံ၊ ယောဂ္ဂါနိ၊ ဖုညံးယာဉ်တို့သည်၊
သန္တာနံ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်သနည်း။ ဣတော၊ ဤယာဉ်အပေါ်၌၊
ဝါဟနံ ယာဉ်ကို၊ ယောဇန္တု၊ ကစေကုသတည်း။ ကော၊ အဘယံသု
သည် ဆတ္တဉ္စ၊ ထီးကိုလည်းကောင်း၊ ခန္ဓဉ္စ၊ နံသာယာလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒ
တိ၊ အလိုရှိသနည်း။ သော၊ ထိုအလိုရှိသောသူသည်၊ ဂဗ္ဘတု၊ ယူလ၊ ဖုညံး
ကော။ အဘယံသုသည်၊ မလံ ပန်းကို ဣန္ဒတိ၊ အလိုရှိသနည်း။ သော၊ ထို
အလိုရှိသောသူသည်၊ ဂဗ္ဘတု၊ ယူလ၊ ဖုညံးကော၊ အဘယံသုသည်၊ ဥပါ
ဟနံ၊ ဘိနပ်ကို၊ ဣန္ဒတိ၊ အလိုရှိသနည်း။ သော၊ ထိုအလိုရှိသောသူသည်၊
ဂဗ္ဘတု၊ ယူလ၊ ဖုညံး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တတ္ထအင်္ဂု၊ ရသေ့ပေသးနေ၊ ထိုအင်္ဂု
ရင်းသာ၊ ဣအိဉ္စ၊ ကပ္ပကော၊ ဆတ္တသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊
ဇေယျသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပါရုဝါ၊ နံသာသည်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ အခါခါသင်း၊ သာယဉ္စ ညဉ့်အခါ၌လည်းကောင်း။ ပါတော
စနံနက် အခါ၌လည်းကောင်း၊ စောသန္တ၊ ကြွေးကြော်ကုန်၏ ။ ဣတံ၊
ဤသို့၊ စတဿ၊ ဝါယာ၊ လေးဝါယာတို့ကို၊ အင်္ဂုရသေ၊ အင်္ဂုရင်း
သား၏၊ ပရိပတ္တိ၊ အကျင့်ကို၊ ဒသေဝံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ သင်္ဂီတိကမ္ပေလံ၊
သင်္ဂီ ယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ ဌမိတာ၊ ထားအပ်ကုန်၏ ။

တတ္ထ၊ ထိုဝါယာတို့၌ တတောတိ၊ တတောဟူသည်ကား၊ မေဃကန္တဝ
တော။ သေနန္တရေမှ နိပတ္တိတွာဘိ၊ နိပတ္တိတွာဟူသည်ကား၊ ပရိနိဗ္ဗာန်တွာ၊
တဘနံပြနနစ်၍၊ အနုပ္ပတွာနန္ဒါရကန္တိ၊ အနုပ္ပတွာနန္ဒါရကံဟူသည်ကော
နန္ဒါရကံဟူသောနိဗ္ဗာန်ရကံတို့၍၊ အနုပ၊ ပုဏ္ဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ ဝါနံပဋ္ဌပယကံ၊
ရောက်၊ ခါနံပဋ္ဌပယကံ၊ ရာဟူသည်ကား၊ ယက္ခန၊ နတ်သည်။ ပရိပူရသ
သကလကောဋ္ဌာဝါရော၊ ပြည့်စေအပ်သောအလုံ၊ စုံသော ကျင့်ကြံမှုသော၊
သဗ္ဗပါထေယျကံ၊ အလုံ၊ စုံသောရိက္ခာကို၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူ
ကို၊ အင်္ဂုရော၊ အင်္ဂုရင်းသားသည်၊ ပဋ္ဌပယံ၊ ဖြစ်စေ၏။ ယန္တမေသ
သုခံဟန္တိ၊ ယန္တမေသသုခါပဟံဟူသည်ကား။ သ၊ အကြင်အလှူသည်၊
အတ္တနာ၊ မိမိ၏၊ သမ္ပကံ၊ ယခုမျက်မှောက်၌လည်းကောင်း၊ အယတံ၊ နှစ်
နောင်အခါ၌လည်းကောင်း၊ သုနဗ္ဗတ္တကံ၊ ချင်းသာကျဖြစ်စေသည်။ ။

☞ ကောသတောတိ။ ကောသတောဟူသည်ကား၊ ကော၊ အဘယံသု
သည်၊ ဖိဗန္တိဟော၊ ဆာလောင်သနည်း။ သော၊ ထိုဆာလောင်သောသူ
သည်၊ အာဂတိယာဉ်၊ ယထာရူပိ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဘုရားတော်စသတည်း။
ဣတံအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ သေသေသုဉ်၊

ဩဝါဒသောပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း။ ဧဝေဝနယော၊ ဤနည်းရှိ၏။ တထိတောတိ၊
 တထိတောဟူသည်ကား၊ ဝိပါသိတော၊ မွတ်သိပ်သနည်း။ ပရိဒဟိဿတိ
 တိ၊ ပရိဒဟိဿတိ ဟူသည်ကား။ နိဝါသေဿတိ၊ ဝတ်ရသတ္တံ၊ ပါရုဗိ
 သတိစ ရံသည် ရံရသတ္တံ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ သန္တာနိဘ၊ သန္တာနိ ဟူသည်ကား။ ပရိဿမပ္ပန္နာနံ၊ ပင်ပန်း
 ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ ယောဂ နိတိ၊ ယောဂါနိဟူသည်ကား၊ ရထဝါ
 ဟနာနံ၊ ထွဉ်၊ ယာဉ်ဘို့သည်၊ ဣတောယောဇေန္တုဝါဟ၊ နိ၊ ဣတော
 ယောဇေန္တုဝါဟနံဟူသည်ကား၊ ဣတောယောဂသမ္ပာတော၊ ဤထွဉ်း
 ယာဉ်အပေါင်းမှ၊ ယထာရဟိတံ၊ အလိုရှိအပ်သော၊ ဝါဟနံ၊ ယာဉ်ကု၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ယောဇေန္တု၊ ကစေကုန်သတည်း။ ကောဆတ္တိန္တတိ
 တိ၊ ကောဆတ္တိန္တတိ ဟူသည်ကား၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ကလပ္ပ
 ဓာတ္တာဒိတောဒံ၊ ဦးဖြင့်ရက်သောတီးစသည် အပြားရှိသော၊ ဆတ္တံ၊ တီး
 ကု၊ ဣန္တတိ၊ အလိုရှိသနည်း၊ သော၊ ကံတိ၊ ကံအလိုရှိသောသူသည်၊ ကတ္တ
 တု၊ ယူစေသတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပာယ်
 တည်း။ သေသေသုဝိ၊ ဩဝါဒသောပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း။ ဧဝေဝနယော၊ ဤနည်း
 လျှင်နည်း ရှိ၏။ ဝန္တန္တိ၊ ဝန္တံ ဟူသည်ကား၊ စတုဇ္ဇာတိယဝန္တံဒိကံ၊ နံသာ
 မျိုး သေးပါးအစရှိသော။ ဝန္တံ၊ နံသာကို၊ မာလန္တိ၊ မာလံဟူသည်ကား၊
 ဝန္တိ၊ ကာဒိတောဒံ၊ အကုန်းစသည်ပြားသော၊ မာလံ၊ ပန်းကို၊ ဥပါဟနန္တိ၊
 ဥပါဟနံ ဟူသည်ကား၊ ခလ္လဗဒ္ဓါဒိတောဒံ၊ သားဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းအစရှိသော၊
 ဥပါဟနံ၊ ဘိနပ်ကို။ ဣတိသုတိတ္ထ ဣတိသုဟူသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ သုတိ သုဟူ
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိပါထမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကော၊ အ
 ဘယ်သူသည် သာတော၊ သာလောင်သနည်း။ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊
 တထိတော၊ မွတ်သိပ်သနည်း။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဣ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ကပ္ပကာတိ၊ ကပ္ပကာဟူသည်
 ကား၊ နာပကာ၊ ဆတ္တာသည်တို့သည်၊ သုဒါတိ၊ သုဒါဟူသည်ကား၊ ဆတ္တ
 ကာရုကာ၊ စမိသည်တို့သည်၊ ပါရုဝါတိ၊ ပါရုဝါဟူသည်ကား၊ ဝန္တိနော၊
 နံသာကိုပြုတတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ သဒ္ဓတံ၊ သဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ သပ္ပ
 ကာလံ အခါစပ်သိမ်း၊ ဒိဝသေဗိဝသေ၊ နေ့တိုင်း၊ နေ့တိုင်းသာယာပွဲညချမ်း
 အခါ၌လည်းကောင်း၊ ပါတောစ၊ နံနက်အခါ၌လည်းကောင်း၊ တတ္ထအက်၊
 ရာဿ နဝေသနေ၊ ထိုအက်၊ မင်းသား၏ အိပ်၌၊ စောသေန္တံ ဥဋ္ဌော

သေန္တိ၊ ကြွေးကြော်ကုန်၏။ ဣတိ အယံ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာ မြင်းတည်း။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ပဝတ္တေန္တဿ၊ ဖြစ်စေသောအင်္ဂုလိယမင်းသားအား။ ကာလေ၊ အခါသည်၊ ဝန္တန္တေ ကြာမြင့်ခြင်းသို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ တိတ္ထိတာဝံတော၊ ရေငုံချခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တိကံဇနေဟိ၊ အလိုရှိသောသုတ္တံမှ၊ ဒါနံ အလှူတင်းကုပ်သည်၊ ပရိပိတ္တံ၊ ဆိတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုဆိတ်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အင်္ဂုလိယမင်းသားသည်၊ ဒါနံ အလှူပေးခြင်း၌၊ ဥဇ္ဈာရန္တာ သယတာယ၊ မြတ်သောအလို အန္တာသယရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတုဋ္ဌမာနသော၊ မရောင့်ရဲသော စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒါနံ အလှူ၌၊ နိယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော၊ သိန္နုကံနာမ သိန္နုက အမည်ရှိသော၊ မာဏံ၊ လူလင်ကို၊ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။

သိန္နုက၊ သိန္နုကလုလင်။ အင်္ဂုလိယမင်းသားသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယံ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယာစကေ၊ သူတောင်းစားတို့ကို၊ နပဿာမိ၊ မမြင်၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့မမြင်သောကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ သုပါမိ၊ အိပ်ရ၏။ အင်္ဂုလိယမင်းသားသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇနော၊ လူသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဏိဗ္ဗကေ၊ ကျေးဇူးကို၊ ပြီးပွင့်၍တောင်းစား တတ်သောသူသည်၊ အပ္ပကေ၊ နည်းသည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ သုပါမိ၊ အိပ်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာနွယ်၊ ဂါထာနှစ်ချက်ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သုခံသုပတိအင်္ဂုလိယမင်းအား ဇာနာတိမံဇနောတိ၊ သုခံသုပတိအင်္ဂုလိယမင်းအား ဇာနာတိမံဇနော ဟူသည်ကား၊ ယသဘောဂသမပ္ပိတော၊ အခြံအရံစည်းစိမ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်ဖြစ်သော၊ အင်္ဂုလိယမင်းသည်၊ ချံ၊ ဇာမင်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိယာစ၊ စည်းစိမ်၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဒါနသမ္ပတ္တိယာစ၊ အလှူ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။ သုခေနေဝ၊ ချမ်းသာသဖြင့်သာလျှင်၊ နန္ဒံ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊ ဥပဝန္တတိ၊ ရောက်၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ပဋိဗုဏ္ဏတိ၊ နို့၏။ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ သန္တာဝေတံ၊ ပြီးပွင့်၏။ ဒုက္ခံသုပါမိသိန္နုကာတိ၊ ဒုက္ခံသုပါမိသိန္နုကဟူသည်ကား၊ သိန္နုက၊ သိန္နုက၊ အ

ဟံပန၊ ငါသညကား၊ ဒုက္ခမေဝ၊ ဆင်းရဲစွာသာလျှင်၊ သုပါမိ၊ အိပ်၍၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယံနပဿာမိယာစကေတိ၊ ယံနပ
 ၀ သာမိယာစကေဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်မမ၊ ငါ၏အဇ္ဈာ
 သယာနုဉ္စပံ၊ အလိုအားလျော်စွာ၊ ဒေယျမဗ္ဗေဒိဂ္ဂါဟကေ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထု
 ကိုခံယူတတ်ကုန်သောဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ယာစကေ၊ သူတောင်း
 စားတို့၊ ဘုံ၊ နပဿာမိ၊ မမြင်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒုက္ခမေဝ၊ ဆင်းရဲစွာသာ
 လျှင်၊ သုပါမိ၊ အိပ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 အပ္ပကေသုဝဏိဗ္ဗကေတိ၊ အပ္ပကေသုဝဏိဗ္ဗကေ ဟူသည်ကား၊ ဝဏိဗ္ဗ
 ကဇနေ၊ ကျေးဇူးကိုပြုစွမ်း၍ တောင်းတတ်သော၊ ကဏ္ဍပယေ၊ နှစ်ရက်
 သုံးရက်၊ အပ္ပကေ၊ နည်းသည်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ သုပါမိ၊
 အိပ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ သူ
 တိစ၊ သူဟူသော ပုဒ်သည်လည်း၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါဌမျှသတည်း၊ အပ္ပ
 ကေ၊ နည်းသော၊ ဝဏိဗ္ဗကဇနေ၊ ကျေးဇူးကို ပြုစွမ်း၍ တောင်းတတ်
 သောသူသည်၊ သတိရှိသော်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ။

တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သိန္နုကော၊ သိန္နုကသည်၊ တဿ၊
 ထိုအင်္ဂါရမင်းသား၏၊ ဥဋ္ဌာရံ၊ ပြန့်ပြောသော၊ ခါနာမိမုတ္တိံ၊ အလှူပေးခြင်း၌
 နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်ကို၊ ပါကဋ္ဌတံ၊ ထင်ရှားစွာ၊ ကာတုကာမော၊ ပြုလို
 သည်ဖြစ်၍။ ။

အယျ၊ အရှင်မင်းသား၊ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏လည်း
 ကောင်း၊ သဗ္ဗဿလောကဿ၊ ခပ်သိမ်းသောလူ၏လည်းကောင်း၊ ဣဿ
 ရော၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ တေ။ သင်မင်းသား
 အား၊ ဝရံ၊ တေငဲ့တအပ်သောဆုကို၊ ဝေဒဇ္ဇာ၊ အကယ်၍ပေ၊ ဌာ၊ အံ၊ ဝရ
 မာနော၊ ဆုကိုအလိုရှိသောတို့၊ အရှင်မင်းသားသည်၊ ကိဿ၊ ကိဒိသံ၊ အ
 ဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ ဝရေ၊ အလိုရှိမည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အဘာ၊ ဆို၏။ ။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လတ္တံ့သောနည်း
 ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တာဝတိံသာနံဒေဝ၊ နဉ္စ၊ တာဝတိံသာနတ်
 တို့၏လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော၊ လောကဿစ၊ လူများအ
 ပေါင်း၏လည်းကောင်း၊ ဣဿရော၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
 သည်၊ အင်္ဂါရ၊ အင်္ဂါရမင်းသား၊ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိတရံတရသောဆုကို

မနုဿိ၊ ဗိတိန္တိ၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလိုရှိ၏။ တံဝရံ၊ ထိုဆုကို၊ ဝေယျံ၊ ယူလာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တုယံ။ သင်မင် သားအား၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ ဇန္တာဒေယျစေ၊ ပေးပြားအံ့၊ ဝရမာနောပတ္တယမာနော၊ ဆုကိုအလိုရှိသောသင်မင်းသားသည်၊ ကိဿ ကိဒိသံ၊ အဘယ်သို့သတောရှိသေး။ ဝရံ ဆုကို၊ ဝေယျာသိ၊ အလိုရှိမည် နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၊

အသ၊ ထိုနောင်မှ၊ အင်္ဂုရော၊ အင်္ဂုရင်းသားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ ၏၊ အတ္တ၊ သယံ၊ အလိုကို၊ ယာထာဝတော ဟုတ်မှန်တိုင်းသောအားဖြင့်၊ ပဝေဒေန္တာ၊ ပြောကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊

သိန္နက၊ သိန္နက၊ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏၊ ဣဿရော၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ သတ္တေ။ သိကြားမင်းသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ စေ ဇန္တာ၊ အကယ်၍ပေးပြားအံ့၊ ကလေ၊ နံနက်အခါ၌၊ ဥဗ္ဗိတဿ၊ အလှူခံတို့ အားအရိုအသေပြုခြင်းလုပ်ကျွေးခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်ထ ကြွလုံ့လရှိသည်၊ သတောသန္တဿ၊ ဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါ၏၊ သူရိယဂ္ဂမနံပတိ နေတက်သောအခါ၌၊ ဗိဗ္ဗာဘက္ခာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သောအစာအာဟာရတို့ သည်၊ ပါတုဘဝေယျံ၊ ထင်စွာဖြစ်ကုန်အံ့၊ သီလဝန္တော၊ သီလရှိကုန်သော ယာစကာစ၊ သူတောင်းစားစသောသူတို့သည်သည်၊ ပါတုဘဝေယျံ၊ ထင်စွာဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဒဒေတာ၊ လှူတိုင်းလာတိုင်းသောသူတို့အားပေးလှူ သော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဒေယျစေလောစ၊ လှူတုလ်ဝတ္ထုသည်လည်း၊ နနိယေထ၊ ကုန်ခြင်းသို့ မချောက်အံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒတွာ၊ လေးလှူရသောကြောင့်၊ နာနုတပေယျ၊ နောင်တတဘန်မပူပန်ရာ၊ ဒဒိဒေန္တာ၊ ပေးလှူသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗိတ္တံ၊ ငါ၏ဗိတိကို၊ ပဿာဒေယျံ၊ ကြည်လင်စေအံ့၊ သတ္တ၊ သိကြား မင်း၊ ဧတံတိဝိဓံ၊ ဤလှူတုလ်ဝတ္ထု၏ပြည့်စုံခြင်းအလှူ၏ ပြည့်စုံခြင်းအလှူ ပေးခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေယျာယျံ၊ တောင်းပူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝါယာ၊ နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဆို၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ကာလုဗ္ဗိတဿ၊ မေသတောတိ၊ ကာလုဗ္ဗိတဿ မေသတော ဟူသည်ကား၊ ကာလေပါတော၊ နံနက်အခါ၌၊ ဥဗ္ဗိတဿ၊ ထသော၊ အတ္တိကာနံ၊ အလိုရှိကုန်သော၊ ဒက္ခိဏေယျ၊ နံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ အား၊ အပစယနုပါရိ စရိယာဒိဝသေန၊ အရိုအသေပြုခြင်းလုပ် ကျွေးခြင်း အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥဇ္ဇာနဝသေန ထကြွလုံ့လရှိသည်၏အ စွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိရိယသမ္ပန္နဿ၊ လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သမာနဿ၊ ဖြစ်

သော၊မေး၊ငါ၏၊သူရိယုက္ခမနံပတိတိ၊ သူရိယုက္ခမနံပတိဟူသည်ကား၊သူရိ
ယုက္ခမနဝေသာယံ၊ နေတက်သောအခါ၌၊ ဒိဗ္ဗဘက္ခာပါတုဘဝေယျုန္တိ၊
ဒိဗ္ဗဘက္ခာ ပါတုဘဝေယျု ဟူသည်ကား၊ ဧဝံသောကပရိယာပနာ၊
နတ်ပြည်၌အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ အာဟာရာ၊ အာဟာရတို့သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇေ
ယျု၊ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊သီလဝန္တောစယာစကာတိ၊ သီလဝန္တောစယာစကာ
ဟူသည်ကား၊ယာစကာ၊တောင်းသောသူတို့သည်လည်း၊သီလဝန္တော၊
သီလရှိကုန်သည်၊ကလျာဏဓမ္မာ၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်သည်၊ဘ
ဝေယျု၊ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဒေတောမေနီယေထာတိ၊ ဒေတောမေနီယေထ
ဟူသည်ကား၊အာဂတာနံ၊လာကုန်သောသူတို့အား၊ ဒေန္တဿစ၊ပေးလှူ
သည်သည်းဖြစ်သော၊ မေး၊ငါ၏၊ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူငွယ် ဝတ္ထုသည်၊နီ
ယေထ၊မကုန်နိုင်ကုန်ရာ၊ ပရိက္ခယံ၊ကုန်ခြင်းသို့၊နဝန္တေယျ၊မရောက်ရာ၊
ဒတွာနာနုတပေယျုန္တိ၊ဒတွာနာနုတပေယျု ဟံဟူသည်ကား၊ တဉ္စဒါ
နံ ထိုအလှူကိုလည်း၊ ဒတွာ၊ပေးလှူပြီ၍၊ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တရံတရသံသျှင်
ဖြစ်သော၊ အပ္ပသာဒကံ၊ မကြည်ညိုတွယ်ကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ တေနုဏ်သို့
မြင်သောကြောင့်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ပစ္ဆာ၊နောက်ကာလ၌၊ နာနုတပေယျု၊
မပူ နိရလို၊ ဒဒံစိတ္တံပသာဒေယျုန္တိ၊ ဒဒံစိတ္တံပသာဒေယျု ဟူသည်ကား၊
ဒဒမာနာ၊ ပေးလှူသောငါသည်၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ပသာဒေယျု၊ကြည်လင်
စေအံ့၊ပသန္တစိတ္တာယေဝ၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်သာလျှင်၊ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဒေဒ၊လျာမိ၊ပေးလှူအံ့၊ ဇေတံသက္ကံဝရံဝရေတိ၊ ဇေတံသက္ကံဝရံဝရေ
ဟူသည်ကား၊ သက္ကံဒေဝါနမိန္ဒ၊သကြားနတ်မင်းကို၊ အာရောဂျသမ္ပဒါ၊
အနာကင်းခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း၊ ဒေယျဓမ္မသမ္ပဒါ၊အလှူဝတ္ထု
၏ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏေယျသမ္ပဒါ၊အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏ပြည့်စုံ
ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဒေယျဓမ္မဿ၊လှူငွယ်ဝတ္ထု၏၊ အပရိမိတသမ္ပဒါ၊
အတိုင်းမသိပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း၊ ဒါယကသမ္ပဒါ၊ လှူသောသူ၏
ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဗ္ဗဝိဓံ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ဇေတံ
ဝရံ၊ဤဆုကို၊ ဝရေယျု၊ယူအံ့၊ ဣစ္ဆေ၊ဤငါးပါးတို့တွင်လည်း၊ ကာလုပ္ပိ
တဿမေသတောတိ၊တေန၊ကာလုပ္ပိတဿမေသတောဟူသောဤပါဌ်
ဖြင့်၊အာရောဂျသမ္ပဒါ၊အနာကင်းခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း၊ဒိဗ္ဗာ
ဘက္ခာပါတုဘဝေယျုန္တိ ဇေတေန၊ ဒိဗ္ဗဘက္ခာပါတုဘဝေယျု ဟူသော
ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဒေယျဓမ္မသမ္ပဒါ၊ အလှူဝတ္ထု၏ ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း၊
သီလဝန္တောစ ယာစကာတိ ဇေတေန၊ သီလဝန္တောစယာစကာဟူသော

ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဒက္ခိဏေယျသမ္ပဒါ၊ အလ္လင်္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ ဒဒတာမေ နဒိယေထာထိ ဇေတန၊ ဒဒတာမေနဒိယေထဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဒေယျဓမ္မဿ၊ လ္လဘ္ဓဟံဝတ္ထု၏၊ အပရိမိတ သမ္ပဒါ၊ အတိုင်းမထိပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း၊ ဒတွာနာနုတပေယျဟံဒေ ဝိတ္တံပဿာဒေယျန္တိဇေတဟိ၊ ဒတွာနာနုတပေယျဟံဒေ ဝိတ္တံပဿာဒေယျဟူသော ဤပါဌ်တို့ဖြင့်၊ ဒါယကသမ္ပဒါ၊ လ္လသောသူ၏ ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဣမေပဉ္စအတ္ထာ၊ ဤငါးပါးကုန်သောအကျိုးတို့ကို၊ ဝရတာဒေဝန၊ဆု၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဣန္ဒြိတာ၊အလိုရှိအင်၏၊ တတစခေါ၊ထိုငါးပါးတို့သည်လည်း၊ ဒါနမယပုညဿ၊ဒါနဖြင့်ပြီးသောကောင်းမှု၏၊ယာဝဒေဝ၊အကြင် မျှလောက်လျှင်၊ဥဒ္ဓာရတာဝါယ၊ ပြန်ပြောင်းပြောင်းဖြစ်ခြင်းငှါ၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပေဒိတဗ္ဗံ၊ထိအင်၏၊ ၊

ဇေံ၊ဤသို့၊အင်္ဂုရေန၊အင်္ဂုရမင်းသားသည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊အတ္ထာသယ၊အလိုကို၊ပဝေဒိတေ၊ပြောကြားသည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌၊ နိသိန္နာ၊ထိုင်နေသော၊ နိတိသတ္ထေ၊နိတိကုမ်း၌၊ကတပရိစယော၊ပြုအပ်သောလေ့ကျက်ခြင်းရှိသော၊ သောနကောနာမေ၊သောနကအမည်ရှိသော၊ ဇေတော၊ တယောက်သော၊ ပရိသော၊ယောက်ျားသည်၊ တံ၊ထိုအင်္ဂုရမင်းသားကို၊ အတိဒါနဒတာ၊အလွန်လှသည်မှ၊ ဝိန္နိန္ဒိတုကာမော၊ဖြတ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊

အယျ၊အရှင်မင်းသား၊ သဗ္ဗဝိတ္တာနိ၊ အလုံးစုံသက်ရှိသက်မဲ့ဥစ္စာတို့ကို၊ပရေပရဿ၊သူတပါးအား၊နပဝစ္ဆေ၊မပေးလှူရာ၊ဒါနဉ္စ၊အလှူတို့လည်း၊ ဝိဘဝါနုရုပံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိပါသည်အလျောက်၊ ဒေဒယျ၊ ပေးလှူရာ၏၊ ဓနဉ္စ၊ဥစ္စာကိုလည်း၊ရေက္ခေ၊စောက်ရှောက်ရာ၏၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဒါနံ၊အလှူပေးခြင်းသည်၊ ဓနမူလကံ၊ဥစ္စာလျှင်အကြောင်းရှိ၏၊ တသ္မာဟိ၊တသ္မာဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဒါနာ၊ပေးလှူခြင်းထက်၊ ဓနမေဝ၊ဥစ္စာသည်သာလျှင်၊သေယျာ၊ကောင်းမြတ်၏၊ အတိဒါနနု၊အလွန်အလှူပေးခြင်းဖြင့် ကုလသနိ၊အမျိုးအနွယ်တို့သည်၊ နဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊အယျ၊အရှင်မင်းသား၊ အဒါနဉ္စ၊အချင် ခပ်သိမ်းပေးလှူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အတိဒါနဉ္စ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်လွန်၍ ပေးလှူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စတိတာ၊ပညာရှိတို့သည်၊နပသံသန္တိ၊မမြီးမွမ်းကုန်၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဒါနံ၊အလှူသည်၊ ဓနမူလကံ၊ ဥစ္စာလျှင်အကြောင်းရှိ၏၊ တသ္မာဟိ၊တသ္မာဝေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ဒါနာ၊ပေးလှူခြင်းထက် ဓနမေဝ၊ဥစ္စာသည်သာ

လျှင်၊ သေပေယျ၊ ကောင်းမြတ်၏။ အယျ၊ အရှင်မင်းသား၊ သမေနဉာယေန၊
 အသင်အားဖြင့်၊ ဝတ္ထေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ သော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကျင့်
 သည်၊ ဓိရုဓမ္မော၊ နိတိကျပ် နှိလိမ္မာကျန်သောပညာရှိတို့၊ အကျင့်တည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဒဂါထာ၊ နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဆင်၏။ ။

သိန္န၊ ကော၊ သိန္န၊ ကသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုနရိ၊ တစ်ဖန်လည်း၊ ဝိမံသိတုကာ
 မော၊ စုံစမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ နသဗ္ဗဝိတ္တာနိတိအာဒိ၊ နသဗ္ဗဝိတ္တာနိအစရှိ
 သောစကားကို၊ အဘာ၊ ဆင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပရေ၊ တပါးကုန်သောစရာ
 တို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သဗ္ဗဝိတ္တာနိတိ၊ သဗ္ဗ
 ဝိတ္တာနိဟူသည်ကား၊ သဝိညာဏက အဝိညာဏကပ္ပဘေဒါနိ၊ သက်ရှိ
 သက်မဲ့ အပြားရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံ စုံကုန်သော၊ ဝိတ္တုပကဏော
 နိ၊ ဥစ္စာအသုံး အဆောင်တို့ကို၊ နနာနံ၊ ဥစ္စာတို့ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပရေတိ၊ ပရေဟူသည်ကား၊ ပရေ၊ သူတပါး
 ၌၊ ပရေယ၊ သူတပါးအား၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ နပဝန္တေတိ၊ နပဝန္တေဟူသည်ကား၊ နဒေယျ၊ မပေးလှူရာ၊ ဒက္ခိ
 ကေယျံ၊ အလှူခံသူရှိလ်ကို၊ လဒ္ဓိ၊ ရှေ့၊ ဣတိကတွာ၊ ဤသို့ပြု၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံး
 စုံသောဥစ္စာကို၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုကို၊ အသေသေတွင်၊ မကြွင်းမဲ့စေ၍၊
 သဗ္ဗသေ ပတေယျ ပရိစ္ဆာဝေါ၊ အလုံစုံသော ဥစ္စာကို စွန့်ကြဲ ခြင်းကို၊
 နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 ဒဒေယျဒါနဉ္စာတိ၊ ဒဒေယျဒါနဉ္စဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်
 သိမ်း၊ ဒါနဓမ္မော၊ အလှူပေးခြင်းသဘောကို၊ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်၊ အထ
 ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အာယဉ္စ၊ ဝင်သောဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဝယဉ္စ၊
 ကုန်သောဥစ္စာ ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဝိဘဝါနုရူပံ၊ စည်းစိမ်
 ဥစ္စာအားလျော်စွာ၊ ဒါနဉ္စ၊ အလှူကိုလည်း၊ ဒဒေယျ၊ ပေးလှူရာ၏။ နေဉ္စရက္ခေ
 တိ၊ နေဉ္စရက္ခေဟူသည်ကား၊ နနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏။
 အလဒ္ဓမာနာဘဏ္ဍပရိရက္ခိဘပဗန္ဓဝသေန၊ မရသေးသောဘဏ္ဍာကိုစောင့်
 ရှောက်သောအစဉ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ပရိပါလေယျ၊ စောင့်
 ရှောက်ရာ၏။ ။

ဧကေန၊ တပါးသောအတို့ဖြင့်၊ ဘောဂေ၊ စည်စိမ်တို့ကို၊ ဘုဗ္ဗေယျ၊ သုံး
 ဆောင်ရာ၏။ န္ဒိတိ၊ နှစ်ပါးကုန်သောအတို့တို့ဖြင့်၊ ကမ္ဘံ၊ ရောင်းဝယ်ပေါက်
 ကားခြင်းအမှုကို၊ ပယောဇယေ၊ ယှဉ်စေရာ၏။ စတုတ္ထဉ္စ၊ လေးခုမြောက်
 သောအတို့ကိုလည်း၊ အာပဒါယ၊ တေးရန်တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်

သည်ရှိသော်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ နိဝေပယျ၊ သိဌ်း
 သိမ်းဆည်း၍၊ သမ္ပရာဇ္ဈိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တဝိမိနာဝ၊ ဆိုအပ်သောအစီအစဉ်
 ဖြင့်သည်၊ ခနံ၊ ဥစ္စာ၊ ဘိ၊ ရေက္ခယျ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူ၊ ကား၊ ဒါနဿ၊ အလှူအား၊ တံမူလကတ္တာ၊ ထိုဥစ္စာလျှင်
 အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ တယောဝိ၊
 သို့ပါလည်း၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဇ္ဇ၊ အကြောင်းဘို့ကို၊ အညမညဝိသောနေန
 အချင်းချင် သုတ်သင်သဖြင့်၊ ပဋိသေဝိတဗ္ဗာ၊ ငြိမ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 နိ ဘိန္တကာ၊ နိ ဘိကျမ်းဘုံကြံကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊
 တသ္မာဟိ ဘိ၊ တသ္မာဟိဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြောင့်၊ ခနဉ္စ ဥစ္စာ
 ကိုလည်း၊ ရေက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်၊ ဒါနဉ္စ၊ အလှူကိုလည်း၊ ကရောန္တော၊
 ပြုချက်၊ ဥဘယတ္ထ၊ ရှစ်ပါးစုတို့၌၊ လောကဟိ တာယ၊ လောက၏အစီးအ
 ပွားအသို့၌၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စသန္တံ၊ ထိုကားသည်
 မှန်၏၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ ခနမူလကံ၊ ဥစ္စာလျှင်အကြောင်းရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဒါနတော၊ အလှူပေ၊ ခြင်းထက်၊ ခနမေ၊ ဥစ္စာသည်သာလျှင်၊
 သေယျာ၊ မြတ်၏၊ သုန္ဒရေတရော၊ အလွန်ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
 အဘိဒါန၊ အလွန်အလှူပေ ခြင်းကို၊ နကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အတိပ္ပဒါန
 နုကုသာနဟောန္တိတိ၊ အတိပ္ပဒါနနုကုသာနဟောန္တိဟူ၍၊ အဟေ ဆို၏၊
 ခနဿ၊ ဥစ္စာ၏၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ အဓာနိတွာ၊ မထိုမူ၍၊ ဒါနဿ၊
 အလှူအား၊ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ အတိပ္ပဒါနပသင်္ဂရံ၊ အလွန်ပေး
 လှူခြင်းကို လင်းပါးတွယ်ရှိသဖြင့်၊ ကုလ္လာနိ၊ အမျိုးတို့သည်၊ နဟောန္တိ
 နပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၊ ဥန္တုဇ္ဇန္တိ၊ ပြတ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထေ၊ အနက်တည်း။

ဣဒါနိ၊ သရအခါ၌၊ ဝိည္ဇနံ၊ ညာရှိတို့သည်၊ ပသံသိတာယဝိ ခြံးငွမ်း
 အပ်သော်လည်း၊ တမေဝတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကုပင်လျှင်၊ ပတိဋ္ဌပေန္တော၊ တည်
 စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဒါနမတံ၊ ဒါနဉ္စာတိဂါထံ၊ အဒါနမတံ၊ ဒါနဉ္စအစရှိသော
 ဂါထာတို့၊ အဟေ ဆို၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အဒါနမတိဒါနဉ္စာတိ၊ အဒါန
 မတိဒါနဉ္စဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အချင်းစပ်သိမ်း၊ ကမ္မန္တု ဘိက္ခုယ
 ဝိ၊ တယဟိ သောယမင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ တတ္ထုလမုဋ္ဌယာဝ၊ ဆန်
 တဆုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဒါနဉ္စ၊ မပေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပမာဏံ၊
 အတိုင်းအရှည်ကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ ပရိစ္စာဂသင်္ဂံ၊ တံ၊ စွန့်ကြဲခြင်းဟု

ဆိုအပ်သော၊ အတိဒါနန္တ၊ အလွန်အလှူပေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိ
 တာဗုဒ္ဓိမန္တော၊ ပညာရှိကုန်သော၊ သပ္ပုရိသဇာတိကာ၊ သူတော်ကောင်း
 သဘောရှိကုန်သောသူဆိုသည်၊ နပသံသန္တိနဝတ္ထယန္တိ၊ မပြီးပွမ်းကုန်၊
 ဟိသစ္စံ၊ ခွန်၏၊ သဗ္ဗေန၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ အဒါနေန၊ မပေးလှူသဖြင့်၊ သမ္ပရာ
 ဟိကတော၊ တမလွန်ဘဝမှ၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတိဒါနေန၊ အလွန်ပေးလှူသဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကတော၊ မျက်
 မှောက်မှ၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သမေနဝတ္ထယျာတိ၊ သမေနဝတ္ထယျဟူသည်ကား၊ အဝိသမေန၊ ညီ
 ညွတ်သော၊ လောကီယ၊ သရိက္ခကေန၊ လောကီနှင့်တူသော၊ သမာဟိတေ
 န၊ တည်ကြည်သော၊ မန္တိမေန၊ အလပ်ဖြစ်သော၊ ဥာယေန၊ အသင့်အားဖြင့်၊
 ပာတ္တေယျ၊ ဖြစ်ပေရာ၏၊ သမိဓုဓမ္မောတိ၊ သမိဓုဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ယာ
 ယထာဝတ္ထဒါန သမ္ဗာပဋိပတ္တိ၊ အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောဒါန၌ ကောင် စွာ
 ကျင့်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ထိုအကျင့်သည်၊ ဝိဘိသမ္ပန္နာနံ၊ တည်
 ကြည်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ နိဘိနယကုသလာနံ၊ နိဘိနည်း၌လိမ္မာကုန်
 သောသူဆို၏၊ ဓမ္မော၊ အကျင့်တည်း၊ တေဟိ၊ ထိုပညာရှိတို့သည် ဂတ
 မဂ္ဂေါ၊ သွားအပ်သောခရီးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ တံ၊ ထိုစကား
 ကို၊ သုဘွာ၊ ကြား၍၊ အင်္ဂိရော၊ အင်္ဂိမင်းသားသည်၊ တဿ၊ ထိုသော
 နက၏၊ အဓိပ္ပာယ်၊ အလို ဟု၊ ပရိဝတ္ထန္တော၊ လည်စေလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

အရေးဆိုထိန္ဒကလုလင်၊ ဒါနံ၊ ပေးလှူခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ အဟော
 ဝတ၊ ဩဉ်ကောင်၊ စွတကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ နန္တဝေ၊ ပေး
 လှူသည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မိဒါနေ၊ ထိုငါပေးသောအလှူ၌၊ သန္တော၊
 ငြိမ်သက်သောကိုယ်နှုတ်နှလုံးရှိကုန်သော၊ သပ္ပုရိသ၊ သူတော်ကောင်း
 တို့သည်၊ ဘဇေယျ၊ ကပ်ကုန်ရာ၏၊ ဓေဝော၊ ရိပ်သည်၊ နိန္ဒနိန္ဒဋ္ဌာနံ၊ နှင့်
 ရှိုင်းချိုင်းရာအရပ်သို့၊ ပရိပူရယန္တော၊ ပြည့်စေချက်၊ ဝဿယေဝ၊ ရွာ
 သကဲ့သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗဝဏိဗ္ဗကာနံ၊ ကျေးဇူးကိုပြီးပွမ်း၍တောင်း
 စားသောသူအစရှိကုန်သော ခပ်သိမ်းကုန်သောအလှူခံတို့၏၊ အဓိပ္ပာယ်၊
 အလိုကို၊ ပူရယန္တော၊ ပြည့်စေချက်၊ သန္တပ္ပယေ၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေ
 အံ့၊ အရေးလုလင်၊ ယာစနကေ၊ သူတောင်းစားစသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်သောကြောင့်၊ ယဿ၊ အကြင်သူ၏၊ မုခဝတ္ထော၊ မျက်နှာအဆင်းသည်
 ပသိဒတိ၊ ကြည်လင်အံ့၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊ အတ္တနေ၊ နှစ်သက်ဝမ်း
 မြောက်သေ့၊ မိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ သရိဗာရေ၊ အိမ်၌၊ ဝသထော

ဝသန္တဿ၊ နေဿော၊ တဿ၊ ထိုသုဇ္ဈိ။ ဘံ၊ ထိုမျက်နှာ၏ကြည်လင်ခြင်းနှစ်
သက်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိခြင်းသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်း
တည်း။ အရေး၊ လူလင်၊ ယာစနကေ၊ သူတောင်းစားတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်သော
ကြောင့်၊ ယဿ၊ အကြင်သူ၏၊ မုခဝဇ္ဈော၊ မျက်နှာ၏အဆင်းသည်။ ပသီ
ဒတိ၊ ကြည်လင်းစွာ၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်
သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ တဿ၊ ထိုသုဇ္ဈိ၊ သော၊ ဤမျက်နှာ
ဆင်းကြည်လင်ဝမ်းမြောက်နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ယညဿ၊ အသုဇ္ဈိ၊ သမ္ပ
ဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတည်း။ အရေး၊ လူလင်၊ သော၊ အကြင်သူသည်။ ဒါနာ၊ အလှူ
ပေးသည်မှ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအတို့၌သာလျှင်။ သုမနော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဒဗ္ဗဒန္တော၊ ပေးလှူသေးသူသည်။ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်၊ ။
ပဿဒယေ၊ ကြည်လင်စေအံ့၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍လည်း၊ အတ္တမနော၊ နှစ်
သက်ဝမ်းမြောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ တဿ၊ ထိုသုဇ္ဈိ၊ သော၊ ဤသို့
သောပြည့်စုံခြင်းသည်။ ယညဿ၊ အလှူ၏၊ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတည်း။
ဣ၊ ဤသို့၊ စတုဟိတ၊ ထာဟိ၊ လေးဂါထာတို့ဖြင့်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဗုဒ္ဓိ
ပစ္စနိမိ၊ ကျင့်အပ်သောအစီအရင်ကို၊ ပကာသေသိ၊ ပြု၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အဟောဝတာတိ၊ အဟောဝတဟူသည်ကား၊
သာရဝတ၊ ကောင်းလေစွာတကား၊ ရေတိ၊ ရေဟူသောပုဒ်သည်၊ အဝလင်္ဂ၊
အာသုပုဒ်တည်း။ အဟမေဝဒန္တန္တိ၊ အဟမေဝဒန္တဟူသည်ကား၊ အဟံ၊
ငါသည်။ ဒန္တမေဝ၊ ပေးလှူအံ့သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ ထင်စွာပြု၍၊ နံ၊
အသံ၊ ဤဆိုသတ္တံသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဟမေဝဒန္တဟူသောပုဒ်၌၊ သင်္ခေ
ပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ မာဏဝ၊ လူလင် ဒါနာ၊ ဒါန
ထက်၊ နေမေဝ၊ ဥဉ္ဇာသည်သာလျှင်၊ သယော၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဘ
ကုသလသန၊ နိဘိဇျမ်း၌လိမ္မာကုန်သောသူတို့၏၊ ယဒိဒယောအသံ၊ ဒါ၊
အကြင်အယူသည်။ တဝ၊ သင်အား၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေဦးကာမံ၊ စင်စစ်၊
အဟံ၊ ငါသည်။ ဒန္တမေဝ၊ ပေးလှူအံ့သည်သာလျှင်တည်း။ သန္တောစမံသပ္ပု
ရိသာ၊ ဘဇေယျန္တိ၊ သန္တောစမံသပ္ပုရိသာဘဇေယျံ၊ ဟူသည်။ ဘ၊
တသ္မိပ္ပဒါနံ၊ ထိုအလှူ၌လည်း၊ သန္တောဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော၊
ကာယဝစီမနောသမာစာရာ။ ဂုဏ်အကျင့်၊ နှစ်အကျင့်၊ နှလုံးအကျင့်ရှိကုန်
သော၊ သပ္ပုရိသာ။ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေဝိ၊ သိုသိုသိုသည်
လည်း၊ ဟဇေယျံ၊ ဆည်းကပ်ကုန်ရာ၏၊ မေ၊ စာဝန်၌ပရိပူရယန္တောဝိ၊
စုမ္မေသာဝန်၌၊ ပရိပူရယန္တော ဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်။ အဘိပ္ပာ

၂၉၀ ပေတဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိသျှ။

သန္တော၊ အလွန်ရွာသော၊ မဟာမထော၊ မိမိတို့ကြီးသည်၊ နိဗ္ဗာန်နိဗ္ဗာန်သော၊
နိ နိဗ္ဗာန်ရှင်းချိုင်းရာအရပ်ကို၊ ပရိပူရယန္တော၊ ပြည့်စေလျက်၊ ဝဿယေဝိ
ယ၊ ရွာသကဲ့သို့၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝဏိဗ္ဗကာနံ၊ ကျေးဇူးကို
ဖြီးမွမ်း၍တောင်းစားကုန်သောသူ အစရှိသည်တို့၏၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အလိုတို့
ကို ပရိပူရယန္တော၊ ပြည့်စေလျက်၊ တေ၊ ထိုကျေးဇူးကိုဖြီးမွမ်း၍တောင်း
စားကုန်သောသူ အစရှိသည်တို့ကို၊ သန္တပေယျံ၊ ကောင်းစွာ ရောင့်ရဲစေချ
မူကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဌ်ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
သင်္ခေပဗ္ဗော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း။ ၊

ယဿယာစနကေဒိသ္မာတိ၊ ယဿယာစနကေဒိသ္မာ ဟူသည်ကား၊
ယဿယုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စာရမေသိနော၊ အိမ်ကိုရှာကုန်သော၊
ယာစနကေ၊ သူတောင်းစားတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တာဝ၊ ရှေ့ဦးစွာ၊ ဝတ၊ စင်
စက် နှစ်ပုညကွက်၊ ဤကောင်းမှုတို့၏ စိုက်ပျိုးရာလယ်တာမြေကောင်း
သဖွယ်ဖြစ် သာခေတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊ တည်ထားအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓါဇာ
ဟ သးယံ၊ ကြည်ခြင်းဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါ၏၊ မုခဝဇ္ဇော၊ မျက်နှာအဆင်း
သည်၊ ပထိဒတံ၊ ကြည်လင်၏၊ ယထာဝိဘဝံ၊ စည်းစိမ်အားသျှော်စွာ၊ တေ
သံပန၊ ထိုသူတောင်းစားတို့အားကား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ အတ္တ
မနော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြော်သည်၊ ဝီတိသောမနသယတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းဝမ်း
မြောက်ခြင်းတို့သည်၊ ဂဟိတဗိက္ခော၊ ယူအပ်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟံသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့၊ ပးလှူရာ၌၊ ယာ
ကောနံ၊ သူတောင်း စားတို့အား၊ ယံဒဿနဉ္စ၊ အကြင်မြင်ရခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ တေ၊ ထိုသူတောင်းစားတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝိတ္တသ၊ စိတ်၏၊
ယံပဿဒနဉ္စ၊ အကြင်ကြည်ညိုခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ယထာဟေ၊
ထိုက်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ ဒါနံ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊ အတ္တ
နော မိမိ၏၊ မနတာစ စိတ်ရှိသည်၏၊ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ သောယညဿသမ္ပဒါတိ၊ သောယညဿသမ္ပဒါ ဟူသည်ကား၊
သော၊ ဤမျှက်နှာ အဆင်းကြည်လင်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ သမ္ပတ္တိပါရိ
ပူရိ၊ ပြည့်စုံခြင်းတည်း၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ပြည်းခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပုဗ္ဗဝဒါနာသုမနောတံ၊ ပုဗ္ဗဝဒါနာ သုမနော
ဟူသည်ကား၊ သမ္ပတ္တိနံ၊ စည်းစိမ်ချပ်သာတို့၏၊ နိဒါနံ၊ အကြောင်းဖြစ်
သော၊ အနုဂမိကံ၊ မမိနောက်သို့ အစဉ်လိုက်သော၊ နိဝေဒနံ၊ ရွှေအိုးကို၊ နိ
ဇေယျာမ၊ မြှုပ်ထားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒါနစေတနာယ၊ ဒါနစေတနာ၏၊ ပုဗ္ဗေ

၂၉၀

၂-ဥပသိဝဂ်-၆-အင်္ဂုရပေတဝတ္ထု။

ဝ။ ၁။ ဤဦးကပင်လျှင်၊ ဒါနုပကရဏဿ၊ ဒါနအဆောက်အဦကို၊ သမ္ပတေ
 တော၊ ရှေးဆောင်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ။ စ၍၊ သုမ္မာနာ၊ ဝမ်းမြောက်သည်၊ သာ
 မနုဿဇာတော၊ ဖြစ်သောဝမ်း၊ မြောက်ခြင်းရှိသည်၊ ဘေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 ဒဗ္ဗိတ္တံပဿာဒယေတိ၊ ဒဗ္ဗိတ္တံပဿာဒယေ ဟူသော်ကား၊ ဒေသန္တောပေး
 လှူသာသုသည်၊ ဒေယျဗုဒ္ဓံ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒက္ခိဏေယျပါဏ္ဍေ၊ အလှူ
 ခံ၏သက်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေန္တော၊ တည်စေသည်ဖြစ်၍၊ အသာဓနတော၊ မသာ
 ယာအပ်သည်မှ၊ သာဓနံ၊ သာယာခြင်းကို၊ ကရေမိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အတ္တမနောမိမိန္ဒြိယံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿာဒေယျ၊ ကြည်စေရာ၏၊ ဒတွာ၊ အတ္တ
 မနောကောတိတိ၊ ဒတွာ၊ အတ္တမာနာဟောတိဟူသည်ကား၊ ဒက္ခိဏေယျာ
 နံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒေယျဗုဒ္ဓံ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ပရိစ္စိတ္တာ၊ စွန့်ကြ
 ၍၊ ပဏ္ဍိတပညတ္တံနာမ၊ ပညာရှိတို့သည် သိစေအပ်သည် မည်သည်ကို၊
 ယော၊ ငါသည်၊ အနုဗ္ဗိတံ၊ တည်စေအပ်ငြိ၊ အဟောသာရသုဗ္ဗ၊ ဪ
 ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တမနော ပရမိတော၊ ဝမ်းမြောက်သည်၊
 ဝီတိသောမနဿဇာတော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်းဝမ်း၊ မြောက်ခြင်းရှိသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ပညဿသမ္ပဒါတိ၊ သော၊ ပညဿသမ္ပဒေဟူသည်
 ကား၊ ပုဗ္ဗစေတနာ၊ ပုဗ္ဗစေတနာလည်းကောင်း၊ မုဗ္ဗစေတနာ၊ မုဗ္ဗစေတနာ
 လည်းကောင်း၊ နပရစေတနာ၊ အပရစေတနာလည်းကောင်း၊ ဣတိ ဤသို့၊
 ကမ္မဗသသဒ္ဓါနုဂတာနံ၊ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်းသို့အစဉ်လိုက်
 ကုန်သော၊ သောမနဿ၊ ရိက္ခဟိတာနံ၊ ဝပ် မြောက်ခြင်းသည်သိမ် စည်
 အပ်ကုန်သော၊ တိဿန္တံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣဿသံစေတနာနံ၊ ဤစေတ
 နာတို့၏၊ ယာအယံပါရိပုရိ၊ အကြင်ပြည့်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ သော၊ ဤ
 သို့ပြည့် ခြင်းသည် ယညဿ၊ အလှူ၏၊ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတည်း၊ ဒါနဿ၊
 အလှူ၊ သမ္ပတ္တိ၊ ပြည့်စုံခြင်းတည်း၊ ဣတော၊ ဤစေတနာသုံးပါးမှ၊ အည
 သာ၊ တပါးသောအခြင်း အရာအားဖြင့်၊ နဟောတိ၊ ဖြစ်၊ ဣတိ အယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။

၇။ ဤသို့၊ အင်္ဂုရော၊ အင်္ဂုရင်းသားသည်၊ အတ္တမနောမိမိန္ဒြိယံ၊ ပရိ
 ပစ္စနိမိ၊ ကျင့်အပ်သောအစီအရင်ကို၊ ပကာသေတွာန၊ ပြင်၍၊ တိ၊ ယူ
 သောမတ္တဿ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ အဘိ၊ နမာနုဒါနန္တော သယော၊ အ
 လွန်တို့ ပွားသောအလှူ၌အလိုဆန္ဒရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေတိုင်း
 နေတိုင်း၊ မကာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ငဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တေန၊
 ထိုသို့ပေးလှူသောကြောင့်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္တန္တောနိ၊ ခုနှစ်ခုသော

၂၆၂

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ

တိုင်းပြည်တို့ကို၊ အနက်ကောနိဿယ၊ မရှိသည်တို့ကို၊ ကထာ၊ ပြု၍၊ မဟာဒါ
 နေ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ဗိယျာဓာနေ၊ ပေးလှူရာ၌၊ ပရိလဒ္ဓသဗ္ဗ၊ ပကတရ
 ကာ၊ ရအပ်သော အလုံးစုံသော အဆောက်အဦရှိကုန်သော၊ နေ့သော၊ လူ
 တို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မန္တေ၊ အမှုတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ငယ်စွန့်၍၊
 ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဝိ၊ ရိ၊ သု၊ ထည့်လည်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 ရာဇုနံ မင်းတို့၏၊ ကောဋ္ဌာဂါရာနိ၊ ကျိုကြတို့သည်၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်း
 သို့၊ အကမံသု၊ ရောက်ကုန်၊ တထာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရာဇ၊ နေ၊ မင်းတို့သည်၊
 အင်္ဂုရဿ၊ အင်္ဂုရမင်းသားအား၊ နုတံ၊ တမန်ကို၊ ပါဟေသံ၊ လေ့က်
 ကုန်၏၊ ကိ၊ ပါဟေသံ၊ အဘယ်သို့လေ့က်ကုန်သနည်း၊ ဘောတေ၊ သင်
 အင်္ဂုရမင်းသား၏၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ အပ္ပာကံ၊ ငါတို့၏၊ အာ
 ယဿ၊ အခွန်အတုတ်အား၊ ဝိနာသော၊ ပျက်စီးခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်ပြီ၊ ကောဋ္ဌာဂါရာနိ၊ ကျိုကြတို့သည်၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂတာနိ၊
 ရောက်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ပေးလှူရာ၌၊ ယုတ္တပတ္တေ၊ သင့်တင့်လျောက်
 ပတ်သော၊ ဒိ၊ သေ၊ နေ၌၊ ခါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါဟေသံ၊
 လေ့က်ကုန်၏။

ထံ၊ သိဝကော၊ ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အင်္ဂုရော၊ အင်္ဂုရမင်းသားသည်၊
 ဒက္ခိဏပထံ၊ ဒက္ခိဏပထကိုင်းသို့၊ ဂန္တံ၊ သွား၍၊ ဒမိဇ္ဇဝိသယေ၊ ဒမိဇ္ဇ
 တိုင်း၌၊ သမုဒ္ဒဿ၊ သမုဒ္ဒရာ၏၊ တိရာဝိဒူရေဋ္ဌာနေ၊ ကင်းရှင်မဝေးသောအ
 ရပ်၌၊ မကတိယော၊ ကြီးစွာကုန်သော၊ အနေကဒါနံ၊ သာလာယာ၊ များ
 သောအလှူဘင်းကုပ်တို့ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍၊ မဟာဒါ
 နံ၊ ကြီးစွာသောအလှူတို့ကို၊ ပဝတ္ထေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်၊ ယာဓကတယု
 ကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်
 သည်မှ၊ ပရေမ္မရဏာ၊ သေသည်မှနှောက်ကာလ၌၊ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊
 တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ နိဇ္ဈတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုအင်္ဂုရမင်းသား
 ၏၊ ဒါနဝိဘူတိဉ္စ၊ အလှူ၏ တင့်တယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သဂ္ဂ၊ ပဇတ္တိဉ္စ၊
 နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလိုကုန်
 သော၊ သင်္ဂီတိကာရာ၊ သင်္ဂီယနာတင်ဆရာတို့သည်။

ပုညပေက္ခာယ၊ အလှူပေ ခြင်းကိုအလိုရှိသော၊ အင်္ဂုရဿ၊ အင်္ဂုရ
 မင်းသား၏၊ နိဝေသနေ၊ အိပ်၌၊ နိစ္စံဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်း၊ နေ့တိုင်း၊
 ဇနု၊ နေ၊ သတ္တဝါအပေါင်းအား၊ သဗ္ဗိ၊ ဟသဟသသနိ၊ အတင်နှစ်
 ဆယ်ဝင်ကုန်သော ထွန်းတို့၏ ခြောက်သောင်း အတိုင်းအရှည်တို့ကို၊

ကောဇနံ၊ ကောဇဉ်စာတွယ်ကို၊ ဒိယျကောပေးလှူအပ်၏။ ယညဿ၊ အလှူကြီးကို၊ ဒါနေ ပေးလှူပူဇော်ရာ၌၊ ဝါဝေဿ၊ သုံးလပြည့်နေ့သော။ အာမုတ္တမဏိကုဏ္ဍဿ၊ ပတ္တမြားနားရောင်းဝတ်ကုန်သော၊ ဟိသဟဿာနိ ဟိသဟဿာ၊ သုံးထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ သုဒါနိတတ္ထကာရကာစ။ မိသညံ ဘိသညံလည်း၊ အင်္ဂုရံ၊ အင်္ဂုရမင်းသားကို၊ ဥပဇိဝန္တိ၊ မှီ၍အသက်မွေးကုန်၏။ အာမုတ္တမဏိကုဏ္ဍဿ၊ ပတ္တမြားနားရောင်းဝတ်ကုန်သော၊ မာဏဝါ၊ ဂျိုလယ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗိ၊ ရိသသဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်းကုန်သော၊ ယောဂျံ၊ တို့သည်၊ အင်္ဂုရေဿ၊ အင်္ဂုရမင်းသား၏၊ မဟာဒါနေ၊ အလှူကြီးကိုပေးရာ၌၊ ပဗနာယ၊ ချက်စိမ့်သင့်၍၊ ဂဠိယဝင်၊ နှိုးဖါးလေ့ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗာ လင်္ကာသုတိတာ၊ အလုံးစုံသောတန်ခိုးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ နဒရိယေသ၊ လင်စဉ်ကာလကမိဘသတ်တို့သည် ဆောင်အပ်ကုန်သော၊ နဒရိဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ သေဠုယိတ္ထိ သဟဿာနိ သော၊ သသဟဿ န္ဇုတ္ထိယေသ၊ တသောင်းခြောက်ထောင်ကုန်သော မိန်းမတို့သည်၊ အင်္ဂုရေဿ၊ အင်္ဂုရမင်းသား၏၊ မဟာဒါနေ၊ အလှူကြီးကိုပေးရာ၌၊ ဝိပေဝိတေတဗ္ဗဒနိ၊ အလုံးအစုံဖြင့်လုပ်အပ်ကုန်သောခံဘုရင်တို့ကို၊ ဝိဇ္ဇေန္တိ၊ သုံးကုန်၏။ သဗ္ဗာ လင်္ကာသုတိတာ၊ အလုံးစုံသော တန်ခိုးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ သေဠုယိတ္ထိ သဟဿာနိ သော၊ သသဟဿ န္ဇုတ္ထိယေသ၊ တသောင်းခြောက်ထောင်ကုန်သော မိန်းမတို့သည်၊ အင်္ဂုရေဿ၊ အင်္ဂုရမင်းသား၏၊ မဟာဒါနေ၊ အလှူကြီးကိုပေးရာ၌၊ ဗုဒ္ဓိဂါယာယေဝင်၊ မဟင်၊ ချိုလင်၍ကုန်လျက်၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ အနီး၌တည်ကုန်၏၊ ခတ္တိယောမင်းမျိုးဖြစ်သော၊ အင်္ဂုရေ၊ အင်္ဂုရမင်းသားသည်၊ ဝိရံ၊ ကြွေမြင့်စွာသောကာလပတ်သုံး၊ ဗဟုန္တံ၊ များစွာကုန်သော သူတို့အား၊ ဗဟို၊ များစွာသောလှူတွယ် ဝတ္ထုကို၊ ပါဒါယိ၊ အပြားအားဖြင့် ပေးလှူ၏၊ သတ္တန္တု၊ အရိအသေပြု၍လည်းကောင်း၊ သဟန္တာသဟတ္ထနစ၊ မိမိလက်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တံကတွာစ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍လည်းကောင်း၊ ဝုဒ္ဓုရုနံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ပါဒါယိ၊ အပြားအားဖြင့်ပေးလှူ၏။ အင်္ဂုရေ၊ အင်္ဂုရမင်းသားသည်၊ ဗဟုမာသေစ၊ များစွာသောလှူပတ်သုံးလည်းကောင်း၊ ပက္ခေဗဟုပက္ခေ၊ များစွာသောပက္ခတို့ပတ်သုံးလည်းကောင်း၊ ဥဝုသံဝတ္ထုရာနိဗဟုဥဝုသံဝတ္ထုရာနစ၊ များစွာသောဥဝုသံဝတ္ထုတို့ပတ်သုံးလည်းကောင်း၊ ဒိယမန္တု၊ ဒိယမန္တုရံ၊ ကြွေမြင့်စွာသောအပိုင်းအခြားရှိသောကာလပတ်

လုံးမဟာဒါနံ၊ ကြီးသောအလှူကို၊ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆို
အပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ သောအင်္ဂါ၊ ရာ၊ ထိုအင်္ဂါရင်းသား
သည်၊ ဒိဃမန္တ၊ ရေဒိဃမန္တရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောအပိုင်းအခြားရှိသောကာ
လပတ်လုံး၊ ကေသမ္ဘိဒက္ခိဏယျာနံ၊ အချို့သောအလှူခံတို့အား၊ ကေစ္စဿ
ဧယုဓမ္မဿ။ အချို့သောလှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ပရိစ္စဇေန၊ စွန့်သည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ဒတွာစ၊ ပေးလှူ၍လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအ
လှူခံတို့အား၊ ယထာကာမံ၊ အလိုအတိုင်း၊ ဒါနဝသေန၊ ပေးလှူသည်၏အ
စွမ်းအားဖြင့်၊ ယဇိတွာစ၊ ပူဇော်၍လည်းကောင်း၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊
ဧဟံ၊ ကိုယ်ဘု၊ ဟိတွာန၊ စွန့်၍၊ တာဝတိံသုပဂေါ၊ တာဝတိံသုနတ်
ပြည်သို့လားသည်။ အဟုအဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့
ကို၊ အာဘံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သမ္ဘဝါဟသဟဿာနိတိ၊ သမ္ဘဝါဟသဟဿာ
နိဟူသည်ကား၊ ဝါဟာနံ၊ ထွင်းတို့၏၊ သမ္ဘဝါဟသဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်း
တို့ကို၊ ဝန္တသုသိတတ္ထုလ္လာဒိ၊ ရှိတဝါဟာနံ၊ နံသုသလေးဆန်အစရှိ
သည်တို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်သောထွင်းတို့၏၊ သမ္ဘဝါဟသဟဿာနိ ခြောက်သောင်း
တို့သည်၊ ပုညပေက္ခ သဒါနန္တာယယဿ၊ အလှူပေးခြင်းကိုအလိုရှိသော၊
ဒါနာမိမုတ္တဿ၊ အလှူပေးခြင်းကို နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသော၊ အင်္ဂါရဿ၊
အင်္ဂါရင်းသား၏၊ နိဝေသနေ၊ အိပ်၌၊ နိစ္စိဝေသဒိဝေသေ၊ နေတိုင်းနေ
တိုင်း၊ ဇန္တု၊ နေသတ္တကာယဿ၊ သတ္တဝါအပေါင်းအား၊ ဘောဇနံ၊ ဘော
ဇဉ်ကို၊ ဒိယတေ၊ ပေးလှူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယော
ဇနာခြင်းတည်း။ ၊

တိသဟဿာနိသုဒါနိတိ၊ တိသဟဿာနိသုဒါနိ ဟူသည်ကား၊ တိ
သဟဿမတ္တာ၊ သုံးထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော သုဒါတတ္တကာရ
ကာ၊ စရိသည်တို့သည်၊ ပန၊ အထူးကား၊ ပဓာနဘူတာ၊ ပြဋ္ဌာန်းသည်ဖြစ်၍
ဖြစ်ကုန်သော၊ သေစခေါ်ထိုစရိသည်တို့ကိုလည်း။ အမိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိ
အပ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုစရိသည်တို့တွင်၊ ကေမေကဿပန၊ တယောက်
တယောက်သော စရိသည်အားကား၊ ပေသနဝစနကရာ၊ စေအပ်သော
စကားကိုနာယူကုန်သောသူတို့ကို၊ အနေကာ၊ များကုန်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
သိအပ်ကုန်၏။ တိသဟဿာနိ သုဒါနန္တိစ၊ တိသဟဿာနိသုဒါနံ ဟူ၍
လည်း၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရှုတ်ကုန်၏။ သုဒါနံ၊ စရိသည်တို့၏။ တိသဟဿာနိ၊ သုံး
ထောင်တို့သည်၊ အာမုတ္တမဏိကုတ္တုလာတိ၊ အာမုတ္တမဏိကုတ္တုလာဟူ

သည်ကား။ နာနာမဏိဝိစိတ္တကုဏ္ဍလရော၊ အထူးထူးသောပတ္တမြားတို့
 ဖြင့်ဆန့်ကြယ်သောနာရေခင်းကုန်ဆောင်ကုန်သော၊ ဇေတံ၊ ဤအာမုတ္တမဏိ
 ကုဏ္ဍသုနိယသောစကားသည်။ နိဒဿနမတ္တံ၊ နိဒဿနမျှသာတည်း။
 အာမုတ္တကုဏ္ဍကနဉ္စ သုတ္တဝဒိအာဘုဏာနိ၊ ဝတ်ဆင်အပ်သော လက်
 ကောက်ခါးဩဉ္စအစရှိသောတန်ဆာရှိကုန်သည်။ အပေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 အင်္ဂါရုံဥပဇာတိန္ဒြိယ၊ အင်္ဂါရုံဥပဇာတိန္ဒြိယဟူသည်ကား၊ တံ၊ ထိုအင်္ဂါရုံမင်း
 သား၊ ဟိုဥပနိဿယ၊ အဋ္ဌပြု၍၊ ဇိဝန္တိ၊ အသက်မွေးကုန်၏။ တပ္ပနုဗ္ဗဇိဝိ
 ကာ၊ ထိုအင်္ဂါရုံ မင်းသားနှင့်ပင်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 ဒါနေယည ယဝါဝဇ္ဇာတိ၊ ဒါနေယညယဝါဝဇ္ဇာ ဟူသည်ကား။ မဟာ
 ယဝဂသညိဘဿ အလ္လုကြီးဟုမှတ်အပ်သော၊ ယညဿ ယိဋ္ဌဿ၊ အလ္လု
 ကို၊ ဒါနေ၊ ပေးလှူရာ၌၊ ယဇနေ၊ ပူဇော်ရာ၌၊ ဝါဝဇ္ဇာဥသုက္ကအာပန္နံ၊ ထိုလ
 ပြုခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ ကဋ္ဌဗါလေန္တိ၊ မာဏဝါတံ၊ ကဋ္ဌဗါလေန္တိ မာဏ
 ဝါဟူသည်ကား။ နာနပ္ပကာရာနံ၊ အထူးထူးအပြားပြားများကုန်သော၊ ခန္ဓ
 ဘောဇ္ဇာဒိအာဟာရဝိသေသာနံ၊ ခဲတွယ်စားတွယ်အစရှိသော အာဟာရ
 အထူးတို့ကို၊ ပစနာယ၊ ချက်ခြင်းငှါ။ အလင်္ကတပဋိယတ္တာ၊ တန်ဆာဆင်
 ခြင်းနှင့်စပ်ကုန်သော၊ တရုဏမနုဿာ၊ လူ့ယင်ပျိုတို့သည်။ ကဋ္ဌာနံ၊ ထင်း
 တို့ကို၊ ဗါလေန္တိ၊ ခွဲကုန်၏။ ဝိဓာတံ၊ ဝိဓာဟူသည်ကား။ ဝိဓာတဗ္ဗာနံ စိင်
 အပ်ကုန်သော၊ ဘောဇနယောဂ္ဂါနိ၊ စားခြင် ငှါ လျှောက်ပတ်ကုန်သော၊
 ကမ္မုကဘဏ္ဍာနိ၊ စပ်သောဘဏ္ဍာတို့ကို၊ ဝိလ္လုန္တိ၊ ဘင်လ္လုန္တိဟူသည်
 ကား။ ဝိသနဝသေန၊ ကျိတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပယောဇေန္တိ၊ သြဉ်နေ
 ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓိဝါဟာတိ၊ ဗုဒ္ဓိဝါဟာဟူသည်ကား။ ကမ္မုန္တုဂါဟိကော၊ ယောင်း
 မဟင်းချိုကို ကိုင်စွဲကုန်လျက်၊ ဥပဗ္ဗိတာတိ၊ ဥပဗ္ဗိတာ ဟူသည်ကား။
 ပရိဝေသနဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးရာအငေါ့သို့ ဥပဝတံ၊ ကပ်ကုန်ခြင်းငှါတည်း။ တည်
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဗဟုန္တိ၊ ဗဟိုဟူသည်ကား။ မဟန္တံ၊ ဗဟုတံ၊ များစွာသော၊ ဗဟုနန္တိ၊ ဗဟုနံ
 ဟူသည်ကား။ အနုကေသံ၊ များစွာကုန်သောသူတို့အား၊ ပါဒါသိတိ၊ ပါဒါ
 သိဟူသည်ကား။ ပကာရေဟိ၊ အပြားတို့ဖြင့်၊ အဒါထံ၊ လှူ၏။ စိန္တိ၊ စိရံပူ
 သည်ကား။ ဝိနာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။
 ဝိသတိဝဿ သဟဿာယုကေသု၊ အနှစ်နှစ်သောင်း အသက်ရှည်ကုန်
 သော၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ သော၊ ထိုအင်္ဂါရုံမင်းသားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်

၏။ဗဟို၊ချာ၊စွာ၊ဗဟုနံ၊များစွာကုန်သောသူတို့အား၊စိရကာလဉ္စ၊ကြာမြင့်
 စွာ၊သာယာလှပစွာလည်း၊ ဒေန္တော၊ပေးလှူသည်ရှိသော်၊ ယထာ၊အ
 ကြံသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊အဒါသိ၊ပေးလှူ၏။တံ၊ထိုအခြင်းအရာ
 ကိုအယေသတုံ၊ပြခြင်းငှါ။ သက္ကစ္စဉ္စ၊တိအာဒိ၊ သက္ကစ္စဉ္စဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ တတ္ထံ၊ထိုစကားရပ်၌၊ သက္ကစ္စန္တိ၊သက္ကစ္စဟု
 သည်ကား၊အာဒရံ၊ရိုသေစွာ၊အနုပရိန္ဒ မပစ်ပယ်သည်ကို၊အနုဝညာတံ။
 အယုတ်အားဖြင့်မထိအပ်သည်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ သဟတ္ထာတိ၊သဟတ္ထာ
 ဟူသည်ကား၊သဟတ္ထေန၊ခိမ်သက်ဖြင့်၊အာတာပန၊မတ္တေန၊စခိုင်းကာမျှ
 ဖြင့်နုမဟုတ်၊ စိတ္တိကတွာတိ စိတ္တိက တွာဟူသည်ကား၊ ဂါရဝဗဟုမာန
 ယောဂေန၊ရိုသေခြင်းမြတ်နိုးခြင်းနှင့်ယှဉ်သော၊စိတ္တေန၊စိတ်ဖြင့်၊ကရိတွး၊
 ပြု၍၊ ပူဇိက္ခာ၊ပူဇော်၍၊ ပုနုပ္ပုနန္တိ၊ပုနုပ္ပုနံဟူသည်ကား၊ ဗဟုသော၊များ
 သောအာ ဖြင့်၊ ဧကဝါရံ၊တကြိမ်သည်၊ နုမဟုတ်၊ ကတိပယဝါရေ နှစ်
 ကြိမ်သုံးကြိမ်တို့ကို၊အကတွာ၊မပြုမူ၍၊အနောကဝါရံ၊အကြိမ်များစွာ၊ပ၊ဒါ
 သိ။ အပြားတို့ဖြင့်လှူ၏။ ဣတံအယံ၊ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာ
 ဖြစ်တည်း။ ။

ဣဒါနံ၊ယခုအခါ၌၊တမေဝ၊ထိုအလှူကိုပင်လျှင်၊ ပုနုပ္ပုနံ၊အဘန်တလဲ
 လဲ၊ကရုဏံ၊ပြုသည်ကို၊ ဝိဘာဝေတုံ၊ ဖင်စွာပြုခြင်းငှါ၊ ဗဟုမာသေတိ
 ဂါထံ၊ဗဟုမာသေအစရှိသောဂါထာကို၊အာဟံသု၊ဆိုကုန်၏။ တတ္ထံ၊ထို
 ဂါထာ၌၊ဗဟုမာသေတိ ဗဟုမာသေဟူသည်ကား၊စိတ္တမာသာဒိကေ၊တန်
 ခူးလအစရှိကုန်သော ဗဟုအနေကေမာသေ၊ များစွာသောလတို့ပတ်လုံး
 လည်းကောင်း၊ တတ္ထာပိ၊ထိုလတို့၌လည်း၊ ကဏ္ဍသုက္ကဘေဒေ။ လဆန်း
 လဆုတ်ပြားကုန်သော၊ ဗဟုပက္ခေ၊ များစွာသောပက္ခတို့ ပတ်လုံးလည်း
 ကောင်း၊ဥတုသံဝစ္ဆရာနိစတိ။ဥတုသံဝစ္ဆရာနိစဟူသည်ကား၊ဝဿန္တ
 ဂိဓာဒိကေ၊ရိပ်းဥတုနေ့ဥတုအစရှိကုန်သော၊ ဗဟု များစွာကုန်သော၊ဥ
 တုစ ဥတုတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ သံဝစ္ဆရာနိစ၊နှစ်တို့ပတ်လုံး လည်း
 ကောင်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံ စုံသောပုဒ်တို့၌၊ အစ္စန္တသံ ယာဂေ၊ အစ္စန္တသံ
 ယောဂအနက်၌၊ ဥပယောဂဝစနံ ဒုတိယာဝိဘာတံ သက်သောပုဒ်တည်း။
 ဒိဃမန္တခန္တိ၊ဒိဃမန္တရံဟူသည်ကား၊ ဒိဃကာလံ၊ကြာမြင့်စွာသောကာ
 လပတ်လုံး၊ အန္တရံ၊အပိုင်းအခြားရှိသော၊ ဣတံ၊ဤဒိဃမန္တရံဟူသော
 ပုဒ်၌လည်း၊စိရံပဒါသိတိ စိရံ၊ဒါသိဟူသည်ကား၊ စိရေလံ၊ကြာမြင့်
 စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဓါနဿ၊ အလှူ၏။ ပ၊ ဣတဘာဝံ၊ ဖြစ်စအပ်

သည့်၏အဖြစ်ကို။ ခတ္တောဆို၍၊ ဝုနတဘနံ။ တဿ၊ ထိုအလျှောက်၊ နိန္ဒေန္တရ
မော၊ မပြုက်သာလျှင်၊ ပဝတ္တိတဘာဝံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊
ဒဿေတုံ ပြုခြင်းငှါ၊ ဗဟုမာသေတိအာဒိ၊ ဗဟုမာသေဤသို့အစရှိသော
ဂါထာကို၊ ဝုတ္တံဆိုအပ်၏။ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဒဠေဋ္ဌံ၊ ဖုတ်အပ်၏။ ။

☸ ဝေန္တိ၊ ဧဝံဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြုံးဖြင့်၊
ဒတ္တယဇေတ္တာစံတိ၊ ဒတ္တယဇေတ္တာစဟူသည်ကား၊ အက္ခတေ၊ အ
နက်အားဖြင့်၊ မကသန္တိဒက္ခိဏယျာနံ၊ အချို့ကုန်သော အလွှာခံပုဂ္ဂိုလ်တို့
အား၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သော၊ ဒေယျဓမ္မပရိစ္စဇနဝသေန၊ လှူငွယ်ဝတ္ထုကို
စွန့်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒတ္တော၊ ပေးလှူ၍၊ ဝုနတဘနံ ဗဟု၊ များစွာသော
လှူငွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဗဟုနံ၊ များစွာသောသူတို့အား၊ ပါဒါသိ၊ အပြင်းတို့ဖြင့်
လှူ၏။ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အတ္တိကာနံ၊ အလို
ရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့အား၊ ယထာကာမံ၊ အလိုရှိတုံငှါ၊
ဒေန္တော၊ ပေးလှူသည်ရှိသော်၊ မဟာယာဂဝသေန၊ ကြီးသော အလှူငွေ
ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယဇိတ္တော၊ ပေးလှူပူဇော်၍၊ သောဟံတွာမာနုသံ၊
ဒေဟံဘာဝတိ သူပဂေါအဟူတိ။ သောဟံတွာမာနုသံဒေဟံတာဝတံ၊ သူ
ပဂေါအဟူဟူသည်ကား၊ သောအကံ၊ ရော၊ ထိုအကံ၊ ရမင်းသားသည်၊
အာယုဟပရိယောသာနေ၊ အသက်၏အဆုံး၌၊ မနုဿတ္တဘာဝံ၊ လူ၏အ
ဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ပဗ္ဗိသန္တိဂ္ဂဟဏဝသေန၊ ပဗ္ဗိသန္တေယူသည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ တာဝတိ သဒေဝနိကာယူပဂေါ၊ တာဝတိ သာနုတံအ
အပေါင်းသို့ကပ်ရောက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တသ္မိံ၊ ထိုအကံ၊ ရမင်းသားသည်၊ တာဝတိ သေသု၊ တာဝ
တိ သာနုတံပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၏စည်စိပ်ချင်း၊
သာကို၊ အနုဘာဝန္တေ၊ ခံစားသည်ရှိသော်၊ အမှောက် ငတို့၏၊ တာဝတေ၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်၌၊ ဣန္ဒကောနာမ၊ ဣန္ဒဟအမည်ရှိ
သော၊ မာဏဂေါ၊ လူလင်သည်၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအသိုင်း၊ စနုန္တဿ၊ ငွေညှိ
လည်းတပ်မူသော၊ အာယသ္မတော၊ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဿ၊ အရှင် အနုရုဒ္ဓါ
မထေရ်အား၊ ပသန္တမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုဋု၊
တိက္ကံ၊ တယောင်းမသောဆွမ်းကို၊ ဒါပေယိ၊ လှူစေ၏၊ သော၊ ထိုဣန္ဒက
လူလင်သည်၊ အပဒနေ၊ တပါးသော၊ သယေန၊ အခါ၌၊ ကာလကံတွာ၊
သေခြင်းကပြု၍၊ ခေတ္တိတဿ၊ ဘုရားပွင့်ရာခေတ်၌ဖြစ်သော၊ ဝုညဿ၊
ကောင်းမှု၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ကြောင့်၊ တာဝတိ သေသု၊ ကာပ

တိ'သာနတ်ပြည်တို့၌၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ မဟာနုဘာ
 ဝေ၊ ကြီးသောအနုဘေဝံရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သား၏အဖြစ်ဖြင့်၊
 ဟုက္ခာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတ္တံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ တံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊
 ရူပါဒိဟိ၊ အဆင်း၊ စင်္ကြကုန်သော၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊ အ
 ကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အင်္ဂါရုံ၊ အင်္ဂါရုံနတ်သား၊ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားကို၊ အဘိ
 ဘဒိတ္တာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဝိရာစတိ၊ တင့်တယ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ကဋ္ဌန္တု၊
 ဘိက္ခုဝတ္ထု၊ (၁)အဘိရာစတိဘိ၊ ကဋ္ဌန္တု၊ ဘိက္ခုဝတ္ထု၊ (၂)အဘိရာစတိ
 ဟူ၍၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တာဝတိ'သေသု၊ တာဝ'သာနတ်တို့
 ၌၊ ယောဇ္ဈန္ဒကော၊ အကြင်ဇ္ဈန္ဒကနတ်သားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သေ၊ ဇ္ဈန္ဒကော
 ထိုဇ္ဈန္ဒကနတ်သားသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အနုရုဒ္ဓဿ၊ အနုရုဒ္ဓ၊ မထေရ်
 အာ၊ ကဋ္ဌန္တု၊ ဘိက္ခု တဟင်းချိုမျှသောဆွမ်းကို၊ ဒတ္တာန၊ ပေးလှူ၍၊ မာနု
 သံ၊ လှူ၍ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဟိတ္တာ၊ စွန့်၍၊ တာဝတိ'သုပဂေါ၊ တာဝ
 တိ'သာနတ်ပြည်သို့သွားသည်၊ အဟု၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သေ၊ ဇ္ဈန္ဒကော၊
 ထိုဇ္ဈန္ဒကနတ်သားသည်၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်း
 တို့ဖြင့်၊ အင်္ဂါရုံ၊ အင်္ဂါရုံနတ်သားကို၊ အဘိရာစတိ၊ လွှမ်းမိုး၍တင့်တယ်
 ၍၊ မနေ၊ ရခေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်တွယ်ရှိသော၊ ရူပေစ၊ ရူပ'ရုံ၏ပြည့်စုံခြင်း
 ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓေစ၊ သဒ္ဓါ'ရုံ၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် လည်း
 ကောင်း၊ ရသေစ၊ ရသာ'ရုံ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓေစ၊
 ဂန္ဓာ'ရုံ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗောဠေဗ္ဗေစ၊ ဗောဠေဗ္ဗာ'ရုံ၏ပြည့်
 စုံခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ အာယုနာစ၊ အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ယသသာစေစ၊ အခြံအရံပြည့်စုံခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇေ
 နစ၊ သဏ္ဌာန်၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သုခေစ၊ ချမ်းသာ၏
 ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာရိပဋ္ဌေစ၊ အစိုးရသော အဖြစ်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါး ကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊
 အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဇ္ဈန္ဒကော၊ ဇ္ဈန္ဒကနတ်သားသည်၊ အင်္ဂါရုံ၊ အင်္ဂါရုံ
 နတ်သားကို၊ အဘိရာစတိ၊ သာလွန်လွှမ်းမိုး၍ တင့်တယ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ရူပေတိ၊ ရူပဟူသည်ကား၊ ရူပဟေတု၊ အဆင်း
 ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ရူပသမ္ပတ္တိနိမိတ္တံ၊ အဆင်း
 ၏ပြည့်စုံခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဣဘိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထာ၊ အနက်တည်း၊ သဒ္ဓေတိအာဒိသုဝိ၊ သဒ္ဓါ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌
 လည်း၊ သေ၊ နသော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏၊ အာယုနာတံ၊ အာယုနာ

ဟူသည်ကား။ ဇိဝိတေန။ အသင်္ဂရည်ခြင်ဖြင့်၊ ဒေဝါနံနတ်တို့၏၊ ဇိဝိ
 တံ၊ အသက်ကို၊ ပရိစ္ဆိန္နဗ္ဗမာဏံ၊ ပိုင်းခြားအပ်သော အတိုင်းအရှည်ရှိ
 သည်ကို၊ ဝုတ္တံနနု၊ ဆိုအပ်သည်မဟုတ်လော၊ ဝုတ္တံဆိုအပ်သည်ကား။
 သစ္စံမှန်၏၊ ပန၊ ယင်းသို့ပင်ဆိုအပ်သော်လည်း၊ တံ၊ ထိုကားကို၊ ယေ
 ဘုသျှဝသေန၊ ယေဘုသျှ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံဆိုအပ်၏၊ တထေတံ
 ဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံမှန်၏၊ ဧကမ္ပာနံ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊
 နတ်တို့အား၊ ပယောဂဝိပညာအာဒိနာ၊ ပယောဂ၏ပျက်စီးခြင်းအစရှိသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ အနုရာ၊ အကြား၌၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်ဟောတိ
 ယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣန္ဒကောလန၊ ဣန္ဒက နတ်သားသည်
 ကား၊ တိသောကောဓိယောဝ၊ သုံးကုဋေတို့ကို လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗိဝ
 ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်ခြောက်သန်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပရိပူဇေတိ
 ယေဝ၊ ပြည့်စုံသည်သာလျှင်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဝယုနာအတိ
 နေစတိဘိ၊ အဝယုနာအတိရောစတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံဆိုအပ်၏ ယသသတိ၊
 ယသသဟူသည်ကား၊ ပရိဝါသနတ္တိယာ။ အမြဲအရံ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊
 ဝဏ္ဏေနဘိ၊ ဝဏ္ဏနဟူသည်ကား၊ သဏ္ဌာနုပ္ပတ္တိယာ၊ သဏ္ဌာန် ဖြစ်ခြင်း
 ဖြင့်၊ ဝဏ္ဏဓာတု သမ္ပဒပန အဆင်းခတ်၏ပြည့်စုံခြင်းကိုကား၊ ခူပေတိ
 မူမိနာ၊ ခူပေဟူသော၍ပါဌ်ဖြင့်၊ ဝုတ္တာယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော်သာလျှင်
 တည်း၊ အာဝိပက္ခနာဘိ၊ အာဝိပက္ခနဟူသည်ကား၊ ဣသမိယေန၊ အစိုးရ
 ခြင်းဖြင့်၊ ။

ပန၊ အယူးကိုဆို၍ အံ ဇံ၊ ဤသို့၊ အင်္ဂုရေဝ အင်္ဂုရေမင်းသားသည်
 လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒကေဝ၊ ဣန္ဒကလူလင်သည် လည်းကောင်း၊ တာဝတိံ
 သေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌၊ နဗ္ဗတ္တိဘု၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဒိဋ္ဌသမ္ပတ္တံ၊
 နတ်တို့နှစ်ဦးစဉ်းမိမိကို၊ အနုဘဝန္တေသု၊ ခံစားကုန်သည်ရှိသော်၊ အသောက်၊
 ငါတို့၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိသမ္မာမိတော၊ ဘုရားဖြစ်
 တော်မူသည်မှ၊ သတ္တမသံဝစ္ဆရေ၊ ခုနစ်ချစ်သော်နှင့်၊ အာသုပ္ပိ
 ပုဏ္ဏမာသံ၊ ဝါဆိုသပြည့်နေ့၌၊ သာဝတ္ထိ နဂန္တေ၊ ရှေး သာဝတ္ထိမြို့တော်၌
 ကဏ္ဍမ္ပရက္ခမူလ၊ ကဏ္ဍမည်သောဥယျာဉ် စောင့်သည် စိုက်အပ်သော
 သရက်ဖြူပင်ရင်း၌၊ ယမကပါဓိ ဘဂဝိသံ၊ ရေမီးအစုံအစုံသော တနုဗိုး
 ပြာမှီဟာကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ တာဝတိံ
 သဘဇနံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ဂစ္စာ၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊ ပါရိစ္ဆတ္တ
 ကမူလေ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်၏အရင်း၌၊ ပဏ္ဍုကမ္မလ သိလ္လာယံ၊ ပဏ္ဍု

ကမ္မဿာမိကောကံပြာဋ်ယု နပဗ္ဗတေယျ နိရုတောဋ်နိ၊ ဗာဏသုရိ
 ယောဗိယ၊ တက်သစ်ဝသောနေလုသင်ကဲ့သို့၊ ဝိရောဓမာနော၊ တင့်တယ်
 လျက်၊ ဒသဟိသောကဓာတုဟိ၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်တို့မှ၊
 သန္နိပတိတာယ၊ စည်းဝေးရောက်လာသော၊ ဒေဝဗြဟ္မဗရိသာယ၊ နတ်
 ဗြဟ္မာပရိသတ်၏၊ ဇုတိ၊ အရောင်ကို၊ အဋ္ဌနော၊ မိမိ၏ သရိရပ္ပတာယ၊
 ကိုယ်တော်ရောင်ဖြင့်၊ အဘိဝန္တော လွှတ် မိုးလျက်၊ အဘိဓမ္မံ အဘိဓမ္မာ
 ကို၊ ဒေသေတုံ၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော် မူသည်ရှိ
 သော်၊ အဝိဒုရေ၊ ကိုယ်တော်၏အနီး၌၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော ဣန္ဒကဉ္စ၊ ဣန္ဒ
 ကနတ်သားကို လည်းကောင်း၊ ဣဒဿယောဇနန္တရေ၊ တဆဲနှစ်ယူစနာ
 ခြား သာအခုတ်၌၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော၊ အင်္ဂုရုဉ္စ၊ အင်္ဂုရုနတ်သားကို
 လည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်းတပ်မူ၍ ဒက္ခိဏေယျသမ္ပတ္တိဝိဘဝနတ္ထံ၊ အလှူ
 ခံပုဂ္ဂိုလ်၏ပြည့်စုံခြင်း ကိုထင်စွာပြုခြင်းငှါ၊ ။

အင်္ဂုရု၊ အင်္ဂုရုနတ်သား၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဒိဿမန္တရေ၊ ကြာမြင့်
 စွာသော အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလပတ်လုံး၊ မဟာဒါနံ၊ ကြံ စွာသော
 အလှူကို၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ သုဝိဒုရေ၊ အလွန်ဘေးသော အရပ်၌၊ နိသိန္နော၊
 ထိုင်နေသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ မမ၊ ငါတုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထိတ်တို့သို့၊ အာ
 ဂတ္ထိ၊ လာခဲ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ မိန့်တော်မူ၏၊ ။

တံ၊ ထိုမိန့်တော်မူသော စကားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အင်္ဂုရော၊
 အင်္ဂုရုနတ်သားသည်၊ ဘာဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝိရကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာ
 သောကာလပတ်လုံး၊ ဗာတုံ၊ များစွာသော၊ ဒေယျဓမ္မံ၊ လှူတုယ်ဝတ္ထုကို၊
 ပရိစ္ဆဇိက္ခာစွန့်ကြဲ၍၊ မဟာဒါနံ၊ ကြံ စွာသောအလှူကို၊ ပဝတ္တိတမ္ပိ ဖြစ်
 စေအပ်သော်လည်း၊ ဒက္ခိဏေယျသမ္ပတ္တိဝိရဟေန၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏ ပြည့်
 စုံခြင်း နှင့်ကင်းသဖြင့်၊ အစေတ္တေ၊ မကောင်းသော လယ်မြေ၌၊ ဝုတ္တဗိဇံ
 ဝိယ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သောမျိုးစေ့ကဲ့သို့ ဥဇ္ဇာရဗလံ ပြန့် ပြာကြီးကျယ်သော
 အကျိုးသည်၊ နအဟာသိ၊ မဖြစ်၊ ဣန္ဒကဿပန၊ ဣန္ဒကနတ်သား၏ကား၊
 ကဋ္ဌန္တု၊ ဘိက္ခုဒါနံ၊ တောင်းချိုမျှသာ ဆွပ်အလှူသည်၊ ဒက္ခိဏေယျ
 သမ္ပတ္တိသာ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ သုစေတ္တေ၊ ကောင်း
 သောလယ်မြေ၌၊ ဝုတ္တဗိဇံဝိယ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော မျိုးစေ့ကဲ့သို့၊ အတိ
 ဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဥဇ္ဇာရဗလံ ပြန့်ပြာကြီးကျယ်သော အကျိုးသည်၊ ဇာ
 တံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်၏၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊

ဒေသန္တော၊ ဖြိုလိုကုန်သော၊ သင်္ဂီတိကာရာ၊ သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့
သည်။ ၊

ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဗုရိသုတ္တမော၊ ယောဂကျားတကာတို့ထက်မြတ်
သောဗုဒ္ဓ၏တရားရှင်သည်။ တာပတိသော၊ တာပတိသမ္ပနတ်ပြည်၌။ ပါ
ရိန္ဒရုက္ခကမ္မသမ္ဘိပင်လယ်ကသင်္ဂပင်အနိန္ဒ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလေ။ ပဏ္ဍုကမ္မလေ၊
အမည်ရှိသော၊ သိလယံ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏။ ဝိဘာသိ၊ နေတော်မူ၍။ တဒါ၊ ထို
အခါ၌၊ ဒသသုလောကဓာတုသု၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်တို့၌။ သ
န္တာ၊ နေကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။ သန္တပတိတွ န၊ စည်းဝေး
ကုန်၍ နာမုဒ္ဒနိ၊ မြင်၊ မိရိတောင်ထိတ်၌။ ဝသန္တာ၊ နေတော်မူ သ၊ သမ္ပန္တ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပယိရပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ ကောမိ တရတ
ယောကံသော၊ ဒေဝေါ၊ နတ်ဗြဟ္မာသည်။ ဝဇ္ဇန္တု၊ အဆင်းအရောင်ဖြင့်၊
သမ္ပန္တ၊ တရားရှင်ဘုရား၏။ အတိပိရာစတိ၊ သလွန်၍ တင့်တယ်၏။ သမ္ပန္တ၊
ဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗေဒဝေ၊ ခပ်သိမ်းသေ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့
ကို၊ အဓိဂ္ဂ သာ၊ သလွန်၍၊ ဝိရာစတိ၊ တင့်တယ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌ အယံ
အင်္ဂုရော၊ ဤအင်္ဂုရနတ်သားသည်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ နိသိန္ဒေ၊ န
တော၊ ထိုင်နေတော်မူရာအရပ်၌။ ဒသယောဇန၊ နိစ ခာယံ၊ နေတော်မူ
သားကောင်။ ဧဝယောဇနာနံ၊ နှစ်ယူဇနာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အန္တရံ၊
အကြားပြု၍၊ နိသိန္ဒေ၊ ထိုင်နေသည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ဣန္ဒကော၊ ဣန္ဒကနတ်
သားသည်။ သမ္ပန္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဓိဂ္ဂ၊ အနိန္ဒ၊ နိသိန္ဒေ၊ ထိုင်
နေသည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ဣန္ဒကော၊ ဣန္ဒကနတ်သားသည်။ အင်္ဂုရေသ၊
အင်္ဂုရနတ်သားထက်၊ အတိပိရာစတိ၊ သလွန်၍ တင့်တယ်၏။ တဒါ၊
ထိုအခါ၌၊ သမ္ပန္တ၊ တရားရှင်သည်။ အင်္ဂုရေသ၊ အင်္ဂုရနတ်သားကို
လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒကော၊ ဣန္ဒကနတ်သားကိုလည်းကောင်း၊ ဩလော
ကေဟ္မာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ ဒက္ခိတေယျံ၊ အလှူခံ၏။ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ သန္တာ
ဝေန္တော၊ ထင်စွာပြောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဝံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊
အပြာ၊ ဆိုတော်မူ၍။ အင်္ဂုရေ၊ အင်္ဂုရနတ်သား၊ တယာ၊ သင်သည်။ ဒိဓာ
မန္တမေဒိဓာမန္တရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဒေဝိင်းအခြားရှိသောကာလပတ်လုံး၊ မဟာ
ဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ နန္ဒ၊ လေးလှူအပ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် တွံ၊
သင်သည်။ သုရိဒ္ဓရေ၊ အလွန်ဝေးသောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒေ၊ ထိုင်နေသည်။
အသိ၊ ဖြစ်သည်။ မမ၊ ငါတရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဂန္တု၊ လာခဲ့
လော၊ ချီတိ၊ ဤသို့၊ အပြာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တာပိတတ္တန၊ ပါမုဒိသည်

၃၀၂ ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ထုံအပ်သောအရိယမဂ် ဘာဝနာဖြင့်ပွားစေအပ်သောပိတ်ရှိတော်မူသော
သမ္မုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စောဒိတော။ တိုက်တွန်းအပ်သော၊ အင်္ကျီ
ရော၊ အင်္ကျီရ နတ်သားသည်။ ဣဒံစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို၊ အဠာရိ၊
လျှောက်ဆို၏။ ဘန္တေ၊ ဟုန်းတော်ကြီး သောမြတ်စွာဘုရား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ
၌၊ ခမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ ဒက္ခိဏေယျေန၊ အလှူကိုခံနိုင်သော
သူမှ သုညတံ၊ ဆီက၏၊ တေနဒါနေန၊ ထိုအလှူဖြင့်၊ မသ္မံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ကိံ
အဘယ်မူစအံ့နည်း၊ ဣန္ဒကော၊ ဣန္ဒကအမည်ရှိသော၊ အယံ၊ သာယကော၊
ဤနတ်သားသည် ပရိတ္တကံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဇ္ဇန္တိတွာ
ပေးလှူ၍၊ တာရဂဏေ၊ ကြယ်အပေါင်း၌၊ စန္ဒော၊ လသည်။ အတိ၊ ရာစတိ
ယထာ သ လွန်၍ တင့်တယ်ဘိသကဲ့သို့၊ အဓေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့ထက်၊
အတိ၊ ရာစတိ၊ အလွန်သာ၍တင့်တယ်၏။ ဥဇ္ဇင်္ဂလေ၊ အလွန်ကြမ်းသော
မြေအတို့ရှိသော။ ခေတ္တေ၊ လယ်၌၊ ရောပိတံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော၊ ဗိဇံ၊ မျိုးစေ့
သည်။ ဗဟုမ္ပိ၊ များသော်လည်း၊ ဝိပုဗ္ဗေလံ၊ များမြတ်သောအသီးရှိသည်။
နဟောတိယထာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့၊ ကဿကံ၊ လယ်ရှင်ကို။ နာပိတောသေ
တိယထာ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းမဖြစ်စေနိုင်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအ
တူသာလျှင် ဒုသိလေသု သိသမရှိကုန်သောအလှူခံတို့၌၊ ပတိဗ္ဗိတံ၊ တည်
သော၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ ဗဟုမ္ပိ၊ များသော်လည်း။ ဝိပုဗ္ဗေလံ၊ ပြန့်ပြော
ကောင် မြတ်သောအကျိုးရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဧယကံ၊ အလှူရှင်ကို၊
နာပိတောသေတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းမဖြစ်စေနိုင်။ ဘဒ္ဒကေ၊ ကောင်း
မြတ်သောအတို့ရှိသော၊ ခေတ္တေ၊ လယ်၌၊ ရောပိတံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော၊ ဗိဇံ
မျိုးစေ့သည်။ အပ္ပကမ္ပိ၊ အနည်းငယ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ခာရံ၊ ချမ်းရည်
အယဉ်သည်။ သမ္မာပဝန္တန္တေ၊ ကောင်းစွာတည်သည်ရှိသော်၊ ဖလံ အသီး
သည်။ ကဿကံ၊ လယ်လုပ်သောယောက်ျားကို၊ တောသေတိယထာပိ၊ နှစ်
သက်စေနိုင်သကဲ့သို့လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ သိလဝန္တေသု၊
သိသမရှိကုန်သော ဂုဏဝန္တေသု၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ဖြည့်ကုန်သော၊ တာဒိသု
ဣဇ္ဇာရုံစသည်တို့၌သည်၊ ခံခြင် သို့ ရောက်ကုန်သောအလှူခံတို့၌၊ ကတံ၊
ပြုအပ်သော၊ ကာရံ၊ ကျေးဇူးဥပကာရသည်။ အပ္ပကမ္ပိ၊ အနည်းငယ်ပင်
ဖြစ်သော်လည်း၊ ဂုဏံ၊ ကောင်းမှုသည်။ မဟပ္ပလံ၊ များမြတ်သောအကျိုးရှိ
သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို၊ အဝေါ
ရံ၊ ဆိုကုန်၏။ ။

တက္က၊ထိုဂါယာတို့၌၊တာဝတိံသေတိ၊တာဝတိံသေဟူသည်ကား၊
 တဝတိ သာသနေး၊တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ သိလာယံပဏ္ဍုကမ္မလေ
 တိ၊သိလာယံပဏ္ဍု၊ မ္မလေ ဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍုကမ္မလ နာမကေ။-ဏ္ဍု
 ကမ္မလာ ခ-ည်ရှိ သာ၊ သိလာသနေး၊ ကျောက်နေရာ၌၊ ပုရိသုတ္တမော၊
 ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ဗုဒ္ဓ၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယဒ၊အ
 ကြင်အခါ၌၊ဝိဟာသိ၊နေတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊
 ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဒသသုလောကောတုသု သန္နိပတိတွာနဒေဝတာ
 တိ၊ဒသသုလောကော တုသု သန္နိပတိတွာနဒေဝတာ ဟူသည်ကား၊ဇာ
 တိခေတ္တသည်တောသု၊ဇာတိ ခတ်ဟုမှတ်အပ်ကုန်သော၊ ဒသသုပက္ကဝါ
 ဇ္ဇသဟဿေသု၊ တသောင်းသော မကြာဝဠာ တိုက်တုံ၌၊ ကာမဝပရေ
 ဒေဝတာစ၊ ကာမဝပရေနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဒေဝတာစ၊
 ဗြဟ္မာနတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်မြောက်ပါး
 နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပယိရူပ၊သနာ
 ယစ၊လည်းကပ်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဓမ္မသဝနတ္ထဇ္ဇ၊ တရားတော်ကို
 နာအံ့သောငှါလည်းကောင်း၊ ဧကေတော၊တပေါင်းတည်း။ သန္နိပတိတွာ၊
 စည်းဝေ ကုန်၍၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ပယိရူပ၊သန္တိသမ္ပုဒ္ဓံ၊သန္တိနဂမုဒ္ဓ
 နိဘိ၊ပယိရူပ သန္တိသမ္ပုဒ္ဓံ သန္တိနဂမုဒ္ဓနဟူ၍၊အာဟ၊ဆို၏၊ သ၊န
 ရမုဒ္ဓနိ၊မြင်းမိုရ်၊ တာဝတိံ၌၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်
 တည်း။ ။

ယောဇနာနိဒသ၊ နှစ် အင်္ဂုရေယံတဒါအဟူတိ၊ ယောဇနာနိဒသန္တ
 စအင်္ဂုရေ ယံတဒါအဟူဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တရမိတော၊ အပြင်
 အကြင်ဆိုအပ်သောအကုန်ရှိသော၊ အင်္ဂုရေ၊အင်္ဂုရေနတ်သာ၊လည်း
 ယဒ၊ထိုအခါ၌၊ သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ပုခကာလေးမုက်မှောက်
 ကာလ၌၊ဒသန္တယောဇနာနိ၊တဆဲ့နှစ်ယူဇနာတို့ကို၊ အန္တရံ၊အကြားကို၊
 ကတွာ၊ပြု၍၊အဟု၊ဖြစ်၏။သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊နိသိန္နဌာနတော၊ထိုင်
 နေတော်မူရာအရပ်မှ၊ နှ ဒသယောဇနန္တရေ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာခြားသော
 ဌာနေ၊အရပ်၌၊ နိသိန္နာ၊ထိုင်နေသည် အဟောထိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤ
 သည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ။

☞ စောဒိတောဘာဝိတတ္ထေနာတိ၊ စောဒိတောဘာဝိတတ္ထေန ဟူသည်
 ကား၊ပါရမီဘာဝိတဿ၊ ပါရမီသည်ထုံအပ်သော၊ အရိယမဂ္ဂဘာဝနာ
 ယ၊အရိယမဂ္ဂဘာဝနာဖြင့်၊သာဝိတတ္ထေန၊ ပွားအပ်သော ဗိတ်ရှိ၊ထင်မှု

သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်
 သော၊ ကိံမဟံတေနာတိအာဒိကဿ၊ ကိံမဟံတေနာတိသိ၊ အစရှိသော၊ ကံထာ
 သည် သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဋိဝစနဝသေန၊ စကားတုံ၊ ပြန်သည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာရုံရေန၊ အကုံရသည်၊ ဂုတ္တဂါယာ၊ ဆိုအပ်သော
 ဂါထာတည်း။ ဒက္ခိဏယျေနသုညတန္တိ၊ ဒက္ခိဏယျေန သုညတံဟု
 သည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ခါနံ၊ အလှူသည်၊ ယံဗ၊ သွား၊
 အကြွင်းကြောင့်၊ ဒက္ခိဏယျေန၊ အလှူ ၃ ခံထိုက်သောသူမှ ယံဗသွား၊ အ
 ကြွင်းကြောင့်၊ သုညတံရိပ္ပံ၊ ဆတ်၏၊ ရဟိတံ၊ ကင်း၏၊ တသွား၊ ထိုကြောင့်၊
 တေန၊ ထိုအလှူဖြင့်၊ မဟံ အကျွန်ုပ်အား၊ ကိံ၊ အဘယ်မူစအံ့နည်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အတ္တနော မိမိ၏၊ ဒေနုညံ၊ အလှူကောင်းမှုကို၊ ဟိဇ္ဇေန္တော၊ ရှုနုချလို
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။

ယက္ခာတိ၊ ယက္ခေဟူသည်ကား။ ဝပုတ္တော၊ နက်သားသည်၊ ဒဇ္ဇာ
 တိ၊ ဒဇ္ဇေဟူသည်ကား။ ဒတ္တော၊ ပေးလှူပြီ ၍၊ အတိရောစတိအဓမ္မဟိတိ၊ အတိ
 ရောစတိအဓမ္မဟိဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မာဒိသေဟိ၊ အကျွန်ုပ်
 တို့ကဲ့သို့ရှုအပ်ကုန်သောသူတို့ထက်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝိရောစတိ၊
 တင့်တယ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဟိတိ၊ ဟိဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊
 နိပါတ်မျှတည်း။ အဓမ္မ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ အဘိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ အဘိ
 ဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။
 အတ္တော၊ အနက်တည်း။ ယထာကိံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆိုငြားအံ့၊ စန္ဒာတာရဂဏေ ယတာတိ၊ စန္ဒာတာရဂဏေယထာ
 ဟူ၍၊ အဘာ၊ ဆို၏။ ဥဇ္ဇင်္ဂလေတိ၊ ဥဇ္ဇင်္ဂလေဟူသည်ကား၊ အတိဝိယ၊
 အလွန်လျှင်၊ ထန္တဘူမိဘာသဂ၊ ကြမ်းသောမြေအတို့၌၊ ဥသရေ၊ ဆင်ပျားမြ
 ၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကေမိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ရောပိ
 တန္တိ၊ ရောပိတံဟူသည်ကား၊ ဂုတ္တံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော၊ ဝပိတွာဝါ၊ ပျိုး၍
 လည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဇမိတွာဝါ၊ နှုတ်၍လည်းကောင်း၊ ပုန၊ တဖန်၊ ရောပိတံ၊
 စိုက်ပျိုးအပ်သော၊ နာဗတောသေတိတိ၊ နာပိတောသေတိဟူသည်ကား၊
 နနန္ဓယတိ၊ မနှစ်သက်စေ၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ အပ္ပမလတာယ၊ နည်းသော
 အသီးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တုဗ္ဗိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ နုဇနတိ၊ မပြစ်စေ
 ထလေဝါတိ၊ ထလေဝါဟူသည်ကား၊ ဥဇ္ဇင်္ဂလေ၊ အလွန်ကြမ်းသောမြေ
 အတို့ရှိသော၊ ခေတ္တေ၊ လယ်၌၊ ရောပိတံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော၊ ဗဟုမ္ဘိ၊ များစွာ
 လည်းဖြစ်သော၊ ဗိဇ္ဇိ၊ ပျိုးစေသည်၊ ဝပုလယံ၊ ပြန့်ပြောသောအသီးရှိသည်။

ဥဋ္ဌာမုပယံ။ များသောအသီးရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တတောဇေ၊ ထို
 ကြောင့်သာလျှင်၊ ကဿကံ၊ လယ်လုပ်သောကံ၊ နိ၊ နတောသေတိယ
 ထော၊ မနှစ်သက်စေသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုသိလေသု၊ သိလေရှိကုန်
 သော၊ သိလေပိရေတေသု၊ သိလေမှကင်းကုန်သောသူတို့၌၊ ပဓံ၊ ဌာဝိတံ၊
 တည်စေအပ်သော။ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ ဗဟုကမ္ဘိ၊ များသော်လည်း၊ ဝိပုလ
 ပယံ၊ ပြန့်ပြောသော အကျိုးရှိသည်။ မဟာဗုလံ၊ များသောအကျိုးရှိသည်။
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဒါယကံ၊ အလှူရှင်ကို၊
 နတောသေတိ၊ မနှစ်သက်စေ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ၊

ယထာဝရက္ခကေတိ ဂါထာနွယဿ၊ ယထာဝရက္ခကေ အစရှိသော
 ဂါထာနှစ်ခု၏၊ အတ္ထယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာကို၊ ဂုတ္တဝိပရိယာယေန၊
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှပြန်သောအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထို
 ဂါထာတို့၌၊ သဗ္ဗာဓာရံပဝေန္တန္တေ၊ သဗ္ဗာဓာရံပဝေန္တန္တေ ဟူသည်
 ကား၊ ဂုဗ္ဗိဓာရံ၊ မိဗ်၊ ရည်အယင်သည်၊ သဗ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာ သေလျှင်၊
 ပဝေတ္တန္တေ၊ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ အန္တုမာသံ၊ လခွဲတကြိမ်၊ အနုဒသယံ၊
 ဆယ်ရက်တကြိမ်၊ အနုပဗ္ဗာဟံ၊ ငါးရက်တကြိမ်၊ ဒေဝေ၊ မိဗ်သည်၊
 ဝဿန္တေ၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ဂုဏဝန္တေသုတိ၊ ဂုဏဝန္တေသုဟူသည်ကား၊ ဈာနာဒိဂုဏယုတ္တ
 သု၊ ဈာနအစရှိသောဂုဏ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ တာဒိသုတိ၊ တာဒိသုဟူသည်
 ကား၊ ဣဋ္ဌာဒိသု၊ ဣဋ္ဌအစရှိသည်တို့သို့၊ တာဒိလက္ခဏပစ္စက္ကသု၊ သည်းခံ
 မြင်းလက္ခဏာသို့ ရောက်ကုန်သောဂုဏ်တို့၌၊ ကာရန္တိ၊ ကာရံဟူသည်
 ကား၊ လိင်္ဂံ၊ လ္လောသေန၊ လိင်္ဂဘောက်ပြန်သဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သို့၊ ဥပကာ
 ရော၊ ကျေးဇူးဥပကာရသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ဥပကာရော၊ ကျေးဇူးဥပကာရသည်၊ ဘိဒိသော၊ အတယ်သို့သ
 ဘောရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့၊ ပုညန္တိ၊ ပုညဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၍။ ၊

ယတ္ထ၊ အကြင်ကောင်းသော လယ်မြေခေတ်နှင့်တူသောအလှူခံ၌၊ ဝိနံ၊
 ပေးလှူအပ်သော အလှူသည်၊ မဟာဗုလံ၊ အကျိုးကြီးမြတ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထို
 ကောင်းသောလယ်မြေခေတ်နှင့်တူသောအလှူခံ၌ ဝိစေယု၊ ပညာဖြင့်ဆင်
 မြင်စူးစမ်း၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်၏။ ဝိစေယု၊ ပညာဖြင့်ဆင်
 မြင်စူးစမ်း၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတွာနံ၊ ပေးလှူသောကြောင့်၊ ဒါယကာ၊ ပေး
 လှူတတ်ကုန်သော သူတို့သည်၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဝန္တန္တိ၊ လားကုန်

၃၀၆

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

၏။ ဝိစေယျပညာဖြင့်ဆင်ခြင်စူးစမ်း၍၊ ခါးနံ၊ ပေးလှူခြင်းကို။ သုဂတ
 ပညတ္တံ၊ မြန်မာ့ဘုရားသည် မြီးမွမ်းတော်မူအပ်၏။ ဣဇိဝလောကေ၊
 ဤသန္တလောကေ။ ယဒက္ခိယေယျာ၊ အကြွင်းအသွားခံထိုက်ကုန်သော
 မဟန္တာသေခကဿာဟာ ပုဿဇဉ်အလှူခံတို့သည်၊ သုခေတ္တကောင်း
 သေသေသံ မြဲခံတို့၊ ပုတ္တနံ၊ ဗိုက်မျိုးအပ်ကုန်သော၊ ဗိဇာနံ၊ မျိုးစုတို့
 သည်။ မဟဗ္ဗသနံ၊ မျှော်မြတ်သောအသီးရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်
 ကုန်သကဲ့သို့ ဇေတသုထုအလှူခံခြင်း၌၊ ထိုကဲ့ကုန်သော မဟန္တာသေခ
 ကဿာဟာ ပုဿဇဉ်တို့၌ မိန္ဒာနံ၊ ပေးလှူ အပ်ကုန်သော အလှူတို့သည်၊
 မဟဗ္ဗသနံ အကျိုးကြံ မြဲ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတံ၊ ဤသို့၊
 အသံ၊ ယထာ၊ ဤဂါထာတို့၊ သင်္ဂီတကဏ္ဍဗျေ၊ သင်္ဂီယနာတင်ဆရာတို့
 သည်၊ ဌဝိဘာထာ၊ အင်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဝိစေယျာတိ၊ ဝိစေယျဟူသည်ကား၊ ဝိစိနံတွာ၊
 ရှေ့ချင်းစူးစမ်း၍၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစုတို့ကို
 ဗိုက်မျိုးအပ်သော မြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပညာယ၊
 ပညာဖြင့် ဥပပရိက္ခံတွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော
 ကောင်းမှုသည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်ထင်ရှား
 သညသတည်း၊ ဣတံ၊ ဤသည်ကားအဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

တယိဒတံ၊ အင်၏။ ပေတဝတ္ထု၊ ထိုအင်္ဂါပေတဝတ္ထုကို၊ သတ္ထာ
 ရာ၊ မြန်မာ့ဘုရားသည်၊ တာဝတံ သဘာဝနေ၊ တာဝတံ သာနတ်ပြည်၌၊
 ဒသသမ္ပယောဂတ္ထဝါဠုဒဝတာနံ၊ တသောင်းသော စကြာဝဠာ၌နေကုန်
 သောနတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့၏၊ ပုရတော၊ ရှေ့၌၊ ဒက္ခိယေယျသမ္ပတ္တိ
 ဘာဝနတ္ထံ။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏ပြည့်စုံခြင်းကိုထင်စွာပြုခြင်းအကျိုး၌၊ မဟာ
 ခါနံတယာဒန္တန္တအာဒိနာ၊ မဟာခါနံတယာဒိန္နံ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် အတ္တ
 နာ၊ ကိုယ်တော်တိုင်၊ သမုဋ္ဌာပိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတံ သာ
 နတ်ပြည်၌၊ တယာမာသေ၊ သုံးလတို့ပတ်လုံး၊ အဘိဓမ္မ၊ အဘိဓမ္မာကို၊
 ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီ၍။ မဟာပဝါ၊ ကောယ၊ သီတင်းကျွတ်လ
 ပြည့်မဟာပဝါ၊ ကောယ၊ ဒေဝဂဏပရိပုတော၊ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းမြီရံ
 လျက်၊ ဒေဝဒေဝေ။ နတ်ထက်နတ်မြတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဒေဝသေကတေ။ နတ်ပြည်၌၊ သင်္ကဿနဂရံ၊ သင်္ကဿန္တိသို့၊
 ဩဘရိတွာ၊ သင်္ကဆင်းတော်မူ၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ သာဝတ္ထိ
 သာဝတ္ထိပြည်သို့ ပတွာ၊ ရောက်တော်မူ၍၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း

၂-ဥပရိဝဂ်-၉-အင်္ဂုရပေတဝတ္ထု။

၃၀၇

တော်၌၊ ဝိဟာရန္တော၊ နေတော်မူလျက်၊ စတုပရိသမာဏ္ဍိပရိသမ္ပလေပါး
 အလယ်၌၊ ဒက္ခိဏေယျသမ္ပတ္တိဝိဘာဝနတ္ထမေဝ။ အလှူခံဝုပ္ပါလ်၏ပြည့်စုံ
 ခြင်းကိုထင်စွာပြုခြင်း အကျိုးငှါသာလျှင်၊ ယသံအတ္ထာယ ဂစ္ဆာမာတိ
 အာဒိနာ၊ ယသံအတ္ထာယဂစ္ဆာမဉ္စိသ္မိအစရှိသော ဒေသနာဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရ
 တေ။ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဒေသတွင်း၊ ဟောတော်မူ၍၊ စတုသစ္စကထာယ
 သစ္စာလေးပါးကို ဟောသော၊ ဒေသနာယ။ ဒေသနာဖြင့်၊ ကုဉ် အဆုံးကို၊
 ဂဏ္ဍိယူတော်မူ၍၊ ဒေသနာဝသာနေ။ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ တသံ
 ပါဏသဟသဟဿာနံ။ ထိုတသိန်းသောသတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မဘိသေ
 ယော၊ သစ္စာလေးပါး တရားကိုထိခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိ အ
 ယံ၊ ဤသည်ကား အပြီးတည်း။ အင်္ဂုရပေတဝတ္ထု ဝဇ္ဇနာ၊ အင်္ဂုရ
 ပေတဝတ္ထု၏အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဥပရိဝဂ်-၁၀-ဥတ္တရမာတုပေတိဝတ္ထု။

ဒိဝါဝိဟာရ ဂတံဘိက္ခုန္တိဣဒံ၊ ဒိဝါဝိဟာရဂတံဘိက္ခု ဟူသောဤ
 ဝတ္ထုသည်။ ဥတ္တရမာတုပေတိဝတ္ထု၊ ဥတ္တရမာတုပေတိ ဝတ္ထုတည်း၊
 တတြ၊ ထိုဝတ္ထု၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလျှင်၊ သည်ကား၊ အနု ဝိဘာဝနာ၊ အနက်
 ကိုထင်စွာပြုခြင်းတည်း၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနဗ္ဗာဏ၊ ပရိ
 နိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပဌမမဟာသင်္ဂီတိယာ၊ ရှေးဦးစွာ သာမဏ
 သင်္ဂီတိယနာသည်၊ ပတ္တိတာယ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်ရှိသော်၊ အာဟ သ္မာ၊
 ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မဟာကစ္စာယနေ၊ မဟာကစ္စည်၊ မပေရ
 သည် နှစ်သက်ဘိက္ခုဟိ၊ တကျိပ်နှစ်ပါးကုန်သော ဟောင်းတို့နှင့်၊ သန္တိ၊
 တကွ၊ ကောသမ္ဘိယာ၊ ကောသမ္ဘိပြည်၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနီးဖြစ်သော၊ အည
 တရဝ္ဗိ၊ တခုသော၊ အရညာယတနေ၊ တောအရပ်၌၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ
 ၍၊ တေနစသမယန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဥဒေသ၊ ဥဒေအမည်ရှိသော၊
 ရညာ၊ မင်း၏၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ အမေတ္တာ၊ အမတ်သည်၊
 ကာလမကာသိ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ တေနစ၊ ထိုအမတ်သည်လည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊
 ရှေး၌၊ နဂရေ မြို့၌၊ ကမ္မန္တာ၊ အမှုတို့ကို၊ အဓိဗ္ဗိတ၊ စီမံအပ်ကုန်သည်၊
 အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ရာဇာ ဥဒေနမင်သည်၊ တဿ၊
 ထိုအမတ်၏၊ ပုတ္တံ၊ သားဖြစ်သော၊ ဥတ္တရိနာမ ဥတ္တရအမည်ရှိသော၊ ဝေ
 ကံ၊ လူလင်ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ တဝ၊ လင်၏၊ ပိတရ၊ အဘ

သည်။ အဓိပ္ပာယ်တော်စီရင်အပ်ကုန်သော၊ ကမ္မန္တ၊ အမှုတို့ကို။ သမနုဿာသ
သဿ၊ စီရင်ဆုံးမသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုဥတ္တရလုလင်ကို၊ သေနာပတိဌာ
နေ၊ စစ်သူကြီးအရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထား၏၊ သော၊ ထိုဥတ္တရလုလင်သည်၊ ဧက
ဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ နဂပေပဋိသင်္ခါရိယာနံ၊ မြို့ကိုပြုပြင်အပ်ကုန်သော၊ ဓါရုနံ၊
သစ်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၊ ဌ၊ ဝ၊ ဖု၊ ကိယော၊ လက်သမားတို့ကို၊ ဂဟေ
တွာ၊ ခေါ်၍၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ဂတော၊ သွား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတော၌၊ အာယသ္မ
တော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မဟာကစ္စာယနတ္ထရဿ၊ မဟာ
ကစ္စသုံးမထေရ်၏၊ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ဥပဂတိံ၊ ကပ်၍၊ တတ္ထ၊ ထို
အရပ်၌၊ ပံသုကူလစိဝရံ ပံသုကူသင်္ကန်းကို၊ ပါရမိတွာ၊ ခြုံ၍၊ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်
ငြိမ်ရာအရပ်၌၊ နိသိန္တံ၊ ထိုင်နေတော်မူသော၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
၍၊ ဣရိယာပထေယဝ၊ ဣရိယာဝုထံ၌သာလျှင်၊ ပသိဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍၊
ကတပဋိသန္ဓာရော၊ ပြုအပ်သောကောင်းအစေ့အစပ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဝန္တိတွာ၊
ရှိသို၊ ၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ် လျော်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒိ ထိုင်နေ၏၊ ထေ
ရော၊ အရှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်သည်၊ တဿ၊ ထိုဥတ္တရလုလင်အား၊ ဓမ္မံ၊
တရားတော်ကို၊ ကထေသိ၊ ဟော၏၊ သော၊ ထိုဥတ္တရလုလင်သည်၊ ဓမ္မံ၊ တ
ရားကို၊ သုတွာ ကြားနာရ၏၊ ရတနတ္ထယေ၊ တေနာသုံးပါး၌၊ သဗ္ဗာတဗ္ဗဿ
ဒေါ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သရဏေသု၊ သရ
ဏဂုံသုံးပါးတို့၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ထေရံ၊ အရှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်
ကို၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ သွာတနာယ၊ နက်ဖန်အယိုဌ၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊
ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ သိက္ခဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊ သမ္ဘံ၊ တကွ၊ အနုကမ္ပံ၊ အပဉ်သ
နားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ အဓိဝါသေတု၊ သည်းခံတော်မူ
ပါတုရား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိမန္တံ၊ ပင့်ဖိတ်၏၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာကစ္စည်း
မထေရ် သည်၊ တုဏှိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်၊ အဓိဝါသေတိ၊ သည်း
ခံတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုဥတ္တရလုလင်သည်၊ တတော၊ ထိုတောအရပ်မှ၊ နိက္ခ
မိတွာ ထွက်၍၊ နဂရံ မြို့သို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော၊
ဥပါသကာနံ၊ ဥပါသကာတို့အား၊ ထေရော၊ မထေရ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊
သွာတနာယ၊ နက်ဖန် ဆွမ်းအယိုဌ၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဖိတ်အပ်၏၊ တုဌေ
ဟိပိ၊ သင်တို့သည်လည်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဓါနုဂ္ဂံ၊ အလှူတင်းကုပ်သို့၊ အာဂန္တုဗ္ဗံ၊
လာအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာပိက္ခိ၊ ပြောကြား၏၊ သော၊ ထိုဥတ္တရ လုလင်
သည်၊ နုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ခက် ပြောက်သောနေ့၌၊ ကာလသေဝ၊ စော
စောကပင်လျှင်၊ ပဏိတံ၊ ပွန်မြတ်သော၊ ခါဒနိယံ၊ ခဲသွယ်ကို၊ သောဇနိ

ယံ၊ဘောဇဉ်ကို၊ ပရိယာဒါပေတွာ၊စိရင်စေ၍၊ ကာလံ၊အခါကို၊ အာရော
 စာပေတွာ၊ သျှောက်ကြားစေ၍၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ဟောနိုးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊တကွ၊
 အာ၊အန္တိန္ဒြိယ၊ကြွလာသော၊ ထေ၊သော၊ အရှင်မဟာ၊ ကစူညးမထေရ်
 အား၊ပစ္စုပ္ပန်၊ခရီးပြီးပြီဆိုခြင်းကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ဝန္တိတွာ၊ရှိရိုး၍၊ပု၊ရက္ခိ
 တွာ၊ရှေ့သွားပြု၍၊ဂေဟံ၊အိပ်သို့၊ ပဝေသေသိ၊ဝင်တော်မူစေ၍၊ အထ၊
 ထိုနောက်မှ၊ မဟာ၊မဟာ၊ကဗ္ဗိယပစ္စတ္တဏေ၊အတ္တတေသု၊မြတ်သောသူတို့
 နေခြင်းငှါဆိုက်သောအပ်သောအခင်းတို့ကို၊ခင်းထားအပ်ကုန်သော၊အာ
 သနသု၊နေရာတို့၌၊ထေ၊ရေစ၊အရှင်မဟာ၊ကစူညး မထေရ် သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဘိက္ခု၊သူစ၊ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ နိသိန္ဓေ၊သု၊ထိုင်နေ
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝန္တပုပ္ဖရူ၊မဟိ၊နံ၊သာပန်းအခိုးအထုံတို့ဖြင့်၊ပူဇံ၊ပူဇော်
 ခြင်းကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ပဏီတေန၊မွန်မြတ်သော၊ အနုပါနေန၊ထွမ်းအပျော်
 ဖြင့်၊သန္တပေတွာ၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေ၍၊ သဗ္ဗာတပသာဒေါ၊ကောင်း
 စွာဖြစ်သော ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကတဉ္စလီ၊ ချီ၊သာလက်အင်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုမောဒနံ၊ထွမ်းအနုမောဒနာကို၊ သုတွာ၊ကြားနာ၍၊
 ကတာနုမောဒနေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော အနုမောဒနာရှိသော၊ ထေ၊ရေ၊အရှင်
 မဟာ၊ကစူညးမထေရ်သည်၊ ဝန္တိန္ဒြေ၊ ကြွသွားတော်မူသည် ရှိသော်၊
 ဝတ္ထံ၊သဝိတ်ကို၊ဝဟေတွာ၊ကိုင်၍၊ အနုဝန္တိန္ဒြေ၊ လိုက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊
 နာရတော၊မြို့မှ၊ နိက္ခိတွာ၊ထွက်၍၊ ပတ်နဝတ္ထေန္တော၊ ပြန်နစ်သည်ရှိ
 သော်၊ တုမှဟိ၊အရှင်ဘုရား တို့သည်၊နိဗ္ဗံ၊အဖြူ၊ မမ၊အက္ခန္တင်၏၊ဂေဟံ၊
 အိပ်သို့၊ပဝိသိဘဗ္ဗံ၊ဝင်အပ်၏၊ ဣတံ၊ဤသို့၊ယာစိတွာ၊တောင်းပန်၍၊ထေ
 သော၊မထေရ်၏၊အဓိဝါသနံ၊သည်းခံတော်မူခြင်းကို၊ဥတွာ၊ထိ၍၊နိဝတ္ထိ
 ပြန်နစ်ခဲ့၍၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ထေရံ၊မထေရ်ကို၊ ဥပဋ္ဌဟန္တော၊လုပ်ကျွေးသော၊
 သော၊ထိုဥတ္တရလုလင်သည်။ တဿ၊ထိုအရှင်မဟာ၊ကစူညးမထေရ်၏၊
 ဩဝါဒ၊အဆုံးအမ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊တည်၍၊သေတာပတ္တိပလံ၊သေတာ
 ပတ္တိဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ရောက်၏။ ဝိဟာဓ္မေ၊ကျောင်းသို့လည်း၊ ကာရယိ၊
 ဆောက်လုပ်၏၊ သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဥာတကေ
 စ၊အဆွေအမျိုးတို့ကိုလည်း၊ သာသနော၊သာသနာတော်၌၊အဘိပ္ပသန္ဓေ၊
 အလွန်ကြည်ညိုသည်တို့ကို၊ အကာသိ၊ပြု၏၊ အဿ၊ထိုဥတ္တရလုလင်၏၊
 မာတာပန၊အမိသည်ကား၊ မန္တရမလပရိယုဋ္ဌိတ၊ မိတ္တာ၊မန္တရတည်း
 ဟူသောအညစ်အကြေးသည် ထိုးကျင်သောမိတ်ရှိသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊
 ဧဝံ၊ဤသို့၊ ပရိဘာသိ၊ရေးရွတ်၏၊ ကိံ၊ပရိဘာသိ၊ အဘယ်သို့ ရေးရွတ်

သနည်း။ တံ၊ သင်သည်။ မမ၊ ငါသည်။ အနိစ္စ နှိ ယာဝေ။ အလိုမရှိဘဲလျက်
သာလျှင်။ သမကာနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ယံ၊ အန္တပါနံ။ အကြင်ထူမင်းအပျော်
ကို၊ အခါသိ၊ ပေးလှူ၏။ တံ၊ ထိုထမင်းအပျော်သည်။ တေ၊ သင်အား။ ပရ
လောကေ၊ တမလှန်ဘဝ၌။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ သမ္ပန္နတု၊ ပြည့်စုံပါ
စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဘာသိ၊ ခေးရွာ၏။ ဧကံ၊ တခုသော၊ မောရ
ဝိဇ္ဇကလာပံ၊ ပန၊ ဥဒေါင်းမြီးစီးကိုကား။ ဗိဟာရမဟာဒိသေ၊ ကျောင်းပူ
ဇော်သောနေ၌။ ဒိယျမာနံ၊ လှူသည်ကို၊ အနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြု၏။ သာ၊ ထိုဥတ္တရ
လုသင်၏အမိသား၊ ကာလကံ၊ ထွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ ပေတယောနိယံ၊
ပြိတ္တာတံ၊ ဥပုဇ္ဈိ၊ ဖြစ်၍၊ မောရဝိဇ္ဇကလာပဒါနာနုမောဒနေန၊ ဥဒေါင်းမြီး
စီးကိုလှူရာ၌ဝမ်းမြောက်သဖြင့်၊ အဿာ၊ ထိုပြိတ္တာမ၏။ ဧကသ၊ ဆံပင်
တို့သည်၊ နိလောစ၊ ညိုကုန်သည်လည်းကောင်း၊ သိနိဒ္ဓါစ၊ သေးသွယ်နုညို့
ကုန်သည် လည်းကောင်း၊ ဝလ္လိတဂ္ဂါစ၊ အဖျားကော့ကုန်သည် လည်း
ကောင်း၊ သုရမာစ၊ သိမ်မွေ့ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဒိဃာစ၊ ရှည်ကုန်
သော်လည်းကောင်း၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သာ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ ယဒါ၊
အကြင်အခါ၌၊ ဂင်္ဂါနဒီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သို့၊ ပိဝိဿာဒိတိ၊ ရေသောက်အံ့ဟူ၍၊
ဩဘရိ၊ သက်ဆင်း၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ နဒီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သည်။ လောဟိတ
ပူရာ၊ သွေးဖြင့်ပြည့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ ပဉ္စပဏ္ဍာ
သာဘာနိ၊ ငါးဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ခုပ္ပါယာတိဘူတာ၊ ဆာလောင်
မွတ်သိပ်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရိတွာ၊ လှည့်လည်၍၊
ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ တိရေ၊ ကမ်း၌၊ ဒိဝါဝိဟာရေ၊
နေ့သန့်ရာ၌၊ နိသိန္ဒ၊ ထိုင်နေသော၊ ကင်္ဂါရေဝတံ၊ ကင်္ဂါရေဝတကို၊ ဒိသာ၊
မြင်၍၊ အတ္တာနံ၊ ဗမိကိုယ်ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဧကသေဟိ၊ ဆံပင်တို့ဖြင့်၊
ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍၊ ဥပသကံ၊ မိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပါနိယံ၊ ရေကို၊ ယာဝိ၊
တောင်း၏။ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ။

ဒုဗ္ဗဏ္ဍာ၊ မထွသောအရေအဆင်းရှိသော၊ ဘိရုဒဿနာ၊ ကြောက်လန့်
တွယ်ကုန်ပြတတ်သော၊ ပေတိ ပြိတ္တာမသည်၊ ခုပ္ပါယာတိဘူတာ၊ ဆာ
လောင်မွတ်သိပ်ခြင်း ပြင်းစွာနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂင်္ဂါတိရေ၊ ဂင်္ဂါ
မြစ်ကမ်း၌၊ ဒိဝါဝိဟာရေဝတံ၊ နေ့သန့်ရာနေရာသို့ကပ်၍၊ နိသိန္ဒကံ၊ ထိုင်နေ
သော၊ ဘိက္ခု၊ ကင်္ဂါရေဝတအမည်ရှိသောရဟန်းသို့၊ ဥပသကံ၊ မိ၊ ကပ်လေ
၏။ အဿာ၊ ထိုပြိတ္တာမ၏။ ဧကသ၊ ဆံပင်တို့သည်၊ ဒိဃာစ၊ ရှည်ကုန်
သည်လည်း၊ အဟူ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယာဝဘူမာ၊ မတ်တတ်ရပ်လျက်နေသော်

မြေတိုင်အောင် အလေ့မဲ့၊ တွေ့ရုံကျကုန်၏။ သင်္ခေတိ၊ ထိုပြိတ္တမသည်။ ကသေဟိ၊ ဆံပင်တို့ဖြင့်၊ ပဋိန္ဒြေ၊ ကိုယ်ကိုယ်၌ လွှမ်းလျက်၊ ဥပသင်္ကပ္ပ၊ ကပ်၍၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောကောင်းကံ၊ အဖြစ်၊ ဆိုလေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣမာန္တေဂါယာ၊ ဤနှစ်ဂါယာတို့ကို၊ သင်္ဂီတကာရေဟိ၊ သင်္ဂီတ၊ ယနေ့တင်ဆရာတို့သည်၊ ဣမ၊ ဤဥတ္တမ-မာတုပေတိဝတ္ထု၌ အာဓိတော၊ အစမှ ဌာပိတော၊ ထားအပ်ကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ ဘိရုဒဿနာတိ၊ ဘိရုဒဿနာဟူသည်ကား၊ ဘာသာနာဒဿနာ၊ ဧည့်သင်္ကပ္ပ၊ ဖွယ်ကပ်ပြတတ်သော၊ ဂရုဒဿနာ၊ ဝန်လေသော၊ အမြင်ရှိသော၊ ဣတိဝ၊ ဤသို့လည်း၊ ပ၊ ဌာ၊ ပါဌ်ရှိ၏။ ဝိဂစ္ဆတောယ၊ ကော်သုင်ရုံ၌၊ ဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘာရိယဒဿနာ၊ ဝန်လေသော၊ အမြင်ရှိသော၊ ဣတိအသိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ယာဝတူသာလမ္ပဓရေဟိ၊ ယာဝတူသာလမ္ပဓရဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဘူမိ၊ မြေသည်၊ ဒတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလေသံ၊ ဩလမ္ပန္တံ၊ တွေ့ရုံကျကုန်၏။ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဘိက္ခုန္တိစ၊ ဘိက္ခုဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမာနောကံ၌၊ သမဏန္တစ၊ သမဏဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကင်္ခါရေတက္ခေမ္မမဝ၊ ကင်္ခါရေတမဝေရ်ကံသလျှင်သန္တယ၊ ရှည်၍ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သာပနာပတိ၊ ထိုပြိတ္တမသည်ကား၊ တံဝေရ်၊ ထိုကင်္ခါရေတမဝေရ်သို့၊ ဥပသင်္ကပ္ပတွာ၊ ကပ်၍၊ ပနိယံ၊ သေသံရေကု၊ ယာဝန္တံ၊ တောင်းလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

ဘန္တေအရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ယပေသ၊ အကြင်အခါမှ၊ ကာလ၊ ကာလ၊ သေလွန်ခြင်းကုပြုသည်၊ အဋ္ဌံ၊ ဖြစ်၏။ ဖေတော၊ ထိုသေသွန်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဋ္ဌပဏ္ဏာသဝသယန၊ ငါ့ဆွေငါ့နှစ်တို့ပတ်လုံး ဘုန္တ၊ စားအပ်သော၊ တောဇနိယံဝ၊ စားဘွယ်ကုလည်းကောင်း၊ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝိတံ၊ သောက်အပ်သော၊ ပနိယံဝ၊ ရေကုလည်းကောင်း၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိပဘူး၊ ဘန္တေအရှင်ဘုရား၊ တွံ၊ အရှင်ကောင်းသည်၊ တသိတာတသိတာသ၊ ရေတမ္ပတံသည်ဖြစ်၍၊ ပနိယံယ၊ သောက်ရေအလိုငှါ အာဟိဏ္ဏန္တိယာ၊ လှည့်သည်သော၊ ဓေတပည့်တော်အောင်၊ ပနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမံဂါယံ၊ ဤဂါယာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ၌၊ နာဘိဇာနာမိဘုတ္တံဝါတိ၊ နာဘိဇာနာမိဘုတ္တံဝါဟူသည်ကား၊ ဝေံ၊ ဤသို့ ဒီဃမန္တရေကာလေ၊ ရှည်မြင့်စွာသော၊ ပိုင်းအခြား

ရှိသောကာလပတ်လုံး၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုတ္တံဝါ၊ စားဘူးသည်
ကိုသည်းကောင်း၊ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို၊ ပီတံဝါ၊ သောက်ဘူးသည်ကို
လည်းကောင်း၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မဘိစဘူး၊ နဘုတ္တံ၊ မစားဘူး၊ နပီတံ၊ မသောက်
ဘူး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တသိတာတိ၊ တသိ
တာဟူသည်ကား၊ ပိပါသိတာ၊ မွတ်သိပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပါနီယာယာတိ၊ ပါနီ
ယာယဟူသည်ကား၊ ပါနီယတ္ထာယာ၊ သောက်ရေအလို့ငှါ၊ အာဟိဏ္ဏန္တိ
ယာ၊ ထည့်သော၊ မေတပည့်တော်မအား၊ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို၊ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ ဒေဟိ၊ ပေးတော်မူပါလော့။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယော
ဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဣတော၊ ဤဂါထာမှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ။

ဘောတိဣတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ သိတောဒကော၊ ချမ်းအေးသောရှေ့သော၊
အယံဂင်္ဂံ၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်သည်၊ ဟိမဝန္တာ၊ ဆီးနှင်းရှိသောကြောင့်ဟိမ
ဝန္တာဟုဆိုအပ်သောတောင်မှသာလျှင်၊ သန္ဓတိ၊ စီး၏၊ ဧတ္ထော၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်
မှ၊ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို၊ ဂဟေတွာနုယူ၍၊ ပီတံ၊ သောက်လော့၊ ကိံကံ၊ သွား
အဘယ်ကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို၊ ယာစာမိ၊
တောင်းဘိသနည်း။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊
ဂင်္ဂံ၊ ယံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို၊ သဂေဂဏ္ဍာ
မိ၊ အကယ်၍ယူသည်ဖြစ်အံ့၊ ဤသို့ယူသည်ရှိသော်၊ မေတပည့်တော်
မ၏၊ ပါပကမ္မဗလေန၊ မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ သန္ဓမာနံ၊ စီးသော၊
ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ လောဟိတံ၊ သွေးဖြစ်၍၊ ပရဝတ္တတိ၊ ညွှတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို၊ ယာစာမိ၊ တောင်းပါ၏၊ ဘောတိဣတ္ထိ၊ အို
မိန်းမ၊ ကိန္နု၊ အသို့နည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊
ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသောကာယဒုစရိုက်
ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော့၊ ဝါစာယန္တု၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆို
ခြင်းအစရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော့၊ မနုဿာ၊ ပိတ်ဖြင့်၊
ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကိုမိမိသို့ရှေးရှုကြံခြင်းအစရှိသောမနောဒုစရိုက်
ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော့၊ ဘောတိဣတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ ကိဿကမ္မပိပါကေ
န၊ အဘယ်သို့သောမကောင်းမှုကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ ဂင်္ဂံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သည်
တေ၊ သင်အား၊ လောဟိတံ၊ သွေးသည်၊ ဘောတိ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မေတပည့်တော်မ၏၊ ဝုတ္ထော၊
သားဖြစ်သော၊ ဥတ္တရော၊ ဥတ္တရ လူသင်သည်၊ သဒ္ဓေါ၊ ရတနာသုံးပါး၌
ကြည်ညိုခြင်း ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်း ရှိသော၊ ဥပါသကော၊

ရတနာသုံးပါးတို့ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍လည်းကပ်သောသူသည်။ အာသိ၊
 ဖြစ်၏။ သော။ ထိုတပည့်တော်မ၏ သားဖြစ်သော ဥတ္တရလုလင်သည်။
 မဟံ၊ တပည့်တော်မ၏။ အကာမာယ၊ အလိုမရှိဘဲ။ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့
 အား။ စိဝရဉ္စ၊ သင်္ကန်းကို လည်းကောင်း။ ပိဏ္ဍပါတဉ္စ၊ ဆွမ်းကိုလည်း
 ကောင်း။ ပစ္စယဉ္စ၊ သူနာအားလျောက်ပတ်သော ဆေးကိုလည်းကောင်း။
 သယနာသနဉ္စ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို လည်းကောင်း။ ပဝန္နေသိ၊ ပေး
 လှူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ မန္တေ၊ ရှေး။ မိမိ
 ဥစ္စာတို့ကို မပေးလှူရက်နှလွှာရုံမကလျှို့ဝှက်ခြင်းသဘောရှိသော မန္တေ
 သည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဒ္ဓုတာ၊ အမြဲမပြတ်ကင်၍ နှိပ်စက်
 အပ်သည်။ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဥတ္တရ၊ ချစ်သားဥတ္တရ၊ တုံ၊ သင်သည်။ မဟံ၊
 ငါ၏။ အကာမာယ၊ အလိုမတူဘဲ။ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ယံစိဝရဉ္စ၊
 အကြင်သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။ ယံပိဏ္ဍပါတဉ္စ၊ အကြင်ဆွမ်းကိုလည်း
 ကောင်း။ ယံပစ္စယဉ္စ၊ အကြင်သူနာအားလျောက်ပတ်သောဆေးကိုလည်း
 ကောင်း။ ယံသယနာသနဉ္စ၊ အကြင် ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို လည်း
 ကောင်း။ ပဝန္နေသိ၊ လှူ၏။ ဧတံ၊ ဤသင်ပေးလှူအပ်သော ပစ္စည်းလေးပါး
 သည်။ ပရလောကဗ္ဗိ၊ တမလွန်လောက၌၊ တေ၊ သင်အား။ လောဟိတံ၊
 သွေးသစ်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုတပည့်တော်
 မသားကုသိုလ် ကို၊ ပရိဘာသာမိ၊ ရေးရွတ် ကျိန်ဆိုမိ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ တဿကမ္မဿဝိပါကေန၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးအားဖြင့်
 မေ၊ တပည့်တော်မအား။ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ရေသည်။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်ဆို၏။ ဣမာ၊ ဤဂါထာတို့
 သည်။ ထေရဿစ၊ မထေရ်၏လည်းကောင်း။ ပေတိယာစ၊ ပြိတ္တာမ၏လည်း
 ကောင်း။ ဝစနပဋိဝစနဂါထာ၊ စကားဆိုခြင်းစကားတုံ့ပြန်ခြင်းဂါထာတို့
 တည်း။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဟိမဝန္တတေတိ၊ ဟိမဝန္တတောဟူသည်ကား၊
 ဟိမဿ၊ ဆီးနှင်း၏။ အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟိမဝါတိ၊
 ဟိမဝါဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမတော၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတရာဇတော၊
 တောင်မင်းမှ၊ သန္ဓတိတိ၊ သန္ဓတိဟူသည်ကား၊ ပါနိယံ၊ ရေသည်။ သဝတိ၊
 စီး၏။ ဧက္ကောတိ၊ ဧက္ကောဟူသည်ကား၊ မဟာဂင်္ဂါတော၊ မဟာဂင်္ဂါမှ၊
 ကိန္တိ၊ ကိန္တိဟူသည်ကား၊ ကသ္မာ၊ အာသိကြောင့်။ မံယာစသိပါနိယန္တိ၊
 မံယာစသိပါနိယံဟူသည်ကား၊ ဂင်္ဂါနဒံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သို့၊ ဩတရိက္ခာ၊ သက်

၃၁၄

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဆင်း၍၊ ယထာရစ်၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ပိဝါဟိ၊ သောက်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏။ ။

လောဟိတံ၊ မ ပရိဝတ္တတိတိ၊ လောဟိတံ မေ ပရိဝတ္တတိ ဟူသည် ကား၊ သန္တုခာနံ၊ စီးသော၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ မယံ၊ တပည့်တော်မ၏၊ ပါပ ကမ္မဒေသနံ၊ မကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးကြောင့်၊ လောဟိတံ၊ သွေးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိဝတ္တတိပရိဏမတိ၊ ညွှတ်၏၊ တာယ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ ဂဟိတမတ္တံ၊ ယူကာမျှ၍၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ လောဟိတံ၊ သွေးသည်၊ ဇာယ တိ၊ ဖြစ်၏။ ။

မယံအကာမာယာတိ၊ မယံအကာမာယဟူသည်ကား၊ မမ၊ တပည့် တော်မ၏၊ အနန္တန္တိယာ၊ အလိုမရှိဘဲ၊ ပဝေစ္ဆေတိတိ၊ ပဝေစ္ဆေတိဟူ သည်ကား၊ ဒေဘံပေ၊ လှူ၏၊ ပစ္စယန္တိ၊ ပစ္စယံဟူသည်ကား၊ ဂိလာဒုပစ္စယံ၊ သူနာတို့၏အသောက်အပံ့ဖြစ်သောဆေးပစ္စည်းကို၊ ဧဟန္တိ၊ ဧတံဟူသည် ကား၊ စိဝနာဒိကံ၊ သက်နားအစရှိသော၊ ယံဧတံပစ္စယဇာတံ၊ အကြင်ပစ္စည်း အပေါင်းကို၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ပဝေစ္ဆေသိဒေသိ၊ လှူ၏၊ ဧတံ၊ ဤ သင်၊ ပ၊ လှူသောပစ္စည်းလေ၊ ပါးသည်၊ ဧတံ၊ သင်အား၊ ပရေလောကသို့၊ တမလူနံ၊ လောက၌၊ လောဟိတံ၊ သွေးသည်၊ ဥတ္တရ၊ ဥတ္တရေလုလင်၊ ဟော တု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အဘိသပဝေသနံ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်၏အ စွမ်းအားဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြု ပေသော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံတည်း၊ တဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏၊ ဝိပ၊ ကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပေတဇနာ၊ ပေတဇနာခြင်းတည်း။ ။

အယံ၊ ထိုအခန်း၌၊ အာယသ္မာရေဝတော၊ အရှင်ရေဝတသည်၊ တံပေ တိ၊ ထိုပြိတ္တာမကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရေသွန်း၍၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ဟောင်းသံဃာအား၊ ပ၊ နိသံ၊ သောက်ရေကို၊ အဒါသိ၊ လှူ၏၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအဖို့ငှါ၊ စရိတွာ၊ လှည့်လည်၍၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ အဒါသိ၊ လှူ၏၊ သင်္ကာရေက္ခုဒ္ဓာဒိတော၊ အရှက်ပုံအထက်အစရှိသည်မှ၊ ပံသုက္ကသံ၊ ပံသုက္ကသင်္ကန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝေဝိတွာ၊ ဖွတ်၍၊ ဘိသိဋ္ဌံ၊ တုံ့၍၊ နုလည်းကောင်း၊ စိမိလကမ္မံ၊ ခြေသုတ်ပုဆိုးနွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ အဒါသိ၊ လှူ၏၊ တေနစ၊ ထိုသို့ရည် ညွှန်း၍လှူသောကြောင့်လည်း၊ အဿာပေတိယာ၊ ထိုပြိတ္တာမအား၊ ဗိဗ္ဗသမ္ပတ္တယော၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သည်၊ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သာ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ ထေရုဿ၊ မထေရ်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတံ၊

၂-ဥပရိဝဂ်-၁၀-ဥတ္တရမာတုပေတဝတ္ထု၊

၃၀၅

သွား၍။ အတ္တနောမိမိ၏။ လဒ္ဓသမ္ပတ္တိ။ အော်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို။
 ထေချဿ။ ရေဝတမထေရ်အား။ အဿတိ။ ပြု၏။ ထေရော။ ဧဝတမထေရ်
 သည်။ တံပဝတ္တိ။ ထိုအကြောင်းကို။ အတ္တနောမိမိ၏။ သန္တိကံ။ အထံသို့။
 ဥပဂတာနံ။ ကပ်ရောက်လာကုန်သော။ ဗဟုနံ။ များစွာကုန်သော။ ပရိသန္နံ။
 ပရိသတ်တို့အား။ ပကာသေတွာ။ ပြီး။ ဓမ္မကထံ တရားစကားကို။ ကထေ
 သိ။ ဟောတော်မူ၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ မဟာဇနော။ လူများအပေါင်းသည်။
 သဗ္ဗာတသံဝေဂေါ။ ကောင်းစွာဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်။ ဝိဂတ
 မလမစ္ဆေရာ။ ကင်းသော အညစ်အကြေး တည်းဟူသော မစ္ဆေရှိ
 သည်ဟုတွေးဖြစ်၍။ ဒါနသီလာဒိကုသလဓမ္မာဘိရတော။ ဒါနသီလအစ
 ရှိသော ကုသိုလ်တရား၌ ဓမ္မလျော်သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤ
 သည်ကားအပြီးတည်း။ ။ န္နဒံပနပေတဝတ္ထု။ ဤပေတဝတ္ထုကို။ ဒုတိ
 ယသင်္ခါယံ။ ဒုတိယသင်္ခါယန၌။ သင်္ခါယံ။ သင်္ခါယနကို။ အာရဠံ။
 တင်အပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ။ ဖြတ်အပ်၏။ ။ ဥတ္တရမာတုပေတဝတ္ထု
 ဝတ္ထုနာ။ ဥတ္တရမာတုပေတဝတ္ထု အတွင်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်
 ပြီး ။

၂-ဥပရိဝဂ်-၁၁-သုတ္တပေတဝတ္ထု၊

အဟံပုရေပဗ္ဗဇိတဿဘိက္ခုနောတိဣဒံ။ အဟံပုရေပဗ္ဗဇိတဿဘိက္ခု
 နောအစရှိသောဤဝတ္ထုသည်။ သုတ္တပေတဝတ္ထု။ သုတ္တပေတဝတ္ထုတည်း။
 တဿ။ ထိုသုတ္တပေတဝတ္ထု၏။ ဥပ္ပတ္တိ။ ဖြစ်ကြောင်းကား။ က။ အတယ်
 နည်း။ ကိရုဗျံ။ ဤသို့။ သာဝတ္ထိယာ။ သာဝတ္ထိပြည်၏။ ဒ။ ဝိနာရေဒေနိဒ္ဒံ။
 အညတခုသို့။ တခုသား။ ဂါမကေ။ ရွာငယ်၌ အမှူးကံ။ ငတို့၏။ သတ္တရိ။
 ဖြတ်စွာထုရားသည်။ အနုပ္ပန္နေယေဝ။ ပွင့်တော်မမူမီသာလျှင်။ သတ္တန္တံ။ သာ
 သတာနံ။ အနုစုနုစုရာတို့၏။ ဥပရိ။ အထက်၌။ အညတရော။ တယောက်
 သော။ ဒါရကော။ သူငယ်သည်။ ကေ။ တခုသော။ ပဓာနကဗျဉ္ဇံ။ ငမ္မေဗျဉ္ဇာ
 ကို။ ဥပဋ္ဌဟိ။ လုပ်ကျွေး၏။ တဿ။ ထိုသူငယ်၏။ မာတာ။ အမိသည်။ ဗ။ သို့
 ထိုသူငယ်သည်။ ဝယပတ္တက။ လေး။ အရွယ်သို့ ရောက်သော အခါ၌။ တ
 သတ္ထာယ။ ထိုသူငယ်အထို့၌။ သမာနကုလံ။ တ။ တူသော ဒ။ မျိုးမှ။
 အညတရိ။ တယောက်သော။ ကုလမိတရံ။ အမျိုးသမီးကို။ အာနေသိ။ အောင်
 ၍။ ဝိဂါဟဒိဝသေယေဝစ။ လက်ထပ်ထိန်းများသောနေ့၌သာလျှင်။ ဧသော

ကုမာရော၊ ဤသုဇယံ သည်၊ သဟာယေဟိ၊ အပေါင်းအတော်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
 တက္က၊ နာယိတုံ၊ ရေချိုးအံ့သောဌာ၊ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အဟိနာ၊
 မြွေသည်၊ ဒဋ္ဌော၊ ကိုက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကာလမကာသိ၊ သေခြင်းကံပြု၏၊
 ယက္ခဂါဟေန၊ ဘီလူးဖမ်းသဖြင့်၊ ကာလမကာသိ၊ သေခြင်းကံပြု၏၊ ဣတိပိ
 ဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏သော၊ ထိုသတို့သားသည်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား၊ ဥပဋ္ဌာနေန၊ လုပ်ကျွေးသဖြင့်၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ကုသ
 လကမ္ဘံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊ ဌိတောဝိ၊ တည်သော်လည်း၊ တဿာ
 ဒါရိကာယ၊ ထိုသုဇယံ၌၊ ပဋိဗန္ဓဝိတ္တတာယ၊ တပ်နှစ်သက် သောဝိတ်
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိမာနပေတော၊ ဝေမာနိကပြိတ္တာသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၍၊ ပန၊ အထူးကား၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည်၊
 မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ သော၊ ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာသည်၊ တံဒါရိကံ၊ ထိုသုဇယံမကို၊
 အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဝိမာနံ၊ ဝိမာန်သို့၊ နေတုကာမော၊ ဆောင်လိုသည်ဖြစ်၍၊
 ကေနနုခေါဥပါယေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ သော၊ ဤသုဇယံ
 မသည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကမ္ဘံ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ခံစားအပ်
 သောအကျိုးရှိသောကံကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊ မယာ၊ ငါနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ဣဝ၊
 ဤဗိမာန်၌၊ အဘိရမယျာမ၊ လွန်စွာမွေ့လျော်ကုန်အံ့နည်း၊ တဿာ၊ ထို
 သုဇယံမ၏၊ ဒိဗ္ဗဘာဂသမ္ပတ္တိယာ၊ နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်၏ပြည့်စုံခြင်း
 ကို၊ အနုဘာဝနဟေတု၊ ခံစားရအံ့သော အကြောင်းကို၊ ဝိမသေန္တာ၊ စူး
 စမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော် စိဝရကမ္ဘံ၊ သက်နိုးချုပ်ခြင်းအမှုကို၊ ကရေန္တံ၊
 ပြုတော်မူသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မနုဿဉ္စပေန၊
 လူ၏အသွင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သုတ္တ
 ကေန၊ အပ်ချည်ဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အလိုသည်၊ အတ္ထိကိ၊ ရှိသည်မဟုတ်လော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်၏၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာ၊ စိဝရကမ္ဘံ၊ သက်နိုး
 အမှုကို၊ ကရေမ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော် မူအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့အပ်ချည်ဖြင့်အလိုရှိပါမူကား၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 အသုကတ္ထိံ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ သုတ္တဘိက္ခံ၊ အပ်ချည်အဖို့
 ဌာတုညံလည်ခြင်းကို၊ စရထ၊ ထုညံလည်တော်မူပါကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တဿာဒါရိကာယ၊ ထိုသုဇယံမ၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ပစ္စေ
 ကဗုဒ္ဓေါ၊ အရှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ စာရ
 န္တရေ၊ အိပ်တံခါး၌၊ အဋ္ဌာယိ၊ ရပ်တော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သာ၊ ထိုသ

တို့သွီးသည်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပဿန္တမာနဿ၊
 ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ အယျော၊ အရှင်သည်၊ သုတ္တ
 ကေန၊ အပ်ချဉ်ဖြင့်၊ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတု၊ ဝမ်း၍၊ ဧကံ။
 တခုသော၊ သုတ္တဂုဋ်၊ ချည်းလုံးကို၊ အဒါသိ၊ လူ၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ သော
 အမနုဿော၊ ထိုဝေမာနကပြိတ္တာသည်၊ မနုဿဂ္ဂပန၊ လူ၏အသွင်ဖြင့်၊
 တဿာဒါရိ၊ ကာယ၊ ထိုသူငယ်မ၏၊ ဗာရံ၊ အိမ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ တဿာ၊
 ထိုသူငယ်မ၏၊ မေတရံ၊ အမိကို၊ ယာမိတွာ၊ တောင်း၍၊ တာယ၊ ထိုသတို့
 သွီးနှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်၊ ဝထိတွာ၊ နေ၍၊ တဿာ၊
 ထိုသူငယ်မ၏၊ မေတုယာ၊ အမိအား၊ အနုဂ္ဂဟတ္ထံ၊ ပြီးခြောက်ခြင်းအကျိုး
 ဌ၊ တထိ၊ ဂေဟေ။ ထိုအိမ်၌၊ သဗ္ဗတာဇနာနံ၊ အလုံးစုံသော အိုးခွက်တို့ကို၊
 ဟိ၊ ညသု၊ နန္တဿ၊ ငွေရွှေဖြင့်၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသော
 အိုးခွက်တို့၌၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာသည်၊ ဒေဝ
 ဒတ္တိကခနံ၊ နတ်သည်ပေးအပ်သောဥစ္စာတည်း၊ ကေနစိ၊ တစ်စုံတယောက်သော
 သူသည်၊ နဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိခိ၊ နေ့၏၊ တဗ္ဗဒါရိကံ၊ ထို
 သူငယ်မကိုလည်း၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍၊ အတ္တနော။ မိမိ၏၊ ဝိမာနံ၊ ဝိမာန်သို့၊
 အဂမာသိ၊ သွား၏၊ တဿာ။ ထိုသူငယ်မ၏၊ မေတာ၊ အမိသည်။ ဗဟုတံ၊
 နားစွာသော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ သဘိတွာ၊ ရေ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥတကောနဉ္စ၊
 အဆွေအမျိုးတို့အား၎င်း၊ ကပဏဒ္ဓိကာဒိနဉ္စ၊ အတီးကျန်သောယူရီးသွား
 အစရှိသည် တို့အား၎င်း၊ ဒတုာ၊ ပေးလှူ၍၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊
 ပရိယုတ္တံတွာ၊ သုံးဆောင်၍၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုသည်ရှိသော်
 မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတာ၊ သမီးသည်၊ စေအာဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍သာသည်ဖြစ်အံ့၊
 ဣဒံခနံ၊ ဤဥစ္စာကို၊ ဒေသထ၊ ပြကုန်လော၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဥတကောနံ၊ အဆွေ
 အမျိုးတို့အား၊ ကယေတွာ၊ ပြောကြား၍၊ ကာလမကာသိ၊ သေခြင်းကံပြု
 ၍၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သတ္တန္တံဝဿသတောနံ၊ အနှစ်ချနစ်ချတို့၏၊ အစွ
 ယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သော
 ကေ၊ လောက၌၊ ဥ၊ ဇွဲတွာ၊ ပွင့်တော်မူ၍၊ ပဝတ္ထိတဝေဓမ္မစက္ကေ၊ ဖြစ်စေ
 အပ်ပြီးသောမြတ်သောတရားစက်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်
 အားဖြင့်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်
 တဿာ၊ ဣတ္ထိယာ၊ ထိုမိန်းမအား၊ တေနအမနုဿေန၊ ထိုဝေမာနကပြိတ္တာ
 နှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ ဝသန္တိယာ၊ နေစဉ်၊ ဥက္ကဏ္ဌာ၊ ပျင်းရိခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊
 ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ တံ၊ ထိုနတ်ပြိတ္တာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အယျ

၃၁၈

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

ပုတ္တ၊ အရှင်သာ၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ သကညေဝဂေဟံ၊ မိမိအိမ်သို့ သာလျှင်၊ ပရိနေဟိ၊ တာဝန်ပြန်ပို့ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

အယုပုတ္တ၊ အရှင်သာ၊ ဥပသင်္ကမ္ပ၊ အကျွန်ုပ်အိမ်သို့ကပ်၍၊ ယာပိတာ၊ အရိယာတို့၏ တောင်းခြင်းဖြင့်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအံ့ရှင်မြတ်သည် တောင်းအပ်သော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေ့ဘဝ၌၊ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ကာမဂုဏ်စသောအညစ်အကြေးတို့ကို မိမိသန္တာန်မှအကြွင်းမဲ့ စွန့်ပစ်တတ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန်းအား၊ သုတ္တံ၊ ဝါချည်ကို၊ အဒါယံ၊ ပေးလှူ၏၊ တဿ၊ ထိုပစ္စေက ဗုဒ္ဓါအားဝါချည်ကို ပေးလှူခြင်း၏၊ ဝိပုလပလော၊ များမြတ်သောပြည့်စုံခြင်းဟုဆို ခပ်သော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးကို၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥပလတ္တတိ၊ ရအပ်ခံစားအပ်၏၊ ဝတ္ထကောဓိုယောစ၊ အဝတ်တို့၏ကုဋေတို့သည်လည်း၊ ဗဟုက၊ များကုန်သည်၊ ဟုတူ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ မေအကျွန်ုပ်အား၊ ဥပဗ္ဗုရေ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ပုပ္ဖာတိကိဏ္ဍံ၊ ပန်းမျိုးတို့ဖြင့်အလွန်ပြွမ်းထင်သော၊ အနုကပိတ္တံ၊ အထူးထူးအပြားအပြားဆန်းကြယ်သောပန်းချီအမှုရှိထသော၊ နရနာရိသေဝိတံ၊ အခြံအရံ ဖြစ်ကုန်သောယောက်ျားမိန်းမ တို့သည်ငြိစ အပ်ထသော၊ မ္ဗေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်ရှိထသော၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ ဤဝိမာန်သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ သံဟံသာအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ တံဝိမာနံ၊ ထိုဝိမာန်ကို၊ ဘုဉ္ဇာမိ၊ သုံးဆောင်ရ၏၊ အနေကာသု၊ များစွာကုန်သော ဝတ္ထကောဓိသ၊ ကုဋေအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော အဝတ်တို့တင်၊ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိအပ်သမျှအလိုရှိအပ်သမျှသောအဝတ်ကို၊ နိဝါသေခံစ၊ ဝတ်လည်းဝတ်၏၊ ပါရူပိမိစ၊ ရုံလည်းရုံ၏၊ ဗဟုတဝိတ္တာ နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သောများစွာသောစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည်၊ အတ္ထိ ရှိကုန်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာသည်လည်း၊ နစတာဝဓိယတိ၊ မကုန်နိုင်သည်သာလျှင်တည်း၊ မယာ၊ ငါသည်။ တသေဝကမ္မဿ၊ ထိုဝါချည်ကိုပေးလှူခြင်းတည်းဟူသောကုသိုလ်ကံ၏သာလျှင်၊ အနုယာပနုယာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးဖြစ်သော၊ သုခဉ္စ၊ ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ သာတဉ္စ၊ သာယာအပ်သော ဣဋ္ဌာရုံကို လည်းကောင်း၊ ဣဓ၊ ဤဝိမာန်၌၊ ဥပလတ္တတိ၊ ရအပ်ခံစားအပ်၏၊ သာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ပုနဒေဝ၊ တာဝန်သာလျှင်၊ မာနုသံ၊ လူပြည်သို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကာဟာမိ၊ ပြုအံ့၊ အယုပုတ္တ၊ အရှင်သာ၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ နယနုယာဟိ၊

လူ့ပြည်သို့ပို့ဆောင်လော၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဣမာဂါယာ။ ဤဂါယာတို့ကို၊ အဘာသိ။ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ ပဗ္ဗဇိတ သာ ဘိက္ခုနောတိ၊ ဣဒံ၊ ပဗ္ဗဇိတသာ ဘိက္ခုနောဟူသော ဤစကား ၎င်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဟူ၍၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ဖန်၏။ သော၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ကာမာဒိမလသန်းကံဝေ၊ စရှိသော အညစ်အကြေးတို့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တာနတော၊ သန္တာန်မှ၊ အနုပသေသတော၊ အကြွင်းမဲ့အသဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတတ္ထာ၊ စွန့်ပစ်တတ်သောကြောင့်၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတောတိ၊ ပဗ္ဗဇိတဟူ၍၊ ဘိန္ဒုကိလေသတ္ထာ၊ ခွဲဖျက် အပ်ငြီးသော ကိလေသာ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ဘိစ၊ ဘိက္ခုဟူ၍ လည်း၊ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ အဂ္ဂေတိ၊ ထိုက်၏၊ သုတ္တန္တိ၊ သုတ္တံ ဟူသည်ကား။ ကပ္ပိယိကသုတ္တံ၊ ဝါချည်ကို၊ ဥပသင်္ကမ္မာတံ၊ ဥပသင်္ကမ္မ ဟူသည်ကား၊ မသ္မံ၊ ငါ၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကင်၍၊ ယသံ တာတိ၊ ယာပိတာဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍ အရိယာ၊ အရိယပုတ္တံသည် တိဋ္ဌန္တိ၊ ချပ်ကုန်၏။ သော၊ ဤသည်ကား၊ အရိယသံ၊ အရိယသတို့၏၊ ယာစနာ၊ တောင်းခြင်းတည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တာယ၊ ဆိုအပ်သော၊ ကာယဝိညတ္တိပယောဂုသင်္ခါတာယ၊ ကုယ်ဖြင့်သိစေအပ်သောလူ့လဟု ဆိုအပ်သော၊ ဘိက္ခာစရိယာယ။ ဆွမ်းခံတွည့်သည်ခြင်းဖြင့်၊ ယသံတာ၊ တောင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်တည်း။ တသပာတိ၊ တဿ ဟူသည်ကား၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ သုတ္တဒါနဿ၊ ဝါချည်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဝိပါကောဝိဂ္ဂလမလ္လပလ္လတိဟိ၊ ဝိပါကောဝိဂ္ဂလမလ္လပလ္လတိဟူသည် ကား၊ ဝိဂ္ဂလမလ္လောဥဇ္ဇာရဥဒယော၊ မျှားမြတ်သော အကျိုးတို့၊ မဟာဥဒယော၊ များစွာတိုးပွားသော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးကို၊ ဇေတုရဟံ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥပလက္ခတိ၊ အပ်၏။ ပစ္စန္နဘာဝိယျာတိ၊ ခံစားရေ၏။ ဗဟုကာတိ၊ ဗဟုကာ ဟူသည်ကား။ အနေကာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝတ္ထကော၊ ခိုယောတိ၊ ဝတ္ထ ကောခိုယောဟူသည်ကား။ ဝတ္ထာနံ၊ အဝတ်တို့၏၊ ကောနုယော၊ ကုန်ရတို့ သည်၊ အနေကသတသဟဿပ္ပမာဏာနိ၊ များစွာသောတသိန်းအတွင်း အရှည်ရှိကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အနေကဝိတ္တန္တံ၊ အနေကဝိတ္တံ ဟူသည်ကား၊ နာနာဝိစိတ္တကမ္ပံ၊ အထူး ထူးအပြားပြားရှိသော ပန်ချီအမှုရှိသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အနုကေ ဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ မုတ္တမဏိအာဒိဟိ၊ ပုလဲပတ္တမြားအစရှိကုန်သော၊

ရတနေဟိ၊ ရတနာတို့ဖြင့်၊ ဝိဝိတ္တရူပံ၊ ဆန်းကြယ်သောသဘောရှိသော၊
 နရနာရိသေဝိတန္တိ၊ နရနာရိသေဝိဟံ ဟူသည်ကား၊ ပရိဝါရကဘူတ
 ဟိ။ အခြံအရံဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ နရေဟိစ၊ ယောကျ်ားတို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ နာရိဟိစ၊ မိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥပသေဝိတံ၊ ငြိမ်အပ်
 သော၊ သာဟံဘုဉ္ဇာဒိတိ၊ သာဟံဘုဉ္ဇာမိဟူသည်ကား၊ သာအဟံ၊ ထိုငါ
 သည်၊ တံ၊ မိမိ၊ ထိုမိမိကို၊ ပရိဘုဉ္ဇာမိ၊ သုံးဆောင်ရ၏၊ ပါရူပဒိတိ၊ ပါရူ
 ပါမိဟူသည်ကား၊ အနေကောသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဝတ္ထကောသိသု၊ ကုစေ
 အဘိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော အဝတ်တို့တွင်၊ ဣန္ဒြိယန္တိတံ၊ အလိုရှိအပ်
 အလိုရှိအပ်သော အဝတ်ကို၊ နိဝါသေမိစေဝ၊ ဝတ်လည်းဝတ်ရ၏၊ ပရိ
 ဒဘာတိစ၊ ရုံလည်းရုံအပ်၏၊ ပဟုတဝိတ္တာတိ၊ ပဟုတဝိတ္တာဟူသည်ကား၊
 ပဟုတဝိတ္တာ၊ ပကရဏာ၊ များသောဥစ္စာအဆောက်အဦရှိသည်၊ မဟဒ္ဓနာ၊
 များသောဥစ္စာရှိသည်၊ မဟာဘာဂါ၊ များသောစည်းစိမ်ရှိသည်၊ နဝတာ
 ဝဒီယတိတိ၊ နဝတာဝဒီယတိ ဟူသည်ကား၊ တဉ္စဝိတ္တံ၊ ထိုဥစ္စာသည်
 လည်း၊ နဒီယတိ၊ မကုန်၊ ပရိက္ခယံ ပရိယာဒါနံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ နဝတ္ထတိ၊
 မရောက်၊ ။

တသေဝကမ္မသေဝိပါကမန္တယာတိ၊ တသေဝကမ္မသေဝိပါကမန္တယာ
 ဟူသည်ကား၊ တသေဝသုတ္တဒါနုပုညကမ္မဿ၊ ထိုဝါချည်အလှူကောင်းမှု
 ကံ၏၊ အန္တယာပစ္စယာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဟေတုဘာဝေန၊ အကြောင်း၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိပါကဘူတံ၊ အကျိုးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ဣန္ဒြေမရသုခသင်္ခါ
 တံ၊ အလိုရှိအပ်ကောင်းဖြစ်သော ချမ်းသာဟုဆိုအပ်သော၊ သာတဉ္စ၊
 သာယာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေမထွေဝိမာနေ၊ ဤမိမိနှင့်၊ ဥပလက္ခတိ
 ရအပ်၏၊ ဂစ္ဆာပုနဒေဝမာနုသန္တိ၊ ဂစ္ဆာပုနဒေဝမာနုသံ ဟူသည်ကား၊
 ပုနဒေဝ၊ တဘန်သာသျှင်၊ မနုဿလောကံ၊ လူပြည်သို့၊ ဥပဂစ္ဆာ၊ ကပ်၍၊
 ပုညာနိကာဟာဒိတိ၊ ပုညာနိကာဟာမိ ဟူသည်ကား၊ မပွဲ၊ အကျွန်ုပ်၏၊
 သုခဝိသေသ နိဗ္ဗာနိကာနိ၊ ချမ်းသာအထူးကို ပြီးစေတတ် ကုန်သော၊
 ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယေသံ၊
 အကြင်ကောင်းမှုတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အယံ
 သမ္ပတ္တိ၊ ဤစည်းစိမ်ကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါ
 ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ နယယုပုတ္တမန္တိ၊ နယယုပုတ္တမံ ဟူသည်ကား၊
 အယုပုတ္တ၊ အရှင်သား၊ မံ၊ ငါကို၊ မနုဿလောကံ၊ လူပြည်သို့၊ နယနေဟိ၊
 သောင်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ။

တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ သော၊ အမနုဿော၊ ထိုဝေမာနက
ပြိတ္တာသည်၊ တဿ၊ ထိုမိန်းမအား၊ ပဋိဗန္ဓဝိတ္တတယ၊ တင်နှစ်သက်
သောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုကမ္ပာယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်၊
ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို၊ အနိစ္ဆန္တော၊ အလိုမရှိသည်ဖြစ်၍။ ။

ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်၊ ဣဓ၊ ဤမိမိသို့၊ အာဂတာ ဂတာယ၊ ရောက်လာ
သော၊ တုဝံ၊ သင်အား၊ သတ္တဝယံ သတာ၊ အနှစ်ချနစ်ရာ တို့သည်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဟိ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဂုဇာစ၊ အရွယ်ကြီးနှင့်သည်လည်း
ကောင်း၊ ဇိဏ္ဌာစ၊ အိုမင်းခြင်းသည်လည်း၊ ကောင်း၊ ဘဝိဿဟိ၊ ဖြစ်သတ္တံ
တေ၊ သင်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥတကာစ၊ အဆင့်
အမျိုး တို့သည်လည်း၊ က၊ လက်တာ၊ သေကုန်ပြီ။ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊
ဣတော၊ ဤနတ်ပြည်မှ၊ တတ္ထ၊ ထိုလူ၊ ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ကိ၊ ကရိဿ
သိ၊ အောင်လျှင်သို့ပြုအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သတ္တာဟိ၊ သတ္တဟူသည်ကား၊ ဝိဘတ္တိလောက
န၊ ဝိဘတ်ကျသဖြင့်၊ နိဓ္ဒေသော၊ ညွှန်းခြင်းတည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧဝံ၊
ဤသတ္တဟူသောပုဒ်သည်။ နိဿက္ကေ၊ ပဉ္စမိ၊ အနက်၌၊ ပစ္စတ္တဝစနံ၊ ပဉ္စမ
ဝိဘတ်သက်သော ပုဒ်တည်း။ ဝဿသတာဟိ၊ ဝဿသတာဟူသည်
ကား၊ ဝဿသတတော၊ အနှစ်တရာမှ၊ သတ္တဟိ ဝဿသတဟိ၊ အနှစ်
ချနစ်ရာတို့မှ၊ ဥန္တံ၊ အထက်၌၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ဣဓ၊ ဤနတ်ပြည်သို့။ အာ
ဂတာ၊ လာ၏၊ ဣမိမိမိသို့၊ အာဂတာယ၊ လာသော၊ တုဿ၊
သင်အား၊ သတ္တဝယံ သတာနိ၊ အနှစ်ချနစ်ရာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ ဣတိ၊ အထံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇိဏ္ဌာစ ဂုဇာစ
တဟိ ဘဝိဿသိဟိ၊ ဇိဏ္ဌာစ ဂုဇာစတဟိ ဘဝိဿသိဟူသည်ကား၊ ဣဓ
ဤနတ်ပြည်၌၊ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥတု အာဟာစရေဟိ၊ ဥတု
အာဟာတို့သည်၊ ဥပထန္တိ တတ္တဘာဝါ၊ တောက်ပအပ်သော အတ္တဘော
ရှိသည်၊ ကမ္မာနုဘာဝေန၊ ကံ၏အခန့်ဘော်ကြောင့်၊ ဇတ္တကံကလံ၊ ဤသို့
သောကာလပတ်လုံး၊ ဒဟာရေကာလေနော၊ ငယ်သောကာလဖြင့်သာလျှင်၊
ဗြိတာ၊ တည်၏၊ ဣတော၊ ဤနတ်ပြည်မှ၊ ပရိ၊ လူ၊ ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍
ကမ္မဿာ၊ ကံ၏လည်း၊ ပရိက္ခိယတ္တာ၊ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နနုဿာ
နံ၊ လူတို့၏၊ ဥတု အာဟာရဝေသနံ၊ ဥတု အာဟာရတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
ဧရာဇိဏ္ဌာစ၊ အိုမင်းခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဂေယာဂုဇာစ၊ အရွယ်၌

ကြီးရင့်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ တဟိမနုဿလောကေ၊ ထိုလူပြည်၌၊
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ကိံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီ၊ အံ၊ သဗ္ဗေဝေတကာ
 လင်္ကာဉာဉာဏကတိ၊ သဗ္ဗေဝေတ ကာလင်္ကာတာ ဉာဏကော ဟူသည်
 ကား၊ ဒိဗ္ဗဿ၊ ရှည်စွာသော၊ အဒ္ဓုနော၊ ကာလသို့၊ ဂတတ္တာ၊ ရောက်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဝ၊ သင်၏၊ သဗ္ဗေဝေ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဉာဏယေ၊ ပိ။ အဆွေအမျိုးတို့သည်လည်း၊ မတား၊ သေလေကုန်ပြီ၊ တသ္မာ
 ထိုကြောင့်၊ ဣတောဒေဝ လောကတော၊ ဤနတ်ပြည်မှ၊ တတ္ထမနုဿ
 လောကံ၊ ထိုလူပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ကိံကရိဿသိ၊ အသိပြုသတ္တံ
 နည်း၊ အဝသေသမ္ပိ၊ ကြွင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ အယုဉ္ဇ၊ အသက်ကို
 လည်း၊ ဣဝေ၊ ဤနတ်ပြည်၌သာလျှင်၊ ခေပဟိ၊ ကုန်စေလော၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည့်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေန၊ ထိုဝေမာ
 နိကပြိန္ဒာသည်။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သာ၊ ထိုမိန့်မသည်၊ တဿ
 ထိုဝေမာနိက ပြိတ္တာ၏၊ ဝေနံ၊ စကားကို၊ အသဒ္ဓဟန္တိ၊ မဟုတ်ကြည်သည်
 ဖြစ်၍ ပုနဒေဝ၊ တဘန်သလျှင်၊ အပြစ်၊ ဆို၏။ ။

အယုပုတ္တ၊ အရှင်သား၊ ဣဝေ၊ ဤသင်၏ ဗိမာန်သို့၊ အာဂတာယ၊ လာ
 ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗသုခဉ္စဒိဗ္ဗနုသုခေန၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်း
 သာနှင့်၊ သမ္ပိတာယသမဂ္ဂီဘူတာယ၊ ပြည့်စုံသော၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊
 သတ္တဝေဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့သည်သာလျှင်၊ အတိတ္တန္တာနိ၊ လွန်ကုန်
 သေး၏၊ သဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ပုနဒေဝ၊ တဘန်သာလျှင်၊ မာနုသံ၊ လူ
 ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပုညာနိ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကာဟာမိ၊ ပြုအံ့၊ အယု
 ပုတ္တ၊ အရှင်သား၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ နယေနယဟိ၊ လူပြည်သို့ ပို့ဆောင်
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သတ္တေဝေဿာနိ၊ အာဂတာယမေတိ၊ သတ္တေဝ
 ဝဿာနိ၊ အာဂတာယမေဟူသည်ကား၊ အယုပုတ္တ၊ အရှင်သား၊ ဣဝေ၊ ဤ
 နတ်ပြည်သို့၊ အာဂတာယ၊ လာရောက်သော၊ မသ္မံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သတ္တေ
 ဝေဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့သည်သာလျှင်၊ ဝိတိဝတ္တာနိမညေ၊ လွန်ကုန်ရောင်
 တကား၊ သတ္တဝေဿသတာနိ၊ အနှစ်ခုနစ်ရာတို့ပတ်လုံး၊ ဒိဗ္ဗသုခသမ္ပိ
 တာယ၊ နတ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်းဖြစ်သော
 ကာလံ၊ ကာလသို့၊ ဂတံ၊ ရောက်သည်ကို၊ အသလ္လက္ခန္တိ၊ မမှတ်နိုင်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

ဝေပန၊ ဤသို့ကား။ တာယ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော၊ သော
 ဝိ၊ နပေတော၊ ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာသည်၊ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြား
 ပြားဖြင့်၊ တံ၊ ထိုမိန်းမကို၊ အနုသာသိတွာ၊ ဆုံးမ၍၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ သတ္တာဟတော၊ ခုနစ်ခုကပ်မှ၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန် တတ္ထ၊ ထိုလူပြည်
 ၌၊ နဇိဒိဿသိ၊ အသက်ရှင်လတ္တံ့၊ တေ၊ သင်၏၊ မာတုယာ၊ အမိသည်၊
 နံက္ခိန္တံ၊ မြှုပ်ထား၊ အပ်သော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဖိန္နံ၊ ပေးအပ်သော၊ နေံ၊ ဥစ္စာ
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို၊ သမဏ၊ ပြာဟူကာနံ၊ ဂေဟနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့
 အား၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဣမ၊ ဤလူ၌၊ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ပုဏ္ဏဟိ၊ တေဝံ
 တလေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဗာဟ၊ ယံ၊ မောင်း၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊
 ဂါမမ၊ ဣ၊ ရှာ၏အသယံ၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ တဒ္ဓေ၊ အဘယ်၊ ဣမေ၊ ဤလူ
 ပြည်၌၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနေ၊ လူတို့ကို၊ ယထာဗလံ၊
 စွမ်းအားလျောက်၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောထ ပြုကုန်သော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဩ၊ ဒသျာသိ၊ ဆုံးမပါလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဂတော၊
 သွား၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ။

သော၊ ထိုဝိမာနပြိတ္တာသည်၊ ပသယုပသဟန္တေ၊ ဝိယ၊ အနိုင်အထက်
 မူသက္ခံသို့၊ ဗာဟယံ၊ မောင်း၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပစ္စနယိတွာန၊ ဇွှန်းရာ
 ချက်မြှုပ်ရွာသို့ တဖန်ဆောင်၍၊ ထေရိံ၊ ဒိုမင်းကြီးရှင်ခြင်လို့ ရောက်
 သော၊ သုဒ္ဓဗ္ဗလံ၊ ဒိုမင်းကြီးရှင်ခြင်ကြောင့်အလွန်အားနည်းသော၊ တံ
 အတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမကို၊ တဒ္ဓေ၊ အဘယ်၊ တွမ္မိ၊ သင်သည်လည်း၊ ပုညာနိ၊ ကောင်း
 မှုတို့ကို၊ ကရေယျာသိ၊ ပြုလေ။ တဝံ၊ သင့်ကို၊ ဒဿနတ္ထာယ၊ ရှင်ခြင်းငှါ၊
 ဣမ၊ ဤအရပ်သို့ အာဂတံ၊ လာသော၊ အညမ္မိဒနံ၊ တပါးသောလူအပေါင်း
 ကိုလည်း၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောထ ပြုကုန်သော၊ ပုညာ၊ ကောင်း
 မှုကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာတဲ့၊ ဥပလတ္တကံ၊ ရအင်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဇေသိ၊ ဆိုလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ငှါဆို၍၊ ဂတော၊
 သွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ၌၊ သောတိ၊ သောဟူ သည်ကား၊ သောဝိမာနပ
 တော၊ ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာသည်၊ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား၊ တံအတ္ထိ၊ ထို
 မိန်းမကို၊ ဂဟေတွာန၊ ပဂ္ဂယုဗာဟာယန္တိ၊ ဂဟေတွာန၊ ပဂ္ဂယုဗာဟာယံ
 ဟူသည်ကား၊ ပသယုန္တေ၊ ဝိယ၊ အနိုင်အထက် မူသက္ခံသို့၊ သော၊
 ထိုဝေမာနိက ပြိတ္တာသည်၊ ဗာဟယံ၊ မောင်း၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပစ္စာ
 နယိတွာနာတိ၊ ပစ္စာနယိတွာန ဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုမိန်းမ၏၊ ဇာ

တသံဝဇ္ဇကိမံ၊ ဖွား၍ ကြီးပြင်းသောရွာသို့၊ ပုနဗေဝ၊ တဖန် သာလျှင်၊
 အာနယိတွာ၊ ဆောင်၍ ထေရ်နှစ်၊ ထေရ် ဟူသည်ကား၊ ထာဝရ်၊ ဖိတ္တံ၊ အို
 သော၊ ဝုဇ္ဈံ၊ အသက်ကြီးရင့်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ သုဒုဗ္ဗလန္တိ၊ သုဒုဗ္ဗလံဟူသည်ကား၊ ဇရာဖိတ္တတာယဇေဝ၊
 အိုခင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ သုဒုဗ္ဗလံ၊ အလွန်အားနည်းသော၊
 ကိရ၊ ကြားရသည်ကား၊ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ တတောဝိမာနတော၊ ထို
 မိမာန်မှ၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ အပဂမနသမနန္တရမေဝ၊ ဖဲသောအခြားမဲ့၌
 သာလျှင်၊ ဖိတ္တော၊ အိုသည်၊ ဝုဇ္ဈာ၊ ကြီးသည်၊ မဟလ္လိကာ၊ အသက်ကြီး
 သည်၊ အဒ္ဓဂတာ၊ အခွန်သို့ရောက်သည်၊ ဝယောအနုပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့
 ရောက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊ ဝဇ္ဇေဝိတိ၊ ဝဇ္ဇေဝိဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇယျာ
 သိ၊ ဆိုးလေလော၊ ဝတ္တဗ္ဗဝစနာကာရဉ္စ၊ ဆိုအပ်သောစကား၏အခြင်းအရာ
 ကိုလည်း၊ ဒဿတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အညဗ္ဗိဇနန္တိ၊ အာဒိ၊ အညဗ္ဗိဇနံ၍သို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုစကား၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ဇေ၊ ဤသို့လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်၊
 ဝုဒ္ဓိ၊ သင်သည်လည်း၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကရေယျာသိ၊ ပြုလော၊ အညဗ္ဗိ၊
 တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့၊ တဝ၊ သင်အား၊ ဒဿနတ္ထာယ၊
 ကြည့်ရှုခြင်းအကျိုးငှါ၊ အာဂတဉ္စ၊ လာသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဇနံ၊ လူအ
 ပေါင်းကိုးဘဒ္ဒိမုခါ၊ ကောင်းသောမျက်နှာရှိသောသူတို့၊ သီသံဝါ၊ ဦးခေါင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ စေလံဝါ၊ ဝုဆိုးကိုလည်းကောင်း၊ အာဒိတ္တံ၊ မီးလောင်
 သည်ကို၊ အတ္ထုပေက္ခိတွာပိ၊ လျော်လျူရှု၍လည်း၊ ဒါနသီလာဒိနိ၊ ဒါနသီလ
 အစရှိကုန်သော၊ ဝုညာနံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကရေထ၊ ပြုကုန်လော၊ ဣတိစ၊
 ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝုညေစ၊ ကောင်းမှုကိုလည်း၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ ဧကံသေနဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ တဿ၊ ထိုကောင်းမှု၏၊
 ဖလတူဘံ၊ အကျိုးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဥပလက္ခတိ၊ ရ၏၊ ဧတ္ထ၊
 ဤသို့ကောင်းမှုကိုပြု၍ချမ်းသာကိုရရာ၌၊ သံသယော၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ နကာ
 တဗ္ဗော၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဝဇ္ဇယျာသိ၊ ဆုံးမလေလော၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဝေဉ္စ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝတွာ၊ ပြောပြီး၍၊ တတ္ထိံ၊ ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာ
 သည်၊ ဂတေ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ သာဇ္ဇတ္တိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏၊ ဥာတကာနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ဂတ္ထော၊
 သွား၍၊ တေသံ၊ ထိုအဆွေအမျိုးတို့အား၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဇာနာ

ပေတွာ၊ သိစေ၍၊ တေဟိ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့သည်၊ နိယျာဗိတဓနံ၊ ဆောင်ရှင်းအပ်သောဥစ္စာကို၊ ဂဟေတွာ၊ သူ၌၊ သမဏဗြဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒါနံ၊ အပ္ပူကို၊ ဒေန္တိ၊ ပေးသွားလျက်၊ အတ္တဓနာ၊ မိမိ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဝတာနံ လာကုန်သေသောအား။ ။

ဘောန္တော၊ ဒရိုလူများတို့၊ သာဓုနာ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ အကတေန၊ မပြုခြင်းကြောင့်၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ ဝိပာညန္တိယထာ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဝိပညာဓနာ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော မနုဿာစလူတို့ကိုလည်း၊ မယာ ငါသည်၊ ဗိဇ္ဇာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ သုခေဓနိ သံချမ်းသာ ရှိစေ ။ ခြင်းအကျိုးရှိသော၊ ကမ္မဋ္ဌကုသိုလ်ကံသည်၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ ဘေနကုသလကမ္မန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ သုခေ ချမ်းသာ၍၊ ဘာ၊ တည်ကုန်သော၊ ဧဝါ န ဘန္တိ၊ ကျုံးဝင်ကုန်သော၊ ပဇာစ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နေသော၊ လူနဲ့ အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ ပဇာစ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မယာ ငါသည် ဗိဇ္ဇာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါပါ၊ မကောင်း မှုနှင့် ဝရိဝန္တန္တော၊ ဝေလွန်၍၊ စင်ကန်လျက် ပုညကိရိယာယ၊ အပ္ပူပေးခြင်း စသော၊ ကောင်းမှု၊ သုတ္တပယုတ္တာ၊ အတန် ဘလဲလဲလို့ လအားတတ်ကုန်သည်။ ဘောထေ၊ ဝိကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ ဩဝါ၊ အဆုံးအမကို၊ အာသိ၊ ပြုခဲ့။ ။

တတ္ထ ထိုဂါထာ၌၊ အကတေနာဟိ၊ အကတေနဟူသည်ကား၊ အနန္တသ္မိတေန၊ မဖြတ်စေအပ်သော၊ အန္တနာ၊ မိမိသည်၊ အနုပဗ္ဗိတေန၊ ဆည်းပူးသော၊ သာဓုန ကုသလကမ္မေန၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ဣတ္ထမ္မ၊ တလက္ခဏော၊ ဣတ္ထမ္မ၊ တလက္ခဏာအနက်၌ ကုသလဓနံ၊ ကုသိုလ်ကံတည်၊ ဝိပညန္တိကံ၊ ဝိပညန္တိဟူသည် ကား၊ ဝိဃာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့၊ အာပန္နန္တိ၊ ရောက်ကုန်၍၊ သုခေဓနိယန္တိ၊ သုခေဓနိသ်ဟူသည်ကား၊ သုခေဝါဂတံ၊ ကောင်းသောအကျိုးရှိ သော၊ ပုညကမ္မံ၊ ကောင်းမှုတံကို၊ သုခေဝိတတံ၊ သုခေဝိတာဟူသည်ကား၊ သုခေ ချမ်းသာ၍၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ သုခေမိတာဟိဝါ၊ သုခေမိတာဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၍၊ သုခေ ချမ်းသာသဖြင့်၊ အဘိဝနာ၊ ကြိုးပွား၍၊ ဣ ဝိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အပ္ပုဿ၊ အနက်တည်း၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌ အယံ၊ ဤဆိုသင့်သည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း၊ ပေတာယထာ၊ ပြိတ္တာတို့ကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ အကတေန၊ မပြုအပ်သော၊ ကုသလေန၊ ကုသိုလ်

ကြောင့်၊ ကတေန၊ ပြုအပ်သော၊ အကုသလေန၊ အကုသိုလ်ကြောင့်၊ ဝိဟည
 မာနာ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ ခုပ္ပိပါသာဒိနာ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းအစ
 ရှိသည်ဖြင့်၊ ဝိဇာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တာ၊ ရောက်ကုန်သော၊ မဟာ
 ဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ အနုဘာဏန္တာ၊ ခံစားကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူ
 တို့ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ သုခဝေဒနိယံ၊
 ကောင်းသောအကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ ကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကတေန၊ ပြုအပ်
 သော၊ တေနကုသလကမ္မေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဒေဝနန္ဓဿပရိယာ
 ပန္နာ၊ နတ်လူ၌အကျိုးဝင်ကုန်သော၊ သုခေ၊ ချမ်းသာ၍၊ ဗြိတာ၊ တည်ကုန်
 သော၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဧတံ၊
 ဤသို့မြင်ခြင်းသည်၊ အတ္တပစ္စက္ခံ၊ မိမိမျက်မှောက်၌မြင်ခြင်းတည်း၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ပါပါ၊ မကောင်းမှုမှ၊ ဒုရေတောဝ၊ အဝေ၊ မှသလျှင်၊ ပရိဝဇ္ဇန္တာ၊
 ရှောင်ကြဉ်ကုန်လျက်၊ ယညကိရိယာယ၊ အလှူပေးခြင်းစသောကောင်းမှု
 ကိုပြုခြင်း၌၊ ယုတ္တပယုတ္တာ၊ အတန်တလဲလဲ လုံ့လအားထုတ်ကုန်သည်၊
 ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်
 တည်း။ ။

ဒေဝနန္ဓ၊ ဤသို့ကား၊ ဩဝဒန္တိ၊ ဆုံးမလျက်၊ သမဏ၊ ပြာဟူတာဒိနံ၊ ရဟန်း
 ပုဏ္ဏားအစရှိသည်တို့အား၊ သတ္တဝဟံ၊ ခုနစ်ခုကပ်ပတ်လုံ့၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီး
 စွာသောအလှူကို၊ ပဝတ္ထေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ခုကပ်မြော်
 သောနေ၌၊ ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံ
 သာနတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအ
 ကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှော်
 ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တံ၊
 အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာ
 သောပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေထိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝိသေ
 သဟောစ၊ အထူအားဖြင့်လည်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသု၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၌၊ ပဝတ္ထိ
 တဒါနဿ၊ ဖြစ်စေအပ်သောဒါန၏၊ မဟာဗုလတဉ္စ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဟာနိဿိသတဉ္စ၊ ကြီးသောအာနိသင်
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပကာသေထိ၊ ပြတော်မူ၏၊ တံ၊ ထို
 တရားစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊
 ဝိဂတမလမစ္ဆေရော၊ ကင်းသောမစ္ဆေရတည်းဟူသောအညစ်အကြေး
 ရှိသည်။ ဒါနာဒိဝုညနိရေတော၊ ဒါနအစရှိသောကောင်းမှု၌အမြဲမွေ့လျော်

၂-ဥပရိဝဂ်-၁၁-သုတ္တပေတဝတ္ထု၊

၃၂၇

သဉ္ဇ၊ အသောသဉ္ဇ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား အပြီးတည်း။ သုတ္တပေတ
ဝတ္ထု၊ ဝဏ္ဏနာ၊ သုတ္တပေတဝတ္ထု။ အတွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဥပရိဝဂ်-၁၂-ကဏ္ဍမုဗ္ဗပေတိဝတ္ထု၊

သောဏ္ဏသောပါနမလကာတိဇ္ဈန္တံ၊ သောဏ္ဏသောပါနမလကာ အစရှိ
သော ဤဝတ္ထုကို၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ
ပြည်၌၊ ပဿာရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ကဏ္ဍမုဗ္ဗပေတိ၊ ကဏ္ဍမုဗ္ဗ
ပြဿာကို၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္တံ၊ ဘောတော်မူအပ်၏။ ကိ၊ ချွေ
ပြဦးအံ့၊ အတိ၊ တ၊ လွန်သဖြင့်သော၊ ကသပဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကသပမြတ်
စွာဘုရားသက်ထက်တော်၌၊ ကိမိလနဂဓေ၊ ကိမိလမြို့၌၊ အညတရော၊
တယောက်သော၊ သောတပပန္နော၊ သောတပန်ဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊
ဥပါသကာသည်၊ ပဇ္ဇတိဥပါသကသတေဟိ၊ ငါးခု၊ သောဥပါသကတို့
နှင့် သန္တိ၊ တကွ၊ သမာနန္တန္တေ၊ တူသောအသုံးတူရှိသည်၊ ဟုတွာ ဖြစ်၍၊
အာရာမဗျေပန-သေတုဗန္ဓန စက်မန ကရုဏာဒိ ပုညဝသုတော၊ အ-
ဥယျာဉ်ပိုက်ပျိုးခြင်း၊ တံတာ၊ ဖွဲ့ခင်းခြင်း၊ စင်္ကြံပြုလုပ်ခြင်း၊ အစရှိသော
ကောင်းမွန်လှကျက်သည်၊ ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊
သံဃဿ၊ သံဃာအား၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်၍၊
တေဟိ၊ ထိုငါးရာသောဥပါသကတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ။ ကာလေနကပလံ၊
ရံခရံခါ၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ပတသံ၊ ထိုဥပါသကတို့
၏၊ ဘရိယာယောဝိ၊ မယားတို့သည်လည်း၊ ဥပါသိကာ၊ ပုတနာသုံးပါးသို့
ဆည်းကပ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ ဖြစ်ကုန်၍၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သမ္ပေါ၊
ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မာယာဂန္ဓဝိလေပနာဒိကတ္ထော၊ ပန်းနံသနံသော
ပျောင်းလက်စွဲကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း
သို့၊ ဂစ္ဆန္တိယော၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊
သန္တအာရာမသဘာဒိသု၊ ငြိမ်းအေးသောအရံသဘင် အစရှိသည်တို့၌၊
ဝိဿမိတွာ၊ အပင်အပန်းပြု၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေ
ဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ကတိပယာ၊ ရှစ်ယောက်သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဓုတ္တော၊
သေသောက်ကျူးတို့သည်၊ ဧကိဿာ၊ တခုသော၊ သဘာယ၊ သဘင်၌၊
သန္တိသန္တာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တာသု၊ ထိုဥပါသိကာတို့သည်၊

တတ္ထ၊ ထိုတရသောသဘင်၌၊ ဝိဿမိတွာ၊ အပင်အပန်းဖြေ၍၊ ဂတာသု၊
သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ တာသံ၊ ထိုဥပါသိကာမတို့၏၊ ဂူပသမ္ပတ္တံ၊ အဆင်း
၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ နိသွာ၊ မြင်၍၊ ပဋိဗန္ဓဝိတ္တု၊ တင်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တာသံ၊ ထိုဥပါသိကာမတို့၏၊ သီလဝေရဂုဏ
သမ္ပန္နတံ၊ သီလအကျင့်ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိကုန်၍၊
ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဧတာသု၊ ထိုဥပါသိကာမတို့တွင်၊ ဧကိဿာပိ၊
တယောသောဥပါသိကာမဇ္ဇိလည်း၊ သီလဘေဒံ၊ သီလဇ္ဇိပျက် စီးခြင်းကို၊
ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထံ၊ စကား
ကို၊ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသေသောကျုံးတို့တွင်၊ အည
တရော၊ တယောက်သောသူသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုကြွင်းသောသေသောက်
ကျုံးတို့သည်၊ တေန၊ ထိုသူနှင့်၊ သဟဿေန၊ အထောင်ဖြင့်၊ အတ္တုတံ၊
လောင်းတန်းကို၊ ကရောမာတိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟူ၍၊ အတ္တုတံ၊ လောင်းတန်းကို၊
အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သောဥပါယေဟိ၊ အကြောင်း
တို့ဖြင့်၊ ဝါယမမာနေ၊ လုံ့လပြုသော၊ သော၊ တိုသေသောက်ကျူ သည်၊
တာသု၊ ထိုဥပါသိကာမတို့သည်၊ အသန္နံ၊ အနီးသို့၊ အာဂတာသု၊ လာကုန်
သည်ရှိသော်၊ သမုဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာတီးအပ်သော၊ သတ္တတန္တံ၊ ခုနစ်ကြိုး
ရှိသော၊ မရုဿရံ၊ ကောင်းသောအသံရှိသော၊ ဝီဏံ၊ စောင်းကို၊ ဝါ
ဒေန္တော၊ တီ၊ လျက်၊ မရုဿရံ၊ သာယာသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သရေန၊
အသံဖြင့်၊ ဝါယန္တော၊ သီဆိုလျက်၊ ဂိတသန္ဓေန၊ သီချင်းသံဖြင့်၊ တာသု၊
ထိုဥပါသိကာမတို့တွင်၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊ ဣတ္ထိံ၊ မိန်းမကို၊
သီလဘေဒံ၊ သီလပျက်ခြင်းသို့၊ ပါပေန္တော၊ ရောက်စေလျက်၊ အတိစာရိနိံ၊
လွန်ကျုံး၍ကျင့်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တေရုတ္တေ၊ ထိုသေသောက်ကျုံး
တို့ကို၊ သဟသံ၊ ဘထောင်ကို၊ ပရာဇေသိ၊ ရှုံးစေ၏၊ သဟသပရာဇိတော၊
တထောင်ရှုံးကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသေသောက်ကျုံးတို့သည်၊ တဿာ၊
ထိုမိန်းမ၏၊ သာမိကဿ၊ လင်အား၊ အာရောစေသုံ၊ ပြောကြားကုန်၏၊ သာ
မိကော၊ လင်သည်၊ တံ၊ ထိုမိန်းမကို၊ ယထာ၊ အခြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊
တေရုရိသာ၊ ထိုယောက်ျားတို့သည်၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏၊ တံ၊ သင်သည်၊
ဝေဇ္ဇပါကိံ၊ ဤသို့ဆိုတိုင်းဟုတ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ သာ၊
ထိုမိန်းမသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်ကို၊ နဇာနာ
မိ၊ မသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုယောက်ျားသည်၊

အသဒ္ဓဟန္တေ၊ ယေံတြည်သည်ရှိသော်၊ သမိပဒေသနာ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဌာန၊ တည်သော၊
သုနခါးခွေး ဘုံ၊ ဒေသတို့၊ ပြု၍၊ မယာ၊ ငါသည်။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
သော၊ ပါပကမ္မ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ သုစေကတံ၊ အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊
သိန္နကဏ္ဍော၊ ပြတ်သောနားရှက်ရှိသော၊ အယံကမ္မသုနခါး၊ ဤခွေးနက်
သည်၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်သော၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊
ခါဒတု၊ စားပါစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သပထံ၊ ကျိန်ဆိုခြင်းကို၊ အကဝ
သိ၊ ပြု၍၊ ဣတရာဝိ၊ ဤမိန်းမမှတပါးကုန်သော၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်
သော၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမဘို့ကို။ ကံ၊ အသို့နည်း၊ အယံ၊ ဤမိန်းမသည်၊ တထာ
ရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပ ဝံ၊ မကောင်းမှုကို၊ အကဝသိ၊ ပြုသော၊ ဥဒါ
ဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ နာကာသိ၊ မပြုသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒိတာ၊ စောဒနာ
အင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
မကောင်းမှုကို၊ နဇာနာမ၊ မသိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မုသော၊ မဟုတ်မမှန်သော
စကားကို။ ဝတ္ထု၊ ဆိုကုန်၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သစေဇာနာမ၊ အကယ်၍ သိ
ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဘဝေဘဝေ၊ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်း၌၊ ဇေတိဿာယေဝ၊
ထိုမိန်းမ၏သာလျှင်၊ ဒါသိယော၊ ကျွန်မတို့သည်၊ ဘဝေယျာမ၊ ဖြစ်ရပါထို
ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သပထံ၊ ကျိန်ဆိုခြင်းကို၊ အကံ၊ သု၊ ပြုကြကုန်၏၊ အထာ
ထိုနာမ္ပ၊ အကိစ္စာရိနိ၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်သော၊ သမုတ္တိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊
တေနေဝရိပ္ပဗ္ဗိယာရေန၊ ထိုနှလုံးမသေယာခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဧသ္မာနဟန္တ
ယာ၊ ပူလောင်သောနှလုံး ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုသိတွာ၊ ခြေကပ်၍၊ နမိရေန
ဝ၊ မကြာမြင့်သီသလျှင်၊ ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ ဟိမဝတိပဗ္ဗတ
ရာဇေ၊ ဟိမဝန္တာတောင်မင်း၌၊ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ခုကုန်သော၊ မဟာသရာနံ၊
အိုင်ကြီးတို့တွင်၊ အညတရဿ၊ တခုသော၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍဒာဿ၊ ကဏ္ဍ
မုဏ္ဍအိုင်၏၊ ဘိရေ၊ ကင်း၌၊ ဝိမာနပေတိ၊ ဝေမာနိက၊ ပြိတ္တာမသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ အဿာ၊ ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာမ၏၊ ဝိမာနဿ၊ မန္တ
ဝ၊ ဝိမာနန္တအနီး၌လည်း၊ ကမ္မဝိပါကာနုဘဝနယောဂ္ဂါ၊ ကံ၏အကျိုးဘဝခံစား
ခြင်း၌လျော့ပတ်သော၊ ဧကာ၊ တခုသော၊ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ
ဖြစ်၏၊ သေသော၊ ကြွင်းကုန်သော၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ဣတ္ထိယော၊
မိန်းမတို့သည်လည်း၊ ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြုကုန်၍၊ သပထကမ္မ
သေန၊ ကျိန်ဆိုသောကံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တဿာယေဝ၊ ထိုဝေမာနိက
ပြိတ္တာမ၏သာလျှင်၊ ဒါသိယော၊ ကျွန်မတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ
သု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာမသည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုမိန်းမ၌၊ သုဗ္ဗေ၊

၇၅၅။ကတဿ၊ ပြုအင်သော၊ မိဿကပုညကမ္မဿ၊ ရောနှောသောကု
သိုလ်ကံ နှ။ ၁။ လန အကျိုးကြောင့်။ ၆။ သဘာဝံ၊ ရောနှောသော။ ၇။ နတ်၌ဖြစ်သောစည်စိမ်ကို၊ အနုဘဝိတွာ၊ စံစား၍၊ အစုရေတွင်၊ ညဉ့်သန်း
ခေတ်သံ၌၊ ပါပကမ္မ၊ ပလ္လင်စားတာ၊ မကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးသည်တို့ကို
တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သယနတော၊ အိပ်ရာမှ၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍၊ ပေါက္ခေ
ဏိတိရံ၊ ရေကန်၏ကမ်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တတ္ထ၊ ထို ရေကန်၌၊ တံ၊ ထို
ဝေမာနိက ပြိတ္တာမကို၊ ဝေပေါတကပ္ပမာတော၊ ဆင်ပေါက် ပမာတရှိ
သော၊ ကိမိဿာ၊ ဘုရား၊ ဌာ၊ အလွန်ထက်သော အစွယ်ရှိသော၊ ခဒိရံ၊ ရ
သဒိသနယနော၊ ရှားမီ၊ ကျိုနှင့်တူသောမျက်စိရှိသော၊ သဗ္ဗဒိဘယဒဿ
နော၊ ကြောက်မက်စွယ်သောအမြင်ရှိသော၊ ဘိန္ဒုကဏ္ဍော၊ ပြတ်သောနား
ရွက်ရှိသော ကော၊ တကောင်သော၊ ကာဠသုနခေါ၊ ခွေးနက်ကြီးသည်၊
အဘိဇိဗ္ဗန္တ၊ ဘိတုတောင်ယ၊ အလွန်ဆာလောင်ခြင်းသည်နှိုင်းစက်အပ်
သကဲ့သို့ ပဿယျ၊ နှိုင်းစက်၍ ခါဒန္တော၊ ခဲလျက်၊ အဗ္ဗိသင်္ခလိကမတ္တံ၊ အရိုး
ဆက်ချကို၊ ကတွ၊ ပြု၍၊ ဒန္တဟိ၊ သွားတို့ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုက်၍၊
ပေါက္ခေဏိယံ၊ ရေကန်သို့၊ ခိဝိတွာ၊ ပစ်ချ၍၊ အန္တရသေဟတိ၊ ကွယ်ပျောက်
၏၊ သာစ၊ ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာမ သည်လည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုရေကန်၌၊ ပက္ခိတ္တ
သမနန္တရမေဝ၊ ပစ်ချသည်၏အခြားမဲ့၌သံလျှင်၊ ပကတိရူပသာရနိ၊ ပြက
တောသောအဆင်းကို ဆောင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိမာနံ၊ ဝိမာန်သို့၊ အဘိ
ရုပ္ပ၊ တက်၍၊ သယနော၊ အိပ်ရာ၌၊ နိပ္ပဇ္ဇတိ၊ အိပ်၏၊ ဣတရာသံပန၊ ဤမိန်းမမှ
တပါးသော မိန်းမတို့အားကား၊ တဿာ၊ ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာမ၏၊ ခါသဗျ
မော၊ ကျန်၏အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိ
မာန်၌၊ သန္တိနံ။ နေကုန်သော၊ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့အား၊ ပညာသ၊ မိကာ
နိ၊ ငါးဆယ်အလွန်ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဝဿသတနံ၊ အနှစ်ငါးရာတို့သည်၊
ဝိဘိဝတ္တာနိ၊ လွန်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ပုရိသေဟိ၊ ယောကျ်ားတို့နှင့်၊
ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ဗိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ။ နတ်၏စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘဝန္တံ၊ စံစားကုန်သော
တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့အား၊ ဥတ္တဏ္ဌာ၊ ပျင်းရိကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏
တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌လည်း၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍဒဟတော၊ ကဏ္ဍ မုဏ္ဍအိုင်မှ၊ နိဂ္ဂ
တာ၊ ထွက်သော၊ ပဗ္ဗတဝိဝရေန၊ တောင်ခေါင်းဖြင့်၊ အာဂတိာ၊ လာ၍၊ ဂင်္ဂ
နဒီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သို့၊ အနုပရိဋ္ဌာ၊ အစဉ်အတိုင်းဝင်သော၊ ကော၊ တခုသော၊
နဒီ၊ မြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့၊ တာသဉ္စ၊ ထိုဝေမာနိက ပြိတ္တာ
မတို့၏လည်း၊ ဝသနဌာနသမိပေ၊ နေရာအရပ်၏အနီး၌၊ ကော၊ တခုသော

ဒိဗ္ဗဗျူဟာယော၊ နတ်တို့၏အသိ သိးကုန်သော၊ အဗ္ဗုဒ္ဓကောယော၊ သရက်ပင်
 တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပနသလဗုဒ္ဓာဒိဟိစ၊ အိမ်ပိန္နပင် တောင်ပိန္နပင်အရရှိ
 သည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပသောဘိတတာ၊ တင့်တယ်သောအရာ
 မသားသော၊ အရှင်ဥယျာဉ်နှင့်တူသော၊ အရည်ပွင့်သော၊ တောအရပ်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာ၊ ထိုဝေမာန်ကပြုအာမတုံသည်၊ ဘန္တုယသုမယံ၊
 ငါတို့သည်၊ ဣမာနံအဗ္ဗုဒ္ဓသနိ၊ ဤသရက်သီးတို့ကို၊ ဣဝိသသနဒိယာ၊
 ဤမြန်၌ ပကွပ်သယာမ၊ ပစ်ချကုန်အံ့၊ ဣမံဗလံ၊ ဤသရက်သီးကံ၊ ဒိသွာ၊
 မြင်၍၊ ဗလလောဘန၊ သရက်သီး၌တပ်မက်သောသံ၊ ငွေ၊ ကောဝိဒေဝ၊
 ဘရံဘသောဟံသာလျှင် ဖြစ်သော၊ ပုရိသော၊ ပျောက်သွားသည်၊ ဣဝ၊
 ဤငါတို့နေရာအရပ်သို့ အပ္ပဝနာမအဝဂ္ဂန္တုယျလေ၊ ပြောအံ့လည်းမသိ၊
 ဣဝိဇေ၊ ဤသို့သမိန္တု၊ အညိ၊ အညွတ်ကြံကုန်၏၊ ဗလံ၊ ထိုဝေမာန်က
 ပြုအာမတုံသည်၊ တယာ၊ ထိုကြံတိုင်း၊ အကံသုပြုကုန်၏၊ တာဟိ၊ ထို
 ဝေမာန်ကပြုအာမတုံသည်၊ ပကွိန္နာနံ၊ ပစ်ချအပ်ကုန်သော၊ အဗ္ဗုဒ္ဓသ
 နဝနံ၊ သရက်သီးတို့ကိုကား၊ ကာနိမိ၊ အချို့သောသရက်တို့ကို၊ တပယာ၊
 သောတို့သည်၊ ဂဏ္ဍိံသုယုကုန်၊ ကာနိမိ၊ အချို့သော အသီးတို့ကို၊
 ဝစန၊ ကာ၊ တောမှဆိုတို့သည်၊ ဂဏ္ဍိံသုယုကုန်၏၊ ကာနိမိ၊ အချို့သော
 အသီးတို့သည်၊ တိယ၊ ကမ်း၌၊ လဂ္ဂိံသု၊ ကပ်ပြီကုန်၏၊ ဧကံပဒ၊ တလုံး
 သောသရက်သီးသည်ကား၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ သေတံ အဟင်္ဂသို့၊
 ပတုာ၊ ပျောက်၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အခါဖြင့်၊ ဗာရာဏသီယ၊ ဗိဟိ၊ ဗာရာ
 ဏသီ ပြည်အနီးသို့ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေနုစသမယေန၊ ထိုအခါ၌
 လည်း၊ ဗာရာဏသီရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်သည်။ လောဟ၊ လောဟရိက္ခ
 န္တေန၊ သံကွန်ယက်ခြံရံသဖြင့် ဂင်္ဂါယံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌၊ နှာယတိ၊ ရေချိုး၏၊
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နဒိသောတေန၊ မြစ်အေးယဉ်ဖြင့်၊ ဝုပ္ပမာနံ၊ များသော၊
 တံဗလံ၊ ထိုသရက်သီးသည်၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အခါဖြင့်၊ အဂတ္တံ၊
 လာ၍ လောဟဗလံ၊ သံကွန်ယက်၌၊ လဂ္ဂိ၊ ကပ်ပြီ၏၊ ဣဂန္ဓ၊ သသမ္ဗန္ဓ
 အဆင်းအနံ အရသာနှင့် ပြည့်စုံသော မဟန္တံ၊ ကြီးသော၊ ဒိဗ္ဗံ နတ်၌
 ဖြစ်သော၊ တံအဗ္ဗုဒ္ဓဗလံ၊ ထိုသရက်သီးကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ရာဇပုရိသ၊ မင်း
 ချင်းတို့သည်၊ ရေညှာမင် အား၊ ဥပနသုံ၊ ဆက်သကုန်၏၊ ရ၊ အမင်း
 သည် တသ၊ ထိုသရက်သီး၏ ဧကဒေသံ၊ တစ်ခုကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 ဝိမံသနန္တာယ၊ ရံစမ်းခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဧကဿ၊ တယောက်သော၊ ဗန္ဓနာ
 ဂါရေ၊ ရှောင်အိမ်၌၊ ဌိတဿ၊ တည်သော၊ စောရေသ၊ ရိုးသူအား၊ ဒါပေသိ၊

ပေးစေ၏။ သော၊ ထိုခိုးသားသည်။ တံ၊ ထိုသရက်သီးကို၊ ခါဒိတွာ၊ စား၍၊
 ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ မယာ၊ အကွန့်ပ်သည်။ ဇေဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော
 အသီးကို နခါဒိတပုဗ္ဗံ၊ မစားစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤအသီးသည်၊ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊
 အဗ္ဗပလံ၊ ခဉ္စေ၊ သရက်သီးဖြစ်ယောင်တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဝေဠု က်၍၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပုနဝိ၊ တစ်ခုလည်း၊ တဿ၊ ထိုခိုးသူအား၊
 ဧကံ ကရသော၊ ခဉ္စေ၊ အပိုင်းကို၊ အဒါသိ၊ ပေ ၏၊ သော၊ ထိုခိုးသူသည်။
 တံ၊ ထိုသရက်သီးတပိုင်းကို၊ ခါဒိတွာ၊ စား၍၊ ဝိဂတဇလိတပလိတော၊
 ကင်းသောအရေတွန့်ခြင်းဆံဖြူခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊
 မာနာ ဘရဇ္ဈပါ၊ နှလုံးကိုဆောင်သောအဆင်ရှိသည်၊ ယောဗ္ဗနေ၊ ငယ်
 သောအရည်၌ဌိတောဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုခိုး
 သားကို၊ ဒိဿာ၊ မြင်၍၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အတ္ထရိယဇာတော၊ ဖြစ်သောအံ့
 ခြေခြင် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံအဗ္ဗပလံ၊ ထိုသရက်သီးကို၊ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ စား၍၊
 ရသဒိသသံ၊ အရသာအထူးကို၊ လတိတွာ၊ ရ၍၊ မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ ကတ္ထ
 အဘယံ အရပ်၌၊ ဇေဝရူပါနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗအဗ္ဗပလံ၊ နတ်
 သရက်သီး တို့သည်၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။
 ဘာ၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ
 အပ်သော၊ ပဗ္ဗတရာဇေတောင်မင်း၌၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ
 ခါရံ၊ ချောက်တင်ကုန်၏။ တာနိပန၊ ထိုသရက်သီးတို့ကိုကား၊ အာနေတု၊
 ဆောင်ယူခြင်းငှါ၊ သက္ကဓ၊ တတ်ကောင်းအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။
 ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ ဝနစရကော၊ မူဆိုးတို့သည်၊ ဇာနန္တိ၊ ထိကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤ သို့၊ ဝနတ္ထေ၊ ချောက်ဆိုဆပ်သည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဝနစရကော၊
 မူဆိုးတို့ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ တေသံ၊ ထိုမူဆိုးတို့အား၊ တ
 ခဉ္စေ၊ ထိုသရက်သီးအကြောင်းကို၊ အာဝိက္ခိတွာ၊ ပြောကြား၍၊ တေဟိ၊ ထို
 မူဆိုးတို့နှင့်၊ သဗ္ဗန္တေတွာ၊ ကောင်းစွာတိုင်ပင်၍၊ ဧကဿ၊ တယောက်
 သော၊ ဝနစရကဿ၊ မူဆိုးအား၊ သဟဿံ၊ တထောင်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေ ၍၊
 တံ၊ ထိုမူဆိုးကို၊ ဝန္တ၊ သွားချေ၊ သိဗံ၊ သွင်စွာ၊ မဟံ၊ ငါအား၊ တမေဝအဗ္ဗ
 ပလံ၊ ထိုသရက်သီးကိုသာလျှင်၊ အာနေဟိ၊ ဆောင်ချေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိဿန္တေသိ၊ လွှတ်၏။ သော၊ ထိုမူဆိုးသည်။ တံကဟာပဏသဟဿံ၊ ထို
 အသပြာတထောင်ကို၊ ပုတ္တဒါရဿ၊ သားမယားအား၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ပါ
 ထေယျံ၊ ရိက္ခာကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပနိဂင်္ဂံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ညာသို့၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍ
 ဒဟာဘိမုခေါ၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍအိုင်သို့ရှေးရှု၊ ဝန္တံ၊ သွား၍၊ မနုဿပထံ၊ လူ

တို့၏ခရီး ဘုံ။ အဘိက္ကမိတို့လွန်၍၊ ကဏ္ဍမုဗ္ဗပေတိဝတ္ထု၊ ကဏ္ဍမုဗ္ဗအိုင်
မှ၊ ဩရုံ၊ ဤမှာဘက်၌၊ သဗ္ဗိယောဇနပ္ပမာဏော၊ ယူဇန၊ ခြောက်ဆယ်အ
တိုင်းအရှည်ရှိသော ပဒေသေ အရပ်၌၊ ဧကံ၊ တလောက်သော၊ တာပသံ၊
ရေသို့ ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ တေန၊ ထိုရေသို့သည်၊ အာဗိက္ခိတမဂ္ဂေန၊ ပြောကြား
အပ်သောလမ်းခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားလျက်၊ ဗုန၊ တဘနံ၊ ထိုသလော
ဇနပ္ပမာဏော၊ ယူဇနသုံးဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ပဒေသေ အရပ်၌၊
ဧကံ၊ တလောက်သော၊ တာပသံ၊ ရေသို့ ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ တေန၊ ထိုရေသို့
သည်၊ အာဗိက္ခိတမဂ္ဂေန၊ ပြောကြားအပ်သောလမ်းခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တော၊
သွားလျက်။ ဗုန၊ တဘနံ၊ ပန္နမုသယောဇနပ္ပမာဏော၊ တစ်ဝါးယူဇနအ
တိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ပ္ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ အညံ၊ ဘဝါး သာ၊ တာပသံ၊ ရေသို့
ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ တာယ၊ သိုရေသို့အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာဂမနကာ၊
ကံ၊ လာခြင်၏အကြောင်း ဘုံ၊ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏၊ သောတာပသော၊ သို
ရေသို့သည်၊ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဣမံမဟာဂင်္ဂံ၊ ဤမဟာ
ဂင်္ဂံ၊ ဘုံ၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဣမံဓုဒ္ဓကနဒီ၊ ဤမြစ်ဝယ်ကို ဓုသယ၊ ဖြင့်၊ ပု
သောကံ၊ မြစ်ညာသို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊
ပန္နဘဒိဝရံ၊ တောင်အခေါင်းကို၊ ပသိယာသိ၊ မြင်လေရှုံး၊ တတော၊ ထို
အရပ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ခုတ္တံသံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဥက္ကံ၊ ဒီ၊ ရှေးကို၊ ဂမပ၊ တွာ၊ နှင်
၍၊ ဂစ္ဆယျာသိ၊ သွားလေလော။ အယဉ္ဇ၊ ဒီ၊ ဤမြစ်သည်လည်း၊ ရွှေငယ်၊
ညဉ့်၊ နပဝတ္ထ၊ ကိ၊ မစီးသွား၊ တေန၊ ထိုမြစ်ဖြင့်၊ ဂမနယောဂ္ဂါ၊ လေးခြင်၍၊
ခန့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတိပယယောဇနာတိက္ကန္တေန၊ နှစ်ယူဇနသုံး
ယူဇနလွန်သဖြင့်၊ တေအဓမ္မ၊ ထိုသင်္ကပင်တို့ဘုံ၊ ပသိယာသိ၊ မြင်
လှည်း၊ ဣကိ၊ ဤသို့ အာဟ၊ ပြောကြား၏၊ သော၊ ထိုမူဆိုးသည်၊ တယော၊ ထို
ရေသို့ပြေဆိုသည် အတိုင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဝိဓေတနုရံသိဇာလပစ္စေသိ
တကူခိ၊ ကာဂံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသောရတနာအရောင်တည်းဟူသော
ကွန်သက်ဘို့ဖြင့်ပြောင်ပြောင်တောက်သောမြေအတို့ရှိသော၊ ဗလဘာရ
ဝိန၊ ကသာခါဝိတာနတရုဂဏောပသောဟိတံ၊ အသိ တည်းဟူသောဝန်
ဖြင့်ညွှတ်သောအတိုင်းအခက် တည်းဟူသောဒိတာန်ရှိသောသစ်ပင်အ
ပေါင်းတို့ဖြင့်တင့်တယ် သာ၊ နာန၊ ဝိမိတင်္ဂဏုပကူဇိတံ၊ အထူးထူး
အပြားပြားသောဌက် အပေါင်းတို့၏တန်မြူးချ၊ ဖြစ်သော၊ အတိ၊ ဝိယ၊ အလွန်
လျှင်၊ မနောဟရံ၊ နှလုံးမွှေလျော်ဘွယ်ရှိသော၊ အဗ္ဗဝနံ၊ သင်္ကတောသို့၊
သမ္ပါပုဏိ၊ ရှေ့၏အထ၊ ထိုသို့ချောက်သောအခါ၌၊ ဝာအမနံသိတ္ထိယော၊

ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာမတို့သည်၊ ခုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ အာဇာနည်
 သာသော၊ နံ၊ ထိုမူဆိုးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ သေသော၊ ဤယောကျ်ား
 သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ပုရိသပရိဂ္ဂဟော၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော ယောကျ်ား
 တည်း၊ သေသော၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ မမ ငါ၏၊ ပုရိသပရိဂ္ဂဟော၊
 သိမ်းဆည်းအပ်သောယောကျ်ားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဥပဓာဝိံ သု၊ ပြေး
 လာကုန်၏ သောပန၊ ထိုမူဆိုးသည်ကား၊ တာဟိ၊ ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာမတို့
 နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တက္က၊ ထိုမိမိနှင့်၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်
 ကို၊ အနုဘဝိတုံ၊ ခံစားခြင်းငှါ၊ ယောဂ္ဂဿ၊ လျှောက်လှော်သော၊ ပုည
 ကမ္မဿ၊ ကောင်းမှုကံကို၊ အကတက္ကော၊ မပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 တာ၊ ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာမတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍သာလျှင်၊ ဘိတတား၊ ကြော
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရုဇန္တော၊ မြည်တမ်းလျက်၊ ပလာယိတွာ၊ ပြေး၍၊ အနုတ္တမ
 န၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဗာရာဏသိံ၊ ဗာရာဏသိပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်၍၊ တံ
 ပာတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ရုညာ၊ မင်းကြီးအား၊ အာရာစေသိ၊ သျှောက်
 တင်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တာဗုတ္တိ
 ယော၊ ထိုခိုးမတို့ကို၊ ဒဠု၊ မြင်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အဗ္ဗဗလောန၊
 သရက်သီးတို့ကို၊ ပရိဘုရိတုဉ္စ၊ စားခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာတာဘိ
 လာသော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောစာပဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရုဇ္ဈဘာရံ၊ တိုင်း
 ပြည်၊ ဝန်ကို၊ အမေတ္တသု၊ အမတ်တို့၌၊ အာရာပေတွာ၊ တင်၍၊ မိဂဝါပဒေ
 သေန၊ သမင်တောသို့ရည်ညွှန်းသဖြင့်၊ သန္ဓုဇ္ဇနုကလာပေါ၊ ဖွဲ့အပ်သော
 မြားတောင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခတ္တံ၊ သန်လျက်ကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ လှယ်၍၊ ကတိယ
 မနုဿပရိဝါရော၊ နှစ်ယောက်သုံးယောက်သောလူ အခြံအရံရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ တေနေဝဝနစရေကေန၊ ထိုမူဆိုးသည်သာလျှင်၊ ဒေသိတမဂ္ဂေန၊ ညွှန်
 ကြားအပ်သော ခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ကတိယယောဇနန္တရေ၊ နှစ်ယူ
 ဇနာ သုံးယူဇနာခြားသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ မနုဿဝိ၊ အရံဖြစ်သောလူ
 တို့ကိုလည်း၊ ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့၍၊ ဝစနရေကမေဝ၊ မူဆိုးကိုသာလျှင်၊ ငဟေ
 တွာ၊ ခေါ်၍၊ အနုတ္တမန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ တမ္ပိ၊ ထိုမူဆိုးကို
 လည်း၊ တတော၊ ထိုအရပ်မှ၊ နိဝတ္တာ ပေတွာ၊ ပြန်နစ်စေ၍၊ အမ္မဝနံ၊
 သရက်တောသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုဗာရာဏသိမင်း
 ကို၊ သုရယုဝဟိသဒိသ ဂူပသောဘာဘရဏာ၊ နတ်တို့ ပျံ့နှံ့တူသော
 အဆင်းရှိသော တင့်တယ်သော တန်ခိုးတို့ကိုဆင်ယင်ကုန်သော၊ တာ
 အမနိသိတ္တိယော၊ ထိုနတ်သမီးတို့သည်၊ ပစ္စုပ္ပန္တော၊ ခရီးဦးကြိုဆိုကုန်၍၊

ရာဇာဘိ၊ မင်းဘုရား၊ ဥတ္တာ၊ သိကုန်၍၊ သမုပဇာတသိနေဟ ဗဟုမာနာ၊
 ကောင်စွာ ဖြစ်သော ချစ်မြင်း မြတ်နိုးမြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကစံ၊
 ရှိသရွာ၊ နှာပေတွာ၊ ခေမျိုးစေကုန်၍၊ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဝတ္ထု၊ သင်္ကာရမလ္လာ၊ ခွပ်လေပနေဟိ၊ အဝတ်တန်ဆာပန်းနံသင်္ကံသော
 ပျောင်းဘို့ဖြင့်၊ သမဗ္ဗိ၊ ဘဝသမန်း၊ ကောင်းစွာဆင်အပ်သောတန်ဆာရှိ
 သည်ကို၊ ကတ္တ၊ ပြု၍၊ ဝိမန်း၊ ဗိမာန်သို့၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ နာနဂ္ဂေသံ၊
 အထူးထူးသောမြတ်သောအရသာရှိသော၊ ဒိဗ္ဗဘောဇနံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော
 ဘောဇဉ်၊ နှံ၊ ဘောဇေတွာ၊ ကျွေးမွှေး၍၊ တဿ၊ ထိုမင်း၏၊ နန္ဒိ၊ နန္ဒရုပ်၊ အ
 လှို အားသျှင်စွာ၊ ဗလိရူပ၊ သိသျှ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ နိသုဝဿ
 သတေသု၊ အနှစ်နှစ်မှာတို့သည်၊ အဘက္ကမန္တေ၊ လွန်ကုန်သည်ရှိသော်၊
 အထ၊ ထို အခန္ဓ ကေဒါ၊ တရံတခါ၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အနုတ္တေသမယေ၊
 ညဉ့်သန်းခေါင်အခါ၌၊ ဥဗ္ဗဟိတွာ၊ ထ၍၊ နိသန္ဓေ၊ ထိုင်နေသည်ရှိသော်၊
 အတစာရိံ၊ လွန်ကျူး၍ကျင့်သော၊ ပေက္ခရေဟိတီရိံ၊ ရှေ့ကန်ဖောက်သွား
 ဝတ္ထိန္တိံ၊ သွားသောတံပတိံ၊ ထိုပြဋ္ဌာမကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ကိံနုခေါ၊
 အသို့၊ နည်းသော၊ ဤမိန်းမသည်။ ဣမာယဝေလယေ၊ ဤ အမည်ရှိသော
 အခန္ဓ၊ ဝတ္ထတိ၊ သွာ၊ ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမံသိတုကာမေ၊ စုံစမ်းလျှင်
 ဖြစ်၍၊ အနုဗန္ဓိ၊ လိုက်၏၊ အထ၊ ထိုအခန္ဓ၊ တတ္ထ၊ ထိုရှေ့ကန်၏ ကမ်းသို့
 ဝတံသွားသော၊ နိ၊ ထိုမိန်းမကို၊ သုနခေန၊ ရွေးသည်၊ ခန္ဓမာနံ၊ ခဲအပ်သည်
 ကု၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ကိံနုခေါ၊ အသို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ တယောစဒိဝသေ၊ သုံးရက်တို့ပတ်လုံး ဝိမံ
 သိတွာ စုံစမ်း၍၊ သေသော၊ ဤခွေးသည်၊ ဇေတိသော၊ ဤမိန်းမ၏၊ ပစ္စာဇေတ္တော၊
 မှန်သူသည်၊ တဝိသာဘံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ နုသိတနံ၊ သွေးအင်
 သေ၊ ဥသုနာ၊ မြူးဖြင့်၊ ဝိန္တိတွာ၊ ပစ်၍၊ ဇိဝတော၊ ဇိဝတ်ခြွေမှ၊ ဝေါရော
 ပေတွာ၊ ချ၍၊ တဇ္ဇဇုတ္တိံ၊ ထိုမိန်းမကိုလည်း၊ ပေါထေတွာ၊ ပုတ်စေ၍၊
 ပေက္ခရေဟိံ၊ ရှေ့ကန်သို့၊ ဩဝ၊ ဘေတွာ၊ သက်ဆင်းစေ၍၊ ပနုလန္ဓပုရိမ
 ရုပ်၊ ရှေ့အပ်သောရှေးအဆင်ရှိသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍။

☞ ဘဒ္ဒေ၊ ကောင်းမြတ်သောအဆင်းရှိသောနတ်သုံး၊ တဝ၊ သင်၏၊ ပေါက္ခ
 ရဟိံ၊ ရှေ့ကန်သည်၊ သောဏ္ဏသောပါနဗလကော၊ စွေဖြင့်ပြီးသောစောင်း
 တန်းပျဉ်ပြားရှိ၏။ သုဝဏ္ဏာ၊ လူကသန္တတာ၊ စွေဖြင့်ပြီးသော သံတို့ဖြင့်
 ထက်ဝန်းကျင်ခင်းအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရှေ့ကန်၌၊ သေ၊ ဝန္တယာ၊ တင့်တယ်
 သောအနံ့လည်း ရှိကုန်သော၊ ဝဂ္ဂူ၊ ကောင်းမြတ်သော အနံ့လည်းရှိ

ကုန်ထသော၊ သုစိဂန္ဓာ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော အနံ့လည်းရှိကုန်ထသော၊
 မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်သော အနံ့လည်းရှိကုန်ထသော၊ ဝါတာ၊
 လေဘို့သည်၊ သမ္ပဝါယန္တိ၊ ကောင်းစွာ ထာကုန်၏။ တဝ၊ သင်၏။
 ပေါက္ခရဏီ၊ ချေကန်သည်၊ နာနာရုက္ခေဟိ၊ အထူးထူးသော သစ်ပင်တို့
 ဖြင့်၊ သမ္ပန္နာ၊ ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိ၏၊ နာနာဂန္ဓသမေရှိတာ၊ အထူးထူး
 အပြားပြား ကောင်းမြတ်သော အနံ့တို့ဖြင့် ထုံအပ်သော အနံ့ရှိသော
 လေဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်မှလွှာခြင်းရှိ၏၊ သာပေါက္ခရဏီ၊ ထုံချေကန်သည်၊
 နာနာပဒုမသမ္ပန္နာ၊ အထူးထူးအပြားပြားများကုန်သော ကြာနီဝံရမာတို့
 ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ချေအပြင်ရှိ၏၊ ပုဏ္ဏရိက သမောဟတာ၊ ကြာဖြူ
 ပုဏ္ဏရိကဘို့ဖြင့် ဖြည်း၏။ မာလု တေရိတာ၊ လေလွင့်အပ်သည် ဖြစ်
 ၍၊ မနုညာ၊ နှစ်သက်ဖွယ် ရှိသော၊ သုရဘိ၊ တင့်တယ်သောအနံ့သည်၊
 သမ္ပဝါယတိ၊ ကောင်းစွာသာထွင်မျှတ၏။ တဝ၊ သင်၏။ ပေါက္ခရဏီ၊
 ချေကန်သည်၊ ဟံသာကောဉ္ဇာဘိရဒါ၊ ဟင်္သာကြီးကြာတို့သည်တွန်အပ်
 သော၊ ဗုဒ္ဓာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်သောအသံရှိ၏၊ စက္ကဝါကဘိကူဇိထာ၊
 စက္ကဝတ်ဌက်မျိုးတို့သည်တွန်အပ်သော၊ ဗုဒ္ဓာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်သော
 အသံလည်းရှိ၏၊ နာနာဒိဇဂဏာဘိဏ္ဍာ၊ အထူးထူးသော ဌက်မျိုးတို့၏
 အပေါင်းဖြင့်ဖြည်း၏၊ နာနာသရဂဏာယုဘာ၊ အထူးထူးသောဌက်မျိုးတို့
 သည်တွန်အပ်သော အသံတို့၏အပေါင်းနှင့် ယှဉ်၏၊ ဘဒ္ဒေ၊ ကောင်းမြတ်
 သော၊ အဆင်းရှိသောနတ်တို့၊ တဝ၊ သင်အား၊ နာနာပလခရာ၊ အထူးထူးအ
 ပြားပြားကုန်သော အသီးတို့ကို ဆောင်ကုန်သော၊ ရုက္ခာစ၊ သစ်ပင်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ နာနာပုပ္ဖခရာဝနာစ၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော
 အပွင့်တို့ကို ပေးတတ်ကုန်သော ဥယျာဉ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊
 ရှိကုန်၏၊ တဝ၊ သင်၏။ ယာဒိသံ၊ အကြွပ်သို့ သဘောရှိသော၊ ဣဒံနဂရံ၊
 ဤမြို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ နဂရံ၊ မြို့သည်၊ မ
 နုသေသု လူတို့၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိသောဝဏ္ဏမယာ၊ ငွေဖြင့်လည်းပြီးကုန်သော၊
 ရူပိယမယာ၊ ငွေဖြင့်လည်းပြီးကုန်သော၊ ဗဟုကာ၊ များကုန်သော၊ ထုယံ၊
 သင်၏၊ ပါသ၊ ဒါ၊ ပြာသာဒ်တို့သည်၊ ဒဒ္ဒဠမာနာ၊ အလွန်ထွန်းလင်းကုန်
 လျက်၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စတုရောဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့
 ကိုးအာဘန္တိ၊ တင့်တယ်စေကုန်၏။ ကုယံ၊ သင်၏၊ ငရိစာရိကာ၊ အမှု
 ကြီးငယ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ယာတေမာ ယာတေဇ္ဈမာ ပဉ္စ ဒါသိသ
 တာ၊ အကြွင်းငါးရာကုန်သော ကျွန်မတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ ကာကမ္မ၊

ကာယုရခရာ၊ ခရုသင်း ကွင်းလက်ကောက်ဖြင့် တန်ဆာ ဆင်အပ်ကုန်
 သော။ ကမ္ဘနာဝေလ္လဘူသိတာ၊ ရွှေအုပ်ဆောင်း ပန်းဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်
 ကုန်သော ဆံပင် ရှိကုန်သော၊ တာ၊ ထိုအလုပ်အကျွေး ကျန်မရှိသည်၊
 ကာကတရဒေဝ ပရိယာပနာ၊ အဘယ်နတ်ပြည်၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော
 နတ်သွီးဘုံနည်း၊ ပဒလိဒဂသဉ္စန္ဒာ၊ ဝိုင်ရေအခင် ဖြင့် ခင်းအပ်ကုန်သော၊
 ဂေါဏကသန္တတာ၊ ရှည်သောအမွေ ရှိသောကေင်ဇေဖြင့်လည်းကောင်း၊
 စွာ ခင်းအပ်ကုန်သော၊ သဇ္ဇာ၊ အိပ်ခြင်း၌ ချောက်ပတ်သော သဘော
 ရှိကုန်သော၊ သောဏ္ဍုရိယာမယာ၊ ရွှေငွေဖြင့် ပြီးကုန်သော၊ ပလ္လင်္ကာ
 စ ပလ္လင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တုယှံ သင်အား၊ ဗဟုကာ၊ မျှာ ကုန်
 သည်။ ဘောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သုဘော၊ တင့်တယ်သော အဆင်ရှိသော
 နတ်သွီး၊ သဗ္ဗကမသမိဋ္ဌိနိ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံ
 သော၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ယတ္ထ၊ အကြွင်းလွင်၌၊ ဝါသုပဂတာ၊ အိပ်ခြင်း၌၊
 ကင်၏၊ အစုရတ္တိယာ၊ ညဉ့်သန်းခေါင်အခါသည်၊ သမ္ပတ္တာယ၊ ရောက်သည်
 ရှိသော်၊ တတော၊ ကိုအိပ်ရာပလ္လင်မှ ဥဋ္ဌာယ။ ထ၍၊ ဂစ္ဆသိ၊ သွား၏၊ ဥယျာ
 နတုမိ၊ ဥယျာဉ်ရောက်ရာမြေအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာန၊ ရောက်၍၊ ပေါက္ခုညော၊ ရေ
 ကန်၏။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန် ချင်းမှ၊ ဟရိတေ၊ စိမ်းသော၊ သဒ္ဓုလေ၊
 မြက်နဲ့ ခိုဖြစ်စေတတ်သော၊ သုဘော၊ တင့်တယ်သော၊ တဿာ၊ ထိုနေ့ကုန်
 ၏၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ တတော၊ ထိုမုတ်ပြီးသောနောက်
 မှ၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍော၊ ပြတ်သောနားရှက်ရှိသော၊ သုနခေါ၊ ခွေ့နက်တခုသည်၊
 တေ၊ သင်၏၊ အင်္ဂမင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြို ငယ်တို့ကို၊ ခါဒတိ၊ စာ၊ ၏၊ ယဒ၊ အကြင်
 အခါ၌၊ တံ၊ သင့် ဘုံ၊ သုနခေန၊ ခွေးနက်သည်၊ ခါဒိတာ၊ စားအပ်ပြီးသည်၊ အ
 မ္ဘိသင်္ခလိကာကာတာ၊ အရိုးအဆက်ခြင်းသာ ရှိကာမျှမှ ပြုအပ်ပြီးသည်၊
 အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သို့၊ ဩဂါဟသိ သက်
 ၏ ဩဂါဟနန္တရေ၊ ရေကန်သို့ သက်သည်၏ အခြေ မဲ့၌၊ တေ၊ သင်၏၊
 ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ပုရေယထာ၊ ခွေးနက်မစားမီ၊ ရှေးအခါ၌ကဲ့သို့၊ ပော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တံ၊ သင်သည်၊ အင်္ဂပဗ္ဗင်္ဂါ၊ အင်္ဂါကြီး
 ငယ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သုစာရ၊ အလွန်မွေ့လျော်သွယ်သော အဆင်းရှိသည်
 ဝိယဒဿနာ၊ ချစ်သွယ်သော အဆင်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝတ္ထေန၊ အ
 ဝတ်ဖြင့်၊ ပါရုပိဘွာန၊ ဝတ်ရုံ၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တိကံ၊ အဆံသို့၊ အာယာသိ၊
 လာ၏။ သုဘော၊ ကောင်းသော အဆင်ရှိသော နတ်သွီး၊ ကိနု၊ အသို့
 နည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ခုက္ကမ္ပံ၊

ပေတဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိသျှ၊

သူ၏ အသက်ကို သတ်ခြင်းအစရှိသော ကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ ပြုခဲ့ဘူး
သလော။ ဟိဝေယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒု . စုံ။ မဟုတ်မမှန် ပြ ဆိုခြင်းအစရှိ သော
ဝစီဒုစရိုက် ကို၊ ကတံ ပြုခဲ့ဘူးသ လော၊ မနသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူ၏ ငါး
စိပ်ချင်း သက် မိဒိသို့ ရှေးရှေ့ကြံ့ခွင် အစရှိသော မနောဒုစရိုက်ကတံ၊ ကတံ၊
ပြုခဲ့ဘူး သလော။ သုသာ ကောင်းသော အဆင်းရှိ သောနတ်သို့ ကိဿကမ္ပ
ဝိယ၊ ကေန အ ဝယ်၊ ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးအပျော်ဖြင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ အင်္ဂမင်္ဂါ
နိ၊ အင်္ဂါ ၊ ိုးငယ်တို့ ကို၊ ဧန္တရေ . ထွာ . ပြ ကသောနာ ဇက်ရှိသော၊ သနခေါ
ရွေးသည် ခါးတံ၊ စားသနည်း ဣတ၊ ဤသို့၊ န္ဒါဒသဟ်ဂါထဟိ၊ တဆဲ့နှစ်ဂါ
ထာဘူဖြင့်၊ တံ၊ ထိုနတ်သို့ ကို၊ တဿာ၊ ထိုနတ်သို့ ၏၊ ပငတ္ထိ၊ အကြောင်း
ကို၊ ပရိပုစ္ဆိ၊ မေ၏။ ။

တတ္ထ၊ သံဝါယာဘိက္ခု၊ သောဏ္ဍိယေ-ပါန ဗလကောတိ၊ သောဏ္ဍိယေ
ပါနဗလကောဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏမယော၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ သေ-ပါန
ဗလကော၊ စေတနာနာယုဉ်းပြားတို့သည်၊ သောဏ္ဍိယလောကသန္တတောတိ၊
သောဏ္ဍိယလောကသန္တတောဟူသည်ကား၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊
သုဝဏ္ဏမယောဟိ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ လောကဟိ၊ သံဝါယာဘိက္ခု၊ သန္တတော၊
ခင်းအင်ကုန်သော၊ တတ္ထတိ၊ တတ္ထဟူသည်ကား၊ ပေါက္ခရေဏိယံ၊ ရေကန်
၌၊ သောဏ္ဍိယတိ၊ သောဏ္ဍိယဟူသည်ကား၊ သောဏ္ဍိကော၊ ကောင်း
သောအနံ့ရှိကုန်သော၊ ဝဂ္ဂ၊ ကံ၊ ဝဂ္ဂဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရ၊ ကောင်းကုန်
သော၊ သုဝိဂန္ဓတိ၊ သုဝိဂန္ဓဟူသည်ကား၊ မနုညဂန္ဓ၊ နှစ်သက်ဖွယ်
သော၊ အနံ့ရှိကုန်သော၊ နာနာ န္ဓသမေရိတာတိ၊ နာနာဂန္ဓသမေရိတာ
ဟူသည်ကား၊ နာနာ ဝိသေသရေတိဂန္ဓဝသေန၊ အထူးထူး အပြားပြားသော
ကောင် မြတ်သောအနံ့၏အစွယ်အားဖြင့်ဂန္ဓဝ၊ ယုနာ၊ အနံ့လေးဖြင့်သမန္တ
တော ထက်ဝန်းကျင်မှ ဖြစ်တာ၊ လာခြင်းရှိ၏၊ နာနာပဒုမသည္ဇနာတိ၊ နာနာ
ပဒုမသည္ဇနာဟူသည်ကား၊ နာနာဝိရေတ္တပဒုမသည္ဇာမိတသလိလတလော၊
အထူးထူး အပြားပြား ချားကုန်သောကြာ၊ နိ ပဒုမတို့ဖြင့် ကောင်းစွာဖုံး
လွှမ်းအပ်သောရေအပြင်ရှိ၏၊ ပုဏ္ဏရိကသမောဟတောတိ၊ ပုဏ္ဏရိကသမော
ဟတောဟူသည်ကား၊ သေတပဒုမေဟိစ၊ ကြွေဖြူတို့ဖြင့်သည်၊ သမော
ကိန္ဓာ၊ ဖြွပ်၏၊ သုရဘိသမ္ဘဝါယန္တိ၊ သုရဘိသမ္ဘဝါယန္တိဟူသည်
ကား၊ သမ္ဘဝ၊ ကောင်းစွာသလျှင်၊ သုဂန္ဓ၊ ကောင်းသောအနံ့သည်၊
ဝါယတိ၊ လျှင်၏၊ ပေါက္ခရေဏိ၊ ရေကန်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဟံသကောဉ္ဇာဘိရုဒါတိ၊ ဟံသကောဉ္ဇာဘိ

၂-ဥပရိဝဂ်-၁၂-ကဏ္ဍမုတ္တပေတဝတ္ထု။

၃၃၉

ရုဒါဟူသည့်ကား၊ ဟံသေ ဟိဝ၊ ဘသံသ ဘိသသံသသံသးကော၊ ကော၊ ဝတ္ထု
ဟိဝ၊ ဩ၊ ဩ၊ ဩ၊ သည် သည်းကောင်း၊ အဘိနာမိတာ၊ တ၊ နိအပ်သော၊
နာနာမိဇဂဏာကိဏ္ဍာဘိ၊ နာနာမိဇဂဏာကိဏ္ဍာဟူသည့်ကား၊ နာနာမိဇ
ဂဏာကိဏ္ဍာ၊ အထူးထူးသောဌက်မျိုး တို့၏ အပေါင်းဖြင့်ဖြည်းန၊ နာနာ
သရဂဏာယုတာဘိ၊ နာနာသရဂဏာယုကာ ဟူသည့်ကား၊ နာနာဗိဇ
ဗိဘင်္ဂ၊ အဘိရုဒသမူဟယုတ္တာ၊ အထူးထူးသောဌက်မျိုးတို့သည် တ၊ နိအပ်
ကုန်သောအသံတို့၏အပေါင်း နှင့်ယှဉ်၏၊ နာနာဗလဇေ၊ ကိ၊ နာနာဗလဇော
ဟူသည့်ကား၊ သဗ္ဗကာသံ၊ ခ ခပ်သိပ်၊ ဝိဝိဓေသဘာဝေမိတသဘာဝတ္တာ၊
အထူးထူး အပြားပြားကုန်သော အသီးဝန်းတို့ဖြင့် ညွှတ်သော၊ ကော်ရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နာနာဗိဇလဇေရိ၊ နာ၊ အထူးထူးအများပြားကုန်
သော အသီးတို့ကိုဆောင်ကုန်သော၊ နာနာပုပ္ဖဇရ၊ ဝနာဘိ၊ နာနာပုပ္ဖဇရာ
ဝနာဟူသည့်ကား၊ နာနာဗိဇသုရဘိကုသုဒဒါယိကာနိ၊ အထူးထူးအပြား
ပြားကုန်သောအပွင့်အသီးတို့ကို ပေးတတ်ကုန်သော၊ ဝနာနိဇ၊ ဥယျာဉ်
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တယ်၊
ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ လိဂီဝိပလ္လာသေန၊ လိင်ဘောက်ပြန်သဖြင့်၊ ဝနာတိ၊ ဝနာ
ဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်၏၊ နမနူဇယသသုဗ္ဗိဒိသံနာ၊ နမနူဇယသသုဗ္ဗိဒိသံ
နဂရံဟူသည့်ကား၊ တဝ၊ သင်၏၊ ယာမိသံ၊ အကြင်သို့သဘာဝိဘော၊ ဣဒံ
နဂရံ၊ ဤသို့သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘာဝိဘော၊ သာ၊ နဂရံ၊ ဤသည်၊
မနုဿေသု လူတို့၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မနုဿေသေကေ၊ လူပြည်၊ နဉ္စ၊ ဝတ္ထု၊
မရအပ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ရူပိယ၊ ယောတိ၊
ရူပိယ၊ ယောဟူသည့်ကား၊ ဇုတမယော၊ ငွေဖြင့်ငြီးကုန်သော၊ ဒေဋ္ဌမာနော
တိ၊ ဒေဋ္ဌမာနာဟူသည့်ကား၊ အဘိဝိယ၊ ဒ၊ လွန်လျှင်၊ ဝိရော၊ ဝေဒာ တင့်
တယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာဟန္တိ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်၏၊ သမန္တောစတု
ရောမိသတိ၊ သမန္တောစတုရောမိသဟူသည့်ကား၊ သမန္တော၊ ထက် နီး
ကြင်မှ၊ စတုရောမိသ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့သို့၊ ဖရိတာ နှံ့အပ် စကုန်
၏။ ယောတေမာတိပဒဿ၊ ယောတေမာဟူသောပုဒ်၏၊ ယောတေ ဣမာစ
ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ယောတေဣမာဟူ၍ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်း၊ ကာတဇ္ဇော၊ ပြုမင်၏၊
ပရိစာရိကာတိ၊ ပရိစာရိကာ ဟူသည့်ကား၊ ဝေယျာဝစ္စ ကုရိနိ၊ ယော၊
အမှုကြီးငယ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော ။ က၊ ကမ္မုကာယုဇေ၊ တိ၊ ကမ္မု
ကာယုရောဟူသည့်ကား၊ သင်္ခဝလယကယုဇေ၊ ဝိဘူသံတော၊ ခရုသင်း
လွင်းသက်ကောက်ဖြင့် တန်ဆ၊ ဆင်အပ်ကုန်သော၊ ကဋ္ဌနာ၊ ငလ္လတုသိ

တာတိ၊ ကဗ္ဗနာဝေလ္လဘူသိတာ ဟူသင်္သကား၊ သုဝဏ္ဏဝဋ် သကသမ
လက်တကေသဟတ္တာ၊ ရွှေဦးဆောင်ပန်းဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော
❏ဆံပင် လက်ရှိကုန်သော၊ ကဒလိ မိဂသဉ္စန္ဒာတိ၊ ကဒလိမိဂသဉ္စန္ဒာ
ဟူသည်ကား၊ ကဒလိမိဂစမ္ပ ပစ္စတ္တ-ဏတ္တတာ၊ င်ပိုင်ရေအခင်းဖြင့်ခင်း
အပ်ကုန်သော၊ သန္တာတိ၊ သန္တာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗိတာ၊ စိရင်အင်ကုန်
သော၊ သယိတုံ၊ အိပ်ခြင်းငှါ၊ ယုတ္တဗ္ဗပါ၊ လျှောက်ပတ်သော သတောရှိ
ကုန်သော၊ ဂေါဏကသန္တတာတိ၊ ဂေါဏကသန္တတာ ဟူသည်ကား၊
ဒီဃလောမကေန၊ ရှည်သောအမွှေးရှိသော၊ ကောဇဝေန၊ ကော်ဇောဖြင့်၊
သန္တက၊ ကောင်းစွာခင်းအပ်ကုန်သော၊ ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထဟူသည်
ကား၊ ယတ္ထိပလ္လကေ၊ အကြွပ်ပလ္လင်၌၊ ဝါသုပဂလာတိ၊ ဝါသုပဂတာဟူ
သည်ကား၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းငှါ၊ ဥပဂတာ၊ ကပ်ကုန်သော၊ သယိတာ၊ အိပ်
ကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သမ္ပတ္တယဗု
တ္တံ သာတိ၊ သမ္ပတ္တယဗုတ္တိယာဟူသည်ကား၊ အဗုတ္တိယာ၊ ညဉ့်သန်း
ခေါင်အခါသည်၊ ဥပဂတာယ၊ ကပ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ တတောတိ၊
တတောဟူသည်ကား၊ ပလ္လက်တော၊ ပလ္လင်မှ၊ ပေါက္ခရညာတိ၊ ပေါက္ခ
ရညာဟူသည်ကား၊ ပေါက္ခရဏိယာ၊ ရေကန်၏၊ ဟရိတေတိ၊ ဟရိတေဟူ
သည်ကား၊ နီလေ၊ စိမ်းညိုသော၊ သဒ္ဓလေတိ၊ သဒ္ဓလေဟူသည်ကား၊ တရု
ဏဘိဏသဉ္စန္ဒ၊ မြက်နုဘုံဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော၊ သုဘေတိ၊ သုဘေဟူသည်
ကား၊ သုဒ္ဓန္ဓင်ကြယ်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သုဘေတိ၊ သုဘေဟူသည်
ကား၊ တသ၊ ထိုနတ်သွီးကို၊ အာလပနံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတည်း၊ တဒ္ဓေ၊ တင့်
တယ်သာနတ်သွီး၊ သမန္တကော ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဟရိတေ၊ စိမ်းညိုသော
သဒ္ဓလေ မြက်နုဘုံဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော၊ တသ၊ ပေါက္ခရဏိယာ၊ ထိုရေကန်
၏၊ တိရေ၊ ကမ်း၌၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဂစ္ဆာန၊ လွှား၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍော
တိ၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍောဟူသည်ကား၊ ခဏ္ဍိတကဏ္ဍောဆိန္ဒကဏ္ဍော၊ ပြတ်သော
နားရှိသော၊ ခါယိတာအာသိတိ၊ ခါယိတာအာသိဟူသည်ကား၊ ခါဒိတာ၊
စားအပ်သည် အဘာသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဗ္ဗိသင်္ခလိကာကတာတိ၊ အဗ္ဗိသင်္ခလိ
ကာကတာဟူသည်ကား၊ အဗ္ဗိသင်္ခလိကမတ္တာ၊ အရိုးဆက်သာရှိကာမျှကို၊
ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်၊ ယထာပုရေတိ၊ ယထာပုရေဟူသည်ကား၊ သုန
ဇေန၊ ခွေ နက်သည်၊ ခါဒနတော၊ စားသည်မှ၊ ပုဗ္ဗေဝိယ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့၊
တတောတိ၊ တတောဟူသည်ကား၊ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်သို့၊ ဩဂါဟန

တော၊ သက်ဆင်းသည်မှ၊ ပစ္ဆိမ၊ နောက်၌၊ အင်္ဂုပစ္စင်္ဂါတိ။ အင်္ဂုပစ္စင်္ဂါဟု
 သည်ကား၊ ပရိယုဏ္ဏသဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂဝတိ၊ ပြည့်စုံသောအလို၊ စုံသောအင်္ဂါကြီး
 ယော်ရှိသည်။ သုစာရုကိ၊ သုစာရုဟူသည်ကား၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ မနာ
 ရမာ။ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသည်၊ ဝိယဒဿနာဘိ၊ ဝိယဒဿနာဟူသည်ကား၊
 ဒဿနိယာ၊ ရှုချင်ဘွယ်သောအဆင်းရှိသည်။ အာယာသီကိ၊ အာယာသီ
 ဟူသည်ကား၊ အာဂစ္ဆသီ၊ လာ၏။ ၊

ဝေ။ ဤသို့တောနုရညာ၊ ထိုမင်သည်၊ ပုစ္ဆိတာ။ မေးအပ်သော၊ သာပေ
 တိ၊ ထိုဝမာနိကပြိတ္တာမသည်၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အတ္တ
 နောမိမိန္န၊ ပဝတ္တိ၊ အကြောင်းကို၊ တဿ၊ ထိုမင်အား၊ ကထေန္တိ၊ ပြော
 လိုသည်ဖြစ်၍။ ၊

ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ပုဇရ၊ ရှေး၌၊ ကိမိလသယံ၊ ကိမိလအမည်ရှိသော
 ပြည်၌၊ သဒ္ဓေါ၊ တောနာသုံးပါးတို့၌ ကြည်ညိုခြင်းကံကံ၏ အကျိုး၊ နယံ
 ကြည်ခြင်းရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ရတနာသုံးပါးတို့ကိုကိုးကွယ်ရာဟူ၍
 ဆည်းကပ်တတ်သော၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံး
 အကျွန်ုပ်သည်၊ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ဒုသီလာ သီလမရှိသော၊ အတိ
 စာရိန္ဒ၊ လင်ကိုကျူ၍ ကျင့်လေ့ရှိသော၊ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ အာသိ၊
 ဖြစ်၏။ အတိစရမာနာယ၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်တတ်သော၊ မယံ အကျွန်ုပ်
 ၏၊ သောသမိကော၊ ထိုလင်ဖြစ်သောသူကြွယ်သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊
 ဘေဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြိ၊ ဆို၍၊ ကိ၊ အဗြိ၊ အဘယ်သို့ဆို
 သနည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ယံအတိစရာသိ၊ အကြွလွန်ကျူ၍ ကျင့်
 ၍ တေ၊ ဤလွန်ကျူ၍ ကျင့်ခြင်းသည်၊ နစ္ဆန္ဒ၊ ယုတ္တံ၊ မသင့်။ တေ၊ ဤလွန်
 ကျူး၍ ကျင့်ခြင်းသည်၊ နပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြိ၊ ဆို
 ၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ သာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ သမိ၊ အရှင်သူ
 ကြွယ်၊ အဟံ၊ ငါသည်ကား၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဥဒ၊ ထိုမှတပါး၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နအတိစရာမိ၊ လွန်
 ကျူး၍ ကျင့် အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒ၊ ထို
 မှတပါး၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တံ၊ သင့်ကို၊ သစေအတိစရာ
 မိ၊ အကယ်၍လွန်ကျူး၍ ကျင့်သည်ဖြစ်အံ့၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍော၊ ပြတ်သောနား
 ရွက်ရှိသော၊ အပံသုခ၊ ခါးဦးသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အင်္ဂုပင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီး
 ယော်တို့ကို၊ ခါဒတု၊ စားစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ငြိတံ၊
 တည်သော၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍသုနခံ၊ နားရွက်ပြတ်သောခွေးနက်ကို၊ ဒဿေတွာ၊

ပြု၍၊ သောရ်၊ ဖြင်းစွာသော၊ သပထဉ္စ၊ ကျိန်ခြင်းကိုလည်း၊ အကရိ၊ ပြုမိန၊ မ
 သာဝါဒဉ္စ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုလည်း၊ အဘာသိသံ၊ ဆိုမိမ္မ၊ ဒေဝ၊
 အရှင်မင်းကြီး၊ အဿကမ္မဿ၊ ထိုလင်ကိုလွန်ကျ၊ ဤကျင့်သောမိစ္ဆာစာ
 ရကံ၏လည်းကောင်း၊ မသောဝါဒဿစ၊ မဟုတ်မမှန်ဆဲခြင်းတည်းဟူသော
 မသောဝါဒကံ၏လည်းကောင်း၊ ဥဘယံဥဘယသ၊ ။ နှစ်ပါးသောအကုသလ်
 ကံနံ၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ သတ္တေဝဝဿသတာနိ၊ အနှစ်ချနစ်ရာတို့ပတ်လုံး
 သာလျှင်၊ ယကောဟိယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ မေ
 မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အနုဘူဘံ၊ ခံစားအပ်၏၊ တတောတသ္မာကာရ
 ဏာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍော၊ ပြတ်သောနားရှက်ရှိသော၊
 အယံ သနခေါ၊ ဤခွေးနက်သည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အင်္ဂမင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီး
 ငယ်တို့ကို၊ ခါဒတိ၊ စား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဂါယာ၊ ငါးဂါထာတို့ကို၊ အာဟ၊
 ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့နှင့်၊ ကိမိလယန္တိ၊ ကိမိလယံဟူသည်ကား၊ ဇေ
 နာမက၊ ဤသို့၊ ကိမိလဟုအမည်ရှိသော နဂမေ၊ မြို့၌၊ အတိစာရိနိ၊ အတိ
 စာရိနိ ဟူသည်ကား၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဘရိယာ၊ မယားတို့သည်၊ ပတ်၊ လင်
 က်၊ အဘိက္ကမ၊ လွန်၍၊ စရဏတော၊ ကျင့်တတ် သာကြောင့်၊ အတိစာရိနိ
 တိ၊ အတိစာရိနိဟူ၍၊ ဝုဇ္ဇတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အတိစာမာနာယ၊ လင်ကိုလွန်ကျ။
 ဤကျင့်သော၊ သယိ၊ အကျွန်ုပ်၌၊ သောသမိကော၊ ထိုလင်သည်။ ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 ကို၊ ဇေတံ၊ စနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြဟ္မ၊ ဆို၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား
 ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ နေတံဆန္ဒန္တိ၊ အ ခိ၊ နေတံဆန္ဒဤသို့အစ
 ရှိသောစကားသော်၊ ဝုတ္တာကာရဒဿနံ၊ ဆိုအပ်သောအခြင်းအရက်ပြ
 သောစကားတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားတို့၌၊ နေတံဆန္ဒန္တိ၊ နေတံဆန္ဒဟူ
 သည်ကား၊ ဇေတံ၊ ဤအမှုသည်၊ နယုသံ၊ မသင့်၊ နေတံပတိဗ္ဗပန္တိ၊ နေတံပက
 ရှုပ်ဟူသောဝုန်သည်၊ တသေဝ၊ ထိုနေတံဆန္ဒဟူသောဝုန်၏ သာလျှင်၊
 ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစပရိယာယ်တည်း၊ ယန္တိ၊ ယံဟူသည်ကား၊ ကိရိယာ၊ ရာမ
 သနံ၊ ကိရိယာကိုသုံးသပ်ခြင်းတည်း။ အတိစရာသိတိ၊ အတိစရာသိဟူ
 သည်ကား၊ အတိစရေသိ၊ လင်ကိုလွန်ကျ။ ဤကျင့်၏၊ ငါ၊ တနည်းကား၊ အယ
 မေဝ၊ ဤအတိစရာသိဟူသောပါဌသည်သာလျှင်၊ ပါဠော၊ ပဌခြင်းတည်း
 တုံ။ သင်သည်၊ ယံမံ၊ အကြင်ငါ့ကို၊ အတိစရေသိ၊ လွန်ကျ။ ဤကျင့်၏၊ တုတ္ထ
 ထိုလွန်ကျ။ ဤ ကျင့်ရာ၌၊ ယံအတိစရေတံ၊ အကြင်လွန်ကျ။ ဤကျင့်ခြင်း
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဇေတံ၊ ဤသို့လွန်ကျ။ ဤကျင့်ခြင်းသည်၊ နန္ဒန္တံ၊ မလျော့ပတ်

တေံ၊ ဤလွန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်းသည်၊ နပဘိရူပံ၊ မတင့်အပ်၊ ဣတိအယံ။ ဤသည် ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယောမုန္တိ ယော၊ ခံဟူသည်ကား၊ ဒါရုဏံ၊ ကြမ်းသော၊ သပထန္တိ၊ သဗထံဟူသည်ကား၊ သပနံ၊ ကျိန်ခြင်းသို့၊ တာသိသန္တိ၊ တာသိသံဟူသည်ကား၊ အတာသိ၊ ဆိုပြီး၊ သစဟန္တိ၊ သစာဟံဟူသည်ကား၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား၊ တံ၊ ရင်သည်၊ တဿကမ္မဿာတိ၊ တဿကမ္မဿဟူသည်ကား၊ တဿပါပကမ္မဿ၊ ထိုမကောင်၊ မှုကံ၏၊ ဒုသီလျကမ္မဿ၊ သီသမရှိသော အကုသိုလ်ကံ၏၊ မုသာဝါဒဿစာတံ၊ မုသာဝါဒဿစဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို၊ နအတိစရေမံ၊ လွန်ကျူး၍ မကျင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တမုသာဝါဒဿစ၊ ဆိုအပ်သောဟုတ်မမှန်ပြောဆိုသောမုသာဝါဒ၏လည်းကောင်း၊ ဥဘယန္တိ၊ ဥဘယံဟူသည်ကား၊ ဥဘယဿ၊ နှစ်ပါးရှိသောအကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ အနုဘူတန္တိ၊ အနုဘူတံဟူသည်ကား၊ မယော၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အနုဘူတံ၊ ခံစားအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယတောတိ၊ ယတော ဟူသည်ကား၊ ယတော ပါပကမ္မတော၊ အကြင် မကောင်၊ မှုကံမှ၊ ။

ဝေဗ္ဗ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝတ္ထာပန၊ ဆိုပြီး၍ကား၊ တေန၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးတင်၊ ကိစ္ဆန္တိ၊ ပြောကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ တံ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဗဟုကာရေစ၊ များသော ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ ဣမ၊ ဤ အမေလှို၊ အာဂတော၊ လာတော်မူ၏၊ အဟဉ္စ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍဿ ပြတ်သော နားရွက်ရှိသော ခွေ နက်မှ၊ သုမုတ္တာ၊ ကောင်းစွာလွတ်သည်ဖြစ်၍၊ အသောကာ၊ မို ရိပ်ခြင်မနေ သည်၊ အကုတောဘယော၊ စော၊ မရှိသည်အဖို့ဖြစ်၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တံ၊ အရှင်မင်းကြီးကို၊ နမဿာမိ၊ ရှိမှီးပါ၏၊ အဗ္ဗလိကတာ၊ လက်အုတ်ချီလျက်၊ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အမနုဿေ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဘုဉ္ဇေ၊ သုံးဆောင်တော်မူလော့၊ မယော၊ အကျွန်ုပ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ရမ၊ မွေ့လျော်တော်မူလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ နွေဂါယာနှစ်ဂါယာတို့ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ။

တက္ကထိဂါထာတို့၌၊ ဒေဝါတိ၊ဒေဝ ဟူသည်ကား၊ ရာဇာနံ၊မင်းကို၊ အလပတိ၊ခေါ်၏။ ကဏ္ဍ မုဏ္ဍ သာတိ၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍဿ ဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍ မုဏ္ဍဘတ၊နာ ရွက်ပြတ်သော ခွေးနက်မှ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဣဒံ၊ဤ ကဏ္ဍမုဏ္ဍဿဟူသောပုဒ်သည်၊ နိဿယော၊ပဉ္စဒီအနက်၌၊ သ၊မိဝစနံ၊ ဆဋ္ဌိဘိဘတ်သက်သောပုဒ်တည်း။ ။

အထ၊ထိုအခါ၌ ရာဇာဗာရာဏသီမင်းသည်၊ တက္ကထိဗိမာန်၌၊ဝါ သေန၊နေခြင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနသော၊ပြီးငွေသေ၊စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငမနဏ္ဍာ သ သံ၊သွားခြင်းငှါ အလိုရှိသည် ဟု၊ပကာသေသိ ပြ၏။ တံ၊ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ကြား၍၊ပေတိ၊ဝေမာနကပြိတ္တာမသည်၊ရေညာ၊မင်းအား၊ ပဋိဗန္ဓ ဝိတ္တာ၊တတ်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊တက္ကထ၊ထိုဗိမာန်၌ပင်လျှင်၊ အဿ၊ထိုမင်းကြီးအား၊ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ယာဂန္တိ၊တောင်းပန်လိုသည် ဖြစ်၍၊တာဟံဒေဝနမဿာမိဘိဂါထံ၊ တာဟံဒေဝနမဿာမိအစရှိသော ဂါထာကို၊အာဘ၊ဆို၏။ တက္ကထိဂါထာ၌၊တာဟန္တိပဒဿ၊ တာဟံဟု ပုဒ်၌၊တံအဟန္တိပဒေန္တဒေ၊ တံအဟံဟုပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ။

☞ ပုန၊တစ်ကြိမ်၊ရာဇာမင်းသည် ဧကံသေနဝ၊စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ နဂရံ၊မြို့သို့၊ ဂန္တ၊ကာမောဝ၊သွားခြင်းငှါအလိုရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္တနော မိမိ၏၊ အဏ္ဍာသယံ၊အလိုကို၊ ပဝေဒေန္တော၊ ပြောကြား လိုက်ကား၊ သုဘဂေ၊ တင့်တယ်သောအဆင်းရှိသောနတ်သို့၊ မယာ၊ ငါသည်၊အမာနုဿ၊နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ကာမာ၊ကာမဂုဏ်တို့ကို၊သုတ္တံ၊ စံစားအပ်ကုန်ပြီး၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဘယာ၊သင်နတ်သို့၊နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ရမိတော၊မွေ့လျော်စံပျော်ရသည်၊အမှီ ဖြစ်၏၊သုဘဂေ၊ တင့်တယ်သော အဆင်းရှိသောနတ်သို့၊ အဟံ၊ငါသည်၊ တံ၊သင်နတ်သို့ကို၊ ယာမာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊မံ၊ငါ့ကို၊နဂရမေဝ၊ ငါ၏နေရာဗာရာဏသီမြို့သို့သာလျှင်၊ ခိပ္ပံ၊လျှင်စွာ၊ ပဋိနယာဟိ၊ပို့ဆောင်ဘိသော၊ဣတိ၊ဤ သို့၊ ဩဿနဂါထံ၊ အဆုံးဂါထာကို၊အာဘ၊ဆို၏။ ။

တက္ကထိဂါထာတို့၌၊တာဟန္တိပဒဿ၊တာဟံဟုပုဒ်၏၊တံအဟန္တိ ပဒေန္တ ဒေ၊တံအဟံဟုပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ကာတဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊သုဘဂေတိ၊ သုဘဂေဟူသည်ကား၊ သုဘယုဒတ္တ၊တင့်တယ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ ပဋိန ယာဟိမန္တိ၊ပဋိနယာဟိမံ ဟူသည်ကား၊မယံ၊ငါ၏၊နဂရမေဝ၊ မြို့သို့သာ လျှင်၊ မံ၊ငါ့ကို၊ ပဋိနေဟိ၊ ပို့ဆောင်ဘိသော၊ သေသံ၊ ကြွင်းကုန်သော

စကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထအသုံးစုံတို့၌၊ ပါကဓမ္မေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာ
လျှင်တည်း။

အသ၊ ထိုသို့မင်းကြီးပြောဆိုသောအခါ၌၊ သာဝိမာနပေတိ၊ ထိုဝေမာ
နိကပြိတ္တာမသည်၊ ရှုညော၊ မင်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဝိ
ယောဂံ၊ ကွေကွင်းခြင်းကို၊ အသဟမာနာ၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ သော
ကာတုရတာယ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည် နှိပ်စက် အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ဗျာကုလဟဒယာ၊ နှောင့်ယှက်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဝေမေနသရိ
ရာ၊ တုန်လှုပ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နာနာဝိဓေဟိ၊ အထူးထူးအပြား
ပြား များကုန်သော၊ ဥပါယေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အာယာ ဗိတွာပိ၊
တောင်းပန်၍လည်း၊ တံ၊ ထိုမင်းကြီးကို၊ တတ္ထ၊ ထိုမိမိနှင့်၊ ဝါသေတံ၊ နေ
စေခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ရကား၊ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်သော၊
မာဘာရဟေဟိ၊ မြတ်သောသူတို့သာသုံးဆောင်ခြင်းငှါထိုက်ကုန်သော၊
ရတနေဟိ၊ ရတနာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို၊ နဂရံ၊ ဗာရာ
ဏသီမြို့သို့၊ နေတွားဆောင်၍၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့၊ အာရောပေတွာ၊
တင်၍၊ ကန္တိတွာ၊ ငိုကြွေး၍၊ ပရိဒေဝိတွာ၊ မြည်တမ်း၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ဝသနဌာနမေဝ၊ နေရာအရပ်သို့ သာလျှင်၊ ဂတာ၊ သွားရှာလေ၏၊ ရာဇာ
ပန၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်ကား၊ တံ၊ ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာမကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်
၍၊ သဗ္ဗာတသံဝေဂေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဒါနာဒိနံ၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ သဂ္ဂပရာယာဏော၊ နတ်ပြည်သို့လားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အသ၊
ထိုအခါ၌၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ တဂဝတိ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ လောကေ၊
လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ပွင့်တော်မူ၍၊ ပဝတ္ထိတဝရဓမ္မစက္ကေ၊ လည်စေအပ်
ပြီးသောမြတ်သော ဓမ္မစက်ရှိသည်ရှိသော်၊ အနုဗ္ဗမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊
သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည် ရှိသော်၊ ကေဒိ
ဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အာယသ္မာ၊ မဟာမေဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာ မေဂ္ဂ
လာန်မထေရ်သည်၊ ပဗ္ဗတစာရိကံ၊ တောင်စဉ်တွင်လည်ခြင်းကို၊ ဝရမာ
နော၊ တွည့်လည်တော်မူသည်ရှိသော်၊ သပရိဝါရံ၊ အခြံအရံနှင့်တကွသော၊
တံဗ္ဗတ္ထိံ၊ ထိုမိမိမကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တာယ၊ ထိုမိမိသည်၊ ကတကန္တံ၊ ပြု
အပ်သောကံကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ သာ၊ ထိုမိမိမသည်၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊
ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သဗ္ဗံ၊ အသုံးစုံကို၊ ထေရဿ၊ အရှင်မဟာမေဂ္ဂလာန်မထေရ်
အား၊ ကထေသိ၊ လျှောက်ကြား၏၊ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ထေရော၊

အရှင်မဟာမောဂ္ဂလသနမထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
 အာရောစေသိ၊ လျှောက်ကြား၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တမတ္ထံ၊ ထို
 အကြောင်းကို၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊
 သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေ
 သိ၊ မဟာတော်မူ၏။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ပဋိလဒ္ဓသံဝေဂေါ၊
 ရအပ်သောဝိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပါပတော၊ မကောင်းမှုမှ၊ ဩရ
 မိတွာ၊ ကြဉ်ရှောင်၍၊ ဒါနာဒိနံ၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ပုညာနိ၊
 ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဓမ္မာဘိရတော၊ တရား၌မွေ့လျော်သည်
 ဖြစ်၍၊ သဂ္ဂပရာယဏော၊ နတ်ပြည်သို့လားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ကဏ္ဍမုဏ္ဍပေတိဝတ္ထု၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍပေတိ
 ဝတ္ထုသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၂-ဥပရိဝဂ်-၁၃-ဥပရိပေတဝတ္ထု။

အဘုရားဗြာဟ္မဒက္ခောတိ ဣဒံဥပရိပေတဝတ္ထု။ အဟုရားဗြာဟ္မ
 ဒက္ခောအစရှိသောဤဥပရိပေတဝတ္ထုကို၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဇေတဝနော၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည်
 ရှိသော်၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊ ဥပါသိကံ၊ ရတနာသုံးပါးသို့ဆည်း
 ကပ်တတ်သော ဥပါသိကာမကို၊ အာရဟန္တံ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ ကိရ၊ ချစ်ပြဦးအံ့၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အည
 တနာယ၊ တယောက်သော၊ ဥပါသိကာယ၊ ဥပါသိကာမ၏၊ သာမိကော၊
 လင်သည်၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ သာ၊ ထိုဥပါသိကာမ
 သည်၊ ပတိဝိယောဂဒုက္ခာတုရာ၊ လင်နှင့်ကွေကွင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော
 ဆင်းရဲသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သောစန္ဒိ၊ မိုးရိပ်ထွက်၊ အာဇ္ဇ
 ဟနံ၊ သင်းချိုင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ရောဒတိ၊ ငို၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ တဿ၊ ထိုဥပါသိကာမ၏။ သောတာပတ္တိပလဿ၊ သောတာပတ္တိ
 မြီထံ၏၊ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိ၊ အကြောင်းဥပနိဿယ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဗိ
 သွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ကရုဏာယ၊ ကရုဏာသည်၊ သဗ္ဗောဒိတမာနသော၊
 ကောင်းစွာတိုက်တွန်အပ်သောဝိတ်နှလုံးရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တဿ၊
 ထိုဥပါသိကာမ၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊ ပညတ္တေ၊
 ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနော၊ နေရာ၌၊ နိယိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ ဥပါသိ

ကာ၊ ဥပါသိကာမသည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်
၍၊ ဝဋ်တွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရင်၌၊ နိသိ
ဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုဥပါသိ ကာမကို။ သဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဥပါသိကေ၊ ဥပါသိကာမ၊ သောစသိကံ၊ ပို ရိပ်သလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ပိယဝိပ္ပယော
ဂေန၊ ချစ်သောလင်နှင့်ကွေ့ကွင်းရခြင်းကြောင့်၊ အာမသောမာမိတိ၊ ငြိမ်း
စိုင်းရိပ်စွာပါ၏ဟု။ ဝုတ္တု၊ လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ တဿာ၊ ထိုဥပါသိ
ကာမ၏၊ သောကံ၊ စိုးရိပ်ခြင်းကို၊ အပနေတုကာမော၊ ပယ်တော်မူခြင်း ဌာ
အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို၊ အာဟရိ၊
ဆောင်တော်မူ၏။ ၊

အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ပဉ္စာလရဋ္ဌေ၊ ပဉ္စာလတိုင်း၌၊ ဥတ
ပေဉ္စာလေ၊ ဥတ္တပေဉ္စာလအမည်ရှိသော၊ ကပိလနဂဓေ၊ ကပိလမြို့၌၊ စူဠနိ
ဗြဟ္မဒက္ကောနာမ၊ စူဠနိဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုစူဠနိဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ အဂတိဝမနံ၊ မလားအပ်
သည်သို့လားခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိဇိတေ၊ တိုင်း
နိုင်ငံ၌၊ ပဇာယ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၏။ ဟိတကရဏေ၊ အစီးအပါးကိုဖြူ
ခြင်း၌၊ နိရုတော၊ အမြဲမွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ ဒသရာဇဓဋ္ဌေ၊ ဆယ်ပါးသော
မင်းကျင့်တရားတို့ကို၊ အကောပေတော၊ မပျက်စေမူ၍၊ ဇန္တု၊ တိုင်းပြည်ကို၊
အနုဿာသမာနော၊ ဆုံးမလျက်၊ ကဒါပိ၊ ရံခါ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ရဇ္ဇေ၊ တိုင်း
ပြည်၌၊ ကိံ၊ အဘယ်စကားကို၊ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သောတုကာမော၊ နားထောင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တုန္နပါယဝေ
သံ၊ အပ်လျှံသမား အသွင်ကို၊ ဂဟတော၊ ယူ၍၊ ဧကော၊ တစ်ယောက်အ
ထည်းတည်း။ အဒုတိယော၊ အဖော်မပါဘဲ၊ နဂရေတော၊ မြို့မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊
ထွက်၍၊ ဂါမတော၊ ရွာတခုမှ၊ ဂါမံ၊ ရွာတခုသို့၊ ဇနပဒတော၊ ဇနပုန်တခု
မှ၊ ဇနပဒံ၊ ဇနပုန်တခုသို့၊ ဝိစရိတွာ၊ လှည့်လည်၍၊ သဗ္ဗဇန္တု၊ အလုံးစုံသော
တိုင်းပြည်ကို၊ အကဏ္ဍကံ၊ သူခိုးထားမြဲတည်းဟူသောဆု ခြွေငုံရှိသည်
ကို၊ အနုပဋိဋ္ဌိတံ၊ မနှိပ်စက်အပ်သည်ကို၊ မုဒေမောဓမာနေန ဝင်း၊ မြောက်
ကုန်သော၊ အပါရုတဗာဓေ၊ မပိတ်အပ်သောအိမ်တံခါးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
ဝိဟရန္တေ၊ နေကုန်သော၊ မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ ဒိဿာ၊ မြင်၍၊ သောမနဿ
ဇာတော၊ ဖြစ်သော ဝင်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဝဠိတွာ၊ ပြန်နစ်၍၊
နဂရာဘိမုခေါ၊ မြို့သို့ရှေးရှု၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အညတရသို့၊

တရသော၊ ဂါမေ၊ ရှာဋ္ဌံ၊ ဧကိယာ။ တယောကံသော၊ ဝိဝေဝါယ။ မူဆိုးမ
 ဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓတိတ္ထိယာ၊ သုဆင်းရဲမဇ်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပါဗိသိ၊ ဝင်၏။
 သာ၊ ထိမိန်းမသည်။ တံ၊ ထိုမင်းကြီးကိုးဒိသွာ၊ မြင်၍။ အယျော၊ အရှင်၊
 ဟံ၊ သင်သည်။ ကောနု၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ကုတောဝါ၊ အဘယ်
 အရပ်မှလည်း။ အာဂတော၊ လာသည်။ အထိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ တုန္ဒဝါယော၊ အင်္ဂုလီသမား
 တည်း။ ဘတိယာ၊ အခါဖြင့်၊ တုန္ဒကမ္ဘံ၊ အပ်အမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိစရာမိ၊ ထွသို့လည်၏။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ တုန္ဒကမ္ဘံ၊ အပ်အမှု
 သည်။ ယဒိ၊ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ကရောမိ၊ ပြုအံ့၊ ဝတ္ထုဉ္စ၊ အဝတ်
 ကိုလည်းကောင်း။ ဝေတနဉ္စ၊ အခေါ်လည်းကောင်း၊ ဧဝေ၊ ပေးကုန်လော့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည် ရှိသော်။ အဋ္ဌာဟံ၊ ငါတို့အား၊ ကမ္ဘံဝါ၊
 အမှုသည်လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထံဝါ၊ အဝတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝေတနံဝါ၊
 အသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အယျ၊ အရှင်၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်
 သောသုတို့၏။ ကမ္ဘံ၊ အမှုကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို
 ၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်၌။ ကတိပါဟံ။ နှစ်ရက်သုံးရက်၊
 ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဝေဝုညလက္ခဏသမ္ပန္နံ၊ ဘုန်းလက္ခဏာနှင့်
 ခြုံငုံစုံသော၊ တဿ၊ ထိုမူဆိုးမ၏၊ ဗိတရံ၊ သမီးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မာ
 တရံ၊ အခါကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ကိံ၊ အသို့
 နည်း။ အယံဒါရိကာ၊ ဤသူငယ်မကို၊ ကေနမိ၊ တရံတယောကံသောသု
 သည်၊ ကတပရိဂ္ဂဟာ၊ ပြုအပ်သော သိမ်းဆည်းခြင်း ရှိသလော၊ ဥဒါဟု၊
 ထိုသို့ မဟုတ်မူ၊ အပရိဂ္ဂဟာ၊ မသိမ်းဆည်း အပ်သလော၊ သစေပန၊
 အကယ်၍ကား။ ကေနမိ၊ တရံတယောကံသော သူသည်။ အပရိဂ္ဂဟာ၊
 မသိမ်းဆည်းအပ်သည် ဖြစ်အံ့၊ ဣမံ၊ ဤသတို့သိုးကို၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ဒေဟိ၊
 ပေးလော့၊ အဟံ၊ ငါသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသ
 ဖြင့်၊ ဇိဝနူပါယံ၊ အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊
 သမတ္ထော၊ ဝွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အယျ၊
 အရှင်၊ သာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ သာ၊ ထိုမူဆိုးမသည်၊
 တဿ၊ ထိုမင်းအား၊ တံ၊ ထိုသတို့သမီးကို၊ အဒါယိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုမင်း
 သည်၊ တဿ၊ ထိုသတို့သမီးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကတိပါဟံ။ နှစ်ရက်သုံး
 ကံ၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ တဿ၊ ထိုသတို့သမီးအား၊ ကဟာပဏသဟဿံ၊
 အသပြာတထောင်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကတိပါဟေနေဝ၊

နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်၊ နိဝဏ္ဏိယာမိ၊ ပြန်လာခဲ့အံ့၊ တနေ့၊ အတယ်၊
 တံ၊ သင်သည်၊ မာဥက္ကဏ္ဍိ၊ မျောင်းခေါ်ပါလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊ ဆို၍၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နာရံ၊ ရှိသို့၊ ဂန္တံ၊ သွား၍၊ နဂဓဿစ၊ မြို့၏ လည်း
 ကောင်း၊ တဿဂါမဿစ၊ ထိုမိန်းမရှာ၏ လည်းကောင်း၊ အန္တရေ၊
 အကြား၌၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ သမံ၊ ညီညွတ်သည်ကို၊ ကာရုပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊
 အသင်္ကာရာပေတွာ၊ တန်ဆာဆင်စေ၏၊ မဟာစူရာဇာ နုဘာဝေန၊ မြတ်
 သောမင်းတို့၏ အာနုဘော်ဖြင့်၊ တက္ကံ၊ ထိုရွာသို့၊ ဂန္တံ၊ သွား၍၊ ဒါရိကံ၊ သူ
 ငယ်မကို၊ ကာယပဏရာသိမ္မိ၊ အသပြာအရ၏အသက်၌၊ ဣပေတွာ၊ ထား၍၊
 သုဝဏ္ဏဇေတ ကလသေဟိ၊ ရွှေရည် ငွေရည်တို့ဖြင့်၊ နှာပေတွာ၊ ရေချိုး
 စေ၍၊ ဥပရိတိနာမံ၊ ဥပရိဟူသော အမည်ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ အဂ္ဂ
 မဟာသိဗ္ဗာနေ၊ မြတ်သောမိဘုရား၏အရံ၌၊ ဣပေတွာ၊ ထား၍၊ တဉ္စဂါမံ၊
 ထိုရွာကိုလည်း၊ တဿ၊ ထိုသဘို့သမီး၏၊ ဥာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား၊
 ဒတွာ၊ ပေး၍၊ မဟာစူရာဇာနုဘာဝေန၊ မြတ်သောမင်း၏ အာနုဘော်ဖြင့်၊
 တံ၊ ထိုသဘို့သမီးကို၊ နဂရံ၊ ရှိသို့၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ တာယ၊ ထို
 သဘို့သမီးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အဘိမေမာနေ၊ မွေးလျော်သည်ဖြစ်၍၊ ယာဝ
 ဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ရစ္ဆသုခံ၊ မင်း၏စည်းစိမ် ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝိ
 တွာ၊ ခံစား၍၊ အာယူဟပရိယောသာနေ၊ အသက်၏အဆုံး၌၊ ကာလံ၊ သေ
 ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တသ္မိံစ၊ ထိုမင်းသည်လည်း၊ ကာလင်္ကတေ၊
 နတ်ရွာစံသည် ရှိသော်၊ သရိဇေတိစ္ဆေ၊ အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း ကိစ္စ
 ကို၊ ကတေစ၊ ပြုအပ်ပြီးသည် ရှိသော်လည်း၊ ဥပရိ၊ ဥပရိမိဘုရားသည်၊
 ပတိ ဝိယောဂေန၊ လင်နှင့် ကွေကွင်းခြင်းကြောင့်၊ သောက သဗ္ဗသမပ္ပိ
 တဟဒယာ၊ မိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသောငြောင့်သည် စူးဝင်အပ်သောနှလုံး
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာဇ္ဇဟနံ၊ သင်းချိုင်းသို့၊ ဂန္တံ၊ သွား၍၊ ဗဟူ ဗိဝဿေ၊
 များစွာသော နေ့တို့ပတ်လုံး၊ ဂန္ဓပုပ္ဖါဒိတိ၊ နံသာပန်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍၊ ရဉ္ဇော၊ မင်း၏၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ကိဇ္ဇေ
 တွာ၊ ပြောကြား၍၊ ဥဗ္ဗာဒပ္ပက္ခာဝိယ၊ ရူးခြင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့၊ ကန္တန္တိ၊
 မြည်တမ်းလျက်၊ ပရိဝေဒန္တိ၊ ပိုကြွေးလျက်၊ အာဇ္ဇဟနံ၊ သချိုင်းကို၊ ပဒေက္ခိ
 တံ၊ လက်ျာရစ်သွည့်သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဧတနဝသမယေန၊ ထိုအခါ
 ၌လည်း၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိသတ္တဘု
 တော၊ ဘုရားလောင်းဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ဣသိပဗ္ဗန္တုသိပဗ္ဗန္တဘာဝေန၊ ရေသေ့
 ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရေသေ့ရဟန်းပြု၍၊ အဓိဂတဣာနာတိညော

ရအပ်သောစွာနှင့် အဘိညာဉ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမဝန္တာ၌၊ အည
တရတ္ထိ၊ တရသော။ အညောယတနေ၊ တောအုပ်၌၊ ဝိဟာနန္တော၊ နေသည်
ရှိသော်၊ သောကသန္ဓသမဗ္ဗိတံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသောငြောင့်သည်
စူးဝင်သော၊ ဥပရိ၊ ဥပရိမိဘုရားကို၊ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ စက္ခုနာ၊
မျက်စိဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာဂတိံ၊ လာ
၍၊ ဒိဿမာနရူပေါ၊ ထင်သောအဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်း
ကင်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုသင်းချိုင်း၌၊ ဌိတေ၊ တည်ကုန်သော၊
မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ ဣဒံအာဠဟနံ၊ ဤသင်းချိုင်းသည်၊ ကဿ၊ အဘယ်
သူ၏၊ အာဠဟနံ၊ သင်းချိုင်းနည်း၊ ဗြဟ္မဒတ္တဗြဟ္မဒတ္တာတိ၊ ဗြဟ္မဒတ္တဗြဟ္မ
ဒတ္တဟူ၍၊ ကန္တတိ၊ မြည်တမ်းသော၊ ပရိဒေဝတိ၊ ဝိကြွေးသော၊ အယံဣတ္ထိ၊
ဤမိန်းမသည်၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊
မေး၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ မနုဿေ၊ လူတို့သည်၊ ဗြဟ္မ
ဒတ္တာနာမ၊ ဗြဟ္မဒတ္တမည်သည်၊ ပဉ္စာလာနံ၊ ပဉ္စာလတိုင်းသူတို့၏၊ ရာဇေ၊
မင်းတည်း၊ သော၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ အာယူဟ ပရိယောသာနေ၊
အသက်၏အဆုံး၌၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၍၊ ဣဒံအာဠဟနံ၊
ဤသင်းချိုင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏၊ အာဠဟနံ၊ သင်းချိုင်း
တည်း၊ အယံ၊ ဤမိန်းမသည်၊ ဥပရိနာမ၊ ဥပရိအမည်ရှိသော၊ တဿ၊ ထို
ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏၊ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မြတ်သောမိဘုရားတည်း၊ ဗြဟ္မဒတ္တာတိ၊
ဗြဟ္မဒတ္တဟူ၍၊ တဿ၊ ထိုမင်းကြီး၏၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍၊
ကန္တတိ၊ မြည်တမ်း၏၊ ပရိဒေဝတိ၊ ဝိကြွေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆို
ကုန်၏၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒိပေန္တော၊ ပြလိုကုန်သော၊ သင်္ဂီတိ၊ ကာ
ရာ၊ သင်္ဂီယနာတင်ဆရာတို့သည်။ ။

ပဉ္စာလာနံ၊ ပဉ္စာလာသိုင်းသားလူအများတို့၏၊ ဣဿရော၊ အရှင်ဖြစ်သော၊
ထေသဘော၊ ရထားစီးခြင်းမင်းတကာတို့ထက်မြတ်သော၊ ဗြဟ္မဒက္ကော
ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာမင်းသည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ သောရာဇာ၊ ထို
ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ အဟောရတ္တာနံ၊ များသောနေ့ညဉ့်တို့၏၊ အစ္စယာ၊ အစ္စ
ယေန၊ လူနံ၊ သဖြင့်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ အတြ၊ ဗြဟ္မထ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထို
ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏၊ ဘရိယာ၊ မယားဖြစ်သော၊ ဥပရိ၊ ဥပရိအမည်ရှိသော
မိဘုရားမြတ်သည်။ ဗြဟ္မဒက္ကံ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို၊ အပဿန္တိ၊ မမြင်သည်
ရှိသော်။ အာဇ္ဇဟနံ၊ သချိုင်းသို့။ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဗြဟ္မဒက္ကောတိ၊ ဗြဟ္မဒတ်ဟု
ခေါ်ဝေါ်လျက်၊ ကန္ဓတိ၊ ငိုမြည်တမ်း၏၊ သမ္ပန္နစရဏော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်

ကြောင်းဖြစ်သော သီလ၏ပြည့်စုံခြင်း၏အစရှိသော အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ မုန့်၊မိမိစီးပွား သူတပါးတို့၏စီးပွားကိုယ်တတ်သော၊ ဣသိ၊ရသေ့သည်။ အာဂုတ္တိစ၊လောလည်းလာပါ၏။ အာဂုတ္တံ၊ လာပြီး၍၊ ယေမနုဿာ။ အကြင်လူတို့သည်၊ တတ္ထတသ္မိံ သုဿာနေ။ ထိုသင်းချိုင်း၌၊ သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်ရောက်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသင်းချိုင်း၌၊ ပြီတာ၊ တည်ကုန်သော၊ ဟေမနုဿေ၊ ထိုလူတို့ကို၊ ဘောန္တော၊ အိုလူများတို့၊ နာနာဂန္ဓသမေရိတံ၊ အထူးထူးသော အမွှေးအနံ့တို့ဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်မှလှိုင်းသော အနံ့ရှိသော၊ ဣမံ အာဇ္ဇဟနံ၊ ဤသင်းချိုင်းသည်၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ အာဇ္ဇဟနံ၊ သင်းချိုင်းနည်း၊ ဣတော၊ ဤလူ၊ ပြည်မှ၊ ဒုရဂတံ၊ ဝေးသော အရပ်သို့သွားသော၊ ဗြဟ္မဒတ္တံ၊ ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော၊ ပတိံ၊ လင်ကို၊ အပဿန္တိ၊ မမြင်သည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဒတ္တာတိ၊ ဗြဟ္မဒတ်ဟုဆိုလျက်၊ ကန္ဓတိ၊ ငိုမြည်တမ်းသော၊ အယံ ဣတ္ထိ၊ ဤမိန်းမသည်၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ ဘရိယာ၊ မယားနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂုတ္တိတ္ထစ၊ မေးလည်းမေး၏။ တတ္ထ၊ ထိုသင်းချိုင်း၌၊ ယေ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်ရောက်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသင်းချိုင်း၌၊ တေစ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ မာရိယ၊ အရှင်ရသေ့၊ ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊ အကျွန်ုပ်တို့သခင်၊ နှင်ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား၊ ဘန္ဒ၊ ကောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ တေတဝစ၊ ထိုအရှင်ရသေ့အားလည်း၊ ဘန္ဒ၊ ကောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ မာရိယ၊ အရှင်ရသေ့၊ နာနာဂန္ဓသမေရိတံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော အမွှေးအနံ့တို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်မှ လှိုင်းသော အနံ့ရှိသော၊ ဣမံ အာဇ္ဇဟနံ၊ ဤသင်းချိုင်းသည်၊ တဿ ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သခင် ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏၊ အာဇ္ဇဟနံ၊ သင်းချိုင်းပေတည်း။ ယာ ဣတ္ထိ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဣတော၊ ဤလူ၊ ပြည်မှ၊ ဒုရဂတံ၊ တလွန်လောကသို့ သွားလေသော။ ဗြဟ္မဒတ္တံ၊ ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော၊ ပတိံ၊ လင်ကို၊ အပဿန္တိ၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍ ဗြဟ္မဒတ္တာတိ၊ ဗြဟ္မဒတ်ဟုခေါ်ဆိုလျက်၊ ကန္ဓတိ၊ ငိုမြည်တမ်း၏။ အယံ ဣတ္ထိ၊ ဤမိန်းမသည်။ တဿ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သခင် ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏၊ ဘရိယာ၊ မယားဖြစ်သော၊ ဥပရိ၊ ဥပရိအမည်ရှိသော မိထုရားပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိယာကံသု၊ ဖြေကြားကုန်၏။ သဂါထာ၊ ခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ ပဋ္ဌေသံ၊ ရွတ်ဆိုကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အဟူတိ၊ အဟုဟူသည်ကား၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စာလာနန္တိ၊ ပဉ္စာလာနံဟူသည်ကား၊ ပဉ္စာလရုဋ္ဌဝါသိနံ၊ ပဉ္စာလတိုင်း၌

နေကုန်သောသူတို့၏၊ ဝါးတနည်းကား၊ ပဉ္စာသရဋ္ဌသေဝ၊ ပဉ္စာသတိုင်း၏
 သာသျှင်၊ ကောဝိ၊ တရုလည်းဖြစ်သော၊ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်ကို၊ ဇနပဒိကာ
 နံ၊ ဇနပုဒ်၌နေကုန်သော၊ ရာဇကုမာရာနံ၊ မင်းသားတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ရုဋ္ဌိယာ၊ တင်စားသောအားဖြင့်၊ ပဉ္စာယာတိ၊ ပဉ္စာလောဟု၍၊
 ဗဟုဝစနေန၊ ဗဟုဝတ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိသိယတိ၊ ညွှန်းပြအပ်၏၊ ရထေသဘောတိ၊
 ရထေသဘောဟူသည်ကား၊ ရထေသု၊ ရထေး၊ ဘို့တွင်၊ ဥသတသဒိသော၊
 ဥသတနှင့်တူသော၊ မဟာရထေသ၊ မြတ်သောရထေးတည်း၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တသအာဠဟနန္တိ၊ တသအာဠ
 ဟနံဟူသည်ကား၊ တသရညောစ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏လည်း၊ သမိရသ၊
 ကိုယ်အလောင်းကို၊ ဒဗ္ဗနံ၊ မီးသြိုဟ်သောနေရာတည်း၊ ဣသိတိ၊
 ဣသိဟူသည်ကား၊ ဈာနာဒိနံ၊ ဈာန်အစရှိကုန်သော၊ ဂုဏာနံ၊ ကျေးဇူးတို့
 ကို၊ သေနဋ္ဌေန၊ ရှာမိုးတတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ဣသိ၊ ဣသိမည်၏၊ တတ္ထာ
 တိ၊ တတ္ထဟူသည်ကား၊ ဥပရိယာ၊ ဥပရိအမည်ရှိသောမိတုရား၏၊ ဥတဋ္ဌာ
 နေ၊ တည်ရာဖြစ်သော၊ တသ္မိသုသာနေ၊ ထိုသင်းချိုင်း၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာဂန္တိတိ၊ အာဂန္တိဟူသည်ကား၊
 အာဂမာသိ၊ လာ၏၊ သမ္ပန္နစရဏောတိ၊ သမ္ပန္နစရဏောဟူသည်ကား၊ သိသ
 သမ္ပဒါ၊ သိလနှင့်ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခု၊ အစရှိသော
 ဣန္ဒြိယတို့၌၊ ကုတ္တန္တိရတ၊ လုံခြုံသောတံခါးရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊
 ဘောဇန၊ ဘောဇဉ်၌၊ ဧတ္တည၊ တသ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသော အဖြစ်
 လည်းကောင်း၊ ဇာဂရိယာနုယောဂေါ၊ နို့ကြားခြင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ သတ္တသဒ္ဓမ္မာ၊ ခုနစ်ပါးသောသူတော်ကောင်းတို့၏တရားလည်း
 ကောင်း၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ရူပါဝစရဏ္ဍာနာနိ၊ ရူပါဝစရဏ္ဍာန်တို့
 ၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပန္နရသဟိ၊ တဆွဲငါးပါးကုန်သော၊ စရဏသင်္ခါတေ
 ဟိ၊ စရဏဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဣမေဟိဂုဏေဟိ၊ ဤဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့်၊
 သမ္ပန္နောသမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ စရဏသမ္ပန္နာ၊ စရဏတဆွဲငါးပါး
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မုနိဟိ၊
 မုနိဟူသည်ကား၊ အတ္တဟိတဉ္စ၊ မိမိအစီးအပွားကိုလည်းကောင်း၊ ပရဟိ
 တဉ္စ၊ သူတပါးတို့၏ အစီးအပွားကိုလည်းကောင်း၊ မုနာတိဇာနာတိ၊ သိ
 တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မုနိ၊ မုနိမည်၏၊ သောစတတ္ထအပုစ္ဆိတ္ထာ
 တိ၊ သောစတတ္ထအပုစ္ဆိတ္ထဟူသည်ကား၊ တသ္မိဌာနေ၊ ထိုသင်းချိုင်းအ
 ရပ်၌၊ ဥတေ၊ တည်ကုန်သော၊ ဇနေ၊ လူတို့ကို၊ ပဋ္ဌပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ယေတတ္ထသု

သမာဂတာတိ။ ယေတတ္ထသုသမာဂတာ ဟူသည်ကား၊ ယေမနုဿာ၊
 အကြင်လူတို့သည်။ တတ္ထသုဿာနေ၊ ထိုသင်းချိုင်း၌၊ သမာဂတာ၊ အညီ
 အညွတ်ရောက်ကုန်၏။ သူတိ၊ သုဟုသောဝုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှ
 သာတည်း။ ယေတတ္ထသုသမာဂတာတိဝါ၊ ယေတတ္ထသုသမာဂတာ
 ဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိရှိ၏။ ယေ၊ အကြင်လူတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုသင်း
 ချိုင်း၌။ သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်ရောက်ကုန်သည်။ အာသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 အာသုန္တိ၊ အာသုဟူသည်ကား၊ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ နာနာဂန္ဓသမေရိတန္တံ၊ နာနာဂန္ဓသမေ
 ရိတံဟူသည်ကား၊ နာနာပိဗေဟိ။ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော၊ ဂန္ဓေ
 တိ၊ အနံတို့ဖြင့်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဧရိတံဥပဝါယိတံ၊ ထိုင်
 သော၊ ဣတောတိ၊ ဣတောဟူသည်ကား၊ မနုဿလောကတော၊ လူ့ပြည်
 မှ၊ ဒုရဂတန္တံ၊ ဒုရဂတံဟူသည်ကား၊ ပရလောကံ၊ တမလွန်လောကသို့၊
 ဂတတ္တာ၊ သွားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝဒတိ၊ ခို၏။ ဗြဟ္မဒတ္တောတိကန္တ
 တိတိ၊ ဗြဟ္မဒတ္တောတိကန္တတိဟူသည်ကား၊ ဗြဟ္မဒတ္တောတံ၊ ဗြဟ္မဒတ်ဟူ၍၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နာမသံဘိတ္တနံ၊ အမည်ကိုကြားခြင်းကိုကံတွားပြု၍၊ ပရိဒေဝ
 နဝသေန၊ ငိုမြည်တမ်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဝါယတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏။
 ဗြဟ္မဒတ္တဿဘဒ္ဒန္တ ဗြဟ္မဒတ္တဿ မာရိဿာတိ၊ ဗြဟ္မဒတ္တဿဘဒ္ဒန္တ
 ဗြဟ္မဒတ္တဿမာရိဿ ဟူသည်ကား၊ မာရိဿ၊ အရှင်ဘုရား၊ နိရမယကော
 ယမိတ္တမဟာမုနိ၊ စင်ကြယ်သော၊ ကိုယ်စိတ်ရှိသောရှင်ရသွေး၊ ဣဒံ၊ ဤ
 သင်းချိုင်းသည်၊ ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊ ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော၊ ရေညောမင်း၏၊
 အာဇ္ဇဟနံ၊ သင်းချိုင်းတည်း၊ အယံ၊ ဤမိန်းမသည်၊ တဿရေညော၊ ထိုဗြဟ္မ
 ဒတ်မင်း၏၊ ဘရိယာ၊ မယားတည်း၊ တေစ၊ ထိုအရှင် ရသေ့အားလည်း၊
 တန္တံ၊ ကောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း၊ တဿစ ဗြဟ္မ
 ဒတ္တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းအားလည်းကောင်း၊ တန္တံ၊ ကောင်းခြင်းသည်၊
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တာဒိဿနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ မသေ
 သိနံ၊ မြတ်သောအရှင်ရသေ့တို့၏၊ ဟိတာနုမိန္ဒနေန၊ အစီးအပွားကို ကြံ
 သဖြင့်၊ ပရလောကော၊ တမလွန်လောက၌၊ ဌိတာနုမိ၊ တည်သောသူတို့
 အားလည်း၊ ဟိတသုခံ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်၊ ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်
 သာသျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သောတာပသော၊ ထိုရသေ့သည်၊ တေသံ၊ ထိုလူတို့
 ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါ

ဒါယ၊စွဲ၍၊ဥပရိယာ၊ ဥပရိမိတုရား၏၊သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊
တဿ၊ထိုမိတုရားအား၊သောကဝိနောဒနတ္ထံ၊စို.ရိပ်ခြင်းကိုပယ်ဖျောက်
ခြင်းအကျိုး၌၊ ဥပရိ၊ ဥပရိမိတုရား၊ ဆဋ္ဌာသီတိသဟဿာနိ၊ ရှစ်
သောင်းခြောက်ထောင်အရေအတွက်ရှိကုန်သော၊ဗြဟ္မဒတ္တဿနာမကာ၊
ဗြဟ္မဒတ်ဟူသောအမည်ရှိကုန်သော၊ရာဇာနော၊မင်းတို့ကို၊ဣမတ္ထံ၊အဋ္ဌ
ဟနေ၊ဤသင်းချိုင်း၌၊ဒဗ္ဗာ၊ဇုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊တေသံ၊ထိုရှစ်သောင်း
ခြောက်ထောင်အရေအတွက်ရှိကုန်သော ဗြဟ္မဒတ်မင်းတို့တွင်၊ ကံဗြဟ္မ
ဒတ္တံ၊ အဘယ်ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို၊ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ တံ၊သင်သည်၊အနုသောစသိ၊
အာနိတလဲလဲစိုးရိပ်ဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊အဟ၊
ဆို၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ဆဋ္ဌာသီတိသဟဿာနိတိ၊ဆဋ္ဌာသီတိသဟဿာ
နိဟူသည်ကား၊ဆသဟဿာမိကအသီတိသဟဿသင်္ခါ၊ခြောက်ထောင်
အလွန်ရှိသောရှစ်သောင်းအရေအတွက်ရှိကုန်သော၊ ဗြဟ္မဒတ္တဿနာမ
ကာတိ၊ဗြဟ္မဒတ္တဿနာမကာဟူသည်ကား၊ဗြဟ္မဒတ္တတိ၊ ဗြဟ္မဒတ်ဟူ
၍၊ ဇေနာမကာ၊ ဤသို့ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိကုန်သော၊ တေသံကမနူသောစ
သီတိ၊ တေသံကမနူသောစသိဟူသည်ကား၊ဆဋ္ဌာသီတိသဟဿသင်္ခါ
တာနံ၊ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်အရေအတွက်ရှိကုန်သော၊တေသံဗြဟ္မ
ဒတ္တာနံ ထိုဗြဟ္မဒတ်တို့တွင်၊ကတမံ၊အဘယ်အမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဒတ္တံ၊
ဗြဟ္မဒတ်ကို၊ တံ၊သင်သည်၊ အနုသောစသိ၊ အာနိတလဲလဲ စိုးရိပ်ဘိ
သနည်း၊ ကတမံ၊အဘယ်မည်သောဗြဟ္မကို၊ ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ တေ၊သင်ဥပရိ
အား၊သောကော၊ စိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
ပုစ္ဆိ၊မေး၏။

ဇေပန၊ဤသို့ကား၊ တေနုဣသိနာ၊ထိုရသေ့သည်၊ ပုစ္ဆိတာ၊မေးအပ်
သော၊ဥပရိ၊ ဥပရိမိတုရားသည်၊ အတ္တနာ၊မိမိသည်၊အမိပ္ပေတံ၊ လိုအပ်
သော၊ ဗြဟ္မဒတ္တံ၊ဗြဟ္မဒတ်ကို၊ အာဝိက္ခန္တိ၊ပြောကြားလိုသည် ဖြစ်၍။

ဘန္တေ၊ အရှင်ရသေ့၊ ပဉ္စာလာနံ၊ ပဉ္စာလတိုင်းသူ လူအပေါင်းတို့၏၊
ဣဿရော၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ ရထေသဘော၊ ရထားစီးခြင်းမင်းတကာတို့
ထက်မြတ်သော၊ ဝုဇ္ဇနီပုတ္တော၊ ဝုဇ္ဇနီအမည်ရှိသော မင်း၏သားတော်
လည်းဖြစ်ထသော၊ ယောရာဇာ၊ အကြင်ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ ကာလကံ
တော၊သေလွန်ခဲ့၏၊ဘန္တေ၊ အရှင်ရသေ့၊ သဗ္ဗကာမဒဒံ၊အလိုရှိအပ်သမျှ
သောခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ပေးတတ်သော၊ ဘတ္ထာရံ၊အ

ကျွန်ုပ်၏လင်ဖြစ်သော၊ တံရာစာနံ၊ ထိဗြဟ္မဒတ်မင်းကို၊ ပရိစ္စုဒ္ဓိန္ဒြိယအနု
သောစာသိ၊ အဖန်တလဲလဲ ဝိုးရိပ်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဝုဇ္ဇနိပုတ္တောတိ၊ ဝုဇ္ဇနိပုတ္တော ဟူသည်ကား၊
ဝေံနာမဿ၊ ဤသို့ဝုဇ္ဇနိဟုအမည်ရှိသော၊ ရညောမင်း၏၊ ပုတ္တောသား
တော်ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗကာမဒန္တိ၊ သဗ္ဗကာမဒန္တ ဟူသည်ကား၊ မသုံး
အကျွန်ုပ်အား၊ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော၊ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယဿ၊ အလိုရှိအပ်အ
လိုရှိအပ်သည်ကို၊ ဒါတာရံ၊ ပေးတတ်သော၊ ဝ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗေသံ၊
အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တာဝါတို့အား၊ ဣန္ဒြိယဒါယကံ၊ အလို
ရှိအပ်သည်ကို ပေးတတ်သော၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဥပရိယာ၊ ဥပရိမိဘုရား
သည်၊ ပုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘုနံ၊ တဖန်၊ တာပသော၊ ရေးသွသည်။

ဥပရိ၊ ဥပရိမိဘုရား၊ သဗ္ဗေဝရာဇာနော၊ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်အ
ရေအတွက်ရှိကုန်သောခပ်သိမ်းသောမင်းတို့သည် ပင်လျှင်၊ ဗြဟ္မဒတ္တသ
နာမကာ၊ ဗြဟ္မဒတ်ဟူသော အမည်သာရှိကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ သဗ္ဗေဝ ရာဇာနော၊ ရှစ်သောင်း ခြောက်ထောင် အရေအတွက်ရှိကုန်
သောခပ်သိမ်းသောမင်းတို့သည်ပင်လျှင်၊ ပဉ္စာလာနံ၊ ပဉ္စာလတိုင်းသူလူ
အပေါင်းတို့၏၊ ဣဿရာ၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရထေသဘာ၊ ရထားစီးခြင်း
မင်းတကာတို့ထက် မြတ်ကုန်သော၊ ဝုဇ္ဇနိ ပုတ္တောစ၊ ဝုဇ္ဇနိအမည်ရှိကုန်
သောမင်း၏သားတော်တို့သည်လည်း၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥပရိ၊ ဥပရိ
မိဘုရား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ ရှေ့ဥဇ္ဇာန်ဆက်ပြတ်သဖြင့်၊
သဗ္ဗေသံ၊ ရှစ်သောင်း ခြောက်ထောင် အရေ အတွက် ရှိကုန်သောခပ်
သိမ်းကုန်သောမင်းတို့၏၊ မဟေသိတ္တံ၊ မိဘုရားမြတ်၏အဖြစ်ကို၊ အကာရ
ယိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဧတ္ထကေသု၊ ဤ အတိုင်းအရှည်
ရှိကုန်သောသင်၏လင်ရင်းဗြဟ္မဒတ်မင်းတို့သည်၊ ပရိမကေ၊ ရှေးမင်းတို့
ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သောဗြဟ္မဒတ်မင်း တယောက်
ကိုသာလျှင်၊ ပရိစ္စု၊ အကြောင်းပြု၍၊ အနုသောစာသိ၊ အဖန်တလဲလဲဝိုးရိပ်
တိသနည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာနွယံ၊ ဂါထာနှစ်ခုကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သဗ္ဗေဝဟေသုန္တိ၊ သဗ္ဗေဝဟေသုဟူသည်
ကား၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေသိတိသဟဿသင်္ခါ၊
ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်အရေအတွက်ရှိကုန်သော၊ တေရာဇာနော၊ ထိုမင်း
တို့သည်၊ ဗြဟ္မဒတ္တသနာမကာ၊ ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိကုန်သည်၊ ဝုဇ္ဇနိပုတ္တော။

၃၅၆

ပေတဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဓမ္မနိမင်း၏သားတော်တို့သည်၊ ပဉ္စာလာနံ၊ ပဉ္စလတိုင်းသူတို့၏။ ရထေသ
 ဘာဝ၊ ရထားစီးခြင်းမင်းတကာတို့ထက်မြတ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ အဟေ
 သံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣမေရာဇဘာဝါဒယော၊ ဤမင်း၏အဖြစ်အစရှိသည်တို့
 သည်းဝိသေသ၊ ထူးကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုမင်းတို့တွင်၊ ဧကဿာပိ၊ တယောဝံ
 သောသူအားလည်း၊ နာဟေသံ၊ မဖြစ်ကုန်၊ မဟေသိတ္တမကာရပိတိ၊
 မဟေသိတ္တမကာရပိဟူသည်ကား၊ တံစ၊ သင်ဥပရိမိဘုရားသည်လည်း၊
 သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တေသန္တိ၊ ထိုရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်ကုန်
 သောမင်းတို့၏လည်း၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ ရှေ့စဉ်နောက်ဆက်မပြတ်သဖြင့်၊ အဂ္ဂ
 မဟေသိဘာဝံ၊ မြတ်သောမိဘုရား၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၏၊ အနုပုတ္တာ၊
 အစဉ်အားဖြင့်ရောက်၏၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ကသ္မာတိ၊ ကသ္မာဟူသည်ကား၊ ဂုဏတောစ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 သာမိကဘာဝတောစ၊ လင်အဖြစ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဝိသိဇ္ဇေသု၊
 မထူးကုန်သော၊ ဧတ္တကေသု၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဇနေသု၊ မင်း
 တို့တွင်၊ ဝုရိမကေ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ရာဇာနေ၊ မင်းတို့ကို၊ ပဟာယ၊
 ပယ်စွန့်၍၊ ပန္တိမံ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော၊ ဧကံယေဝ၊ တယောက်သောဗြဟ္မ
 ဒတ်မင်းကို သာလျှင်၊ ကသ္မာကေန ကာဇောန၊ အတယ်သို့သော အ
 ကြောင်းကြောင့်၊ အနုသောစသိ၊ အနုတလဲလဲစိုးရိမ်သိသနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပုန္တိမေ၊ ထုံးထိုစကားကို၊ သုတူ၊ ကြား၍၊ ဥပရိ၊ ဥပရိမိဘုရား
 သည်၊ သံဝေဝဇာတာ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တာပသံ၊
 ရသေ့ကို၊ ။

မာရိသ၊ အရှင်ရသေ့၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ ဣတ္ထိဘူတာယ၊ မိန်းမ၏
 အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ယဿာမေ၊ အကြင်အကျွန်ုပ်အား၊ မဟေသိဘာဝံ၊
 မိဘုရားမြတ်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ တံ၊ ရှင်ရသေ့သည်၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ ဘာ
 သာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ မာရိသ၊ ရှင်ရသေ့၊ ဣတ္ထိဘူတာယ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်
 သို့ရောက်သော၊ အာတုမေအတ္တနိ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏၊ ဒိဃရတ္တာယဒိဃရတ္တံ၊
 ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဣတ္ထိယေဝ၊ မိန်းမသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အာတုမေတိ၊ အာတုမေဟူသည်ကား၊ အတ္တနိ၊ မိမိ
 ၌၊ ဣတ္ထိဘူတာယာတိ၊ ဣတ္ထိဘူတာယဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထိဘာဝံ၊ မိန်းမ၏
 အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတာယ၊ ရောက်သော၊ ဒိဃရတ္တာယာတိ၊ ဒိဃရတ္တာယဟူ
 သည်ကား၊ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ တိ၊ ထင်စွာပြဋ္ဌိအံ့၊

တ္ထေ၊ ဤစကားရပ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အဓိပ္ပါယ်
 တည်း။ ဣတ္ထိဘူတာယ၊ မိန်းမအဖြစ်သို့ရောက်သော၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သဗ္ဗ
 ကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဣတ္ထိယေဝ၊ မိန်းမသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ
 သော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ပုရိသဘာဝ၌၊ ယောကျ်ား၏အဖြစ်သို့လည်း၊
 ဥပဝန္တတိ၊ ကပ်ရောက်သေးသလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါ
 ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ယဿာမေဣတ္ထိဘူတာယာတိ၊ ယဿာမေဣတ္ထိ
 ဘူတာယ ဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထိဘူတာယ၊ မိန်းမအဖြစ်သို့ ရောက်သော၊
 ယဿာမယံ၊ အကြင်အကျွန်ုပ်အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗဟုသံ
 သာရေ၊ များစွာသောသံသရာ၌၊ မဟေသိတာဝံ၊ မြတ်သောမိဘုရား၏အ
 ဖြစ်ကို၊ မဟာမုနိ၊ မြတ်သောအစီးအပွားကိုသိတတ်သော၊ တံ၊ အရှင်ရသေ့
 သည်၊ ဘာသသိကထေသိ၊ ဆို၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း။ အာတုမောဣတ္ထိဘူတာယာတိဝါ၊ အာတုမောဣတ္ထိဘူတာယ
 ဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ တက္က၊ ထိုပါဠိ၌၊ အာတိ၊ အာဟူသောပုဒ်သည်
 အနုဿရဏတ္ထေ။ အစဉ်အောက်မှခြင်း ဟူသောအနက်၌၊ နိပါတေ၊
 နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ အာတုမောတိ၊ အာတုမောဟူသည်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤအ
 ကြောင်းကို၊ ဣတ္ထိဘူတာယ၊ မိန်းမအဖြစ်သို့ရောက်သော၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အနုဿရိတံအညာတံ၊ သိအပ်ပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မယံ၊
 အကျွန်ုပ်အား။ ဧတ္ထကံကာလံ ဤမျှရှည်ကြာသောကာလပတ်လုံး၊ အပရာ
 ပရုပ္ပတ္တိ၊ အဆက်ဆက်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဿ၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣတ္ထိဘူတာယ၊ မိန်းမအ
 ဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ယဿာမေ၊ အကြင်အကျွန်ုပ်အား၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံ
 ကုန်သော ရှစ်သောင်းခြောက်သောင်းအရေအတွက်ရှိကုန်သော ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော ဗြဟ္မဒတ်မင်းတို့၏၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ ရှေ့စဉ်နောက်ဆက်မပြတ်သ
 ဖြင့်၊ မဟေသိလ္လံ၊ မြတ်သောမိဘုရား၏အဖြစ်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ မဟာမုနိ၊
 ရှင်ရသေ့၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ ဗဟု၊ များ
 စွာ၊ ဘာသသိ၊ ဆို၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်း
 တည်း။ ၊

တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ အယံနိယ
 မော၊ ဤသို့မြဲခြင်းသည်၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတ္ထိယေဝ၊ မိန်းမ
 သည်သာလျှင်၊ ပုရိသောဇေ၊ ယောကျ်ားသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေဇန္တော၊ ပြုသိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊

ဥပရိ၊ဥပရိမိတုရား၊ တံ၊သင်သည်။ ကဒါမိ၊တရံတခါ၊ ဣတ္ထိဝိ၊မိန်းမသည်လည်း။ အဟု၊ဖြစ်၏။ ကဒါမိ၊တရံတခါ၊ ပုရိသောဝိ၊ ယောကျ်ားသည်လည်း။ အဟု၊ဖြစ်၏။ ကဒါမိ၊တရံတခါ၊ ပသုယောနိဋ္ဌိ၊တိရစ္ဆာန်၏အမျိုးသို့လည်း။ အဂမာ၊ရောက်၏။ ဧဝံ၊ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်း၊ ဧတံ၊ထိုမိန်းမယောကျ်ားတိရစ္ဆာန်စသောအဖြစ်သို့၊ဥပေတာနံ၊ကပ်ကုန်သော၊ တဝ၊သင်၏၊အတိတာနံ၊လွန်လေကုန်ပြီးသောကိုယ်အဖြစ်တို့၏၊ ပရိယန္တော၊အပိုင်းအခြားသည်၊ နဒိဿတိ၊မထင်နိုင်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂါထံ၊ဂါထာကို၊ အာဟ၊ဆို၏။ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ အဟု၊ဣတ္ထိအဟုပုရိသောဝိ၊အဟုဣတ္ထိအဟုပုရိသောဟုသည်ကား၊တံ၊သင်သည်။ ကဒါမိ၊တရံတခါ၊ ဣတ္ထိဝိ၊မိန်းမသည်လည်း။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ကဒါမိ၊တရံတခါ၊ ပုရိသောဝိ၊ယောကျ်ားသည်လည်း။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ကေဝလံ၊သက်သက်၊ ဣတ္ထိပုရိသဘာဝမေဝ၊ မိန်းမယောကျ်ား၏အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ န၊မဟုတ်သေး၊ အထခေါ၊စင်စစ်သော်ကား၊ ပသုယောနိဋ္ဌိ၊တိရစ္ဆာန်၏အဖြစ်သို့လည်း၊ အဂမာသိ၊ရောက်၏။ ကဒါမိ၊တရံတခါ၊ ပသုဘာဝဋ္ဌိ၊တိရစ္ဆာန်၏အဖြစ်သို့လည်း၊ အဂမာသိ၊ရောက်၏။ တိရစ္ဆာန်ယောနိဋ္ဌိ၊တိရစ္ဆာန်၏အဖြစ်သို့လည်း၊ ဥပဂတာ၊ကပ်ရောက်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဧဝမေတံအတိတာနံပရိယန္တောနဒိဿတိ၊ဧဝမေတံအတိတာနံပရိယန္တောနဒိဿတိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ယထာဝတ္ထံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ဧတံဣတ္ထိဘာဝဉ္စ၊ဤမိန်းမ၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဧတံပုရိသဘာဝဉ္စ၊ ဤယောကျ်ား၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဧတံတိရစ္ဆာန်ဘာဝဉ္စ၊ဤတိရစ္ဆာန်အစရှိသောအဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဥပဂတာနံ၊ကပ်ရောက်ကုန်သော၊ တဝ၊သင်၏၊အတိတာနံ၊လွန်လေပြီးကုန်သော၊ အတ္တဘာဝါနံ၊အတ္တဘောတို့၏၊ ပရိယန္တော၊အပိုင်းအခြားသည်။ ဥာဏစက္ခုနာ၊ဥာဏ်မျက်စိဖြင့်၊ မဟတာ၊များစွာသော၊ ဥဿာဟေန၊ အားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ ပဿန္တာနဋ္ဌိ၊ ကြည့်ရှုကုန်သောသူတို့အားလည်း၊ နဒိဿတိ၊မထင်၊ ကေဝလံ၊သက်သက်၊ တဝေဝ၊သင်သည်သာလျှင်၊ န၊မဟုတ်သေး၊ အထခေါ၊စင်စစ်သော်ကား၊ သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သံသာရေ၊သံသရာ၌၊ ပရိပ္ပမန္တာနံ၊ကျင်လည်ရကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ အတ္တဘာဝဿ၊အတ္တဘော၏၊ ပရိယန္တော၊အပိုင်းအခြားသည်၊ နဒိဿတေဝနပညာယတေဝ၊မထင်သည်သာလျှင်တည်း။ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုမ

တက္ခေါယံဘိက္ခဝေသံသာရောပုဗ္ဗကောဋီနပညာယတိ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနံ သတ္တာနံတဏှာသံယောဇနာနံသန္ဓာဝတံသံသရတန္တိ။ အနမတက္ခေါယံ ဘိက္ခဝေသံသာရောပုဗ္ဗကောဋီနပညာယတိ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနံသတ္တာနံ တဏှာသံယောဇနာနံသန္ဓာဝတံသံသရတံဟူ၍။ အာဟ။ ဟောတောမူ၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနံ။ အဝိဇ္ဇာကည်းဟူသောနိဝရဏ ဂှိကုန်သော။ တဏှာသံယောဇနာနံ။ တဏှာတည်းဟူသောသံယောဇနံ ဂှိ ကုန်သော။ သန္ဓာဝတံ။ ပြေးသွားကုန်သော။ သံသရတံ။ ကျင်လည်ကုန် သော။ သတ္တာနံ။ သတ္တဝါတို့အား။ အယံသံသာရော။ ဤသံသရာသည်။ အနမတက္ခေါ။ အစမထင်။ ပုဗ္ဗကောဋီ။ ရှေ့နောက် အစွမ်းသည်သည်။ နပညာယတိ။ မထင်။ ၊

ဝေ။ ဤသို့။ တေနတာပသေန။ ထိုရသေ့သည်။ သံသာရဿ။ သံသရာ ၏။ အပရိယန္တတဉ္စ။ အဆုံးမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ကမ္မဿ ကတဉ္စ။ ကံသည်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိတာဝေန္တေန။ ထင်စွာပြုသဖြင့်။ ဒေသိတံ။ ဟောအပ်သော။ ဓမ္မံ။ တရားကို။ သုတွာ။ ကြား နာရ၍။ သံသာရေ။ သံသရာ၌။ သံဝိဂ္ဂဟဒယာ။ ထိတ်လန့်သောစိတ်နှလုံးရှိ သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မေစ။ တရား၌လည်း။ ပဿန္နမာနသာ။ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ သည်။ ဝိဂတသောကသလ္လာ။ ကင်းသောစိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသောငြောင့် ရှိသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ပဿာဒဉ္စ။ ကြည်ညိုခြင်းကိုလည်း ကောင်း။ သောကဝိဂမနဉ္စ။ စိုးရိမ်ခြင်း၏ကင်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပကာ သေန္တိ။ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ ၊

မဟာမုနိ။ ရသေ့မြတ်။ တွံ။ ရှင်ရသေ့မြတ်သည်။ စံတထိတ္တံ။ ထော ပတ်ဖြင့်သွန်းလောင်းအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ပါဝကံ။ မီးကို။ ဝါရိနာ။ ရေဖြင့်။ ဩသိဉ္စိဝိယ။ သွန်းလောင်းငြိမ်းစေဘိသကဲ့သို့။ အာဒိတ္တံ။ စိုးရိမ် ခြင်းတည်းဟူသောမီးဖြင့်လောင်အပ်သည်။ သန္တံသမာနံ။ ဖြစ်သော။ မံ။ အ ကျွန်ုပ်ကို။ သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံသော။ ဒရံ။ စိတ်၏ပူပန်ခြင်းကို။ ဝတ။ စင်စစ်။ နိဗ္ဗာ ပယေ။ ငြိမ်းစေပြီ။ ၊ မဟာမုနိ။ ရသေ့မြတ်။ ယောတွံ။ အကြင်ရှင်ရသေ့ သည်။ သောကပရေတာယ။ စိုးရိမ်ခြင်းသည်နှုတ်ခွာအပ်သော။ မေ။ အ ကျွန်ုပ်၏။ ပတိသောကံ။ လင်ကွေကွင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော စိုးရိမ်ပူပန် ခြင်းကို။ အပါနုဒိ။ ပယ်ဖျောက်တော်မူ၏။ သောတွံ။ ထိုရှင်ရသေ့သည်။ မေ။ အကျွန်ုပ်၏။ ဟဒယနိသဝိတံ။ စိတ်၌ရှိသော။ သောကံ။ စိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူ သော။ သလ္လံ။ ငြောင့်ကို။ အဗ္ဗုပ္ပံဝတ။ နှုတ်အပ်လေပြီတကား။ ၊ မဟာ

၃၆၀

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

မုနိ၊ရသေ့မြတ်၊ သာဟံသာအဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ အဗ္ဗုဋ္ဌသလ္လာနန္တံ အပ်ပြီးသောစိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသောငြောင့်ရှိသည်။ အသ္မိ၊ဖြစ်၏။ သိတိ တူတာ၊စိတ်၏ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ဖြစ်၏။ တဝ၊ရှင်ရသေ့၏။ ဝစနံ၊တရားစကားကို။ သုတွာ၊ကြားနာရ၍၊ နိဗ္ဗုတာ၊စိတ်၏ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်သော၊သာဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ နသောစာမိ၊ မစိုးရိမ်၊နရောဒါမိ၊မငိုး၊ဣတိ၊ဤသို့။ တိသောဂါထာ၊သုံးဂါထာတို့ကို၊ အ ဘာသိ၊ရွတ်ဆို၍၊ တာသံ၊ထိုဂါထာတို့၏။ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တောယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒါနိ၊ယခု အခါ၌၊ သံဝိဂ္ဂဟဒယာယ၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်နှလုံးရှိသော၊ ဥပရိယာ၊ ဥပရိမိတုရား၏။ ပဋိပတ္တိ၊အကျင့်ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသော၊ သတ္တာ၊မြတ်စွာတရားသည်။ ၊

ဥပါသိကော၊ဥပါသိကာမ၊ တဿသမဏဿ၊ထိုရသေ့၏။ သုဘာသိ တံ၊ကောင်းစွာဟောအပ်သော၊ တံဝစနံ၊ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ကြား၍၊ ဥပရိ၊ဥပရိမိတုရားသည်။ ပတ္တစိဝရံ၊သိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ယူ၍၊ အနဂါရိယံ၊အိမ်ရာမထောင်သော ရသေ့ရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ရသေ့ ရဟန်း၏အဖြစ်သို့ ကပ်သည်။ သာ၊ထိုဥပရိမိတုရားသည်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရသေ့ရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ရသေ့ရဟန်း၏ အဖြစ်သို့ကပ်သည်။ သန္တာသမာနာစ၊ ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဗြဟ္မလောကူပပတ္တိယာ၊ ဗြဟ္မပြည်၌ ပဋိသန္ဓေနိခြင်းငှါ၊ မေတ္တစိတ္တံ၊မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို၊ အဘာဝေ တွာ၊ပွားစေ၏။ သာ၊ထိုဥပရိ မိတုရားသည်၊ ဂါမာ၊ရွာမှ၊ ဂါမံ၊ရွာသို့ လည်းကောင်း၊ နိဂမေ၊နိဂုံးတို့သို့လည်းကောင်း၊ ရာဇာဌာနိယေ၊ခင်းနေ ပြည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိစရန္တံ၊ထွဋ်လည်သွားလာလျက်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ရွာ၌၊ ကာလံ၊သေခြင်းကို၊ အတြုဗ္ဗထ၊ပြု၏။ သောဂါမော၊ထိုရွာ သည်၊ဥရုဝေလာနာမ၊ ဥရုဝေလအမည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ၊ ဥပါသိကော၊ဥပါသိကာမ၊သာ၊ထိုဥပရိမိတုရားသည်၊ ဗြဟ္မလောကူပပတ္တိ ယာ၊ဗြဟ္မပြည်၌ ပဋိသန္ဓေနိခြင်းငှါ၊ မေတ္တစိတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို၊ အဘာဝေတွာ၊ပွားစေ၍၊ ဣတ္ထိစိတ္တံ၊မိန်းမ၏အဖြစ်၌စိတ်ကိုလည်း ဝိရာဇေတွာ၊ တပ်ခြင်း ကင်းစေ၍၊ ဗြဟ္မလောကူပဂါ၊ဗြဟ္မပြည်သို့လား သည်၊ အဟ၊ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ စတသောဂါထာ၊ လေးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ဆို၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ တဿသတိ၊ တဿဟူသည်ကား၊ တဿတာ
 သေဿ၊ ထိုရသေ့၏။ သုဘာသိတန္တိ၊ သုဘာသိတံဟူသည်ကား၊ သုဠ၊
 ကောင်းစွာ၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဣတိအပံ၊ ဤသည်
 ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပဗ္ဗဇိတာတိ၊ ပဗ္ဗဇိတာဟူသည်ကား။ ပဗ္ဗ
 ဇိတံ၊ ရသေ့ရဟန် ၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတာ၊ ကင်ရောက်သည်။ ဝါ၊ ဟနည်း
 ကား။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သန္တကာယဝါစာ၊ ညိမ်သက်သောကိုယ်
 နှုတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မေတ္တမိတ္တန္တိ၊ မေတ္တမိတ္တံ ဟူသည်ကား။
 မေတ္တာသဟဂတံ၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ မိတ္တသီသေ
 န၊ မိတ်ကိုအပြီးပြုသဖြင့်၊ မေတ္တာဈာနာနိစ၊ မေတ္တာဈာန်တို့ကိုလည်း၊ ဝေ
 တိ၊ ဆို၏။ ဗြဟ္မလောကူပပတ္တိယာတိ၊ ဗြဟ္မလောကူပပတ္တိယာ ဟူသည်
 ကား။ သာ၊ ထိုဥပရိမိဘုရားသည်၊ တဗ္ဗမေတ္တမိတ္တံ၊ ထိုမေတ္တာမိတ်ကိုလည်း
 တာဝေန္တိ၊ ပွားစေသည်ရှိသော်၊ ဗြဟ္မလောကူပပတ္တိယာ၊ ဗြဟ္မပြည်၌ပဋိ
 သန္ဓေနခြင်းငှါ၊ အဘာဝေသိ၊ ပွားစေ၏။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ ပါဒ
 ကာဒိအတ္တံ၊ အခြေအစရှိသော အကျိုးငှါ၊ နအဘာဝေသိ၊ မပွား၊ ပဟိသန္တံ၊
 မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပ္ပန္နံ၊ ပွင့်တော်မမူသည်ရှိသော်၊ ဗြဟ္မ
 ဝိဟာရာဒိကေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရအစရှိသည်တို့ကို၊ တာဝေန္တိ၊ ပွားကုန်သော၊
 တာပသပရိဗ္ဗဇကာ၊ ရသေ့ပရိဗ္ဗဇိတံသည်၊ ယာဝဓေဝ၊ အကြင်မျှလောက်
 ဘဝသမ္ပတ္တိအတ္တမေဝ၊ ဘဝ၏ပြည့်စုံခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်၊ တာဝေန္တိ၊
 ပွားစေကုန်၏။ ။

ဂါမဂါမန္တိ၊ ဂါမဂါမံဟူသည်ကား၊ ဂါမတော၊ ရွာမှ၊ အည်း၊ ဝေပါး
 သော၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ အဘာဝေတွာတိ၊ အဘာဝေတွာ ဟူသည်ကား၊
 ဝေဇုတွာ၊ ဗြူဟေတွာ၊ ပွား၍၊ အဘာဝေတွာတိ၊ အဘာဝေတွာဟူ၍၊ ကေမိ
 အမျိုးသာသူတို့သည်၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရှုတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ဝါဒေ၊
 အယူ၌၊ အကာရော၊ အအက္ခရာသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။
 ဣတ္ထိမိတ္တံ၊ ရာဇေတွာတိ၊ ဣတ္ထိမိတ္တံ၊ ရာဇေတွာဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထိဘာ
 ဝေ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်၌၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ အဇ္ဈာသပံ၊ အလိုကို၊ အဘိရူပိ၊ နှစ်
 သက်ခြင်းကို၊ ဝိရာဇေတွာ၊ တပ်ခြင်းကင်းစေ၍။ ဣတ္ထိဘာဝေ၊ မိန်းမ၏
 အဖြစ်၌၊ ဝိနမိတ္တာ၊ တပ်ခြင်း ကင်းသောမိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မ
 လောကူပဂါတိ၊ ဗြဟ္မလောကူပဂါ ဟူသည်ကား၊ ပဋိသန္ဓိဂဟဏဝသေန၊
 ပဋိသန္ဓေနသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗြဟ္မလောကံ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့၊ ဥပဂ
 နကာ၊ သားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သေသံ၊ ဩင်းကျန်သောစကားနှင့်

သည်။ဟေဋ္ဌာ။အောက်၌၊ ဝုတ္တနယတ္တံ။ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥတ္တနမေဝ။ပေါ်လွင်သည်သာတည်း။ သတ္တံ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရား ဒေသနာကို၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။တဿာဥပါသိကာယ၊ထိုဥပါသိကာမ၏၊ သောကံ၊စိုးရိမ်ခြင်းသောကကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ပယ်ဖျောက်၍၊ ဥပရိ၊အထက်၌၊စတုသစ္စဒေသနံ၊သစ္စာလေးပါး တရားဒေသနာကို၊ အကာသိ၊ပြုတော်မူ၏၊ သစ္စဇရိယောသာနေ၊သစ္စာလေးပါးကို ပြုပြီးသည်၏အဆုံး၌၊ သုဥပါသိကာ၊ထိုဥပါသိကာမသည်၊ သောတာပတ္တိဖလေ။သောတာပတ္တိဖိုတ်၌၊ပတိဋ္ဌဟိ၊တည်၏၊ သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ရောက်လာသော ပရိသတ်အား၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်၊ သတ္တိကာ၊အကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသည်ကားအပြီးတည်း။ ဥပရိပေတဝတ္ထု ဝဏ္ဏနာ၊ ဥပရိပေတ ဝတ္ထုအဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ဒုတိယာ၊နှစ်ခုမြောက်သော ဥပရိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ဥပရိဝဂ်၏အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၃-ပုဇ္ဇဝဂ်-၁-အဘိဇ္ဇမာနပေတဝတ္ထု။

၁။ အဘိဇ္ဇမာနေဝါရိမှိတိဏ္ဍိ၊ အဘိဇ္ဇမာနေဝါရိမှိအစရှိသော ဤဝတ္ထုကို၊ သတ္တရိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဇ္ဇုဝနေ၊ဝေဇ္ဇုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာနုန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊တယောက်သော၊ လုဒ္ဓပေတံ၊မူဆိုးပြိတ္တာကို၊အာရဟန္တံ၊အကြောင်းပြု၍၊ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏၊ကိရ၊ချွေ၍ပြဦးအံ့၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသိ၊ပြည်၌၊ အပရဒိသာ ဘာဝေ၊ အနောက်အရပ်အတို့၌၊အပရဂင်္ဂါယံ၊အပရဂင်္ဂါ၌၊ဝသဘဂါမံ၊ဝသဘဂ္ဂါကို၊အတိတ္ထမိတွာ၊လွန်၍၊ ဂုဗ္ဘုဗ္ဗိလနာမကော၊ဂုဗ္ဘုဗ္ဗိလ အမည်ရှိသော၊ ဂါမေရွာ၌၊ ဧကော၊တယောက်သော၊ လုဒ္ဓကော၊မူဆိုးသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ထိုမူဆိုးသည်၊ အရညေ၊တော၌၊မိဂေ၊ သမင်တို့ကို၊ ဝမိတွာ၊သတ်၍၊ဝရမံသံ ကောင်းမြတ်သောအသားကို၊အင်္ဂါရေ၊မီးကျိုး၌၊ပမိတွာ၊ကင်၍၊ခါဒိတွာ၊စား၍၊ အဝသေသံ၊ကြွင်းကျန်သော အသားကို၊ပဏ္ဏပုဇေ၊ သစ်ရှုက် အထုပ်၌၊ ဗန္ဓိတွာ၊ဖွဲ့၍၊ ကာဇေန၊ထမ်းပိုးဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ အာဝဏ္ဏတိ၊လာ၏၊တံ၊ထိုမူဆိုးကို၊ ဗာလဒါရကာ၊သူငယ်တို့သည်၊ဂါမရွါရေ၊ရွာတံခါး၌၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊မံသံ၊အသားကို၊ဒေဟိ၊ပေးလော၊ဣတိ၊ဤသို့ဆို၍၊ ဟတ္ထေ၊လက်တို့ကို၊ ပဿာနေတွာ၊ဆန့်တန်း

၍၊ဥပဓာဝန္တိ၊ပြေးလာကုန်၏။ သော၊ထိုမူဆိုးသည်။ တေသံ၊ထိုသူငယ်
 တို့အား၊သောကံ၊အနည်းငယ်သော၊မံသံ၊အသားကို၊ဒေဟိ၊ပေး၏။အထ၊
 ထိုနောင်မှ၊ဧကဒိဝသံ၊တန့်သ၌၊ မံသံ၊အသားကို၊အလဘိတွာ၊မရမူ၍၊
 ဥဒ္ဓါသကပုပ္ဖံ၊ ဂုဏ္ဍပန်းကို၊ပိလန္တိတွာ၊ပန်ဆင်၍၊ ဗဟုည၊များသောပန်းကို
 လည်း၊ဟတ္ထေန၊လက်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ကိုင်၍၊ ဂါမံ၊ရွာသို့၊ဂစ္ဆတိ၊သွား
 ၍၊တံ၊ထိုမူဆိုးကို၊ဒါရကာ၊သူငယ်တို့သည်၊ဂါမဗ္ဗါရေ၊ရွာတံခါး၌၊ဒိသွာ၊
 မြင်၍၊ မံသံ၊အသားကို၊ဒေဟိ၊ပေးလော၊ မံသံ၊အသားကို၊ ဒေဟိ၊ပေး
 လော၊ဣတိ၊ဤသို့ဆို၍၊ ဟတ္ထေ၊လက်တို့ကို၊ ပဿာဧတွာ၊ဆန့်တန်း၍၊
 ဥပဓာဝိံ၊သု၊ပြေးလာကုန်၏။ သော၊ထိုမူဆိုးသည်၊တေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့
 အား၊ဧကမေကံ၊ တခုတခုသော၊ ပုပ္ဖမညရိံ၊ပန်းတန်ကို၊အဒါယိ၊ ပေး၏။
 အထ၊ထိုနောင်မှ၊အပရေန၊ တပါးသော၊သမယေန၊အခါ၌၊ ကာလံ၊သေ
 ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ပေတေသု၊ ပြိတ္တာတုံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိ
 သော်၊ နဂ္ဂေ၊အဝတ်မရှိသည်၊ ဗိရူပရူပေါ၊ဘောက်ပြန်သော အဆင်းရှိ
 သည်၊ဘယာနကဒဿနော၊ကြောက်မက်တွယ်သောအမြင်ရှိသည်၊သုပိ
 နေနပိ၊အိပ်မက်ဖြင့်လည်း၊ အန္တပါနံ၊ထမင်းအဖျော်ကို၊ အဇာနန္တော၊မသိ
 သည်ဖြစ်၍၊သိသေ၊ဦးခေါင်း၌၊ အာဗန္တိတဥ္ဗုလကကုသုမမာလာကလာ
 ပေါ၊ဖွဲ့အပ်သောဂုဏ္ဍပန်းအစည်းရှိသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ရုန္တုဗ္ဗိလသယံ၊ရုန္တု
 ဗ္ဗိသရွာ၌၊ ဥာတကာနံ၊အဆွေအမျိုးတို့၏၊ သန္တိကေ၊အထံ၌၊ ကိပ္ပိ၊တစုံ
 တခုသောစားတွယ်သောကံတွယ်ကို၊ လဘိဿာမိတိ၊ရအံ့ဟူ၍၊ဂင်္ဂါယ၊
 ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ အဘိဇ္ဇမာနေ၊ ခြေချသဖြင့်မပျက်သော၊ ဥဒကေ၊ရေ၌၊ ပဋိ
 သောတံ၊မြစ်ညာသို့၊ပဒသာ၊ခြေဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊သွား၏၊တေနဝသမယေန၊
 ထိုအခါ၌လည်း၊ ကောဋ္ဌိယောနာမ၊ကောဋ္ဌိယအမည်ရှိသော၊ ရညောဗိမ္ဗိ
 သာရဿ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏၊ မဟာမတ္တော၊ အမတ်ကြီးသည်။ ကုပိတံ၊
 သောင်းကြမ်းသော၊ ပစ္စန္တံ၊ပစ္စန္တရာဇ်ကို၊ ဂူပသမေတွာ၊ငြိမ်းအေးစေ၍၊
 ပဋိနိဝတ္တေန္တော၊ ပြန်လာသည်ရှိသော်၊ ဟတ္ထိအဿာဒိပရိဝါရမလံ၊ဆင်
 မြင်းအစရှိသောအခြံအရံဗိုလ်စစ်သည်ကို၊ပထေန၊ကုန်းကျောင်းခရီးဖြင့်၊
 ပေသေတွာ၊စေလွှတ်၍၊ သယံ၊မိမိသည်၊ဂင်္ဂါယ၊ဂင်္ဂါအမည်ရှိသော၊နဒိ
 ယာ၊မြစ်၌၊အနုသောတံ၊မြစ်အယဉ်သို့၊နာဝါယ၊ငွေဖြင့်၊အာဂစ္ဆန္တော၊
 ပြန်လာသည်ရှိသော်၊ တထာ၊ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ဂစ္ဆန္တိ၊
 သွားသော၊တံပေတံ၊ထိုပြိတ္တာကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်
 ဖြစ်၍။ ၊

ဘောပုရိသ။ အိုယောဂျား၊ တံသင်သည်၊ နဂေါ၊ အဝတ်အချည်း
စည်း၊ ပုဗ္ဗုပေတောဝ။ ကိုယ်၏ရှေ့ထက်ဝက်နတ်ကဲ့သို့၊ မာလာတာရိအ
လင်္ကာတော၊ ပန်းတည်းဟူသောတန်ဆာဖြင့်တန်ဆာဆင်လျက်၊ ဣမ၊ ဤ
အရပ်၌၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ အဘိဇ္ဇမာနေ၊ ခြေချသဖြင့်မပျက်သော၊ ဝါရိမှိ
ရေအပြင်၌၊ ဂစ္ဆသိ၊ သွား၏၊ ဘောပုရိသ၊ အိုယောဂျား၊ ပေတောပေတ
ဝတ္ထော၊ ပြိတ္တာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သောတံ၊ ထိုသင်သည်၊ ဂုဟိ၊ အတယ်
အရပ်သို့၊ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့နည်း၊ ကတ္ထ၊ အတယ်ရပ်ရှာ၌၊ တုယံ၊
သင်၏၊ ဝါသော၊ နေခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဂါဟံ၊ ဂါထာကို၊ အဟ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အဘိဇ္ဇမာနေတိ၊ အဘိဇ္ဇမာနေဟူသည်ကား၊ ပဒ
နိက္ခေပေန၊ ခြေချသဖြင့်၊ အဝိနဿမာနသင်္ခါတော၊ မပျက်စီးခြင်းဟုဆိုအပ်
သော၊ ဝါရိမှိဂင်္ဂါယာတိ၊ ဝါရိမှိဂင်္ဂါယဟူသည်ကား၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါအမည်
ရှိသော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ ဣမာတိ၊ ဣမဟူသည်ကား၊ ဣမသို့
ဥာနေ၊ ဤအရပ်၌၊ ပုဗ္ဗုပေတောဝါတိ၊ ပုဗ္ဗုပေတောဝဟူသည်ကား၊ ကာ
ယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ပုရိမဗ္ဗေန၊ ရှေးထက်ဝက်ဖြင့်၊ အပေတောဝိယ၊ နတ်သား
ကဲ့သို့၊ အပေတယောနိကော၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော၊ ဧဝပုတ္တောဝိယ၊ နတ်
သားကဲ့သို့၊ ကတံ၊ အတယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ မာလာတာရိအလင်္ကာ
တောတိ၊ မာလာတာရိအလင်္ကာတောဟူသည်ကား၊ မာလာဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊
ဝိလန္တိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ အလင်္ကာတဝိသတ္တာ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော
ဦးခေါင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ကတ္ထဝါသောဘဝိဿတိတိ၊ ကတ္ထဝါသောဘဝိဿတိဟူ
သည်ကား၊ ကတရသ္မိံ၊ အတယ်အမည်ရှိသော၊ ဂါမေဝါ၊ ရွာ၌လည်း
ကောင်း၊ ဧသေဝါ၊ အရပ်၌လည်းကောင်း၊ တုယံ၊ သင်၏၊ နိဝါသော၊ နေ
ရာသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ကထေဟိ၊ ပြော
ဆိုသော၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဒါ၊ ထိုသို့မေးသောအခါ၌၊ တေနပေတေန၊ ထို
ပြိတ္တာသည်လည်းကောင်း၊ ကောဋိယေန၊ ကောဋိယအမတ်သည်လည်း
ကောင်း၊ ယန္တံ၊ စေနံ၊ အကြင်ကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၍၊ တံ၊ ထိုဆိုသောစ
ကားကို၊ ဒသေတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ သင်္ဂီတိကာရာ၊ သင်္ဂီယနာတင်ဆရာတို့
သည်။ ။

သောပေတော။ ထိုပြိတ္တာသည်။ ဝါသဘဂမဉ္ဇူ။ ဝါသဘဂ္ဂာ၏လည်း
 ကောင်း။ ဗာရာဏသီစံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏ လည်းကောင်း။ အန္တရေ၊
 အလယ်၌၊ ဗာရာဏသီစံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏လည်း။ သန္တကေ၊ အနီး၌၊
 ဌိတံ၊ တည်သော၊ ရုန္ဒဗြိလံ၊ ရုန္ဒဗြိလအမည်ရှိသောရွာသို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ဂမိဿဒမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ကောဋိယောဣတိ၊
 ကောဋိယဟူ၍၊ ဝိသုတော၊ ကျော်စောထင်ရှားသော၊ မဟာမတ္တောစ၊ အ
 မတ်ကြီးသည်လည်း။ တံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သတ္တုဉ္စ၊ မှုလုံးကို
 လည်းကောင်း။ ဘတ္တုဉ္စ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း။ ပီတကံ၊ ရွှေသောအ
 ခင်းရှိသော၊ ယုဂဉ္စ၊ ဂုဏ်အရံကိုလည်းကောင်း၊ ပေတဿ၊ ပြိတ္တာကို၊
 ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ အဒါ၊ ပေးလှူ၏၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ
 သနည်း၊ နဝါယ၊ ငွေ၌၊ ဟိဋ္ဌမာနာယ၊ တည်စဉ်၊ ဥပါသကဿ၊ ရတနာသုံး
 ပါးတို့ကိုကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဆည်းကပ်တတ်သော၊ ကပ္ပကဿ၊ ဆတ္တာသည်
 အား၊ အဒါပယိ၊ ပေးလှူစေ၏၊ ကပ္ပကဿစ၊ ဆတ္တာသည်ဥပါသကအား
 လည်း၊ ဒါနေ၊ အလှူကို၊ ဗိန္နုမိ၊ ပေးလှူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဌာနေ၊ ပေးသောခဏ
 ၌၊ ပေတဿ၊ ပြိတ္တာ၏၊ သမိရေ၊ ကိုယ်၌၊ ဒိဿထ၊ ထင်လေ၏၊ တတော
 ထိုသို့အဝတ်အရုံ၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ သောပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊
 သုဝတ္ထဝသနေ၊ ကောင်းစွာ ဝတ်ရုံအပ်သောအဝတ်ရှိသည်၊ မာလာတာ
 ရီအလင်္ကာတော၊ ပန်းတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဌာနေ၊ အလှူခံတည်းဟူသောအရာ၌၊ ဌိတာ
 တည်သော၊ ဒက္ခိတာ၊ အလှူသည်၊ အဿပေတဿ၊ ထိုပြိတ္တာအား၊ ဥပ
 ကပ္ပထ၊ ရောက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ အနုကမ္မာ
 ယ၊ သနားသဖြင့်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဂုနုပ္ပနံ၊ အ
 ကြိမ်ကြိမ်၊ ဒက္ခိတံ၊ အလှူကို၊ ဒဇ္ဇေထ၊ ပေးလှူကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာ
 ယော၊ ဂါထာတို့ကို၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ရုန္ဒဗြိလန္တိ၊ ရုန္ဒဗြိလံဟူသည်ကား၊ ဇေနာမကံ၊
 ဤသို့ရုန္ဒဗြိလဟုအမည်ရှိသောဂါထံ၊ ရှာသို့၊ အန္တရေဝါသ ဘဂါမံဗာရာ
 ဏသိဉ္စသန္တကေတိ၊ အန္တရေဝါသ ဘဂါမံဗာရာဏ သိဉ္စသန္တကေဟူ
 သည်ကား၊ ဝါသဘဂါမဿစ၊ ဝါသဘဂ္ဂာ၏လည်းကောင်း၊ ဗာရာဏသီ
 ယာစ၊ ဗာရာဏသီ၏လည်းကောင်း၊ ဝေမဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 အန္တရသဒ္ဓယောဂေန၊ အန္တရသဒ္ဓါနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ ဇေတံ၊ ဤဝါသဘ
 ဂါမံဗာရာဏသီဟူသောဂုဏ်သည်၊ သာဗျတ္ထေ၊ ဆဋ္ဌိအနက်၌၊ ဥပယောဂ

၃၆၆

ပေတဝတ္ထုအတ္ထကထာနိဿယ။

ဝစနံ၊ ခုတိယာဝိဘတ်သက်သောပုဒ်တည်း။ ။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဗာရာဏသီ
 ယာ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏။ သန္တိကော၊ အနီး၌၊ သောဂါမော၊ ထိုရွာသည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝါသဘဂါ
 မဿစ၊ ဝါသဘဂ္ဂ၏ လည်းကောင်း၊ ဗာရာဏသီ ယာစ၊ ဗာရာဏသီ
 ပြည်၏ လည်းကောင်း၊ အန္တရေ၊ အလယ်၌၊ ဝုန္နဗ္ဗိလနာမကော၊ ဝုန္နဗ္ဗိလ
 အမည်ရှိသော၊ ယောဂါမော၊ အကြင်ရွာသည်။ ဗာရာသီယာစ၊ ဗာရာ
 ကသီပြည်၏လည်း၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနီး၌၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဂါမံ၊ ထိုဝုန္နဗ္ဗိလ
 အမည် ရှိသောရွာသို့၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ကောဠိယောဣဝိဝိသုတောကိတ္တေ၊ ကောဠိယောဣဝိဝိသုတောဟူ
 သောဤစကား၌၊ ကောဠိယောတိ၊ ကောဠိယော ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 ကောဠိယဟူသော အမည်ဖြင့်၊ ပကာသနနာမော၊ ထင်ရှားသောအမည်
 တည်း၊ သတ္တု၊ သတ္တုဉ္စာတိ၊ သတ္တု၊ သတ္တု ဟူသည်ကား၊ သတ္တု၊ ဧဝံ၊
 မုံ၊ ထုံးကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တု၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပီတကဉ္စယုဂံ
 အဒါတိ၊ ပီတကဉ္စယုဂံအဒါဟူသည်ကား၊ ပီတကံ၊ ရွှေသော၊ သုဝဏ္ဏံ၊ ဝဏ္ဏံ
 ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ အဆင်းရှိသော၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဝတ္ထယုဂဉ္စ၊ အဝတ်
 အစုံကိုလည်း၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူပြု၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူသ
 နည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းအံ့၊ နာဝါယ၊ ဝေဠု၊ တိဋ္ဌမာနာယ၊ တည်စဉ်၊
 ကပ္ပကဿ အဒါပယိတိ၊ ကပ္ပကဿအဒါပယိ ဟူသည်ကား၊ ဝန္တိန္တိ၊
 သွားသော၊ နာဝံ၊ ဝေဠုကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဝေဠု၊ ဧကဿ၊
 တယောက်သော၊ နှာပိတဿ၊ ဘတ္တာသည်ဖြစ်သော၊ ဥပါသကဿ၊

ရတနာသုံးပါးသို့ဆည်းကပ် တတ်သောသူအား။ ဒါပေသိ၊ ပေးလှူစေ၏။
 ဝတ္ထယုဂေ၊ အဝတ်အစုံကို၊ ဖိန္နမ္ပိ၊ ပေးလှူအပ်သည် ရှိသော်၊ ဣတိအ
 ယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဌာနေတိ၊ ဌာနေဟူ
 သည်ကား၊ ဌာနသော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ တံခဏံဟေဝ၊ ထိုပေးလှူသော
 ခဏ၌သာလျှင်၊ ပေတဿ ဗိဿထာတိ၊ ပေတဿ ဗိဿထ ဟူသည်
 ကား၊ ပေတဿ၊ ပြိတ္တာ၏၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်းရှား၏၊
 တဿ၊ ထိုပြိတ္တာအား၊ နိဝါသနပါရပနတ္ထံ၊ ဝတ်ရုံခြင်းအကျိုး၌၊ သမ္ပန္နတိ
 ပြည့်စုံ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တတောသုဝတ္ထ ဝသနောမာလ ဘာရီအ
 လက်တောတိ၊ တတောသုဝတ္ထဝသနောမာလဘာရီအလက်တောဟူ၍၊

အာဟာသိန္နီ။ သုဝတ္ထဝသနော၊ ကောင်းစွာ ဝတ်ရုံအပ်သော အဝတ်ရှိသည်။ မာလာဘရဏေဟိ၊ ပန်းတန်ဆာတို့ဖြင့်၊ သုမဏ္ဍိတပဿာဒိတော၊ ကောင်းစွာ ဆင်အပ်သော တန်ဆာရှိသည်။ ဌာနေဋ္ဌိတဿ ပေတဿ ဒက္ခိဏာဥပကပ္ပထာဘိ၊ ဌာနေဋ္ဌိတဿ ပေတဿ ဒက္ခိဏာဥပါကပ္ပထဟူသည်ကား၊ ဒက္ခိဏေယျဌာနေ၊ အလှူခံတည်းဟူသော အရာ၌၊ ဋ္ဌိတော၊ တည်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ သောဒက္ခိဏာ၊ ဤအလှူသည်၊ တဿပေတဿ၊ ထိုပြိတ္တာအား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ရောက်၏၊ ဝိနိယောဂံ၊ ယှဉ်ခြင်းသို့၊ အဝမာသိ၊ ရောက်၏၊ တသ္မာဒဇ္ဇေထပေတာနံ အနုကမ္ဘာယ ဝုနုပ္ပုနန္တိ၊ တသ္မာဒဇ္ဇေထ ပေတာနံ အနုကမ္ဘာယ ဝုနုပ္ပုနံဟူသည်ကား၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ အနုကမ္ဘာယ၊ သနားသဖြင့်၊ ပေတေ၊ ပြိတ္တာတို့ကို၊ ဥဗ္ဗိဿ၊ ရည်၍၊ ဝုနုပ္ပုနံ၊ အကြိမ်ကြိမ်၊ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူကို၊ ဒဒေယျ၊ ပေးလှူရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သောကောဋ္ဌိယမဟာမတ္တော၊ ထိုကောဋ္ဌိယအမည်ရှိသော အမတ်ကြီးသည်၊ တံပေတံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ အနုကမ္ဘာမာနော၊ သနားသည်ဖြစ်၍၊ ဒါနဝိမိံ၊ ဒါနအစီ အရင်ကို၊ သမ္ဘာဒေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ အနုသောတံ၊ မြစ်ရေအယဉ်သို့၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ သူရိယေ၊ နေသည်၊ ဥဂ္ဂန္တန္တေတက်သည်ရှိသော်၊ ဗာရာဏသိံ၊ ဗာရာဏသိပြည်သို့၊ ပါသုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်လည်း၊ တေသံ၊ ထိုကောဋ္ဌိယ အမတ်ပြိတ္တာတို့အား၊ အနုဂ္ဂဟတ္ထံ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာဂတိံ၊ ကြွတော်မူလာ၍၊ ဂင်္ဂါတီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်တော်မူ၏၊ ကောဋ္ဌိယ မဟာမတ္တော၊ ကောဋ္ဌိယ အမည်ရှိသော အမတ်ကြီးသည်၊ ဂင်္ဂါတော၊ ဂင်္ဂါမြစ်မှ၊ ဩတရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌော၊ ရှင်သမ်းနှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဇတနာယ၊ ယနေ့အသို့ငှါ၊ အနုကမ္ဘံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ အဓိဝါသေထ၊ သည်းခံတော်မူပါကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိမန္တေ၊ ပဋိပတ်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တုဏှိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသဖြင့်၊ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူ၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဓိဝါသနံ၊ သည်းခံတော်မူခြင်းကို၊ ဝိမိတွာ၊ သိ၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ရမဏီယေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ

၃၆၀

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိသျှ၊

သော။ ဘူမိဘာဂေ၊ မြေအသို့၌၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ သာခါမဏ္ဍပ်။ သစ်
ခက်မဏ္ဍပ်ကို၊ ဥပရိစ၊ အထက်၌ လည်းကောင်း၊ စတုသုစ ပသေသု၊
နံပါးလေးဘက်တို့၌လည်းကောင်း၊ နာနာရိရာဂဝဏ္ဏဝိမိတ္တဝိဝိဝေသနသ
မသက်တံ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော တပ်နှစ်သက် ဖွယ်သော အဆင်း
တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော အထူးထူးသော နေရာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်ခြင်းကို၊
ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမဏ္ဍပ်၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
အာသနံ၊ နေရာတော်ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပညတ္ထေ၊ ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနံ၊ နေရာ၌၊
နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုသို့ထိုင်နေတော်မူသော အခါ၌၊ သော
မဟာမတ္တော၊ ထိုကောဠိယမည်သော အမတ်ကြီးသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်
စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝန္ဓုပုပ္ဖါဒိဟိ၊ နံသာပန်းအစရှိသည်တို့
ဖြင့်၊ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍၊ ဝန္ဓုတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင်အပ်လျှောက်ပတ်
သော အရပ်၌၊ နိသိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော အမတ်ကြီးသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောင်
၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝုတ္တဝစနံ၊ ဆိုအပ်သော စကားကို၊ ပေတဿစ၊ ပြိတ္တာ
၏လည်း၊ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ၊ ပြန်သည်ကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
အား၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှော့၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုသံ
စော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ အာဂန္တုတု၊ သာစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မိန္ဒေသိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ မိန္ဒိတဿမနန္တရေမေ၊ ကြံတော်မူသည်၏အခြား
မဲ့၌သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝသန္ဓောဒိတော၊ ဘုရား၏ အာနုဘော်သည်တို့ကို
တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုဝဏ္ဏဟံသဂဏော၊ ရွှေဟင်္သာအပေါင်းသည်၊
တေရုဋ္ဌဟံသရာဇာနံ၊ တေရုဋ္ဌဟင်းသာမင်းကို၊ ငရိဝါရေသိဝိယ၊ ခြံရံ
သက္ကံသို့၊ ဘိက္ခုသံစော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ ဓမ္မရာဇံ၊ ဟုရားမင်းဘုရား
ကို၊ သမ္ပရိဝါရေသိ၊ ခြံရံ၏၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုဓဏ၌ပင်လျှင်၊ မဟာဇနော၊ လူ
များအပေါင်းသည်၊ ဥဋ္ဌာရာ၊ မြတ်သော၊ ဓမ္မဓေသနာ၊ တရားဟောခြင်း
သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ သန္နိပတိ၊ စည်းဝေး၏၊ တံ။
ထိုသို့ရဟန်းအပေါင်းကြွလာသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဿန္နမာနသော၊
ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဟာမတ္တော၊ အမတ်ကြီးသည်၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗ
မုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံစံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ပဏီတေန၊ မွန်
မြတ်သော၊ ခါဒနိယေန၊ ခဲဝွယ်ဖြင့်၊ ဘောဇနိယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်၊ သန္တုပ္ပေ
သိ၊ ကောင်းစွာရှာဖွေရစေ၏၊ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်း
စားခြင်းကိစ္စရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာဇနဿ၊

လူများအပေါင်းအား၊ အနုကမ္မိယ၊ သနားသဖြင့်၊ ဗာရာဏသီသမိပဂါမဝါ
သိနော၊ ဗာရာဏသီပြည်အနီးဖြစ်သော ရွာတို့၌နေသောသူတို့သည်၊ သန္နိပ
တန္တ၊ ရဝေးကုန်သည်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိဋ္ဌာသိ၊ အဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၏၊
သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တေစမဟာဇနာ၊ ထိုဗာရာဏသီအနီးရွာ၌နေ
ကုန်သောလူအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ဣန္ဒြိယလေန၊ တန်ခိုး၏အစွမ်းကြောင့်
သန္နိပတိ သု၊ ရဝေးကုန်၏၊ အဿ၊ ထိုလူအပေါင်းအား၊ ဥဇ္ဇာရေ၊ များကုန်
သော၊ ပေတေစ၊ ပြိတ္တာတို့ကိုလည်း၊ ပါကဇေ၊ ထင်ရှားသည်တို့ကို၊ အကာ
သိ၊ ပြု၏၊ တေသု၊ ထိုပြိတ္တာတို့တွင်းကေစ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဘိန္ဒုဘိန္ဒုပိလေ၊
တိကဓဏ္ဍနော၊ စုတ်ပြတ်သောပုဆိုးကြမ်းပိုင်းကိုဆောင်ကုန်သောပြိတ္တာ
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကေစ၊ အချို့ကုန်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကေသေ
ဟေဝ၊ ဆံပင်တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဋိန္ဒာဒိတကောပိနာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သောအ
ရှက်အကြောက်ရှိကုန်သောပြိတ္တာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကေစ၊ အချို့
ကုန်သော၊ နတ္တ၊ အဝတ်မရှိကုန်သော၊ ယထာဇာတရူပါ၊ ဖြစ်မြဲတိုင်းသော
သသောရှိကုန်သော၊ ခုပ္ပပါသာဘိဘူတာ၊ ဆာလောင်မွတ်သိင်ခြင်းသည်
နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တပပရိယောနန္တ အဗ္ဗိမတ္တသရိရာ၊ အရေ
သည် မှေးရှက်အပ်သော အရိုးမျှသောကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတေ
ပိတေစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ မရိတ္တမန္တော၊ လည်ကုန်သော ပြိတ္တာတို့သည်
လည်းကောင်း၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်း၏၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်
အားဖြင့်၊ ပညာယိ သု၊ ထင်ရှားကုန်၏၊ အဿ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါး၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တေ၊ ထို
ပြိတ္တာတို့သည်၊ ကေန္တု၊ တပေါင်းတည်း၊ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍၊
အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ မဟာ
ဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား၊ ပဝေဒေသံ၊ ပြောကြားကုန်၏၊ တထာရူပံ၊
ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ တန်ခိုးဘန်ဆင်းခြင်းကို၊ အဘိသင်္ခါ
ရေသိ၊ ဘန်ဆင်းတော်မူ၏၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒိပေန္တော၊ ပြလိုကုန်
သော၊ သင်္ခါတိကာရာ၊ သင်္ခါယနာတင်ဆရာတို့သည်။

ကေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ သာဟန္တဝါသိနော၊
စုတ်ပြတ်သောပုဆိုးညစ်ကို ဝတ်ရကုန်လျက်၊ အညေ၊ အချို့ကုန်သော၊
ပေတော၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ ကေသန္နိဝါသိနော၊ မိမိဆံပင်တို့ဖြင့်သာလျှင်
အင်္ဂါကြီးငယ်ရှက်ကြောင့်ဖွယ်တို့ကိုဖုံးအုပ်ကုန်လျက်၊ အတ္ထာယ၊ ထမင်း
အစာအာဟာရအစရှိ၍၊ ဝန္တိန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ဒိသောဒိသံ၊ အရပ်ဟုလျှား

၉၇၀

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိသျှံ

သည့်အရပ်တပါးသို့၊ ပတ္တမန္တိ၊ ပြောင်းသွားကုန်၏။ ။ ဧကော၊ အချို့ကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ ဒုရေ၊ ဝေးသောအရပ်သို့၊ စာသတ္တဝယ၊ အစာအာဟာရအလိုငှါ၊ ပခာဝိတ္တာ၊ ပြေးသွားကုန်၍၊ အလဒ္ဓါဝ၊ အစားရေကိုမရကုန်မူ၍သာလျှင်၊ ဆာတာ၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ကုန်လျက်၊ နိဝတ္တရေ၊ ပြန်ကုန်၏။ ဧကော၊ အချို့ကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ ပမုန္တိတာ၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့် မူးမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘန္တပရိတ္တမန္တ၊ ချာချာလည်ကုန်လျက်၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပဋိသုန္တိတာ၊ လည်းကုန်၏။ ။ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုရောက်ရာအရပ်၌။ ကေနမိ၊ တစ်တယောက်သောသူသည်၊ ပဋိသုန္တိတာ၊ ရှေးရှုတွန်းလွှဲအပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပပတိတာ၊ လည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေပေတာ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အကတကလျာဏာ၊ ကုသိုလ်ကိုမပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိဒါ၊ စာကာလေ၊ နွေအခါ၌၊ အာတပေ၊ နေပူသောအရပ်၌၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ ဒဗ္ဗာဝဒဗ္ဗာဣဝ၊ လောင်အပ်သကဲ့သို့၊ ခုပ္ပိပါသဂ္ဂိနာ၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း၊ တည်းဟူသောမီးသည်၊ ဒဗ္ဗာ၊ လောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားရစွာကုန်၏။ ။ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ စာရဏိ၊ အိမ်ရှင်မတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုလမာတရော၊ အမျိုးသမီးအမျိုးသားတို့၏အမိတို့သည်လည်းကောင်း၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ပါကုန်လျက်၊ ပါပဓမ္မော၊ ပြုမူခြင်းဝန်တို့ခြင်း၊ ပိတ်ပင်ခြင်းစသောအဖြစ်ဖြင့် ယုတ်သောသဘောရှိကုန်၏။ ဒေယျဓမ္မေသု၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့သည်၊ သန္တေသု၊ ရှိကုန်လျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒိပံ၊ တမလွန်လောကသုဂတိဘဝ၌၊ ရပ်တည်ကြောင်းဖြစ်သောကောင်းမှုကို၊ နအကုမ္မာ၊ မပြုမိကုန်၊ ။ အန္တပါနမ္ဘိ၊ ထမင်းအပျော်၌၊ ပဟုတံ၊ များသည်ဖြစ်၍၊ အဝိဿုအဝကီရတိ၊ အကယ်၍သွန်ကြံစွန့်ပစ်ရသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသန္တေပိ၊ ဤသို့သွန်ကြံစွန့်ပစ်ရသော်လည်း၊ သမဂ္ဂတေ၊ သမ္မာပဋိပန္နာယ၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိပေသော၊ ပဗ္ဗဇိတေပဗ္ဗဇိတာယ၊ ရဟန်းသူတော်ကောင်းအား၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်တခုသော လှူဘွယ်ဝတ္ထုကိုမျှလည်း၊ နအဒမ္မေသု၊ မပေးမလှူမိကုန်၊ ။ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အကမ္မကာမော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည် မပြုအပ်သောအကုသိုလ်ကံကို အလိုရှိကုန်၏။ အလဿ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကိုပြုကျင့်ခြင်း၌ပျင်းရိကုန်၏။ သာရကာမာ၊ ကောင်းမြတ်သော စားဘွယ်သောက်ဘွယ်ရာကိုအလိုရှိကုန်၏။ မဟန္တဿ၊ အစားအသောက်ကြူးကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အာလောပဝိဇ္ဇာ၊

တလုပ်မျှသောဆွမ်းပိုင်ကိုလည်း။ ဒါတာရော၊ ပေးလှူတတ်ကုန်သောသူ
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိဂ္ဂဟေ၊ အလှူခံဘို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဘာသိတာ
 နှိပ်စက်၍ဆိုဘတ်ကုန်သည်၊ အမှားဖြစ်ကုန်၏။ ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့၌၊ နေ၊ ငါတို့
 ၏၊ တေဗာရာတာနိဗာရာနိစ၊ ထိုအိမ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တာစဒါသိ
 ဟော၊ ထိုကျွန်မဘို့သည်လည်းကောင်း၊ တာနေဝါတရဏာနိစ၊ ထိုတန်
 ဆာတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအိမ်အစရှိသည်တို့
 ကို၊ အညေ၊ တပါးကုန်သောသူတို့သည်၊ ပရိစာန္တေ၊ စမွယ်သုံးဆောင်
 ကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့မူကား၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းခင်းရဲကို၊
 ဘာဂိနော၊ ခံစားသောအဘို့ရှိကုန်သည်၊ ဘဝါမ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊ တေပေ
 တာ၊ ထိုပြိတ္တာဘို့သည်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာဝိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်
 လည်း၊ ပုနုပ္ပန်၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ၊ ဝေဏိဝါ၊ နှိုးသည်မျိုးတို့သည်လည်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဝညာစ၊ မဝီမဲ့မြင်အောက်မေ့အပ်ကုန်သောအ
 မျိုး တို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ရုဏကာရာစ၊ သားရေနှင့်စင်သော
 အမှုဘို့ကို ပြုလုပ်ကုန်သောအမျိုးတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဒုန္တိကာစ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို ဖြစ်မှားနှိပ်စက်တတ်ကုန်သော သူတို့
 သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စဏ္ဍာလိစ၊ စဏ္ဍာလမျိုးတို့သည်လည်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကပဏာစ၊ သူတပါးတို့အလွန်သနားအပ်သောအ
 ဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သောအတီးကျန်သောအမျိုးတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ကပ္ပကာစ၊ ဆတ္တာသည်အမျိုးတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ၊ အညာနိဝိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိ
 ယာနိ၊ အကြင်အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဟိနာနိ၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော၊
 ကုလ္လာနိစ၊ မူဆိုးတံငါ ပန်းဖြိုက်သွန်စသော အမျိုးတို့သည်မူလည်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အညာနိဝိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတပါးလည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ ယာနိယာနိ၊ အကြင်အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဟိနာနိ၊ ယုတ်
 ညံ့ကုန်သော၊ ကုလ္လာနိစ၊ မူဆိုးတံငါပန်းဖြိုက်သွန်အစရှိသောအမျိုးတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ကပဏာနိ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ ကုလ္လာနိစ၊ အမျိုး
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသုတေသွေဝကုလေသု၊ ထိုထို
 ယုတ်ညံ့သောအမျိုးတို့၌သာလျှင်၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သော၊ ဤသို့
 ယုတ်ညံ့သောအဖြစ်သည်၊ မစ္ဆရိနော၊ ဝန်တိုဆို၊ ပိတ်မန္တရေ၊ ပိတ်ရှိသော
 သူ၏၊ ဂတိ၊ လားရာတည်း။ ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘုဝ၌သာလျှင်၊ ကတကလျာ
 ဏာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကုသိုလ်ရှိကုန်သော၊ ဒါယကာ၊ ပေးလှူလေ့ရှိကုန်သော၊

ဝိတမန္တေရာ။ ကင်းသော ဝန်တိုခြင်းရှိကုန်သော၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်
သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သင်္ဂံ၊
နတ်ပြည်ကို၊ ပရိပူရန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏၊ နန္ဒနံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကို၊ ဩဘာ
သန္တိ၊ မိမိကိုယ်ရောင် အဝတ်တန်ဆာရောင်တို့ဖြင့် ထွန်းလွန်းစေကုန်
၏။ ဝေယန္တေ၊ ဝေယန္တအမည်ရှိသော၊ ပါသာဒေစ၊ ပြာသာဒ်၌
လည်း၊ ဓမ္မိတွားမွေ့လျော်စံပျော်ကုန်၍၊ ကာမကာမိနော၊ အလိုရှိအပ်သော
စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကိုအလိုအတိုင်း ခံစားခြင်းရှိကုန်သော၊ ဧေသတ္တာ၊
ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ တေတာ၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စုတာ၊ စုတမနေသေလွန်
သည်ရှိသော်၊ သဘောဂေသု၊ များမြတ်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိကုန်သော၊
ဥက္ကကုလေသု၊ မင်းမျိုးပုဏ္ဏားမျိုးအစရှိကုန်သောမြင့်မြတ်သောအမျိုးတို့၌၊
ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ကုလေ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုး၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်
သော၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကုဇ္ဇာဂါရေ၊ အထွန်တတ်
သောအိမ်၌လည်းကောင်း၊ ပါသာဒေစ၊ ပြာသာဒ်၌လည်းကောင်း၊ ဂေါဏ
ကသန္တိ၊ တေ၊ ရှည်သောအမွေရှိသောကော်စောဖြင့်ခင်းအပ်သောအခင်း
ရှိသော၊ ပလ္လကေစ၊ ပလ္လင်၌လည်းကောင်း၊ မောရဟတ္ထေဟိ၊ ဥဒေါင်းမြီးတို့
ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော ယပ်စွဲကုန်သောလက်တို့ဖြင့်၊ ဗိဇိတင်္ဂါ၊ ယပ်
ဖြင့်ယပ်အပ်သောကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယသသိနော၊ များသောအခြေ
အရံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရမန္တိ၊ မွေ့လျော် စံပျော်ကုန်၏။ ဒဟာရကာ
လေဝိ၊ ငယ်သော အခါ၌လည်း၊ အင်္ဂတေ၊ တဦးသော အဆွေအမျိုး
အထိန်းအယာတို့၏ရင်ခွင်မှ၊ အင်္ဂံ၊ တဦးသော အဆွေအမျိုးအထိန်းအ
ယာတို့၏ရင်ခွင်သို့၊ ဂန္ထန္တိ၊ ပြောင်းသွားကုန်၏၊ သုခေသိနော၊ ထိုသူငယ်၏
ချမ်းသာကိုအလိုရှိကုန်သော၊ ဓာတိယော၊ အထိန်းအယာတို့သည်၊ မာလ
တာရီအလင်္ကာတာ၊ ပန်းတန်ဆာတို့ဖြင့်ဆင်ယင်ကုန်လျက်၊ သာယံပါတံ၊
ညဉ့်နံနက်၊ ဥပတိဋ္ဌန္တိ၊ စောင်းကုန်၏။ အသောကံ၊ မိုးရိပ်ခြင်းမရှိထသော၊
ရမ္မံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်လည်းရှိထသော၊ ဝိဒသနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့
၏၊ မဟာဝနံ၊ မြတ်သောဥယျာဉ်ဖြစ်သော၊ နန္ဒနံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံနန္ဒနံ၊ ဤနန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သည်၊ အကာတပုညာနံ၊ မပြုအပ်
သောကောင်းမှုရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣဒံနန္ဒနံ၊
ဤနန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သည်၊ ကာတပုညာနမေဝ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိကုန်
သောသတ္တဝါတို့အားသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အကာတပုညာနံ၊ မပြု
အပ်သော ကောင်းမှုရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့အား၊ ဣစေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌

လည်းကောင်း၊ ပရတ္ထစ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကတပုညာနဉ္စ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့အားသာလျှင်၊ ဣဓေဝစ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ ပရတ္ထစ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟေသတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသံတေဟိဓေဝဟိ၊ ထိုသို့ဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီးသောနတ်တို့နှင့်၊ သဟဗျကာမာနံ၊ တကွဖြစ်ခြင်း၊ ဟိအလိုရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့၊ ကတပုညာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဘောဂသမာဓိနော၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာတို့နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မောဒန္တိ၊ မွေ့လျော်စံပျော်ရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သာဟုန္တဝါသိနောတိ၊ သာဟုန္တဝါသိနောဟူသည်ကား၊ ဆိန္ဒုသိန္ဒုပိသောတိကခဏ္ဍနိဝါသနာ၊ စုတ်ပြတ်သော ပုဆိုးကြမ်းပိုင်းကိုဝတ်ဆင်ကုန်လျက်၊ ဧကေတိ၊ ဧကေဟူသည်ကား၊ ဧကေစ္စ၊ အချို့ကုန်သော၊ ကေသနိဝါသိနောတိ၊ ကေသနိဝါသိနောဟူသည်ကား၊ ကေသေဟေဝ၊ ဆံပင်တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဋိစ္ဆာဒိတကောဝိနာ၊ ရှက်ကြောခြင်းကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိသည်၊ အတ္ထာယဂစ္ဆန္တိတိ၊ အတ္ထာယဂစ္ဆန္တိဟူသည်ကား၊ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ၊ ဂတာ၊ သွားကုန်သောငါတို့သည်၊ ယတ္ထဝါ၊ အကြင်အရပ်၌လည်းကောင်း၊ တတ္ထဝါ၊ ထိုအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတခုသော၊ ဥန္တိဋ္ဌာတ္တံဝါ၊ စွန့်ပစ်အပ်သောထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝမိတသတ္တံဝါ၊ အန်အပ်သော ထမင်းကို လည်းကောင်း၊ ဂတ္တမလာဒိကံဝါ၊ ကိုယ်ဝန် အညစ်အကြေး အစရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပေဝနာမလတောယျာမ၊ ရကုန်ငြားအံ့လည်းမယ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကတ္တမိဓေဝ၊ တစ်ခုတခုသောအရပ်၌သာလျှင်၊ အဋ္ဌတွာ၊ မတည်မူ၍၊ စာသတ္တဝယ၊ အစာအလှိုငှါ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ပက္ကမန္တိဒိသောဒိသန္တိ၊ ပက္ကမန္တိဒိသောဒိသံဟူသည်ကား၊ ဒိသတော၊ အရပ်တခုမှ၊ ဒိသံ၊ အရပ်တခုသို့၊ အနေကယောဇနန္တရိကံ၊ များစွာသော ယူဇနာခြားသော၊ ဌာနံ၊ အရပ်သို့၊ ပက္ကမန္တိ၊ ဖဲသွားကုန်၍။ ။

ဒုရေပေတာတိ၊ ဒုရေပေတာဟူသည်ကား၊ ဒုရေဝိဋ္ဌာနေ၊ ဝေးသောအရပ်သို့လည်း၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ ပခာဝိတွာတိ၊ ပခာဝိတွာဟူသည်ကား၊ စာသတ္တဝယ၊ အစာအလှိုငှါ၊ ဥပခာဝိတွာ၊ ပြေးသွားကုန်၍၊ အလဇ္ဈါ

ဝနိဝတ္ထရေတိ။ အလန္တုဝနိဝတ္ထရေဟူသည်ကား၊ ကိဉ္ဇိ။ တမံတချသော၊ ဗာသ
 သံဝါ၊ အံစာကိုလည်းကောင်း၊ ပါနိယံဝါ၊ သောရေကိုလည်းကောင်း၊ အလ
 တိတ္တာဝေ၊ မရမူ၍သာလျှင်၊ နိဝတ္ထန္တိ၊ ပြန်ကုန်၏။ ပမုန္တိတာတိ၊ ပမုန္တိ
 တာဟူသည်ကား၊ ခုပ္ပိပါသာဒိဒုက္ခေန၊ သာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းတည်း
 ဟူသောဆင်းရဲဖြင့်၊ သမ္ဘာတမုန္တော၊ ဖြစ်သောမူးမြှင်ခြင်းရှိကုန်သည်၊
 တန္တာကိ၊ တန္တာဟူသည်ကား၊ ပရိတ္တမန္တာ၊ ချာချာလည်ကုန်၏၊ ဘူမိယံ
 ပဋိသုန္တိတာတိ၊ ဘူမိယံပဋိသုန္တိတာဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်သော၊
 တာယဝေ၊ ထိုမူးမြှင်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဌတွံ၊ တည်ကုန်၍၊ အဝက္ခိတ္တမတ္တိ
 ကာဝိဏ္ဏာဝိယ၊ အောက်သို့ပစ်အပ်သောမြေပိုင်ခဲကဲ့သို့၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊
 ပတိတာ၊ လည်းကုန်သည်။ ။

တတ္ထာတိ၊ တတ္ထဟူသည်ကား၊ ဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာအရပ်၌၊ ပဋိ
 သုန္တိတာတိ၊ ပဋိသုန္တိတာဟူသည်ကား၊ ပပါတေ၊ ကင်းပါးပြတ်၌၊ ပတိ
 တာဝိယ၊ ကျသကဲ့သို့၊ ဇိဗန္တောဒိဒုက္ခေန၊ ငတ်မွတ်ခြင်းအစရှိသောဆင်းရဲ
 ကြောင့်၊ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်း၌၊ အသမတ္ထဘာဝေန၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်
 ဖြင့်၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပတိတာ၊ လည်းကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တတ္ထဂတဋ္ဌာ
 နေ၊ ထိုရောက်ရာအရပ်၌၊ ယာသာဒိနံ၊ အစာအစရှိသည်တို့ကို၊ အသာဘော
 န၊ မရခြင်းကြောင့်၊ ဆိန္နာသာ၊ ပြတ်သော အာသာရှိကုန်သည်၊ ဟုတွံ၊
 ဖြစ်၍၊ ကေနမိ၊ တမံတယောက်သောသူသည်၊ ပဋိမုခံ၊ ရှေးရှု၊ သုန္တိတာ
 ပေါတိတာဝိယ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပတိတာ၊ လည်းကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ပုဗ္ဗေအကတကလျာဏာတိ၊ ပုဗ္ဗေအကတကလျာဏာဟူသည်
 ကား၊ ပုရိမာဝေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အကတကုသလာ၊ မပြုအပ်သော ကုသိုလ်
 ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဂ္ဂိဒဇာဝအာတပေတိ၊ အဂ္ဂိဒဇာဝအာတပေဟူသည်
 ကား၊ နိဒါဏကာလေ၊ နွေအခါ၌၊ အာတာပဋ္ဌာနေ၊ နေပူရာ၌၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးသည်
 ဒဇာဝိယ၊ လောင်အပ်သကဲ့သို့၊ ခုပ္ပိပါသဂ္ဂိနာ၊ သာလောင် မွတ်သိပ်ခြင်း
 တည်းဟူသောမီးသည်၊ ဒယှမာနာ၊ လောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာ
 ဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ပုဗ္ဗေတိ၊ ပုဗ္ဗေဟူသည်ကား၊ အတိတာဘဝေ၊ အတိတ်ဘဝ၌၊ ပါပ
 ဓမ္မာတိ၊ ပါပဓမ္မာဟူသည်ကား၊ ဣဿကိမန္တရိအာဒိဘာဝေန၊ ဤစုခြင်း
 ဝနိတုံ၊ ခြင်းအစရှိသောအဖြစ်ဖြင့်၊ လာမကသဘာဝါ၊ ယုတ်သောသဘော

ရှိကုန်၏။ စာရဏီတိ၊ စာရဏီ ဟူသည်ကား။ စာရသမိနိယော၊ အိမ်ရှင်
မတို့သည်။ ကုလမာတရောတိ၊ ကုလမာတရောဟူသည်ကား။ ကုလဒါရ
ကား။ အမျိုးသမီးအမျိုးသားတို့၏။ မာတရော၊ အမိတို့သည်။ ဝါ၊ တနည်း
ကား။ ကုလပုရိသနံ၊ အမျိုးယောက်ျားတို့၏။ မာတရော၊ အမိတို့သည်။
ဒိပန္တိဒိပဟူသည်ကား။ ပတ်ဉ္စ၊ ထောက်တည်ရာဖြစ်သော၊ ဗုညံ၊ ကောင်း
မှုကို။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။
တံ၊ ထိုကောင်းမှုကို။ သတ္တနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဂတိပတိဋ္ဌာတိ၊ လားရာ
ထောက်တည်ရာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ နာကမ္ဘာတိ၊ နာကမ္ဘာဟူသည်
ကား။ နာကရိမ္မ၊ မပြုမိကုန်။ ။

ပဟုတန္တိ၊ ပဟုတံ ဟူသည်ကား။ ဗဟု၊ များစွာသော။ အန္တပါနန္တိတိ၊
အန္တပါနန္တိဟူသည်ကား။ အန္တဉ္စ၊ ထမင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပါနဉ္စ၊ အဖျော်
သည်လည်းကောင်း။ အဝိဿုအဝကီရတိတိတ္ထေ၊ အဝိဿုအဝကီရတိ
ဟူသောဤပါဌ်၌၊ သုတိ၊ သုဟူသော ပုဒ်သည်။ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှ
တည်း။ အဝိအဝကီရတိ၊ အကယ်၍စွန့်ကြဲရသည်ဖြစ်အံ့။ ဆဇ္ဇာဝိယတိ၊
စွန့်ပစ်ရသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသန္တေဝိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း။ သမဂ္ဂတေတိ၊
သမဂ္ဂတေဟူသည်ကား။ သမာဂတေ သမ္မာပဋိပန္နံ သမ္မာပဋိပန္နာယ၊
ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော၊ ပဗ္ဗဇိတေတိ၊ ပဗ္ဗဇိတေ ဟူသည်ကား။
ပဗ္ဗဇိတာယ၊ ရဟန်း သူတော်ကောင်းအား။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣဒံ၊ ဤပဗ္ဗဇိ
တေဟူသောပုဒ်သည်။ သမ္ပဒါနေ၊ သန္တဒါနံအနက်၌။ ဘုဗ္ဗဝစနံ၊ သတ္တဝီ
ဝိဘတ် သက်သော ပုဒ်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သမဂ္ဂတေ၊ ကောင်း
သောအကျင့် ရှိပေသော၊ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ရဟန်းသည်၊ သတိရှိသော်လည်း
မာနေ၊ ရအပ်သည်ရှိသော်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ နစကိပ္ပိအဓမ္မသေတိ၊ နစကိပ္ပိအဓမ္မသေ ဟူသည်ကား။ ကိပ္ပိ
မတ္တမ္ပိ၊ တစ်ခုတည်းလည်း ဖြစ်သော၊ ဒေယျမန္တံ၊ လူငယ်ဝတ္ထုကို။ နာဒမ္ပ၊
မပေး မလှူမိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိပဋ္ဌိသာရိ ဘူတာ။ နှလုံးမသာခြင်းဖြစ်
သည်ဖြစ်ကုန်၍။ ဇဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အကမ္မကာမာတိ၊ အကမ္မကာမာဟူ
သည်ကား။ သာဓူဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်သော၊
အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊ ကံကို။ ကာမေန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။
ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ အကမ္မကာမာ၊ အကမ္မကာမာမည်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်း
ကား။ သာဓူဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကုသ
လံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကာမေန္တိ၊ အလိုရှိတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။

၃၇၆

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကမ္မကာမာ၊ ကမ္မကာမ မည်ကုန်၏၊ ကမ္မကာမာ၊ သူတော် ကောင်းတို့
 သည်ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကို အလိုရှိကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အကမ္မကာမာ၊ အကမ္မကာမမည်ကုန်၏၊ ကုသလဓမ္မ
 သု၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌၊ အတ္တန္တိကာ၊ အလိုမရှိကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထာ၊ အနက်တည်း၊ အလသာတိ၊ အလသာဟူသည်ကား၊
 ကုသိတာ၊ ပျင်းရိကုန်၏၊ ကုသလဓမ္မစရဏာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကိုကုန်
 ခြင်း၌၊ နိဗ္ဗိရိယာ၊ အားထုတ်ခြင်းမရှိကုန်၊ သာဓုကာမာတိ၊ သာဓုကာမာ
 ဟူသည်ကား၊ သာဓုမရရဝတ္ထုပိယာ၊ ချိုမြိန်သောဝတ္ထုတို့ကိုချစ်အပ်ကုန်
 ၏၊ မဟာဗ္ဗသတိ၊ မဟာဗ္ဗသာဟူသည်ကား၊ မဟာဘောဇနာ၊ အစားကြီး
 ကုန်၏၊ ဥဘယနာဝိ၊ နှစ်ပါးစုံဖြင့်လည်း၊ သုန္ဓရန္တ၊ ကောင်းသည်လည်းဖြစ်
 သော၊ မရရန္တ၊ ချိုမြိန်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ လ
 ဘိတွာ၊ ရ၍၊ အတ္တိကာနံ၊ အလိုရှိကုန်သောသူတို့အား၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုကို၊
 အဓတွာ၊ မပေးမူ၍၊ သယမေဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်၊ ဘုဗ္ဗိတာရော၊ စား
 တတ်ကုန်သောသူတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ အာလောပပိဏ္ဏ
 ဒါတာရောတိ၊ အာလောပပိဏ္ဏဒါတာရောဟူသည်ကား၊ အာလောပမတ္တ
 သပိ၊ တလုပ်မျှလည်းဖြစ်သော၊ ဘောဇနပိဏ္ဏဿ၊ ဆွမ်းစိုက်ကို၊ ဒါယ
 ကာ၊ ပေးလှူတတ်ကုန်သောသူတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတိ၊ ပဋိဂ္ဂဟဟူသည်ကား၊
 တဿ၊ ထိုအလှူကို၊ ပဋိဂ္ဂါဟကောပဋိဂ္ဂဗျာနကေ၊ ခံတတ်ကုန်သောသူတို့
 ကို၊ ပရိဘာသိတာတိ၊ ပရိဘာသိတာဟူသည်ကား၊ ပရိဘာသံ၊ ဆဲရေးခြင်း
 ကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်၊ ဘာသိမ္မ၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ အဝမညိမ္မ၊ အယုတ်အား
 ဖြင့်ယိအပ်ကုန်ပြီ၊ ဥပ္ပဗ္ဗိကာ၊ ပြက်ရယ်မှုပြုကုန်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထာ၊ အနက်တည်း။ ။

တေဃာရာတိ၊ တေဃာရာဟူသည်ကား၊ တာနိဂေဟာနိ၊ ထိုအိမ်တို့
 သည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အိမ်၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အမှကံ၊ ငါတို့
 ၏၊ တာနိဗ္ဗာရာနိ၊ ထိုအိမ်တို့သည်၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ကိပ္ပိ၊
 တစုံတခုကို၊ နဥပကပ္ပတိ၊ မသုံးဆောင်မခံစားရ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တာစဒါသိနယာတာနေဝါဘရဏာနိ
 နောဘိက္ခောပိ၊ တာစဒါသိနယာတာနေဝါဘရဏာနိနောဟူသော ဤပုဒ်
 တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနနယာ၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဒ်တို့၌၊ နော
 တိ၊ နောဟူသည်ကား၊ အမှကံ၊ ငါတို့၏၊ တေဘိ၊ တေဟူသည်ကား၊ တေ

ဃာရာဒိကော၊ ထိုအိမ်အစရှိသည်တို့ကို၊ အညောပရိစာရေန္တိတိ၊ အညောပရိ
 စာရေန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပရိတောဂါမိ ဝသေန၊ သုံးဆောင်ခြင်း အစရှိ
 သည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိနိယောဂံ၊ ယှဉ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မယံဒုက္ခဿဘာဂိနော
 တိ၊ မယံဒုက္ခဿဘာဂိနောဟူသည်ကား၊ မယံပန၊ ငါတို့သည်ကား၊ ဝုဗ္ဗေ၊
 ရှေး၌၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ကိဇ္ဇနကပ္ပသုတာ၊ ကလေးမြူးတူးခြင်းလေ့
 ကျက်ကုန်သည်၊ ဟုတွေးဖြစ်ကုန်၍၊ သာပတေယျံ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို၊ ပဟာယ၊
 ပယ်စွန့်၍၊ ဝမနိယံ၊ သွားရာသို့၊ အနုဂါမိကံ၊ အစဉ်လိုက်သောကုသိုလ်ကို၊
 ကာဝံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အဇာနန္တာ၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ခုပ္ပိ
 ပါသာဒိဒုက္ခဿ၊ ဘာလောင်ပွတ်ထိပ်ခြင်းစသောဆင်းရဲ၏၊ ဘာဂိနော၊
 အတို့ဘို့သည်၊ ဘဝါမ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဝရ
 ဟန္တာ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပေတယောနိတော၊
 ဗြိတ္တာဘဝမှ၊ စရိတွေး၊ ရတေ၍၊ မနုဿေသု၊ လူ့ပြည်တို့၌၊ ဥပပဇ္ဇန္တာ၊ ဖြစ်
 ကုန်သော၊ သတ္တာပိ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ ယေဘုယျေန၊ များသောအား
 ဖြင့်၊ တဿေဝကမ္မဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏သာလျှင်၊ ဝိပါကာဝသေသေ
 န၊ အကျိုးကြွင်းအားဖြင့်၊ ဟိနဇာတိကာ၊ ယုတ်ညံ့သောဇာတ်ရှိကုန်သော၊
 ကပဏဝုတ္တိနောဝ၊ အထီးကျန်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သည်သာ
 လျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊
 ဒသေတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဝေဏိဝါတိအာဒိနာ၊ ဝေဏိဝါဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊
 နွေဂါထာ၊ နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဝေဏိဝါတိ၊ ဝေဏိဝါဟူသည်ကား၊ ဝေဏဇာ
 တိကာ၊ နှီးသည်မျိုးတို့သည်၊ ဝိလိဝကာရနဇ္ဇကာရာ၊ နှီးလုပ်သောသူ ကျ၊
 ထရုံရက်သောသူဘို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါသဒ္ဓေါ၊ ဝါသဒ္ဓါသည်၊ အနိယမတ္ထော၊ မမြဲသော
 အနက်ရှိ၏၊ အဝညာတိ၊ အဝညာဟူသည်ကား၊ အဝညေယျာအဝဇာနိ
 တဗ္ဗာ၊ အယုတ်အားဖြင့်သိအပ်သော အမျိုးဘို့သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝမ္ဘနာတိဝါ၊ ဝမ္ဘနာဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊
 ပါဠိရှိ၏၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ဗာဓနိယာ၊ နှိုက်စက်အပ်ကုန်သော
 အမျိုးတို့သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ရထ
 ကာရာတိ၊ ရထကာရာဟူသည်ကား၊ စမ္မကာရိနော၊ သားရှေ့ငှ်စပ်သော

အမှုကိုလုပ်ကုန်သော သူတို့သည်၊ ခုတ္တိကာတိ၊ ခုတ္တိကာ ဟူသည်ကား၊
 မိတ္တူနံ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဗာဏော နှိပ်စက်တတ်ကုန်သည်၊ စဏ္ဍာတိ
 တိ၊ စဏ္ဍာလီ ဟူသည်ကား၊ စဏ္ဍာလဇာတိကာ၊ စဏ္ဍာလမျိုးတို့သည်၊
 ကပဏာတိ၊ ကပဏာဟူသည်ကား၊ ဝနိဗ္ဗကာ၊ အတီးကျန်သော အမျိုးတို့
 သည် အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ကာရုညပတ္တာ၊ သနားအပ်သော အဖြစ်သို့
 ရောက်ကုန် သောသူတို့သည်၊ ကပ္ပကာတိ၊ ကပ္ပကာဟူသည်ကား၊ ကပ္ပက
 ဇာတိ ကား၊ ဆတ္တာသည် မျိုးတို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အမျိုးတို့၌၊
 ပုနပ္ပုနံ အကြိမ်များစွာ၊ ဟောန္တိ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ အပရာပရံ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ၊ ဣမေ သဟိန
 ကုလေသု ဤယုတ်သော အမျိုးတို့၌၊ ဥဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝတ္ထံ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

တေသုတေ သွေဇာယန္တိတိ တေသုတေ သွေဇာယန္တိ ဟူသည်
 ကား၊ အညာနိဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိယာနိနေသော ဓမ္မက္ကုသ
 ကု သာဒိနိ၊ အကြင်အကြင်မူဆိုးတံငါ ပန်၊ မြိုက်သွန် အမျိုးအစရှိသည်တို့
 သည်လည်း၊ ကပဏာန နှိပ်စက်အပ်ကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊ အတိဝိ
 ယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝန္တနိယာနံ၊ ရှုန့်ချအပ်ကုန်သော၊ ပရမဒဂ္ဂတာနံစ၊ အလွန်
 ဆင်ရဲကုန်သော အမျိုးတို့သည်လည်း၊ တေသုတေ ဝနိဟိနကုလေသု၊ ထို
 ယုတ်သောအမျိုးတို့၌သာလျှင်၊ မန္တရိယမာနေန၊ ဝန်တိုဆို၊ ဝိတ်မန္တေ
 စိတ်ရှိသဖြင့်၊ ပေတေသု၊ ပြဿာတုံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္ထာ၊ ဖြစ်၍၊ တဘော၊ ထို
 ပြိတ္တာဘာ - မှ။ စုဘာ စုဘကုန်သောသူတို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 တေန၊ တို့ကြောင့်၊ ယောမန္တရိနောဂတိတိ၊ ယောမန္တရိနောဂတိဟူ၍၊
 အာဟ၊ မိန့်ပြီး။ ။

၉ ဝေ၊ ဤသို့ အကတပုညာနံ၊ မပြုအပ်သောကောင် မှုရှိကုန်သောသူတို့
 ၏၊ ဂတိ၊ လားရာတိ နု၊ ဒေသသတ္တံ၊ ပြုပြု၍၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ဂတ
 ပုညာနံ၊ ပြု မပ်သော ကောင်းမှုရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ဂတိ၊ လားရာဂတိကို၊
 ဒေသသတ္တံ၊ ပြုခြင်းငှါ ပုဗ္ဗေစ ကတကလျာဏာတိ၊ ပုဗ္ဗေစကတကလျာဏာ
 အပရှိကုန်သော၊ သတ္တဝါထာ၊ ခုနစ် ဝါထာတို့ကို၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သဂ္ဂံ၊ တပရိပူဇေန္တိတိ၊ သဂ္ဂံတေပရိပူဇေန္တိ ဟူ
 သည်ကား၊ ပုဗ္ဗေပရိမဇာတိယံ၊ ရှေ့ဘဝ၌၊ ကတကလျာဏာ၊ ပြုအပ်ပြီး
 သောကောင်းမှုရှိကုန်သော၊ ဒါယကာ၊ ပေးလှူတတ်ကုန်သော၊ ဒါနပုညာ
 တိရုတာ၊ အလှူပေးခြင်းကောင်းမှု၌ မွေ့လျော်ကုန်သော၊ ဝိဂတမလမန္တေ

ရာ၊ ကင်းသောဝန်တိုခြင်းတည်းဟူသော အညစ်အကြေးရှိကုန်သော၊
ယေး၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထို သတ္တဝါတို့သည်
အတ္တနော မိမိ၏၊ ရူပသမ္ပတ္တိယာစေတ။ အဆင်း၏ ပြည့်၊ ခြင်းဖြင့်လည်း၊
ကောင်း၊ ပရိဝါရသမ္ပတ္တိယာစေ၊ အခြံအရံ၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
သင်္ဂုဿာကံ၊ နတ်ပြည်ကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏၊ ပရိပူဇော်၊ ပြည့်သည်
ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဩဘာသေန္တိ၊ စနန္ဒန္တိ၊ ဩဘာသေန္တိ၊ စနန္ဒနံဟူ
သည်ကား၊ ကေဝလံ သက်သက်၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ယေဝ၊ ပြည့်စေကုန်သည်သာ
လျှင်း၊ န၊ ဟုတ်သေး၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ က ပွရုက္ခဒေဝီနံ၊ ပဒေသာ
ပင်အစရှိသည်တို့၏၊ ပဘာဟိစ၊ အရောင်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဘာ
ဝေ နေဝ၊ သဘာဝအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဩဘာသမာဒေဗ္ဗိ၊ ထွန်းသင်းတောက်
ပသည်လည်းဖြစ်သော၊ နန္ဒနဝနံ၊ နန္ဒ ဝန်ဥသျှာဉ် ဘိုး၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝတ္ထာ
ဘာရုဏဇုတိဟိစ၊ အဝတ်ရောင်တန်ဆာအရောင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
သရိရပ္ပဘာယစ၊ ကိုယ်ရောင်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဘိဘဝန္တော စေတ၊
လွှမ်းမိုး သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဩဘာသေတုတစ၊ ထွန်း သင်းသည်ဖြစ်
၍လည်းကောင်း၊ ဇောတေန္တိ၊ တောက်ပစေကုန်၏၊ ကာမကောမိနော
တိ၊ ကာမ ကာမိနော ဟူသည်ကား၊ ယထိန္တိတေသု၊ အလိုရှိတိုင်းကုန်
သော၊ ကာမရုဏေသု၊ ကာမရုဏ်တို့၌၊ ယထာကာမံ အလိုရှိတိုင်း၊ ပရိဘော
ဝဝန္တော၊ ခံစားခြင်းရှိကုန်သော၊ ဥစ္စကုလေသုတိ၊ ဥစ္စကုလေသုဟု သည်
ကား၊ ဥစ္စသု၊ မြင့်မြတ်ကုန်သော၊ ခတ္တိဟကုသာဒိသု၊ မင်းမျိုး အစရှိသည်
တို့၌၊ သဘောဝေသုတိ။ သဘောဝေသု ဟူသည်ကား၊ မဟာဝိဘဝေသု၊
များမြတ်သော စည်းပိမ်ဥစ္စာရှိကုန်သော၊ တတောရတာတိ၊ တတောရ
တာဟူသည်ကား၊ တတောဒေဝ လောကတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ ရတာ၊
ရတေမနေသေလွန်သည်ရှိသော်၊ ကုဋ္ဌာဂါရေစပါသာဒေဝိ၊ ကုဋ္ဌာ
ဂါရေစပါသာဒေဟူသည်ကား၊ ကုဋ္ဌာဂါရေ အထွန်တတ်သောအိမ်၌
လည်းကောင်း၊ ပါသာ ဒေ၊ ပြာသာဒ်၌လည်းကောင်း၊ ဗိဇိတင်္ဂါတိ၊ ဗိဇိ
တင်္ဂါဟူသည်ကား၊ ဗိဇိယမာနဒေဟာ၊ ယဝ်ဖြင့်ယဝ်အပ်သော ကိုယ်ရှိ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မောရဟတ္ထေဟိတိ၊ မောရဟတ္ထေဟိဟူသည်ကား၊ မော
ရဝိဇ္ဇပဋိမဏ္ဍိတဗိဇနိဟတ္ထေဟိ၊ ဥဒေါင် မြို့ တို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော
ယဝ်စွဲကုန်သော လက်တို့ဖြင့်၊ ယသသိနောတိ၊ ယသသိ၊ နာဟူ သည်
ကား၊ ပရိဝါရဝန္တော၊ အခြံအရံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရမန္တိ၊ မွေ့လျော်ကုန်၏၊
ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ အကံ၊ တော

အင်္ဂါ ဂစ္ဆန္တိတိ၊ အင်္ဂါတော အင်္ဂါ ဂစ္ဆန္တိ ဟူသည်ကား။ ဒါနကကာ
လေဝိ၊ ငယ်သော အခါ၌လည်း။ ဥပတိနဉ္စ၊ အဆွေအမျိုးတို့၏လည်းကောင်း၊
ဝံတိနဉ္စ၊ အထိန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ အင်္ဂါဌာနတော၊ ရင်ခွင်အရင်မှ၊
အင်္ဂါဌာနမေဝ၊ ရင်ခွင်အရင်သို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ပြောင်းသွားရကုန်၏၊
သုမိတလံ၊ မြေအပြင်၌၊ နဂစ္ဆန္တိ၊ မသွားရကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဥပတိဋ္ဌန္တိတိ၊ ဥပတိဋ္ဌန္တိ ဟူသည်ကား၊
ဥပဋ္ဌာနံ၊ စေားခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ သုခေသိနောတိ၊ သုခေသိနော
ဟူသည်ကား၊ သုခမိစ္ဆန္တော၊ ချမ်းသာကို အလိုရှိကုန်သော သူတို့သည်။
သီတံဝါ၊ အအေးကိုလည်းကောင်း၊ ဥဏှံဝါ၊ အပူကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပ
ကတ္တိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ပရိဟရန္တော၊ ရှောင်လွှဲ
ကုန်လျက်၊ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊ ဥပတိဋ္ဌန္တိ၊ စေားခြင်းကိုပြုကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ နယိဒံ အကတပုညာ
နန္တိ၊ နယိဒံ အကတပုညာနံ ဟူသည်ကား၊ သောကဝတ္ထု၊ အတာဝတော၊
စိုးရိမ်ခြင်း၏ တည်ရာမဟုတ်သောကြောင့်၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ
သော၊ ရမ္မရမဏီယံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်ရှိသော၊ တိဒဿနံ တာဝတိံသ
ဒေဝါနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏၊ မဟာဥပဝနံ၊ မြတ်သော ဥယျာဉ်ဖြစ်
သော၊ ကတပုညာနံ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှု ရှိကုန်သောသူတို့၏၊ သတ
တံ၊ အမြဲနေရာဖြစ်သော၊ ဣဒံနန္ဒနဝနံ၊ ဤနန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သည်၊ အကတ
ပုညာနံ၊ မပြုအပ်သောကောင်းမှု ရှိကုန်သောသူတို့အား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
တေဟိ၊ ထိုမပြုအပ်သောကောင်းမှု ရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်း
ငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ၊

ဣဓာတိ၊ ဣဓဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ မနုဿ လောကေ၊ ဤလူ့ပြည်၌၊
ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏၊
တံ၊ ထိုလူ့ပြည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
ဣဓာတိ၊ ဣဓဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊
ပရတ္တာတိ၊ ပရတ္တဟူသည်ကား၊ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်သဝ၌၊ တေ
သန္တိ၊ တေသံဟူသည်ကား၊ ယထာဝရတ္ထဟိ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ကုန်
ပြီးသော၊ တေဟိဒေဝဟိ၊ ထိုနတ်တို့နှင့်၊ သဟဗျကာမာနန္တိ၊ သဟဗျ
ကာမာနံ ဟူသည်ကား၊ သဟဘာဝံ၊ တကွ၏ အဖြစ်ကို၊ ဣစ္ဆန္တေဟိ၊
အလိုရှိကုန်သော၊ ဘောဂသမာပီနောတိ၊ ဘောဂသမာပီနောဟူသည်ကား၊

ဝေံ၊ ဤသို့၊ တေဟိပေတေဟိ၊ ထိုပြိတ္တာဘို့သည်၊ သာဓာရဏဒတာ၊
 ဆက်ဆံသောအားဖြင့်၊ အတ္တနေးမိမိ၏၊ ကတကမ္မဿ၊ ပြုအပ်သောမ
 ကောင်းမှုကံ၏၊ ဂတိယာစ၊ လားရာဂတိကို လည်းကောင်း၊ ပုညကမ္မဿ၊
 ကောင်းမှုကံ၏၊ ဂတိယာစ၊ လားရာဂတိကိုလည်းကောင်း၊ ပဝေဒိတာယ၊
 ပြောကြားအပ်သည်ရှိသော်၊ သံဝိဂ္ဂတရမာနဿ၊ အလွန်ထိတ်လန့်သော၊
 ကောဠိယာမတ္တရဓဿ၊ ကောဠိယအမတ်အမှူးရှိသော၊ တတ္ထ၊ ထိုဂင်္ဂါ
 မြစ်ကမ်းမဏ္ဍပ်၌၊ သန္နိပတိတဿ၊ စည်းဝေးရောက်လာသော၊ မဟာဇ
 နဿ၊ လူများအပေါင်းအား၊ အဇ္ဈာသယာနုဈပံ၊ အလိုအားသျှော်စွာ၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧ
 သေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒေသနာပရိယောသသနေး၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး
 ။ စတုရာဝိဘိယာပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကုန်သော
 သတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မာဘိသယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍
 သိခြင်းသည်၊ အဟေသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကားအတွင်းအပြီးတည်း၊
 အဘိဇ္ဇမာနပေတ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုနာ၊ အဘိဇ္ဇမာနပေတဝတ္ထု၊ အတွင်းသည်၊
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-စုစုံဝင်-၂-သာဓကဝါသိတ္ထေရပေတဝတ္ထု၊

ကုဏ္ဍိနာဂရိယောသေရောတိဣဒံ။ ကုဏ္ဍိနာဂရိယော သေရောအစရှိ
သော ဤပေတာဝတ္ထုကို၊ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာသည်၊ ခဝဠုဝနေ၊ ခဝဠုဝန်
ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေထိုင်မူသည်ရှိသော်၊ အာယသ္မတောသာ
ဏဝါသိတ္ထေရုဿ၊ အရှင်သာဏဝါသီမထေရ်၏၊ ဥာတိပေတေ၊ ဆွေးမျိုး
ပြဏ္ဍာတို့ကို၊ အာရဟန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိရု၊
ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီ
ပြည်၌၊ ကိတဝဿဿနာမ၊ ကိတဝဿအမည်ရှိသော၊ ရုညော၊ မင်း၏၊
ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ ဥယျာနကိဋ္ဌိတံ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်းကို၊ ကိဋ္ဌိတွါ၊ ကစား

ဤ၊ နိဝတ္ထေန္တော၊ ပြန်လာသည်ရှိသော်၊ သုနေတ္တံနာမ၊ သုနေတ္တအမည်ရှိသော၊
 ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ၄၊ စရိက္ခာ၊ ထူည့်သည်ဖြစ်၊ နဂရတော၊ မြို့မှ၊ နက္ခမန္တံ၊
 ထွက်တော်မူလာသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဣသ၊ မိ
 ယမဒမတ္တော၊ အစိုးရခြင်းတည်းဟူသောမာန်ဖြင့်၊ ယံသညံ၊ ဟုတွင် ဖြစ်
 ၍၊ ကထဉ္စိနာမ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ အဇ္ဈတိ၊ လက်အုပ်၊ အ
 ကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ အယံ၊ မုဏ္ဍကော၊ ဤဦးပြည်သည်၊ ဝန္တတိ၊ သွားသိသ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရုပ္ပတ္တော၊ ပြစ်မှားသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓ
 တော၊ ဆင်ကျောက်ကုန်မှ၊ ဩတရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍၊ ကပ္ပိ၊ အသို့နည်း၊
 တေ၊ သင်သည်၊ ဝိဇ္ဇာပါတော၊ ဆွမ်းကို၊ လေဇ္ဈ၊ ရအပ်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာလပန္တော၊ ပြောဆိုလျက်၊ ဟတ္ထတော၊ လက်တော်မှ၊ ပတ္တံ၊ သမိတ်ကို၊
 ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပထဝိသံ၊ မြေ၌၊ ပါတေတွာ၊ ကျစေ၍၊ ဘိန္ဒု၊ ခွဲ၏၊ အထ၊ ထို
 အခါ၌၊ နံ၊ ထိုမင်းသားကို၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံဘို့၌၊ တာဒိတာ၊ ပတ္တံယသ၊
 သည်းခံခြင်း၏အဖြစ်သို့ရောက်တော်မူခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗိကာရံ၊ တောက်
 ပြန်ခြင်းရှိတော်မူသော၊ ကရုဏာဝိဇ္ဇာ၊ ရသောမနဿနိပါတပသန္တမိက္ခမေ
 ဝ၊ ကရုဏာတော်ဖြင့်ပြန်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ကျရောက်သောကြည်
 လင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍သာ၊ သျှင်း၊ ဩလောကန္တံ၊ ကြည့်တော်မူသည်
 ကို၊ အတ္ထရာဇာတနာဝိ၊ လက်ဖျော်ကံစက်သဖြင့်လည်း၊ ဒုသိတမိတ္တော၊
 ပျက်သောစိတ်ရှိသည့်ဖြစ်၍၊ ကိတဝဿရညော၊ ကိတဝဿမင်း၏၊ ပုတ္တံ၊
 သားဖြစ်သော၊ ဇံ၊ ငါ့ကို၊ နဇာနာသိကိံ၊ မသိသလော၊ ဩလောကယန္တော၊
 ကြည့်သော၊ တံ၊ သင်သည်၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ကိံကရိဿသိ၊ အသို့ပြုနိုင်
 လတ္တံ၊ နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အဝဟသန္တော၊ ပြက်ရယ်ပြုလျက်၊
 ပတ္တမိ၊ ဖွား၏၊ ပတ္တမန္တသောဝ၊ ဖွားသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အသေ
 စ၊ ထိုမင်းသားအားလည်း၊ နရကဂ္ဂိဒါဟလမ္ဘိဘာဂေါ၊ ငရဲမီးအပူနှင့်တူ
 သော၊ ဗလဝါ၊ အားကြီးသော၊ သရိဇေ၊ ကိုယ်၌၊ ဒါဟာ၊ ပူလောင်းခြင်း
 သည်၊ ဥပ္ပန္နိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ တေန၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓအားဖြစ်
 မှားသောမကောင်းမှုကြောင့်၊ မဟာသန္တပါဘိဘူတကာယော၊ ကြံစွာသော၊
 ပူလောင်ခြင်းသည်ရှိစက်အပ်သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အထံ၊ အလွန်
 လျှင်၊ ဗာဠံ၊ ပြင်းစွာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာတိတုန္တော၊ ဒုက္ခဝေဒနာရှိစက်ကြင်နာ
 သည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဝိစိဟာနိရယေ၊ အဝိစိ
 ငရဲကြီး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ သော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအဝိစိကြီး
 ငရဲ၌၊ ဒုက္ခိဿပသေသန၊ လကျောနံပါးဖြင့်၊ ဝါမပသေသန၊ လက်ဝဲနံပါးဖြင့်၊

ဥတ္တာနော၊ ပက်ဆက်၊ အဝကုဇ္ဇော၊ မှောက်ခုံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗဟူဟိ၊ များစွာ
 ကုန်သော၊ ပကာရေဟိ၊ အပြားတို့ဖြင့်၊ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်၍၊ စကုရ၊ သိတိ
 ဝဿသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ပစိတွာ၊
 ကျက်၍၊ တေတာ၊ ထိုအဝိစိရဲကြီးမှ၊ ရုတော၊ ရုတေသည်ရှိသော်၊ ပေ
 တေသု ပြိတ္တာတုံတို့၌၊ အပရိမိတကာလံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသောကာလ
 ပတ်လုံး၊ ခုပ္ပိ၊ သာဒိဒုက္ခံ၊ ဆာလောင်မွတ်သိင်ခြင်းအစရှိသောဆင်းရဲကို၊
 အနုဘဝိတွာ ခံစား၍၊ တေတာ၊ ထိုဥတ္တာဘဝမှ၊ ရုကော၊ ရုတေသည်ရှိ
 သော်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊
 ကုဏ္ဍိနဂရဿ၊ ကုဏ္ဍိ၍၏၊ သမိ၊ ပ၊ အနီးဖြစ်သော၊ ကောဇ္ဇဂါမေ၊ တံငါ
 ရွာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ဇာတိဿရဉာဏံ၊ ဖြစ်ရာတဝ
 ကိုအောက်မေ့နိုင်သော ဇာတိသရဉာဏ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ သော၊ ထိုသူငယ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊
 အနုဘူဘဒုက္ခံ၊ ခံစားဘူသောဆင်းရဲကို၊ အနုဿရန္တော၊ အောက်မေ့
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝဿပ္ပတ္တောပိ၊ အရှုယ်သို့ရောက်သော်လည်း၊ ပါပတယေန၊
 မကောင်းမှုမှကြောက်သဖြင့်၊ ကေနပိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ဥာတကေ
 နပိ၊ အဆွေ အမျိုးနှင့်လည်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ကမ္ဘံ၊ အမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 မန္တော ဗန္ဓနတ္ထံ၊ ငါးပင်းခြင်း အကျိုးငှါ၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား၊ တေသု၊ ထို
 အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဂစ္ဆန္တေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ မန္တေ ငါး
 တို့ကို၊ ဃာတေတုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ၊ အနန္တန္တော၊ အလိုမရှိသည်ဖြစ်၍၊ နုတိ
 ယတိ၊ ပုန်း၍နေ၏၊ ဂတောစ၊ သွားသော်လည်း၊ ဇာလံ၊ ကွန်ပိုက်ကို၊ ဘိန္ဒု
 တိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ ဇိဝန္တေ၊ အသက်ရှင်ကုန်သော၊ မန္တေ ငါးတို့ကို၊ ဂဟေ
 တွာ၊ ပယ်၍၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ ဝိဿန္တေတိ၊ ယွတ်၏၊ တဿ၊ ထိုတံငါသား၏၊
 တံကံရိသံ၊ ထိုအမှုအရာကို၊ အရောစေန္တော၊ မနှစ်သက်ကုန်သော၊ ဥာတ
 ကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဂေဟတော၊ အိမ်မှတံ၊ ထိုတံငါသားကို၊
 နိဘရိံသု၊ နှင်ထုတ်ကုန်၏၊ အဿ၊ ထိုသူငယ်အား၊ ဧကော၊ တယောက်
 သော၊ ဘာသာပန၊ အစ်ကိုသည်ကား၊ သိနေဟဗန္ဓဟဒယော၊ ချစ်ခြင်း
 ဖြင့်ဖွဲ့အပ်သော နှလုံးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနစသမယေန၊ ထို
 အခါ၌လည်း၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ကုဏ္ဍိနဂရံ၊
 ကုဏ္ဍိမြို့ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ သာဏပဗ္ဗတေ၊ သာဏတောင်၌၊
 ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌သောကဇ္ဇပုတ္တော၊ ထိုတံငါ
 သားသည်၊ ဥာတကေဟိ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ပရိပ္ပတ္တော၊ စွန့်အပ်သည်၊

ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတောဗိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ပရိတ္တမန္တော၊ လည်
လျက်၊ တံပဒေသံ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ နေသော သာဏဝါတိ အရပ်သို့၊
မတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘောဇနဝေဇာယ၊ ဆွမ်းစားချိန်၌၊ ထေရဿ၊
အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏၊ ထေရော၊
မထေရ်သည်၊ တံ၊ ထိုတံငါသည် သားကို၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ ဘောဇ
နန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်၊ အတ္တိကတာဝံ၊ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊
တဿ၊ ထိုတံငါသည် သားအား၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ကတ
ဘတ္တကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ထမင်းစားခြင်းကိစ္စ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သန္တံ၊
အထုံးစုံသော၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဓမ္မကထာယ၊
တရားစကား၌၊ ပသန္နမာနသံ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊
အာရုဿော၊ တကား၊ ပဗ္ဗဇိဿသိ၊ ရှင်ပြုလတ္တံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊
မေး၏၊ ဘန္တော၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမပဗ္ဗဇိဿသမိ၊ ဪရှင်ပြုပါအုံးဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊
တံ၊ ထိုတံငါသည်သားကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ တေန၊ ထိုသာမဏေနှင့်၊
သန္တံ၊ တကွ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အဂမာယိ
သွား၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာကို၊ သတ္တော၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အာနန္ဒံ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣမံသာမဏေရံ၊ ဤသာမဏေကို၊ အနုကမ္ပေယျာ
သိ၊ သနားသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သေဝစ၊ ထိုသာ
မဏေသည်လည်း၊ အကတကုသလတ္တော၊ မပြုအပ်သောကုသိုလ်ရှိသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပဇာကော၊ နည်းသော လာဘ်ရှိသည်၊ အဟောသံ၊
ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုသာမဏေကို၊ သတ္တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အနုဂ္ဂဗျန္တော၊ ခြီးမြှောက်တော် မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊
ပရိဘောဂတ္ထာယ၊ သုံးဆောင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပါနိယဗာဠာနိ၊ သောက်ရေ
အိုးတို့ကို၊ ပရိပူရဏော၊ ပြည့်စေခြင်း၌၊ နိယောဇေသိ၊ တိုက်တွန်းတော်မူ၏၊
တံ၊ ထိုသို့ ရဟန်းတို့၏ သောက်ရေ အိုးကို ရေပြည့်စေသည်ကို၊ ဗိသ္ဗော၊
မြင်၍၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့သည်၊ တဿ၊ ထိုသာမဏေအား၊ ဗဟူနိ
ဈားစွာကုန်သော၊ နိစ္စဘတ္တာနိ၊ အမြဲကွင်းဝတ်တို့ကို၊ ပဉ္စပေသုံးဖြစ်စေကုန်
၏၊ သော၊ ထိုသာမဏေသည်၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊
လဒ္ဓံ၊ သမ္ပဒေါ၊ ရအပ်သောပစ္စည်းအဖြစ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အရဟတ္တံ
အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဒ္ဓါဒသဟံဘိက္ခုဟိ၊ တကျိပ်နှစ်ပါးကုန်သောရဟန်းတို့နှင့်၊ သန္တံ၊ တကွ။

သာဏပဗ္ဗတေ၊ သာဏတောဝင်္ဂန္တိ၊ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏၊ တသပန၊ ထိုသာဏ
ဝါသီမထေရ်၏ကား၊ ပဉ္စသတမတ္တာ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊
အနုပဗ္ဗိတကုသလကမ္မာ၊ မဆည်းပူးအပ်သော ကုသိုလ်ကံရှိကုန်သော၊
ဥပဗ္ဗိတမန္တေရာဒိပါပဓမ္မာ၊ ဆည်းပူးအပ်သော ဝန်တိုခြင်း အစရှိသော
မကောင်းသော အကျင့် ရှိကုန်သော၊ ဥာတကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊
ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုကုန်၍၊ ပေတေသု၊ ပြိတ္တာတုံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ သု၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုသာဏဝါသီမထေရ်၏၊ မာတာပိတရောပန၊ အမိ
အဘတို့သည်ကား၊ ဇေသေသော၊ ဤသာဏဝါသီမထေရ်ကို၊ အဓမ္မေဟိ၊
ငါတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးလူဖြစ်သောအခါ၌၊ ဂေဟတော၊ အိမ်မှ၊ နိတ္တန်တော၊
နှင်ထုတ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာရဇ္ဈမာနာ၊ ရွန်ကြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
တံ၊ ထိုသာဏဝါသီမထေရ်သို့၊ အနုပသကံမိတွာ၊ မကပ်ကုန်မူ၍၊ တသ္မိံ၊
ထိုသာဏဝါသီ မထေရ်၌၊ ဗဒ္ဓထိနေဟံ၊ ဖွဲ့အပ်သော ချစ်ခြင်း ရှိသော၊
ဘာတိကံ၊ အစ်ကိုကို၊ ပေသေသုံ၊ စေကုန်၏၊ သော၊ ထိုအစ်ကိုသည်၊ ထေ
ရဿ၊ သာဏဝါသီမထေရ်၏၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအသိုဌ၊ ပပိဋ္ဌ
သမယေ၊ ဝင်သောအခါ၌၊ ဒက္ခိဏာဓာဏုမဏ္ဍလံ၊ လက်ျာပုဆစ်နူးဝန်းကို၊
ပထဝိယံ၊ မြေ၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ ကတဉ္စတိ၊ ချီသောလက်အုပ်
။ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နေသေတွာ၊ ပြ၍၊ မာတာပိတာစ
တေတာန္တေတိ အာဒိဂါထာ၊ မာတာပိတာစတေတာန္တေ ဤသို့အစရှိသော
ဂါထာတို့ကို၊ အစေ့စေ့၊ လျှောက်၏၊ ကုဏ္ဍိနာဂရိယော၊ ထေရောတိအာန
ယော၊ ကုဏ္ဍိနာဂရိယော ထေရောဤသို့ အစရှိကုန်သော၊ အာဒိတော၊ အ
စမှ၊ ပဉ္စဂါထာပန၊ ငါးဂါထာတို့ကိုကား၊ တာသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့၏၊ သမ္ပန္နဓ
ဿနတ္ထံ၊ အစပ်ကိုပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကောဟံ၊ သုတ်အသိဓမ္မာ
ဝိနည်းကိုသင်္ဂါဟနာတင်ကုန်သော မထေရ်တို့သည်၊ ဥပိတာ၊ ထားအပ်
ကုန်၏။ ၊

ကုဏ္ဍိနာဂရိယော၊ ကုဏ္ဍိမြို့လျှင် ဖွားရာရှိသော၊ သာဏဝါသီနိဝါသိ
ကော၊ သာဏဝါသီ အမည်ရှိသော တောဝင်္ကနေသော၊ ထေရော၊ မထေရ်
သည်၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ပေါဋ္ဌပါဒေါတိ၊ ပေါဋ္ဌပါဒဟူသောအမည်
ရှိ၏၊ ဘာဝိတိန္ဒြိယော၊ အရိယမဂ်ဟည်းဟူသောဘာဝနာဖြင့်ပွါ၊ စေအပ်
ပြီးသောသဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြိရှိသော၊ သမဏော၊ ရဟန္တာသည်၊ အဟော
ထိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုသာဏဝါသီ မထေရ်၏၊ မာတာပိတာစ၊ အမိအဘ
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘာတာစ၊ အစ်ကိုညီတို့သည် လည်းကောင်း၊

ဒုဂ္ဂတာ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့လားကုန်သော၊ ယမလောကီကာ၊ ယမလောကဟု ဆို
 အပ်သော ပြိတ္တာတုံ၌ အကျုံးဝင်သဖြင့် သိအပ် ကုန်သော၊ ပေတာ၊
 ပြိတ္တာတို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသာဏဝါသီ မထေရ်၏
 မိဘစသော အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ပါပကမ္မံ၊ သုအသက်ကို သတ်ခြင်း
 အစရှိသော အကုသိုလ်ကံကို၊ ကရိတွာနု၊ ပြုကုန်၍၊ ဣတော၊ ဤလူ့ပြည်
 မှ၊ ပေတသောကံ၊ ပြိတ္တာတုံ၌၊ ဂတော၊ ပဋိသန္ဓေ အားဖြင့် ဖြစ်လေ့ရှိ
 ကုန်၏။ ကုရုန္တိနော၊ ကြမ်းကြုတ်သော အမှုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုဂ္ဂ
 တာ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့ လားကုန်သော၊ တေ ပေတာ၊ ထိုပြိတ္တာ တို့သည်၊ သူမိ
 ကဋ္ဌာ၊ အပ်ကဲ့သို့သိုးဝှေ့ တတ်ကုန်သော ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းသည်
 ပြင်းစွာနှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်၊ ကိသန္ဓာ၊ ပင်ပန်းသောကိုယ်စိတ်ရှိကုန်
 သည်၊ နဂ္ဂိနော၊ အဝတ်မရှိကုန်သည်၊ ကိသာ၊ အရိုးအရေမျှသာဖြစ်သော
 အလွန်ကြုံလှိသောကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေပေတာ၊
 ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ဥတ္တသန္ဓာ၊ ဤငါ၏သားသည်ရဟန်းဖြစ်ပေ၏ဟုကား
 ဟုထိကလန် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဟတ္တာသာ၊ ရှေ့ပြုအပ်သောနှင်ထုတ်
 ခြင်းအမှုကို စွဲ၍ဖြစ်သော ကြီးစွဲသော ကြွေးကံခြင်း ရှိကုန်သည် ဖြစ်
 ၍၊ သေရသာ၊ အရှင်သာဏဝါသီမထေရ်အား၊ နဒေသန္တံ၊ မိမိတို့ကိုယ်ကို
 မပြင်ကုန်၊ တေသာ၊ ထိုအရှင်သာဏဝါသီမထေရ်၏သာတာ၊ အစ်ကို
 သည်၊ ဝိတရိတွာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကိစ္စလွန်၍၊ နဂ္ဂေါ၊ အဝတ်မရှိဘဲ၊ ဧကကော
 တသေ၊ ကံအထည်းတည်း၊ ဧကပထေ၊ တပေတာကံခြေဖြင့်သွားရာခရီး၌၊
 စတု၊ ဘုရားကောင်းလေးဘက်တွင်းသွား၍ ပုဆစ်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်သွားသည်
 ရပ်သည့်ဘဝိတွာ၊ န ဖြစ်၍၊ ထေရသာ၊ သာဏဝါသီ မထေရ်အား၊ တုမံ၊
 မိမိကိုယ်ကို၊ ဒဿယိ၊ ပြု၍၊ ထေရောစ၊ အရှင်သာဏဝါသီ မထေရ်
 သည်လည်း၊ အမနသိကတွာ၊ ဤအမည်ရှိသောသူဟုနှုလုံးမမူဘဲ၊ အတိတ္တ
 မိ၊ လွန်သွား၏၊ တုဗျာဘူတော၊ စိတ်စိတ်ဖြစ်၍၊ သေစပေတော၊ ထိုပြိတ္တာ
 သည်လည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗ၊ ရှေးတဝဋ်းတဝ၊ အရှင်ဘုရား၏
 ဘာသာ၊ အစ်ကိုပင်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာဖြစ်၍၊
 အာဂတော၊ အရှင်ဘုရားထံသို့လာသည်အဖို့ဖြစ်၏။ ။

ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏မာတာစ၊ အမိသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိတာစ၊ အဘသည်လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့လားကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ယမလောကီကာ၊ ယမလောကဟုဆိုအပ်သောပြိတ္တာတုံ၌အ
 ကျုံးဝင်သဖြင့်သိအပ်ကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်

ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအရှင်ဘုရား၏မိဘအစရှိကုန်သော အဆရာအမျိုးတို့သည်၊
 ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာန၊ ပြုကုန်
 သောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤလူ၊ ဘုံမှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌၊ ဝတော၊ လမ္ဘီ
 သန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ ကုရုန္တိနော၊ ကြမ်းကြုတ်သော အမှုကို ပြုကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဒုဂ္ဂတိပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တေပေတာ၊ ထိုအ
 ရှင်ဘုရား၏မိဘအစရှိကုန်သော ပြိတ္တာတို့သည်၊ သုစိကန္တာ၊ ဘာလောင်
 မွတ်သိပ်ခြင်းတည်းဟူသော အပ်သည် ပြင်းစွာ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်၊
 ကိလန္တာ၊ ပင်ပန်းသော ကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်၊ နဂ္ဂိနော၊ အဝတ်မရှိကုန်
 သည်၊ ကိသာ၊ အရိုးအရေရသာဖြစ်သော ကြွေထွေသောကိုယ်ရှိကုန်သည်၊
 အပေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေပေတာ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ဩတပုန္နာ၊ ငါတို့
 ၏သားဖြစ်သောဤသူကားရဟန်ပေတည် ဟု ထိတ်လန့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 မဟတ္တာသ၊ ရှေး၌ပြုအပ်သောနှင်ထုတ်ခြင်းအမှုကိုစွဲ၍ဖြစ်သောကြီးစွာ
 ကြောက်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ ခဗ္ဗေသန္တံ၊ မိမိ
 ကိုယ်ကိုမပြောကုန်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ အနု
 ကမ္မဿ၊ သနားပါလော၊ ကာရုဏိကော၊ သနားခြင်းရှိတော်မူသောတို့၊ အ
 ရှင်ဘုရားသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အန္ဓာ
 ဒိသာဟိ၊ အချွှေပေးဝေပါလော၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဒိန္နေန၊ ပေးလှူအပ်
 သော၊ ဒါနေန၊ အလှူဖြင့်၊ ကုရုန္တိနော၊ ကြမ်းကြုတ်သော အမှုကိုပြုတုန်းကုန်
 သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ ယာပေသန္တံ၊ မျှရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိညာပယိ၊ သိစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဌဝိတာ ထ အပ်ကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဝါထာတို့၌၊ ကုဏ္ဍိနာဂရိယာ ထေရောတိ၊ ကုဏ္ဍိနာဂရိ
 ယောထေရောဟူသည်ကား၊ ဇံနာမကော၊ ဤသို့ကုဏ္ဍိဟုအမည်ရှိသော၊
 နဂရေ၊ မြို့၌၊ ဇာတာ သီဝဗုတ္တေရော၊ ဖွား၍ ကြီးပြင်းသော မထေရ်သည်၊
 ကုဏ္ဍိကနဂရောထေရောတိ၊ ကုဏ္ဍိကနဂရောထေရောဟူ၍သည်၊ ပါ
 ဌော၊ ပေါ်၌ရှိ၏၊ သောဝေ အတ္ထော၊ ထိုဆရာအပ်ပြီးသော အနက်သည်သာလျှင်
 တည်း၊ သာဏဝါသိနိဝါသိကောတိ၊ သာဏဝါသိဝါသိကောဟူသည်
 ကား၊ သာဏပ္ပတ္တတဝါတိ၊ သာဏတောင်၌ နေသော၊ ပေါဌပါဒေါတိနာ
 မေနာတိ၊ ပေါဌပါဒေါတိနာမေနဟူသည်ကား၊ နာမေန၊ အမည် အားဖြင့်၊
 ပေါဌပါဒေါနာမ၊ ပေါဌပါဒ်သည်၏၊ သမဏောတိ၊ သမဏောဟူသည်ကား၊
 သမိတပါပေါ၊ ငြိမ်းငြိ သောမကောင်းမှုရှိသော၊ ဘာဝိတ်၊ မြို့ယောတိ၊ ဘာဝိ
 တိမြို့ယော ဟူသည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂ ဘာဝနာယ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူ

၃၀၈

ပေတဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

သောတာပနာဖြင့်၊ ဘာဝိတသဒ္ဓါဒိဗ္ဗုဒ္ဓိယော၊ ပွားအပ်ပြီးသောသဒ္ဓါအစ
ရှိသောဗုဒ္ဓိရှိသော၊ အရဟတာရဟန္တာသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ။

တဿာတိ၊ တဿဟူသည်ကား၊ တဿသဿာဏဝါသိတ္ထေရဿ၊ ထို
သဿာဏဝါသိမဟေရ်၏၊ ဒုဂ္ဂတာတိ၊ ဒုဂ္ဂတာဟူသည်ကား၊ ဒုဂ္ဂတိဂတာ၊
⇒ ဆင်းရဲခြင်းသို့လားကုန်သော၊ သုခိကဒ္ဓာတိ၊ သုခိကဒ္ဓာဟူသည်ကား၊
ပုတိနာ၊ ပုတ်ခြင်းဖြင့်၊ လူဝေတ္တာ၊ ခေါင်းပါးသောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဒ္ဓ
ကာ၊ ပင်ပန်းကုန်သည်၊ သုခိကာတိ၊ သုခိကာဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမာယ၊ ရအပ်
သောအမည်ရှိသော၊ ခပ္ပိပါသာယ၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းသည်၊ အဇ္ဇာ
ပိဋိတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်၊ သုခိကဗ္ဗာတိ၊ သုခိကဗ္ဗာဟူ၍လည်း၊
ကောမိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ပဋိန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏၊ သုခိခိဒ္ဓသဒိသမုခ
ဒ္ဓါရာ၊ အပ်ပေါက်နှင့်တူသောခံတွင်းဝရှိကုန်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကိလန္တာတိ၊ ကိလန္တာဟူသည်ကား၊ ကိ
လန္တာကာယစိတ္တာ၊ ပင်းပန်သောကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်၊ နဂ္ဂိနောတိ၊ နဂ္ဂိနော
ဟူသည်ကား၊ နဂ္ဂရူပါ၊ အချည်းနှီးသောသဘောရှိကုန်သည်၊ နိဗ္ဗောဇ္ဇေ၊ အ
ဝတ်ပုဆိုးမရှိကုန်သည်၊ ကိဿာတိ၊ ကိဿာဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌိတ္တစမတ္တ
သရိရတာယ၊ အရိုးအရေမျှသောကိုယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိသဒေ
ဟာ၊ ကြုံလှိသောကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ ဩတ္တပ္ပန္နာတိ၊ ဩတ္တပ္ပန္နာဟူသည်
ကား၊ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ပုတ္တော၊ သား
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩတ္တပ္ပေန၊ ထိတ်လန့်သဖြင့်၊ ဥတြာသံ၊ ထိတ်လန့်
ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဟတ္တာသတိ၊ မဟတ္တာ
သာဟူသည်ကား၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကာတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော
မကောင်းမှုကံကို၊ ပဋိစ္စ၊ ခွဲ၍၊ သဗ္ဗာတမဟာဘယာ၊ ဖြစ်သောကြီးစွာသော
ကြောက်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဒေသန္တိတိ၊ နဒေသန္တိ ဟူသည်ကား၊
အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နဒေသန္တိ၊ မပြင်၊ ကုန်၊ သမ္ပုဗ္ဗိတာဝံ၊ မျက်မှောက်
၏အဖြစ်သို့၊ နဂန္တန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ကုရုန္တိနောတိ၊ ကုရုန္တိနောဟူသည်
ကား၊ ဒါရုဏကမ္မန္တာ၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကိုပြုကုန်သော၊ ။

တဿဘာတာတိ၊ တဿဘာတာ ဟူသည်ကား၊ သာဏဝါသိတ္ထေ
ရဿ၊ သာဏဝါသိမဟေရ်၏၊ ဘာတာ၊ အပ်ကိုသည်၊ ဝိတရိတွာတိ၊
ဝိတရိတွာဟူသည်ကား၊ ဝိတိဇ္ဈော၊ လွန်မြောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဩတ္တပ္ပန္နံသာ၊ ကြောက်ရွံ့၊ ထိတ်လန့်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်

၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 ဝိတရိတွာတိ။ ဝိတရိတွာဟူသည်ကား၊ တရိတရူပေါ၊ လျှင်မြန်သောသ
 ဘောရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တရမာနရူပေါ၊ လျှင်မြန်သောသဘောရှိသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကပထေတိ၊
 ဧကပထေဟူသည်ကား၊ ဧကပဒိကမဂ္ဂေ၊ တယောဝံခြေဖြင့် သွားရာခရီး၌၊
 ဧကကောတိ၊ ဧကကောဟူသည်ကား၊ ဧကိကော၊ တယောက်အထည်း
 တည်း၊ အဒုတိယော၊ အပေါ်မပါသည်၊ စတုကုဏ္ဍိကော၊ စတုတွာနာတိ၊ စတု
 ကုဏ္ဍိကော၊ စတုတွာနဟူသည်ကား၊ စတု အင်္ဂေဟိ၊ လေးပါးသောအင်္ဂါတို့
 ဖြင့်၊ ကုဏ္ဍိဟိ၊ ပုဆစ်ချးဝန်းတို့ဖြင့်၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ ပဝတ္တေတိ၊
 ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ စတုကုဏ္ဍိကော၊ စတုကုဏ္ဍိကမည်၏၊
 န္ဒိဟိ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ ဇာဏုဟိစ၊ ပုဆစ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထေ
 ဟိစ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂန္ထန္တေ၊ သွားသည်လည်း၊ တိဋ္ဌန္တေ၊
 စ၊ ရပ်သည်လည်း၊ ဧဝံဘူတော၊ ဤသို့ဖြစ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုပြိတ္တာ
 သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုရတော၊ ရှေ့မှ၊ ကောဝိနပဋိန္ဒာဒေနာ၊ ရှက်ကြောက်
 ခြင်းကိုဖုံးလွှမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာ၊ ထိုသို့
 သော၊ အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ထေရဿဒဿယိတုမန္တိ၊
 ထေရဿဒဿယိတုမံ ဟူသည်ကား၊ ထေရဿ၊ မထေရ်အား၊ အတ္တဝ
 နံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥဒ္ဓိသိဒဿသိ၊ ပြု၏။ ။

အမနသိကတွာတိ၊ အမနသိကတွာဟူသည်ကား၊ အယံနာမ၊ ဤအမည်
 ရှိသောသူသည်၊ ဧသော၊ ဤသူတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ မနသိ၊ စိတ်၌၊ အက
 ရိတွာ၊ မပြုမူ၍၊ အနာဝဇ္ဇေတွာ၊ မဆင်ခြင်မူ၍၊ သောစာတိ၊ သောစဟူ
 သည်ကား၊ သောပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ ဘာတာပေတဝတော၊ အ
 ဟန္တိ၊ ဘာတာပေတဝတောအဟံဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 အတိတတ္တဘာဝေ၊ လွန်လေပြီးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ဘာတာ၊ အစ်ကို
 တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပေတဘူတော၊ ပြိတ္တာဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ဣ၊ ဤ
 အရပ်သို့၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ထေရံ၊ သာဏဝါ
 သိမထေရ်ကို၊ ဝိညာပယိ၊ သိစေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊
 ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။

ယထာပန၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်ကား၊ ဝိညာပယိ၊
 သိစေ၏၊ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို၊ ဒဿသု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ မာတာပိတာစာတိ

အာဒိနာ၊ မာတာပိတာစဉ်းသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဟိသောဂါယာ၊ သုံးဂါယာ
 တို့ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ မာတာပိတာစတေတိ၊
 မာတာပိတာစတေ ဟူသည်ကား၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ မာတာပိတာ
 အမိအဘတို့သည်။ အနုကမ္မဿုတိ၊ အနုကမ္မဿု ဟူသည်ကား၊ အနုဂ္ဂ
 ဘျ၊ ခြီးမြှောက်လော၊ အနုဒယံ၊ သနားခြင်းကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော၊ အန္ဓာ
 ဒိသာဟိကိ၊ အန္ဓာဒိသာဟိ ဟူသည်ကား၊ အာဒိသ၊ အမျှပေးဝေပါလော၊
 နောတိ၊ နောဟူသည်ကား၊ အေဌာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ တံဝဒိန္နေနာတိ၊
 တံဝဒိန္နေန ဟူသည်ကား၊ တယံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဒိန္နေန၊ ပေးလှူအပ်
 သော၊ ။

≡ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ယထာ၊
 အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ကျင့်တော်မူ၏၊ တံ၊ ထို
 အခြင်းအရာကို၊ ဒေသေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ။

ထေရော၊ အရှင်သာဏဝါသီ မထေရ်သည်၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊
 စရိတွာ၊ သွား၍၊ အညေ၊ အရှင်သာဏဝါသီမှ တပါးကုန်းသော၊ န္ဒီဒသ
 ဘိက္ခုစ၊ တကျိပ်နှစ်ယောက်ကုန်သော အတူနေရဟန်းတို့သည်လည်း၊
 ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရိတွာ၊ သွားကုန်၍၊ တတ္ထပိဿဂ္ဂကာရဏာ၊
 ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်းတည်း၊
 သန္နိပတိံ၊ သု၊ စည်းဝေးကုန်၏။ ။ ထေရော၊ အရှင်သာဏဝါသီ မထေရ်
 သည်၊ တေသဗ္ဗေစ၊ ထိုအလုံးစုံသောရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ ဘုရား၊ အရှင်
 ဘုရားတို့သည်၊ ယထာလန္တံ၊ ရတိုင်းသောဆွမ်းကို၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဥာတိနံ၊
 ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော မိဘအဆွေအမျိုးတို့ကို၊ အနုကမ္မဿ၊ သနား
 သဖြင့်၊ သံဃာတတ္ထံ၊ သံဃာအားလှူအပ်သောဆွမ်းကို၊ ကရိသာမိ၊ ပြုပါ
 အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။ တေဘိက္ခု၊ ထိုတကျိပ်နှစ်ပါးကုန်သော
 ရဟန်းတို့သည်၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာဏဝါသီမထေရ်အား၊ နိယျာဒယိံ
 သု၊ ပေးကုန်၏။ ထေရော၊ သာဏဝါသီမထေရ်သည်၊ သံဃံ၊ တကျိပ်နှစ်ပါး
 ကုန်သောရဟန်းတို့၏ အပေါင်းဖြစ်သော သံဃာတော်ကို၊ တံတတ္ထံ၊ ထို
 ဆွမ်းကို၊ ဒါတုံ၊ ပေးလှူအံ့သောငှါ၊ နိမန္တယိ၊ ငွေဖိတ်၏၊ ထေရော၊ သာဏ
 ဝါသီမထေရ်သည်၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊ ဣဒံ၊ ဤဆွမ်းဟူသော အလှူ
 သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပိတုစ၊ အဘအားလည်းကောင်း၊ မာတုစ၊ အမိအားလည်း
 ကောင်း၊ ဘာတုနောစ၊ အစ်ကိုအားလည်းကောင်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသ
 တည်း၊ ဣဒံ၊ ဤဆွမ်းဟူသော အလှူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဥာတိနံ၊ အဆွေ

အမျိုးဖြစ်ကုန်သော ပြိတ္တာတို့အား၊ ဟောထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဥာတယော၊ မိဘအစရှိကုန်သော ငါ၏အဆွေအမျိုးပြိတ္တာတို့သည်၊ ဣဒံဒါနဗလံ၊ ဤအလှူ၏အကျိုးကို၊ ပစ္စနုဘောန္တော၊ ခံစားကုန်လျက်၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အန္ဓာဒိသိ၊ အမျှပေးဝေ၏။ သမနန္တရာအနန္တိဋ္ဌေ၊ အမျှပေးဝေသောအခြားမဲ့၌၊ သုစိ၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော၊ ပဏိတံ၊ ကောင်းမြတ်သော၊ သမ္ပန္နံ၊ ချိုမြိန်သော အရသာရှိသော၊ အနေကခုသဗျဉ္ဇနံ၊ အထူးထူးသောအရသာရှိသောဟင်းလျာနှင့်ယှဉ်သော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်သည်၊ ဥပပစ္စယ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တတော၊ ထိုဘောဇဉ်ကိုရပြီးသောနောက်မှ၊ တာတာ၊ သာဏဝါသိမထေရ်၏အစ်ကိုဖြစ်ဘူးသောပြိတ္တာသည်၊ ဝဇ္ဈဝါ၊ အဆင်းလှသည်၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသည်၊ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာဏဝါသိ မထေရ်အား၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥဗ္ဗိသယိ၊ ပြုပြန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ တဝ၊ အရှင်တရား၏ဒါနာနုဘာဝေန၊ ဒါန၏အာနုဘော်အားဖြင့်၊ ပဟုတံ၊ များစွာသော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ အဓေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ ပဿ၊ ရှုပါလော၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နဂ္ဂါဌသေ၊ အဝတ်မရှိကုန်သေး၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို၊ လတာမသေ၊ ရကုန်ရာ၏၊ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပရက္ကမ၊ လုံ့လပြုပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သွေခက်၏၊ ထေရော၊ အရှင်သာဏ ဝါသိမထေရ်သည်၊ သင်္ကာရကုဋတော၊ ထိုထိုသို့သော တမြက်ချေးရရာအရပ်မှ၊ နန္တကော၊ ပုဆိုးကြမ်းတို့ကို၊ ဥပ္ပနိတွာန၊ ရှာဖွေကောက်ယူ၍၊ ဝိလောသိကပဋံ၊ ပုဆိုးကြမ်းဖြင့် ပြီးသောသင်္ကန်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ စာတုန္တိသေ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ လာသော၊ သံဃောစ၊ သံဃာ အားလည်း၊ အဒါ၊ ပေးလှူ၏၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ ပြီး၍၊ ထေရော၊ အရှင်သာဏဝါသိမထေရ်သည်၊ ဣဒံဒါနံ၊ ဤသင်္ကန်းဟူသော အလှူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတုစ၊ အဘအား လည်းကောင်း၊ မာတုစ၊ အမိအားလည်းကောင်း၊ ဘာတုနောစ၊ အစ်ကိုအားလည်းကောင်း၊ ဥာတိနဉ္စ၊ မိဘအကိုတို့မှ ကြွင်းကုန်သော ပြိတ္တာတို့ဖြစ်ကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့အားလည်းကောင်း၊ ဟောထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဥာတယော၊ မိဘအစရှိကုန်သောငါ၏အဆွေအမျိုး ပြိတ္တာတို့သည်၊ ဣဒံဒါနဗလံ၊ ဤသင်္ကန်းလှူသောအကျိုးကို၊ ပစ္စနုဘောန္တော၊ ခံစားကုန်လျက်၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်း

၃၆၂ ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိသျှံ

သို့ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနွာဒိ
ထိ၊ အမျှပေးဝေ၏။ သမနန္တရာအနန္တိဋ္ဌေ၊ အမျှပေးဝေသည်၏အခြားမဲ့
၌၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့သည်။ ဥပပဇ္ဇိသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုအဝတ်
အရုံရပြီးသည်နောက်မှ။ ဘာတာ၊ သာဏဝါသီ မထေရ်၏ အစာနှင့်ဖြစ်
တူးသောပြိတ္တာသည်။ သုဝတ္ထဝသနော၊ ကောင်းသောအဝတ်ကိုဝတ်ပြီး
သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ထေရေသ၊ အရှင်သာဏဝါသီမထေရ်အား။ ထုမံ၊
မိမိကိုယ်ကို။ ဥဇ္ဈိသယိ၊ ပြုပြန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ နန္ဒရာဇသ၊
နန္ဒမင်း၏။ ဝိဇိတသ္မိံ၊ နိုင်ငံ၌။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက် ကုန်သော၊
ပဋိစ္ဆဒါ၊ အဝတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တတော၊ ထိုနန္ဒမင်းနိုင်ငံ၌ရှိကုန်
သောအဝတ်တို့ထက်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဝတ္ထန္တဒနာနိ၊ အဝတ်အရုံတို့
သည်။ ဗဟုတရာ ဗဟုတရား၊ များမြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဘန္တေ၊ အရှင်တရား။ ဝိပုလဘ၊ အလျားရှည်ခြင်း အနံ့ပြန့်ခြင်း လည်းရှိ
ကုန်သော။ မဟန္တု၊ များမြတ်သောအတိုးလည်း ထိုက်ကုန်သော။
ကောသေယျကမ္မလာနိစ၊ ပိုးချည်ဖြင့်ပြီးသောပုဆိုးသားမွေးဖြင့် ပြီးကုန်
သောပုဆိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ခေါမကပ္ပါသိကာနိစ၊ ခေါမမည်သော
ချည်ဖြင့် ပြီးကုန်သော ပုဆိုး ဝါချည်ဖြင့် ပြီးကုန်သော ပုဆိုးတို့သည်
လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေစ၊ ထိုပုဆိုးအဝတ်တို့သည်လည်း၊
အာကာသေဝအာကာသေဝေ။ ကောင်းကင်၌သာလျှင်၊ လမ္ဗရေတွဲရုံ
တွဲကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ ယံယံဝတ္ထန္တဒနံ၊ အကြင်ကြင်သို့
သောအဝတ်အရုံကို။ မနသေဝိယံ၊ အကျွန်ုပ်၏စိတ်သည် ချစ်နှစ်သက်
အပ်၏။ တေ၊ ထိုအဝတ်အရုံတို့ကို။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ပရိဒဟာမ၊
ဝတ်ရုံကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ နဂေဟာမ
သေ၊ အိမ်မရှိကုန်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မယံ၊ အနှိပ်တို့
သည်၊ ဂေဟော၊ အိမ်တို့ကို။ လဘာမသေ၊ ရကုန်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်း
အရာဖြင့်တွံ၊ အရှင်တရားသည်၊ ပရက္ကမ၊ လုံ့လပြုပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဝါစ၊ ယျောက်ပြန်၏။ ထေရော၊ အရှင်သာဏဝါသီမထေရ်သည်။
ပဏ္ဏကုဋိံ၊ သစ်ရွက်မိုးသောကုဋိကို။ ကတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍၊ စာတုဇ္ဈိ
သေ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ လာသော၊ သံဃေ၊ သံဃာတော်အား၊ အဒါ၊
ပေးလှူ၏။ ထေရော၊ အရှင်သာဏဝါသီမထေရ်သည်၊ ဒတွာစ၊ ပေးလှူပြီး၍
လည်း၊ ဣဒံဒါနံ၊ ဤကျောင်းဟူ သောအလှူသည်၊ မေ၊ ငါ၏။ ဝိတုစ၊ အဘ
အားလည်းကောင်း၊ မာတုစ၊ အမိအားလည်းကောင်း၊ ဘာတုနောစ၊ အစ်

ကိုအားလည်းကောင်း၊ ညာတိနဉ္စ၊ အမိအဘအစ်ကိုတို့မှ ကြွင်းကုန်သော
 ပြိတ္တာတုံ၌ဖြစ်ကုန်သောအခွေအမျိုးတို့အားလည်းကောင်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်
 စေသတည်း၊ ညာတယော၊ မိဘအစရှိကုန်သောငါ၏အခွေအမျိုးပြိတ္တာတို့
 သည်၊ ဣဒံဒါနပလံ၊ ဤကျောင်းလှူသောအလှူ၏အကျိုးကို၊ ပစ္စနုဘောန္တော
 ခံစားကုန်လျက်၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊
 ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒ္ဓိသိ၊ အမျှပေးဝေ၏၊ သမန္တန္တရာ၊ အနှံ့
 ဌေ၊ အမျှပေးဝေသည်၏ အခြားမဲ့၌၊ ဝိတတ္တာဝိတတ္တာနိ၊ လေးထောင့်အ
 ဝန်းအလျားသဏ္ဌာန်အားဖြင့်ဝေတန်အပ်ကုန်သော၊ တာဝသော၊ အဖို့အား
 ဖြင့်၊ မိတာမိတာနိ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်သော၊ ကုဋ္ဌာဂါရနိဝေသာနော၊ စူး
 လစ်မွန်းချွန်လည်းတပ်ကုန်သော၊ စာရာနိ၊ အိမ်တို့သည်၊ ဥပပဇ္ဇိသုံ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ဣဓ၊ ဤပြိတ္တာတုံ၌၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ စာရာ၊ အိမ်တို့သည်၊ ယာဒိသာ၊
 အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သ
 ဘောရှိကုန်သော၊ စာရာ၊ အိမ်တို့သည်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ နုသန္တိ၊ မရှိ
 ကုန်းမိဗ္ဗေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ စာရာ၊ အိမ်တို့သည်၊ ယာဒိသာ၊ အကြင်သို့
 သဘောရှိကုန်၏၊ ဣဓ၊ ဤပြိတ္တာတုံ၌၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ စာရာ၊ အိမ်
 တို့သည်လည်း၊ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ဒဒ္ဓန္တမာနာ၊ အရောင်ဖြင့်ထွန်းပကုန်လျက်၊ သမန္တန္တ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊
 စတုရောဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို၊ အာဘန္တိ၊ တင့်တယ်စေကုန်
 ၏၊ ဝာန္တော၊ အရှင်တုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နဝိဝါမသေ၊ ရေမ
 သောက်ရကုန်သေး၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကတော၊ ပြုအပ်
 သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ လဘာမ
 သေ၊ ရကုန်ရာ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ တံ၊ အရှင်တုရားသည်၊ ပရက္ကမ၊
 လုံ့လပြုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြန်၏၊ ထေရော၊ အရှင်သာ
 ဏဝါသိ မထေရ်သည်၊ ကရဏံ၊ မေကရိုဏ်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊
 စာတုဒ္ဓိသေ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ လာသော၊ သံဃော၊ သံဃာအား၊
 အဒါ၊ ပေးလှူ၏၊ ထေရော၊ အရှင်သာဏဝါသိ မထေရ်သည်၊ ဒတွာ၊
 ပေးလှူပြီး၍လည်း၊ ဣဒံဒါနံ၊ ဤရေဟူသောအလှူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိသုစ၊
 အဘအားလည်းကောင်း၊ မာတုစ၊ အမိအားလည်းကောင်း၊ တာတုနောစ၊
 အစ်ကိုအားလည်းကောင်း၊ ညာတိနဉ္စ၊ မိဘအစ်ကိုမှကြွင်းကုန်သောပြိတ္တာ
 တုံ၌ဖြစ်ကုန်သောအခွေ အမျိုးတို့အားလည်းကောင်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
 သတည်း၊ ညာတယော၊ အမိအဘအစရှိကုန်သောငါ၏အခွေအမျိုးပြိတ္တာ

ဘို့သည်။ နှစ်ဒါနပလံ။ ဤရေအလှူ၏အကျိုးကို၊ ပစ္စနုဘောသန္တော။ ခံစားရ
 ကုန်လျှင်၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေ
 ကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အန္ဓာဒိသိ၊ အမျှပေးဝေ၏။ သမနန္တရာအနုဒ္ဓိဋ္ဌေ
 အမျှပေးဝေသည်၏ အခြားမဲ့၌၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရေသည်၊ ဥဒပစ္စထ၊ ဖြစ်
 သေ၏။ သေတကာ၊ ဖြူသောထဲတို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ပြွမ်းသည်ဖြစ်၍
 ဖြူသောရေလည်းရှိကုန်ထသော။ သုပတိတ္ထာစ၊ ကောင်းသောဆိပ်လည်း
 ရှိကုန်ထသော။ သီတာစ၊ ချမ်းအေးသောရေလည်းရှိကုန်ထသော။ အပ္ပဋ္ဌိ
 ဂန္ဓိကာစ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သောအနံ့မှလည်း ကင်းကုန်ထသော။ ပဒုမ္ပလ
 သန္တန္နာစ၊ ကြာပဒုမာကြာညှိစသော ကြာမျိုးတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်း လည်း
 ရှိကုန်ထသော။ ဝါရိကိဉ္ဇက္ခပူရိတာ၊ ကြာပဒုမာကြာညှိစသောကြာမျိုးတို့
 ၏ ခတ်ဆံတို့ဖြင့် ပြည့်သော ရေလည်းရှိကုန် ထသော။ ဂန္တိရာစ၊ နက်
 လည်းနက်ကုန်ထသော။ စတုရသ္မာစ၊ လေးထောင့်လည်းရှိကုန်ထသော။
 ပေါက္ခန္ဓာ၊ ညော။ ရေကန်တို့ကို။ သုမာဝိတာ၊ ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်
 ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရေကန်တို့၌၊ နှုတ္တာစ၊ ရေမျိုးကုန်၍လည်းကောင်း၊ ပိဝိတွာ
 စ သောက်ကုန်ပြီး၍လည်းကောင်း၊ ထေရသ၊ အရှင်သာဏဝါသီမထေရ်
 အား၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပဋိဒဿယံ၊ ပြကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဒါနာနုဘာဝေန၊ အလှူ၏ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ ပဟု
 တံ၊ များစွာသော။ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ အဂ္ဂေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။
 လန္တံ၊ ရအပ်ပြီ။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကျင်နာ
 ကုန်၏။ ဗလေန္တိ၊ ဗန္ဓာင့်အပိုင်းအခြား စသည်တို့၌ ပြတ်ကွဲကုန်၏။ အာ
 တိတ္ထမာနာ၊ ထည့်လည် ကုန်သည်ရှိသော်၊ သက္ခရေ၊ ကျောက်ပြုတ်ရှိ
 သောအရပ်၌ လည်းကောင်း၊ ကုသကဏ္ဍကေ၊ ဆူးပြောင့်ရှိသောအရပ်၌
 လည်းကောင်း၊ ခဏ္ဍာမ၊ ခွင်သဖြင့်သွားရကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယ
 ထာ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊
 မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို၊ သဘာမသေ၊ ရကုန်၏။ တထာ၊
 ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ မရက္ခမ၊ လုံ့လ
 ပြုပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေ၊ ရုံးလျှောက်ကုန်၏။ တေရော၊ အရှင်သာ
 ဏဝါသီမထေရ်သည်။ ဝိပါနိကံ၊ တထာသောရှိသောဝိနည်းကို၊ လန္တံ၊ ရ၍၊
 စာတုဋ္ဌိသေ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ လာသော၊ သံဇော၊ သံဃာအား၊
 အဒါ၊ ပေးလှူ၏။ ဒုက္ခာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊ ထေရော၊ အရှင်သာဏဝါသီ မထေရ်
 သည်းဣဒံ၊ ဤဝိနည်းဟူသောအလှူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပိတုစ၊ အဘအားလည်း

ကောင်း။ မာတုစ၊ အဓိအားလည်းကောင်း၊ ဘာတုနေစ၊ အစ်ကိုအား
လည်းကောင်း၊ ဥာတိနစ္ဆ၊ မိဘအစ်ကိုမဲ့ကြွင်းကုန်သောပြိတ္တာသံဃ်ဖြစ်ကုန်
သောအဆွေအမျိုးဘို့ အားလည်းကောင်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
ဥာတပေ၊ မိဘအစရှိကုန်သောပြိတ္တာသံဃ်ဖြစ်ကုန်သော အဆွေအမျိုး
တို့သည်။ န္ဇုဒ္ဓါနပလံ၊ ဤဘိနဝ်အလှူ၏ အကျိုးကို၊ ပစ္စနုဘောန္တော၊ ခံစား
ကုန်လျက်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေ
ကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အန္ဓာဒိသိ၊ အမျှပေးဝေ၏။ ဂမနန္တရာ၊ အနုဒ္ဓိဇ္ဇေ
အမျှပေးဝေသည်၏ အခြားမဲ့၌၊ ပေတာ၊ အရှင်သာဏဝါသိ မထေရ်၏
အဆွေအမျိုးဖြစ်ကုန်သောပြိတ္တာတို့သည်။ ရထေန၊ ရထားဖြင့်၊ ထေရဿ၊
အရှင်သာဏဝါသိမထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဂရံ၊ လာလတ်ကုန်
၏။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်တရား။ ဘက္ကေနစ၊ ဆွမ်းကိုလှူခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။
အတ္ထာဒေနစ၊ အဝတ်အရုံကို ပေးလှူခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာနေစ၊
ကျောင်းကိုပေးလှူခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါနီယဒါနေစ၊ သောက်ရေကို
ပေးလှူခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယာနဒါနေစ၊ ယာဉ်ကို ပေးလှူခြင်းဖြင့်
လည်းကောင်း။ ဥဘယံ ဥဘယန၊ ယာဉ်ကို ပေးလှူခြင်း ဆွမ်းစသော
ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကိုပေးလှူခြင်းဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောပေးလှူခြင်း
ဖြင့်တယာ။ အရှင်တရားသည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ အနုကမ္ဘိတာ၊ သနား
ပြီးမြောက်အပ်ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘန္တော၊ အရှင်တရား၊ လောကေ၊
သတ္တလောက၌၊ ကာရုဏိကံ၊ သနားခြင်းရှိပေသော၊ မုနိ၊ မိမိကောင်းကျိုး
သူတပါးတို့၏ကောင်းကျိုးကိုသိတတ်သော။ တံ၊ အရှင်တရားကဲ့၊ ဝဇ္ဇိတုံ၊
ရှိခိုးခြင်း၌၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ အာဂတာ၊ လာပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါရံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာပေသ၊ ဂါတာတို့ကိုအော်
သုဆိုကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ထေရေစရိတ၊ ဝိဇ္ဇာ ယာတိ၊ ထေရ်တို့၏
ဝိဇ္ဇာယ ဟူသည်ကား။ ဝိဇ္ဇာပါတ၊ စာရိကယ၊ ဆွမ်း၊ လှူ၍ လှည့်
လည်သဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ အညေစ ခွါဒယာတိ၊ ဘိက္ခု၊ အညေစခွါဒယာဟု သည်
ကား၊ ထေရေန၊ သာဏဝါသိမထေရ်နှင့်၊ သဟ၊ အတူတကွ၊ ပေသန္တော၊ နေ
ကုန်သော၊ အညေစ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ခွါဒယာဘိက္ခု၊ တကျိပ်
နှစ်ပါးကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ဧကန္တိဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ သန္တိ
ပတိ၊ သု၊ စည်းဝေးကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်။ သန္တိပတိ၊ သု၊ စည်း
ဝေးကုန်သနည်း။ ဣတိစေ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့၊ ဘက္ကဝိသဂ္ဂ၊ ကာရုဏာတိ၊

၃၆၆

ပေတဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဘတ္တဝိဿဂ္ဂကာရဏာ ဟူသည်ကား။ ဘတ္တကိစ္စကာရဏာ။ ဆွမ်းကိစ္စ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သုက္ကနိမိတ္တံ၊ ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တေတိ၊ တေဟူသည်ကား။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း တို့သည်။ ယထာလဒ္ဓန္တိ၊ ယထာလဒ္ဓံဟူသည်ကား။ ယံယံလဒ္ဓံ၊ အကြင် အကြင်ရအပ်သောဆွမ်းကို။ ဒဒါထာတိ၊ ဒဒါထဟူသည်ကား။ ဒေသ၊ ပေးပါကုန်လော။ ၊

နိယျာဒယိ'သုတိ၊ နိယျာဒယိ'သဟူသည်ကား။ အံသု၊ ပေးကုန်၏။ သံဗံနိမန္တယိတိ၊ သံဗံနိမန္တယိဟူသည်ကား။ တေဇဝနွါဒသဘိက္ခု၊ ထို တကျိပ်နှစ်ပါးကုန်သောရဟန်းတို့ ဘိုသာလျှင်။ သံဗုဒ္ဓေသဝသေန၊ သံ ဗာကိုရည်ညွှန်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ တံဘတ္တံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ ဒါတုံ၊ ပေးလှူခြင်းငှါ။ နိမန္တေပိပဋိတိ၊ အနွာဒိသိတိ၊ အနွာဒိသိဟူသည်ကား။ အာဒိသိ၊ အမျှပေးဝေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့အမျှပေးဝေရာ၌။ ယေသံ၊ အကြင်သူ တို့အား။ အနွာဒိသိ၊ အမျှပေးဝေ၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဒသေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ပိတုမာတုစဘာတုနော၊ ဣဒံမေဥာတိနံ ဟောတုသုခိတာဟောန္တ၊ ဥာတ ယောတိ၊ ပိတုမာတုစဘာတုနော၊ ဣဒံမေဥာတိနံ ဟောတုသုခိတာဟောန္တ၊ ဥာတယောဟူ၍။ ဂတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏။ မေ၊ ငါ၏။ ပိတုစ၊ အဘအားလည်း ကောင်း။ မာတုစ၊ အမိအားလည်းကောင်း။ ဘာတုနောစ၊ အစ်ကိုအား လည်းကောင်း။ ဥာတိနဉ္စ၊ မိဘအစ်ကိုမှ ကြွင်းကုန်သော ပြိတ္တာတုံ၌ဖြစ် ကုန်သောအဆွေအမျိုးတို့အားလည်းကောင်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဥာတယော၊ မိဘအစ်ကိုကုန်သောငါ၏အဆွေအမျိုးပြိတ္တာတို့သည်။ ဣဒံ ဒါနပလံ၊ ဤအလှူ၏အကျိုးကို။ ပစ္စနုတောန္တ၊ ခံစားကုန်လျက်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သမ နန္တရာ အနုဒ္ဓိဋ္ဌေတိဇေတ္ထ၊ သမနန္တရာအနုဒ္ဓိဋ္ဌေဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌေ တိ၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌေဟူသည်ကား။ ဥဒ္ဓိဿ၊ အမျှပေးဝေသည်၏။ အနန္တရမေဝ၊ အခြားမဲ့၌သာလျှင်။ ဘောဇနံဥပပဇ္ဇထာတိ၊ ဘောဇနံဥပပဇ္ဇထ ဟူသည် ကား။ တေသံပေတာနံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့အား။ ဘောဇနံ၊ အစာသည်။ ဥပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

ကိဒိသံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောအစာသည်၊ ဥပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ ဤသို့မေးငြားအံ့။ သုပိန္တိ အာဒိ၊ သုပိ' ဤသို့အစရှိသောဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်ပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အနုကရသဗျဉ္ဇနန္တိ၊ အနုကရသဗျဉ္ဇနံဟူသည် ကား။ နာနာရသေဟိ၊ အထူးထူးသောအရသာရှိကုန်သော၊ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ဟင်း

တို့နှင့်၊ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အနေကရသဉ္စ၊ အထူးထူးသော အရသာရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အနေကဗျဉ္စနဉ္စ၊ အထူးထူးသောဟင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ တတောတိ၊ တတောဟူသည်ကား၊ တောဇနလာဘတော၊ အစာရသည်မှ၊ ပစ္ဆိမ၊ နောက်၌၊ ဥဒ္ဓိဿပီတာတာတိ၊ ဥဒ္ဓိဿပီတာတာဟူသည်ကား၊ တာတိကဘူတော၊ အစ်ကိုဖြစ်ဘူးသော၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ ထေရဿ၊ သာဏဝါသိမထေရ်အား၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ပြု၏၊ ဝဏ္ဏဝါဗလဝါသုခိတိ၊ ဝဏ္ဏဝါဗလဝါသုခိဟူသည်ကား၊ တေနဘောဇနလာဘောန၊ ထိုသို့အစာကို ရခြင်းကြောင့်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဣပဿမ္ပန္နော၊ အဆင်း၌ပြည့်စုံသည်၊ ဗလဿမ္ပန္နော၊ အဆင်း၌ပြည့်စုံသည်၊ သုခိတောဝ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ။

ဗဟုံဘောဇနံ၊ တန္တေတိ၊ ဗဟုံဘောဇနံတန္တေဟူသည်ကား၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ ပဟုတ်အနုပ္ပကံ၊ များစွာသော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ အဓေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ လန္ဈ၊ ရအပ်ပြီ၊ ပဿနဂ္ဂါမှသေတိ၊ ပဿနဂ္ဂါမှသေဟူသည်ကား၊ သြလောကေတိ၊ ကြည့်ရှုတော်မူလော၊ ပန၊ မင်စစ်သော်ကား၊ နဂ္ဂိကာ၊ အဝတ်မရှိကုန်သည်၊ အမှားဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အပရိတ္တိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ပယောဂံ၊ လုံ့လကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော၊ ယထာဝတ္ထံလဘာမသေတိ၊ ယထာဝတ္ထံလဘာမသေဟူသည်ကား၊ ယေနပကာရေန၊ အကြင်သို့သောအပြားဖြင့်၊ ယာဒိသေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ပယောဂေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို၊ လဘေယျာမ၊ ရကုန်အံ့၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ ဝါယမ၊ လုံ့လပြုတော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ။

သင်္ကာရေက္ခုတောတိ၊ သင်္ကာရေက္ခုတောဟူသည်ကား၊ တတ္ထတတ္ထသင်္ကာရဋ္ဌာနတော၊ ထိုထိုတံမြက်ချေးစွန့်ရာအရပ်မှ၊ ဥပ္ပိနိတွာနာတိ၊ ဥပ္ပိနိတွာန ဟူသည်ကား၊ ဂဝေသနဝသေန၊ ရှာသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နန္တကေတိ၊ နန္တကေဟူသည်ကား၊ ခိန္နပရိယန္တေ၊ ပြတ်သောအစွန့်ရှိကုန်သော၊ ဆန္ဒိတဒုဿက္ခန္ဓေ၊ စွန့်ပစ်အပ်သောပုဆိုးပိုင်းတို့ကို၊ တေပန၊ ထိုပုဆိုးပိုင်းတို့သည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ခဏ္ဍ

၃

၃၆၈

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဘူတာ။ အပိုင်းဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပိလောတိကာနာမ၊ ဝုဆိုးကြမ်းမည်
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာဟိစ၊ ထိုဝုဆိုးကြမ်းတို့ဖြင့်လည်း၊
 ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သံဃဿ၊ သံဃာ
 တော်အား၊ အဒါထိ၊ ပေးလှူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပိလောတိကံပဋိကတွာ
 သံဃောစာတုန္ဒိသေအဒါတိ၊ ပိလောတိကံပဋိကတွာ သံဃောစာတုန္ဒိသေ
 အဒါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ သံဃောစာတုန္ဒိသေအဒါ
 တိ၊ သံဃောစာတုန္ဒိသေအဒါဟူသည်ကား၊ စတုဟိဝိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဒိသာဟိ၊ အရပ်တို့မှ၊ အာဂတာသိက္ခ၊ သံဃဿ၊ လာသောရဟန်း
 သံဃာအား၊ အဒါထိ၊ ပေးလှူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသံဃောဟူသော
 သဒ္ဓါသည်၊ သမ္ပဒါနတ္ထေ၊ သန္ဓေခါနီအနက်၌၊ သုဗ္ဗဝစနံ၊ သတ္တဝီဝိတတ်
 သက်သေသဒ္ဓါတည်း။ ။

သုဝတ္ထဝသနောတိ၊ သုဝတ္ထသနော ဟူသည်ကား၊ သုန္ဓရဝတ္ထဝသ
 နော၊ ကောင်းသော အဝတ်ကို ဝတ်ပြီးသည်၊ ထေရသုန္ဒိဿပဟိတုမန္တိ၊
 ထေရသုန္ဒိဿပဟိတုမံ ဟူသည်ကား၊ ထေရဿ၊ သာဏဝါဝီမထေရ်
 အား၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥန္တုသိဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှား
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေန၊ အကြင်အဝတ်ဖြင့်၊ ဣတ္ထေ၊ ဤကိုယ်၌၊
 ပဋိစ္ဆာဒယတိ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုအဝတ်သည်၊
 ပဋိစ္ဆဒါ၊ ပဋိစ္ဆဒါမည်၏။ ။

ကုဋ္ဌာဂါရနိဝေသာနောတိ၊ ကုဋ္ဌာဂါရနိဝေသာနော ဟူသည်ကား၊
 ကုဋ္ဌာဂါရ ဘူတာ၊ စူလ်မွန်းချွန် တပ်သော အိမ်တို့သည်၊ တဒညာ၊
 ထိုစူလ်မွန်းချွန်တပ်သော အိမ်မှတစ်ပါးကုန်သော၊ နိဝေသနသင်္ခါတာ၊
 နေရာဟု ဆိုအပ်ကုန်သော အိမ်တို့သည်လည်း၊ ဗာရာဏသီ၊ အိမ်မည်ကုန်
 သည်သာတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤကုဋ္ဌာဂါရနိဝေသာနောဟူသော
 ပုဒ်ကို၊ လိင်္ဂပိပလ္လသဝသေန၊ လိင်္ဂဘောက်ပြန်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဝိဘတ္တာတိ၊ ဝိဘတ္တာဟူသည်ကား၊ သမဝတုရဿအာယတ
 ဝနုသဗ္ဗာနာဒိဝသေန၊ ညီမျှလေးထောင့် အလျားအဝန်းသဗ္ဗာန်အစရှိ
 သည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဘတ္တာ၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်သော၊ ဘာဂသော
 မိတာတိ၊ ဘာဂသောမိတာ ဟူသည်ကား၊ တာဂေန၊ အတို့အားဖြင့်၊
 ပရိတ္တိန္ဒာ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်သော၊ နောတိ၊ နောဟူသည်ကား၊ အမှောက်၊ အ
 ကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဣသတိ၊ ဣဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိ၊ ပေတလောကေ၊ ဤ
 ပြိတ္တာဘုံ၌၊ ။ အဝိဒိဗ္ဗေသုတိ၊ အဝိဒိဗ္ဗေသုဟူသည်ကား၊ ဧတေသုဒေဝ

လောကေသု၊ ဤနတ်ပြည်တို့၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ကရုဏန္တိ၊ ကရုဏံဟူသည်ကား၊ မေကရဏံ၊ မေကရိဏ်ရေ
 စစ်ကို၊ ပူရေတွာတိ၊ ပူရေတွာဟူသည်ကား၊ ဥဒကဿ၊ ရေဖြင့်၊ ပူရေတွာ၊
 ပြည့်စေ၍။ ဝါရိကိဉ္ဇက္ခပူရိတာဘိ၊ ဝါရိကိဉ္ဇက္ခပူရိတာဟူသည်ကား၊
 တတ္ထတတ္ထဝါရိမတ္ထကေ၊ ထိုထိုရေ၏အထက်၌၊ ပဒုမုပ္ပလသဒိနံ၊ ကြာပဒုမာ
 ကြာညှိအစရှိသည်တို့၏၊ ကေသရတာဂေဟိ၊ ဝတ်ဆံအတို့တို့ဖြင့်၊ သဉ္ဇန္တ
 ဝသေန၊ ဖုံးလွှမ်းသည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ပူရိတာ၊ ပြည့်ကုန်ထသော။
 ဖလန္တိတိ၊ ဖလန္တိဟူသည်ကား၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ကွဲအက်ကုန်၏၊ ပဏ္ဍိကပရိယန္တံ၊
 ဒီသု၊ ဖနှောင့်အပိုင်းအခြားအစရှိသည်တို့၌၊ ဝိဒါလေန္တိ၊ အက်ကွဲကုန်၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

အာဟိဏ္ဏမာနာတိ၊ အာဟိဏ္ဏမာနာဟူသည်ကား၊ ဝိစရမာနာ၊ လှည့်
 လည်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ခဉ္စာမာတိ၊ ခဉ္စာမဟူသည်ကား၊ ခဉ္စနဝသေန၊ ခွင်
 သည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဂန္ထာမ၊ သွားရကုန်၏၊ သက္ခရေကုသက၊ ထူကေ
 တိ၊ သက္ခရေကုသကထူကေဟူသည်ကား၊ သက္ခရဝတိစ၊ ကျောက်ပြုတ်
 ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ကုသကထူကဝတိစ၊ ဆူးပြောင့်ရှိသည်လည်း
 ဖြစ်သော၊ ဘူမိဘာဂေ၊ မြေအတို့၌၊ သက္ခရေစ၊ ကျောက်ပြုတ်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ကုသကထူကေစ၊ ဆူးပြောင့်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တမန္တာ၊ နင်း
 ရကုန်လျက်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယာနန္တိ၊
 ယာနံဟူသည်ကား၊ ရထဝပဗ္ဗာဒိကံ၊ ရထားပေါင်းချုပ်အစရှိသော၊ ယံကိဉ္စိ၊
 အမှတ်မရှိတစ်ခုတစ်ခုသော၊ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို၊ သိပါဋိကန္တိ၊ သိပါဋိကံ
 ဟူသည်ကား၊ ဧကပဇ္ဇလဥပါဟာနံ၊ တထပ်သာရှိသောဘိနင်ကို၊ ရထေန
 မာဂမုန္တိတ္ထေ၊ ရထေနမာဂမံဟူသောပုဒ်၌၊ မကာရော၊ မေက္ခရာသည်၊
 ပဒသန္တိကာရော၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း၊ ရထေန၊ ရထားဖြင့်၊ အာဂမံ
 သု၊ လာကုန်၏။ ဥဘယန္တိ၊ ဥဘယံဟူသည်ကား၊ ယာနဒါနေနစေတ၊
 ယာဉ်ကို လှူခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘတ္တာဒိစတုပစ္စယဒါနေနစ၊ ဆွင်း
 အစရှိသောပစ္စည်းလေးပါးကိုလှူသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဘယေန၊ နှစ်ပါး
 သောပေးလှူခြင်းဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ပေးလှူရာ၌၊ ပါနိယဒါနေန၊
 သောက်ရေကိုပေးလှူခြင်းဖြင့်၊ ဘေသဇ္ဇဒါနမ္ပိ၊ ဆေးအလှူကိုလည်း၊ သင်္ဂဟိ
 တံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက်အပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊
 ဟေဗ္ဗာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်၏အဖြစ်

၄၀၀

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကြောင့်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ဂါထာ
အခွင့်အပြီးတည်း။ ။

၎င်းထေရော၊ သာဏဝါသီမထေရ်သည်၊ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဋ္ဌပုတ္တံ၊ အကြောင်း၏
ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣမေယထာ၊
ဤသင်၏ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တွမ္မိ၊ သင်သည်
လည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဝမှ၊ အနန္တရာတိတေ၊ အခြားမဲ့လွန်လေပြီးသော၊
အတ္တဘာဝေ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာ
ဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝိ၊ ခံစားခဲ့ရပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
မိန့်တော်မူ၍၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ ယာဝိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်
ဖြစ်၍၊ သုတ္တပေတဝတ္ထု၊ သုတ္တပေတဝတ္ထုကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊
သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ ရောက်သာသောပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေ
သိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုတရားစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊ မဟာ
ဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ သညာတသံဝေဂေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော
ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒါနသီလာဒိ ပုညကမ္မနိရတော၊ ဒါနသီလ
အစရှိသောကောင်းမှု၌ အမြဲမွေ့လျော်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသည်ကား အပြီးတည်း။ သာဏဝါသီတ္ထေရ ပေတဝတ္ထုဝတ္ထုနာ၊
သာဏဝါသီတ္ထေရပေတဝတ္ထု၏အခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်
ပြီး ။

၃-စူဠဝဂ်-၄-ရထကာရပေတိဝတ္ထု။

ဝေဠုရိယတ္ထန္တံ၊ ရုစိရံပဘဿရန္တိ၊ ဣဒံ၊ ဝေဠုရိယတ္ထန္တံ၊ ရုစိရံပဘဿရံ
ဟူသောဤဝတ္ထုကို၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ
ပြည်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊
ပေတိ၊ ပြိတ္တာမကို၊ အာရတ္တံ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
ကိရိ၊ ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ကဿပဿ၊
ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊
လက်ထက်တော်၌၊ အညတရာ၊ တယောက်သော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊
သီလာစာရသမ္ပန္နာ၊ သီလအကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ကလျာဏမိတ္တ

သန္နိဿယေန၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းကိုအမှီရသဖြင့်၊ သာသနေး၊
သာသနာတော်၌။ အဘိဓမ္မသန္ဓာ။ အလွန်ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍။ သုဝိတတ္ထ
ဝိမိတြဘိတ္တိတမ္ဘသောပါနဘူမိတလံ၊ ကောင်းစွာဝေတန်အပ်သော ဆန်း
ကြယ်သောနံရံသည်တိုင်စောင်းတန်းငွေခါးတုံအပြင်ရှိသော၊ အတိဝိယ၊
အလွန်လျှင်၊ အသာနိယံ၊ ရှုချင်ဘွယ်ကောင်းသော၊ ကံ၊ တဆောင်သော၊
အာဝါသံ၊ ကျောင်းကို၊ ကတွာ၊ ဆောက်လုပ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းတို့ကို၊ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍၊ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော၊ အာဟာရ
ရေန၊ အာဟာရဖြင့်၊ ပရိဝိသိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍၊ ဘိက္ခုသံဃာဿ၊ ရဟန်းအ
ပေါင်းအား၊ နိယျာဒေသိ၊ ဂြူ၏၊ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အပရေန၊ တပါးသော၊
သမယေန၊ အခါ၌၊ ကာလကံတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ အညဿ၊ တပါးသော၊
တာဒိသဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏။ ဝသေန၊ အတွင်းအား
ဖြင့်၊ ဟိမဝတိပဗ္ဗတရာဇေ၊ ဟိမဝန္တာတောင်မင်း၌၊ ရတကာရဗဟံ၊ ရတ
ကာရအိုင်ကို၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဝိမာနပေတိ၊ ဝေမာနိက၊ ပြိတ္တာမသည်း
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမအား၊ သံဃာဿ၊ သံဃာ
တော်အား၊ အာဝါသဒါနုညာနူတာဝေန၊ ကျောင်းလှူသောကောင်းမှု၏
အာနုဘော်ကြောင့်၊ သဗ္ဗရတနမယံ၊ အလုံးစုံရတနာဖြင့်ပြီးသော၊ ဥဇ္ဇာရံ၊
မြတ်သော၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပါသာ
ဒိကံ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော၊ နေောဟရံ၊ နှလုံးကိုဆောင်သော၊ ရမဏိယံ၊
မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ပေါက္ခရဏိယံ၊ ရေကန်ရှိသော၊ နန္ဒနပနသဒိသံ၊
နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်နှင့်တူသော၊ ဥပသောဘိတံ၊ တင့်တယ်သော၊ ဝိမာနံ၊ ဝိမာန
သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သယဉ္စ၊ မိမိသည်လည်း၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်
တူသောအဆင်းရှိသည်။ အဘိဂ္ဂဟ၊ အလွန်အဆင်းသွသည်။ ဒဿနိယာ
ရှုချင်ဘွယ်ရှိသည်၊ ပါသာဒိကာ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
၏။ တတ္ထ၊ ထိုမိမာန်၌၊ ပုရိသေယံ၊ ပေဘက်ျားတို့နှင့်၊ ဝိနာဝ၊ ကင်း၍သွ
လျှင်၊ ဗိဗ္ဗသဗ္ဗတ္တိ၊ နတ်၏စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘာဝန္တိ၊ ခံစားလျက်၊
ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမိမာန်၌၊ ဒိဗ္ဗာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်
လုံး၊ နိဗ္ဗုရိသာယ၊ ဟောကျွေးမရှိဘဲ၊ ဝသန္တိယာ၊ နေရသော၊ တဿာ၊
ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာမအား၊ အရတိ၊ ဖျင်းရိခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊
ထိုဝေမာနိက ပြိတ္တာမသည်။ ဥက္ကန္တတာ၊ ဖျင်းရိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
သေသဥပါယော၊ ဤသို့သော အကြောင်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဗိဗ္ဗာနိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အဗ္ဗပက္ကာနံ၊ သရက်သီးမှည့်

၄၀၂ ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာသီလသုတ်

တို့ကို၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဖြစ်၍၊ ပက္ခိပတိ၊ ပစ်ချ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကား၊ ရပ်ကို၊
 ကဏ္ဍမုဏ္ဍ၊ ပေတိဝတ္ထုသို့။ ကဏ္ဍမုဏ္ဍပေတိဝတ္ထု၌၊ အာဂတနယေန
 ဝ၊ လာသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣပေန၊ ဤဝတ္ထု၌
 ကား။ ဗာရာဏသီဝါသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌နေသော၊ ဧကော၊ တယောက်
 သော။ မာဏဝေါ၊ လူ့လင်သည်။ ဂင်္ဂိယံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌၊ ဝုပ္ပမာနံ၊ မြေ
 လာသော၊ ဧကံ၊ တလုံးသော၊ အဗ္ဗဗလံ၊ သရက်သီးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 တဿ၊ ထိုသရက်သီး၏။ သမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်ရာကို၊ ဂဝေသန္တော၊ ရှာသည်ရှိ
 သော်၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊
 နိဗ္ဗာန်၊ ဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တဗ္ဗုသာရေန၊ ထိုမြစ်ကိုအစင်လျောက်သဖြင့်၊
 တဿာ၊ ထိုဝေမာနိက ပြိတ္တာမ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ဂတော၊
 ရောက်၏။ သာ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်။ တံ၊ ထိုလူ့လင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊
 စကား အစေ့အစပ်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုလျက်၊ နုသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ သော၊ ထို
 လူ့လင်သည်။ တဿာ၊ ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာမ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာ
 အရပ်၏။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းဝိပ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝုတ္တန္တော၊ မေးလိုသည်
 ဖြစ်၍။ ။

မဟာနုဘာဝေ။ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊
 ဝေဇ္ဇုရိယထမ္ဘံ၊ ကျောက်မျက်ရွှေဖြင့်ပြီးသော သည်တိုင်ရှိထသော၊ ရုပိ
 ရံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ် ရှိထသော၊ ပတဿရံ၊ ပြီးပြီးပြတ် ထွက်သော
 အရောင်တို့ဖြင့် တပြောင်ပြောင် ထွန်းပခြင်းလည်း ရှိထသော၊ အနေက
 မိတ္တံ၊ ရွှေငွေအစရှိသောများစွာသောရတနာတို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်ခြင်းလည်း
 ရှိထသော၊ ဝိမာနံ၊ ဝိမာန်သို့၊ အာရုပ္ပာ၊ တက်၍၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်မှ၊ ပန္နုဇေသ၊ တဆွဲငါးရက်မြောက်နေ၌ ပြည့်၍ဝန်းသော၊ စန္ဒာဇ္ဈဝ၊
 သကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇောတ ခာနာ၊ တင့်တယ် ထွန်းပလျက်၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိမာန်၌၊
 အတ္ထသိ၊ နေ၏။ တေ၊ သင်၏။ ဝဇ္ဇောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ ကန
 ကသန္နိဘော၊ ဦးသစ်သောသိင်္ဂီရွှေစင်နှင့်တူသောထွန်းပခြင်းရှိ၏၊ ဥတ္တတ္ထ
 ခူပေါ၊ ဦးသစ်သောသိင်္ဂီ ရွှေတိုင်ကဲ့သို့ တင့်တယ်သောအဆင်းသဏ္ဌာန်
 လည်းရှိ၏၊ ဘုသဒဿနေယျော၊ အလွန်လျှင်ရှုခြင်း၌ထိုင်သောအဆင်း
 အရပ်လည်းရှိ၏။ မဟာနုဘာဝေ။ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊
 ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊ ဘုဝံ၊ သင်သည်။ အတုလေ၊ မြတ်သော သူတို့အားထိုက်
 သော၊ သေဋ္ဌေ၊ အထူးသဖြင့်ပြီးပွမ်းအပ်သော၊ ပလ္လင်္ကံ၊ ပလ္လင်၌၊ ကောစ

ကောဝေဝ၊ တပညာကံထည်းသာလျှင်၊ နိဝိန္န၊ ထိုင်နန်း၊ တုယှံ၊ သင်အား
သာမိကော၊ လင်သည်။ နတ္ထိ၊ ချီ၏လော၊ သမန္တ၊ ဗိမာန်၏ထက်ဝန်း
ကျင်မှ၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ ဗဟုတ္တမလျာ၊ ကြာနီကြာဖြူ၊ ကြာညိုစ
သောရေပန်းတို့ဖြင့်များသော၊ နိဂ္ဂဟိကုန်ထသော၊ ဗဟုပုဏ္ဏရိကား၊ များသော
ကြာပုဏ္ဏရိကံလည်းရှိကုန်ထသော၊ သုဝဏ္ဏရုဏ္ဏဟိ၊ ရွှေသဲတို့ဖြင့်၊ သမန္တ
မောတ္တတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဖြင်းလည်းရှိကုန်ထသော၊ တေ၊ သင်၏၊
ဣမာပိပေါက္ခရဏီ၊ ဤရေကန်တို့သည်လည်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တဏှ၊ ထို
ရေကန်တို့၌၊ ပကောစ၊ ညွှန်သည်လည်းကောင်း၊ ပဏကောစ၊ ဧညှိသည်
လည်းကောင်း၊ နဝိန္နတိ၊ မရှိ၊ ဒဿနိဟာ၊ ရွာတွယ်ရှိကုန်ထသော၊ နေ
ရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်တွယ် ရှိကုန်ထသော၊ ဣမေဟံသာစ၊ ဤဟင်္သာတို့
သည်လည်း၊ ဥဒကသ္မိ၊ ရေ၌၊ အနုပရိယန္တိ၊ လှည့်လည်သွားလာကုန်၏၊
ဗိန္နုသရာ၊ တစ်နက်သောအသံရှိကုန်ထသော၊ သဗ္ဗေ၊ ခင်သိမ်းကုန်သော၊
ဟံသာ၊ ဟင်္သာတို့သည်၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခင်သိမ်း၊ သမဟာ၊ ပေါင်းရုံ၌၊ ဝဂ္ဂံ၊
သာယာစွာသောအသံကို၊ ဥပနန္တိ၊ မြည်ကုန်၏၊ ဒုဒ္ဓိတိနံ၊ စည်ကြီးတို့၏၊
ဘောသောဣဝ၊ အသံကဲ့သို့၊ ဗောသော၊ အသံသည်၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏၊
ယသသာ၊ အခြံအရံဖြင့်၊ ယသသိနိ၊ အခြံအရံရှိသော၊ တံ၊ သင်သည်။
ဒဒ္ဓဋ္ဌမာနာ၊ အလွန်ထွန်းပလျက်၊ နာဝါယစ၊ ထွေလည်း၊ အလေဗ္ဗ၊ တက်
ပျဉ်ကိုမှီ၍လည်း၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ အနောမဒဿနေ၊ ပြည့်စုံသောရွာတွယ်
ရှိသော၊ နာရိ၊ နတ်သမီး၊ အာဠာရပမေ၊ ကေခွသောမျက်တောင်ရှိထသော၊
ဟသိတေ၊ ရွာပြီးသောမျက်နှာလည်းရှိထသော၊ ပိယစဒေပိယဘာဏီနံ၊
ချစ်တွယ်သော စကားကိုဆိုထသော၊ သဗ္ဗင်္ဂကလျာဏီ၊ အလုံးစုံသော
အင်္ဂါတို့ဖြင့် ကောင်းခြင်းလည်းရှိထသော၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဘုရားလွန်စွာ၊
ဝိနောစတိ၊ တင့်တယ်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဣဒံပိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်လည်း၊
ဝိရဇံ၊ ကင်းသောမြူရှိ၏၊ သမေ၊ ညီညွတ်သော၊ ဖြေအတို၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊
ဥယျာနဝနံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်နှင့်တကွဖြစ်၏၊ ရတီနန္ဒဝနံ၊ ရွှေလျော်ခြင်း
နှစ်သက်ခြင်းကိုပွားစေတတ်၏၊ အနောမဒဿနေ၊ မယုတ်သောရွာတွယ်ရှိ
သော၊ နန္ဒနေ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ နာရိ၊ နတ်သမီး၊ ဣမေ၊ ဤနန္ဒ
ဝန်ဥယျာဉ်၌၊ တယာ၊ သင်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မောဒိတံ၊ ရွှေလျော်ခြင်းငှါ၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣန္ဒာမိ၊ အလိုရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဂါယာ၊ ဤဂါယာတို့
ကို၊ အတာသိ၊ ဆို၏။ ။

ပေတဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိသျှ၊

တက္ကသိုလ်ဝိဇ္ဇာ၊ တက္ကသိုလ်၊ တက္ကသိုလ်ဟူသည်ကား။ တက္ကသိုလ်မာနေ၊
ထိုမာနေ၌၊ အတ္တဝါတို့၊ အတ္တဝါဟူသည်ကား။ ဣန္ဒြိယတာကာလော၊ အလိုရှိ
အပ်သောအခါ၌၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓံ၊ နေ၏၊ ဒေဝီတိ၊ ဒေဝီဟူသည်ကား။ တံ၊ ထိုနတ်
တို့ကို၊ အာရုံပုဂ္ဂိုလ်၊ ခေါ်ဆို၏၊ မဟာနုဘာဝေတိ၊ မဟာနုဘာဝေဟူသည်
ကား။ မဟာတာ၊ သွေးစွာသော၊ ဗိဗ္ဗာနုဘာဝေန၊ နတ်၏အာရုံဘော်နှင့်၊ သမန္တ
ဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ သမန္တတောတိ၊ သမန္တတောဟူသည်ကား။ အတ္တ
နေ၊ မိမိ၏၊ ပစ္ဆိမ္မာတေ၊ ခရီးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အဋ္ဌနိ၊ အဋ္ဌန်၌၊ စင်္ဂတလ
မဂ္ဂ၊ ကောင်းကင်အပြင်ခရီး၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ပန္နရသေဝစန္ဒောတိ၊ ပန္နရသေဝစန္ဒောဟူသည်ကား။ ပုဏ္ဏမာသိ
ယံ၊ လပြည့်နေ့၌၊ ပရိပုဏ္ဏမဏ္ဍာလော၊ ပြည့်သောအခန်းရှိသော၊ စန္ဒောဝိယံ၊
လကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇောတမာနာ၊ ထွန်းတောက်ပလျက်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။
အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဝဇ္ဇတ္ထာစတေကနက သန္နိဘောတိ၊ ဝဇ္ဇတ္ထာစတေကနက သန္နိဘော
ဟူသည်ကား၊ တာဝ၊ သင်၏။ ဝဇ္ဇတ္ထာ၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဥတ္တတ္ထသိင်္ဂီ
သုဝဇ္ဇတ္ထန၊ ဦးသစ်သောသိင်္ဂီ၊ ခန္ဓနှင့်၊ သဒိသော၊ တူသော၊ အတိဝိယ၊ အလွန်
လျှင်၊ မနော၊ ဟော၊ နှလုံးကိုဆောင်သော၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဥတ္တတ္တရူပေါ
ဘုသဒဿနပျောတိ၊ ဥတ္တတ္တရူပေါဘုသဒဿနပျောဟူ၍၊ အာဟ၊
ဆိုပြီ၊ အတုလေတိ၊ အတုလေဟူသည်ကား၊ မဟာရူပော၊ မြတ်သောသူ
တို့အာထိုက်သော၊ ဝါ၊ တံနည်းကား၊ အတုလေတိ၊ အတုလေဟူသည်
ကား၊ ဒေဝတာယ၊ နတ်သွားကို၊ အာလပနံ၊ ခေါ်ခြင်းတည်း၊ အသဒိသရူ
ပေ၊ သူဟပါးနှင့် မတူသော အဆင်းရှိသော နတ်သမီး၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နတ္ထိစတုယသမိကောတိ၊ နတ္ထိစတုယ
သမိကော ဟူသည်ကား၊ ဂုယံ၊ သင်အား၊ သာမိကောစ၊ လင်သည်
လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ။

ဗဟုတ္တမသျှောင်၊ ဗဟုတ္တမသျှောင်ဟူသည်ကား၊ ကမလကုဝလ ယာဒိ
ဗဟုဝိကေသုမဝတိယော၊ ကြာနီကြာဖြူကြည့်စသောများသောအပြား
ရှိသောပန်းရှိကုန်သော၊ သုဝဏ္ဏရုဏ္ဏေဟိတိ၊ သုဝဏ္ဏရုဏ္ဏေဟိ ဟူသည်
ကား၊ သုဝဏ္ဏဝါလုကောဟိ၊ ရွှေသဲတို့ဖြင့်၊ သမန္တမောတ္တတာတိ၊ သမန္တ
မောတ္တတာဟူသည်ကား၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဩကိဏ္ဏာ၊
ပြင်းကုန်သော၊ တတ္ထာတိ၊ တတ္ထဟူသည်ကား၊ တာသုပေါက္ခရဏီသု၊ ထို
နေ့ကုန်တို့၌၊ ပကောပဏကောတိ၊ ပကောပဏကောဟူသည်ကား၊ ကဒ္ဒ

မောဝါ၊ညွန့်သည်လည်းကောင်း၊ ဥဒကဝိန္တိလ္လောဝါ၊ရေညှိသည်လည်းကောင်း၊နိဝိဇ္ဇတိ။မဟိ။ ။

ဟံသာဝိမေဒဿနိယာ မနောရမာတိ။ ဟံသာဝိမေဒဿနိယာမနောရမာဟုသည်ကား။ ဒဿနသုခါ။ရှုခြင်းငှါကောင်းကုန်သော၊ မနောရမာ၊နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ဣမေဟံသာဝ၊ဤဟင်္သာတို့သည်လည်း၊ အနုပရိယန္တိတိ။ အနုပရိယန္တိဟုသည်ကား၊ အနုဝိစရန္တိ၊ တွည့်လည်ကုန်၏။သဗ္ဗဒါတိ၊သဗ္ဗဒါဟုသည်ကား၊ သဗ္ဗေသု၊အလုံးစုံကုန်သော၊ဥတုသု၊ဥတုဘိဋ္ဌံ၊သမယာတိ၊သမယာဟုသည်ကား၊ သင်္ဂမ္မာပေါင်းရုံး၍၊ဝဂ္ဂုတိ၊ဝဂ္ဂုဟုသည်ကား၊မရူရံ၊သယာသော၊ဥပနဒန္တိတိ၊ဥပနဒန္တိဟုသည်ကား၊ဝိကူဇန္တိ၊မြည်ကုန်၏၊ ဗိန္နုဿရာတိ၊ဗိန္နုဿရာဟုသည်ကား၊ အဝိသဇ္ဇဿရာ၊မပြန့်သောအသံရှိကုန်သော၊သမ္ဘိဏ္ဍိတဿရာ၊ပေါင်းအပ်သော အသံရှိကုန်သော။ ဒုဒ္ဓိတိနံဝစောသောတိ၊ ဒုဒ္ဓိတိနံဝစောသောဟုသည်ကား၊ ဗိန္နုဿရာဘာဝေန၊ တခဲနက်လုံးသောအသံရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဒုဒ္ဓိတိနံဝိယ၊စည်ကြီးတို့၏အသံကဲ့သို့၊တဝ၊သင်၏၊ ပေါက္ခရဏိယံ၊ရေကန်၌၊ ဟံသာနံ၊ဟင်္သာတို့၏၊ စောသော၊အသံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ။

ဒဒ္ဓဠမာနာတိ၊ဒဒ္ဓဠမာနာဟုသည်ကား၊အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊အတိဇလန္တိ၊ထွန်းပကုန်၏၊ယသဿာတိ၊ယသဿာဟုသည်ကား၊ ဒေဝိဒ္ဓိယာ၊နတ်၏တန်ခိုးဖြင့်၊ နာဝါယာတိ၊နာဝါယဟုသည်ကား၊ ဒေါဏိယံ၊လှေ၌၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ပေါက္ခရဏိယံ၊ရေကန်၌၊ပဒုမိနိယံ၊ပဒုမာအိုင်၌၊သုဝဏ္ဏနာဝါယ၊ရွှေလှေ၌၊မဟာရဟော၊မြတ်သောသူတို့သာထိုက်သော၊ ပလ္လကော၊ပလ္လင်၌၊နိဝိဒိတ္တာ၊ထိုင်၍၊ဥဒကကိဠံ၊ရေကစားခြင်းကို၊ ကိဠန္တိ၊ကစားသည်ကို၊ဒိယျာ၊မြင်၍၊ဧဝံ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊ အဝလမ္ဘာတိ၊အဝလမ္ဘဟုသည်ကား၊အဝလမ္ဘာအပဿာယ၊ရှိ၍၊တိဠသိ၊တည်၏၊ဣတိစ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊ဣဒံ၊ဤအဝလမ္ဘဟူသောဝုန်သည်၊ဌာနသဒ္ဓဿ၊ဌာနသဒ္ဓါ၏၊ ဂတိနိဝတ္ထိအတ္တတ္တာ၊သွားခြင်းမှနစ်ခြင်းအနက်ရှိသောကြောင့်၊ ဂတိယာ၊သွားခြင်းကို၊ပမ္ဘိက္ခေပဝစနံ၊ပယ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ နိသဇ္ဇသိဝိဝါ၊နိသဇ္ဇသိဟူ၍လည်း၊ပါဠော၊ပါဌ်ရှိ၏၊အဿ၊ထိုပါဌ်၏၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊နိဝိဒိသိဝေဝ၊ထိုင်၏ဟူ၍သာလျှင်၊ဒဠဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊အာဠာရပမေတိ၊အာဠာရပမေဟုသည်ကား၊ ဝေလ္လိတဒိဃနိလပရမေ၊ကေသုသောရှည်သောညှိသောမျက်တောင်ရှိသော၊ ဟသိတေတိ၊ ဟသိတေဟုသည်

ကား။ ဟသိတမဟာဟသိတမုခေ၊ အလွန်ရှင်ပြုံးသောမျက်နှာလည်းရှိ
 ထသော၊ ဝိယံဝဒေတိ၊ ဝိယံဝဒေဟူသည်ကား။ ဝိယတာဏိနိ၊ ချစ်ဖွယ်
 သောစကားကိုလည်းဆိုထသော၊ သဗ္ဗင်္ဂကဿာဏိတိ၊ သဗ္ဗင်္ဂကဿာဏိ
 ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့ဖြင့်၊ သန္ဓေ၊
 ကောင်းခြင်းလည်းရှိထသော၊ သောဘနသဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂ၊ တင့်တယ်သောအ
 လုံးစုံသောအင်္ဂါကြီးငယ်ရှိသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း။ ဝိရောစသိတိ၊ ဝိရောစသိဟူသည်ကား။ ဝိရောစသိ၊ တင့်
 တယ်၏၊ ဝိရေန္တိ၊ ဝိရေဟူသည်ကား။ ဝိရတရေ၊ ကင်းသောမြို့ရှိသော၊
 နိန္ဒေါသံ၊ အပြစ်ကင်းသော၊ သမေဠိတန္တိ၊ သမေဠိတံဟူသည်ကား။ သမေ
 တုမိဘာဂေ၊ ညီညွတ်သောမြေအဖို့၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ စတုရသသော
 ဘိတတာယ၊ လေးထောင့်တင့်တယ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ
 ဘာဂေ၊ ညီညွတ်သောအဖို့၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ သမန္တဘဒ္ဒကံ၊ ထက်
 ဝန်းကျင်ကောင်းသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 ဥယျာနဝနန္တိ၊ ဥယျာနဝနံဟူသည်ကား။ နန္ဒနဝနသဒိသံ၊ နန္ဒဝနဥယျာဉ်နှင့်
 တူသော၊ ရတိနန္ဒဝနနန္တိတ္ထေ၊ ရတိနန္ဒဝနံဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝိဂ္ဂဟော၊
 ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ရတိဉ္စ၊
 မွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နန္ဒိဉ္စ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
 ဝနုတိ၊ ပွားစေတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ရတိနန္ဒဝနနံ၊ ရတိနန္ဒဝနမည်၏၊
 သုခဿစ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ လည်းကောင်း၊ ဝိတိယာစ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏
 လည်းကောင်း၊ သံဝနနံ၊ ပွားခြင်းတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ နာရိတိ၊ နာရိဟူသည်ကား။ တဿာ၊ ထိုနတ်သွီးကို၊ အာလ
 ပနံ၊ ခေါ်ခြင်းတည်း။ အနောမဒဿနေတိ၊ အနောမဒဿနေဟူသည်ကား။
 ပရိပုဏ္ဏ အင်္ဂပစ္စင်္ဂတာယ၊ ပြည့်သော အင်္ဂါကြီးငယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အနုနဒဿနေ၊ မယုတ်သောရှုတွယ်ရှိသော၊ နန္ဒနေတိ၊ နန္ဒနေဟူ
 သည်ကား။ နန္ဒကဓေ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ ဣဝေတိ၊ ဣဟူသည်
 ကား။ နန္ဒနဝန၊ နန္ဒဝနဥယျာဉ်၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝိမာနေ၊ ဝိမာန၌၊ မောဒိ
 တိန္တိ၊ မောဒိတုံဟူသည်ကား။ အဘိရမိတုံ၊ အလွန် မွေ့လျော်ခြင်းငှါ၊
 ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်း
 တည်း။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေနမာဏာဝေန၊ ထိုလှလင်သည်၊ ဂုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ သာဝိမာနပတိ၊ ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာဖြစ်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သွီး

သည်၊ တဿ၊ ထိုလူလင်အား၊ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကို။ ဧန္တိ၊ ပေးလိုသည် ဖြစ်၍။ ၊

မာဏဝ၊ လူလင်၊ ဣဓ၊ ဤဗိမာန်၌၊ ဝေဒနိယံ၊ စည်းစိမ်ချင်းသာကိုခံစား ရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ကရော ဟိ၊ ပြုလေလော၊ ဣဓ၊ ဤဗိမာန်၌၊ ဝေဒနိယံ၊ စည်းစိမ်ချင်းသာကိုခံစားရ ခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ကရိတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ တေ၊ သင်၏၊ ဗိတ္တုဉ္စ၊ ဗိတ်သည်လည်း၊ ဣဓ၊ ဤငါ၏ဗိမာန်သို့၊ နတဉ္စ နတံဇေ၊ ညွှတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကုသိုလ် ကံကိုပြု၍ဗိတ်၏ညွှတ်ခြင်းဖြစ်လတ်သည်ရှိသော်၊ ကာမကောမိနံ၊ အလိုရှိ အပ်သောစည်းစိမ်ချင်းသာတို့ကိုအလိုအတိုင်းခံစားရသော၊ မမံ၊ ငါကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ လန္တသိ၊ ရေလတ္တံ့သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟံ၊ ဆို၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုငါတာ၌၊ ကရော ဟိ၊ ကမ္မံဣဒေဝဧနိယန္တိ၊ ကရောဟိ၊ ကမ္မံဣဒေ ဝေဒနိယံဟူသည်ကား၊ ဣဓဣမသ္မိ၊ နိဗ္ဗဋ္ဌာနေ၊ ဤနတ်တုံ့ဗိမာန်၌၊ ဝိပဉ္စနကံ၊ စည်းစိမ်ချင်းသာကိုခံစားရခြင်းတည်းဟူသော၊ ဝိပါကဒါယကံ၊ အကျိုး ကိုပေးတတ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော၊ ပဿေဝယျာ သိ၊ ပွားလော၊ ဣဓနတန္တိ၊ ဣဓနတံဟူသည်ကား၊ ဣဓပိ၊ ဤဗိမာန်၌လည်း၊ နတံ၊ ညွှတ်သော၊ ဣဓနိန္ဒန္တိ၊ ဝိ၊ ဣဓနိန္ဒဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်ရှိ၏၊ ဣမသ္မိ၊ ဋ္ဌာနေ၊ ဤငါ၏တုံ့ဗိမာန်၌၊ နိန္ဒပဉ္စာရံ၊ ညွှတ်ရှိုင်းသည်ကို၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဗိတ္တု၊ ဗိတ်သည်၊ ဘဝတုဟောတု၊ ဖြစ်လော၊ မမန္တိ၊ မမံဟူသည်ကား၊ မံ၊ ငါကို၊ လန္တသိတိ၊ လန္တသိဟူသည်ကား၊ လဘိဿသိ၊ ရေလတ္တံ့သ တည်း။ ၊

သောမာဏဝေါ၊ ထိုလူလင်သည်၊ တဿာဝိမာနပေတိယာ၊ ထိုဝေမာ နိကပြိတ္တာမ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တေတာ၊ ထိုနောင်မှ၊ မနုဿပထံ၊ လူတို့၏ခရီးသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုတုံ့ ဗိမာန်၌၊ ဗိတ္တု၊ ဗိတ်ကို၊ ပဏိဓာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ တန္တံ၊ ထိုထုံသို့ရောက် ခြင်း၌လျောက်ပတ်သော၊ ပုညကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နဗိ ရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ကာလင်္ဂတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတုံ့ဗိမာန်၌၊ တဿာပေတိယာ၊ ထိုဝေမာနိက ပြိတ္တာမ၏၊ သဟ၊ ဗျတ်၊ တက္ခဏံ၊ အဖြစ်သို့၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ပကာသေ

၄၀၀

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိသျှ

န္တော၊ ပြတော်မူလိုကုန်သော၊ သင်္ဂီတိကာရာ၊ သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့
သည်။ ၊

သောမာဏဝေါ၊ ထိုလူလင်သည်။ သာဓူတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍၊ ဝစနံ၊
စကားကို၊ ပဋိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ တဟိ၊ ထိုဗိမာန်၌၊ ဝေဒနီယံ၊ ခံစားခြင်း
တည်းဟူသောကောင်းကျိုးကို ပေးတတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ အ
ကာသိ၊ ပြု၏၊ တဟိ၊ ထိုဗိမာန်၌၊ ဝေဒနီယံ၊ ခံစားခြင်း၊ တည်းဟူသော
ကောင်းကျိုးကိုပေးတတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သောမာ
ဏဝေါ၊ ထိုလူလင်သည်၊ တဿာ၊ ထိုဝိမာန်ပြိတ္တာမ၏၊ သဟဗျတံ၊ တကွ
၏အဖြစ်သို့၊ ဥပ္ပဗ္ဗိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သာဓူတိ၊ သာဓုဟူသောဝန်သည်၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြေ၊ ဝန်
ခံခြင်းအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ဝန်တည်း၊ တဿာတိ၊ တဿာဟူသည်
ကား၊ ဝိမာန်ပေတိယာ၊ ဝိမာန်ပြိတ္တာမ၏၊ ပဋိသုဏိတွာတိ၊ ပဋိသုဏိတွာ
ဟူသည်ကား၊ တဿာ၊ သိုဝိမာန်ပြိတ္တာမ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြေတွာ၊
ဝန်ခံ၍၊ တဟိ၊ ဝေဒနီယန္တိ၊ တဟိ၊ ဝေဒနီယံဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ၊ ဝိမာန်၊
ထိုဗိမာန်၌၊ ပေတာယ၊ ပြိတ္တာမနှင့်၊ သမ္ပိ၊ တကွ၊ ဝေဒိတဗ္ဗသုခဝိပါကံ၊
ခံစားအပ်သောကောင်းသောအကျိုးရှိသော၊ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊
သဟဗျတန္တိ၊ သဟဗျတံဟူသည်ကား၊ သဟဘာဝံ၊ တကွ၏အဖြစ်သို့၊
သောမာဏဝေါ၊ ထိုလူလင်သည်၊ တဿာ၊ ထိုဝိမာန်ပြိတ္တာမ၏၊ သဟဗျ
တံ၊ တကွ၏အဖြစ်သို့၊ ဥပ္ပပဗ္ဗိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယော
ဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊
ဥတ္တဝံနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ၊

ဝေ၊ ဤသို့၊ တေသု၊ ထိုလူလင်ဝိမာန်ပြိတ္တာမတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဘုံ
ဗိမာန်၌၊ စိရကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဗိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်၌
ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချင်းသာကို၊ အနုဘဝန္တေသု၊ ခံစားကုန်သည်ရှိသော်၊
ပိုရှိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပရိက္ခယေန၊ ကုန်ခြင်း
ကြောင့်၊ ကာလမကာသိ၊ သေခြင်းကိုပြု၏၊ ဣတ္ထိဝန၊ မိန်းမသည်ကား၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ ပုညကမ္မဿ၊ ကောင်းမှုကံ၏၊ ခေတ္တင်္ဂတဘာဝေန၊ ကောင်း
သောခေတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသော
ဘုရားရှင်တို့၏ တရသောအကြားပတ်လုံး၊ တတ္ထ၊ ထိုဗိမာန်၌၊ ငရိပုဏ္ဏံ၊
ပြည့်စုံသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝသိ၊ နေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့
၏၊ တဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သောကေ၊ သောက၌၊ ဥပ္ပဗ္ဗိတွာ၊ ပွင့်

တော်မူ၍၊ ပဝတ္ထိတဝရမဗ္ဗစက္ကေ၊ သည်စေအင်သောမြတ်သောဓမ္မစက်
 ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝနီ
 ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အာယသ္မာမဟာ
 မောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဇေတဝေသံ၊ တနေသ၌၊ ပဗ္ဗ
 တစာရိကံ၊ တောင်စဉ်ဒေသစာရိကို၊ စရမာနေ၊ ဟုည့်လည်တော်မူသည်
 ဖြစ်၍၊ တံဝိမာနဉ္စ၊ ထိုဝိမာနကိုလည်းကောင်း၊ ဝိမာနပေတိဉ္စ၊ ဝိမာနပြိတ္တာမ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဗိသွားမြင်၍၊ ဝေဠုရိယထမ္ဘံ ရုစိရံပတဿရန္တိ အာဒိ
 ကာဟိ၊ ဝေဠုရိယထမ္ဘံ ရုစိရံပတဿရံ၍သို့အစရှိကုန်သော၊ ဂါယာဟိ၊
 ဂါယာဘို့ဖြင့်၊ ပုန္နိ၊ မေး၏၊ သာစ၊ ထိုဝိမာနပြိတ္တာမသည်လည်း၊ အသ၊
 ထိုအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏ပဝတ္ထိ၊ အကြောင်းကို၊ အာရောစေ
 သိ၊ လျှောက်ကြား၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ ကြား၍၊ ယေရော၊ အရှင်
 မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂစ္ဆံ၊ ကြွ
 သွားတော်မူ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသိ၊ ကြား
 လျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမေတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊
 အဗ္ဗုပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမ္ပတ္တပရိသယ၊
 ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ
 ၍၊ တံ၊ ထိုတရားစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ မဟာဇနော၊ လူများအ
 ပေါင်းသည်၊ ဒါနာဒိပုညဓမ္မနိရတော၊ အလှူပေးခြင်း စသောကောင်းမှု
 တရား၌ ဖွေလျော်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကားအပြီး
 တည်း၊ ရထကာရပေတိဝတ္ထုဝတ္ထုနာ၊ ရထကာရပြိတ္တာမ၏ဝတ္ထု၊ အ
 ဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-စူဠဝဂ်၄--ဘုသပေတဝတ္ထု။

ဘုသာနိဇေကာသာလိံ ပုနာပရောတိန္နဒံ၊ ဘုသာနိဇေကာသာလိံ ပုနာ
 ပရောအစရှိသော ဤပေတဝတ္ထုကို၊ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာ
 ဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ စက္ကာရော၊
 လေးယောက်ကုန်သော၊ ပေတေ၊ ပြိတ္တာတို့ကို၊ အာရဟန္တံ၊ အကြောင်းပြု၍၊
 ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိရ ချေ၍ပြဦးအံ့၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်
 ၍၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနီး၌၊ အညဘရသ္မိံ၊ တရသော၊ ဝါမက၊ ရွာလော်၌၊ ဇေကာ၊

၄၁၀ ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ

တယောကံသော၊ ကုဋ္ဌဝါဏိဇော၊ ကောကံကျစ်သောကုန်သည်သည်၊
 ကုဋ္ဌမာနာဒိဟိ၊ ကောကံကျစ်သောတင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဇိဝိတံ၊ အ
 သက်မွေးခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏ သော၊ ထိုကုန်သည်သည်၊ သာလိပလာ
 သော၊ သလေးအဖျင်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တမ္မမတ္တိကာယံ၊ မြေနှိဖြင့်၊
 ပရိဘာဝိတာယ၊ ထုံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂရုတရေ၊ လေးသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ ရတ္တသင်္ဂဟိ၊ သလေးနှိတို့နှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ မိဿေတွာ၊ ရေး၍၊
 ဝိတ္တိ၊ ရောင်း၏၊ တဿ၊ ထိုကောကံကျစ်သောကုန်သည်၏၊ ပုတ္တော၊
 သားသည်။ ဃာရံ၊ အိမ်သို့၊ အာဂတံ၊ လာ၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ မိတ္တံ၊ သုဟန္တာနံ၊
 အဆွေခင်ပွန်း၊ ချစ်ကြွမ်းဝင်သော သူတို့အား၊ သမ္ပာနံ၊ မြတ်နိုးခြင်းကို၊
 နကရောတိ၊ မပြု၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကုပိ၊ တာ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ယုဂ
 စမ္ပံ၊ ထမ်းပိုး၍ ဖွဲ့အပ်သော သားရေ ထမ်းညှင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊
 မာတု၊ အမိ၏၊ ဝိဿေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ အဒေါ၊
 ပေး၏၊ တဿ၊ ထိုကောကံကျစ်သော ကုန်သည်၏၊ သုဏိသော၊ ချွေးမ
 သည်၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သောသူတို့၏၊ အတ္တယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဌပိတ
 မံသံ၊ ထားအပ်သောအမဲသားကို၊ ခါဒိတွာ၊ စား၍၊ ပုန၊ တဘန်၊ တေဟိ၊
 ထိုအိမ်သား တို့သည်၊ အနုယုတ္တိယမာနာ၊ မေးစိစစ်အပ်သည် ရှိသော်၊
 သစေ၊ အကယ်၍၊ မယော၊ ငါသည်၊ တံမံသံ၊ ထိုအသားကို၊ ခါဒိတံ၊ စား
 အပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဘဝေဘဝေ၊ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်း၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ဝိဗ္ဗိမံသံ၊ ကြွေးသားကြွေးသွေးကို၊ ကန္တိတွာ၊ ငင်၍၊ ခါဒေယျံ၊ စားရပါလို့
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သပထံ၊ ကျိန်ဆိုခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ အဿံ၊ ထိုကောကံ
 ကျစ်သောကုန်သည်၏၊ ဘရိယာပန၊ မယားသည်ကား၊ ကိပ္ပိဇေဝ၊ တစုံတ
 ခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဥပကရဏံ၊ အဆောက်အဦအသုံးအဆောင်ကို၊ ယာ
 စန္ဒာနံ၊ တောင်းကုန်သောသူတို့အား၊ နုတ္တိတိ၊ မရှိဟူ၍၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊
 တေဟိ၊ ထိုတောင်းကုန်သောသူတို့သည်၊ နိပ္ပိဋ္ဌိယမာနာ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသည်ကို၊ နုတ္တိတိ၊ မရှိဟူ၍၊ သစေဝဒါမိ၊ အကယ်၍
 ဆိုသည်ဖြစ်အံ့၊ ဇာတဌာနော၊ ဖြစ်ရာအရပ်၌၊ ဂူယတက္ခာ၊ စင်ကိုစားရ
 သည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရလို့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မုသာဝါဒေန၊ မဟုတ်မမှန်ပြော
 ဆိုသဖြင့်၊ သပထံ၊ ကျိန်ဆိုခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။

☞ တေပတ္တာနောနော ထိုလေးယောက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ အပရေန၊
 တပါးသော သမယေန၊ အခါ၌၊ ကာလကံတွာ၊ သေခြင်းကိုပြုကုန်၍၊ ဝိဇ္ဇာ
 ဇူဝိယံ၊ ဝိဇ္ဇာဇူဝိတောအုပ်၌၊ ပေတာ ပြိတ္တာတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊

နိဗ္ဗတ္တိံ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးယောက်သောပြိတ္တာတို့တွင်၊ ကုဋ္ဌ
ဝါဏိဇော၊ ကောက်ကျစ်သောကုန်သည်သည်။ ကမ္မဗလေန၊ အကုသိုလ်
ကံ၏အကျိုးကြောင့်၊ ပစ္ဆသန္တိ၊ အသျှံပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ ဘုသံ၊
စပါ၊ ဖျင်းကို၊ ဥဘောဟိ ဟုတ္တဟိ၊ လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မတ္ထကေ၊ ထိပ်ထက်၌၊ အာကိရိတွာ၊ ကြံဖြန့်၍၊ မဟာ
ဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝတိ၊ ခံစားရ၏၊ တဿ၊ ထိုကောက်
ကျစ်သောကုန်သည်၏၊ ဗုတ္တော၊ သားသည်၊ အယောမယေဟိ၊ သံဖြင်ပြီး
ကုန်သော၊ မဂ္ဂရေဟိ၊ ဆောက်ပုတ်တို့ဖြင့်၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဘိန္ဒိတွာ၊ ခွဲ၍၊ အနုပ္ပကံ၊ များစွာသော၊
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ပစ္စနုဘောတိ၊ ခံစား၏၊ တဿ၊ ထိုကောက်ကျစ်သောကုန်
သည်၏၊ သုဏိဿ၊ ချွေးမသည်။ ကမ္မဗလေန၊ အကုသိုလ်ကံ၏အကျိုး
ကြောင့်၊ သုနိသိတေဟိ၊ ထက်စွာသွေးအပ်ကုန်သော၊ အဘိဝိယ၊ အလွန်
လျှင်၊ ဝိပုသာယတေဟိ၊ ကြီးကျယ်ရှည်လျှားကုန်သော၊ နုဇေဟိ၊ လက်
သည်းတို့ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိဗ္ဗိဓံသာနိ၊ ကြောက်ကုန်းသားတို့ကို၊
ကန္တိတွာ၊ ငင်၍၊ ခါဒန္တိ၊ စားသောက်၊ အပရိမိတံ၊ မရှိင် ရှဉ်အပ်သော၊ ဒုက္ခံ၊
ဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝတိ၊ ခံစား၏၊ တဿ၊ ထိုကောက်ကျစ်သောကုန်သည်
၏၊ ဘရိယာယ၊ မယားအား၊ သုဂန္ဓံ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသော၊ သုဝိသုန္ဓံ၊
အလွန်စင်ကြယ်သော၊ အပဂတကာဗ္ဗကံ၊ ကင်းသော ဖြည်းနက်ခြင်းရှိ
သော၊ သာလိဘတ္တံ၊ သလေးထမင်းသည်၊ ဥပနိတမတ္တမေဝ၊ အနီးသို့
ဆောင်ကာမျှသာလျှင်၊ နာနာဝိကိဝိကုလာကုလံ၊ အထူးထူးအပြားပြား
သောဝိုးလောက်တို့ဖြင့် ဖြွမ်းသော၊ ပရုဒေဂ္ဂန္ဓဒေဂုန္တံ၊ အလွန်မကောင်း
သောအနံ့တို့ဖြင့်စက်ဆုတ်ဖွယ်သော၊ ဂူထံ၊ စင်သည်။ သမ္ပန္တတိ၊ ပြည့်စုံ
၏၊ တံ၊ ထိုမစင်ကို၊ သာ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ ဥဘောဟိ ဟုတ္တဟိ၊ လက်နှစ်
ဖက်တို့ဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဘုဇ္ဇန္တိ၊ စားသောက်၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာ
သောဆင်းရဲကို၊ ပဋိသံဝေဒေသိ ခံစားရ၏။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ စတုသု၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ တေသုဇနောသု၊ ထိုသူတို့
သည်။ ပေတသု၊ ပြိတ္တာဘုံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာ
သောဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝန္တေသု၊ ခံစားကုန်သည်ရှိသော်၊ အယသ္မာ
မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနမထရ်သည်၊ ပဗ္ဗတစာရိကံ
တောင်စဉ်ဒေသစာရိကို၊ စရန္တော၊ ဟုည့်လည်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဧက

၄၁၂

ပေတဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဒီဝသဉ္စ၊ တနေသန္တလည်း၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့နေရာအရပ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ။

ဘောဇ္ဇတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ ဧကော၊ တယောက်သောယောက်ျားသည်၊ သာလိ၊ သာလိနော၊ သလေးစပါး၏၊ ဘုဿာနိ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်သောစပါးဖြင်းတို့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ အဝကိရိယတိ၊ ကြံ့ဖြန့်၏၊ ဝုန၊ တဖန်၊ အပရော၊ ထိုမှတပါးသောယောက်ျားတယောက်သည်၊ အယောမုဂ္ဂရေဟိ၊ သံဆောက်ပုတ်တို့ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဘိန္ဒု၊ ရိုက်ခွဲရာ၏၊ အယဉ္ဇနာရိ၊ ဤမိန်းမသည်လည်း၊ သကမံသလောဟိတံ၊ မိမိ၏ကြောသားကြောသွေးကို၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ လက်သည်းတို့ဖြင့်ချစ်၍သုံးဆောင်ရ၏၊ တုဝဉ္ဇ၊ သင်သည်လည်း၊ အသုစံ၊ မင်ကြယ်သော၊ အကန္တံ၊ မနှစ်သက်အပ်သော၊ ဂူတံ၊ ကျွင်းကြီးကို၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်ရ၏၊ ဘောဇ္ဇတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ အယံဝိပါကော၊ ဤမကောင်းကျိုးသည်၊ ကိဿကမ္မဿ၊ အဘယ်မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကို၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ တေဟိ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ကတကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုကံကို၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဘုဿာနိတိ၊ ဘုဿာနိဟူသည်ကား၊ ပလ္လာသာနိ၊ အဖျင်းတို့ကို၊ ဧကောတိ၊ ဧကောဟူသည်ကား၊ ဧကကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ သာလိန္ဒ၊ သာလိန်ဟူသည်ကား၊ သာလိနော၊ သလေးစပါး၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧသံ၊ ဤသာလိဟူသောဝုန်သည်၊ သမိအတ္ထေ၊ ဆဋ္ဌိအနက်၌၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ရုတိယာဝိဘတ်သင်္ကသောဝုန်တည်း၊ သာလိနော၊ သလေးစပါး၏၊ ပစ္စလန္တာနိ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်ကုန်သော၊ ပလ္လာသာနိ၊ အဖျင်းတို့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ အဝကိရိယတိ၊ ကြံ့ဖြန့်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဝုနာပရောတိ၊ ဝုနာပရောဟူသည်ကား၊ ဝုန၊ တဖန်၊ အပရော၊ တပါးသော၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ယောသော၊ အကြင်ယူသည်၊ မာတု၊ အမိ၏၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ပဟရတိ၊ ဝုတ်ခတ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ အယောမုဂ္ဂရေဟိ၊ သံဆောက်ပုတ်တို့ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ပဟရိတွာ၊ ဝုတ်ခတ်၍၊ သိသောဒေါပဝုဏနဝတော၊ ဦးခေါင်းကွဲခြင်းသို့ ရောက်၏၊ သကမံသလောဟိတန္တိ၊ သကမံသလောဟိတံဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိဗ္ဗိမံသဉ္စ၊ ကြောသားကိုလည်းကောင်း၊ လောဟိတဉ္စ၊ သွေးကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ စားသောက်ရ၏၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊

ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းဘည်း၊ အကန္တန္တိ၊ အကန္တိဟူသည်ကား၊ အမ
 နာပံ၊ မနှစ်သက်ဖွယ်သော၊ ဇေယျန္တိ၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်သော၊ ကိဿအယံဝိပါ
 ကောတိ၊ ကိဿအယံဝိပါကောဟူသည်ကား၊ ဣဒံဖလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊
 ကတမဿ၊ အဘယ်အမည်ရှိသော၊ ပါပကမ္မဿ၊ မကောင်းမှုကံ၏၊ ဖလံ၊
 အကျိုးနည်း၊ ဣဒါနိယရအခါ၌၊ ယံ၊ အကြင်မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးကို၊
 တုဌေဟိ၊ သင်ဘို့သည်၊ ပစ္စနုဘဝိယတိ၊ ခံစားအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

☞ ဇေ၊ ဤသို့၊ ထေရေ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ တေဟိ၊ ထို
 ပြိတ္တာတို့သည်၊ ကဘကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော၊ မကောင်းမှုကံကို၊ ဗုဒ္ဓိတေ၊ မေး
 အပ်သည်ရှိသော်၊ ကုရုဝါဏိဇဿ၊ ကောဏ်ကျစ်သောကုန်သည်၏၊ တရိ
 ယာ၊ မယားသည် သဗ္ဗေဟိ၊ အသုံးစုံကုန်သော၊ တေဟိ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊
 ကဘကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံကို၊ အာစိက္ခန္တိ၊ ပြောကြားလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ။

တန္တေ၊ အရှင်တရား၊ အယံပုရိသော၊ ဤသံဃေဝက်ပုတ်နှစ်ခုတို့ဖြင့်
 မိမိဦးခေါင်းကို ကိုယ်အလိုလို ရိုက်ခွဲရသော ယောကျ်ားသည်၊ ပုရေ၊
 ရှေးဘဝ၌၊ မာတရံ၊ မိမိ၏အမိကို၊ ဟိ၊ သတိ၊ ရိုက်ပုတ်ညှဉ်းဆဲခွဲဘူး၏၊
 အယံပုရိသော၊ ဤသလေးစပါး၏ ပြောင်ပြောင် တောက်သော စပါးအ
 ဖျဉ်းတို့ကိုမိမိဦးခေါင်းထက်၌ ကြံ့ဖြန့်သောယောကျ်ားကား၊ ကုရု ဝါဏိ
 ဇေ၊ စဉ်းလဲစဉ်းစားသူတပါးတို့ကိုထည့်ပတ်တတ်သောကုန်သည်သည်
 အဟ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ အယံဣတ္ထိ၊ ဤမိမိကြောသားကြောမွေးကိုလက်သည်း
 တို့ဖြင့်ခြစ်ဖြတ်၍စားတတ်သော မိန်းမသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မံသာနိ၊
 အကျွန်ုပ်တို့၏အိမ်သား အားလုံးတို့၏ အလိုငှါထားအပ်သောအမဲသား
 တို့ကို၊ ခါဒိဘွာ၊ စားပြီ၍၊ ရသောဝါဒေ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့်၊
 ဝဇ္ဇေသိ၊ ထည့်ပတ်၏၊ တန္တေ၊ အရှင်တရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿေ
 သု၊ လူဘို့၌၊ မနုဿဘူတာ၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗကုလဿ၊
 အိမ်၌နေသော လူစပ်လိမ်းကို၊ ဣဿရာ၊ မိုးအုပ်ရသော၊ အဝါရိနိ၊ အိမ်
 ရှင်မသည်၊ အမိုးဖြစ်၏၊ ဥပကာရဏေသု၊ သူတပါး ငှါးတောင်းအပ်ကုန်
 သောအဆောက် အဦတို့သည်၊ သန္တေသု၊ ရှိကုန်သည် ဖြစ်လျက်၊ ပရိဂု
 ဟာမိ၊ လျှို့ဝှက်ဘူး၏၊ ဣတေ၊ ဤအကျွန်ုပ်ဥစ္စာမှ၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစ်စုံတစ်ခု
 လည်း၊ ပရဿ၊ အလိုရှိသော သူတပါးအား၊ မာအဒန္နံ အဒါသိ၊ မပေး
 စဘူး၊ ။ ဇေ၊ ဤသင်တို့အလိုရှိအပ်သော အဆောက် အဦဥစ္စာသည်၊

မမ၊ အက္ခန္တိ၊ ဂေဟေ၊ အိဝိန္ဒ၊ နတ္ထိ၊ မဂ္ဂိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မုသဝါဒေန၊
 မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်၊ ခဝာဒေမိ၊ ဖုံးလွှမ်းဘူး၏။ အဟံ၊ အက္ခန္တိ
 သည်၊ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသောဥစ္စာကို၊ သစေနိဂဟာမိ၊ အကယ်၍လျှို့ဝှက်
 သည်ဖြစ်အံ့။ ဘဝေဘဝေ၊ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်း၌၊ မေ၊ အက္ခန္တိ၏၊ တော
 ဇနံ၊ အစာသည်၊ ဂူထော၊ ကျင်ကြီးသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သပသစ္စ၊ ကျိန်ခြင်းကိုလည်း၊ အကရိ၊ ပြုတူး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ထုရား၊ တဿကမ္မ တဿကမ္မဿစ၊ ထိုသို့လျှို့ဝှက် ဝန်တိုခြင်းတည်း
 ဟူသောကံ၏လည်းကောင်း၊ မုသဝါဒဿစ၊ မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်းတည်း
 ဟူသောမုသဝါဒကံ၏လည်းကောင်း၊ ဥဘယံဥဘယဿ၊ နှစ်ပါးသော၊
 ကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ သာလိနော၊ သလေး
 ဆန်၏၊ သုဂန္ဓံ၊ ကောင်းသော အနံ့ရှိသော၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်၊ မေ၊ အ
 က္ခန္တိ၏၊ ဂူထံ၊ ကျင်ကြီးသည်၊ ဘုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိဝတ္တတိ၊ ပြုတ်ပါ၏။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့သည်၊ အဝဉ္စုာနိ၊ အမောဗာဒနိ၊ အချည်း
 နှီးမရှိကုန်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကမ္မံ၊ ဆည်းပူးသောကံသည်၊ ဗလံ၊
 အကျိုးကို၊ အဒတွာ၊ မပေးမှု၍၊ နဝိနဿတိ၊ မပျောက်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 အဟံ၊ အက္ခန္တိသည်၊ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်သောအနံ့ဖြင့်လှိုင်သော၊ ကိမိ
 နံ၊ ပိုးသောက်အတိအပြည့်ရှိသော၊ မိဉ္ဇံ၊ ကျင်ကြီးကို၊ ဘုဉ္ဇာမိစ၊ စားလည်း
 စားရ၏၊ ဝိဝါမိစ၊ သောက်လည်းသောက်ရ၏။ ဣတိ ဤသို့၊ ဂါထာ၊ ဂါထာ
 တို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဆို၏။

တည္ဗ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အဟန္တိ၊ အဟံ ဟူသည်ကား၊ ဂုတ္တံ၊ သားကို၊
 ဒဿန္တိ၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဟိ သတိတိ၊ ဟိ သတိဟူသည်
 ကား၊ ထာမေန၊ အားအစွမ်းဖြင့်၊ ပရိပေါထေတိ၊ ပုတ်ခတ်၏၊ မုဂ္ဂဇေန၊
 ဆောက်ပုတ်ဖြင့်၊ ပဟရတိ၊ ပုတ်ခတ်၏၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော
 အနက်တည်း၊ ကုဋ္ဌ ဝါဏိဇောတိ၊ ကုဋ္ဌ ဝါဏိဇောဟူသည်ကား၊ ဗာလဝါ
 ဏိဇော၊ မိုက်သောကုန်သည်သည်၊ ဝဉ္စနာယ၊ ထည့်ပတ်သဖြင့်၊ ဝါဏိဇ
 ကော၊ ကုန်သွယ်တတ်သောသူသည်၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ မံသာနိခါဒိတွာတိ၊ မံသာနိခါဒိတွာဟူသည်ကား၊ ပရေဟိ
 သူတပါးတို့၌၊ သာဓာရဏမံသံ၊ ဆက်ဆံသော အသားကို၊ ခါဒိတွာ၊
 စား၍၊ နခါဒိတိ၊ မစားဟူ၍၊ မုသဝါဒေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်၊
 ဝဉ္စေသိ၊ ထည့်ပတ်၏။

အဂါရိနိတိ၊ အဂါရိနိဟူသည်ကား၊ ဂေဟသမ္ဘိနိ၊ အိမ်ရှင်မသည်၊ သန္တေသုဘိ၊ သန္တေသု ဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇမာနေသ္မဝ၊ ထင်ရှားရှိကုန် လျက်သာသျှင်၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ယာစိတဥပ ကနေဏသု၊ တောင်းအပ်သောအဆောက်အဦတို့သည်၊ ပရိဂုဟာမိတိ၊ ပရိဂုဟာမိဟူ သည်ကား၊ ခန့်ခွာဒေသိ၊ ဖုံးလွှမ်းပြီး၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤပရိဂုဟာမိ ဟူသောဝုဒ်ကို၊ ကာလဝိပ္ပလ္လာသေန၊ ကာလဘောက်ပြန် သဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ မာစကိပ္ပိဇ္ဇတောအဒန္တိ၊ မာစကိပ္ပိဇ္ဇတောအဒံဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဣတောသန္တကတော၊ ဤဥစ္စာမှကိပ္ပိမတ္တဗ္ဗိ၊ တစ်စုံတစ်ခုမျှကို လည်း၊ အတ္ထိကဿ၊ အလိုရှိသော၊ ပရဿ၊ သူတပါးအား၊ နအဒေသိ၊ မပေး၊ သာဒေသိတိ၊ သာဒေသိ ဟူသည်ကား၊ ဧတံ၊ ဤသင်တို့ အလိုရှိ သောဥစ္စာသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဂေဟ၊ အိမ်၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မုသာဝါ ဒေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်၊ သာဒေသိ၊ ဖုံးလွှမ်းပြီး၊ ဂူထံမေပရိဝတ္တ တိတိ၊ ဂူထံမေပရိဝတ္တတိ ဟူသည်ကား၊ သုဂန္ဓံ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိ သော၊ သာလိဘတ္တံ၊ သလေးထမင်းသည်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ကမ္မပလေန၊ အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးကြောင့်၊ ဂူထာဘေဝန၊ ကျွင်ကြီး၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပရိဝတ္တတိပရိဏမတိ၊ ညွတ်၏။ ။

အဝဗ္ဗ္ဗာနိတိ၊ အဝဗ္ဗ္ဗာနိဟူသည်ကား၊ အမေဃစာသနိ၊ အချည်းနှီးမရှိ ကုန်၊ အနိပ္ပလ္လာနိ၊ အကျိုးမပေးဘဲမရှိကုန်၊ နဟိကမ္မံဝိနဿတိတိ၊ နဟိကမ္မံ ဝိနဿတိဟူသည်ကား၊ ဟိယံသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယထူပစိတံ၊ အကြင် အကြင် ဆည်းပူးအပ်သော၊ ကမ္မံကံသည်၊ ဖလံ၊ အကျိုးကို၊ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍၊ နဝိနဿတိ၊ မပျောက်ကိမိနန္တိ၊ ကိမိနံဟူသည်ကား၊ ကိမိဝန္တိ၊ ပိုးလောက်ရှိသေး၊ သဗ္ဗာတကိမိကုလံ၊ ဖြစ်သောပိုးလောက်တို့ဖြင့်ဖြှမ်း သော၊ မိဋ္ဌန္တိ၊ မိဋ္ဌံဟူသည်ကား၊ ဂူထံ၊ ကျွင်ကြီးကို၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန် သောစကားရပ်သည်၊ ဟေဗ္ဗာ၊ အောက်၌၊ ဂုတ္တနယတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည် သာလည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကားအတွင်းအပြီးတည်း။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်သည်၊ တဿာပေတိ ယာ၊ ထိုပြိတ္တာမ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တံပဝတ္ထိ၊ ထို အကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသိ၊ ကြား လျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ သမ္ပတ္တပရိ

၄၁၆

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ

သာယ။ ရောက်သာသော ပရိသတ်အား။ ဓမ္မံတရားကိုးဒေသေသိဟော
တော်မူ၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား။
သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကားအပြီး
တည်း။ ထုသပေတဝတ္ထုဝတ္ထုနာ၊ ထုသပေတဝတ္ထု၏အတွင်းသည်။
နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-စူဠဝဂ်-၅-ကုမာရပေတဝတ္ထု

အန္တရေရူပံသုဂတဿဥာဏန္တိန္ဒြေ။ အန္တရေရူပံသုဂတဿဥာဏံ
ဟူသော ဤဝတ္ထုသည်။ ကုမာရပေတဝတ္ထု၊ ကုမာရပေတဝတ္ထုတည်း။
တဿ။ ထိုကုမာရပေတဝတ္ထု၏ဥပ္ပတ္တိ။ ဖြစ်ကြောင်းကား၊ ကာ၊ အဘယ်
နည်း။ ကိရု၊ ကြားရသည်ကား။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဗဟု၊ များစွာ
ကုန်သော။ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့သည်။ ဓမ္မဂဏာ၊ တရားသော
အပေါင်းတို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နဂရေ၊ မြို့၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။
မဏ္ဍပ်ံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ တံ၊ ထိုမဏ္ဍပ်ကို၊ နာနာဝဇ္ဇေဟိ၊
အထူးထူးသောအဆင်းရှိကုန်သော။ ဝတ္ထေဟိ၊ အဝတ်တို့ဖြင့်။ အလင်္ကာ
ရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍။ ကာလဿဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ သတ္ထာရဉ္စ၊
မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းအပေါင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍၊ မဟာရဟဝရပစ္စတ္တေ၊ ကပ္ပတေသု၊ မြတ်
သောသူတို့သာနေခြင်းငှါ ထိုက်သော မြတ်သောအဆင်းတို့ဖြင့် ခင်းအပ်
ကုန်သော။ အာသနေသု၊ နေရာတို့၌။ ဗုဒ္ဓပ္ပရခံ၊ ဘုရားအရှုံးရှိသော။ ဘိက္ခု
သံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ နိယိဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေတော်မူစေ၍။ ဂန္ဓပုပ္ဖံ၊
ဒီဟိနံ၊ သာပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပူဇိတွာ၊ ပူးဇ်ကြကုန်၍။ မဟာဒါနံ၊
ကြီးစွာသော အလှူကို။ မဝတ္ထေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ တံ၊ ထိုကြီးစွာသော
အလှူကို ဖြစ်စေသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အညတရော၊ တယောက်သော။
မန္တေရ မလပရိယုဋ္ဌိတစိတ္တော။ မန္တေရတည်းဟူသော အညစ်အကြေး
သည်သိုးကျင်သော စိတ်ရှိသော၊ ပုရိသော၊ လောက၌သော။ တံသက္ကာ
ရံ၊ ထိုပူးဇ်သကာကို။ အသဟမာနော၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိ၊ အဘယ်။ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
သော၊ ဧတံသက္ကာရံ၊ ဤပူးဇ်သကာကို၊ သင်္ကာရေ၊ တမြက်ချေးရ၌၊
သဋ္ဌိတံ၊ စွန့်ရခြင်းသည်။ ဝရံ၊ မြတ်၏။ ဣ၊ သံ၊ မဏ္ဍကာနံ၊ ဤရဟန်းပြီးပြည်

တို့အားဒိန္နံပေးလှူခြင်းသည်၊ နံတွေဝဝရံမမြတ်၊ ဣတိဤသို့၊ အာဟာ။
 ဆို၏။ တံ၊ ထိုစကားကိုသုတွာ၊ ကြား၍၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့သည်။
 သံဝိဂ္ဂမာနသ၊ ထိက်လန့်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣမိနာပုရိသေန၊
 ဤယောကျ်ားသည်၊ သာရိသံ၊ ဝန်လေးသော၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသုတံ
 ဝတ၊ ပွားများအပ်၏တကား။ ယေန၊ အကြင်သူသည်၊ ဇေ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓ
 ခေ၊ တရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၌၊ အပရန္တံ၊ ပြစ်မှား
 အပ်၏၊ ဣတိဤသို့၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊
 မာရုယာ၊ အမိအား။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍၊ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ၊ ဟံ၊ သင်
 သည်၊ သဿ၊ ကသံဃံ၊ တပည့်သားသံဃာနှင့်တကွသော။ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ခမာပေဟံ၊ ကန်တော့ချသော၊ ဣတိဤသို့၊ အာဟံသု၊
 ဆိုကုန်၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ သာဂူတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ ပဋိသသုဏိတွာ၊
 ဝန်ခံ၍၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ သန္တဇ္ဇေန္တိ၊ ချိန်းခြောက်လျက်၊ သညာပေတွာ၊
 သိစေ၍၊ ဘဂဝန္တဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့ လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊
 ရဟန်းအပေါင်းသို့ လည်းကောင်း၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ပုတ္တေန၊
 သားသည်။ ကတအတ္ထယံ၊ ပြုအပ်သောအပြစ်ကို၊ ဒေသေန္တိ၊ ပြောကြား
 လျက်၊ ခမာပေတွာ၊ သည်းခံစေ၍၊ ဘဂဝေတာစ၊ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း
 ကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဿစ၊ ရဟန်းအပေါင်းအားလည်းကောင်း၊ သတ္တဝ
 ဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ယာဂုဒါနေန၊ ယာဂုအလှူဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊
 အကာသိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ နိရုဓသေဝ၊
 မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ကာလကံတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ ကိလိဇ္ဇကဗ္ဗ၊ ပဇိတိ
 နိယာ၊ ညစ်နွမ်းသော အမှုဖြင့်အယက်မွေးသော၊ ဂဏိကာယ၊ ပြည်တန်
 ဆာမ၏။ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်း၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သာစ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမသည်
 လည်းနံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊ ဇာတမတ္တမေဝ၊ မွေးဖွား ခါမျှသာလျှင်၊ ဒါရကော
 တိ၊ သူငယ်ယောကျ်ားဟူ၍၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ သုသာနေ၊ သင်းချိုင်း၌၊ ဆဒ္ဒာ
 ပေသိ၊ စွန့်စေ၏။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုသင်းချိုင်း၌၊ အတ္တနေဝ
 မိမိ၏၊ ပုညဗလေန၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးကြောင့်။ ဝဟိတာရက္ခော၊ ယူအပ်
 သောအစောင့်အရှောက် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကေနမိ၊ တစုံတခုသောဘေးရန်
 သည်၊ အနုပဒ္ဓုတော၊ မနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မာတု၊ အမိ၏၊ အကေ
 ဝိယ၊ ရင်ခွင်၌ကဲ့သို့၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သုဝိ၊ အိပ်၏။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့
 သည်၊ တဿ၊ ထိုသူငယ်အား၊ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ ဂဏှိသု၊
 ယူကုန်၏။ ဣတိဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဝေသ

၄၁၈

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိသျှံ

ဝါ၊မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗုသသမယေ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌၊ မဟာ
 ကရုဏာသမာပတ္တိတော၊မဟာကရုဏာသမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ထတော်
 မူ၍၊ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်၊ လောကံ၊လောကကို၊ဝေါလောကေန္တော၊
 ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊သိဝထိကာယ၊သင်းချိုင်း၌၊ဆန္ဒိတံ၊စွန့်အပ်
 သော၊တံခါရကံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်တော်မူ၍၊ သူရိယဂ္ဂမနုဝေလ္လာ
 ယ၊နေတက်သောအခါ၌၊ သိဝထိကံ၊သင်းချိုင်းသို့၊ အဂမာသိ၊ကြွသွား
 တော်မူ၏၊ဣဓ၊ဤသင်းချိုင်းသို့၊အာဂတော၊ကြွတော်မူလာသော၊သတ္ထာ
 မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဧတ္ထ၊ဤသို့ ကြွတော်မူလာရာ၌၊ ကာဝိဇ္ဇောန၊အ
 ကြောင်းရှိသည်၊ဘဝိတဗ္ဗံ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့ကြံ၍၊မဟာဇနော၊လူများ
 အပေါင်းသည်၊သန္နိပတိ၊စည်းဝေး၏။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သန္နိ
 ပတိတပရိသာယ၊စည်းဝေးသောပရိသတ်၌၊ အယံခါရကော၊ဤသူငယ်
 ကို၊နုဩညာတဗ္ဗော၊ အယုတ်အားဖြင့် မသိအပ်၊ဣဒါနိ၊ ဟုအခါ၌၊သု
 သာနော၊သင်းချိုင်း၌၊ဆန္ဒိတော၊စွန့်အပ်သည်ဖြစ်၍၊အနာလော၊ကိုးကွယ်
 ရာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ယဒိဝိဗ္ဗိတော၊ အကယ်၍ကားတည်၏၊ပန၊ယင်းသို့ပင်
 တည်သော်လည်း၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ဒိဠ္ဇေဝဓမ္မစ၊ မျက်မှောက်
 သော၊ကိုယ်၏ အဖြစ်၌လည်းကောင်း၊ အဘိသမ္ပရာယဉ္စ၊တမလွန်ဘဝ၌
 လည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဇာရသမ္ပတ္တိံ၊ မြင့်မြတ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ပဋိ
 လဘိဿတိ၊ရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဏ္ဏာ၊မိန့်တော်မူ၍၊ တေဟိမနုဿ
 တိ၊ထိုလူတို့သည်၊ ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရားကို နှုခေါ်အသို့လျှင်၊ ဣမိနာ၊
 ဤသူငယ်သည်၊ သူရိမဇာတိယံ၊ရှေးဘဝ၌၊ ကတံ၊ပြုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ပုဗ္ဗာ၊မေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ ။

ဗုဒ္ဓပရမေသ၊ ဘုရားအရှင်ရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း
 အား၊ဇနတာ၊လူများအပေါင်းသည်၊ဥဇ္ဇာရံ၊မြတ်သော၊ပူဇ်၊ပူဇော်ခြင်းကို၊
 အကာသိ၊ပြု၏၊ တတြ၊ ထိုသို့မြတ်သောအလှူကိုပြုရာ၌၊ အဿ၊ ထိုသူ
 ငယ်၏၊ဝိတ္တံ၊စိတ်သည်၊အညလတ္တံ၊ဘောက်ပြန်ခြင်းသည်၊အဟု၊ဖြစ်ပြီး
 ဖရသံ၊ကြမ်းသော၊အသန္တိ၊ယုတ်မာသော၊ ဝါစံ၊စကားကို၊ အဘာသိ၊
 ဆို၏၊ဣတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသော၊နယနနည်းဖြင့်၊ဒါရုကေန၊သူငယ်
 သည်၊ကတကမ္ပဉ္စ၊ပြုအပ်သောမကောင်းမှုကံ နှင့်လည်းကောင်း၊အာယတိ
 နောင်အခါ၌၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်သော၊ သမ္ပတ္တိဉ္စ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို
 လည်းကောင်း၊ ပကာသေတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ သန္နိပတိတယ၊ စည်းဝေး
 ရောက်လာသော၊ ပရိသာယ၊ပရိသတ်အာ။ အဗ္ဗာသယာနုရူပံ၊ အလို

အဇ္ဈာသယအားလျော်စွာ၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်
မူ၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သာမဏ္ဍိသိကံ၊ ကိုယ်တော်မှပြီး အသီး ထုတ်
အပ်သော၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ သစ္စပရိ
ယောသာနေ၊ သစ္စာကိုပြုပြီးသည်၏ အဆုံး၌၊ စတုရာသီတိယာဝပါဏ
သဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သာသျှင်ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့
အား၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်း၍သိသည်၊ အဟောသိ
ဖြစ်၏။ တဉ္စဒါရကံ၊ ထိုသူငယ်ကိုလည်း။ အသီတိကော၊ နိမိတဝေါ၊ ကုဇ္ဈ
ရှစ်ဆယ်စည်းစိမ်ကြွယ်သော၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ကုဋုမ္ပိကော၊
သူကြွယ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ပုခါဝ၊ မျှော်မှောက်
တော်၌သာသျှင်၊ မသ္မံ၊ ငါ၏၊ ပုစ္ဆော၊ သားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ အဂ္ဂ
ကောသိ၊ ကောက်ယူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧက္ကကေန၊ ဤမျှဖြင့်၊
အယံဒါရကော၊ ဤသူငယ်ကို၊ ရက္ခိတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်ပြီး မဟာဇ
နဿစ၊ လူများအပေါင်း အားလည်း။ အနုဂ္ဂဟော၊ မြီးမြှောက်ခြင်းကို၊
ကတော၊ ပြုအပ်ပြီး။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊
အဂမာသိ၊ ပြန်ကြွတော်မူ၏။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်၊ အပရေန၊ တပါး
သော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ တထိ၊ ကုဋုမ္ပိကော၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊ ကာလကံ
တော၊ သေသည်ရှိသော်၊ နိယျာဒိတံ၊ ဆောင်နှင်းအပ်သော၊ တံခနံ၊ ထိုဥစ္စာ
ကို၊ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊ စိုးအုပ်၍၊ ကုဋုမ္ပိ၊ ဥစ္စာစုကို၊ သဗ္ဗပေန္နော၊ တည်စေ
လျက်၊ တထိ၊ နဂရေလေဝ၊ ထိုမြို့၌သာသျှင်၊ မဟာဝိဘဝေါ၊ များသော
စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒါနာဒိနိရ
တော၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိသည်၌ အမြဲမွေ့လျော်သည်၊ အဟောသိ ဖြစ်၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဓမ္မသဟာ
ယံ၊ တရားသဘင်၌၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ကိံ သ
မုဋ္ဌာပေသုံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်စေကုန်သနည်း။ သဗ္ဗာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
သက္ကသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ အနုကမ္ပကော၊ အစဉ်သနား စောင့်ရှောက်တော်
မူခြင်းသည်၊ အဟောနုန၊ ဪဩအံ၊ သြဘူဟံရှိစွ၊ သာပိနာမဒါရကော၊ ထို
သူငယ်သည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနာသေဝ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ မဟာတိ၊ ကြံစွာသော၊ သမ္ပတ္တိံ၊
စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ပစ္စနုဘဝတိ၊ ခံစား၏။ ဥဋ္ဌာရာနိ၊ မြတ်ကုန်သော၊
ပုညာနိစ၊ ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမုဋ္ဌာပေ
သုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သဗ္ဗာ၊ မြတ်စွာဘုရား

၄၂၀

ပေတဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

သညာ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ တဿ၊ ထိုသူငယ်အား၊ ဧတ္တကာဝ၊ ဤမျှသာ
 လျင်ဖြစ်သော၊ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာသည်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အထခေါ၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ အာယုဟပရိယောသာနေ၊ အသက်၏အဆုံး၌၊ တာဝ
 တိ၊ သာဝနေ၊ တာဝတိ၊ သာနတ်ပြည်၌၊ သက္ကဿဒေဝရညော၊ သိကြား
 နတ်မင်း၏၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတော၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
 မဟတိ၊ ကြီးကျယ်သော၊ နိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်၏စည်းစိမ်ကို၊ ပဗ္ဗိလတိဿ
 တိ၊ ရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ဗျာဒိတ်စကားကြားတော်မူ၏၊ တံ၊ ထို
 စကားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
 မဟာဇနောစ၊ လူများအပေါင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံကာရဏံ၊ ဤအ
 ကြောင်းကိုးသွားမြင်တော်မူ၍၊ ဒီဃဒေသိ၊ အရှည်ကိုမြင်တော်မူသော၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇာတမတ္တသေဝ၊ ဖွားခါမျှသာဖြစ်သော၊
 အာမကသုသာနေ၊ သူ့ကောင်မြှင်ရာ သင်းချိုင်း၌၊ ဆန္ဒိတဿ၊ စွန့်အပ်
 သော၊ အဿ၊ ထိုသူငယ်အား၊ တတ္ထ၊ ထိုသင်းချိုင်းသို့၊ ငတ္တော၊ ကြွေတွား
 တော်မူ၍၊ သင်္ဂဟံ၊ ခြီးဖြင့်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ သက္က၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ဥာဏာပိသေသံ၊ ဥာဏ်တော်အထူးကို၊ ထောမေတွာ၊ ခြီးပွမ်း၍၊
 တသ္မိံ၊ အတ္တဘာဝေ၊ ထိုကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊ တဿ၊ ထိုသူငယ်၏၊ ပဝတ္တိံ၊
 ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ကထေသံ၊ ပြောဆိုကုန်၍၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒီပေ
 န္တော၊ ပြီးတော်မူလိုကုန်သော၊ သင်္ဂီတိကာရာ၊ သင်္ဂီယနာကင်ဆရာတို့
 သည်။

သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊ သဗ္ဗညုတဥာဏ်တော်သည်။
 အန္တေရရူပံ၊ အံဩတ္တယံ၊ သာသတောရှိ၏။ သက္က၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဟော
 ကြားတော်မူ၏။ တထာ၊ ထိုဟောကြားတော်မူတိုင်းသော အခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သောသတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ ဥဿန္တုညာပိ၊ များမြတ်သောကုသိုလ်ရှိကုန်သော်လည်း။
 တဿပုညဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏၊ အလဒ္ဓပစ္စယတာယ၊ အထောင့်အပင့်
 ကိုမဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟိနာ၊ အမျိုးစည်းစိမ်အစရှိသည်ဖြင့်ယုတ်
 ညံ့ကုန်သည်၊ ဟောသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်၊
 ပရိတ္တုညာပိ၊ နည်းသောကုသိုလ်ရှိကုန်သော်လည်း။ တဿ၊ ထိုကုသိုလ်
 ကံ၏၊ မဟာဇုတိကတာယ၊ ခေတ်၏ပြည့်စုံခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်အာနုဘော်
 ကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဇ္ဇာရာ၊ အမျိုးစည်းစိမ် အစရှိသည်ဖြင့်

မြင့်မြတ်ပြန်ပြောကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သိဝဝိကာယ၊ သုဿာန်
 ဌ၊ ဆန္ဒိတော၊ စွန့်ပစ်အပ်သော၊ အယံကုမ္ပဏီ၊ ဤသုဇယံသည်။ ရတ္တိ၊
 ညဉ့်၊ အင်္ဂုဋ္ဌသွေဟာန၊ လက်မမှ ဖြစ်သော အစေးချွေးဖြင့်၊ ယာပေတိ၊ မျှရာ
 ၏၊ ယက္ခဘူတာဝါ၊ ဘီလူးကုမ္ပဏီတို့သည်လည်းကောင်း၊ သရိသပါဝါ၊
 မြွေကင်းသန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကတပုညံ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်း
 မှုရှိသော၊ ကုမ္ပဏီတံကုမ္ပဏီ၊ ထိုသုဇယံကို၊ နိပဟေဋ္ဌဟေယျ၊ မညှဉ်းဆဲ
 ကုန်ရာ၊ သုနခါ၊ ခွေးတို့သည်၊ ဣမဿ၊ ဤသုဇယံ၏၊ ပါဒေသု၊ ခြေဖဝါး
 အပြင်တို့၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇိဝ္ဗာယ၊ ယျာဖြင့်၊ ပလိဟိ၊ သု၊ လျှောက်ကုန်၏။
 ဝေကာ၊ ကျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သိင်္ဂါယာ၊ မြေခွေးတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ နံကုမ္ပဏီ၊ ထိုသုဇယံကို၊ ခာပိဟိ၊ သေယျန္တိ၊ ရန်သူတို့မညှဉ်းဆဲ
 စေကုန်သတည်းဟု နှလုံးပြုကုန်၍၊ ပရိဝတ္တယန္တိ၊ ထိုမှဤမှပြန်သွားလှည့်
 လည်ကုန်၏။ ပက္ခိဝတာ၊ လင်းက စွန့်ရဲအစရှိကုန်သော ငှက် အပေါင်း
 တို့သည်၊ ဝတ္ထာသယံ၊ ကိုယ်ဝန်အညစ် အကြေးကို၊ ဟရန္တိ၊ သုတ်သင်
 ကုန်၏။ ကာကာပန၊ ကျိုးတို့မူကား၊ အက္ခိမလံ၊ မျက်ချေးကို၊ ဟရန္တိ၊ သုတ်
 သင်ကုန်၏။ ကေမိ၊ တစ်တယောက်သောသူတို့သည်။ ဣမဿ၊ ဤသုဇယံ
 အား၊ ရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ နသံပိဒဟိ၊ သု၊ မစီရင်ကုန်၊ ဩသမံဝါ၊
 အနာကိုပျောက်စေတတ်သောဆေးကို လည်းကောင်း၊ သာသပဓူပနံဝါ၊
 မုညှဉ်းဆန်ဖြင့်ထုံခြင်းကို လည်းကောင်း၊ နကဓရာန္တိ၊ မပြုကုန်၊ နက္ခတ္တ
 ယောဂဓိ၊ ဤမည်သော နက္ခတ်ဦးဖွားသည်ဟူ၍ နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်ခြင်းကို
 လည်း၊ နဥဂ္ဂဟေသံ၊ မယူကုန်၊ သဗ္ဗဓညာနိဝိ၊ ဆီနှင့်ယောအပ်ကုန်သော
 ခပ်သိမ်းသောစပါးတို့ကိုလည်း၊ နအာကိရိ၊ သု၊ ကြေဖြန့်ကုန်၊ တော
 ဒိသံ၊ ဤသို့ သတောရှိသော အလွန်ငြိုငြင် ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော၊
 ရတ္တာဘာတံ၊ ညဉ့် အခါ၌သုဿာန်သို့ရောက်သော၊ သိဝဝိကာယ၊ သုဿာန်
 ဌ၊ ဆန္ဒိတံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော၊ နဝနိတဝိဏ္ဏိဝိယ၊ ဆီဦးဆိုင်ကဲ့သို့၊ ပဝေဓမ္မာနံ၊
 အားနည်းသဖြင့်တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိသော၊ သံသယံ၊ အသက်ရှိ၏လော၊ မရှိ၏
 လောဟုတွေးတောတွယ်ရှိသော၊ ဇိဝိတာသဝသေသံ၊ အသက်မျှသာ
 အကြွင်းရှိသော၊ တံကုမ္ပဏီ၊ ထိုသုဇယံကို၊ ဧဝမနုဿဟိ၊ နတ်လူတို့
 သည်၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သော၊ တူရိပညော၊ မြေကြီးအထူနှင့်တူသော
 ပညာရှိတော်မူသော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ
 သေ၏၊ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်တော်မူပြီး၍လည်း၊ အယံကုမ္ပဏီ၊ ဤသုဇယံသည်၊
 ဣမဿနဝေယ၊ ဤသုဇယံပြည်၌၊ အဂ္ဂကုလိကော၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်ဖြင့်

၄၂၂ ပေတဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ။

မြတ်သောအမျိုးရှိသည်။ တဝိသထိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တောဂဂါစ၊ စည်းစိမ်
 ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ တဝိသထိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာက
 ရိ၊ ကြားတော်မူ၏။ တန္တေ၊ ထုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား၊ အဿ
 ကုမာရဿ၊ ဤသူငယ်၏၊ ဝတံ၊ ဆောက်တည်အပ်သောအကျင့်သည်။
 ကိ၊ အဘယ်နည်း၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်သည်၊ ကိ၊ ပန်းအဘယ်
 နည်း၊ အယံကုမာရော၊ ဤသူငယ်သည်။ တောဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော
 ပြည်တန်ဆာမ၏ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း သုဿာန်၌စွန့်ပစ်ရခြင်းဟုဆို
 အပ်သော၊ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါဝုဏိက္ခာ၊ ရောက်ပြီး၍၊ တံတာဒိသံ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို၊ ပစ္စနုတောဿ
 တိ၊ ခံစားရလတ္တံ့၊ အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိဿသုစိဏ္ဏဿ၊
 အဘယ်ဆောက်တည်သော အကျင့်အဘယ်မြတ်သော အကျင့်၏၊ ဝိပါ
 ကော၊ အကျိုးနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆဂါထာ၊ ခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဝေါရံ၊
 ဆိုကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အန္တရေပန္နိ၊ အန္တရေပုံ ဟူသည်ကား၊
 အန္တရိယသဘာဝံ၊ အံဩတ္တပ္ပယ်သောသဘောရှိ၏၊ သုဂတဿဥာဏန္တိ၊
 သုဂတဿဥာဏံဟူသည်ကား၊ အညေဟိ၊ တပါးသောသူတို့နှင့်၊ အဿ
 ဓာရဏံ၊ မဆက်ဆံသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊
 ဥာဏ်တော်သည်၊ အာသယာနုသယဥာဏာဒိသဗ္ဗညုတ ဥာဏမေဝ၊
 အာသယာနုသယဥာဏ်အစရှိသောသဗ္ဗညုတဥာဏ်တော်ကိုသာလျှင်၊
 သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တယိဒံတံဣဒံ
 ဥာဏံ၊ ထိုဥာဏ်တော်သည်၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သောသူတို့၏၊ အဝိသ
 ယဘူတံ၊ အရာမဟုတ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းအံ့၊ သတ္ထာယထာပုဂ္ဂ
 လံဗျာကာသိတိ၊ သတ္ထာယထာပုဂ္ဂလံဗျာကာသိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေန
 ထိကြောင့်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသနာယဝေဥာဏဿ၊ ဒေသနာ
 ဥာဏ်တော်၏သာလျှင်၊ အန္တရိယဘာဝေ၊ အံဩတ္တပ္ပယ်၏အဖြစ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသထိ၊ ပြ၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗျာကရဏံ၊ ဖြေကြားတော်မူခြင်းကို၊ ဒေသန္တော၊
 ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥဿန္တုညာပိ တဝန္တိဟေကေပရိတ္တ ပုညာပိ တဝန္တိ
 ဧကေကတိ၊ ဥဿန္တုညာပိ တဝန္တိဟေကေပရိတ္တပုညာပိ တဝန္တိဟေကေ
 ဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီးတဿ၊ ထိုပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
 သောနည်းဖြင့်၊ ဧဝံဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဥဿန္တု ကုသလဗ္ဗောပိ၊ ဗျာ၊ မြတ်

သောကုသိုလ် တရား ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမံ ဤသောကဋ္ဌံ၊
 ကောဇ္ဈေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ လဒ္ဓပစ္စယတာယ၊
 ရအပ်သောအကြောင်း အသောက်အပင်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တာဒိ
 သဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အပုညဿ၊ မကောင်းမှုကံ၏၊ ငသေန၊
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဇာတိအာဒိနာ၊ အမျိုးအရရှိသည်ဖြင့်၊ နိဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်
 သည်၊ တဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပရိတ္တပုညာပိ၊ အပ္ပတရပုညဓမ္မာပိ၊ အလွန်နည်း
 သောကုသိုလ်တရား ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော၊
 သတ္တံ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ခေတ္တသမ္ပတ္တိအာဒိနာ၊ ခေတ်၏ပြည့်စုံခြင်းအစ
 ရှိသည်ဖြင့်၊ တဿပုညဿ၊ ထိုကောင်းမှု၏၊ မဟာဇုတိကတာယ၊ အာနု
 ဘော်ကြီးမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဇ္ဇာရ၊ မြတ်ကုန်သည်၊ တဝန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သိဝဝိ
 ကာယာတိ၊ သိဝဝိကာယ ဟူသည်ကား၊ သုဿာနေ၊ သုဿာနိဋ္ဌံ၊ အင်္ဂုဠ
 သေဉ္စဟေနာတိ၊ အင်္ဂုဠသေဉ္စဟေနဟူသည်ကား၊ အင်္ဂုဠတော၊ လက်မမှ၊
 ပဝတ္တသေဉ္စဟေန၊ ဖြစ်သောအစေ့ဖြင့်၊ ဒေဝတာယ၊ နတ်၏၊ အင်္ဂုဠတော၊
 လက်မမှ၊ ပဉ္စရိတမိရေန၊ ယိုထွက်သောနှိုရည်ဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နယက္ခဘူတာတိ၊ နယက္ခဘူတာဟူသည်
 ကား၊ ယက္ခဝါ၊ ဘီလူးတို့သည်လည်း၊ ဘူတာဝါ၊ ဘုတ်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ နသရိသပါဝါတိ၊ နသရိသပါဝါ ဟူသည်ကား၊ ယေကေမိ၊ ခပ်
 သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ သရန္တာ၊ တွားကုန်၍၊ ငန္တိန္တိ၊ သွား
 တတ်ကုန်၏၊ နဝိဟေဋ္ဌေယျန္တိ၊ နဝိဟေဋ္ဌေယျံ ဟူသည်ကား၊ နပေါထေ
 ယျံ၊ မပုတ်ခတ်မညှဉ်းဆဲကုန်ရာ။

ပလိဟိံသုပါဒေတိ၊ ပလိဟိံသုပါဒေဟူသည်ကား၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊
 ဇိဌာယ၊ ယျာဖြင့်၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ လေဟိံသု၊ လျက်ကုန်၏၊ ခက်ာတိ၊
 ခက်ာဟူသည်ကား၊ ကာကာ၊ ကျီးတို့သည်၊ ပရိဝတ္တယန္တိတိ၊ ပရိဝတ္တ
 ယန္တိ ဟူသည်ကား၊ နံကုမာရံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သော
 သတ္တဝါတို့သည်၊ မာဝိဟေဋ္ဌေယျန္တိ၊ မညှဉ်းဆဲပါစေ ကုန်သတည်းဟု၊
 ရက္ခန္တာ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်လျက်၊ နိရောဂတာဝဇနနတ္ထံ၊ ရောဂါမရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ ပရိဝတ္တန္တိ၊ လှည့်လည်
 ကုန်၏၊ ဂတ္တာသယန္တိ၊ ဂတ္တာသယံ ဟူသည်ကား၊ ဂတ္တမလံ၊ ကံ့ယံဝန်
 အညစ်အကြေးကို၊ ပက္ခိဂဏာတိ၊ ပက္ခိဂဏာဟူသည်ကား၊ ဂိဇ္ဈကုလော
 လာဒယော၊ လင်းတစွန်ရဲ့အစရှိကုန်သော၊ သကုဏဂဏာ၊ ငှက်အပေါင်း

တို့သည်။ ဟရန္တိတိ၊ ဟရန္တိဟူသည်ကား၊ အပနန္တိ၊ ပယ်ကုန်၏၊ အက္ခိ
 မလန္တိ၊ အက္ခိမလံဟူသည်ကား၊ အက္ခိဂူထံ၊ မျက်ချေးကို။ ကေစိတံ၊
 ကေစိ ဟူသည်ကား၊ ကေစိ။ အချို့ကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊
 အမနုဿာပန၊ နတ်တို့သည်ကား၊ ရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ သံဝိဒဟံ
 သု၊ စိရင်ကုန်၏၊ ဩသန္တိ၊ ဩသဓံဟူသည်ကား၊ တဒါစထိအခါ၌
 လည်းကောင်း၊ အာယတိဉ္စ၊ နောင်အခါ၌လည်းကောင်း၊ အာရေဂျာဝတံ၊
 အနာကင်းခြင်းကိုဆောင်တတ်သော၊ အဂဒံ၊ ဆေးကို၊ သာသပရူပနံဝါ
 တိ၊ သာသပရူပနံဝါ ဟူသည်ကား၊ ဇာတသ၊ ပွေးဖွားသော၊ ခါနကသ၊
 သူငယ်အား၊ ရက္ခဏတ္ထံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုး၌၊ သာသပေန၊ မုနိ
 ညင်းစုဖြင့်၊ ပံရူပနံ၊ အကြင်ထုံခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တမ္ဗိထိ
 မုနိညင်းစုဖြင့် ထုံခြင်းကိုလည်း၊ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်သော သူတို့သည်၊
 နာဟေသံ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိပေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ နက္ခတ္တယောဂမ္ဘိနဥဂ္ဂ
 ဟေသုန္တိ၊ နက္ခတ္တယောဂမ္ဘိ နဥဂ္ဂဟေသံ ဟူသည်ကား၊ နက္ခတ္တယုတ္တမ္ဘိ၊
 နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကိုလည်း၊ နဂဏ္ဍိသု၊ မယူကုန်၊ အသုကမ္ဘိနက္ခတ္တေ၊
 ဤအမည်ရှိသော နက္ခတ်၌၊ အသုကမ္ဘိ တိထံမ္ဘိ၊ ဤအမည်ရှိသောတိထံ၌၊
 အသုကမ္ဘိမဟုတ္တေ၊ ဤအမည်ရှိသော မဟုတ်၌၊ အယံ၊ ဤသူငယ်သည်၊
 ဇာတော၊ ပွေးဖွား၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဇာတကမ္ဘိ၊ ပွေးသောအမှုကိုလည်း၊
 အသ၊ ထိုသူငယ်အား၊ နအကံသု၊ မပြုကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ နသဗ္ဗဓညောနိဝိ အကံရိသုတိ၊ နသဗ္ဗဓညောနိဝိ
 အကံရိသု ဟူသည်ကား၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်
 သောသူတို့သည်၊ အာဒဝသေန၊ ဆေး၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သာသပတေ
 လမိသိတံ၊ မုနိညင်းစုနှင့်ရောသော၊ သာသိအာဒိဓညံ၊ သလေးအစရှိ
 သောစပါးကို၊ အာကိရန္တိ၊ လောင်းကုန်၏၊ တမ္ဗိထိအမှုကိုလည်း၊ မနုဿာ၊
 လူတို့သည်၊ နာကံသု၊ မပြုကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်
 တည်း။ ။

တောဒိသန္တိ၊ တောဒိသံဟူသည်ကား၊ ဇေဝုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 ဥတ္တမကိစ္ဆပတ္တန္တိ၊ ဥတ္တမကိစ္ဆပတ္တံဟူသည်ကား၊ ပရမကိစ္ဆံ၊ လွန်စွာ
 ပြုပြင်ပင်ပန်းခြင်းသို့၊ အာပန္နံ၊ ရောက်သော၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊
 နက္ခပ္ပတ္တံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သော၊ ရတ္တာဘာတန္တိ၊ ရတ္တာဘာတံဟူသည်
 ကား၊ ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်၌၊ အာဘာတံ၊ ဆောင်အပ်သော၊ နဝနိဘဝိဏ္ဏံဝိယာတိ၊
 နဝနိဘဝိဏ္ဏံဝိယဟူသည်ကား၊ နဝနိဘဝိဏ္ဏံသဒိသံ၊ ဆီဦးပိုင်နှင့်တူသော၊

မံသပေသိမတ္တတ္တာ၊ သားတစ်မျှသာဖြစ်သောကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပဝေဓမ္မာနန္တိ၊ ပဝေဓမ္မာနံဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓလတာဝေဓ အားနည်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သံကမ္မမာနံ၊ ကုန်ယှပ်သော၊ သသံသယန္တိ၊ သသံသယံဟူသည်ကား၊ ဇီဝတိနုခေါ၊ အသက်ရှင်သေးသလော၊ နနုခေါ၊ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံသယိတတာယ၊ တွေးတောပည့်မှားသွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သံသယဝန္တိ၊ တွေးတောပည့်မှားသွယ်ရှိသော ဇီဝိတယာဝသေသန္တိ၊ ဇီဝိတယာဝသေသံဟူသည်ကား၊ ဇီဝိတဋ္ဌိတိယာ၊ အသက်တည်ခြင်း၏၊ ဟေတုတူတာနံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ သာဓနာနံ၊ ပြီးစေခြင်းတို့၏၊ အဘာဝေဓ၊ မရှိသဖြင့်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဇီဝိတမတ္တာဝသေသကံ၊ အသက်မျှသာကြွင်းသော၊ အဂ္ဂကုလိကောဘိဿတိဘောဂဝါတိ၊ အဂ္ဂကုလိကောဘိဿတိ ဘောဂဝါဟူသည်ကား၊ ဘောဂနိမတ္တံ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘောဂဿ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဂ္ဂကုလိကောသေဋ္ဌကုလိကော၊ မြတ်သောအမျိုးသည်၊ ဘိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ကိဿပတန္တိ အယံဂါယာ၊ ကိဿဝဝံဟူသောဤဂါယာကို၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေး၊ အထံတော်၌၊ ဋ္ဌိတေဟိ၊ တည်ကုန်သော၊ ဥပါသကေဟိ၊ ဥပါသကာတို့သည်၊ တေန၊ ထိုသူငယ်သည်၊ ကတကမ္မဿ၊ ပြုအပ်သောကံ၏၊ ဝုတ္တာဝသေန၊ မေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ သာစခေါ၊ ထိုဂါယာကိုလည်း၊ သိဝတိကာယ၊ သုသာန်၌၊ သန္နိပတိတေဟိ၊ စည်းဝေးကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါယာ၌၊ ကိဿာဟိ၊ ကိဿဟူသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုသူငယ်အား၊ ကိ၊ အဘယ်နည်း၊ ဝတန္တိ၊ ဝတံဟူသည်ကား၊ ဝတသမာဒါနံ၊ ဆောက်တည်အပ်သောအကျင့်သည်၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ကိဿာဟိ၊ ကိဿဟူသည်ကား၊ ကိဒိသဿ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊ သုစိဏ္ဏဿ၊ လေ့ကျက်အပ်သော၊ ဝတသ၊ ပြုဟူစရိယဿစ၊ မြတ်သောအကျင့်၏လည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဘတ္တိ၊ ဝိဘတ်ကို၊ ဝိပရိနာမေတွာ၊ ဘော်ပြန်စေ၍၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တောဒိသန္တိ၊ တောဒိသံဟူသည်ကား၊ ဂဏိကာယ၊ ပြည်တန်ဆာမ၏၊ ကုန္တိယာ၊ ဝမ်၊ ၌၊ နိဗ္ဗတ္တနံ၊ ဖြစ်ချခြင်း၊ သုသာဓနသုသာန်၌၊ သဒ္ဓနံ၊ စွန့်ပစ်ခြင်း၊ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဗုသနန္တိ၊ ဗုသနံဟူသည်ကား၊ အနတ္တံ၊ အကျိုးမဲ့သို့၊ တာဒိသန္တိ၊ တာဒိသံဟူသည်

ကား၊ တထာဂ္ဂပုံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အင်္ဂုဋ္ဌသေနဟေန၊ လက်မမှထွက်သော အစေးဖြင့်၊ ဓုတ္တိံ၊ ညဉ့်၌၊ ယာပတိ၊ ယုတ၏၊ ဣတိ အာဒိနာစ၊ ဤသို့ အာရိသညံဖြင့်လည်းကောင်း၊ အယံ ကုမာရော၊ ဤသူငယ်သည်၊ ဣမဿ နဂဓဿ၊ ဤမြို့၌၊ အဂ္ဂကုလိကော၊ မြတ်သော အမျိုးသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ အာဒိနာပ၊ ဤသို့ အာရိသညံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓုတ္တပကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒ္ဓိန္တိ၊ ဣဒ္ဓိ ဟူသည်ကား၊ ဒေဝိဒ္ဓိံ၊ နတ်၏တန်ခိုးကို၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၏စည်းစိမ်ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေဟိ ဥပါသကေဟိ၊ ထိုဥပါသကတို့သည်၊ ဓုဠာမေးအင်္ဂသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗျာကာယိ၊ ဖြေကြား၏၊ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို၊ ဒသေန္တာ၊ ပြလိုကုန်သော၊ သင်္ဂီတိကာရာ၊ သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်။ ။

ဥပါသကာ၊ ဥပါသကတို့၊ ဓုဠေ၊ ရှေး၌၊ ဇနတဿ၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓပရမဿ၊ ဘုရားအရှေ့ရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းယောကျ်ားအပေါင်းအား၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ ပြန်ပြောသော၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာယိ၊ ပြု၏၊ တတြ၊ ထိုသို့လူဒါနံ၊ ပူဇော်ရာ၌၊ အဿ၊ ထိုသူငယ်၏၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ အညထတ္တံ၊ တောက်ပြန်သည်၏အဖြစ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ အသန္တိ၊ သူတော်မဟုတ် ယုတ်သော သူတို့သာဆိုအပ်သော၊ ဗရသံ၊ ကြမ်းပြုတ်သော၊ ဝါစံ၊ ကောင်းကို၊ အဘာသိ၊ ဆိုဘူး၏၊ သော၊ ထိုသူငယ်သည်၊ ဓုဠေ၊ ရှေးတဝ၌၊ တံဝိတက္ကံ၊ ထိုမကောင်းသော အကြံကို၊ ပဒိုဝိနေ၊ ဧယိတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌၊ ပီတိပဿာဒံ၊ နှစ်သက်ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ပဒိုလန္ဒါပဒိုသဘိတွာ၊ ရပြန်၍၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝသန္တံ၊ နေတော်မူသော၊ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို၊ သတ္တဓုတ္တိံ၊ ခုနစ်ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ယာဂုယာ၊ ယာဂုဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ တံ၊ ထိုစိတ်၏ ကြည်ညိုခြင်းနှစ်သက်ခြင်း ယာဂုကို ပေးလှူခြင်းသည်လည်း၊ ဖြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်တည်း၊ အယံ၊ ဤသူငယ်သည်၊ ဇေတဝိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပိ၊ ဝက်တွာ၊ ရောက်ပြီး၍၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ တံတာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဣဒ္ဓိံ၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို၊ ပစ္စန္ဒဘောဿတိ၊ ခံစားရလတ္တံ့၊

အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ တဿသုစိတ္တဿ၊ ထိုဆောက်တည်
 အပ်သောအကျင့်မြတ်သောအကျင့်၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးပင်တည်း။ ။
 ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့၊ သော၊ ထိုသူငယ်သည်၊ ဝဿသတံ၊ အနှစ်
 တရာတို့ပတ်လုံး၊ ဣဇေ၊ ဤလူ့ပြည်၌သာလျှင်၊ သဗ္ဗေဟိကာမေဟိ၊ ခပ်
 သိမ်းသော အလိုရှိအပ်သည် စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့၌၊ သင်္ခေတုတော၊
 ပြည့်စုံသျက်၊ ဌတွာန၊ တည်၍၊ ကာယဿ၊ ကံ့ယံခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်
 သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အဘိသမ္ပရာယံ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ ဝါသဝဿ၊
 လိကြားမင်း၏၊ သဘဗျတံ၊ အပေါင်းအပေါ်၏ အဖြစ်သို့၊ ဝတ္ထုတိ၊ ရောက်
 သက္ကံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတေသ္မာဂါထာ၊ သေးငယ်တို့ကို၊ အေဝါစံ၊ ဆို
 ကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဇနတာတိ၊ ဇနတာဟူသည်ကား၊ ဇနသမုဒယော၊
 လူအပေါင်းသည်၊ ဥပါသကဝဏော၊ ဥပါသကာအပေါင်းသည်၊ ဣဘိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း၊ တတြာတိ၊ တတြ
 ဟူသည်ကား၊ တသံပုဇာယံ၊ ထိုပူဇော်ရာ၌၊ အဿာတိ၊ အဿဟူသည်
 ကား၊ တဿ ဒါရကဿ၊ ထိုသူငယ်၏၊ စိတ္တဿအဟု အညထက္ကန္တိ၊
 စိတ္တဿအဟုအညထက္ကဟူသည်ကား၊ ဝုရိမဘဝသ္မိံ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဗိပ္ပဿ၊
 စိတ်၏၊ အညထာဘာဝေါ၊ ဖေါက်ပြန်သောအဖြစ်သည်၊ အနာဒရောအဂါ
 ရေဝါ၊ မရှိသေခြင်းသည်၊ အပစ္စယော၊ အကြောင်းဟုတ်သည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ အသတ္တိန္တိ၊ အသတ္တိ ဟူသည်ကား၊ သာဓုသဘာယ၊ ကောင်း
 သောသဘင်၌၊ သာဝေတုံ၊ ကြားခြင်းငှါ၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်သော၊ ဖရုသံ၊
 ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဝါစံ၊ စကားတို့၊ အဘာသိ၊ ဆို၏။ ။ သောတိ၊ သော
 ဟူသည်ကား၊ သောအယံ၊ ထိုသူငယ်သည်၊ တံဝိတက္ကန္တိ၊ တံဝိတက္ကဟူ
 သည်ကား၊ ပါပကံ၊ ယုတ်သောသော၊ တံဝိတက္ကံ ထိုအကြံကို၊ ပဋိဝိနာဒယိ
 တွာတိ၊ ပဋိဝိနာဒယိတွာဟူသည်ကား၊ မာတရာ၊ အမိသည်၊ ကတာယ၊
 ပြုအပ်သော၊ ပညတ္တိယေ၊ သိစေခြင်းဖြင့်၊ ဝုပဿမေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍၊ ဝိပ္ပုဋိ
 သာဒံပဋိလဒ္ဓါဘိ၊ ဝိပ္ပုဋိသာဒံပဋိလဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ဝိတိဉ္စ၊ နှစ်သက်ခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿာဒဉ္စ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပဋိလသိ
 တွာ၊ တာဝန်ရ၍၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ယာဂုယောဥပဋ္ဌာသီတိ၊ ယာဂုယော
 ဥပဋ္ဌာသီဟူသည်ကား၊ ယာဂုဒါနေန၊ ယာဂုအလှူဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကျွေး
 ၍၊ သတ္တုက္ကန္တိ၊ သတ္တုက္ကံ ဟူသည်ကား၊ သတ္တုဒိဝသေ၊ ခုနစ်နေ့တို့
 ပတ်လုံး။ ။

တဿဝတံတံပန ဗြဟ္မစရိယန္တိ။ တဿဝတံတံပန ဗြဟ္မစရိယံ ဟု
 သည်ကား၊မယသ၊ငါသည်။ ဟောဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ ဝတ္ထုပွက၊ရံ၊ဆိုအင်ငြီး
 သောအပြားရှိသော၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊စိတ္တဿ၊စိတ်၏၊ တံပဿာဒနဉ္စ၊ထို
 ကြည်ညိုခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ တံဒါနဉ္စ၊ ထိုယာဝုဇလှသည်၎င်း၊
 ဣမဿ ဝုပ္ပလဿ၊ ဤဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝတံ၊ အကုဋ်တည်း၊ တံစ၊ ထိုကြည်
 ညိုနှစ်သက်ခြင်းအလှူပေးခြင်းသည်လည်း၊ဗြဟ္မစရိယံ၊မြတ်သောအကုဋ်
 တည်း၊အညံ့ တပါးသော၊ကိပ္ပိ၊တရံတရသောကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်။
 နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဌတွာနာတိ၊
 ဌတွာနဟုသည်ကား၊ယာဝ အယုဟပရိယောသာနာ၊အသက်တရာဆုံး
 သည်တိုင်အောင်၊ဣဓေဝမနုဿံသေလကေ၊ဤလူ၊ပြည်၌သာလျှင်၊ဌတွာ၊
 တည်၍၊ အဘိသမ္ပရာယန္တိ၊ အဘိသမ္ပ-ငှယ်ဟုသည်ကား၊ ဝုနုတ္တဝေ၊
 တဘန်ဘဝသစ်၌၊ သဟဗျတံဂစ္ဆတိဝါသဝဿာတိ၊သဟဗျတံဂစ္ဆတိ
 ဝါသဝဿ ဟုသည်ကား၊ ဒေပါနမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊
 သက္ကဿ၊ သိကြား၏၊ ဝုတ္တဘာဝေန၊ သား၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သဟဘာဝံ၊အ
 ပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့၊ဂမိဿတိ၊ရောက်လတ္တံ့၊ ဣဒံ၊ဤဂစ္ဆတိဟူသော
 ဝုန်သည်၊အနာဂတတ္ထေ၊အနာဂတ်အနက်၌၊ ပစ္စုပ္ပန္နကာလဝစနံ၊ပစ္စုပ္ပန်
 ကာလ ဘိဟောသောဝုန်တည်း၊သေသံ၊ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်။
 သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနခေဝ၊ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ဤ
 သည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ကုမာရပေတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ၊ ကုမာရပေတ
 ဝတ္ထု အဖွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၃-ရုဒ္ဓဝဂ်-၆-သေရိနိပေတိဝတ္ထု၊

နဂ္ဂါဒုဗ္ဗဏ္ဏရူပါသီတိအုဒံ၊ နဂ္ဂါဒုဗ္ဗဏ္ဏရူပါသီအစရှိသောဤပေတဝတ္ထု
 ကိုး သတ္တရံ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန်ကျောင်းတံ၌၊
 ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သေရိနိပေတိ၊သေရိနိပြိတ္တာမကံ၊
 အာရုတ္တ၊အကြောင်းပြု၍ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ကိရ၊ချွေ၍ပြဦးအံ့၊ကုရ
 ရုဋ္ဌေ၊ကုရုတိုင်း၌၊ဟတ္ထိနိပုဓရ၊ဟတ္ထိနိမြို့၌၊သေရိနိနာမ၊သေရိနိမည်သော၊
 ဧကော၊တယောက်သော၊ရူပပဇိဝိနိ၊ပြည်တန်ဆာမသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်
 ၏၊ တတ္ထစ၊ထိုဟတ္ထိနိမြို့၌လည်း၊ ဥပေါသထကရဏတ္ထာယ၊ဥပုသ်ပြုအံ့
 သောဌ၊တတောတတော၊ထိုထိုအရပ်၌၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊ သန္နိ

ပကိံသု၊စည်းဝေးကုန်၏။ ဗုဒ္ဓ၊တဘန်၊ မဟာဘိက္ခုသန္နိပါတော၊ကြီးစွာ
သောရဟန်းအစည်းအဝေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ထိုရဟန်းအ
စည်းအဝေးကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊မနုဿာ၊လူတို့သည်။ တိလတဏှ၊လောမိဉ္ဇ၊
နှမ်းဆန်အစရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ သပ္ပိဒမိမရအာဒိဉ္ဇ၊ထောပတ်နှိုင်း
ပျားအစရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ဗေဟံ၊ချားစွာသော၊ ဒါနုပကရဏံ၊အလှူ
၏အသေအဦးကို၊ သဇ္ဇေတွာ၊စီရင်၍၊မဟာဒါနံ၊ကြီးစွာသောအလှူကို၊
ပသတ္တေသုံ၊ဖြစ်စေကုန်၏။ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ သာဂဏိ
ကာ၊ထိုပြည်တန်ဆာမသည်၊ အသဒ္ဓါ၊ယုံကြည်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပ
သန္နာ၊ မကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ မန္တရမလ ပရိယုဋ္ဌိတစိတ္တာ၊ မန္တရ
တည်းဟူသော အညစ်အကြေးသည် ထိုးကျင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ကေဟိမိ၊အချို့ကုန်သော၊မနုဿေဟိ၊လူတို့သည်၊ တံ၊ထိုပြည်တန်ဆာမ
ကို၊ဇေဟိ၊သာလှည့်၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ဣဒံဒါနံ၊ဤအလှူကို၊ အနုမောဒါဟိ၊
ဝမ်းမြောက်လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥဿာဟိတာဝိ၊တိုက်တွန်းအပ်ကုန်သော်
လည်း၊မုဏ္ဍကာနံ၊ဦးပြည်းဖြစ်ကုန်သော၊သမဏာနံ၊ရဟန်းတို့အား၊တေန
ဒိန္နနံ၊ ထိုသို့ပေးလှူခြင်းဖြင့်၊ ကိံ၊အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
အပ္ပသဒဓမ္မေ၊မကြည်ညိုခြင်းကိုသာလျှင်၊နေသံ၊ထိုလူတို့အား၊သမ္ပဝေ
ဒေသိ၊ပြောကြား၏။ အပ္ပမတ္တဿ၊အနည်းငယ်မျှသောလှူဘွယ်ကို၊ ဗရိစ္စာ
ဂေါ၊စွန့်ခြင်းသည်၊ကုတော၊အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊သာ၊ထိုပြည်တန်ဆာ
မသည်၊အပနေ၊တပါးသော၊သမယေန၊အခါ၌၊ကာလကံတွာ၊သေခြင်း
ကိုပြု၍၊ အညတရဿ၊တယောက်သော၊ ပစ္စန္တနုရဿ၊ပစ္စန္တရ်မြို့၏၊
ပရိက္ခာပိဋ္ဌေ၊ကျုံးအပြင်၌၊ ပေတိ၊ပြိတ္တာမသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊
ဖြစ်၏။ အထ၊ထိုအခါ၌၊ ဟတ္ထိနိပုရပါသိ၊ဟတ္ထိနိမြို့၌နေသေး။ အညတ
ရော၊တယောက်၊ ဥပါသကော၊ဥပါသကာသည်၊ ဝါဏိဇာယ၊ကုန်သွယ်
ခြင်း၌၊တံနဂရံ၊ထိုမြို့သို့၊ဂစ္ဆာ၊သွား၍၊တ္ထိယာ၊ညဉ့်၏၊ပစ္စ၊သသမယေ၊
ရိပ်းသောက်အခါ၌၊ပရိက္ခာပိဋ္ဌေ၊ကျုံးအပြင်သို့၊တာဒိသေန၊ထိုသို့သဘော
ရှိသော၊ပယောဇနေန၊အကျိုးဖြင့်၊ဘတော၊သွား၏၊သာ၊ထိုပြိတ္တာမသည်၊
တတ္ထ၊ထိုကျုံးအပြင်၌၊ တံ၊ထိုဥပါသကာကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ သဇ္ဇာနိတွာ၊
သိ၍၊နဂါ၊အဝတ်မရှိသည်၊အပ္ပိတ္တစမတ္တာဝသေသသရိရာ၊ အရိုးအရေ
သာကြွင်းသောကိုယ်ရှိသည်၊အတိဝိဂစ္ဆ ဒဿနာ၊ အလွန်စက်ဆုပ်ဖွယ်
သောအဆင်ရှိသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊အနီး၌၊ဌတွာ၊ရပ်၍၊အတ္တာ

နံ။မိမိကိဝိတ်ကိုးဒေသသိ၊ပြု၏။သော၊ထိုဥပါသကာသည်၊တံ၊ထိုပြိတ္တာမ
ကိုးဒေသ၊မြင်၏။

၉ ဥပ္ပါယုဒ္ဓိကေ၊ထွက်သောနံပါးရှိသော၊ ကိသိကေ၊အရိုးအရေအကြော
မှသာ အကြွင်းရှိသောအလွန် ကြိုတိသောကိဝိတ်ရှိသော၊ ဘောတိ၊ဣတ္ထိ၊
အိုမိန်းမ၊တံ၊သင်သည်၊ နဂ္ဂါ၊အဝတ်မရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ဖြစ်၏၊ဗုဗ္ဗဏ္ဏ
ရူပါ၊မလှသော အဆင်းသဏ္ဌာန် ရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ဖြစ်၏၊ ကိသာ၊
ကြိုတိသည်လည်း၊ အသိ၊ဖြစ်၏၊ မေနိသန္တတာ၊ အကြော ဖြိုင်းပြိုင်းထ
သောကိဝိတ်ရှိသည်၊ အသိ၊ဖြစ်၏၊ကာနု၊အဘယ်အမည်ရှိသော၊ တံ၊သင်
သည်၊ဣဒေ၊ဤအရပ်၌၊ တိဋ္ဌသိ၊တည်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂါထာယ၊ဂါ
ထာဖြင့်၊ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊သာဝိ၊ထိုပြိတ္တာမသည်လည်း၊ဒေသ၊ထိုဥပါသကာ
အား၊ ၁။ဘဒ္ဒန္တ၊အရှင်ကောင်း၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ဗုဂ္ဂတာ၊မကောင်း
မှုကိုပြုသောသူတို့၏ဖြစ်ရာအပါယ်သို့လားသော၊ ယမလောကိကာ၊ ယမ
လောကဟု ဆိုအပ်သော ပြိတ္တာတုံ၌ အကျုံး ဝင်သဖြင့် သိအပ်သော၊
ပေတိ၊ပြိတ္တာမသည်၊ အမိ၊ဖြစ်၏၊ သာအဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ပုရေ၊ရှေး
ဘဝ၌၊ ပါပကမ္မံ၊ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာ
န၊ပြုခြင်းကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤသင်တို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊
ပြိတ္တာတုံ၌၊ ဂတာ၊ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂါထာယ၊ဂါထာ
ဖြင့်၊အတ္တနံ၊မိမိကိဝိတ်ကို၊ပကာသေတိ၊ပြု၏၊ပုန၊တဖန်၊တေန၊ထိုဥပါသ
ကာသည်၊ ၂။ဘောတိပေတိ၊အိုပြိတ္တာမ၊ကိံနု၊အသို့နည်း၊တယာ၊သင်
သည်၊ပုရေ၊ရှေးဘဝ၌၊ကာယေန၊ကိဝိတ်ဖြင့်၊ဗုက္ကဋ္ဌံ၊သူ၏အသက်ကိသတ်
ခြင်းအစရှိသောကာယဗုဒ္ဓိစိုက်ကိုး ကတံ၊ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ဝါစာယ၊နှုတ်
ဖြင့်၊ဗုက္ကဋ္ဌံ၊မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်း အစရှိသောဇမီဗုဒ္ဓိစိုက်ကို၊ကတံ၊ပြုခဲ့ဘူး
သလော၊ မနုဿ၊စိတ်ဖြင့်၊ ဗုက္ကဋ္ဌံ၊သူတပါး၏စည်စိမ်ကိုမိမိသို့ရှေးရှုကြံ
ခြင်းအစရှိသောမနောဗုဒ္ဓိစိုက်ကို၊ကတံ၊ပြုအပ်သလော၊ ကိသာကမ္မဝိပါ
ကေန၊အဘယ်မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ တံ၊သင်သည်၊ဣတော၊
ဤငါတို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ပေတလောကံ၊ပြိတ္တာတုံ၌၊ဂတာ၊ပဋိသန္ဓေအား
ဖြင့်ဖြစ်ရှာလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ ကတကမ္မံ၊
ပြုအပ်သောမကောင်းမှုကံကို၊ပုစ္ဆိတွာ၊မေး၍၊ ၃။ဘဒ္ဒန္တ၊အရှင်ဥပါသ
ကာ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အနာဝဇေသု၊ တစ်တ
ယောက်သောသူသည်မျှမဖြစ်အပ်ကုန်သော၊ တိဋ္ဌေသု၊မြစ်ရေကန်အစရှိ
သောဆိပ်တို့၌၊မနုဿေဟိ၊လူတို့သည်၊ဝိဿရိတံ၊မေ့ရစ်အပ်သောတစ်

ထသိုသောဝတ္ထုကို၊ လဘောယျန္တိ၊ ရုဌာဒန္တလည်းမသိဟုနှုတ်ပြု၍၊ အစုမ
သကံ၊ ဝဲဝက်မျှသော ဥစ္စာကိုလည်း၊ ဝိဝိနံ၊ ရှာဖွေလည်းပူး၏၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဒေယျမဓ္မေသု၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့သည်၊
သန္တေသု၊ ရှိကုန်လျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗီဇံ၊ ထမလွန်လောကသုဂတိတဝ
၌ တည်ခြင်း၊ အကြောင် ဖြစ်သော ကောင်းမှုကို၊ နာကာသိ၊ မပြု၊
ဘန္တေ၊ အရှင်ဥပါသကာ၊ နုဒါနံ၊ ယခုဘဝ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တသိ
တာ၊ ရေမွတ်သည်ဖြစ်၍၊ နဒိ၊ မြစ်သို့၊ ဝိ၊ ထုံသောက်ခြင်းငှါ၊ ဥပေမိ၊
ကပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပါပကဓ္မေန၊ မကောင်းမှုကံကြောင့်၊ နဒိ၊
မြစ်သည်၊ ရိတ္တကာ၊ ရေမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဝတ္တတိ၊ ညွှတ်၏၊ ဥဇ္ဈေသု၊ နေပူ
သောအခါတို့၌၊ သာယံ၊ အနံ့ပျံ့သို့၊ ဥပေမိ၊ ကပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ အာတပေါ၊
နေပူသည်၊ ပရိဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္ထိဝတ္ထော၊ မီးပူနှင့်တူသော၊ ဝါတောစ
လေသည်လည်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဒဘန္တေ၊ လောင်လျက်၊ ဥပဝါယတိ၊
ကပ်လာ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဥပါသကာ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧတံ၊ ဤသို့
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ ဒုက္ခဗ္ဗ၊ ရေမွတ်ခြင်းအစရှိသောဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊
တတော၊ ထိုထက်၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာကြမ်းကြုတ်သော၊ အညံ့၊ တပါး
သော၊ ဒုက္ခဗ္ဗ၊ ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ အနုဘဇတံ၊ ခံစားခြင်းငှါ၊ အရံ
ဟာမိ၊ ထိုက်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဥပါသကာ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣတော၊ ဤ
အရပ်မှ၊ ဂစ္ဆံန၊ သွား၍၊ ဟတ္ထိနံ၊ ဟတ္ထိနံပြည်သို့၊ ငတွာ၊ ရောက်၍၊
မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ ဝန္တေ၊ ပြောဆိုပါလေ၊ အယျ၊ အရှင်
မ၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ မကောင် မှုကိုပြုသောသူတို့၏လားရာအပါယ်၌ဖြစ်သော၊ ယမ
လောကီကာ၊ ယမလောကဟုဆိုအပ်သော၊ ပြိတ္တာဝံ၊ အကျုံးဝင်သဖြင့်
သိအပ်သော၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တေ၊ သင်၏၊ ဗိတာ၊ သိမ်းကိုး
မယာ၊ ငါသည်၊ ဗိဇ္ဇာစ၊ မြင်လည်းမြင်ခဲ့၏၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏အ
ကြောင်းဖြစ်သော မကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာန၊ ပြုလေသော ကြောင့်၊
ဣတော၊ ဤငါတို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာဝံ၊ ဂတာ၊ ပရိ
သန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ရှာလေ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဥပါသကာ၊ တေ၊ သင်၏၊
ဗိတာ၊ သိမ်းသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ငလ္လကံ၊ သာ
အိပ်ရာပလ္လင်၏၊ ဟေဋ္ဌတော၊ အောက်မှ၊ နိက္ခိတ္တာနံ၊ မြှုပ်ထားအပ်ကုန်
သော၊ စတ္တာရိသတသ ဘဿာနိ၊ လေးသိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊
မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဓနာနိစ၊ ဥစ္စာတို့သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ တံ၊ ထို
ဥစ္စာကို၊ ဣတ္ထံ၊ ဤမည်သောအရပ်၌၊ နက္ခိတ္တံ၊ မြှုပ်ထားအပ်၏ဟူ၍၊ မေ၊ အ

၄၃၂ ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကျွန်ုပ်၏၊ မာတုယာ၊ အမိအား၊ အနက္ခာတဉ္စ၊ ကြားလည်းမကြားအပ်ခဲ့၊
 တသော၊ ထိုမြုပ်ထားအပ်သော ဥစ္စာမှ၊ ဧကဒေသံ၊ အချို့ကို၊ ဂဟေတွား
 ယူ၍၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဥဒ္ဓိသ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဧေတု၊ ပေးပါစေ၊
 တသော၊ ထိုအကျွန်ုပ်အမိအားလည်း၊ ဇီဝိကာ၊ အသက်မွေးကြောင်း
 သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူ
 ကို၊ ဒတွားပေးဉ္စ၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အန္ဓာဒိသတု၊ အမျှလည်းအမျှ
 ပေးဝေပါစေ၊ တဒါ၊ ထိုအမျှပေးဝေသောအခါ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိနိ၊ ခပ်သိမ်းသောစည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
 သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဟေသံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ ဝုတ္တာစ၊
 ငါ့ကိုမှီလိုက်၍ဟူ၍သည်။ ဝဇ္ဇသိ၊ ပြောဆိုပါလေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဟိ
 ဆဟိဂါထာဟိ၊ ဤခြောက်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတကဗ္ဗဇ္ဇေ
 ဝ၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုကံကိုလည်းကောင်း၊ ဝုန၊ တတနံ၊ တေန၊ ထိုဥ
 ပါသကာသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော၊ အတ္တဉ္စ၊ အ
 ကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ အာစိက္ခိ၊ ပြောကြား၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အနာဝါဇေသုတိ၊ အနာဝဇေသုဟူသည်ကား၊
 ကေနမိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ အနိဝါရိတေသု၊ မမြစ်အပ်ကုန်
 သော၊ နဒီတဉ္စကာဒိနံ၊ မြစ်တဘက်စည်းကန်အစရှိသည်တို့၏။ တိတ္ထပ
 ဒေသေသု၊ ဆိပ်အရပ်တို့တွင်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊
 နှာယန္တိ၊ ရေချိုးကုန်၍၊ ဥဇာကကိစ္စံ၊ ရေကိစ္စကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တာဒိ
 သေသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌၊ ဝိစိနိံ၊ အစုမာသ
 ကန္တိ၊ ဝိစိနိံ အစုမာသကံဟူသည်ကား၊ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်၊ ဌပေတွာ
 ထား၍၊ ဝိဿရိတံ၊ မေ့ရစ်သေး၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ အဝိ
 နာမသဘောယျံ၊ ရေငြားအုံလည်းမသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လောတာဘိတုတာ၊ လော
 တသည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အစုမာသကမတ္တန္တိ၊ ဝဲဝက်မျှကိုလည်း၊
 ဝိစိနိံ ဂပေသိံ၊ ရှာပြီ၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အနာဝဇေသုတိ၊ ဧတ္ထသုတိ၊
 အနာဝဇေသုတိတ္ထေသု ဟူသည်ကား၊ ဥပသကံမနေန၊ ကပ်သဖြင့်၊ ကေန
 မိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ အနိဝါရိတေသု၊ မတားမြစ်အပ်ကုန်
 သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ပယောဂါသယသုဒ္ဓိယာ၊ သုံ့လအလိုအာ
 သယစင်ကြယ်ခြင်း၏၊ ကာရဏာဘာဝေန၊ အကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တိတ္ထ
 ဘူတေသု၊ ဆိပ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာဗြာဟ္မဏေသု၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ထင်ရှားရှိကုန်လျက်၊ ဝိစိနိံ အစုမာသကန္တိ၊ ဝိစိနိံ

အဗ္ဗမာသကံဟူသည်ကား၊ မန္တရမလပရိယုဋ္ဌိတမိတ္တာ၊ မန္တရတည်း
 ဟူသောအညစ်အကြေးသည်ထိုးကျင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကသမိ၊
 တရံတယောဂ်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များအား၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရသော ဝတ္ထု၊
 ကို၊ အဓေန္တိ၊ မပေးလှူဘဲ၊ အဗ္ဗမာသကမ္ပိ၊ ဝေဇာနိလည်းဖြစ်သော၊ ပိသေ
 သံ၊ ထူးသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ နဝိမိနံ၊ နသမ္ပိနံ၊ မဆည်းပူးခဲ့၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ သန္တေသုဒေယျဒမ္ပေသု ဒီပံနာကာသိမတ္တနောတိ၊ သန္တေသု
 ဒေယျဒမ္ပေသုဒီပံနာကာသိမတ္တနောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး ၊

တသိတာတိ၊ တသိတာ ဟူသည်ကား၊ ပိပါသိတာ၊ မွတ်သိပ်သည်၊
 ရိတ္တကာတိ၊ ရိတ္တကာ ဟူသည်ကား၊ ကာကပေယျာ၊ ကျိုးသောက်နိုင်
 အောင်၊ သန္ဓမာနာပိ၊ စီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ နဒီးဖြစ်သည်၊ မမ၊ အက္ခန္တင်
 ၏၊ ပါပကမ္ပေန၊ မကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဥဒကေန၊ ရေသည်၊ ရိတ္တာတုန္တိ၊
 အချည်းနှီး၊ ဝါလုကမတ္တာ၊ သဲမျှသည်၊ ဟုက္ခာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိဝတ္တတိ၊ ညွှတ်၏၊
 ဥဗ္ဗေသုတိ၊ ဥဗ္ဗေသုဟူသည်ကား၊ ဥဗ္ဗသမယေသု၊ ပူသောအခါတို့၌၊
 အာတပေါပရိဝတ္တတိတိ၊ အာတပေါပရိဝတ္တတိဟူသည်ကား၊ ဆာယာ
 ဌာနံ၊ အရိပ်ရှိရာအရပ်သို့၊ မယိ၊ ငါသည်၊ ဥပဂတာယ၊ ကပ်သည်ရှိသော်၊
 အာတပေါ၊ နေပူသည်၊ သမ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏ ၊

အဂ္ဂိဝဇ္ဈောတိ၊ အဂ္ဂိဝဇ္ဈော ဟူသည်ကား၊ သမ္ပုသေသန၊ အဝေတ္တအား
 ဖြင့်၊ အဂ္ဂိသဒိသော၊ မီးနှင့်တူသော၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဒဟန္တောဥပဝါ
 ယတိတိ၊ ဒဟန္တောဥပဝါယတိဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတေဉာဏန္တေအရ၊
 ဟာမိတိဇ္ဈေ၊ ဧတေဉာဏန္တေအရဟာမိဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဘန္တေတိ၊ တန္တေ
 ဟူ၍၊ တံဥပါသကံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ ဝရုကာရေန၊ အလေးပြုသဖြင့်၊ ဝဒ
 တိ၊ ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဥပါသကာ၊ ယထာဝတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်
 ပြီးသော၊ ဧတေဉာဏိပါသာဒုက္ခံ၊ ဤမွတ်သိပ်ခြင်း အစရှိသော ဆင်းရဲကို
 လည်းကောင်း၊ အညဉ္စ၊ ထပါးလည်းဖြစ်သော၊ တတော၊ ထိုမွတ်သိပ်ခြင်း
 အစရှိသောဆင်းရဲထက်၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒါရုဏံ၊ ကြမ်းကြုတ်
 သော၊ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဆင်းရဲကို လည်းကောင်း၊ အနုဘဝိတု၊ ခံစားခြင်းငှါ၊ အရ
 ဟာမိ၊ ထိုက်၏၊ ဟန္တဿ၊ ထိုဆင်းရဲအားလျောက်ပတ်သော၊ ပါပဿ၊
 မကောင်းမှုကံကို၊ ကတတ္တာ၊ ပြုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဝဇ္ဇေယိတိ၊ ဝဇ္ဇေယိဟူသည်
 ကား၊ ဝဒေယျာတိ၊ ပြောဆိုပါလေ။ ၊

အနက္ခာတန္တိ။ အနက္ခာတံဟူသည့်ကား။ ဧတ္တကံ။ ဤမျှလောက်သော
 ဥစ္စာကို။ နိက္ခိတ္တန္တိ။ မြှုပ်ထားခဲ့၏ဟူ၍။ အနာမိက္ခိတံ။ မပြောကြားခဲ့။ ဣဒါ
 နိယာရအခါ၌။ တဿ။ ထိုဥစ္စာ၏။ ပရိမာဏဉ္စ။ အတိုင်းအရှည်ကို လည်း
 ကောင်း။ ဌဝိတဌာနဉ္စ။ ထားရာ အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒဿေန္တော။ ပြလို
 သည်ဖြစ်၍။ စတ္တာရိသတ သဟဿာနိ ပလ္လက္ခိယစ ဟေဋ္ဌတောတိ။
 စတ္တာရိသတသဟဿာနိပလ္လက္ခိယစဟေဋ္ဌတောဟူ၍။ အာဟ။ ဆိုပြီး
 တတ္ထ။ ထိုဂါထာ၌။ ပလ္လက္ခိယာတိ။ ပလ္လက္ခိယဟူသည့်ကား။ ဝုဗ္ဗေ။ ရှေး
 ၌။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ သယနပလ္လက္ခိယ။ အိပ်သောပလ္လင်၏။ တတော
 တိ။ တတော။ ဟူသည့်ကား။ ဝိတ္တတော။ ဥစ္စာမှ။ ဧကဒေသံ။ တချို့တဝက်
 ကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ မမံ။ အကျွန်ုပ်ကို။ ဥဒ္ဓိဿ။ ရည်၍။ ဒါနံ။ အလှူကို။ ဧ
 တုပေဗ္ဗပါစေ။ တဿာတိ။ တဿာ ဟူသည့်ကား။ မဟံ။ အကျွန်ုပ်၏။
 မာတုယာ။ အမိအား။ ။

☞ ဇေံ။ ဤသို့။ တာယပေတိယာ။ ထိုပြိတ္တာမသည်။ ဝုတ္တော။ ပြောကြားအပ်
 သော။ သောဥပါသကော။ ထိုဥပါသကာသည်။ တဿာ။ ထိုပြိတ္တာမ၏။
 ဝစနံ။ ဝကားကို။ သမ္ပဒိန္တိတွာ။ ဝန်ခံ၍။ တတ္ထ။ ထိုမြို့၌။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ကရ
 တိယံ။ ပြုတွယ်ကို။ ကတွာ။ ပြုပြီး၍။ ဟတ္ထိနိဝုရံ။ ဟတ္ထိနိမြို့သို့။ ဝတ္တံ။ သွား၍။
 တဿာ။ ထိုပြိတ္တာမ၏။ မာတုယာ။ အမိအား။ တမတ္ထံ။ ထိုအကြောင်းကို။
 အာရောစေသိ။ ပြောကြား၏။ တမတ္ထံ။ ထိုပြောကြားသောအကြောင်းကို။
 ဒဿေတု။ ပြခြင်းငှါ။ ။

သော။ ထိုဥပါသကာသည်။ သာရူတိ။ ကောင်းပြီဟူ၍။ တဿာ။ ထိုသေ
 ရိနိပြိတ္တာမ၏။ ဝစနံ။ ဝကားကို။ ပဒိုသတုတွာ။ ဝန်ခံ၍။ ဟတ္ထိနိဝုရံ။ ဟတ္ထိနိ
 ပြည်သို့။ ဝတ္တံ။ ရောက်၍။ တဿာ။ ထိုသေရိနိပြိတ္တာမ၏။ မာတုရံ။ အမိ
 ကို။ အဝေါစ။ ပြောဆို၏။ အယျေ။ ရှင်မ။ ဒုဂ္ဂတာ။ မကောင်းမှုကို ပြသော
 သူတို့၏ဖြစ်ရာအပါယ်သို့လားသော။ ယမလောကိကာ။ ပြိတ္တာဘုံ၌အကျုံး
 ဝင်သဖြင့်သိအပ်သော။ ပေတိ။ ပြိတ္တာဖြစ်၍ဖြစ်သော။ တေ။ သင်၏။ ဝိတာ။
 သမီးကို။ မယာ။ ငါသည်။ နိဌာစ။ မြင်လည်းမြင်အပ်၏။ ပါပကမ္မံ။ ပြိတ္တာ
 ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း မကောင်းမှုကံကို။ ကရိတွာန။ ပြုခြင်းကြောင့်။
 ဣတော။ ဤငါတို့ဖြစ်ရာ လူ့ပြည်မှ။ ပေတလောကံ။ ပြိတ္တာဘုံ၌။ ဝတာ။
 ဖြစ်ရှာလေသတည်း။ သာစ။ ထိုသင်၏သမီးသည်လည်း။ တတ္ထ။ ထိုထွေ
 မြင်ရာအရပ်၌။ မံ။ ငါကို။ ဇေံ။ ဤသို့။ သမာဓေပသိ။ သတင်းစကားကိုယူ
 စေ၏။ ဘန္တေ။ အရှင်ဥပါသကား။ ဟံ။ သင်သည်။ ဣတော။ ဤပစ္စန္ဒရပ်

မြို့မှ၊ ဂစ္ဆာန၊ သွား၍၊ ဟတ္ထိနိဓုရံ၊ ဟတ္ထိနိပြည်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ မယံ၊
အကျွန်ုပ်၏၊ မာတာရံ၊ အမိကို၊ ဝဇ္ဇေသိ၊ ပြောဆိုပါလေ၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ မကောင်း
မှုကို ပြုသောသူတို့၏ လားရာအပါအဝင်၌ ဖြစ်သော၊ ယမလောကိကာ၊
ပြိတ္တာတံ၌ အကျုံးဝင်သဖြင့် သိအပ်သော၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမဖြစ်၍ ဖြစ်
သော၊ တေ၊ သင်၏၊ မိတာ၊ သွေးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဗ္ဗာစ၊ မြင်လည်းမြင်
အပ်၏၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာ
န၊ ပြုခြင်းကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤငါတို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာ
တံ၌၊ ဂတာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ရှာလေ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဥပါသကာ၊
မိတာ၊ သင်၏ သွေးသည်၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေးတဝ၌၊ ပ
လ္လင်္ကဿ၊ အိပ်ရာပလ္လင်၏၊ ဟေဋ္ဌတော၊ အောက်မှ၊ နိက္ခိတ္တာနိ၊ မြှုပ်ထား
အပ်ကုန်သော၊ စက္ကာရိသတသဟဿာနိ၊ လေးသိန်းအတိုင်းရှည်ရှိကုန်
သော၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ နောနိ၊ ဥစ္စာတို့သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ တံခနံ၊
ထိုဥစ္စာကို၊ ဣတ္ထေ၊ ဤအမည်ရှိသောအရပ်၌၊ နိက္ခိတ္တံ၊ မြှုပ်ထားအပ်သည်ဟူ
၍၊ အနက္ခာတဗ္ဗ၊ ကြားလည်းမကြားခဲ့မိ၊ တတော၊ ထိုဥစ္စာမှ၊ ဧကဓေ
သံ၊ အချို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဥန္နိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊
အလှူကို၊ ဒေတု၊ ပေးပါစေ၊ တဿာစ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အမိအားလည်း၊ ဇီဝိ
တာ၊ အသက်မွေးကြောင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါလေစေ၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊
မာတာ၊ အမိသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဧက္ခိ
တံ၊ အလှူကို၊ အန္ဓာဒိသတုစ၊ အမျှပေးဝေလည်းအမျှပေးဝေပါစေ၊
တဒါ၊ ထိုအမျှပေးဝေသောအခါ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိ
နိ၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သုခိတာ၊ ချမ်း
သာခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟေသံ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဇေသိ၊ ပြော
ဆိုပါလေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမာဒပေသိ၊ သတင်းစကားပါးလိုက်၏၊ သာ၊ ထို
ပြိတ္တာမ၏အမိသည်၊ တဿ၊ ထိုဥပါသကာ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊
ကြားရ၍၊ တတောဟိတတောဝေ၊ ထိုဥစ္စာမှသာလျှင်၊ ကိဗ္ဗိ၊ အချို့ကို၊ ဂ
ဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တဿာ၊ ထိုသွေးဖြစ်သောသေရိနိပြိတ္တာမကို၊ ဥန္နိဿ၊ ရည်
မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ တဿာ၊ ထိုသွေး
ဖြစ်သောသေရိနိပြိတ္တာမအား၊ ဧက္ခိတံတံဧက္ခိတံ၊ ထိုအလှူကို၊ အာဒိသိစ၊
အမျှပေးဝေလည်းအမျှပေးဝေ၏၊ ပေတိစ၊ သေရိနိပြိတ္တာမသည်လည်း၊ သု
ခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿာစ၊ ထိုသေရိနိ
ပြိတ္တာမ၏အမိအားလည်း၊ သုခဇီဝိတာ၊ ချမ်းသာသဖြင့် အသက်မွေးရ

သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သင်္ဂီတိကာရာ၊ သင်္ဂီယနာတင်ဆရာတို့
သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ တာ၊ ထိုဂါထာတို့သည်။ သုဝိညေယျမေဝ၊
ထိလွှပ်သည်သာတည်း။ ။

တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တဿ၊ ထိုသေရိနိပြိတ္တာမ၏၊
မာတာ၊ အမိသည်။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို၊
ဇတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ တဿ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောပြိတ္တာမအား။ အာဒိယိ၊ အမျှပေး
ဝေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သာ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်။ ပဒိုလဒ္ဓသဗ္ဗူပကရဏ
သမ္ပတ္တိယံ၊ ရအပ်သောအလုံးစုံသောအဆောင်အညီနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ဌိတာ၊
တည်သည်ဖြစ်၍၊ မာတု၊ အမိအား။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြု၍
တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာပိက္ခိ၊ ပြောကြား၏။ မာတာ၊ အမိသည်။
ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ကြား၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
တို့သည်၊ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။
အာရောစေသံ၊ လျှောက်ကြားကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တ
မတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသောပရိသတ်အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာသည်။ မဟာဇ
နဿ၊ လူများအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်
၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကားအပြီးတည်း။ ။ သေရိနိပေတိဝတ္ထု ဝဏ္ဏနာ၊ သေရိနိ
ပြိတ္တာမ၏ဝတ္ထုအဖွင့်သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-စူဠဝဂ်-၇-မိဂလုဒ္ဓကပေတဝတ္ထု၊

နရနာရိပုရက္ခတောယုဝါတိအုဒံ၊ နရနာရိပုရက္ခတောယုဝါအစရှိသော
ဤပေတဝတ္ထုကို၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဇ္ဇူဝနေ၊ ဝေဇ္ဇူဝန်
ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ မိဂလုဒ္ဓကပေတံ၊
မိဂလုဒ္ဓကပြိတ္တာကို၊ အာရဟန္တံ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
၏။ ကိရ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အညတရော၊ တယောင်
သော၊ လုဒ္ဓကော၊ မူဆိုးသည်။ ရုတ္တိံ၊ နေ့ညဉ့်ဝတ်လုံး၊ မိဂေ၊ သမင်တို့
ကို၊ ဝဒိတွာ၊ သတ်၍၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေသိ၊ မွေးမြူ၏။ တဿ၊ ထို
မူဆိုးအား၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။
မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဥပါသကာ

သည်၊ တံ၊ ထိုမူဆိုးကို။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပါပတော၊ မကောင်းမှု
 မှ၊ နိဝတ္တေတံ၊ နစ်စေခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊
 သဗ္ဗအဆွေ၊ ဇေယျံ၊ လာလှည့်၊ ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်၌၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အ
 သက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝိရမာဟိ၊ ကြဉ်ရှောင်ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ရတ္တိ
 ယံ၊ ညဉ့်၌၊ ပုညေ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ သမာဒပေထိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊
 သော၊ ထိုမူဆိုးသည်၊ ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဝိရမိတွာ၊ ရှောင်ကြဉ်၍၊ ဒိဝါ
 ဝေ၊ နေ့အခါ၌ သာလျှင်၊ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းကို၊
 ကရောဟိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုမူဆိုးသည်၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊
 အခါ၌၊ ကာလဏီတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ ရာဇဂဟသမိပေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
 ၏အနီး၌၊ ဝေမာနိက ပေတော၊ ဝေမာနိက ပြိတ္တာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိဝသဘာဝံ၊ နေ့အတို့ကို၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲ
 ကို၊ အနုဘဝိတွာ၊ ခံစား၍၊ ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်၌၊ ပဉ္စဟိ၊ ကာမဂုဏ်တော်ငါးပါး
 သောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ သမပ္ပိတောသမာဓိဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
 ပရိစာရေထိ၊ စမွယ်၏တံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ ဒိဗ္ဗာ၊ မြင်၍၊ အာယသ္မာနာရဒေါ၊
 အရှင်နာရဒမထေရ်သည်။ ၊

ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ ယုဝါ၊ ပျိုငယ်သော အရွယ်ရှိသောတွံ၊
 သင်သည်၊ ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်၌၊ နရနာရိပုရက္ခတော၊ နတ်သားနတ်သမီးတို့ဖြင့်
 ခြံရံလျက်၊ ရဇ္ဇနိယေဟိ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ ကာမေဟိ၊ ကာ
 မဂုဏ်ငါးပါးတို့နှင့်၊ သမာဓိဘာဝေန၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သောဘ
 တိ၊ တင့်တယ်၏၊ ဒိဝသံ၊ နေ့အတို့၌ကား၊ ကာရဏံ၊ စာတန်၊ အထူးထူး
 အပြားပြားရှိသော သတ်ခြင်းကို၊ အနုဘောသိ၊ ခံစားရ၏၊ ဘောပုရိသ၊
 အိုယောကျ်ားတွံ၊ သင်သည်၊ ပုရိမာယဇာတိယာ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကိံကမ္မံ၊
 အဘယ်သို့သဘောရှိသောကံကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ ပဋိပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နရနာရိ ပုရက္ခတောတိ၊ နရနာရိပုရက္ခတော ဟူ
 သည်ကား၊ ပရိစာရိကဘူတေဟိ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဒေဝပုတ္တေဟိ၊ နတ်သားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒေဝဇိတာဟိ၊ နတ်သမီး
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပုရက္ခတော၊ ခြံရံအပ်သည်၊ ငယ်ရပါသိတော၊
 ဆည်းကပ်အပ်သည်၊ ယုဝါတိ၊ ယုဝါဟူသည်ကား၊ တရုဏော၊ ပျိုငယ်
 သောအရွယ်ရှိသော၊ ရဇ္ဇနိယေဟိတိ၊ ရဇ္ဇနိယေဟိဟူသည်ကား၊ ရမဏီယေ
 ဟိ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ ရာဂုပ္ပတ္တိဟေတုဘူတေဟိ၊ ရာဂဖြစ်

၄၃၈

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမေဟိတိ၊ ကာမေဟိဟူသည် ကား၊ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ကာမကောဠာသေဟိ၊ ကာမ အတို့အရတို့ဖြင့်၊ သောဘာသိတိ၊ သောဘာသိဟူသည်ကား၊ သမင်္ဂီဘာ ဝေန၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိရောစသိ၊ တင့်တယ်၏၊ ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့် ဗိဝဿံအနုဘောသိကာရဏန္တိ၊ ဗိဝဿံအနုဘောသိကာရဏံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဗိဝဿာဘဝေနပန၊ နေအတို့ဖြင့်ကား၊ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြား ပြားသော၊ ကာရဏံဃာတနံ၊ သတ်ပုတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ ပစ္စနဘဝသိ၊ ခံစားရ၏၊ စ၊ တနည်းကား၊ ရဇနီတိ၊ ရဇနီဟူသည်ကား၊ ရတ္တိသု၊ ညဉ့်တို့ ၌၊ ယေတိ၊ ယေဟူသည်ကား၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှတည်း၊ ကိမကာသိ၊ ဝုရိ မာယဇာတိယာတိ၊ ကိမကာသိဝုရိမာယ ဇာတိယာဟူသည်ကား၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ သုခနက္ခသံဝတ္တနိယံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ကိ နာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ဣတော၊ ဤဘဝမှ၊ ဝုရိမာယ၊ ရှေးဖြစ်သော၊ ဇာတိယာ၊ ဘဝ၌၊ တံ၊ သင်သည်၊ အကတ္တံ၊ ပြုခဲ့သနည်း၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ကထေဟိ၊ ပြောကြားသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည် ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၊

တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ ထေရဿ၊ အရှင်နာရဒ မထေရ်အား၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော အမှုကို၊ အာဝိက္ခန္တော၊ ပြောကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဝုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ ဂိရိဗ္ဗဒေ၊ ဝေသာရဝေဝုလ္လ ပဏ္ဏဝဏ္ဏသိ ဂိလိဂိဇ္ဈကုဋ်ဟုဆိုအပ်သောငါး လုံးသောတောင်အရံလည်းရှိသော၊ ရဗ္ဗေ၊ လာလာသသူရှင်လူအပေါင်း တို့၏နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ် လည်းရှိသော၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ လုဒ္ဓေါ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ လောဟိတပါဏီ၊ နေ့တိုင်းမပြတ် သုအသက် ကိုသတ်သဖြင့် သွေးအလိမ်းလိမ်းကပ်သော လက်ရှိသော၊ ဒါရုဏော၊ ငြင်းထန်စွာ သတ္တဝါတို့ကို ညှဉ်းဆဲ သတ်ဖြတ်တတ်သော၊ မိဂလုဒ္ဓေါ၊ သားမူဆိုးသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အတိဒါရုဏော၊ အလွန်ကြမ်းကြုတ်သော သဘောရှိသော၊ ပရဟိံသာယ၊ သူတပါးကို သတ်ပုတ် ညှဉ်းဆဲခြင်း၌၊ ရတော၊ မွေ့လျော်သောစိတ်ရှိသော၊ အသည တော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး သုံးပါးကို မစောင့်သော၊ သောဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ် သည်၊ အဝိရောဂေကရေသု၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းကို မပြုတတ်ကုန်သော၊ ပါဏီ

သု၊သမင်ဒရပတ်၊ယုန်ပတ်အစရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့၌ လည်းကောင်း၊
 ပုဏ္ဏသတ္တေသု၊ထိုမှတပါး၊များစွာကုန်သောသတ္တဝါတို့၌ လည်းကောင်း၊
 ပဒုဠမာနသော၊ ဗျက်ဆီးသတ်ပုတ်လိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊
 သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဝိစရိံ၊ထည့်လည် သွားလာ၏။ ။နာရဒ၊ အရှင်
 နာရဒ၊ပုရော၊ရှေးဘဝ၌၊တဿမေ၊ထိုအကျွန်ုပ်အား၊သုဟဒယော၊ကောင်း
 ဖြစ်သောနှလုံးရှိသော၊ သဒ္ဓေါ၊ကံကံ၏အကျိုးကို ပုသိကြည်ခြင်းလည်းရှိ
 သော၊ဥပါသကော၊ရတနာသုံးပါးတို့ကိုကိုးကွယ်ရာဟူ၍ဆည်းကပ်တတ်
 သော၊ သဟာယော၊အဆွေခင်ပွန်းကောင်းသည်၊ အာသိ၊ရှိသည်ဖြစ်၏၊
 သောဟိ သောဇေ သဟာယော၊ ထိုဥပါသကားဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်း
 ကောင်းသည်သာလျှင်၊ တာတ၊ချစ်သား၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ကမ္မံ၊
 အကုသိုလ်ကံကို၊မာအကာသိ၊မပြုလင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ဒုဂ္ဂတိအပါယ်ထုံသို့၊ မာ
 အဂါ၊မလားလေလင့်၊တွံ၊သင်သည်၊ ပေစ္စ၊တမလွန်ဘဝ၌၊သုခံ၊ချမ်းသာ
 ကို၊သစေဣန္ဒြိယံ၊ အကယ်၍ အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ အသံယမံ၊ ကိုယ်နှုတ်
 နှလုံးသုံးပါးကိုမစောင့် စည်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ပါဏဝဏံ၊သုအသက်
 ကို သတ်ခြင်းကို၊ ဝိရမ၊ ကြဉ်ရှောင်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖံ၊ငါ့ကို၊ အနု
 ကမ္မန္တော၊ သနားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုနပ္ပန္နံ၊အကြိမ်ကြိမ် အတန်တန်၊
 နိဝါရေတိ၊ ဖြစ်ပေ၏။ ။သုခကာ မဿ၊ အကျွန်ုပ်၏ ချမ်းသာခြင်းကို
 အလိုရှိသော၊ဟိတာနုကမ္မိနော၊အကျွန်ုပ်ကိုအကျိုး စီးပွားဖြင့် ခြီးမြှောက်
 ပေတတ်သော၊ တဿ၊ ထိုဥပါသကားဖြစ်သောအဆွေ ခင်ပွန်းကောင်း
 ၏၊သစနံ၊ စကားကို၊သုတွာ၊ ကြားနာလျက်လည်း၊ စိရံ၊ကြာမြင့်စွာသော
 ကာလပတ်လုံး၊ ပါပါသိရတော၊မကောင်းမှု၌အလွန်ပွေ့လျော်သောနှလုံး
 ရှိသော၊ အဗုဒ္ဓိမာ၊ အသိပညာ နည်းလှစွာသော၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊
 တဿ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း ကောင်းဖြစ်သော ဥပါသကား၏၊ သကလန္တ
 သာသနိံ၊ ခပ်သိမ်းသောအဆုံးအမကို၊ နာကံသိံ၊ လိုက်နာ၍ မပြုမိ
 သော၊ ။နာရဒ၊အရှင်နာရဒ၊ ဘူရိ၊မြေကြီးကဲ့သို့ထူထပ်ကျယ်ပြောသော
 ပညာရှိထသော၊ သုမေဓသော၊ မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့ မောဟဟူသော အရ
 အခဲကို ခွဲဖောက်တတ်သော ကောင်းမြတ်သော ပညာလည်း ရှိထသော၊
 သော၊ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်း ဖြစ်သော ဥပါသကားသည်၊တာတ၊ချစ်
 သား၊ ဒိဝါ၊နေ၌၊ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ သစေဟနတိ၊ အကယ်၍
 မရှောင်ကြဉ် နှိုင်းသည်ဖြစ်၍သတ်သည် ဖြစ်အံ့၊အထ၊ထိုသို့နေ၌မရှောင်
 ကြဉ်နှိုင်းသည်ဖြစ်၍ သတ်သည်ရှိသော်၊ ရတ္တိံ၊ညဉ့်အတွင်း၌၊ တေ၊သင်

အား၊ သံယမော၊ သုအသက်ကို သတ်ခြင်းမှစောင့်စည်းကြဉ်ရှောင်ခြင်း
သည်းတဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုကမ္မာ
ယ၊ သနားသဖြင့်၊ ဝုန်းတဝန်း၊ သမေ၊ သုစရိုက် ကုသိုလ်ကံ၌၊ နိဝေသ
ယိ၊ နှလုံးသွင်းစေ၏၊ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခို
၌၊ ပါဏိနေး၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဟနိတွာန၊ သတ်၍၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခို၌၊ ဝိရ
တော၊ သုအသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်သည်ဖြစ်၍၊ သံယတော၊
ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို စောင့်စည်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တုဿ၊ ထိုနေ့
အခို၌သုအသက်ကိုသတ်ခြင်း ညဉ့်အခို၌ စောင့်စည်းကြဉ်ရှောင်ခြင်း
ဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောကံ၏၊ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခို၌၊ ဗရိစာရေမိ၊ စမ္ပယံရ၏၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခို
၌ကား၊ ဒုဂ္ဂတော၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်လျက်၊ သုနုဗေဟိ၊
ခွေးတို့သည်၊ ခန္ဓာမိ၊ ကိုက်ခဲစားသောက်အပ်၏၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကုဿလဿ၊ ကောင်းသော အကျိုးပေးခြင်းလက္ခ
ဏာရှိသော၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုညဉ့်အခို၌သုအသက်ကို သတ်ခြင်းမှ
စောင့်စည်းကြဉ်ရှောင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုး
ဖြစ်သော၊ အမာနုသိ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခို၌၊ အနုဘောမိ၊
ခံစားရ၏၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခို၌ကား၊ ကုက္ကုရ၊ ခွေးတို့သည်၊ သမ္ပဗုဟတာဝ၊ ဖွဲ့
အပ်သောရန်ပြု၍ကုန်သကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၍သာလျှင်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သရိ
ယံ၊ ကိုယ်ကို၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ခါဒိတုံ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၌၊ ဥပဓာ
ဝန္တိ၊ အနီးသို့ ပြေးလာကုန်၏၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်အခို၌၊ ပါဏဝဓိရမဏ မတ္တေန၊ သူ့အသက်ကို
သတ်ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ကာမျှ၌၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သမ္ပတ္တိံ၊
စည်းစိမ် ချမ်းသာကို၊ အနုဘောမိ၊ ခံစားရ၏၊ သတတာ ယောဂိနော၊
မပြတ်လုံးလ အားထုတ်ခြင်း ရှိကုန်သော၊ ယေစတေပုရိသာ၊ အကြင်
ယောက်ျားတို့သည်ကား၊ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေး၊ သာ
သနာတော်၌၊ အဓိဝိလာဒိကေ၊ အဓိဝိလ အစရှိသော၊ ဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်
တရား၌၊ ခု၊ ဖြစ်စွာ၊ ပယုတ္တာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
တေပုရိသာ၊ ထိုယောက်ျားတို့သည်၊ ကေဝလံ၊ လောကီ ချမ်းသာနှင့်
မရောသော၊ အသင်္ခတံ၊ အကြောင်း တရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်သော၊
ပဒံ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြင့်သိအပ်သော၊ အမတမေဝ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့

သာယျင်၊ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ညာမိ၊ အကျွန်ုပ်
မှတ်သင်၏၊ ဣမာဂါယာ၊ ဤဂါယာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ လုဒ္ဒေါတိ၊ လုဒ္ဒေါဟူသည်ကား။ ဒါရုဏော၊
ကြမ်းကြုတ်သော၊ လောဟိတပါဏီတိ၊ လောဟိတပါဏီဟူသည်ကား။
အဘိဏ္ဍ၊ မပြတ်၊ ပါဏဏာတေန၊ သတ္တဝါတို့ကိုသတ်သဖြင့်၊ လောဟိ
တမက္ခိတပါဏီ၊ သွေးလိမ်းကြံသော လက်ရှိသည်၊ ဒါရုဏောတိ၊ ဒါရု
ဏောဟူသည်ကား၊ ခရော၊ ကြမ်းသည်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဟိ၊ သန
ကော၊ ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်တတ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။ အဝိရောဓကရေသုတိ၊ အဝိရောဓကရေသု ဟူသည်
ကား၊ အဝိရောဓံ၊ မဆန့်ကျင်ခြင်းကို၊ ကရောဇ္ဇေသု၊ ပြုတတ်ကုန်သော၊
မိဂသံကုဏာဒိသု၊ သားဌက်အစရှိသည်တို့၌၊ အသံယမန္တိ၊ အသံယ
မံဟူသည်ကား၊ အသံဝရံ၊ မစောင့်စည်းခြင်းကို၊ ဒုသိလျံ၊ သီလမရှိခြင်း
ကို၊ သကလာနုသာသနိန္တိ၊ သကလာနုသာသနိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗံ၊
အလုံးစုံသော၊ အနုသာသနိံ၊ အဆုံးအမကို၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊
ပါပတော၊ မကောင်းမှုမှ၊ ပဗ္ဗိရိရတံ၊ ကြည်ရှောင်ခြင်းကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဗိရုပါပါဘိရုတောတိ၊ ဗိရုပါပါဘိရု
တောဟူသည်ကား၊ ဗိရုကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ပါပေ၊
မကောင်းမှု၌၊ အဘိရုတော၊ အလွန်မွေ့၊ လျော်သော နှလုံးရှိသော၊
သံယမေတိ၊ သံယမေဟူသည်ကား၊ သုစရိတေ၊ သုစရိက်၌၊ နိဝေသဟိတိ၊
နိဝေသတိ ဟူသည်ကား၊ နိဝေသာသိ၊ နှလုံးသွင်းစေ၏၊ သစေဒိဝါဟန
သိပါဏိနောအထတေရတ္ထိံ ဘဝတု သံယမေတိ၊ သစေဒိဝါဟနသိပါ
ဏိနောအထတေရတ္ထိံ ဘဝတုသံယမေဟူသော ဂါယာသည်၊ နိဝေသိ
တာကာရဒဿနံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်သော အခြင်းအရာကို ပြသောဂါယာ
တည်း၊ သော၊ ထိုမူဆိုးသည်၊ သဗ္ဗပါသသန္ဓနာဒိနာ၊ ငြောင့်ကျော့ကွင်း
စီရင်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ ရတ္တိယံ၊ ည၌၌၊ ပါဏဝဓံ၊ သုအသက်ကိုသတ်
ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊

ဒိဝါဓန္ဓာမိ ဒုဂ္ဂတောတိ၊ ဒိဝါဓန္ဓာမိဒုဂ္ဂတော ဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဒုက္ခပ္ပတ္တော၊ ဆင်းရဲခြင်၊ သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဝသဘာဝေ၊ နေအလို့၌၊
ခါဒိယာမိ၊ ကိုက်ခဲစားသောက်၏၊ တဿ၊ ထိုမူဆိုးအား၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊
သုနဓေဟိ၊ ခွေးတို့ဖြင့်၊ မိဂါနံ၊ သားဌက်တို့ကို၊ ခါဒါပိတတ္ထာ၊ ကိုက်ခဲစေ

အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကမ္မသရိက္ခကံ၊ ပြုအပ်သော ကံနှင့်တူသော၊
 ကမ္မပသံ၊ ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဟောတိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ဒိဝသတာဂေ၊
 နေအသို့၌၊ မဟန္တာ မဟန္တာ၊ ကြီးကုန် ကြီးကုန်သော၊ သုနခါ၊ ခွေးတို့
 သည်၊ ဥပခေဝိတွာ၊ အနီးသို့ပြေးလာကုန်၍၊ အဗ္ဗိသဗ္ဗာတမတ္တာဝသေ
 သံ၊ အရိုးသက်မျှ ကြွင်းသော၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ပန၊
 ဆင်းရဲခံရသည်မှတစ်ပါး ခံစားရသည်ကား၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်သည်၊ ဥပဂတာ
 ယ၊ ကပ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုကိုယ်သည်၊ ပါကတိကမေဝ၊ ပြုက
 တေသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၏စည်းစိမ် ချမ်းသာကို၊
 အနုဘဝတိ၊ ခံစားရ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တဿကမ္မဿကုသလဿ
 အနုဘောဝိရတ္တိံ အမာနုသိံ၊ ဒိဝါပဋိဟတာစကုတ္တုရာ၊ ဥပခေဝန္တိသ
 မန္တာခါဒိတုန္တိ၊ တဿကမ္မဿ ကုသလဿ၊ အနုဘောဝိရတ္တိံ အမာနု
 သိံ၊ ဒိဝါပဋိဟတာစ ကုတ္တုရာ၊ ဥပခေဝန္တိသမန္တာ ခါဒိတုံဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊
 ဆိုအပ်ပြီ။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပဋိဟတာတိ၊ ပဋိဟတာ ဟူသည်ကား၊ ပဋိဟတ
 စိတ္တာ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့အပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဗန္ဓာဃာတာဝိယ၊ ဖွဲ့အပ်
 သောရန်ငြိုးရှိကုန်သကဲ့သို့၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သမန္တာခါဒိတုန္တိ၊ သမန္တာ
 ခါဒိတုံဟူသည်ကား၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ သမန္တတော၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ခါဒိတုံ၊ ကိုက်ခဲခြင်းငှါ၊ ဥပခေဝန္တိ၊ အနီးသို့ပြေးလာ
 ကုန်၏၊ ဣဒဗ္ဗေ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ နေသံ၊ ထိုခွေးတို့၏၊ အတိဝိယ၊ အလွန်
 လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ဝေယျာဝဟံ၊ ကြွေကန်ခြင်းကိုဆောင်သည်ဖြစ်၍၊
 ဥပဂမနကာလံ၊ အနီးသို့ ကပ်လာသောကာလကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝတ္ထံ၊
 ဆိုအပ်၏၊ တေပန၊ ထိုခွေးတို့သည်ကား၊ ဥပခေဝိတွာ၊ အနီးသို့ပြေးလာ
 ကုန်၍၊ အဗ္ဗိမတ္တာဝသေသံ၊ အရိုးမျှကြွင်းသော၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ ဝတ္ထန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ။

ယေစ တေသတတာနုယောဂိနောတိ၊ ယေစ တေသတတာနုယောဂိ
 နောဟူသော၊ ဩသာနဂါထာယ၊ အဆုံးဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်
 ကား၊ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်၌၊ ပါတ
 ဝမေတ္တယော၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမျှ၊ ဝိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သော၊
 အဟတ္တိနာမ၊ အကျွန်ုပ်မည်သည်စဉ်လျက်၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သတောရှိသော၊
 သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝါမိ၊ ခံစားရ၏၊ ယေပနတေဝုရိသာ၊
 အကြင်ယောက်ျားတို့သည်ကား၊ သုဂတဿ၊ ကောင်းသောစကားကိုဆို

၃

တော်မူတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိတော်မူတတ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သံသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ အဓိသီလာဒိကော၊ အဓိသီသအစရှိသောတရား၌၊ ခုဝံ၊ အမြဲ၊ ယုတ္တဝ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်။ ဒဉ္ဇံ၊ မြဲမြံစွာ။ ယုတ္တဝပယုတ္တဝ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်။ သတတ်သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အနုယောဂဝန္တော၊ လုံ့လပြုခြင်း ရှိကုန်သော၊ ပုညဝန္တော၊ ကောင်းမှုရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ကောလံ၊ စင်စစ်၊ လောကီယသုခေန၊ လောကီချမ်းသာနှင့်၊ အသန္တိသံ၊ မရောသော၊ အသင်္ခတံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်မပြုပြင်အပ်သော၊ ပဒန္တိ၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြင့်ထိအပ်သောပဒဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမံ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ အမတမေဝ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်၊ အဓိဂစ္ဆန္တိမညော၊ ရောက်ကုန်ရာ၏ဟုမှတ်ထင်၏။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ကဒမိဂမေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း၌၊ ကောဝိတစုံတခုသော၊ ဝိဗန္ဓော၊ တေးရန်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ သင်္ခပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း။ ၊

ဝေံ၊ ဤသို့၊ တေနပေတေန၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ ဂုတ္တေ၊ လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ ထေရော၊ အရှင်နာရဒမထေရ်သည်၊ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဇ္ဈပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ ရောက်သာသောပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သဗ္ဗန္တိ၊ အလုံးစုံသည်လည်း၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ၊ မိဂလုဒ္ဒကပေတ ဝတ္ထုဝတ္ထုနာ၊ မိဂလုဒ္ဒကပေတ ဝတ္ထုအဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၃-စူဠဝဂ်-၈-ဒုတိယမိဂလုဒ္ဒကပေတဝတ္ထု။

ကုဋ္ဌာဂါရေစပါသာဒေတိဇ္ဈဒံ၊ ကုဋ္ဌာဂါရေစပါသာဒေအစရှိသောဤပေတဝတ္ထုကို၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဇ္ဇူဝနေ၊ ဝေဇ္ဇူဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အပရံ၊ တပါးသော၊ မိဂလုဒ္ဒကပေတံ၊ မူဆိုးပြိတ္တာကို၊ အာရဟန္တံ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိရု၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ ရာဇဂဟော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ မာဂဂိကော၊ သားတို့ကိုသတ်၍အသက်မွေးတတ်သော၊

မာဏဝေါ၊ လူ့လင်သည်၊ ဝိဘဝသမ္ဘန္ဒာ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသည်၊
သမာနောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ ဘောဂသုခံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ပဟာယ၊
ပယ်စွန့်၍၊ ရတ္တိံဒိဝံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ မိဂေ၊ သားသမင်တို့ကို၊ ဟနန္တော၊
သတ်လျက်၊ ဝိစရတိ၊ ဟုည့်လည်၏၊ တဿ၊ ထိုလူ့လင်မူဆိုး၏၊ သဟာယ
ဘူတော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဥပါသကော၊
ဥပါသကာသည်၊ အနုဒ္ဒယံ၊ သနားခြင်းကို၊ ပရိစ္စုဇ္ဈ၍၊ သမ္ဘ၊ အဆွေ၊ သာဓု၊
တောင်းပန်ပါ၏၊ ပါဏာတိပါတတော၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝိရ
မာဟိ၊ ကြဉ်ရှောင်ပါလော၊ တေ၊ သင်အား၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့
ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အဟိတာယ၊ စီးပွားမဲ့ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ မအ
ဟောသိ၊ မဖြစ်ပါစေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ အဒါသိ၊ ပေး
၏၊ သော၊ ထိုမူဆိုးသည်၊ တံ၊ ထိုဆုံးမသောစကားကို၊ အနာဒိယိ၊ နားမ
ထောင်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဥပါသကော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ အညတရံ၊ တပါးသော၊ မနောဘာဝနီယံ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်
သော၊ ဝိဏာသဝတ္ထေရံ၊ ရဟန္တာမထေရ်ကို၊ ယာမိ၊ တောင်းပန်၏၊ ကိ
ယာမိ၊ အဘယ်သို့ တောင်းပန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ သာဓု၊
တောင်းပန်ပါ၏၊ အသုကုရိသဿ၊ ဤအမည်ရှိသောယောကျ်ားအား၊
ယဿ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဟောသည်ရှိသော်၊ သော၊
ထိုယောကျ်ားသည်၊ ပါဏာတိပါတတော၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊
ဝိရမေယျ၊ ကြဉ်ရှောင်ရာ၏၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မေဓံ၊
တရားကို၊ ဒေသေယ၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာမိ၊ တောင်း
ပန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသမေဝ၊ တနေ့သ၌သာလျှင်၊ သောထေ
ရော၊ ထိုရဟန္တာမထေရ်သည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊
ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရန္တော၊ ဟုည့်လည်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုသားမူဆိုး
၏၊ ဂေဟန္တိ၊ အိမ်တံခါး၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုရဟန္တာမ
ထေရ်ကို၊ ဒိဘွားမြင်၍၊ သောမာဂပိကော၊ ထိုသားမူဆိုးသည်၊ သဗ္ဗတဗ
ဟုမာနော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောမြတ်နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စုပ္ပန္တံ၊ ခရီး
ဦးကြိုဆို၍၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ပဝေသေတွာ၊ ဝင်တော်မူစေ၍၊ အာသနံ၊ နေရာ
ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တဿ၊
ထိုမူဆိုး၏၊ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနေး၊ နေရာ၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်
တော်မူ၏၊ သောပိ၊ ထိုမူဆိုးသည်လည်း၊ ထေရံ၊ မထေရ်သို့၊ ဥပသကံမိ
တွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဥပနိသိဒိ၊ အနီး၌ထိုင်နေ၏၊ တဿ၊ ထိုမူဆိုးအား၊ ထေ

ရော၊ရဟန္တာမထေရ်သည်။ ပါဏာတိပါတေ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း
 ဌ၊ အာဒိနဝဇ္ဇ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတော၊ ထိုသူ၏အသက်ကိုသတ်
 ခြင်းမှ၊ ဝိရုတိယာ၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၌၊ အာနိသံသဉ္ဇ၊ အကျိုးကို၎င်း၊ ပကာ
 သေသိ၊ ပြီးတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုမူခဏ်းသည်၊ တံ၊ ထိုတရားစကားကို၊ သုတွာ
 ပိ၊ ကြား၍လည်းကောင်း၊ တံတော၊ ထိုသူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝိရုမိတုံ၊ ရှောင်
 ကြဉ်ခြင်းငှါ၊ နုဇ္ဈန္တိ၊ အလိုမရှိ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုမူခဏ်းကို၊ ထေရော၊
 ရဟန္တာမထေရ်သည်၊ အာရသော၊ ဒါယကာ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊
 အခါခပ်သိမ်း၊ ဝိရုမိတုံ၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းငှါ၊ သစေနသက္ကောသိ၊ အကယ်၍
 မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ရတ္တိမ္ပိ၊ ညဉ့်အခါ၌လည်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝိရ
 မသု၊ ရှောင်ကြဉ်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ၊ ဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုသား
 သတ်မူခဏ်းသည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်၌၊
 ဝိရမာမိ၊ ရှောင်ကြဉ်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဝန်ခံ၍၊ တံတော၊ ထိုညဉ့်၌သူ၏အ
 သက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝိရုမိ၊ ကြဉ်ရှောင်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကား
 ရပ်သည်၊ အနန္တရဝတ္ထုသဒိသံ၊ အခြားမဲ့ဝတ္ထုနှင့်တူ၏၊ ဂါထာသုပန၊
 ဂါထာတို့၌ကား၊ ။

☞ တောပုရိသ၊ ဒိုယောကျာ်း၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ကုဋာ
 ဂါရေ၊ စူးလစ်မွန်းချွန်တပ်သော၊ ပါသာဒေစ၊ ပြာသာဒ်၌၎င်း၊ ဂေါဏသန္တ
 တေ၊ ရှည်သောအမွှေးရှိသောကော်ဇောဖြင့် ခင်းအပ်သောအခင်းရှိသော၊
 ပလ္လကေစ၊ အိပ်ရာပလ္လင်၌လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဝိကေန အင်္ဂါငါးပါးရှိသော၊
 တူရိယေန၊ စည်မျိုးတူရိယာဖြင့်၊ သပ္ပဝါဒိတေ၊ ကောင်းစွာတီးမှုတ်အပ်
 သော၊ သဘာယေစ၊ သတင်၌လည်းကောင်း၊ ရမသိ၊ ရွှေလျော်စံပျော်ရ၏၊
 တံတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ရတုာဒိဝသာနေ၊ ညဉ့်အခါကင်း၍မိလင်းလင်းမိလင်း
 သောက်အခါ၌၊ သူရိယသားနေ၏၊ ဥဂ္ဂမနံပတိဥဂ္ဂမနဝေလာယ၊ တက်သော
 အခါ၌၊ သုသာနသ္မိံ၊ သုသာန်သို့၊ အပဝိဇ္ဇော၊ ဝင်လျက်၊ ဗဟုဒုက္ခံ၊ များသော
 ဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ခံရ၏၊ ။ တောပုရိသ၊ ဒိုယောကျာ်း၊ ကိံနု၊ အသို့
 နည်း၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူ၊ အ
 သက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊
 ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းအစရှိသောဝစီဒုစရိုက်
 ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ မနုဿ၊ မိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကို
 ရှေးရှုကြံခြင်းအစရှိသောမနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ ကိဿ
 ကမ္မကိဿကမ္မဿ၊ အဘယ်မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကေန၊ အ

ကျိုးအားဖြင့်၊ ဣဒံဒုက္ခံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ခံရဘိ
သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဟိဂါထာဟိ၊ သုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊ နာရဒတ္ထေရော၊
အရှင်နာရဒမထေရ်သည်။ နံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ ပဋိပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ အထ၊
ထိုသို့မေးသောအခါ၌၊ အထ၊ ထိုအရှင်နာရဒမထေရ်အား၊ ပေတော၊
ပြိတ္တာသည်။ ၊

နာရဒ၊ အရှင်ဘုရားနာရဒ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးတဝ၌၊
ရမဏီယေ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ဂိရိဗ္ဗဇေ၊ ဧဝံဘာရဝေ
ပုလ္လပဏ္ဍဝ ဣဒိဂိလိဂိဣကုဋ်တည်းဟူသော တောင်ငါးလုံးအရံရှိသော၊
ရမ္မေ၊ နေနေသမျှသူရှင်လူရဟန်းဘို့၏ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ရာဇ
ဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ မိဂလုဒ္ဒေါ၊ သားမူဆိုးသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊
လုဒ္ဒေါ၊ ကြမ်းကြုတ်သည်။ အသညတော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုမစောင့်စည်း
သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ တဿမေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏၊ သဟာယော၊ အဆွေ
ခင်ပွန်းသည်။ သုဟဒယော၊ ကောင်းသောနှလုံးရှိသော၊ သန္ဓေါ၊ ကံကံ၏အ
ကျိုးကို ယုံကြည်စွာသော၊ ဥပါသကော၊ ရတနာသုံးပါးကိုကိုးကွယ်ရာ
ဟူ၍ဆည်းကပ်တတ်သောသူသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုအကျွန်ုပ်
၏အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သောဥပါသကာ၏၊ ကုလူပကော၊ အိမ်သို့မပြတ်ဆည်း
ကပ်တတ်သော ဆရာဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဂေါတမသဝ
ကော၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သားတော်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ၊
နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ သောဝိဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ တာတာဒါယ
ကာ၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ မာအကာသိ၊ မပြုလင့်၊
ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိအပါပင်ဘုံသို့၊ မာအဂါ၊ မလားလေလင့်၊ တံ၊ သင်သည်။
ပေစ္စ၊ တမလွန်လောက၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ သဝေဣန္ဒြိယိ၊ အကယ်၍အလို
ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ အသံယမံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုမစောင့်စည်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်
သော၊ ပါဏဝဓံ၊ သူအသက်ကိုသတ်ခြင်းကို၊ ဝိရမ၊ ကြည်ရှောင်ဘိလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ နံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုကမ္မန္တော၊ သနားသည်ဖြစ်၍၊ ပုနပုနံ၊ အ
ကြိမ်ကြိမ်၊ နိဝါရေသိ၊ မြစ်ပေ၏၊ ဝိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊
ပါပါဘိရတော၊ မကောင်းမှု၌သာမွေ့လျော်သောနှလုံးရှိသော၊ အဗုဒ္ဓိမာ၊
အသိပညာမရှိသော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သုခကာမသားချမ်းသာခြင်း
ကိုအလိုရှိစွာပေသော၊ ဟိတာနုကမ္မိနော၊ အကျိုးစီးပွားဖြင့် ခြီးမြှောက်တတ်
သော၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ
လျက်လည်း၊ ဝိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ပါပါဘိရတေ၊ မကောင်း

မှ၌ အလွန်မွေ့လျော်သော နှလုံးရှိသော၊ အယုဒ္ဓိမားအသိပညာနည်းထွဋ်
သော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ သကဿနုသသနိံ၊
အလုံးစုံသောအဆုံးအမကို၊ နာကာသိံ၊ လိုက်နာ၍မကျင့်မိချေ၊ နာရဒ၊ အ
ရှင်နာရဒ၊ ဘူရိ၊ မြေကြီးကဲ့သို့ထူထင်ပြန့်ပြောသောပညာရှိထသော၊ သုမေ
ဓသော၊ မိမိ၏၊ ဣန္ဒြိယစက်ကဲ့သို့ မောဟတည်းဟူသောအရအခဲကိုခွဲဖောက်
တတ်သောကောင်းမြတ်သော ပညာသည်းရှိထသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထို
ရဟန်းသည်၊ တသံတ၊ ဒါယကာ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဒိဝါ၊ နေအတို့၌၊ ပါဏိနော၊
သတ္တဝါတို့ကို၊ သစေဟနတိ၊ အကယ်၍အလျှင်းမလွတ်ကင်းစေနိုင်သော
ကြောင့်သတ်သည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့အလျှင်း မလွတ်ကင်းစေနိုင်သော
ကြောင့်သတ်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ သင်အား၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ သံယမော၊
သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှစောင့်ရှောက်သည်၊ ဘဝကု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုကမ္ပါယ၊ သနားသဖြင့်ပြီးမြောက်ခြင်းငှါ၊
ပုန၊ တဖန်၊ သမေ၊ သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၌၊ နိဝေသယိ၊ နှလုံးသွင်းစေ၏၊
သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဒိဝါ၊ နေအတို့၌၊ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါ
တို့ကို၊ ဟနိတွာ၊ သတ်ပြီး၍၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ သံယမော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး
ကိုစောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရတော၊ သုအသက်ကိုသတ်ခြင်းမှကြဉ်
ရှောင်သည်၊ အဟောသိံ၊ ဖြစ်၏၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုနေအတို့၌သုအသက်
ကိုသတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အကုသိုလ်ကံညဉ့်အတို့၌စောင့်စည်းကြဉ်
ရှောင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ပရိစာရေမိ၊ စမ္ပယရ၏၊ ဒိဝါ၊ နေ
အတို့၌ကား၊ ဒုဂ္ဂတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်လျက်၊ သုနဓေဟိ၊ ခွေးတို့
သည်၊ ခဏ္ဍမိ၊ ကိုက်ခဲအပ်၏၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ကုသလဿ၊ ကောင်းသောအကျိုးကိုပေးခြင်းလက္ခဏာ
ရှိသော၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုညဉ့်အခါ၌သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှစောင့်
စည်း ကြဉ်ရှောင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးဖြစ်သော၊
အမေနုယိံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုတောမိ၊ ခံစားရ၏၊
ဒိဝါ၊ နေအတို့၌မူကား၊ ကုက္ကုရ၊ ခွေးတို့သည်၊ သမ္ပုဟတစ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့
အပ်ကုန်သောစိတ်ရှိကုန်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၍သာလျှင်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊
သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ခါဒိတုံ၊ ကိုက်ခဲခြင်းငှါ၊ ဥပ
ဓာဝန္တိ၊ အနီးသို့ပြေးလာကုန်၏၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ပါဏဝဓဝိရမဏမက္ခေန၊ သူ့အသက်ကိုသတ်

၄၄၈

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိသျှံ

ခြင်းမှကြဉ်ကာမျှဖြင့်၊ ဇေဝုဇ္ဈံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောစည်၊ မိတ်ချင်းသာကုန်၊
 အနုဘောမိ၊ ခံစားရ၏၊ သတတာနုယောဂိနော၊ အခါခပ်သိမ်းလုံ့လအား
 ထုတ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ယေဝတေပုရိသာ၊ အကြင် ယောက်ျားမြတ်တို့
 သည်ကား၊ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်၌၊
 အဓိဝိသာဒိကေ၊ အဓိဝိသအစရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊
 ရဝံ၊ မြဲမြံစွာ၊ ပယုတ္တံ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတပုရိ
 သာ၊ ထိုယောက်ျားတို့သည်၊ ကေဝလံ၊ လောကီချမ်းသာနှင့်မရောသော၊
 အသင်္ခတံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်မပြုပြင်အပ်သော၊ ပဒီ၊ မဂ်ဥပဇာန်
 ဖိုလ်ဥပဇာန်ဖြင့်သိအပ်သော၊ အမတမေဝ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်၊ အဓိ
 ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညာမိ၊ အကျွန်ုပ်မှတ်ထင်၏၊ တမတ္ထံ၊
 ထိုပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ အာစိက္ခံ၊ ပြောကြား၏၊ တာသံ၊ ထိုဂါ
 ထာတို့၏၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အခံ၌၊ ဝုတ္တနုယောဝ၊ ချီအပ်ပြီး
 သောနည်းရှိသည်သာတည်း၊ ခုတိယဓိဂလုဒ္ဓကပေတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ၊
 နှစ်ခုမြောက်သော သားမူဆိုးပြိတ္တာဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-ဝုဇ္ဈဝဂ်-၉-ကုဋုဗိနိစ္ဆယိကပေတဝတ္ထု။

မာလိကိရိဒိကာယုရိ ဟိဣဒံ၊ မာလိကိရိဒိကာယုရိအစရှိသောဤပေတ
 ဝတ္ထုကို၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း
 တော်၌၊ ဝိဘရေန္တံ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ကုဋုဗိနိစ္ဆယိကပေတံ၊ ကေဝံ
 ကျစ်သောတရားသူကြီးပြိတ္တာကို၊ အာရဟန္တံ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော၊
 ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ မာသဿ၊ လ၏၊ ဆသုဒ္ဓိဝသေသု၊ ခြောက်ရက်တို့၌၊
 ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသတိ၊ သုံး၏တံ၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကို၊ အနု
 ဝတ္တန္တံ၊ အထုလိုက်၍ကျင့်ကုန်သော၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ မနုဿာ၊
 လူတို့သည်၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသန္တိ၊ စောင့်သုံးကုန်၏၊ ရာဇာ၊
 ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဂတာ
 ဂတေ၊ သာတိုင်းသာတိုင်းကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့ကို၊ ကိ၊ အသို့နည်း၊
 ထုမှဟိ၊ သင်တို့သည်၊ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝုဋ္ဌော၊ စောင့်သုံးအပ်
 သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ နုဥပဝုဋ္ဌော၊ မစောင့်သုံးအပ် သလော၊

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နိ၊ မေး၏၊ တတြ၊ ထိုသို့မေးရာ၌၊ ဧကော၊ တယောက်
 သော၊ အဓိကရဏော၊ အဓိကရုဏ်း၌၊ နိယုတ္တပုရိသော၊ မေးစိစစ်သော
 ယောဂျားဖြစ်သော၊ ဝိသုဏဝါစော၊ ချောပစ်ရုံးထိုက်တတ်သောစကား
 ရှိသော၊ နေကတိကော၊ စဉ်းလဲသော။ လဉ္ဇခါဒကော၊ တံရိုးလက်ဆောင်
 စားသောအမတ်သည်၊ ဥပဝုဠော၊ ဥပုသ်စောင့်သုံးအပ်သည်၊ နအဋ္ဌိ၊ မဖြစ်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ အသဟန္တော၊ မဝံ့သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝ၊ အရှင်
 မင်းကြီး၊ ဥပဝုဠော၊ စောင့်သုံးအပ်သည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 လျှောက်တင်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇပရိသတော၊ မင်းပရိသတ်မှ၊ နိက္ခ
 မန္တံ၊ ထွက်သော၊ နံ၊ ထိုကောက်ကျစ်သောတရားသူကြီးကို၊ သဟာယော၊
 အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ သမ္မ၊ အဆွေ၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊
 အစ္စ၊ ယနေ့၊ ဥပဝုဠော၊ ဥပုသ်စောင့်သုံးအပ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဆို၏၊ သမ္မ၊ အဆွေ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တယေန၊ ကြောက်သဖြင့်၊ ရညော၊ မင်း
 ၏၊ သမ္ပ၊ ခါယေဝ၊ မျက်မှောက်၌သာလျှင်၊ အဝေါဝံ၊ ဆိုမိ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 နဥပေါသထိကော၊ ဥပုသ်မစောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုကောက်ကျစ်သောတရားသူကြီးကို၊ သဟာ
 ယော၊ အဆွေသည်၊ ဧဝံ၊ ယဒိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊
 တေ၊ သင်အား၊ အစ္စ၊ ယနေ့၊ ဥပဗျုပေါသထောပိ၊ နေ့ထက်ဝက်သောဥပုသ်
 သည်လည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော၊ ဥပေါသထင်္ဂါနိ၊ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို၊
 သမာဒိယာဟိ၊ ဆောက်တည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထို
 ကောက်ကျစ်သောတရားသူကြီးသည်၊ တယာ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း၏၊ ဝစ
 နံ၊ စကားကို၊ သာဂူတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္တိ၊ တွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ဂေဟံ၊ အိမ်
 သို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ အတုတွာဝ၊ အစာမစားမူ၍သာလျှင်၊ မုခံ၊ ခံတွင်းကို၊
 ဝိက္ခာလေတွာ၊ ဆေးကျောလုပ်ကျင်း၍၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊
 ဆောက်တည်၍၊ ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဝါယူပဂတော၊ အိပ်ရာကပ်သည်ရှိ
 သော်၊ ဝိတ္တာသယသမ္ပူတေန၊ အစာအိမ်၌ အစာမရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်
 သော၊ ဗလဝဝါတဟောတုကေန၊ အားကြီးသောလေလျှင် အကြောင်းရှိ
 သော၊ သူးလန၊ လေတံကျင်ကြောင့်၊ ဥပန္နိ၊ ယုသင်္ခါရော၊ ပြတ်သောအာ
 ယုသင်္ခါရရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝုတိ၊ အနန္တရံ၊ သေသည်၏အခြားမဲ့၌၊ ပဗ္ဗတကုန္တိ
 ဟိ၊ တောင်ဝှမ်း၌၊ ဝေမာနိကပေတော၊ ဝေမာနိကပြိတ္တာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ ကေရတ္တိံ၊
 တညဉ့်၌၊ ဥပေါသထရက္ခဏမတ္တေန၊ ဥပုသ်စောင့်သုံးခါမျှဖြင့်၊ ဝိပါကံ၊

အကျိုးဖြစ်သော။ ဒသကညာသဟဿပရိဝါရံ။ တသောင်းသောနတ်သွီး
 အခြံအရံ ရှိသော။ မဟာဝိ။ ကြီးကျယ်သော။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိဉ္စ၊ နတ်၏စည်း
 စိမ်ကိုလည်း။ ပဋိလဘိ၊ ရ၏။ ပန၊ ဆင်းရဲခံရသည်ကိုပြဦးအံ့။ ကုဋုဝိနိစ္ဆယိ
 ကတာယ၊ ကောက်ကျစ်သောစာချားကိုဆုံးဖြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ပေသုဏိက တာယစ၊ ချောပစ်ရုံးတိုက် တတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပိဗ္ဗိမံသာနိ၊ ကျောက်ကုန်း
 သားတို့ကို။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ဩက္ကန္တိတွာ၊ ငင်၍၊ ခါဒတိ၊
 စားရ၏။ တံ၊ ထိုပြိတ္တာကို။ အယသ္မာနာရေဒေါ၊ အရှင်နာရေမဖော်သည်။
 ဝိဇ္ဈကုဋတော၊ ဝိဇ္ဈကုဋတောင်မှ။ ဩရောဟန္တော၊ သက်တော်မူသည်ရှိ
 သော်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ။

ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား။ တံ၊ သင်သည်။ မာလိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်
 သောပန်းတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိ၏။ ဘိရိဋ္ဌိ၊ ဦးရစ်ပေါင်းသောဦးခေါင်း
 လည်းရှိ၏။ ကာယုရိ၊ လက်ကောက်စသောလက်တန်ဆာတို့လည်းရှိ၏။
 တေ၊ သင်အား။ စန္ဒနုဿဒါ၊ စန္ဒကူးနံသာရေဖြင့်လိမ်းကျံအပ်ကုန်သော။
 ဂတ္တာ၊ ကိုယ်အစိတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ပသန္တမုခဝဇ္ဈော၊ ကြည်
 ညိုတွယ်သောမျက်နှာအဆင်းရှိသည်လည်း။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ သင်သည်။
 သူရိယဝဇ္ဈောဝ၊ တက်သစ်သောနေလှလင်နှင့်တူသောအဆင်းရှိသည်
 သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သောဘာဝိ၊ တင့်တယ်၏။ ပါရိသန္တာ၊ ပရိ
 သတ်၌အကျုံးဝင်ကုန်သော။ တေ၊ သင်၏။ ယေဇ္ဈမေပရိစာရိကာ၊ အကြင်
 အရွှေအရံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပရိစာရိကာ၊ ထိုအရွှေအရံတို့
 သည်။ အမနုဿ၊ နတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ သင်၏။ ပါရိစာရိ
 ကာ၊ အရွှေအရံမိန်းမဖြစ်ကုန်သော။ ယေဇ္ဈမာဒသကညာသဟဿာနိ၊
 အကြင်တသောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော နတ်သွီးတို့သည်။ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏။ ကမ္မု၊ ကာယုရစရာ၊ ခရုသင်းလက်ကောက်ကိုဆောင်ကုန်သော။
 ကဉ္စနာဝေလ္လဘူသိတာ၊ ရွှေအုပ်ဆောင်း ပန်းတို့ဖြင့် ဆင်ယင်အပ်သော
 ဆံပင်ရှိကုန်သော။ ဟာ၊ ထိုတသောင်းကုန်သော နတ်သွီးတို့သည်။ ကာ၊
 အဘယ်နတ်ပြည်၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော နတ်သွီးတို့နည်း။ ဘောပုရိသ၊
 အိုယောကျ်ား။ တုဝံ၊ သင်သည်။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးမြတ်သောတန်ခိုး
 အာနုဘော်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ လောမဟံသနရူပဝါ၊ ရှုကုန်သောသူတို့၏
 ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော အဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသည်
 လည်း။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ သောတံ၊ ထိုသို့သောအဆင်းသဏ္ဌာန်မြှောက်ပရိသတ်

နတ်၏တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသောသင်သည်။ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပိဋ္ဌိမံသာနိ၊
ကျောက်ကုန်းသားတို့ကို၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဥက္ကစ္စ၊ ခြစ်၍ခြစ်၍၊ ခါဒသိ၊
စားရ၏။ ။ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျာ်း၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊
ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သုအသက်ကိုသတ်ခြင်းအစ
ရှိသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္က
ဋ္ဌံ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်းအစရှိသော ဝစီဒုစရိုက်ကို၊
ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူ့စည်းစိမ်ကိုမိမိသို့ရှေး
ရှုကြံခြင်းအစရှိသောမနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ကိဿ
ကမ္မဝိပါကေန၊ အဘယ်မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ တံ၊
သင်သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပိဋ္ဌိမံသာနိ၊ ကျောက်ကုန်းသားတို့ကို၊ သာမံ၊
ကိုယ်တိုင်၊ ဥက္ကစ္စ၊ ခြစ်၍ခြစ်၍။ ခါဒသိ၊ စားရတိသနည်း။ နာရဒ၊ အရှင်
နာရဒ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဇီဝသေကေ၊ လူ့ပြည်၌၊
ပေသုညမုဿဝါဒေနစ၊ သူနှစ်ဦးတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းကို ဖျက်ဆီးတတ်
သောရုံးတိုက်သော စကားမဟုတ်မမှန် ချွတ်ယွင်း တောက်ပြန်သောစ
ကားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိကတိဝဉ္ဇနာယစ၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲခြင်းသူတ
ပါးကိုလှည့်ပတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ အနတ္တဿ၊ အ
ကျိုးမရှိမိမ့်သောငှါ၊ အစာရိသံ၊ ကျင့်ခဲ့ဘူး၏။ တတ္ထ၊ ထိုလူ့ပြည်၌၊
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်သို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ သဗ္ဗကဝေ၊
အမှန်ဆိုခြင်းငှါလျောက်ပတ်သောအခါသည်၊ ဥပဋ္ဌိတေ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊
အတ္တံ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မံ၊ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိရ
ကတွာသန္ဓေတွာ၊ စွန့်ပစ်၍၊ အဓမ္မံ၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်သို့၊ အနုဝတ္တိ
သံ၊ လိုက်ခဲ့ဘူး၏။ တဿကမ္မဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏၊ ဝိပါကေန၊ အကျိုး
အားဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပိဋ္ဌိမံသာနိ၊ ကျောက်
ကုန်းသားတို့ကို၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဥက္ကစ္စ၊ ခြစ်၍ခြစ်၍၊ ခါဒါမိ၊ စားရ၏။
နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ ယောသက္ကော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်၊ ပိဋ္ဌိမံသိကော၊
သူနှစ်ဦးတို့၏ညီညွတ်ခြင်းကိုဖျက်တတ်သောရုံးတိုက်သောစကားကိုဆို
ခြင်းအစရှိသောအကျင့်ဖြင့် သူတပါးတို့၏ကျောက်သားကို ခြစ်၍ ခြစ်၍
စားသကဲ့သို့ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောသက္ကော၊ ထိုသတ္တဝါ
သည်၊ အန္တ၊ ယခု၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပိဋ္ဌိမံသာနိ၊
ကျောက်ကုန်းသားတို့ကို၊ ဥက္ကစ္စ၊ ခြစ်၍ခြစ်၍၊ ခါဒါမိယထာ၊ စားရသကဲ့သို့၊
ဇေတထာ၊ ထို့သတို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ခါဒိတော၊ စားရသည်။

ဟောသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံဒုက္ခံ၊ ဤမိမိ၏ ကျောက်သားကို ကိုယ်တိုင် ခြစ်၍ ခြစ်၍စားရခြင်း ဆင်းရဲကို၊ တယာ၊ အရှင်နာရဒသည်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ ဖြစ်အပ်ပြီ၊ နာရဒ၊ အရှင် နာရဒ။ အနုကမ္ပကာ၊ သနားတတ်သော အလေ့ရှိကုန်သော၊ ကုသလာ၊ သူ တပါးတို့၏ အစီးအပွား ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းသော အကျင့်၌ လိမ္မာကုန် သော၊ ယေဗုဒ္ဓါဒယော၊ အကြင်သူရား အစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့ သည်၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုကုန်ရာ၏၊ ဖေတသံ၊ ထို သူရား အစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ ဝုရံ၊ အရှင်နာရဒသည်၊ ပေသုဏံ၊ သူနှစ်ဦး တို့၏ ညီညွတ်ခြင်းကို ဖျက်တတ်သော ၎င်းတို့ကံသော စကားကို၊ မာအဘ ဏိ၊ မဆိုလင့်၊ မုသာစ၊ မဟုတ်မမှန်ချွတ်ယွင်းတောက်ပြန်သော စကားကို လည်း၊ မာအဘဏိ၊ မဆိုလင့်၊ အဟံဝိယ၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့၊ ဝိဋ္ဌိမံသိကော၊ ကျောက်ကုန်းသားကို ခြစ်၍ ခြစ်၍ စားရသော ပြိတ္တာသည်၊ မာခေါအသိ၊ မဖြစ်လေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ အရှင်နာရဒမထေရ်သည်၊ စတုဟိဂါ ထာဟိ၊ လေးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိ၊ မေး၏၊ သောဝိ၊ ထိုပြိတ္တာသည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုအရှင်နာရဒမထေရ်အား၊ စတုဟိဂါထာဟိ၊ လေးဂါထာတို့ ဖြင့်၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤပြိတ္တာဖြစ်ရခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ဝိဿန္တေသိ၊ ဖြေဆို၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ မာစိတိ၊ မာစိဟူသည်ကား၊ မာလခာရီ၊ ပန်းကို ဆောင်ခြင်းရှိသည်၊ ဒိဗ္ဗဗုဒ္ဓေဟိ၊ နတ်၌ ဖြစ်သော ပန်းတို့ဖြင့်၊ ပဋိမဏ္ဍိတော၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ် ထည်း၊ ကိရိဋ္ဌိတိ၊ ကိရိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ ဝေဠုတသိသော၊ ဦးရစ်ပေါင်းသော ဦးခေါင်းရှိ၏၊ ကာယုရိတိ၊ ကာယုရိဟူသည်ကား၊ ကေယုရဝါ၊ လက် ကောက်စသော လက်တန်ဆာရှိ၏၊ ဗာဟာလကံာရပဋိမဏ္ဍိတော၊ မောင်း တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ နက်တည်း၊ ဂတ္တာတိ၊ ဂတ္တာဟူသည်ကား၊ သရိရာဝယဝါ၊ ကိုယ်အမိတ် တို့သည်၊ စန္ဒနုဿဒါတိ၊ စန္ဒနုဿဒါဟူသည်ကား၊ စန္ဒနုဿာရလိတ္တာ၊ စန္ဒ ကူးနှစ်ဖြင့်လိမ်းကျံအပ်ကုန်သော၊ သုရိယဝဇ္ဇောဝသောဘာသိတိ၊ သုရိ ယဝဇ္ဇောဝသောဘာသိ ဟူသည်ကား၊ ဗာလသုရိယသဒိသဝဇ္ဇောဝေ၊ တက်သစ်သော နေလုလင်နှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိရာစသိ၊ တင့်တယ်၏၊ အရိယဝဇ္ဇိပဘာသသိတိဝိ၊ အရိယဝဇ္ဇိ ပဘာသသိဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိရှိ၏၊ အရုဏန္တိ၊ အရုဏံဟူသည်ကား၊

အရုဏိယေဟိ၊ ခြုံမရှိကုန်သော၊ ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့နှင့်၊ သဒိသဝတ္ထော၊ တု
သောအဆင်းရှိသော၊ အရိယာဝကာသော၊ ပြုစင်သောအခွင့်တည်း။ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပါရိသဇ္ဇာတိ၊ ပါရိသဇ္ဇာ
ဟူသည်ကား၊ ပရိသပရိယာပနံ၊ ပရိသတ်၌အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ ဥပဋ္ဌာ
ကာ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
နက်တည်း။ တုဝန္တိ၊ တုဝံဟူသည်ကား၊ တံ၊ သင်သည်၊ လောမဟံသ
နရူပဝါတိ၊ လောမဟံသနရူပဝါဟူသည်ကား၊ ပဿန္နာနံ၊ မြင်ရကုန်သော
သူတို့အား၊ လောမဟံသနရူပယုတ္တော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကို
ဖြစ်စေတတ်သောအဆင်းအရောင်နှင့်ယှဉ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မဟာနုဘာ
ဝဘာသမ္ပတ္တိတာယံ၊ ကြီးသောအာနုဘော် ရှိသည်၏အဖြစ်နှင့် ပြည့်စုံ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥက္ကစ္စာတိ၊
ဥက္ကစ္စဟူသည်ကား၊ ဥက္ကန္တိတွာ၊ ခြစ်၍ခြစ်၍၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အစာရိသန္တိ၊ အစာရိသံဟူ
သည်ကား၊ အစရိပဋိပဋိ၊ ကျင့်ပြီး၊ ပေသုညမုသာဝါဒေနာတိ၊ ပေသုညမု
သာဝါဒေန ဟူသည်ကား၊ ပေသုညေနစ၊ သူနှစ်ယောက်တို့၏အချစ်ကို
ပျယ်အောင် ချောပစ် ၎င်းတို့ကံခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ မုသာဝါဒေနစ၊
မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုပြောဆိုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိကတိဝဉ္ဇနာ
ယစာတိ၊ နိကတိဝဉ္ဇနာယစဟူသည်ကား၊ နိကတိယာစ၊ စဉ်းလဲခြင်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဝဉ္ဇနာယစ၊ ထုည့်ပတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပတိရူပ
ဒဿနေန၊ အတုအယောင်ကိုပြသဖြင့်၊ ပရေသံ၊ သူထပါးတို့အား၊ ဝိကာ
ရေန၊ ဘောက်ပြန်သော၊ ဝဉ္ဇနာယစ၊ ထုည့်ပတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
သစ္စကာလေတိ၊ သစ္စကာလေဟူသည်ကား၊ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို၊ ဝတ္ထု၊
ဆိုခြင်းငှါ၊ ယုတ္တကာလေ၊ သင့်သောအခါ၌၊ အတ္ထန္တိ၊ အတ္ထံဟူသည်ကား၊
ဒိဋ္ဌဓမ္မဘောဒါဒိကံ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သောအကျိုးအပြားအစရှိသော၊ အတ္ထ
ဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ ဓမ္မန္တိ၊ ဓမ္မံဟူသည်ကား၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊
ဉာယံ၊ အသင့်ကို၊ နိရုဏ်တွာတိ၊ နိရုဏ်တွာဟူသည်ကား၊ ဆဋ္ဌေတွာပဟာ
ယ၊ စွန့်၍၊ သောတိ၊ သောဟူသည်ကား၊ သော၊ အကြင်သူသည်၊ ပေ
သုညာဒိ၊ သူနှစ်ယောက်တို့၏အချစ်ကို ပျက်အောင်ချောပစ်၎င်းတို့ကံခြင်း
အစရှိသည်ကို၊ အာစရေတိ၊ ကျင့်၏၊ သောသတ္ထော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊
သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော၊ သမ္ပံ၊ အလုံးစုံသောစကားရပ်သည်၊ ဟောဋ္ဌာ၊
အောက်၌၊ ဂုတ္တနယဓေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။

ကုရုဗိနိစ္ဆယိကပေတဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုနာ။ ကောကံကုဗိသော တရားသုကြီး
ပြိတ္တာဇ္ဇိဝတ္ထု၊ အပ္ပင်္ဂသည၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၃-ရုဇ္ဇဝဂ်-၁၀-ခေတုဝိဝဇ္ဇာပေတဝတ္ထု၊

အန္တလိက္ခတ္ထိတိဋ္ဌန္တောတိဇ္ဈာနံ၊ အန္တလိက္ခတ္ထိတိဋ္ဌန္တောအစရှိသော
ဤဝတ္ထုသည်၊ ခေတုဝိဝဇ္ဇာပေတဝတ္ထု၊ ခေတ်တော်ကိုကဲ့ရဲ့သောပြိတ္တာဇ္ဇိ
ဝတ္ထုတည်း။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုသိနာရာယံ၊ ကုသိနာရုံ
ပြည်၌၊ မလ္လာနံ၊ မလ္လာမင်းတို့၏၊ ဥပဝတ္ထနေ၊ အကွေ့ဖြစ်သော၊ သာလဝနေ။
အင်းကြင်းတော၌၊ ယမကသာလာနံ၊ အရံသောအင်ကြင်းပင်တို့၏၊ အန္တ
ရေ၊ အကြား၌၊ ပရိနိဗ္ဗာနေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူရာ၌၊ ခေတုဝိဘာဂေ၊
ခေတ်တော်တို့ကို ဝေဖန်ခြင်းကိုလည်း။ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊
ရာဇာအဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ်မင်းသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ လဒ္ဓ
ခေတုဘာဂံ၊ ရအပ်သောခေတ်တော်အတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သတ္တ
ဝဿာနိစ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ သတ္တစမာသေ၊ ခုနစ်လတို့
ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ သတ္တစဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်တို့ ပတ်လုံးလည်း
ကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ အ
နုဿရန္တော၊ အောက်မေ့ချက်၊ ဥဇ္ဇာရပူဇံ၊ မြတ်သော ပူဇော်ခြင်းကို၊ ပ
ဝတ္ထေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုခေတုပူဇနပွဲဆင်နွှဲရာ၌၊ အသင်္ချေယျာ၊ မရေ
မတွက်နိုင်ကုန်သော၊ အပရိမေယျာ၊ အတိုင်းအရှည် မရှိကုန်သော၊ မ
နုဿာ၊ လူတို့သည်၊ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊
သဂ္ဂုပဂါ၊ နတ်ပြည်သို့ရောက်ကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဆဝ္ဓ္ဓာ
သိတိမတ္တာနိပန ပုရိသသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းမြောက် ထောင်အတိုင်း
အရှည် ရှိကုန်သော ယောကျ်ားတို့ သည်ကား၊ စိရုကာလဘာဂင်တေန၊
ကြာရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံးထု အပ်သော၊ အဿဒ္ဓိယေနစ၊ ရတ
နာသုံးပါးကို မယုံကြည်ခြင်း ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မိစ္ဆာဒဿနေနစ၊ မှား
သောအမြင်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိပလ္လာသတ္တာ၊ တောက်ပြန်ခြင်း ရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ပဿာဒနိယေဝိ၊ ကြည်ညိုအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဌာနေ၊
အရာ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့ကို၊ ပဒေါသေတွာ၊ ဖြစ်မှား၍၊
ပေတေသု၊ ပြိတ္တာဘုံတို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိသု၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ တထိံယေဝ ရာဇဂ
ဟေ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌သာလျှင်၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ ဝိဘ

သေဗ္ဗန္တံ။ စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ကုဋုမ္ပိကဿ၊ သူကြွယ်၏။
 ဘာရိယာစ။ ယောသးသည်လည်းကောင်း၊ မိတာစ၊ ထီးသည်လည်းကောင်း၊
 သုဏိသာစ၊ ချွေးမသည်လည်းကောင်း။ ပဿန္တမိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်
 ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဓာတုပူဇံ၊ ဓာတ်တော်အားပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရိယာ
 မာတိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟူ၍၊ ဂန္ဓဝုပ္ပါဒိနိ၊ နံသာပန်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ
 ယူ၍၊ ဓာတုဋ္ဌာနံ၊ ဓာတ်တော်ရှိရာအရပ်သို့၊ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှါ၊ အာရုဋ္ဌါ၊
 အားထုတ်၏။ သောကုဋုမ္ပိကော၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊ အဋ္ဌိကာနံ၊ အရိုးရတို့
 အား၊ ပူဇနေန၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ ကံ၊ အဘပင်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆို၍၊ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့ကို၊ ပရိဘာသေတွာ၊ ဆဲရေးရေးရွတ်၍၊ ဓာတုပူဇံ၊
 ဓာတ်တော် ပူဇော်ခြင်းကို၊ ပိဝဏ္ဏသိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ တာဝိ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်
 လည်း၊ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ အနာဒိယိတွာ၊ မနာယူ
 မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဓာတ်တော်ရှိရာ အရပ်သို့၊ ဂန္တံ၊ သွား၍၊ ဓာတုပူဇံ၊ ဓာတ်
 တော်အား ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ အာဂတာ၊ ပြန်
 လာကုန်သည်ရှိသော်၊ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုညကမ္မေန၊
 ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ရောဂေန၊ အနာသည်၊ အဘိဘူတာ၊ နှိပ်စက်အပ်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နမိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ကာလကံတွာ၊ သေ
 ခြင်းကိုပြုကုန်၍၊ ဒေဝလောကေန၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော
 ပန၊ ထိုသူကြွယ်သည်ကား၊ ကောဓေန၊ အမျက်သည်၊ အဘိဘူတာ၊ နှိပ်
 စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နမိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ကာလကံတွာ၊
 သေခြင်းကိုပြု၍၊ တေနပါပကမ္မေန၊ ထိုဓာတ်တော်ကိုကဲ့ရဲ့သောမကောင်း
 မှုကံကြောင့်၊ ပေတေသု၊ ပြိတ္တာဘုံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ ဖြစ်လေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အာယသ္မာမဟာကဿပေါ၊ အရှင်မဟာကဿ
 ပမထေရ်သည်၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ အနုကမ္ဘာယ၊ သနားတော်မူ
 သဖြင့်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ တေ
 ပေတေစ၊ ထိုပြိတ္တာတို့ကို လည်းကောင်း၊ တာဒေဝတာယောစ၊ ထိုနတ်
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိ
 သော၊ ဣန္ဒြိယသင်္ခါရံ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို၊ အဘိသင်္ခါရေသိ၊ ဖန်ဆင်း
 တော်မူ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကတွာပန၊ ပြုတော်
 မူ၍ကား၊ စေတိယင်္ဂဏေ၊ စေတိယင်္ဂဖြစ်၍၊ ဌိတော၊ ရပ်တော်မူလျက်၊ ဓာ
 တုပိဝဏ္ဏကံ၊ ဓာတ်တော်ကိုကဲ့ရဲ့ တတ်သော၊ ပေတံ၊ ပြိတ္တာကို၊ တိဟိဂါ
 ထာဟိ၊ သုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဝုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုအရှင်မဟာ

ကဿပမထေရ်အား၊ သောပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ ဗျာကသိ၊ ဖြေကြား
 ချီးတောပုရိသ၊ အရိယောကျာ်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ အန္တလိက္ခတ္ထိ၊ ကောင်းကင်
 ၌၊ တိဋ္ဌန္တော၊ တည်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုဂ္ဂန္တော၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိ
 သည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ၊ ပူတိ၊ ဝပ်သော
 အနံ့သည်၊ ဝါယသိ၊ လှိုင်၏၊ ပူတိဂန္ဓံ၊ ဝပ်သောအနံ့ဖြင့်လှိုင်သော၊ တေ၊
 သင်၏၊ မုခဉ္စ၊ ခံတွင်းကိုလည်း၊ ကိမိယော၊ မိုးလေခံဘို့သည်၊ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်
 ၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကိံကမ္မံ၊ အဘယ်သို့သောမကောင်းမှု
 ကံကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ တောပုရိသ၊ အရိယောကျာ်း၊ ကမ္မသဉ္ဇော
 ဒိတာ၊ ကံသည်တိုက်တွန်းအပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ်ဖြတ်ခြင်းကဲ့ပြု
 တတ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ သတ္တံ၊ သက်စွာသွေးအပ်သောသန်လျက်
 ကို၊ ဂဟေတွာန၊ ကိုင်ကုန်၍၊ တတော၊ ထိုအဝပ်အနံ့၏လှိုင်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပ
 ရိ၊ အထက်၌၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အကြိမ်ကြိမ်၊ တဝ၊ သင်၏၊ မုခံ ခံတွင်းကို၊ ဩက္ကန္တန္တိ
 လှီးဖြတ်ကုန်၏၊ ပုနပိ၊ တစ်ခါလည်း၊ တတ္ထိံ၊ အဝကန္တိ၊ တဋ္ဌာနေ၊ ထိုရှေးလှီး
 ဖြတ်ရာအရပ်၌ ပင်လျှင်၊ ခါရေန၊ ဆားငန်ရေဖြင့်၊ ပရိပေါသိတွာ၊ ဖြန်းကုန်
 ၍၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အကြိမ်ကြိမ်၊ ဩက္ကန္တန္တိ၊ လှီးဖြတ်ကုန်၏၊ တောပုရိသ၊ အရိ
 ယောကျာ်း၊ ကိံနု၊ အသို့နည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကာယေန၊
 ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူ့ အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသောကာယဒုစရိုက်ကို
 ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောခြင်း
 အစရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊
 ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကိုရှေးရှုကြံခြင်းအစရှိသောမနောဒုစရိုက်ကို၊
 ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ကိဿကမ္မပိပါကေန၊ အဘယ်မကောင်းမှုကံ၏အ
 ကျိုးအားဖြင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဣဒံဒုက္ခံ၊ ဤသို့သောဆင်းရဲသို့၊ နိဂစ္ဆသိ၊
 ရောက်ရသနည်း၊ မာရိသ၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ရမဏီယေ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော၊ ဂိရိဗ္ဗဇေ၊ ဝေသာရဝေ
 ပုလ္လပဏ္ဍဝဏ္ဏသိဂိလိဂိဏ္ဍကုဋ် တည်းဟူသော တောင်ငါးလုံး အရံရှိထ
 သော၊ ရုဗ္ဗေ၊ လာလာသသူရှင်လူအပေါင်းတို့၏နှလုံးမွေ့လျော်တွယ်လည်း
 ရှိထသော၊ ရာဇဂဟေ၊ မင်းသိမ်းမြို့၌၊ သုပဟူတဿ၊ အလွန်များသော၊
 ဓနုဗညဿ၊ ရွှေငွေကျောက်သံစပါး ဆန်စသောသက်ရှိသက်မဲ့ဥစ္စာ၏၊
 ဣဿရော၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေးသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊
 မာရိသ၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တဿမေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏၊
 အယံဘရိယာစ၊ ဤမယားသည်လည်းကောင်း၊ အယံမိတာဝံ၊ ဤသို့သည်

လည်းကောင်း၊ မေ။ အကျွန်ုပ်၏။ အယံသုဏ်သာဝ။ ဤချွေးမသည်လည်း
 ကောင်း၊ ပဿန္တမိတ္တာ။ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓပုပ္ဖါဒိနိ၊
 နံ သာပန်းအစရှိကုန်သောပူဇော်ဘွယ်ဝတ္ထုတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍၊
 ခေတုဌာနံ၊ ခေတ်တော်ထားရာအရပ်သို့၊ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှါ၊ အာရမ္မန္တိ၊
 အားထုတ်ကုန်၏၊ ထူပံ၊ စေတီတော်ကို၊ ပူဇိတု၊ ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ မာလဉ္စ၊
 ပန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပလဉ္စာပိ၊ ကြာကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စယံ၊ အသစ်
 ဖြစ်သော၊ ဝိလေပနဉ္စ၊ နံ သာပျောင်း ကိုလည်းကောင်း၊ ဟရန္တိယော၊
 ဆောင်ကုန်သော၊ တာ။ ထိုအကျွန်ုပ်၏မယားသွီးချွေးမတို့ကို၊ ဝါရေသိ၊
 မြစ်ဘူး၏၊ တံပါပံ၊ ထိုခေတ်တော်ထားရာစေတီတော်ကိုပူဇော်ခြင်းကိုကဲ့
 ရဲ့သဖြင့်မြစ်မိခြင်းတည်းဟူသောမကောင်းမှုကံကို၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ ပစ္စတ္တဝေဒနာ၊ အ
 သီးအသီးမိမိတို့ခံစားအပ်သောကြီးစွာ သောဆင်းရဲဝေဒနာရှိကုန်သော၊
 ဓာဠာသီတိသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်း ခြောက်ထောင်အတိုင်း အရှည်ရှိ
 ကုန်သော၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ထူပပူဇံ၊ ခေတ်တော်ထားရာစေတီကို
 ပူဇော်ခြင်းကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကဲ့ရဲ့ ကုန်၍၊ နိရယေ၊ ပြင်းစွာဆင်းရဲသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်ရဲနှင့်တူသော ပြိတ္တာဘုံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ဘုသံ၊ ပြင်းစွာသောဆင်းရဲကို၊ ပစ္စာမ၊ ခံရကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်မ
 ဟာကဿပ၊ ယေစခေါပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ အရဟ
 တော၊ ကိလေသာတို့မှအလွန်ဝေးတော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ထူပံ၊ ခေတ်တော်ထားရာစေတီတော်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊
 မဟေ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်၊ ဝတ္ထန္တေ၊ ဝတ္ထမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အတံဝိယ
 အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့၊ ထူပပူဇာယ၊ ခေတ်တော်ထားရာစေတီတော်ကိုပူဇော်
 ခြင်း၏၊ အာဒိနံ၊ အပြစ်ကို၊ ပကာသေန္တိ၊ ပြကုန်၏၊ နေပုဂ္ဂလေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ကို၊ တတော၊ ထိုမကောင်းမှုမှ၊ ဝိဝေစယေ၊ ကြည့်ပါစေကုန်သော၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်မဟာ ကဿပ၊ မာလခေရိ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ပန်းတို့ကိုပန်
 ဆင်ကုန်လျက်၊ အလင်္ကာတာ၊ နတ်၌ဖြစ်သော အဝတ်တန်ဆာတို့ကို ဝတ်
 ဆင်ကုန်လျက်၊ အာယန္တိယော၊ လာကုန်သော၊ ဣမာစဇ္ဈတ္ထိယော၊ ဤအ
 ကျွန်ုပ်၏၊ မယား သွီးချွေးမဖြစ်ဘူးကုန်သော နတ်သွီးတို့ကိုလည်း၊ ပဿ၊ ရှု
 တော်မူလော၊ တာဇ္ဈတ္ထိယော၊ ထိုနတ်သွီးတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မာလာ
 ဝိပါကံ၊ ပန်းဖြင့်ခေတ်တော်ထားရာ စေတီကို ပူဇော်ခြင်းအကျိုးကို၊ အနု
 တောန္တိယော၊ ခံစားရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမိဇ္ဈ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ယသသိ

နိယော၊ အဋ္ဌိအရံနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
မဟာကဿပ၊ အဋ္ဌရံ၊ အံ့တွယ်ရှ်သော၊ အတ္တုတံ၊ မဖြစ်စတုး ဖြစ်သော၊
လောမဟံသနံ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ တဉ္စတံ
ဝေဝိပါကံ၊ ထိုသို့သော အကျိုးကိုသာလျှင်၊ ဒိက္ခာ၊ ဥဇဏ်မျက်စိဖြင့် မြင်
ကုန်၏၊ သပ္ပညာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ ဣမာဣတ္ထိယော၊ ဤအကျွန်ုပ်၏မယား
သွီးချွေးမဖြစ်ဘူးကုန်သော နတ်သွီးတို့သည်။ ဂုဗ္ဗေ၊ ဂွေးဘဝ၌၊ နမော၊ ရှိခိုး
ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တံမဟာမုနိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ဓါတ်တော်
ထားရာဝေဝိကို၊ ဝန္တန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ နန္ဒ၊ အ
ကျွန်ုပ်အကြံရှိ၏၊ ဣတော၊ ဤပြိတ္တာ၏အဖြစ်မှ၊ ဂတိံ၊ ရုတေ၍၊ မိနုဿိ၊ လူ
ပြည်၌ဖြစ်သော၊ ယောနိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ လဒ္ဓါနံ၊ ရ၍၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ ပုနပျုနံ၊ အကြိမ်ကြိမ်၊ ယုပပူဇံ၊ ဓါတ်
တော်ထားရာ ဝေဝိကိုပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါတော့အံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈောကံ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဒုဂ္ဂန္ဓောတိ၊ ဒုဂ္ဂန္ဓောဟူသည်
ကား၊ အနိဗ္ဗဂန္ဓော၊ အလိုမရှိအပ်သော အနံ့ရှိသည်၊ ကုဏပဂန္ဓဂန္ဓိ၊ အ
ကောင်ပုပ်အနံ့ကဲ့သို့ အနံ့ရှိသည်၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊
အနက်တည်း၊ ဝေတနံ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုတိဝါယသိတိ၊ ပုတိဝါယသိဟူ၍၊ အာ
ဟ၊ မိန့်ပြီးတော့တိ၊ တေတာဟူသည်ကား၊ ဒုဂ္ဂန္ဓဝါယနတောစ၊ ထို
မကောင်းသောအနံ့၏လှိုင်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကိမိဟိ၊ ပိုးလောက်
တို့သည်၊ ခါယိတဗ္ဗတောစ၊ ခဲအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
ဥပရိ၊ အသက်၌၊ သတ္တံဂဟေတွာနု၊ ဩက္ကန္တန္တိ ပုနပျုနန္တိ၊ သတ္တံဂဟေ
တွာနုဩက္ကန္တန္တိ ပုနပျုနံဟူသည်ကား၊ ကမ္မသဉ္ဇောဒိတာ၊ မကောင်းမှုကံ
သည်တိုက်တွန်းအပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ နိသိတဓာရံ၊
သွေးအပ်ပြီးသော အသွားရှိသော၊ သတ္တံ၊ သန်ထွက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်
၍၊ ပုနပျုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ တံဝနမုခံ၊ ထိုအမာဝကို၊ အဝကန္တန္တိ၊ လှီးဖြတ်
ကုန်၏၊ ခါရေနပရိပေါသိတွာ၊ ဩက္ကန္တန္တိ ပုနပျုနန္တိ၊ ခါရေနပရိပေါသိတွာ
ဩက္ကန္တန္တိ ပုနပျုနံဟူသည်ကား၊ အဝကန္တိ တဋ္ဌာနေ၊ လှီးဖြတ်ရာအရပ်၌၊
ခါရောဒကေန၊ ဆားငန်ရေဖြင့်၊ အာသိပ္ပိတွာ၊ လောင်း၍၊ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း
အဝကန္တန္တိ၊ လှီးဖြတ်ကုန်၏၊ ဣဿရောနေဉ္ဇေဿသုပဟူတဿာတိ၊
ဣဿရောနေ ဉ္ဇေဿသုပဟူတဿဟူသည်ကား၊ အတိဝိယ၊ အလွန်
လျှင်၊ ပဟူတဿ၊ များသော၊ နေဿစ၊ ဥစ္စာ၏လည်းကောင်း၊ ဉ္ဇေဿ
စ၊ ဝပါး၏လည်းကောင်း၊ ဣဿရောဿာမိ၊ အရှင်ပါတည်း၊ အဗျော၊ ကြွယ်

ဝသော၊ မဟဒ္ဓနော၊ များသောဥစ္စာ၊ ရှိသောသူပါတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တဿာယံမေ ဘရိယာစ၊ ဗိတာစသုဏိသာစာတိ၊ တဿာယံ မေဘရိယာစဗိတာစ သုဏိသာစဟူသည်ကား၊ တဿမဟ္တံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏၊ ပုရိမတ္တဘဝေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အယံဘရိယာ၊ ဤမယားသည် လည်းကောင်း၊ အယံဗိတာ၊ ဤသွီးသည်လည်းကောင်း၊ အယံသုဏိသာ၊ ဤချွေးမသည်လည်းကောင်း၊ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်၊ ဧဝံဘူတာ၊ နတ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ပစ္စန္ဒန္တိ၊ ပစ္စန္ဒ ဟူသည်ကား၊ အဘိနဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော၊ ထုပံ ဟရန္တိယော ဝါရေထိန္တိ၊ ထုပံဟရန္တိယော ဝါရေထိ ဟူသည်ကား၊ ထုပံ၊ ဓာတ်တော်ထားရာ စေတီတော်ကို၊ ပူဇေတု၊ ပူဇော်ခြင်း၌၊ ဥပနေန္တိယော၊ ဆောင်ကုန်သည်တို့ကို၊ ဓာတု၊ ဓာတ်တော်ကို၊ ဗိဝဇ္ဇောန္တော၊ ကဲ့ရဲ့ထုတ်၊ ပဋိက္ခိဝိ၊ ခပ်ပယ်ပြီ၊ တံပါပန္တိ၊ တံပါပံဟူသည်ကား၊ တံဓာတုဝိဝဿ္ဗပါပံ၊ ထိုဓာတ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်းမကောင်းမှုကို၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ သမာစရိတံ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိပ္ပဒိုသာရ ပတ္တော၊ နှလုံးမသာခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဆဋ္ဌာသီတိ သဟဿာနိတိ၊ ဆဋ္ဌာသီတိ သဟဿာနိဟူသည်ကား၊ ဆသဟဿာ ဗိကာ၊ ခြောက်ထောင် အလွန် ရှိကုန်သော၊ အသီဘိသဟဿမတ္တာ၊ ရှစ်သောင်းအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောမယန္တိ၊ မယံဟူသည်ကား၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ သင်္ဂဟေတွာ၊ ပေါင်းရုံး၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ပစ္စတ္တ ဝေဒနာတိ၊ ငေ့တ္တဝေဒနာဟူသည်ကား၊ ဝိသုဝိသု၊ အသီးသီး၊ အနုဘုယျမာနဒုက္ခဝေဒနာ၊ ခံစားအပ်သောဆင်းရဲဝေဒနာရှိကုန်သော၊ နိရယေတိ၊ နိရယေဟူသည်ကား၊ ဗသဝဒုက္ခတာယ၊ အာ၊ ကြီးသောဆင်းရဲရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိတ္တိဝိသယံ၊ ပြိတ္တာတုံကို၊ နိရယသဒိသံ၊ ငရဲနှင့်တူသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ယေစခေါထူပပူဇာယဝတ္တန္တေ၊ အရဟတောမဟေတိ၊ ယေစခေါထူပပူဇာယ၊ ဝတ္တန္တေ၊ အရဟတောမဟေဟူသည်ကား၊ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကိုခံထိုက်သော၊ သဗ္ဗသဗ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ဖြတ်စွာတုရား၏၊ ထုပံ၊ စေတီတော်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ပူဇာမဟေ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်၊ ပဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဟံဗိယ၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ထူပပူဇာယ၊ စေတီတော်ကိုပူဇော်ခြင်း၌၊ အာဒိနဝံဧဒါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ပကာသေန္တိ

ပြကုန်၏။ တေပုဂ္ဂလေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ တတောပုညတော၊ ထိုကောင်း
 မှာ၊ ဝိဝေသပေထဝိဝေသပယေထ၊ ကြည်ပါစေကုန်သော၊ ပရိဗာဟိဓေ၊
 အပတို့ကို၊ ဇနယေထ၊ ဖြစ်စေပါကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညာပဒေသေန၊
 သူတပါးကို ညွှန်းသဖြင့်၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ မဟာဇာနိယတံ၊ ကြီးစွာဆုံး
 ရုံးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြ၏၊ အာယန္တိယောတိ၊ အာ
 ယန္တိယောဟူသည်ကား၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာဂန္တန္တိ
 ယော၊ သာကုန်သော၊ မာလာရိပါကန္တိ၊ မာလာရိပါကံဟူသည်ကား၊ ထူပေ
 စေတိတော်၌၊ ကတမာလာပူဇာယ၊ ပြုအပ်သောပန်းပူဇော်ခြင်း၏၊ ဝိပါကံ
 ဖလံ၊ အကျိုးကို၊ သမိဒ္ဓါတိ၊ သမိဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယော၊ နတ်တို့
 ၏စည်းဝိပ်နှင့်၊ သမိဒ္ဓါ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ တာယသသိနိယောတိ၊ တာယ
 သသိနိယောဟူသည်ကား၊ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်၊ ပရိဝါရဝန္တိယော၊
 အခြံအရံရှိကုန်သည်၊ တဗ္ဗဒိသ္မာနာတိ၊ တဗ္ဗဒိသ္မာနဟူသည်ကား၊ အတိပ
 ရိတ္တဿ၊ အလွန်နည်းသော၊ တဿပူဇာပုညဿ၊ ထိုပူဇော်သောကောင်း
 မှု၏၊ အန္တရိယံ၊ အံ့ဘွယ်သော၊ အန္တုတံ၊ မဖြစ်စဘူးဖြစ်သော၊ လောမဟံ
 သနံ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ အတိဥဇ္ဇာရံ၊ အလွန်
 မြတ်သော၊ ဝိပါကဝိသေသံ၊ အကျိုးထူးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ နမောကရောန္တိ
 သပ္ပညာဝန္တန္တိ တံမဟာမုနိန္တိ၊ နမောကရောန္တိ သပ္ပညာဝန္တန္တိ တံမဟာမု
 နိဟူသည်ကား၊ ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣမာဣတ္ထိယော၊
 ဤမိန်းမတို့သည်၊ ဥတ္တမပုညက္ခေတ္တဘူတံ၊ မြတ်သောကောင်းမှုတည်းဟူ
 သောမျိုးစေ့တို့၏၊ စိုက်ပျိုးရာလယ်တာမြေကောင်း၊ သဗ္ဗဟံဖြစ်တော်မူ
 သော၊ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဇန္တိ အဘိတ္ထဝန္တိ၊ ပြီးမွမ်းကုန်၏၊ နမော၊
 ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ နမက္ကာရဗ္ဗ၊ ရှိခိုးခြင်းကိုလည်း၊ ကရောန္တိ၊
 ပြုကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ အထ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ သောပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်
 နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ သံဝေဂါနုရူပံ၊ ထိတ်လန့်သည် အားလျော်စွာ၊ အာ
 ယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်
 ကို၊ ဒေသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သောဟံနုနာတိဂါထံ၊ သောဟံနုနအစ
 ရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တံ၊ ထိုဂါထာသည်၊ ဥတ္တာ နတ္ထမေဝ၊
 ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပေတေန၊ ပြိတ္တာသည်
 ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော၊ မဟာကဿပေါ၊ အရှင်မဟာကဿပသည်၊ တံ၊
 ထိုဝတ္ထုကို၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမ္ပတ္တပရိ

သာယာရောက်လာသော ပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟော
တော်မူ၏။ ခေတုဝိဝဏ္ဏ ပေတဝတ္ထု၊ ဝဏ္ဏနာ၊ ခေတ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သော
ပြိတ္တာ၏ဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီး၊ စူဠဝဂ္ဂ
ဝဏ္ဏနာ၊ စူဠဝဂ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်သည်သာ
တည်း။ ၊

၄-မဟာဝဂ်-၁-အဗ္ဗသက္ကရပေတဝတ္ထု

၀၁ ဝေသာလီနာမနဂရတ္ထိဝဇ္ဇိနန္တိ ဣဒံ၊ ဝေသာလီနာမနဂရတ္ထိဝဇ္ဇိနံ အမရှိ
သောဤဝတ္ထုသည်။ အဗ္ဗသက္ကရ ပေတဝတ္ထု၊ အဗ္ဗသက္ကရပေတဝတ္ထု
တည်း။ တဿ၊ ထိုအဗ္ဗသက္ကရပေတဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။
ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေထိုင်မူသည်ရှိသော်၊ အဗ္ဗသက္ကရောနာမ၊
အဗ္ဗသက္ကရအမည်ရှိသော၊ ဝိန္တု၊ ခြိမ်းခြောက်သောအယူရှိသော၊ နတ္ထိကဝါ
ဒေါ၊ နတ္ထိကအယူရှိသော၊ လိန္တု၊ ဝိရာဇာ၊ လိန္တု၊ ဝိမင်းသည်၊ ဝေသာလီပံ၊
ဝေသာလီပြည်၌၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရေသိ၊ ပြု၏၊ တေနဝသမယေန၊
ထိုအခါ၌လည်း၊ ဝေသာလီနဂရေ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ အညတရဿ၊ တ
ယောက်သော၊ ဝါနိဇဿ၊ ကုန်သည်၏၊ အာပဏသဿိပေ၊ ဈေး၏အနည်း၌၊
မိက္ခလံ၊ ရွံ့ညွှန်သည်၊ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုရွံ့ညွှန်၌၊ ဗဟုဇနာ၊ များစွာ
ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဥပ္ပတိတွာ၊ ခုန်လွှားကုန်၍၊ အတိက္ကမေန္တာ၊ လွန်
မြောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကိလမန္တိ၊ ပင်ပန်းကုန်၏၊ ဧကမိ၊ အချို့ကုန်သော
သူတို့သည်၊ ကဒ္ဒမေန၊ ရွံ့ညွှန်ဖြင့်၊ လိမ္မန္တိ၊ လိမ်းကျံကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသို့ရွံ့ပေ
သည်ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်သည်၊ ဣမေမနုဿာ၊ ဤလူ
တို့သည်၊ ကလလံ၊ ညွှန်ကို၊ မာအက္ကမိ၊ သူတို့၊ မနင်းပါစေကုန်သတည်းဟု၊
အပဂတဗုဒ္ဓန္တံ၊ မကောင်းသောအနံ့မှကင်းသော၊ သင်္ခဝဏ္ဏပဋိဘာဂံ၊ ခရု
သင်းအဆင်းနှင့်တူသော၊ ဂေါသိသမ္ဘိ၊ နွားခေါင်းရှိကို၊ အာဟာရာပေတွာ၊
ဆောင်စေ၍၊ နိက္ခိပါပေသိ၊ ချထားစေ၏၊ ပကတိယာစ၊ ပြကတေ၊ အားဖြင့်
လည်း၊ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်၊ အက္ကောဓနော၊ အမျက်မထွက်တတ်သည်၊
သဗ္ဗဝါစော၊ သိမ်မွေ့သောစကားရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရေသဗ္ဗ၊
သူတပါးတို့အားလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသော၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်
ကျေ ဇူးကို၊ ကိတ္တေတိ၊ ကြားတတ်၏၊ သော၊ ထိုကုန်သည်သည်၊ ဧကသ္မိံ

၄၆၂

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

နိဝသေ၊ တရသောနေန္တိ၊ အတ္တနော၊ မိမိန္တိ၊ နှာယန္တဿ၊ ရေချိုးသော။ သ
 ဟာယဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏၊ ပမာဒေန၊ မေ့လျော့သဖြင့်၊ အနာလော
 ကေန္တဿ၊ မမြင်စဉ်၊ နိဝါသနဝတ္ထံ၊ ဝတ်သောအဝတ်ကို၊ ကိဋ္ဌာမိပ္ပါယေန၊
 ကစားလိုသဖြင့်၊ အပနိခယ၊ ဂုဏ်ထား၍၊ တံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကို၊
 နုက္ခာပေတွာ၊ ဆင်းရဲစေ၍၊ အဒါယိ၊ ပေး၏၊ အဿ၊ ထိုကုန်သည်၏၊ ဘာဂိ
 နေယျာပန၊ တူသည်ကား၊ စောရိကာယ၊ ခိုးသဖြင့်၊ ပရဂေဟတော၊ သူ
 တပါးအိမ်မှ၊ ဘဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာကို၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ တသေဝံ၊ ထိုကုန်
 သည်၏သာလျှင်၊ အာပဏေ၊ ဈေးဆိုင်၌၊ နိက္ခိဝိ၊ ထား၏၊ ဘဏ္ဍသာမိကာ၊
 ဥစ္စာရှင်တို့သည်၊ ဝိမံသန္တာ၊ စုံစမ်းကုန်သည်ရှိသော်၊ ဟဏ္ဍေန၊ ဥစ္စာ၌၊
 သန္တိ၊ တကွ၊ သဿ၊ ထိုကုန်သည်၏၊ ဘာဂိနေယျဉ္စ၊ တူကိုလည်းကောင်း၊
 တဉ္စ၊ ထိုကုန်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ရညော၊ မင်းအား၊ ဓဿသံ၊ ပြုကုန်
 ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဣမဿ၊ ဤကုန်သည်၏၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဆိန္ဒယ၊
 ဖြတ်ကုန်လော၊ အဿ၊ ထိုကုန်သည်၏၊ ဘာဂိနေယျံပန၊ တူကိုကား၊ သူ
 လေ၊ တံကျင်၌၊ အာရောပေယ၊ တင်ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊
 စေခိုင်း၏၊ ရာဇပုရိသာ၊ မင်းချင်းတို့သည်၊ တထာ၊ ထိုမင်းကြီးစေခိုင်း
 တိုင်း၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ သော၊ ထိုကုန်သည်သည်၊ ကာလကံတွာ၊ သေ၍၊
 ဘုဗ္ဗဒေဝေသု၊ ဘုဗ္ဗဗိုးနတ်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဘုဗ္ဗဗိုးနတ်သည်၊
 ဂေါသီသေန၊ နွားခေါင်းဖြင့်၊ သေတုနော၊ တံတားကို၊ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေတဝတ္ထံ၊ ပြုသောအဆင်းရှိသော၊ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌
 ဖြစ်သော၊ မနောဇဝံ၊ စိတ်ကဲ့သို့လျှင်မြန်သော၊ အဿာဇာနိယံ၊ အာဇာနည်
 မြင်းကို၊ ပဋိသတိ၊ ရ၏၊ ဂုဏဝန္တာနံ၊ ဂုဏ်ရှိကုန်သောသူတို့အား၊ ဝတ္ထုက
 ထနေန၊ မြီးမွှမ်းခြင်းကိုဆိုသဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုဘုဗ္ဗဗိုးနတ်၏၊ ဝတ္တတော၊
 ကိုယ်မှ၊ ဒိဗ္ဗဝန္ဓော၊ နတ်တို့၏အနံ့သည်၊ ပဝါယတိ၊ လှိုင်၏၊ တဿ၊ ထိုဘုဗ္ဗ
 ဗိုးနတ်အား၊ သာဓူကဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏ပုဆိုးကို၊ အပနိဟိတတ္တာပန၊
 ဂုဏ်၍ထိုးခဲ့ခြင်းကြောင့်ကား၊ နဂ္ဂေါ၊ အဝတ်မရှိသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်
 တတ်သော၊ ထိုဘုဗ္ဗဗိုးနတ်သည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဧရှေး၌၊ ကတ
 ကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သောကံကို၊ ဩလောကေန္တာ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ တေနူ
 သာရေန၊ ထိုသို့အစဉ်လျှောက်၍ကြည့်သဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘာဂိနေ
 ယျံ၊ တူကို၊ သူလေ၊ တံကျင်၌၊ အာရောပိတံ၊ တင်ထားအပ်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍၊ ကရုဏာယ၊ သနားခြင်းကရုဏာသည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်း
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မနောဇဝံ၊ စိတ်ကဲ့သို့လျှင်မြန်သော၊ အသံ၊ မြင်းသို့၊ အ

ဘိရုဟိတွာ။ တက်စီး၍၊ အစုရေတ္တိသမယ။ သန်းခေါင်အခါ၌၊ တဿ၊ ထို
 တု၍၊ သုဿ၊ ရောပိတဌာနံ။ တံကျင်တင်ထားရာအရပ်သို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊
 အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနီး၌၊ ဌိတော၊ တည်ထုက်။ ဘော၊ အိုတံကျင်၍ခံရသော
 ယောကျ်ား။ ဇီဝ၊ အသက်ရှင်သော၊ ဇီဝိတမေဝ။ အသက်ရှင်ခြင်းသည်
 သာလျှင်၊ သေပျော့၊ မြတ်သေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်း
 နေ့တိုင်း၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဧတနေဝသမယေန၊ ထိုအခါ၌သာလျှင်၊ အဗ္ဗသက္က
 ရာဇာ၊ အဗ္ဗသက္ကရာဇ်မင်းသည်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓဝရဂတော၊ မြတ်သောဆင်
 ကျောက်ကုန်းသို့တက်စီးသည်ဖြစ်၍၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်
 ထွဉ်သည်ကို၊ ကရာဇန္ဓော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အညတရေသ္မိံ၊ တခုသော၊
 ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ဝါတပါနံ၊ လေသွန်တံခါးကို၊ ဝိဝရံတွာ၊ ဖွင့်၍၊ ရာဇဝိဘူ
 တိ၊ မင်း၏တင့်တယ်ခြင်းကို၊ ပဿန္တိ၊ ကြည့်သော၊ ဧကံ၊ တယောက်
 သော၊ ဣတ္ထိံ၊ မိန်းမကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပဗ္ဗိဗဒ္ဓမိတ္တော၊ တပ်နှစ်သက်သောစိတ်
 ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပစ္စာသန္ဓေ၊ အနီး၌၊ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်နေသောသူအား
 ဣဒံဗရဉ္စ၊ ဤအိမ်ကို၎င်း၊ ဣမဉ္စဣတ္ထိံ၊ ဤမိန်းမကို လည်းကောင်း၊ ဥပ
 ဓာဓေဟိ၊ ဖွတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သညံ၊ အမှတ်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ အနုက္က
 မေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ရာဇဂေဟံ၊ နန်းတော်သို့၊ ပရိဋ္ဌော၊
 ဝင်သည်ဖြစ်၍၊ တံဝုရိသံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ဘဏေ၊ အချင်း၊ ဝစ္ဆန္တ၊
 သွားချေ၊ တဿ၊ ဣတ္ထိယာ၊ ထိုမိန်းမ၏၊ သဿ၊ မိက ဘာဝံဝါ၊ လင်ရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အဿ၊ မိကဘာဝံဝါ၊ လင်မရှိသည်၏
 အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာနာဟိ၊ သိအောင်ပြုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေ
 သိ၊ စေ၏၊ သော၊ ထိုမင်းချင်းသည်၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ တဿ၊ ထိုမိန်းမ၏၊
 သဿ၊ မိကဘာဝံ၊ လင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ရေညာ၊ မင်းအား၊
 အာရောစေသိ၊ ကြား၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တဿ၊ ဣတ္ထိယာ၊ ထိုမိန်းမ
 အား၊ ပရိဂ္ဂဟဏှုပါယံ၊ သိမ်းပိုက်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ စိန္တန္တော၊ ကြံ
 ထုက်၊ တဿ၊ ထိုမိန်းမ၏၊ သာမိကံ၊ လင်ကို၊ ပက္ခောသပေတွာ၊ ခေါ်စေ
 ၍၊ ဘဏေ၊ အချင်းလုလင်၊ ဧဟိ၊ လာထွဉ်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဥပဋ္ဌာဟိ၊ စေားလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ အနိန္တန္တောပိ၊ အ
 လိုမရှိသော်လည်း၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊
 အကရာဇန္ဓေ၊ မလိုက်နာသော၊ မယိ၊ ငါ၌၊ ရာဇေဣဉ်၊ မင်းဒဏ်ကို၊ ကရေ
 ယု၊ ပြုရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘယေန၊ ပြောကြားသဖြင့်၊ ရာဇုပဋ္ဌာနံ၊ မင်းအားစ
 မားခြင်းကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ရာဇု

ပဋ္ဌာနံ၊ မင်းအားစားခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်သည်၊
 တဿ၊ ထိုယောက်ျားအား၊ အတ္တဝေတနံ၊ ထမင်းရိက္ခာကို၊ ဒါပေတော၊
 ပေးစေ၍၊ ကတိပယ၊ ဒီဝသာတိက္ကမေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်၊ ပါ
 တောဝ၊ စောစောကလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စားရာသို့၊ အာဂတံ၊ လာသော
 ယောက်ျားကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊
 တဏေ၊ အချင်းယောက်ျား၊ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ၊ အမုဋ္ဌဌာနေ၊ ဤအမည်ရှိသော
 အရပ်၌၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဘတော၊
 ထိုရေကန်မှ၊ အရုဏဝဏ္ဏမတ္တိကံ၊ အရံအဆင်း ရှိသော၊ မြေကိုလည်း
 ကောင်း၊ ရုတ္တုပ္ပလာဒိနိ၊ ကြာနီအစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာနေဟိ၊
 ဆောင်ချေလော၊ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့၌ပင်လျှင်၊ သစေနာနေယျာသိ၊ အကယ်၍
 မဆောင်သည်ဖြစ်အံ့၊ တေ၊ သင်၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ ဂတေ၊ သွား
 သော်လည်း၊ န္ဒါရပါလံ၊ တံခါးစောင့်ကို၊ အဇ္ဇ ယနေ့၊ သူရိယေ၊ နေသည်၊ အ
 နတ္ထိကံတေဝေ၊ မဝင်မီသာလျှင်၊ သဗ္ဗန္ဒါရာနိ၊ အလုံးစုံသောတံခါးတို့ကို၊
 ထကေထဗ္ဗာနိ၊ ပိတ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သာစပေါက္ခရ
 ဏီ၊ ထိုရေကန်သည်လည်း၊ ဝေသာလီယာ၊ ဝေသာလီပြည်မှ၊ တိယောဇန
 မတ္ထကေ၊ သုံးယူဇနာအတက်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ဝေး
 သော်လည်း၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ ရေဏာဘယတဇ္ဇိတော၊
 သေတေးဖြင့်ခြင်းချောက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါတဝေဝေန၊ လေ၏လျှင်ခြင်း
 နှင့်တူသောအဟုန်ဖြင့်၊ ဝုဗ္ဗနေယေဝ၊ နံနက်အခါ၌သာလျှင်၊ တံပေါက္ခရ
 ဏီ၊ ထိုရေကန်သို့၊ သဗ္ဗာဓုဏီ၊ ရောက်၏၊ သာစပေါက္ခရဏီ၊ ထိုရေကန်ကို
 လည်း၊ အမနုဿပရိဂ္ဂဟိတာ၊ နတ်တို့သည်သိမ်းဆည်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ပဂေဝ၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်၊ သုတတ္တာ၊ ကြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 တယေန၊ ကြောက်သဖြင့်၊ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤရေကန်၌၊
 ကောပိ၊ တစ်ခုတခုသော၊ ပရိသာယော၊ တေးရန်သည်၊ အတ္ထိနု ခေါ်ရှိသလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အနုပရိယာယတိ၊ ထည့်လည်
 ၍၊ တံ၊ ထိုယောက်ျားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပေါက္ခရဏီပါလကော၊ ရေကန်ကို
 စောင့်သော၊ အမနုဿော၊ နတ်သည်၊ ကရုဏာယမာနရူပေါ၊ သနားသော
 သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ မနုဿရူပေန၊ လူ၏အသွင်ဖြင့်၊ ဥပသက်မိတွာ၊
 ကပ်၍၊ သောပုရိသ၊ အိုယောက်ျား၊ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုး၌၊ ဣဝ၊ ဤ
 အရပ်သို့၊ အာဂတော၊ လာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊

ဆို၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်းတဿ။ ထိုနတ်အား၊ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအ
 ကြောင်းကို၊ ကထေသိ၊ ပြောကြား၏။ သော၊ ထိုနတ်သည်၊ ဇေယံဒိ၊ ဤသို့
 ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဂဏ္ဍာယိ၊ ယူလေလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆို၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒိဗ္ဗရူပံ၊ နတ်အသွင်ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြ၍၊
 အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်လေ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုရေကန်
 ၌၊ အရုဏဝဏ္ဏမတ္တိကဉ္စ၊ အရုဏ်အဆင်းရှိသောမြေကို လည်းကောင်း၊
 ရတ္တပ္ပလသနိစ၊ ကြာနီတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သူရိယေး၊
 နေသည်။ အနတ္တဂီတေယေဝ၊ မဝင်မိသာလျှင်၊ နဂရန္တရံ၊ မြို့တံခါးသို့၊
 သမ္ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ခွါရပါလော၊
 တံခါးစောင့်သည်။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ ဝိရုဓန္တဿေဝ၊ မြည်တမ်း
 စဉ်ပင်လျှင်၊ ခွါရံ၊ တံခါးကို၊ ထကေသိ၊ ပိတ်၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်း၊
 ခွါရေ၊ တံခါးကို၊ ထကိတေ၊ ပိတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ပဝေသနံ၊ ဝင်ခြင်းကို။
 အသဘန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ ခွါရသမိပေ၊ တံခါး၏အနီး၌၊ သူလေ၊ တံ
 ကျင်၌၊ အာရောပိတံ၊ တင်အပ်သော၊ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 ဧတေ၊ ထိုတံခါး စောင့်တို့သည်၊ မယိ၊ ငါသည်၊ သူရယေ၊ နေသည်။
 အနတ္တဂီတေယေဝ၊ မဝင်မိသာလျှင်၊ အာဂတေ၊ ရောက်သည်ကို၊ ဝိရုဓန္တ
 ဝေစ၊ မြည်တမ်းစဉ်ပင်လျှင်၊ ခွါရံ၊ တံခါးကို၊ ထကေသံ၊ ပိတ်ကုန်၏။ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ကာလေယေဝ၊ အချိန်၌သာလျှင်၊ အာဂတော၊ ရောက်လာ၏။
 မမ၊ ငါအား၊ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယာ၊ သင်
 သည်၊ ဝိညာတံ၊ ထိအပ်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သက္ခိံ၊
 သက်သေကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သော၊
 ထိုတံကျင်၌၊ ခံရသော ယောကျ်ားသည်း၊ အဟာ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟာ၊
 အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အာရသော၊ ယောကျ်ား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သူလေ၊
 တံကျင်၌၊ ဝဇ္ဈော၊ သတ်အပ်သော၊ မရဏဘိမုခေါ၊ သေအံ့သည်သို့ရှေးရှု
 ၍၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တဝ၊ သင်၏၊ သက္ခိံ၊ သက်သေသည်၊ ဟောမိ၊
 ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ မဟိဒ္ဓိကော၊
 ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ ပေတောပန၊ ပြိတ္တာသည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏၊ သမိပံ၊
 အနီးသို့၊ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ၊ တံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ သက္ခိံ၊ သက်သေကို
 ကရောဟိ ပြုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟာ၊ ဆို၏။ ကထံပန၊ အသို့လျှင်၊ သော၊
 ထိုပြိတ္တာကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်ရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊
 ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဣဓေ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ တိဋ္ဌာဟိ၊

တည်သော၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ဒက္ခိဿသိ၊ မြင်ရလတ္တံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ သော၊
 ထိုယောကျ်ားသည်၊ ပန္တိမယာမေ၊ ပန္တိမယာမံ၌၊ အာဂတံ၊ လာသော၊
 တံပေတံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သက္ခိ၊ သက်သေကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊
 ရတ္တိယာ၊ ည၌သည်၊ ဝိဘာတာယ၊ မိမိသောကသည်ရှိသော်၊ ရညာ၊
 မင်းသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ အာဏာ၊ အာဏာကို၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ယသ္မာစ၊
 အကြင်ကြောင့်လျှင်၊ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရာဇဒဏ္ဍံ၊
 မင်းဒဏ်ကို၊ တေ၊ သင်အား၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မင်းကြီး
 ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဟဝ၊
 အရှင်မင်းကြီး၏၊ အာဏာ၊ အာဏာကို၊ နာတိက္ကန္တာ၊ မလွန်ပါ၊ သူရိယေ၊
 နေသည်၊ အနတ္တဂံတေဝေ၊ မဝင်မိသာလျှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဓ၊
 ဤသို့၊ အာဂတော၊ ရောက်လာပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုသို့နေမဝင်မိရောက်ရာ၌၊ တေ၊ သင်အား၊ သက္ခိ၊ သက်သေသည်၊
 ကော၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေး၏၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊
 တဿသုလ္လာဝုတဿ၊ ထိုတံကျင်လျှင်ခံရသောယောကျ်ား၏၊ သန္တိကေ၊
 အထံ၌၊ အာဂန္တန္တံ၊ လာသော၊ ပေတံ၊ ပြိတ္တာကို၊ သက္ခိတိ၊ သက်သေ
 တည်းဟု၊ ဒေသတွာ၊ ပြု၍၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တေ၊ ဤသက်သေကို၊
 အုပ္ပဟိ၊ ငါဘို့သည်၊ သဒ္ဓါတဗ္ဗံ၊ ယုံကြည်အပ်ရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရညာ၊
 မင်းသည်၊ ဝုတ္တံ၊ မတ္တေ၊ ဆိုအပ်ကာမျှ၌၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ရတ္တိယံ၊ ည၌၌၊
 တုပ္ပဟိ၊ သင်မင် ကြီးတို့သည်၊ သဒ္ဓါတဗ္ဗံ၊ ယုံကြည်အပ်သော၊ ဝုရိသံ၊
 ယောကျ်ားကို၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပေသေထ၊ စေတော်မူပါ
 ကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား
 ၍၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ တေန၊ ထို
 ယောကျ်ားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တတ္ထ၊ ထိုတံကျင်လျှင်ရာ အရပ်သို့၊ ဝေတံ၊
 သွား၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ပေတေနစ၊ ပြိတ္တာသည်လည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုတံ
 ကျင်လျှင်ရာအရပ်သို့၊ အာဂတံ၊ လာ၍၊ ဇိဝဘောဇိဝိတမေဝသေယျောတိ၊
 ဇိဝဘောဇိဝိတမေဝသေယျောဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊
 ထိုပြိတ္တာကို၊ သေယျာနိသဇ္ဇာနယိမဿ၊ အတ္တိတိအာဒိနာ၊ သေယျာနိသဇ္ဇာ
 နယိမဿ၊ အတ္တိဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပဉ္စဟိဂါထာဟိ၊ ငါးဂါထာတို့ဖြင့်၊
 ပဋိပုန္တိ၊ မေး၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အာဒိတောပန၊ အစဉ်ကား၊ ဝေသာထီ
 နာမနုဂရတ္ထိဝဇ္ဇိနန္တိ၊ ဝေသာထီနာမနုဂရတ္ထိဝဇ္ဇိနဟူသည်ကား၊ ဂါထာ၊

၄-မဟာဝဂ်-၁-အဗ္ဗသက္ကရပေတဝတ္ထု။

၄၆၇

ဝါထာတည်း။တံ၊ထိုဝါထာကို၊ သမ္ပန္နဒဿနတ္ထံ၊ အစပ်ကိုပြခြင်းအကျိုး
ငှါ၊သင်္ဂီတိကာရေယိ။သင်္ဂီယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ဋ္ဌဝိတာ၊လောင်းအပ်၏

ဝေသာလီနာမ၊ ဝေသာလီ အမည်ရှိသော၊ဝဇ္ဇိနံ၊ ဝဇ္ဇိမင်းတို့၏၊နဝရံ၊
မြို့သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တတ္ထံ၊ထိုဝေသာလီမြို့၌၊ အဗ္ဗသက္ကရော၊ အဗ္ဗသက္ကရ
အမည်ရှိသော၊လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ အာဟု၊ ဖြစ်၏၊ သောရာဇာ၊
ထိုအဗ္ဗသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်းသည်၊နဝရဿ၊ဝေသာလီမြို့၏၊ ဗာဟိရံ၊အပဋိ
ဖြစ်သော၊ပေတံ၊ ကုန်သည်ပြိတ္တာကို၊ ဒိသ္မာန၊မြင်၍၊ ကာရဏတ္ထိကော၊
ဇီဝဘော ဇိဝိတမေဝ သေယျာ ဟုပြိတ္တာသည် ဆိုအပ်သော စကားအ
ကြောင်းဖြင့်အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံပေတံ၊ထိုပြိတ္တာကို၊ ထတ္ထေဝ၊ထိုမြင်
ရာအရပ်၌ပင်လျှင်၊ပုစ္ဆိတ္ထ၊မေး၏၊ယက္ခ၊နတ်သား၊ ဣမဿ၊ဤတံကျင်၌
တင်လျှိုအပ်သောယောကျ်ားအား၊ သေယျာဝါ၊ကြောကိုဆန့်၍အိပ်ရခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊နိသဇ္ဇာဝါ၊ တင်ပျဉ်ခွေခြင်းအစရှိသည်ကိုပြု၍ထိုင်
ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊နအတ္ထိ၊မရှိ၊အဘိက္ကမေဝ၊ရှေ့သို့တက်ရခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ပဋိက္ကမေဝ၊ နောက်သို့ဆုတ်ရခြင်း သည်လည်း
ကောင်း၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ အဘိတဝိတခါယိတဝတ္ထတောဝါ၊ စားဖွယ်သောကံ
ဖွယ်ခဲဖွယ်အဝတ်အရုံတို့ကိုသုံးဆောင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ယာပရိစရိ
ယာ၊အကြင်စမွယ်ခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊သာပိ၊ ထိုစားဖွယ်သောကံဖွယ်
တို့ကိုသုံးဆောင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်စမွယ်ခြင်းသည်လည်း၊ဣမဿ
ဤတံကျင်၌တင်လျှိုအပ်သောယောကျ်ားအား၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးကာလ
၌၊အနုကမ္ပကာ၊သနားခြီးမြှောက်တတ်ကုန်သော၊ ယေဉ္ဇာတကာ၊အကြင်
အဆွေအမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ယေဒိဋ္ဌသုတာ၊အကြင်မြင်ဘူးကြား
ဘူးကုန်သောအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ယေသုဟဇ္ဇာ၊အကြင်
နှလုံး အကြွမ်း ဝင်ကုန် သော အဆွေခင်ပွန်း တို့သည် လည်းကောင်း၊
ဣမဿ၊ဤတံကျင်၌တင်လျှိုအပ်သောယောကျ်ားအား၊အပောသံ၊ရှိသည်
ဖြစ်ကုန်၏၊ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌မူကား၊ တေပိ၊ထိုအဆွေအမျိုးအစရှိသော
သူတို့သည်လည်း၊တံ၊ထိုတံကျင်၌တင်လျှိုအပ်သောယောကျ်ားကို၊ဓမ္မ၊မြီ
ရှုခြင်းငှါလည်း၊နလဘန္တိ၊မရကုန်၊ အယံ၊ပုရိသော၊ ဤတံကျင်၌တင်လျှို
အပ်သောယောကျ်ားသည်၊ တေနုဇနေန၊ ထိုအဆွေ အမျိုးအစရှိသော
သူသည်၊ ဝိရာဇိတတ္ထောဟိ၊ စွန့်ပစ်အပ်သောသဘောရှိသည်သာလျှင်၊

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ဩဂ္ဂတတ္ထဿ၊ ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိ

၄၆၈

ပေတဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သောသုအား၊ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ နာဝန္တိ၊ ရှိသည်မဖြစ်ကုန်၊
 မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဝိကလံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာဖြင့်ချို့တဲ့သည်ကို၊
 ဝိဒိတာ၊ သိကုန်၍၊ ဇီဝန္တိ၊ အသက်ရှိသောသူကိုပင်လျှင်၊ ဝိဇာနန္တိ၊ စွန့်
 ပစ်ကုန်၍၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ အတ္တဉ္စ၊ စည်းစိမ်ကိုသာလျှင်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍
 ပရိဝါရယန္တိ၊ ခြံရံကုန်၍၊ ဥဂ္ဂတတ္ထဿစ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့်မြင့်မြတ်
 သောသဘောရှိသောသူအား၊ ဗဟုမိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းများကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အယံ၊ ဤသို့သောဖြစ်ခြင်းသည်၊ လောကီယသဘာ
 ဝေါ၊ သတ္တလောက၌ဖြစ်သူလူအပေါင်းတို့၏သဘောတည်း၊ ယက္ခ၊ နတ်
 သား၊ အယံပုရိသော၊ ဤတံကျင်၌တင်လျှီအပ်သောယောကျ်ားသည်၊ သဗ္ဗ
 ဘောဂေဟိ၊ အတွင်းအပသုံးဘောင်အပ်ကုန်သော ခပ်သိမ်းသောစည်း
 စိမ်ချမ်းသာတို့မှ၊ နိဟိနတ္ထော၊ ယုတ်ခြင်းသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကိစ္ဆော၊
 အလွန်ငြိုငြင်ဆင်းရဲ၏၊ သဗ္ဗက္ခိတော၊ သွေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံသောကိုယ်
 လည်းရှိ၏၊ သမ္ပရိဘိန္ဒဂတ္ထော၊ တံကျင်ထိုးလျှီသဖြင့်ပေါက်သောကိုယ်
 လည်းရှိ၏၊ ဥဿဝဗိန္ဒ၊ ဝပလိမ္ပမာနေ၊ မြက်ဖြားလိမ်းကျံသော ဆီးနှင်း
 ပေါက်နှင့်တူသောကိုယ်၌လိမ်းကျံသော သွေးပေါက်လည်းရှိ၏၊ အဇ္ဇဝါ၊
 ယနေ့၌လည်းကောင်း၊ သုဝေဝါ၊ နက်ဖန်၌ရင်း၊ ဣမဿ၊ ဤတံကျင်၌လျှီ
 အပ်သောယောကျ်ားအား၊ ဇိဝိတဿ၊ အသက်၏၊ ဥပရောဓော၊ ဆန့်ကျင်
 ခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်စေ့၍၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ဧတဒိဿံ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသော၊ ဥတ္တမ ကိစ္ဆပတ္တံ၊ အလွန်ငြိုငြင် ဆင်းရဲခြင်း သို့ရောက်သော၊
 ပုဗ္ဗမန္တဿ၊ တမာပင်၏၊ အဇ္ဈောန၊ အရိုးဖြင့်၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ သူလေ၊
 တံကျင်၌၊ ဥတ္တာထိတံ၊ တင်လျှီအပ်သော၊ ဣဓံပုရိသံ၊ ဤယောကျ်ားကို၊
 တံ၊ သင်သည်၊ ကေနဝဇ္ဈောန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဘော၊ အိုတံ
 ကျင်လျှီခံရသောယောကျ်ား၊ ဇီဝ၊ အသက်ရှင်လေလော၊ တေ၊ သင်အား၊
 ဇိဝိတမေဝ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ ကောင်းမြတ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေတိ၊ ဆိုဘိသနည်း။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ တတ္ထာတိ၊ တတ္ထဟူသည်ကား၊ တိသံဝေသာ
 လီယံ၊ ထိုဝေသာလီ ပြည်၌၊ နဂရဿဗာဟိရန္တိ၊ နဂရဿ ဗာဟိရ်ဟူ
 သည်ကား၊ နဂရဿ၊ ဝေသာလီ မြို့၏၊ ဗာဟိရဘာဂံ၊ အပ အဘို့ဖြစ်
 သော၊ ဝေသာလီနဂရဿ၊ ဝေသာလီမြို့၏၊ ဗဟိဇေဝ၊ အပ၌သာလျှင်၊ ဇာ
 တံပဝတ္ထံ၊ ဖြစ်သော၊ တတ္ထေဝါတိ၊ တတ္ထေဝဟူသည်ကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်
 အရပ်၌၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပသမိ၊ မြင်၏၊ တတ္ထေဝဋ္ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌ သာလျှင်၊

တန္တိ၊ တံ ဟူသည့်ကား၊ တံပေတံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ ကာရဏတ္ထိကောတိ၊ ကာရဏတ္ထိကော ဟူသည့်ကား၊ ဇီဝဘောဇီဝိတ မေဝသေယျောတိ၊ ဇီဝဘောဇီဝိတမေဝသေယျောဟူ၍၊ ဂုတ္တအတ္ထဿ၊ ဆိုအပ်သောအနက်၏၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်းဖြင့်၊ အတ္ထိကော၊ အလိရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သေယျာ၊ နိသဇ္ဇာနယိမဿ အတ္ထိတိ၊ သေယျာ နိသဇ္ဇာနယိမဿ အတ္ထိ ဟူသည့်ကား၊ ပိဋ္ဌိပသာရဏလက္ခဏသင်္ခါတာ၊ ကြောကိုဆန့်ခြင်းလက္ခဏာဟုဆိုအပ်သော၊ သေယျာ၊ အိပ်ခြင်းသည်၊ ပလ္လင်္ကတုဇနလက္ခဏာ၊ တင်ပျင် ခွေခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ နိသဇ္ဇာဝ၊ ထိုင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သူလေ၊ တံကျင်၌၊ အာရောဂီတပုဂ္ဂလဿ၊ တင်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သော၊ ဣမဿ၊ ဤယောကျ်ားအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဘိက္ကမောနတ္ထိပနိက္ကမောစာတိ၊ အဘိက္ကမောနတ္ထိပနိက္ကမောစဟူသည့်ကား၊ အဘိက္ကမာဒိလက္ခဏံ၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းအစရှိသောလက္ခဏာရှိသော၊ အပ္ပမတ္တကမ္မိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်၊ ဣမဿ၊ ဤယောကျ်ားအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပရိစာရဏာသာဝီတိ၊ ပရိစာရဏာသာဝီဟူသည့်ကား၊ အသိတဝီတခါယိတဝတ္ထ ပရိဘောဂါဒိလက္ခဏာ၊ စားဖွယ် သောက်ဖွယ်ခဲဖွယ် အဝတ်အရုံတို့ကို သုံးဆောင်ခြင်းစသော လက္ခဏာရှိသော၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြေတို့၏၊ ယာပရိစာရဏာ၊ အကြင်စမွယ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာဝီ၊ ထိုစမွယ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဣမဿ၊ ဤယောကျ်ားအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပရိစာရိကာသာဝီတိ၊ ပရိစာရိကာသာဝီဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်ရှိ၏၊ အသိတာဒိပရိဘောဂဝသေန၊ စားဖွယ်အစရှိသည်ကို သုံးဆောင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြေတို့၏၊ ပရိစာရိကာ၊ စမွယ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာဝီ၊ ထိုစမွယ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဣမဿ၊ ဤယောကျ်ားအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝိစာတဇီဝိတတ္တာ၊ ပင်ပန်းသောအသက်ရှင်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပရိဝါရဏာစာဝီတိ၊ ပရိဝါရဏာစာဝီဟူ၍လည်း၊ ကေဝိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ မဉ္ဇန္တိ၊ ရုတ်ကုန်၏ ၊

ဒိဋ္ဌသုတာ သုဟန္တာ အနုကမ္ပကာယဿ အဟောသိုပုဗ္ဗေတိ၊ ဒိဋ္ဌသုတာသုဟန္တာအနုကမ္ပကာယဿအဟောသိုပုဗ္ဗေဟူသည့်ကား၊ သန္တိဋ္ဌသဟာယာစေတ၊ မြင်ဘူးသောအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဒိဋ္ဌသဟာယာစ၊ မမြင်ဘူးသောအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယဿ၊ အကြင်တံကျင်မျှခံရသောယောကျ်ား၏၊ အနုဒ္ဓယာဝဇ္ဇော၊ အစဉ်သနား

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ

မြင်းရှိကုန်သော၊ မိတ္တာစ။ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေ၊
 အကြင်သူတို့သည်၊ အဿဇ္ဈမဿ၊ ဤယောကျ်ားအား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
 အဟောသုံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒဠုဒ္ဓိတိ၊ ဒဠုဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ ပဿိတုဒ္ဓိ၊
 ကြည့်ရှုခြင်းငှါလည်း၊ နလဘန္တိ၊ မရကုန်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ
 ကုတော၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဝိရာဇိတတ္ထောတိ၊ ဝိရာဇိတတ္ထောဟူသည်ကား၊ ပရိစ္စတ္တသဘာ
 ဝေါ၊ စွန့်ပစ်အပ်သောသဘောရှိသည်၊ ဇနေနတေနာတိ၊ ဇနေနတေနဟူ
 သည်ကား၊ တေနညာတိအာဒိဇနေန၊ ထိုဆွေမျိုးအစရှိသောသူသည်၊ ဩဂ္ဂ
 တတ္ထဿဘဝန္တိမိတ္တာတိ၊ ဩဂ္ဂတတ္ထဿဘဝန္တိမိတ္တာဟူသည်ကား၊
 အပဂတဝိညာဏဿ၊ ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိသော၊ မတဿ၊ သေသောသူ
 အား၊ မိတ္တာနာမ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့မည်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ကသ္မာ
 အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တဿ၊ ထိုသေသောသူ၏၊ မိတ္တေဟိ၊
 အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ကာတဗ္ဗကိစ္စဿ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စကို၊ အတိတ္တန္တ
 က္ကာ၊ လွန်မြောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဧဟန္တိမိတ္တာဝိကလံဝိ
 ဒိတွာတိ၊ ဧဟန္တိမိတ္တာဝိကလံဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ မတော၊ သေသော
 သူကို၊ တာဝတိဋ္ဌတု၊ ထားဘိဦး၊ ဇိဝန္တိန္တိ၊ အသက်ရှင်သည်လည်းဖြစ်သော
 ဘောဂဝိကလံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာဖြင့်ချိုတံသော၊ ပရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ ဝိဒိ
 တွာ၊ သိ၍၊ ဣတော၊ ဤစည်းစိမ်ဥစ္စာမရှိသောသူ၏ထံမှ၊ ကံဗ္ဗိ၊ တရံတရ
 သော၊ ဂဟဉ္စ၊ ယူလေသံသောဥစ္စာသည်၊ န၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ မိတ္တာ၊
 အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ပဟောန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ အတ္ထုဉ္ဇဒိသွာပရိဝါရယန္တိတိ
 အတ္ထုဉ္ဇဒိသွာပရိဝါရယန္တိဟူသည်ကား၊ တဿပန၊ ထိုသူ၏ကား၊ သန္တကံ
 ဥစ္စာဖြစ်သော၊ အတ္ထံခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝိယဝါဒိနော၊ ချစ်ဖွယ်
 သောစကားကိုဆိုကုန်လျက်၊ မရလ္လောကိကာ၊ မျက်နှာကို မော်ကြည့်ကုန်
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တံ၊ ထိုဥစ္စာရှိသောသူကို၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏
 ဗဟုမိတ္တာ ဥဂ္ဂတတ္ထဿဟောန္တိတိ၊ ဗဟုမိတ္တာ ဥဂ္ဂတတ္ထဿဟောန္တိဟူ
 သည်ကား၊ ဝိဘဝသမ္ပတ္တိယာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဥဂ္ဂတသဘာဝဿ၊
 မြင့်မြတ်သောသဘောရှိသော၊ သမိဒ္ဓဿ၊ ပြည့်စုံသောသူအား၊ ဗဟုအနေ
 ကာ၊ များစွာကုန်သော၊ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏
 ဣတိအယံ၊ ဤသို့သောဖြစ်ခြင်းသည်၊ လောကီယသဘာဝေါ၊ သတ္တလော
 ကန္တဖြစ်သူ လူအပေါင်းတို့၏ သဘောတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၊

နိဟိနက္ခောသဗ္ဗဘောဂေဟိတိ၊ နိဟိနက္ခောသဗ္ဗဘောဂေဟိဟူသည်
 ကား။ သဗ္ဗဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဥပဘောဂပရိဘောဂဝတ္ထုဟိ၊ အတွင်း
 အပသုံးဘောင်အပ်ကုန်သောဝတ္ထုတို့မှ၊ ပရိဟိနက္ခော၊ ပျက်ခြင်းသဘော
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကိန္နောသဗ္ဗက္ခိတောတိ၊ ကိန္နောသဗ္ဗက္ခိတော ဟူသည်
 ကား၊ ရုတ်ရေတိ။ သွေးတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗက္ခိတသရိရော၊ လိမ်းကျံသောကိုယ်
 ရှိ၏။ သဗ္ဗရိဘိန္ဒဝက္ခောတိ၊ သဗ္ဗရိဘိန္ဒဝက္ခောဟူသည်ကား၊ သူလေးနံ့တံ
 ကျင်သည်၊ အတ္တန္တရ၊ အတွင်း၌၊ ဗီစရိတဝက္ခော၊ စူးဝင်သောကိုယ်ရှိ
 သည်၊ ဥဿာဝဗိန္ဒူဝပလိမ္မမာနောတိ၊ ဥဿာဝဗိန္ဒူဝပလိမ္မမာနောဟူ
 သည်ကား၊ ထိတာဝွေးမြက်ဖျား၌၊ လိမ္မမာနဥဿာဝဗိန္ဒူသဒိသော၊ လိမ်း
 ကျံသောဆီးနှင်းပေါက်နှင့်တူသော၊ အဇ္ဇသုဝေဟူသည်
 ကား၊ အဇ္ဇဝါ၊ ယနေ့၌ လည်းကောင်း၊ သုဝေဝါ၊ နက်ဖန်၌လည်းကောင်း၊ ဣ
 မဿနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဝုရိသဿ၊ တံကျင်၌လျှိုအပ်သောယောက်ျား
 အား၊ ဇိဝိတဿ၊ အသက်၌၊ ဥပရောဇော၊ ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ နပ္ပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊
 အနက်တည်း၊ ဥတ္တာသိတန္တိ၊ ဥတ္တာသိတံဟူသည်ကား၊ အာရုတံအာ
 ရောပိတံ၊ တင်လျှိုအပ်သော၊ ပုစိမန္တဿသုလေတိ၊ ပုစိမန္တဿသုလေဟူ
 သည်ကား၊ နိမ္မရက္ခဿ၊ တမာပင်၏၊ ဧဇ္ဈေန၊ အရိုးဖြင့်၊ ကတသူးလ၊ ပြု
 အပ်သောတံကျင်၌၊ ကေနဝဇ္ဈေနာတိ၊ ကေနဝဇ္ဈေနဟူသည်ကား၊ ကေန
 ကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဇိဝတောဇိဝိတမေဝသေ
 ပေျာတိ၊ ဇိဝတောဇိဝိတ မေဝသေပေျာ ဟူသည်ကား၊ တောပုရိသ၊
 အိုယောက်ျား၊ ဇိဝ၊ အသက်ရှင်ပါလော၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
 မူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သူလံ၊ တံကျင်သို့၊ အာရောပိတဿာပိ၊
 တင်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ တေ၊ သင်အား၊ ဣမ၊ ဤတံကျင်၌၊ ဇိဝိတ
 မေဝ၊ အသက်ရှင်ခြင်း သည်သာလျှင်၊ ဣတော၊ ဤဘဝမှ၊ ရုတသး
 ရုတေရသေသင်အား၊ ဇိဝိတတော၊ အသက်ရှင်သောထက်၊ သတတာ
 ဂေန၊ အရာအသို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဟဿဘာဂေန၊ အထောင်အသို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ သေပေျာ၊ မြတ်၏၊ သုန္ဒရတရော၊ အလွန်ကောင်း၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဟ၊ ဇိဝတောဟုဆို၏။

ဇေံ၊ ဤသို့၊ တေနရညာ၊ ထိုလိန္တဝိမင်းသည်၊ ဝုန္တိတော၊ မေးအပ်သော၊
 သောပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အလိုကို၊
 ပကာသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ရ၊ အဗ္ဗသတ္တရ လိန္တဝိမင်း

မြတ်။ အဟံ၊ အက္ခန္တိသညံ။ ဝုရိမဇာတိ။ ရှေးဘဝကို။ သရာဓိ၊ အောက်
 မေ့၏။ ဧသောပေါသော၊ ဤတံကျင်၌တင်လျှီအပ်သောယောကျ်ားသည်။
 ဝုရိမာယဇာတိယာ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မယံ၊ အက္ခန္တိ၏။ သာယောဟိတော၊
 အဆွေအမျိုးသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏။ ဣမံ၊ ဤတံကျင်၌တင်
 လျှီအပ်သောယောကျ်ားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်သောကြောင့်၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်
 မာသောအကျင့်ရှိသော၊ အယံ၊ ဤတံကျင်၌တင်လျှီခံသောယောကျ်ား
 သည်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ မာပတိ၊ မကျလေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ အက္ခန္တိအား၊
 ကာရုညဉ္စ၊ သနားခြင်းသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ လိစ္ဆဝိ၊ အဗ္ဗ
 သတ္တရလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ ဒုတ္တဗ္ဗကမ္မကာရိ၊ မကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိသော၊
 ဧသေဧသောပေါသော၊ ဤတံကျင်၌တင်လျှီအပ်သော ယောကျ်ားသည်၊
 ဣတော၊ ဤလူ၏အဖြစ်မှ၊ ရုတော၊ ရုတေသည်ရှိသော်၊ သတ္တုသမံ၊
 မကောင်းမှုကိုပြုသော သတ္တဝါတို့ဖြင့်များသော၊ ဗောဓရရုပ်ံ၊ ပြင်းထန်
 သောသဘောရှိသော၊ မဟာဘိတာပံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊
 ကဗျကံ၊ ခါးစပ်သော၊ ဘယာနကံ၊ ကြောက်လန့်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်
 သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရလိမ့်သတည်း၊ တေနနိရယေနတတော
 နိရယသော၊ ထိုတံကျင်၌ တင်လျှီအပ်သော ယောကျ်ား၏ ဖြစ်ရာထို
 ငရဲထက်၊ အနေကဘာဂေန၊ များသောအတို့ရှိသော၊ ဂုဏေန၊ အကျိုး
 အားဖြင့်၊ အယမေဝသုလော၊ ဤတံကျင်သည် သာလျှင်၊ သေယျော၊
 ကောင်းမြတ်သေး၏၊ လိစ္ဆဝိ၊ အဗ္ဗသတ္တရ လိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ အယံဝုရိ
 သော၊ ဤတံကျင်၌တင်လျှီအပ်သောယောကျ်ားသည်၊ ဣတော၊ ဤလူ၏
 အဖြစ်မှ၊ ရုတော၊ ရုတေသည်ရှိသော်၊ ဧကန္တဒုက္ခံ၊ စင်စစ်ဆင်းရဲသော၊
 ကဗျကံ၊ ခါးစပ်သော၊ ဧကန္တတိဗ္ဗံ၊ စင်စစ်သက်မြက်သောဆင်းရဲဖြစ်
 သော၊ ဘယာနကံ၊ ကြောက်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊
 ပတိ၊ ဆင်းရဲလိမ့်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ မေ၊ အက္ခန္တိ
 ၏၊ ဣဒ္ဓဝစနံ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ ဧသောပေါသော၊ ဤတံ
 ကျင်၌တင်လျှီအပ်သော ယောကျ်ားသည်၊ ဒုက္ခပနီတော၊ ဤအက္ခန္တိ၏
 စကားဖြင့် ငရဲ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကိုဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပါတံ၊ မိမိ
 အသက်ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိဇဟေယျ၊ စွန့်ရာ၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိသည်၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော အမှုသည်၊
 ဣမဿ၊ ဤတံကျင်၌ တင်လျှီအပ်သော ယောကျ်ား၏၊ ဇိဝိတဿ၊
 အသက်၏၊ ဥပရောဓော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်၊ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်

စေလင်း၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နုလုံးပြု၍၊ အဟံ၊ အက္ခန္တိသည၊ သန္တိ
ကော၊ တံကျင်န္တတင်လျှိုအပ်သောယောကျ်ား၏အထံ၌၊ ဣဒံစနံ၊ ဤဆင်း
ရဲ၌ဖြစ်လတ္တံ့သောစကားကို၊ နာဏာမိ၊ မဆို၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်
ကား၊ ဘော၊ အချင်းယောကျ်ား၊ ဇိဝံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို အလိုရှိလော၊
တေ၊ သင်၏၊ ဇိဝိတမေဝ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်သာသျှင်၊ သေယျော၊
ကောင်းမြတ်စေး၏၊ ဣတိဣဒမေဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကိုသာလျှင်၊
နာဏာမိဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတသောဂါယာ၊ လေးဂါယာတို့ကို၊ အဘာ
သိ၊ ဆို၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ သာလောဟိတောတိ၊ သာလောဟိတောဟူ
သည်ကား၊ သမာနလောဟိတော၊ တူသောသွေးရှိသော၊ ယောနိသမ္ပန္န
နေ၊ အမျိုးစပ်သဖြင့်၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်းရှိသော၊ ဥာတကော၊ အဆွေ
အမျိုးသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝုရိမာယ
ဇာတိယာတိ၊ ဝုရိမာယဇာတိယာ ဟူသည်ကား၊ ဝုရိမတ္တဘာဝေ၊ ရှေး
ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ မာပါပဓမ္မောနိရယံပတာယန္တိ၊ မာပါပဓမ္မောနိရယံပတာ
ယံဟူသည်ကား၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော၊ အယံဝုရိ
သော၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ နိရယံ၊ ငဲ့ရဲသို့၊ မာပတိ၊ မကျစေလင်း၊ နိရယံ၊
ငဲ့၌၊ မာဥပပဗ္ဗိ၊ မဖြစ်ပါစေလင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊ မေ၊ အက္ခန္တိအား၊ ကာရုညံ၊ သနားခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာ ခြင်းတည်း၊ ၊
သတ္တု၊ သဒန္တိ။ သတ္တု၊ သဒံဟူသည်ကား၊ ပါပကာရိဟိ၊ မကောင်းမှုကို
ပြုလေ့ရှိကုန်သော၊ သတ္တေဟိ၊ သတ္တဝါတို့ဖြင့်၊ ဥဿန္တံ၊ များသော၊ အထဝါ၊
တနည်းလည်း၊ ပဉ္စဝိဓဗန္ဓာနံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းလည်း
ကောင်း၊ မူခေ။ ခံတွင်း၌၊ တတ္ထလောဟာသေစနံ၊ ချစ်ချစ်ပူသောသံရေကို
သွန်းလောင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ အင်္ဂါ၊ ရပဗ္ဗတာရောပနံ၊ မီးကျိုးတောင်သို့
တက်ရခြင်းလည်းကောင်း၊ လောဟကုန္တိပက္ခေပနံ၊ ကြေးနီဒိုးသို့ပစ်ချ
ခြင်းလည်းကောင်း၊ အသိပတ္တဝနပ္ပဝေသနံ၊ သန့်လျက်ရှုက်တောသို့ဝင်
ရခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝေတ္တရဏိယံ၊ ကြိမ်ပိုက်ချောင်း၌၊ သမောတရဏံ၊
သက်ဆင်းရခြင်းလည်းကောင်း၊ မဟာနိရယေ၊ ငဲ့ကြီး၌၊ ပက္ခေပေါ၊ ပစ်ချ
ခြင်းလည်းကောင်း၊ သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ပဉ္စဝိဓဗန္ဓာနာဒိဟိ၊ ငါးပါး
သောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဣမေဟိဒါရုဏကာရဏေဟိ၊ ဤကြမ်း
ကြွတ်သောအပြုအမူတို့ဖြင့်၊ ဥဿန္တံ၊ များသော၊ ဥပရူပရိ၊ အဆင့်ဆင့်၊

နိဝိတံ၊ ဖိရင်အပ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
မဟာဘိကာပန္နိ၊ မဟာဘိကာပံဟူသည်ကား၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော
ဆင်းရဲကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မဟာအဂ္ဂိသန္တာပံ၊ ကြီးစွာသောမီးပူကို၊
ကဋ္ဌ၊ ကဋ္ဌ၊ ကဋ္ဌ၊ ကဋ္ဌဟူသည်ကား၊ အနိဗ္ဗံ၊ အလိုမရှိအပ်သော၊ ဘယာန
ကန္တိ၊ ဘယာနကံ ဟူသည်ကား၊ ဘယဇနကံ၊ ကြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေ
တတ်သော၊ အနောကတာဂေနဂုဏေနာတိ၊ အနောကတာဂေနဂုဏေန
ဟူသည်ကား၊ အနောကတာဂုဏေန၊ များသောအဘို့အရရှိသော၊ အနိ
သံသေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ အယမေဝသုလောနိရယေနတေနာတိ၊ အယမေ
ဝသု လောနိရယေန တေန ဟူသည် ကား၊ ဣမဿ၊ ဤယောက်ျား၏၊
တတောဥပ္ပတ္တိဋ္ဌာနဘူတတော၊ ထိုဖြစ်လတ္တံ့ နေရာဖြစ်သော၊ နရကတော၊
ရဲထက်၊ အယမေဝသုလော၊ ဤတံကျင်သည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ မြတ်
၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဒံ၊
ဤနိရယေနဟူသော ဝုဒ်သည်၊ နိဿက္ကေ၊ ပဉ္စမိအနက်၌၊ ကရုဏာဝစနံ၊
ကရုဏာ၊ ဝိဘတ်သက်သောဝုဒ်တည်း၊ ဧကန္တိယိဗ္ဗန္တိ၊ ဧကန္တိယိဗ္ဗံဟူသည်
ကား၊ ဧကန္တေနဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိဝိဏာဒုက္ခံ၊ ထက်သော
ဆင်းရဲကို၊ နိယတမဟာဒုက္ခံ၊ ဖြစ်သောကြီးသောဆင်းရဲကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဣဒ္ဓသုတ္တာဝစနံ၊ မမေသောတိ၊ ဣဒ္ဓသုတ္တာဝစနံ၊ မမေသောဟူသည်
ကား၊ ဣတော၊ ဤတဝှာ၊ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့
အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ မမေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကား
ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဧသောဝုရိသော၊ ဤတံကျင်၌ တင်လျှိုအပ်သော
ယောက်ျားသည်၊ ဒုက္ခပုဒ်တော၊ ဆင်းရဲကိုဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မမေ၊
အကျွန်ုပ်၏၊ ဝစနေနစကားဖြင့်၊ နိရယဒုက္ခံ၊ ရဲ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ ဥပ
နိတောဝိယ၊ ဆောင်အပ်သကဲ့သို့၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိစဟေယျပါဏန္တိ၊ ဝိစ
ဟေယျပါဏံဟူသည်ကား၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ပရိဝဇ္ဇေ
ယျ၊ စွန့်ရာ၏၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား၊ တေနကာရေဏေန၊ ထိုသို့
သောအကြောင်းဖြင့်၊ မာမေကတောတိ၊ မာမေကတော ဟူသည်ကား၊
မယံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဣမဿဝုရိသဿ၊ ဤ
တံကျင်လျှိုခံရသော ယောက်ျား၏၊ ဇိဝိတဿ၊ အသက်၏၊ ဥပရောဓော၊
ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်၊ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံး
ပြု၍၊ ဣမဿ၊ ဤတံကျင်လျှိုခံရသော ယောက်ျား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊

ဣဒံဝစနံ၊ ဤဆင်းရဲ၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော စကားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နာဏာမိ၊ မဆို၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဇိဝဘောဇိဝိတမေဝသေ ယျောတိ၊ ဇိဝဘောဇိဝိတမေဝသေယျောဟူသော၊ ဣဒမေဝ၊ ဤစကားကို သာလျှင်၊ နာဏာမိ၊ ဆို၏။ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ် တည်း။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပေတေန၊ ပြိတ္တာသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလို ကို၊ ပကာသိတေ၊ ပြအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ရာဇေ၊ အဗ္ဗသက္ကရ လိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ ပေတဿ၊ ပြိတ္တာ၏၊ ပဝတ္ထိံ၊ အကြောင်းကို၊ ဝုတ္တိတုံ၊ မေးခြင်းငှါ၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဝံ၊ ဤ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ဝုရိသဿ၊ တံကျင်၌တင်လျှီအပ်သောယောကျ်ား၏ သောအတ္ထော၊ ဤအကြောင်းကို၊ အဓ္မဟိ၊ ငါတို့သည်၊ အဇ္ဈိတော၊ သိ အပ်ပြီ၊ တုဝံ၊ သင့်ကို၊ အညဗ္ဗိ၊ တပါးသောအကြောင်းကိုလည်း၊ ဝုတ္တိတုံ၊ မေးခြင်းငှါ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဣစ္ဆာမသေ၊ အလိုရှိပါကုန်၏၊ တွံ၊ သင်သည်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဩကာသကမ္ပံ၊ အခွင့်ပြုသောအမှုကို၊ သစေကရာသိ၊ အ ကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဝုတ္တိတုံ၊ မေးကုန်အံ့၊ နော၊ ငါတို့အား၊ နစကုဇ္ဈိတဗ္ဗံ၊ အမျက်မထွက်အပ်၊ လိစ္ဆဝိ၊ အဗ္ဗသက္က ရလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ တဒါ၊ ထိုရှေးဦးစွာမြင်သောအခါ၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အန္ဓါ၊ မချွတ်၊ ပဋိညာ၊ မေးလောဟု ဝနိခံလိုခြင်းသည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်၏၊ နာဓိက္ခ ကာ၊ မဖြေကြား လိုခြင်းသည်၊ အပ္ပသန္တဿ၊ မကြည်ညိုသော သူအား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိပနယေ၊ ခုန့်မူကား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အကာမေ၊ မဖြေကြားလိုသော်လည်း၊ တုယံ၊ သင်၏၊ သဇ္ဇေယျဝစေတေ၊ ယံကြည်အပ် သောစကား ရှိသောသူသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိကတွာ ဣဝိနာကာရ ဏေန၊ ဤသို့ယံကြည်အပ်သော စကားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တွံ၊ သင် သည်၊ ကာမံ၊ အလိုရှိအပ်သောအနက်ကို၊ ဓံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဝုတ္တိတုံ၊ မေး လော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိသယံ၊ ဖြေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ အကျွန်ုပ် ၏၊ ဥာဏပယာနူရုပံ၊ ဥာဏ်စွမ်းအလျောက်၊ ကထေသယာမိ၊ ဖြေပေအံ့၊ ဣတိ ဣသေ၊ ဤဂါထာတို့သည်ကား၊ ရညောစ၊ မင်း၏လည်းကောင်း၊ ပေတဿ စ၊ ပြိတ္တာ၏လည်းကောင်း၊ ဝစနပဋိဝစနဂါထာ၊ အတုံ၊ အပြန်ပြောဆိုသော ဂါထာတို့တည်း။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အန္တိတောတိ၊ အန္တိတောဟူသည်ကား၊ အဓိက
တော၊ သိအပ်ပြီ၊ ဣန္ဒာမသေတိ၊ ဣန္ဒာမသေ ဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒာမ၊
အလိုရှိပါကုန်၏၊ နောတိ၊ နောဟူသည်ကား၊ အမှကံ၊ ငါတို့အား၊ နဝကုန္တိ
တဇ္ဇန္တိ၊ နဝကုန္တိတဗ္ဗံ ဟူသည်ကား၊ ဣမေမနုဿာ၊ ဤလူတို့သည်၊ ယံ
ကိဗ္ဗိ၊ အမှတ်မရှိတစ်ခုတစ်ခုကို၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကောဓော၊
အမျက်ကို၊ နကာတဇ္ဈော၊ မပြုအပ်။ ။

အဒ္ဓါတိ၊ အဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ကော်သေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ပဋိညာတ
ဝသေန၊ ဝန်ခံသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ပုစ္ဆ သာ၊ မေးလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩကာသဒါနံ၊ အခွင့်ပေးခြင်းကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တဒါဟူတိ၊ တဒါဟူဟူသည်ကား၊ တသ္မိံကာ
လေ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဌမဒဿနေ၊ ရှေးဦးစွာမြင်ခြင်း၌၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
နာဝိက္ခကာအပ္ပသန္နဿဟောတိတိ၊ နာဝိက္ခကာအပ္ပသန္နဿဟောတိဟူ
သည်ကား၊ အကထနာ၊ စကားမဖြေဆိုခြင်းသည်၊ အပ္ပသန္နဿ၊ မကြည်
ညိုသောသူအား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ပသန္တော
ဝေ၊ ကြည်ညိုသောသူသည်သာလျှင်၊ ပသန္တဿ၊ ကြည်ညိုသောသူအား၊
ကိဗ္ဗိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော စကားကို၊ ကထေသိ၊ ဆို၏၊ တွံပန၊ သင်မင်းကြီး
သည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟိ၊ အကျွန်ုပ်၌၊ အပ္ပသန္တော၊ မကြည်ညို၊
အဟန္တ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ တဟိ၊ သင်မင်းကြီး၌၊ အပ္ပသန္တော၊ မကြည်
ညို၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋိဇာနိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ကထေကုကာမော၊ ဆိုခြင်း
၌၊ အလိုရှိသည်၊ နာဟောသိ၊ မဖြစ်၊ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌မူကား၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ အကာမာ၊ မဖြေကြားလိုသော်လည်း၊ ဝုပ္ပဟံ၊ သင်၏၊
သန္တေယျဝစော၊ ယုံကြည်အပ်သော စကားရှိသည်၊ အကာမောဝေ၊ ဖြေ
ခြင်း၌၊ အလိုမရှိဘဲလျက်သာလျှင်၊ သဒ္ဓါတဗ္ဗဝစနေ၊ ယုံကြည်အပ်သော
စကားရှိသည်၊ ဣတိကတွာဣဒါနာကာရဏေန၊ ဤသို့ယုံကြည်အပ်သော
စကားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုစ္ဆ သာ၊ ကာမံယထာ ဝိသယန္တိ၊ ပုစ္ဆ
သာ၊ ကာမံယထာဝိသယံ ဟူသည်ကား၊ တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ယထာ၊
အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣန္ဒာသိ၊ အလိုရှိ၏၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊
ခံ၊ ငါကို၊ ပုစ္ဆ သာ၊ မေးလေလော၊ အဟံပန၊ ငါသည်ကား၊ ယထာ၊ အ
ကြင်အခြင်း အရာအားဖြင့်၊ ဝိသယံ၊ ဖြေခြင်း၌၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ယထာ၊ အ
ကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မဟံ၊ ငါအား၊ သဟိတုံ၊ သည်းခံခြင်း၌၊ သက္ကာ
တတိကောင်း၏၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်း အရာအားဖြင့်၊ အတ္တနေ၊

အက္ခန္တိန္ဒြိယဗျာဓိသန္တရူပံ၊ ဥာဏ်စွမ်းအလျောက်၊ ကထေသာမိ၊ ဖြေဆိုအံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပေတန၊ ပြိတ္တာသည်၊ ပုစ္ဆိတာယ၊ မေးခြင်း၏၊ ဩကာသေ၊ အခွင့်ကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ ။ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယံကိဉ္စ၊ အကြင်အလုံးစုံသောအရာကို၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ပဿိသာမိ၊ မြင်လတ္တံ့၊ တံသဗ္ဗမ္ပိ၊ ထိုအလုံးစုံသောအရာကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တထေဝ၊ ထိုမြင်တိုင်းပင်လျှင်၊ အဘိသဒ္ဓဟေယျံ၊ ယုံကြည်ရာ၏၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ယံကိဉ္စ၊ အကြင်အလုံးစုံသောအရာကို၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ပဿိသာမိ၊ မြင်လတ္တံ့၊ တံသဗ္ဗမ္ပိ၊ ထိုအလုံးစုံသောအရာကိုလည်း၊ တေ၊ သင်၏၊ ဒိဋ္ဌသုတံ၊ မြင်အပ်ကြားအပ်သောအရာကိုလည်းကောင်း၊ အညံဝါဝိ၊ တပါးသောအရာကို လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဘိသဒ္ဓဟေယျံ၊ ယုံကြည်ရာ၏၊ တံသဗ္ဗမ္ပိ၊ ထိုအလုံးစုံသောအရာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍လည်းကောင်း၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာစ၊ ကြား၍လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နောပိစသဒ္ဓဟေယျံ၊ ယုံကြည်လည်း မယုံကြည်၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝေ၊ ငါအား၊ နိယသကမ္မံ၊ နှိပ်သောအမှုကို၊ ကရေယျာသိ၊ ပြုရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ။

တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယံကိဉ္စ၊ အကြင်အလုံးစုံသောအရာကို၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ပဿိသာမိ၊ မြင်လတ္တံ့၊ တံသဗ္ဗမ္ပိ၊ ထိုအလုံးစုံကိုလည်း၊ တထေဝ၊ ထိုမြင်တိုင်းသာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဘိသဒ္ဓဟေယျံ၊ ယုံကြည်ရာ၏၊ တံပန၊ ထိုအလုံးစုံသောအရာကိုကား၊ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ နောပိစသဒ္ဓဟေယျံ၊ အကယ်၍ယုံကြည်လည်းမယုံကြည်သည်ဖြစ်အံ့၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ မဟံ၊ ငါအား၊ နိယသကမ္မံ၊ နှိပ်သောအမှုကို၊ ကရေယျာသိ၊ ပြုရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယံကိဉ္စာဟံစက္ခုနာပဿိသာမိတိ၊ ယံကိဉ္စာဟံစက္ခုနာပဿိသာမိဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယံကိဉ္စဒေဝ၊ အကြင်အလုံးစုံသောအရာကိုသာလျှင်၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ပဿိသာမိ၊ မြင်လတ္တံ့၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အစက္ခုဂေါစရဿ၊ မျက်စိအာရုံမရှိသောသူအား၊ အဒဿနတော၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်တည်း၊ သဗ္ဗမ္ပိတာဟံအဘိသဒ္ဓဟေ

၄၂၀

ပေတဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ၊

ယုန္တိ၊ သဗ္ဗန္တိတာဟံ အဘိသဒ္ဓဟေယျံ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗန္တိ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်သော၊ တေ၊ သင်၏၊ ဒိဋ္ဌဝါ၊ မြင်အပ်သောအရာကို လည်းကောင်း၊
 သုတံဝါ၊ ကြားအပ်သောအရာကိုလည်းကောင်း၊ အညံဝါ၊ တပါးသော
 အရာကိုလည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဘိသဒ္ဓဟေယျံ ယုံကြည်ရာ၏၊
 မဟံ၊ ငါ၏၊ တယိ၊ သင်၌၊ အဘိပ္ပဿာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ တာဒိ
 သောဟိ တာဒိသောဇေ၊ ထိုသို့ သဘော ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ပစ္ဆိမပဒံ၊ နောက်
 ဝုဒ္ဓိ၏၊ အတ္ထောပန၊ အနက်သည်ကား၊ ယထာဝုတ္တောဝ၊ အကြင်ဆိုအပ်ပြီး
 သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝံ၊ ထိုစကားကို၊
 သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပေတော၊ ပြောသည်။ ။

လိန္တဝိ၊ အဗ္ဗသက္ကရလိန္တဝိမင်းမြတ်၊ တဝ၊ သင်၏၊ သောပဋိညာ၊ ဤ
 သဗ္ဗန္တိတာဟံ အဘိသဒ္ဓဟေယျံ ဟူသောဝန်ခံခြင်းသည်၊ သစ္စပဋိစ္စ၊ ဝှံ၊
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုတဉ္စ၊ သင်ကြားအပ်သည်
 လည်းဖြစ်ထသော၊ အသုတဉ္စာဝိ၊ သင်မကြားအပ်သေးသည်လည်းဖြစ်
 ထသော၊ သဗ္ဗန္တိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်စာရေးကို၊
 ယထာပဇာနံ ယထာပဇာနန္တော၊ ကိုယ်ထိသည်အလျောက်၊ တေ၊ သင်
 အား၊ အက္ခိယံ၊ ကြားလတ္တံ့၊ ဝံ၊ သင်သည်၊ အညတ္တိကော၊ ယိခြင်းဖြင့်
 အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ နောစပဒုဋ္ဌဝိတ္တော၊ ဖြစ်မှားလိုသောစိတ်မရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုစာရေး
 ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊ လာဘသျှ၊ ရစေသ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဣတော၊ ဤဂါထာမှ
 ပရံ၊ နောက်၌၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ဝံ၊ သင်သည်၊ အလင်္ကတေန၊ မြင်းတို့
 ၏တန်ဆာဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ သေတေန၊ ဖြူသောအဆင်းရှိသော၊
 အသေန၊ မြင်းဖြင့်၊ သူလာဝုတကာသ၊ တံကျင်၌လျှိုအပ်သောယောက်ျား
 ၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံသို့၊ ဥပါယာထိ၊ သွား၏၊ အတ္တုတံ၊ မဖြစ်စဘူးဖြစ်သော၊
 ဒဿနေယျံ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိသော၊ ဣဒံ၊ ဤမြင်းယာဉ်သည်၊ ကိဿ
 ကမ္မဿ၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးနည်း၊ အယံဝိပါကော၊ ဤမြင်း
 ယာဉ်ဟူသောအကျိုးသည်၊ ကိဿကမ္မဿ၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါ
 ကော၊ အကျိုးနည်း၊ လိန္တဝိ၊ လိန္တဝိမင်းမြတ်၊ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာ
 လိအပ်သည်ရှိသော၊ နဂရဿ၊ မြို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဝိက္ခလ္လမဂ္ဂေ၊ ရွံ့ညွန်ရှိရာ
 ခရီး၌၊ နရကံ၊ အာဝါဉ်၊ တွင်းသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်

သည်း ပသန္တိပိတ္တော။ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကော်တရသော၊
 ကေါသိသံ။ နွားဦးခေါင်းရိုးဖြင့်ပြီးသော၊ သေတုံ၊ တံတားကို။ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍၊ နရကသို့ တသို့ စိက္ခလ္လာဝါတေ၊ ထိုရွံ့ညွှန်ရှိရာတွင်း၌၊ နိက္ခိဝိ၊ ခင်း
 ထားဘူး၏၊ ဧတသို့၊ ထိုနွားဦးခေါင်းရိုးတံတား၌၊ ပါဒါနိ၊ ခြေတို့ကို၊ ပတိဋ္ဌ
 ပေတွာ၊ ထောက်၍၊ မယဉ္ဇ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အညေစ၊ တ
 ပါးကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတိတ္တမိဗ္ဗာ၊ ရွံ့ညွှန်ကိုလွန်ရကုန်
 ၏၊ အတ္တ၊ တံ၊ မဖြစ်ဘူးဖြစ်သော၊ ဒဿနေယျံ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိသော၊ ဣဒံယာ
 နံ၊ ဤမြင်းယာဉ်သည်၊ တဿေဝကမ္မဿ၊ ထိုရွံ့ညွှန်ရှိရာတွင်း၌နွားဦး
 ခေါင်းရိုးဖြင့် ပြီးသောတံတားကို ခင်းခြင်းတည်းဟူသော ကုသိုလ်ကံ၏
 သာလျှင်၊ ဗလံ၊ အကျိုးတည်း၊ အယံဝိပါကော၊ ဤမြင်းယာဉ်တည်းဟူ
 သောအကျိုးသည်၊ တဿေဝကမ္မဿ၊ ထိုရွံ့ညွှန်ရှိရာတွင်း၌နွားဦးခေါင်း
 ရိုးတံတားကို ခင်းခြင်း၏သာလျှင်၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးတည်း၊ ယက္ခ၊
 နတ်သား၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိဇ္ဇောစ၊ အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်
 သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းလင်းစေနိုင်၏၊ တေ၊
 သင်၏၊ ဝဇ္ဇောစ၊ အနံ့သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာ
 တို့ကို၊ ပဝါယတိ၊ ပျံ့လှိုင်၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယက္ခိန္ဒြိယတ္ထော၊ နတ်၌ဖြစ်သော
 တန်ခိုး၌ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာနုဘာဝေါစ၊
 ကြီးသောအနုဘောရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ နဂ္ဂေါစနဂ္ဂေါပန၊ အငတ်
 မူကားမရှိ အလျှင်းကင်းသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုး
 သည်းကိဿကမ္မဿ၊ အတယ်ကံ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း၊ လိစ္ဆဝိ၊
 အဗ္ဗသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊
 အက္ကောဓနော၊ အမျက်မာန်နည်းသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ နိစ္စပသန္တိပိတ္တော၊ မ
 ပြတ်ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်လည်း၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ သဏ္ဌာဟိ၊ သိမ်မွေ့နူး
 ညံ့ကုန်သော၊ ဝါစာဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်၊ ဇနံ၊ လူတကာသို့၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်
 ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုဘဝ၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဒိဗ္ဗော၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဝဇ္ဇော၊ အ
 ဆင်းသည်၊ သတတံ၊ မပြတ်၊ ဗာသာသတိ၊ ထွန်းပ၏၊ အယံဝိပါကော၊ ဤ
 အဆင်းအရောင် ထွန်းပခြင်း တည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ တဿေဝ
 ကမ္မဿ၊ ထိုအမျက်မာန်နည်းခြင်း အစရှိသော ကုသိုလ်ကံ၏သာလျှင်၊
 ဝိပါကော၊ အကျိုးတည်း၊ လိစ္ဆဝိ၊ အဗ္ဗသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ အဟံ
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဓမ္မေသီလအစရှိသောကျေးဇူး၌၊ ဥတဝ
 နံ၊ တည်ကုန်သောသူတို့၏၊ ယသမ္မ၊ ကျေးဇူးကို လည်းကောင်း၊ ကိတ္တုဇ္ဇ

ဂုဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာန၊ သိမြင်၍၊ ပဿန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မန္တေမိကထေမိ၊ ပြောဆိုပြီးမှင်းတတ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
ဘဝ၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဒိဗ္ဗော၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဂန္ဓော၊ အနံသည်လည်း၊
သတတံ၊ မပြတ်၊ ပဝါယတိ၊ ယုံ့လျှင်၏၊ အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊
တဿေဝကမ္မဿ၊ ထိုကျေးဇူးရှိသောသူတို့၏ကျေးဇူးကို ပြီးမှင်းပြော
ဆိုခြင်း၏သာလျှင်၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးတည်း။ ၊ လိန္တဝိ၊ အဓမ္မသက္ကရ၊
လိန္တဝိမင်းမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တိတ္ထသ္မိံ၊ ရေ
ဆိပ်၌၊ နာယန္တရံ၊ ရေချိုးကုန်သော၊ သဟာယာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၏၊
ထလေ၊ ကုန်း၌၊ ဌဝိတံ၊ ထားအပ်သော၊ ဒုဿံ၊ အဝတ်ဝတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ ခိဒ္ဓတ္ထိကော၊ ကစားရယ်မြူးခြင်းဖြင့် အလိုရှိသည် ဖြစ်၍၊ နောစ
ပဒုဌမိတ္တော၊ ဗျက်ဆီးလိုသောစိတ်မရှိဘဲသာလျှင်၊ နိဒဟိဿံ၊ ဝှက်ထား
ဘူး၏၊ တေန၊ ထိုသို့ဝှက်ထား ခြင်းကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ နဂ္ဂေါစ၊ အဝတ်မရှိသည်လည်း၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသိ၊ ဝုတ္တိ
စ၊ ပြုပြင်ဆင်းရဲသဖြင့် အသက်မွေးရခြင်းသည်လည်း၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊
ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ကိဇ္ဇမာနေ၊ ကစားရယ်မြူးခြင်း
ဖြင့်အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပကရောတိ၊ ပြု၏၊ တဿ
ကမ္မဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးသည်၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား၊ အကိဇ္ဇ မာနေ၊
ကစားရယ်မြူးခြင်းဖြင့် အလိုမရှိဘဲ၊ ပဒုဌမိတ္တော၊ လောဘအစရှိသော
အကုသိုလ်မူလသည်ဗျက်ဆီးအပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပါပံ၊ မကောင်း
မှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုး
ကို၊ ပဏ္ဍိတားပညာရှိတို့သည်၊ ကိံ အာဟု၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။ ၊
လိန္တဝိ၊ အဓမ္မသက္ကရ၊ လိန္တဝိမင်းမြတ်၊ ယေမနုဿာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊
ဒုဌသင်္ကပ္ပမနာ၊ ကာမဂုဏ်ကို ကြံခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်
ဗျက်ဆီးအပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာယေန၊ ကိုယ်
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သံကိလိဋ္ဌာ၊ သူ
အသက်ကို သတ်ခြင်း အစရှိသော ကာယဒုစရိုက် မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်း
အစရှိသောဝစီဒုစရိုက်ဖြင့်ညစ်ညူးကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
တေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်
သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အဘိသမ္ပရာယံ၊ တမလွန်လောက၌၊ အသိသယံ၊
ယုံမှားမရှိ၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏၊ အပရေ၊ ထိုမှတပါး

ကုန်သော၊ မနုဿာပန၊ လူတို့သည်ကား၊ သုဂတိ၊ ကောင်းမှုပြုသောသူတို့
 ၏ဖြစ်ရာသုဂတိတို့သို့၊ အာသမာနာ၊ တောင့်တကုန်လျက်၊ ဒါနေ၊ အလှူ
 ပေးခြင်း၌၊ ရတာ၊ မွေ့လျော်သောနှလုံးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 သံဂဟိတတ္ထတာဝါ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်ကိုယ်ကိုကဲ့သို့သူတပါးတို့ကိုပြီး
 မြှောက်တတ်သော သဘောရှိကုန် သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ကေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်
 မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အတိသမ္ပရာယံ၊ တမလွန်လောက၌၊ အသံသယံ၊ ယုံမှားမ
 ရှိ၊ သုဂတိ၊ ကောင်းမှုပြုသောသူတို့၏ဖြစ်ရာသုဂတိတို့သို့၊ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ရ
 ကုန်၏၊ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသံဥဘိန္နံ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းနတ်နှစ်ယောက်တို့၏၊
 ဝစနပဋိ ဝစနဂါထာ၊ စကား အတုံ့အပြန် ပြောခြင်း ဂါထာတို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သဗ္ဗပ္ပုဋိညာတဝမေသာဟောတူတိ၊ သဗ္ဗပ္ပုဋိညာ
 တဝမေသာဟောတူဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗမ္မိတာဟံအတိ သဒ္ဓဟေယျန္တိ၊
 သဗ္ဗမ္မိတာဟံအတိသဒ္ဓဟေယျံဟူသော၊ သောပုဋိညာ၊ ဤဝန်ခံခြင်းသည်၊
 မဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ သုတွာနဓမ္မံလဘသုပ္ပ
 သာဒန္တိ၊ သုတွာနဓမ္မံလဘသုပ္ပသာဒံဟူ သည်ကား၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 ဂုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ သန္ဓရံ၊
 ကောင်းသော၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊ လဘသု၊ ရစေသတည်း၊ အညတ္ထိ
 ကောတိ၊ အညတ္ထိကောဟူသည်ကား၊ အာဇာနနတ္ထိကော၊ သိခြင်းဖြင့်အလို
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယထာပဇာနန္တိ၊ ယထာပဇာနံဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်
 သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အညောဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ပဇာ
 နန္တော၊ သိသည်အလျောက်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယထာပဇာနန္တိ၊ ယထာပဇာ
 နံဟူသည်ကား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ယထာညာတံ၊ သိသည့်အလျောက်၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ၊ ကိဿေတံကမ္မဿ
 အယံဝိပါကောတိ၊ ကိဿေတံကမ္မဿအယံဝိပါကောဟူသည်ကား၊ ဇေတံ၊
 ဤအကျိုးသည်၊ ကိဿ၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဇေတံ၊ ဤအကျိုးသည်၊
 ကဿနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသောကံ၏၊ အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊
 ကိဿကမ္မဿ၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးနည်း၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ဇေတန္တိ၊ ဇေတံဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှတည်း၊ ကိဿ
 ကမ္မဿ၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယော
 ဇနာခြင်းတည်း၊ ကိဿ၊ တတိစ၊ ကိဿတေဟူ၍လည်း၊ ကေဝိ၊ အချို့

၄၀၂ ပေတဝံတ္ထု အဋ္ဌကထာနိသျှ။

သောသရာတို့သည်၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရုတ်ကုန်၏။ မိက္ခလ္လမဂ္ဂေတိ၊ မိက္ခလ္လမဂ္ဂေ ဟူသည်ကား၊ မိက္ခလ္လဝတိ၊ ရွှံ့ညွန့်ရှိသော၊ မထဌိ၊ ခရီး၌၊ နရကန္တိ၊ နရကံ ဟူသည်ကား၊ အာဝါရံ၊ တွင်းကို၊ ကောဟန္တိ ပဒဿ၊ ကောဟံဟူသော ပုဒ်၏၊ ကံအဟန္တိ ပဒေန္တေ ဒေါ၊ ကံအဟံဟုပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကံ၊ တခုသော။ နရကသ္မိံ နိက္ခိဝိန္တိ၊ နရကသ္မိံ နိက္ခိဝိံ ဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်ပြုသည် ရှိသော်၊ ကဒ္ဒမော၊ ရွှံ့ညွန့်ကို၊ နအတ္တမိယတိ၊ မနင်းမိ၊ ဧဝံဤသို့သော အခြင်း အရာအားဖြင့်၊ တသ္မိံ မိက္ခလ္လာဝါဓေ၊ ထိုရွှံ့ညွန့်ရှိသောတွင်း၌၊ ဌပေသိံ၊ ထားပြီ။ တဿာတိ၊ တဿဟူသည်ကား၊ ဂေါသီသေန၊ နွားဦးခေါင်း ရိုးဖြင့်၊ သေတုကရဏဿ၊ တံတားခင်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ တဿ၊ ထို ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဓမ္မေဌတာနန္တိ၊ ဓမ္မေဌတာနံဟူသည်ကား၊ ဓမ္မစာရီနံ၊ တရား ကိုကျင့်ကုန်သောသူတို့၏၊ သမန္တေမိတိ၊ သမန္တေမိဟူသည်ကား၊ ကထေ မိ၊ ပြောဆို၏၊ ကိတ္တယိဿာမိ၊ မြီးမွှမ်း၏။ ခိဒ္ဓတ္ထိကောတိ၊ ခိဒ္ဓတ္ထိကောဟူ သည်ကား၊ ဟာသာမိပ္ပါယော၊ ရယ်မြူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နောစပဒုဠမိတ္တော တိ၊ နောစပဒုဠမိတ္တောဟူသည်ကား၊ ဒုဿသာမိကေ၊ ပုဆိုးရှင်၌၊ နဒုသိတ မိတ္တော၊ ဖျက်ဆီးလိုသောမိတ်မရှိ၊ နအဝဟရဏာမိပ္ပါယော၊ ခိုးလိုသော မိတ်မရှိ၊ နာဝိဝိနာသာမိပ္ပါယော၊ ပျက်စီးစေလိုသောမိတ်လည်းမရှိ၊ ဣတိအ ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အကိဋ္ဌမာနောတိ၊ အကိဋ္ဌ မာနောဟူသည်ကား၊ အခိဒ္ဓမိပ္ပါယော၊ ကစားရယ်မြူခြင်းဖြင့်အလိုမရှိတဲ့ လောဘာဒီဟိ၊ လောဘအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဒုသိတမိတ္တော၊ ဖျက်ဆီးအပ် သော မိတ်ရှိသည်၊ ကိံတဿ ကမ္မဿ ဝိပါက မဟူတိ၊ ကိံတဿ ကမ္မဿဝိပါကမဟူဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော၊ ကဿပါပ ကမ္မဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏၊ ကိံဝ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ကဋျကံ၊ ပြင်းပြ သော၊ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဒုက္ခ၏အကျိုးကို၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်သနည်း။ ဒုဠသင်္ကပ္ပမနာတိ၊ ဒုဠသင်္ကပ္ပမနာ ဟူသည်ကား၊ ကာမသင်္ကပ္ပါဒ်ဝသေန၊ ကာမဂုဏ်ကိုကြံခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်း အားဖြင့်၊ ဒုသိတမနောဝိသက္ကာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သောမိတ်အကြံရှိကုန်သည်၊ ဧတေန၊ ဤဒုဠသင်္ကပ္ပမနာဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ မနောဒုဠရိတံ၊ မနောဒုစရိုက် ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကာယေနဝါစာယစသံကိလိဋ္ဌာတိ၊ ကာယေနဝါစာယစ သံကိလိဋ္ဌာ ဟူသည်ကား၊ ပါဏာတိပါတာဒိဝသေန၊ သူ၏အသက်ကို

သဟ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွင်းအားဖြင့်၊ ကာယဝါစာဟိ၊ ကာယဒုစရိုက်ဝစီဒုစရိုက်တို့ဖြင့်၊ မလိနာ၊ ညှပ်ညှူးကုန်သည်။ အာသမာနာတိ၊ အာသမာနာဟူသည်ကား၊ အာသိသမာနာပတ္တယမာနာ၊ တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧပတေန၊ ပြိတ္တာသည်၊ သင်္ခပေနေဝ၊ အကုသိုလ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ကမ္မပလေသု၊ ကံ၏အကျိုးတို့ကို၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဘန်၍၊ အာသိတေသု၊ ပြအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ အသဒ္ဓဟန္တော၊ မယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ ရာဇာ၊ အဗ္ဗသက္ကရုလိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ ။

ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ကလျာဏဿ၊ ကုသိုလ်ကံ၏လည်းကောင်း၊ ပါပဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏လည်းကောင်း၊ ယောအယံဝိပါကော၊ အကြင်ကောင်းကျိုးမကောင်းကျိုးကို၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ခွဲဝ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ တံ၊ ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံ၏ကောင်းကျိုးမကောင်းကျိုးကို၊ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ အဝေစ္စ၊ ခွဲ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇာနေယျံ၊ သိရအံ့နည်း၊ ကိ'ဝါနိဒဿနံ၊ အဘယ်သို့သောသက်သေကိုမူလည်း၊ ဗိသ္ဗာ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင်မြင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဘိသဒ္ဓဟေယျံ၊ ယုံကြည်ရအံ့နည်း၊ ကောပိပဏ္ဍိတော၊ အဘယ်ပညာရှိသည်မူလည်း၊ ဧတံ၊ ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးကို၊ မိ၊ ငါ့ကို၊ သဒ္ဓဟာပေယျံ၊ ယုံကြည်စေပါရအံ့နည်း၊ ဧတံ၊ ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်၏အကျိုးကို၊ ယုံကြည်အံ့သောအကြောင်းကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကထေဟိ၊ ဆိုထိလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ တံကိန္တိဇာနေယျမဟံအဝေစ္စာတိ၊ တံကိန္တိဇာနေယျမဟံအဝေစ္စဟူသည်ကား၊ ယောယံတယာယောဒုဋ္ဌသက်ပ္ပမနာမနုဿာကာယေနဝါစာယစသံကိလိဋ္ဌာတိအာမိနာ၊ ယောယံတယာဒုဋ္ဌသက်ပ္ပမနာမနုဿာကာယေန ဝါစာယစသံကိလိဋ္ဌာ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပရေပနသုဂတိမာသမာနာတိအာမိနာစ၊ အပရေပနသုဂတိမာသမာနာဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကလျာဏဿာ၊ ကုသိုလ်လည်းဖြစ်သော၊ ပါပဿာစ၊ အကုသိုလ်လည်းဖြစ်သော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးကို၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဘန်၍၊ တံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံ၏ကောင်းကျိုးမကောင်းကျိုးကို၊ ကိန္တိကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အပရေပစ္စယဘာဝေန၊ တပါးသောအကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ သဒ္ဓဟေယျံ၊ ယုံကြည်ရအံ့နည်း၊ ကိ'ဝါဟံဗိသ္ဗာ

၉

အဘိ သဒ္ဓဟေယုန္တိ။ ကိံ ဝါတံဒိသွာ အဘိသဒ္ဓဟေယု ဟူသည်ကား။
 အဘံပန၊ ငါသည်ကား။ ကိဒိသံဝါ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်
 သော၊ ပစ္စက္ခဘူတံ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ နိဒဿနံ၊ သက်သေကိုး
 ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပဋိသဒ္ဓဟေယု၊ တတန်ယုံကြည်ရအံ့နည်း၊ ကောဝါရိမံသဒ္ဓ
 ဟာပေယုဇေတန္တိ၊ ကောဝါရိမံသဒ္ဓဟာပေယုဇေဟူသည်ကား၊ ကော
 ဝါ၊ အဘယ်အမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိညာ၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော
 ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်းဇေတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကိုးမံ။ ငါ့ကိုးသဒ္ဓ
 ဟာပေယု၊ ယုံကြည်စေရာအံ့နည်း၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ကထေဟိ၊ ဆို
 သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၊

တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွားကြား၍၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ ကာရဏေန၊
 အကြောင်းဖြင့်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ တဿ၊ ထိုအဓမ္မသက္ကရလိန္တဝိ
 မင်းအား၊ ပကာသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ လိန္တဝိ၊ အဓမ္မသက္ကရ
 လိန္တဝိမင်းမြတ်၊ ကလျာဏ ပါပဿ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကံ၊
 အကျိုးကို၊ ဒိသွာစ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင်မြင်၍ လည်းကောင်း၊ သုတွာ
 စ၊ တရားကိုနာ၍လည်းကောင်း၊ အယံဝိပါကော၊ ဤကုသိုလ်ကံ၏အကျိုး
 သည်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏၊ အယံဝိပါကော၊ ဤအကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုး
 သည်၊ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိသဒ္ဓဟဿု၊ ယုံကြည်လော၊
 ကလျာဏပါပေ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဥဘယေ၊ နှစ်ပါး
 သောကံသည်၊ အသန္တော၊ မရှိသည် ဖြစ်လတ်သော်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ
 တို့သည်၊ သုဂတာဝါ၊ သုဂတိသို့လားကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂ
 တာဝါ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့ လားကုန်သည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ယိယာနူ၊ ဖြစ်ရာ
 သလော၊ လိန္တဝိ၊ အဓမ္မသက္ကရ လိန္တဝိမင်းမြတ်၊ ဧတ္ထမနုဿ လော
 ကေ၊ ဤလူ့ပြည်၌၊ မစ္စာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကလျာဏပါပါနိ၊ ကုသိုလ်
 အကုသိုလ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့ကို၊ နောစေ ကရေယျ၊
 အကယ်၍မပြုကုန်ငြားအံ့၊ မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ သုဂတာ၊ စည်း
 စိမ်ချမ်းသာ ဥစ္စာပစ္စည်းဖြင့်ကြွယ်ဝကုန်သော၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါတို့
 သည် လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဥစ္စာပစ္စည်းမရှိဆင်းရဲ
 ကုန်သော၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဟိနာပဏိတာ၊
 အမျိုး အဆင်းသဏ္ဌာန် အချွေအရံ စသည်တို့ဖြင့် ယုတ်ကုန် မြတ်ကုန်
 သော၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ နာဟေသု၊ ရှိသည်
 မဖြစ်ကုန်ရာ၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်သာလျှင်၊ မနုဿလောကေ၊

လူ့ပြည်၌၊ မရွာ၊ သတ္တဝါရှိသည်၊ ကလျာဏပါပါနိ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်
 ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ ကုသိုလ်အသိုလ်ကံတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြု
 ကုန်၏။ တသ္မာဟိတသ္မာပေ။ ထိုသို့ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံ တို့ကိုပြုကုန်
 သောကြောင့်သာလျှင်၊ မနုဿလောဘက။ လူ့ပြည်၌၊ သုဂတာ၊ စည်းစိမ်
 ချမ်းသာဥစ္စာပစ္စည်းဖြင့် ကြွယ်ဝကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဥစ္စာပစ္စည်းမရှိဘဲ ဆင်းရဲကုန်
 သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟိနာပဏိတာ၊ အမျိုး
 အဆင်းသဏ္ဌာန် အခြွေအရံ အစရှိသည်တို့ဖြင့် ယုတ်မြတ် ကုန်သော၊
 သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။
 အန္တုဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကမ္မာနိ၊ ကုသိုလ်အသိုလ်ကံတို့၏၊ သုခသေဝ၊
 ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသေဝ၊ ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒနီ
 ယံ၊ ခံစားခြင်းငှါ ထိုက်လျောက်သော၊ နွယ်ဝိပါကံ၊ နှစ်ပါးသောအပြားရှိ
 သောကောင်းကျိုးမကောင်းကျိုးကို၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အာဟု၊
 ဆိုကုန်၏၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ နွယ်၊ ကံကံ၏အကျိုးနှစ်ပါးကို၊ ပဿိ
 နောသဒ္ဓဟန္တာ၊ ယုံကြည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊
 ပရိစာရယန္တိ၊ စမွယ်ရကုန်၏၊ ဗာလာ၊ သူမိုက်တို့သည်၊ နွယ်နွယ်၊ ကံကံ၏
 အကျိုးနှစ်ပါးကို၊ အပဿိနောသဒ္ဓဟန္တာ၊ မယုံကြည်ကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ နိရယာဒိသု၊ ငရဲအစရှိသည်တို့၌၊ ပစ္စန္တိ၊ ခံရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကို၊ အဘာယိ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဒိသ္မာစာတိ၊ ဒိသ္မာစဟူသည်ကား၊ ပစ္စက္ခတော၊
 မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သုတွာစာတိ၊ သုတွာစဟူသည်ကား၊
 ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ တဒန္တသေရေန၊ ထိုတရားကိုအစဉ်
 လျောက်သဖြင့်၊ နယံ၊ နည်းကို၊ နေန္တော၊ ဆောင်လျက်၊ အနုမိနန္တော၊ နှိုင်း
 ချိန်လျက်၊ ကလျာဏပါပဿာတိ၊ ကလျာဏပါပဿဟူသည်ကား၊ ကုသ
 လသေဝ၊ ကုသိုလ်လည်းဖြစ်သော၊ အကုသလသေဝ၊ အကုသိုလ်လည်း
 ဖြစ်သော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ အယံ၊ ဤသည်၊ သုခေါစ၊ ချမ်းသာလည်းဖြစ်
 သော၊ အယံ၊ ဤသည်၊ ဒုက္ခောစ၊ ဆင်းရဲလည်းဖြစ်သော၊ ဝိပါကော၊ အ
 ကျိုးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိသဒ္ဓဟဿု၊ ယုံကြည်လော၊ ဥဘယောအ
 သန္တေတိ၊ ဥဘယောအသန္တေဟူသည်ကား၊ ကလျာဏေဝ၊ ကုသိုလ်လည်း
 ဖြစ်သော၊ ပါပေဝ၊ အကုသိုလ်လည်းဖြစ်သော၊ ဒုဝိခေ၊ နှစ်ပါးသော၊ ကမ္မေ၊
 ကံသည်၊ အဝိဇ္ဇမာနေ၊ မရှိသည်ရှိသော်၊ သိယာနုသတ္တာ သုဂတာဒုဂ္ဂ

တဝါတိ၊ သိယာနုသတ္တာသုဂတာဒုဂ္ဂတာဝါဟူသည်ကား၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ သုဂတိယာဝါ၊ သုဂတိတုံသို့လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂတိယာဝါ၊ ဒုဂ္ဂတိတုံသို့လည်းကောင်း၊ ဂတာ၊ လားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဂတိယံဝါ၊ သုဂတိတုံသို့လည်း၊ အဋ္ဌ၊ ကြွယ်ဝသည်ဖြစ်၍၊ ဒုဂ္ဂတိယံ၊ ဒုဂ္ဂတိတုံသို့၊ ဒလိဒ္ဓါ၊ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကိံနု၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့နည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ သမ္ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာအံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယထာဝတ္ထံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ နောစေတ္ထကမ္မာနိတိစ၊ နောစေတ္ထကမ္မာနိဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယသ္မာစကမ္မာနိတိစ၊ ယသ္မာစကမ္မာနိဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂါယာဒယေန၊ ဂါယာဒရိသု အပေါင်းဖြင့်၊ ဗျတိရေကတောစ၊ ဗျတိရိက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အန္ဓယတောစ၊ အန္ဓယအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြု၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ ဟိနပ္ပဏိတာတိ၊ ဟိနပ္ပဏိတာဟူသည်ကား၊ ကုလရူပါရောဂျပရိဝါရာဒိနိဟိနာစ၊ အမျိုးအဆင်းသဏ္ဌာန်အနာကင်းခြင်းအခြံအရံစသည်တို့ဖြင့် ယုတ်ကုန်သည်လည်း၊ ဥဠာရာစ၊ မြတ်ကုန်သည်လည်း။ ၊

ဒုယန္တကမ္မာနံ ဝိပါက မာဟူတိ၊ ဒုယန္တကမ္မာနံ ဝိပါက မာဟူသည်ကား၊ အဇ္ဇဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သုစရိတဒုဗ္ဗရိတာနံ၊ သုစရိတ်ဒုစရိတ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏၊ ဒွယံဒုဝိဇံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဝဒန္တိကထေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သုခဿဒုက္ခဿစဝေဒနိယန္တိ၊ သုခဿဒုက္ခဿစဝေဒနိယံဟူသည်ကား၊ ဣဋ္ဌဿစ၊ အလိုရှိအပ်သောချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ အနိဋ္ဌဿစ၊ အလိုမရှိအပ်သော ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ အနုတဝနယောဂံ၊ ခံစားခြင်းငှါ လျောက်ပတ်သော၊ တာဒေဝတာ ပရိစာရယန္တိတိ၊ တာဒေဝတာပရိစာရယန္တိ ဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဥက္ကံသဝသေန၊ အလွန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုခဝေဒနိယံ၊ ချမ်းသာကို ခံစားခြင်းငှါ ထိုက်လျောက်သော၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဋိလဘန္တိ၊ ရေကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဒိဗ္ဗသုခဿမပ္ပိတာ၊ နတ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၊ ပရိစာရေန္တိ၊ စမ္ပယ်ကုန်၏။

ပစ္စန္တိဗာလာဒ္ဒယတံ အပသိနောတိ၊ ပစ္စန္တိဗာလာဒ္ဒယတံ အပသိနော
 ဟူသည်ကား၊ ယေဗာလာ၊ အကြင်လူရိုက်တို့သည်၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကံကိုလည်း
 ကောင်း၊ ကမ္မဗလဉ္စ၊ ကံ၏အကျိုးကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှစ်
 ပါးစုံကို၊ အပသန္တာ၊ အသဒ္ဓဟန္တာ၊ မယုံကြည်ကုန်၊ တေဗာလာ၊ ထိုလူ
 ရိုက်တို့သည်၊ ပါပပ္ပသုတာ၊ မကောင်းမှု၌ လေ့ကျက် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဒုက္ခဝေဒနီယံ၊ ဆင်းရဲကိုခံစားခြင်း၌ ထိုက်လျောက်သော၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုး
 ကို၊ အနုဘဝန္တာ၊ ခံစားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရယာဒိသု၊ ငရဲအစရှိသည်တို့
 ၌၊ ကမ္မုနာ၊ ကံကြောင့်၊ ပစ္စန္တိ၊ ကျက်ရကုန်၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ ပါပုဏန္တိ၊
 ရောက်ကုန်၏။ ၊

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကမ္မဗလံ၊ ကံ၏အကျိုးကို၊ သဒ္ဓဟန္တာ၊ ယုံကြည်သော၊
 တံပန၊ သင်သည်ကား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ပစ္စန္နဘဝတိ၊ ခံစားရသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနု
 ယောဂံ၊ မေးစိစစ်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ၊

လိစ္ဆဝိ၊ အဗ္ဗသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယေဟိ
 ကမ္မေဟိ၊ အကြင်အကုသိုလ်ကံတို့ကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အန္တောဒနံ၊
 အဝတ်အရုံကို လည်းကောင်း၊ သယနံ၊ အိပ်ရာနေရာကိုလည်းကောင်း၊
 အန္တပါနံ၊ ထမင်း အပျော်ကို လည်းကောင်း၊ လဘောယျ၊ ရရာ၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး
 ဘဝ၌၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ တာနိကမ္မာနိ၊ ထို
 ကုသိုလ်ကံတို့သည်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊
 သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတွာ၊ ပေးလှူ၍၊
 မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အာဒိသေယျ၊ အမျှပေးဝေရာ၏၊ သောဝိ၊ ထိုသူသည်
 လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ လိစ္ဆဝိ၊ အဗ္ဗသက္ကရ လိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ တေန၊ ထိုသို့မရှိ
 ခြင်းကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နဂ္ဂေါစ၊ အဝတ်မရှိ
 သည်သည်၊ အမှီဖြစ်၏၊ ကသိရဂုတ္တိစ၊ ပြုမြင်ဆင်းရဲ သဖြင့်အသက်
 မွေးရသည်လည်း၊ အမှီ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊
 ဆို၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နမတ္ထိကမ္မာနိသယံကတာနိတိ၊ နမတ္ထိကမ္မာနိသယံ
 ကတာနိဟူသည်ကား၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ သယံအတ္တနာ၊
 မိမိသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ပုညကမ္မာနိ၊ ကောင်းမှုကံ
 တို့သည်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ နတ္ထိနိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ယေဟိ၊ အကြင်ကောင်း
 မှုကံတို့ကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အန္တောဒနာဒိနိ၊ အဝတ်အစရှိသည်တို့ကို

လဘေယျံ၊ ရရာဇံ၊ ဒတွာဝိမေနတ္ထိသောအာဒိသေယျာတိ၊ ဒတွာဝိမေနတ္ထိ
သောအာဒိသေယျာဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သမဏဗြာဟ္မ
ဏာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ အသုကဿ၊
ဤ အမည်ရှိသော၊ ပေတဿ၊ ပြိတ္တာအား၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ
ဤသို့၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အာဒိသေယျဉ္စိသေယျ၊ အမျှပေးဝေရာဇံ၊ တေ
နမိနဂ္ဂေါက သိရာစဝုတ္တိတိ၊ တေနမိနဂ္ဂေါက သိရာစဝုတ္တိ ဟူသည်ကား၊
ဒုဝိဓေနိ၊ နှစ်ပါးအပြား ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ တေနကာရဏေန၊ ထို
အကြောင်းကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နဂ္ဂေါနိစ္စောဇ္ဇော၊ အဝတံမရှိသည်၊
အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသိရာစ၊ ပြုပြင်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒုက္ခာစ၊ ဆင်းရဲသည်
လည်းဖြစ်သော၊ ဝုတ္တိဇိဝိကံ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟံ၊ ထိုစကားကို၊
သုတွာ၊ ကြား၍၊ ရာဇာ၊ အဗ္ဗသက္ကရလိန္တဝိမင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုပြိတ္တာ
အား၊ အန္တော ဒနာဒိလာတံ၊ အဝတ်စသည် ရခြင်းကို၊ အာကင်္ခန္တော၊ အ
လိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ။

ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင် အကြောင်းဖြင့်၊ တုဝံ၊
သင်သည်၊ အန္တောဒနံ၊ အဝတ်အရုံကို၊ လဘေယျံ၊ ရရာဇံ၊ ကိဉ္စိ၊ တရံတရ
သော၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ သိယာနုခေါ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာအံ့
သော၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအဝတ်အရုံကိုရခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ယဒိ
အတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ အာပိက္ခ၊ ကြားလတ်လော
သဒ္ဓါပိကံ၊ ယုံကြည်အပ်သော၊ ဟောတု ဝစော၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော
စကားကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သုဏောမ၊ နပပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါ
ထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယေနာတိ၊ ယေနဟူသည်ကား၊ ယေနကာရဏေန၊
အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ အန္တောဒနံ၊ အဝတ်အရုံကို၊ လ
ဘေယျံ၊ ရရာဇံ၊ ကိဉ္စိ၊ တရံတရသော၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအ
ကြောင်းသည်၊ သိယာနုခေါ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာအံ့သော၊ တဝေယျာနုခေါ၊ ဖြစ်
ရာအံ့သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယဒတ္ထိတိ၊
ယဒတ္ထိဟူသည်ကား၊ ယဒိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုအဗ္ဗသက္ကရ လိန္တဝိမင်းအား၊ ပေတော၊
ပြိတ္တာသည်၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာပိက္ခန္တော၊ ပြောကြားလို
သည်ဖြစ်၍၊ ဟိန္တဝိ၊ အဗ္ဗသက္ကရ လိန္တဝိမင်းမြတ်၊ ဈာယိ၊ အရဟတ္တ

ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောမျှန်ရှိသော၊ သုသီလော၊ ကောင်းသော အလေ့အကျင့်
 သီလရှိထသော၊ အရဟာဝိမုတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့်အလိုအရွာ
 သယံလည်းရှိထသော၊ ဂုတ္တိန္ဒြိယော၊ လုံခြုံသောစက္ခုစသော ဣန္ဒြေခြောက်
 ပါးလည်းရှိထသော၊ သံဝုတပါတိမောက္ခော၊ စောင့်စည်းအပ်သော ပါတိ
 မေဓက်ဟုဆိုအပ်သောခြတ်သော သီလလည်းရှိထသော၊ သီတိဘူတော၊
 ကိလေသာတည်းဟူသောပူပန်ခြင်းမှငြိမ်းသည်၏အဖြစ်သို့လည်းရောက်
 ပြီးထသော၊ ဥတ္တမဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိသို့လည်းရောက်ပြီး
 ထသော၊ သင်္ခိလော၊ ပြေပြစ်နူးညံ့သော သတောလည်းရှိထသော၊ ဝဒညူ၊
 အလုံးစုံသောတရားတို့ကိုလည်း သိတော်မူထသော၊ သုဝစော၊ ဆိုဆုံးမ
 လွယ်သောအဖြစ်လည်း ရှိထသော၊ သုမုခေါ၊ ကြည်လင်ရှင်လင်း သော
 မျက်နှာလည်းရှိထသော၊ သွာဂမော၊ ကောင်းစွာနှုတ်သို့တက်သောပါဠိ
 ဝိဇ္ဇကတ်လည်းရှိထသော၊ သုပဋိမုတ္တကောစ၊ လွတ်လွတ်ဆိုတတ်သော
 စကားလည်းရှိထသော၊ ဗုညဿက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေ့
 တို့၏စိုက်ပျိုးရာလယ်တာမြေကောင်းသဖွယ်လည်းရှိထသော၊ အရောဓိ
 ဟာဝိ၊ မေတ္တာကိုပွားစေ၍ နလေ့လည်းရှိထသော၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူ
 တို့၏၊ ဒက္ခိဏေယျာစ၊ အလှူကိုလည်းခံယူထိုက်ထသော၊ သန္တော၊ ငြိမ်း
 ပြီးသောကိလေသာလည်းရှိထသော၊ ဝိရူမော၊ ကင်းပြီးသောမိစ္ဆာဝိတက်
 တည်းဟူသောအဆိုးလည်းရှိထသော၊ အနိဗ္ဗော၊ ဆင်းရဲမရှိထသော၊ နိရာ
 သော၊ တဏှာလည်းမရှိထသော၊ မုတ္တော၊ ခပ်သိမ်းသောဘဝတို့မှလည်း
 လွတ်ပြီးထသော၊ ဝိသလ္လော၊ ရာဂအစရှိသော ငြောင့်တံသင်းတို့မှလည်း
 ကင်းပြီးထသော၊ အမမော၊ ငါဟူ၍ကျူးဝါးခြင်းလည်းမရှိထသော၊ အ
 ဝကော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးတို့ဖြင့်ကောက်ကျစ်ခြင်းလည်း မရှိထသော၊ နိရူ
 ပမိ၊ ကိလေသာသင်္ခါရအစရှိသော ဥပဓိတို့ကိုလည်း ပယ်ပြီးထသော၊
 သဗ္ဗပပဉ္စဝိဏော၊ ကုန်ပြီးသောတဏှာမာန ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ခပ်သိမ်း
 သောပပဉ္စတရားရှိထသော၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဒိဋ္ဌစက္ခု၊
 အာသဝက္ခ ယဉ္ဇာဏ် တည်းဟူသော ဝိဇ္ဇာသုံးပါး တို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊
 ရောက်ပြီးထသော၊ ဇုတိမာ၊ လောကုတ္တရာဉာဏ်တည်းဟူသောအရောင်
 ဖြင့်တွန်းပသောအရောင်လည်းရှိထသော၊ ကပ္ပိတကောနာမ၊ ကပ္ပိတကာ
 အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣဇာဗြိဝေသာလီပြည်၏ အနီး၌၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုကပ္ပိတကအမည်ရှိသော ရဟန်းသည်၊
 အပညာတော၊ အလွန်အလှိုနည်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ဂုဏ် နှင့်ထွန်းသည်

၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍လည်းနသုဇာနေ၊ ဤသို့သောသီလဤသို့
 သောသမာဓိဤသို့သောပညာရှိသည်ဟူ၍သိခြင်းငှါလေ့ငယ်၊ ဝဇ္ဇိသု၊ ဝဇ္ဇိ
 တိုင်းတို့၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ နံ၊ ထိုအရှင်ကပ္ပိတကကို၊ မုနိတိ၊ ရဟန်း
 ဟူ၍၊ ဝေါဟရန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏။ လောကေ၊ သတ္တလောက၌၊ ဝိစရန္တံ၊ တွည့်
 လည်သော၊ ကလျာဏဓမ္မံ၊ ကောင်းမြတ်သော သီလသမာဓိ တည်းဟူ
 သောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုကပ္ပိတကအမည်ရှိသောရ
 ဟန်းကို၊ ယက္ခဘူတာ၊ နတ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်။ အနေဇံ
 အနေဇံဣတိ၊ တဏှာတည်းဟူသောမြို့မှကင်းသောရဟန္တာဟူ၍၊ ဇာနန္တိ၊
 မိကုန်၏၊ ကုဝံ၊ သင်သည်။ တဿ၊ ထိုအရှင်ကပ္ပိတကထေရ်မြတ်အား၊
 ဧကယုဂံဝါ၊ ပုဆိုးတစ်စုံကိုလည်းကောင်း၊ ဒုဝေဝါ၊ ပုဆိုးနှစ်စုံတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဥဒ္ဓိသိတွာ၊ ညွှန်း၍၊ သဝေဒဒေထ၊ အကယ်၍လူ
 သည်ဖြစ်အံ့၊ တာနိစ၊ ထိုပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ တေန၊ ထိုကပ္ပိတကထေရ်
 မြတ်သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာနိ၊ အလှူခံအပ်ကုန်သည်၊ ဝေအသျှ၊ အကယ်၍ဖြစ်
 ကုန်အံ့၊ သန္နုဒ္ဓသံ၊ ပုဆိုးဖြင့်ဖွဲ့အပ်သော၊ မမံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ပသေထ၊
 မြင်ရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ကပ္ပိတကောနာမာတိ၊ ကပ္ပိတကောနာမဟူ
 သည်ကား၊ ဇနိလံသဟဿအန္တန္တရေ၊ ရသေ့တထောင်၌ အတွင်းဝင်
 သော၊ အာယသ္မတော ဥပါလိတ္ထေရသေ၊ အရှင်ဥပါလိမထေရ်၏၊ ဥပဏ္ဍာ
 ယံ၊ ဥပဏ္ဍာယ်ကို၊ လန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဣဓာတိ၊ ဣဟူသည်
 ကား၊ ဣမိဿာဝေသာလိယာ၊ ဤဝေသာလိပြည်၌၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ဈာ
 ပတိ၊ ဈာပတိဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂဗသဈာနေ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဈာန်ဖြင့်၊
 ဈာပတိ၊ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိသော၊ သီတိဘူတောတိ၊ သီတိဘူတောဟူသည်
 ကား၊ သဗ္ဗကိလေသဒရုထပရိဋ္ဌာဟူပသမေန၊ အလုံးစုံသောကိလေသာ
 တည်းဟူသောပူပန်ခြင်း၊ ဖြိုင်းသဖြင့်၊ သီတိကာဝပ္ပတ္တော၊ ငြိမ်းသည်၏
 အဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသော၊ ဥတ္တမဒိဗ္ဗိပ္ပတ္တောတိ၊ ဥတ္တမဒိဗ္ဗိပ္ပတ္တောဟူသည်
 ကား၊ ဥတ္တမအဂ္ဂဗသသဗ္ဗဒိဗ္ဗိပ္ပတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သဗ္ဗဒိဗ္ဗိသို့လည်း
 ရောက်ပြီးသော၊ သမိလေဝတိ၊ သမိလေဝဟူ သည်ကား၊ မုဒု၊ နူးညံ့
 သော၊ သုဝစောတိ၊ သုဝစောဟူသည်ကား၊ သုဗ္ဗစော၊ ဆိုဆုံးမလွယ်သော
 အဖြစ်သည်ရှိသော၊ သွာဂမောတိ၊ သွာဂမောဟူသည်ကား၊ သုဠ၊
 ကောင်းစွာ၊ အာဂတာဂမော၊ နှုတ်သို့တက်သောပါဠိဝိရု ကတ်လည်းရှိသ
 သော၊ သုပ္ပုမုတ္တကောတိ၊ သုပ္ပုမုတ္တကောဟူသည်ကား၊ သုဠ၊ ကောင်း

စွာ၊ ပဋိမုတ္တကဝါစော။ လွတ်လွတ်ဆိုတတ်သောစကားလည်းရှိထသော၊ မုတ္တဘဏီ။ လွတ်လွတ်ဆိုတတ်သောစကားလည်းရှိထသော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အရဏဝိဟာရိတိ၊ အရဏဝိဟာရိဟူသည်ကား။ မေတ္တာဝိဟာရိ၊ မေတ္တာဖြင့်နေလေ့ရှိထသော။ ။

သန္တောတိ၊ သန္တောဟူသည်ကား၊ ဥပသန္တကိလေသော၊ ပြင်းပြီးသော ကိလေသာလည်း ရှိထသော၊ ဝိဇ္ဇမောတိ၊ ဝိဇ္ဇမောဟူသည်ကား၊ ဝိဂတမိစ္ဆာဝိတက္ကရူပေ၊ ကင်းပြီးသော မိစ္ဆာဝိတက်တည်းဟူသော အရိုးလည်းရှိထသော၊ အနိစောတိ၊ အနိစောဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲမရှိထသော၊ နိရာသောတိ၊ နိရာသောဟူသည်ကား၊ နိတ္တဏ္ဍော၊ တဏှာလည်းမရှိထသော၊ မုတ္တောတိ၊ မုတ္တောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဘဝတိ၊ အလုံးစုံသောဘဝတို့မှ၊ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်ပြီးထသော၊ ဝိသလ္လောတိ၊ ဝိသလ္လော ဟူသည်ကား၊ ဝိတရာဂါဒိသလ္လော၊ ကင်းသော ရာဂအစရှိသော ငြောင့်တံသင်းလည်း ရှိထသော၊ အမမောတိ၊ အမမောဟူသည်ကား၊ မမိကာရ၊ ဝိရဟိတော၊ ငါဟူသောကျုံးဝါးခြင်း ကင်းထသော၊ အဝကောတိ၊ အဝကောဟူသည်ကား၊ ကာယဝကောဒိဝကံ ဝိရဟိတော၊ ကိုယ်၏ ကောက်ခြင်းအစရှိသော ကောက်ကျစ်ခြင်းလည်းမရှိထသော၊ နိရူပမိတိ၊ နိရူပမိ ဟူသည်ကား၊ ကိလေသာတိသင်္ခါရာဒိဥပမိပ္ပဟာယတိ၊ ကိလေသာအတိသင်္ခါရအစရှိသော ဥပမိတို့ကိုလည်း ပယ်ပြီးထသော၊ သဗ္ဗပပဗ္ဗဒိဏောတိ၊ သဗ္ဗပပဗ္ဗဒိဏောဟူသည်ကား၊ ပရိက္ခိဏတဏှာဒိ ပပဗ္ဗော၊ ကုန်ပြီးသော တဏှာအစရှိသော ပပဗ္ဗလည်းရှိထသော၊ ဇုတိမာတိ၊ ဇုတိမာ ဟူသည်ကား၊ အနုတ္တရာယ၊ အတုမရှိသော၊ ဥာဏဇုတိယာ၊ ဥာဏတည်းဟူသော အရောင်ဖြင့်၊ ဇုတိမာ၊ ထွန်းပခြင်းလည်းရှိထသော၊ အပ္ပညာတောတိ၊ အပ္ပညာတောဟူသည်ကား၊ ပရေဗ္ဗိစ္ဆတာယ၊ အလွန်အလှိုနည်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္တရုဏတ္တာ၊ ဗုံ လွှမ်းအပ်သော ဂုဏ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသော၊ ။

ဒိသ္မာနုစသုဇာနောတိ၊ ဒိသ္မာနုစသုဇာနောဟူသည်ကား၊ ဂန္တိရဘာဝေန၊ နက်နဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိသ္မာပိ၊ မြင်၍လည်း၊ ဧဝံသိလော၊ ဤသို့သိလေ၏။ ဧဝံဓမ္မော၊ ဤသို့သမာဓိရှိ၏ ဧဝံဗညော၊ ဤသို့ပညာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နသုဝိညေယျော၊ သိခြင်း၍လွယ်၊ ဇာနန္တိတံယက္ခဘူတာအနေဇန္တိ၊ ဇာနန္တိတံယက္ခဘူတာအနေဇံဟူသည်ကား၊ ယက္ခဘူတာစ၊ နတ်ဖြစ်၍ မြင်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ အနေဇံနိတ္တဏ္ဍံ၊ တဏှာ

၄၆၂

ပေတဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

တည်းဟူသောမြူမှကင်းသော။ အရဟတိ။ ရဟန္တာဟူ၍။ တံ။ ထိုကပ္ပိတ
 ကရဟန်းကို။ ဇာနဉ္ဇိ။ သိကုန်၏။ ကလျာဏဓမ္မန္တိ။ ကလျာဏဓမ္မဟူသည်
 ကား။ သန္တရသိလာဒိဂုဏံ။ ကောင်းသောသီလအစရှိသောဂုဏ်ရှိသော။
 တဿာတိ။ တဿဟူသည်ကား။ တဿကပ္ပိတကမဟာထေရဿ။ ထိုကပ္ပိ
 တကမထေရ်မြတ်အား။ ဧကယုဂန္တိ။ ဧကယုဂံဟူသည်ကား။ ဧကံ။ တခု
 သော။ ဝတ္ထုယုဂံ။ ပုဆိုးအစုံကို။ ဒုဝေဝါတိ။ ဒုဝေဝါဟူသည်ကား။ နွေဝတ္ထု
 ယုဂါနိ။ နှစ်ခုသောပုဆိုးအစုံတို့ကို။ မမုန္တိသိတွာနာတိ။ မမုန္တိသိတွာနဟူ
 သည်ကား။ မမံ။ အကျွန်ုပ်ကို။ ဥဒ္ဓိသိတွာ။ ညွှန်း၍။ ပဋိဂ္ဂဟိတာနိပိ တာနိ
 စသုတိ။ ပဋိဂ္ဂဟိတာနိပိတာနိစသုဟူသည်ကား။ တာနိဝတ္ထုယုဂါနိ။ ထို
 ပုဆိုးအစုံတို့ကို။ တေန။ ထိုကပ္ပိတကမထေရ်သည်။ ပဋိဂ္ဂဟိတာနိစ။ အလ္လ
 ခံအပ်ကုန်သည်လည်း။ အသုဘဝေယျံ။ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ သန္တဒ္ဓဒုဿန္တိ။
 သန္တဒ္ဓဒုဿံဟူသည်ကား။ ဒုဿနံ။ ပုဆိုးဖြင့်။ ဂတသန္တာပံ။ ရောက်အပ်
 သော။ ဖွဲ့ခြင်းရှိသော။ လဒ္ဓဝတ္ထံ။ ရအပ်သောအဝတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။
 နိဝတ္ထပါရတဒုဿံ။ ဝတ်ရုံအပ်သောပုဆိုးရှိသော။ ဣတိအယံ။ ဤသည်
 ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ။

တတော။ ထိုနောင်မှ။ ရာဇာ။ အဗ္ဗသက္ကရလိန္တ ပီမင်းသည်။ ။ ယက္ခ။
 နတ်သား။ ယောသမဏော။ အကြင်ကပ္ပိတကအမည်ရှိသောရဟန်းမြတ်
 သည်းအဇ္ဇ။ ယခု။ မေ။ ငါအား။ ကင်္ခိဝိစိကိန္တိတဉ္စ။ သို့လော သို့လောတွေး
 တောယုံမှားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗိဇ္ဇိပိသုကာနိစ။ မှားသောအမြင်တည်း
 ဟူသောငြောင့်တံသင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝိနောဒေယျ။ ပျောက်နှိုင်ရာ
 ၏။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ မယံ။ ငါတို့သည်။ ဂစ္ဆာန။ သွားကုန်၍။ ကသ္မိပဒေ
 သော။ အဘယ်အရပ်၌။ ဝသန္တံ။ နေသော။ တံသမဏံ။ ထိုကပ္ပိတကအမည်
 ရှိသောရဟန်းမြတ်ကို။ ပဿေမု။ ဖူးမြင်ရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ထေ
 ရဿ။ ကပ္ပိတကမထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ။ နေရာအရပ်ကို။ ပုန္တိ။ မေး၏။ ။
 တတ္ထ။ ထိုဂါထာ၌။ ကသ္မိပဒေသေတိ။ ကသ္မိပဒေသေဟူသည်ကား။ ကတ
 ရသ္မိပဒေ။ အဘယ်အမည်ရှိသော။ ပဒေသေ။ အရပ်၌။ ယောမဇ္ဇာတိ။ ယောမဇ္ဇ
 ဟူသည်ကား။ ယော။ အကြင်ကပ္ပိတကရဟန်းမြတ်သည်။ အဇ္ဇ။ ယခု။
 မကာရော။ မအက္ခရာသည်။ ပဒသန္တိကရော။ ပုဒ်စပ်ခြင်းကိုပြု၏။ ။

တထော။ ထိုနောင်မှ။ ပေတော။ ပြိတ္တာသည်။ လိန္တပိ။ အဗ္ဗသက္ကရ
 လိန္တပီမင်းမြတ်တို့။ သင်သည်။ ယံသမဏံ။ အကြင်ကပ္ပိတကအမည်ရှိ
 သောရဟန်းမြတ်ကို။ ပသိတုံ။ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဣန္တယိ။ အလိုရှိ၏။ ဧသော

သမဏော၊ ထိုကပ္ပိတကအမည်ရှိသောရဟန်းမြတ်သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
 နှိ၊ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဒေဝတာယိ၊ နတ်တို့ဖြင့်ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံ
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကဝိနစ္စနာယံ၊ မျောက်တို့ကစားဖြူး ခုန်ရာအရပ်၌၊ နိ
 ထိန္ဒော၊ ထိုင်နေသည်၊ အမဟာသိ၊ ဖြစ်၏၊ သစ္စနာမော၊ ဈာပနိသုသိလော
 အစရှိသောဂုဏ်ကြောင့် ဖြစ်သောအမည်တို့ဖြင့် မှန်သောအမည်ရှိသော၊
 သကသ္မိံ အာစေရကော၊ မိမိ၏ဆရာဘုရားမြတ်စွာ၏ဥစ္စာဖြစ်သောတရား
 ၌၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သောသတိရှိသော၊ ဧသောသမဏော၊ ထို
 ကပ္ပိတကအမည်ရှိသောရဟန်းမြတ်သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒေဝတာနံ၊
 နတ်တို့အား၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဟော၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကဝိနစ္စနာယန္တိ၊ ကဝိနစ္စနာယံ
 ဟူသည်ကား၊ ကဝိနံဝါနရာနံ၊ မျောက်တို့၏၊ နစ္စနေန၊ ကခြင်းဖြင့်၊ ကဝိနစ္စနာ
 တိ၊ ကဝိနစ္စနာဟူ၍၊ လစ္ဆဝေါဟာဇေ၊ ရအပ်သောခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိသော၊
 ပဒေသေ၊ အရပ်၌၊ သစ္စနာမောတိ၊ သစ္စနာမောဟူသည်ကား၊ ဈာပနိသုသိ
 လောအရဟာ၊ ဝိမုတ္တဘိအာဒိတိ၊ ဈာပနိသုသိလော အရဟာဝိမုတ္တော
 ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဂုဏနာမေဟိ၊ ဂုဏ်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သောအမည်တို့
 ဖြင့်၊ ယာသာဝနာမော၊ ဟုတ်မှန်သောအမည်ရှိ၏၊ အဝိပရိတနာမော၊ မ
 ဘောက်မပြန်သောအမည်ရှိ၏။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပေတေန၊ ပြိတ္တာသည်၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊
 အဗ္ဗသက္ကရလိန္တဝိမင်းသည်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ထေရဿ၊
 ကပ္ပိတကမထေရ်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဝန္တုကာမော၊ သွားခြင်းငှါအလို
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ယထာ၊ အကြင်
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ကဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝတံ၊ သွား၍၊ ဝံ၊
 သင့်ကို၊ ဥန္တိယိတွာ၊ ညွှန်း၍၊ သမဏံသမဏဿ၊ ကပ္ပိတကအမည်ရှိသော
 ရဟန်းအား၊ ယုဝေနယုဝံ၊ ဂုဏ်အစုံကို၊ အန္တောဒယိသံ၊ ဂ္ဂူအံ့၊ တာနိစ၊
 ထိုအဝတ်တို့ကိုလည်း၊ တေန၊ ထိုကပ္ပိတကအမည်ရှိသောရဟန်းမြတ်
 သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာနိ၊ ခံအပ်ကုန်သည်၊ စေအသု၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊
 သန္တုဇုဿံ၊ ဝတ်ရုံအပ်သောပုဆိုးရှိသော၊ ဓုဝဉ္စ၊ သင့်ကိုလည်း၊ မယံ၊
 ငါတို့သည်၊ ပဿေမ၊ ရှုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊
 ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကဿာမိတိ၊ ကဿာမိ ဟူသည်ကား၊
 ကရိဿာမိ ပြုအံ့။ ။

အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ ထေရော၊ ကပ္ပိတကမ
ထေရ်သည်၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ယသ္မာ၊ အကြံ
ကြောင့်၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံကာလော၊
ဤအခါကာလသည်၊ နဥပသင်္ကမနကာလော၊ ကပ်ချိန်အခါကာလဟုတ်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

≡ လိန္တဝိ၊ အဗ္ဗသတ္တရလိန္တဝိမင်းမြတ်၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အက္ခ
ဏေ၊ အခါမဟုတ်သည်နှင့်၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ကပ္ပိတကရဟန်းမြတ်သို့၊ မဉ္ဇပါဂမိ၊
မကပ်လေလင့်၊ သေသော၊ ဤအခါမဟုတ်သည်နှင့်ကပ်ခြင်းသည်၊ ဝေါ၊
သင်တို့၏၊ ဓမ္မော၊ သဘောသည်၊ နဟောတိ၊ မဟုတ်၊ ပါတောစကာလေ၊
နံနက်အခါ၌သာလျှင်၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုကပ်နက္ခနအ
မည်ရှိသောအရပ်၌သာလျှင်၊ ရဟော၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာအရပ်၌၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေ
သော၊ တံကပ္ပိတကံ၊ ထိုကပ္ပိတကအမည်ရှိသောရဟန်းမြတ်ကို၊ ပဿာ
ဟိ၊ မူးမြင်လေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါတံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သာဓုဟိ၊ သာဓုဟူသောဝုန်သည်၊ အာယာစနေ၊
တောင်းပန်ခြင်းအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ဝုန်တည်း၊ ဝေါလိန္တဝိနေသ
ဓမ္မောတိ၊ ဝေါလိန္တဝိနေသဓမ္မောဟူသည်ကား၊ လိန္တဝိရာဇ၊ လိန္တဝိမင်း
မြတ်၊ အကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည်နှင့်၊ ယံဥပသင်္ကမနံ၊ အကြင်ကပ်ခြင်း
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သေသော၊ ဤအချိန်မဟုတ်သည်နှင့်ကပ်ခြင်းသည်၊
တုမ္ဘာကံရာဇနံ၊ သင်မင်းတို့၏၊ ဓမ္မော၊ သဘောသည်၊ နဟောတိ၊ မမြတ်၊
တတ္ထေဝတိ၊ တတ္ထေဝဟူသည်ကား၊ တသ္မိံယေဝဋ္ဌာနေ၊ ထိုကပ်နက္ခနအ
မည်ရှိသောအရပ်၌သာလျှင်။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပေတေန၊ ပြိတ္တာသည်၊ ဝတ္ထေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ရာဇေ၊
အဗ္ဗသတ္တရလိန္တဝိမင်းသည်၊ သာဓုဟိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္တိတွာ၊
ဝန်ခံ၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ နိဝေသနမေဝ၊ နေရာနန်းတော်သို့သွားလျှင်၊ ဝိတံ၊
သွား၍၊ ဝုနံ၊ တဖန်၊ ယုတ္တပတ္တကာလေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ
၌၊ အဋ္ဌဝတ္ထယုဂါနိ၊ ရှစ်ခုသောအဝတ် အစုံတို့ကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ
၍၊ ထေရံ၊ ကပ္ပိတကမထေရ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်
လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေလျက်၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ စကား
အစေ့အစပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ ဣမာနိအဋ္ဌဝတ္ထယုဂါနိ၊
ဤရှစ်ခုသောအဝတ်အစုံတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေ၊ ခံတော်မူပါကုန်လော့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှော့၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ထေရော၊ ကပ္ပိတ

ကမထေရ်သည်။ ကသာသမုဋ္ဌာပနတ္ထံ၊ စကားကိုဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊
 မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တံ၊သင်မင်းကြီးသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊အဒါနသီလော၊
 ပေးလှူခြင်းအလေ့မရှိသည်။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ဝိဟေဋ္ဌန ဇာတိကောဝ၊ ညည်းဆဲတတ်သော သဘောရှိသည် သာလျှင်၊
 ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ကထံ၊ အဘပင်ကြောင့်၊ ပဏီတာနိ၊ မွန်မြတ်ကုန်သော၊
 ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို၊ ဒါတုကာမော၊ ပေးလှူခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ဇာ
 တော၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏၊ တံ၊ထိုမေးသော
 စကားကို၊သုတွေ၊ ကြား၍၊ရာဇာ၊ အဗ္ဗသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်းသည်၊တဿ၊
 ထိုကပ္ပိတကမထေရ်အား၊ ကာရေဏံ၊အကြောင်းကို၊ အာစိက္ခန္တော၊ပြော
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ပေတေန၊ပြိတ္တာနှင့်၊ သမာဂမဉ္ဇ၊ပေါင်းဆုံမိခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ တေနစ၊ ထိုပြိတ္တာသည်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ကထိတံ၊
 ပြောဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားကို၊ ထေရဿ၊ ကပ္ပိတက
 မထေရ်အား၊ အာရောစေတွာ၊ လျှောက်ကြား၍၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို၊
 ဒတွာ၊ပေးလှူ၍၊ ပေတဿ၊ပြိတ္တာအား၊ ဥဒ္ဓိသိ၊အမျှပေးဝေ၏၊ တေန၊ထို
 သို့အမျှပေးဝေ ခြင်းကြောင့်၊ ဗိဗ္ဗဝတ္ထစရော၊ နတ်၌ဖြစ်သော အဝတ်ကို
 ဆောင်သော၊အလင်္ကာပုဋိယတ္တော၊တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သော အသာ
 ရုဋ္ဌော၊မြင်းစီးသော၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ ထေရဿစ၊ ကပ္ပိတကမ
 ထေရ်၏လည်းကောင်း၊ရညောစ၊အဗ္ဗသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်း၏လည်းကောင်း
 ပုရုတော၊ရှေး၌၊ ပါတုဘဝိ၊ ထင်းရှားဖြစ်၏၊ တံ၊ထိုနတ်သားကို၊ ဗိသ္ဗော၊
 မြင်၍၊ရာဇာ၊ အဗ္ဗသက္ကရ လိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ အတ္တမနော၊နှစ်သက်သော
 စိတ်ရှိသည်၊ပမုဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်သည်၊ ဝီတိသောမနဿ ဇာတော၊
 ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊မယာ၊
 ငါသည်၊ပစ္စက္ခတော၊မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ဝတ၊စင်စစ်၊ကမ္မပလံ၊ကံ၏
 အကျိုးကို၊ဒိဋ္ဌံ၊မြင်အပ်ပြီ၊ဒါနိ၊ ယခု၊အဟံ၊ငါသည်၊ပါဝံ၊မကောင်းမှုကို၊
 နကရိဿာမိ၊မပြုတော့အံ့၊ ပုညမေဝ၊ ကောင်းမှုကိုသာလျှင်၊ကရိဿာမိ၊
 ပြုတော့အံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတွေ၊ဆို၍၊ တေနပေတေန၊ထိုပြိတ္တာဖြင့်၊သက္ခိံ၊
 သက်သေကို၊အာကာယိ၊ ပြု၏၊သောစပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်လည်း၊
 လိစ္ဆဝိရာဇ၊လိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊တံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ ဣတော၊ဤနေ့မှ၊
 ပဌာယ၊စ၍၊အဓမ္မံ၊မတရားကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ဓမ္မံ၊ တရားကို၊သ
 စေစရယိ၊အကယ်၍ကျင့်သည်ဖြစ်အံ့၊ဧဝံ၊ဤသို့ကျင့်သည်ရှိသော်၊အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊တဝံ၊သင်မင်းကြီး၏၊ သက္ခိံ၊သက်သေကို၊ကရိဿာမိ၊

ပြုအံ့၊ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ သန္တိကဉ္စ၊ အထံသို့လည်း၊ အာဂမိဿာမိ၊
 လာအံ့၊ သူလာဝုတံ၊ တံကျင်လျှို၍ထားသော၊ ဝုရိသဉ္စ၊ ယောကျ်ားကို
 လည်း၊ သိစံ၊ အဆာလျှင်စွာ၊ သူလတော၊ တံကျင်မှ၊ မောစေဟိ၊ လွတ်
 ပါစေလော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လွတ်သည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊
 ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ စရန္တော၊ ကျင့်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲမှ၊ မုတ္တိဿတိ၊ လွတ်လတ္တံ့၊ ထေရဉ္စ၊ ကပ္ပိတက
 မထေရ်သို့လည်း၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကင်၍၊ ဓမ္မံ၊
 တရားကို၊ သုဏန္တော၊ နာလျက်၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောဟိ၊ ပြု
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဂတော၊ သွား၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ရာဇာ၊
 အဗ္ဗသက္ကရလိန္တ၊ ဝိမင်းသည်၊ ထေရံ၊ ကပ္ပိတကမထေရ်ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍
 နဝရံ၊ မြို့သို့၊ ပဗိသံတွာ၊ ဝင်၍၊ သိဃံသိဃံ၊ လျှင်စွာလျှင်စွာ၊ လိန္တ၊ ဝိပရိသံ၊
 လိန္တ၊ ဝိပရိသတ်ကို၊ သန္နိပါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍၊ တေ၊ ထိုလိန္တ၊ ဝိမင်း
 တို့ကို၊ အနုဇာနာပေတွာ၊ ခွင့်ပြုစေ၍၊ တံဝုရိသံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ သူလ
 တော၊ တံကျင်မှ၊ မောစေတွာ၊ လွတ်စေ၍၊ ဣမံ၊ ဤယောကျ်ားကို၊ အရောဂံ၊
 အနာကင်းသည်ကို၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိကိန္တကေ၊
 ဆေးဆရာ တို့ကို၊ အာဏာပေသိ၊ စေ၏၊ ထေရဉ္စ၊ ကပ္ပိတကမထေရ်သို့
 လည်း၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကင်၍၊ ဝန္တော၊ အရှင်ဘုရား၊ နိရယဂါမိကဉ္စ၊ ငရဲ
 သို့ရောက်စေတတ်သောကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌိတဿ၊ တည်သောသူအား၊
 နိရယတော၊ ငရဲမှ၊ မုတ္တိ၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ သိယာနုခေါ၊ ဖြစ်ရအံ့လော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးလျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သိယာ၊
 လွတ်သည်ဖြစ်ရာ၏၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ မြတ်သော၊ ဝုညံ၊ ကောင်း
 မှုကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ မုတ္တိ၊ လွတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်
 တော်မူ၍၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို၊ သရဏေသုစ၊ သရဏာဂုံတို့၌လည်း၊ ကောင်း
 သိလေသုစ၊ သိလတို့၌ လည်း၊ ကောင်း၊ ပဏိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏၊ သော၊
 ထိုအဗ္ဗသက္ကရ မင်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုသရဏာဂုံ သိလတို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊
 တည်လျက်၊ ထေရဿ၊ ကပ္ပိတကမထေရ်၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊
 ဌတွာ၊ တည်၍၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 သူလာဝုတော၊ တံကျင်လျှိုခံရသော၊ ဝုရိသောပန၊ ယောကျ်ားသည်၊ ကား၊
 အရောဂေါ၊ အနာကင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သော
 ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခု၊ သု၊ ရဟန်းတို့၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊
 နှစ်ရသောဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊

ရောက်၏။ ထံမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အသေန္တော၊ ပြီးတော်မူလိုကုန်သော သင်္ခါတိကာရာ၊ သင်္ခါယနာတင်ဆရာတို့သည်။ ။

တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဒါသဂဏောန၊ ကျွန်အပေါင်းဖြင့်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံလျက်၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသော၊ လိန္တဝီ၊ အဗ္ဗသက္ကရလိန္တဝီမင်းသည် တထာဟိ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ ဝတ္ထာ၊ ဆို၍၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ ၏၊ သော၊ ထိုအဗ္ဗသက္ကရ လိန္တဝီမင်းသည်၊ တံနဂရံ၊ ထိုဝေသာလီမြို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ပြီး၍၊ သကေနိဝေသနေ၊ မိမိနန်းတော်၌၊ ဝါသံ၊ နေ ခြင်းသို့၊ ဥပဂန္တိတ္ထ၊ ရောက်၏။ ။ တတောစ၊ ထိုသို့နေပြီးသောနေ့ဇက်မှ လျှင်၊ ကာလေ၊ နံနက်မိုးစဉ်းသောအခင်းရောက်သောအခါ၌၊ ဂိဟိကိစ္စာနိ၊ လူတို့သည်ပြုအပ်သော အမှု၊ ကိစ္စတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြုလုပ်ပြီး၍၊ နွတွာစ၊ ရေ ချိုး၍လည်းကောင်း၊ ပိပိတွာစ၊ ရေသောက်၍၎င်း၊ ခဏံ၊ သွားခွင့်ခဏကို၊ လသိတွာ၊ ရေချိုးပေဉ္စတောစ၊ ပုဆိုးထည့်ဖာသေတ္တာမှလည်း။ ပိစေယျ၊ ရွေး စစ်၍၊ အဋ္ဌယုဂါနိ၊ ပုဆိုးရှစ်စုံတို့ကို၊ ဂါဟာပယိ၊ ယူစေ၏၊ ဂါဟပေတွာ၊ ယူစေပြီး၍၊ သေါလိန္တဝီ၊ ထိုအဗ္ဗသက္ကရလိန္တဝီမင်းသည်၊ ဒါသဂဏောန၊ ကျွန် အပေါင်းဖြင့်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံလျက်၊ တံပဒေသံ၊ ထိုကပ္ပိတကမထေရ်၏ နေရာကပ်နွန အမည်ရှိသောအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကင်လေပြီး၍၊ သန္တဝိတ္တံ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသော၊ ဂေါစရတော၊ ဆွမ်းခံရွာမှ၊ နိဝတ္တံ၊ ပြန်နစ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိက္ကန္တံ၊ ဆွမ်းခံရာမှထွားသော၊ ရက္ခမူလေ၊ သစ်ပင် ရင်း၌၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော၊ သီတိဘူတံ၊ ကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်ပြီးသော၊ တံသမဏံ၊ ထိုကပ္ပိတကအမည်ရှိသောရဟန်းကို၊ အဋ္ဌ သ၊ မြင်လေ၏၊ ဒိသွာ၊ မြင်ပြီး၍၊ တမေနံ၊ ထိုကပ္ပိတကအမည်ရှိသောရဟန်း သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ အပ္ပါဗာဓဉ္စ၊ အနာကင်းသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း ကောင်း၊ ဗါသုပိဟာရဉ္စ၊ ချမ်းသာစွာနေရသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ လိန္တဝီ၊ လိန္တဝီမင်းတည်း၊ ခံ၊ အကျွန်ုပ်ကို အဗ္ဗသက္ကရော၊ အဗ္ဗသက္ကရအမည်ရှိသော၊ လိန္တဝီလိန္တဝီဣတိ၊ လိန္တဝီ မင်းဟူ၍၊ ဇာနန္တိ၊ လူတို့သိကုန်၏။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ် ၏၊ ဣမာနိအဋ္ဌယုဂါနိ၊ ဤပုဆိုးရှစ်စုံတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှ၊ ခံတော်မူပါလော့၊ ဝုပ္ပံ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ ဒဒါမိ၊ ပေးလှူ၏၊ တေနဝအတ္ထေန၊ ထိုပေးလှူ သောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣမ၊ ဤအရပ်သို့ အာဂတော၊ လာရောက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယထာ၊

၄၆၀ ပေဟဝံတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ

အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဟံးအနှိပ်သည်။ အတ္တမနော။ နှစ်သက်ဝင်း
 ခြောက်သောစိတ်ရှိသည်။ တာဝေယျံ။ ဖြစ်ရုံ၏။ တာဝာ။ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်
 ကရောထ။ ပြုအောင်မှုလေး၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏။
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သမဏ၊ ပြာဟ္မဏာ။ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နုရတော
 ဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ တာဝ။ သင်၏၊ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်ကို၊ ပရိဝုဇ္ဈယန္တိ၊
 ကြဉ်ရှောင်ကုန်၏။ တာဝ။ သင်၏၊ နိဝေသနေ၊ နန်းတော်၌၊ ပတ္တဝနိ၊ သပိတ်
 တို့သည်၊ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ကွဲရကုန်၏၊ သံဃာဒိယေ၊ စာဝိ၊ သက်နိုးတို့သည်လည်း။

၃။ ဝိပါတယန္တိ၊ ကျွတ်ကျကုန်၏။ အထာပရေ၊ ထိုနောင်မှတစ်ပါးကုန်သော
 သမဏာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အဝံထိရာ၊ ဦးခေါင်း၊ ဝိတ်ဆိုက်ရှိကုန်
 အောင်၊ ပါဒကုခါရိကဗဟိ၊ ခြေဟုဆိုအပ်ကုန်သောခေးမတို့ဖြင့်၊ တယာ၊
 သင်သည်၊ ပါတယန္တိ၊ ကြောက်ကန်အပ်ကုန်၏၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဇ
 တာဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပဗ္ဗဇိတာဝိဟေသံ၊ ရဟန်းသူတော်ကောင်း
 တို့ကိုညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ ကဟံ၊ ပြုအပ်၏။ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝိဟေ
 သံ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းသို့၊ ပါဝုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ တိဏေ
 န၊ သမန်းမြက်ဖျားဖြင့်၊ တေလမ္ဘိ၊ ဆီကိုလည်း။ နအဒါသိ၊ မပေးမလှူစဘူး၊
 မုဋ္ဌဿ၊ ခရီးမှားသောသူအား၊ မဂ္ဂမ္ဘိ၊ ခရီ မှုကိုလည်း။ တံ၊ သင်သည်။ နပါ
 ဝဒါသိ၊ မကြားစဘူး၊ အဗ္ဗဿ၊ သူကန်း၏၊ ဒဏ္ဍမ္ဘိ၊ တောင်ဝှမ်းတွန်ကန်ကို
 ပင်လျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အတ္တိန္ဒြိယ၊ လူ၍၊ အာဒိယ သိ၊ ယူတတ်၏၊ တုဝံ၊
 သင်သည်၊ ဇတာဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကဒေရိယေ၊ ကြမ်းတမ်း
 သောမန္တေ၊ ရှိ၏၊ အသံယကော၊ ကိုနုတ်နှလုံးကိုလည်း၊ မစောင့်၊ အထ၊ ထို
 သို့သဘောရှိသည်ဖြစ်လျက်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကေနဝဇ္ဈေန၊ အတယ်အ
 ကြောင်းကြောင့်၊ ကိမေဝကာရုဏံ၊ အတယ်အကြောင်းကိုသာလျှင်၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍၊ အဓေဟိ၊ ငါတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ သံဝိဘာဂံ၊ ခွဲဝေခြင်းကို၊ ကရော
 သိ၊ ပြုတိသနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ယံဝစနံ၊
 အကြင်စကားကို၊ ဝဒေသိ၊ ဆို၍၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ပစ္စေမိ၊ ဝန်ခံပါ၏။
 အဟံ၊ သက္ကနိပ်သည်၊ သမဏေစ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပြာဟ္မ
 ဇောစ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဒ္ဓတ္ထိကော၊ ကစားရယ်မြူးခြင်းဖြင့်
 အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟေသယိ၊ ညှဉ်းဆဲဘူးပေ၏။ နောစပဒုဋ္ဌမိတ္တော၊
 ဒေါသသည်ဖျက်ဆီးအပ်သောစိတ်ရှိ၍ကားမဟုတ်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 ဇေတမ္ဘိ၊ ဤကစာ ရယ်မြူးလိုသဖြင့် ပြုအပ်သောအမှုသည်လည်း၊ မေ၊ အ
 ကျနိပ်အား၊ ဒုက္ကမု၊ မေ့၊ မကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ ယကော၊ နတ်သားသည်။ ခိန္နုယ၊ ကစားရယ်မြူးခင်းကို အလိုရှိသ
 ဖြင့်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝိတွာ၊ ဆည်းပူး၍၊ အဗ္ဗသက္ကဘောဂိ၊ မပြည့်စုံ
 သောစည်းစိမ်ချင်းသိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧဟရော၊ ပျိုငယ်သော၊ ယဝါ၊ အရွယ်အဆင်းနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ သောယကော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ နုဂ္ဂနိယဿ၊ အဝတ်မရှိ
 သောအဖြစ်၏၊ ဘာဂိ၊ အလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုနတ်သား
 အား၊ တတော၊ ထိုအဝတ်မရှိသည်၏အဖြစ်တက်၊ ဒုက္ခတရံ၊ လွန်စွာသော
 ဆင်းရဲသည်၊ ကိံသု ကိံနာမဟောတိ၊ အတယ်မှာဖြစ်တော့ အံ့နည်း၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တံယက္ခံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်သန့်ခြင်းကို၊ အလတ္တံ၊ ရပြီး၊ တပ္ပစ္စယာဝါပိ၊ ထိုသံဝေ
 ဂရခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ခေါမိ၊ ပေးလှူပါ
 ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အဗ္ဗသက္ကယုဂါနိ၊ ပုဆိုးရှစ်စုံတို့
 ကို၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗိဂ္ဂဏှာ၊ ခံတော်မူပါလော့၊ ဣမာဒက္ခိဏာယော၊ ဤအဝတ်အလှူ
 ယော၊ ဤအဝတ် အလှူတို့သည်၊ ယက္ခဿ၊ နတ်သားအား၊ ဂစ္ဆန္တု၊
 ရောက်စေကုန်သတည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အန္ဓါဟိအန္ဓါဇေ၊ မရွတ်
 သာလျှင်းဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဗုဒ္ဓါဒိဟိ၊ ဘုရားအစရှိသောပညာရှိတို့သည်၊ ဗဟု
 ခေ၊ များသောအပြားအားဖြင့်၊ ပသတ္ထံ၊ ပြီးမွမ်းအပ်၏၊ ဒေတော၊ ပေးလှူ
 သော၊ တေစ၊ သင်အားလည်း၊ အက္ခယဓမ္မံ၊ မကုန်နိုင်သောသဘောရှိသည်၊
 အတ္တု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေးသင်၏၊ အဗ္ဗသက္ကယုဂါနိ၊
 ပုဆိုးရှစ်စုံတို့ကို၊ ပဗ္ဗိဂ္ဂဏှာမိ၊ ခံယူ၏၊ ဣမာဒက္ခိဏာယော၊ ဤအဝတ်အလှူ
 တို့သည်၊ ယက္ခဿ၊ နတ်သားအား၊ ဂစ္ဆန္တု၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။

တတောဟိတတောဇေ၊ ထိုနောင်မှသာလျှင်၊ သောလိန္တဝိ၊ ထိုအဗ္ဗသက္က
 ရလိန္တဝိမင်းသည်၊ အာစမယိတွာ၊ လက်ခြေတို့နှင့် မျက်နှာကိုဆေးသစ်
 ၍၊ တေရဿ၊ အရှင်ကပ္ပိတကမထေရ်မြတ်အား၊ အဗ္ဗယုဂါနိ၊ ပုဆိုးရှစ်စုံတို့
 ကို၊ ဒတွာန၊ ပေးလှူ၍၊ တာနိစ၊ ထိုပုဆိုးရှစ်စုံတို့ကိုလည်း၊ တေန၊ ထိုအရှင်
 ကပ္ပိတကမထေရ်မြတ်သည်၊ ပဗ္ဗိဂ္ဂဟိတိနိ ခံအပ်ကုန်သည်၊ အသု၊ ဖြစ်ကုန်
 ရာ၏၊ သန္နုဒ္ဓုဿံ၊ ဝတ်ရုံအပ်သောအဝတ်ပုဆိုးရှိသော၊ ယက္ခန္ဓ၊ နတ်သား
 ကိုလည်း၊ ပသဝိတ္ထံ၊ မြင်၏၊ သော၊ ထိုအဗ္ဗသက္ကရလိန္တဝိမင်းသည်၊ စန္ဒ
 နဿ၊ ရဟိလိတ္တံ၊ စန္ဒကူးနှစ်ဖြင့်လိမ်းကျံအပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ အာဇေညံ၊
 အာဇာနည်နတ်မြင်းသို့၊ အာရုဠံ၊ တက်စီးသော၊ ဥဇ္ဇာရဝတ္ထံ၊ ကောင် မြတ်
 သောအဆင်းသဏ္ဌာန်လည်းရှိသော၊ အလင်္ကာဝံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော၊

သာဓုနိဝတ္ထရသံ၊ ကောင်းသောအဝတ်အရံကိုဝတ်ရုံခြင်းလည်းရှိသော
 ပရိဝါရိတံ၊ လျော်ပတ်သောအခြံအရံဖြင့်ခြံရံခြင်းလည်းရှိသော၊ မဟိန္ဒိပတ္တံ
 မြတ်သောနတ်၌ဖြစ်သောတန်ခိုးနှင့်လည်းပြည့်စုံသော၊ တံယက္ခံ၊ ထိုနတ်
 ပြိတ္တာကို။ အဒ္ဓဿ၊ မြင်လေ၏။ ။သော၊ ထိုအဗ္ဗသက္ကရလိန္တဝီမင်းသည်၊
 တံယက္ခံ၊ ထိုနတ်ပြိတ္တာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍၊ အတ္တမနော၊ မိမိစိတ်ဟုဆိုအပ်
 သော ကောင်းသောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ပဿန္တိက္ကောစ၊ ရွှင်လန်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ သု
 ဘဂ္ဂရူပါ၊ တင့်တယ်သောအရုပ်အသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကံကိုလည်း၊
 စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ သန္တိဗ္ဗိကံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော၊ မ
 ဟာဝိပါကဉ္စ၊ ကြီးမြတ်သောအကျိုးကိုလည်း၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်
 ပြု၍၊ တမေနံ၊ ထိုနတ်ပြိတ္တာသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ မေ
 ငါအား၊ အဒေယျံ၊ မပေးမလှူအပ်သေးသော၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောလှူ
 တွယ်ဝတ္ထုသည်၊ နစာဝိအတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိငြားအံ့၊ ဇေတိ၊ ဤသို့ပင်မရှိ
 ငြားသော်လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့
 အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဿာမိ၊ ပေးလှူအံ့၊ တုဝဉ္စ၊ သင်သည်လည်း၊ မေ၊ ငါ
 အား၊ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးကိုပြုပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဆိုလေ၏၊ လိန္တဝိ၊ အဗ္ဗသက္ကရလိန္တဝီမင်းမြတ်၊ တုဝဉ္စ၊ သင်သည်လည်း၊
 မေ၊ အက္ခန္တိအား၊ ဥန္တိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဧကဒေသံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့တွင်
 တစိတ်ဖြစ်သော၊ ဒါနာနိ၊ အဝတ်အလှူတို့ကို၊ အဒါယိ၊ ပေးလှူပေ၏၊ ဧတံဒါ
 နံ၊ ဤအဝတ်ဟူသော အလှူသည်၊ အမောစံ၊ အချည်းနှီးမရှိ၊ ။သွာဟံ
 သောအဟံ၊ ထိုအက္ခန္တိသည်၊ တယာစ၊ သင်နှင့်လည်း၊ သက္ခိံ၊ သက္ခိဘာ
 ဝံ၊ သက်သေ၏အဖြစ်ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊
 အမာနူသော၊ နတ်ပြိတ္တာသည်၊ မာနူသကေန၊ လူ၌ဖြစ်သောလိန္တဝီမင်းနှင့်၊
 သန္တိံ၊ တကွ၊ သက္ခိံ၊ သက်သေ၏အဖြစ်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ။ယက္ခံ၊
 နတ်သား၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဂတိစ၊ လားရာသည်လည်းကောင်း၊
 ဗန္ဓုစ၊ အဆွေအမျိုးသည်လည်းကောင်း၊ ပရာယဏဉ္စ၊ ရှိရှိလည်းလျောင်း
 ရာသည်လည်းကောင်း၊ မိတ္တောစ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း သည်လည်း
 ကောင်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဒေဝတာစ၊ ကိုးကွယ်
 ရာနတ်သည်လည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အဇ္ဈလိ
 ကောဘဝိတွာ၊ လက်အုပ်ချီသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယာဝာမိ၊ တောင်း
 ပန်ပါ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပုနဝိ၊ တစ်ဖန်လည်း၊ ဒဉ္စု၊ မူးမြင်မြင်

ဌာ၊ ဣန္ဒာမိ၊ အလိုရှိ၏။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ တံ၊ သင်သည်။
 ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အသဒ္ဓေါ၊ ကံ၏၊ အကျိုးကိုမယုံကြည်သည်။
 ကဒရိယရူပေါ၊ ဝန်တိုဆို၊ ပိတ်ခြင်း၊ သဘောရှိသည်။ ဝိဗ္ဗုဒ္ဓိပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇော။
 ဘောက်ပြန်သဖြင့်ကျင့်လိုသောနှလုံးရှိသည်။ သဘောပိဿတိ၊ အကယ်
 ချ်ဖြစ်ပြန်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဒဿနာယ၊ ရှု
 ခြင်းဌာ၊ နေဝလန္တသိ၊ မရလတ္တံ့။ ဒိသ္မာစ၊ မြင်၍လည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ နေဝပိစ အာလပိဿံ၊ ခေါ်လည်း မခေါ်လတ္တံ့။
 တံ၊ သင်သည်၊ ဓမ္မဝါဒဝေါ၊ တရား၌ ရှိသောခြင်းရှိသည်၊ ဒါနေ၊ အလှူပေး
 ခြင်း၌၊ နိရုတော၊ ဓမ္မ၊ လျော်သော နှလုံးရှိသည်။ သင်္ဂဟိတတ္ထ ဘာဝေါ၊
 သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့် ကိုယ်ကိုကဲ့သို့ သူတပါးတို့ကို ခြီးမြှောက်ခြင်းသ
 ဘောရှိသည်။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းဂုဏ္ဏာတို့၏၊ ဩပါနဘူတော၊
 ရေတွင်းသဖွယ် ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သည်။ သစေပနဘဝိဿသိ၊ အကယ်၍
 ဖြစ်လေအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မမံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဒဿနာယ၊
 ရှုခြင်းဌာ၊ လန္တသိ၊ ရလတ္တံ့။ ဒိသ္မာစ၊ မြင်၍လည်း၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဝုနံ၊
 တဘနံ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အာလပိဿံ၊ ခေါ်ဝေါ် ပြေးဆိုလတ္တံ့။
 ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ ယတောနိဒါနံ၊ အကြင်တံကျင်၌ တင်လျှို့အပ်
 သောယောကျာ်း၏အထံသို့လာခြင်းသည်လျှင် အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
 မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သက္ကံ၊ သက်သေ၏၊ အဖြစ်ကို၊ အကရိယ၊ ပြုကြ
 ရကုန်အံ့၊ ဣမဉ္စ၊ ဤယောကျာ်းကိုလည်း၊ သူလတော၊ တံကျင်မှ၊ လဟံ၊
 လျှင်စွာ။ တံ၊ သင်သည်၊ ပမုဉ္စ၊ လွတ်သိလော၊ သူလာဝုတကဿကာမ
 ဏာ၊ တံကျင်၌တင်လျှို့အပ်သောယောကျာ်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊
 တေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အညမညံ၊ အညောအညဿ၊ တယောက်
 သည်တယောအား၊ သက္ကံ၊ သက်သေ၏၊ အဖြစ်ကို၊ အကရိယ၊ ပြုကြရကုန်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မညာမိ၊ အကျွန်ုပ်မှတ်ထင်၏၊ အယဉ္စသူလာဝုတော၊ ဤတံ
 ကျင်၌တင်လျှို့အပ်သောယောကျာ်းသည်လည်း၊ လဟံ၊ လျှင်စွာ၊ ပမုဉ္စော
 လွတ်သည်။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သော၊ ထိုယောကျာ်းသည်၊
 ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ အဘိဘဝိ
 တံ၊ နှိပ်နင်းခြင်းဌာ၊ သမတ္ထေ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနိဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်တရား
 တို့ကို၊ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ သမာစရန္တော၊ မဘောက်မပြန် ကျင့်သည်ဖြစ်
 ၍၊ တဌာနိရယာဝ၊ ထိုနေ့မှသာလျှင်၊ မုဉ္စယု၊ လွတ်ရာ၏၊ ဝေဒနီယံ၊
 ကာယိယဘဝမှစ၍ အဆက်ဆက်သောဘဝ၌ခံစားအပ်သောအကျိုးရှိသော

အလယ်စော ငါးချက်စေတနာကို။ အညကြွေ၊ ထား၍၊ ကမ္မံ၊ အနန္တရဘဝန္တံ
 ခံစားအပ်သောအကျိုးရှိသော ဥပပစ္စဝေဒနီယကံသည်။ အဟောသိကမ္မံ၊
 အဟောသိကံသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ ကာလေ၊
 လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ကပ္ပိတကဉ္စ၊ ကပ္ပိတကမထေရ်မြတ်သို့လည်း၊
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဆည်းကပ်၍၊ တေန၊ ထိုကပ္ပိတကမထေရ်မြတ်နှင့်၊ သဟ၊
 တကွ၊ သံဝိတဇိတွာန၊ ဝေဘန်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အလှူကိုပေးခြင်းကို
 ပြု၍၊ ဘုဉ္ဇ၊ သုံးဆောင်သေလော၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော သူတို့ကို၊ အပေ
 သေတွာ၊ မစေခိုင်းမူ၍၊ ဥပနိသန္တ၊ ကိုယ်တိုင်အနီးသို့ကပ်နေ၍၊ သမ္ပ၊ ခေန၊
 မျက်မှောက်အားဖြင့် သာလျှင်၊ ဝုစ္ဆ၊ မေးလျှောက်လေလော၊ သော၊ ထို
 ကပ္ပိတက မထေရ်မြတ်သည်၊ တေမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ တေ၊ သင်အား၊
 အက္ခိဿတိ၊ ဖြေကြားလတ္တံ့၊ တံ၊ သင်သည်၊ တမေဝသိက္ခံ၊ ထိုကပ္ပိ
 တကရဟန်း မြတ်သို့သာလျှင်၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကင်၍၊ ဝုညတ္ထိကော၊
 ကောင်းမှုဖြင့်အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ နေဝပဒုဠိတ္တော၊ ဒေါသသည်ဖျက်ဆီး
 အပ်သောစိတ်ကား လားလားမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝုစ္ဆ၊ သု၊ မေးလျှောက်လေ
 လော၊ သော၊ ထိုကပ္ပိတကရဟန်းမြတ်သည်၊ သုတဉ္စ၊ ကြားအပ်ပြီးသည်
 လည်းဖြစ်ထသော၊ အသုတဉ္စ၊ မကြားအပ်သေးသည်လည်းဖြစ်ထသော၊
 သဗ္ဗဓမ္မံ၊ အလုံးစုံသောတရားကိုလည်း၊ ယထာပဇာနံ၊ ယထာပဇာနန္တော၊
 သူသိသည်အလျောက်၊ တေ၊ သင်အား၊ အက္ခိဿတိ၊ ဟောကြားလတ္တံ့၊
 သောလိန္တဝိ၊ ထိုအဗ္ဗသက္ကရလိန္တဝိမင်းသည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုကပ်နုစွနအမည်
 ရှိသောတောအရပ်၌၊ အမာနုသေန၊ ကုန်သည်ပြိတ္တာနုတ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊
 ရဟသံ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌၊ သမုလ္လပိတွာ၊ ပြောဆိုကြ၍၊ သက္ခိဉ္စ၊
 သက်သေ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ကရိတွာန၊ ပြုပြီး၍၊ ပတ္တမိ၊ ဗေသွားလေ၏၊
 သော၊ ထိုအဗ္ဗသက္ကရလိန္တဝိမင်းသည်၊ လိန္တဝိနံ၊ မိမိတပါးကုန်သော
 လိန္တဝိမင်းတို့ကို၊ သကာသံ၊ မိမိ၏နေရာနန်း၌၊ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေးစေ
 ၍၊ အထ၊ ထိုသို့စည်းဝေးစေပြီးနောက်မှ၊ သန္နိသိန္နံ၊ အညီအညွတ်ထိုင်နေ
 သော၊ ပရိသံ၊ လိန္တဝိမင်းပရိသတ်ကို၊ ဘောန္တော၊ အိုမင်းများတို့၊ မမ၊
 အကျွန်ုပ်၏၊ ဧကဝါကျံ၊ တခွန်းသောစကားကို၊ သုဏန္တု၊ နာကုန်လော၊
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ ဝရိသံ၊ ယူပါအံ့၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 ဣန္ဒိတံ၊ အလိုရှိအပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ လဘိဿာမိ၊ ရပါလတ္တံ့၊
 သုဒ္ဓကဗ္ဗော၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုရှိသော၊ ပဏီတဒဏ္ဍော၊ ထားအပ်
 သော ဒဏ်ရှိသော၊ အနုပ္ပတ္တရူပေါ၊ မင်းအာဏာဖြင့် ကွပ်ညွှပ်ဆုံးမအပ်

သောသဘောရှိသော၊ သူလာဝုတော၊ တံကျင်၌တင်လျှိုအပ်သော၊ ပုရိ
သော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဧတ္တာဝတော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဝိသတိ
ရတ္တိမတ္တာ၊ အရက်နှစ်ဆယ်အတိုင်းအရှည်တို့ကို၊ အတိဝတ္တတိ၊ လွန်၏၊
ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အာဝုတော၊ တံကျင်၌သိလျှိုအပ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ သောပုရိသော၊
ထိုယောကျ်ားသည်၊ နေဝဇိဝတိ၊ အသက်ရှင်သည်လည်းမမည်းနမတော၊
သေသည်လည်းမမည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒါနိဇ္ဇဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
တံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ မောစယိဿာမိ၊ လွတ်စေအံ့၊ သံဃော၊ လိစ္ဆဝိမင်း
အပေါင်းသည်၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ယထာမတိ၊ ယထာရူပိ၊ အလိုအတိုင်း၊
အနုဇာနာတု၊ ခွင့်ပြုစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဗိ၊ ဆိုးလ၏၊
လိစ္ဆဝိ၊ အဗ္ဗသက္ကရ၊ လိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဧတဉ္စ၊ ထိုယောကျ်ား
ကိုလည်းကောင်း၊ အညဉ္စ၊ မင်းအာဏာဖြင့်ထား၊ အပ်သောသူတပါးကို
လည်းကောင်း၊ လဟံ၊ လျှင်စွာ၊ ပမုဉ္စ၊ လွတ်လော့၊ တထာကရောန္တံ၊ ထို
တရားနှင့်လျော်သောအမှုကိုပြုသော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မာတိမာမောစယိ
ဣတိ၊ မလွတ်လင့်ဟူ၍၊ ဣမသ္မိံ ဝဇ္ဇိရဋ္ဌေ၊ ဤဝဇ္ဇိ တိုင်း၌၊ ဝသန္တော၊ နေ
သော၊ ကော၊ အဘယ်အမည်ရှိသောသူသည်၊ ဝဒေ၊ ဆိုရာအံ့နည်း၊ ယထာ၊
အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ တထာ၊ ထို
အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဃော၊ လိစ္ဆဝိ
မင်းအပေါင်းသည်၊ ယထာမတိ၊ အဗ္ဗသက္ကရ၊ လိစ္ဆဝိမင်း၏အလိုအတိုင်း၊
အနုဇာနာတိ၊ ခွင့်ပြု၏၊ သော၊ ထိုအဗ္ဗသက္ကရ လိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ တံပ
ဒေသံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ သူလာဝုတံ၊ တံကျင်၌သိလျှို
အပ်သော၊ တံပုရိသံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ မော
စယိ၊ လွတ်စေ၏၊ သမ္ပ၊ အချင်းယောကျ်ား၊ မာဘာယိ၊ ကြွေကပ်လင့်၊
ဣတိ၊ ဤသို့လည်းတံ၊ ထိုတံကျင်၌လျှိုအပ်သောယောကျ်ားကို၊ အဝေါ
စ၊ ဆို၏၊ ဟိ၊ ကိစ္ဆကာနဉ္စ၊ ဆေးသမားတို့ကိုလည်း၊ ဥပဋ္ဌပေသိ၊ စေင်မစေ
၏၊ သောလိစ္ဆဝိ၊ ထိုအဗ္ဗသက္ကရ လိစ္ဆဝိမင်း သည်၊ ကာလေ၊
လျောက်ပတ် သောအခါ၌၊ ကပ္ပိတကဉ္စ၊ ကပ္ပိတကမထေရ်မြတ်သို့လည်း၊
ဥပသကံမိတွာ၊ ဆည်းကပ်၍၊ တေန၊ ထိုကပ္ပိတကမထေရ်မြတ်နှင့်၊ သဟ၊
တကွ၊ သံဝိဘဇိတွာန၊ ခွဲဝပေးလှူ၍၊ ဘုဉ္ဇိ၊ သုံးဆောင်၏၊ အညေ၊ တပါး
ကုန်သောသူတို့ကို၊ အပေသေတွာ၊ မစေဘဲ၊ သမ္ပ၊ နေန၊ မျက်မှောက်အား
ဖြင့်သာလျှင်၊ ဥပနိသန္တ၊ ဆည်းကပ်နေ၍၊ ဟဋ္ဌေဝ၊ ထိုကပ်နွဲ့နွဲ့အမည်ရှိ

သောတောအရပ်၌သာလျှင်၊ နိဝိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေသော၊ နံကပ္ပိတကံ၊ ထိုကပ္ပိ
တကံမသေရ်ကို၊ ကာရဏတ္ထိကော၊ အကြောင်းဖြင့်အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊
ပုစ္ဆိတ္ထ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ လုဒ္ဓကဗ္ဗော၊ ကြမ်း
ကြုတ်သောအမှုရှိသော၊ ပဏိတဒဏ္ဍော၊ ထားအပ်သောဒဏ်ရှိသော၊
အနုပ္ပတ္တရူပေါ၊ မင်းအာဏာဖြင့်ကွပ်ညှပ်ဆုံးမအပ်သောသဘောရှိသော၊
သူလာဝုတော၊ တံကျင်၌သိလျှိုအပ်သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊
တ္ထောဝဿ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဝိသတိရတ္ထိမတ္တာ၊ အရက်နှစ်ဆယ်
အတိုင်း အရှည်တို့ကို၊ ဝိတိဝတ္တတိ၊ လွန်၏၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊
ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သူလာဝုတော၊ တံကျင်၌တင်လျှိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊
နေဝဇီဝတိ၊ ရှင်လည်းမရှင်၊ နမတော၊ သေလည်းမသေ၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌၊ မယော၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားကို၊
မေပိတော၊ တံကျင်မှ လွတ်စေအပ်ပြီ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧတဿယက္ခဿ၊ ထိုပြိတ္တာနတ်၏၊ ဝစောဟိ၊ စကားကို
ပင်လျှင်၊ အနုဝတ္ထန္တော၊ လိုက်နာ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင် အကြောင်းဖြင့်၊ သော၊ ထို
ယောကျ်ားသည်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ နောငဇေလျှ၊ မလားရား၊ ကိပ္ပိဇေဝ၊
တရံဟရံသာလျှင်ဖြစ်သော၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ သိယာနုခေါ၊
ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏၊ သောဟောတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ယဒိအတ္ထိ၊ အကယ်၍
ရှိအံ့၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အာရိက္ခ၊ ကြား၊ တော်မူသော၊ သဒ္ဓါယိကံ၊ ယုံကြည်
ထိုက်သော၊ ဟောတုဝစော၊ အကြောင်းနှင့် တကွသောစကားကို၊ မယံ၊
အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သုဏောမ၊ နာပါကုန်အံ့၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
တေသံကမ္မာနံ၊ ထိုကံတို့၏၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ အပ္ပ
မတ္တော၊ မေ့မလျော့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှု
ကံကို၊ အဘိဘဝိတုံ၊ နှိမ်နင်းခြင်းငှါ၊ သမတ္ထေ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနိ
ဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေ့စွာ၊ သစေ သမေ၊ စရေယျ၊
အကယ်၍ မဘောက် မပြန်ဖြည့် ကျင့်နိုင် သည်ဖြစ်အံ့၊ သောပုရိသော၊
ထိုယောကျ်ားသည်၊ တဌာနိရယာဝ၊ ထိုငရဲမှသာလျှင်၊ မုစ္စေယျ၊ လွတ်
ရာ၏၊ ဝေဒနီယံ၊ တတိယဘဝမှစ၍ အဆက်ဆက်သောဘဝ၌ခံစားအပ်
သောအကျိုးရှိသောအပရာပရိယဝေဒနီယကံကို၊ အညတြ၊ ထား၍၊ ကမ္မံ၊
အနုန္တရဘဝ၌ ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိသော ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံသည်၊

အဟောသိကန္တံ၊ အဟောသိကံသညံ။ သိယသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓိယဿ၊ ယောကျ်ား၏။ ဇေသော၊ အတ္ထော၊ ဤအကြောင်းကို၊
 မဟာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အညာတော၊ သိအပ်ပြီ၊ ဘူရိပည၊ မြေကြီးကဲ့သို့
 ထူထပ်ကျယ်ပြောသော ပညာရှိသော အရှင်ဘုရား၊ မမေ့၊ အကျွန်ုပ်ကို
 လည်း၊ အနုကမ္မ၊ သနားခြင်းဖြောက်တော်မူပါလော့။ ယတော၊ အကြင်အခြင်း
 အရာအားဖြင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နိရယံ၊ ငဲ့သို့၊ နောဝဇေယျံ၊
 မလားရာ၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုဿာသ၊ ကမြစ်
 တော်မူလော့၊ ဩဝါဒ၊ အကျိုးအကြောင်းကိုပြု၍ ဆုံးမတော်မူပါလော့။ ။
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဇ္ဇဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ ပဿန္တမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေ
 ဟိ၊ ဆည်းကပ်လေလော့၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုလည်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်
 ရာဟူ၍၊ ဥပေဟိ၊ ဆည်းကပ်လေလော့၊ သံဃဉ္စ၊ သံဃာတော်ကိုလည်း၊
 သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေဟိ၊ ဆည်းကပ်လေလော့၊ တထေဝ၊ ထိုအ
 တူသာလျှင်၊ သိက္ခာယ၊ ကျင့်ဆောက်တည်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်၏၊ ပဒါနိ၊
 အတို့ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသီလာနိ၊ ငါးပါးသောဝီရိယတို့ကို၊ အက္ခယဗုဒ္ဓိသနိ၊
 မကျိုးမပျက်သည်တို့ကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊ သမာဓိယဿ၊ ဆောက်တည်လေ
 လော့။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝိပွံ၊ လျှင်စွာ၊ ဝိရ
 မဿ၊ ကြည်လော့၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အနိန္ဒံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်
 မပေးအပ်သောသူတပါး၏ ဥစ္စာကို၊ ပရိဝုဇ္ဈယဿ၊ ခိုးယူခြင်းမှရှောင်ကြဉ်
 လော့၊ အမဇ္ဇပေါ၊ သေအရက်အစရှိသော ယစ်မျိုးကိုမသောက်စားသည်၊
 ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့။ မုသာစ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုလည်း၊ အဘာ
 ဏိ၊ မဆိုလင့်၊ သကေနဒါရေန၊ မိမိမယားဖြင့်သာ၊ တုဠောစ၊ ရောင့်ရဲသည်
 လည်း၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့၊ အရိယံ၊ ဖြူစင်သော၊ အဠာဂံ၊ ဝရဉ္စပတ်၊ ပါဏာ
 တိပါတမှကြဉ်ရှောင်ခြင်း အစရှိကုန်သောအင်္ဂါရှစ်ပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံသည်
 ဖြစ်၍မြတ်သော၊ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိသော၊ ဘုရုဒ္ဓိယံ၊ ကောင်းသောအ
 ကျိုးကိုပွားစေ တတ်သော။ ဣမဉ္စ ဥပေါသထသီလံ၊ ဤဥပုသ်သီလကို
 လည်း၊ သမာဓိယာဟိ၊ ဆောက်တည်လော့။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ထွံ၊
 သင်သည်၊ ဥဇုဘူတေသုဥဇုဘူထာနံ၊ ပြောဆိုမတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်
 ကုန်သောရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားတို့အား၊ စိဝရဉ္စ၊ သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာ
 ပါတဉ္စ၊ ဆွမ်းကို လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗယဉ္စ၊ သူနာအား လျှောက်ပတ်သော
 ဆေးကိုလည်းကောင်း၊ သယနာသနဉ္စ၊ အိပ်ရာနေရာဖြစ်ကော၊ ကေသုရဉ္စ၊

ကိုလည်းကောင်း၊ အန္တပါနဉ္စ၊ သွမ်းအပျော်ကို လည်းကောင်း၊ ခါဒနိယဉ္စ၊
 ခဲသွယ်ကို လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထသေနာသနာနိဝ၊ အဝတ်ညောင်စောင်း
 အင်းပျဉ်အစရှိကုန်သော အိပ်ရာနေရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါဟိ၊ ပေး
 လှူလော၊ တေ၊ သင်အား၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်၊ ပဝဇု
 တိ၊ ပွားများ၏၊ ။ သီလသမ္ပန္နံ၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိတရာဂေ၊
 ကင်းသော ရာဂရှိကုန်သော၊ ဗဟုဿုတေ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိ
 ကုန်သော၊ သိက္ခူဝ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ အန္တပါနေန၊ သွမ်းအပျော်ဖြင့်၊
 တပ္ပေဟိ၊ ရောင့်ရဲစေသော၊ တေ၊ သင်အား၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပုညံ၊
 ကောင်းမှုသည်၊ ပဝဇုတိ၊ ပွားများ၏၊ ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊
 ဧဝေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်လည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဓမ္မာနိဓမ္မေ၊
 ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့၊ ရတ္တိန္ဒြိယံ၊ ညဉ့်နေ့မပြတ်၊
 သက္ကဋ္ဌံ၊ ရိုသေစွာ၊ သမာစရန္တော၊ မတောက်မပြန် ကျင့်သည်ရှိသော်၊
 တဗ္ဗာနရယာဝ၊ ထိုအပါယ်ဆင်းရဲ ငရဲမှသာလျှင်၊ မုစ္ဆယျ၊ လွတ်ရာ၏၊
 ဝေဒနိယံ၊ တတိယဘဝမှစ၍ အဆက်ဆက်သော ဘဝ၌ခံစားအပ်သော
 အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သောကံကို၊ အညတြ၊ ကြဉ်ထား၍၊ ကမ္မသိယာ၊
 အနန္တရဘဝ၌အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော ကံသည် အကျိုးမပေးသည်
 ဖြစ်ရာ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဿန္တိ၊ ကြည်
 ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့၌ပင်လျှင်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကိုးသရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်
 ကိုလည်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ သံဃာဉ္စ၊
 သံဃာတော်ကိုလည်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်
 ပါ၏၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ သိက္ခာယ၊ ကျင့်အပ် ဆောက်တည်
 အပ်သော သိက္ခာ၏၊ ပဓိနိ၊ အစိတ် အစိုဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသီလဝါနံ၊
 ငါးပါးသော သီလကိုကို၊ အဇ္ဈာ ဗုဒ္ဓာနိ၊ မကျိုး ပျောက် သည်တို့ကို၊
 ကာတာ၊ ပြု၍၊ သမာဒိယာမိ၊ ဆောက်တည်ပါ၏၊ ပါဏာတိ ပါတာ၊
 သူ့ အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဝိရမာမိ၊ ကြဉ်ပါ၏၊ လောကေ၊
 လောက၌၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သောသူတပါး
 ၏ဥစ္စာကို၊ ပရိဝုဇ္ဈယာမိ၊ မိုးယူခြင်းမှကြဉ်ရှောင်ပါ၏၊ အဇ္ဈေပေါ၊ သေအ
 ရက်စသောယစ်မျိုးကိုမသောက်စားခြင်းသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ မုသာ၊
 မဟုတ်မမှန်သောစကားကို၊ နောစာတာမိ၊ မဆိုပါ၊ သကေနဒါရေနစ၊
 မိမိမယားဖြင့်သာလျှင်၊ တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ အရိယံ၊

ဖြူစင်သော၊ အဋ္ဌင်္ဂဝရံဥပေတံ၊ ပါဏာတိပါတမှ ကြည်ခြင်းအစရှိသော
 မြတ်သောအင်္ဂါရှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိသော၊ သု
 ခုဒ္ဒိသံ၊ ကောင်းသော အကျိုးကိုပွားစေတတ်သော၊ ဣမဉ္ဇ ဥပပါသထသီ
 လံ၊ ဤဥပုသ် သီလကိုလည်း၊ သမာဒိယာမိ၊ ဆောက်တည်ပါ၏၊ ဝိဝ
 ရဉ္စ၊ သင်္ကန်းကို လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာ ပါတဉ္စ၊ ဆွမ်းကို လည်းကောင်း၊
 ပစ္စယဉ္စ၊ ဆေးပစ္စည်းကို လည်းကောင်း၊ သယနာသနဉ္စ၊ အိပ်ရာနေရာဖြစ်
 သောကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ အန္တပါနဉ္စ၊ ဆွမ်းအပျော်ကိုလည်းကောင်း၊
 ခါဒနိယဉ္စ၊ ခဲဘွက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထသေနာသနာနိစ၊ အဝတ်ညောင်
 စောင်းအင်းပျဉ် အစရှိသော အိပ်ရာနေရာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဒဒါမိ၊
 ပေးလှူအံ့၊ ဝီရိယသမ္ပန္နံ၊ ဝီရိယနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဇီတရာဂေကင်း
 သောရာဂရှိကုန်သော၊ ဗဟုသုတေ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သော
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ အန္တပါနေန၊ ဆွမ်းအပျော်ဖြင့်၊ တဗ္ဗေမိ၊ ရောင့်
 ရဲစေအံ့၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ရတော၊
 မွေ့လျော်သော၊ သောဇာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဒံသမ္ပံ၊ ဤအလုံးစုံသော
 ကျင့်ဝတ်ကို၊ နဗိကမ္ဘာမိ၊ မပျက်၊ တောဒိသော၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
 သဘောရှိသော၊ လိန္တဝိအဗ္ဗသက္ကရော၊ အဗ္ဗသက္ကရလိန္တဝိ မင်းလည်း
 ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဥပါသ
 ကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဇ္ဈေစ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံ
 ကြည်ခြင်းတရား အစရှိသော ရတနာသုံးပါးတို့၌ ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရဒုစ၊ နူးညံ့ သိမ်မွေ့သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာရ
 ကရောစ၊ ကျေးဇူးဥပကာရကိုပြုတတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုသံဃာဉ္စ၊ ရဟန်းအပေါင်းကိုလည်း၊ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊
 ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ သူဃာ ဝုတကောစ၊ တံကျင်၌ တင်လှူအပ်
 သော၊ ယာကျားသည်လည်း၊ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 သေရိသုဒ္ဓိပဗ္ဗန္တံ၊ မိမိအလိုအတိုင်းနေခြင်းလျှင်ချမ်းသာရှိသောရဟန်း၏
 အဖြစ်သို့၊ ဥပါဂစ္ဆိ၊ ကပ်၏၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ကပ္ပိတကံ၊ ကပ္ပိတကအ
 မည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုဉ္စ၊ ရဟန်းကိုသာလျှင်၊ အာဂဗ္ဗံ၊ အမြို့ပြ၍၊ ဥဘောဝိ၊
 နှစ်ယောက်ကုန်သော သူတို့သည်လည်း၊ သာမညာဗလာနိ၊ သာမညဖိုလ်
 တို့သို့၊ အဇ္ဈာနံ၊ ရောက်ကုန်၏၊ သတံသန္တာနံ၊ ငြိမ်သက်သောကိလေ
 သာရှိကုန်သော၊ ဝိဇာနတံဝိဇာနန္တာနံ၊ လောကီလောကုတ္တရာ ဥာဏ်ရှိ
 ကုန်သော၊ သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ သေဝနာ၊ ရှိစွဲခြင်းသည်၊

တောဒိသာ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ မဟာဗ္ဗလော၊ မြတ်သောအကျိုးရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သူလာဝုတော၊ တံကျင်၌ သိလျှိုအပ်သောယောက်ျား
သည်။ အဂ္ဂဗလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အယုဿယိ၊ ရောက်၏။ အဗ္ဗသတ္တရော
ပန၊ အဗ္ဗသတ္တရလိစ္ဆဝိမင်းသည်ကား၊ ကနိဋ္ဌဗလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။
အယုဿယိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါယာယော၊ ဂါယာတို့ကို၊ အဝေါရံ၊
ဆိုကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ ဝါသုပဂန္တိတ္ထာတိ၊ ဝါသုပဂန္တိတ္ထဟူသည်ကား၊
ဝါသံ၊ နေခြင်းသို့၊ ဥပဂန္တိ၊ ရောက်၏။ ဂိဟိကိစ္စာနိတိ၊ ဂိဟိကိစ္စာနိဟူ
သည်ကား၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ အာဝသန္တေန၊ နေသောသူသည်၊ ကာတဗ္ဗ
ကုဋု၊ မြက်စွာနိပြုအပ်သောသူကြွယ်၏။ ကိစ္စတို့ကို၊ ဝိစေယျာတိ၊ ဝိစေယျ
ဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရဝတ္ထဂဟဏတ္ထံ၊ ကောင်းသော အဝတ်ကိုယူခြင်း
အကျိုးငှါ၊ ဝိစိနိတွာ၊ ရွေးစိစစ်၍။ ပဋိက္ကန္တန္တိ၊ ပဋိက္ကန္တဟူသည်ကား၊
ဝိဇ္ဇာပါတပဋိက္ကန္တံ၊ ဆွမ်းခံရာမှပွဲသွားသော၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဂေါစရ
တောနိဝတ္တန္တိ၊ ဂေါစရတော နိဝတ္တံဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ အဝေါစာတိ၊
အဝေါစဟူသည်ကား၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းပါတည်း၊ ဣတိ၊ အ
ဗ္ဗသတ္တိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဝိပါတယန္တိတိ၊
ဝိပါတယန္တိဟူသည်ကား၊ ဝိပာလယန္တိ၊ ကျွတ်ကျရကုန်၏။ ပါဒကု
ခာရိကာဟိတိ၊ ပါဒ ကုခာရိကာဟိ ဟူသည်ကား၊ ပါဒသင်္ခါ၊ တာယိ၊
ခြေဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ကုခာရိဟိ၊ ခားမတို့ဖြင့်၊ ပါတယန္တိတိ၊ ပါတ
ယန္တိဟူသည်ကား၊ ပသာရိယန္တိ၊ ကြောက်ကန်ကုန်၏။ တိဏေနာ
တိ၊ တိဏေန ဟူသည်ကား၊ တိဏဂ္ဂေနာဝိ၊ သမန်းမြက် ဖျားဖြင့်လည်း၊
မုဋ္ဌဿမဂ္ဂဗ္ဗိနတံပါဝဒေါသိတိ၊ မုဋ္ဌဿမဂ္ဂဗ္ဗိနတံပါဝဒေါသိဟူသည်ကား၊
ဝေ၊ ဤသို့ပြုသည် ရှိသော်၊ အယံပုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်၊ ဣတော
ဝိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ပရိတ္တမတု၊ လည်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ကြံ၍။ မဂ္ဂမုဋ္ဌဿ၊ ခရီးမှားသောသူအား၊ မဂ္ဂဗ္ဗိ၊ ခရီးကိုလည်း၊ တံ၊ သင်
သည်၊ နကထယသိ၊ မပြောကြား၊ ဟိသစ္စံ၊ ငှန်၏။ အယံရာဇာ၊ ဤအဗ္ဗ
သတ္တရလိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ ကေဋ္ဌိသိသော၊ ကစားပြက်ပယ်ပြုလေ့ရှိ၏။ သယ
မာဒိယသိတိ၊ သယမာဒိယသိဟူသည်ကား၊ အန္ဓဿ၊ ကန်းသောသူ၏။
ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ ယဗ္ဗိ၊ တောင်ဌေးထွန်ကန်ကို၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်
သာလျှင်၊ အန္တိန္ဒြာ၊ လု၍၊ ဂဏှသိ၊ ယူ၏။ သံဝိဘာဝံ၊ ကရောသိတိ၊

သံဝိဘာဝံကရောသိဟူသည်ကား၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပရိဘုရိတဗ္ဗာတ္ထ၊
 တော၊ သုံးဆောင်အပ်သောဝတ္ထု၊ မှ၊ ကောစွာနံ၊ အချို့တို့အား၊ ဒက္ခားပေး၍၊
 သံဝိဘာဝေ၊ ခွဲဝေ၍၊ ပစ္စေမိတန္တေယံတွံဝဒေသိတိ၊ ပစ္စေမိတန္တေယံတွံ
 ဝဒေသိဟူသည်ကား၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပတ္တာ
 နိတိန္တန္တိတိအာဒိနာ၊ ပတ္တာနိတိန္တန္တိ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ယံ၊ အကြင်
 စကားကို၊ ဝဒေသိ၊ ဆို၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ ပဋိစာနာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ သဗ္ဗ
 မေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုအမှုကို၊ မယာ၊ တပည့်တော်သည်
 ကတဉ္စ၊ ပြုလည်းပြုအပ်ပြီ၊ ကာရာပိတဉ္စ၊ သူတပါးကိုလည်းပြုစေအပ်ပြီ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဿတိ၊ ပြ၏၊ တေဇ္ဇိတိ၊ တေဇ္ဇိဟူသည်ကား၊ ခိဒ္ဓာဓိပ္ပါ
 ယေန၊ ကစားရယ်မြူးလိုသဖြင့်၊ ကတဇ္ဇိ၊ ပြုအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊
 တေ၊ ထိုအမှုကို၊ ခိဒ္ဓာတိ၊ ခိဒ္ဓာဟူသည်ကား၊ ခိဒ္ဓာယ၊ ကစားရယ်မြူးခြင်း
 ကိုအလိုရှိသဖြင့်၊ ပဿဝိက္ခာတိ၊ ပဿဝိက္ခာ ဟူသည်ကား၊ ဥပစိနိက္ခာ၊
 ဆည်းပူ၍၊ ဝေဒေတိတိ၊ ဝေဒေတိဟူသည်ကား၊ အနုဘာဝတိ၊ ခံစား၏၊
 အပ္ပမတ္တံဘောဂီတိ၊ အပ္ပမတ္တံဘောဂီဟူသည်ကား၊ အပရိပုဏ္ဏဘောဂေါ၊
 မပြည့်စုံသော စည်းစိမ်ချင်းသာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊

တမေဝအပရိပုဏ္ဏဘောဂတံ၊ ထိုမပြည့်စုံသောစည်းစိမ်၏အဖြစ်ကို၊
 ဒေဿတု၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဒဟရောယုဝါတိအာဒိ၊ ဒဟရောယုဝါဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ နဂ္ဂနိယဿာတိ၊ နိဂ္ဂနိယဿဟူသည်
 ကား၊ နဂ္ဂဘာဝဿ၊ အဝတ်မရှိသော အဖြစ်၏၊ ကိံသုတတောဒုက္ခတ
 ရဿဟောတိတိ၊ ကိံသုတတောဒုက္ခဏရဿဟောတိ ဟူသည်ကား၊
 အဿပေတဿ၊ ထိုနတ်ပြိတ္တာအား၊ တတောနဂ္ဂဘာဝတော၊ ထိုအဝတ်
 မရှိသည်၏အဖြစ်ထက်၊ ဒုက္ခတရံ၊ လွန်စွာသောဆင်းရဲသည်၊ ကိံသုနာမ
 ဟောတိ၊ အဘယ်မှာဖြစ်တော့အံ့နည်း၊ ယက္ခသိမာဂစ္ဆန္တိ၊ ဒက္ခိဏာယော
 တိ၊ ယက္ခသိမာဂစ္ဆန္တိ၊ ဒက္ခိဏာယော ဟူသည်ကား၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ဣမာဒိယျမာနဝတ္ထ ဒက္ခိဏာယော၊ ဤအဝတ်အလှူတို့သည်၊ ပေ
 တဿ၊ နတ်ပြိတ္တာအား၊ ဥပကပ္ပန္တိ၊ ရောက်စေကုန်သတည်း၊ ဗဟုဝေ
 ပသတ္တန္တိ၊ ဗဟုဝေပသတ္တံဟူသည်ကား၊ ဗဟုဟိပကာရေဟိ၊ များစွာသော
 အပြားတို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါဒိတိ၊ ဘုရားအစရှိသည် တို့သည်၊ ဝဏ္ဏိတံ၊ ခြီးပွမ်း
 အပ်၏၊ အက္ခယဓမ္မမတ္ထုဟိ၊ အက္ခယဓမ္မမတ္ထုဟူသည်ကား၊ အပရိက္ခယ
 ဓမ္မံ၊ မကုန်နိုင်သောသဘောရှိသည်၊ ဟောဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ အာ

စမယိတွာတိ၊ အာစမယိတွာဟု သည်ကား၊ ဟတ္ထပါဒခေဝနပုဗ္ဗကံ၊ လက်
ခြေဆေးခြင်းအပြီးရှိသော၊ မုခံ၊ မျက်နှာကို၊ ဝိက္ခာလေတွာ၊ သစ်၍၊ ။

စန္ဒနသာရလိတ္တန္တိ၊ စန္ဒနသာရလိတ္တံဟု သည်ကား၊ သာဓုတစန္ဒန
သာရလိတ္တံ၊ အနှစ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော စန္ဒကူးဖြင့်လိမ်းကျံအပ်သော၊ ဥဇ္ဇာရ
ဝတ္ထန္တိ။ ဥဇ္ဇာရဝတ္ထံဟု သည်ကား၊ ဣဉ္ဇရူပံ၊ အလိုရှိအပ်သော အဆင်း
သဏ္ဌာန်ရှိသော၊ ပရိဝါရိတန္တိ၊ ပရိဝါရိတံဟု သည်ကား၊ အနုကုလဝတ္ထိ
နာ၊ လျှောက်ပတ်သောဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ပရိဇနေန၊ လူအပေါင်းသည်၊ ပရိ
ဝါရိတံ၊ ခြံရံအပ်သော၊ ယက္ခမဟိဒ္ဓိပတ္တန္တိ၊ ယက္ခမဟိဒ္ဓိပတ္တံဟု သည်ကား၊
မဟတိ၊ မြတ်သော၊ ယက္ခိဒ္ဓိ၊ ဒေဝိဒ္ဓိ၊ နတ်တန်ခိုးသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဌိတံ
တည်သော၊ ။ တမေနမဝေါစာတိ၊ တမေနမဝေါစ ဟု သည်ကား၊ တ
မေနံ၊ ထိုနတ်ပြိတ္တာသို့၊ အဝေါစ၊ ဆိုလေ၏၊ ။ ဧကဒေသံအဒါသိတိ၊
ဧကဒေသံအဒါသိ ဟု သည်ကား၊ စတုသုပစ္စယောသု၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့
တွင်၊ ဧကဒေသတူတံ၊ တစ်တံဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝတ္ထဒါနံ၊ အဝတ်အလှကို၊
သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၍၊ သက္ခိန္တိ၊ သက္ခိ ဟု သည်ကား၊ သက္ခိသာဝံ၊
သက်သေ၏အဖြစ်ကို၊ ။ မမာသိတိ၊ မမာသိဟု သည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊
အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေဝတာမေတိ၊ ဒေဝတာမေဟု သည်ကား၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဒေဝ
တာ၊ နတ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယော
ဇနာခြင်းတည်း၊ ။

ဝိပုဋ္ဌိပန္နမိက္ခောတိ၊ ဝိပုဋ္ဌိပန္နမိက္ခော ဟု သည်ကား၊ ဝိန္တောပုဋ္ဌိပန္နမာန
သော၊ ဘောက်ပြန်သဖြင့်ကျင့်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဓမ္မိယပုဋ္ဌိပန္နံ၊ တရားနှင့်
လျော်သောအကျင့်ကို၊ ပဟာယ၊ ပဟံ၍၊ အဓမ္မိယပုဋ္ဌိပန္နော၊ တရားနှင့်မ
လျော်သောအကျင့်ရှိသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ။ ယတောနိဒါနန္တိ၊ ယတောနိဒါနံ ဟု သည်ကား၊ ယံနိမိတ္တံ၊
အကြင်အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယဿ၊ အကြင်တံကျင် လျှိုခံရသော
ယောကျ်ား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဂမနဟောတု၊ လာခြင်းသည်လျှင်
အကြောင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ။ သံဝိဘဇိတွာတိ၊ သံဝိဘဇိတွာ ဟု သည်
ကား၊ ဒါနသံဝိဘာဝံ၊ အလှူကိုခွဲဝေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သယံမုခေနုပန
သဇ္ဇပုစ္ဆာတိ၊ သယံမုခေနုပနိသဇ္ဇပုစ္ဆ ဟု သည်ကား၊ အည၊ တပါးကုန်
သော၊ ဝုရိသေ၊ ယောကျ်ားတို့ကို၊ အပေသေတွာ၊ မစေခိုင်းမူ၍၊ ဥပနိသိ
ဒိတွာ၊ အနီး၌နေ၍၊ သမ္ဗုဓေနေဝ၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ပုစ္ဆ၊
မေးလျှောက်လေလော၊ ။ သန္နိသိန္နန္တိ၊ သန္နိသိန္နံဟု သည်ကား၊ သန္နိပါတ

နဝသေန၊ စည်းဝေးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗိန္ဒ၊ ယိုင်နေသော၊ ။
 လဘိဿာမိအတ္တန္တိ၊ လဘိဿာမိအတ္တံဟူသည်ကား၊ မယား ငါသည်၊
 ဣန္ဒြိတမ္ပိ၊ အလိုရှိအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အတ္တံ၊ အကျိုးကို လဘိဿာ
 မိ၊ ရပါလတ္တံ့၊ ။ ပဏီတဒဗ္ဗောတိ၊ ပဏီတဒဗ္ဗောဟူသည်ကား၊ ဌဝိတ
 သရိနဒဗ္ဗော၊ ။ ထားအပ်သောကိုယ်ဒဏ် ရှိသော၊ အနုပတ္တရူပေါတိ၊
 အနုပတ္တရူပေါဟူသည်ကား၊ ရာဇာနံ၊ မင်းတို့၏၊ အနုမတ္တပကတိကော၊
 အာဏာဖြင့် ကွပ်ညှပ်ခုံးမအပ်သော သဘောရှိသော၊ ။ ဝိသတိရတ္တိ
 မတ္တာတိ၊ ဝိသတိရတ္တိမတ္တာ ဟူသည်ကား၊ ဝိသတိမတ္တရတ္တိယော၊ နှစ်
 ဆယ်မျှသောညဉ့်တို့ကို၊ အတိဝတ္တော၊ လွန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တာဟန္တိပဒဿ၊ တာဟံဟူသောပုဒ်၏၊ တံအ
 ဟန္တိပဒစ္ဆေဒေါ၊ တံအဟံဟု ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊
 ယထာမတိတိ၊ ယထာမတိဟူသည်ကား၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ယထာရူပိ၊
 အလိုအတိုင်း။ ။

ဧတဉ္စအညဉ္စာတိ၊ ဧတဉ္စအညဉ္စဟူသည်ကား၊ သူလေးတံကျင်၌၊ အာ
 ဝုတံ၊ သိ၍ထားအပ်သော၊ ဧတံပုရိသဉ္စ၊ ထိုယောကျ်ား ကိုလည်းကောင်း၊
 အညဉ္စ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ယသ၊ အကြင်သူအား၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊
 ပဟိနံ၊ စေ၏၊ အညံ၊ တပါးသော၊ တဉ္စ၊ ထိုသူကိုလည်းကောင်း၊ လဟုံပမုဉ္စာ
 တိ၊ လဟုံပမုဉ္စဟူသည်ကား၊ သိသံ၊ လျှင်စွာ၊ မော၊ စဟိ၊ လွတ်စေသော၊
 ကောတံဝဒေသာတိ တထာကရောန္တန္တိ၊ ကောတံဝဒေသာတိတထာက
 ရောန္တံဟူသည်ကား၊ တထာခမ္ဘိယကမ္ဘံ၊ ထိုတရားနှင့်လျော်သောအမှုကို၊
 ကရောန္တံ၊ ပြုသော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဣမသ္မိံဝဇ္ဇိရဋ္ဌေ၊ ဤဝဇ္ဇိတိုင်း၌၊ ကောနာမ၊
 အဘယ်အမည်ရှိသောသူသည်၊ ပမောစေဟိ၊ လွတ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့နည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ချစ်ခြင်းငှါ၊ ကောဝိတိ၊ တရံတ
 ယောကံသောသူသည်လည်း၊ နလဘလံ၊ မရ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ။ တိကိစ္ဆကာနဉ္စာတိ၊ တိကိစ္ဆ ကာနဉ္စဟူ
 သည်ကား၊ တိကိစ္ဆကေစ၊ ဆေးသမားတို့ကိုလည်း၊ ။ ယက္ခဿဝစော
 တိ၊ ယက္ခဿဝစောဟူသည်ကား၊ ပေတဿ၊ ပြိတ္တာ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တဿပေတဿ၊ ထိုပြိတ္တာ၏၊ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အကာသိံ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဓမ္မာနိတိ၊ ဓမ္မာနိ
 ဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပါပကမ္ဘံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊
 အဘိတဝိတံ၊ ယွမ်းမိုးခြင်းငှါ၊ သမတ္ထေ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ အညဉ္စဓမ္မေ၊

တပါးသောတရားတို့ကို၊ ကမ္မံသိယာအညတြ ဝေဒနိယန္တိ။ ကမ္မံသိယာ
 အညတြဝေဒနိယံ ဟူသည်ကား၊ တသ္မိံပါပကဗ္ဗေ၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၌၊
 ယံဥပပစ္စဝေဒနိယံ၊ အကြင်အနန္တရဘဝ၌ ခံစားအပ်သောအကျိုးရှိသော
 ဥပပစ္စဝေဒနိယကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအနန္တရဘဝ၌ခံစားအပ်သော
 အကျိုးရှိသောဥပပစ္စဝေဒနိယကံသည်၊ အဟောသိကမ္မံနာမ၊ အဟောသိ
 ကံမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံပနအပရာပရိယာယဝေဒနိယံ၊ အကြင်
 တတိယဘဝမှစ၍ အဆက်ဆက်သောဘဝ၌ ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိ
 သောအပရာပရိယဝေဒနိယကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုတတိယဘဝမှ
 စ၍ အဆက်ဆက်သောဘဝ၌ ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိသော အပရာ
 ယဝေဒနိယကံသည်၊ အညတေသ္မိံ၊ တပါးသော၊ အပရာပရိယော၊ အဆက်
 ဆက်သောဘဝ၌၊ ဝေဒယိတဗ္ဗဖလံ၊ ခံစားအပ်သောအကျိုး ရှိသောကံ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံသာရပဝတ္တိယံ၊ သံသရာ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်၊
 သတိ၊ ရှိသော်၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဣမဗ္ဗာတိ၊ ဣမဗ္ဗဟူသောစကားကို၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဝုစ္စမာနတာယ၊
 ဆိုအပ်သောစကား၏။ အာသန္နံဝါ၊ အနီးကို လည်းကောင်း၊ ပစ္စက္ခံဝါ၊
 မျက်မှောက်ကိုလည်းကောင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အရိယံအဋ္ဌင်္ဂ
 ဝရေနူပေတန္တိ၊ အရိယံအဋ္ဌင်္ဂဝရေ နူပေတံဟူသည်ကား၊ ပရိသုဒ္ဓဗ္ဗေန၊
 ထက်ဝန်း၊ ကျင်မှစင်ကြည်သော အနက်ကြောင့်၊ အရိယံ၊ ဖြူစင်သော၊
 ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိ၊ ကြဉ်ရှောင်ပါ၏၊
 ဣတိအာဒိတိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊
 အင်္ဂါတို့နှင့်၊ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊
 ဥပေါသထသီလံ၊ ဥပုသ်သီလကို၊ ကုသလန္တိ၊ ကုသလံဟူသည်ကား၊
 အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိ၊ သုခဒြိယန္တိ၊ သုခဒြိယံဟူ သည်ကား၊ သုခဝိပါကံ၊
 ကောင်းသောအကျိုးကို၊ သဒါပုညံပဝဇုတိတိ၊ သဒါပုညံပဝဇုတိဟူ
 သည်ကား၊ သင်္ကဒေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှလောက်ဖြင့်၊ အလံ၊ တန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပရိတုဗ္ဗော၊
 မပျောင့်ရဲသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ သုစရိတံ၊
 သုစရိတ်ကို၊ ပူရေန္တဿ၊ ဖြည့်သောသူအား၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊
 ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်၊ အဘိဝဇုတိ၊ တိုးပွား၏၊ အပရာပရံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊
 ပူရေန္တဿ၊ ဖြည့်သောသူအား၊ ပုညသင်္ခါတံ၊ ကောင်းမှုဟုဆိုအပ်သော၊
 ပုညဖလံ၊ ကောင်းကျိုးသည်၊ ဥပရူပရိ၊ အဆင့်ဆင့်၊ ဝဇုတိ၊ တိုးပွား၏။

ပရိပူရေတိ။ ပြည့်၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၊

ဝေံ။ ဤသို့။ ဝေရေန၊ ကပ္ပိတကမထေရ်သည်။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ရ၊ ဇာ၊ အဗ္ဗသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်းသည်။ အပါယဒုက္ခတော၊ အပါယ်ဆင်းရဲမှ။ ဥတြိတ္တမိတ္တော၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရတနတ္ထယေစ၊ ရတနာသုံးပါး၌လည်းကောင်း။ ပုညဓမ္မေစ၊ ကောင်းမှုတရား၌လည်းကောင်း။ အဘိဝဇ္ဇမာနပဿဒေါ၊ အလွန်တိုးပွားသောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ သရဏာနိစ၊ သရဏဂုံတို့ကိုလည်းကောင်း။ သီလာနိစ၊ သီလတို့ကိုလည်းကောင်း။ သမာဒိယန္တော၊ ဆောက်တည်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဇေဝဗုဒ္ဓံသရဏံဥပေမိတိအာဒိ၊ အဇ္ဇေဝဗုဒ္ဓံသရဏံဥပေမိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ တောဒိသောတိ၊ တောဒိသောဟူသည်ကား။ ဇေသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ယထာဝုပ္ပုဋ္ဌပေါ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောသဘောရှိသော။ ဝေသာလိယံအညတရောဥပါသကောတိ၊ ဝေသာလိယံအညတရောဥပါသကော ဟူသည်ကား။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ အနေကသဟသေသု၊ အထောင်မက များစွာကုန်သော၊ ဥပါသကေသု၊ ဥပါသကာတို့တွင်။ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သန္ဓေိတိအာဒိ၊ သန္ဓေိအစရှိသောစကားကို၊ ကဇျာဏမိတ္တသန္နိသယေန၊ ကောင်းသောအဆွခင်ပွန်းကိုအမှီရသဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုအဗ္ဗသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်း၏၊ ပုရိမသဘာဝတော၊ ရှေးသဘောမှ၊ အသဒိသတံ၊ မတူသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒသေထုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသစ္စံမှန်၏။ သော၊ ထိုအဗ္ဗသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်းသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အသန္ဓေိ၊ ရတနာသုံးပါးကံကံ၏အကျိုးတို့၌ယုံကြည်ခြင်းမရှိသည်။ ကက္ခဋ္ဌော၊ ကြမ်းတန်းသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အတ္ထောသကာရကော၊ ဆဲရေးခြင်းကိုပြုတတ်သည်။ သံဃာဿစ၊ သံဃာအားလည်း။ အနုပဋ္ဌာကော၊ မလုပ်ကျွေးတတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ သန္ဓေိ၊ ရတနာသုံးပါးကံကံ၏အကျိုးတို့၌ယုံကြည်သည်။ မုဒုကော၊ နှည့်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဘိက္ခုသံဃာဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာကိုလည်း။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကာရကရောတိ၊ ကာရကရောဟူသည်ကား။ ဥပကာရကာရီ၊ ကျေးဇူးဥပကာရကိုပြုတတ်သည်။ ၊

ဥဘောသီတိ၊ ဥဘောသီဟူသည်ကား၊ သူလာဝုတောစ၊ တံကျင်လျှိုခံရသောယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း၊ ရာဇာစ၊ အဗ္ဗသက္ကရေလိန္တိမင်းသည်လည်းကောင်း၊ နွေပိ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း၊ သာမညဗလာနိအဇ္ဈဂုန္တိ၊ သာမညဗလာနိအဇ္ဈဂုံဟူသည်ကား၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ သာမညဗလာနိ၊ သာမညဗိုလ်တို့ကို၊ အဓိဂုန္တိ၊ သု၊ ရကုန်၏၊ တယိဒံ၊ ထိုသို့ရခြင်းကို၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ ဒသေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သူလာဝုတောအဂ္ဂဗလံ အယုဿယိဗလံကနိဋ္ဌံ ပနအဗ္ဗသက္ကရေတိ၊ သူလာဝုတောအဂ္ဂဗလံ အယုဿယိဗလံကနိဋ္ဌံပနအဗ္ဗသက္ကရေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဗ္ဘ၊ ထိုစကားချပ်၌၊ ဗလံကနိဋ္ဌန္တိ၊ ဗလံကနိဋ္ဌံ ဟူသည်ကား၊ သောတာပတ္တိဗလံ၊ သောတာပတ္တိ ဗိုလ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ယံပန၊ အကြင်ပါဠိကိုကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာတို့၌၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ အဓိဘတ္တံ၊ မဝေဘန်အပ်၊ တံ၊ ထိုပါဠိသည်၊ သုဝိညေယျမေဝ၊ သိလွယ်သည်သာတည်း။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့ရညာစ၊ မင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပေတေနစ၊ ပြိတ္တာသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တာနာစ၊ မိမိသည်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ အာယသ္မာကပ္ပိတကော၊ အရှင်ကပ္ပိတကမထေရ်သည်၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတုံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂတော၊ ကြွသွားသည်ဖြစ်၍၊ အဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမ္ပတ္တပရိဿယ၊ ရောက်လာသောပရိကတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာသည်၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကားအကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကားအပြီးတည်း။ ။ အဗ္ဗသက္ကရပေတ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုနာ၊ အဗ္ဗသက္ကရပေတဝတ္ထု၊ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-မဟာဝဂ်-၂-သေရိသကပေတဝတ္ထု။

သုကာထယက္ခဿစဝါဏိဇာနဉ္စတိဣဒံ၊ သုကာထယက္ခဿစဝါဏိဇာနဉ္စဟူသောဤဝတ္ထုသည်၊ သေရိသကပေတဝတ္ထု၊ သေရိသကပေတဝတ္ထုတည်း။ တံ၊ ထိုဝတ္ထုသည်၊ သေရိသကဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ သေရိသကဝိ

၄-မဟာဝဂ်-၂-သေရိသကပေတဝတ္ထု၊

၅၀၅

မာနဝတ္ထုနှင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗိသေသံ၊ အထူးမရှိ၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုသေရိသကပေတဝတ္ထုနှင့်၊ အဋ္ဌ၊ ပုပ္ဖိယဉ္ဇ၊ အကြောင်း၏
 ဖြစ်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဂါထာသုစ၊ ဂါထာတို့၌ လည်းကောင်း၊ ယံ၊
 အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုဗွံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ ပရမတ္ထဝိဘာဝနိ
 ယံ၊ ပရမတ္ထဝိဘာဝနိအမည်ရှိသော၊ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုနာယံ၊ ဝိမာနဝတ္ထုအ
 ဘွင်၌၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တတ္ထ၊ ထိုဝိမာနဝတ္ထုအဘွင်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊
 ဝေဒိတဗွံ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤတွင်အပြီးတည်း၊ သေရိသကပေတ
 ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုနာ၊ သေရိသကပေတ ဝတ္ထုအဘွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ၊

၄-မဟာဝဂ်-၃-နန္ဒကပေတဝတ္ထု၊

ရာဇာပိင်္ဂလကောနာမာဘိဇ္ဈာ၊ ရာဇာပိင်္ဂလကောနာမဟူသောဤဝတ္ထု
 သည်၊ နန္ဒကပေတဝတ္ထု၊ နန္ဒကပေတဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒကပေ
 တဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကား၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗန
 တော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်မှ၊ ဝဿသတဒ္ဓယဿ၊ အနှစ်နှစ်ရာ၏၊ အဂ္ဂ
 ယေန၊ လွန်သောအခါ၌၊ သုရေဋ္ဌဝိသယော၊ သုရေဋ္ဌတိုင်း၌၊ ပိင်္ဂလောနာမ၊ ပိင်္ဂလ
 အမည်ရှိသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုပိင်္ဂလမင်း
 ၏၊ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးဖြစ်သော၊ နန္ဒကောနာမ၊ နန္ဒကအမည်ရှိသော၊
 မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိ၊ မှားသောအယူရှိသောသူသည်၊ ဝိပရိတဒဿနော၊ တောက်ပြန်
 သောအမြင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သောအကျိုးသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣတိ
 အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ မိစ္ဆာဂါဟံ၊ မှားသောယူခြင်းကို၊ ပဂ္ဂယျ၊
 ယူ၍၊ ဝိစရိ၊ လှည့်လည်၏၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒကစစ်သူကြီး၏၊ ဝိတာ၊ သွီးဖြစ်
 သော၊ ဥတ္တရာနာမ၊ ဥတ္တရာအမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမကို၊
 ပတိရူပေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ နန္ဒကောပန၊ နန္ဒကစစ်သူကြီးသည်ကား၊ ကာလံ
 ကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ ဝိသုဒ္ဓိတောအုပ်၌၊ မဟတိ၊ ကြီး
 စွာသော၊ နိဂြောဓရက္ခေ၊ ပညောင်ပင်၌၊ ဝေမာနိကပေတော၊ ဝေမာနိက
 ပြိတ္တာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုနန္ဒကစစ်သူကြီး
 သည်၊ ကာလင်္ကတေ၊ သေသည်ရှိသော်၊ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာသည်၊ သုဝိသိ

ထလဂန္ဓောဓကပူရိတံ၊ စင်ကြယ်အေးမြသောနံသာရေဖြည့်ပြည့်သော၊
 ပါနိယဗာစုဉ္စ၊ သောကီရေဒရိုးကိုလည်းကောင်း၊ ကုမ္ဘာသအဘိသင်္ဘတေ
 ဟိ၊ မုယောမုံတို့ဖြင့်ကောင်းစွာစီရင်အပ်ကုန်သော၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓရသသမ္ပန္န
 ဟိ၊ အဆင်းအနံ့အရသာတို့နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပူဝေဟိ၊ မုံတို့ဖြင့်၊ ပရိ
 ပုဏ္ဏသရာဝဉ္စ၊ ပြည့်သောခွက်ကိုလည်းကောင်း၊ အညတရဿ၊ တပါး
 သော၊ ခီကာသဝတ္ထေရဿ၊ ရဟန္တာမထေရ်အား၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ အဟံ
 ဒက္ခိတာ၊ ဤအလှူသည်၊ မသ္မံ၊ ငါ၏၊ ဝိတု၊ အတအား၊ ဥပကပ္ပတု၊ ပြီးပါစေ
 သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒ္ဓိသိ၊ အမျှဝေ၏၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒက၊ ပြိတ္တာအား၊
 တေနဒါနေန၊ ထိုသို့ပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗပါနိယဉ္စ၊ နတ်၌ဖြစ်သောရေ
 သည်လည်းကောင်း၊ အပရိမိတာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ ပုဝါ၊
 မုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပါတုဘဝိသု၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသို့
 နတ်၌ဖြစ်သော ရေမုံတို့ထင်ရှားဖြစ်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သော၊ ထို
 ပြိတ္တာသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိန္နေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိံ၊ ဝိန္နေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသ
 နည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝတာ၊ စင်စစ်၊ ပါပကံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကထံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊
 မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းကို၊ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သောအကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ယံဝိန္နာဂါဟံ၊ အကြင်မှားသောအ
 ယူကို၊ ဂါဟိတော၊ ယူစေအပ်ပြီ၊ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား၊ ဝိဂီလော၊ ဝိဂီ
 လအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဓမ္မာသောကဿ၊ ဓမ္မာသောကအ
 မည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်းအား၊ ဥပ္ပါဒံ၊ ဖြစ်သောအခွန်အတုတ်ကို၊ ဒါတုံ၊ ပေး
 ခြင်းငှါ၊ ဂေတာ၊ သွား၏၊ သော၊ ထိုဝိဂီလမင်းသည်၊ တံ၊ ထိုအခွန်အတုတ်ကို၊
 တဿ၊ ထိုဓမ္မာသောကမင်းအား၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ အာဂမိဿတိ၊ ပြန်လာ
 လတ္တံ၊ ဟန္ဒ၊ ယခု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိံ၊ နတ္ထိကအယူကို၊ ဝိနော
 ဒေဿာမိ၊ ပယ်ပျောက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္နေသိ၊ ကြံ၏၊ နဝိရေနေဝစ၊ မကြာ
 မြင့်ဝီလည်း၊ ဝိဂီလော၊ ဝိဂီလအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဓမ္မာသော
 ကဿ၊ ဓမ္မာသောကအမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်းအား၊ ဥပ္ပါဒံ၊ ဖြစ်သောအ
 ခွန်အတုတ်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ပဒိုနိဝတ္ထန္တော၊ ပြန်လာသည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီး
 သို့၊ ပဒိုပဇ္ဇိ၊ သွား၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သောပေတော၊ ထိုနန္ဒကပြိတ္တာသည်၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနာဘိမုခံ၊ နေရာအရပ်သို့ရှေးရှုသော၊ တံမဂ္ဂံ၊
 ထိုခရီးကို၊ နိဋ္ဌိနိ၊ ဘန်ဆင်း၏၊ ရာဇာ၊ ဝိဂီလမင်းသည်၊ ဌိတမဏ္ဍိနိကော၊
 နေမွန်းတည့်သော၊ သမယော၊ အခါ၌၊ တေနမဂ္ဂေန၊ ထိုခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊
 သွား၏၊ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားသော၊ တဿ၊ ထိုဝိဂီလမင်း၏၊ ပုရတော၊ ရှေး၌၊

မဂ္ဂေါ၊ခရီးသည်၊ဒိဿတိ၊ထင်၏၊အဿ၊ထိုမင်း၏၊ ပိဋ္ဌိတောပန၊နောက်
 ခွဲကာ၊ အန္တရဓာယတိ၊ကွယ်၏၊ သဗ္ဗပစ္ဆိမတော၊ အလုံးစုံသောသူတို့၏
 နောက်မှ၊ပုရိသော၊ ယောက္ခိယသည်း၊ အန္တရဟိတံ၊ကွယ်ပျောက်သော၊
 မဂ္ဂံ၊ခရီးကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ဘိတော၊ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ဝိဿရံ၊ကျယ်စွာ
 သောအသံကို၊ ဝိရုဇန္တော၊မြည်တင်းလျက်၊ ဓာဝိတွာ၊ပြေး၍၊ ရညော၊
 မင်းအား၊အာရောစေသိ၊ပြောကြား၏၊ တံ၊ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ကြား၍၊
 ရာဇာ၊ ပိင်္ဂလမင်းသည်၊ ဘိတော၊ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊သံဝိဂ္ဂမာနသော၊
 ထိတ်လန့်သောဝိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓေ၊ဆင်ကျောက်ကုန်း၌၊
 ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ စတသောဒိဿ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ တို့ကို၊ ဩလော
 ကေန္တော၊ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ပေတဿ၊ နန္ဒက၊ပြိတ္တာ၏၊ဝသနနိဂြောဓ
 ရုက္ခံ၊ နေရာဖြစ်သောပညောင်ပင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ တဒထိမုခေါ၊ ထို
 ပညောင်ပင်သို့ရှေးရှု၊ စတုရနိယာ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော၊ သေနာယ၊
 စပ်သည်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊တကွ၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 အနုက္ကမေန၊အစဉ်အားဖြင့်၊ ရညော၊ပိင်္ဂလမင်းသည်၊ တံဌာနံ၊ထိုပြိတ္တာ၏
 နေရာဖြစ်သော ပညောင်ပင်သို့၊ ပတ္တော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပေတော၊
 ပြိတ္တာသည်၊ သဗ္ဗဘာရဏာ ဝိဘူသိတော၊ အလုံးစုံသော တန်ဆာတို့ဖြင့်
 တန်ဆာ ဆင်ယင်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရာဇာနံ၊ ပိင်္ဂလမင်းသို့၊ ဥပသက်
 မိတွာ၊ကပ်၍၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊စကား အစေ့အစပ်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ပူဇေစ၊
 မှုတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပါနိယဉ္စ၊သောက်ရေကို လည်းကောင်း၊ဒါပေသိ၊
 ပေးစေ၏၊ ရာဇာ၊ ပိင်္ဂလမင်းသည်၊ သပရိဇနော၊ အခြံအရံပရိသတ်နှင့်
 တကွ၊ နှတွာ၊ရေချိုး၍၊ပူဇေ၊မှုတို့သို့၊ ခါဒိတွာ၊စား၍၊ ပါနိယံ၊ သောက်
 ရေကို၊ပိဝိတွာ၊သောက်၍၊ ပဋိပ္ပဿန္ဓမဂ္ဂကိလမေထော၊ငြိမ်းပြီးသောခရီး
 ပင်ပန်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝတာနုသိဂန္ဓဗ္ဗောတိအာဒိနာ၊ ဒေဝတာနု
 သိဂန္ဓဗ္ဗောဤသို့ အစရှိသော ဂါထာဖြင့်၊ပေတံ၊ ပြိတ္တာကို၊ ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊
 ပေတော၊ပြိတ္တာသည်၊အာဒိတော၊ အစမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊
 ပဝတ္ထိံ၊အကြောင်းကို၊အာဝိက္ခိတွာ၊ပြောကြား၍၊ ရာဇာနံ၊ပိင်္ဂလမင်းကို၊
 မိစ္ဆာဒဿနတော၊မှားသောအမြင်မှ၊ဝိမောစေတွာ၊လွတ်စေ၍၊သရဏာ
 သုစ၊သရဏာဂုံတို့၌လည်းကောင်း၊ ဘိလေသုစ၊သိလတို့၌လည်းကောင်း၊
 ပတိဋ္ဌပေသိ၊တည်စေ၏၊တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ဒလောတံ၊ပြုခြင်းငှါ၊
 သင်္ဂီတိကာရာ၊သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ ။

ပိင်္ဂလောနာမ၊ ပိင်္ဂလအမည်ရှိသော။ ရာဇာမင်းသည်။ သုရဋ္ဌာမိပတိ၊ သုရဋ္ဌတိုင်း၏အရှင်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ သောရာဇာ၊ ထိုပိင်္ဂလမင်းသည်။ မောရိယာနံ၊ မောရိယမင်းတို့ကို။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စေးခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍။ သုရဋ္ဌ၊ သုရဋ္ဌတိုင်းသို့။ ဝုန၊ တဘန်။ အဂမာ၊ ပြန်သွား၏။ ရာဇာ၊ ပိင်္ဂလမင်းသည်။ ဥဏ္ဍေ၊ ပူပြင်းသော ကာလဖြစ်သော။ မဏ္ဍိကကောလ၊ မွန်းတည့်သောအခါ၌။ ဝက်မရုံဘူမိမဂ္ဂံ၊ ဘုမ္မဗိုးနတ်တို့၏နေရာအရပ်သို့သွားသောခရီးသို့။ ဥပါဂမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပဂစ္ဆာ၊ ကပ်ပြီး၍။ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့သည်။ ဝဏ္ဏပထံ၊ ဖန်ဆင်းအပ်သော။ ရမဏီယံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော။ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုခရီးကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏။ ဒိသွာ၊ မြင်ခြင်းကြောင့်။ ရာဇာ၊ ပိင်္ဂလမင်းသည်။ သာရထိ၊ ရထားထိန်းကို။ အာမန္တယိ၊ ခေါ်ဆို၏။ ကိ၊ အာမန္တယိ၊ အဘယ်သို့ ခေါ်ဆိုသနည်း။ သာရထိ၊ ရထားထိန်း။ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤခရီးသည်။ ရမဏီယော၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏။ ခေမော၊ ဘေးမရှိသောဝတ္ထိကော၊ ချမ်းသာသောအဖြစ်ကို စွက်ဆောင်တတ်၏။ သိဝေါ၊ ဥပါဒ်မရှိမယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣဒိနာမဂ္ဂေန၊ ဤခရီးဖြင့်။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ သုရဋ္ဌာနံ၊ သုရဋ္ဌတိုင်းတို့၏။ သန္တိကော၊ အနီးသို့။ ယာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တယိ၊ ခေါ်ဆို၏။ စတုရဝိနိယာ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော။ သေနာယ၊ စစ်သည်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သောရဋ္ဌော၊ သုရဋ္ဌတိုင်းရှင်ဖြစ်သော။ ရာဇာ၊ ပိင်္ဂလမင်းသည်။ တေနမဂ္ဂေန၊ ထိုပြိတ္တာသည်ဖန်ဆင်းအပ်သောခရီးဖြင့်။ ပါယာယိ၊ သွားလေ၏။ ဥဗ္ဗိဂ္ဂူပေါ၊ ထိတ်လန့်သောသဘောရှိသော။ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ သောရဋ္ဌ၊ သုရဋ္ဌတိုင်းရှင်ဖြစ်သော။ ရာဇာနံ၊ ပိင်္ဂလမင်းကြီးကို။ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဗြဟ္မိ၊ လျှောက်၏။ ကိ၊ အဗြဟ္မိ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်သနည်း။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘိသနံ၊ ကြောက်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ လောမဟံသနံ၊ ကြောက်လန့်သဖြင့်ကြက်သီးမွေးညှင်းလခြင်းရှိသော။ ကုမဂ္ဂံ၊ မကောင်းသောခရီးကို။ ပဋိပန္နာ၊ သွားကုန်သည်။ အမှာဖြစ်ကုန်၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးသည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ပစ္ဆိတောစ၊ နောက်၌ကား။ နဒိဿတိ၊ မထင်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ကုမဂ္ဂံ၊ မကောင်းသောခရီးကို။ ပဋိပန္နာ၊ သွားမိကုန်သည်။ အမှာဖြစ်ကုန်၏။ ယမပုရိသာနံ၊ ပြိတ္တာတို့၏။ သန္တိကော၊ အယံ၌၊ ဝတ္ထာမ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤခရီး၌။ အမနုဿော၊ ပြိတ္တာတို့၏ကိုယ်မှ ဖြစ်သော။ ဂန္ဓော၊ အနံသည်။ ဝါယတိ၊ လျှင်၏။ ဒါရုဏော၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ စောသော၊

ရေ၌စီရင်အပ်သော သတ္တဝါတို့၏အသံကို၊ အမွှေးဟိ၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့
 တို့သည်၊ သုဃုတိ၊ ကြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဟ္မ၊ လျှောက်၏၊
 သောရဋ္ဌော၊ သုရဋ္ဌတိုင်းတို့၏အရှင်ဖြစ်သော၊ ရာဇာ၊ ပိင်္ဂလမင်းကြီးသည်
 သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သော နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာရထိ၊ ရထားထိန်းကို၊
 တေဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြဟ္မ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဗြဟ္မ အဘယ်သို့ဆို
 သနည်း၊ သာရထိ၊ ရထားထိန်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဘိံ၊ သနံ၊ ကြောက်လန့်
 ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ လောမဟံသနံ၊ ကြောက်လန့်သော အားဖြင့်
 ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းရှိသော၊ ကုမ္မုဂ္ဂံ၊ မကောင်းသောခရီးကို၊ ပဋိ
 ပန္နာ၊ သွားကြကုန်သည်၊ အဗြဟ္မ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သာရထိ၊ ရထားထိန်း၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီး
 သည်၊ ဂုရုတော၊ ရှေ့၌၊ နိဿတိ၊ ထင်၏၊ ပစ္ဆိမော၊ နေဝံ၌ကား၊ နနိဿတိ
 မထင်၊ ကုမ္မုဂ္ဂံ၊ မကောင်းသောခရီးကို၊ ပဋိပန္နာ၊ သွားကုန်သည်၊ အဗြဟ္မ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ယမဂုရိသာနံ၊ ပြိတ္တာတို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ
 ၌၊ ဝတ္ထာမ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤခရီး၌၊ အမနုဿော၊ ပြိတ္တာတို့၏ကိုယ်မှဖြစ်
 သော၊ ဂန္ဓော၊ အနံသည်၊ ဝါယတိ၊ ဝှိုင့်၏၊ ဒါရုဏော၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊
 စောသော၊ ငရဲတို့၌စီရင်အပ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၏အသံကို၊ အမွှေးဟိ၊
 ငါတို့သည်၊ သုဃုတိ၊ ကြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဟ္မ၊ ဆို၏၊ ဝတ္ထော၊ ဆို
 ပြီး၍၊ သောရာဇာ၊ ထိုပိင်္ဂလမင်းသည်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓံ၊ ဆင်သည်ကင်းသို့၊
 သမာရုဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာတက်၍၊ စတုဒ္ဓိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို၊ ဩ
 လောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ဆာယာသမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံသောအရိပ်
 ရှိသော၊ နိလဗ္ဗ ဝဏ္ဏသဒိသံ၊ ညိုသောတိမ်၏အဆင်းနှင့်တူသော၊ မေဃ
 ဝဏ္ဏသိရိနိဘံ၊ တိမ်၏သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ တင့်တယ်သော သဏ္ဌာန်ရှိသည်
 ဖြစ်၍ထင်သော၊ ပါဒပံ၊ အမြစ်ခြေဖြင့်ရေကို သေဝံတတ်သောကြောင့်ပါ
 ဒပဟုဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗောဓံရုက္ခံ၊ ပညောင်ပင်ကို၊ အဒ္ဓသစ၊ မြင်သည်၊ မြင်
 လေ၏၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍၊ ရာဇာ၊ ပိင်္ဂလမင်းသည်၊ သာရထိ၊ ရထားထိန်း၊
 ဗြဟ္မာ၊ ကြီးစွာသော၊ နိလဗ္ဗ ဝဏ္ဏသဒိသော၊ တိမ်ညိုအဆင်းနှင့်တူသော၊
 မေဃဝဏ္ဏသိရိနိဘော၊ တိမ်၏သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ တင့်တယ်သော သဏ္ဌာန်
 ရှိသည်ဖြစ်၍ထင်သော၊ ယောရုက္ခော၊ အကြင်သစ်ပင်သည်၊ နိဿတိ၊
 ထင်၏၊ ဧသောရုက္ခော၊ ဤသစ်ပင်သည်၊ ကိံ၊ ကောနာရုက္ခော၊ အဘယ်
 မည်သောသစ်ပင်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာရထိ၊ ရထားထိန်းကို၊ အာမန္တ
 ယိ၊ ခေါ်၍မေး၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယောရုက္ခော၊ အကြင်သစ်ပင်သည်
 နိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဆာယာသမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသော အရိပ်ရှိသော၊ နိလဗ္ဗ

၅၂၀ ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိသျှ။

ဝဏ္ဏသဒိသော။ တိပ်ညှို့ အဆင်းနှင့်တူသော။ မေဃဝဏ္ဏ သိရှိနိဘော။
 ခိဗ္ဗးတိပ်သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ကင်းတယ်သောသဏ္ဌာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပါဒပေါ၊
 အမြစ်ခြေဖြင့်ရေကိုသောက်တတ်သောကြောင့် ပါဒပဟု ဆိုအပ်သော၊
 သောရက္ခော၊ ထိုသစ်ပင်သည်။ နိဂြေဓော၊ ပညောင်ပင်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သာရကီ၊ ရထားထိန်းသည်။ အဗြဝိ၊ လျှောက်ကြား၏။ သောရဋ္ဌော၊ သုရဋ္ဌ
 တိုင်းရှင်ဖြစ်သော။ ရာဇာဝိင်္ဂီလမင်းသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဗြဟ္မာ၊
 ကြီးစွာသော။ နိသ ဗ္ဗ ဝဏ္ဏသဒိသော။ တိပ်ညှို့အဆင်းနှင့်တူသော။ မေဃ
 ဝဏ္ဏသိရှိနိဘော။ ခိဗ္ဗးတိပ်၏သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ ကင်းတယ်သောသဏ္ဌာန်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍ထင်သော။ သောနိဂြေဓော၊ ထိုပညောင်ပင်သည်။ ဒိဿတိ၊
 ထင်၏။ တေန၊ ထိုပညောင်ပင်ရှိရာသို့။ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။ ရာဇာ၊
 ဝိင်္ဂီလမင်းမြတ်သည်။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓတော၊ ဆင်လည်ဘင်းမှ၊ ဩရုပ္ပ၊ သက်
 ၍၊ ရုက္ခံ၊ ပညောင်ပင်၏အနီးသို့။ ဥပါဂမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသက်မိတွာ၊
 ကပ်လေပြီး၍။ သာမဓ္ဌော၊ အမတ်တို့နှင့်တကွ၊ သပရိဇနော၊ အဋ္ဌိအရံနှင့်
 တကွ၊ ရုက္ခမူလသို့။ ပညောင်ပင်၏အနီး၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ပူရံ၊ ရေဖြင့်
 ဖြည့်သော။ ပါနိယကဏံ၊ ရေခွက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထိ၊ နှစ်သက်
 မြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ပူဝေ၊ မုံတို့ကိုလည်းကောင်း။ အဒ္ဓသ၊
 မြင်လည်းမြင်လေ၏။ ဒေဝဝဏ္ဏိ၊ နတ်၏အဆင်း သဏ္ဌာန်နှင့် တူသော
 အဆင်းရှိသော။ သဗ္ဗာဘရဏာ ဘူသိတော၊ ခပ်သိမ်းသော တန်ဆာတို့
 ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ပုရိသောစ၊ ယောက်ျား သည်လည်း။ သော
 ရဋ္ဌံ၊ သုရဋ္ဌ တိုင်းရှင်ဖြစ်သော။ ရာဇာနံ၊ ဝိင်္ဂီလမင်းသို့၊ ဥပသက် မိတွာ၊
 ကပ်၍၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြဝိ၊ လျှောက်၏။ ကံ၊ အဗြဝိ၊
 အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေ၊ အရှင်မင်း
 မြတ်အား၊ သွာဂတံ၊ ကောင်းသော လာခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အထော၊ ထိုမှတပါး၊ တေ၊ အရှင်မင်းမြတ်အား။ အရုရာဂတံ၊ မကောင်း
 သောလာခြင်းမဟုတ်၊ အရိန္ဒမ၊ ရန်သူတို့ကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောမင်း
 မြတ်၊ ဒေဝေါ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်။ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ ဝိဝတု၊
 သောက် တော်မူသော။ ပူဝေ၊ မုံတို့ကိုလည်း။ ခါဒ၊ ခဲတော်မူပါလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဝိ၊ လျှောက်၏။ အရိန္ဒမော၊ ရန်သူတို့ကိုဆုံးမတတ်
 သောအလှူရှိသော။ ရာဇာ၊ ဝိင်္ဂီလမင်းသည်။ သာမဓ္ဌော၊ အမတ်နှင့်တကွ၊
 သပရိဇနော၊ အဋ္ဌိအရံနှင့် တကွ၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ ဝိဝိတွာ၊
 သောက်၍၊ ပူဝေ၊ မုံတို့ကို၊ ခါဒတိ၊ ခဲ၏။ သောရဋ္ဌော၊ သုရဋ္ဌတိုင်းရှင်ဖြစ်

သော၊ ရာဇာ၊ ဝိင်္ဂလမင်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ နှတွာဝ၊ ရေချိုးပြီး၍
လည်းကောင်း၊ ဝိဝိတွာဝ၊ ရေသောက်ပြီး၍ လည်းကောင်း၊ ဇေတံဝစနံ၊
ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြိ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဗြိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။
ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဒေဝတာ၊ ဝေဿဝဏ်အစရှိသောထင်
ရှားသောစတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းသည်လည်း၊ အသိနု၊ ဖြစ်လေသလော၊
ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗမျိုးဖြစ်သောနတ်သည်လည်း၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ အဇု၊
ထိုသို့မဟုတ်မှု၊ ပုရိန္ဒဒေါ၊ ရှေးဘဝ၌အလှူကိုပေးတတ်သော၊ သက္ကော၊
သိကြားမင်းသည်လည်း၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အဇာ
နန္ဒာ၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပုစ္ဆာမ၊ မေးကုန်၏၊ ကထံကေန
ကရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့
သည်၊ ဇာနေမု၊ သိရပါကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြိ၊ ဆို၏။ မဟာ
ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒေဝါ၊ ဝေဿဝဏ်အစရှိသော
ထင်ရှားသော စတုမဟာရာဇ် နတ်သည်လည်း၊ နအမ္ဘိ၊ မဖြစ်၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊
ဂန္ဓဗ္ဗမျိုးဖြစ်သောနတ်သားသည်လည်း၊ နအမ္ဘိ၊ မဖြစ်၊ ပုရိန္ဒဒေါ၊ ရှေးဘဝ၌
အလှူကိုပေးတတ်သော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်လည်း၊ နအမ္ဘိ၊ မဖြစ်၊
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်ကား၊ သုရဋ္ဌာ၊ သုရဋ္ဌတိုင်းမှ၊
ဣမ၊ ဤပညောင်ပင်သို့၊ အာဂတော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်လာရောက်သော၊
ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊
သုရဋ္ဌသ္မိံ၊ သုရဋ္ဌတိုင်း၌၊ ဝသန္တော၊ နေသော၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ သိ
လော၊ အဘယ်သိလှသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကိံ၊ သမာ စာရော၊
အဘယ်သို့သောအကျင့်ကိုကျင့်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ တေ၊ သင်၏၊
ကေနဗြဟ္မာစရိယေန၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောအကျင့်ကြောင့်၊ အယံ
အာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့သော တန်ခိုးအာနုဘော်သည်၊ တဝ၊ သင်အား၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အရိန္ဒမ၊ ရန်သူတို့ကိုဆုံးမတတ်သော၊ ရဋ္ဌဝုဇန၊
တိုင်းသားပြည် သူရဟန်းရှင်လူတို့၏ အစီးအပွားကိုရွက်ဆောင်တတ်ထ
သော၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂုဗ္ဗမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့
သော၊ ယံဝစနံ၊ အကျင့်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊
တွံ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်၊ သုဏောဟိ၊ နာတော်မူလော၊ အမဉ္ဇာစ၊ အမတ်
တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပါရိသန္ဓာစ၊ ခြွေရုံပရိ သတ်တို့ သည်လည်း
ကောင်း၊ သုဏန္တု၊ နာကုန်လော၊ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်ဖြစ်သော၊
ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း၊ သုဏာတု၊ နာတော်မူလော၊ ဒေဝ၊ လူတို့

လခင်အရှင်မင်းမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ သုရဋ္ဌသိ၊
 သုရဋ္ဌတိုင်း၌၊ ပါပစေတသော၊ ယုတ်မာသော၊ အကြံရှိသော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစ၊
 ပေးအပ်သော အပ္ပူ၏ အကျိုးမရှိသုံးအပ်သော သီလသတင်း၏ အကျိုး
 မရှိစသည်ဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဒုသီလော၊ သီလလည်းမရှိသော၊ ကဒရိယော၊
 သူ့ထပါးတို့ ပေးလှူသည်ကို ဖြစ်တားသည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်ဖြစ်သော
 ကြမ်းသောမန္တရလည်းရှိသော၊ ပရိဘာသကော၊ ရောင်းသူတော်ကောင်း
 တို့ကိုဆဲရေးတတ်သော၊ ပါပသော၊ များသောမကောင်းမှုရှိသောသူသည်၊
 အသိးဖြစ်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒါနံ၊ အပ္ပူကို၊ အန္တောနိဗ္ဗန္တေ၊
 ပေးလှူကုန်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကရောန္တောနံ
 ကရောန္တေ၊ ပြုကုန်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါရယိသံ၊ မြစ်နဲ့တူး၏။
 ဒါနံ၊ အပ္ပူကို၊ အန္တောနိဗ္ဗန္တေ၊ ပေးလှူကုန်သော၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သောသူ
 တို့အား၊ အန္တရာယကရော၊ အန္တရာယ်ကိုပြုသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဗဟုန္တံ၊
 များစွာသောသူကို၊ ဝါရယိသံ၊ မြစ်တူး၏။ ဒါနံ၊ အပ္ပူ၏၊ ဝိပါကော၊
 အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သံယမဿ၊ စောင့်စည်းသော သီလ၏၊ ဗလံ၊
 အကျိုးသည်၊ ကုတော၊ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာအကျိုးရှိအံ့နည်း၊ အာစရိယော
 နာမ၊ အာစာရေ၊ မာစာရကိုသင်တတ်သောဆရာမည်သည်လည်း၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ အန္တော၊ မယဉ်ကျေးသောသူကို၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဒမိဿတိ၊
 ဆုံးမလတ္တံ့နည်း၊ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊
 သမတုလျာနိ၊ အညီအညွတ်တူမျှကြကုန်၏၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌပစာ
 ပယိကော၊ ကြီးသူတို့အား အရိအသေ ပြုခြင်းဟူသော ကုသိုလ်ကံသည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဗလံဝါ၊ အားသည်လည်းကောင်း၊ ဝိရိယံဝါ၊ လုံးလသည်လည်း
 ကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဥဋ္ဌာနပေါရိသံ၊ ယောကျ်ား၏ထကြွလုံးလဖြင့်ရောက်
 အပ်သောအကျိုးကား၊ ကုတော၊ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဒါနုဗလံနာမ၊
 လှူငွယ်သတ္တုကိုပေးလှူခြင်း၏အကျိုးမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝေရိနံ၊ ဝေရိ
 ယဟုဆိုအပ်သော ပါဏာတိပါတစသောမကောင်းမှုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 နဝိသောဇေတိ၊ မစင်ကြယ်စေနိုင်၊ မဇ္ဈော၊ သတ္တဝါသည်၊ လဇ္ဈေယျံ၊ ရအပ်
 သောချမ်းသာဆင်းရဲကို၊ လာဘန္တော၊ ရသည်ရှိသော်၊ နိယတိ၊ ဝေရိကာမဇံ၊
 ဆောင်သဖြင့်ညွှန်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ လာဘတေ၊ ရ၏၊ ကမ္မဿ၊
 ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံကို၊ ကတာ၊ ဒိနာ၊ ပြုခြင်းစသောအကြောင်းကြောင့်၊
 နုလဘတိ၊ မရ၊ မာတာ၊ အမိလည်းကောင်း၊ ဝိတာ၊ အဘလည်းကောင်း၊
 ဘာတာ၊ အစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇေတသု၊ ထိုအမိအဘအစ်ကိုသောသူတို့

၌၊ ဗလံ၊ ကောင်းသောအကျင့် မကောင်းသော အကျင့်၏ အကျိုးသည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကမှ၊ ပရံ၊ တပါးသော၊ လောကော၊
 လောကသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဒိန္နံ၊ အယူကြီး၏အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟုတံ၊
 ပူဇော်သက္ကာရ၏ အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သုနိဟိတံ၊ ခုဟန့်သုတော်
 ကောင်းတို့အား ပေးလှူသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သိမှီးမြှုပ်ထားအပ်သော
 ကောင်းမှုသည်၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ မရှိ၊ ယောဝိ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ပုရိသံ၊
 သတ္တဝါကို၊ ဟနေသိ၊ သတ်အံ့၊ ပုရိသဿ၊ သတ္တဝါ၏၊ သိရံ၊ ဦးခေါင်းကို၊
 သိန္ဓေသိန္ဓေယျ၊ ဖြတ်ငြားအံ့၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ကောဝိ၊ တစုံ
 တယောက်သောသူသည်၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတယောက်သောသတ္တဝါကို၊ နဟ
 နေတိ၊ သတ်သည်မမည်၊ သတ္တန္တံ၊ ပထဝီကာယအစရှိသောခုနစ်ပါးသော
 ကာယတို့၏၊ ဝိဝရမန္တရေ၊ အပေါက်အကြား၌၊ သတ္တံ၊ ခေးလက်နက်သည်၊
 ပရိသတိ၊ ဝင်နိုင်၏၊ ဇိဝေါ၊ သတ္တဝါတို့၏ အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်၊
 အန္တေဇ္ဇာဘောဇ္ဇော၊ ခေးလက်နက်အစရှိသည်တို့ဖြင့် မဖြတ်အပ်မခွဲအပ်
 သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဇိဝေါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏ အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေ
 သည်၊ ကဒါပိ၊ ရံခါ၊ အဋ္ဌံသော၊ ရှစ်မြှောင့်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဒါပိ၊
 ရံခါ၊ ဂုဠပရိမဏ္ဍုလော၊ အခဲအဝန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဇိဝေါ၊
 ထိုသတ္တဝါတို့၏အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်၊ ယောဇနာနံ၊ ယောဇနာတို့၏၊
 ပဉ္စသတ၊ ငါးရာတို့တိုင်အောင်အထက်သို့တက်သဖြင့်မြင့်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဇိဝံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို၊ ဆေတု၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ၊
 အရဟတိ၊ ထိုက်အံ့နည်း၊ သုတ္တဂုဇ္ဇေ၊ ရစ်၍ပြုအပ်သောချည်လုံးကို၊
 ခိတ္တေ၊ ပစ်အပ်သည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗေဋ္ဌေန္တံ၊ ပြေသမျှသောအတိုင်းရှိရုံသာ
 လျှင်၊ ပလ္လယတိယထာ၊ ပြေးလွှားသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝစ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊
 သောဇိဝေါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏ အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်၊ မဟာကပ္ပ၊ နော
 မဟာကပ္ပါနံ၊ မဟာကပ်တို့၏၊ ဂုဠာသီတိသတသဟဿာနိ၊ ရှစ်သန်းလေး
 သိန်းတို့ပတ်လုံးသာလျှင်၊ အတ္တဘာဝဂုဠံ၊ ကိုယ်တည်းဟူသောအလုံးကို၊
 နိဗ္ဗေဋ္ဌေန္တော၊ ပြေလျက်၊ ပလ္လယတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုမဟာကပ်၏
 ရှစ်သန်းလေးသိန်းတို့မှ၊ ဥဇ္ဈံ၊ အထက်၌၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ကောဝိ၊
 တစုံတယောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ဂါမတော၊ မိမိရွာမှ၊
 နိက္ခမ္ပ၊ ထွက်၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပရိသတိယထာ၊ ဝင်သကဲ့
 သို့၊ ဧဝမေဝစ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ သောဇိဝေါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏အသက်
 ဇီဝိတိန္ဒြေသည်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကာယံ၊ ကိုယ်သို့၊ ပရိသတိ၊ ဝင်၏၊

ကောဝိ၊ တရံတယေခက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဂေဟတော၊
 မိမိအိမ်မှ၊ နိက္ခဗ္ဗ၊ ထွက်၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ပရိသတိယ
 ထာ၊ ဝင်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝစ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ သောဇီဝေါ၊ ထိုအသက်
 ဇီဝိတိန္ဒြေသည်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဗောဇ္ဇိ*၊ ကိုယ်သို့၊ ပရိသတိ၊ ဝင်၏၊
 မဟာကပ္ပ၊ နော မဟာကပ္ပါနံ၊ မဟာကပ်တို့၏၊ ယာနိရုဇ္ဇာဝီတိသတသ
 မာဿာနိ၊ အကြင်ရှစ်သန်းလေးသိန်းတို့သည်၊ သန္တိ*၊ ရှိကုန်၏၊ တာနိ၊
 ထိုရှစ် သန်းလေး သိန်းတို့သည်၊ သံသာရဿ၊ သံသရာ၏၊ ဗရိမာဏံ၊
 အတိုင်း အရှည်ဘည်း၊ ယေဗာလာစ၊ အကြင် သူရိက်တို့ သည်လည်း
 ကောင်း၊ ယေဝပဏ္ဍိတာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ*
 ရှိကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေပိ၊ ထိုခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊ သံသာရံ၊
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအခိုင်းအခြားရှိသောသံသရာကို၊ ဝေပပိတွာန၊ ကုန်စ
 ကုန်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တိ*၊ အဆုံးကို၊ ကရိဿဇေ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့၊
 တိလတဏှ၊ လာဒိနိ၊ နှမ်းဆန်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒေါဏေဟိစပိဋကေဟိ၊
 ဇလားအစရှိသောချင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မာနဘာဇနေဟိစ၊ အိုးခွက်
 အစရှိသောလည်စရာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မိတာနိဗ္ဗ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်
 ကုန်သကဲ့သို့၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သုခဒုက္ခာနိ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲတို့
 မည်သည်တို့ကို၊ ယထာပုတ္တကာလပရိစ္ဆေဒေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသောမဟာကပ်တို့၏ ရှစ်သန်းလေးသိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိသောကာလ
 ဖြင့်၊ မိတာနိ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်၏၊ ဇိနော၊ ဇိနသံဃံတည်သောပညာရှိသည်၊
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဣတရာ၊ ဇိနသံဃံတည်
 သောပညာရှိမှတပါးသော၊ အဟံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ သမ္ပုဇ္ဈာ၊
 တွေဝေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဦး
 ဇေံဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောပေးအပ်သောအလှူ၏အကျိုးအစရှိသော
 သုံးအပ်သော ဘိလဘိတင်း၏ အကျိုးမရှိစသည် ဖြင့်ဖြစ်သောမှားသော
 အမြင်ရှိသည်၊ အာသိ*၊ ဖြစ်၏၊ မောဟပါရဟော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဒိဋ္ဌိ
 အကြောင်းဖြစ်သောမောဟသည်ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သံမုဇ္ဈော၊ ပြင်း
 စွာတွေဝေသည်၊ အာသိ*၊ ဖြစ်၏၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစ၊ ပေးအပ်သောအလှူ၏အကျိုး
 မရှိသုံး အပ်သော ဘိလဘိတင်း၏ အကျိုး မရှိစသော နည်းဖြင့်ဖြစ်သော
 နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ ဖြင့်ဘောက်ပြန်သော အမြင်ရှိသည်လည်း၊ အာသိ*၊ ဖြစ်၏၊
 ဒုသ္မိလောစ၊ သိလမရှိသည်လည်း၊ အာသိ*၊ ဖြစ်၏၊ ကဒရိယောစ၊ သူတပါး
 ပေးလှူသည် ကိုလည်း ဖြစ်တားသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သောကြမ်း

သောမန္တရရှိသည်လည်း။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိဘာသကောစ၊ ရဟန်းသူ
 တော်ကောင်းတို့ကိုဆဲရေးတတ်သည်လည်း။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ။ မဟာ
 ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဆဟိမာသေဟိဆန္ဒမာသာနံ၊ ခြောက်လတို့၏၊ ဩရုံ၊
 အောက်၌၊ မေ၊ အက္ခန္တိအား၊ ကာလံ၊ ကိရိယာ၊ သေခြင်းသည်၊ ဘဝိဿဟိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့၊ အဟံ၊ အက္ခန္တိသည်၊ ဧကန္တကဋ္ဌကံ၊ စင်စစ်ခါးစပ်သော၊
 ဗောဓံ၊ ပြင်းထန်စွာသော၊ နိရယံ၊ အဝိစိငဲ့သို့၊ ပပတိဿံ၊ ကျလတ္တံ့၊ ။
 တံနိရယံ၊ ထိုအဝိစိငဲ့ကြီးသည်၊ စတုကဏ္ဍံ၊ လေးထောင့်ရှိ၏၊ စတုခွါရုံ၊
 တံခါးလေးမျက်နှာတို့နှင့်ယှဉ်၏၊ တံနိရယံ၊ ထိုငဲ့ကြီးကို၊ ဝိဘတ္တံ၊ ကောင်း
 စွာဝေတန်အပ်၏၊ ဘာဝသော၊ အတို့အားဖြင့်၊ ဗိတံ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏၊
 အယောပါကာရပရိယန္တံ၊ သံတံတိုင်းတို့ဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်၏၊ အယသော၊
 သံပြားဖြင့်၊ ပဋိကုဇ္ဈိတံ၊ ပိတ်ဖုံးအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုအဝိစိငဲ့ကြီး၏၊
 အယောမယော၊ သံဖြင့် ပြီးသော၊ ဘူမိ၊ မြေအရပ်သည်၊ ဇလိတာ၊ အလျှံ
 ပြောင်ပြောင် တောက်၏၊ တေဇသာ ယုတာ၊ အလျှံ တပြောင် ပြောင်
 တောက်သောများသော မီးနှင့်မပြတ်ယှဉ်၏၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊
 ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရာကို၊ ပရိတ္တာ၊ နှံစေ၍၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊
 တဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တဿ၊ ထိုအဝိစိ ငဲ့ကြီး၏၊ ဇလသ၊ မီးအလျှံသည်၊
 သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဝဿာနိသတသဟဿာ
 နိ၊ အနှစ်တသိန်းတို့ကို၊ အတိတ္ထမိတွာ၊ လွန်၍၊ တာဝဒေဝတသ္မိံ၊ ကာလေ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဣတ၊ ဤအဝိစိငဲ့ကြီး၌၊ ပစ္စန္ဒာနံ၊ ခံရကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်တို့
 အား၊ ဝဿသတ သဟဿပရိမာဏော၊ အနှစ်တသိန်းအတိုင်းအရှည်
 ရှိသော၊ ကာလော၊ အခါသည်၊ အတိတော၊ လွန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗော
 သော၊ အသံကို၊ သုယျတိ၊ ကြားအပ်၏၊ ယာသတဘာဂ ဝဿကောဋီ
 ယော၊ အကြင်နှစ်တို့၏ကုဋေ တသိန်းအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော အဖို့
 တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧသော၊ ဤနှစ်တို့၏ ကုဋေတသိန်း အတိုင်း
 အရှည်ရှိသောအဖို့သည်၊ နိရယော၊ အဝိစိငဲ့ကြီး၌၊ ပစ္စန္ဒာနံ၊ ခံရကုန်သော
 ငဲ့သူသတ္တဝါတို့၏၊ အာယုနော၊ အသက်၏၊ လက္ခော၊ အပိုင်းအခြား
 တည်း၊ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယေဇနာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊
 မိန္ဒာဒိဋ္ဌိစာမ္ဘာသောအမြင်ရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒုဿိ
 လာစ၊ သီလမရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အရိယုပဝါဒီနောစ၊
 သုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့ကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်မှား တတ်ကုန်သည်
 လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဇနာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကောဋီသတ

သဟဿာနိ။ ကုဋေတထိန်းတို့ပတ်လုံး။ နိရယော၊ အဝိပိဓေကြီး၌၊ ပစ္စရေ၊
ခံကုန်၏။ ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအဝိပိဓေကြီး၌၊ ပါပဿ
ကမ္မဿ၊ အကျွန်ုပ်ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးဖြစ်သော၊
ဒုက္ခဝေဒနံ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကို၊ ဒီဃမဒ္ဒါနံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊
ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ဝေဒိယံ၊ ခံစားရလတ္တံ့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယုသံ၊ ပြင်းစွာ၊ သောစာမိ၊ မိုးရိမ်၏။ ။ အရိန္ဒမ၊
ရန်သူတို့ကိုဆုံးမတတ်သော၊ ရဋ္ဌဝဇန၊ တိုင်းနေပြည်သူရှင်လျှ်အပေါင်းတို့
၏အကျိုးစီးပွားကို ပွားစေတတ်သော၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မယာ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂုဏ္ဏမာနံ၊ ချိုလှလတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဟံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ သုကောဟိ၊
နာလော၊ တေးသင်မင်းမြတ်အား၊ တဒ္ဓံ၊ ကောင်းမြတ်သောအကျိုးစီးပွား
သည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊
မိတာ၊ သွီးဖြစ်သော၊ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာအမည်ရှိသောမိန်းမသည်၊ တဒ္ဓကံ၊
ကောင်းမြတ်သောအကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊
သီလေစ၊ နိစ္စသီလ၌လည်းကောင်း၊ ဥပေါသလေစ၊ ဥပုသ်သီလ၌လည်း
ကောင်း၊ ရတာ၊ မွေ့လျော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သညတာစ၊ မကောင်းမှုမှ
စေါင့်စည်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံဝိဘာဂိစ၊ ပေးကန်းလှူဒါန်းခြင်း
ရှိသည်လည်း၊ ဝဒညူစ၊ အလှူခံတို့ဆိုသောစကားကိုသိတတ်သည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတမစ္ဆရာစ၊ ကင်းသောဝန်တို့ခြင်း ရှိသည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ သိက္ခာယ၊ ကျင့်အပ်သောသီလ၌၊ အက္ခဏ္ဏကာရီစ၊
မကျိုးမပေါက်သည်ကို ပြုလေ့ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရကုလေ
သု၊ သူတပါးတို့၏အိမ်တို့၌၊ သုဗျာစ၊ ချွေးမသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သမ္ပုဒ္ဓဿစ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုအလိုလိုသိတော်မူသော၊ သိရိမ
တော၊ ဘုန်းကြက်သရေလည်းရှိတော်မူသော၊ သ၊ သူမုနိနော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ဥပါသိကာစ၊ ဥပါသိကာမသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သိက္ခ၊ စ၊
ရဟန်းသည်လည်း၊ ဂါမိ၊ ရှာသို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ချွမ်းအလို့ငှါ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏၊
ဩက္ခိတ္တစက္ခု၊ ချသောမျက်လွှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်း
နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဂုတ္တနီ၊
ရော၊ စောင့်အပ်သော ဣန္ဒြေရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုသံဂုတော၊ ဝိတ်အပ်သော
ကိုယ်နှုတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ။ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း၊ စရမာနော၊

ဆွမ်းခံသွားသော။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဥတ္တရာယ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ဖြစ်သောဥတ္တရာ၏။ နိဝေသနံ၊ အိပ်သို့။ အမေသိ၊ ရောက်လေ၏။ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ တေ၊ သင်မင်းမြတ်အား။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းမြတ်သောအကျိုးစီး
 ပွားသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဥတ္တရာ၊ အကျွန်ုပ်တို့ဥတ္တရာသည်။
 တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍။ သာ၊
 ထိုဥတ္တရာသည်။ ပူရံ၊ ရေဖြင့်ပြည့်သော။ ပါနိယသရကံ၊ ရေခွက်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝိတ္တေ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ပူဇဝစ၊ မှုံ့တို့ကို
 လည်းကောင်း။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။ အဒါ၊ ပေးလှူ၏။ ဧတွာ၊
 ပေးလှူပြီး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေးအကျွန်ုပ်၏။ ဝိတာ၊ အဘသည်။
 ကာလကံတော၊ သေလွန်၏။ ဇေတံ၊ ဤရေခွံ။ ဟူသောအလှူသည်။ တဿ၊
 ထိုသေလွန်သော အကျွန်ုပ်အဘအား။ ဥပကပ္ပတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အန္ဓာဒိသိ၊ အမျှပေးဝေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သမနန္တ
 ရာအနုန္တိ၊ အမျှပေးဝေသည်၏ အခြားမဲ့၌။ ဝိပါကော၊ အလှူ၏အကျိုး
 သည်။ ဥပပစ္စယ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဿဝဇ္ဈော၊ ဝေဿဝဏ်အမည်ရှိသော။
 ရာဇော၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးသည်။ ကာမကာမော၊ အလိုရှိအပ်သမျှ
 သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘုဇ္ဇတိယထာ၊ အလိုအ
 တိုင်းခံစားရစေသကဲ့သို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကာမကာမိနိ၊ အလိုရှိသမျှ
 သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘုဇ္ဇာမိစ၊ အလိုအတိုင်း
 လည်းခံစားရ၏။ အရိန္ဒမ၊ ရန်သူတို့ကိုဆုံးမတတ်သော။ ရဋ္ဌဝဇ္ဇန၊ တိုင်း
 နေပြည်သူအပေါင်းတို့၏အကျိုးစီးပွားကို ပွားစေတတ်သော။ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဂုတ္တမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော။ ယံစေနံ၊
 အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံစေနံ၊ ထိုစကားကို။ သုဏောဟိ၊
 နာလော၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ လူ၌။ ဗုဒ္ဓေါ၊
 ဘုရားကို။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ပဂုစ္ဆတိ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏။ အရိန္ဒမ၊
 ရန်သူတို့ကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောမင်းမြတ်၊ သပုတ္တဒါရော၊ သားမယား
 နှင့်တကွသော။ တံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ သရ
 ဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆ၊ ဆည်းကပ်လေလော။ အဋ္ဌဂီကေန၊ အင်္ဂါ
 ရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော။ ပဒံ၊
 နိဗ္ဗာန်သို့။ ဗုဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ အရိန္ဒမ၊ ရန်သူတို့ကိုဆုံးမတော်မူတတ်
 သောမင်းမြတ်၊ သပုတ္တဒါရော၊ သားမယားနှင့် တကွဖြစ်သော။ တံ၊
 သင်မင်းမြတ်သည်။ တံဓမ္မံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်တ

ရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆ၊ ဆည်းကပ်လေလော၊ ပဋိ
 ပန္န၊ ဖိုလ်ကိုရခြင်းငှါကျင့်ဆဲဖြစ်ကုန်သော၊ စက္ကာရော၊ လေးယောက်ကုန်
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗလေ၊ ဖိုလ်၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော
 စက္ကာရော၊ လေးရောက်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ ဥဇ္ဇဘူတော၊ ဖြောင့်မတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ဒေသဒေသော
 သံဃော၊ ဤမဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက်ဖလဋ္ဌာန်လေးယောက်တို့၏အပေါင်းဖြစ်
 သောသံဃာသည်၊ ပညာသီလသမာဟိတော၊ ပညာသီလသမာဓိတို့နှင့်
 ဖြည့်စုံတော်မူ၏၊ အနိန္ဒမ၊ ရန်သူတို့ကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောမင်းမြတ်၊
 သပုတ္တဒါရော၊ သားမယားနှင့်တကွသော၊ တွံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ တံသံ
 စံ၊ ထိုမဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက်ဖလဋ္ဌာန်လေးယောက်တို့၏ အပေါင်းသံဃာ
 တော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆ၊ ဆည်းကပ်လေလော၊
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တွံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အ
 သက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ခိပ္ပံ၊ ယှဉ်စွာ၊ ဝိရမဿ၊ ကြဉ်ရှောင်လေလော၊
 လောကေ၊ လူ၌၊ အနိန္ဒ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သောသူတ
 ပါး၏ဥစ္စာကို၊ ပရိဝုဇ္ဈယဿ၊ ခိုးယူခြင်းမှကြဉ်ရှောင်လေလော၊ အမဇ္ဇပေါ၊
 သေအရက်စသော ယစ်မျိုးကို မသောက်စားသည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေ
 လော၊ မုဿာစ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုလည်း၊ မာစအဘဏိ၊ မဆိုလေ
 လင့်၊ သကေနဒါရေန၊ မိမိမယားဖြင့်၊ တုဇ္ဈောစ၊ ရောင့်ရဲသည်လည်း၊
 ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေလော၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊
 အတ္တကမမောစ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိတကာ
 မောစ၊ အစီးအပွားကိုအလိုရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဧဝတေ၊ နတ်
 သား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တုဟံ၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ကရောမိ၊ လိုက်နာ၏၊
 တွံ၊ သင်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ အာဇရိယော၊ ဆရာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ အနုတ္တ
 ရံ၊ အတုမရှိသော၊ ဓမ္မဋ္ဌာပိ၊ တရားတော်ကိုလည်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ
 ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ နရဒေဝဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သံဃာဉ္စ၊ သံဃာ
 တော်ကိုလည်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊
 ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ၊ ခိပ္ပံ၊ ယှဉ်စွာ၊ ဝိရမာမိ၊
 ကြဉ်ရှောင်၏၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အနိန္ဒ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်
 မပေးအပ်သောသူတပါး၏ဥစ္စာကို၊ ပရိဝုဇ္ဈယာမိ၊ ခိုးယူခြင်းမှကြဉ်ရှောင်
 ၍၊ အမဇ္ဇပေါ၊ သေအရက်စသောယစ်မျိုးကိုမသောက်စားသည်၊ ဟော

မီးဖြစ်၏။ မုသား၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုလည်း၊ နေဘာသာမိမိ၊
သကေန ဒါရေနစ၊ ကိုယ်မယား ဖြင့်လည်း၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်၊
ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ မဟာဝါတေ၊ ပြင်းစွာသောလေ၌၊
တုသံ၊ ဖွဲပြာကို၊ ဩဇာဏာတိဝိယ၊ လွှင့်လေသကဲ့သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဝ၊
သင်၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်းဖြင့်၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိ၊
မိစ္ဆာဥာဏာကို၊ ဩဇာဏာမိလ္လင်္ဂ၊ သိဃဂါမိယာ၊ လျှင်မြန်စွာ စီးသွား
ခြင်းရှိသော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၌၊ တိဏကဋ္ဌပဏ္ဏကသင်္ခ၊ မြက်ပေါင်းသစ်ရွက်
ကို၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်၊ ပဝါဟေတိယထာ၊ မျှော
သကဲ့သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာအမြင်ကို၊
ပဝါဟေမိ၊ မျှော၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာထုရားတို့၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်
၌၊ ရတော၊ ဓမ္မ၊ လျော်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိ၊
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို၊ ငမာမိ၊ အနံ၏။ သောရဋ္ဌော၊ သုရဋ္ဌတိုင်း၏၊ အရှင်ဖြစ်
သော၊ ရာဇာ၊ ပိင်္ဂလမင်းသည်၊ ဣဒံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ပါပဒဿ
နံ၊ မှားသောမိစ္ဆာအမြင်ကို၊ ဝမိတွာ၊ အနံ၍၊ ဝဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား
အား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပါမောက္ခော၊ ရှေ့မျက်နှာသို့ရှေးရှု၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရထံ၊ ရထားသို့၊ အာရုဟိ၊ တက်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာ
ယော၊ ဂါထာတို့ကို၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ရာဇာပိင်္ဂလောနာမသုရဋ္ဌာနံအဓိပတိအဟူတိ၊
ရာဇာပိင်္ဂလောနာမသုရဋ္ဌာနံအဓိပတိအဟူဟူသည်ကား၊ ပိင်္ဂလစက္ခုတာ
ယ၊ ကြောင်သောမျက်စိရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပိင်္ဂလောတိ၊ ပိင်္ဂလဟူ၍၊
ပါကရနာမော၊ ထင်ရှားသောအမည်ရှိသော၊ သုရဋ္ဌဒေသဿ၊ သုရဋ္ဌအ
ရပ်ကို၊ ဣဿရော၊ အစိုးရသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မောရိ
ယာနန္တိ၊ မောရိယာနံဟူသည်ကား၊ မောရိယရာဇုနံ၊ မောရိယမင်းတို့ကို၊
ဓမ္မာသောကံ၊ ဓမ္မသောကမင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ သုရဋ္ဌ
ပုနရာဂမာတိ၊ သုရဋ္ဌပုနရာဂမာဟူသည်ကား၊ သုရဋ္ဌဿ၊ သုရဋ္ဌမင်း၏၊
ဝိသယံ၊ နိုင်ငံကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ သုရဋ္ဌဝါမိနံ၊ သုရဋ္ဌတိုင်းသို့သွားရာဖြစ်
သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ပစ္စာဂဋ္ဌိ၊ တတန်ပြန်သွား၏။ ဝက်န္တိ၊ ဝက်ဟူသည်
ကား၊ မရတုမိ၊ လဲမြေသို့၊ ဝဏ္ဏပထန္တိ၊ ဝဏ္ဏပထံဟူသည်ကား၊ ပေတေ
ဟိ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပန်ဆင်းအပ်သော၊ မရတုမိမဂ္ဂံ၊ လဲမြေသို့သွား
ရာခရီးသို့၊ ခေမောတိ၊ ခေမောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာယော၊ တေးမရှိ၊
မှသာဝတ္ထိကောတိ၊ သောဝတ္ထိကောဟူသည်ကား၊ သောတ္ထိတာဝါဝဟော၊

ချင်းသာသောအဖြစ်ကိုရှုက်ဆောင်တတ်၏။ သိဝေါတိ၊ သိဝေါဟူသည် ကား၊ အနုပဒ္ဒဝေါ၊ ဥပဒ်မရှိ၊ သုရဋ္ဌာနံသန္တိ၊ ကေဏုတောတိ၊ သုရဋ္ဌာနံသန္တိ ကေဏုတောဟူသည်ကား၊ ဣမိနာမဂ္ဂေန၊ ဤခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန် သော၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သုရဋ္ဌာမိယသမိပေယေဝ၊ သုရဋ္ဌတိုင်း၏အနီး နှိသာလျှင်၊ သောရဋ္ဌာတိ၊ သောရဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ သုရဋ္ဌာမိပတိ၊ သုရဋ္ဌတိုင်း၏အရှင်ဖြစ်သော၊ ဥဗ္ဗိဂ္ဂရူပေါတိ၊ ဥဗ္ဗိဂ္ဂရူပေါဟူသည်ကား၊ ဥဗ္ဗိဂ္ဂသဘာဝေါ၊ ထိတ်လန့်သော သဘောရှိသော၊ ဟိသန္တိ၊ ဟိသန္တံဟူသည်ကား၊ ဘယဇနနံ၊ ကြောက်ခြင်းကိုဖြစ် စေတတ်သော၊ လောမဟံ သန္တိ၊ လောမ ဟံသန္တံ ဟူသည်ကား၊ ဟိသန္တာဝ ဇေန၊ ကြောက်လန့်သဖြင့်၊ လောမာနံ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းတို့၏၊ ဟံသန္တံ၊ ထခြင်း ရှိသော၊ ။

ယမပုရိသာနံသန္တိ၊ ကေတိ၊ ယမပုရိသာနံသန္တိ၊ ကေ ဟူသည်ကား၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့၏၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ဝတ္ထာမ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အမာနုသောဝါ ယတိ ဂန္ဓောတိ၊ အမာနုသော ဝါယတိဂန္ဓော ဟူသည်ကား၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့၏၊ သရိရဂန္ဓော၊ ကိုယ်အနံ့သည်၊ ဝါယတိ၊ လှိုင်၏၊ ယောသော သုယုတိဒါရုဏောတိ၊ ယောသောသုယုတိဒါရုဏောဟူသည်ကား၊ ပစ္စေ ကနိရယေသု၊ အဝိ၊ ဖြစ်သောငှေတို့၌၊ ကာရဏံ၊ ကမ္မကရဏကို၊ ကာရိယ မာနာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ စောရတရော၊ အလွန် ကြမ်းကြုတ်သော၊ သဒ္ဓေါ၊ အသံကို၊ သုယုတိ၊ ကြားအပ်၏၊ ။

ပါဒပန္နိ၊ ပါဒပံဟူသည်ကား၊ ပါဒသဒိသေဟိ၊ ခြေနှင့်တူကုန်သော၊ မူလာ ဝယဇေတိ၊ အမြစ်အပိတ်အပိတ်တို့ဖြင့်၊ ဥဒကဿ၊ ရေကို၊ ဝိဝနတော၊ သောက်တတ်သောကြောင့်၊ ပါဒပေါတိ၊ ပါဒပဟူ၍၊ လဗ္ဗနာမံ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော၊ တရုံ၊ သစ်ပင်ကို၊ ဘာယာသမ္ပန္နန္တိ၊ ဘာယာသမ္ပန္နံဟူသည် ကား၊ သန္တန္တယံ၊ သောအရိပ်ရှိသော၊ နိသန္တဝဏ္ဏသဒိသန္တိ၊ နိသန္တ ဝဏ္ဏသဒိသံဟူသည်ကား၊ နိသဝဏ္ဏေန၊ ညှိသောအဆင်းဖြင့်၊ နိသမေဓ သဒိသံ၊ ညှိသောရိပ်နှင့်တူသော၊ မေဓဝဏ္ဏသိရိနိတန္တိ၊ မေဓဝဏ္ဏသိ ရိနိတံဟူသည်ကား၊ မေဓဝဏ္ဏသဏ္ဌာနံ၊ ရိပ်စားတိမ်၏သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့တင့် တယ်သောသဏ္ဌာန်ရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ခါယမာနံ၊ ထင်သော၊ ပူရံ ပါနိယကရဏန္တိ၊ ပူရံပါနိယကရဏံဟူသည်ကား၊ ပါနိယေန၊ သောက်ရေ ဖြင့်၊ ပူရံ၊ ပြည့်သော၊ ပါနိယဘာဇနံ၊ သောက်ရေခွက်ကို၊ ပူဝေတိ၊ ပူဝေဟူ သည်ကား၊ ဓမ္မကေ၊ မုံ၊ ခဲဘွယ်တို့ကို၊ ဝိတ္တေတိ၊ ဝိတ္တေဟူသည်ကား၊ ဝိတ္တံ

ဇနနေးနှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ မရရေး၊ ကောင်းကုန်သော၊
မနုဉ္ဇေ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ တဟိံ တဟိံ သရာဝေ၊ ထိုထိုခွက်၌။
ပူရကွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဌာတိပူဝေ၊ ထားအပ်သောမုံ၊ တို့ကို၊ အထောတေ
အနုရာဂတန္တိဇ္ဈေ၊ အထောတေအနုရာဂတံဟူသော၍ပါ၌၊ အထော
တိ၊ အထောဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှတည်း၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ အဝဓာရဏဇ္ဈေ၊ အဝဓာရဏအနက်၌၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှတည်း၊
မဟာရာဇ မင်းမြတ်၊ တေ၊ သင်မင်းမြတ်အား၊ အာဂတံ၊ လာခြင်းသည်၊
ရရာဂတံ၊ အပြစ်နှင့်တကွလာခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အထခေါ၊ စင်
စစ်သော်ကား၊ သွာဂတမေဝ၊ ကောင်းသောလာခြင်းသည်သာသျှင်တည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒာမ၊ ဝန်ခံကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အရိန္ဒမာတိ၊ အရိန္ဒမဟူသည်ကား၊ အရိနံ၊
ရန်သူတို့ကို၊ ဒမနဝီလ၊ ဆုံးမတော် မူတတ်သော အလေ့ရှိသော မင်း
မြတ်။

အမတ္တာပါရိသန္တာတိ၊ အမတ္တာပါရိသန္တာဟူသည်၊ အမတ္တာ၊ အမတ်တို့
သည်လည်းကောင်း၊ ပါရိသန္တာမ၊ အဋ္ဌိအရံတို့သည် လည်းကောင်း၊
ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုဏန္တ၊ နာကြကုန်သော၊ ထုဟံ၊ သင်မင်းကြီး၏၊
ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ် ဖြစ်သော၊ ပြာဟ္မဏောမ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း
တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုဏာတု၊ နာလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊
ယောဇနာခြင်းတည်း။ သုရဋ္ဌဗ္ဗာအဟန္တိ၊ သုရဋ္ဌဗ္ဗာအဟံ ဟူသည်
ကား၊ သုရဋ္ဌဒေသတော၊ သုရဋ္ဌအရပ်မှ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒေဝါတိ၊
ဒေဝဟူသည်ကား၊ ရာဇာနံ၊ ပိင်္ဂလမင်းကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ မိန္ဒာဒိဋ္ဌိတိ၊
မိန္ဒာဒိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိယာ၊ နတ္ထိကအယူဖြင့်၊ ဝိပရိတဒဿ
နော၊ တောဝံပြန်သောအမြင်ရှိသော၊ ဒုသီလောတိ၊ ဒုသီလောဟူသည်ကား၊
နိသီလော၊ သီလမရှိသော၊ ကဒရိယောတိ၊ ကဒရိယောဟူသည်ကား၊ တဒ္ဓ
မန္တေရိ၊ ကြမ်းသောမန္တေရရှိသော၊ ပရိတာသကောတိ၊ ပရိတာသကော
ဟူသည်ကား၊ သမဏ၊ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား၊ အတ္ထောသ
ကော၊ ဆဲရေးတတ်သော၊ ဝါရယိဿန္တိ၊ ဝါရယိဿံ ဟူသည်ကား၊
ဝါရေထိံ၊ မြစ်ဘူး၏၊ အန္တရာယကရောအဟန္တိ၊ အန္တရာယကရောအဟံ
ဟူသည်ကား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဒန္တာနံ၊ ပေးလှူကုန်သောသူတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကရောန္တာနံ၊ ပြုကုန်သောသူတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ အန္တရာယကရော၊ အန္တရာယကိုပြုတတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊

အညောသဉ္စပရေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဒမာနာနံ၊ ပေးလှူ
ကုန်သောသူကို၏၊ ဒါနမယဂုဉ္ဇတော၊ ဒါနဖြင့်ပြီးသောကောင်းမှုမှ၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗဟုဇနံ၊ များစွာသောသူကို၊ ဝါရယိသံဝါရေမိ၊ တားမြစ်
၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။

ဝိပါကောနတ္ထိ ဒါနဿာတိအာဒိ၊ ဝိပါကောနတ္ထိဒါနဿ ဤသို့အစရှိ
သောစကားသည်၊ ဝါရိတာကာရဿ၊ တားမြစ်သောအခြင်းအရာကို၊
ဒဿနံ၊ ပြုသောစကားတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ဝိပါကောနတ္ထိဒါ
နဿာတိ၊ ဝိပါကောနတ္ထိဒါနဿဟူသည်ကား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဒတော၊
ပေးလှူသောသူအား၊ တဿ၊ ထိုအလှူ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊
အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ပတ္တဗ္ဗဗလံ၊ ရောက်အပ်သော အကျိုးသည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပနိဗ္ဗာဟကံ၊ တားမြစ်၏၊ သံယမ
ဿကုတောဗလန္တိ၊ သံယမဿကုတောဗလံဟူသည်ကား၊ သီလဿပန၊
စောင့်အပ်သောသီလ၏ကား၊ ဗလံ၊ အကျိုးသည်၊ ကုတောနာမ၊ အတယ်
မှာရှိသည်မည်အံ့နည်း၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ တံ၊ ထိုအကျိုးသည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ နတ္ထိ
အာစရိယောနာမာတိ၊ နတ္ထိအာစရိယောနာမဟူသည်ကား၊ အာစာရသ
မာစာရသိက္ခာပကော၊ အာစာရသမာစာရကို သင်တတ်သော၊ ကောစိ၊
တစ်တယောက်သော၊ အာစရိယောနာမ၊ ဆရာမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဘာဝတောဇေ၊ သဘောအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဒန္တဝါ၊
ယဉ်ကျေးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဒန္တဝါ၊ မယဉ်ကျေးသည်လည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဒန္တ
ကောဒမိဿတိတိ၊ အဒန္တကောဒမိဿတိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီး၊

သမတုလျာနိဘူတာနိတိ၊ သမတုလျာနိဘူတာနိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေပိ
အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ အညမညံ
အချင်းချင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမသမာ၊ တူမျှကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဇေဋ္ဌာဇေ၊ ကြီးသောသူသည်သာလျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဇေဋ္ဌာပစာယိ
ကော၊ ကြီးသောသူတို့အားအရိုအသေပြုခြင်းသည်၊ ကုတော၊ အတ္ထိ၊ အဘယ်ငှါ
ရှိအံ့နည်း၊ ဇေဋ္ဌာပစာယနဂုဉ္ဇနာမ၊ ကြီးသောသူတို့အားအရိုအသေပြုခြင်း
ဟူသောကောင်းမှုမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ နတ္ထိဗလန္တိ၊ နတ္ထိဗလံဟူသည်ကား၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ ယမိ

ဗလေ၊ အကြင်အား၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ သတ္တ၊ သတ္တဝါတို့သည်
 ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မနုဿံသောဘဂျတံ၊ လူတို့၏တင့်တယ်
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ ယာဝအရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်တိုင်အောင်၊ သမ္ပတ္တိယော၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့သို့၊ ပါဝုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်
 ၏၊ တံဝိရိယဗသံ၊ ထိုလုံ့လအားကို၊ ပနိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏၊ ဝိရိယံဝါနတ္ထိကု
 တောဥဋ္ဌာနပေါရိသန္တိ၊ ဣဒံ၊ ဝိရိယံဝါနတ္ထိကုတောဥဋ္ဌာနပေါရိသံဟူသော
 ဤစကားကို၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ ဝိရိယေန၊ လုံ့လ
 ဖြင့်၊ ပုရိသကာရေန၊ ယောကျ်ားတို့သည်ပြုအပ်သောအခြင်းအရာဖြင့်၊
 ပဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္ထဝါဒပနိက္ခေပဝသေန၊ ဖြစ်သောအ
 ယူကိုပယ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ။

နန္ဒိဒါနဗလံနာမာတိ၊ နန္ဒိဒါနဗလံနာမဟူသည်ကား၊ ဒါနဿ၊ အလှူ
 ၏၊ ကိစ္ဆိ၊ တရံတခုသော၊ ဗလံနာမ၊ အကျိုးမည်သည်၊ နန္ဒိ၊ မရှိ၊ ဧဒယု၊ ဓမ္မပ
 ရိစ္ဆာဂေါ၊ ဣတ္ထယံဝတ္ထုကိုစွန့်ကြဲခြင်းသည်၊ ဘသ္မနိ၊ ပြာ၌၊ ဟိရိတံဝိယ၊
 သွန်လောင်းဘိသကဲ့သို့၊ နိပ္ပလံဧဝ၊ အကျိုးမရှိသည်သာတည်း၊ ဣတိအလံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နဝိသောဓေတိဝေရိနန္တိ၊ ဧတ္ထ၊ နဝိ
 သောဓေတိဝေရိနံဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝေရိနန္တိ၊ ဝေရိနံဟူသည်ကား၊ ဝေရ
 ဝန္တိ၊ ရှောင်ခြင်းရှိသော၊ ဝေရာနံ၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ပါဏာတိပါတဒိနံ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေန၊
 အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ ကတပါပဝုဂ္ဂလံ၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒါနာဘိလာဒိဝတတော၊ ဒါနာဘိလအစရှိသောအကျင့်မှ၊ နဝိ
 သောဓေတိ၊ မစင်ကြယ်စေနိုင်၊ ကဒါပိဝိ၊ တရံတဆစ်မျှလည်း၊ ဝိသုဒ္ဓိံ၊
 စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြုနိုင်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝိပါကောနန္ဒိဒါနဿာ
 တိအာဒိ၊ ဝိပါကောနန္ဒိဒါနဿ ဤသို့အစရှိသော စကားသည်၊ ဒါနာဒိ
 တော၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိသည်မှ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့
 အား၊ နိဝါရိတာကာရဒဿနံ၊ တားမြစ်အပ်သောအခြင်းအရာကိုပြုသော
 စကားတည်း၊ နန္ဒိဒါနဗလံနာမာတိအာဒိပန၊ နန္ဒိဒါနဗလံနာမဤသို့အစရှိ
 သောစကား သည်ကား၊ အည္ဗနော၊ မိမိ၏၊ မိစ္ဆာဘိနိဝေသ ဒဿနံ၊
 မှားသောအားဖြင့်နှု လုံးသွင်းခြင်းကို ပြသောစကားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဓဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ လန္ဓေယျန္တိ၊ လန္ဓေယျံဟူသည်ကား၊ လန္ဓဗ္ဗံ၊ ရအပ်သော၊
 ကထံပန၊ အဘယ် သို့လျှင်၊ လန္ဓဗ္ဗံ၊ ရအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့၊
 နိယတိပရိကာမဇန္တိ၊ နိယတိပရိကာမဇံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီးအလယ်သတ္တော၊

ဤသတ္တဝါသည်၊ သုခံဝါ၊ ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ လောကန္တော၊ ရသည့်ရှိသော်၊ နိယတိပရိဏာမသေနေဝ၊ ဆောင်သဖြင့်ညွှန်းကြောင်းဖြစ်၍သာလျှင်၊ လောတိ၊ ရေ၏၊ ကမ္မဿ၊ ကံကို၊ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နလတတိ၊ မရ၊ ဣဿ၊ ရာဇိနာစ၊ ဣဿရအစရှိသည်တို့ကြောင့်လည်း၊ နလတတိ၊ မရ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။

နတ္ထိမာတာပိတာဘာတာတိအာဒိသု၊ နတ္ထိမာတာပိတာဘာတာဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ သမ္မာပဋိပတ္တိမိစ္ဆာပဋိပတ္တိနံ၊ ကောင်းသောအကျင့်မကောင်းသောအကျင့်တို့၏၊ ဗလဘာဝံ၊ အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ လောကောနတ္ထိဣတောပရန္တိ၊ လောကောနတ္ထိဣတောပရံဟူသည်ကား၊ ဣတောဣလောကတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကမှ၊ ကောမိ၊ တစုံတခုသော၊ ပရလောကောနာမ၊ တမလွန်လောကမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တတ္ထတတ္ထေဝ၊ ထိုထိုဖြစ်ရာအရပ်၌သာလျှင်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဥန္တိဇ္ဇန္တိ၊ ပြတ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ မိန္ဒန္တိ၊ မိန္ဒံဟူသည်ကား၊ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီး၏အကျိုးသည်၊ ဟုတန္တိ၊ ဟုတံဟူသည်ကား၊ ပဟောနကလာတာသက္ကာရော၊ စွမ်းနိုင်သောလောဘပူဇော်သကာ၏အကျိုးသည်၊ တဒုတယမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသောမိန္ဒံဟုတံဟူသောပုဒ်သည်သည်၊ ဗလဘာဝံ၊ အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍၊ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏၊ သုနိဟိတန္တိ၊ သုနိဟိတံဟူသည်ကား၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဟိတံ၊ သိမ်းမြှုပ်ထားအပ်သော ကောင်းမှုသည်၊ နဝိဇ္ဇတိတိ၊ နဝိဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ သမဏ၊ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ယံဒါနံနာမ၊ အကြင်ပေးလှူခြင်းမည်သည်ကို၊ အနုဂါမိကနိမိတိ၊ အစဉ်လိုက်သောကောင်၊ မှတည်းဟူသောရွှေအိုးဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တံ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အားအလှူပေးခြင်းဟုဆိုအပ်သောကောင်းမှုသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ တံ၊ ထိုသို့ ဆိုခြင်းသည်၊ ဝါစာဝတ္ထုမတ္တမေဝ၊ စကား၏ အကြောင်းမျှသာတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။

နကောပိကိဗ္ဗိာနတိဘိ၊ နကောပိကိဗ္ဗိာနတိဟူသည်ကား၊ ယောပုရိသော၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်၊ ပရံ၊ တပါးသော၊ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ ဟနေယျ၊ သတ်အံ့၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဆိန္ဓေယျ၊ ဖြတ်အံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုသတ်ရာဖြတ်ရာ၌၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊

ကောစိ၊ တရံတယောဓာန်သော သူသည်။ ကိဉ္စိ၊ တရံ တယောဓာန်သော သတ္တဝါတို့၊ နဟနတိ၊ သတ်သည်မမည်။ သတ္တန္တံ၊ ချစ်ပါးကုန်သော၊ ကာယာနံ၊ ပထဝီကာယ အစရှိကုန်သော ကာယတို့၏၊ နိစ္စသာဝတော၊ မြဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟနန္တောရိယ၊ သတ်သကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တပဟာရော၊ ဓားလက်နက်ဖြင့်ထိုးခုတ်ခြင်းသည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့။ သတ္တန္တံဝိဝေမန္တရေတိ၊ သတ္တန္တံဝိဝေ မန္တရေဟူ၍၊ အယော၊ ဆိုပြီး၊ ပထဝီအာဒိနံ၊ ပထဝီအစရှိကုန်သော၊ သတ္တန္တံ၊ ချစ်ပါးကုန်သော၊ ကာယာနံ၊ ကာယတို့၏၊ ဝိဝေတုတေ၊ အပေါက်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ အန္တရေဝိဒ္ဓေ၊ အကြားအပေါက်၌၊ သတ္တံ၊ ဓားလက်နက်သည်။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ တေနံ၊ ထိုကြောင့်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အသိအာဒိ တိ၊ သန်လျက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပဟတာရိယ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဇိဝေါရိယ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေကဲ့သို့၊ သေသကာယာပိ၊ ကြွင်းသော ကာယတို့သည်လည်း၊ နိစ္စသာဝတော၊ မြဲသောသဘော ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နဘိဇ္ဇတိ၊ မပြတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ အန္တေန္တာတေန္တာသိဇိဝေါ တိ၊ အန္တေန္တာတေန္တာသိဇိဝေါဟူသည်ကား၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အယံဇိဝေါ၊ ဤဇိဝိတိန္ဒြေသည်၊ သတ္တာဒိတိ၊ ဓားလက်နက်အစရှိသည်တို့ ဖြင့်၊ နိစ္စသာဝတော၊ မြဲသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နဘိဇ္ဇ တဗ္ဗော၊ မပြတ်အပ်၊ နဘိဇ္ဇတဗ္ဗော၊ မခွဲအပ်၊ အဋ္ဌံသောဂုဠပရိမဏ္ဍလောတိ၊ အဋ္ဌံသောဂုဠပရိမဏ္ဍလောဟူသည်ကား၊ သောပနဇိဝေါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ ၏အသက်ဇိဝိတိန္ဒြေသည်ကား၊ ကဒါစိ၊ ရံခါ၊ အဋ္ဌံသော၊ ရှစ်မြှောင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကဒါစိ၊ ရံခါ၊ ဂုဠပရိမဏ္ဍလော၊ အခဲအဝန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဇနာနံသတာပဉ္စာတိ၊ သောဇနာနံသတာပဉ္စ ဟူသည်ကား၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဘာဝပုတ္တော၊ ဖြစ်ခြင်းသို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စ သောဇန သတုဗ္ဗေဝေ၊ ယူဇနာငါးရာ အထက်သို့ တက်သ ဖြင့်မြင့် သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကောဇိဝံဆေတုမရဟတိတိ၊ ကောဇိဝံဆေတုမရ ဟတိဟူသည်ကား၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ နိဗ္ဗိကာရံ၊ တောက်ပြန်ခြင်းမရှိသော၊ ဇိဝံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေကို၊ ကောနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသော သူသည်၊ သတ္တာဒိတိ၊ ဓားအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဆိန္ဒိဝံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုက်အံ့နည်း၊ သော၊ ထိုဇိဝိတိန္ဒြေကို၊ ကေနမိ၊ တရံတယောဓာန်သောသူသည်၊ နဝိကောပ နေယျော၊ မဖျက်ဆီးစေနိုင်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ။

သုတ္တရဋ္ဌေတိ၊ သုတ္တရဋ္ဌေဟူသည်ကား၊ ဝေဠုတွာ၊ ရှစ်၍၊ ကတသုတ္တ
 ရဋ္ဌေ၊ ပြုအပ်သောချည်လုံးကို၊ ဝိတ္တတိ၊ ဝိတ္တဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗေဋ္ဌနဝ
 သေန၊ ဖြေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိတ္တေ၊ မစ်အပ်သည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗေ
 ဋ္ဌေန္တံပသာယတီတိ၊ နိဗ္ဗေဋ္ဌေန္တံ ပသာယတိ ဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗေတဝါ၊
 တောင်ထိပ်၌လည်းကောင်း၊ ရုက္ခရွေဝါ၊ သစ်ပင်အပျား၌လည်းကောင်း၊
 ဌတွာ၊ တည်၍၊ နိဗ္ဗေဋ္ဌိယမာနံ၊ ဖြေသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတ္တံ၊ မစ်အပ်သော၊ သုတ္တ
 ရဋ္ဌံ၊ ချည်လုံးသည်၊ နိဗ္ဗေဋ္ဌေန္တံမေဝ၊ ဖြေသောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်သလျှင်၊
 ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဧဝမေဝန္တိ၊ ဧဝမေဝဟူသည်ကား၊ တံသုတ္တရဋ္ဌံ၊ ထိုချည်
 လုံးကို၊ နိဗ္ဗေဋ္ဌိယမာနံ၊ ဖြေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဂစ္ဆတိယထာ၊ သွားသကဲ့
 သို့၊ သုတ္တေ၊ ချည်သည်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သည်ရှိသော်၊ နဂစ္ဆတိယထာ၊ မသွား
 သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ သောဇီဝေါ၊ ထိုသတ္တဝါ တို့၏
 အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်၊ မဟာကပ္ပိနော၊ မဟာကပ်တို့၏၊ ဂုဠာသီတိသတ
 သာယာနိ၊ ရှစ်သန်းလေးသိန်းတို့ ပတ်လုံးသာလျှင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရတ္တ
 ကာလမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ရှစ်သန်းလေးသိန်းတို့ ကာလပတ်လုံးသာ
 လျှင်၊ အတ္တဘာဝရဋ္ဌံ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသောအလုံးကို၊ နိဗ္ဗေဋ္ဌေန္တော၊
 ဖြေလျက်၊ ပသာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုမဟာကပ်၏ရှစ်သန်းလေးသိန်း
 တို့မှ၊ ဥန္တံ၊ အထက်၌၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ။

ဧဝမေဝစ သောဇီဝေါတိ၊ ဧဝမေဝစ သောဇီဝေါ ဟူသည်ကား၊
 ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဗုဒ္ဓိသော၊ ဟောကျွန်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 နိဝါသဂါမတော၊ နေရာရှာမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ တတော၊ ထိုမိမိနေရာ
 ရှာမှ၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ကေနပိဒေဝကရဏီယေန၊ တစုံတခု
 သောပြုငွယ်ကိစ္စဖြင့်၊ ပရိသတိယထာ၊ ဝင်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူ
 သာလျှင်၊ သောဇီဝေါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏ဇီဝိတိန္ဒြေသည်၊ ဣတောသရိရ
 တော၊ ဤကိုယ်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အညံ့အပရံ၊ တပါးသော၊ သရိရံ၊
 ကိုယ်သို့၊ နိယတိဝသေန၊ ဆောင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိသတိ၊ ဝင်၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဟေန္တန္တိ၊
 ဟေန္တိ ဟူသည်ကား၊ ကာယံ၊ ကိုယ်သို့။ ။

ဂူဠာသီတိတိ၊ ဂူဠာသီတိဟူသည်ကား၊ စတုရာသီတိ၊ ရှစ်သောင်းလေး
 ထောင်တို့သည်၊ မဟာကပ္ပိနောတိ၊ မဟာကပ္ပိနောဟူသည်ကား၊ မဟာ
 ကပ္ပိနံ၊ မဟာကပ်တို့၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမဟာကပ်၌၊ အနောသတ္တာဒိတော၊ အန
 ဝတတ်အစရှိသော၊ ဧကမ္ဘာ၊ တခုသော၊ မဟာသရာ၊ အိုင်ကြီးမှ၊ ဝသယ

သတေဝဿသတေ၊ အန္တရ်တရာအန္တရ်တရာ စေသောအခါ၌၊ ကုသဂ္ဂေန၊
သမန်းမြက်ဖျားဖြင့်၊ ဧကေကံ၊ တခုတခုသော၊ ဥဒကမိန္ဒု၊ ရေပေါက်ကို၊
နိဘရန္တေ၊ ထုတ်သည်ရှိသော်၊ ဣမိနာဥပက္ကမေန၊ ဤသို့သော လုံ့လဖြင့်၊
သတ္တက္ခတ္တု၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ တမိသရေ၊ ထိုအိုင်၌၊ နိရုဒကေ၊ ရေမရှိသည်၊
ဇာတေ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ ဧကော၊ တခုသော၊ မဟာကပ္ပေါနာမ၊ မဟာကပ်
မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ ဝေဠုပါနံ၊ ဤသို့
သဘောရှိကုန်သော၊ မဟာကပ္ပိနံ၊ မဟာကပ်တို့၏၊ စတုရာသိတိသတ
သဟဿာနံ၊ ရှစ်သန်းလေးသိန်း တို့သည်၊ သံသာရဿ၊ သံသာရာ၏၊
ပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတိ၊ ဆို၏၊ ယေဗာလာ
ယေစပဏ္ဍိတာတိ၊ ယေဗာလာယေစပဏ္ဍိတာဟူသည်ကား၊ ယေအန္ဓဗာ
လာစ၊ အကြင်လူရိုက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေစသပ္ပညာ၊ အကြင်
ပညာရှိသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိ၏၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံ
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သံသာရံ ခေပယိတွာနာတိ၊
သံသာရံခေပယိတွာနဟူသည်ကား၊ ယထာဂုတ္တကာလပရိစ္ဆေဒံ၊ အကြင်
အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောကာလအပိုင်းအခြားရှိသော၊ သံသာရံ၊ သံသာရာ
ကို၊ အပရာပရုပ္ပတ္တိဝသေန၊ အဘန်တလဲလဲဖြစ်သည်၏အစွမ်းအာ၊ ဖြင့်၊
ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ ဒုက္ခဿန္တိကရိဿရေတိ၊ ဒုက္ခဿန္တိကရိဿရေ
ဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခဿ၊ ဝဇ္ဇ်ဆင်းရဲ၏၊ ပရိယန္တိပရိယောသသနံ၊ အဆုံး
ကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့၊ ပဏ္ဍိတာဝိ၊ ပညာရှိသောသူတို့သည်လည်း၊
အန္တရာ၊ အကြား၌၊ သုဇ္ဈိတုံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်
ကုန်၊ ဗာလာပိ၊ ရိုက်သောသူတို့သည်လည်း၊ တတော၊ ထိုရှစ်သန်းလေး
သိန်းအတိုင်းအရှည်ထက်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်၊ နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တဿ၊ ထိုသူ၏၊ လဒ္ဓိ၊ အယူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မိတာနိသုခဒုက္ခာ
နိဒေါဏေဟိဝိဇ္ဇကေဟိစာတိ၊ မိတာနိသုခဒုက္ခာနိဒေါဏေဟိဝိဇ္ဇကေဟိစ
ဟူသည်ကား၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သုခဒုက္ခာနိနာမ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲတို့
မည်သည်တို့ကို၊ ဒေါဏေဟိဝိဇ္ဇကေဟိ၊ ဇလားချင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
မာနဘာဇနေဟိ၊ အိုးခွက် အစရှိသောထည့် စရာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
မိတာနိဝိယ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ယထာဂုတ္တကာလပရိစ္ဆေဒေန၊
အကြင် အကြင်ဆိုအပ် ခဲ့ပြီးသော မဟာကပ်တို့၏ ရှစ်သန်းလေး သိန်းအ
တိုင်းအရှည်ရှိသောကာလအပိုင်းအခြားဖြင့်၊ ပရိတ္တ မိတတ္တာ၊ လည်သည်
၏အဖြစ် ကြောင့်၊ ပစ္စေကဉ္စ၊ အသီးလည်း ဖြစ်သော၊ တေသံသတ္တာနံ၊

၅၃၀

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိသျှံ

ထိုသတ္တဝါတို့၏ နိယတိပရိဏာမ ဇာတာနိ၊ ဆောင်သဖြင့် ညွှတ်ခြင်း
 ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပရိဏာမိတာနိ၊ ညွှတ်ခြင်းတို့တည်း၊ တယိဒံတံဇ္ဇဒံ၊
 ထိုညွှတ်ခြင်းသည်၊ ကတမံ၊ အတယ်နည်း၊ ဇိနာသဗ္ဗိပဇာနာတိတိ၊ ဇိနာ
 သဗ္ဗိပဇာနာတိဟူသည်ကား၊ ဇိနာသမိယံ၊ ဇိနာတံ၊ ဗြဟ္မော၊ တည်သော
 သူသည်၊ ကေဝလံ၊ အလုံးစုံကို၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ကသ္မာ၊
 အတယ်ကြောင့်၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိသနည်း၊ သံသာရဿ၊
 သံသရာကို၊ အတိတ္တမိတတ္ထာ၊ လွန်မြောက်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဇာ
 နာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဣတရာ၊ ဇိနာတံတည်သောပညာရှိမှတပါး
 သော၊ သမ္မုဇ္ဈာ၊ တွေဝေသော၊ အယံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ သံသာရေပန၊
 သံသရာ၌ကား၊ ပရိတ္တမတိ၊ လည်၏။ ။

ဇေဒိဗ္ဗိပုရေ အာသိန္နိ၊ ဇေဒိဗ္ဗိပုရေအာသိ ဟူသည်ကား၊ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်၊ ယထာဝုတ္တနုတ္တိကဒိဗ္ဗိကော၊
 အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နုတ္တိကအယူရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ပြီ၊ သမ္မုဇ္ဈာ မောဟပါရတောတိ၊ သမ္မုဇ္ဈာမောဟပါရတော ဟူသည်
 ကား၊ ယထာဝုတ္တယ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သော၊ ဒိဗ္ဗိယဿ၊ အယူ၏၊
 ဟေတုဘူတေန၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သမ္မောဟေန၊ ပြင်းစွာတွေဝေ
 ခြင်းဖြင့်၊ သမ္မုဇ္ဈာ၊ ပြင်းစွာတွေဝေသည်၊ တံသဟဇာတေန၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဗ္ဗိ
 နှင့်တကွဖြစ်သော၊ တေနမောဟေန၊ ထိုမောဟသည်၊ ပါရတောပနိန္ဒာဒိ
 တကုသလ ဗီဇော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ကုသိုလ်တည်းဟူသော မျိုးစေ့ရှိ
 သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။

ဇေ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပ္ပန္နပါပဒိဗ္ဗိ၊ ဖြစ်သော
 မကောင်းသောအယူကိုလည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုမကောင်းသောအယူ
 ၏ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံ
 ကို လည်းကောင်း၊ ဒေသေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္တနာ၊
 မိမိသည်၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုဘဝိတဗ္ဗံ၊ ခံစားအပ်သော၊ တဿ၊
 ထိုမကောင်းမှုကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးကို၊ ဒေသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဩရံ
 မေဆဟိမသေဟိတိအာဒိ၊ ဩရံမေဆဟိမသေဟိတိသို့ အစရှိသော
 ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝဿာနိသတသဟဿာနိတိ၊ ဝဿာနိသတသ
 ဟဿာနိဟူသည်ကား၊ ဝဿာနံ၊ နှစ်တို့၏၊ သတသဟဿာနိ၊ တသိန်း
 တို့ကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနသေသော၊ စကားကြွင်း

ကို၊ မက္ခိဝိတဗ္ဗော၊ ထည့်အပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဇေတံ၊ ဤဝဿာနိ
 သတ သဟဿာနိဟူသော ပုဒ်သည်၊ ဘုဒ္ဓတ္ထေ၊ သတ္တဝါအနက်၌၊ ပစ္စတ္တ
 ဝစနံ၊ ပဌမာဝိဘတ်သက်သောပုဒ်တည်း၊ ဝသေသသတသဟဿေသု၊
 အနှစ်တသိန်းတို့သည်၊ ဝိတိဝတ္ထေသု၊ လွန်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဗောသေသ သုယျတိတာဝဒေ
 တိ၊ ဗောသေသ သုယျတိတာဝဒေ ဟူသည်ကား၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊
 ဧတ္ထေကော၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိသော၊ ကာလော၊ အခါသည်၊ အတိတ္ထ
 န္တော၊ လွန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝဒေဝတထိ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊
 မာရိသာ၊ အချင်းတို့၊ ဣမ၊ ဤအဝိပိဇရဲကြီး၌၊ ပစ္စန္ဒာနံ၊ ခံရကုန်သော၊ ဝေါ၊
 သင်တို့အား၊ ဝဿသတသဟဿပရိမာဏော၊ အနှစ်တသိန်းအတိုင်းအ
 ရှည်ရှိသော၊ ကာလော၊ အခါသည်၊ အတိတော၊ လွန်ပြီ၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊
 တထိ၊ နိရယေ၊ ထိုငရဲ၌၊ သဒ္ဓေါ၊ အသံကို၊ သုယျတိ၊ ကြားအပ်၏၊ လက္ခော
 ဇေသောမဟာရာဇ သတတာဝဝဿ ကောဋိယောတိ၊ လက္ခောဇေသောမ
 ဟာရာဇ သတတာဝ ဝဿကောဋိယော ဟူသည်ကား၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ သတကောဋ္ဌာသဝဿကောဋိယော၊ နှစ်တို့၏ကုဋေတသိန်းအ
 တိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောအတို့တို့သည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စန္ဒာနံ၊ ခံရကုန်
 သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အာယုနော၊ အသက်၏။ ဇေသောလက္ခော
 ဇေသောပရိစ္ဆေဒေါ၊ ဤအပိုင်းအခြားတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒသဒသကံ၊ ဆယ်ခုတို့၏တဆယ်သည်၊ သတံနာမ၊ တရာ
 မည်၏၊ ဒသသတာနိ၊ ဆယ်ရာတို့သည်၊ သဟဿံနာမ၊ တထောင်မည်၏၊
 ဒသဒသ သဟဿာနိ၊ ဆယ်သောင်း တို့သည်၊ သတသဟဿံ နာမ၊
 တသိန်းမည်၏၊ သတသတသဟဿာနိ၊ သိန်းတရာတို့သည်၊ ကောဋိနာ
 မ၊ ကောဋိမည်၏၊ တာသံကောဋိနံ၊ ထိုကောဋိတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ သတသဟဿဝဿာနိ၊ အနှစ်တသိန်းတို့သည်၊ ကောဋိယော၊ ကော
 ဋိမည်ကုန်၏၊ သတတာဝါဝဿကောဋိယော၊ နှစ်တို့၏ကုဋေတသိန်းအ
 တိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောအတို့တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သာစခေါ၊ ထိုကု
 ဋေတို့ကိုလည်း၊ နေရယိကာနံယေဝ၊ ငရဲသူတို့၏သာလျှင်၊ ဝဿဂဏာနာ
 ဝသေန၊ နှစ်ကိုရေတွက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်
 ၏၊ မနုဿာနံဝါ၊ လူတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဒေဝါနံဝါ၊ နတ်တို့၏လည်း
 ကောင်း၊ ဝဿဂဏာနာဝသေန၊ နှစ်ကိုရေတွက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊

နဝေဒိတဗ္ဗာ၊ မသိအပ်ကုန်၊ တောဒိသာနိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော၊
 အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝဿကောမိသတသဟဿာနိ၊ နှစ်ဘို့၏
 ကုဋေတသိန်းတို့သည်၊ နေရပိကာနံ၊ ငရဲသူတို့၏၊ အာယု၊ အသက်မည်၏၊
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ကောမိသတသဟဿာနိနိရယေပစ္စရေဇနာတိ၊ ကော
 မိသတသဟဿာနိနိရယေပစ္စရေဇနာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ ပန၊ အဘို့တ
 ပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယာဒိလေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ပါပေန၊ မကောင်း
 မှုကံဖြင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိရယေသု၊ ငရဲတို့၌၊ ပဉ္စန္ဒိ၊
 ခံရကုန်၏၊ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို၊ နိဂမနဝသေန၊ နိဂုံး၏အတွင်းအားဖြင့်၊
 ဒဿတု၊ ပြခြင်းငှါ၊ မိစ္ဆာဒိဗ္ဗစဒုသိလာယေစာရိယုပဝါဒိနောတိ၊ မိစ္ဆာ
 ဒိဗ္ဗစဒုသိလာယေစာရိ ယုပဝါဒိနောဟူ၍၊ ဂတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝေဒိ
 သန္တိ၊ ဝေဒိသံဟူသည်ကား၊ အနုဘဝိသံ၊ ခံစားရလတ္တံ့၊ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အနုဘဝိတဗ္ဗံ၊
 ခံစားအပ်လတ္တံ့သော၊ ပါပဖလံ၊ မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးကို၊ ဒဿတွာ၊
 ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေ၊ သင်၏၊ ကေနဗြဟ္မစရိယေန၊ အဘယ်သို့
 သောမြတ်သောအကျင့်ကြောင့်၊ အယံအာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့သောတန်ခိုး
 အာနုဘော်သည်၊ တဝ၊ သင်အား၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ရညာ၊ ပိင်္ဂလမင်းသည်၊ ပုစ္ဆိတမတ္ထံ၊ မေးအပ်သော အနက်ကို၊ အာ
 စိက္ခိတွာ၊ ပြောကြား၍၊ တံ၊ ထိုပိင်္ဂလမင်းကို၊ သရဏောသုစ၊ သရဏဂုံတို့၌
 လည်းကောင်း၊ ဘိလေသုစ၊ ဘိလတို့၌လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာပေတုကာ
 မော၊ တည်စေခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံသုဏောဟိမဟာရာဇာတိအာ
 နိ၊ တံသုဏောဟိမဟာရာဇဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဘိလေဥပေါသထေရတဘတိ၊ ဘိလေဥပေါသထေရ
 တာဟူသည်ကား၊ နိစ္စဘိလေသုစ၊ နိစ္စဘိလတို့၌လည်းကောင်း၊ ဥပေါသ
 ထဘိလေသုစ၊ ဥပေါသထဘိလတို့၌လည်းကောင်း၊ အဘိရတာ၊ အလွန်
 မွေ့လျော်၏၊ အဒါတိ၊ အဒါဟူသည်ကား၊ အဒါတိ၊ ပေးလှူပြီး၊ ။
 တံဓမ္မန္တိ၊ တံဓမ္မဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ တံမဂ္ဂဉ္စ
 ထိုမဂ်သို့လည်းကောင်း၊ အမတပဒဉ္စ၊ သေခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့လည်း
 ကောင်း၊ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပေတေန၊ ပြိတ္တာသည်၊ သရဏောသုစ၊ သရဏဂုံတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ ဘိလေသုစ၊ ဘိလတို့၌လည်းကောင်း၊ သမာဒဝိတော၊ ဆောက်
 တည်စေအပ်သော၊ ရာဇာ၊ ပိင်္ဂလမင်းသည်၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညို

သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တေန၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ကတံ၊
ပြုအပ်သော၊ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကိတ္တေတွာ၊
ကြား၍၊ သရဏာဒိသု၊ သရဏာဂုံအစရှိသည်တို့၌၊ ပတိဋ္ဌဟန္တော၊ တည်
သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တကာမောတိအာဒိကာ၊ အတ္တကာမော ဤသို့အစရှိကုန်
သော၊ တိဿောဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂဟိတာယ၊ ယူအပ်သော၊ ပါပိကာယ၊ ယုတ်မာသော၊
ဒိဋ္ဌိယာ၊ မိစ္ဆာအယူကို၊ ပဋိနိဿဋ္ဌဘာဝံ၊ စွန့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာ
သေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဩဇုဏာမိတိဂါထံ၊ ဩဇုဏာမိအစရှိသော
ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဩဇုဏာမိမဟာဝါတေ
တိ၊ ဩဇုဏာမိမဟာဝါတေဟူသည်ကား၊ မဟန္တေ၊ ပြင်းစွာသော၊ ဝါတေ၊
လေသည်၊ ဝါယန္တေ၊ လာသည်ရှိသော်၊ တုသံ၊ ဖွဲ့ပြာကို၊ ဩဇုဏတိဝိယ၊
လွှင့်သကဲ့သို့၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ တံဒိဋ္ဌိ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကို၊ ယက္ခ၊
နတ်သား၊ တဝ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဓမ္မဒေသနာဝါတေ၊ တရားဟောခြင်း
တည်းဟူသောလေ၌၊ ဩဇုဏာမိ၊ ဩနိန္ဒုနာမိ၊ လွှင့်၏၊ နဒိယာဝါသိဗ္ဗာဂါ
မိယာတိ၊ နဒိယာဝါသိဗ္ဗာဂါမိယာ ဟူသည်ကား၊ သိဗ္ဗသော တာယ၊
လျှင်သောအယာဉ်ရှိသော၊ မဟာနဒိယာဝါ၊ မြစ်ကြီး၌လည်း၊ တိဏကဋ္ဌ
ပဏ္ဏကသဋ္ဌံ၊ မြက်ပေါင်းသစ်ရွက်ကို၊ ပဝါဟေတိဝိယ၊ ရှောသကဲ့သို့၊
ပါပိကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာအယူကို၊ ပဝါဟေမိ၊ ရှော၏၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အမိပ္ပါယော၊ အမိပ္ပါယ်တည်း၊ ဝမာမိပါပိကံဒိဋ္ဌိန္တိ၊ ဝမာမိ
ပါပိကံဒိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏၊ မနောရုခဂတံ၊ စိတ်တည်းဟူသောခံ
တွင်းသို့ရောက်သော၊ ပါပိကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာအယူကို၊ ဥဇ္ဈိန္တယာမိ
ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြုလို
သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓါနံ သာသနေရတောတိ၊ ဗုဒ္ဓါနံ သာသနေရတောဟူ၍၊ အာဟ
ဆိုပြီး၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ အမတာဝဟေ၊
နိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်တတ်သော၊ ဘဂဝန္တောနံ၊ တုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ
တော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်
၌၊ ရတောအဘိရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဒိဋ္ဌိသင်္ခါတံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟုဆိုအပ်သော၊ တံဝိသံ၊ ထိုအဆိပ်ကို၊ ဝမာမိ၊
အနံ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊
ဣဒံဝတွာနာတိ၊ ဣဒံဝတွာနဟူသော၊ ဩသာနဂါထာ၊ အဆုံးဂါထာကို၊
သင်္ဂီတိကာရေဟိ၊ သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ ဌပိတာ၊ ထားအပ်၏၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပါမောက္ခောတိ၊ ပါမောက္ခောဟူသည်ကား၊ ပါဠိနိဒါသ
 ဘိမုခေါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ရှေးရှုသည်။ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ရထမာရုဟိတိ၊ ရထ
 မာရုဟိဟူသည်ကား၊ ဂမနသန္တံ၊ သွားခြင်းငှါစီရင်အပ်သော၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ရာဇရထံ၊ မင်းရထားသို့၊ အဘိရုဟိ၊ တက်စီး၏၊ အာရုပ္ပ၊ တက်စီး
 ၍၊ ယက္ခာနုဘဝေန၊ နတ်၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ တံဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ့၌သာ
 လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ရာဇဘဝနံ၊ နန်းတော်
 သို့၊ ပါရိသိ၊ ဝင်၏၊ သော၊ ထိုဝိဂ်လမင်းသည်၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမ
 ယေန၊ အခါ၌၊ ဣမံပဝတ္ထိံ၊ ဤပြိတ္တာ၏အကြောင်းကို၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့
 အား၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ထေရာနံ၊
 မထေရ်ကြီးတို့အား၊ အရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက် ကြကုန်၏၊ ထေရာ၊
 မထေရ်ကြီးတို့သည်၊ တတိယသင်္ဂဟံ၊ တတိယသင်္ဂါယနာသို့၊ အာရောပေ
 သုံ၊ တင်စေကုန်၏။ နန္ဒကပေတဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုနာ၊ နန္ဒကပေတဝတ္ထု၊ အဖွင့်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၄-မဟာဝဂ်-၄-ရေဝတိပေတဝတ္ထု။

ဥဋ္ဌဟိရေဝတေသုပါပဓမ္မေတိဣဒံ၊ ဥဋ္ဌဟိရေဝတေသုပါပဓမ္မေဟူ
 သောဤဝတ္ထုသည်၊ ရေဝတိပေတဝတ္ထု၊ ရေဝတိပေတဝတ္ထုတည်း၊ တံ၊
 ထိုရေဝတိ ပေတဝတ္ထုသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ရေဝတိဝိမာန
 ဝတ္ထုနာ၊ ရေဝတိဝိမာနဝတ္ထုနှင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗိသေသံ၊
 အထူးမရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤရေဝတိပေတဝတ္ထု၌၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိ
 ယဉ္စ၊ အကြောင်း၌ဖြစ်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဂါထာသုစ၊ ဂါထာတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကား
 ကို၊ ပရမတ္ထဒိပနိယံ၊ ပရမတ္ထဒိပနိအမည်ရှိသော၊ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုနာယံ၊
 ဝိမာနဝတ္ထုအဖွင့်၌၊ ဝတ္ထုနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤရေဝတိပေတဝတ္ထုကို၊ နန္ဒ
 ယသ္မာ၊ နန္ဒယအမည်ရှိသော၊ ဒေဝဝုတ္တယ၊ နတ်သား၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဝိမာနဝတ္ထုပါဠိယံ၊ ဝိမာနဝတ္ထုပါဠိတော်၌၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂါယနာ
 သို့၊ အာရောပိတံ၊ တင်အပ်၏၊ တဗ္ဗိ၊ ထိုနန္ဒယနတ်သား၏ ဝိမာနဝတ္ထုကို
 လည်း၊ ရေဝတိပဋိပစ္စာယ၊ ရေဝတိနှင့်စပ်သော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာ၏၊ ဝသေ
 န၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ရေဝတိပေတဝတ္ထု၌၊ ရေဝတိပေတဝတ္ထုဟူ၍၊ ပေတ

၄-မဟာဝဂ်-၄-ရေဝတိပေတဝတ္ထု၊

၅၄၃

ဝတ္ထုပါဠိယဗ္ဗိ၊ ပေတဝတ္ထု ပါဠိတော်၌လည်း၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂါယနာသ္မိ၊
အာရောဂိတံ၊ တင်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗိ၊ မှတ်အပ်၏။ ရေဝတိ
ပေတဝတ္ထုဝတ္ထုနာ၊ ရေဝတိပေတဝတ္ထု အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ၊

၄-မဟာဝဂ်-၅-ဥစ္ဆုပေတဝတ္ထု။

ဣဒံမမဥစ္ဆုဝနံမဟန္တန္တိဣဒံ၊ ဣဒံမမဥစ္ဆုဝနံမဟန္တဟူသောဤဝတ္ထု
သည်၊ ဥစ္ဆုပေတဝတ္ထု၊ ဥစ္ဆုပေတဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ထိုဥစ္ဆုပေတ
ဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ တဂဝတိ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်
မူသည်ရှိသော်၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျား
သည်၊ ဥစ္ဆုကလာပံ၊ ကြံစည်းကို၊ ခန္ဓေ၊ ပခုံး၌၊ ကတွာ၊ ထားသည်ကိုပြု
၍၊ ဧကံ၊ တချောင်းသော၊ ဥစ္ဆု၊ ကြံကို၊ ခါဒန္တော၊ ခဲလျက်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ သီလဝ၊ သီလရှိသော၊
ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာ
သည်၊ ဗာလဒါရကေန၊ မိုက်သောသူငယ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တဿ၊ ထို
ကြံကိုထမ်းလာသော ယောက်ျား၏၊ ဝိဗ္ဗိတော၊ နောက်မှ၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊
ဒါရကော၊ သူငယ်သည်၊ ဥစ္ဆု၊ ကြံကို၊ ပဿိတွာ၊ မြင်၍၊ ဥစ္ဆု၊ ကြံကို၊
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒေဟိ၊ ပေးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရောဓတိ၊ ပို၏၊ ဥပါ
သကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ပရောဓန္တေ၊ ပိုသော၊ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို၊
ဗိသု၊ မြင်၍၊ တံပုရိသံ၊ ထိုယောက်ျားကို၊ သင်္ဃန္တော၊ ခြီးမြှောက်လျက်၊
တေန၊ ထိုယောက်ျားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အလ္လောပသလ္လောပံ၊ အလ္လောပသလ္လော
ပကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သောပနပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်ကား၊ တေန၊
ထိုဥပါသကာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောစကားကို၊ နအာလ
ပတိ၊ စကားမဆို၊ ဝိဗ္ဗိတော၊ နောက်မှ၊ ဂစ္ဆတိ၊ လိုက်သောဥပါသကာ
သည်၊ ဒေါသေန၊ အမြက်ထွက်သဖြင့်၊ ဒါရကဿ၊ သူငယ်အား၊ ဥစ္ဆု၊
ခဏ္ဍိ၊ ကြံပိုင်းကိုလည်း၊ နာဒါသိ၊ မပေး၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊
ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြု၍၊ အယံဒါရကော၊ ဤသူငယ်သည်၊
အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ရောဓတိ၊ ပိုကြွေး၏၊ ဣမဿ၊ ဤသူငယ်အား၊
ဧကံ၊ တချောင်းသော၊ ဥစ္ဆု၊ ခဏ္ဍိ၊ ကြံပိုင်းကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

၅၄၄ ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

အာဟာ၊ မိတ္တိ၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ သောပုရိသော၊ ထိုကြံ
ထမ်းလာသောယောက်ျားသည်၊ အပသာရေန္တော၊ မောင်းမဲ့လျက်၊ ပဋိ
ဟတမိတ္တံ၊ ခိုက်တိုက်သောစိတ်ရှိသည်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အနာ
ဓရဝသေန၊ မရှိသေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကေ၊ တခုသော၊ ဥစ္ဆယဋ္ဌိ၊
ကြံချောင်းကို၊ ဝိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှ၊ ဝိပိ၊ ပစ်၏၊ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊
အပရေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊
စိရပဘာဝိတဿ၊ ကြာရှည်မြင့်စွာထုံအပ်သော၊ လောဘဿ၊ လောဘ၏၊
ဖလေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ ပေတေသု၊ ပြိတ္တာဘုံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊
ထိုယောက်ျားအား၊ ကမ္မသရိက္ခကံ၊ ကံနှင့်တူသော၊ ဖလံနာမ၊ အကျိုးမည်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌကရိသမတ္တံ၊ ရှစ်ပယ်မျှသော၊
ဌာနံ၊ အရပ်ကို၊ အဝတ္ထရန္တံ၊ လွှမ်းမိုးလျက်၊ အဉ္စနဝဏ္ဏံ၊ မျက်စင်းအဆင်း
ရှိသော၊ မုသလဇဏ္ဍပရိမာဏေယိ၊ ကြည်ပွေ့အဘိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊
ဥစ္ဆယံ၊ ကြံတို့ဖြင့်၊ စာနသဉ္စန္ဒံ၊ ကခဲနက်ဖုံးလွှမ်းသော၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာ
သော၊ ဥစ္ဆယံ၊ ကြံတောသည်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊
ခါဒိတုကာမတာယ၊ ခဲခြင်းငှါအလိုရှိသဖြင့်၊ ဥစ္ဆယံ၊ ကြံကို၊ ဂဟေဿာမိ
တိ၊ ယူအံ့ဟူ၍၊ ဥပဂတမတ္တေ၊ ကပ်ခါမျှ၌၊ တံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ ဥစ္ဆယံ၊ ကြံတို့
သည်၊ အဘိဟနန္တိ၊ ရှေးရှုထိခိုက်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ တေန၊
ထိုထိခိုက်ခြင်းကြောင့်၊ မုန္တိတော၊ တွေဝေသည်ဖြစ်၍၊ ပပတိ၊ လည်း၏၊
☞ အသ၊ ထိုနောင်မှ၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊
အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ။
စွမ်းအလို့ငှါ၊ ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွသွားသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအ
ကြား၌၊ တံပေတံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ သော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊
ထေရံ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို၊ ဗိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊
ကဘကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သောကံကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပုညဖလံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးဖြစ်သော၊ အနုပ္ပကံ၊
များသော၊ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်စွာသော၊ ဣဒံဥစ္ဆယံ၊ ဤကြံတောသည်၊
မမ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ တံဥစ္ဆယံ၊ ထိုကြံတောသည်၊ ဣဒါနံ၊
ယခုအခါ၌၊ မေ၊ တပည့်တော်၏၊ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသို့၊ နဇေတိ၊
မရောက်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာပိက္ခ၊ ဖြေကြားတော်မူလော၊ အယံဝိ
ပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိဿကမ္မဿ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောကံ
၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သွာဟံသောအဟံ၊

ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ကိဉ္စိ၊ တရံတရံသောကြံကို၊ ပရိသုတ္တိဝံ၊ သုံးဆောင်
 ခြင်း၌၊ ဝါယမာဒိစ၊ လုံ့လကိုလည်းပြု၏၊ ပရိသက္ကာမိစ၊ ပယောဂကိုလည်း
 ပြု၏၊ တေနဥစ္ဆုပ္ပနေန၊ ထိုကြံတောသည်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဝိဟညာ
 မိစ၊ နှိပ်လည်းနှိပ်စက်၏၊ ဥစ္ဆုပ္ပတ္တေဟိ၊ သန်လျက်လွှားနှင့်တူကုန်သော
 ကြံရှက်တို့သည်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ခစ္ဆာမိကန္တိယာမိစ၊ ဖြတ်လည်း
 ဖြတ်၏၊ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဗဟိန္ဒတယာမော၊ ဖြတ်သော
 အားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကပဏော၊ ပြင်းစွာဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊
 လာလပါမိ၊ အလွန်မြည်တမ်းရ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ အာစိက္ခ၊ ကြား
 တော်မူလော၊ အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိဿကမ္မဿ၊ အဘယ်သို့
 သဘောရှိသောကံ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊
 အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ဝိဇာတောဝိဇာတောဝေ၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်
 ၍သာလျှင်၊ ဆမာယံ၊ မြေ၌၊ ပရိပတာမိ၊ လည်း၏၊ စာမ္မေ၊ ပူသောကျည်း
 ကုန်းခင်း၌၊ ဝါရိစရောဝမန္တောဝိယ၊ ငါးကဲ့သို့၊ ပရိဝတ္တာမိပရိတ္တမာမိ၊ ချာ
 ချာလည်၏၊ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှလျှင်၊ မေ၊ တပည့်တော်၏၊ အဿုကာ၊
 မျက်ရည်တို့သည်၊ နိဂ္ဂလန္တိ၊ ယိုစီးကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ အာစိက္ခ၊
 ကြားတော်မူလော၊ အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိဿကမ္မဿ၊
 အဘယ်သို့ သဘောရှိသောကံ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်တုရား၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ဘာတောစ၊ ဘာလောင်သည်
 လည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိလန္တောစ၊ ပင်ပန်းသည်လည်း၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပါသိ
 တောစ၊ ရေမွတ်သည်လည်း၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ သန္တသိတောစ၊ နှုတ်ခင်းလည်
 ချောင်း၊ အာစပ်ခြောက်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အလွန်မွတ်သိပ်သည်
 လည်း၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ သာတံ၊ သာယာအပ်သည်
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ နိဝိဇ္ဇေ၊ မရ၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်။
 တေမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ တံ၊ အရှင်တုရားကို၊ အဟံ၊ တပည့်တော်
 သည်၊ ဝုစ္ဆာမိ၊ မေးလျှောက်ပါ၏၊ ကထံကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့
 သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဥစ္ဆုပ္ပံ၊ ကြံသို့၊ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို၊ လဘော
 ယျံ၊ ရပါအံ့နည်း၊ ဘောဝုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ ဝုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊
 အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကထံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ တံတုဝံ၊ သင်ကို၊
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ အကာသိ၊ ပြုဘူး၏၊ ပုရိမာယဇာတိယာ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မနုဿတူ
 တော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ယေန ကာရဏေန၊ အကြင်အ
 ကြောင်းဖြင့်၊ အကာသိ၊ ပြုဘူး၏၊ တေမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဟာ၊

၅၄၆ ပေတဝိတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ

ငါသည်လည်း၊ ဝဒါမိ၊ ဆိုအံ့။ တွဉ္ဇ၊ သင်သည်လည်း၊ သုတွာန၊ နာ၍၊ တေ
မတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝိဇာန၊ သိလော၊ ၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊
ရှေးဘဝ၌၊ ဥစ္ဆု၊ ကြံကို၊ ခါဒမာနော၊ ခဲလျက်၊ ပယာတော၊ သွားသည်၊
အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုရိသောစ၊ ဥပါသကာဖြစ်သော ယောကျ်ားတယောက်
သည်လည်း၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိဗ္ဗိတော၊ နောက်မှ၊ အန္ဓာဂန္ထိ၊ အနုအာဂန္ထိ၊
လိုက်၏၊ သောစ၊ ထိုဥပါသကာဖြစ်သောယောကျ်ားသည်လည်း၊ တံ၊
သင့်ကို၊ ပစ္စာသန္တော၊ ပစ္စာသိ သန္တော၊ တောင့် တလျက်၊ ကထေသိ၊
ပြောဆို၏၊ တဿ၊ ထိုဥပါသကာဖြစ်သောယောကျ်ားအား၊ တုဝံ၊ သင်
သည်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောစကားကိုမျှ၊ နအာလဝိတ္ထု၊ မပြောဆို၊ ၊

သောစ၊ ထိုဥပါသကာဖြစ်သော ယောကျ်ားသည်လည်း၊ အတဏန္တံ၊
မပြောမဆိုသော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အာယာစိ၊ တောင်ပန်၏၊ အယျ၊ အရှင်
ယောကျ်ား၊ ဥစ္ဆု၊ တဆစ်မျှသောကြံကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးပါသော၊ ဣတိစ၊ ဤသို့
လည်း၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ တဿ၊ ထိုဥပါသကာ
အား၊ ဝိဗ္ဗိတော၊ နောက်ပြန်၊ ဥစ္ဆု၊ ကြံတချောင်းကို၊ အဒိသိ၊ ပေး၏၊ တေ၊
ဤကြံတချောင်းကိုပေးခြင်းသည်၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏၊ ဝိပါကော၊
အကျိုးတည်း၊ တောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ ဣဗ္ဗံ၊ ငါတို့ကံတွန်း၏၊
တွံ၊ သင်သည်၊ ဂန္တိာန၊ သွား၍၊ ဝိဗ္ဗိတော၊ နောက်ပြန်၊ ဥစ္ဆု၊ ကြံကို၊ ဂဏှေ
ယျာသိ၊ ယူလေလော၊ ဂဟေတွာန၊ ယူပြီး၍၊ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုအတိုင်း၊
တံ၊ ထိုကြံကို၊ ခါဒသု၊ ခဲလော၊ တေနေဝ၊ ထိုခဲသဖြင့်လျှင်၊ တွံ၊ သင်သည်၊
အတ္တမနော၊ မိမိစိတ်ဟုဆိုအပ်သောကောင်းသောစိတ်ရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဟဋ္ဌောစ၊ ရှင်သန်းသောစိတ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဥဒဂ္ဂေါစ၊
ဝိတိဖြင့်တက်ကြွသောစိတ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ပမောဒိတောစ၊ ဝမ်း
မြောက်သည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သောပေတော၊
ထိုပြိတ္တာသည်၊ ဂန္တိာန၊ ကြံတောသို့သွား၍၊ ဝိဗ္ဗိတော၊ နောက်ပြန်၊ ဥစ္ဆု၊
ကြံကို၊ အပ္ပဟေသိ၊ ယူ၏၊ ဂဟေတွာန၊ ယူပြီး၍၊ တံ၊ ထိုကြံကို၊ ယာဝဒတ္ထံ၊
အလိုရှိတိုင်း၊ ခါဒိ၊ ခဲ၏၊ တေနေဝ၊ ထိုသို့ခဲခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ သော၊
ထိုပြိတ္တာသည်၊ အတ္တမနော၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသည် လည်းကောင်း၊
ဟဋ္ဌောစ၊ ရှင်သန်းသောစိတ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဥဒဂ္ဂေါစ၊ ဝိတိဖြင့်
တက်ကြွသောစိတ်ရှိသည် လည်းကောင်း၊ ပမောဒိတောစ၊ အလွန်ဝမ်း
မြောက်သောစိတ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပေတာဒိဟိ၊ ပြိတ္တာအစရှိသောသူတို့သည်၊ ဂတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ကိဿာတိ၊ ကိဿဟူသည်ကား၊ ကိဒိဿဿ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဝိဟညာမိတိ၊ ဝိဟညာမိဟူသည်ကား၊ ဝိစာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇာမိ၊ ရောက်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိဟညာမိတိ၊ ဝိဟညာမိဟူသည်ကား၊ ဝိဗာမိယာမိ၊ နှိပ်စက်၏၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇိယာမိ၊ နှိပ်စက်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ခဇ္ဇာမိတိ၊ ခဇ္ဇာမိဟူသည်ကား၊ ခါဒိယာမိ၊ ခဲ၏၊ အသိပတ္တသဒိသေဟိ၊ သန်လျက်ရှက်နှင့်တူကုန်သော၊ နိသိတေဟိ၊ သွေးအပ်ကုန်သောသန်လျက်တို့ဖြင့်၊ ခါဒန္တေဟိဝိယ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဥစ္ဆုပတ္တေဟိ၊ ကြံရွက်တို့ဖြင့်၊ ကန္တိယာမိ၊ ငင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါယမာမိတိ၊ ဝါယမာမိဟူသည်ကား၊ ဥစ္ဆု၊ ကြံကို၊ ခါဒိတုံ၊ ခဲခြင်းငှါ၊ ဝါယာမံ၊ လုံးလကို၊ ကရောမိ၊ ပြု၏၊ ပရိသက္ကာမိတိ၊ ပရိသက္ကာမိဟူသည်ကား၊ ပယောဂံ၊ လုံးလပယောဂကို၊ ကရောမိ၊ ပြု၏၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုန္တိ၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံဟူသည်ကား၊ ဥစ္ဆု၊ ရသံ၊ ကြံရည်ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဥစ္ဆု၊ ကြံကို၊ ခါဒိတုံ၊ ခဲခြင်းငှါ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဆိန္ဒတထာမောတိ၊ ဆိန္ဒတထာမောဟူသည်ကား၊ ဆိန္ဒသဘာဝေါ၊ ပြတ်သောသဘောရှိသည်၊ ဥပစ္ဆိန္ဒထာမော၊ ပြတ်သောအားရှိသည်၊ ပရိက္ခိဏဗလော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှကုန်သောအားရှိသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကပဏာလာလပါမိတိ၊ ကပဏာလာလပါမိဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ အန္တိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ အဘိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝိလပါမိ၊ မြည်တမ်းရ၏။

ဝိစာတောတိ၊ ဝိစာတောဟူသည်ကား၊ ဝိစာတဝါ၊ ပင်ပန်းခြင်းရှိသည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိဟတဗလော၊ ကင်းသောအားရှိသည်၊ ပရိပတာမိဆာမာယန္တိ၊ ပရိပတာမိဆာမာယံ ဟူသည်ကား၊ ဌာတုံ၊ ရပ်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပတာမိ၊ လည်း၏၊ ပရိဝတ္တာမိပရိန္ဒမာမိ၊ ချာချာလည်၏၊ ဝါရိစရောဝါတိ၊ ဝါရိစရောဝဟူသည်ကား၊ မစ္ဆောဝိယ၊ ငါကဲ့သို့၊ စာမ္ပေယိ၊ စာမ္ပေဟူသည်ကား၊ စာမ္ပသန္တက္ကော၊ ပူသော၊ ထလေ၊ ကျဉ်းကုန်း၌၊ သန္တသိတောတိ၊ သန္တသိတောဟူသည်ကား၊ ဩဠကဗ္ဗတာလူနံ၊ နှုတ်ခမ်းလည်ချောင်းအစောက်တို့၏၊ သေသပ္ပတ္တိယာ၊ ခြောက်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သုဗ္ဗတသိ

၅၄၀

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

တော၊ အလွန်မွတ်သိပ်သည်။ သာကသုခန္တိ။ သာတသုခံဟူသည်ကား။ သာတဘူတံ၊ သာယာအပ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ နိဝိဇ္ဇေတိ၊ နိဝိဇ္ဇေဟူသည်ကား၊ နလသာမိ၊ မရ၊ တံတုဝံ၊ သင်သည်။ ဝိစာနာတိ၊ သိလေလော။ ပယောတောတိ၊ ပယောတောဟူသည်။ ဂန္တု၊ သွားခြင်း၊ ဌ၊ အာရုံ၊ အားထုတ်၏။ အနာဂန္တိတိ၊ အနာဂန္တိဟူသည်ကား၊ အနုဗ္ဗိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ပစ္စာသန္တောတိ၊ ပစ္စာသန္တောဟူသည်ကား၊ ပစ္စာသိသမာနေ၊ တောင့်တလျက်။ တသေတံကမ္မဿာတိတ္ထေ၊ တသေတံကမ္မဿဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဧတန္တိ၊ ဧတံဟူသောဝုဒ်သည်။ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှတည်း။ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။ ။

ဝိဗ္ဗိတော ဂဏှေယျာသိတိ၊ ဝိဗ္ဗိတော ဂဏှေယျာသိ ဟူသည်ကား။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဝိဗ္ဗိပသောနေဝ၊ နောက်နံပါးဖြင့်သာလျှင်၊ ဥန္တု၊ ကြံကို၊ ဂဏှေယျာသိ၊ ယူလေလော၊ ပမောဒိတောတိ၊ ပမောဒိတောဟူသည်ကား။ ပမုဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ ဂဟေတွာနတံခါဒိယာဝဒတ္တန္တိ၊ ဂဟေတွာနတံခါဒိယာဝဒတ္တံ ဟူသည်ကား။ ထေရေန၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ အာဏတ္တိနိယာမေန၊ စေခိုင်းသော နည်းဖြင့်၊ ဥန္တု၊ ကြံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ယထာရူပိ၊ အလိုအတိုင်း၊ ခါဒိတွာ၊ ခဲ၍၊ မဟန္တိ၊ ကြီးစွာသော၊ ဥန္တု၊ ကလာပံ၊ ကြံစည်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ထေရဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်အား။ ဥပနေသိ၊ ကပ်လှူ၏။ ထေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ အနုဂ္ဂဏှန္တော၊ ခြီးမြှောက်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တေနေဝ၊ ထိုလှူသောအတိုင်းဖြင့်သာလျှင် တံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ ဥန္တု၊ ကလာပံ၊ ကြံစည်းကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊ ဝေဠုဝန်၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံဃောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွတံ၊ ထိုကြံစည်းကို၊ ပရိဘုပ္ပိတွာ၊ ဘုန်းပေးတော်မူ၍၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ အကာယိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်။ ပသန္တိတ္ထော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဂတော၊ သွား၍၊ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှအစပြု၍၊ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဥန္တု၊ ကြံကို၊ ပရိဘုပ္ပိသုံးဆောင်ရ၏။ သော၊ ထိုပြိတ္တာသည်။ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ ကာလင်္ကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ ပေ

တဿ၊ ပြိတ္တာဇ္ဇိ၊ သာပဝတ္ထိ၊ ထိအကြောင်းသည်၊ မနုဿလောကော၊
လူပြည်၌၊ ပါဏဉာ၊ ထင်ရှားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊
တံပဝတ္ထိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝုတ္တိံ သု၊ မေးကုန်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝိတ္တာရတော၊
အကျယ်အားဖြင့်၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ခေသေသိ၊
ဟောတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုတရားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊
မန္တေရမလတော၊ ဝန်တိုခြင်းတည်းဟူသော အညစ်အကြေးမှ၊ ပနိဝိရ
တာ၊ ရှောင်ကြဉ်ကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား
အပြီးတည်း။ ဥစ္ဆုပေတဝတ္ထု၊ ဝဏ္ဏနာ၊ ဥစ္ဆုပေတဝတ္ထု၊ အဖွင့်သည်၊
နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-မဟာဝဂ်-၇-ကုမာရပေတဝတ္ထု

သာဝတ္ထိနာမ နဝရန္တိဇ္ဇနံ၊ သာဝတ္ထိနာမနဝရံ ဟူသောဤဝတ္ထုကို၊
သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊
ဝိဘရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ နွေပေတ၊ နှစ်ယောက်သောပြိတ္တာ
တို့ကို၊ အာရဟန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကိရု၊ ကြား
ဘူးသည်ကား၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ကောသလရညော၊ ကော
သလမင်း၏၊ နွေနှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဝုတ္တာ၊ သားတို့သည်၊ ပါသာဒိကာ
ကြည်ညိုဖွတ်ရှိကုန်သည်၊ ပဌမဝယေ၊ ပဌမအရွယ်၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်
သည်၊ ယောဗ္ဗနမဒမတ္တာ၊ အရွယ်မာန်ဖြင့်ယစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရေဒါရိက
ကမ္မံ၊ သူများမယားကိုလွန်ကျူးသော ပရဒါရိကကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကာ
လင်္ကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ ပရိက္ခာဝိဇ္ဇေ၊ ကျုံးအပြင်၌၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာ
တို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိံ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်
ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်၌၊ ဘေရဝေန၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သော၊ သဒ္ဓေန၊ အသံဖြင့်၊
ပရိဒေဝိံ သု၊ ပိုကြွေးကြကုန်၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ တံ၊ ထိုအသံကို၊
သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဘိတတသိတာ၊ ကြောက်ခြင်းထိတ်လန့်ခြင်းရှိကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကထေ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အဝ
မင်္ဂလံ၊ ယုတ်သောမင်္ဂလာသည်၊ ဂူပသမတိ၊ ပြင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓပရ
မဿ၊ ဘုရားအရှုံးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃာဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ မဟာဒါနံ၊

ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ဒေတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ တံပဝတ္ထိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ တာဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ ဘာဝါပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့၊ တဿသဒ္ဓဿ၊ ထိုအသံကို၊ သဝနေန၊ ကြားခြင်းကြောင့်၊ ဝုဗ္ဗာကံ၊ သင်ဥပါသကာတို့အား၊ ကောဝိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ တဿ၊ ထိုအသံ၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ အာဝိက္ခိတွာ၊ ကြားတော်မူ၍၊ တေသံ၊ ထိုဥပါသကာတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေဝံ၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ ။

ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့။ ဟိမဝန္တဿ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၏၊ ပဿတောပဒဿ၊ နံပါး၌၊ ပဝတ္ထံ၊ ဖြစ်သော၊ သာဝတ္ထိနာမနဝရံ၊ သာဝတ္ထိအမည်ရှိသောမြို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိမည်သောမြို့၌၊ ဧကုမာရာ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောလူလင်တို့သည်၊ အာသုံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ရာဇပုတ္တာတိ၊ မင်းသားတို့ဟူ၍၊ မေမယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊ တေရာဇပုတ္တာ၊ ထိုမင်းသား နှစ်ယောက်တို့သည်၊ ပပတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်သည်၊ ရဇနိယေသု၊ တပ်မက်အပ်ကုန်သော၊ ကာမဿာဒါဘိနန္ဒိနော၊ ရူပါရုံအစရှိသော ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ သာယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် အလွန်နှစ်သက်သော အလေ့ ရှိကုန်သည်၊ ပစ္စုပ္ပန္နသုခေ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သောချမ်းသာ၌၊ ဂိဇ္ဈ၊ မက်မောကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ အနာဂတံ၊ နောင်ခါလူတို့၌ရအပ်သောချမ်းသာကို၊ နပဿိ၊ သု၊ မမြင်ကုန်၊ တေရာဇပုတ္တာ၊ ထိုမင်းသားတို့သည် ဣတောမနုဿတ္တာ၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ ဝုတာဝ၊ ဝုတေကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပရလောကံ၊ လူ့ပြည်မှတစ်ပါးဖြစ်သောပြိတ္တာတုံ၌၊ ဂတာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ တေစပေတာ၊ ထိုမင်းသားဖြစ်ကုန်သော ပြိတ္တာတို့သည်လည်း၊ သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏၊ သမိပေ၊ အနီးဖြစ်သောအရပ်၌၊ အဒိဿန္တာ၊ မထင်သော အရပ်အသွင် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အဝေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ကံတံ၊ ပြုအပ်သော၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဗုတ္တံ၊ ကာယဗုဒ္ဓိစိုက်စသော မကောင်းမှု၏အကျိုးကို၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အနုဘောမ၊ ခံစားလေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောသန္တိ၊ မြည်တမ်းကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဗဟူသု၊ ယျားစွာကုန်သော၊ ဒက္ခိဏေယျေသု၊ အလှူကိုခံခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်သော သူတို့သည်၊ သန္တသု၊ ရှိပေကုန်လျက်၊ ဒေယျဓမ္မေစ၊ လှူငွယ်ဝတ္ထုကို လည်း၊ ဥပဋ္ဌိ

တေလတ္တမာနေ၊ ခုအပ်သည်ဖြစ်လျက်၊ သုခါဝဟံ၊ နောင်အခါ၌ချမ်းသာကို
 ရှက်သောင်တတ်သော၊ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်မျှသာ၊ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကံ
 ကိုးကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိတို့၏ကိုယ်ကို၊ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာစွာ၊
 ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ခိယာဝတ၊ မတတ်နိုင်ချေကုန်တကား၊ ယံယေန
 ပါပေန၊ အကြင် မကောင်းမှုကြောင့်၊ နောမဟံ၊ ငါတို့သည်၊ ဘုဒ္ဓကုလသ၊
 မင်းမျိုးမှ၊ ဂုတဒ၊ ဂုတကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပေတ္တိဝိသယံ၊ ပြိတ္တာတုံ၌၊ ဥပပန္နသ၊
 ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ကုန်၍၊ ခုပ္ပပါသသမပ္ပိတာ၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်
 ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်လျက်၊ ဝိစရေမ၊ သွားလာကျင်လည်ရကုန်၏၊ တတော၊
 ထိုမကောင်းမှုကြောင့်၊ ပါပကံ၊ မကောင်းကျိုးသည်၊ အယ၊ ဖြစ်၏၊ အညံ၊
 မကောင်းကျိုးမှတပါးသောကောင်းကျိုးသည်ကား၊ ကိံ အယ၊ အဘယ်
 မှာဖြစ်ရအံ့နည်း၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့၊ တေရာဇပုတ္တာ၊ ထိုမင်း
 သားတို့သည်၊ ဣမေ၊ ဤလောက၌၊ ယသ္မိံ၊ ယေဝဋ္ဌာနေ၊ အကျင်အရပ်၌ပင်
 လျှင်၊ ဂုဗ္ဗေ၊ ဂွေးဘဝ၌၊ သာမိနော၊ လူတို့၏အရှင်တို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၍၊ ဝိစရန္တိ၊ ကျင်လည်သွားလာကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ တဟိံ၊ တသ္မိံ
 ယေဝဋ္ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အသာမိနော၊ အရှင်မဟုတ် ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေရာဇပုတ္တာ၊ ထိုမင်းသား တို့သည်၊ မနုဿာ
 မနုဿကာလေ၊ လူဖြစ်သောအခါ၌၊ ဥဏ္ဏတာ၊ လူတို့၏အရှင်ဖြစ်သဖြင့်ဖြင့်
 မြတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရမန္တိ၊ မွေ့လျော်ရကုန်၏၊ ကာလေ၊ သေသောအခါ၌
 ကမ္မဗလေန၊ ကံ၏အစွမ်းကြောင့်၊ ဩဏဏာ၊ ယုတ်သောပြိတ္တာ၏အဖြစ်
 ထို့ညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခုပ္ပပါသယ၊ ဆာလောင် မွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့်၊
 စရန္တိ၊ သွားလာကျင်လည်ရကုန်၏၊ သံသာရပကတ်၊ သံသာရာ၏သဘော
 ကို၊ ဂုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါ
 သကာတို့၊ နရော၊ သတ္တဝါသည်၊ ဣဿရမဇသမ္ဘဝံ၊ အစိုးရခြင်းကုန်၍
 ဖြစ်သောမာန်ယစ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဧတံအာဒိနဝံ၊ အပါယ်၌ဖြစ်ခြင်း
 ဟုဆိုအပ်သောထိုအဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဣဿရမဒံ၊ အစိုးရခြင်းကုန်၍
 ဖြစ်သောမာန်ယစ်ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်၍၊ သဂ္ဂဂတော၊ နတ်ပြည်သို့
 လားသည်၊ တဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သပ္ပညော၊ ပညာရှိသော၊ သောနရော၊ ထို
 သတ္တဝါသည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဧတဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်
 ၌၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အဘာ
 သိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၆၅၂

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိသျှ

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဣတိမေသုတန္တိ၊ ဣတိမေသုတံဟူသည်ကား၊
 ကေဝလံ၊ သင်္ကသင်္က၊ အတ္တနော၊ မိမိန္တိ၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌမေဝ။
 မြင်အပ်သည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်သေး။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ လော
 ကေ၊ လောက၌၊ ပါကုဘာဝေန၊ ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 မယာ၊ ငါသူရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်ထည်း။ ။ ကာမဿာဒါဘိနန္ဒိနောတိ၊ ကာမဿာဒါဘိ
 နန္ဒိနောဟူသည်ကား၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အဿာဒဝသေန၊
 သာယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဘိနန္ဒနသိသော၊ အလွန်နှစ်သက်သေး
 အလေ့ရှိကုန်သည်၊ ပစ္စုပ္ပန္နသုခေဂိဒ္ဓါတိ၊ ပစ္စုပ္ပန္နသုခေဂိဒ္ဓါဟူသည်ကား၊
 ဝတ္ထမာနသုခမတ္ထေ၊ ဖြစ်ဆဲသောပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာမှု၌၊ ဂိဒ္ဓါဂမိ
 တာ၊ တစ်မက်မောကုန်သည် ဟုတွင်၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နတေပဿိ' သုနာဂတန္တိ
 နတေပဿိ' သုနာဂတံဟူသည်ကား၊ ဒုစ္စရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကို၊ ပဟာယ၊ ပပာ
 ဝိန္တိ၊ သုစရိတံ၊ သုစရိုက်ကို၊ စရိတွားကျင့်၍၊ အနာဂတံအာယတိ'၊ နောင်
 အခါ၌၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ လန္တုဗ္ဗံ၊ ရအပ်သော၊ သုခံ၊
 ချမ်းသာကို၊ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ နဝိဇ္ဇေသုံ၊ မကြေကုန်၊
 တေစေောသေန္တိ၊ ဒိဿန္တာတိ၊ တေစေောသေန္တိ၊ ဒိဿန္တာဟူသည်
 ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ရာဇပုတ္တဘူတာ၊ မင်းသားဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ
 ပေတာ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏၊ ဣသေမိပေ။
 ဤအနီးအရပ်၌၊ အဒိဿမာနရူပ၊ မထင်သောရုပ်အသွင်ရှိကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ စောသေန္တိကန္တန္တိ၊ မြည်တမ်းကုန်၏၊ ကိ'ကန္တန္တိ၊ အဘယ်သို့ မြည်
 တမ်းကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ ပုဗ္ဗေဒုက္ကဋ္ဌ မတ္တနောတိ၊ ပုဗ္ဗ
 ဒုက္ကဋ္ဌမတ္တနောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။ ။

≡ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့၏၊ ကန္တနဿ၊ မြည်တမ်းခြင်း၏
 ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဟေတုတေ၊ အကြောင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဗသတော၊ အကျိုးအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေတန်၍၊ ဒေသ
 တံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဗဟုသုဝတသန္တေသုတိအာဒိ၊ ဗဟုသုဝတသန္တေသုဤ
 သို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ။ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ဗဟု
 သုဝတသန္တေသုတိ၊ ဗဟုသုဝတသန္တေသု ဟူသည်ကား၊ အနေကေသု၊
 များစွာကုန်သော၊ ဒက္ခိဏေပေသုသု၊ အလှူကိုခံခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်သော
 သူတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိပေကုန်လျက်၊ ဒေယျမေဉ္ဇပဋ္ဌိတေတိ၊ ဒေယျ
 မေဉ္ဇပဋ္ဌိတေ ဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တကေ၊ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်

သော၊ဒါတဗ္ဗဒေဗျဓမ္မေ၊ဣန္ဒာဝေသော ဣန္ဒာဝေသဝတ္ထုတို့ကို၊သမိပဋ္ဌိတေ။
အနိန္ဒတည်သည် ဖြစ်ပါကုန်လျက်၊ လက္ခမာနေ၊ ရအပ်သည်ဖြစ်ပါကုန်
လျက်၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပရိတ္တသုခေါဝ
ပာန္တိ၊ပရိတ္တသုခေါဝဟံ ဟူသည်ကား၊ အပ္ပမတ္တကမ္မိ၊ အနည်းငယ်လည်း
ဖြစ်သော၊အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ သုခေါဝဟံ၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်
သော၊ပုညံ၊ကောင်းမှုကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊သောတ္ထိံနိ
ရုပဒ္ဓဝံ၊တေးနေမရှိသည်ကို၊ကာဝံ၊ပြုခြင်းငှါ၊နာသက္ခိဌာဝတ၊မတတ်နိုင်
ချေကုန်စွ တကား၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်း
တည်း။ ။ကိံတတောပါပကံအသာတိ၊ကိံတတောပါပကံအသာဟူ
သည်ကား၊တတော၊ ထိုမကောင်းမှုကြောင့်၊ ပါပကံသာမကံနာမ၊ယုတ်
သည်မည်သော၊အညံ၊ မကောင်းမှုမှတစ်ပါးသော ကောင်းကျိုးသည်၊ကိံ
အသာသိယာ၊ အဘယ်မှာဖြစ်အံ့နည်း၊ ယံနောရာဇကုလော ရုတတိ၊ယံ
နောရာဇကုလောရုတဟူသည်ကား၊ ယေနပါပကဓမ္မန၊အကြင်မကောင်း
မှုကံကြောင့်၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ ရာဇကုလတော၊ မင်းမျိုးမှ၊ရုတ၊ရတေ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဣပေတ္တိဝိသယံ၊ ဤပြိတ္တာတုံ၌၊ ဥပပန္န၊ပမိုသန္ဓေအား
ဖြင့်ဖြစ်ရကုန်၏၊ပေတေသု၊ ပြိတ္တာတုံတို့၌၊နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
ချပိပါသသမ္ပိတာ၊ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်လျက်၊ဝိစရာ
မ၊သွားလာကျင်လည်ရကုန်၏၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်
တည်း။ ။

သမိနောဣဓ ဟုတွာနာတိ၊ သမိနောဣဓဟုတွာန ဟူသည်ကား၊
ဣဓဣဓသို့လောကေ၊ ဤလောက၌၊ ယသို့ယေဝဋ္ဌာနေ၊အကြင်အရပ်၌
ပင်လျှင်၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊သမိနော၊အရှင်တို့သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ဝိစရန္တိ
ထည့်လည်ကုန်၏၊ တဟိန္တိ၊ တဟိံ ဟူသည်ကား၊ တသို့ယေဝဋ္ဌာနေ၊
ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ အသာသိကာ၊ အရှင်မဟုတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ မနုဿာဥဏ္ဏတောဏတတိ၊ မနုဿာဥဏ္ဏတောဏတဟူ
သည်ကား၊မနုဿကာလေ၊လူဖြစ်သောအခါ၌၊သမိနော၊အရှင်တို့သည်
ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ကာလင်္ကတ၊ သေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ကဗ္ဗပလေန၊ကံ၏
အကျိုး ကြောင့်၊ ဩဏတာ၊ ယုတ်သော ပြိတ္တာ၏ အဖြစ်သို့ ညွတ်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ချပိပါသသ၊ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့်၊ဘမန္တိ၊လည်ကုန်
၏၊သံသာရပကတိံ၊ သံသာရာ၏ သဘောကို၊ ပဿ၊ ရှုကုန်လော၊ဣတိ၊
ဤသို့၊ဒေသတိ၊ပြု၏၊ တေမာဒိနဝံဥတွာ ဣဿရမဒသန္တဝန္တိ၊တေမာဒိ

နဝိဉ္ဇတ္တာဣဿရမဒဿန္တ ဝိဟူသညကား။ ဣဿရိယဒေဝသေန၊ အစိုးရ
 ခြင်းကိုမှီ၍ဖြစ်သောမာန်ယစ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သန္တတံ၊ ဖြစ်သော၊
 အပါယူပပတ္တိသင်္ခါတံ၊ အပါယ်၌ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဧတံအာဒိနဝံ
 ဒေါသံ၊ ထိုအပြစ်ကို၊ ဥတ္တာသိ၍၊ ဣဿရမဒံ၊ အစိုးရခြင်းကိုမှီ၍ဖြစ်သော
 မာန်ယစ်ခြင်းကို ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်၍၊ ဝုညပသုတော၊ ကောင်းမွန်လေ့ကျက်
 သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘဝသဂ္ဂဂတောနရောတိ၊ ဘဝသဂ္ဂဂတောနရော
 ဟူသညကား။ သဂ္ဂံဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂတောယေဝ၊ ရောက်
 သည်သာလျှင်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထဝံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ တေသံပေတာနံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့၏၊ ပဝတ္တိံ၊ အကြောင်းကို၊
 ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ တေဟိမနုဿေဟိ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ကတံ၊
 ပြုအပ်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ တေသံပေတာနံ၊ ထိုကုမာရပြိတ္တာတို့အား၊
 ဥဒ္ဓိသာပေတွာ၊ အမျှပေးဝေစေ၍၊ သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသော
 ပရိသတ်အား၊ အဇ္ဈာသယာနုရူပံ၊ အလိုအားလျော်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 ဒေသသိ၊ ဟောတော်မူ၍၊ သာဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာသည်၊ မဟာဇနဿ
 လူများအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ
 ဤသည်ကားအပြီးတည်း။ ကုမာရပေတဝတ္ထု ဝဏ္ဏနာ၊ ကုမာရပေတ
 ဝတ္ထု အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-မဟာဝဂ်-၇-ရာဇပုတ္တပေတဝတ္ထု။

ပုဗ္ဗေကတာနံ ကမ္မာနန္တိဣဒံ၊ ပုဗ္ဗေကတာနံကမ္မာနံ ဟူသောဤဝတ္ထု
 ကို၊ သတ္ထဝံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊
 ဝိဟာရန္တော၊ နေတော်မူလျက်၊ ရာဇပုတ္တပေတံ၊ ရာဇပုတ္တပြိတ္တာကို၊ အာ
 ရန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၍၊ သတ္ထု၊ ထိုဝတ္ထု၌၊ အတိ
 တေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ကိတဝဿနာမရညော၊ ကိတဝဿနာမည်
 ရှိသောမင်း၏၊ ယောသောပုဗ္ဗေ၊ အကြင်သားသည်၊ အတိတေ၊ လွန်လေ
 ပြီးသောအခါ၌၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌၊ အပရုဇ္ဈိတွာ၊ ပြစ်မှား၍၊
 ဗဟူနိဝဿ သာဟဿာနိ၊ များစွာသော နှစ်အထောင်တို့ ပတ်လုံး၊ နိရ
 ယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စိဟွာ၊ ကျက်၍၊ တဿဝကမ္မဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏သာ
 လျှင်၊ ဝိပါကာဝသေသေန၊ အကျိုးကြွင်းဖြင့်၊ ပေတေသု၊ ပြိတ္တာဘုံတို့၌၊
 ဥပပဇ္ဇော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ရ၏။ သော၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ ဣဝ၊ ဤဝတ္ထု၌၊

ရာဇဝုတ္တပေတောတိ၊ ရာဇဝုတ္တပြိတ္တာဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊
တဿ၊ ထိုရာဇဝုတ္တပြိတ္တာ၏၊ ဝတ္ထု၊ အကြောင်းသည်၊ ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်
ဖြစ်သော၊ သာဏဝါသီပေတဝတ္ထု၊ သာဏဝါသီပေတဝတ္ထု၌၊ ဝိတ္ထာရ
တော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ အာဂတမေဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ
ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုသာဏဝါသီဝတ္ထု၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏၊ ဟိ၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊
သံတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ထေရေန၊ သာဏဝါသီမ
ထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဉာတိပေတာနံ၊ ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့၏၊ ပဝတ္တိ
ယာ၊ အကြောင်းကို၊ ကထိတာယ၊ ဟောအပ်သည် ရှိသော်၊ ဧကဝလံ၊
သက်သက်၊ တံ၊ သင်၏၊ ဉာတကာယေဝ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်သာလျှင်၊
န၊ မဟုတ်သေး၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တုဝတ္တိ၊ သင်သည်လည်း၊
ဣတော၊ ဤဘဝမှ၊ အနန္တရာတိတေ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်၍ လွန်လေပြီးသော၊
အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တသော၌၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာ
နက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝိ၊ ခံစားရဘူးပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ
မိန့်တော်မူ၍၊ တေန၊ ထိုသာဏဝါသီမထေရ်သည်၊ ယာဝိတော၊ တောင်းပန်
အပ်သည်ဖြစ်၍။ ။

ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ မနောရမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်တွပင်ရှိသော၊ ရှုပေစ၊
ရှုပါရုံဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓေစ၊ သဒ္ဓါရုံဟူသော
အကြောင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ရသေ့ရုံဟူသောအကြောင်း
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓေစ၊ ဂန္ဓာရုံဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ပေါဋ္ဌဗ္ဗေစ၊ ပေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကတာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏၊ ဝိပါကော၊
အကျိုးသည်၊ အန္ဓဗာလာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကောင်းကျိုးကိုမမြင်ကုန်သောသူမိုက်
တို့၏၊ မနံ၊ စိတ်ကို၊ မထယေအဘိဘဝေယျ၊ နှိပ်စက်ရာ၏၊ ပေါဋ္ဌပါဒ၊
ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကိတဝဿ၊ ကိတဝမင်း၏၊ ပုတ္တော၊ သား
သည်၊ နစ္စဗ္ဗ၊ ကခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဂိတဉ္စ၊ ဘိချင်းကိုလည်းကောင်း၊
ရတိဉ္စ၊ ကါမဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနုဉ္စ၊ အပေါင်းအပေတ်တို့
နှင့်ရှင်ရှူးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုပ္ပကံ၊ များစွာသောစည်း
စိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘုတွာ၊ ခံစား၍၊ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌၊ ပရိစာရိတွာ၊
စမွတ်၍၊ ဂိရိဗ္ဗဇံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ပရိသန္တော၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ အတ္တ
ဓန္တံ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော စိတ်ရှိတော်မူသော၊ သမာဟိတံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်

နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိဖြင့် တည်ကြည်ခြင်းရှိသော။ အပ္ပိန္နံနည်းသော
 အလိုရှိသော၊ ဟိရိသမ္ပန္နံ၊ မကောင်းမှုမှရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊
 ဥဇ္ဈေ၊ ဆွမ်းခံသွားသဖြင့် ရအပ်သော၊ ပတ္တဝတေ၊ သပိတ်၌အကျုံးဝင်
 သော၊ ဘက္ကေ၊ ဆွမ်း၌၊ ရတံ၊ မွေ့လျော်သော နှလုံးရှိသော၊ သုနေတ္တံ၊
 သုနေတ္တအမည်ရှိသော၊ ဣသိံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အဒက္ခိ၊ မြင်လေ၏၊
 ဗိသွာ၊ မြင်ပြီး၍၊ သောစတ္တိယော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓတော၊
 ဆင်လည်ဘင်းမှ၊ ဩရုပ္ပ၊ သက်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘက္ကံ၊ ဆွမ်းကို၊
 တယာ၊ သင်သည်၊ လန္တံ၊ ရအပ်ပြီလော၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ အဗြေဝိ၊ ပြောဆို
 မေးမြန်း၏၊ တဿ၊ ထိုသုနေတ္တအမည်ရှိသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်
 ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥစ္စံ၊ မြင့်စွာ၊ ပဗ္ဗယ၊ ချီမြှောက်၍၊ တဏှိလေ၊ ခိုင်ခန့်
 ကျိတ်မာသောမြေအရပ်၌၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဘိန္ဒိတွာ၊ ပစ်ခွဲ၍၊ ဟသမာနော၊
 ရုပ်လျက်၊ အပတ္တမိ၊ စဉ်းငယ်ဖဲ၏၊ အပတ္တမိတွာ၊ စဉ်းငယ်ဖဲပြီး၍၊ ကရု
 ကာယ၊ သနားသဖြင့်၊ ဩလောကေန္တံ၊ ကြည့်သော၊ သုနေတ္တံ၊ သုနေတ္တအ
 မည်ရှိသော၊ ဣသိံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကိတ
 ဝဿ၊ ကိတဝအမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ပုတ္တော၊ သားတည်း၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ဩလောကေန္တံ၊ ကြည့်သော်လည်း၊ ကိံ၊ ကရိဿတိ၊
 အဘယ်သို့ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ဆို၏၊ ပေါဠပါဒ၊
 ပေါဠပါဒ၊ ပရသဿ၊ ကြမ်းကျွတ်သော၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုအကုသိုလ်
 ကံ၏၊ ယံဝိပါကံ၊ အကျင်အကျိုးကို၊ ရာဇပုတ္တော၊ မင်းသားသည်၊ နိရယမ္ပိ၊
 အဝီစိငရဲ၌၊ သပ္ပိတော၊ ကင်ငြိသည်ဖြစ်၍၊ ဆဇ္ဇေဝစတုရာသီတိဝဿာနိ
 အနှစ်ရှစ်သောင်း လေးထောင်ခြောက်ကြိမ်တို့ပတ် လုံးသာလျှင်၊ နဟုတာနိစ
 ထိုအနှစ်ရှစ်သောင်းလေးထောင်ခြောက်ကြိမ်အားဖြင့်များစွာကုန်သောအနှစ်
 တသောင်းတို့ပတ်လုံးလည်း၊ ဝေဒေသိ၊ ခံရ၏၊ သောဝိပါကော၊ ထိုအကျိုး
 သည်၊ ကဇျုကော၊ အလွန်ဆင်းရဲသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ကတကိဗ္ဗိသော၊ ပြု
 အပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသော၊ သောရာဇပုတ္တော၊ ထိုမင်းသားသည်၊
 နိရယေ၊ အဝီစိငရဲ၌၊ ဘုသံ၊ ပြင်းစွာသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ နိဂစ္ဆိတ္တော၊
 ရောက်၏၊ ဥတ္တာနောပိစ၊ ပက်လက်လည်း၊ ပစ္စိတ္တံ၊ ခံရ၏၊ နိကုဇ္ဇောစ၊
 မှောက်လျက်လည်း၊ ပစ္စိတ္တံ၊ ခံရ၏၊ ဝါမဒက္ခိဏောစ၊ လက်ဝဲလက်ျာပြန်
 လျက်လည်း၊ ပစ္စိတ္တံ၊ ခံရ၏၊ ဥဒ္ဓံပါဒေါစ၊ ဦးခေါင်းစောက်ထိုးလည်း၊ ပစ္စိတ္တံ၊
 ခံရ၏၊ ဌိတောစေဝ၊ ရပ်လျက်လည်း၊ ပစ္စိတ္တံ၊ ခံရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗာလော၊
 မိုက်ယှဉ်သော၊ သောရာဇပုတ္တော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ ဝိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ

လည်းကောင်း၊ ဗဟုနိဝဿ သဟဿာနိဝ၊ များစွာကုန်သော အနှစ်တ
သောင်းတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဗဟုနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ပုဂ္ဂါနိဝဿ
နဟုသာနိဝ၊ ထိုနှစ်တို့၏အပေါင်ဖြစ်ကုန်သောအနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး
လည်းကောင်း ။ အပစ္စိတ္တ၊ ခံရ၏၊ ကတကိဗ္ဗိသော၊ ပြုအပ်ပြီးသောမကောင်း
မှုရှိသော၊ သောရာဇပုတ္တော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ နိရယော၊ အင်္ဂါမရှိ၍၊ ဘုသံ၊
ပြင်းစွာသော၊ နက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ နိဂစ္ဆိတ္တော၊ ရောက်၏၊ ပေါဠပါဒ၊
ပေါဠပါဒ၊ အပဒုဠပဒေ၊ ထိန်း၊ ပြစ်မှားအပ်သောအပြစ်မရှိသော၊ သုဗ္ဗတံ၊
ကောင်းသောအကျင့်ရှိသော၊ ဣသိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အာသန္တ၊ ထိခိုက်၍၊
ပါပကမ္မန္တာ၊ မကောင်းမှုကိုပြုကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တော
ဒိသံခေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကဗျကံ၊ လွန်စွာသောဆင်းရဲကို၊ ပစ္စန္တိ၊
ခံရကုန်၏၊ သောရာဇပုတ္တော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအင်္ဂါမရှိ၍၊
ဗဟုဝဿာနိ၊ များစွာကုန်သောနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဗဟုဒုခံ၊ များစွာသောဆင်း
ရဲကို၊ ဝေဒယိတွာ၊ ခံစားပြီး၍၊ တတော၊ ထိုအင်္ဂါမရှိမှ၊ စုတော၊ စုတေခွဲ
သည်ရှိသော်၊ ခုပ္ပိပါသာဟတောနာမ၊ ဆာလောင်မွတ်ထိပ်ခြင်းသည်ပြင်း
စွာနှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ခုပ္ပိပါ သဟတဟူသော အမည်ရှိ
သော၊ ပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပေါဠပါဒ၊ ပေါဠပါဒ၊
ဝေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဣဿရမဒသန္တဝံ၊ အစိုးရခြင်းကိုငြိ၍
ဖြစ်သောယစ်ခြင်း ကြောင့်ဖြစ်သော၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊
ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ဣဿရမဒံ၊ အစိုးရခြင်းကိုငြိ၍ဖြစ်သော
မာန်ယစ်ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ နိဝါတံ၊ နှိပ်ချခြင်းကို၊ ကတွဒ၊ ပြု၍၊
အနုဝတ္ထယေ၊ လျောက်ပတ်စွာကျင့်ရာ၏၊ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊
ဗုဒ္ဓေသု၊ ဘုရားတို့၌၊ သဂါရဝေါ၊ ရိုသေခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော
နရော၊ ထိုသူသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊
ပါသံသော၊ မြီးမွမ်းခြင်းငှါထိုက်၏၊ သပ္ပညော၊ ပညာရှိသော၊ သောနရော၊
ထိုသူသည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ တေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊
သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံပေတဝတ္ထု၊ ဤရာဇ
ပုတ္တပေတဝတ္ထုကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပုဗ္ဗေကတာနံကမ္မာနံ ဝိပါကောမထယေမနန္တိ၊
ပုဗ္ဗေကတာနံကမ္မာနံဝိပါကောမထယေမနံဟူသည်ကား၊ ပုရိမာသု၊ ငှား၌
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေတိသု၊ ဘဝတို့၌၊ ကတာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ အကုသလ
ကမ္မာနံ၊ အကုသိုလ်ကံတို့၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ ပြန့်ပြောသည်၊

ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပပစ္စန္ဓာနံ၊ ပဋိသန္ဓေနကုန်သော၊ အန္ဓဗာလာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်
 ကောင်းကျိုးကိုမမြင်ကုန်သောသူရိက်တို့၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ မထယေယျ၊
 အဘိဘဝေယျ၊ နှိပ်စက်ရာ၏၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ အနတ္တကရဏမုခေ
 န၊ အကျိုးမဲ့ကိုပြုခြင်းကိုအပြီးပြုသဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အနတ္တံ၊ အကျိုးမဲ့
 ကို၊ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊
 အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံဗိတ္တမထနံ၊ ထိုဗိတ်ကိုနှိပ်စက်
 ခြင်းကို၊ ဝိသယေန၊ အာရုံ၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဒေသဝံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ရူပေ
 သဒ္ဓေတိအာဒိ၊ ရူပသဒ္ဓေဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူ
 အပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ရူပတိ၊ ရူပဟူသည်ကား၊ ရူပဟေတု၊ ရူပါ
 ရုံဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ယံကိစ္ဆံ၊ အမှတ်မရှိတစုံတခုသော၊ မနာဝိ
 ယဿ၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ တဿရူပါရမ္မဏဿ၊ ထိုရူပါရုံကို၊ ပဋိယာဘ
 နိမိတ္တံ၊ ရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ သဒ္ဓေတိအာဒိသုဝိ၊ သဒ္ဓေဤသို့အစရှိသော ပါဌတို့၌လည်း၊
 ဧဝေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ၊

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သာဓာရဏတော၊ ဆက်ဆံသောအားဖြင့်၊ ဝုတ္တမတ္တံ၊
 ဆိုအပ်သောအနက်ကို၊ အသာဓာရဏတော၊ မဆက်ဆံသောအားဖြင့်၊
 နိယမေတွာ၊ မှတ်၍၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ နစ္စိတန္တိ အာဒိ၊ နစ္စိ
 ဂိတံဤသို့အစရှိသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊
 ရတိန္တိ၊ ရတိဟူသည်ကား၊ ကာမရတိ၊ ကာမဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်းကို၊
 ခိန္တိန္တိ၊ ခိန္တိဟူသည်ကား၊ သဟာယကာဒိတိ၊ အပေါင်းအဖော်အစရှိသည်
 တို့၌၊ ကေဠိ၊ မြူးတူးခြင်းကို၊ ဂိရိဗ္ဗန္တိ၊ ဂိရိဗ္ဗန္တဟူသည်ကား၊ ရာဇဂဟံ၊
 ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ၊ ဣသိန္တိ၊ ဣသိဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌာနံ၊ မြတ်ကုန်
 သော၊ သီလက္ခန္ဓာဒိနံ၊ သီလကျေးဇူးအစရှိသည်တို့ကို၊ ဧသနဋ္ဌေန၊ ရှာဖွေ
 တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ဣသိ၊ ဣသိမည်၏၊ သုနိတန္တိ၊ သုနိတံဟူသည်
 ကား၊ ဧဝံနာမကံ၊ ဤသို့သုနိတအမည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊
 အတ္တဒန္တန္တိ၊ အတ္တဒန္တဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမေန၊ မြတ်သော၊ ဒမထေန၊
 ဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ ဒမိတဗိတ္တံ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသောဗိတ်ရှိသော၊ သမာဟိတန္တိ၊
 သမာဟိတံဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဖလသမာဓိနာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာ
 ဓိဖြင့်၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်သော၊ ဥဇ္ဈေပတ္တဂတေရတန္တိ၊ ဥဇ္ဈေပတ္တ
 ဂတေရတံ ဟူသည်ကား၊ ဥဇ္ဈေနိတိက္ခာစာရေန၊ ဆွမ်းခံသွားသဖြင့်၊

လဇ္ဈေး ရအပ်သော၊ ပတ္တဝတေပတ္တပရိယာပနန္တ၊ သမိတ်၌ အကျုံးဝင်
သော၊ အာဟာရေ၊ ဆွမ်း၌၊ ရတံသန္တု၊ ဦးရောင့်ရဲသော၊ ။

လဇ္ဈါတန္တေ တိစာဗြိတိ၊ လဇ္ဈါတန္တေ တိစာဗြိဟူသည်ကား၊ သန္တု၊
အရှင်ဘုရား၊ တိက္ခာ၊ ဆွမ်းကို၊ အပိလဇ္ဈ၊ ရအပ်ပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝိဿာသ ဇနနတ္ထံ၊ အကျုံးဝင်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ကထေသိ၊ ဆို၏၊
ဥစ္စံပဂ္ဂဟာတိ၊ ဥစ္စံပဂ္ဂဟ ဟူသည်ကား၊ ဥစ္စတရံ၊ အလွန်မြင့်စွာ၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ပတ္တံ၊ သမိတ်ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ မြောက်၍၊ ။ တဏှိလေပတ္တံဘိန္ဒိတွာ
တိ၊ တဏှိလေပတ္တံဘိန္ဒိတွာဟူသည်ကား၊ ကိရုဏဋ္ဌာနေ၊ ခိုင်ခန့်ကျိတ်မော
သော၊ ဘူမိပဒေသေ၊ မြေအရပ်၌၊ ဝိပန္တော၊ ပစ်ချလျက်၊ ပတ္တံ၊ သမိတ်ကို၊
ဘိန္ဒိတွာ၊ ခွဲ၍၊ အပတ္တမိတိ၊ အပတ္တမိဟူသည်ကား၊ ထောက်အတန်ငယ်၊
အပသတ္တိ၊ ဖဲ့ခွဲ၏၊ အပသတ္တန္တော၊ ဖဲ့သည်ဖြစ်၍လည်း၊ အကာရုဏေနေဝ၊
အကြောင်းမဟုတ်သဖြင့်သာလျှင်၊ အန္တဗာလော၊ အလွန်ရိက်သောမင်း
သားသည်၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ အနတ္တံ၊ အကျိုးမဲ့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊
အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကရုဏာယဝသေန၊ သနားသည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ဩလောကန္တံ၊ ကြည့်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ရာဇ
ဂုတ္တာ၊ မင်းသားသည်၊ ရညောကိတဝဿာဟံ ပုတ္တောကိ' မံတိက္ခ၊ က
ရိဿသိတိ၊ ရညောကိတဝဿာဟံ ပုတ္တောကိ' မံတိက္ခ၊ ကရိဿသိဟူ၍၊
အာဟာ၊ ဆို၏၊ ။ ဗရသဿာတိ၊ ဗရသဿဟူသည်ကား၊ ဒါရုဏဿ၊
ကြမ်းကြုတ်သော၊ ကဋုကောတိ၊ ကဋုကောဟူသည်ကား၊ အနိဋ္ဌော၊
အလိုမရှိအပ်သော၊ ယန္တိ၊ ယံဟူသည်ကား၊ ယံပိပါကံ၊ အကြင်အကျိုး
ကို၊ သမပ္ပိတောတိ၊ သမပ္ပိတော ဟူသည်ကား၊ အလ္လီနော၊ ကပ်ငြိသည်
ဖြစ်၍၊ ။

ဆဇ္ဇေဝစတုရာသီတိဝဿာနိနဟုတာနိစာတိ၊ ဆဇ္ဇေဝစတုရာသီတိ
ဝဿာနိနဟုတာနိစဟူသည်ကား၊ ဥတ္တာနော၊ ပက်လက်၊ နိပန္နော၊ လျောင်း
လျက်၊ စတုရာသီတိဝဿာသဟာဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ပတ်လုံး
နိကုဇ္ဇော၊ မှောက်လျက်၊ ဝါမပဿေန၊ လက်ဝဲနံပါးဖြင့်၊ ဒက္ခိဏပဿေန၊
လက်ညာနံပါးဖြင့်၊ ဥဒ္ဓံပါဒေါစ၊ ဦးခေါင်းစောက်ထိုးလည်း၊ ဩလမ္ပိကော၊
တွဲရဲခွဲလျက်၊ ယထာဠိတော၊ တည်မြဲတိုင်းလည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆစတု
ရာသီတိသဟာဿာနိဝဿာနိ၊ ခြောက်လည်သော အနှစ်ရှစ်သောင်းလေး
ထောင်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဥတ္တာနောပိစ
ပစ္စိတ္တနိကုဇ္ဇောဝါမ ဒက္ခိဏော ဥဒ္ဓံပါဒေါဠိတောစေဝ စိရံဗာလောအပဂ္ဂ

ထာတိ၊ ဥတ္တာနောဝိစယေတ္ထိန္ဒနိကုန္ဓောဝါမဒက္ခိဏောဥဒ္ဓံပါဒေါဌိတောစေဝ
ဝိရံဗာလောအပစ္စယဟူ၍၊ အာဟာ၊ မိနိဋ္ဌိ၊ ။

ထာနိပနဝဿာနိ၊ ထိုနှစ်တို့သည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အနေ
ကာနိ၊ များစွာကုန်သော၊ နဟုတာနိ၊ အနှစ်တသောင်းတို့ပတ်လုံး၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဟုတာနိတိ၊ နဟုတာနိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိနိအပ်
၏၊ ဘုသံဒုက္ခနိဂန္ထိတ္ထောတိ၊ ဘုသံဒုက္ခနိဂန္ထိတ္ထောဟူသည်ကား၊ အတိဝိ
ယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ ပါပုဏိ၊ ချောက်၏၊ ပုဂ္ဂိုနိတိ၊ ပုဂ္ဂို
ဟူသည်ကား၊ ဝဿသမူဟေ၊ နှစ်တို့၏အပေါင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣစေ၊
ဤဂါထာ၌လည်းကောင်း၊ ပုရိမဂါထာယစ၊ ရှေးဂါထာ၌လည်းကောင်း၊
အတ္တန္တသံယောဂေ၊ အတ္တန္တသံယောဂအနက်၌၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာ
ဝိဘတ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ တောဒိသန္တိ၊ တောဒိသံဟူသည်ကား၊
ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကဇျကန္တိ၊ ကဇျကံဟူသည်ကား၊ အတိ
ဒုက္ခံ၊ အလွန်ဆင်းရဲစွာ၊ အယံ၊ ဤကဇျကံဟူသောပုဒ်သည်၊ ဧကမန္တနိသိ
ဒိတိအာဒိသုဝိယ၊ ဧကမန္တနိသိဒိဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌ကဲ့သို့၊ ဘာဝန
ပုံသကနိဇ္ဈေသော၊ ဘာဝနပုံကိုညွှန်းပြသောပုဒ်တည်း၊ အပ္ပဒုဠပဒေါသိနံ၊
ပြစ်မှားအပ်သောအပြစ်မရှိသော၊ သုဗ္ဗတံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသော၊
ဣသိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အာသန္ဓအာသာဒေတွာ၊ ထိခိုက်၍၊ ပါပကမ္မန္တာ၊
မကောင်းမှုကိုပြုကုန်သော၊ ပုဂ္ဂယ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သ
ဘောရှိသော၊ ကဇျကံအတိဝိယဒုက္ခံ၊ အလွန်တပြင်းဆင်းဆင်းရဲရဲ၊ ပစ္စန္တိ၊
ခံရကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ။

သောတိ၊ သောဟူသည်ကား၊ ရာဇပုတ္တော၊ မင်းသားဖြစ်သော၊ သောပေ
တော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ တတ္ထာတိ၊ တတ္ထဟူသည်ကား၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ဝေဒ
ယိတွာတိ၊ ဝေဒယိတွာဟူသည်ကား၊ အနုဘဝိတွာ၊ ခံစား၍၊ နာမာတိ၊
နာမဟူသည်ကား၊ ဗျတ္တပါကဋ္ဌဘာဝေန၊ ထင်ရှားသော အဖြစ်ဖြင့်၊ သ
တောရတောတိ၊ တတောရတော ဟူသည်ကား၊ နိရယတော၊ ငရဲမှ၊
ရတော၊ ရတောသည်ရှိသော်၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊
ဝုတ္တနုယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇပုတ္တပေတကထာယ၊
ရာဇပုတ္တပေတကထာဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ သန္နိပတိတံ၊ စည်းဝေး
ရောက်လာသော၊ မဟာဇနံ၊ လူများအပေါင်းကို၊ သံဝေဒေတွာ၊ ထိတ်လန့်
စေ၍၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၏၊ သစ္စ

၄-မဟာဝဂ်-၇-ရာဇပုတ္တပေတဝတ္ထု။

၅၆၁

ပရိယောဿာနေ၊ သစ္စာကိုပြုပြီးသည်၏အဆုံး၌၊ ဗဟူ၊ ချားစွာကုန်သောသူ
တို့သည်၊ သောတာပတ္တိပလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်အစရှိသည်တို့သို့၊
သမ္ပာပုဏိသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကားအပြီးတည်း။ ရာဇ
ပုတ္တ ပေတဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုနာ၊ ရာဇပုတ္တပေတဝတ္ထု၊ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၄-မဟာဝဂ်-၈-ဂူထခါဒကပေတဝတ္ထု။

ဂူထကူပတောဥဂ္ဂတိံဘတိဇ္ဇန္တံ၊ ဂူထကူပတောဥဂ္ဂတိံဘဟူသောဤဝတ္ထု
ကို၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊
ဝိဟရန္တေနတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဧကံ၊ တယောက်သော၊ ဂူထခါဒက
ပေတံ၊ ဂူထခါဒကပြိတ္တာကို၊ အာရန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဂုတ္တံ၊ ယောအပ်၏။
ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏။ အဝိဒ္ဓုဇေ၊ အနီး
ဖြစ်သော၊ အညတရတ္ထိံ၊ တခုသော၊ ဂါမကော၊ ရွာငယ်၌၊ ဧကော၊ တ
ယောက်သော၊ ကုဋုမ္ပိကော၊ သူကြွယ်သည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ကုလူပကံ၊
အိမ်သို့ကပ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ချည်၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊
ကာရေသိ၊ ပြု၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌၊ နာနာဇနပဒတော၊ အထူးထူးသောဇ
နပုဒ်မှ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အာဂတိံ၊ လာကုန်၍၊ ပဋိဝသိသု၊ နေ
ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ပဿန္တ
မိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော၊
ပစ္စယေန၊ ပစ္စည်းဖြင့်၊ ဥပသံ၊ ဟရိသု။ ရှေ့ရှုဆောင်ကုန်၏။ ကုလူပကော၊
အိမ်သို့ကပ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ တံ၊ ထိုဒါယကာတို့ဆွမ်းလှူသည်
ကို၊ အသဟာမာနေ၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဿာပကတော၊ ငြိမ့်ခြင်း
သဘောရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တေသံ၊ ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ဒေါသံ၊
အပြစ်ကို၊ ခန္တော၊ ဆိုလျက်၊ ကုဋုမ္ပိကံ၊ သူကြွယ်ကို၊ ဥဇ္ဈာပေသိ၊ ကဲ့ရဲ့စေ
၏။ ကုဋုမ္ပိကော၊ သူကြွယ်သည်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုအာဂန္တု ရဟန်းတို့ကို
လည်းကောင်း၊ ကုလူပကန္တု၊ အိမ်သို့ကပ်သော ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊
ပရိဘဝန္တော၊ ရှုတ်ချလျက်၊ ပရိဘာသိ၊ ဆဲရေး၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ကုလူ
ပကော၊ အိမ်သို့ကပ်သောရဟန်းသည်၊ ကာလကံတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊
တတ္ထိံ၊ ယေဝိဟာရေ၊ ထိုကျောင်း၌သာလျှင်၊ ဝစ္စကုဋိယံ၊ ဝစ္စကုဋိ၌ပေ
တော၊ ပြိတ္တာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ကုဋုမ္ပိကောပန၊ သူကြွယ်

သည့်ကား၊ ကာလကံတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ တသေဝ၊ ထိုပြိတ္တာ၏သာ
လျှင်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံ
သည်၊ တံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍။ ၊

ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဂုထကူပတော၊ ကျွင်ကြီး
တွင်းမှ၊ ဥဂ္ဂတံ၊ တက်၍၊ ဣ၊ ဤအရပ်၌၊ ပတိဋ္ဌသိ၊ တည်၏၊ ဒီနော၊ ယုတ်
ညံ့သောအသက်မွေးခြင်းရှိသော၊ သောတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ ကော၊ အဘယ်
မည်သောသူသည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊
နိသံသယံ၊ မချွတ်၊ ပါပကမ္မန္တော၊ မကောင်းမှုရှိသော၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊
ကိံ၊ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ သဒ္ဓဟသေခူ၊ မြည်
တမ်းဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တံ၊ ထိုစကား
ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်။ ၊

ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒုဂ္ဂတော၊ မကောင်းမှု
ကိုပြုသောသူတို့၏၊ လားရာအပါယ်၌ဖြစ်သော၊ ယမလောကိကော၊ ပြိတ္တာ
တံ၌အကျိုးဝင်သဖြင့် သိအပ်သော၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏။
ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏
အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာနု၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤ
အရှင်သုရားတို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာတံ၌၊ ဂတော၊ ပရိ
သန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်
ကို၊ အာစိက္ခိ၊ လျှောက်ကြား၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ ထေရော၊
အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံမထေရ်သည်၊ ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ ကိံနု၊
အသိနည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊
ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြု
အပ်သလော၊ ဂါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မဟုတ်မမှန်စကားကို၊ ပြောဆိုခြင်း
အစရှိသောဝစီဒုရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊
သူတပါးစည်၊ စိတ်ကိုမိမိသို့ရှေးရှုခြင်းအစရှိသောမနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊
ပြုအပ်သလော၊ ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ ကိံသာကမ္မဝိပါကေန၊ အ
ဘယ်မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးအားဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣဒံ
ဒုက္ခံ၊ ဤသို့သောဆင်းရဲသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်ဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ တေန၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော
မကောင်းမှုကံကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ သောပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်။ ၊

တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အာဝါသေ၊ ကျောင်း၌၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဝါသိကော၊ အမြဲကျောင်း၌နေသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုကျောင်းနေ ရဟန်းသည်၊ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဗ္ဗာရေ၊ အိမ်၌၊ အဇ္ဈောသိတော၊ ပစ္စည်း၌ တပ်မက်မောသောနှလုံးဖြင့်အမြဲဝင်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဣသုကိ၊ ငြိမ့်တတ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ကုလမန္တရိ၊ ဒါယကာ၌ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ကဒရိယောပိ၊ သူတပါးပေးလှူသည်ကိုလည်းမြတ်တားခြင်း ၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော ကြမ်းသောမန္တရရှိသည်၊ ပရိဘာသကော၊ ရဟန်းတို့ကိုဆဲရေးတတ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တဿ၊ ထိုအိမ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ်တတ်သော ကျောင်းနေရဟန်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပရိဘာသိသံ၊ ဆဲရေးခဲ့ဘူး၏၊ တဿကမ္မဝိပါကေန၊ ထို မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣတော၊ ဤအရှင် ဘုရားတို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ ပေတယောကံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌၊ ဂတော၊ ပရိသန္ဓေ အားဖြင့်ဖြစ်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှိဟိဂါထာဟိ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုကံကို၊ ကထေသိ၊ ပြောဆို လျှောက်ထား၏၊ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အဟုအာဝါသိကောမယှန္တိ၊ အဟုအာဝါသိ ကောမယှံဟူသည်ကား၊ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အာဝါသေ၊ ကျောင်း၌၊ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကတဝိဘာရေ၊ ဆောက်လုပ်အပ်သော ကျောင်း၌၊ ဧ ကော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဝါသိကောနိဗ္ဗာသန ကော၊ အမြဲကျောင်း၌နေသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဇ္ဈောသိတောမယှံ ဗ္ဗာရေတိ၊ အဇ္ဈောသိတောမယှံဗ္ဗာရေဟူသည်ကား၊ ကုလုပကဘာဝေန၊ အိမ်သို့ကပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ တဏှာဘိ နိဝေသေန၊ တပ်မက်မောသောနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ အဘိနိဝိဇ္ဇော၊ မပြတ် ဝင်သည်၊ တဿာတိ၊ တဿ ဟူသည်ကား၊ တဿ ကုလုပက ဘိက္ခုဿ၊ ထိုအိမ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ်တတ်သောကျောင်းနေ ရဟန်း၏၊ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ဘိက္ခဝေါဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပရိဘာသိ သန္တိ၊ ပရိဘာသိသံဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈောသိ၊ ဆဲရေးပြီးပေတယောက မိတောဂတောတိ၊ ပေတယော ကမိတောဂတောဟူသည်ကား၊ ဣမိနာ အာကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပေတယောနိ၊ ပြိတ္တာဘုံသို့၊

၅၆၄

ပေတဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ၊

ဥပဂတော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ကပ်ရောက်ရသော၊ ပေတဘူတော၊ ပြိတ္တာ
ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ ။ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာ
မောဂ္ဂဇာန်မထေရ်သည်၊ ဣတရဿ၊ တပါးသောကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး
၏၊ ဂတိံ၊ လာရောက်၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊

ဘောပုရိသ၊ အရိယောဂျား၊ မိတ္တဝဇ္ဇေန၊ အဆွေခင်ပွန်း အတုဖြင့်၊ ပ
ဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ အမိတ္တော၊ ရန်သူဖြစ်သော၊ တေ၊ သင်၏၊ ကုလူပကော၊
အိမ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ်တတ်သော၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊
အာသိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။ ခုပ္ပညော၊ ပညာမရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ပေစ္စ၊
တမလွန်သောကဋ္ဌ၊ ကိံ ဂတိံ၊ အဘယ်ဂတိသို့၊ ဂတောနု၊ လားလေသနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မိတ္တဝဇ္ဇေနာတိ၊ မိတ္တဝဇ္ဇေန ဟူသည်ကား၊
မိတ္တပုရိသပေန၊ အဆွေခင်ပွန်းတုကြောင့်၊ မိတ္တပုရိသတာယ၊ အဆွေခင်
ပွန်းတု၏အကြောင်းကြောင့်၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ ထေရဿ
အရှင်မဟာမောဂ္ဂဇာန်မထေရ်အား၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာဘိက္ခ
န္တော၊ ပြောကြားတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊

တဒ္ဒန္တော၊ အရှင်ကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးတဝ၌၊ ပါပကမ္မဿ၊ ယုတ်မာသော
အကျင့်ရှိသော၊ တဿေဝ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏အိမ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ်တတ်
သောရဟန်းပြိတ္တာ၏သာလျှင်၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ မတ္တကေ၊ ထိပ်ထက်၌၊
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တိဗ္ဗာမိ၊ တည်ရ၏၊ ပရဝိသယံ၊ ပြိတ္တာဘုံသို့၊ ပတ္တော၊
ရောက်သော၊ သောစပေတော၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏အိမ်သို့ မပြတ်ဆည်း
ကပ်တတ်သောဆရာရဟန်းပြိတ္တာသည်လည်း၊ မမေဝ၊ အကျွန်ုပ်၏သာ
လျှင်၊ ပရိစာရိကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ။
တဒ္ဒန္တော၊ အရှင်ကောင်း၊ အညေ၊ တပါးကုန် သောသူတို့သည်၊ ယံဝစ္စံ၊
အကြင်ကျင်ကြီးကို၊ ဟဒန္တိ၊ စွန့်ပစ်ကုန်၏။ ဇေတံဝစ္စံ၊ ထိုသူတပါးတို့သည်
စွန့်အပ်သောကျင်ကြီးသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဘောဇနံ၊ အစာသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟပ္ပခေါအဟံဇေဝ၊ အကျွန်ုပ်သည်သာလျှင်၊ ယံဝစ္စံ၊
အကြင်ကျင်ကြီးကို၊ ဟဒါမိ၊ စွန့်၏။ ဇေတံဝစ္စံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်စွန့်အပ်
သောကျင်ကြီးကို၊ သောပေတော၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏အိမ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ်
တတ်သောရဟန်းပြိတ္တာသည်၊ ဥပဇိဝတိ၊ မြဲ၍အသက်မွေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဂါထာနုယံ၊ ဂါထာနှစ်ခုကို၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ တဿေဝါဟန္တိ၊ တဿေဝါဟံ ဟူသည်ကား၊
 တဿေဝမဟံ။ ထိုအကျွန်ုပ်၏သာလျှင်၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊ကုလူပကဘိက္ခုဘု
 တဿ၊အိမ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ်သောရဟန်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ပါပကမ္မဿာ
 တိ၊ ပါပကမ္မဿဟူသည်ကား၊ပါပသမာစာရဿ၊ယုတ်မာသောအကျင့်
 ရှိသော၊သီသေတိဋ္ဌာမိမက္ကကေတိ၊သီသေတိဋ္ဌာမိမတ္ထကေဟူသည်ကား၊
 သီသေ၊ဦးခေါင်း၌၊တိဋ္ဌာမိ၊တည်ပါ၏၊တိဋ္ဌန္တောစ၊တည်သော်လည်း၊မတ္ထ
 ကေဇေ၊ထိပ်ထက်၌သာလျှင်၊ တိဋ္ဌာမိ၊တည်၏၊သီသပ္ပမာဏေ၊ဦးခေါင်း
 အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌၊နတိဋ္ဌာမိ၊မတည်၊ဣတိ
 အပံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ပရိသယံပတ္တောတိ၊ပရိ
 သယံပတ္တောဟူသည်ကား၊မနုဿသေသကံ၊လူ၊ပြည်ကို၊ဥပဒါယ၊စွဲ၍၊ပရ
 ဝိသယတုတံ၊တပါးသောနိုင်ငံဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ပေတ္တိဝိသယံ၊ပြိတ္တာဝံသို့၊
 ပတ္တော၊ရောက်သော၊မမေဝမဟံဇေ၊အကျွန်ုပ်၏သာလျှင်၊ပရိဝာရိကော၊
 အလုပ်အကျွေးသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝစနသေသော၊ပါဠိ
 ကြွင်းကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊မှတ်အပ်၏၊ ဟံဘဒ္ဒန္တေဟဒန္တညေတိ၊ ဟံဘဒ္ဒန္တ
 ဟဒန္တညေဟူသည်ကား၊ ဘဒ္ဒန္တအယျ၊မဟာမောဂ္ဂလာန၊ အရှင်မဟာ
 မောဂ္ဂလာန၊တဿဝစ္စကုမ္ပိယံ၊ထိုဝစ္စကုမ္ပိ၌၊ယံဝစ္စံ၊အကြင်ကျင်ကြီးကို၊
 အည၊ တပါးကုန်သောသူတို့သည်၊ ဥဟဒန္တံ၊စွန့်ကုန်၏၊ ဝစ္စံ၊ကျင်ကြီး
 ကို၊ဩသန္တိ၊စွန့်ကုန်၏၊ ဇေတံမေဟောတိဘောဇနန္တိ၊ ဇေတံမေဟောတိ
 ဘောဇနံဟူသည်ကား၊ဇေတံဝစ္စံ၊ထိုကျင်ကြီးသည်၊ မဟံ၊အကျွန်ုပ်၏၊ဒိဝ
 သေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ဘောဇနံ၊ အစာသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
 ယံဟဒါမိတိ၊ ယံဟဒါမိဟူသည်ကား၊ တံပနဝစ္စံ၊ထိုသူတပါးတို့စွန့်အပ်
 သောကျင်ကြီးကို၊ ခါဒိတွာ၊စား၍၊ အပံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ယံဝစ္စံ၊အကြင်
 ကျင်ကြီးကို၊ကရောမိ၊ပြု၏၊ဇေတံသောဥပဇိဝတီတိ၊ ဇေတံသောဥပဇိဝတိ
 ဟူသည်ကား၊ မမ၊အကျွန်ုပ်၏၊ ဇေတံဝစ္စံ၊ထိုကျင်ကြီးကို၊ ကုလူပကော၊
 အိမ်သို့ကပ်တတ်သော၊သောပေတော၊ထိုပြိတ္တာသည်၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊
 နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ခါဒနဝသေန၊ စားသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဥပဇိဝတိ၊
 မှီ၍အသက်မွေး၏၊အတ္တဘာဝံ၊အတ္တဘောကို၊ ယာပေတိ၊မျှတ၏၊ဣတိအ
 ယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သော
 ပြိတ္တာတို့တွင်၊ကုဇု၊မြွေကော၊သူကြွယ်သည်၊ ပေသလေ၊သီလကိုချစ်ကုန်
 သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့ကို၊ဇေတံ၊ဤသို့၊အာဟာရပရိဘောဂတော၊အာဟာ
 ရကိုသုံးဆောင်ရသည်ထက်၊တုမ္ဘာကံ၊သင်တို့အား၊ဂုဏ်ခါဒနံ၊ကျင်ကြီး

၅၆၆

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကိုစားရခြင်းသည်၊ ဝရံ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အက္ခရာသိ၊ ဆဲရေး၏၊ ကုလူပ
 ကောပန၊ အိမ်သို့ကပ်သောရဟန်းသည်ကား၊ ကုဗုဒ္ဓကမ္ဘိ၊ သူကြွယ်ကို
 လည်း၊ တထာဝစနေ၊ ထိုသို့သောစကားတို့ကို၊ သမာဒပေတွာ၊ ဆောက်
 တည်စေ၍၊ သယံ၊ မိမိသည်။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အက္ခရာသိ၊ ဆဲရေး၏၊
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုအိမ်သို့ကပ်သောရဟန်းအား၊ တတောဝိ၊
 ထိုသူကြွယ်ပြိတ္တာ ထက်လည်း၊ ပဒိုကုဋ္ဌတရာ၊ အလွန်စက် ဆုပ်ဖွယ်
 ကောင်းသော၊ ဇိဝိကာ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အာ
 ယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံသည်။ တံပဝတ္ထိ၊ ထို
 ပြိတ္တာတို့၏အကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရာစေ
 သိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ဘဂဝိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်း
 ကို၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥပဝါဒေ၊ စွပ်စွဲခြင်း
 ဌ၊ အာဒိနံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ ရောက်
 လာသောပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာ
 ဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာသည်၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား၊ သတ္ထိကာ၊
 အကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကားအပြီးတည်း၊
 ဂူထခါဒကပေတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ၊ ဂူထခါဒကပေတ ဝတ္ထု အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိ
 တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး

၄-မဟာဝဂ်-၉-ဂူထခါဒကပေတဝတ္ထု။

၎င်း ဂူထကူပတော ဥဂ္ဂတိတိဗ္ဗံ၊ ဂူထကူပတော ဥဂ္ဂတိတိ ဟူသောဤ
 ဝတ္ထုကို၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
 တော်၌၊ ဝိဟာရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊ တယောက်သော
 ဂူထခါဒကပေတံ၊ ဂူထခါဒက ပြိတ္တာမကို၊ အာရမ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊
 ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တဿာ၊ ထိုဂူထခါဒက ပြိတ္တာမ၏၊ ဝတ္ထု၊
 ဝတ္ထုသည်၊ အနန္တရသဒိသံ၊ အခြားမဲ့သောဂူထခါဒက ပေတဝတ္ထုနှင့်
 တူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုအခြားမဲ့သောဂူထခါဒကပေတဝတ္ထု၌၊ ဥပါသကေန၊
 ဥပါသကာသည်၊ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းကို၊ ကာရိတော၊ ဆောက်လုပ်စေ
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပါသကာဿ၊ ဥပါသကာ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 အာဂတံ၊ လာ၏၊ ဣပေန၊ ဤ ဝတ္ထု၌ကား၊ ဥပါသိကာယ၊ ဥပါသိကာမသည်
 ဝိဟာရော၊ ကျောင်းကို၊ ကာရိတော၊ ဆောက်လုပ်စေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

၄-မဟာဝဂ်-၉-ဂူထခါဒကပေတိဝတ္ထု။

၅၆၇

အယမေဝ။ ဤသည်သာလျှင်၊ ဝိသေသော၊ ထူး၏ သေသံ၊ ကြွင်းကုန်သော
စကားရပ်သည်။ ဝတ္ထု၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝတ္ထု၌လည်းကောင်း၊ ဂါထာသုစ၊ ဂါထာတို့
၌လည်းကောင်း၊ အဝုဗ္ဗံ၊ အသစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ၊ ဂူထခါဒကပေတိ
ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုနာ၊ ဂူထခါဒကပေတိဝတ္ထု အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ၊

၄-မဟာဝဂ်-၁၀-ဂဏပေတဝတ္ထု။

နဂ္ဂါဒုဗ္ဗဏ္ဏံ ရူပါထာတိဇ္ဇဒံ၊ နဂ္ဂါဒုဗ္ဗဏ္ဏံ ရူပါထဟူသော ဤဝတ္ထုကို၊
သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟ
ရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သမ္ပဟုလေ၊ များစွာကုန်သော၊ ပေတေ၊
ပြိတ္တာတို့ကို၊ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိရ၊
ကြားဘူးသည်ကား၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ သမ္ပဟုလေ၊ များစွာကုန်
သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဂဏဘူတာ၊ အပေါင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊
အဿဗ္ဗ၊ ရတနာသုံးပါး ကံကံ၏ ကျိုးတို့၌ မယုံကြည် ကုန်သည် အဗ္ဗ
သန္ဓာ၊ မကြည်ညိုကုန်သည်၊ မန္တေ၊ ရမလပရိယုဋ္ဌိတစိတ္တာ၊ မန္တေ၊ ရတည်း
ဟူသောအညစ်အကြေးဖြင့်ထိုးကျင်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဒါနာဒိသုစရိ
တဝိမုခါ၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိသော သုစရိတ်တို့၌ မျက်နှာလွှဲကုန်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဇီဝိတွာ၊ အသက်ရှင်ကုန်၍၊ ကာ
ယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှနောက်ကာလ၌၊ နဝေယံ၊ မြို့၏၊
သမိပေ၊ အနီး၌၊ ပေတယောနိယံ၊ ပြိတ္တာအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗုတ္တိံ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊
အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊
ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊
ခရီးအကြား၌၊ ပေတေ၊ ပြိတ္တာတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မာရိယာ၊ အချင်းတို့၊
တုဋ္ဌေ၊ သင်ဘို့သည်၊ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မရှိကုန်သည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏံ ရူ
ပါ၊ အဆင်းမလှသောကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိသာ၊ ကျုံ့လှိ
ကုန်သည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မေနိသန္တတာ၊ အကြောင်းပြိုင်းပြိုင်းထသော
ကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥပ္ပါသုဗ္ဗိကာ၊ ထွက်သောနံပါ၊ ရှိကုန်
သည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိသိကာ၊ အရိုးအရေမျှသာကြွင်းသောအလွန်
ကျုံ့လှိသောကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မာရိယာ၊ အချင်းတို့၊

၅၆၈

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိသျှ။

တုဗ္ဗေ။ သင်တို့သည်။ ကေ။ အဘယ်အမည်ရှိကုန်သောသူတို့သည်။ အတ္တ
နု။ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဂါထာယ။ ဂါထာဖြင့်။ ပုစ္ဆိ။ မေးတော်မူ၏။

တတ္ထ။ ထိုဂါထာတို့၌။ ဒုဗ္ဗတ္ထရူပါထာတိ။ ဒုဗ္ဗတ္ထရူပါထဟူသည်ကား။
ဒုဗ္ဗတ္ထသရိရာ။ အဆင်းမထွေသောကိုယ်ရှိကုန်သည်။ ဟောထ။ ဖြစ်ကုန်၏။
ကေနုတုဗ္ဗေတ္ထာတိ။ ကေနုတုဗ္ဗေတ္ထဟူသည်ကား။ တုဗ္ဗေ။ သင်တို့သည်။
ကေနုနာမ။ အဘယ်အမည်ရှိကုန်သည်။ ဘဝထ။ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ မာရိသာ
တိ။ မာရိသာဟူသည်ကား။ အတ္တနောမိမိ၏။ သာဓုပ္ပဝသေန။ လျှောက်
ပတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အာလပတိ။ ခေါ်၏။ ။ တံ။ ထိုစကားကို။
သုတွာ။ ကြား၍။ ပေတာ။ ပြိတ္တာတို့သည်။ ဘဒ္ဒန္တေ။ အရှင်ကောင်း။ မယံ။
အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဒုဂ္ဂတာ။ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏ဖြစ်ရာအပါယ်ဘုံ
သို့လားကုန်သော။ ယမလောကိကာ။ ပြိတ္တာဘုံ၌အကျုံးဝင်သဖြင့် သိအပ်
ကုန်သော။ ပေတာ။ ပြိတ္တာတို့သည်။ အမှာ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘဒ္ဒန္တေ။ အရှင်
ကောင်း။ မယံ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ပါပကမ္မံ။ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း
မကောင်းမှုကံကို။ ကရိတွာနု။ ပြုမိကုန်သောကြောင့်။ ဣတော။ ဤအရှင်
ဘုရားတို့၏ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ။ ပေတလောကံ။ ပြိတ္တာဘုံ၌။ ဂတာ။ ပဋိသန္ဓေ
အားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဂါထာယ။ ဂါထာဖြင့်။ အတ္တနောမိမိ၏။ ပေ
အဘာဝံ။ ပြိတ္တာ၏ အဖြစ်ကို။ ပကာသေတွာ။ ပြ၍။ ပုနု။ တစ်နိ။ ထေရေနု။
အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ ။

မာရိသာ။ အချင်းတို့။ ပုဗ္ဗေ။ ရှေးဘဝ၌။ တုဗ္ဗေဟိ။ သင်တို့သည်။
ကာယေန။ ကိုယ်ဖြင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ။ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသောကာ
ယဒုစရိုက်ကို။ ကတံ။ ပြုခဲ့ဘူးသလော။ ဝါစာယ။ နှုတ်ဖြင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ။ မဟုတ်
မမှန်ပြောဆိုခြင်း အစရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကို။ ကတံ။ ပြုခဲ့ဘူးသလော။ မန
သာ။ စိတ်ဖြင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ။ သူတပါး၏ စည်းစိမ်ကိုမိမိသို့ရှေးရှု ကြံခြင်းအစရှိ
သောမနောဒုစရိုက်ကို။ ကတံ။ ပြုခဲ့ဘူးသလော။ ကိဿကမ္ပဝိပါကေန။
အဘယ် မကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးအားဖြင့်။ ပေတလောကံ။ ပြိတ္တာဘုံ၌။
ဂတာ။ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်လေကုန်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဂါထာယ။
ဂါထာဖြင့်။ ကတကမ္မံ။ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုကံကို။ ပုစ္ဆိတွာ။ မေး၍။ ။

ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ မယံ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ။ ရှေးဘဝ၌။
အနာဝဇေသု။ တစ်စုံတယောက်သောသူသည် မပိတ်ပင်အပ်ကုန်သော။
တိတ္ထေသု။ မြစ်တဘက်၏ကမ်းအစရှိသည်တို့၌။ မနုဿေဟိ။ လူတို့သည်။
ဝိဿရိတံ။ မှုရစ်အပ်သော။ ကိပ္ပိ။ တစ်စုံတခုသောဝတ္ထုကို။ လတေယျာမေ။

ရကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ၊ ဣတိမနသိကရိတွာ၊ ဤသို့လုံးပြုကုန်၍၊ အဗ္ဗမာ
သကံ၊ ဝဲဝက်မျှသောဥစ္စာကိုလည်း၊ ဝိစိနိမ္မ၊ ရှာဖွေကုန်၏၊ အနာဝဇ္ဇေသု၊
ဆည်းကပ်ကုန်သည်ရှိသော်တစုံတယောက်သောသူသည်မဖြစ်အပ်ကုန်
သော၊ တိတ္ထေသု၊ သတ္တဝါတို့၏ပယောဂအာသယကိုဆေးကြောရ၊ ဆိပ်
သဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာဗြာဟ္မဏေသု၊ ရဟန်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိကုန်သော်လည်း၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောဗျူဟွယ်ဝတ္ထုကိုမူ
လည်း၊ အဒေန္တော၊ မပေးလှူကုန်မူ၍၊ အဗ္ဗမာသကံ၊ ဝဲဝက်သောဥစ္စာကိုမျှ
လည်း၊ ဝိစိနိမ္မ၊ ဆည်းပူးကုန်၏၊ ဒေယျဓမ္မေသု၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့သည်၊
သန္တေသု၊ ရှိကုန်လျက်လည်း၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ဒိဝံ၊ တမလွန်သောက သုဂတိဘဝ၌ရပ်တည်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော
ကောင်းမှုကို၊ နာကမ္မာ၊ မပြုမိချေကုန်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တသိတာ၊
ရေသိပ်ကုန်သော၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နဒိ၊ မြစ်သို့၊ ဥပေမ၊ ကပ်ကုန်
သည်ဖြစ်အံ့၊ နဒိ၊ မြစ်သည်၊ ရိတ္တကာ၊ ရေမရှိသည်၊ ပရိဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဏှေ
သု၊ နေပူသောအခါ၌၊ ဆာယံ၊ အရိပ်ကို၊ ဥပေမ၊ ကပ်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊
အာတပေါ၊ နေပူသည်၊ ပရိဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဂ္ဂိဝဇ္ဈော၊ မီးပူနှင့်တူ
သော၊ ဝါတောစ၊ လေသည်လည်း၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ ဒဟန္တော၊
လောင်လျက်၊ ဥပဝါယတိ၊ လာ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်
တို့သည်၊ ဧတဉ္စဒုက္ခံ၊ ဤသို့သောဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ တတော၊ ထို
ထက်၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာကြမ်းကြုတ်စွာသော၊ အညဉ္စဒုက္ခံ၊ တပါးသော
ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ အနုဘဝိသု၊ ခံစားခြင်းငှါ၊ အရဟာမ၊ ထိုက်ပ
ချေကုန်၏၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဆာတာ၊ ဆာလောင်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ အာဟာရဂမိနော၊ စားဘွယ်သောက်ဘွယ်အာဟာရ၌တပ်မက်
မောကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အမိယောဇနာနိဝိ၊ များစွာသောယူဇနာတို့တိုင်အောင်
လည်း၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်၏၊ ဧဝံဂစ္ဆာမိ၊ ဤသို့သွားကုန်သော်လည်း၊ ကိဉ္စိ
အာဟာရံ၊ တစုံတခုသော စားဘွယ် သောက်ရာ အာဟာရကို၊ အလန္တ၊
ပေဝ၊ မရကုန်မူ၍သာလျှင်၊ နိဝတ္တာမ၊ ပြန်ခဲ့ရကုန်၏၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊
အပ္ပပုညတာ၊ နည်းသောကုသိုလ်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အဟော၊ ဪ
အံ့ဘွယ်ရှိ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဆာတာ၊
ဆာလောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမုန္တိတာ၊ ဆာလောင်ခြင်းကြောင့်မူးမြိုင်
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘန္တေ၊ လည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဒုသုန္တိတာ၊ တစုံတယောက်
သောသူသည်ရှေးရှုတွန်းအပ်ကုန်သကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၍၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ဥတ္တဒု

နာပက်လက်၊ ပဋိကိရာမ၊ အင်္ဂါ၊ ကြီးငယ်ကို ဖရိုဖရဲ ဖြန့်လျက် လည်းကုန်၏။
ကဒါမိ၊ ရံခါ၊ အဝကုဇ္ဇာ၊ မှောက်ခုံလည်း၊ ပတာမသေ၊ လည်းကုန်၏။
တေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့ သည်လည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုရောက်ရာအရပ်၌၊
ပဋိသုန္နိတာ၊ ကမ်းပါးပြတ်၌ ကျကုန်သကဲ့သို့၊ ဘုဒ္ဓိယံ၊ မြေ၌၊ ပပတိတာ၊
မှောက်ခုံလည်း၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥရံစ၊ ရင်ကိုလည်းကောင်း၊ သီသံစ၊
ဦးခေါင်း၊ အထူး နဖူးကို လည်းကောင်း၊ စာဇ္ဇေမ၊ ထိခိုက်ကုန်၏၊ နေ၊
အကျွန်ုပ်တို့၏၊ အပ္ပပုညတာ၊ နည်းသောကုသိုလ်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊
အဟော၊ ဪအံ့ဘွယ်ရှိ၏၊ တန္တေ၊ အရှင်တရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်
တို့သည်၊ တေဉ္စဒုက္ခံ၊ ဤသို့ ဆိုခဲ့ပြီး သော ဆင်းရဲကို လည်း ကောင်း၊
တတော၊ ထိုထက်၊ ဗါပကံ၊ ယုတ်မာကြပ်၊ ကြုတ်စွာသော၊ အညဉ္စဒုက္ခံ၊
တပါးသော ဆင်းရဲကို လည်းကောင်း၊ အနုဘဝိတံ၊ ခံစားခြင်းငှါ၊ အရ
ဟာမ၊ ထိုက်ပချေကုန်၏၊ ဒေယျဓမ္မေသု၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့သည်၊ သန္တေ
သု၊ ရှိကုန်လျက်လည်း၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဒိဝံ၊
ဓာမလွန်သောကုသိုလ်တရပ်၌ တည်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကောင်း
မှုကို၊ နာကမ္ဘာ၊ မပြုမိချေကုန်၊ တေဟိတေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊
နုနု၊ အကြံရှိကုန်၏၊ ဣတော၊ ဤပြိတ္တာ၏အဖြစ်မှ၊ ဂစ္ဆံ၊ ရုတေကုန်၍၊
မာနုသိ၊ လူ့ပြည်၌ဖြစ်သော၊ ယောနိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ လဗ္ဗါနု၊ ရကုန်၍၊
ဝဒညူ၊ အလှူခံတို့၏စကားကိုသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သီလသမ္ပန္န၊ သီလနှင့်
ပြည့်စုံကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊
ကာဟာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ကတကမ္ဘံ၊ ပြုအပ်သော
မကောင်းမှုကံကို၊ ကထေသံ၊ လျှောက်ဆိုကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အမိယောဇနာနိဂစ္ဆာမာတိ၊ အမိယောဇနာနိ
ဂစ္ဆာမဟူသည်ကား၊ အနေကာနိ၊ များစွာလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယောဇနာ
နိဝိ၊ ယူဇနာတို့တိုင်အောင်လည်း၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်၏။ ဆာတာအာဟာ
ရဂေမိ နေတိ၊ ဆာတာ အာဟာရ ဂေမိနေ ဟူသည်ကား၊ စိရကာလံ၊
ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ဇိဗ္ဗန္တတာယ၊ ဆာလောင် မွတ်သိပ်
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာဟာရေ၊ အာဟာရ၌၊ ဂိဇ္ဈိ အဘိ ဂိဇ္ဈန္တာ၊ အလွန်
တတ်မက်မောကုန်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ သွားကုန်
သော်လည်း၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်တစ်ခုသော၊ အာဟာရံ၊ စားဘွယ်သောကံရာအာ
ဟာရကို၊ အလဗ္ဗါယေဝ၊ မရကုန်မူ၍သာလျှင်၊ အပ္ပပုညတာယ၊ အကတက

ဒိဋ္ဌာတယာ နိရယာတိရုတ္တိနု ယောနိတိန္တံ။ ဒိဋ္ဌာတယာနိရယာတိ
ရုတ္တိနုယောနိယူသော ဤဝတ္ထုကို သက္ကရိ၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်။ စေတ
ဝနေ။ စေတဝနံ ကျောင်းတော်၌၊ ဗိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည် ရှိသော်။

အညတရံ၊ တယောကံသော၊ ဝိမာနပေတံ၊ ဝိမာနပြိတ္တာကို၊ အာရေတ္တ၊
 အကြောင်းပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိရု၊ ကြားဘူး သည်ကား၊
 သာဝတ္ထိဝါထိနောစ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဠိ
 လိပုတ္တ ဝါထိနောစ၊ ပါဠိလိပုတ်ပြည်၌ နေသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ နာဝါယ၊ သင်္ဘော
 ဖြင့်၊ သုဝဏ္ဏဘူမိ၊ သထုံပြည်သို့၊ အဂဓံသု၊ သွား ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကုန်
 သည်တို့တွင်၊ ဧကော၊ တယောကံသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊
 အာဗာဓိကော၊ အနာ နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ မာတုဂါမေ၊ မာတုဂါမ၌၊ ပဋိ
 ဗန္ဓမိတ္တော၊ တပ်နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာလမကာသိ၊ သေ
 ခြင်းကိုပြု၏၊ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ ကတကုသလောဝိ၊ ပြုအပ်သော
 ကောင်းမှုရှိသော်လည်း၊ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ အနုပပဇ္ဇိတွာ၊ ပဋိသန္ဓေ
 အားဖြင့်မဖြစ်မှု၍၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၌၊ မဋိဗန္ဓမိတ္တတာယပန၊ တပ်နှစ်သက်
 သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ၊ သမုဒ္ဒရာအလယ်၌၊
 ဝိမာနတော၊ ဝိမာနပြိတ္တာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အထူး
 ကိုဆိုဦးအံ့၊ ယသော၊ အကြင်မိန်းမအား၊ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ ပဋိ
 ဗန္ဓမိတ္တော၊ တပ်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိ၏၊ သာဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ သုဝဏ္ဏ
 ဘူမိဂါမိနိ၊ သထုံပြည်သို့သွားသော၊ နာဝံ၊ သင်္ဘောကို၊ အဘိရုယျ၊ တက်
 စီး၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သောပေတော၊ ထိုဝိမာနပြိတ္တာ
 သည်၊ တံဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမကို၊ ဂဟေတုကာမော၊ ခေါ်ယူလိုသည် ဖြစ်၍၊
 နာဝါယ၊ သင်္ဘော၏၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို၊ ဥပရုန္ဓိ၊ တားမြစ်ပိတ်ပင်၏၊ အထ
 ထိုအခါ၌၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကိံ
 နူခေါ၊ အသို့နည်း၊ အယံနာဝါ၊ ဤသင်္ဘောသည်၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝိမံသန္တာ၊ ရံစမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာဠကဏ္ဍိသလသကံ၊ သူယုတ်
 စာရေးတန်ကို၊ ဝိစာရေသုံ၊ ရွေးချယ်ကုန်၏၊ အမနုဿဣတ္ထိယာ၊ ဝိမာန
 ပြိတ္တာ၏မိန်းမဖြစ်သော၊ တဿာဝေဣတ္ထိယာ၊ ထိုမိန်းမအားသာသျှင်၊ ယာ
 ဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်၊ ပါဠိဏိ၊ ရောက်၏၊ ယသံ၊ အကြင်မိန်းမ
 ၌၊ သော၊ ထိုဝိမာနပြိတ္တာသည်၊ ပဋိဗန္ဓမိတ္တော၊ တပ်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိ
 ၍၊ တံ၊ ထိုမိန်းမကို၊ နိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ ဝေဠုက
 လာပံ၊ ဝါးစည်းကို၊ သမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌၊ ဩတာဂေတွာ၊ ချ၍၊ တဿ၊ ထိုဝါး
 စည်း၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ တံဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမကို၊ ဩတာရေသုံ၊ သက်ဆင်း
 စေကုန်၏၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမကို၊ ဩတာရိတမတ္တာယ၊ ချကာမျှ၌၊ နာဝါ၊

သင်္ဘောသည်၊ ဝေဝေန၊ အဟုန်ဖြင့်၊ သုဝဏ္ဏဘူမိ၊ သထုံပြည်သို့၊ အဘိဓမ္မာ၊ ရှေးရှု၊ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏၊ အမနုဿော၊ ဝိမာနပြိတ္တာသည်၊ တံဇ္ဇတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမဘိုးမိသွားမြင်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိမာနံ၊ ဝိမာန်သို့၊ အာရောပေတ္တာ၊ တင်၍၊ တာယ၊ ထိုမိန်းမနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ အဘိဓမ္မိ၊ မွေ့လျော်၏၊ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ကေသံဝတ္ထရံ၊ တနှစ်ကို၊ အဘိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ နိဗ္ဗိန္ဒူပါ၊ ပြီးစွေသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံပေတံ၊ ထိုဝိမာနပြိတ္တာကို၊ ယာစန္ဒိ၊ တောင်းပန်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣမ၊ ဤဝိမာန်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေရသော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သမ္ပရာပိကံ၊ တမလွန်လောကသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နလဘာမိ၊ မရ၊ မာရိယ၊ အရှင်နတ်မင်း၊ သာရ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ ခံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ပါဠိလိပုတ္တမေဝ၊ ပါဠိလိပုတ်ပြည်သို့သာလျှင်၊ နေဟိ၊ ပို့ဆောင်ပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုဝိမာနပြိတ္တာသည်၊ တာယ၊ ထိုမိန်းမအား၊ ယာစိတော၊ တောင်းပန်လိုသည်ဖြစ်၍။ ။

ဘဒ္ဒေ၊ အဘဟံ၊ တယာ၊ သင်သည်၊ နိရယာ၊ အချို့ကုန်သောအသီးသောငှေ့တို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ တိရုတ္ထာနယောနိ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော နဂါးဂဠုန်အစရှိကုန်သော တိရုတ္ထာန်တို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ပေတော၊ ခုပ္ပပါသအစရှိသော အပြားရှိကုန်သော ပြိတ္တာတို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ အသုရာ၊ ကာလကမ္ဘိကအသုရာ မျိုးတို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ အထဝါ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ မနုဿာပိ၊ လူတို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဧဝါ၊ အချို့ကုန်သောစာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ တံ၊ သင်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မပိပါကံ၊ ပြုအပ်သောကံတို့၏ အကျိုးကို၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ အဒ္ဓသအဒ္ဓက္ခိ၊ မြင်ရပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အက္ခတံ၊ တစုံတယောက်သောသူသည် မနှိပ်စက်အပ်သော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပါဠိလိပုတ္တံ၊ ပါဠိလိပုတ်ပြည်သို့၊ နေဿာမိ၊ ပို့ဆောင်အံ့၊ တံ၊ သင်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိလိပုတ်ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်၍၊ ကုသလံကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဒိဋ္ဌာတယာနိရယာတိ၊ ဒိဋ္ဌာတယာနိရယာဟူသည် ကား၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပစ္စေကနိရယာပိ၊ အသီးဖြစ်သောငှေ့တို့ကိုလည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ တိရုတ္ထာနယောနိတိ၊

တိရစ္ဆာန်ယောနိ ဟူသည်ကား၊ မဟာနုဘာဝါ။ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ
ကုန်သော၊ နာဂသုဗန္ဓာဒိတိရစ္ဆာန်နာဂ၊ နဂါးဂဠုန်အစရှိသောတိရစ္ဆာန်
တို့ကိုလည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဗိဇ္ဇာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ပေတာတိ၊ ပေတာဟူသည်ကား၊
ရဝိပါသာဒိဘောဒါ၊ ရဝိပါသစသည်အပြားရှိကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့
ကို၊ အသုရာတိ၊ အသုရာဟူသည်ကား၊ ကာလကဗ္ဗိကာအသုရာ၊ ကာလ
ကဗ္ဗိကအသုရာတို့ကို၊ ဒေဝတိ၊ ဒေဝီဟူသည်ကား၊ ဧကန္တ၊ အချို့ကုန်
သော၊ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စာတုမဟာရာဇ်တံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊
နတ်တို့ကို၊ သော၊ ထိုဝိမာနပြိတ္တာသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာနုဘာဝေန၊
အာနုဘော်အားဖြင့်၊ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌၊ တံ၊ ထိုမိန်းမကို၊
ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ဆောင်၍၊ ပစ္စေကနိရယာဒိကေ၊ အသီးအသီးသောငှေအ
စရှိသည်တို့ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြုချက်၊ ဝိစရတိကိရ၊ ထည့်လည်သတတ်၊
တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သယမဒ္ဓသကမ္ပဝိပါကမတ္တ
နောတိ၊ သယမဒ္ဓသကမ္ပဝိပါကမတ္တနောဟူသည်ကား၊ နိရယာဒိကေ၊ ငရဲ
အစရှိသည်တို့သို့၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပဿန္တိ၊
ကြည့်ရှုသည်ဖြစ်၍၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ကတကမ္မာနံ၊ ပြုအပ်သောကံတို့၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်
မှောက်အားဖြင့်၊ အဒ္ဓသအဒ္ဓက္ခိ၊ မြင်ရပြီ၊ နေဿာမိတံပါဠိလိပုတ္တမက္ခ
တန္တိ၊ နေဿာမိတံပါဠိလိပုတ္တမက္ခတံဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ အက္ခတံ၊ မနှိပ်စက်သော၊ ကေနပိ၊ တစုံတယောက်သော
သူသည်၊ အပရိက္ခတံ၊ မနှိပ်စက်အပ်သော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မနုဿဈပေနေဝ၊
လူ၏အသွင်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပါဠိလိပုတ္တံ၊ ပါဠိလိပုတ်ပြည်သို့၊ နယိဿာမိ၊
ပို့ဆောင်အံ့၊ တံပန၊ သင်သည်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိလိပုတ်ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊
ရောက်၍၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံကံကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော၊
ကမ္ပ ဝိပါကဿ၊ ကံ၏အကျိုးကို၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက် အားဖြင့်၊
ဗိဇ္ဇတ္တာ၊ မြင်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယုတ္တပယုတ္တာ၊ အားထုတ်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ပုညနိရတာ၊ ကောင်းမွန်မွေ့လျော်သည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၊

အထးထိုအခါ၌၊ သာဇ္ဇတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ တဿ၊ ထိုပြိတ္တာ၏၊ ဝစနံ၊
စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အတ္တမနာ၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ယက္ခ၊
နတ်သား၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေဝါ၊ အတ္တကာမော၊ အကျိုးကိုအလိုရှိသည်

လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏။ ဟိတကာမော၊ အစီးအပွားကို အလိုရှိသည်လည်း၊
 အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏။ ဒေဝတော၊ နတ်သား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တုယံ၊ သင်၏၊
 ဝစနံ၊ စကားကို၊ ကရောမိ၊ လိုက်နာပါ၏။ တွံ၊ သင်သည်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊
 အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ မယာ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ နိရယာ၊ အချို့ကုန်သော အသီးသော ငရဲတို့ကိုလည်း၊
 ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ တိရုတ္ထာနယောနိ၊ တန်ခိုးကြီးသော နဂါးဂဠုန်အစရှိ
 ကုန်သော တိရုတ္ထာနိတို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ပေတာ၊ ခုပ္ပိပါသ
 အစရှိကုန်သော အပြားရှိကုန်သော ပြိတ္တာတို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်
 ပြီ၊ အသုရာ၊ ကာလကဗ္ဗိကအစရှိကုန်သော အသုရာတို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ
 မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ အထဝ၊ ထိုမှတပါး၊ မနုဿာဝိ၊ လူတို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ
 မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဒေဝါ၊ အချို့ကုန်သော စကုမဟာရာဇ် နတ်တို့ကိုလည်း၊
 ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မဝိပါကံ၊
 ပြုအပ်ကုန်သော ကံတို့၏ အကျိုးကို၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ ပစ္စက္ခ
 တော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ အဒ္ဓသံအဒက္ခိ၊ မြင်ရပြီ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 ပါဠိသုတ္တံ၊ ပါဠိသုတ်ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်၍၊ အနုပ္ပကာနိ၊ များစွာကုန်
 သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကာဟာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊
 ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

≡ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သောပေတော၊ ထိုဝိမာနပြိတ္တာသည်၊ တံဇ္ဇတ္ထိ၊ ထို
 မိန်းမကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား
 ၍၊ ပါဠိသုတ္တံနဂရဿ၊ ပါဠိသုတ်ပြည်၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဌပေတွာ၊
 ထား၍၊ ပတ္တမိ၊ ပထွား၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အသော၊ ထိုမိန်းမ၏၊ ဉာတိမိတ္တာ
 ဒယော၊ အဆွေအမျိုးအဆွေခင်ပွန်းအစရှိသည်တို့သည်၊ တံ၊ ထိုမိန်းမကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ သမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌၊ ပက္ခိတ္တာ၊
 မစ်ချအပ်သည်ဖြစ်၍၊ မတာတိ၊ သေ၏ဟူ၍၊ အသုမ္ပ၊ ကြားရကုန်၏၊
 တော၊ အချင်းတို့၊ သောတ္ထိနာ၊ ချင်းသာသဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာသော၊
 သာအယံ၊ ထိုမိန်းမကို၊ ဒိဋ္ဌာဝတ၊ မြင်ရကုန်ပြီတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အတိနန္ဒ မာနာ၊ အလွန်နှစ်သက်ကုန် သည်ဖြစ်၍၊ သမာဂစ္ဆာ၊ အညှီ
 အညွှတ်ပေါင်းဆုံကုန်၍၊ တဿာ၊ ထိုမိန်းမအား၊ ပဝတ္ထိ၊ အကြောင်းကို၊
 ပုတ္တိ၊ သုမေးကုန်၏၊ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ တေသံ၊ ထိုဆွေမျိုးအဆွေခင်
 ပွန်းအစရှိကုန်သောသူတို့အား၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဋ္ဌာယာ၊ စ၍၊ အတ္တနာ၊
 မိမိသည်၊ ဒိဋ္ဌဉ္စ၊ မြင်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အနုဘူတဉ္စ၊ ခံစားအပ်

သည့်လည်းဖြစ်သော၊ သမ္ဘိ၊ အလုံးစုံကို၊ ကထေသိ၊ ပြောကြား၏၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သာဝတ္ထိဝါသိနေသော၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေသည့်လည်းဖြစ်ကုန်သော တေဝါဏီဇာ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်။ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဥပဂတာ၊ ကပ်ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာလေန လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကင်၍၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုးကုန်၍၊ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်လျက်၊ တံပဝတ္ထိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ စတုန္ဒရိသာနံ၊ လေးပါးကုန်သောပရိသတ်တို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုတရားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ မဟာဇနော၊ လူများ အပေါင်းသည်၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒါနာဒိကုသလဓမ္မနိရတော၊ အလှူပေးခြင်း အစရှိသော ကောင်းမှု၌ မွေ့လျော်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကားအပြီးတည်း၊ ပါဠိပုတ္တပေတဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုနာ၊ ပါဠိပုတ္တပေတဝတ္ထုအဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီး။ ။

၄-မဟာဝဂ်-၁၂-အဓမ္မဝနပေတဝတ္ထု။

အယဉ္ဇတေပေါက္ခရဏီသုရဗ္ဗာတိဇ္ဇဒံ၊ အယဉ္ဇတေပေါက္ခရဏီသုရဗ္ဗာဟူသောဤဝတ္ထုကို၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အဓမ္မပေတံ၊ အဓမ္မပြိတ္တာကို၊ အာရန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်၊ ပရိက္ခိဏတောဂေါ၊ ကုန်သောစည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏၊ ဟရိယာ၊ မယားသည်၊ ကာလမကာသိ၊ သေခြင်းကို ပြု၏၊ ကော၊ တယောက်သော၊ မိတာယေဝ၊ သမီးသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊ တံ၊ ထိုသမီးကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မိတ္တဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏၊ ဂေဟော၊ ခိုင်၌၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ ဣဏဝသေန၊ မြဲ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂဟိတေန၊

ယူအပ်သော၊ ကဟာပဏ သတေန၊ တရသော အသပြာဖြင့်၊ တဏှံ၊
 ရောင်းအပ်သောတဏှာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သဗ္ဗေန၊ ထည်းကုန်သည်
 နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝါဏိဇာယ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဂတော၊ သွား
 သည်ဖြစ်၍၊ နိရေနေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ မူလေန၊ အရင်းနှင့်၊ သဟ၊
 တကွ၊ ဥဒယဘူတာနိ၊ အတိုးအပွားဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စကဟာပဏ
 သတာနိ၊ ငါးရာသောအသပြာတို့ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ သဗ္ဗေန၊ ထည်း
 ကုန်သည်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ပဋိနိဝတ္တိ၊ ပြန်လာ၏၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီး
 အကြား၌၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ ပရိယုဋ္ဌာယ၊ ထကြွကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 သတ္တံ၊ ထည်းကိုးဟန်သု၊ လှယက်ကုန်၏၊ သတ္တိကာ၊ ထည်းမှူးတို့သည်၊
 ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှ၌မှလည်း၊ ပလာယိံသု၊ ပြေးကုန်၏၊ သောပနဂဟ
 ပတိ၊ ထိုသူကြွယ်သည်ကား၊ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော၊ ဂစ္ဆေ၊ ခြံ၌၊
 ကဟာပဏ၊ အသပြာတို့ကို၊ နိက္ခိပိတွာ၊ ငစ်ချ၍၊ အဝိနုရေ၊ အနီး၌၊
 နိဗီယိ၊ ဝုန်းအောင်း၏၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ တံ၊ ထိုသူကြွယ်ကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေသုံ၊ ချကုန်၏၊ သော၊
 ထိုသူကြွယ်သည်၊ နေလောတေန၊ ဥစ္စာ၌တပ်မက်မောသဖြင့်၊ တတ္ထေဝ၊
 ထိုအသပြာထား ရာအရပ်၌ သာလျှင်၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိ
 ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏၊ မိတုယာ၊ သမီးအား၊
 တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသုံ၊ ပြောကြားကုန်၏၊ သာ၊
 ထိုသူကြွယ်သမီးသည်၊ ဝိတု၊ အဘ၏၊ မခုဏေနစ၊ သေခြင်းကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ အာဇိဝိကာဘယေနစ၊ အသက်မွေးရမည်မှကြောက်သောကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သဗ္ဗာတဒေါမနသော၊ ကောင်း
 စွာဖြစ်သောနှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗာဠံ၊ ပြင်းစွာ၊ ပရိဗေဝိ၊
 ပိုကြွေး၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုသူကြွယ်သမီးကို၊ ဝိတု၊ အဘ၏၊
 သဟာယော၊ အဆွေ ဖြစ်သော၊ သောကုဗုဒ္ဓိကော၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊
 ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ကုလသလဘာဇနံ၊
 အိုးထိန်းသည်၏ အိုးခွက်ဟူသမျှသည်၊ ဘေဒနပရိယန္တံ၊ ကွဲခြင်းလျှင်
 အဆုံးရှိကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တာတို့
 ၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊ ဘေဒနပရိယန္တံ၊ ပျက်စီးခြင်းလျှင်အဆုံးရှိ၏၊
 မရဏံနာမ၊ သေခြင်းမည်သည်၊ သဗ္ဗသဘာဝဓုဏဉ္စ၊ အလုံးစုံတို့နှင့်လည်း
 ဆက်စပ်၏၊ အပ္ပနိကာရဉ္စ၊ ကုစား၍လည်းမရကောင်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊

တံ၊ သင်သည်၊ ပိတရိ၊ အဘန္တံ၊ အတိယဌံ၊ အလွန်ပြင်းစွာ၊ မါသောမိ၊ မရိုး
 ရိပ်လင်း၊ မာပရိဒေဝိ၊ မပိုကြွေးလင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကော၊ သင်၏၊ ပိတဝ၊
 အဘတည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ မိတဝ၊ သမီးတည်း၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ တဝ၊ သင်အား၊ မိတုကိစ္စံ၊ သမီးတို့အားပြုကွယ်ကိစ္စကို၊ က
 ရောမိ၊ ပြုအံ့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပိတုနေဝ၊ အဘ၏၊ ဂေဟေဝိယ၊ အိမ်၌ကဲ့သို့၊
 ဣမသ္မိံ၊ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌၊ အဝိမနာ၊ နှလုံးသာရွှင်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိရ
 မဿ၊ မွေ့လျော်ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊ ဆို၍၊ သမဿာသေသိ၊
 သက်သာရာကိုရစေ၏၊ သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်၊ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်
 ၏၊ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်၊ ပနိပ္ပဿဒ္ဓသောကာ၊ ပြီးပြီးသောရိုးရိပ်ခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ပိသာရိဝိယ၊ အဘ၌ကဲ့သို့၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤသူကြွယ်၌၊ သစ္စတ
 ဂါရဝ ဗဟုမာနာ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်သောရိုသေခြင်း မြတ်နိုးခြင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ အတ္တနေဝ၊ မိမိ၏၊ ကပဏ ဘာဝေန၊ အထီးကျန်သည်၏ အဖြစ်
 ဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၌၊ ဝေယျဝစ္စကာရိနိ၊ အမှုကြီးငယ်ကိုပြုလေ့ရှိ
 သည်၊ ဟုတွာဖြစ်၍၊ ဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပိတရံ၊ အဘကို၊ ဥန္နိဿ၊
 ရည်စူး၍၊ မတကိစ္စံ၊ သေသောအဘအားအမျှပေးဝေသောကိစ္စကို၊ ကာတု
 ကာမာ၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယာဂံ၊ ယာဂုကို၊ ပပိတွာ၊ ကျီ၍၊ မနောသိလာ
 ဝဏ္ဏာနိ၊ ဆေးဒန်းခြင်းသိသာ အဆင်းရှိကုန်သော၊ သုပရိပဏ္ဏာနိ၊ ကောင်း
 စွာမှည့်ကုန်သော၊ မရုရာနိ၊ ချိုမြိန်ကုန်သော၊ အဗ္ဗဗလ္လာနိ၊ သရက်သီးတို့ကို၊
 ကံသပါတိယံ၊ ရွှေခွက်၌၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ ယာဂုဋ္ဌ၊ ယာဂုကိုလည်းကောင်း၊
 အဗ္ဗဗလ္လာနိစ၊ သရက်သီး တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒါသိယော၊ ကျွန်မအား၊
 ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊ ပိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂန္တော၊ သွား၍၊ သတ္ထာရံ၊
 မြတ်စွင်ဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ကိံ၊ အာ
 ဟ၊ အဘသံသို့လျှောက်သနည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏
 ဒက္ခိဏာယ၊ အလှူကို၊ ပနိဂ္ဂဟဏေန၊ အလှူခံတော်မူသဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟံ၊
 ငြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ကရောထ၊ ပြုတော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 လျှောက်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာကရုဏာယ၊ မဟာကရုဏာ
 တော်သည်၊ သဗ္ဗောဒိတမာနသော၊ ကောင်းစွာတိုက်တွန်းအပ်သောမိတ်
 နှလုံးတော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုသတို့သမီး၏၊ မနောရထံ၊ နှလုံးအ
 လိုကို၊ ပူရေန္တော၊ ပြည့်စေလျက်၊ နိသန္ဓာကာရံ၊ ထိုင်တော်မူအံ့သောအ
 ခြင်းအရာကို၊ ဒသေသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ
 ရွှင်လမ်းနှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းအပ်သောမြတ်

သောဘုရားနေရာတော်၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဥပနိတံ၊ ဆောင်ယူခဲ့သော၊
သုဗ္ဗိ၊ သန့်ရှင်းသော၊ သုဒ္ဓဝတ္ထံ၊ ဖြူစင်သော အဝတ်ကို၊ အတ္တရိတွာ၊ ခင်း၍၊
အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပညတ္တေ၊ ခင်းထား၊ အပ်သော
အာသနေ၊ နေရာ၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်တော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သာ၊ ထိုသတို့
သမီးသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ ဥပနေသိ၊
ကပ်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ အလှူခံ
တော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊
ဘိက္ခုနန္တိ၊ ရဟန်းတို့အားလည်း၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊
ဝုန၊ တတန်၊ ခေတဟတ္ထာ၊ ဆေးကြော ပြီးသောလက်ရှိသည်၊ ရှိသော်၊
အဗ္ဗမလာနိ၊ သရက်သီးတို့ကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပနာမေ
သိ၊ ကပ်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာနိ၊ ထိုသရက်သီးကိုကို၊ ပရိ
ဘုဉ္ဇေ၊ ဘုန်းပေးတော်မူ၏၊ သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ဘိ၊ အာဟ၊ အ
ဘယံ၊ သို့လျှောက်သနည်း၊ ဟန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရားမေ၊ အက္ခန္တံ၊ ပစ္စတ္တ
ရဏယာဂုအဗ္ဗမလဒါနဝသေန၊ အခင်းယာဂုသရက်သီး၊ အလှူ၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်သော၊ အယံဒက္ခိဏာ၊ ဤအလှူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
သာဒက္ခိဏာ၊ ထိုအလှူသည်၊ ပီတု၊ အဘအား၊ ပါဝုဏာတု၊ ရောက်ပါစေ
သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သင်လျှောက်ဆိုတိုင်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊
သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊
ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်တွင်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပတ္တမိ၊ ဖဲသွား၏၊ တာယ
ဒက္ခိဏာယ၊ ထိုအလှူကို၊ သရုဗ္ဗိတမတ္တာယ၊ ကောင်းစွာဖြစ်စေကာမူ၌၊
သောပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ အဗ္ဗဝနဥယျာနဝိမာန ကပ္ပရုက္ခပေါက္ခဏိ
ယောစ၊ သရက်တောဥယျာဉ် ဗိမာန်ပဒေသာပင်ရေကန် တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ မဟာတိ၊ ကြီးစွာသော၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိဉ္စ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို လည်း
ကောင်း၊ ပဋိလဘိ၊ ရ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တေဝါဏိဇာ၊ ထိုကုန်သည်တို့
သည်၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ ဝါဏိဇာယ၊ ကုန်သွယ်
ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝန္တိန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ တမေဝမဂ္ဂံ၊ ထိုခရီးသို့
သာလျှင်၊ ပဋိပစ္စန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝသိတဠာနေ
ဝေ၊ နေသောနေရာ၌ ပင်လျှင်၊ ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်၌၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ကပ္ပေသု၊

ပြုကုန်၏။ တော။ ထိုကုန်သည်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝိမာနပေတော၊ ဝိမာန
ပြိတ္တာသည်၊ ဥယျာနဝိမာနာဒိတိ၊ ဥယျာဉ်ဝိမာနအစရှိသည်တို့နှင့်၊ သဗ္ဗိ၊
တက္က၊ တေသံ၊ ထိုကုန်သည်တို့အား၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒေသေသိ၊
ပြု၏။ တေဝါဏိဇာ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ တံ၊ ထိုဝိမာနပြိတ္တာကို၊ ဒိသွာ၊
မြင်၍၊ တေန၊ ထိုဝိမာနပြိတ္တာသည်၊ လဒ္ဓသမ္ပတ္တိ၊ ရအပ်သောစည်းစိမ်ကို၊
ပုဆိန္တာ၊ မေးလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ။

ဘောယက္ခ၊ အိုနတ်သား၊ သုရမ္မာစ၊ အလွန်နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်လည်း
ရှိထသော၊ သမာသမတလာစ၊ ညီညွတ်သော အပြင်လည်းရှိထသော၊
သုတိတ္တာစ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသော စောင်းတန်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
ကောင်းသောဆိပ်လည်းရှိထသော၊ မဟောဒကာစ၊ များသောရေလည်း
ရှိထသော၊ သုပုပ္ဖိတာစ၊ ကောင်းစွာပွင့်သောကြာနိ ကြာဖြူစသောပန်း
လည်းရှိထသော၊ ဘမရဂဏာနုကိဏ္ဍာ၊ ပျားဝိတုန်းတို့၏အပေါင်းဖြင့်ဖြွမ်း
ခြင်းလည်းရှိထသော၊ တေ၊ သင်၏၊ အယဉ္ဇပေါက္ခရဏီ၊ ဤရေကန်သည်
လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မနုညာ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော၊ အယံပေါက္ခရဏီ၊ ဤရေ
ကန်ကို၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ကထံကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအ
ကြောင်းကြောင့်၊ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်သနည်း၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တေ၊ သင်၏၊
ဣဒဉ္စအဗ္ဗဝနံ၊ ဤသရက်ဥယျာဉ်သည်လည်း၊ သုရမ္မံ၊ အလွန်နှလုံးမွေ့လျော်
သွယ်ရှိ၏၊ သဗ္ဗေတုကံ၊ အပွင့်အသီး အစရှိသည်တို့ဖြင့်ခပ်သိမ်းသော
ဥတုတို့၌ချမ်းသာကိုရှက်ဆောင်တတ်၏၊ ဗလ္လာနိ၊ အသီးတို့ကို၊ ခာရယတိ
ဆောင်၏၊ သုပုပ္ဖိတံ၊ အခါခပ်သိမ်းပွင့်၏၊ ဘမရဂဏာနုကိဏ္ဍံ၊ ပျားဝိတုန်း
အပေါင်းတို့ဖြင့်ဖြွမ်း၏၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ ဤဝိမာန်ကို၊ ကထံ
ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဒွေဂါယာ၊ ဤနှစ်ဂါယာတို့ကို၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ သုရမ္မာတိ၊ သုရမ္မာဟူသည်ကား၊ သုဗ္ဗု၊ ကောင်း
စွာ၊ ရမဏီယာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ် လည်းရှိထသော၊ သမာတိ၊ သမာ
ဟူသည်ကား၊ သမတလာ၊ ညီညွတ်သော အပြင်လည်း ရှိထသော၊ သု
တိတ္တာတိ၊ သုတိတ္တာဟူသည်ကား၊ ရတနမယသောပါနတာယ၊ ရတနာ
ဖြင့်ပြီးသော စောင်းတန်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုန္ဓရတိတ္တာ၊ ကောင်း
သောဆိပ်ရှိကုန်ထသော၊ မဟောဒကာတိ၊ မဟောဒကာ ဟူသည်ကား၊
မဟာဇလာ၊ များသော ရေရှိကုန်ထသော၊ သဗ္ဗေတုကန္တိ၊ သဗ္ဗေ
တုကံဟူသည်ကား၊ ပုပ္ဖုပဂဗလူပဂရုက္ခာဒိတိ၊ အပွင့်ကို ဆောင်သော

သစ်ပင်အသီးကို ဆောင်သော သစ်ပင်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗေသုခဝ်
သိမ်းကုန်သော၊ ဥဗ္ဗာသု၊ ဥဗ္ဗတို့၌၊ သုခေါဝဟံ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်
၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ခရယတိ ဗလာနိတိ၊ ခရယတိ ဗလာနိဟူ၍၊
အာဟ၊ ဆိုပြီ၊ သုပုဗ္ဗိတန္တိ၊ သုပုဗ္ဗိတံဟူသည်ကား၊ နိစ္စပုဗ္ဗိတံ၊ အဖြေပွင့်
သော၊ ။

တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပေတေ၊ ပြိတ္တာသည်၊ ပေါက္ခရဏီ
အာဒိနံ၊ ကန်အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဋိလောဘကာရဏံ၊ ရသောအကြောင်းကို၊
အာစိက္ခန္တော၊ ပြောကြား လိုသည်ဖြစ်၍၊ ။ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့၊
မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ မိတာ၊ သမီးသည်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်
၍၊ ဘဂဝတောစ၊ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနဉ္စ၊ ရဟန်းတို့
အားလည်းကောင်း၊ ဒေဝိ၊ ပေးလှူ၏၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ တေနဒိန္နဒါနေန၊
ထိုသို့ပေးလှူအပ်သောအလှူကြောင့်၊ ဣဓေ၊ ဤသရက်တော၌၊ သဗ္ဗေတုကံ၊
ခပ်သိမ်းသောဥဗ္ဗတို့၌ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သော၊ အဗ္ဗပက္ကံ၊ သရက်
သီးမှည့်ကို လည်းကောင်း၊ ဣမိဿ၊ ပေါက္ခရဏီယာ၊ ဤရေကန်၌၊ ဒိဗ္ဗံ၊
နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေကို လည်းကောင်း၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို လည်း
ကောင်း၊ ဝိမာနကပ္ပရက္ခာဒိသု၊ ဝိမာနပဒေသာပင်အစရှိသည်တို့၌၊ မနော
ရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော် ဘွယ်ရှိသော၊ သိဟန္တာယာ၊ ချမ်းအေးသောအရိပ်
ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ လန္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာ
ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ တေနမေဇ္ဈလန္တတိတိ၊ တေနမေဇ္ဈလန္တတိ
ဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတောစ၊ မြတ်စွာဘုရားအားလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု
နဉ္စ၊ ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း၊ ယံတံအဗ္ဗပက္ကံ၊ အကြင်သရက်သီး
မှည့်ကိုလည်းကောင်း၊ ယံတံဥဒကဉ္စ၊ အကြင်ရေကို လည်းကောင်း၊ ယံတံ
ယာဂဉ္စ၊ အကြင်ယာဂုကိုလည်းကောင်း၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဒေန္တိ
ယာ၊ ပေးလှူသော၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ မိတာယ၊ သမီးသည်၊ ဒိန္နာယ၊ ပေးလှူအပ်
သော၊ ဒါနေန၊ အလှူကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗေ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဣဓေမတ္ထိ၊ အဗ္ဗဝနေး၊ ဤ
သရက်ဥယျာဉ်၌၊ သဗ္ဗေတုကံ၊ ခပ်သိမ်းသောဥဗ္ဗတို့၌ချမ်းသာကိုဆောင်
တတ်သော၊ အဗ္ဗပက္ကံ၊ သရက်သီးမှည့်ကို လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်၌
ဖြစ်သော၊ မနုညာယ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သော၊ ဣမိဿ၊ ပေါက္ခရဏီယာ၊ ဤရေ
ကန်၌၊ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေကိုလည်းကောင်း၊ ယာဂုယာစ၊ ယာဂု
ကိုလည်းကောင်း၊ အတ္ထရဏဿစ၊ အခင်းကို လည်းကောင်း၊ ဒါနေန၊

ပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ ဥယျာနဝိမာနကပ္ပရက္ခာဒိသု၊ ဥယျာဉ်ဝိမာနပဒေသာ
ပင်အစရှိသည်တို့၌၊ မနောရမ္မာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်ရှိကုန်သော၊ ဝိတိန္ဒာ
ယာ၊ အေးသောအရိပ်တို့ကို၊ ဣဝံ၊ ဤအရပ်၌၊ လဟ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ သမိန္ဒတိ၊
ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဇေဝုဉ္ဇ၊ ဤသို့သောစကားကိုလည်း၊ ဝတု၊ ပြောဆိုပြီး
၍၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်။ တေဝါဏိဇေ၊ ထိုကုန်သည်တို့ကို၊ နေတွာ၊ ခေါ်
ဆောင်၍၊ တာနိပဉ္စကဟာပဏသတာနိ၊ ထိုငါးရာသောအသပြာတို့ကို၊
ဒေသတွာ၊ ပြ၍၊ ဣတော၊ ဤငါးရာသောအသပြာမှ၊ ဥပဖံ၊ ထက်ဝက်
သောအသပြာကို၊ ကုဋေ၊ သင်တို့သည်၊ ဂဗ္ဘထ၊ ယူကုန်လော၊ ဥပစုဉ္စ၊
ထက်ဝက်သောအသပြာကိုလည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သော
ဣဏံ၊ မြို့ကို၊ သေဝေတွာ၊ သုတ်သင်၍၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဇိဝတု၊
အသက်မွေးပါစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဝိတာယ၊ သမီး
အား၊ ဒေထ၊ ပေးပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ ဝါဏိဇေ၊ ကုန်
သည်တို့သည်၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်
သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ တဿ၊ ထိုပြိတ္တာ၏၊ ဝိတာယ၊ သမီးအား၊ ကထေ
တွာ၊ ပြောကြား၍၊ တေန၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ဝိန္နဘာဂဓိ၊
ပေးအပ်သောအတို့ကိုလည်း၊ တဿာဇေဝ၊ ထိုသမီးအားသာလျှင်၊ အဒံ
သု၊ ပေးကုန်၍၊ သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်၊ ကဟာပဏသတံ၊ အသပြာ
တရာကို၊ ခနိကာနံ၊ ဥစ္စာရှင်တို့အား၊ ဒတွာ၊ ပေးဆပ်၍၊ ဣတရံ၊ ကြွင်း
သောအသပြာကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိတု၊ အတ၏၊ သဟာယဿ၊ အဆွေ
ခင်ပွန်း၏၊ ဝေယျာဝစ္စံ၊ အမှုကြီးငယ်ကို၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ကရောန္တိ၊
ပြုလျက်၊ တဿကုဋုမ္ဘိကဿ၊ ထိုယူကြွယ်အား၊ နိယျာဒေထိ၊ အပ်နှင်း
၏၊ သော၊ ထိုယူကြွယ်သည်၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသော အသပြာသည်။
တုယံယေဝ၊ သင်အားသာလျှင်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆို၍၊ တဿာယေဝ၊ ထိုသတို့သမီးအား သာလျှင်၊ ပဋိဒတွာ၊ တတာနိ
ပြန်ပေး၍၊ တံ၊ ထိုသတို့သမီးကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇေဋ္ဌပုတ္တဿ၊ သား
အံကြီး၏၊ ဗာရသမိနိံ၊ အိမ်ရှင်မကို၊ အကာယိ၊ ပြု၏၊ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊
ကာလေ၊ အခါသည်၊ ဂစ္ဆန္တေ၊ ကြာမြင့်ခြင်းသို့ ရောက်သည် ရှိသော်၊
ဧကံ၊ တယောက်သော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ လာဘိတွာ၊ ရ၍၊ တံ၊ ထိုသားကို၊
ဥပယာလေန္တိ၊ စမွယ်စေလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

ဘော၊ အချင်းတို့၊ ဒါနဿ၊ အလှူပေးခြင်း၏ လည်းကောင်း၊ ဒေသဿ၊
 ဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်း၏လည်းကောင်း၊ သံယမဿ၊ သီလစောင့်ရှောက်ခြင်း
 ၏လည်းကောင်း၊ သန္တုဗ္ဗိကံ၊ မျက်မှောက်၌ရှုအပ်သော၊ ဝိပါကံဇေ၊ အကျိုး
 ကိုသာသျှင်၊ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အယုဏုလေသု၊
 အရှင်အိမ်တို့၌၊ ဒါသီ၊ ကျွန်မသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 အဂါရဿ၊ အိမ်ကို၊ ဣဿရာ၊ အပိုးရသော၊ သုဏိဿ၊ ချွေးမသည်၊
 ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ၊

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္တဝ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊
 တဿ၊ ထိုသူငယ်မ၏၊ ဥါဏဿ၊ ဥာဏ်၏၊ ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းကို၊ ဩလော
 ကေတွာ၊ ဩဉ္စတော်မူ၍၊ ဩဘာသံ၊ ရောင်ခြည်တော်ကို၊ ဗရိတွာ၊ နှန့်
 စေ၍၊ သဗ္ဗုခေ၊ မျက်မှောက်၌၊ ဌိတောဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့၊ အတ္တနံ၊
 ကိုယ်တော်ကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြတော်မူ၍။ ၊

အသာတံ၊ မသာယာအပ်သောအခါကို၊ သာတဇ္ဈပေန၊ သာယာဖွယ်
 သောအသွင်ဖြင့်၊ အပ္ပိယံ၊ မချစ်အပ်သောအခါကို၊ ဝိယဇ္ဈပေန၊ ချစ်ဖွယ်
 သောအသွင်ဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ သုခဿဇ္ဈပေန၊ ချမ်းသာသောအသွင်
 ဖြင့်၊ ပမတ္တံ၊ ဓမ္မေလျှော့ ဖြင်းသွပ်တရားမကပ်သောသူကို၊ အတိဝတ္တတိ၊
 လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝဒတိ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်၊ ဂါထာပရိယောသာန၊ ဂါထာ၏အ
 ဆုံး၌၊ သောတာပတ္တိပလေ၊ သောတာပတ္တိမြီလ်၌၊ ငတိဋ္ဌိတာ၊ တည်၏၊ ဒုတိ
 ယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ၊ ထုရားအမှူးရှိသော၊
 တိက္ခသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊
 ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဟံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား
 အား၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊
 တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဠုပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊
 ပြတော်မူ၍၊ သဗ္ဗတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 တော်ကို၊ ဒေသသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာသည်၊
 မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကားအပြီးတည်း၊ အဗ္ဗဝနပေတဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု
 နာ၊ အဗ္ဗဝနပေတဝတ္ထုအဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၄-မဟာဝဂ်-၁၃-အက္ခရက္ခပေတဝတ္ထု၊

ယံဒဒါတိနတံဟောတိတိဗ္ဗံ၊ ယံဒဒါတိနတံဟောတိဟူသောဤဝတ္ထု
 သည်၊ အက္ခဒါယကပေတဝတ္ထု၊ အက္ခဒါယကပေတဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊
 ထိုအက္ခဒါယကပေတဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်
 နည်း၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟ
 ရန္တေ၊ နေထောင်မှုသည်ရှိသော်၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ သာဝတ္ထိ
 ဝါသီ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ သကဇေ
 ဟိ၊ ထည်းတို့ဖြင့်၊ ဘဏ္ဍာသ၊ ဘဏ္ဍာကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဝါဏိဇာယ၊
 ကုန်သွယ်ခြင်းအဖို့ငှါ၊ ဝိဒေသံ၊ အရပ်တပါးသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ထတ္ထ၊
 ထိုအရပ်တပါး၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို၊ ဝိတ္တိဏိတွာ၊ ရောင်း၍
 ပဋိဘဏ္ဍံ၊ တတန်ထိုအရပ်၌ဖြစ်သောဘဏ္ဍာကို၊ သကဇေသု၊ ထည်းတို့၌၊
 အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ မဂ္ဂံ၊
 ခရီးသို့၊ ပဋိပတ္တိ၊ သွား၍၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားသော၊ တဿ၊ ထိုဥပါ
 သကာအား၊ အဓူရိယံ၊ တောအုပ်၌၊ ဧကဿ၊ တခုသော၊ သကဓူဿ၊
 ထည်း၏၊ အက္ခော၊ ဝင်ရိုးသည်၊ ဘိဇ္ဇိ၊ ကျိုး၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အညတ
 ရော၊ တယောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ရုက္ခဂဟဏတ္ထံ၊
 သစ်ပင်ကိုချတ်ယူအံ့သောငှါ၊ ကုဓာရိဗရသံ၊ ဓားမပုဆိန်ကို၊ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂါမတော၊ ရွာမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အရဉ္စေ၊
 တော၌၊ ဝိရန္တော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ပတွာ၊
 ရောက်၍၊ အက္ခဘဉ္ဇနေန၊ ဝင်ရိုးကျိုးသဖြင့်၊ ဒေါမနဿပ္ပတ္တံ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်း
 သို့ရောက်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အယံ ဝါဏိဇော၊
 ဤကုန်သည်သည်၊ အက္ခဘဉ္ဇနေန၊ ဝင်ရိုးကျိုးခြင်းကြောင့်၊ အဓူရိယံ၊
 တောအုပ်၌၊ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်
 ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဒဋ္ဌံ၊ မြဲစွာ၊ အက္ခံ၊
 ဝင်ရိုးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သကဇေ၊ ထည်း၌၊ ယောဇေတွာ၊ တပ်၍၊ အဒါသိ၊
 ပေး၏၊ သောပန၊ ထိုယောက်ျားသည်ကား၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမ
 ယေန၊ အခါ၌၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တသ္မိံ၊ ယေဝအဓူရိပဒေ
 သေ၊ ထိုတောအုပ်အရပ်၌ သာလျှင်၊ ဘုဗ္ဗဒေဝတာ၊ ဘုဗ္ဗဝိုးနတ်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဘုဗ္ဗဝိုးနတ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ကမ္ပံ၊ ကံကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်၌၊ တဿဥပါသ

ကဿ၊ ထိုဥပါသကာ၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဂတိံသွား၍၊ ဂေဟန္တိရေ၊ အိမ်တံခါး၌၊ ဌတောရစ်၍၊ ။

မာရိသ၊ အချင်းဥပါသကာ၊ ဒါယကော၊ ဒါယကာသည်၊ ယံဒေယျဓမ္မံ၊ အကြင်လ္လဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒဒါတိ၊ ပေးလှူ၏၊ တံသောဇေဝ ဒေယျဓမ္မော၊ ထိုလ္လဘွယ်ဝတ္ထုသည်သာလျှင်၊ ပရုလောကေ၊ တမလွန်လောက၌၊ တဿ ဒါနဿ၊ ထိုအလှူ၏၊ ဖလတာဝေါ၊ အကျိုး၏ အဖြစ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ဖလံ၊ ကောင်းကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေထေဝဒေထဇေဝ၊ ပေးလှူကုန်ရာသလျှင် ကတည်း၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော သူသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ ဥဘယံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်လတ္တံ့သော ဆင်းရဲသံသရာ၌ဖြစ် လတ္တံ့သော ဆင်းရဲဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသော ဆင်းရဲကို၊ တရတိ၊ လွန်နိုင်၏၊ တေနဒါနေန၊ ထိုအလှူပေးခြင်းကြောင့်၊ ဥဘယံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ် သောချမ်းသာသံသရာ၌ဖြစ်လတ္တံ့သောချမ်းသာဟု ဆိုအပ်သောနှစ်ပါး သောချမ်းသာသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်ရ၏၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဥဘယတ္ထနိ ဝရဏဉ္စ၊ နှစ်ပါးသောမကောင်းကျိုးကိုမြစ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥဘယ ဟိတသာနေတ္ထဉ္စ၊ နှစ်ပါးသောကောင်းကျိုးစီးပွားကိုပြီးစေခြင်းငှါလည်း ကောင်း၊ ဇာဂရထ၊ နိုးကြားထုံလပြုကုန်လော၊ မာပမဇ္ဇထ၊ မမေ့မလျော့ ကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယံဒဒါတိနတံဟောတိတိ၊ ယံဒဒါတိနတံဟောတိဟူသည်ကား၊ ယံဒေယျ ဓမ္မံ၊ အကြင်လ္လဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒါယကော၊ ဒါယကာသည်၊ ဒေတိ၊ လှူ၏၊ တံ၊ ထိုလ္လဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ ဇေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ တဿဒါနဿ၊ ထိုအလှူ၏၊ ဖလတာဝေါ၊ အကျိုး၏အဖြစ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ဣဉ္စ၊ အလို ရှိအပ်သော၊ ကန္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေထေဝဒါနန္တိ၊ ဒေထေဝ ဒါနံဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေထဇေဝ၊ ပေးလှူကုန်ရာသလျှင်ကတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ပေးလှူ ရာ၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒတွာဥဘယံတရတိတိ၊ ဒတွာဥဘယံတရ တိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဗိဇ္ဇဓမ္မိကမ္ပိ၊ မှတ် မှောက်ပစ္စုပ္ပန် လည်းဖြစ်သော၊ သမ္ပရာယိကမ္ပိ၊ တမလွန်လည်းဖြစ်

သော၊ နက္ခန္ဓ၊ ဆင်းရဲကို လည်းကောင်း။ အနတ္တဉ္စ၊ အကျိုးမဲ့ကို လည်းကောင်း။ အဘိက္ခမတိ၊ လွန်နိုင်၏။ ဥဘယံတေနဂစ္ဆတိတိ၊ ဥဘယံတေနဂစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကဉ္စ၊ မျက်မှောက်ပစ္စုပ္ပန်၌လည်းဖြစ်သော၊ သမ္ပရာယိကဉ္စ၊ တမလွန်၌လည်းဖြစ်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘယတ္တိ၊ နှစ်ပါးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ တေနဒါနေန၊ ထိုအလှူပေးခြင်းကြောင့်၊ ဥပဂစ္ဆတိပါရဏာတိ၊ ရောက်၏။ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏ လည်းကောင်း၊ ပရေသဉ္စ၊ သူတပါးတို့၏လည်းကောင်း၊ ဟိတသုခဝသေန၊ စီးပွားချမ်းသာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ယောဇေတဗ္ဗ၊ ယဉ်အပ်၏။ ဇာဂရထမာပမဇ္ဇထာတိ၊ ဇာဂရထမာပမဇ္ဇထဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥဘယာနတ္တနိဝါရဏံ၊ နှစ်ပါးသောအကျိုးမဲ့ကို တားမြစ်တတ်သော၊ ဥဘယဟိတသာဓနံ၊ နှစ်ပါးသော အစီးအပွားကို ပြီးစေတတ်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ သမ္ပါဒေတုံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ဇာဂရထ၊ နိုးကြားကုန်လော့၊ ဒါနုပကရဏာနိ၊ အလှူ၏အဆောက် အဦတို့ကို၊ သဇ္ဇေတွားစီရင်၍၊ တတ္ထစ၊ ထိုအလှူ ပေးခြင်း၌လည်း၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ စ၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဇာဂရထမာပမဇ္ဇထဟူသောပါဌ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာဒရဒဿနတ္ထံ၊ ရိုသေခြင်းကိုပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ အာမေဋ္ဌိတဝသေန၊ အာမေဋ္ဌိတံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊

ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊ တိရေတွာ၊ လွန်မြောက်စေ၍၊ ပဋိနဝတ္ထော၊ ပြန်လာသည်ရှိသော်၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသင်္ဂမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိယိန္ဒော၊ ထိုင်နေလျက်၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သဂဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား၊ အာရော စေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာသည်၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကားအပြီးတည်း။

အက္ခရက္ခပေတဝတ္ထု ဝတ္ထုနာ၊ အက္ခရက္ခပေတဝတ္ထု အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ။

၄-မဟာဝဂ်-၁၄-ဘောဂသံဟရပေတဝတ္ထု၊

မယံဘောဂေ သံဟရိယာတိဣဒံ၊ မယံဘောဂေသံဟရိယာ ဟူသောဤ
ဝတ္ထုသည်၊ ဘောဂသံဟရပေတဝတ္ထု၊ ဘောဂသံဟရပေတဝတ္ထု တည်း၊
တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ကိရ၊
ကြားဘူးသည်ကား၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဠု ဝနေ၊ ဝေဠုဝန်
ကျောင်းထော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်
ပြည်၌၊ စတသော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊
မာနကုဋ္ဌာဒိဝသေန၊ ချိန်စဉ်းလဲကောက်ကျစ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ သပ္ပိမရဇောလ ခညာဒိဟိ၊ ထောပတ်ပျားရည် ဆီစပါးအစရှိ
သည်တို့ဖြင့်၊ ဝေါဟာရံ၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အယောနိသော
မသဋ္ဌမတဋ္ဌသောအားဖြင့်၊ ဘောဂေ၊ စည်းဝိပ်ဥစ္စာတို့ကို၊ သံဟရိတွာ၊
ရုံးစု၍၊ ဇိဝန္တိ၊ အသက်မွေးကုန်၏တား၊ ထိုမိန်းမတို့သည်၊ ကာယဿ၊
ကိုယ်၏၊ တေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ ဗဟိနဂရေ၊ မြို့ပ၌၊ ပရိက္ခာပိဇ္ဇေ၊ ကျိုး
အပြင်၌၊ ပေတိယော၊ ပြိတ္တာမတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ သု၊ ဖြစ်
ကုန်၏တား၊ ထိုပြိတ္တာမတို့သည်၊ ဧတ္ထိယံ၊ ညဉ့်၌၊ ဒုက္ခာတိဘူတာ၊ ဆင်းရဲ
သည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ။

မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ သမေနစ၊ အသဋ္ဌအားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဝိသမေနစ၊ မသဋ္ဌသော အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဘောဂေ၊ အ
ဝတ်တန်ဆာအစရှိကုန်သော အသုံးအဆောင်တို့ကို၊ သံဟရိယာ၊ ဆောင်
ယူရုံးစုကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေဘောဂေ၊ ထိုအဝတ်တန်ဆာအစ
ရှိသောအသုံး အဆောင်တို့ကို၊ အညေ၊ တပါးကုန်သောသူတို့သည်၊ ပရိ
ဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့မူကား၊ ဒုက္ခဿ၊ ပြိတ္တာသံ၌ဖြစ်သော
ဆင်းရဲ၏၊ ဘာဂိနိ၊ အဘို့ရှိကုန်သည်၊ ဘဝါမ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝိပ္ပလပန္တိယော၊ မြည်တမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘေရဝေန၊ ကြောက်မက်
ဖွယ်သော၊ မဟာသဒ္ဓေန၊ ကျယ်လောင်သောအသံဖြင့်၊ ဝိရဝိ သု၊ မြည်တမ်း
ကုန်၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ တံ၊ ထိုအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ ဘိတ
ကတိတာ၊ ကြောက်ခြင်း ထိတ်လန့်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရတ္ထိယာ၊ ညဉ့်

သည၊ ဝိဘာတာယ၊ ဖိစာသေသံသညရှိသေသံ၊ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ၊ တရားအမျှရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်ကုန်၍၊ သက္ကာရဉ္စ၊ မြတ်စွာတရားကို လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၎င်း၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍၊ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော၊ ခါဒနီယေန၊ ခဲဘွယ်ဖြင့်၊ ပဏီတေန၊ မွတ်မြတ်သော၊ ဘောဇနီယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်၊ ပရိဝိသိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍၊ ဘုတ္တာဝိ၊ ဆွမ်းစားပြီးသော၊ ဩဏီတပတ္တပါဏီ၊ သဝိတ်တော်မှဖွဲ့ပြီးသောလက်ရှိတော်မူသော တဂဏန္တံ၊ မြတ်စွာတရားသို့၊ ဥပနိသိဒိတွာ၊ အနီး၌ထိုင်ကုန်၍၊ တံပဝတ္ထိ၊ ထိုညဉ့်အခါ၌ကြောက်မက်ဖွယ်သော အသံကိုကြားရခြင်း၏အကြောင်းကို၊ နိဝေဒေသံ၊ ဈေးကွက်ကြားကုန်၏၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့၊ တေနသဇ္ဇေန၊ ထိုအသံကြောင့်၊ ကောစိတရံတရသော၊ အန္တရာယော၊ တေးအန္တရာယ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ စတသေသ၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ပေတိယော၊ ပြိတ္တာမတို့သည်။ ဒုက္ခာဘိဘုဟာ၊ ဆင်းရဲခြင်း သည်နှိပ်စက် အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိတို့သည်၊ ဒုက္ခဉ္စ၊ မကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်သော၊ ကမ္ဘံကံကို၊ ကလေတွာ၊ ပြောကြားကုန်၍၊ ပရိဒေဝနဝသေန၊ ပိုကြွေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဿရေန၊ ကျယ်စွာသောအသံဖြင့်၊ ဝိရဝန္တိယော၊ မြည်တင်းလိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ။

မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ သမေနစ၊ အသင့်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိသမေနစ၊ မသင့်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘောဂေ၊ အဝတ်တန်ဆာအစရှိကုန်သောအသုံးအဆောင်တို့ကို၊ သံဟရိဌာ၊ ဆောင်ယူရုံးရကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေဘောဂေ၊ ထိုအဝတ်တန်ဆာအစရှိသောအသုံးအဆောင်တို့ကို၊ အညေ၊ တပါးကုန်သောသူတို့သည်၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့မူကား၊ ဒုက္ခဿ၊ ပြိတ္တာတို့၌ဖြစ်သောဆင်းရဲ၏၊ ဘာဝိနိ၊ အတို့ရှိကုန်သည်၊ တဝါမ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဘောဂေတိ၊ ဘောဂေဟူသည်ကား၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗတ္ထေန၊ သုံးဆောင်အပ်သောအနက်ကြောင့်၊ ဘောဂါတိ၊ ဘောဂဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမေ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ ဝတ္ထာဘရဏာဒိကေ၊ အဝတ်တန်ဆာ အစရှိကုန်သော၊ ဝိတ္တုပကရဏာဝိသေသေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာအသုံးအဆောင်အထူးတို့ကို၊ သံဟရိဌာတိ၊ သံဟရိဌာဟူသည်ကား၊ မစ္ဆေရမလေန၊ မစ္ဆေရတည်း

ဟူသောအညစ် အကြေးသည်၊ ပရိယာမိန္ဒမိတ္တခ၊ ကုန်ခန်းသော ကုသိုလ်
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကဿမိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခု
 သောဝတ္ထုကို၊ အဒက္ခာ၊ မပေးကုန်မူ၍၊ သံဗ္ဗိနိမှ၊ ရုံးရကုန်ပြီးသမေနဝိသ
 မေနစာတိ၊ သမေနဝိသမေနစ ဟူသည်ကား၊ ဥာယေနစ၊ အသင့်အားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဥာယပတိရူပကေနဝါ၊ မသင့်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 အဓေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ သံဟရိတေ၊ ရုံးရအပ်ကုန်သော၊ တေတောဂေ၊ ထို
 အဝတ်တန်ဆာအစရှိကုန်သောအသုံးအဆောင်တို့ကို၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 အညေ၊ တပါးကုန်သော သူတို့သည်၊ ပရိဘုရန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏၊ မယံ
 ဒုက္ခဿဘာဂိနိတိ၊ မယံဒုက္ခဿဘာဂိနိဟူသည်ကား၊ မယံပန၊ ငါတို့သည်
 ကား၊ ကဿမိမိ၊ တစုံတခုလည်းဖြစ်သော၊ သုစရိတဿ၊ ကောင်းသော
 အကျင့်ကို၊ အကတတ္တာစ၊ မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 ဒုစ္စရိတဿ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ ကတတ္တာစ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပေတယောနိပရိယာ
 ပန္နဿ၊ ပြိတ္တာတုံ၌ အကျုံးဝင်သော၊ မဟတော၊ ကြီးစွာသော၊ ဒုက္ခဿ၊
 ဆင်းရဲ၏၊ ဘာဂိနိယော၊ အဖို့ရှိကုန်သည်၊ ဘဝါမ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာဒုက္ခံ၊
 ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝါမ၊ ခံစားရကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

☞ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာပဟိပေတိဟိ၊ ထိုပြိတ္တာမ
 တို့သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ ဂါထံ၊ ဂါတာကို၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ တာ
 သံ၊ ထိုပြိတ္တာမတို့၏၊ ပဝတ္တိံ၊ အကြောင်းကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊
 တံ၊ ထိုဝတ္ထုကို၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်
 မူ၍၊ သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ပကာ
 သေသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာတို့ကိုပြုပြီးသည်၏အ
 ဆုံး၌၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်၊ သောတာပတ္တိဖလသဒ္ဓိနိ၊ သော
 တာပတ္တိဖိုလ်အစရှိသည်တို့သို့၊ ပါပဏိ၊ သူရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 ကား၊ အပြီးတည်း။ ဘောဂသံဟရ ပေတိဝတ္ထု ဝတ္ထုနာ၊ ဘောဂသံဟ
 ရပေတိဝတ္ထု အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-မဟာဝဂ်-၁၅-သေဋ္ဌိပုတ္တပေတဝတ္ထု၊

သဋ္ဌိဝဿသဟ သာနိတိဇ္ဇဒံ၊ သဋ္ဌိဝဿသဟသာနိ အစရှိသော
 ဤဝတ္ထုသည်၊ သေဋ္ဌိပုတ္တ ပေတဝတ္ထု၊ သေဋ္ဌိပုတ္တပေတ ဝတ္ထုတည်း။
 တဿ၊ ထိုသေဋ္ဌိပုတ္တ ပေတဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကား၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ စေတဝနေ၊ စေတဝန်
 ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ
 ၌၊ ပသေနဒိကောသလောနာမ၊ ပသေနဒိကောသလအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊
 မင်းသည်၊ အလင်္ကာတပ္ပဒို ယတ္ထော၊ တန်ဆာ ဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သော၊
 ဟတ္ထိက္ခန္ဓဝရဂတော၊ မြတ်သောဆင်ကျောက်ကုန်းထက်၌စီးသည်ဖြစ်၍
 မဟာတိယာ၊ ကြီးစွာသော၊ ရာဇိဒ္ဓိယာ၊ မင်း၏တန်ခိုးဖြင့်၊ မဟန္တေန၊ ကြီးစွာ
 သော၊ ရာဇာနုဘာဝေန၊ မင်း၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ အနုသဉ္စရန္တော
 ဟုညှိလည်သည်ရှိသော်၊ အညတရသ္မိံ၊ တရသော၊ ဂေဟေးအိမ်၌၊ ဥပရိ
 ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၏အထက်၌၊ ဝါတပါနံ၊ လေသွန်တံခါးကို၊ ဝိဟရိတွာ၊
 ဖွင့်၍၊ တံရာဇဝိဘူတိံ၊ ထိုမင်း၏ တင့်တယ်ခြင်းကို၊ ဩလောကေန္တိံ၊
 ကြည့်သော၊ ရူပသမ္ပတ္တိယာ၊ အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ဒေဝန္တရပဋိ
 ဘာဝံ၊ နတ်သမီးနှင့် ဘူသော၊ ဧကံ၊ တယောက်သော၊ ဣတ္ထိံ၊ မိန်းမကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗေ၊ ဧေးကမမြင်ဘူးသော၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌၊ သဟ
 သာ၊ အဆောတလျှင်၊ သမုပ္ပန္နေန၊ ဖြစ်သော၊ ကိလေသ သမုဒါစာရေန၊
 ကိလေသာတည်းဟူသောကျက်စားခြင်းသည်၊ ပရိယုဋ္ဌိတဝိတ္ထော၊ ထိုး
 ကျင်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုလသီလရူပဇာတိယာဒိ ဂုဏာဝိသေသ
 သမ္ပန္နေန၊ အမျိုးအလုံး အဆင်းဇာတ် အစရှိသော ဂုဏ်အထူးနှင့် ပြည့်စုံ
 သော၊ အန္တေပုရုဇေန၊ နန်းတွင်းသားသည်၊ သတိဝိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊
 သဘာဝလဟုကဿ၊ သဘောအားဖြင့်လျှင်မြန်သော၊ ဒုဒ္ဓမဿ၊ ဆုံးမခက်
 သော၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တဿံဣတ္ထိယံ၊ ထိုမိန်းမ
 ၌၊ ပဋိဗန္ဓမာနသော၊ တပ်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပစ္စာ
 သန္န၊ အနီး၌၊ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်နေသော၊ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ားအား၊ သညံ၊
 အမှတ်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ရာဇဂေဟံ၊ နန်းတော်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသောစကားရပ်ကို၊ အဗ္ဗသက္ကရပေတဝတ္ထု၊ အဗ္ဗသက္ကရပေတ
 ဝတ္ထု၌၊ အာဂတနယေနော၊ လာသောနည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ
 အပ်၏၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ ဣဝ၊

ဤဝတ္ထု၌၊ သူရိယ၊ နေသည်၊ အနတ္တဂ်တေယေဝ၊ မဝင်မိသာလျှင်၊ အာ
 ဂတံ၊ ပြန်လာ၍၊ နဂရန္တရေ၊ မြို့တံခါးသည်၊ ထက်တေ၊ ပိတ်အပ်သည်ရှိ
 သော်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အာနိတံ၊ ဆောင်ယူ၍ လာအပ်သော၊ အရုဏ
 ဝဏ္ဏမတ္တိကဏ္ဍ၊ အရုဏဝဏ္ဏမြေကို လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပလာနိစ၊ ကြာပန်း
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နဂရန္တရကဝါဇေ၊ မြို့တံခါးရွက်၌၊ လဝ္ဂတော၊ ဆွဲချိပ်
 ၍၊ နိပ္ပဇ္ဇိတံ၊ အိပ်ခြင်းငှါ၊ စေတဝနံ၊ စေတဝနံကျောင်းတော်သို့၊ အဂမာသိ၊
 ကွား၍၊ ရာဇာပန၊ ပသေနဒီကောသလမင်းသည်ကား၊ သိရိသယနေ၊ မြတ်
 သောနေရာ၌၊ ဝါသုပဂတော၊ နေခြင်းငှါကပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဇ္ဈိမ
 ယာမ၊ မဇ္ဈိမယာဝ်၌၊ ဒုဇ္ဈတိဝါ၊ ဒုဟူ၍လည်းကောင်း၊ သဇ္ဈတိဝါ၊ သဟူ
 ၍လည်းကောင်း၊ နဇ္ဈတိဝါ၊ နဟူ၍လည်းကောင်း၊ သောဇ္ဈတိစ၊ သောဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ စတ္တာရိ၊ လေးလုံးကုန်သော၊ ဣမိနိအက္ခရာနိ၊ ဤအက္ခရာတို့
 ကို၊ မဟတာ၊ ကြီးသော၊ ကဏ္ဍေန၊ လည်ပင်းဖြင့်၊ ဥစ္စာရိတာနိဝိယ၊ ရွတ်ဆို
 အပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝိဿရဝသေန၊ ကျယ်လောင်သည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊
 အသောသိ၊ ကြား၏၊ ကိရ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ တာနိ၊ ထိုလေးလုံးသောအက္ခရာတို့
 သည်၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော၊ ကာလေ၊ အခါ၌၊ သဝတ္ထိဝါသိဟံ၊
 သာဝတ္ထိပြည်၌နေကုန်သော၊ ဧတုဟိ၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ ဘောဂမဒ
 မတ္တေဟိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာမာန်ဖြင့်ယစ်ကုန်သော၊ သေဗြိပုတ္တေဟိ၊ သူဌေးသား
 တို့သည်။ ယောဗ္ဗနကာလေ၊ အရှယ်ကောင်းသောအခါ၌၊ ပဒေါရိကကမ္မ
 ဝသေန၊ သူတပါးသားမယားတို့ကို လွန်ကျူးသောကံ၏အတွင်းအားဖြင့်
 ဗဟံ၊ များစွာသော၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပဿဝေတွာ၊ ပွားစေကုန်၍၊
 အပရဘာဂေ၊ နောက်အပို၌၊ ကာလကံတွာ၊ သေခြင်းကိုပြုကုန်၍၊ တသေ
 ဝနဂရဿ၊ ထိုသာဝတ္ထိမြို့၏သာလျှင်၊ သမိပေ၊ အနီးဖြစ်သော၊ လောဟ
 ကုန္တိယံ၊ လောဟကုန္တိငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပစ္စမဒနေဟိ၊ ခံစားရ
 ကုန်သော၊ လောဟကုန္တိယာ၊ လောဟကုန္တိငရဲအိုး၏၊ မုခဠိ၊ မျက်နှာ
 အနားရေးသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဧကေကံ၊ တခုတခုသော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို
 ဝတ္ထုကာမေဟိ၊ ရွတ်ဆိုခြင်းငှါ အသိရှိကုန်သော သူဌေးသားတို့သည်။
 ဥစ္စာရိတာနံ၊ ရွတ်ဆို အပ်ကုန်သော၊ ဣသံဂါထာနံ၊ ထိုဂါထာတို့၏၊
 အာဒိ အက္ခရာနိ၊ အစ အက္ခရာတို့ တည်း၊ တေ၊ ထိုသူဌေး သားလေး
 ယောက်တို့သည်၊ ပဌမက္ခရမေဝ၊ ရှေးဦးစွာသော အက္ခရာကိုသာလျှင်၊
 ဝတွာ၊ ဆိုကုန်၍၊ ဝေဒနပ္ပတ္တာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်ကုန်၍၊ လောဟကုန္တိ၊ လောဟကုန္တိငရဲသို့၊ ဩတရိ သု၊ သက်ရလေ

ကုန်၏၊ ရာဇာပန၊ ပသေနဒိကောသလမင်းသည်ကား၊ တံသန္တံ၊ ထိုအသံကို၊
 သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဘိတတသိတော၊ ကြောက်လန့်သည်၊ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်
 လန့်သည်၊ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ထသောကြက်သီး ပွေးညှင်းရှိသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တံရက္ခာဝသေသံ၊ ထိုညဉ့်၏အကြွင်းကို၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲ
 သဖြင့်၊ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ ရက္ခိယာ၊ ညဉ့်သည်၊ ဝိဘာတာယ၊
 ခိုခင်းသောက် သည်ရှိသော်၊ ပုရောဟိတံ၊ ပုရောဟိတ်ကို၊ ပက္ခောသာ
 ပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ကထေသိ၊ ပြော၏၊ ပုရော
 ဟိတော၊ ပုရောဟိတ်သည်၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို၊ ဘိတတသိတံ၊ ကြောက်
 ထိတ်လန့်သည်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ လာဘဂိဇ္ဈေ၊ လာဘ်၌တပ်မက်မောသည်
 ဖြစ်၍၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ မယုဉ္ဇ၊ ငါအားလည်း
 ကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာနဉ္စ၊ ပုဏ္ဏားတို့အားလည်းကောင်း၊ လာသုပ္ပါဒနုပါ
 ယော၊ လာဘ်ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိန္ဓေတွာ၊ ကြံ၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊ အယံဥပဒ္ဒဝေါ၊
 ဤဘေးရန်သည်၊ မဟာဝတ၊ ကြီးစွာကား၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သဗ္ဗစတုက္ကံ၊ သဗ္ဗစတုက္ကဖြစ်သော၊ ယညံ၊ ယဇ်ကို၊ ယဇာဟိ၊ ပူဇော်တော်
 မူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်တင်၏၊ ရာဇာ၊ ပသေနဒိကောသလ
 မင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုပုရောဟိတ်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
 အမစ္စေ၊ အမတ်တို့ကို၊ သဗ္ဗစတုက္ကယညာယ၊ သဗ္ဗစတုက္ကယဇ်အလိုငှါ၊
 ဥပကရဏာနိ၊ အဆောက်အဦးတို့ကို၊ သဇ္ဇေယ၊ စီရင်ကုန်လော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်း၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ မလ္လိ
 ကာ၊ မလ္လိကာအမည်ရှိသော၊ ဧဝံ၊ မိဘုရားသည်၊ ရာဇာနံ၊ ပသေနဒိကော
 သလမင်းကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်တင်၏၊ ကိံ အာဟ၊ အာဟယ်သို့
 လျှောက်တင်သနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
 အနေက ပါဏဝဓံ၊ များစွာသော သတ္တဝါ တို့ကို သတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်
 သော၊ ဘိံသနကံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော၊ အတေကိန္တံ၊ ကု
 စား၍မရကောင်းသောအမှုကို၊ ကာတုကာမော၊ ပြုခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊
 အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ အပ္ပဋိဟတဉာဏာစာရော၊
 အဘိုးအဘေးအပိတ်အပင်မရှိသောဉာဏ်တော်ကျက်စားခြင်းရှိတော်မူ
 သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပုန္တိတဗ္ဗောနန္ဒ၊ မေးလျှောက်အပ်သည်
 မဟုတ်လော၊ ယထာစ၊ အကြင်သို့သော အခြင်း အရာအားဖြင့် လည်း။

တေ၊ အရှင်မင်းကြီးအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗျာကရိဿတိ၊
 မြေကြားလတ္တံ့၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊
 ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျောက်တင်၏၊ ရာဇေ၊ ပဿနဒီကော
 သလမင်းကြီးသည်၊ တဿာ၊ ထိုမဇ္ဈိကာမိဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊
 သုတွာ၊ ကြား၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊
 ဂစ္စံ၊ သွား၍၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုဒုသနသောဟူသောအသံကိုကြားခြင်း၏
 အကြောင်းကို၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောဂေယိ၊ ကြား
 လျောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာရာဇေ၊ မင်းမြတ်၊ တတော
 နိဒါနံ၊ ထိုအသံဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ တုယံ၊ သင်မင်းကြီးအား၊
 ကောစိ၊ တရံ တခုသော၊ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊
 လောဟကုန္တိနိရုယေ၊ လောဟကုန္တိငရဲ၌၊ တေသံနိဗ္ဗတ္တသတ္တာနံ၊ ထိုဖြစ်
 သောသတ္တဝါတို့၏၊ ပဝတ္တိံ၊ အကြောင်းကို၊ ကဇေတော၊ ဟောတော်မူ၍၊
 တေဟိ၊ ထိုငရဲသူတို့သည်၊ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး၊ ဥစ္စာရေတု၊ ရှုတ်ဆို
 ခြင်းငှါ၊ အာရဒ္ဓါ၊ အားထုတ်ကုန်သော၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို၊

မာရိဿ၊ အချင်းတို့၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ နိရုယေ၊ လောဟ
 ကုန္တိငရဲ၌၊ ပစ္စမာနာနံ၊ ကျက်ရကုန်သော ငါတို့အား၊ သဗ္ဗိဝ သသ
 ဟဿာနိ၊ အနှစ်ခြောက်သောင်းတို့သည်၊ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ ပြည့်ကုန်ပြီးအမှတ်
 ကံ၊ ငါတို့အား၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဣမဿဒုက္ခဿ၊ ဤဆင်းရဲ၏၊
 အန္တော၊ အဆုံးသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ မာရိဿ၊ အချင်း
 တို့၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအပြားအားဖြင့်၊ တုယုဉ္စ၊ သင်အားလည်း
 ကောင်း၊ မယုဉ္စ၊ ငါအားလည်းကောင်း၊ ဣမဿဒုက္ခဿ၊ ဤဆင်းရဲ၏၊
 အန္တော၊ အဆုံးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အန္တော၊ အဆုံးသည်၊ ကုတော၊ အတ္ထိ၊
 အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း၊ အန္တော၊ အဆုံးသည်၊ နပဋိဒိဿဟိ၊ မလင်မြင်း
 တထာ၊ ထိုသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ တယာစ၊ သင်
 သည်လည်းကောင်း၊ မယာစ၊ ငါသည်လည်းကောင်း၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်၏၊
 ယေသံနော၊ အကြင်ငါတို့၏၊ ဧယျ ဓမ္မေသု၊ ယူဘွယ်ဝတ္ထု တို့သည်၊
 သန္တေသု၊ ထင်ရှာရှိကုန်လျက်၊ နဒေါမသေ၊ မပေးလှူမိကုန်၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ဒိပံ၊ ကျွန်းကြီးသဖွယ်ဖြစ်သောကောင်းမှုကို၊ နါကမာ၊ မပြုမိကုန်၊
 တေမယံ၊ ထိုငါတို့သည်၊ ဒုဇ္ဈိဝိတံ၊ မကောင်းသောအသက်မွေးခြင်းကို၊
 အဇိဝိမ္မာ၊ အသက်ရှင်ရလေကုန်ပြီ၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဣတော၊

၅၆၄

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဤလောကုတ္တိငရဲမှ၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားရ၍၊ မာနသိ၊ လှည့်ဖြစ်သော၊ ယောနိ၊
 ပဋိသန္ဓေကို၊ လဒ္ဓါနနု၊ ရပါမူကား၊ ဝဇည၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဆိုသောစကား
 ကိုသိသည်ဖြစ်၍၊ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ကုသလံ၊
 ကုသိုလ်ကို၊ ဗဟံ၊ များစွာ၊ ကာဟာမိ၊ ပြုပေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်
 စုံသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ သဟဿာနိတိ၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿသ
 ဟဿာနိဟူသည်ကား၊ ဝဿာနံ၊ နှစ်တို့၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓသဟဿာနိ၊ ခြောက်
 သောင်းတို့သည်၊ ကိရု၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ တသ္မိလောဟကုတ္တိနိရယေ။
 ထိုလောဟကုတ္တိငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တသက္ကော၊ ဖြစ်သောသက္ကဝါသည်၊ အခေ၊
 အောက်သို့၊ ဩဂစ္ဆန္တော၊ နစ်မြုပ်သည်ရှိသော်၊ တိ၊ သဝဿသဟဿေ
 တိ၊ အနှစ်သုံးသောင်းတို့ဖြင့်၊ ဟေဋ္ဌမကလံ၊ အောက်အပြင်သို့၊ ပါပုဏာတိ၊
 ချောက်၏၊ တတော၊ ထိုအောက်အပြင်မှ၊ ဥဋ္ဌံ၊ အထက်သို့၊ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တောပိ၊
 တက်သော်လည်း၊ တိ၊ သာယဝေဝဿသဟဿေတိ၊ အနှစ်သုံးသောင်း
 တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ မုခေဋ္ဌိပဒေသံ၊ မျက်နှာအနာရေးအရပ်သို့၊ ပါပုဏာတိ၊
 ချောက်၏၊ ကာယသညာယ၊ ထိုအမှတ်သညာဖြင့်၊ လော၊ ထိုသူဌေးသား
 ဖြစ်သူသော ငရဲသားသည်၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ သဟဿာ နိပရိပုဏ္ဏာနိသဗ္ဗ
 သောတိဂါထံ၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿသဟဿာနိ ပရိပုဏ္ဏာနိသဗ္ဗသောအစရှိသော
 ဂါထာကို၊ ဝတ္ထုကာမော၊ ရွတ်ဆိုခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဇ္ဇတိ၊
 သဟူ၍ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ အဓိမတ္တဝေဒနာပက္ကော၊ အလွန်သော ဝေဒနာသို့
 ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အခေမုခေ၊ အောက်သို့မျက်နှာမူချက်၊
 ပတိ၊ ကျရရှာလေ၏၊ ဘဂဝါပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ တံ၊ ထိုဂါထာကို
 ရညော၊ ပသေနဒီကော သလမင်းကြီးအား၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံ သည်ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သေသဂါထာသုဝံ၊ ကြိုင်းသော
 ဂါထာတို့၌လည်း၊ သေနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ
 တို့၌၊ ကဒါအန္တော တဝိဿတိတိ၊ ကဒါအန္တော တဝိဿတိ ဟူသည်
 ကား၊ လောဟကုတ္တိနိရယေ၊ လောဟကုတ္တိငရဲ၌၊ ပစ္စမာနာနံ၊ ကျက်ရကုန်
 သော၊ အမှကံ၊ ငါတို့အား၊ ကဒါနုခေ၊ အဘယ်အခါ၌ သာလျှင်၊ ဣ
 မဿဒုက္ခဿ၊ ဤဆင်းရဲ၏၊ အန္တောပရိယောသာနံ၊ အဆုံးသည်၊ တဝိဿ
 တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ။ တထာဟိတိ၊ တထာဟိဟူသည်ကား၊ ယထာ၊
 အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘုယျဉ္စ၊ သင်အားလည်းကောင်း၊
 မုယျဉ္စ၊ ငါအားလည်းကောင်း၊ ဣမဿဒုက္ခဿ၊ ဤဆင်းရဲ၏၊ အန္တော၊

အတတ်ကို၊ ဝိမံသိတုကာမော၊ စုံစမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဂင်္ဂါတီးရေန၊ ဂင်္ဂါ
 မြစ်ကမ်းဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တဿ၊ ကြွသွားတော်မူသော၊ သုနေတ္တဿနာမ၊ သုနေတ္တ
 အမည်တော်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၏၊ သက္ကရာဇ်စာတေ
 န၊ ကျောက်စရစ် ပစ်ခတ်သဖြင့်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဘိန္ဒုခွဲ၏၊ ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ တတ္ထေဝံဂင်္ဂါတီးရေ၊ ထိုဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း၌သာ
 လျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ တံပဝတ္ထိံ၊
 ထိုအကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို၊ တတ္ထေဝံ၊
 ထိုဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း၌သာလျှင်၊ လေဒ္ဓ၊ ဒဏ္ဍာဒိဟိ၊ ခဲတုတ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေသံ၊ ချကြဲကုန်၏၊
 သော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ ကာလကံတော၊ သေသည်ရှိသော်၊ အဝိမိမဟာ
 နိရယေ၊ အဝိမိဝရေကြီး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗဟုနိဝဿသဟဿာနိ၊ များ
 စွာသောအနှစ်အထောင်တို့ပတ်လုံး၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပဗ္ဗိတွာ၊ ခံစား၍၊ တသေ
 ဝကမ္မဿ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါအားသတ်သောမကောင်းမှုကံ၏သာလျှင်၊ ဝိပါ
 ကာဝသေသေန၊ အကျိုးကြွင်းဖြင့်၊ ဣမသ္မိဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ
 မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟနငရဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၏၊
 အဝိနုရေ၊ အနီး၌၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ကမ္မ
 သရိက္ခကဝိပါကေန၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုကံနှင့်တူသောအကျိုးသည်၊
 ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကမ္မဝဂ္ဂုက္ခိတ္တာနိ၊ ကံ၏အဟုန်သည်
 ပစ်လွှင့်အပ်ကုန်သော၊ ဝုဗ္ဗန္တသမယဉ္စ၊ နံနက်အခါ၌လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိက
 သမယဉ္စ၊ မွန်းတည့်အခါ၌လည်းကောင်း၊ သာယန္တသမယဉ္စ၊ ညချမ်းအခါ
 ၌လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိအယောကုဋ္ဌသဟဿာနိ၊ သံတူခြောက်သောင်းတို့
 သည်၊ မတ္တကေ၊ ထိပ်ထက်၌၊ နိပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ သော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊
 ခဏိဗ္ဗာသိသော၊ ပြတ်သောကွဲသော ဦးခေါင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အမိမတ္တဝေ
 ဇနာပုတ္တော၊ လွန်ကဲသော ဝေဇနာသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊
 နိပတတိ၊ လည်းကုန်၏၊ အယောကုဋ္ဌေသု၊ သံတူတို့သည်၊ အပဂတမတ္တ
 သုပန၊ ဖဲကာမျှ၌ကား၊ ပဋိပါကတိကသရိရော၊ ပြကတော အတိုင်းသော
 ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့
 သ၌၊ အာယသ္မာ၊ မဟာမောဂ္ဂဇာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂဇာန်သည်၊ ဂိဇ္ဈ
 ကုဋ္ဌပဗ္ဗတော၊ ဂိဇ္ဈကုဋ္ဌတောင်မှ၊ ဩတရေန္တာ၊ သက်သည်ရှိသော်၊ တံ၊
 ထိုပြိတ္တာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ။

ဟိ၊တညံ၏။ ရာဇာ၊ ပသေနဒီကောသလမင်းသည်။ သဗ္ဗာတသံဝေဂေါ၊
ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရပရိဂ္ဂဟော၊ သူတပါးတို့သည်
သိမ်းဆည်းအပ်သောမယား၌၊ အဘိဇ္ဈိ၊ လိုချင်ခြင်းအဘိဇ္ဈာကိုးဟာယ၊
ပယ်စွန့်၍။ သဒါရသန္တုဋ္ဌော၊ မိမိမယားနှင့်ရောင့်ရဲသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကားအပြီးတည်း။ သေဗ္ဗိပုတ္တပေတ ဝတ္ထု ဝဏ္ဏ
နာ၊ သေဗ္ဗိပုတ္တပေတဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၄-မဟာဝဂ်-၁၆-သဗ္ဗိကုဋုပေတဝတ္ထု။

≡ ကိံ နုဥမ္ပတ္တရူပေါဝါတိဇ္ဇဒံ၊ ကိံ နုဥမ္ပတ္တရူပေါဝ အစရှိသော ဤဝတ္ထု
ကို၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဇ္ဇူ ဝနေ၊ ဝေဇ္ဇူ ဝန်ကျောင်းတော်၌။
ဝိဟရန္တေ၊ နေကော်မူသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊ ပေတံ၊
ပြိတ္တာကို၊ အာရတ္တံ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိရ၊ ကြား
ဘူးသည်ကား၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌၊ ဗာရာဏသီနဂရေ၊
ဗာရာဏသီမြို့၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဝိဇ္ဇသပ္ပိ၊ ငွေ့သည်၊
သာလိတ္တကပယောဂကုသလော၊ ကျောက်စရစ်ပစ်သော သာလိတ္တက
အတတ်၌လိမ္မာ၏၊ တဟိံ၊ ထိုငွေ့၌၊ သက္ခရုပနသိပ္ပေ၊ ကျောက်စရစ်ပစ်
သောအတတ်၌၊ နိပ္ပတ္တိံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏။ နဂရန္တိ၊ ရှေးမြို့တံ
ခါး၌။ နိဂြောဓရက္ခမူလေ၊ ပညောင်ပင်၏အရင်း၌၊ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊
သက္ခရုပဟာရေဟိ၊ ကျောက်စရစ်ပစ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဟတ္ထိအဿမနုဿရ
ထကုဋုဂါရုဓဇ ဝုဏ္ဏဃဋ္ဌာဒိရူပါနိ၊ ဆင်ခြင်းလူရထား၊ စူးလစ်မွန်းချွန်တံ
ခွန်ရေပြည့်အိုးအစရှိသောအရုပ်တို့ကို၊ နိဂြောဓပတ္တေသု၊ ပညောင်ရွက်
တို့၌၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏။ နဂရဒါရကာ၊ မြို့၌နေသောသူငယ်တို့သည်။ အတ္တနော
မိမိ၏၊ ကိဋ္ဌနတ္ထာယ၊ ကစားစရာအလိုငှါ၊ အဗ္ဗမာသကာဒိနိ၊ ဝဲဝက်အစရှိ
သည်တို့ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ယထာပိတ္တံ၊ မိတ်အလိုအတိုင်း၊ တာနိသိပ္ပါနိ၊
ထိုအတတ်တို့ကို၊ ကာရာပေန္တိ၊ ပြုစေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊
တနေ့သ၌၊ ဗာရာဏသီရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ နဂရတော၊ မြို့မှ၊
နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ တံနိဂြောဓမူလံ၊ ထိုပညောင်ပင်ရင်းသို့။ ဥပဂတော၊
ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ နိဂြောဓပတ္တေသု၊ ပညောင်ရွက်တို့၌၊ ဟတ္ထိရူပါ
ဒိဝသေန၊ ဆင်ရုပ်အစရှိသည်တို့၏အတွင်းအားဖြင့်၊ နာနာဝိရူပဝိဘတ္တိ
ယော၊ အထူးထူး အပြားပြားသောအရုပ်တို့ဖြင့် ဝေသာန်အပ်ကုန်သော။

အနတ္တကာ။ ယျာဉ္ဇာသော အရုပ်တို့ကို၊ နိသ္မာ။ မြင်၍၊ မနုဿ။ လူတို့ကို၊ ပုစ္ဆိ
မေး၏၊ ကိံ ပုစ္ဆိ။ အဘယ်သို့မေးသနည်း၊ ကေနနုခေါ၊ အဘယ်အမည်ရှိ
သောသူသည်၊ ဣမေသုနိဋ္ဌောပေတ္တေသု။ ဤပညောင်ရွက်တို့၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
နာနာဝိဓရူပဝိဘတ္တိယော၊ အထူးထူးအပြားပြားသော အရုပ်တို့ကိုဝေစာနိ
ခြင်းတို့ကို၊ ကတာ။ ပြုအပ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ မနုဿာ၊
လူတို့သည်၊ တံပိဋ္ဌသိပ္ပိံ၊ ထိုငွေ့ကို၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ ဣမိနာ၊ ဤသူ
သည်။ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသသံ၊ ပြကုန်၏၊ ရာဇာ၊
မင်းသည်၊ တံ၊ ထိုငွေ့ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘဏော၊ အချင်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊
ဒသိတဿ၊ ပြုအပ်သော၊ ဧကဿ၊ တယောသော၊ ကထေန္တဿ၊ စကား
ဆိုသော၊ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ အဇာနန္တဿေဝ၊ မသိစဉ်ပင်လျှင်၊
ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌၊ အဇလဣကာဟိ၊ ဆိတ်ချေးတို့ဖြင့်၊ ပရိပူရေတံ၊ ပြည့်စေ
ခြင်းငှါ၊ လက္ခာနုခေါ၊ တတ်နိုင်ပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဒေဝ၊
အရှင်မင်းမြတ်၊ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တေ၊ ငွေ့လျှောက်
အပ်သည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တံ၊ ထိုငွေ့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ရာဇဘဝနံ၊ နန်းတော်သို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဗဟုဘာဏိကော၊ စကားများ
သော၊ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်၌၊ နိဗ္ဗိန္နရူပေါ၊ ပြီးငွေ့ ပျင်းရိသောသဘော
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုရောဟိတံ၊ ပုရောဟိတ်ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊
တေန၊ ထိုပုရောဟိတ်၌၊ သဟ၊ တကွ၊ ဝိဝိတ္တေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ သာဏိပါ
ကာရပရိက္ခိတ္တေ၊ တင်းတိန်ကန့်လန့်ကာရံအပ်သော၊ ဩကာသေ၊ အရပ်၌၊
နိသိဒိတော၊ ထိုင်နေ၍၊ မန္တယမာနော၊ တိုင်ပင်နှိုးနှော စကားပြောသည်ရှိ
သော်၊ ပိဋ္ဌသပ္ပိံ၊ ငွေ့ကို၊ ပက္ခောသာပေသိ၊ ခေါ်စေ၏၊ ပိဋ္ဌသပ္ပိံ၊ ငွေ့သည်၊
နာဠိမတ္တာ၊ တကွမ်းစားမျှလောက်ကုန်သော၊ အဇလဣကာ၊ ဆိတ်ချေးတို့
ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝတံ၊ သွား၍၊ ရုညော၊ မင်း၏၊ အာကာရံ၊ အခြင်းအရာ
ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ပုရောဟိတာဘိမုခေါ၊ ပုရောဟိတ်သို့ရှေးရှု၊ နိသိန္ဒေ၊ ထိုင်
နေလျက်၊ တေန၊ ထိုပုရောဟိတ်သည်၊ မုခေ၊ ခံတွင်းကို၊ ဝိဝဇ္ဇေ၊ ဖွင့်သည်
ရှိသော်၊ သာဏိပါကာရပိဝရေန၊ ကန့်လန့်ကာပေါက်ဖြင့်၊ ဧကေကံ၊ ဘလုံး
တလုံးသော၊ အဇလဣကံ၊ ဆိတ်ချေးကို၊ တဿ၊ ထိုပုရောဟိတ်၏၊
ဝလမူလေ၊ လည်မြို့အရင်း၌၊ ပတိဋ္ဌပေသိ၊ တည်စေ၏၊ သော၊ ထိုပုရောဟိတ်
သည်၊ လဇ္ဇာယ၊ ရှက်သဖြင့်၊ ဥဂ္ဂိလိတံ၊ ထွေးပစ်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကေန္တာစ၊
မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ သဗ္ဗာဝ၊ အလုံးစုံသောဆိတ်ချေးတို့ကိုသာ

လျှင်၊ အဇ္ဈောဟရိ၊ မြို့ချ၏။ အတ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဇလဏ္ဏိ
 ကာဟိ၊ ဆိတ်ချေးတို့ဖြင့်၊ ပုရိတောဒရိ၊ ပြည့်သောဝမ်းရှိသောနံ၊ ထိုပုရော
 ဟိတ်ပုဏ္ဏားကို၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဗဟုဘာဏိကာယာ
 စကားများခြင်း၏၊ ဗလံ။ အကျိုးကို၊ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလော၊ မဒ္ဒန
 ဗလပိယဂုံတစာဒိဟိ၊ သမင်စာသီး ပြင်းခေါက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အဘိ
 သင်္ခတံ၊ စီရင်အပ်သော၊ ပါနကံ။ အပျော်ကို၊ ဝိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ ဥစ္ဆန္တ
 ဟိ၊ စွန့်ပစ်လော၊ ဇေံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ တေ၊ သင်ပုဏ္ဏားအား၊ သောတ္ထိ
 ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဝိဿန္တိ၊ လွတ်
 လိုက်၏၊ တဿစပိဋ္ဌသပ္ပိဿ၊ ထိုဆွေအားလည်း၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုပုရော
 ဟိတ်ပုဏ္ဏားအား ဆိတ်ချေးနှင့်ပစ်သောအမှုဖြင့်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရဒ္ဒသဂါမေ၊ တဆွဲလေးရွာတို့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊
 သော၊ ထိုဆွေသည်၊ ဂါမေ၊ ရွာတို့ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို
 သုခေန္တော၊ ချမ်းသာစေလျက်၊ ပီဏေန္တော၊ ဝပြိုးစေလျက်၊ ပရိဇနန္တိ၊ အခြံ
 အရံဖြစ်သော သူအပေါင်းကိုလည်း၊ သုခေန္တော၊ ချမ်းသာ စေလျက်၊ ပီ
 ဏေန္တော၊ ဝပြိုးစေလျက်၊ အတ္ထိကာနံ၊ အလိုရှိကုန်သော၊ သမဏာဗြာဟ္မ
 ဏာဒိနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏား အစရှိသည်တို့အား၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သင့်သည်
 အားလျော်စွာ၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော လူ့ဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးလှူ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကဉ္စ၊ မျက်မှောက်၌လည်းဖြစ်သော၊ သမ္ပရယိကဉ္စ၊
 တမလွန်၌လည်းဖြစ်သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ အာဟပေန္တော၊ မယုတ်စေ
 မူ၍၊ သုခေနေဝ၊ ချမ်းသာသဖြင့်သာလျှင်၊ ဇိဝတိ၊ အသက်မွေး၏၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဥပဂတာနံ၊ ကပ်လာကုန်သော၊ သိပ္ပံ၊ အ
 တတ်ကို၊ သိက္ခန္တနံ၊ သင်ကုန်သော သူတို့အား၊ ဘတ္တဝေတနံ၊ ထမင်း
 မှီကွာကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ အသ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ပုရိ
 သော၊ ယောက်ျားသည်၊ တဿ၊ ထိုသူဆွေ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဥပဂန္တော၊
 ကပ်လာ၍၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊
 အာစရိယံ၊ ဆရာ၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ မဇ္ဈိ၊ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း၊ ဧတံ
 သိပ္ပံ၊ ထိုအတတ်ကို၊ သိက္ခာပေဟိ၊ သင်ပေးပါလော၊ မဟံပန၊ အကျွန်ုပ်
 အားကား၊ ဘတ္တဝေတနေန၊ ထမင်းမှီကွာဖြင့်၊ အလံ၊ အလိုမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုသူဆွေသည်၊ တံပုရိသံ၊ ထိုယောက်ျားကို၊ တံသိပ္ပံ၊
 ထိုသာလိတ္တကအတတ်ကို၊ သိက္ခာပေသိ၊ သင်ပေး၏၊ သော၊ ထိုယောက်ျား
 သည်၊ သိက္ခိတသိပ္ပေါ၊ သင်အပ်ပြီးသော အတတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ သိပ္ပံ၊

အဆုံးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အန္တော၊ အဆုံးသည်၊ နပဋိဒိဿတိ၊ မထင်၊ တထာ
 တေနပကာရေန၊ ထိုသို့သော အပြားအားဖြင့်၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊
 တယာစ၊ သင်သည် လည်းကောင်း၊ မယာစ၊ ငါသည် လည်းကောင်း၊
 ပကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဘတ္တိံ၊ ဝိဘတ်ကို၊ ဝိပရိကာမေတွာ၊
 ဘောက်ပြန်စေ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ခုဇ္ဇိဝိတန္တိ၊ ခုဇ္ဇိဝိတံဟူသည်
 ကား၊ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဂရဟိတဗ္ဗံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော၊ ဇိဝိတံ၊
 အသက်မွေးခြင်းကို၊ ယေသံနောတိ၊ ယေသံနောဟူသည်ကား၊ ယေမယံ၊
 အကြင်ငါတို့သည်၊ ဒေယျဓမ္မေ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ သန္တေဝိဇ္ဇမာနေ၊
 ထင်ရှားရှိလျက်၊ နဒေဒမ္ပသေတိ၊ နဒေဒမ္ပသေဟူသည်ကား၊ နအဒမ္ပ၊ မပေးလှူ
 မိကုန်၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ပါက
 ဓူတရံ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကာထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သန္တေသုဒေယျဓမ္မသုဒိပံန
 ကမ္ပမတ္တနောတိ၊ သန္တေသုဒေယျဓမ္မသုဒိပံနကမ္ပမတ္တနောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်၏၊ သောဟန္တိ၊ သောဟံဟူသည်ကား၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊
 နုနာတိ၊ နုနဟူသော၊ ဝုဒ်သည်၊ ပရိဝိတက္ကေ၊ ကြံစည်သောအနက်၌၊ နိပါတော
 နိပါတ်ဝုဒ်တည်း၊ ဣတောတိ၊ ဣတောဟူသည်ကား၊ အဿာလောဟကုန္တိ
 နိရယာ၊ ဤလောဟကုန္တိ ငရေမှ၊ ဂတိံတိ၊ ဂတိံဟူသည်ကား၊ အပဂတိံ၊
 ဖဲသွားရ၍၊ ယောနိ'လဒ္ဓါနမာနုသိန္တိ၊ ယောနိ'လဒ္ဓါနမာနုသိ'ဟူသည်ကား၊
 မနုဿယောနိ'မနုဿတ္တဘာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊ လာဘိတွာ၊ ရ၍၊ ဝဒညူတိ၊
 ဝဒညူဟူသည်ကား၊ စာဂပရိစ္စာဝေသိလော၊ စွန့်ကြဲအပ်သည်ကို စွန့်ကြဲ
 သောအလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယာစကာနံဝါ၊ အလှူခံတို့၏လည်း၊ ဝစနညူ၊
 စကားကိုသိသည်၊ သီလသမ္ပန္နောတိ၊ သီလသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ သီလာ
 စာရသမ္ပန္နော၊ သီလအကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ကာဟာမိကုသလံဗဟုန္တိ၊
 ကာဟာမိကုသလံ ဗဟံဟူသည်ကား၊ ဝုဗ္ဗေဝိယ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့၊ ပမာဒံ၊ ငေ
 လျော့ခြင်းသို့၊ အနာပဇ္ဇိတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ ဗဟံပဟုတံ၊ များစွာသော၊
 ကုသလံပုညကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဥပပိနိဿာမိ၊ ဆည်း
 ပူးအံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း ၊

သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊
 ဝတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌၊
 မတ္တိကုပ္ပလဟာရိကော၊ အရုဏဝတိဋ္ဌေကြာပန်းကို ဆောင်သော၊ ဝုရိ
 သော၊ ယောကျ်ားသည်၊ သောတာပတ္တိပလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌ

ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ ကိ'ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဥပ္ပတ္တဉ္စပေါ၊ ရူးသောသူ၏ သဘောကဲ့သို့၊ ဘန္တော၊ ကြောက်လန့်သဖြင့်တုန်လှုပ်သော၊ မိဂေါ၊ သမင်ကဲ့သို့၊ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ဓာဝသိန၊ ပြေးထိသနည်း၊ ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ နိသံသယံ၊ မချွတ်၊ ပါပကမ္မန္တော၊ မကောင်းမှုရှိသော၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ကိ'ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ သဒ္ဓါယသေ၊ အလွန်ကျင်နာသော အသံကိုပြုလျက်သွားလာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ ပဋိပုတ္တိ၊ မေး၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တဉ္စပေါဝါတိ၊ ဥပ္ပတ္တဉ္စပေါ ဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပတ္တကသဘာဝေါဝိယ၊ ရူးသောသူ၏သဘောကဲ့သို့၊ ဥပ္ပာဒပ္ပတ္တောဝိယ၊ ရူးသွပ်ခြင်းသို့ရောက်သကဲ့သို့၊ မိဂေါဘန္တောဝဓာဝသိတိ၊ မိဂေါဘန္တောဝဓာဝသိ ဟူသည်ကား၊ ဘန္တမိဂေါဝိယ၊ ကြောက်လန့်သဖြင့်တုန်လှုပ်သောသမင်ကဲ့သို့၊ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ဓာဝသိ၊ ပြေး၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ တေသုအယောကုဇေသု၊ ထိုသံတူတို့သည်၊ နိပတန္တေသု၊ ကျတုန်သည်ရှိသော်၊ ပရိတ္တာဏံ၊ အစောင့်အရှောက်ကိုးကွယ်သူကို၊ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဇဝံ၊ ဤသို့ပြေးသည်ရှိသော်၊ ပရိဟာရော၊ အစောင့်အရှောက်သည်၊ ဝိယာနုခေါ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ဣတောဝိ၊ ဤအရပ်မှလည်းကောင်း၊ ဇေတ္ထောဝိ၊ ထိုအရပ်မှလည်းကောင်း၊ ပယာယတိ၊ ပြေး၏၊ တေပန၊ ထိုသံတူတို့သည်ကား၊ ကမ္မဝေဂုက္ခိတ္တာ၊ ကံ၏အဟုန်သည်ပစ်လွှင့်အပ် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယတ္ထကတ္ထဝိ၊ အမှတ်မရှိတစုံ တခုသောအရပ်၌၊ ဗြတဿ၊ တည်သောပြိတ္တာ၏၊ မတ္ထကေယေဝ၊ ထိပ်၌သာလျှင်၊ နိပတန္တိ၊ ကျတုန်၏၊ ကိ'နုသဒ္ဓါယသေတုဝန္တိ၊ ကိ'နုသဒ္ဓါယသေ တုဝံဟူသည်ကား၊ ကိ'နုခေါ၊ အသို့နည်း၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ ကရောသိ၊ ပြုထိသနည်း၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝိဿရံ၊ ကျင်နာသောအသံကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ အခုဝိယံ၊ တောအရပ်၌၊ စရထိ၊ တည်လည်ထိသနည်း၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တော၊ ကြား၍၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်။ ။

ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒုဂ္ဂတော၊ အပါယ်သို့လားသော၊ ယမ လောကီကော၊ ပြိတ္တာထံ၌ အကျုံးဝင်သဖြင့် သိအပ်သော၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ အမှီးဖြစ်၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊

ကရိက္ခာန၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤအရှင်ဘုရားတို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ
ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာတုံ၊ ဂတော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ရ၏။ တဒ္ဓန္တံ၊
အရှင်ကောင်း၊ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ မယုတ်မလွန် ပြည့်ကုန်သော၊ သဗ္ဗိက္ခုသ
ဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်းကုန်သောသံတူတို့သည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်း
သောအတို့အားဖြင့်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ နိပတန္တိ၊ ကျ
ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုင်ခြောက်သောင်းကုန်သောသံတူတို့သည်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်
၏၊ မတ္တကံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဘိန္ဒန္တိ၊ စ၊ ခွဲလည်းခွဲကုန်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ နိဟိဂါထာ
ဟိ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပဋိဝစနံ၊ စကားတို့ကို၊ အဒါသိ၊ လေး၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သဗ္ဗိက္ခုသဟဿာနိတိ၊ သဗ္ဗိက္ခုသဟဿာ
နိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗမတ္တာနိအယောက္ခုသဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်းမျှ
ကုန်သောသံတူတို့သည်၊ ပရိပုဏ္ဏာနိတိ၊ ပရိပုဏ္ဏာနိဟူသည်ကား၊ အနု
နာနိ၊ မယုတ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗသောတိ၊ သဗ္ဗသောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဘဝ
ဂတော၊ ခပ်သိမ်းသော အတို့အားဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုပြိတ္တာ၏၊ သဗ္ဗိယာအ
ယောက္ခုသဟဿာနံ၊ ခြောက်သောင်းကုန်သောသံတူတို့၏၊ ပတန
ပဟောနကံ၊ ထုလောက်သော၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ပဗ္ဗတက္ခုပ္ပမာဏံ၊
တောင်ထွန်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ကိရ၊
ဖြစ်သတတ်၊ တဿ၊ ထိုပြိတ္တာ၏၊ တံ၊ ထိုတောင်ထွန်အတိုင်းအရှည်ရှိ
သောဦးခေါင်းကို၊ ဝါလဂ္ဂကောမိမတ္တမ္ပိ၊ သားမြီးဖျားမျှလည်း ဖြစ်သော၊
ဌာနံ၊ အရပ်ကို၊ အသေသေတွာ၊ မကြွင်းကျန်စေမူ၍၊ တာနိက္ခုသနိ၊ ထို
ခြောက်သောင်းကုန်သောသံတူတို့သည်၊ ပတန္တာနိ၊ ကျကုန်သည်ဖြစ်၍၊
မတ္တကံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဘိန္ဒန္တိ၊ ခွဲကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ပြိတ္တာ
သည်၊ အနုဿရံ၊ ဆင်းရဲသောအသံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်
သဗ္ဗသောသိသေမယံ နိပတန္တိတေ ဘိန္ဒန္တိစမတ္တကန္တိ၊ သဗ္ဗသောသိ
သေမယံ နိပတန္တိတေ ဘိန္ဒန္တိစ မတ္တကံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အထ၊ ထို
အခါ၌နံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ ကတ
ကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံကို၊ ဝုတ္တန္တော၊ မေးတော် မူလိုသည်
ဖြစ်၍။ ။

ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ ကိံနု၊ အသို့နည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊
ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝုတ္တဉ္စံ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း
အစရှိသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊
ဝုတ္တဉ္စံ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုဆိုခြင်း အစရှိသော ဝစီဒုစရိုက်ကို၊

ကထံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ မနုဿိ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခန္တံ၊ သူတပါးစည်၊ စိမ္မိမိသို့
 ရှေးရှုကြံခြင်းအစရှိသော၊ နေရာဒုစရိုက်ကို၊ ကထံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဘော၊ ပုရိ
 သ၊ အိုယောကျာ်း၊ ကိဿ၊ ကမ္မဝိပါကေန၊ အဘယ်မကောင်းမှု အကုသိုလ်
 ကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣဒံ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဤသို့သောဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆ
 သိ၊ ခံရသနည်း။ ။ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ မယုတ်မလွန်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓကုမ္မ
 သဟဿာနိ၊ သံတုဗြောက်သောင်းတို့သည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော
 အတို့အားဖြင့်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ ဝီရိယံ၊ ဦးခေါင်း၌၊ နိပတန္တိ၊ ကျကုန်သ
 နည်း၊ တေ၊ ထိုဗြောက်သောင်းသောသံတုတို့သည်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ မတ္တကံ
 ဦးခေါင်းကို၊ ဘိန္ဒန္တိ၊ စ၊ ခွဲလည်းခွဲကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဂါထာ၊ နှစ်
 ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ။

တဿ၊ ထိုအရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်အား၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာ
 သည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုကံကို၊ အာ
 စိက္ခန္တော၊ လျှောက်ကြား လိုသည်ဖြစ်၍၊ ။ ဘဒ္ဒန္တော၊ အရှင်ကောင်း၊
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးတဝ၌၊ ဓမ္မာ၊ ရုက္ခမူလသို့၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ နိဝိန္နံ၊
 ထိုင်နေတော်မူသော၊ ဘာဝိတိန္ဒြိယံ၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်ပွားစေအပ်သောသဒ္ဓါ
 အစရှိသော ဣန္ဒြိယသော၊ ဗျာယန္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သောဗျာန်
 လည်းရှိသော၊ အကုတောဘယံ၊ ကိလေသာကြောင့် ဖြစ်သောဘေး
 လည်းမရှိသော၊ သုနေတ္တံ၊ သုနေတ္တအမည်တော်ရှိသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါကို၊ အဒ္ဓဿာသိ၊ မြင်၏၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍၊ တဿ၊ ထိုသုနေတ္တအမည်
 တော်ရှိသောအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၏၊ မတ္တကံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ သာလိတ္တကပ္ပဟာ
 ရေန၊ လေဝံလေးဖြင့်ကျော်စစ်ကိုပစ်ခတ်သောပယောဂဖြင့်၊ ဘိန္ဒိယံ၊ ခွဲဘူး
 ၍၊ ဘဒ္ဒန္တော၊ အရှင်ကောင်း၊ တဿ၊ ကမ္မဘဿ၊ ကမ္မဿ၊ ထိုမကောင်းမှုအကု
 သိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဒံ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဤသို့
 သောဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆိသံ၊ ခံရ၏၊ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ မယုတ်မလွန်ပြည့်စုံကုန်သော
 သမ္ဗုဒ္ဓကုမ္မသဟဿာနိ၊ ဗြောက်သောင်းအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောသံတု
 တို့သည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အတို့အားဖြင့်၊ တုယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝီ
 ရိယံ၊ ဦးခေါင်း၌၊ နိပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဗြောက်သောင်းကုန်သော
 သံတုတို့သည်၊ တုယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ မတ္တကံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဘိန္ဒိန္တိ၊ စ၊ ခွဲလည်း
 ခွဲကုန်၏၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသောဂါထာယော၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
 သိ၊ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထား၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ ဘိန္ဒု၊ သမ္ဗုဒ္ဓန္တိ၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ ဟူသည်ကား၊ ပစ္စေကသမ္ဗုဒ္ဓံ၊
 ပစ္စေကမြတ်စွာဘုရားကို၊ သုနေတ္တန္တိ၊ သုနေတ္တံ ဟူသည်ကား၊ ဇေနာမကံ၊
 ဤသို့သုနေတ္တံ ဟူသော အမည်ရှိသော၊ ဘာဝိတိန္ဒြိယန္တိ၊ ဘာဝိတိန္ဒြိယံ ဟူ
 သည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂဘာဝနာယ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော ဘာဝနာဖြင့်၊
 ဘာဝိတသဒ္ဓါဒိန္နန္တိယံ၊ ပွားအပ်ပြီးသောသဒ္ဓါအစရှိသော ဣန္ဒြေရှိတော်မူ
 သော၊ သာလိတ္တ ကပ္ပဟာရေနာတိ၊ သာလိတ္တကပ္ပဟာရေန ဟူသည်
 ကား၊ ဓနုကောန၊ လေးဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အင်္ဂုလီယိဇေ၊ လက်ချောင်း
 တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ သက္ခရာနိပနပယောဂံ၊ ကျောက်စစ်ပစ်ခြင်းပယောဂကို၊
 သာလိတ္တကံ၊ သာလိတ္တကဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တထာဝံဝစနံ၊ ထို
 စကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သက္ခရာယပဟာ ရေနာတိဝါ၊ သက္ခရာယ
 ပဟာရေန ဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်ရှိ၏၊ တေဘိန္ဒုန္တိတိ၊ တေဘိန္ဒုန္တိ
 ဟူသည်ကား၊ တေ၊ ထိုခြောက်သောင်းကုန်သော သံတူတို့သည်၊ ဘိန္ဒု
 သု၊ ခွဲကုန်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာ
 မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကတကမ္မာနုရူပမေဝ၊ ပြုအပ်
 သောမကောင်းကံအား လျောက်ပတ်သည်ကိုသာလျှင်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
 ဌံ၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးကို၊ ပဋိလတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသောန္တော၊
 ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။

ကာပုရိသ၊ ယုတ်မာသောယောကျ်ား၊ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်၊ ပရိပုဏ္ဏာ
 နိ၊ မယုတ်မလွန်ပြည့်ကုန်သော၊ တေတာနိသမ္ဗိက္ခုသဟဿာနိ၊ ထို
 ခြောက်သောင်းကုန်သောသံတူတို့သည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအတို့
 အားဖြင့်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ ဘိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ နိပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ တေ၊ ထို
 ခြောက်သောင်းကုန်သောသံတူတို့သည်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ မတ္တကံ၊ ဦးခေါင်း
 ကို၊ ဘိန္ဒုန္တိ၊ စ၊ ခွဲလည်းခွဲကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩသာနဂါထံ၊ အဆုံးစွန်သော
 ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဓမ္မေနာတိ၊ ဓမ္မေန ဟူသည်ကား၊ အနုရူပကာရ
 ကောန၊ လျောက်ပတ်သောအကြောင်းဖြင့်၊ တေတိ၊ တေ၊ ဟူသည်ကား၊
 တဝ၊ သင်၏၊ တသ္မိံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ထိုသုနေတ္တံ အမည်တော်ရှိသောပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါ၌၊ အပရတ္တန္တေန၊ ပြစ်မှားသော၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်
 သော၊ ပါပကမ္မဿ၊ မကောင်းမှုကံအား၊ အနုန္တရိကမေဝ၊ လျောက်ပတ်
 သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဇေတံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ တုယံ၊ သင်အား၊
 ဥပနိတံ၊ ဆောင်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေတံ၊ ဤအကျိုးကို၊ ကေနမိ၊

တရံတယောကံသော၊ ဒေဝေနဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ၊
မာရ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မနာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ အဝိ၊
ထိုမှတပါး၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေနဝိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ ဇေတံ၊
ဤအကျိုးကို၊ အပ္ပမ္ဘိဗဟာနိယံ၊ မတားမြစ်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊
ပြစ်၏။ ၊

ဝေဠုပန၊ ဤသို့လည်း၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
နဂရေ၊ မြို့၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရိတွာ၊ လှည့်လည်၍၊ ကံတဘတ္တ
ကိစ္စာ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးပြီးသည်ရှိသော်၊ သာယန္တသမယေ၊ ညချင်း
အခါ၌၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊
ကပ်၍၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျောက်၏၊
သတ္တု၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိံ၊
အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာ
သောပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသန္တော၊ ဟောတော်မူလျက်၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊ ဂုဏာနုဘာဝဉ္စ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၏ အာနု
ဘောသိလည်းကောင်း၊ ကမ္မာနုဉ္စ၊ ကံတို့၏ လည်းကောင်း၊ အဝဉ္စ၊ တံ၊
မမြို့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၏၊ မဟာဇနော၊ လူအများ
အပေါင်းသည်၊ သံဝေဂ ဇာတော၊ ဖြစ်သောထိတ် လန့်ခြင်း ရှိသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဒါနာဒိပုညနိဓု
တော၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိသော ကောင်းမှု၌ နေ့လျော်သည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ ၊ သမ္ဘိကူဓု ပေတဝတ္ထု၊ ဝဏ္ဏနာ၊ သမ္ဘိကူဓု ပေတဝတ္ထု၊ အဖွင့်
သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

စ၊ ပေတဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာ၌ နိဂုံးစကားမြွက်ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှ
အတိုင်းအရှည် ရှိသောသဒ္ဓါအစဉ် အနက်အစဉ်ဖြင့်၊ ဒုတ္တုကုကာရိနော၊
မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိကုန်သော၊ ယေတေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့
သည်၊ ပေတေသု၊ ပြိတ္တာဘုံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါ
တို့၏၊ ယေဟိကမ္မေဟိ၊ အကြင်အကုသိုလ်ကံတို့ကြောင့်၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာ
သော၊ တံကဋု၊ ကမ္မလံ၊ ထိုဆင်းရဲသော အကျိုးကို၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်
မှောက်အားဖြင့်၊ ဝိဘာဝေန္တိ၊ ထင်စွာ ပြလျက်၊ ပုစ္ဆာဝိသန္ဓေနေဟိစ၊
အမေးအဖြေတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒေသနာနိ ယာမေနစ၊ ဒေသနာကို

မှတ်ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတံသုတေသ်ကောင်းတို့၏၊ သံဝေဂ
 ဝနနိ၊ ထိတ်သန့်ခြင်းကိုပွားစေတတ်သော၊ သာဒေသနာ၊ ထိုပေတဝတ္ထု
 ဒေသနာကို၊ ကထာဝတ္ထုကုသလာ၊ စကားတည်းဟူသော အကြောင်း
 အရာ၌ လိမ္မာတော်မူကုန်သော၊ သုပရိညာတ ဝတ္ထုကော၊ ကုသိုလ်ကံအ
 ကုသိုလ်ကံတည်းဟူသောအကြောင်းကို ကောင်းစွာသိမြင်ကုန်ထသော၊
 မဟေ သယော၊ သိလက္ခန္ဓာ အစရှိသော ဂုဏ် အတူးကို ရှာဖွေလေ့ရှိကုန်
 သောရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်၊ ပေတဝတ္ထုတိနာမေန၊ ပေတဝတ္ထုဟူ
 သောအမည်ဖြင့်၊ ယံသင်္ဂါယိ'သု၊ အကြင်သင်္ဂါယနာတင်ကုန်ပြီး ၊
 တတ္ထ၊ ထိုပေတဝတ္ထုဒေသနာတော်၌၊ အတ္ထံ၊ ပါဠိတော်၏အနက်မြတ်ကို၊
 ပကာသေတုံ၊ ထင်ရှားပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပေါရာဏဋ္ဌကထာနယံ၊ အဋ္ဌက
 ထာဆရာအစရှိကုန်သော ရှေးဆရာမြတ်တို့၏ နည်းဥပဒေသကို၊ နိဿာ
 ယ၊ မှီ၍၊ မယော၊ ငါသည်၊ ယာအတ္ထသံဝဏ္ဏနာ၊ အကြင်အနက်၏ဖွင့်ရာဖွင့်
 ကြောင်းအဋ္ဌကထာကို၊ သမာရေဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာအား ထုတ်အပ်ပြီး ၊
 တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌကထာ၌၊ ယတာရဟံ၊ ထိုက်သည်အား လျော်စွာ၊ တတ္ထ
 တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောပေတဝတ္ထု၌၊ ပရမတ္ထာနံ၊ မတောက်မပြန်ကောင်း
 မြတ်သော အနက်တို့ကို၊ ပကာသနာ၊ ထင်ရှား ပြတတ်သောကြောင့်၊
 နာမတော၊ အမည်အားဖြင့်၊ ပရမတ္ထဒီပနီနာမ၊ ပရမတ္ထဒီပနီအမည်ရှိသော၊
 အနာကုလဝိနိစ္ဆယာ၊ မနှောင့်ရှက်သောအဆုံးအဖြတ်ရှိသော၊ သာသံ
 ဝဏ္ဏနာ၊ ထိုပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာသည်၊ ဘာဏဝါရတော၊ ဘာဏဝါရ
 အားဖြင့်၊ ပန္နရသမတ္တာယ၊ တဆွတ်းဘာဏဝါရအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊
 ပါဠိယာ၊ ပါဠိဖြင့်၊ ပရိနိဋ္ဌာနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှကြွင်းမကျန်ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊
 သမ္ပတ္တာ၊ ရောက်လတ်ပြီး ၊ ဣတိဝေယထာဝုတ္တနယေန၊ အကြင်အကြင်
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တံပကာရဏံ၊ ထိုပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာကျမ်း
 ကို၊ သင်္ခရောဇ္ဈန၊ ကောင်းစွာပြုပြင်စီရင်သော၊ မယော၊ ငါသည်၊ ယံတံ
 ပုညံ၊ အကြင်ပြန်ပြောကြီးကျယ်သောကုသိုလ်ကို၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီး
 တဿပုညဿ၊ ထိုပေတဝတ္ထု အဋ္ဌကထာကျမ်းကို အားထုတ်သောကု
 သိုလ်ကံ၏၊ အာနု ဘာဝေန၊ အစွမ်းသတ္တိ အာနု ဘော်ဖြင့်၊ လောကနာ
 ထဿ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်တည်းဟူသောသာသနာတော်သို့၊ ဝိသုဒ္ဓါယ၊
 သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာသော၊ သိလာနိပဋိဝတ္တိယာ၊ သိလအစရှိသောအကျင့်
 ပဋိပတ်ဖြင့်၊ ဩဂါဟိတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်

သော၊ ဒေဟိနော၊ ကိယံရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိမုတ္တိရသတာဂိ
 နော၊ နိဗ္ဗာနခံတံတည်း၊ ဟူသောမြတ်သော ကိစ္စရသအတို့ရှိကုန်သည်၊
 ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ လောကတ္ထိ၊ လူသုံးပါး၌၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာ
 သနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်သည်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလ
 ပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌတု၊ ကောင်းကင်နေလဝင်းဝင်းပသို့တည်ပါစေသော်၊ တတ္ထိ
 သာသနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ နိစ္စံ၊ အခါမပြတ်၊ သဂါရဝါ၊
 ရှိသေခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဒေဝေါပိ၊
 မိဗန်းသည်လည်း၊ ကာလေန၊ ရှာသင့်သော မိဗန်းဥတု ကာလ၌၊ သမ္မာ၊
 ကောင်းစွာ၊ ဝဿတု၊ ရှာသွန်းစေသတည်း။ ဇဂတိပ္ပတိ၊ မြေကြီးသေဌ်နင်း
 ပြည့်ရှင်မင်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မနိရတော၊ မင်းကျင့်တရားဆယ်ပါး၌ ပျော်မွေ့
 သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဓမ္မေနဝ၊ တရားဖြင့်
 သာသျှင်၊ ပဿသတု၊ ဆုံးမကမြစ်တော်မူစေသတည်း။ ဗဒရတိတ္ထ
 ဝိဘာရဝါသိနာ၊ ဇီးပင်ရောက်ရာဆိပ်ကျောင်း၌သီကင်းသုံးနေလေ့ရှိသော၊
 အာစရိယဓမ္မပါလေန၊ ဆရာဖြစ်သောဓမ္မပါလမထေရ်သည်၊ ကတာ၊ ပြု
 အပ်သော၊ ပေတဝတ္ထု ဝတ္ထုနာ၊ ပေတဝတ္ထုအဖွင့်သည်၊ သမတ္တာ၊ ပြီးပြီး။

ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယပြီး၏။